Др Ђуро Затезало

ЈАДОВНО – КОМПЛЕКС УСТАШКИХ ЛОГОРА 1941.

Музеј жртава геноцида

Др Ђуро Затезало
ЈАДОВНО – КОМПЛЕКС УСТАШКИХ ЛОГОРА 1941.
Књига I

1. издање

Издавач
Музеј жртава геноцида

Уредник
Јован Мирковић

За издавача
Ненад Ђорђевић

Рецензенти
Проф. др Светозар Ливада
Проф. др Милан Кангрга
Проф. др Рене Ловренчић

ISBN 978-86-906329-3-0

Copyrght © 2007, by Музеј жртава геноцида

Публиковано уз финансијску помоћ
Министарства културе Републике Србије

Помоћ у реализацији:
Његово Високопреосвештенство Митрополит
Загребачко-љубљански и целе Италије
Господин Јован

Др Ђуро Затезало

ЈАДОВНО

КОМПЛЕКС УСТАШКИХ ЛОГОРА 1941.

Књига I

Београд ❖ 2007

САДРЖАЈ

РЕЧ УРЕДНИКА 13

ПРЕДГОВОР 17

I УВОДНЕ НАПОМЕНЕ 21
Проблеми истраживања и осврт на коришћену грађу 21

II НЕЗАВИСНА ДРЖАВА ХРВАТСКА – ДРЖАВА ГЕНОЦИДА И КОНЦЕНТРАЦИОНИХ ЛОГОРА 29
Успостава Независне Државе Хрватске 29
Усташко законодавство Независне државе Хрватске 51
Усташка геноцидна пропаганда 61
Успостава усташке власти у Госпићу и широј околини 69
Усташке власти оснивају логоре смрти 96

III КОМПЛЕКС УСТАШКОГ ЛОГОРА ЈАДОВНО 105
Казниоица Окружног суда у Госпићу – концентрациони логор 105
Логор Јадовно 112
Логори Слана и Метајна на отоку Пагу 126
Збирни логор Овчара 152
Сабиралиште на жељезничкој станици Госпић 154
Помоћни логор Ступачиново 155
Смјештај, исхрана и хигијенске прилике 158
Бездане јаме – стратишта логора Јадовно 169

IV ДОВОЂЕЊЕ ПОХВАТАНИХ ЉУДИ У ЛОГОРЕ И НА СТРАТИШТА 191
Налози усташког редарства за хапшење и упућивање Срба и Јевреја у логор Јадовно и безуспјешни апели за прекид злочина 191
Лика и Горски Котар 195
Карловац, Кордун и Банија 204
Загреб 212
Сјеверозападна Хрватска, Подравина и Западна Славонија 222
Славонски Брод, Градишка, Винковци, Осијек и Срем 231
Сарајево 242
Средња Босна 249
Западна Босна 255
Источна Босна 261
Херцеговина и Дубровник 265

V МУЧЕЊЕ И ЛИКВИДАЦИЈА ЗАТОЧЕНИКА **301**
Методи мучења и убијања 301
Бијег из логора и безданих јама 315

VI ЛИКВИДАЦИЈА КОМПЛЕКСА УСТАШКИХ ЛОГОРА ЈАДОВНО **345**
Околности под којима су усташе ликвидирали логор Јадовно 345
Уништавање трагова злочина 358
Покушаји обиљежавања логора Јадовно 364

VII УМЈЕСТО ЗАКЉУЧКА **377**
Завршна разматрања о броју жртава 377

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД УСТАШКИХ ЗЛОЧИНА ПОЧИЊЕНИХ
У ПРОЉЕЋЕ И ЉЕТО 1941. НА ПОДРУЧЈУ ЛИКЕ И КОРДУНА 401

**ДЈЕЛИМИЧНИ ИМЕНИЧНИ ПОПИС ЖРТАВА УБИЈЕНИХ
У КОМПЛЕКСУ УСТАШКИХ ЛОГОРА ЈАДОВНО
ОД 11. АПРИЛА ДО 21. АВГУСТА 1941. ГОДИНЕ** **405**
Предговор попису 405

**Попис православних архијереја, свештенослужитеља,
ђакона, монаха, теолога и богослова убијених
у комплексу логора Јадовно** 411

**Дјелимични именични попис жртава убијених
у комплексу усташких логора Јадовно** 421
Бањалука 421
Барајево 423
Бачка Паланка 423
Бели Манастир 423
Бијељина 423
Билећа 426
Битољ 426
Бихаћ 426
Бјеловар 428
Босанска Градишка 432
Босанска Дубица 433
Босанска Крупа 433
Босански Брод 438
Босански Нови 438
Босански Петровац 440
Босанско Грахово 440
Брињe 440
Брчко 441
Бугојно 442
Бузет 443
Ваљево 443
Вараждин 443
Видем – Кршко 443
Винковци 443

Вировитица ... 444
Високо ... 446
Вишеград ... 447
Власеница ... 447
Војнић ... 448
Врбовец ... 449
Вргинмост ... 449
Вуковар ... 454
Гарешница ... 455
Глина ... 456
Госпић – Перушић ... 467
Градачац ... 552
Грачац ... 552
Грачаница ... 554
Грделица ... 554
Грубишно Поље ... 554
Дарувар ... 570
Двор на Уни ... 572
Дервента ... 574
Добој ... 577
Доњи Лапац ... 579
Доњи Михољац ... 580
Дрниш ... 580
Дубровник ... 580
Дуга Реса ... 581
Ђаково ... 581
Ђурђевац ... 581
Жепче – Завидовићи ... 582
Жупања ... 584
Загреб ... 584
Задар ... 598
Зворник ... 598
Земун ... 598
Зеница ... 598
Златар ... 598
Зрењанин ... 598
Иванић Град ... 598
Јајце ... 598
Јастребарско ... 599
Карлобаг ... 599
Карловац ... 603
Кикинда ... 608
Книн ... 608
Ковин ... 608
Коњиц ... 608
Копривница ... 609
Кореница ... 612
Корчула ... 626
Косовска Митровица ... 626
Костајница ... 626
Крижевци ... 626

Куршумлија 633
Кутина 633
Ливно 633
Лудбрег 634
Љубљана 635
Љубушки 635
Маглај 636
Макарска 636
Мали Лошињ 636
Марибор 636
Модрича 636
Мостар 636
Мурска Собота 651
Нашице 651
Невесиње 653
Никшић 654
Ниш 654
Нова Градишка 654
Нови Сад 654
Новска 654
Огулин 655
Осијек 681
Оточац 683
Оџак 688
Оџаци 688
Пакрац 688
Панчево 698
Петриња 698
Подравска Слатина 700
Приједор 703
Равно – Љубиње 703
Радље об Драви 704
Ријека 704
Рогатица 704
Рума 704
Сански Мост 705
Сарајево 705
Севница 710
Синь 710
Сисак 710
Славонска Пожега 712
Славонски Брод 713
Слуњ 717
Смедеревска Паланка 718
Сремска Митровица 718
Сремски Карловци 719
Столац 719
Суботица 720
Теслић 720
Тешањ 721
Травник 721

Трбовље ... 726
Требиње ... 726
Тузла ... 726
Фојница ... 727
Цазин ... 727
Чаковец ... 730
Чапљина ... 730
Читлук ... 730
Чока ... 730
Чрномељ ... 730
Шабац ... 730
Шибеник ... 730
Шипово ... 730

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД БРОЈА ЖРТАВА
ПО МЈЕСТИМА (ОПЋИНАМА, КОТАРИМА) РОЂЕЊА ... 731

THE JADOVNO – COMPLEX OF USTASHA
CONCENTRATION CAMPS 1941. – Summary ... 733
From the Editor's Foreword ... 733
From the Author's Preface ... 735
Problems of Research and Remarks About the Utilized Source Materials ... 737
The Independent State of Croatia
– the State of Genocide and Concentration Camps ... 740
The Jadovno Concentration Camp Complex ... 744
Bringing Captured People to Concentration Camps
and Places of Execution ... 748
Torture and Liquidation of Prisoners ... 753
The Liquidation of the Ustasha Concentration Camp Jadovno ... 757
Concluding Considerations About the Number of Vicitms ... 761
Preface to the List of the Names of Victims ... 765

Регистар имена ... 769

Регистар географских појмова ... 791

Тумач скраћеница ... 801

Извори и литература ... 803
Архивска грађа ... 803
Литература ... 807
Штампа ... 815

Извод из рецензија ... 817

„ИЗ ПРОБОДЕНИХ СРДАЦА, ИЗ ПРЕРЕЗАНИХ ВРАТОВА,
ИЗ ПРОПАРАНИХ УТРОБА, ИЗ ЗЕМЉЕ И КАМЕНА,“

Јуре Каштелан

из Велебита скамењеног од ужаса
чује се ваш глас.

РЕЧ УРЕДНИКА

Независна Држава Хрватска (1941-1945) је настала на идеолошким основама усташког покрета – екстремном крилу хрватског национализма, који је представљао врло лошу копију фашизма и нацизма, с јаким набојем клерикализма. Идеолошке основе НДХ претпостављале су стварање „чистог хрватског животног простора“, који би требало да омогући егзистенцију „чисте хрватске нације“, а предуслов за то је биолошко уништење (истребљење) Срба, Јевреја и Рома, који су проглашени „највећим непријатељима хрватског народа“, којима „нема мјеста у Хрватској“. Уз то је потребно извршити „унутрашње прочишћење“, тј. уништити оне који чине „љагу на тијелу чисте хрватске нације“ својим „нехрватским понашањем“. Реализација овог програма је вршена масовним погромом, али и читавим низом тзв. „расних закона“, којима су Роми и Јевреји као неаријевци, али и Срби, који су чинили трећину становништва, као „реметилачки фактор“, стављени изван закона и изложени прогонима, терору и масакрима.

Од успоставе НДХ, започео је организовани терор против становништва, темељен на националној, верској, расној и идеолошкој искључивости. Злочини се приписују тзв. „дивљим усташама“, локалним милицијама изван контроле, како би се прикрили прави иницијатори и организатори погрома. Ове формације, најчешће неуниформисаних лица, врше масакре над својим православним комшијама, у својим и оближњим селима. Међутим, нити су то биле формације изван контроле, нити су чиниле непланиране радње, а посебно не и радње спонтаног револуционарног заноса, већ напротив, добро осмишљене и идеолошки припремљене погроме на верској и националној основи. НДХ, укључујући све њене структуре (од усташке организације и њених политичких и војно-полицијских органа, до државних административно-управних, судских и других органа), врши организоване, па чак и „озакоњене“ злочине.

Најбољи пример организованог злочина хрватске државе у току 1941. године представља госпићка група логора (Госпић, Јадовно, Паг), формирана од стране државног органа (Жупско редарствено равнатељство Госпић), позната у историографији под називом Јадовно, по логору и највећем стратишту, у који се са читавог простора НДХ допремају Срби и Јевреји ради уништења, уз сарадњу државних, војних, полицијских и партијских органа, што је чињено на темељу расних закона и у намери да се државни простор ослободи од „непо-

ћудних елемената". Ови логори нису имали, као неки каснији, нити одредницу „радни". Били су искључиво у функцији уништења. Формирани су и обавили већи део своје функције и пре било каквог отпора „нелојалног" становништва, што је очигледна потврда *намере* да се униште одређене етничке или верске заједнице. Управо злочин геноцида, као најтежи вид злочина против човечности, карактерише постојање свесне *намере* да се уништи нека етничка, верска, расна, национална група. Изучавајући овај комплекс логора и стратишта (Госпић, Јадовно, Паг и др.), на еклатантан начин се сагледава како је планиран и спроведен Холокауст Јевреја и геноцид над српским народом на самом почетку постојања НДХ, док још није постојао оружани отпор.

Комплекс логора Јадовно је био претеча јасеновачког, највећег система логора уништења на југословенским просторима. Због реокупације II италијанске окупационе зоне, органи НДХ су морали почетком друге половине августа 1941. напустити простор на којем су се налазили логори и стратишта овог комплекса и ликвидирати логоре. Ликвидација логора је подразумевала и ликвидацију заточеника. Усташка власт није успела да побије све заточенике, што због интервенција окупационе власти што због кратког времена у коме је извршена реокупација, те је известан број упућен у друге логоре, највише у Јасеновац, у којем су они били први заточеници.

О комплексу логора Госпић–Јадовно–Паг не постоји монографска обрада, а објављених радова који дотичу ову тему је мало. Ово је први научни рад који систематски, на основу истраживања, обрађује овај сегмент страдања српског и јеврејског народа у једном релативно кратком периоду, али огромном по броју страдалих, начинима страдања (јаме) и разлозима страдања.

Рад др Ђуре Затезала о комплексу хрватских логора Јадовно у тек основаној Независној Држави Хрватској састоји се из два дела: Студије, са Пописом идентификованих жртава и Зборника докумената. Дело представља резултат дугогодишњег истраживачког рада аутора до 1991. године.

Аутор у студији документује, на основу истраживања, према транспортним листама, дописима државних и полицијских органа и другим документима, најмање 40.123 уморена лица у овим логорима у току 132 дана постојања (38.012 Срба, 1.998 Јевреја, 88 Хрвата и 25 осталих). Саставни део студије је и именични попис 10.502 жртава које је аутор успео да идентификује до 1990. године (име, презиме, име родитеља, старост, националност, занимање, општина и место рођења, када и где је ухапшен, куда је одведен, начин и место смрти). Од 10.502 пописаних страдалих лица, Срба је 9.663 (међу којима је деце до 15 година старости 1.014) и 762 Јевреја (међу којима су 15-оро деца), 55 Хрвата и 22-оје осталих. У издвојеном попису су наведена имена 71 свештеника Српске православне цркве (међу њима и двојица владика). Највећи број уморених је бачен у крашке јаме.

Зборник докумената фактички потврђује податке из Студије. Аутор доноси документа о озакоњењу злочина, логорисању и извршењу злочина, која доказују намеру државе (НДХ) да уништи део свог становништва због националне, расне или верске припадности, изјаве и сведочења дата у Комесаријату

за избеглице у Београду 1941. и 1942. године, изјаве и сведочења дата комисијама за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача 1944–1946. године, те документа италијанске провенијенције.

Музеј жртава геноцида, вршећи своју мисију трајног сећања на жртве геноцида и Холокауста, бави се прикупљањем, обрадом, чувањем, изучавањем и презентацијом података и грађе о геноциду над српским народом на његовим етничким и државним просторима, о Холокаусту Јевреја и геноциду над Ромима, као и људским губицима и страдањима у ратовима XX века других народа на југословенским просторима. Издавање овог дела представља и део мисије Музеја.

Рецензенти су топло препоручили издавање ове публикације, за Студију проф. др Светозар Ливада, проф. др Милан Кангрга и проф. др Рене Ловренчић, а за Зборник докумената проф. др Миодраг Зечевић и Јован Мирковић.

Издавач се захваљује Министарству културе Републике Србије, које је омогућило издавање овог дела.

Издавач благодари на помоћи у реализацији овог пројекта Његовом Високопреосвештенству Митрополиту Загребачко-љубљанском и целе Италије Господину Јовану.

Уредник

ПРЕДГОВОР

Ове двије књиге о комплексу усташких логора Јадовно су плод приватне иницијативе и мојих, из дјетињства још увијек живих сјећања на жељезничке композиције с теретним вагонима за стоку, које су јуриле пругом кроз моје родно село Доње Дубраве, пристижући из свих крајева Независне Државе Хрватске 1941. у Госпић. Оне су настале из пијетета према хиљадама невиних жртава – мушкараца, жена и дјеце, чије искрвављене главе и сада видим како кроз жељезне решетке пренатрпаних сточних вагона суморним гласом дозивају у помоћ трачежи воде.

Ипак, ових књига не би било да ми нису свесрдно помагали многи у бројним институцијама у којима сам годинама истраживао изворну грађу, првенствено у архивима, музејима, институтима за хисторију, библиотекама, општинским, котарским и републичким организацијама СУБНОР-а на подручју бивше Југославије и приватним збиркама. Посебно драгоцјене податке сам прикупио обилазећи многа насеља, градове, села и засеоке, у којима сам проналазио ријетке преживјеле свједоке.

Ту су и искази извршилаца ових страшних злочина, сачувани у списима судских процеса, као и спелеошлошки налази, које је начинила италијанска војска још 1941. године, као и они урађени послије 1945. Све су то вјерни свједоци геноцида извршеног над српским и јеврејским народом у врлетима Велебита и на отоку Пагу првих дана и мјесеци постојања Независне Државе Хрватске.

Садржај ових књига је резултат мучног истраживачког рада у дугом времену све до 1991. године. Тај је садржај настајао постепено, упоредним изучавањем хисторије НДХ, народноослободилачког рата – рата против фашизма, учешћа Срба и Хрвата у њему и геноцида над Србима, Јеврејима, Ромима и Хрватима антифашистима у току II свјетског рата, 1941-1945. године.

Комплекс усташких логора Јадовно је један од првих логора у НДХ, намијењен масовном уништавању људи на вјерској, етничкој и расној основи, као и уништавању свих идеолошких противника.

Да је организовани и осмишљени терор био темељито припремљен унапријед, доказује и прво хапшење, малтретирање и мучење истакнутијих Срба у Госпићу – већ 11. априла 1941. године.

Дакле, злочини усташа су почели већ првога дана након проглашења Независне Државе Хрватске, тј. знатно прије формалног озакоњења овог система,

25. новембра 1941. године. Тада је, наиме, донесена *Законска одредба о упућивању непоћудних и погибељних особа на присилни боравак у сабирне и радне логоре.*

До тада су многи Срби, Јевреји, Роми и антифашисти Хрвати већ били на најокрутнији начин усмрћени. Неки од хрватских усташких логора су тада већ били и укинути. Тако је и комплекс усташких логора Јадовно морао бити укинут због италијанске реокупације демилитаризоване зоне, која је почела 15. августа 1941. године, а била условљена развојем устанка у Лици, Кордуну, Банији и Горском котару. Усташке власти су биле присиљене да овај логор ликвидирају, а оне заточенике које прије наиласка италијанске војске нису доспјеле побити, на брзину пребаце у логор Јастребарско, у времену од 19. до 21. августа. Оне које ни упркос ефикасности у свом злочиначком послу нису у Јастребарском побиле, упутиле су у логор Крушчицу, а већину у новоосновани логор Јасеновац.

Јадовно је високосимболичко мјесто, мјесто смрти, страве, ужаса, уздаха и успомена. Али, Јадовно је и мјесто о којем више од 60 година није објављено ниједно цјеловито дјело. Од свих хрватских усташких логора, о комплексу логора Јадовно је најмање писано, па се о њему и најмање зна. Истину о овом логору смрти заточеници су односили са собом у бездане и поноре.

Рецензент проф. др Рене Ловренчић је записао: „Но, годинама је у јавности „Јадовно" био засјењен другим, већим и дуготрајним суставом „Јасеновац". Издавањем овог дјела тај би се недостатак у опћој слици усташког геноцида у знатној мјери уклонио..."

У том смислу и рецензент проф. др Светозар Ливада је рекао: „... Трагично је што се о овим чињеницама 60 година шутјело да би се неке чињенице поновиле. Као да стално хоћемо да кажемо: „Што није у јавности, није у стварности? Авај! Наша је стварност бруталнија од наших могућности да је сагледамо, а тек како смо јадни када се с њоме морамо суочити..."

Садржај ових књига не осветљава геноцид теоријски, већ износи чињенице о њему – о хватању мушкараца, жена и дјеце у њиховим кућама, на њивама, на радним мјестима, у црквама, у школама, на спроводима, на путовањима, о њиховом мучењу, убијању на најокрутније могуће начине. Све то само зато што су били друге вјере, нације или идеолошке опредјељености. Говоре о невиђеном злочину против човјечности и међународног права уопће. О злочину над тек рођеним, над бабама, дједовима, мајкама, очевима, браћом и сестрама, чији је глас ужаса данима беспомоћно одјекивао из безданих јама Велебита и на масовним губилиштима на отоку Пагу.

Рецензент проф. др Милан Кангрга, дубоко дирнут читајући овај рукопис, навео је: „... Пратећи 'слој по слој' изношења свега онога што се ту догађало у свим могућим страховитим 'нијансама', управо на свим подручјима живота, ти злочини – као што се каже – 'заустављају човјеков дах' пред том незамисливом свирепошћу, за које је способно једно 'људско биће', тако да читаоцу навиру сузе на очи. Чини се као да у том тренутку живимо и јесмо нека бића с исто тако 'неког другог не – свијета', те човјек једва да повјерује, да се све то

уопће могло догодити, и то баш овдје 'у нашој кући' или непосредно 'пред њезиним вратима', што подсјећа на право 'сомнабулистичко бунцање'!..."

А резензент проф. др Миодраг Зечевић: „... О томе што се дешавало у овом логору смрти, а сваки је био Јадовно, човјек не може да схвати нити да прихвати, а још мање да објасни. То је једноставно ужас који не могу да чине људи. То је толико нељудски да превазилази све оно што човек свесно може да учини другом људском створу..."

Настојао сам да у својем дугогодишњем раду на прикупљању и истраживању података о комплексу логора Јадовно прикажем што више досад непознатих чињеница и судбина, које с многих аспеката осветљавају трагичну хисторијску збиљу. Трагедију невиних жена, мушкараца, дјеце, појединачне и масовне судбине, које су оставиле дубоке трагове у сјећању преживјелих свједока и остале трајно записане у аутентичним изворима.

Истовремено, желио сам указати и на сушту потребу суочавања са истином о прошлости, али и на упорно настојање неких у садашњем времену да се тамне странице наше најновије хисторије прешућују, ублажавају и ревидирају. „Но, што је учињено, не може бити неучињено", или како је поучно казао Фридрих Ниче: „Све истине које се прећуте постају отрови". Истина о логору Јадовно је потискивана и заобилажена, а заборав је страшан као и сам злочин.

Садржајем ових књига не оптужујем никога за почињене злочине, нити икога браним од оптужбе за злочине геноцида које је починио. Хтио сам само бити уз жртве, које су немоћне да кажу, свака за себе, грозну истину о томе како су се растајале са својим животима. Како рече резензент проф. др Светозар Ливада: „... Аутор скида учено безумне стигме геноцидности хрватског народа јер те тврдње нису примјерене ниједном народу па ни хрватском, јер су антибиолошке природи народа (и жртва и злочинац вазда су конкретни)..."

У том смислу проф. др Рене Ловренчић закључује: „... У низу примјера он (аутор) спомиње, поименично или у бројкама уз споменуте главне жртве (Србе и Јевреје, прим. аутора) и Хрвате, чиме је избјегнута једностраност захвата и приказа..."

Слика данашњег комплекса логора Јадовно је више него нехумана. Она тек ријеткима, који случајно наиђу на његове трагове, показује шта све није годинама чињено у знак пијетета према недужним жртвама.

Још 1941. године, усташе су уништавали трагове својих злочина. Затрпавали су стратишта камењем, балванима, земљом, а понека и забетонирали. Оно што је још иза њих преостало, уништено је нешто касније, 1945. и сљедећих година, тако да је остало тек понешто. И оно што је током социјалистичког времена, на иницијативу и уз минималну новчану помоћ, прије свега, потомака побијених, било скромно обиљежено, уништено је 1991. године и касније.

Ипак, остала је неуништива и неизбрисива утроба безданих јама и стратишта са посмртним остацима безбројних жртава.

Нико их није ексхумирао, пребројио и достојанствено сахранио. Управо онако како је и било говорено: „Због братства и јединства народа и народности то не треба чинити, нека им кости мирно почивају, тамо гдје и јесу".

Објављивањем ових књига након 65 година од извршеног злочина, биће задовољни сви добронамјерни људи. И аутор, ако комплекс усташких логора Јадовно у нашој хисториографији заузме мјесто које му стварно припада.

Напосљетку, захваљујем се свима који су ми помогли у прикупљању грађе и обликовању текста. Посебно се захваљујем проф. хисторије, мом дугогодишњем сараднику Тодору Радошевићу, који је извршио прву редактуру текста, и мојој супрузи Јелени, која је обавила и прву лектуру рукописа, те при том морала поново проживљавати мученичку смрт својих намилијих, оца Јанка и дједа Гаје, уморених у овом логору када је она имала тек пет година.

Најтоплије се захваљујем рецензентима, проф. др Светозару Ливади, проф. др Милану Кангрги, проф. др Рене Ловренчићу, проф. др Миодрагу Зечевићу и проф. Јовану Мирковићу, уједно и уреднику ових књига, на помоћи и уложеном труду при читању и припреми њиховог садржаја за објављивање. Исто тако, срдачно се захваљујем свим институцијама које су својим новчаним средствима омогућиле објављивање ових књига. На крају, велико хвала издавачу – Музеју жртава геноцида, и његовом в. д. директору Ненаду Ђорђевићу што је садржај ових књига угледао свјетло након толико година таме и предочен јавности као непресушно врело како је било и како никада више не би смјело бити.

* * *

Осјећам потребу да јавности саопћим да су ове књиге о комплексу усташких логора Јадовно, према договору с представницима Српског Народног Вијећа, Српског културног друштва „Просвјета" и „Новог Либера" из Загреба, требале да буду објављене у Републици Хрватској још прије шест година, али до реализације договореног, нажалост, и поред обећања која су се понављала из године у годину, није дошло.

Аутор

I

УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

Проблеми истраживања и осврт на коришћену грађу

Проблеми истраживања комплекса усташких логора смрти Јадовно разноврсни су и многобројни. Ријеч је о једном од бројних усташких логора у систему Независне Државе Хрватске, који су оснивани у циљу извршавања програма планираног злочина геноцида над српским народом. Основан је међу првима, већ у априлу 1941. године. Њему су усташке власти НДХ додијелиле важну улогу у масовној ликвидацији Срба и Јевреја. У овом усташком логору смрти су се користиле бездане јаме на Велебиту, а помоћни логори су били Слана и Метајна на отоку Пагу.

Логор Јадовно представља почетак остварења сна о етничком чишћењу простора и друштва у Независној Држави Хрватској поглавника др Анте Павелића, док су јасеновачки логори његов вјерни наставак у програму уништења Срба, Јевреја и Рома (Цигана) у Хрватској.

То је био логор смјештен у планини Велебит, који није имао зграде, затворске ћелије, кухињу, санитарне просторије, нити високе бетонске ограде. Логор под ведрим небом. Један од првих стравичних логора масовног помора Срба, Јевреја, чак и Хрвата, у који су усташе свакодневно допремале нове жртве с подручја Хрватске, Босне и Херцеговине и Срема, а они који су ту већ били заточени извођени су из жичане ограде и убијани разним предметима над бездаћним провалијама или претходно ископаним јамама, у чије би дубине падали изнакажени физичким и психичким мучењем.

Многи од њих су у понор гурнути полуусмрћени или живи, па су се данима могли чути њихови језиви јауци, уколико усташе не би на њих бациле бомбе, те им тако утихнули и посљедњи дах живота.

То је логор чије се име спомиње са осјећајем грозоте, јер је по монструозности злочина и по броју жртава немјерљив с било којим другим у НДХ, осим с логорима смрти Јасеновац, а трајао је само четири прва мјесеца тек успостављене Независне Државе Хрватске. Већ по његовом изгледу и локацији, могло се закључити да се ради о ликвидационом логору у пуном смислу те ријечи.

Осврнућу се само на три, по мом мишљењу, основна проблема у истраживању масовности усташких злочина на Велебиту и отоку Пагу 1941. године, с краћим осврtом на коришћену грађу:

а) Вријеме извођења злочина: од априла до краја августа 1941. године

б) Величина територије одакле су жртве усташког злочина допремане у Госпић, на Велебит и на оток Паг

в) Расположива изворна документација и осјетљивост проблематике. Вријеме проучавања: 1982-1991. година.

Сваки од ових проблема представићу онако како сам их видио радећи на прикупљању изворних података и истраживању злочина у истребљењу српског и јеврејског народа 1941. године у НДХ.

Управо ових бурних априлских дана 1991. године, навршава се 50 година од извођења првих усташких злочина, планираних и осмишљених давно прије 1941. У протеклих 50 година, о злочинима се није смјело отворено говорити, још мање истински писати, чак ни у времену од 1941. до 1945.

Још у вријеме извршења злочина над српским народом, онај који би их спомињао на скуповима или истицао у говору на народним зборовима, а поготово писао у партизанској штампи, био би, у најблажем, упозораван од појединих водећих људи из Централног комитета КПХ и нижих партијских органа да о томе не говори и не пише, јер то може штетно дјеловати на ширење народноослободилачког покрета, будући да изношење података о усташким злочинима „смета осјећајима хрватског народа“ и изазива даље ширење мржње између српског и хрватског братског народа.

Због тога су већ у рату неки комунисти, српски интелектуалци, који се нису увијек могли придржавати овог начина размишљања, доживљавали разне неугодности, чак и „случајну“ смрт. Неки од њих нису могли напредовати, без обзира на своју оданост и вјерност идејама комунистичке партије, на своје заслуге и храброст у борби против фашизма. Понегдје су због оваквих, уз друга различита мишљења, били кажњавани, понекад лишавани и живота.

Као добро познат, овдје наводим примјер Срба из Кордуна, комуниста и интелектуалаца, који су били чланови Агит-пропа и Проп-одјела Окружног комитета КПХ за Карловац, а знали су понекад у партизанској штампи писати о покољу Срба у српској православној цркви у Глини, у Банском Грабовцу, у Хрватском Благају, Ивановић јарку, Мехином стању, или о неком другом масовном страдању Срба 1941. године.

Они су не само критиковани, него и изведени пред Виши војни суд 13. и 14. јула 1944. године,[1] а неки од њих осуђени и на вишегодишњу робију или на смрт. На основу пресуде на смрт, убијени су истакнути комунисти и првоборци Илија Жегарац, Вељко Корач, Љубо Вујичић, Милан Момчиловић и Марко Мркић.

Због наведених, али и других разлога, проблематика злочина протеклих 50 година није организовано и систематски проучавана, како је то због хисторијске истине требало, нити је документација организовано прикупљана, сређивана и обрађивана.

Трагови злочина су уништавани већ у вријеме њиховог извођења. Будући да су Срби и Јевреји били ван закона, усташе су их убијали без оптужбе, су-

[1] Виши војни суд који је засједао у Горњем Будачком на Кордуну 13. и 14. јула 1944. године сачињавали су: Богдан Орешчанин, пуковник, предсједник, Душко Бркић, државни тужилац, Станко Опачић Ћаница, члан ЗАВНОХ-а, пуковник, народни тужилац, те бранитељи Иво Амолић, организациони секретар ОК КПХ за Карловац, Милутин Кошарић, члан ОК КПХ за Карловац и Стево Томић, правник.

да, записника, па наравно и без пописа усмрћених. А тамо гдје су водили неке пописе, на вријеме су се побринули да их што више униште. Поред уништавања спискова убијених, затрпали су и забетонирали један дио безданих јама на Велебиту већ средином августа 1941. године, док су Италијани мртве Србе и Јевреје вадили из масовних гробница и лешеве спаљивали. Тако се прикривао број жртава на овим стравичним стратиштима, с јасно одређеним циљем, што се и данас одражава у појединим публикацијама у којима се свјесно умањује број побијених. Ни послије ослобођења од фашизма није се поштовао интерес науке, па су све до данашњих дана људски костури у јамама остали непобројани, а оне чак и необиљежене.

Смишљеном стратегијом организованог заборава, деценијама је онемогућавано сазнавање истине о геноцидним злочинима које су усташе починили 1941-1945. године над српским и јеврејским народом и о броју невиних жртава.

Из шутње о геноциду су израсла настојања да се постојање масовних злочина и сасвим негира. Чињеницу да СФР Југославија као држава, којој је то била света дужност, није извршила своју обавезу документованог и истинског утврђивања броја свих људских губитака у II свјетском рату, тако и свих жртава рата и геноцида, са именом и презименом, искористили су фалсификатори истине, па и генерал ЈНА, директор Института за хисторију радничког покрета и НОБ-е Социјалистичке Републике Хрватске, др Фрањо Туђман. Заступник „ревизионистичке“ школе, Туђман, и његови блиски сарадници износили су и износе ничим поткријепљене тврдње, свјесно умањујући број жртава, негирајући их и тамо гдје су именично пописане, као на примјер у српској православној цркви у Глини, у Хрватском Благају, у српској православној цркви у Коларићу код Војнића, у српској православној цркви у Садиловцу, у Ивановић јарку, у Банском Грабовцу, у селу Пркосу и на бројним другим мјестима-стратиштима, масовним гробницама широм НДХ.

За Туђманова „Беспућа“, масовних жртава није било ни на Велебиту, у логору страве Јадовно, а једва нешто у логору смрти у Јасеновцу.

О свим овим питањима можемо нашироко расправљати, но то овдје није мој задатак, већ само да укажем на неке проблеме посебно карактеристичне у истраживању и проучавању почињених злочина у вријеме НДХ.

Данас је, након пола вијека, реконструисати све масовне злочине и све што се догађало веома тешко. То је тим више отежано што су истраживачи који се овом проблематиком баве изложени психичком притиску, па чак и пријетњама по живот.

Други проблем који сам означио јесте пространа територија с које су жртве свакодневно транспортоване жељезничким композицијама, камионима, запрежним колима и пјешице у правцу Госпића и даље, ка одредишту смрти, на Велебит и на оток Паг, односно бројна губилишта.

Хапшења Срба и Јевреја, те Хрвата комуниста и других „непоћудних“ за усташку државу, почела су већ у априлу 1941. године, а затим убрзано масовно настављена. Тако су хиљаде и хиљаде мушкараца, жена и дјеце хватани у кућама, на улицама, радним мјестима, на њивама, свуда гдје би их усташе затекли.

Неки од њих су мучени и убијани при хапшењу, други у затворима, а већина њих је, кад се ради о усташком логору Јадовно, из затвора или директно из својих мјеста становања транспортована, углавном ноћу и у раним јутарњим сатима, према Госпићу. Хапшења и транспорти су започели већ од маја и трајали све до средине августа 1941. године. Жртве су биле готово из свих крајева Хрватске, Босне и Херцеговине, али и из Војводине.

Чак и да је архивска грађа сачувана у цијелости, с обзиром на пространу територију збивања, нема пера које би макар приближно могло описати страхоте злочина тако да код читалаца изазове представу одговарајућу оном што су претрпјели сужњи. Неки интелектуалци, као професор Милан Радека из Карловца, који је међу првим Србима у томе граду ухапшен и одведен у усташки логор, који је добро познавао хришћанску хисторију и културу темељену на државно-правним принципима, били су увјерени да су у новонасталој држави (НДХ) немогућа било каква насиља и незаконитости.

Радека истиче да је Хрватска за њега била уско везана уз појам „правице". „Моје се схваћање о том већ приликом мог хапшења без икаквог разлога 16. априла 1941. године мало помало мијењало праксом, али било је већ касно... Колико је збиље и страха било у таквим сусретима људи од којих је један крвник, а други жртва! А обојица су припадала људском роду, раније се никада нису срели, један другоме ништа нису били криви. Но, један је био све, други – ништа. Један је био мучитељ, други унапријед осуђен на смрт. За то постоје бројна свједочанства и живи свједоци. Мучитељи и крвници били су хрватске усташе."[2]

У архивским установама широм Југославије се једним дијелом могу наћи документи, па и спискови жртава упућених са цијеле територије НДХ у логор смрти Јадовно. Међутим, проблем истраживања је у томе што је грађа разбацана на много мјеста, у разним институцијама, а уз то, углавном и несређена. Истраживач треба не само много дана и мјесеци, већ и година, да би широм Југославије, а и ван ње, сабрао и обрадио сачуване изворе о логору Јадовно. За обављање оваквог посла је увијек недостајало финансијских средстава, која нико није плански осигуравао, а ако су поједине институције или особе нешто и добили за ту намјену, то су у ствари биле мрвице, које нису биле довољне ни да покрију трошкове истраживања само у понеком архиву.

Но, без обзира на изнесено, сачувана грађа истраживачу даје довољно могућности да прикаже усташке злочине у комплексу логора Јадовно. Прије свега, ту су фондови грађе Независне Државе Хрватске – Равнатељства за јавни ред и сигурност, великих жупа, котарских области, разних заповједништава, усташких, домобранских и оружничких јединица и других. Из ових и других докумената НДХ сазнају се јасни планови за истребљење Срба и Јевреја, начин на који је то организовано и вршено, поступци са ухапшенима, мјеста на којима су жртве убијане, број похапшених, а у неким документима, како ћемо

[2] Радека Милан, *Нека сјећања на 1941,* рукопис, 11, Хисторијски архив Карловац (у даљем тексту ХАК).

видјети, и именични попис похватаних, као и вријеме њиховог транспортовања из појединих мјеста, чак и бројеви жељезничких композиција и вагона којима су упућивани у логор. У овим документима се наводе и имена усташа који су хватали жртве, тукли их и били њихови пратиоци у транспортима према Госпићу, без обзира из ког су правца ишли: из Мостара, Сарајева, Бањалуке, Дервенте, Славонског Брода, Винковца, Сремских Карловаца, Грубишног Поља, Пакраца, Копривнице, Загреба, Карловца, Огулина, Српских Моравица, Топуског, Вргинмоста, Глине, Сиска, Петриње и бројних других мјеста Павелићеве државе. То су документи из којих упознајемо низ релевантних података – вријеме, чак и сат упућивања поједине жељезничке композиције у правцу Госпића, често с бројем жртава.

Врло прецизне податке дознајемо на основу детаљног изучавања докумената Комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача. Ту се налази низ детаља о хапшењу, мучењу, патњама при довођењу до стратишта и убијању. Сазнајемо мјеста, градове и села из којих су и када жртве транспортоване, те, упоређујући их с документима усташке провенијенције, долазимо до сигурних извора за аутентично описивање злочина. Податке нам пружају и преживјели, који као свједоци у својим изјавама говоре о страхотама геноцида. У случајевима гдје таквих свједока нема, јер су понегдје уништена читава села, у документима Комисије се не могу наћи подаци о нестанку мјештана.

У грађи земаљских, покрајинских, окружних, котарских и општинских комисија за ратне злочине налазимо и реферате састављене крајем рата и одмах по његовом завршетку, који су писани на основу изјава свједока побјеглих са стратишта, из логора, из вагона, камиона, запрежних кола, затим изјаве очевидаца и изјаве злочинаца које су дате још у вријеме рата или у судским процесима, чија се документација још и данас чува у многим судовима и секретаријатима унутрашњих послова.

Значајне податке проналазимо и у фондовима пописане ратне штете, који се такође чувају у многобројним архивима широм земље. Пажљивим и детаљним прегледавањем ових списа налазимо, поред осталог, бројчане податке о људима одведеним из одређених села, мјеста или градова у правцу Госпића и Велебита, а у некима од њих су наведена имена и презимена, с краћим биографским подацима, појединаца који су одведени и убијени на неком од стратишта логора Јадовно.

Поред докумената Комисије за ратне злочине,[3] драгоцјени су записници састављени у Комесаријату за избјеглице и пресељенике у Београду 1941. и 1942. године. Пронашао сам већи број записника у којима се налазе изјаве Срба који су успјели побјећи из НДХ, који су добро запамтили злочине усташа извршене још за њихова боравка у својим селима и мјестима. Из њихових изјава, које сам једним дијелом, ради сигурности, провјеравао на терену, сазнајемо многе чињеница о времену хапшења њихових очева, сестара, браће и мјештана, о поступању усташа с похватанима и отпремљенима, с њиховим именима и прези-

[3] Даље КЗРЗ.

менима и краћим биографским подацима, те о убијенима у комплексу логора Јадовно. Ови реферати, као и дио сачуваних хроника појединих мјеста, написаних непосредно по завршетку рата, употпуњују представу о Јадовну, као и о неким другим логорима.

У изјавама датим пред КЗРЗ налази се и већи број оних које су дали појединци Срби, Хрвати и Јевреји заточени у логорима Госпић, Јадовно и Слана, који су имали срећу да живи дочекају реокупацију Лике од стране Италијана, средином августа 1941. године, и ликвидацију комплекса усташког логора Јадовно. Избављени из Јадовна су са жељезничке станице Госпић транспортовани у логор Јастребарско, одатле понеки у Копривницу, Лепоглаву или у Крушчицу, али већина њих, они који су већ 21. августа довезени у логор Јасеновац, били су убијени.

Из аутентичних изјава, датих одмах након изласка из логора, које су овјерили својим потписима, назначујући да их дају као чисту истину, да се над њима заклињу или пак да их дају под заклетвом, сазнајемо низ детаља о злочинима усташке власти у времену од њиховог хапшења до доласка у Београд. У неким изјавама налазимо и имена и презимена затворених и убијених, затим бројчане податке о похваћаним Србима и Јеврејима у одређеном мјесту, граду и селу. На основу њихових многобројних исказа, сазнајемо број довезених или доведених, као и усмрћених у вријеме њиховог боравка у логору, што се наравно заснива на личним процјенама. Дакле, њихова казивања дају одговор не само на питање колико је дневно убијено људи, него и како су мучени и убијани.

Када се ове процјене упореде с другим многобројним изјавама, датим у то вријеме и од самих усташа и њихових заповједника, те многобројним процјенама изнијетим у расположивој литератури, затим с документима насталим у организацијама Савеза удружења бораца НОР-а, можемо, сумирајући све, доћи до приближно тачног броја жртава страдалих у комплексу усташког логора Јадовно за непуна четири и по мјесеца његовог постојања.

Значај свједочанства о усташким злочинима у Јадовном имају и бројне бездане јаме, које сам открио уз помоћ добрих познавалаца Велебита, Хрвата из Госпића и његове околине. Без обзира на небригу СР Хрватске током протеклих 50 година, неистраженост, необиљеженост и недостојанствен однос према жртвама, те јаме би нам могле много рећи о нечувеним злочинима које су починиле хрватске усташе у првој половини 1941. године. Наиме, кад је ријеч о изворима за истраживање геноцида извршеног у комплексу логора Јадовно, ове јаме, иако неистражене, осим Шаранове, коју су истражили загребачки, а затим београдски спелеолози, те јаме Јамине, коју су испитали задарски спелеолози, и јаме Св. Ана код Косиња, коју су истраживали стручњаци Геолошког завода из Загреба, могу се повезати с постојећим документима који свједоче о масовности и свирепости извршених злочина.

Појединци документи о логору Јадовно и значајни подаци о њему могу се наћи у Зборницима докумената и података о народноослободилачком рату југословенских народа, које је издао Војноисторијски институт, и то у томовима II, III, IV и V. И у зборницима грађе о усташком логору Јасеновац, коју је при-

купио, обрадио и објавио Антун Милетић, могу се пронаћи понеки подаци и о логору Јадовно. Исто тако, и из једног дијела сачуване италијанске и њемачке документације сазнајемо о злочинима у логорима Јадовно и Слана на отоку Пагу. Постоји неколико италијанских докумената у којима се детаљно описује, назовимо је тако, акција италијанских војника санитараца, који су одмах након протјеривања усташа с Пага и ликвидације тамошњег логора вршили ископавања жртава из масовних гробница и спаљивали лешеве на ломачама. Из појединих њемачких докумената сазнајемо о злочинима на Велебиту и о томе да Нијемци нису могли наћи разлога, и поред својих интереса за окупацију Југославије – „зашто тако немилосрдно усташе истребљују Србе кад не виде разлику између Срба и Хрвата ни у ком погледу". Вјероватно због таквог начина размишљања, било је више случајева у којима су њемачки и италијански војници спашавали Србе, било појединачно било групно, од усташког злочина.

Наведени проблеми у истраживању усташких злочина у комплексу логора Јадовно показују да је данас немогуће израдити цјеловити именични попис жртава у овом логору. Немогуће је установити имена свих људи који су бачени у неку од 32 јаме, колико сам их успио регистровати током посла на овом рукопису. Исто тако је немогуће разграничити жртве са отока Пага, његових логора и стратишта, од оних из Велебита и околице Госпића. Навођење имена и презимена из спискова жртава упућених на губилишта Велебита такође отвара многе проблеме, јер се не може за сваког утврдити да је баш тамо убијен. То зато што су неки, допраћени у Госпић и друге збирне логоре у комплексу логора Јадовно, ликвидацијом овог логора упућени у друге логоре и тамо убијени, а понеки су, како смо видјели, успјели проћи више логора и преживјети рат.

Иако мањкава, расположива архивска грађа, уз помоћ бројних других свједочанстава, као што су изјаве побјеглих са стратишта и досад објављени радови, омогућава да се наведе број убијених у комплексу усташког логора Јадовно, а на основу именичног пописа, донетог у прилогу ове књиге, састављеног консултовањем многобројних извора, може се утврдити да је међу убијеним у овом логору било највише Срба, затим Јевреја и нешто Хрвата.

II

НЕЗАВИСНА ДРЖАВА ХРВАТСКА – ДРЖАВА ГЕНОЦИДА И КОНЦЕНТРАЦИОНИХ ЛОГОРА

Успостава Независне Државе Хрватске

Усташки покрет вуче своје коријене од др Анте Старчевића (1823-1896),[4] званог „оцем домовине". Иако није имао увијек исти став према Србима, он је својом расистичком теоријом и дјеловањем Странке права, коју је основао 1861. године, покренуо праву лавину мржње против Срба, које није признавао за народ, већ за „нечисту пасмину" зликовачке људи и „влашки накот" који треба истријебити.[5] Неке владајуће политичке идеје у Хрватској XX вијека заснивају се на Старчевићевом учењу.

Његови сљедбеници, као што су Јосип Франк, Доминик Мандић, Иван Пилар, Керубин Шегвић, Анте Павелић и други, више од пола вијека су на тлу Хрватске развијали расизам и шовинизам, с геноцидним импликацијама према, по њима, неподобном етносу, Србима. Од Старчевићеве странке права је настала још злокобнија, када је о србофобији ријеч – Чиста странка права, Јосипа Франка, која, почев од 1890. године, систематски проводи антисрпску кампању. Идеје Старчевића и Франка, у спрези с политиком дијела клера, пуни израз и остварење су добиле у Павелићевој Независној Држави Хрватској и у усташком геноциду над српским народом, нечувеном у хисторији због изузетно суровог начина на који је провођен.

Познато је да је усташка организација замишљена и створена у Италији, у земљи зачетници свјетског фашизма. Циљ усташког покрета је био да код хрватског народа развија сепаратистичке тежње, мржњу против српског народа и да разбијањем Краљевине Југославије створи национално чисту Независну Државу Хрватску. Усташки емигранти из Југославије, након окупљања у логору у Мађарској, на имању званом Јанка Пуста, преселили су се у Италију, да би одатле подузимали терористичке и политичке акције, у крајњој линији на штету свог народа и домовине у којој су рођени, расли и школовани.

На Јанка Пусти у Мађарској, те на Липарским отоцима у Италији, ови људи су вјежбани и припремани за злочиначка дјела. Свој покрет су назвали усташким, а себе усташама. Подземним радом су створили организацију и у Хрватској. У свој програм, као прво, поставили су уништење Срба и Јевреја, те комуниста било које националности. Због тога су распиривали незапамћену мржњу против свега што је српско, јеврејско или комунистичко.

---

[4] Новак Виктор, *Magnum crimen*, Београд 1986, 5, 6, 303, 507, 772, 795, 796, 813, 934, 937, 938, 942.

[5] Неколико година прије смрти, др Анте Старчевић је свој став према другим народима ублажио и у извјесном смислу кориговао (прим. аутора).

Све до капитулације Краљевине Југославије, априла 1941. године, усташе су своју дјелатност развијале углавном ван Југославије. Неколико дана након проглашења шестојануарске диктатуре краља Александра, Анте Павелић је, 19/20. јануара 1929. године, емигрирао у Аустрију, гдје се повезао с мањом франковачком групом, којом је руководио Хрватски емигрантски комитет на челу са Ивом Франком, сином Јосипа Франка.

Акције ове групе у пропаганди за „стварање хрватске државе" и рушење Југославије помагали су службени кругови Мађарске и Италије. У истој намјери, Павелић се повезао и с представницима македонског сепаратистичког покрета ВМРО (Внатрешната македонска револуционарна организација).

Како је те године Павелићу ускраћен азил у Аустрији, он је прешао у Италију. Око њега се окупила скупина истомишљеника и вјерних помагача у организацији усташког покрета, као што су били Бранимир Јелић, Густав Перчец, Иван Перчевић, Младен Лорковић и Миле Будак. Ту су усташе добиле подршку и вјерно служиле Мусолинијевој политици, што им је омогућило да конституишу своју организацију почетком 1931. године. Она ће фашистичкој Италији користити као средство притиска на Краљевину Југославију.[6] У Верони је закључено да се оснују три центра усташке активности ван земље. Торино и Болоња су предвиђени као прва сједишта за усташко руководство, тј. Главни усташки стан. Централно мјесто се налазило у Бовињу (Bovigno) и имало је испоставе у Милану и Лугану, те прихватне станице у Задру и Ријеци. Планирани центри у Бечу и Грацу нису се могли одржати, јер су аустријске власти забраниле рад усташког покрета на својој територији, па се усташко руководство преселило у Мађарску, у близину југословенско-мађарске границе, у мјесто звано Јанка Пуста и код Нађкањиже.

Надаље, усташе су свој центар, као трећи, основали у Серену, белгијском рударском мјесту, а затим и у Берлину. Половином 1931. године, своје центре су имали и у Јужној Америци – у Буенос Ајресу, Монтевидеу и Сао Паолу, те у САД – у Питсбургу. Усташки покрет у иностранству, па и овај у Југославији, помагали су Ватикан, Мусолинијева Италија, Хитлерова Њемачка, Хортијева Мађарска, Борисова Бугарска, као и други непријатељи Краљевине Југославије. Павелић је посебно бринуо како што боље провести организацију усташког покрета. У том циљу, 1932. године је донесено више правила и прописа, па и Устав Усташе – Хрватског ослободилачког покрета, како су себе називали, као главни документ, у којем је разрађена организациона структура покрета. Прописи су се односили углавном на питање стварања усташких организација у земљи, а темељили су се на територијалном принципу, замишљеном у складу с концепцијом политичко-административне подјеле будуће усташке државе на жупаније као главне јединице.

Према поменутом Уставу, усташки покрет се састојао од: збирова, табора, логора, стожера и Главног усташког стана.[7] Збир је усташка јединица у поједином селу. Табор је скуп свих збирова на подручју једне управне општине. Логор је скуп сви-

[6] Институт за хисторију радничког покрета Хрватске (даље ИХРПХ), МФ 23, сн. 464. Уз финансијску помоћ италијанске владе, основани су усташки логори који су мијењали своје сједиште, што је овисило о италијанско-југословенским односима.

[7] Даље ГУС.

ју табора на подручју једног управног котара. Стожер је скуп свију логора на подручју једне жупе (жупаније или окружја). Младост свеучилишта и високих школа окупљена је у засебном стожеру под називом Свеучилишни стожер, који је непосредно подвргнут ГУС-у. Цјелокупни покрет Усташе усредоточен је у ГУС-у, који управља свим пословима који се односе на цјелокупни покрет и ослободилачки рад.

На челу збира стоји збирник, на челу табора таборник, на челу логора логорник, на челу стожера стожерник, а на челу ГУС-а поглавник. ГУС сачињавају Доглавничко вијеће и Побочнички збор. Доглавнике, њих највише дванаест на броју, те поглавне побочнике, њих највише седам на броју, именује и рјешава дужности поглавник. Уз бок збирника, таборника, логорника и стожерника Главни усташки стан по одредби поглавника именује до шест збирних, таборних, логорних, односно стожерних побочника за обављање појединих грана послова.[8] На челу ГУС-а се налазио усташки поглавник, који је уједно сматран вођом читавог покрета. Он је постављао и разрјешавао све високе функционере покрета.

Усташки покрет је у организационом погледу умногоме налазио узор у италијанском фашистичком и њемачком национал-социјалистичком покрету. То је до изражаја долазило особито у истицању мјеста и улоге усташког поглавника у руковођењу покретом. У његовој личности је усредоточена сва власт у покрету и будућој усташкој држави. Сам Устав изричито указује на безусловно подређивање свих припадника поглавниковим одредбама. То је било највидљивије у формулацији заклетве коју усташе полажу при ступању у покрет. У тексту присеге, који доноси „Усташа", истиче се да ће сваки организирани усташа „безувјетно извршавати све налоге Поглавника", а ако се о заклетву огријеши, да га има „по усташким прописима стићи казна смрти".[9]

Посљедње уточиште које су хрватске усташе, на челу с Павелићем, имале у Италији, била су Липарска острва у Тиренском мору. На Липаре су усташе интернирани након учешћа, заједно с припадницима ВМРО, у атентату и убиству Александра Карађорђевића, краља Краљевине Југославије, 9. октобра 1934. године у Марсеју. Поред краља, тада је убијен и француски министар спољних послова Жан Луј Барту (Jean Louis Barthou). У организацији атентата су знатног удјела имале Италија и Мађарска. На Липарима су хрватске усташе коначно припремили своје геноцидне планове против српског народа у Хрватској, иако је Павелић због атентата био затворен у Торину од октобра 1934. до априла 1936, те интерниран у Сијени до 1939. године. На отоцима су се окупиле усташе из више мјеста. Дошли су из Мађарске и Белгије.

О организацији и извршењу атентата на краља Александра Карађорђевића његов реализатор, усташа Вјекослав Серваци (Serrvatzy), каже:

„Пошто сам се ја са Дидом Кватерником и осталим усташама из ГУС договорио да ћемо ако нам се пружи прилика негдје дочекати и убити Александра, тј. извршити смртну осуду која му је изречена од усташког покрета, то ми је једанпут Дидо брзојавио да му пошаљем три човјека, а једног да он имаде у Италији. Ја сам

[8] „Усташа", Уред за промицбу Главног усташког стана, Загреб 1941, 13-15.
[9] *Исто,* 16.

тада скупио 10 људи, највјернијих усташком покрету, и разложио им у чему је ствар, те када сам тражио тко ће се од њих добровољно јавити за то, сви су се устали. Ја сам тада изабрао 3, који су најбоље задовољавали, и то: Звонко Поспишил, Мијо Краљ и Рајић, а у Италији је био Владо, Македонац из групе Ванче Михајлова. Овај Владо[10] налазио се код нас преко годину и пол, а Македноци су нам га послали као братство између нас и њих у заједничкој борби, док смо ми њима послали нашу двојицу. Ја сам ове људе са мађарским путницама послао у Италију, гдје сам чуо да су касније добили чешке путнице, а с њима је ишао Дидо Кватерник који је говорио француски. Сам поглавник је био противан овоме јер је мислио да ако би нешто таковог се направило, могло би доћи до свјетског рата, а пошто ми тада нисмо били јаки, то не би знали искористити прилику, а нити могли. Овај Владо који је убио Александра, је одмах погинуо. Послије тога је ухапшен Краљ, и на концу Посипшил и Рајић. Сва ова тројица били су у једном затвору и осуђени на доживотну робију. Поспишил и Краљ су наводно умрли од никотина у затвору, а Рајић је ослобођен од Нијемаца и допремљен у Државу и као бојник ПТБ (Поглавникова тјелесна бојна, прим. аутора) је умро од капи. Француски је суд осудио поглавника, Перчевића и Диду Кватерника на смрт, те су били Дидо и поглавник ухапшени и затворени у тамницу у Италији, а Перчевић је од њемачких власти интерниран у сјеверну Њемачку".[11]

Након атентата на краља Александра, Мусолини није хтио изручити Павелића Југославији, иако је од Југославије и Француске могао добити разне политичке концесије. Усташка организација у Италији је користила њену аспирацију према хрватској територији, а Павелић, ради одржања свога живота, у шакама Мусолинија, и није мислио ни на шта друго осим на себе. Тако „су Хрвати и Хрватска", како каже Анте Мошков, „могли бити само средство за остварење политичких циљева Мусолинија на источној обали Јадрана, слично као Албанија. Како доказују догађаји у НДХ, Мусолини је и предложио своје рачуне Павелићу на потпис и наплату, а то је био и први смртни ударац са сталном крвавом раном за НДХ".[12]

Задаци зацртани у Начелима хрватског усташког покрета из 1933, већ првих дана успоставе НДХ, априла 1941. године, изражени су у расизму, екстремном национализму, сепаратизму, антикомунизму, тероризму и геноцидном злочину над Србима и Јеврејима.

Павелић и његови сљедбеници су код усташа осјећај мржње против српског народа развили до лудила, истичући да су Срби ти који хоће уништити Хрвате. Ово најбоље илуструје усташки генерал Анте Мошков: „Човјек није могао препознати ове људе након њиховог повратка у домовину, ако их је познавао прије, као што ни ја нисам препознао властитог сина и многе друге, усљед њихове потпуне духовне и душевне промјене. Ја сам ту стајао пред једном нерјешивом загонетком.

---

[10] Величко Георгијев Керин, алијас: Влада Черноземски, Величко Георгијев, Величко Стојанов, Степан Димитров, Влада Шофер, Влада Георгијев Черноземски, Влада Македонац (прим. уредника).

[11] Архив Хрватске, Загреб (даље АХ), ЗКРЗ, ГУЗ (Главни уруџбени записник) – 1907/45 – кут. 7, стр. 5 и 6.

[12] Мошков Анте, *Хисторијат усташке организације*, АХ, рукопис, 1, 2.

Текар када сам доспио особно у концентрациони логор било ми је јасно зашто је тако и никако друкчије. Јасно сам запажао током једне године, да очите добричине постају душевно настрани, да их растаче мржња и освета. Што би из њих настало да су били интернирани седам година као усташе на Липарима? Већина ових људи била је током времена живчано и душевно болесна на фиксној идеји мржње и потпуно растројена. То је исто обољење мушћања као код луђака који се утварају да су цареви и краљеви, само су ови редовито добронамјерни, напротив фиксна идеја мржње и освете ствара опасне луђаке.

Кад овакви људи или скупине људи дођу до моћи, као што је случај код усташа из Италије, онда се иживљују и претварају живот у пакао. Било је таквих, као на примјер Павелић, још више његова супруга, Лубурић, Францетић, Томић итд. који нису познавали ни трун грижње савјести као да је немају. За мене особно нема двојбе да је то не једино обољење мождано, него и потпуно душевно растројство. Човјек није више човјек, него је звијер-човјек".[13]

Усташки лист „Усташа", још у фебруару 1932. године, доноси: „Револуцијом, крвљу и оружјем треба срушити туђинску тиранију и успоставити Независну Државу Хрватску", и „нож, револвер и паклени строј то су идоли..." Они ће у НДХ ући у свакодневну употребу, усмјерени против српског и јеврејског становништва.

У времену између 1929. и 1934. године, из иностранства, посебно из сусједне Италије, у Југославију су убациване усташке терористичке групе, које су вршиле атентате и диверзије у циљу изазивања што веће мржње између Хрвата и Срба. У Италији су усташе у највећем броју били окупљени око Анте Павелића. Међу њима се посебно истичу: Еуген Дидо Кватерник, Мијо Бабић, Миле Будак, Ерих Лисак, Јожа Милковић, Иво Херенчић, Вилко Печникар, Звонимир Поспишил, Анте Мошков, Јуре Францетић, Вјекослав Серваци, Станко Храниловић, Мијо Бзик, Томислав Сертић, Јеролим Катић, Анте Пејковић, Иван и Круно Девчић.[14] Из Италије је ишао канал за преношење пропагандног материјала и оружја у земљу, који је финансијски често помагала италијанска влада, као и издржавање усташа.

Године 1932, у Лику, на Велебит, преко Задра је убачена група од десеторице усташких емиграната (Иван Девчић, Рафаел Бобан, Перковић, Вентура Бањак, Јуре Девчић, Мартин Девчић, Петар Шарлија и други), који су у договору са истомишљеницима у Госпићу, Андријом Артуковићем, Јуром (Јуцом) Рукавином, Марком Дошеном, Јурицом Фрковићем и другима, напали жандармеријску посаду у селу Брушани код Госпића.

Ову диверзију, коју су усташе назвали лички устанак, организовао је Вјекослав Серваци, по наређењу Павелића, који је морао „по тражењу Мусолинија да оправда опстанак усташке легије или организације пред талијанском јавношћу".[15] О томе Серваци каже: „У Белгији сам скупио људе који су остали без посла, а били су организирани у нашем покрету, међу њима је био и сам Бобан и од тих људи, и

[13] Мошков Анте, *н. д.*, 7.

[14] На Липарима је, према изјави Анте Мошкова, било 560 усташа, а према изјави Миле Будака, 1935. године их је било 510. Архив Војноисторијског института, Београд (даље АВИИ), Фонд НДХ – кут. 1. 0. 9.

[15] Мошков Анте, *н. д.*, 11.

још пар који су дошли из домовине, сам изабрао једно седморицу које сам послао на Велебит са доста експлозива, пропагандног материјала и добро наоружани. Задатак сам им дао да дигну касарну у Брушанима у зрак, што су они и направили, али нису ставили читав експлозив, те није било дејства."[16] Већина њих је била похватана, међу њима и Јуцо Рукавина, док су се емигранти успјели пребацити преко границе, а с њима Андрија Артуковић и Марко Дошен.[17]

Даљем ширењу усташких организација погодовало је потписивање међусобних политичких и економских уговора између Југославије и Италије, 25. марта 1937. године у Београду. На основу њих је, поред осталог, Краљевина Југославија амнестирала усташке емигранте, уз одређене услове, па су од краја 1937. године усташе легално долазили у Југославију. Најистакнутији међу њима су били: Миле Будак, Младен Лорковић и Јуре Францетић. Италија се Београдским уговорима обавезала да неће дозволити усташку активност на својој територији, да ће југословенску владу упознати са стањем усташке емиграције и омогућити повратак у Југославију онима који изразе такву жељу.

Према досад расположивим подацима, око 800 усташа се вратило у Југославију у времену од новембра 1937. до почетка 1941. године.[18] Већ 1939. године, усташе су имале свој центар у Загребу. Остатак, од око 250 њих, остао је у Италији, под руководством Павелића, чекајући дан када ће и они моћи слободно да се врате у земљу и да организују квислиншку државу НДХ. Усташе који су се у наведеном времену прикупили у Југославији радили су у земљи као пета колона.

Доласком Миле Будака и других истакнутих усташа из емиграције, у Хрватској почиње врло интензивна усташка дјелатност и пропаганда. Будак је почетком фебруара 1939. године покренуо тједник „Хрватски народ" као легално усташко гласило, око кога су се окупили Славко Кватерник, Младен Лорковић, Иван Оршанић, Божидар Церовски, Вилко Бегић, Доминик Бумбер и други. Нарочиту пажњу су посвећивали својој активности у организацијама Хрватске сељачке странке (ХСС) и укључивању у разне државне и друге институције.

У Загребу је највише чланова усташке организације било окупљено око „Узданице", који су били руковођени углавном Милом Будаком и Славком Кватерником. Рачуна се да их је у земљи било око 2.000, од којих је у Загребу дјеловало нешто више од половице, а други углавном у Карловцу, Огулину, Слуњу, Госпићу, Оточцу, Перушићу, Брињу, Осијеку, Славонском Броду, Славонској Пожеги, Новој Градишки, Винковцима, Вировитици, Вуковару, Сремској Митровици, Вараждину,

[16] АХ, ЗКЗР, ГУЗ – 1907/45 – кут. 7, стр. 4.

[17] Опширније о овој диверзији и њеним посљедицама упореди: Стопков Т., О такозваном личком устанку 1932, *Часопис за суврeмену повијест* (даље ЧСП), 2/1970, 167; Јелић-Бутић Фикрета, *Прилог проучавању дјелатности усташа до 1941*, 74-75. О односима Југославије и Италије у то вријеме види: Кризман Богдан, *Вањска политика југославенске државе*, *Дипломатско хисторијски преглед*, Загреб 1975, 49.

[18] Према подацима које је у прољеће 1937. године у Риму добио представник југословенског Министарства унутрашњих послова В. Миличевић, тада се у Италији налазило само 510 усташа, који су били смјештени на отоцима Липари, Стромболи и Ћиљи, а њихове вође и истакнутији припадници су по двојица били размјештени у разним мјестима на југу Италије. Јелић-Бутић Фикрета, *н. д.*, 35.

Чаковцу, Сиску, Петрињи, Глини, Сплиту, Мостару, Љубушком, Чапљини, Бањалуци, Травнику, Сарајеву и неким мањим мјестима.[19] Велику улогу у омасовљавању и јачању усташке организације у Хрватској имале су и Мачекове полувојне организације заштите – грађанска и сељачка, које ће у данима окупације бити основни извор за стварање Оружаних снага НДХ – усташке војнице, домобранства и оружништва НДХ, а посебно значајну улогу ће одиграти у разоружавању Југословенске војске, одузимању оружја и успостави усташке власти у свим крајевима Хрватске. „Грађанска заштита" у Загребу је пред рат бројала око 4.000 људи. Коњичка формација заштите је била састављена од десет ескадрона, моторизована је имала неколико мотоцикала и аутомобила, а цијела Хрватска сељачка заштита је имала око 200.000 људи. Њен вођа Кемфеља је био директно потчињен Мачеку, а међу руководиоцима Заштите је било и више усташа.[20]

О томе је увјерљиво свједочио и сам доктор Миле Будак у истражном поступку послије II свјетског рата. „С обзиром на околности, да још нисмо могли спровести јавну организацију усташа, то смо тражили од својих пријатеља и присташа да не иступе из Сељачке странке, већ смо напротив савјетовали да сарађују и судјелују у јавном и страначком животу ХСС-а под водством доктора Мачека. Наши су људи заузимали у Бановини више положаја па и у другим органима државне управе. Тако нпр. усташа Круно Батушић био је заповједник особне гарде Мачекове и то још од 1938. године. Тако је Звонко Ковачевић, пуковник и заповједник Мачекове полувојне заштите (заповједник Грађанске заштите, прим. аутора), био уско повезан за Кватерника и одиграо пресудну улогу у оснивању НДХ, у Мачековој Заштити су и пуковници Батушић и Прибанић и били су усташе још за Бановине Хрватске." Тако је уз доктора Влатка Мачека била везана бројна пета колона, која је у рату 1941. године свим снагама и средствима радила да италијанском и њемачком фашизму изда своју домовину. Кад се тим петоколонашима приброји значајан број фолксдојчера, који су као њемачка мањина живјели углавном у Војводини, онда је очито да су снаге унутрашње издаје биле бројне, а уз то и стратешки добро распоређене, што им је омогућавало да своју издајничку улогу, за рачун фашиста, а на штету и трагедију свога народа, па и њемачке мањине, изврше према фашистичком сценарију.

Усташе су у организацијама ХСС-а радили легално, посебно у Заштити, која је у данима окупације и успоставе усташке власти и одржавању „реда и мира" проводила директиву водства ХСС-а и Влатка Мачека. Она је, као оружана сила, како у Загребу тако и у другим мјестима, већ од почетка рата, за његова трајања и након капитулације, била главни извршилац свих усташких одлука и директива у вријеме проглашења и учвршћивања власти НДХ. Заштита има огромне заслуге што су до доласка Павелића у Загреб биле извршене све значајније акције за успостављање квислиншке творевине НДХ.

Спрега франковаца и клерикализма је кроз усташки покрет у Краљевини Југославији доживјела своју кулминацију. Путем својих организација: Крижарско

[19] Детаљније види: Јелић-Бутић Фикрета, *н. д.*, 40-57.
[20] Милетић Антун, *Усташка фабрика смрти 1941-1945*, Београд 1988, 6, 7.

братство, Маријина конгрегација, Домагој и других, клерикализам је одгајао усташке кадрове у духу екстремног национализма, шовинизма, расизма, националне и вјерске мржње, сепаратизма и освете.

Овдје је свакако најважније истаћи Крижарско братство, које је имало полувојни карактер. С каквом је перфидношћу католички клер организовао Крижарска братства, сликовито илуструје инструктивно писмо доктора Ивана Протулипца, упућено свећеницима из околице Сплита, у коме се, поред осталог, каже: „Морате пазити да превише информације не дајете ван, да г. сениори не учине друкчије као што су га у Загребу учинили. Организација ће се дати спровести.

Држат ћемо се, као да се ради о црквеној организацији, а радит ће се као до сада... (тј. орловско политички). Чим добијете одобрена правила од бискупа, можете почети радити у Сплиту...

Размислите и договорите се с Исусовцима и нађите најпаметнији начин, како ће се то питање потврде за Сплит ријешити.

Ми данас у Загребу почињемо проводити и већ се друштва у том погледу конституирају: Нови лист 'Криж' излази током овог тједна. Још једанпут: Пазите да ствари не добију непожељан публицитет, да не буде непотребних интервенција преко стране!“[21]

Од 1937. године, Крижарско братство у Госпићу дјелује под руководством Стјепана Томљеновића Патка (1941. је био усташки стожерник у Госпићу) и Анте Бркљачића, студента. У њему тада активно ради и гимназијски катихета, усташа Владимир Каргачин. Из ове организације су потекле најзлогласније убојице, које су 1941. године сачињавале тзв. Помоћни усташки одред. За Бановине Хрватске, по Госпићу су пјевали „Врати се, врати, Анте Павелићу“ или „Кад се Мачек из Женеве врати, дијелит ће се Срби и Хрвати“. Међусобно су се поздрављали уздигнутом десном руком, уз повик „ЖАП“ (Живио Анте Павелић), „Бог живи“ и „Бог и Хрвати“, а као знак распознавања, на реверима капута су носили мали хрватски грб у облику трокута.[22]

Маријину конгрегацију у Госпићу је организовао и водио жупник катихета Никола Машић. Ова клеро-фашистичка организација је окупљала женску средњошколску омладину. У Госпићу је још 1940. основана и Хрватска усташка револуционарна акција (ХУРА). Њом су руководили професор Данијел Црљен, студент Јосип Самарџија, Марко Фрковић, Анте Пихлер и други. А под руководством Јосипа Шабана, Зденке Јањић и Ђурице Хуњет, у Госпићу је основана и Револуционарна усташка женска акција (РУЖА).[23]

Овако формирана и организована Крижарска братства су широм Хрватске, под руководством католичког клера, утирала пут усташтву и из редова омладине

---

[21] Пилепић Антун, *In aedificationem*. Писмо свећеника браћи свећеницима о проблему наше Католичке акције. Сплит 1938, штампано као рукопис, стр. 72.

[22] Узелац Илија, У Госпићу од 1935. до 1940. године, *Котар Госпић и котар Перушић у НОР-у 1941-1945*, ХАК, 1989, 26-65; Здунић Фрањо Лав, Усташки злочини на Јадовном и неким другим логорима смрти уз осврт на њихове коријене, *Котар Госпић и котар Перушић у НОР-у 1941-1945*, ХАК, 1989, 168-200.

[23] Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 176.

одгајала кадрове за њега. То најбоље илуструје, познат по свом раду међу крижарима, свећеник Фрањо Кралик, уредник „Католичког тједника“, који 27. априла 1941. године у чланку „У знаку жртве, Уз повратак хрватских усташа“, пише: „Крижари и Крижарице! Пригодом задњих догађаја видјело се, како је важну улогу вршила та организација духовно приправљајући 'нову, младу, Божју Хрватску'. Одгој крижарске омладине, захваљујући пок. др Ивану Мерцу и живом др Иви Протулипцу, био је радикално хрватски. Њезин духовни програм слагао се с духовним програмом усташа и безброј пута га је на разним великим крижарским манифестацијама износио др Иво Протулипац, а и други крижарски говорници. Нека, ето крижарска жртва у будућности дође до још јачег изражаја. Али не толико ријечима, колико дјелима.“[24]

Клеро-националистичку концепцију су у својим говорима изражавали многи усташки прваци, а као идеологију усташтва, посебно ју је потврдио др Миле Будак у говору који је одржао у Карловцу 13. јула 1941. године: „Браћо и сестре! На нашој оданости цркви и католичкој вјери темељи се наш цијели рад, јер нас је повијест научила да кад овде не бисмо били католици, да би нас давно нестало. Ето, браћо и сестре, на те светиње, на цркву, вјеру и обитељ, највише навађују наши највећи непријатељи, а то су православци свих класа и бољшевици. Прорачунати непријатељи траже увијек најосетљивије мјесто и кушају на њ ударити. Али баш се ту намјерио на највећи отпор, јер је на тим темељима базирана идеологија усташког покрета.“[25]

Непосредна последица усташке издаје домовине је оснивање НДХ 10. априла 1941. године, док је рат са њемачким и италијанским армијама још трајао. Дакле, НДХ је планирана и припремљена још прије избијања II свјетског рата. Начин борбе усташког покрета, тј. хрватског националног покрета, како су га сами називали, био је терористички и илегалан.[26] Циљ им је био држава темељена на усташким начелима, а успостављена на развалинама Краљевине Југославије.[27] Усташки покрет је у реализацији постављеног задатка био потпомогнут од тоталитаристичких режима[28] и „ревизионистичких“ држава – Њемачке, Италије, Мађарске и Бугарске.

Патриотски борци, међу којима је поред Срба било Хрвата, Муслимана и других, с поносом су још тада гинули у одбрани заједничке домовине, а иза њихових леђа су усташе у Загребу славили и чекали пад Краљевине Југославије. Када је постало очито да се земља не може одбранити од фашистичких ванских и унутрашњих колона, неминовно је услиједила капитулација Краљевине Југославије 17. априла 1941. године. Читаво издајничко друштво које је чинило пету колону скинуло је маску пред лицем југословенске и свјетске јавности.

Уочи 10. априла 1941. године, Павелић је усташама и својим присташама поручио да се припреме и весело дочекају њемачке и италијанске трупе. „Дочекајте

[24] Новак Виктор, *н. д.*, 585.
[25] Новак Виктор, *н. д.*, 31.
[26] Симић Сима, *Ватикан против Југославије*, Графички завод, Титоград, 1958, стр. 30.
[27] Симић Сима, *н. д.*, 29.
[28] Митровић Андреј, *Време нетрпељивих*, Политичка историја великих држава Европе 1919–1939, Београд 1974, 205–309.

свугдје и свагда храбре војнике наших пријатеља и заштитника с весељем, с одушевљењем, поштовањем и с братском љубављу. Окитите куће хрватским тробојницама и знаковима пријатељских народа и војске. Ови војници знаду, да пролазе кроз пријатељске земље, па нека се и на лицу мјеста освједоче, да су их Хрвати у хрватским земљама примили онако братски и с љубављу, како то учинити знаду само честита, захвална и вјерна срца хрватског народа. С њима долазе у твоју средину, хрватски народе, с пушком у руци, храбро се борећи и твоји синови, долази и хрватска усташка војска.“[29]

Основну улогу у стварању марионетске државе Хрватске имали су Нијемци, чија је 14. оклопна дивизија 10. априла 1941. године прва ушла у Загреб и уз чију помоћ су усташе прогласиле НДХ док се Павелић још налазио у Италији. Управо какав је дочек њемачких трупа Павелић пожелио, такав је и био. Дјевојке у бијелом, Хрватице, цвијећем су засуле њемачке тенкове у Загребу. Њемачки ратни дописник Герхард Емскефер је овим ријечима описао, како он рече, ослобађање Загреба: „Немачке трупе улазе у Загреб. Сиви колоси од челиних оклопа слили су се као силна река у улице главног града Хрватске.

Загреб нам је приредио такав дочек каквим раније никад војници у страним земљама нису били поздрављени. Иако смо знали, и уз пут се приликом наступања по хиљаду пута уверили да је хрватски сељачки народ пријатељ Немачке, ипак нисмо претпостављали да ће тек неколико часова пре уласка наших оклопних дивизија тријумфовати национална револуција.

Град пружа овог тренутка слику која величину историјског часа доводи до снажног изражаја. Све су улице испуњене огромним масама људи између којих покушавају немачке колоне да прокрче себи пут. Одигравају се призори неописивог одушевљења.

Испод мора црвено-бело-плавих застава бучи одушевљење једног народа, који се топи од весеља због своје националне победе и захвалности своме ослободиоцу који ће од сада да брани независну Хрватску својим моћним оружјем. Густе масе људи висе на нашим колима и стоје на тешким оклопним и теретним колима, притискујући точкове уз опасност по живот.“[30]

Увучен у игру између Њемачке и Италије, користећи и једну и другу за лакше остваривање својих циљева, Анте Павелић је извршавао задатке и вјерно служио обема странама. Намјеравајући да завлада Далмацијом, Хрватским приморјем и отоцима, Мусолини је помогао Павелићу да се његове усташе још у логору Пистоји наоружају и обуку у италијанске униформе. На униформе су ставили слово „У“ и уз хрватске заставице и каме за појасевима кренули у Хрватску 11. априла увече. Њих 250, на челу с Павелићем, сутрадан су возом стигли у Трст и наставили пут аутобусима, да би 13. априла у рано јутро прешли југословенско-италијанску границу код Сушака.

---

[29] Бзик Мијо, *Усташка побједа*, Главни усташки стан, Загреб 1942, 85.

[30] Глигоријевић Мило, *Месић против Туђмана*, „НИН“, бр. 2113, 5. јун 1991. Једини је др Павле Грегорић, међу многобројним хрватским комунистима који су писали о Загребу 1941, записао: „Сјетио сам се оног жалосног дочека њемачке војске 10. травња у Максимирској и Влашкој улици. Било је тужно, бескрајно тужно.“, *Зборник сјећања, Загреб 1941-1945*, Загреб 1982.

На преласку југословенско-италијанске границе, у свом првом интервјуу, датом у једном италијанском вагону, Павелић је српски народ означио као извор свега зла које је хрватски народ проживљавао у својој вишевековној борби за национално ослобођење: „Ми немамо и никад нисмо имали никакве везе са Србима. Од Срба се разликујемо и по религији и по физичком изгледу. Тешко је побркати једног Хрвата са Србином. Ми нисмо Славени." Истим заносом је и Еуген Кватерник рекао да име Хрват долази од архаичног израза „Хроатанг", што на готском значи радник. Већ ове прве изјаве усташких вођа наговјештавају бит усташке политике, која ће се проводити свом жестином у намјери да се уништи српски народ у Хрватској. Полазак из Италије је услиједио управо када је радио-станица Фиренца емитовала вијест (радио-станице Главног усташког стана под именом „Велебит") да је усташки крилник Славко Кватерник 10. априла око 16 сати, у име поглавника Анте Павелића, преко радио-станице Загреб прогласио стварање Независне Државе Хрватске. Његов текст гласи:

„Хрватски народе!

Божја провидност и воља нашег савезника те мукотрпна вишестољетна борба хрватског народа и велика пожртвовност нашег Поглавника дра Анте Павелића, те усташког покрета у земљи и иноземству, одредили су да данас, пред ускрснуће Божијег Сина, ускрсне и наша Независна Хрватска Држава.

Позивам све Хрвате, у којем год мјесту били, а нарочито све часнике, подчаснике и момчад цјелокупне оружане снаге и јавне сигурности, да држе највећи ред и да сви смјеста пријаве заповједништву оружане снаге у Загребу мјесто гдје се сада налазе, те да цијела оружана снага смјеста положи заклетву вјерности Независној Држави Хрватској и њеном Поглавнику.

Цјелокупну власт и заповједништво цјелокупне оружане снаге преузео сам данас као опуномоћеник Поглавника.

Бог и Хрвати! За дом спремни!

Замјеник Поглавника

У Загребу, 10. травња 1941. Заповједник цјелокупне војне снаге:

Славко Кватерник, в. р."[31]

Истовремено, Нијемци су преговарали с Влатком Мачеком како би му предали власт у НДХ. Очекујући да силе осовине неће побиједити, он је то одбио, али је свеједно дао изјаву којом је позвао „хрватски народ да се новој власти покорава". Славко Кватерник је Мачекову изјаву искористио, предајући је спикеру радија, који је 10. априла, у 17,45 сати, прочитао: „Хрватски народе! Пуковник Славко Кватерник, вођа националистичког покрета у земљи, прогласио је данас слободну и независну хрватску државу на цијелом хисторијском и етнографском подручју Хрватске, те је преузео власт.

Позивам сав хрватски народ да се новој власти покорава и позивам све присташе ХСС-а који су на управним положајима, све котарске одборнике, општинске начелнике и одборнике итд. да искрено сурађују са новом владом."

[31] „Народне новине", службено гласило НДХ, број 1, 11. април 1941.

Тако је Анте Павелић добио и безрезервну подршку др Влатка Мачека, вође ХСС-а, и његове Заштите.

Још у марту 1941. године, Заштита предузима прве мјере „заштите“. Њени припадници се, по наређењу и самовољи, не одазивају позивима у војску, а теку и договори о заузимању Загреба и разоружању Југословенске војске. Резултати нису изостали. Већ 10. априла, у заповједништво Заштите у Загребу доведено је 100 југословенских официра, међу којима је било и генерала, који су предати њемачким окупаторским трупама.

Тог истог дана, у бучном, бахатом и заносном усхићењу, припадници Хрватске сељачке заштите су у Загребу убили неколико војника Срба који су кренули својим кућама, о чему свједочи Данило Ковачевић: „Након свечаности на Јелачићевом тргу кренуо сам према Трешњевци, гдје сам становао. Њемачке моторизиране јединице надирале су сада и из правца Кустошије па су се заједно са онима из правца Максимира слијевале у Франкопанску улицу и кретале се према Трешњевци и Савском мосту. Размишљао сам о свему што сам тог послијеподнева 10. травња 1941. године видио и доживио.

Из тог размишљања тргне ме пуцањ. Погледам десно и видим како се са врха жељезничког насипа стрмоглављује смртно погођен југословенски војник. Наоружани и униформирани Мачекови заштитари дочекивали су са источне стране високог жељезничког насипа војнике који су бјежали из касарни у доњој Илици. Када би се војници појавили високо на пружном насипу, заштитари би им оштро наредили да одбаце оружје. Само мало нећкање је било довољно заштитарима да отворе ватру. Већина тих младића је била из Србије, Македоније и Косова – они су по неписаном закону скоро сви служили војни рок у овим крајевима – и тешко су се одвајали од оружја које им је било повјерено под заклетвом. За кратко вријеме, док сам стајао недалеко бивше женске казнионе на Савској цести, убијено је десетак тих недужних младића у војничкој униформи. Један војник након што је предао оружје, запитан да ли је Хрват, потврдио је махањем главе, но један заштитар са стране рече му нек се прекрсти. Овај то учини, али на начин православаца, нашто одјекне пуцањ и војник падне мртав.“[32]

Павелић је из Италије, у пратњи око 250 усташких емиграната, стигао у Огулин 13. априла 1941. године, гдје га је свечано дочекао жупник и каноник Иван Микан с капеланом Драганом Петрановићем, те бројним знатижељницима и симпатизерима усташког покрета.

Управо ту, на простору испред Франкопанске куле, у присуству Павелића, жупник Микан[33] је громогласно позвао на „чишћење“ свега што није хрватско, завршавајући говор паролом: „Бјеж’те псине преко Дрине!“

---

[32] Ковачевић Данило, *Загреб, 10. травња 1941. године*, рукопис, стр. 8, ХАК, кут. Карловац (Сјећања).

[33] „Нова Хрватска“, од 1. јула 1941. године, доноси чланак о Ивану Микану, жупнику, под насловом *Смрт честитог Хрвата, зачастног каноника Ивана Микана*. У чланку се каже: „Чим је дошао у Огулин, наставља Микан свој национално-политички рад у усташком духу. Држи састанке, вијећања и договоре те заприсиже усташе. С др Ловром Сушићем, министром постројником, и Јурицом Марковићем, великим жупаном, приправља духове на успоставу независности Хрватске.“

Павелић се са усташама, у колони аутомобила и камиона коју су пратили италијански берсељери, упутио у Карловац, гдје је стигао око 10,30 сати увече и ту се задржао све до један сат иза поноћи 15. априла 1941. године. Дочекали су их и поздравили представници домовинског водства, предвођени Славком Кватерником, карловачке усташе и већа скупина грађана. Павелић је одржао краћи говор, а затим је у касарни Кадетске школе разговарао са Славком Кватерником и представником њемачког министарства вањских послова Едмундом Фезенмајером (Veesenmayer). Разговарајући о положају нове државе, очекујући позитивну одлуку Берлина, Павелић је посебно нагласио да је Хрватска и у прошлости била савезник Њемачке, и да су Хрвати готског, а не словенског поријекла, па ће и сада бити лојални Трећем Рајху.

Након опширнијег разговора о државноправном положају НДХ и ставу Њемачке према Павелићевим обећањима Мусолинију, разговори су око 22 сата прекинути и настављени ујутру у стану др Анте Никшића, код којег је Павелић одсјео. Послије подне, 14. априла, разговорима се прикључио изасланик Италије Филипо Анфузо.

Све док га нису признали Хитлер и Мусолини, и док није постао мандатар за састав владе, Павелић је остао у Карловцу, цијелу ноћ нервозно позивајући Берлин и тражећи одговор да ли се Нијемци слажу с његовим обећањима Мусолинију. Чим је чуо: „Берлин се слаже“, што је значило да су рашчишћена питања с водством Трећег Рајха, Павелић је својим колима кренуо за Загреб, гдје је стигао нешто прије 4 сата ујутру 15. априла 1941.[34] Његово формално преузимање власти било је објављено 16. априла 1941. у „Одредби о именовању Прве Хрватске Државне Владе“, у којој је Павелић себе прогласио поглавником и узео мјесто предсједника владе и министра за вањске послове.[35]

Паралелно с преузимањем и организацијом власти, усташе издају програм рада са одговарајућим законодавством. Њих у остваривању циља – стварању национално чисте државе, више ништа не спречава, па ни непостојање правне основе НДХ са становишта међународног права.[36]

Многи су католички свећеници, попут жупника Ивана Микана из Огулина, поздрављали Павелића и упућивали му изјаве подршке држећи говоре и служећи

[34] ХАК, ФЖРО, кут. 1, ИОК, бр. 708, 9. март 1946; Кризман Богдан, *Хитлеров план 25 против Југославије*, Загреб 1953, 183-191; *Павелићев долазак у Загреб 1941*, Зборник Историјског института Славоније, бр. 1. 1963, 189-197; *Питање признавања државе 1941*, Југословенски хисторијски часопис, бр. 1-2, 1970; Першен М., *Нијемци о Павелићу*, I дио, ВУС-ова библиотека 17, 5; Цолић М., *Такозвана Независна Држава Хрватска 1941*, Београд 1983, 102-103.

[35] Чланови владе су постали: Осман Куленовић (потпредсједник), Славко Кватерник (замјеник Поглавника, заповједник војске и министар хрватског домобранства), Мирко Пук (министар правосуђа), Андрија Артуковић (министар унутрашњих послова), Иван Петрић (министар здравства), Ловро Сушић (министар шума и руда), Јозо Думанџић (министар удружбе), Милован Жанић (министар законодавног повјеренства). У одредби о оснивању владе се први пут након 10. априла узима назив Независна Држава Хрватска. У претходним актима које су издавали Кватерник и његови сарадници редовно је коришћен назив – Држава Хрватска (Јелић-Бутић Фикрета, *н. д.*, 82).

[36] Бзик Мијо, *Усташка борба*, Објелодањење државе, извјештајни и промицбени уред, Загреб 1942, 1-128.

мису за нову државу. Међу њима се истичу сплитски бискуп др Клемент Бонефачић, хварски бискуп Михо Пушић, крчки бискуп др Јосип Сребреновић, сењски бискуп Виктор Бурић и ђаковачки бискуп др Антун Акшамовић. Поједини представници католичке цркве су постали и усташки функционери: Божидар Брало, жупник у Сарајеву, постао је Павелићев повјереник за Босну, др Петар Берковић, жупник у Дрнишу, именован је усташким повјереником за котар Книн, дон Илија Томас, жупник у Клепцима код Чапљине, био је усташки повјереник у том дијелу Херцеговине, др Драгутин Камбер, жупник из Добоја, постао је усташки повјереник за тај котар, др Радослав Главаш, фрањевац из самостана у Широком Бријегу, постао је високи функционер у Министарству правосуђа и богоштовља, фра Дионизије Јуричев је постао предстојник Вјерског одсјека у Државном равнатељству за понову и особни Павелићев капелан, Вилим Цецеља, жупник из Загреба, и Стипе Вучетић, жупник из Леденице, именовани су за замјенике Алојзија Степинца као апостолског војног викара оружаних снага НДХ. Осим њих, истицали су се: фра Дидак Ћорић у Јаски, Вилим Никшић, жупник у Огулину, Драгутин Марјановић, капелан у Славонском Броду, жупник Мартин Гецина у Речици (котар Карловац), дон Мате Могуш у Удбини, Антун Журић, жупник у Двору на Уни, Јосип Асталош, жупник у Даљу, фра Иван Хрстић у Синју, фра Станко Милановић у Имотском, дон Јуре Врдољак у Чапљини, фра Срећко Перић у Ливну, фра Велимир Шимић, Карло Грбавац и Мијо Ћуић у котару Дувно, поп Анте Кларић у котару Босански Шамац, фра Емануел Рајић у котару Горњи Вакуф, Иван Милетић, жупник у Вишеграду, и други.[37]

Један дио католичког свећенства је активно учествовао у усташком покрету и покољима српског народа. Међу њима су фратар Мирослав Филиповић-Мајсторовић, Срећко Перић, Иван Хрстић, Јосип Матијевић, Станко Милановић, Јосип Брекман, Петар Панић, Звонимир Брекало, Цветан Чулина, Јосип Вукелић, Јосип Бујановић, Иван Никшић, Блаж Томљеновић и други.[38]

Степинчевој „божјој провидности“ и Павелићевом позиву свећенству да испуне своје дужности према НДХ супротставио се извјестан број католичких свећеника, часних људи, који су усташка звјерства отворено осуђивали и њима се супротстављали по цијену властитог живота. Такав је био др Јосип Лончар, загребачки каноник, који се ужасавао над злочинима учињеним над српским народом. Он је због својих ставова био затворен и пресудом од 23. августа 1941. године осуђен „ради увреде државног поглавара и ради протудржавне промицбе на казну смрти стријељањем.“ Но, на интервенцију папског легата Марконеа, казна смрти му је замијењена казном тешке робије у трајању од 20 година.[39] Послије краћег времена је био амнестиран. Злочинима над српским народом су се супротставили и надбискуп Ујчић, бискуп др Анте Донковић,[40] свећеник Виргил Маркус (Рајић), Етингер (Дарувар), Тоби (Дежановац), др Фрањо Дидовић (Дрење), др Фрањо Ресман (Нова Гра-

[37] Јелић-Бутић Фикрета, *н. д.*, 218 и 219.

[38] Новак Виктор, *н. д.*, 601–804. Новак наводи више од 280 католичких свећеника припадника усташког покрета и његових активних помагача.

[39] „Врхбосна“, 1941, бр. 7–8, 165.

[40] Бискуп старокатоличке цркве (прим. ур.).

дишка), монсињор Ритиг и Милановић (Истра), бискуп фра Алојзије Мишић. Неки од њих су учествовали у НОП-у, а Анте Донковић, Франц Рихар, Франц Гроблер, Франц Кач, Јанез Кодрич, Анзелм Полак, Јанез Ранчигај, Сем Јакоб и Франц Орешник су настрадали у концентрационом логору Јасеновац.[41]

Насупрот овим примјерима, знатно чешће је долазило до успостављања тијесне сарадње између усташких и католичких црквених власти. Подршка католичког клера злочиначкој држави, оглушивање о њену крваву политичку праксу и исказивање искрене лојалности подупирали су, директно или индиректно, масовне злочине над српским народом, Јеврејима, Ромима и Хрватима антифашистима у Хрватској током 1941-1945. године.

При том се не могу издвојити ни поједини високи католички црквени достојанственици и бискупи, на челу с надбискупом Алојзијем Степинцем. Он је већ 27. марта 1941. године, када су у Београду избиле демонстрације против приступања Југославије Тројном пакту, записао у свом дневнику: „Све у свему Хрвати и Срби два су свијета... који се никада неће приближити осим чудом Божјим. Схизма (тј. православље, прим. аутора) је највеће проклетство, скоро веће него протестантизам. Ту нема морала, нема начела, нема истине, нема правде, нема поштења.“[42] Степинац је 12. априла 1941. године, два дана након проглашења НДХ, још прије доласка Анте Павелића у Загреб, честитао Славку Кватернику успоставу усташке државе. Од Павелићевог доласка, судјелује на скуповима и приредбама које организују усташе. Надбискуп Алојзије Степинац је 28. априла 1941. године објавио Окружницу којом је поздравио НДХ, не само као „син хрватског народа, него још више као представник свете цркве“, и позвао католичко свећенство „на узвишени рад око чувања и унапређења НДХ“. Због даљег садржаја ове књиге и улоге коју је Окружница одиграла у везивању једног дијела католичког клера за усташку НДХ, наводим њен текст: „Морамо стога сматрати својом највећом дужношћу, да у овим судбоносним часовима у повијести хрватског народа дубоким погледом у вјечност продуховимо читаво наше народно биће. Морамо свуда упозоравати и учити да свети занос и племенито одушевљење у изграђивању темеља младе државе Хрватске буде надахнуто страхом божјим и љубављу за Божји Закон и његове заповиједи, јер ће само на Божјем Закону, а не лажним начелима овога свијета држава Хрватска бити изграђена на чврстом темељу.

Одазовите се стога спремно овом мом позиву на узвишени рад око чувања и унапређења НДХ. Познавајући мужеве који данас управљају судбином хрватског народа, ми смо дубоко увјерени, да ће наш народ наићи на пуно разумијевање и помоћ. Ми вјерујемо и очекујемо, да ће црква у ускрслој Држави Хрватској моћи у пуној слободи навијештати необориве принципе вјечне Истине и Правде. Она ће се стога држати ријечи Писма: 'Verbum Dei non est alligatum' – 'Ријеч Божја није никад свезана' (11. Тим. 2, 9). И она ће сматрати својом светом дужношћу 'Oportune, importune, arguere, increpare, obsecrare in omni patientia et doctrina et cum omni

[41] Милетић Антун, *н. д.*, 19; и у: *Spomini Slovencev na Jasenovac, Staro Gradiško in Lepoglavo*, Шентјур 1998, 13-27 (прим. ур.).

[42] Јелић-Бутић Фикрета, *Усташе и НДХ*, Загреб 1977, 48-51.

apostolica libertate' – 'У згодно вријеме и невријеме покарати, запријетити, умолити учешће са свом стрпљивошћу' (11. Тим, 4, 2) и са свом апостолском слободом. Тако ће радити и то ће сматрати драгоцјеном помоћи у тешком раду око подизања наше драге Домовине и државе Хрватске.

Дао добри Бог да тако буде. А да тако буде позивам вас, часна браћо свећеници, да не престанете потицати повјерене вам вјернике на молитву, али још више да сами код олтара божјега подижете руку к 'Оцу Звијезда', од којега силази сваки добри дар и сваки савршени поклон. (Јак. 1, 17).

Да поглавника Државе Хрватске напуни духом мудрости, како би узвишену и тако одговорну службу вршио Богу на част и народу на спас у правди и истини, да народ хрватски буде народ Божји, одан Христу и Цркви његовој сграђеној на пећини Петровој!

Ако се можда очима свијета чини молитва сувишном ствари, ми је сматрамо најважнијом од свега у животу, 'јер ако Господ не чува града, узалуд бдије који га чува' (Пс. 12, 1).

Црква божја никада се није изгубила у фразама, али никада није такођер затајила у оном устрајном раду, на којем се стварају темељи сретне будућности појединца, народа и државе. Покажите то, часна браћо, и сада, и испуните своју дужност према младој Држави Хрватској.

У вези с тим одређујемо, да се у недјељу 4. свибња о. г. одржи свечани Te Deum по свим жупним црквама, на које нека жупни уреди позову мјесне власти и вјерни народ. Надам се, да ће се у то вријеме моћи одржати поменуте свечаности. А уколико комуникационе прилике још не би омогућиле, нека се то изврши у први слободан дан.

А што се тиче првостолне цркве загребачке, то ћу вам одредити у споразуму с државним властима.

У Загребу, 28. травња 1941. Алојзије, надбискуп"[43]

Окружница врло јасно показује Степинчево иступање у прилог Независној Држави Хрватској уопће. Сматрајући себе и сав свијет „свједоком најзамршенијих догађаја у животу хрватског народа међу којима дјелујемо као гласници Христовог еванђеља", он је званично поздравио прокламовање НДХ.

Хисторијској чињеници да је до проглашења НДХ дошло на основу побједоносног продирања снага сила осовине (ријечи Адолфа Хитлера у телеграму Павелићу о признавању НДХ) у освајачком рату против Југославије, надбискуп Степинац је претпоставио католичку тезу о вјечном божанском настанку и поретку.

У ствари, још прије него што је Степинац послао окружницу поводом успоставе НДХ својим бискупима, истакавши да се ради о „најзамашнијим догађајима у животу хрватског народа..., о давно сањаном и жељкованом идеалу", већ су били основани усташки логори Даница (15. априла) и Керестинец (19. априла), те су усташе масовно хапсиле Србе и Јевреје. Тако су 504 Србина из Грубишног Поља потрпа-

[43] Цвитковић Иван, *Ко је био Алојзије Степинац*, Сарајево 1966, 73-87; Новак Виктор, *н. д.*; Јелић-Бутић Фикрета, *н. д.*, Загреб 1977.

на у 30 вагона за стоку и жељезницом отпремљена у Загреб, затим у логор Даницу, да би потом била погубљена у логору Јадовно на Велебиту. Од 11. априла 1941. године почињу хапшења по Загребу, те је 156 Срба и 18 Јевреја одведено у логор Керестинец. У истом логору су заточени и Хрвати комунисти. Већ 14. априла исте године је уништена и синагога у Осијеку.

У Гудовцу, селу крај Бјеловара, усташе су 27. априла 1941. године извршили масовни покољ 195 Срба. До краја априла 1941, с подручја Кордуна, Баније и Лике похапсили су и побили 429 Срба.[44]

Слиједе масовни покољи од 6. до 9. маја у Хрватском Благају на Кордуну (Вељунски покољ), гдје усташе, без суда и без употребе ватреног оружја, убијају 525 Срба. Затим, 10/11. маја у селу Прекопа на Банији убијају 340 Срба из Глине и њене ближе околице.[45]

Масовна погубљења Срба, Јевреја и Хрвата антифашиста широм НДХ трају све до ослобођења од фашизма, до маја 1945. године.

Римокатоличка црква је прихватила усташки режим као државни поредак и влади Независне Државе Хрватске признала легитимност. Њен поглавар, Алојзије Степинац, већ је 10. априла 1941. године у НДХ видио „Божју провидност“ и позвао свећенство да испуни своју дужност према младој држави. „Католички тједник“ 11. маја 1941. године пише: „Над нашом новом, младом и слободном Хрватском указао се на небу знак као слика дјевичанске мајке божје. Дјевица долази у посјету Хрватској. Она жели да у своју мајчинску одјећу увије младу, поново рођену Хрватску, управо о тисућгодишњем јубилеју католицизма у Хрватској. Она се спушта поновно на заставу наше слободе, да би на њој заузела своје старо мјесто“.

Већ након прве бискупске Конференције, одржане 25. и 26. јуна 1941. године у Загребу, којој су присуствовали Степинац, Шарић, Бонефачић, Пушић, Бурић, Акшамовић, бањалучки бискуп фра Јозо Гарић, шибенски бискуп др Јероним Милета и београдски надбискуп др Јосип Ујчић, учесници су посјетили Анту Павелића. Том приликом му је надбискуп Степинац, у име присутних, рекао да долазе „да вас као легитимни представници Цркве Божје у Независној Држави Хрватској од срца поздравимо као њезина државног Главара с обећањем наше искрене и лојалне сурадње за бољу будућност наше домовине.“[46]

Са изузетном радошћу и задовољством, усташка штампа већ 17. априла доноси извјештај о брзој капитулацији војске Краљевине Југославије, као и вијест да су Њемачка и Италија признале „Државу Хрватску“.[47]

Само два дана касније, 19. априла, „Хрватски народ“ објављује најрадоснију вијест: „Српска војска капитулирала након што је већ била посве разбијена и највећим дијелом заробљена унаточ теренским запрекама... јучер у 9 сати навечер положила је цијела српска оружана сила оружје без икаквих увјета.“

---

[44] Извјештај КЗРЗ, ХАК, к. 2. Види именични попис жртава у Зборницима ХАК, томови 7, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 20.

[45] *Исто.*

[46] Јелић-Бутић Фикрета, *н. д.*, Загреб 1977, 59. Какви су били односи с Ватиканом види се из Степинчевог дневника, у који је он уносио своја запажања, мишљења и давао објашњења.

[47] „Хрватски народ“, 17. април 1941.

Адолф Хитлер је са својим савезницима раскомадао Југославију и њену територију подијелио између Њемачке, Италије, Мађарске и Бугарске. Упоредо, окупатори су створили квислиншку творевину Независну Државу Хрватску, Комесарску владу у Србији, Конзултну у Љубљанској покрајини, Привремени административни комитет у Црној Гори, националистичку-шиптарску управу на Космету и у дијелу Македоније и тако даље. „Самостална" територија НДХ је већ у самом почетку „независности" де факто раздијељена на њемачку и италијанску интересну сферу.

Усташка организација у иностранству, на челу с Павелићем, била је политичка терористичка организација. Њена идеолошка и политичка основа је почивала не геноцидној концепцији. Ријеч геноцид је изведена из грчког и латинског корijена. *Genos*[48] на грчком значи племе, народ, а латинско *occidere* значи убити. Ријеч геноцид садржи појам истребљења рода, племена, народа, што значи потпуно уништење једног или више народа, појединих скупина, било из вјерских, националних, политичких или економских разлога.

Усвајајући фашистичку идеологију као своју политичку филозофију, хрватске усташе су за свој прави циљ истакли освајање, односно успостављање државне власти. Након успоставе државне владавине, усташе су одмах приступили примјени геноцидне политике према српском народу и Јеврејима у Хрватској. Основ ове политике је продукт патолошке мржње према српском народу уопће, а посебно према српском народу у Хрватској и Босни. Она се темељи на расистичкој теорији Анте Старчевића о Србима као нижој раси – „гнусним створењима сужањства", „блатним скотовима", „влашком накоту", „племену покваренom и злом"... Као „отац домовине", он је антиципирао расизам у његовој агресивној варијанти, с јасним порукама о неопходности уништења „ниже" расе, прије свега у властитој средини.[49] Овакав однос према српском народу у Хрватској, као што се види, старији је од појаве фашизма, а геноцидно проклетство се протегло не само на Србе и Јевреје, него и на Роме.

Методе уништавања и унижавања народа, као што су расељавање и покрштавање, раније нису називане геноцидом. Појам геноцид је термин који се појавио послије II свјетског рата, а увела га је Организација уједињених нација. Уједињени народи су злочиначку, прије свега њемачку фашистичку политику истребљења Јевреја (па и у Хрватској), дефинирали геноцидом, као свјетским деликтом. Тако је геноцид постао национална и међународна инкриминација. Генерална скупштина Уједињених нација је, својом одлуком од 11. децембра 1946. године, одрицање права народу на опстанак дефинирала геноцидом – злочином против међународног права, а Конвенцијом од 9. децембра 1948. године геноцид је прогласила злочином против међународног права без обзира да ли је извршен у мирно доба – асимилацијом, или за вријеме рата.

Тиме су Уједињене нације поближе одредиле појам геноцида, сматрајући злочином сваки чин који је почињен с намјером да се потпуно или дјелимично уни-

[48] γενοζ - генос (прим. ур.)
[49] Новак Виктор, *н. д.*, 5, 6, 303, 507, 772, 795, 796, 813, 924, 937, 938, 942.

ште народне, етничке, расне или вјерске групе. То значи да није кажњив само геноцид, него и договор за извршење геноцида. Кривци ће бити кажњени без обзира да ли су властодршци, који су одговорни на основу устава, државни чиновници или приватне особе – појединци.

Термини *сваки чин* и *намјера да се истријеби један народ, етничка, расна или вјерска скупина* поближе су недвојбено дефинирани. Геноцид се може проводити убијањем, наношењем тјелесних озљеда или душевног зла, намјерним довођењем у такве услове живота који доводе до потпуног или дјелимичног физичког уништења, као и присилним премјештањем припадника једне скупине у средину друге групе, којој они не припадају.

Ово су критерији према којима се може и за прошлост и за садашњост просуђивати конкретан геноцидни чин у појединим земљама, односно у свијету. Неспорно је, примјењујући свјетске критерије о појму геноцида, да су хрватске усташе за вријеме НДХ проводиле геноцид над српским народом у Хрватској, над Јеврејима и Ромима, и тиме извршиле тешке злочине према народу и човјечанству.[50] Нужно је нагласити да нису криви само они који су своје руке окупали у крви хиљада људи, жена и дјеце, него с њима и сви идејни подстрекивачи, који су „начелима" и разним „теоријама" потицали на пут злочина. Кривицу носе и помагачи и сарадници који су на било који начин имали удјела, па и они који су уништавали трагове злочина, како за вријеме рата тако и послије. Управо овдје је нужно рећи да већ пуних 50 година влада мишљење како је геноцид превазиђен и да се на нашим, југословенским просторима више неће поновити, па о злочину није ни потребно писати, или, како су многи говорили, не треба чепркати по прошлости – што је скупо коштало младе југословенске нараштаје. То је данас, нажалост, очито не само код нас, него и у цијелом свијету. У томе је и разлог што у Југославији постоји веома мало литературе о геноциду и што није извршен организован попис свих људских губитака у II свјетском рату, без обзира коме народу су припадали, а камоли да су научно истражени масовни злочини извршени над Србима у њиховим кућама, црквама, школама, на њивама, у шумама, или бацањем жртава у бездане, провалије, ријеке, море.

Све су то разлози да се данас жртве изједначавају са злочинцима и да се 90-тих година XX вијека изнова проводи геноцид над жртвама из 1941-1945. године.[51] Због тога је требало одбацити све предрасуде, те отворено, стручно и научно казати истину онакву каква је била, управо у име достојанства науке и будућности, с дужним поштовањем према народима и људима, без обзира којој вјери припадали. Прије свих је требало да се огласе представници хрватске католичке цркве, који пуних 50 година не нађоше времена нити смогоше снаге да се поклоне жртвама

[50] Југославија је Конвенцију о геноциду прихватила и објавила у „Службеном вјеснику Президијума", бр. 2, 1950. године.

[51] Нетрпељивост према српском народу у Хрватској преживила је, нажалост, и нестанак фашистичке владавине Анте Павелића, односно Независне Државе Хрватске. У мирна времена послије II свјетског рата, политика смањења броја Срба у Хрватској проводила се одржавањем економске неразвијености територије на којој живе, колонизацијом изван Хрватске, исељавањем, па и претварањем читавих српских насеља у војне полигоне (прим. аутора).

страдалим током трајања злочиначке државе Анте Павелића, којем је дио хрватског католичког свећенства и помагао.

Науци не би смјело никад бити касно да каже истину о геноциду, како би помогла да до њега никада више не дође, док постоји људског рода и порода.

Садржај ове књиге, поред свих ограничења и тегоба времена у којем настаје, усмјерен је управо томе и само томе, једино томе циљу.

Када је ријеч о геноциду као националном и међународном деликту, неопходно је рећи још нешто и то посебно нагласити. Геноцидне радње, односно геноцидна политика, нису нешто што је урођено једном народу, па ни хрватском, у нашем случају. Увијек сам се супротстављао недобронамјерним примједбама појединаца, без обзира долазиле оне из редова хрватског или српског народа, који су у посљедњих неколико година, из личних, материјалних, политичких или додворашких амбиција, често истицали геноцидност хрватског народа. Износио сам истините и животне примјере, незабиљежене у књигама, али из стварности српско-хрватских односа за вријеме II свјетског рата. Примјере које управо такви појединци нерадо слушају. Примјери су то свесрдне помоћи хрватског човјека у заштити српског живља управо у вријеме када је био изложен свирепим усташким злочинима. Сваком разумном људском бићу је неприхватљива теза да је хрватски народ по својој природи геноцидан, и за њега она представља велики хисторијски гријех, али је велики хисторијски гријех и порицати да су усташе проводиле геноцидно истребљење српског народа у Хрватској за вријеме НДХ.

Судећи на основу прошлости и садашњости, сваки је народ у својим редовима имао, и увијек ће имати мање или више геноцидних појединаца. Та геноцидна скупина, како нас хисторија подучава, може бити већа или мања, што зависи од низа хисторијских, посебно политичких околности. Појединци често нису свјесни своје потенцијалне геноцидности, јер човјек сам себе посве не познаје, што су знали још антички филозофи говорећи: „Упознај сам себе“. Генетска природа геноцида је предиспозиција појединца, као све друге особине којима су појединци обдарени. У стицају несретних околности, које погодују настајању и ширењу геноцидних радњи, геноцидни ген проради и толико измијени личност и понашање појединца, да човјека не само други не препознају, већ ни он сам себе не може препознати.

Слиједом логичног разматрања „природе“ геноцидности појединца, долазимо до закључка да се она јавља у одређеним околностима. Може се пробудити и развијати под утицајем јаке политичке пропаганде, поготово код психички нестабилних особа, које се даду завести од психички јачих личности. У вишенационалним земљама, у којима традиционално влада нетрпељивост, односно национална нетолеранција, као што је, нажалост, случај код нас, злоупотреба националног осјећаја се може релативно лако искористити у политичке сврхе.

Национални проблем у Краљевини Југославији је неспорно постојао, али је од хрватских националиста, посебно усташа, хипертрофиран, што је у ствари потхрањивало проблем који је у новонасталој, вишенационалној држави био неизбјежан, али не и неуклоњив. Њемачком геноциду је претходила теорија и пропаганда о вишој и нижој раси, а усташком, преувеличана расистичка пропаганда о угњетености хрватског националног бића великосрпском политиком у Југославији, чему је

умногоме допринијела и теорија КПЈ о угњетачкој и угњетеним нацијама у вријеме Краљевине Југославије.

Поред тога, прокламована начела усташког покрета су била истовјетна Хитлеровом принципу „више расе". За Србе се тврдило да су они нижа и мање вриједна раса, чир који израста на здравом организму хрватског народа.

У разним својим дјелима, чланцима и расправама, усташки идеолози, Младен Лорковић, Крунослав Драгановић, Јулије Маканац, Вилко Рајгер, Милан Шуфлај и други, истицали су да Србе треба уклонити из Хрватске зато што насељени српски народ умањује вишу расну вриједност Хрвата, па би стога требало онемогућити њихово међусобно мјешање.

Теорије засноване на расној мржњи, вјерској и националној нетрпељивости и разбојништву из користољубља довеле су до натапања земље невином људском крвљу, од стараца до дјеце, чак и нерођене, дјеце у утробама мајки, за шта ће бити очигледних примјера у даљем излагању.

Усташку НДХ је велики дио хрватског народа прихватио доживљавајући у њој национални препород, односно своју националну и државну еманципацију. Дуго је дио хрватског пука био заведен, подржавао усташлук и аплаудирао му, и тако несвјесно помагао геноцидну политику, коју су усташе проводиле од првог до посљедњег дана своје владавине. Геноцидна патологија долази до изражаја нарочито у националним сукобима који се рјешавају пролијевањем крви. Насиље почињено над српским народом у Хрватској показује да геноцидност може расти до страсти које се појединци не могу ослободити све док постоје услови за геноцидне радње.

Усташки генерал Славко Кватерник је пред нашим правосудним органима, описујући крволочност ратног злочинца, једног од најближих поглавникових сурадника, Макса Лубурића, посвједочио да је он за вријеме боравка у Словачкој 1942. године рекао да „не може издржати даље у Словачкој те да се мора вратити у Хрватску јер је жељан крви".[52]

Геноцидну пасију је могуће развити на многе начине. Знатан је број хрватских младића, честитих људи, који су у току рата одбијали да убијају Србе само зато што су били Срби, те су их због тога усташе и убијали. Но, било је и другачијих примјера, које су сами злочинци описивали на суђењу пред нашим правосудним органима, хвалећи се и врло храбро изјављујући шта су све чинили, на који начин су пљачкали, злостављали, мучили, силовали и убијали жене, старце и дјецу. Наиме, говорили су да су неки од њих у почетку одбијали да муче, убијају и кољу, али када су једном почели с пролијевањем људске крви и на то се навикли, да се више нису могли обуздати, јер им је злочин прешао у страст.

Публициста Шиме Бален је навео свједочанство о тој школи клања, које је још за вријеме рата дао 19-годишњи госпићки усташа Јосо Орешковић. Њега су партизани заробили 1942. године. На упит истражитеља како је тако млад могао да врши она страшна клања у околици Коренице, Орешковић је испричовиједао језовиту исповијест, која најбоље показује како је Павелић одгајао своје кољаче: „Још

[52] Записник о саслушању, АВИИ.

као ђак шестог разреда госпићке гимназије ступио сам 1939. у вјерску организацију 'Крижаре'. Ту су нас под фирмом вјере одгајали у усташком духу. На наше састанке долазили су Јурица Фрковић и Јуцо Рукавина и држали нам предавања против Срба и комуниста. Наша парола је била: У име Криста – убиј антикриста! Антикристи су били Срби, Жидови и комунисти. Организирали смо и своју ударну јединицу, која је ноћу нападала љевичаре. Кад је дошло до рата и расула Југословенске војске, ми смо је разоружавали. Одмах смо ступили у усташе јер смо то сматрали својом националном дужношћу. Мене с још неким Госпићанима одредили су у логор Слана, на отоку Пагу. Ту су се налазили највише Жидови и Срби, а било је и неких Хрвата – љевичара. Кад сам дошао онамо, запањило ме кад сам видио како муче оне људе. Спавали су под ведрим небом у жици. За храну им нису давали ништа осим сланих риба, али им воде нису давали тако да су многи полудили од жеђе. У то је дошла нова скупина заточеника. Старјешине су нам давали наређење да одвојимо двјеста заточеника из прве партије да их одведемо на море и побијемо. Ја и неки моји другови нисмо могли. Онда су нас грдили и предбацивали нам, какви смо то ми Хрвати и усташе. Говорили су да није усташа онај тко не може с весељем да убије Србина, Жидова и комунисту. Да нас придобију за убијање, давали су нама млађима вина и ликера. Доводили су пред нас заточене дјевојке, свлачили их до гола и говорили да можемо узети коју хоћемо, али да их послије акта морамо убити. Неки младићи опијени вином и занесени страшћу почели су тако убијати. Ја нисам могао. Гадило ми се и то сам јавно рекао. Након пар дана дошао је у логор неки виши функционар из Загреба. Звао се Лубурић. Дошао је да погледа рад логора. Тек тада је започело право клање. Све море око Пага било је црвено од крви. Лубурићу су реферирали да ја и још неки нећемо да убијамо. На то је Лубурић сазвао све усташе, постројио нас и одржао говор у ком је рекао да су издајице усташтва они који не могу да убијају Србе, Жидове и комунисте. На то је упитао тко је тај 'усраша', који не може да убија. Јавио сам се ја и још неколико. Како сам био први по реду од тих који су се јавили, Лубурић ме је позвао пред строј и упитао ме какав сам ја то усташа кад не могу убити Србина и Жидова. Рекао сам му да сам спреман у свако доба дати живот за Поглавника, да мислим да би могао убити непријатеља у борби, али да не могу убијати овако голоруке људе, а особито жене и дјецу. Он се на то насмијао и рекао да је и ово борба и да Срби, Жидови и комунисти нису људи него звјерад и да је наша дужност да очистимо Хрватску од те куге, а тко то неће, да је непријатель Поглавника и Хрватске, као и они. На то је позвао једног из своје пратње и нешто му шапнуо. Овај је отишао и донио двоје мале двогодишње жидовске дјеце. Лубурић ми је предао једно дијете и рекао ми да га закољем. Одговорио сам да не могу. На то су сви око мене праснули у смијех, ругали ми се и викали – усраша, а не усташа. Онда је Лубурић извадио нож и заклао преда мном дијете говорећи: 'Ево, овако се ради'. Кад је дијете вриснуло и прснула крв, око мене се све завртјело. Скоро сам пао. Један ме усташа прихватио. Кад сам се мало прибрао, рекао ми је Лубурић да дигнем десну ногу. Дигао сам, а он ми је под ногу ставио оно друго дијете. Онда је заповиједио: 'Удри ' Ударио сам ногом и згњечио главу дјетету. Лубурић ми је пришао, потапшао ме по рамену и рекао: 'Браво! Бит ћеш ти још добар усташа.' Тако сам", завршио је свој исказ Орешковић, „убио прво дијете. Након

тога сам се опио до смрти. У пијанству сам заједно с друговима силовао неке жидовске дјевојке, а онда смо их поубијали. Послије се нисам требао ни опијати. Касније, кад је Слано ликвидирано и сви његови заточеници побијени, послан сам у котар Кореницу на чишћење Срба. Што сам ту радио, знате..."[53]

Вјероватно би суптилнија научна анализа геноцидних појединаца, њиховог породичног, друштвеног и политичког васпитања, и њихове генетске личности открила праву патологију тих ликова.

Усташко законодавство Независне државе Хрватске

Колико је геноцидна идеологија опила усташко врховништво у НДХ, може се закључити из законодавства ове квислиншке творевине. Законодавним путем је припреман и легализован геноцид над Србима, Јеврејима и Ромима у Хрватској. Геноцидна политика је вођена смишљено и била јасно утврђена законским актима. Из усташког законодавства је видљиво да је од првог дана успоставе НДХ стварана политичка психоза да је хрватски народ у опасности и да се мора свим средствима бранити, што је потврдио и Андрија Артуковић на суђењу у Загребу. О опасности, односно о угрожености хрватског народа, говорило се апстрактно, не наводећи снаге које угрожавају хрватски народ.

Потенцирана угроженост хрватског народа је послужила као политичка и морална подлога за доношење драконских казнених закона и успоставу пријеких судова, који су немилосрдно узимали животе свима онима на које се и посумњало да угрожавају опстојност Хрватске, па макар они били и Хрвати.

Систем терора су јасно наговијестили многобројни прописи, који су озаконили усташка начела.[54] Први усташки закони су донесени већ 10. априла 1941, а прописали су их Славко Кватерник, замјеник Анте Павелића, и др Милован Жанић, Павелићев повјереник за унутрашње послове.[55]

Под удар усташког законодавства су дошли не само Срби, Јевреји и Роми, који су као народи осуђени на смрт, већ и комунисти, без обзира на националну припадност. Завладао је страх. У тако створеној ситуацији, животи нису ништа вриједили. Масовно, на разне начине, људском разуму несхватљиво, убијани су Срби, Јевреји и Роми, јавно вјешани појединци комунисти, и у новинама, огласима и на плакатима објављиване смртне пресуде.

Усташка државна власт је комбиновала разне методе уништења, које су, на крају крајева, увијек имале геноцидни циљ.

---

[53] Бален Шиме, *Павелић*, Загреб 1952, 77–80.

[54] Црљен Данијел, *Начела усташког покрета*, Наклада одгојног одјела усташке војнице, Загреб 1942, 9.

[55] *Независна Држава Хрватска, Закони, законске одредбе, наредбе итд. Проглашење од 10. травња до 26. свибња 1941*, књ. 1. (свезак 1-10), Наклада књижаре Ст. Кугли, Загреб, с. а. (даље: НДХ, *Закони, законске одредбе, наредбе итд...*). Први је донесен *Закон о оснутку војске и морнарице државе Хрватске*. У почетку су се усташке власти служиле законима Краљевине Југославије, којима је стављан додатак – „Држава Хрватска". Касније је то замијењено усташким законима.

Да би озакониле начела усташког покрета и геноцид – злочин над српским и јеврејским народом, власти су донијеле низ законских одредаба, одлука, налога, прописа и упутстава и тако устоличиле организовани систем прогона, па и истребљења ових народа. Ради лакшег сагледавања масовности и свирепости злочина у НДХ, посебно монструозности убијања живља у комплексу усташких логора Јадовно на Велебиту и Слана на отоку Пагу, овдје ћу се осврнути само на неке законске акте, и то само у времену од успоставе усташке власти до краја 1941. године.

Већ другог дана по доласку у Загреб, 17. априла 1941, Павелић је потписао *Законску одредбу за одбрану народа и државе*, којом усташама даје неограничено право да чине све што желе у име одбране Независне Државе Хрватске. То је изражено већ у првом члану одредбе: „Тко било на који начин повриједи или је повриједио част и животне интересе хрватског народа или било на који начин угрози опстанак Независне Државе Хрватске или државне власти, па макар дјело остало само у покушају, чини се кривцем злочинства велеиздаје.“[56] Други члан гласи: „тко се учини кривцем у точци 1 наређенога, има га стићи казна смрти“; док се у трећем ставу каже: „За судовање по овој законској одредби, поставља министар за правосуђе по потреби изванредне народне судове од три особе, који имаду судити хитним поступком по прописима укинутог хрватског казненог поступка по пријеком суду.“[57]

Како би дошли до јеврејске и српске имовине, а с друге стране задовољили и своје господаре Нијемце, Павелић већ 19. априла доноси *Законску одредбу о некретнинама тзв. добровољаца*, која се првенствено односила на Србе, солунске добровољце. У првом члану одредбе пише: „Сва земљишта, што су била подијељена тзв. добровољцима на подручју Независне Државе Хрватске проглашујем данашњим даном хрватском народном имовином. Нитко од досадашњих власника и посједника нема право на било какву одштету за ту земљу, нити за било што, на тој земљи сграђено.“[58]

Истога дана, Павелић доноси и посебну наредбу, по којој се сви Срби, Јевреји и Роми стављају ван закона на читавој територији НДХ, а већ 23. априла 1941. године је потписао и декрет о присилном исељавању Срба из Независне Државе Хрватске. По њему, Срби у року од пет дана морају напустити територију НДХ. У вези с тим, упућена је и повјерљива окружница великим жупанима: „Расељавање Срба мора се спровести на безобзиран начин. Потребно је на вријеме средити спискове оних који ће бити протјерани. Хапшења и интернирања вршит ће се дању и ноћу – без предаха. Ухапшеник је дужан да се спреми најдуже за тридесет минута. Више ухапшеника формирају ешалоне, који ће се упућивати у сабирне логоре у Госпићу, Брињу... и другим мјестима по вашим жупама... Цјелокупна имовина – трговина, обрти, индустрија и стока, те сва покретна и непокретна имовина несталих и исељених Срба, као и оних који ће се још иселити, постају власништво Независне Државе Хрватске...“

---

[56] *Исто*, 15.

[57] *Исто.*

[58] *Исто. Законска одредба о сачувању хрватске народне имовине*, објављена у „Народним новинама“ 19. априла 1941.

Мијењају се називи судова и употреба језика. Тако се у члану 2 *Законске одредбе о изрицању осуде, о називима судова и судаца и о употреби чистог хрватског језика код судова* каже: „Досадашњи називи редовних судова: 'срески суд, окружни суд и апелациони суд' мијењају се и гласе 'котарски суд, судбени стол и бански стол'."[59]

Законодавство НДХ је имало узор у њемачком, па је због тога др Мирко Пук, министар правосуђа, и наглашавао да при изради законских одредби учествују „најбољи правници и биолози".[60]

Као основу свог законодавства, усташке власти узимају годину 1918. Озакоњују пензије које су грађани имали до 1. децембра 1918. године и поништавају све што је озакоњено у вријеме Краљевине Југославије.[61]

Усташке власти грађане српске националности отпуштају из службе без права жалбе и истовремено забрањују ношење одликовања, као и све повластице стечене на основу одликовања Краљевине Југославије.

Шестог дана по устоличењу НДХ, донесен је пропис којим „Забрањује се грађанима да посједују оружје, па сљедствено томе све дозволе о држању и ношењу оружја стављају се ван закона."[62]

Наредба о предаји оружја усташким властима прије свега се односи на војнике Краљевине Југославије који припадају српском народу у Хрватској и на грађане српске националности, крајишнике, који су из традиционалне навике одувијек чували ватрено оружје за случај самоодбране. Да су усташке власти биле нестрпљиве у провођењу наредбе о одузимању оружја, може се закључити из наведене наредбе Славка Кватерника од 24. априла 1941. године, која подсјећа на посљедњи сат за предају оружја.

Да предаја оружја, и поред ангажовања Мачекове Заштите, злостављања, мучења и пљачке имовине по српским селима и становима, није ишла како је било предвиђено, може се закључити из *Наредбе о предаји оружја* од 8. јула 1941. Овом се наредбом по други пут одређује ултимативни рок за предају оружја – 18. јул, а они који то не ураде „бит ће стављени под пријеки суд". Но, ни даља злостављања, па ни пријетње смрћу, нису могла све застрашити, јер се брзо сазнало да су и они који су наредби удовољили и предали оружје, тим истим оружјем били убијани. Онима који су сачували ма какво оружје, оно је представљало једино средство за заштиту властитог и живота породице и било једина нада.

Већ 25. априла 1941. године, Павелић потписује *Законску одредбу о забрани ћирилице*,[63] у којој се већ у првом параграфу каже: „На подручју Независне Државе Хрватске забрањује се употреба ћирилице." Ова законска одредба је ступила на снагу одмах, а њезино провођење је повјерено Министарству унутрашњих послова.

---

[59] *Исто*, 43. *Законска одредба о непризнавању права на имовину*, објављена 22. априла 1942. године у „Народним новинама". Овај пропис је требало да задовољи њемачке нацисте, јер се њиме признаје законодавство Аустроугарске, а поништава законодавство Краљевине Југославије.

[60] „Нови лист", 30. април 1941.

[61] Булатовић Радомир, *Концентрациони логор „Јасеновац"*, Сарајево 1990, 39.

[62] „Народне новине", бр. 2, 16. април 1941.

[63] „Народне новине", бр. 11, 25. април 1941.

Предвиђала је оштре санкције за оне који би покушали да се користе ћирилицом, због чега је истога дана и допуњена „проведбеном наредбом" Министарства унутрашњих послова.

У првом члану наредбе стоји: „Забрањена је свака употреба ћирилице на цијелом подручју Независне Државе Хрватске. То се нарочито односи на цијело пословање свих државних и самоуправних тијела, на уреде јавног поретка, на трговачке и њима сличне књиге и дописивање и на све јавне написе. Према томе наређујем: да се на цијелом подручју Независне Државе Хрватске одмах обустави свака употреба ћирилице у јавном и приватном животу. Свако штампање ма каквих књига ћирилицом је забрањено.

Сви јавни написи писани ћирилицом имају се неодвлачно а најкасније у року од 3 дана скинути."[64]

Како законска одредба, тако и проведбена наредба, непосредни су атак на српски народ у Хрватској и имају геноцидно значење, јер им је намјера била негирање, прије свега, националног обиљежја српског народа у Хрватској, а затим и његово уклањање, у склопу свих других геноцидних мјера. Послије санкција против ћирилице, хронолошким редом је услиједио и читав низ расистичких законских прописа. Према *Законској одредби о држављанству*, „држављанин је државни припадник аријског подријетла, који је својим држањем доказао да није радио против ослободилачких тежња хрватског народа и који је вољан спремно и вјерно служити хрватском народу и Независној Држави Хрватској."[65]

Павелић, 30. априла 1941. године, доноси *Законску одредбу о расној припадности*, по којој је „аријског подријетла особа која потјече од предака који су припадници еуропске расне заједнице или који потјечу од потомака те заједнице изван Европе."[66] Пошто је било немогуће наћи „чисту аријску расу", овим прописом се настојало да се аријска крв призна дјеци из мијешаних бракова с Јеврејима, па тиме и аријски статус Мари, супрузи Анте Павелића, која је по поријеклу била Јевреjка, а самим тим и њихове двије кћери и син. Исто тако „особе које поред аријских предака имају једног предка другог кољена или другог еуропског неаријевца по раси изједначују се на стицање држављанства с особама аријског подријетла..."[67] Строго се води рачуна о заштити „аријске крви и чистоћи хрватског народа". Овим законом су сви они који су до 10. априла 1941. године рођени од оца Јевреја и мајке аријке, или обратно, сматрани полујеврејима, док су они чији су отац и мајка били Јевреји сматрани Јеврејима, без обзира да ли су по рођењу или касније били покрштени.

О расној чистоћи или ступњу мијешаности зависили су опстанак у служби, слобода, па и сам живот. Вјероватно је због тога и Еуген Дидо Кватерник, заповједник Равнатељства за јавни ред и сигурност НДХ, чија је мајка била кћерка покрштеног загребачког Јевреjина др Јосипа Франка, вођен бијесом према Јеврејима, а

[64] НДХ, *Закони, законске одредбе, наредбе итд.*, св. 11, Законска одредба о забрани ћирилице.

[65] *Исто*, 107, Закон је донесен 30. априла 1941. године у Загребу.

[66] *Исто*, 109, „Народне новине", 30. април 1941. године.

[67] *Исто*, 113-114.

желећи да се покаже чистим аријевцем, послије смрти мајке, која се 1942. године бацила у бунар, изјавио да је сретан што је из њихове породице нестало и посљедњег Јевреја. Под његовим руководством је спровођен геноцид управо над Јеврејима, Србима и Ромима. Усташка држава је требало да буде заједница у којој „не смије одлучивати нитко тко није по кољенима и по крви члан хрватског народа...“

Реализацију програма стварања „чисте хрватске државе и чисте хрватске нације“ су Павелић и његове усташе почели отпуштањем с посла, пљачком, исељавањем, превођењем у католичку вјеру, свирепим тероризмом и масовним истребљењем. На њиховом путу стварања „чистог хрватског животног простора“ и националног „унутрашњег прочишћавања“ у „чистој хрватској нацији“ није било мјеста за Србе и Јевреје, али ни за Хрвате и Муслимане који нису прихватали усташку политику и „нехрватски се понашали“.

Према усташким начелима, нема заштићеног Хрвата који одбија налоге усташког покрета. Сваки Хрват који не извршава усташке захтјеве одговара усташком режиму и кажњава се строгом казном. У 15. начелу усташког покрета се то изричито наводи: „Вршење свих јавних дужности везано је за одговорност. Сватко тко у име народа или државе врши јавне послове било какве врсте, одговара са својим добром и својим животом за своја дјела и пропусте.

Нужност и одговорност према цјелини имаду бити темељем и свакој дјелатности у посебничком животу сваког појединог члана хрватског народа.“[68]

У оквиру „новог усташког реда“ организован је „Жидовски одсјек“, на чијем су челу били по злу познате усташе Божидар Церовски, Ивица Бараковић, Кинел (Kühnel) и Иво Бритвић. По њиховом наређењу су вршена сва хапшења, злостављања, одвођења у логоре и убиства. Већ у мају су у Загребу, а затим и у другим градовима НДХ, преко огласа и новина, позване све особе које се по закону од 30. априла 1941. године имају сматрати Јеврејима да се због личне регистрације и пописа имовине јаве усташким надлежним властима. Позив, објављен 23. маја 1941. године у новинама „Хрватски народ“, гласи:

„Позивају се сви Жидови, који су обухваћени жидовским законом Бр. XLV – 68. З. п. од 30. травња 1941. год. мушког и женског спола без разлике године старости и било које вјероисповијести, да одмах након примитка жидовског знака, прикопчају тај знак на лијеву страну прсију и лијеву лопатицу.

Сваки аријевац дужан је сваког Жидова и Жидовку, који се овоме позиву не одазове, пријавити Испостави усташког ред. повјереништва, Жидовски одсјек, Боговићева улица бр. 7, I кат.

Жидовски знакови примају се у Боговићевој улици бр. 7 од 8 сати у јутро овим абецедним редом:

У петак, 23. свибња 1941. г., од А до Д
у суботу, 24. свибња 1941., од Е до Х
у понедељак, 26. свибња 1941., од И до Н
у уторак, 27. свибња 1941., од О до С
у сриједу, 28. свибња 1941., од Ш до Ж

[68] Црљен Данијел, *н. д.*, 96.

Тко се не одазове позиву и не прикопча знак на одређеном мјесту, бити ће најстроже кажњен."[69]

По доласку на назначено мјесто, сваки појединац је одмах морао на себе причврстити јеврејски знак, и то на лијеву страну груди и лијеву страну леђа. Знак је био израђен од жутог платна, величине 12 × 7 цм, са отиснутом шестокраком звијездом и црним словом *Ž* (Жидов) у средини. Домаћин породице који је дошао на регистрацију подизао је знакове и за своје чланове. Приликом преузимања знакова, Јевреји су морали платити, тобоже у име трошкова израде, за крпе по 50, а за лимене значке по 10 динара. Ниједан Јеврејин није смио изићи на улицу без овог обиљежја. И дјечја колица су морала носити знак, који је жигосао тек рођено људско биће.

Неко вријеме, овај знак су морале носити и опатице и католички свећеници који су по раси били Јевреји. Први знакови, тј. крпе, нису били свугдје једнаки. Жуте крпе на прсима и леђима су биле загребачки специјалитет. У Осијеку и другим мјестима су биле прописане жуте траке с Давидовом звијездом, које су се носиле око лијеве руке.

Посебном наредбом министра унутрашњих послова Андрије Артуковића, од 4. јуна 1941, на подручју НДХ је уведена јединствена ознака за све Јевреје. Била је то округла лимена плочица жуте боје, промјера 5 цм, с црним словом *Ž* у средини. Њу су морали носити сви Јевреји старији од 14 година када су излазили изван властитог стана. Не само Јевреји, него су и њихове радње биле обиљежене, а на појединим институцијама, трговинама, радњама и гостионицама били су истицани натписи: „Жидовима улаз забрањен", „Жидови непожељни", „Забрањен улаз Жидовима, Србима и псима" и слични. Врло брзо су услиједиле и многобројне друге забране и дискриминације. Јеврејима није био дозвољен улазак у кина, ресторане, породилишта, задржавање у парковима и на улицама послије 22 сата и прије 6 сати ујутро, те куповање живежних намирница прије 10 сати и слично. Јевреји и Срби су морали напустити похађање школа и факултета, а отпуштани су с радних мјеста без икаквог образложења. Она дјеца која су још неко вријеме похађала наставу у пучким школама, морала су сједити у посебним клупама, обиљеженим знаком *Ž*, док је за српску дјецу важио знак *P* (православац, прим. аутора).

Започела је невиђена хајка против Срба и Јевреја. Већ 11. априла 1941. године, усташе хапсе угледније Србе: свештенике, учитеље, трговце и богатије сељаке. Од мјесеца маја, хапшења су масовнија, а од јуна се затварају и жене и дјеца. Затвори се пуне недужним људима, оснивају се логори и врше масовна убиства.

Сви Срби и Јевреји, трговци и власници некретнина, морали су у одређеном року пријавити све своје некретнине: куће, трговачке радње, посједе и слично. У њихове су радње постављени усташки повјереници. На разне начине, Срби и Јевреји су присиљавани да усташким властима, функционерима и појединцима, „добровољно" поклањају своју имовину, што су они углавном и чинили, надајући се да ће, макар за неко вријеме, спасити своје животе. Велики број трговина, радњи,

[69] У Загребу, дне 22. свибња 1941, потпис: повјереник Божидар Церовски, в. р., „Хрватски народ", бр. 100, Загреб, 23. мај 1941, 5.

кућа и вила, власништво Јевреја и Срба, понегдје и домове с врло скупоцјеним намјештајем, запосјели су усташе и усташки функционери. Тако је и на овај начин пљачкана српска и јеврејска имовина, а расистичко законодавство је, у пуном смислу ријечи, имало и економску сврху. Овим путем су се многи из усташког покрета обогатили, не радом и стваралаштвом, него пљачком туђе имовине.

Са свога огњишта су Срби и Јевреји тјерани већ првих дана успоставе НДХ, нарочито у мају и јуну, а да често са собом нису смјели понијети ни најпотребније одјевне предмете.

Слиједи низ законских одредби и прописа, као што је *Законска одредба о прелазу с једне вјере у другу*, коју је Павелић издао у Загребу 3. маја 1941. За обављање ових послова, специјално овлашћење је добило Министарство богоштовља и наставе НДХ. Оно се са изузетном пажњом бринуло да у вјери, васпитању и образовању буду доследно заступљени и видно присутни нацистички погледи. У складу с тим, Јеврејима је забрањено учешће у јавном културном животу, они не смију „утицати на изградњу народне и аријске културе". Забрањује им се и рад у установама друштвено-омладинског, школског и културног живота хрватског народа, укључујући новинарство, књижевност, казалиште и филм, као и дјеловање на другим пољима сличног стваралаштва.

Јеврејски и српски живаљ је у НДХ постао народ другог реда и стављен је ван закона. Све мјере према њему су, па и физичка ликвидација, постале неотуђиво право фашистичке квислиншке творевине. Сваки Србин, од старца до дјетета у утроби мајке, био је жигосан и унапријед осуђен на прогон, многи и на смрт, само зато што су Срби, тј. православне вјере.

Усташе су својим законодавством, пропагандом, изазивањем страха, посебно хапшењима, затварањима, злостављањима и убијањима, српском народу донијели осјећај напуштености, препуштености судбини и беспомоћности. Стварано је стање духа у коме је сваки излаз, па и присилно покрштавање, представљао трачак наде за спас голог живота. И овом виду уништења српског народа усташка власт је дала законску форму, која је пружала подстрек политици покрштавања српског народа у НДХ и била њена правна основа.

Вјерски уред Државног равнатељства за понову НДХ је био задужен за послове прелажења из православне вјере у католичку. Уредом је руководио свећеник, усташки сатник Дионизије Јуричев. Он је распоређивао по терену „мисионаре" који су агитовали за прелаз у католичку вјеру. Били су то католички свећеници, који су се размиљели по српским насељима како би Србе припремили за покрштавање. С колико је мржње припреман геноцид над српским народом, озакоњен од поглавника НДХ Павелића и благословљен од врха католичке цркве, говори изјава Јуричева: „У овој земљи не може нитко да живи осим Хрвата, а ко неће да се прекрсти, ми знадемо куда ћемо с њим. Данас није грехота убити и мало дијете које смета усташком покрету. Немојте мислити што сам свећеник да не могу узети стројницу у руке и таманити све до колијевке све оно што је против хрватске власти и државе"[70]

[70] Новак Виктор, *н. д.*, 627; Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 175.

И канцеларија Надбискупског стола у Загребу је издала посебне одредбе, које је упутила свећеницима у НДХ и објавила их у свом органу „Католички лист“ 15. маја 1941. године. Оне су формулисане у седам тачака, у којима су прописани услови ко све смије бити примљен у католичку вјеру. У њу нису могли православни попови, учитељи, богати слој обртника и сељака. Највиша црквена власт у НДХ је подупирала усташку власт у намјери да терором денационализује оне Србе који нису побијени или истјерани, како би се у што краћем времену преобратили у Хрвате. Да се покрштавање проводило заташкавањем и да је католичка црква користила духовну присилу да повећа број вјерника, види се по бројним окружницама којима се Срби позивају да се „чим прије пријаве у католичку цркву“, јер ће, тобоже, „као католици моћи остати у својим домовима“, те се несметано посветити својим пословима и васпитању дјеце. Читајући ове позиве са страхом, Србима је било јасно шта их чека ако не пријеђу у католичку вјеру.

Ово је био значајан вид геноцидне политике према Србима у НДХ. Поред разних начина застрашивања, усташе су настојале и да јаке фашистичке снаге стациониране у Југославији што више искористе у циљу потпуног истребљења или изгона српског народа. Радило се при томе и о уобразиљи фашистичке и клерикалне идеологије да је овој држави, по дјелима злочиначкој и заштићеној окупаторским трупама, намијењена мисија одбране западне цивилизације и римокатолицизма од православља и комунизма.[71]

Покрштавање, као вид уништења српства и православља, укључивало је и рушење цркава, манастира и свих споменика српске културе. Крајњи циљ тога чина је била денационализација српског народа, управо на начин како се то и раније обављало, дијелом успјешно, прозелитским унијаћењем дијела православног становништва.[72]

Покољи оних који су се одазвали покрсту показују како је то „добровољно покрштавање“ изгледало. Закон о преласку с једне вјере у другу више је послужио као државна варка, него што је штитио српски народ у Хрватској од истребљења. Готово сви они који су се одазвали покрштавању били су преварени, у чему су учествовали не само усташе, него и многи свећеници католичке цркве. Тако су, под изговором покрштавања, усташе крајем јула 1941. године на превару покупили 1.564 људи с подручја котара Вргинмоста, Глине и Босанске Дубице, сабрали их у Глини, и у времену од 27. јула до 3. августа их поклали у српској православној цркви.

Исту судбину су Срби доживјели и у српској православној цркви села Садиловац код Слуња, у Шибуљини код Карлобага, Коларићу код Војнића и у више других мјеста у НДХ.

На жалост, и на властиту срамоту, у политици покрштавања православног живља у Хрватској активно је учествовала хрватска католичка црква, са извјесним бројем својих свећеника, чиме је и сама вршила геноцидне радње, односно чинове, према дефиницији геноцидних чинова коју су одредиле Уједињене нације. Не само да се није дистанцирала од злочина, већ их је конклузијом подржавала и про-

[71] Новак Виктор, *н. д.*, 602.

[72] Кашић Душан, *Срби и православље у Славонији и сјеверној Хрватској*, Загреб 1967, 114.

водила. Та црква ни до данас није осудила геноцид усташа над српским народом у Независној Држави Хрватској.

Усташка мржња, односно мржња режима према српском народу у Хрватској, била је неизмјерна. Већ 25. априла, власти су издале наредбу по којој су сви држављани православне вјере обавезни око руке носити плаву траку са словом *P*. У неким мјестима је Србима било наређено да око руке носе црвену траку с натписом *SRBI – SERBE*, а у Огулину су похапшени Срби, одјевени у гаће и кошуље, тјерани да чисте улице дрвеним метлама, док им је на леђима била налепница с натписом: *Srbin – četnik*. Пролазници су их исмијавали, пљујући по њима и бацајући на њих блато и другу прљавштину. Слично се дешавало у Мостару, Сарајеву, Босанској Дубици, Госпићу и у другим мјестима.

Усташки равнатељ редарства у Загребу, Маријан Никшић, издао је 7. маја 1941. године двије наредбе против „непоћудних елемената Срба". Према једној, Срби и Јевреји који станују сјеверено од Илице, Јелачићевог трга, Влашке улице и Максимирске цесте морају се у року од 48 сати преселити јужно од те линије, на властити трошак, под пријетњом присилног пресељења и кажњавања према постојећим прописима.[73]

Разлог за пресељавање је био једноставан и лако уочљив. Велики дио тог сјеверног, брежулкастог и шумовитог Загреба, с чистим зраком и идиличном тишином, био је напучен раскошним вилама с парковима. У овом дијелу града су углавном живјели индустријалци, банкари, трговци и други богатији људи, међу којима су бројни били Јевреји. У њихове куће су се уселили високи усташки функционери и представници њихових господара – Нијемци и Италијани. Поред овог, постојао је и други разлог. Срби и Јевреји су морали доћи у полицију и пријавити своје нове адресе, што је олакшавало њихово хапшење. Није било потребно трошити превише времена и напора на одлазак по њих у њихове станове. Свједочанства о овоме су сачувана у многим документима, међу којима је и изјава Милице Крајновић, рођене у селу Читлук, општина Госпић, а запослене у Загребу:

„Кад је изашла одредба загребачке полиције да се Срби и Јевреји имају иселити из сјеверног дела града, ја сам се преселила из мојег стана у Петрињској улици бр. 26, јер сам се бојала тамо становати као Српкиња, па сам се настанила у Трњу – пете Њивице бр. 21. На 4. јула 1941. године дошла сам на загребачку полицију да пријавим свој нови стан и тамо су ме ухапсили. Била сам у полицији у затвору до 13. јула 1941. када сам под стражарском пратњом отпремљена у Госпић и предана општини. Општина ме је предала у логор у казниону и тамо сам се у казниони састала са Басарић Јеленом, свршеном ученицом гимназије из Госпића, те Вујновић Маријом и Милицом из Дивосела, општина и срез Госпић, са којима сам истовремено транспортована из Госпића у Јастребарско па сам с њима прешла и све остале логоре као и ове."[74]

Према другој наредби, објављеној истог дана, 7. маја, Србима и Јеврејима је у Загребу ограничено кретање и одређен посебан полицијски сат. Кретање је било

[73] „Хрватски народ", бр. 85, Загреб, 8. мај 1941, 3.

[74] Записник комесаријата за избјеглице, Архив Југославије, Београд (даље АЈ), фасц. 919.

дозвољено од 8 сати ујутро до 6 сати увече. Из града су могли да излазе или у њега улазе само у изузетним случајевима, уз претходно одобрење редарствених власти. Иначе „улаз на подручје града Загреба као и излаз са подручја града Загреба је за особе православне вјере забрањен.“[75]

Србима и Јеврејима је забрањено да се возе јавним средствима превоза, да се купају у јавним купатилима итд.

У циљу стварања евиденције о Србима у Загребу, војсковођа Кватерник је 7. јуна 1941. године потписао наредбу којом се траже подаци за „Србијанце“. У њој, поред осталог, пише: „Позивају се сви Србијанци који бораве на територији Независне Државе Хрватске да се у року од 10 дана, рачунајући од дана проглашења ове наредбе, пријаве општинском односно градском поглаварству свог боравишта, а у граду Загребу редарственом равнатељству.“ Ова наредба се односила на све Србе који су се доселили на подручје Хрватске послије 1. јануара 1900. године, као и на њихове потомке, без обзира на њихова звања, према томе и на сељаке.[76] Сви су се морали пријавити надлежној усташкој власти, а то су морали урадити и они који су их знали, уз законску пријетњу у случају непријављивања. Обавезним пријављивањем су општинска и градска поглаварства дошла до извјесне евиденције о Србима, што се уклапало у геноцидну усташку политику. Насупрот овоме, припадници Трећег Рајха, немачке народне скупине, имали су неограничена права у политичком, културном, господарском и друштвено-управном погледу.[77]

Упоредо с привилеговањем освајача, усташке власти доносе одлуку „да се на свршетку школске 1940-1941. са даном 3. липња 1941. укидају све српско-конфенсионалне пучке школе и забавишта, на цијелом подручју Независне Државе Хрватске“.[78]

Министар народног господарства, др Ловро Сушић, 25. јуна 1941. године доноси наредбу о укидању „разреза и наплате 10% патријаршијског пореза по порезним уредима“, као и забрану наплаћивања било каквог вјерског разреза и његовог књижења. Укидање пореза је био само почетак уништавања српске православне цркве у НДХ. Тих дана су донесене и наредбе о промјени назива мјеста која својим именима подсјећају на српски народ, његову историју и вјеру. Нису усташкој власти и политици сметали само Срби у Хрватској, већ и сваки спомен српског имена, макар био и у ријечима које су означавале одређене географске појмове. Тако је промијењен низ географских и других назива. Навешћу само неколико примјера. Наредбом од 15. јула 1941. мијења се име мјеста Српске Моравице у Хрватске Моравице, Сремска Митровица је постала Хрватска Митровица, Сремски Карловци – Хрватски Карловци, Српско Селиште – Мославачко Селиште, Српско Поље и Српска Капела су названи Хрватско Поље и Хрватска Капела.[79] Ново Обилићево је

[75] „Хрватски народ“, бр. 85, Загреб, 8. мај 1941, 3.

[76] НДХ, *Закони, законске одредбе, наредбе итд.*, св. 14, 131.

[77] *Исто*, св. 17, 210. *Законска одредба о привременом правном положају немачке народне скупине у Независној Држави Хрватској*, донесена 21. јуна 1941. године, потписали су је Анте Павелић, Андрија Артуковић и Милован Жанић.

[78] „Народне новине“, бр. 56, 21. јун 1941.

[79] „Народне новине“, бр. 59, 25. јун 1941, бр. 60, 26. јун 1941, бр. 110, 25. август 1941, бр. 145, 3. октобар 1941. и бр. 145, 6. октобар 1941.

Звонимировац, Градинско Карађорђево је постало Томиславовац, а Његошевац – Нашички Антуновац. Истовремено, њемачкој скупини се дају разне повластице и привилегије да имају засебне школе, да не плаћају таксе, а поједина хрватска мјеста добијају чисто немачке називе. Тако Дарувар постаје Ајхендорф (Eichendorf), а Винковачко Ново Село – Нојдорф (Neudorf). Нијемци раде шта год хоће и за усташе су они закон.

Усташе доносе одредбе које оправдавају одузимање цјелокупне имовине свим вјерским и национално-културним институцијама српског народа на подручју НДХ. Овим прописима је озакоњена пљачка покретне и непокретне имовине српске православне цркве и отимање имовине било од појединца, групе или институције. У низу наредби, прописа, одредби и других законских аката донијетих против српске православне цркве и српског народа посебно мјесто има наредба о називу вјере, коју министар правосуђа Мирко Пук потписује 18. јула 1941. године.

Наредба укида назив „српско-православна вјера“ замијењујући га термином „грчко-источна вјера“,[80] што негира постојање српског народа у НДХ. У службеној пракси се за Србе употребљава назив „грко-источњаци“.

Законодавство задире у културно, односно језичко подручје. Законском одредбом од 14. августа је промијењен назив језика и утврђен облик хрватски језик,[81] при чему се језик којим говоре Срби у Хрватској више не спомиње.

Тако су забрањене ћирилица и вјера, одузето име народу и његовом језику, што је представљало карике у процесу уништења српског народа у НДХ.[82]

Како се види, усташка влада је у времену од 10. априла до краја августа 1941. године, по раније створеном плану, донијела низ закона, налога, одлука и упутстава којима озакоњује наци-фашистичке методе провођења терора и геноцида – злочина највећих могућих размјера, чије су жртве по расној и вјерској припадности биле Срби, Јевреји и Роми.

Усташка геноцидна пропаганда

Како законодавством тако и пропагандом, усташке власти подстичу развијање што веће мржње против српског народа како би оправдали злочиначка дјела, приказујући истовремено усташки покрет као ослободилачки, који је, уз помоћ Бога, ускрсао на срећу хрватског народа. Усташка пропаганда је имала снажан расистички карактер, јер је ишла јасно свом циљу – истребљењу Срба и Јевреја из Хрватске, и све подређивала само томе. Намјера је била биолошко уништење Срба и Јевреја, са задатком стварања „чистог животног простора“ Хрвата.

Ипак, у том систему су постојале одређене разлике када је ријеч о пропаганди према Србима и Јеврејима. Јевреја је било далеко мање и према њима су уста-

[80] „Народне новине“, бр. 80, 19. јул 1941.

[81] „Народне новине“, бр. 102, 14. август 1941.

[82] Детаљније о геноцидним прописима НДХ 1941-1945 види: Јелић-Бутић Фикрета, *н. д.*, Загреб 1977; Булајић Милан, *Усташки злочини геноцида*, Београд 1988; Ђурић Вељко, *Усташе и православље*, Београд 1989.

ше примењивале њемачки приступ „расне политике“. Срба је било знатно више,[83] па је и пропаганда у односу на њих морала имати другачији интензитет, морала је бити снажнија и стално наглашавати да иза ње стоји Трећи Рајх. Требало је у свијест хрватског човјека улити што више „чињеница“ које ће оправдати акције србождерства. Пошто је „рјешавање“ питања Срба било и сложеније, и пропаганда је морала бити агресивнија, разноврснија и што примјеренија постављеном задатку – њиховом истребљењу.

У провођењу усташке пропаганде, као идеолошко-политичка основа су послужиле ријечи усташког поглавника Анте Павелића да ће „проговорити усташки бодеж и самокрес“, као средства за стварање „чистог хрватског простора и чисте хрватске нације“. Као мото су одзвањале његове ријечи још из 1927. године: „Како би могла Хрватска – пуна западне културе, латинске и германске културе, италијанске хуманистичке културе и германског романтизма – ићи заједно с православним грубим, дивљим и окрутним Србином.“[84]

Тако је политичка пропаганда, у својој суштини, била наставак усташких ставова о „српском питању“ утврђених прије успоставе квислиншке државе Хрватске. Одмах након Павелићевог говора и срдачног обраћања хрватском пучанству на Марковом тргу 21. маја 1941. године, усташка пропаганда је попримила врло широке размјере, поставши непосредни увод конкретној пракси остварења плана потпуног уништења српског народа у Хрватској. Од тада, у усташкој штампи и на радио-таласима, као и у говорима бројних функционера, истицано је да Србима нема мјеста у НДХ, да Хрватска није њихова домовина, јер су се они на тај простор доселили накнадно. Срби су вјечита опасност за егзистенцију хрватског народа и за његове тежње ка националном ослобођењу, и као „страни елементи“ су увијек били и јесу противници „ослободилачке“ борбе Хрвата.

Због свега овога је требало хитно „рјешити“ српско питање, како би НДХ могла опстати и развијати се. Од тада се као темељна парола наглашава – „Њима ће судити праведни хрватски народ“, коју је Павелић у говору 21. маја парафразирао ријечима: „Прошла су времена кад је хрватски народ био предметом. Сад је хрватски народ господар, а све ће друго бити његовим предметом.“[85]

Већ од 10. априла 1941. године, политичка кампања против српског и јеврејског народа распаљује усташке активности у све масовнијим хапшењима, злостављањима, затварању и убијању свих оних који су се нашли на путу остварења усташких тежњи према чистоћи и независности Хрватске. Злочини се претварају у ор-

[83] На територији НДХ, тј. на територији Хрватске и Босне и Херцеговине, по аустријској статистици од 1910. године, живјело је 1.575.478 православних Срба, према 2.577.295 католичких Хрвата. Према статистици од 1931. године, коју је у књизи „Земља и народ Хрвата“ (Загреб 1939) употребио др Лорковић, министар ванских послова НДХ, размјер је на овим територијама износио отприлике 1,8:3 (1.853.410 православних Срба према 3.012.334 римокатоличких Хрвата. При томе је у Хрватској и Славонији Хрвата два пута више него Срба, а у Босни и Херцеговини је однос обратан. За Србе је овај омјер био повољнији зато што је већи дио Далмације остао изван НДХ.

Звати Србе данас, 1991. године, дошљацима, послије толико времена, у истој је мјери неправедно као што би то било звати тако Нијемце у цијелој Њемачкој источно од Лабе.

[84] „Хрватски народ“, 20. јул 1941.

[85] „Усташа“, 25. мај 1941.

ганизовани систем власти НДХ. Управо због бројности српског народа у Хрватској, усташки злочини попримају масовна обиљежја. Упоредо с масовним убиствима, проводе се покрштавање и исељавање српског живља. Срби су стављени ван закона и с њима се могло радити шта се хтјело, важно је било да нестану с територије НДХ.

„Српски народ под влашћу НДХ био је претворен у дивљач за слободан лов", с пуним правом је закључио специјални изасланик њемачког Министарства иностраних послова за југоисток Херман Нојбахер (Hermann Neubacher) у јесен 1943. године. Овај нацистички дипломата је простопроширеном реченицом вјерно описао трагедију која је снашла српски народ под усташком влашћу.

Нојбахер не гријеши када каже да је НДХ била земља „најужаснијих масовних убистава у свјетској хисторији". Страдање српског народа првих дана и мјесеци по успостављању НДХ то увјерљиво показује. Масовне покоље Срба на Кордуну, Банији, Лици, Горском Котару, Далмацији, сјеверозападној Хрватској, Славонији, Срему, Босни и Херцеговини прати талас усташке пропаганде током маја, јуна и јула. На многобројним политичким скуповима организованим широм НДХ[86] говорници су се, тумачећи циљеве усташког покрета и НДХ, напросто натјецали који ће с више жестине и мржње, што погрднијим ријечима, вријеђати и понижавати српски народ. У свим говорима је упућиван позив на радикално „рјешавање српског питања", позив на истребљење овога народа.

Најактивнији у геноцидној пропаганди и прецизирању усташке политике према српском народу био је усташки идеолог и доглавник Миле Будак. На свим зборовима на којима се Будак дотицао питања српског народа у НДХ прво је пријетио прогонима и чишћењем. Тако је у Вуковару, 8. јула 1941, окупљеном хрватском пучанству тврдио да Срби који живе у Хрватској и нису Срби, него „дотепенци", које су Турци довели са истока као носаче и слуге: „Они су уједињени само са православном црквом, а ми нисмо успјели да их асимилирамо. Међутим нека знају да је наша лозинка: Или се поклони, или се уклони."[87] Ту у Вуковару, доглавник Будак је за Србе још рекао да „су дошли у ове крајеве као гости" и да би „требали већ једном да напусте те крајеве", јер је то „хрватска-католичка и муслиманска домовина".[88] За православне Србе нема мјеста у НДХ: „Хрватска је држава двију вјера, католичке и муслиманске, а Срби су уљези који су дошли као турске слуге и који су помицали камен међаш православља на штету католичанства. Поглавник је провидност божја, која је дошла да ради у интересу католичке цркве. На нашој оданости цркви и католичкој вјери темељи се рад усташа. Свемоћни је поставио границу двају свјетова на Дрини, она је граница истока и запада."

У Пакрацу, 20. јула 1941, Будак допуњује своје мисли, не бирајући ријечи како би окупљену масу што више подјарио и усмјерио на терор према српском наро-

[86] Скупови на којима је харангирано против Срба су одржани у Госпићу, Перушићу, Сиску, Глини, Карловцу, Дугој Реси, Огулину, Слуњу, Оточцу, Делницама, Сењу, Омишу, Брињу, Ђурђевцу, Новој Градишки, Славонском Броду, Крижевцима, Винковцима, Дрнишу, Сарајеву, Лудбрегу, Зелини, Новом Марофу, Осијеку, Златару, Бањалуци, Копривници, Самобору, Приједору, Санском Мосту, Ђакову, Доњем Михољцу и Земуну.

[87] „Хрватски народ", 9. јул 1941.

[88] *Исто.*

ду. „Ви добро знате и за ону народну: 'Једнога Влаха (Србина, прим. аутора) посади и погости за столом, а другога свежи у врећу и сједни на њега.' Што ти мисли онај за столом, исто ти мисли онај под столом. Зато запамти и ово: С Влахом једи само пола здјеле, а од пола здјеле удари га здјелом по глави, јер ће и он тебе."[89]

Фанатични усташа Миле Будак је на великој скупштини у Госпићу, већ 2. маја, кратко и јасно образложио план НДХ о „забрани" српског народа и на незаобилазан начин показао како усташе мисле рјешити питање његовог потпуног истребљења. У Госпићу он узвикује: „Један дио Срба ћемо побити, други раселити а остатак ћемо превести у католичку вјеру и тако претопити у Хрвате."[90] Клеро-фашистички начин којим је Будак мислио рјешити питање скоро два милиона Срба није само његов, него и свих других усташких функционера. Како је он говорио и савјетовао, тако су и радили доглавници и усташе, у које је, како износи у својој окружници од 28. априла, надбискуп Алојзије Степинац имао пуно повјерење.

Усташки министар др Милован Жанић, кога је Степинац првог посјетио на дан проглашења НДХ и честитао му стварање свете и божје Хрватске, на збору у Новој Градишци је пријетио, с много мржње својствене усташким зликовцима: „Усташе! Да знате, ја говорим отворено. Ова држава, ова наша домовина, мора бити хрватска и ничија више. И зато они који су дошли овамо, ти треба и да оду. Догађаји кроз стољећа, а особито ових двадесет година, показују да је ту сваки компромис искључен. Ово има бити земља Хрвата и никога другога и нема те методе, коју ми нећемо као усташе употријебити, да начинимо ову земљу збиља хрватском и да је очистимо од Срба који су нас стотине година угрожавали и који би нас угрозили првом згодом. Ми то не тајимо, то је политика ове државе и то кад извршимо, извршит ћемо само оно што пише у усташким начелима. Нека се не заборави да ми имамо ван наших граница у самој Америци око осамстотина хиљада Хрвата, па нећемо тај јадни свијет, који је ишао у Америку трбухом за крухом, јер га није имао у својој домовини, нећемо заборавити тај свијет. Тај свијет треба да дође натраг и да овдје настани огњишта која ћемо очистити."[91]

Усташки министар правде Пук у Глини изјављује: „У повељи цара Леополда стоји већ написано, да ће ти елементи (Срби, прим. аутора), који су к нама досељени, отићи натраг кад дође вријеме, а сад је то вријеме дошло." На збору у Крижевцима, 6. јула, на којем је говорио и Миле Будак, Пук не заостаје за њим у излијевању мржње према српском народу и у потицају на његово уништење. Он српски народ назива талогом и смећем Балкана и при том истиче да се Срби требају вратити тамо одакле су дошли прије двјеста и триста година. „Не можемо дозволити да у нашој народној држави владају два народа. Један је бог и један је народ који влада, а то је хрватски народ."[92] Будакову поруку Србима – „Или се уклоните, или се поклоните" – уз велико одобравање и пљесак крвожедних усташа, он је допунио: „Или се уклоните из наше домовине милом, или ћемо вас истјерати силом."[93]

---

[89] „Хрватски народ", 22-24. јул 1941.
[90] Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 180.
[91] „Нови лист", 3. јун 1941; Новак Виктор, *н. д.*, 606.
[92] „Нови лист", 7. јул 1941.
[93] *Исто.*

У говору у Дугом Селу, Александар Сајц је истакао: „У Хрватској више нема мјеста странцима, Србима и Жидовима је заувијек одзвонило... То хрватска усташка власт хоће, а што она хоће, то ће се и догодити... Да би наш Поглавник своје дјело могао извршити, потребно је да с неограниченим повјерењем и вјером у Њега и Његову владу примате сваку Његову одредбу... Срба и Жидова нити може бити, нити ће их бити, јер зато јамчи хрватска војска и хрватске усташе.“[94]

У разбуктавању мржње према Србима не заостаје ни др Младен Лорковић, високи усташки функционер, који на усташком збору одржаном 27. јула у Доњем Михољцу истиче мисли заједничке хрватском епископату и хрватској усташкој влади: „Хрватски се народ мора очистити од свих оних елемената који су за тај народ несрећа, који су му туђи и страни, који у том народу растварају његове здраве снаге, који су тај народ кроз десетљећа и стољећа гурали из једног зла у друго. То су наши Срби и Жидови.“[95]

Путујући кроз Босанску Крајину, маја 1941, Павелићев бањалучки стожерник, др Виктор Гутић, својим говорима је надмашио многе истомишљенике у погледу „рјешавања“ питања српског народа у Независној Држави Хрватској. Забиљежен је и памти се цијели низ његових иступа, у којима је Србима пријетио да им на подручју НДХ нема живота с Хрватима. По узору на надбискупа и бискупе, слиједећи мисли Миле Будака, он истиче да је Провидност заслужна што је Хрватској дала Анту Павелића.

Усташке власти су јавно истицале да у НДХ нема српског народа и православне цркве, те да у Хрватској не може бити ни Срба ни православља. За што брже остварење овог наума побринуће се хрватске усташе. Виктор Гутић не само да је на зборовима говорио „код нас ускоро друмови ће пожељети Србаља, ал’ Србаља више бити неће“, него се и срдачно захваљивао усташким савезницима, Хитлеру и Мусолинију, који су помогли и омогућили остварење вишестољетног сна Хрвата. Као ни други усташки говорници, ни он не заборавља да се захвали младим усташама на њиховој преданости у уништавању српског живља, што сваким даном поприма, захваљујући драгом богу, све масовнији и дјелотворнији карактер. Гутић организује свечане ручкове којима присуствују и поједини католички свећеници, гдје, уз наизмјеничне здравице, једни другима благодаре на „патриотским ријечима и упутама“ својим грађанима за даљи рад на коначном истребљењу српског народа у НДХ.

Након пријема и разговора с Павелићем, 28. маја 1941. године, он се хвалио да је добио сва овлашћења да, на добробит свога народа, приступи „грандиозном дјелу чишћења Хрватске Босанске крајине од нежељених елемената“ – Срба. Иако је са својим усташама починио већ много зла, свеједно је био незадовољан учинком: „Ово што сам до сада подузео тек је ситница, једна таква маленкост која се може само микроскопски видјети, па онда можемо помислити што још чека непријатеље НДХ у питомој Босанској крајини. У том погледу имамо одријешене руке. Хоћу да служим божјој и народној вољи. Ови непожељни елементи бит ће у нашој крајини

[94] „Хрватски народ“, 24. јун 1941.
[95] „Хрватски народ“, 28. јул 1941.

у најкраћем року искоријењени тако да ће им се затрти сваки траг, а једино што ће остати, бит ће зло сјећање на њих.“[96]

На скупу у Прњавору, 9. јула, поред осталог је рекао да ће у овом српском гнијезду за 24 сата све уништити. „Ја ћу убијати а ви ћете за мном.“ Најстравичније пријетње је упутио српском народу у Бањалуци, када је узвикнуо: „Али сутра ћу притегнути. Пуцат ће кичма. Поручите то нашим непријатељима. Поручите им, пуцат ће кичма... Настат ће чишћење... Нема милосрђа. Поглавник и хрватски министри једва чекају да дођу у очишћену Бања Луку, а то ће бити брзо, брзо ћемо ми радити. Ја ћу бити овдје гвоздена метла... и ја кажем, нека ми ни један не долази молити за наше душмане.“[97] Одзвањале су у то вријеме ријечи: Треба чистити „сретну земљу Хрватску“ од Цигана (како су звали Србе, прим. аутора), јер они нису достојни да живе на тако сретном тлу као што је „Слободна Хрватска“.

Јозо Ром, срески начелник у Горњем Вакуфу, 14. јула 1941. године, на рођендан Анте Павелића, пред зградом начелства је окупљеним усташама и народу поручио: „Браћо Муслимани и Хрвати, дочекали смо најрадоснији дан у животу, држимо сви за један штап и не пуштајмо га, доста смо били у ропству, а сад смо доживјели да уништимо све што је српско, да задњи метак остане за задњег Србина, тако да ни дијете у матери не остане.“[98]

У вријеме политичке геноцидне пропаганде и злочина над српским народом, орган сарајевске надбискупије „Католички тједник“ осврће се на поглавников рад и сматра га бунтовношћу која је у служби Божјој и народној. О односу према Србима „Тједник“ каже и ово: „Данас је вријеме да се у католичким редовима заувијек и посве обрачуна са српским предрасудама о бунтовности, која је у служби правде, истине и поштења. Црква је католичка најбоља одгајатељица такве бунтовности, али могу католици, па и поједини поштени људи, једанпут затајити. Зато нека се једанпут престане са глупим и Кристових мучења недостојним традицијама да се проти злу и покварењацима ваља борити у рукавицама и на фини, отмјен начин.“[99]

Како је „великан Божји и народни“ – поглавник, замислио „рјешење“ српског питања у НДХ, и како га је на „фин и отмјен начин и у рукавицама“ рјешавао, није у својим говорима и дјелима показао само његов стожерник Гутић, него и многобројни усташки функционери, јер су имали одрјешене руке. Њих је вјерно слиједио већи број фанатизованих католичких свећеника усташа.[100] Тако католички жупник и усташки таборник у Удбини Мато Могуш, у својој клеро-националистичкој нетрпељивости и мржњи, распаљујући хрватско пучанство у Лици, прориче уништење српског народа, посебно оних који неће да се покатоличе. Савјетујући своје вјернике како да најлакше дођу до плодног земљишта код Мутилића на којем живе Срби, он је у монструозности превазишао и Гутићеву мржњу: „Досад смо за католичку вјеру радили молитвеником и крстом, а сад је дошло вријеме да ра-

[96] Новак Виктор, *н. д.*, 609.

[97] *Исто.*

[98] Архив БиХ, Сарајево (даље АБиХ), ф. бр. 48308, Фонд Окружног суда Мостар, бр. КО-74/75. Пресуда Окружног суда у Мостару од 1. фебруара 1946.

[99] Новак Виктор, *н. д.*, 609.

[100] *Исто*, 601–804.

димо са пушком и револвером... Па ако будете тако радили, уживат ћете плодност мутиличких бара."[101] У оваквом тумачењу Христовог јеванђеља, нажалост, жупник Могуш није био усамљен. У божјег и народног великана Павелића заклињали су се многи.

У усташкој и клерикалној штампи је пропагирана мисао о божјем народу, о божјој и католичкој Хрватској. Због тога су, чврсто повезани, сједињени у овим идејама, не бирајући средства, усташе и клеро-фашисти од првих дана успоставе усташке власти ишли путем изградње свете божје Хрватске, путем „чишћења", покоља Срба, Јевреја и Рома. Злочини су прекрили подручје Независне Државе Хрватске. Терор, покрштавање, с њим и убиства у црквама, пресељења у Србију, те успутна погубљења, постали су свакодневица. Незаобилазан примјер злочинца је фра Дионизије Јуричев, шеф Вјерског одсјека Државног равнатељства и капелан поглавникова двора, који је, умјесто свећеничке, носио усташку одјећу и био увјек с пиштољем о пасу. Он је у свом говору у Стази истакао: „У овој земљи не може више да живи нитко осим Хрвата, јер ово је земља Хрватска, а тко се неће прекрстити, ми знадемо куда ћемо с њим. Ја сам у оним горе крајевима давао очистити од пилета све до старца, а ако буде потреба, учинит ћу и овдје јер данас није грехота убити ни мало дијете од 7 година, а које смета нашем усташком покрету. Ми данас треба да будемо сви Хрвати и да се проширимо и ојачамо, ако нам буде потребно, још ћемо да одузмемо од других. Немојте мислити што сам ја у свећеничкој одори, али да знате да ја, када је потребно, узмем стројницу у своје руке и таманим све до колијевке, све оно што је против усташке државе и власти."[102]

Развијена је жестока вјерска нетолеранција католика према православљу, која је ескалирала у непојмљиву мржњу и злочин. Неки свећеници су не само распиривали мржњу и пропаганду против православаца, него и активно учествовали у покољима. Колико је то далеко ишло, показују многи примјери широм Хрватске, као и први масовни злочини у Јадовном и у логору Слана на Пагу. Низали су се ужаси за ужасима. Фрањевац из самостана Горица код Ливна, фра др Срећко Перић, чија је сестра била удата за Србина, једне је недјеље у проповједи са олтара заповиједио окупљеним вјерницима Хрватима да кољу српски народ, обративши им се овим ријечима: „Браћо Хрвати, идите и кољите све Србе, најприје закољите моју сестру која је удата за Србина, а онда све Србе од реда. Када овај посао завршите, дођите к мени у цркву гдје ћу вас исповиједити, па ће вам сви гријеси бити опроштени."[103]

У покољима који су слиједили предњачили су Срећко Перић и још неколико фратара овог самостана. Не само наведени, већ и многи други, пропагирали су и учествовали у насилном покрштавању и злочинима.

Детаљније и садржајније су то проучавали и објавили добри познаваоци усташког злочиначког система: Виктор Новак, Богдан Кризман и Фикрета Јелић Бутић. Њихове радове користим, али овдје и нема потребе дубље се упуштати у

[101] „Нови лист", 24. јул 1941; Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 175-176, ХАК, *Зборник 20*, 1989.
[102] Новак Виктор, *н. д.*, 627.
[103] Новак Виктор, *н. д.*, 651.

усташку пропаганду, јер ће се у даљем садржају, на примјеру Јадовна, показати остварење злочиначког плана за уништење српског народа у НДХ.

Клеро-фашистичка пропаганда, у којој су учествовали и неки свећеници усташе, значајно је допринијела истребљењу српског народа. Увријежила се Степинчева мисао да су Срби и Хрвати два свијета, „сјеверни и јужни пол који се никад неће приближити осим чудом Божјим", јер је „православље проклетство Европи" и у њему „нема морала, нема начела, нема истине, нема правде, нема поштења, па једне треба уништити а то су Срби."[104]

Врх католичке цркве је подржао сва збивања која су слиједила одмах након успоставе усташке власти, а дио њезиног клера је у њима и учествовао. Прво су хапшени, злостављани и убијани православни свештеници, учитељи, трговци, занатлије и богатији сељаци. Ударом на образованије, вићеније и утицајније Србе, требало је најприје обезглавити народ, а затим приступити његовом потпуном уништењу.

Да би недјело добило и законску форму, усташко Равнатељство за јавни ред и сигурност (РАВСИГУР) је 15. јула издало и званичну наредбу: „Ваља одмах отпочети са притвором свих Срба и Јевреја, који су имало познати као комунисти. Ваља почети постепено и фактички притварати и отпремати у збирни логор 'Госпић' Србе из појединих такозваних православних отока, тј. специјално пазити на то да буду финанцијално јачи и интелектуално".[105] Нису поштеђени ни Хрвати, чак ни католички свећеници који се нису слагали са идејама и дјелима усташких злочинаца.

У усташкој пропаганди је истицано да је дошло вријеме чишћења Хрватске не само од Срба и Јевреја, него и од свих других који стољећима сметају остварењу очекиване слободе и независности Хрватске. Ову причу је хрватско пучанство слушало свакодневно, у малим сеоским црквама, на мисама у катедралама, у сједиштима бискупа и надбискупа, на отвореном простору, на предавањима, путем штампе и радија.

Свемогућом праведношћу поглавника, сина Божјег, коме је Бог одредио част да изврши његову вољу, подаривши му Независну Државу Хрватску, као нигдје до тада у хисторији људског рода, „рјешавано је српско питање" у Хрватској. Пустошење и пљачкање њихових домова, рушење православних цркава, клање, догађало се као дјело Божје провидности! Хрватско пучанство је требало увјерити да је заиста „Бог правде подигао измучени хрватски народ на челу с Поглавником и казнио кривце (тј. Србе, прим. аутора) по њиховој заслузи."

Све насиље и безакоње је представљало осмишљени систем искоријењивања српског народа, диригован од највиших усташких функционера НДХ, што је видљиво и из ових тек неколико наведених примјера њихових говора. Убијање жртава пред члановима породице, клање на кућном и црквеном прагу, силовање мајки пред дјецом и дјевојчица пред родитељима представљали су нарочито испољавање садизма.

---

[104] Јелић-Бутић Фикрета, *н. д.*, Загреб 1977, 214.
[105] *Исто*, 185-186.

Свуда гдје се проводило мучење и масакрирање, испољавани су стравични примјери крволоштва – одсијецање носа и ушију, чупање браде и бркова, убијање ножевима, батинама, тољагама, кастрирање, одсијецање сполних органа, прибијање трновог вијенца на главу, стављање соли у засјечене ране, везивање за камион и повлачење, затрпавање полуживих људи у земљу, посипање оних који још нису издахнули, па и жена и дјеце, живим кречом, прибијање разапетих на врата или даску, вађење дјетета из мајчине утробе и расијецање ножем, бацање живих или полуживих у бездане јаме и низ других бруталних начина одузимања живота. Једва да се игдје у свијету чуло за ужасније злочине од оних које су починиле усташе и власти НДХ, чији су се џелати скривали иза божје воље и божје Хрватске.

Пропагандни циљ је свјесно и планski провођен читаво вријеме постојања Независне Државе Хрватске, од априла 1941. до маја 1945. године. Вјеродостојан примјер је, поред многих других, и подручје Лике – Госпић, гдје су усташки погроми над српским народом почели већ 11. априла 1941. и развили се у монструозне масовне злочине, људском разуму непојмљиве, у комплексу усташког логора Јадовно на Велебиту.

Успостава усташке власти у Госпићу и широј околини

Усташка организација у Госпићу је свој рад зачела тридесетих година. У времену до 1941. године, снажно је утицала на средњошколску и студентску омладину. Госпић је постао центар политичких снага усташа, који су имали подршку једног дијела богатих трговаца и обртника. Поред политичке подршке, они су усташку организацију помагали и материјално, улажући у њену пропаганду и у организационо јачање и повезивање на читавој територији Лике, па и знатно шире.

Управо у Госпићу се концентрисало усташко језгро. Још 1930. године, по Павелићевим упутствима, адвокати Андрија Артуковић и Јозо Думанџић, с трговцем Марком Дошеном, оснивају усташке организације. Ту су и други трговци, студенти и ђаци: Јурица Фрковић, Иван Павичић, Ловро Дуић, Нико Ковачевић, Јурица Старчевић, Мато и Ивица Фрковић, браћа Стјепан и Иван Томљеновић, Иван Девчић Пивац, Стјепан Дуковац, Анте Бркљачић, Јосип Самарџија, Фране Милетић и други. Путем легалних друштава, они шире усташку идеологију, посебно у оквиру римокатоличког вјерско-просвјетног удружења Крижарско братство. Величају Хитлера и Мусолинија, истичући да ће они остварити њихов циљ – оснивање независне Хрватске државе. Значајан је допринос фанатичног мисионара, познатог мучитеља Срба, жупника Драгутина Кукоља. Под његовим надзором су дјеловали многи „крижари“, као и његови сарадници, капелан Иван Михалић и катихета Каргачин. Гимназијски катихета, Владимир Каргачин, у оквиру овог удружења окупља омладину, ђаке гимназије и учитељске школе, као и студенте, те их васпитава у клеро-националистичком, односно фашистичком духу. Бројни свједоци тврде како је Каргачин ликовао проматрајући грубо гоњење поворки Срба, које су усташе немилосрдно тукли кундацима. О томе постоји изјава једног очевица: „Гледао сам велике поворке људи како јадни одлазе да се и даље наставе њихове муке док на-

покон не испусте своје напаћене душе. Усташе су похваљене снажним аплаузом и овацијама од хрватске омладине и грађана који су стајали на тротоару, кад су спроводили улицама једну велику поворку Срба из Книна и околице, на чијем су се зачељу налазила четири православна свештеника крвавих глава и руку, свезана у ланце и исцијепаних мантија тако да им се на извјесним мјестима видјело голо тијело.

Међу грађанима који су са апетитом посматрали муке свих невиних Срба мученика видио сам католичког катихету Каргачина који се исто тако наслађивао у страдању Срба."[106] Незаобилазна је и улога свећеника Јосипа Јоле Бујановића, који је за бројне заслуге у злочинима над Србима и непођудним Хрватима постао жупан Велике жупе Лике и Гацке послије Јурице Фрковића. Уз њега се истиче катихета Никола Машић, који је међу ђацима учитељске школе агитовао да се учлане у усташке организације, истичући да „све Србе треба заувијек одстранити силом или милом."[107]

Из редова ове организације су потекли најзлогласнији усташе, који су 1941. године сачињавали Помоћни усташки одред (ПУО) и вршили масовне покоље Срба и Јевреја у логору Јадовно, логору Слана на отоку Пагу и другим стратиштима широм Хрватске, те својим бестијалностима и крволоштвима потврдили да су достојни ученици својих учитеља. Уочи рата, преко спортског друштва „Викторија", растурају листове „Усташа", „Хрватска домовина" и „Грич". У оквиру организације Револуционарна хрватска омладина, ужурбано се радило на припреми успоставе усташке власти. Ту су се ангажовали Марко Фрковић, Јосип Самарџија, Грга Пејновић, Фране Милетић, Анте Брклјачић, Стјепан Томљеновић, сви свесрдни сарадници Јурице Фрковића. Њихов циљ је био наоружати омладину и спремити је за разоружање Југословенске војске и успостављање усташке власти.[108]

„У самом почетку превrата организирани су Помоћни усташки одреди у којима је редовито 80 младића. Сви су испод 20 година старости, али су страх и трепет оних који су на било који начин радили против интереса хрватског народа. Под заповједништвом нешто старијих усташа извршит ће све задатке и одређене им заповиједи",[109] писао је руководилац Крижара, усташа Владо Гроспић, у чланку „Националистичка омладина Госпића у борби за Независну Државу Хрватску".

Револуционарна хрватска омладина је још прије окупације позвала своје чланове да у Госпићу преузму власт. Из те и других наведених организација, као и из гимнастичке организације Хрватски јунак, клеро-фашистичке организације Маријина конгрегација, те Револуционарне усташке женске акције (РУЖА), створено је језгро усташког стожера и усташких станова у Госпићу, Перушићу, Грачацу, Кореници и Доњем Лапцу. Њихови чланови активно учествују у разоружавању јединица Југословенске војске и успостави усташке власти. Тако Јосип Фрковић, члан усташког покрета и Револуционарне хрватске омладине, са својим истомишљеницима у априлу разоружава југословенске војнике и хапси Србе, како у Госпи-

[106] Изјава ђакона Вукашина Стјепановића од 15. априла 1942, АЈ, фасц. 911.
[107] Новак Виктор, *н. д.*, 759-771; Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 168-200.
[108] *Исто.*
[109] Окружни суд, Госпић, К. 39, К. 120/47.

ћу тако и у околици, посебно у Метку, одакле одводи 40 Срба, који су само нешто касније звјерски убијени.

У перушићком котару усташку организацију умножава Јуцо Рукавина, пензионисани аустријски поручник, са својим активистима Антом Влаинићем, Јуром Умићем, Грцијом Чулумовићем, Иваном Штимцем Унгаром, Томом и Пером Чулумовићем. Матом Ћутићем, Ићом Колаком, Мићом Дасовићем, Даном Хећимовићем, Мартином Касумовићем, Бранком Милинковићем, Рудом Рицом из Кланца, Јосипом Фадљевићем из Горњег Косиња и другима.[110]

Након краћег застоја послије неуспјеле акције 1932. године, напада на жандармеријску станицу у Брушанима, госпићка усташка организација се брзо сређује, организационо се повећава и учвршћује, нарочито у времену од 1937. до 1940, када се с Милом Будаком у земљу враћа неколико стотина усташа, на основу амнестије владе Милана Стојадиновића. Преузевши вођство усташког покрета у земљи 1938. године, Миле Будак окупља чланство и оснива нове усташке организације. На подручју котара Госпић функцију логорника врши Јозо Томљеновић, а у котару Перушић Јуцо Рукавина. Постављени су и таборници у Госпићу, Смиљану, Перушићу и Пазаришту.

Истовремено, у Лици, као и другдје у Хрватској, настају одреди Хрватске сељачке заштите (ХСЗ), у чија се руководства инфилтрирају усташе. У селима се формирају ројеви и водови, а по општинама сатније и батаљони. Јединице ХСЗ, добро организоване, спремно су кренуле у разоружавање дијелова Југословенске војске још прије капитулације, на Вратнику, у Карлобагу, Кривом Путу, Крижпољу, Брињу, Језеранама и др., а нарочито пошто су чули изјаву свога вође Влатка Мачека 10. априла 1941. године. При разоружавању су заштитари војнике тукли, а официре и убијали.[111]

Јенгић Иван Ивица, постолар из Каниже, који је учествовао у разоружању југословенских војника у Луковом Шугарју и Карлобагу, и у априлу 1941. године хапсио Србе и спроводио их од жељезничке станице Госпић у затвор Окружног суда, у својој изјави истиче: „Капитулација Југославије затекла ме је као војника између Грачаца и Ловинца, а у Госпић сам дошао 11. травња 1941. године. Отишао сам одмах својој кући, а сутрадан је објављено да сви они Хрвати који су били у војсци, да се морају одмах јавити у касарну у Госпићу, па сам се тако и ја јавио дана 12. травња 1941. године у касарну гдје сам са осталим људима примио пушку, а на себи сам имао југославенску униформу. Тог истог дана је нас 20, са заповједником Винком Матајијом, отишло за Карлобаг са задатком да разоружамо једну чету бивше Југословенске војске у Луковом Шугарју, али нам је Јосан Колаковић, који је тада био командант у Карлобагу, казао да је та чета већ разоружана и наредио да камионом превеземо у Госпић војничку спрему. Већ у недјељу 13. травња довезли смо из Ричице неки експлозив. 14. травња нас петорицу одредио је Шикић Габре да идемо на жељезничку станицу као стража, а командант нам је био Жабица, зван Миго. С

[110] Арбанас Иван Вања, *Перушићки котар у првим данима окупације и устанка 1941. године*, ХАК, *Зборник 20*, 147-148.

[111] Станисављевић Ђуро, *Устанак народа Лике 1941*, Историјски гласник 1-4, Београд 1961. године, 81.

влаком око 3 сата послије подне из Грачаца, оружници су довели неке људе, међу којима је било и попова, па смо их спровели до казнионице. Било их је 20."[112]

У својој изјави од 21. новембра 1944. године, Јаков Блажевић, добар познавалац политичких збивања у Госпићу између два рата, о усташтву у Госпићу тога времена каже:

„Још прије рата Госпић је био центар ненародне, петоколонашке и фашистичке пропаганде за читаву Лику. Дапаче, постојале су разне организације, које су под легалним именом (Хрватска националистичка омладина, Крижари, Љотићевци у Југосоколу, Лукићеви четници итд.) окупљале на фашистичком петоколонашком програму сав тадањи олош. Прикривене усташке организације у госпићком Крижарском удружењу и тзв. Хрватској националистичкој омладини у доба бановине Хрватске почеле су готово отворено радити потпомогнуте и фаворизиране од власти бановине Хрватске. Жупни стан са жупником Кукољем на челу и дирекција госпићке гимназије, на челу са др. Ћорићем, ширили су све могуће тероризирајући и силећи ђаке да ступају у те прикривене усташке организације.

На том су нарочито здушно радили поп Каргачин и суплент Данило Црљен. Улична факинажа, пропали ђаци, недоучени шегрти и клатеж сваке врсте били су предметом њихове 'обраде'. Састајања су била редовита у ватрогасном дому у тзв. 'Хрватској читаоници'. Може се рећи да је то била најизразитије организирана и још прије рата створена усташка банда подржавана и идејно руковођена од напријед наведних, а материјално и морално помагана од разних богатих госпићких трговаца. Вођа те банде био је Фрковић Јурица, Велики усташки жупан. Та је банда извршила током окупације наше земље низ страховитих злочина, клања, пљачке, паљења, силовања итд. нарочито Срба те Хрвата, који су се дигли против њиховог злочина."[113]

Јаков Блажевић наводи „интелектуалне" зачетнике, моралне и материјалне помагаче, те извршиоце злочина, међу којима, поред већ споменутих, истиче проф. Јањића, учитеља Руду Рица, трговце Ивана Павичића, Ивана Банића, Нику Ковачевића, Ловру Баричевића, млинара Вилка Матајију, ђака Тому Дошена, ковача Јосу Аџију, Јосана Колаковића, жупника Јосипа Бујановића, Мачековог посланика Ивана Мурковића, Луку Хећимовића, Ивицу Стилиновића Чавлину, Стипу Стилиновића Књапу, Анту Бркљача Кацанова, Владу Гроспића, Стеву Томљеновића, браћу Самарџија и многе друге.[114]

Капитулацију Краљевине Југославије усташке организације у Госпићу су спремно и организовано дочекале. Усташка власт у Госпићу је успостављена 10. априла 1941. године, на велики четвртак, у 17 сати. Раније оформљена група, под називом Ослобођење, коју су сачињавале усташе Јосип Самарџија, Иван Томљеновић, Марко Фрковић, Анте Бркљачић, Ловро Дуић и Фране Милетић, имала је на окупу Помоћни усташки одред, који је сачињавало око 100 припремљених младих усташа из редова ђака, прије свега гимназије и учитељске школе, студената, трговачких помоћника и шегрта. Овим одредом је руководио Звонко Јањић, по упут-

[112] Записник од 10. септембра 1945. године, ХАК, ф. Окружни суд, Госпић.
[113] Изјава Јакова Блажевића дата ЗКРЗ 21. новембра 1944. године, АХ.
[114] *Исто.*

ствима и наређењима усташког повјереника за Лику[115] Јурице Фрковића. Истога дана су извјешене хрватске заставе, а на зграду команде жандармеријске чете, и још понегдје у Госпићу, извјешене су њемачке заставе. Жандармеријска чета је распуштена, Срби жандари протјерани, а жандарима Хрватима су се прикључили оружници из усташких редова.

Исто вече су почела хапшења виђенијих Срба и комуниста без обзира на националност. Помоћни усташки одред, уз помоћ Мачекове Грађанске заштите, у групама од шест до осам чланова, започео је са унапријед осмишљеним организованим злочинима над Србима. Изванредни усташки повјереник Јурица Фрковић, са Стјепаном Томљеновићем и Јуцом Рукавином, распоређује групе и шаље их у српска насеља ради успостављања власти, хапшења и убијања. У Доњи Лапац је упућен Милан Матајија са око десет усташа, на Удбину Томо Дуић са око осам усташа, у Грачац Никола Јапунџић и Милан Алић с 15, у Плоче Анте Чанић с пет, у Кореницу Јуцо Угарковић с 15, у Врховине Звонко Верзон с 10, у Вребац Звонко Пезељ са око осам, у Отрић Габре Шикић с три-четири, итд.[116] Истовремено постављају повјеренике у општине: Ивицу Шарића у Смиљан, Ивана Девчића Пивца у Карлобаг, Цима Павичића у Лички Осик, Стјепана Дуковца у Медак и друге.

Првих дана успоставе власти НДХ у Госпићу, активирана је раније припремљена група за извршење злочина, у којој су били: Миле Стилиновић Штука, Нико Јелача Штакор, Звоне Наглић, Марко Марас Циго, Јосо Матијевић, Јопа Сукнаић, Владо Левар, Браја Жумберац, Стипе Бркљачић Лињаков, Крешо Рукавина, Фране Светић, Блаж Дошен и други. Она је прозвана „десетином смрти“, а била је смјештена у једној просторији у дому Југосокола. Ова група, као и друге о којима ће бити више ријечи у даљем тексту, убијала је Србе готово свуда, а посебно свирепо на Велебиту, у логору Јадовно. Наредбом Главног усташког стана, а у смислу тачке 4. Устава ХОП-а, по одредби поглавника Анте Павелића, за стожерника Велике жупе Лике и Гацке именован је Стјепан Томљеновић, инжењер шумарства, а за стожерне побочнике Јосип Самарџија, студент из Госпића, Перо Биондић, трговац из Оточца, Иван Руделић, сељак из Дебелог Брда, Анте Бркљачић, инжењер шумарства из Госпића и Ицо Лулић из Госпића.

За логорника у котару Госпић је именован Марко Фрковић, ременар, а за логорне побочнике Ловро Дуић, Јосо Росанић, Никола Ација, Марко Гајић, Ивица Томљеновић и Дујо Шупер. За таборника општине Госпић је именован Звонко Јањић, студент, а за таборне побочнике Владо Гроспић, учитељ, Јосо Матијевић, приватник, Мирко Бан, сељак из Жабице, Јосо Ација, сељак из Липа, и Никола Јелача, чиновник из Госпића. За логорника котара Оточац је одређен Драго Жубринић, котара Перушић Иван Штимац, и котара Грачац Петар Шарић Пашков.

Усташки емигрант Јурица Фрковић, изванредни усташки повјереник, постављен је за Великог жупана Лике и Гацке 19. априла 1941. године.[117]

---

[115] Изванредне усташке повјеренике по већим областима именовао је Хрватски усташки надзор, а од маја 1941. године, Главни усташки стан у Загребу. Јелић-Бутић Фикрета, *н. д.*, Загреб 1977, 80 и 99.

[116] Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 178.

[117] „Хрватски народ“, 11. јун 1941, 4.

Градоначелник града Госпића је био Жељко Бедековић, а градски вијећници Никола Ковачевић, Јосип Кришковић, Јосо Пећина, Ловре Дуић, Иван Банић. Командант мјеста је био домобрански потпуковник Антун Пихлер, а његови замјеници домобрански сатник Стјепан Милинковић и Иван Пихлер, усташки сатник и тумач за везу између усташких и италијанских војних власти. Заповједник оружништва је био бојник Адолф Сајдл, котарски пристав Диковић и котарски предстојник Антон Драшчић.

О преузимању усташке власти у Госпићу, тадашњи општински писар Драго Стилиновић каже: „Дана, 10. априла 1941. налазио сам се у служби у општини као дежурни и око 5 сати послије подне дошли су у просторије општине с лијева први кат гдје сам се ја налазио с биљежником Ивом Стилиновићем: Јосип Самарџија, Ловре Дуић млађи и Звонко Јањић, те су од нас двојице одмах затражили кључеве од канцеларије и нас одстранили из уреда напоље с напоменом да ће ту радити усташки стожер.“[118]

О том дану Мате Антуновић прича: „Ја сам се налазио у служби као казнионички стражар код Судбеног стола у Госпићу. И тако ме затекао 10. травањ 1941. године те сам видио да је већ 11. априла отпочело масовно хватање Срба. Група усташа у којој је био Марко Фрковић и Ицо Лулић избацила је одмах из казнионице дотадашњег управника Николу Рукавину и на мјесто њега поставила усташу Милана Старачека као њиховог повјерљивог човјека. Прву похапшену групу Срба, међу којима је био Никола Дукић, чувале су и злостављале усташе Марас Марко Циго, Ивица Томљеновић, Томо Шарић, Никола Шпелић и други.“[119]

Антуновић даље наводи како су усташе тада говорили да ће све похапшене Србе отпремити на рад у Њемачку, међутим, пошто се празан камион вратио за свега три до четири сата, посумњао је у то, па је упитао шофера, усташу Милу Стилиновића, камо је одвезао Србе: „Рекао ми је да их возе у Јанче и тамо их стријељају, или кољу и бацају у јаму. Колико сам ја видио у априлу и мају у Јанче је одвежено четири до пет камиона.“[120] Антуновић даље износи: „Одмах по доласку у затвор ухапшеници су били позвани да све ствари, као новац, сатове и прстење, морају предати усташама те су тај плијен усташе међусобно дијелиле, а боља одијела су прије убијања над јамом са жртва свлачили и такођер међусобно дијелили јер су се знали послије убијања повратити пијани и хвалити се како је који више нашао новаца и опљачкао других предмета.“[121]

Рат још није био завршен, Краљевина Југославија још није потписала акт о капитулацији, а организоване усташе су, уз свестрану подршку и помоћ Мачекове Заштите, успоставили своју власт и приступили провођењу давно осмишљеног плана истребљења српског народа у Хрватској. Никаквог разлога за то држава Хрватска није имала. Срби се нису бунили, нису изводили никакве акције против новоуспостављене власти. Многи се из распадајуће Југословенске војске још нису ни вратили својим породицама, није било четника који би било кога угрожавали, није би-

[118] Зк 41919-41934, АХ.
[119] *Исто.*
[120] *Исто.*
[121] *Исто.*

ло устанка комуниста – баш никаквих разлога за злочине над српским народом у Хрватској у априлу и мају 1941. године није било.

Рачунајући да свака власт поштује све своје грађане, па ће то радити и нова хрватска држава, Срби су 13. априла 1941, заједно с Хрватима, дочекивали Павелића на његовом путу од Огулина према Загребу. Били су присутни на збору приликом његовог доласка у Огулин, на пролазу у Јосипдолу, Генералском Столу, Дугој Реси и Карловцу. То и данас потврђују људи који су присуствовали таквим скуповима. Тако Милан Јанчић из Јосипдола у својој изјави од 9. септембра 1942. године наводи: „Ми Срби из Јосипдола као и из околних села ријешили смо да са Хрватима заједно узмемо учешће у дочеку Павелића рачунајући с тим да ће усташке власти с нама нормално поступати ако и на овај начин изразимо своју лојалност према новој држави. Дочекали смо Павелића око 5 сати послије подне у самом мјесту на раскрсници. Сакупљени народ поздравио је Павелића као свог државног поглавара. У свом говору Павелић је истакао значење оснивања Хрватске и нарочито истакнуо да у тој држави има мјеста само за Хрвате и да се неће никакава народна смјеса трпјети. Из аутомобила су бацали летке којима се плашило и нападало Србе, а у којима је поред осталога писало 'Бјеж'те псине преко Дрине', 'Бјеж'те Власи Павелић долази'. Народ је отишао тужан."[122]

Српски сељак, радник, па и многи интелектуалци, чувши ове изјаве и бројне друге које сам већ навео, није могао разумјети нити вјеровати у све што се говори, да се тако нешто уопће може догодити народу који је с Хрватима вјековима живио у заједничкој земљи.[123]

Већ од првих дана успоставе своје државе, усташе су тјерали из службе, с радних мјеста, хапсили и убијали не само Србе и Јевреје, него и Хрвате комунисте, лијево опредијељене припаднике ХСС-а и друге, њима непођудне без обзира на вјеру и нацију. Тако је с дужности предсједника Окружног суда одмах, 11. априла 1941, смијењен Фердо Чулиновић, по националности Хрват, и постављен усташа, судац тог суда, Стјепан Коњиковић. Тада су преузели и казниоицу Окружног суда и у њу, истога дана, затворили прве похапшене госпићке Србе. Прва жртва усташке власти је тога дана био Милан Чубрило, општински биљежник из Смиљана. Истовремено су ухапшени и други виђенији Срби, адвокат Богдан Брујић, ди-

[122] AJ, фасц. 919.

[123] Борио се српски народ за своју домовину Хрватску од првих дана по доласку у ове крајеве. Пролијевао крв пријечећи турску најезду према Бечу и Пешти, дизао буне против мађаризације и германизације, због чега су многи његови припадници бивали затварани, а често и убијани. Гинуће за своју земљу Хрватску током четири године народноослободилачког рата, борећи се на страни антифашистичких земаља, од првих дана устанка, јула 1941. године, када је у своје редове пријатељски примао појединце и групе Хрвата, чувајући их као кап воде на длану, доказујући тако да је устао против зла, против фашизма, против геноцида, ни тада не окривљујући хрватски народ за злочине почињене над српским живљем, већ његове изроде – усташе. Његовим увијек чврсто слободарски опредијељеним идејама, никад осветничким, народноослободилачки покрет је растао и Хрватску сврстао на страну антифашистичких и побједничких земаља. чињеница је то коју нико и никада својим измишљотинама не може оповргнути. Зна то свјетска јавност. Хисторијска је истина да су усташе, од успоставе своје власти, априла 1941. па до 15. маја 1945, проводили незапамћени геноцид над српским народом – мушкарцима, женама и дјецом једнако (прим. аутора).

ректор учитељске школе Илија Опачић, професор Михајло Поткоњак, управник казнионице у пензији Божо Плећаш, чиновник Илија Плећаш, гостионичар Васо Плећаш, трговци Никола Дукић, Милан Кнежевић, Богдан Станић, Миливој Зец, Богдан Новковић, Никола Михић, Милан Максимовић, Никола Обрадовић, Милан Обрадовић, Илија Жегарац, пекар, Петар Станић, гостионичар, његов син Дмитар, ученик трећег разреда учитељске школе, Раде Наранчић, пензионер, Исо Циганович, официр, Љубиша Алексић, трговац, Милета Чанак, гостионичар, Јово Крајновић, бријач, Јанко Обрадовић, подузетник, Александар Опачић Саша и Бранко Басарић, студенти, те ученици Богде Почуча, Ђорђе Рајчевић и други. Са овим мушкарцима је ухапшена и Јела Почуча Зиријинка, која ће већ у јуну бити бачена у Шаранову јаму на Велебиту.[124]

О хапшењима Срба и Хрвата комуниста у тим данима, те њиховом мучењу у казниоици Окружнога суда у Госпићу, Фердо Чулиновић је пред Земаљском комисијом за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача 5. новембра 1944. казао: „Усташе су почеле са хапшењем одмах 11. априла 1941. године. Ухапшен је низ српских и хрватских антифашиста. Када ме је мој насљедник 'судбеног стола' у Госпићу, иначе судија Окружног суда Стјепан Коњиковић, позвао 13. априла 1941. године да му ја 'предам дужност', а да је он већ 11. ујутро преузео све судске установе у Госпићу без мог присуства, ја сам морао посјетити судски затвор у Госпићу. Тамо сам видио велики број Срба и Хрвата, које су усташе већ тих дана похватали.

Они су били смјештени у малим ћелијама тако да нису могли нити стајати него су спавали ослањајући се један на другог стојећки, а само покоји од њих могао је (како ми је причао касније убијени адвокат Богдан Брујић) некако чучећи спавати. Храну су добивали врло ријетко, а батине готово сваки дан. Са њима су поступили звјерски тукући их готово сваки дан. У затвору је био управник мој ранији чиновник Старачек, који се понашао према затвореницима нечовјечно допуштајући да усташе туку затворенике по ћелијама и ходницима затвора. То ми је причао др Богдан Брујић кога су дан прије усмрћења пустили на слободу, да би га истога дана послије подне усташе устријелиле."[125]

Госпићки Срби, свакодневно злостављани, тучени и мрцварени, изведени су 4. маја, након говора који је Миле Будак одржао 2. маја у Госпићу, у двориште казнионице. Уз псовке и тешке батине, око 5 сати послије подне, њих 35 су повезани жицом и утоварени у камион, са изговором да их возе у Загреб у полицију. Међутим, у Загреб никад нису приспјели. Провјериле су то њихове мајке, супруге, сестре и кћери управо на загребачкој полицији. Одвезени су према Личком Лешћу, на губилиште у Јањче, до тзв. Мацолине јаме,[126] о којој ће касније бити више ријечи.

Путем су их у камиону немилосрдно тукли, вријеђали погрдним ријечима, псовали им српску мајку, да би их над јамом, онако повезане и измрцварене, поново

[124] Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 179.

[125] АХ, кут. 10.

[126] Јама се налази код Личког Лешћа, на југозападним падинама Шкориног вршка, на мјесту званом Мајатови станови, на тешко проходном терену. Добила је име по усташком зликовцу, сатнику Стјепану Марковићу званом Мацола, родом из Личког Лешћа, који се посебно истицао у мучењу, убијању и бацању Срба у ову и друге велебитске јаме.

тукли, ударали сјекирама, крамповима, дрвеним и гвозденим батинама, резали им поједине дијелове тијела, копали очи, убијали их из пушака, пиштоља, клали и бацали у провалију живе или полумртве.

Од 4. маја је из госпићке казнионице одлазио један или више камиона, возећи по 30 до 40 Срба на стратишта, углавном природне бездане јаме. У првом камиону, како на основу расположивих података сазнајемо, био је и Миле Вујновић, који је нађен мртав код Будачког моста, на излазу из града. До сада није утврђено да ли је Миле искочио из камиона, па убијен у бијегу, или је био убијен још у казниници, па су усташе његов леш успут избациле из камиона.

Не само из Госпића, него и из других крајева Лике, у госпићку казниницу су свакодневно довођени Срби – појединачно, групно или масовно, камионима, запрежним колима или пјешице, а из ње одвођени на губилишта, гдје би им заувијек нестајао траг. Усташе су се тада по Госпићу хвалили да су из Загреба добили наређење: „Убиј сваког Србина гдје се год који нађе, зато се ником не одговара." Тако је то било. Но, и поред тога, министар правосуђа Мирко Пук је, на темељу тачке 5 Законске одредбе о пријеким судовима, од 17. маја 1941, оформио 27. маја исте године и Пријеки суд за подручје Судбеног стола у Госпићу, који ће од тада пословати у овом граду. Предсједник суда је постао Стјепан Коњиковић, а чланови Божо Соколић, судац окружног суда, и Иван Томљеновић, судски приправник државног тужилаштва у Госпићу. Овај суд је пресуђивао на подручју Лике „за сва кажњива дјела учињена или буду учињена у времену од 10. априла 1941. па док овај Пријеки суд не буде укинут."[127]

Проглас о успостави НДХ је затекао спремне, на окупу, и усташе у Перушићу, које је водио Јуцо Рукавина. Тога дана су се нашли у центру овог градића, са Антом Влаинићем, трговцем, иначе функционером ХСС-а, и брзо се договорили о преузимању власти. О том догађају је инж. агрономије Никола Рапајић, тада на дужности у Перушићу, записао: „Проглашење НДХ 10. априла 1941. године затекло ме у Перушићу гдје сам као агроном замјењивао колегу који се налазио у резерви. Ту сам долазио из Грачаца, мјеста мог сталног запослења, сваког четвртка тј. на сајмени дан, да у Перушићу обавим са странкама текуће послове. Тај дан, имајући више посла, остао сам у канцеларији и послије подне. Око 17 сати дође у зграду срески начелник Главан, позва ме у своју собу и упозна с Кватерниковим прогласом. Око 20 сати упаде у собу Анте Влаинић, посланик ХСС-а, са још три заштитара те, не питајући за дозволу, погради телефон и назва Госпић. Видим по разговору да су већ тамо усташе преузеле власт. Сазнавши да сам агроном и Србин, промрси: 'Србима се неће ништа десити – и додао – тко није ништа крив', те нареди да се с прозора скину завјесе јер да рата више нема. Око 21 сат ту поново дође начелник. Влаинић му нареди да назове жандармеријску станицу и да се иста преда заштитарима. Начелник послуша и позове одмах командира станице, неког Црногорца, објасни му ситуацију и нареди да преда станицу. Унаточ окружењу с овим људима, командир то одби и затражи да га одмах повежу с његовим претпостављеним – мајором Сајдлом. Чим је узео слушалицу, схвати што се десило, даде при-

[127] „Хрватски народ", 28. мај 1941, 4.

станак, али рече: 'Ако нетко дирне моју породицу, оружјем ћу се бранити'. Затим поздрави начелника, крену у станицу а заштитари за њим."[128]

И овдје су усташе, као у Госпићу, захваљујући организационој припремљености и помогнути одредима Хрватске сељачке заштите, брзо успоставили своју власт. „На чело котарске области Перушић постављен је ранији начелник среза Главан, нешто касније Анте Влаинић, франковац, иначе предратни посланик на листи Мачека. Истовремено су успостављена и општинска поглаварства у све три општине као и мрежа усташких организација. За логорника је постављен Иван Штимац Унгар, а за таборнике: Иво Полак – за Перушић, Бранко Милинковић – Пазариште и Јосица Фадљевић за Косињ".[129] Све установе су биле очишћене од чиновника Срба, али и Хрвата непоћудних усташком режиму.[130]

Група усташа из састава Помоћног усташког одреда, којима је заповиједао Звонко Јањић, већ сутрадан по проглашењу НДХ, дошла је и у Грачац. Дочекали су их неколико тамошњих усташа, међу којима и Анте Павичић. Међутим, даље од жељезничке станице, у овај градић нису смјели ући. Тек следећег дана, 12. априла, када су добили појачање из Госпића, кренули су у мјесто ради хапшења „непоћудних" и одузимања оружја, те успостављања усташке власти. Но, њима су се супротставили тамошњи Срби, предвођени Милом Стојисављевићем, трговцем из Грачаца, и усташе су биле присиљене да се повуку на жељезничку станицу. Наредног дана, када је дошла италијанска војска и Србима гарантовала да их нико неће дирати, заједно са Италијанима су у Грачац ушли и усташе, које је водио емигрант Јаков Шикић.

И овдје су, уз помоћ Италијана, брзо успоставили власт, на челу с логорником Петром Шарићем Пашковим. Није се чекало. Већ 14. априла су отпочели са злостављањем и хапшењем Срба, које су сутрадан посебним возом отпремили у Госпић, гдје су затворени у казниоици окружног суда. Међу ухапшенима су били Миле Стојисављевић, Раде Гаћеша, Дане Мандић, Тоде Вучинић, Шпиро Шербеција, његов син Ђуро, и неколико других. Након неколико дана злостављања у казниоици, одвезли су их и побили у Мацолиној јами, на исти начин као и прву групу госпићких Срба.

На читавом подручју Лике, усташке групе су из дана у дан све чешће вршиле хапшења и терор над српским народом, што се испољавало у пљачкама, масакрирању и убиствима. Све то под надзором великог жупана Јурице Фрковића и усташких емиграната, посебно Фране Шарића Франића и Јосе Томљеновића, који су у ту сврху упућени из Загреба.

---

[128] Изјава проф. др Николе Рапајића, ХАК, кут. Грачац.

[129] Везмар Гојко, *Априлски рат, италијанска окупација и успостава усташке власти у котару Госпић и котару Перушић 1941*, ХАК, *Зборник 20*, стр. 143.

[130] Закон о полагању вјерности НДХ донесен је већ 10. априла 1941. године. Одмах је почела чистка затеченог апарата власти, најприје избацивањем функционера, а затим непоћудних обичних чиновника. Све што је било у вези са старом влашћу напуштано је и уништавано. Покупили су и сва одликовања, пописавши њихове носиоце. Само у котару Перушић су одузели 51 одликовање. Овај попис одликованих су користили за хапшење и убијање Срба. Ако се радило о Хрватима, пописи су им служили као доказ њиховог неповјерења према НДХ. Архив ИХРПХ, НГ-25/1781. од 1. јуна 1941.

„Масовна звјерства, формирање логора смрти на Велебиту, бацање живих људи у јаме, покољи српског народа, прогони комуниста и антифашиста, пуни затвори, то је била слика Лике у тим данима.“[131]

Усташе су свакодневно крстарили градовима и насељима, одузимали Србима оружје, премлаћивали их, пљачкали и хапсили. Успут су их позивали на покрштавање, с циљем да их лакше прикупе и ухапсе. Свако ко би се одазвао оваквим позивима био је, прије или касније, затворен. Служили су се и другим методама, између осталог, захтијевали да српски сељаци поубијају псе, како би ноћу могли несметано да улазе у села и затекну људе на спавању. О тим данима успоставе НДХ у Госпићу и другим дијеловима Лике, о пљачкању, злостављању, хапшењу и одвођењу на стратишта постоји више сачуваних докумената, од којих ћу овдје навести само изводе из неких од њих.

Ђакон Вукашин Стјепановић о тим данима свједочи овако: „На велики четвртак, 10. априла, у 5 сати послије подне, проглашена је НДХ. Истога момента извјешене су хрватске заставе, разоружано оно мало војске што је остало, а Хрвати, без обзира на сталеж и положај, узели су пушке које су носили осам дана па су их предали властима, вратили се на дужност а наоружане остале су усташе. Одмах првог дана, на велики четвртак, почело је хапшење Срба које није престало све док нису и посљедњег Србина затворили. Сваки дан по српским кућама вршена је прематачина.

Срби су такођер били приморани да извјесе хрватске заставе. Сви Срби трговци добили су комесаре у радње, а ти комесари имали су неограничену власт. Власник радње није имао никакво право у својој радњи. Новац од продане робе сваку вечер комесар је наводно односио у штедионицу. Кључеви од радње били су код комесара. Власник радње је дужан платити комесару сваки мјесец 3.000, које је заправо сам комесар узимао јер је он био власник радње, а газда је добивао одређену своту мјесечно за издржавање. Хрватске власти одређивале су чак и шегрте за комесаре Србима...

Трговац Богдан Станић имао је трговину за продају оружја и експлозива. Истога дана то му је одузето, тако исто Никола Дукић имао је дозволу за велику продају соли и дувана на територији читаве Лике и њему је исто тако одузето то право. Србима је ограничено вријеме изласка у варош, а било је дана када уопће нису смјели изаћи напоље. Једне недјеље Миле Будак, министар, одржао је у Госпићу скупштину, па је тога дана Србима забрањено служити службу. Хрватске усташе поставиле су у свако српско село један одред усташа и одатле камионом, колима или пјешице доводили истакнутије Србе у централни затвор у Госпићу...

По наређењу Великог жупана сви су Срби у Госпићу морали у року два сата платили сав порез. Ко није имао да плати, односили су му из куће најдрагоценије ствари, намирнице и стоку. Свим Србима одузети су радио апарати, сва одликовања која су добили од Југославије као и оружје. Једне ноћи, око 10 сати, похапсили су 24 српска омладинца и одвели их у касарну бивше Југословенске војске и та-

[131] Блажевић Јаков, *Супротстављања и људи – за нову Југославију по свијету*, књига 2, 1980, 52, 53.

мо их тукли до 6 сати ујутро. Било их је који су по неколико пута падали у несвијест па су их тада износили у круг касарне и метали под велику чесму па кад би се освијестили, поново су их тукли. Неке су ујутру родитељи носили кући полумртве. Око 5 сати ујутро звони звоно на католичкој цркви. Тада су усташе падали на колјена, 'скрушено' очитали оченаш и послије тога наставили опет мучење тих невиних младића. Једног од тих страдалника, Богдана Почучу, ученика IV разреда учитељске школе, посјећивао сам после тог батинања. На његовим леђима није било ни једног квадратића милиметра бијелог, него је сва кожа била црна као мастило. Ноге и руке су му биле страшно отечене.

Како је Госпић са околицом пасиван крај, у трговинама је нестало брашна. Хрватске су власти дијелиле грађанству кукуруз и брашно. Било је доста српске сиротиње која је морала тражити намирнице, али су све увијек одбијали и говорили нека им да краљ Петар. Усташе које су крстариле по српским селима говориле су појединим људима 'повјерљиво' да прелазе на католичку вјеру. Многи људи су гледали у томе спас. Пошто се католичка црква налазила у самом граду, људи су са села ишли да тим путем спасу главу, али су их тамо друге усташе сачекале и одводиле одмах у затвор. Тако им је било лакше похватати ту сиротињу да се не би излагали непотребном труду одводећи их у затвор. Наређено је по свим српским селима, да сељаци поубијају све псе, како би усташе несметано одлазиле по ноћи у сваку кућу и одатле одводили људе који су се преко дана сакривали од тих крволика..."[132]

У својој изјави, Ђуро Тркуља свједочи о успостављању усташке власти у Госпићу и истовременом хапшењу, злостављању и убијању Срба: „Другог дана, тј. 11. априла, све радње биле су затворене. Код мене је дошао пријатељ Дане Бањанин, брат министра Јове Бањанина, разговарали смо о новонастаној ситуацији. Из моје куће смо видјели око 10 сати неколико жандармеријских патрола које су се у паровима разишле по Госпићу. Из куће сам видио један пар гдје је отишао у кућу Николе Дукића, велетрговца, а други у кућу велетрговаца Михића и Радишића. За час су били изведени Михић, Дукић и Радишић и по споменутим жандарима одведени у затвор. Непосредно пред мојом кућом је на улици одмах ухапшен трговац Станић. Пријатељ Бањанин је на то пошао од мене својој кући јер је сматрао да ћемо бити сви похапшени, али је и он пред мојом кућом био ухапшен и у затвор одведен...

Послије подне истога дана видио сам из свога стана где су допратили Мишкулина Петра, трговца из Кланца, пратио га је са једним жандаром усташа Јосо Ацић. Овај Мишкулин је синовац бившег министра Мишкулина, а као Хрват је био националан и сарађивао са националним елементима, нарочито се истицао за вријеме режима пок. краља Александра.

То вече су допраћени још неки људи из околних села у казниоицу у Госпићу. Пратили су их већином усташе. Тако је допраћен из села Смиљана Стијачић Матеја, прота, и из Куле свештеник Јерковић Митар са још два сељака из Куле, Маном и Будом Чанак. Свештеника Јерковића су усташе успут тако изударали

[132] АЈ, фасц. 920. Изјава дата 15. априла 1942. године у Управи парохије у Младеновцу.

кундацима по леђима и по глави да је морао најприје бити упућен у болницу да га превију па су га онако пребијена и у завојима стрпали у хапс.

Други дан је почело дотеривање Срба и из осталих крајева Лике у Госпић. Ја сам био на слободи и сматрао сам за дужност да порадим на ослобођењу ових невиних људи или бар да им олакшам њихов тежак положај. Ангажовао сам неколико виђених Хрвата за које сам знао да су истакнуте франковачке вође и тражио од њих да раде за ове наше људе. Од ангажованих франковаца главни су били: Ковачевић Нико, трговац и Ковачевић Иво, књижничар, и казали су им да ће ови људи сви бити пуштени на слободу чим прође кроз Госпић њемачка војска која, међутим, није у Госпић ни долазила. Но трећи ангажовани, трговац Павелић Милан, био је искренији и признао да су му казали у усташком стану ове речи: 'Немој се ти замарати за Србе, јер ако се будеш за њих залагао, проћи ћеш и ти исто као што ће проћи и они'.

Ситуација је из дана у дан постајала мучнија и за Србе све тежа и тежа. Мене више нико од Хрвата није хтео на улици ни погледати, иако сам са њима свима био врло добар, а сматрао сам да имам међу њима и добрих пријатеља. Дана 14. априла 1941. године и сам сам доспио у хапс. Ухапсио ме је Фрковић Марко, брат новопостављеног великог жупана Фрковић Јурице и брат великоминистра шума Фрковић Ивице. Ухапшен сам био на улици, са наређењем једном усташи 'води га'. У казниници су ме стрпали у ћелију са затвореним мачековцима, народним заступником Иваном Мурковићем и тајником ХСС, организације за срез Госпић, Иваном Стилиновићем, званим Чавлином, и једним сељаком из Новога, Францетићем. У истој ћелији био је са њима затворен и син последњег подбана Ивковића. Од Ивковића сам сазнао да је у хапсу и његова мати и да се налази у казниничкој болници. Они су били на пропутовању на Хвару те наводно имају своју вилу. Међутим, и Ивковић и његова мати, сигурно на неку велику интервенцију (др Будака), били су одмах други дан из хапса пуштени.

Једно вече тих дана дошао је у инспекцију активни усташа који је дошао с Поглавником из Италије, по имену Марић Дане, син биљежника Марића Фране, звани 'Фрањић'. У пратњи усташе Стилиновића Мила ушао је у ћелију у којој сам ја био, а само зато да погледа Хрвате. Правио се важан, питао је како им је, и кад није добио никаквог одговора, сам је одговарао: 'Будите само добри па ће вам бити већ боље, све ће ово проћи'. Други дан су допремљени из сусједних села Хрвати сељаци, мачековци Дошен са Новосела и Бркљачић Анте, син народног заступника Карла Бркљачића.

Ја сам био пуштан свако јутро на шетњу са Србима пошто се је и на то јако пазило да Хрвати и Срби ни у хапсу не долазе у контакт. У то вријеме је Срба, већином Госпићана, било море у хапсу. Осим напред споменутих сећам се добро да су били још Перица Марић, резервни капетан и бивши добровољац, Чубрило Милан, пензионисани општински биљежник, Љубиша Шакић, гостионичар, Никола Војводић, трговац, Милош Пјевач, трговац, Никола Пејновић, трговац, др Богдан Брујић, адвокат, Илија Опачић, директор препарандије и његов син Александар..."[133]

[133] A.J, фасц. 910.

Сестре Марија и Милица Вујновић овим ријечима описују збивања у Дивоселу по доласку усташа у ово српско село, раним јутром, само десет дана након успоставе НДХ:

„На православни Ускрс, тј. 20. априла 1941, први пут су дошли из Госпића усташе у наше село Дивосело. Тада их је дошло око 20 наоружаних војничким пушкама, те једним митраљезом. Тражили су од Срба оружје. Ову групу усташа водили су Трошељ Лука и Иван, земљорадници из Дивосела. У овој групи усташа били су још: Дошен Тома, гостионичар из Госпића, и Павичић, трговачки помоћник из Госпића. Имена других не знамо. Тада су ухапсили Рибара Николу, земљорадника из Дивосела, стрпали га у камион и са собом повели у Госпић. Успут су га до Госпића страховито тукли, а пред Госпићем убили.

У мају 1941, дана се не сјећамо, дошло је 30 усташа из Госпића у Дивосело и ту су се настанили у згради основне школе. Срби из Дивосела морали су их хранити. Ове усташе били су под командом напред наведеног Трошеља Луке. Срби су морали овим усташама за храну бесплатно носити јањце, јаја, крух и све што су они захтијевали. У овој групи усташа били су још Павелић Лука и Дошен Јосо, земљорадници из Госпића, а остале усташе биле су из Перушића. Усташе су тада хапсили Србе из Дивосела и одводили их у свој стан и тамо тукли и убијали. Тако су ухапсили Бјеговића Дмитра, Поткоњака Милу, Обрадовића Јована, Поткоњака Петра, Гембића Ђуру, све земљораднике из Дивосела, те Крајновића Марка, Кричковића Саву, Јањића Бранка и Крајновића Николу, земљораднике из Читлука, општина Госпић. Њих су одвели у усташки стан у зграду основне школе, тамо их све страшно тукли и злостављали. Бјеговића Дмитра, Поткоњака Милу, Обрадовића Јована и Поткоњака Петра убили су у самој згради основне школе, а остали су превезени у казниницу у Госпић, и они су после из казнионице одведени у Велебит и од тада се за њих не зна.

Рано ујутро, 1. јуна 1941. године, док смо још сви спавали, дошли су до наше куће двојица усташа, од којих се један звао Пећина а други Мићо, а обојица су родом из Перушића. Били су обојица пијани. Они су лупали на наша врата и на њихову лупу пробудила се наша мајка и питала ко лупа. Када су се они јавили да су усташе, наша мајка им је отворила кућна врата. Одмах су питали гдје су мушкарци, а наша мајка је одговорила да још спавају. Они су захтјевали да се мушкарци одмах пробуде. Пробудили смо се и ми сви укућани и то: наш отац Никола, стар 57 година, браћа Пајо, стар 26 година, Дмитар, стар 24 године, и Андрија, стар 16 година, нас двије сестре и још трећа сестра Ружица, стара 21 годину. Браћа Пајо и Дмитар чим су се обукли изашли су на усташки позив пред кућу. Усташе онако пијани одмах су пуцали и убили брата Пају. Брата Пају убио је усташа Пећина. Други усташа хтио је убити брата Дмитра, али је он у задњи час истргао уз њихових руку пушку и опалио према усташи али га није убио него само ранио. Усташа Пећина хтио је да убије брата Дмитра, али сам ја Вујновић Милица, задњи час прискочила и одбранила брата. Брат Дмитар побегао је затим у шуму. Брат Пајо није одмах био мртав, него тешко рањен, па су га наши рођаци положили на кола и хтели одвести у Госпић у болницу, али је пола сата после тога умро и његово тијело су рођаци довезли натраг у Дивосело.

Пола сата послије овога догађаја дошла је нашој кући група од 25 усташа. Чим су се усташе примакле нашој кући, сестра Ружица побјегла је и није се више вратила. Усташе су у кући тукли наше родитеље, нашег брата Андрију те нас двије сестре. Послије тога су нас одвели све у усташки стан и ту наставили тући. Са нама су довели у усташки стан стрица Петра Вујновића, старог 85 година кога су затекли болесног у кревету, Марка Вујновића, нашег стричевића, Божу Почучу и Тоду Јерковића. У усташком стану су нас све скупа затворили у један подрум и ту нас ужасно тукли с кундацима, колцима, и ужасно газили ногама. Нашег оца Николу, мајку Аницу, стрица Петра и Почуча Божу исти дан су усташе батинама убиле, а нас увече онако испребијане камионом пребацили у казниоицу у Госпић."[134]

Упадајући у српска села, усташе су редом пљачкали по кућама, црквама и становима: златнину, прстење, новац, сатове, чак и тамбуре, те вреднија одијела и обућу, са ужитком извлачили и односили дјевојачка руха, као и одјећу млађих жена, и све што им се свиђало и користило. У почетку су знали говорити да ће све то бити враћено, али потврде о одузетом никад нису давали. Сваком је било јасно да је то обична пљачка. Упоредо с пљачком, проводили су терор, хапсили и премлаћивали Србе, затварали их и тукли, те одводили у затвор Окружног суда у Госпић, ближе смрти.

Средином маја су усташе из Госпића стигли и у Удбину, предвођени Дуићем, учеником учитељске школе, и уз помоћ тамошњих усташа похватали око стотину Срба, које су повезане из усташког стана Удбине камионима одвезли у Госпић и затворили у казниоицу Окружног суда. Међу ухапшенима су били познати трговци Миле Кораћ, Милан Шакић, Дане Шакић, његов син Буде, студент, те Лазо Кораћ, гостионичар, сељаци Стојан Мајсторовић, Јово Станић и други.[135]

Усташе су наставили да хапсе Србе не само у Удбини, него и у околним српским насељима. У неколико наврата, током јуна, јула и августа, по неколико ухапшених су одвозили у Госпић, а затим на Велебит, гдје су убијани. Тако су 2. августа одвели 11 Срба из Удбине и околице. Повезане жицом, тукли су их на разне начине, мучили, да би их на православном гробљу ножевима усмртили. Само неколико дана касније, ухватали су 35 Срба, међу којима су били Раде Крњајић, Ђука Ђуришић, Милан Вукмировић, које су злостављали, повезали жицама, убацили у камион и одвезли у Госпић, а затим на Велебит, гдје су убијени. У овим звјерствима су се посебно истицали католички жупник у Удбини Мато Могуш и његови вјернци Никола Здунић и Никола Сертић, бивши народни посланик.

Управо жупник Могуш је био идејни вођа и духовни зачетник усташких злочина у овоме крају. Припадао је најекстремнијем крилу усташког покрета, чија је клеро-фашистичка идеологија дала подстицај масовном убијању и клању српског народа у Удбини и околним селима. Као предратни присташа подземног усташког покрета, спремно је дочекао 1941. годину и учествовао у разоружавању Југословенске војске. Као усташки повјереник за овај котар, одмах је приступио формира-

[134] Записник састављен у Комесаријату за избјеглице и пресељенике у Београду 18. априла 1942, АЈ, фасц. 919.

[135] Изјава Маре Допуђе од 20. јуна 1942, АЈ, фасц. 919.

њу усташке милиције у Удбини. Користећи се својим црквеним положајем, лично је издавао наређења за хапшења, па је тако директно одговоран за злодјела која су вршена у овом дијелу Лике.

Жупник је вјеровао да ће се „српско питање" у НДХ моћи рјешити покрштавањем и истребљењем. Његов „екуменизам" је подразумијевао потпуно покатоличавање православаца или истребљење, па је и у једном говору казао да се до сада за католичку вјеру борио молитвеником и крижом, а да ће од сада употребљавати пушку и револвер.[136]

У том смислу је жупник Могуш грмио на збору у Удбини 13. јуна 1941. године, на имендан поглавника Анте Павелића: „Иселит ћемо, истријебит ћемо српски народ у Хрватској и бит ћу сретан када будем могао дијелити српску земљу Хрватима. Усташе ће се немилосрдно борити и истријебити све оне који не буду вјерни НДХ и њеном поглавнику и стваоцу Анти Павелићу. Погледај, народе, ових 16 храбрих усташа који имају 16 хиљада метака и који ће побити 16 хиљада Срба послије чега ћемо дијелити братски Мутиличко и Крбавско поље."[137]

Насилно превођење у католичанство, убијање и пљачка имовине убијених или избјеглих Срба послије овог и говора многих његових истомишљеника узимали су маха и прерастали у свакодневни терор.

Треба рећи да је усташе у злочинима помагала италијанска окупаторска војска, чији су дјелови 12. априла 1941. године продрли до Сења, а онда и дубље на подручје Лике и Горског котара. Несметано су се кретали поред обале према Карлобагу, затим преко Вратника, Кривог Пута и Жуте Локве према Оточцу, Перушићу и Госпићу, а преко Горског Котара и Капеле у правцу Дрежнице, Језерана, Личке Јасенице и Плитвичких језера. Путеве су им осигуравали и свечане дочеке организовали усташе и Мачекова заштита. Особито свечан дочек је окупационим трупама приређен у Госпићу. Радосно засипане цвијећем, пролазиле су овим личким градићем јединице бициклиста, моториста и тешке артиљерије. Куће су биле окићене зеленилом, хрватским тробојницама, италијанским и њемачким заставама, сликама Павелића, Мусолинија и Хитлера.

Италијанске окупаторске снаге су на територију Лике стигле без икаквог отпора. Но, без обзира на то, да би подигла „борбени дух" и свјетској јавности показала храброст својих војника, италијанска штампа тих дана пише о тешким борбама које њихове трупе воде на правцу који иде из Сења, преко Вратника, за Брињe и Оточац, као и на свим правцима од Карлобага и Обровца, преко Велебита, у правцу Госпића и Грачаца. Што се заправо збивало, видљиво је из претходног текста. Само су код Грачаца њихове чете имале краћи застој, да би у овај лички градић ушле 14. априла, лако и на превару, а затим до 20. априла запосијеле цијелу Лику и Горски Котар.

Италијанске окупационе снаге су успоставиле своју власт. Оне врше војну и цивилну управу од 14. априла до 18. маја 1941. и помажу усташама да организују своју власт и војне формације. И Италијани, као и усташе, издају прогласе којима

[136] Новак Виктор, *н. д.*, 759-760.
[137] *Исто.*

позивају становништво да преда оружје, како војно тако и грађанско. Италијански војници и Мачекова Заштита заједно упадају у српска мјеста, у којима, под изговором тражења оружја, злостављају људе, врше пременачине и пљачкају новац, златнину, постељину, одјећу, све вриједније што би им се свидјело.[138]

Италијанска војска робу из магазина и трговачких радњи одвози у Италију, као да је то ратни плијен храбрих италијанских војника који су они у жестоким борбама задобили. Ова окупаторска војска се распоређује и задржава углавном у већим насељима, у којима успоставља сталне посаде, које осигуравају путеве и жељезничке пруге, у циљу несметаног одвијања саобраћаја и редовног снабдјевања. Команда италијанске 2. армије издала је 19. маја 1941. године наређење својим трупама, у коме, поред осталог, стоји: „Италијанске оружане снаге које се налазе на територији НДХ престају од сутра, 20-тог, да имају значај и права окупационих трупа и добивају значај трупа које се стационирају на територији пријатељске савезничке Независне Државе Хрватске.“[139]

Број италијанских војника се временом смањује, те се ограничава на већа мјеста и посаде дуж личке жељезничке пруге. Уз њихову помоћ је у Госпићу формирана усташка бојна (батаљон), под командом Јуце Рукавине, са укупно 500 усташа. Поред ове, на подручју Госпића и Перушића су основани и дијелови тзв. Причувне бојне, те страже и усташки подмладак.[140] У Лици су тада формиране и домобранске јединице, с 1.400 војника, и оружничке посаде, с 286 оружника. У Госпићу је стациониран вод с 12 оружничких постаја. Уз то су никле чете наоружаних цивила, састављене од Хрвата, које су коришћене за пљачку и терор над српским народом, а служиле су и као мобилна резерва за попуну усташких и домобранских бојни. Називане су разним именима: дивље усташе, домаће усташе, наоружани цивили, сеоске усташе, милиција и слично. Уз помоћ Италијана и наоружаних цивила, усташе хапсе Србе. Италијани им за превоз похватаних и њихове опљачкане имовине уступају своје шофере и возила. Као савезници усташа, и на друге начине помажу провођење злочина над српским народом.

Временски период од средине маја до краја августа 1941. године карактеристичан је по бројности усташких злочина у Лици, Горском котару и другим крајевима НДХ, с чије су територије Срби, Јевреји и непоћудни Хрвати масовно транспортовани у Сабирни логор Госпић, а затим на губилишта. Казнионица Окружног суда у Госпићу, упркос пространом дворишту и ходницима, постала је премалена за хиљаде невино осуђених на смрт, па су усташе формирали логор Јадовно на Велебиту и логор Слана на отоку Пагу, чиме су, уз још многа стратишта, осигурали довољно простора за дневни прихват 700, па и 1.000 ухапшеника.

О злочинима које су усташе починили тих мјесеци у Госпићу и околини, те италијанској политици, Јаков Блажевић, поред осталог, каже: „Познати су логори у Велебиту, нарочито онај на Јадовну, у које је по усташама доведено на хиљаде Срба

[138] Поповић Јовица и Бјелобаба Милан, *Општина Грачац у раздобљу од 1918. до априла 1942*, ХАК, *Зборник 13*, 1984, 340-343.

[139] АВИИ, м/ф 6, сн. 0183.

[140] Усташки подмладак се дијели на: узданицу (7-11 година), јунаке (11-15), старчевићанце (15-21) и свеучилиштарце (преко 21 године старости).

из Лике, Кордуна, Баније, Босне и других крајева наше земље. Колоне свезаних људи, жена и дјеце вођени су уз страховиту тучу и трком кроз Госпић на очиглед италијанских официра и војника и војних власти, и јавно се знало, да се у тим логорима масовно убија и баца у бездан.

У вријеме усташких покоља одлазили су италијански официри на многа мјеста масовних погубљења, дапаче и слате су њихове комисије, које су службено сликале и утврђивале те злочине. То их међутим није ништа сметало да у својим камионима и са својим појачањима помажу усташе у њиховом уредовању по разним српским селима. Та су се уредовања редовито свршавала масовним клањем, паљењем сатјераних људи у кућама, паљењем читавих села и пљачкањем у чему је учествовала и италијанска војска.

Те службене комисије италијанске војске само су заваравале народ и заводиле га у блудњу, да не бјежи и да се не сакрива пред усташама, вјерујући у италијанску заштиту, изјаве, гаранције, прогласе итд. Хиљаде и хиљаде људи, жена и дјеце платиле су главом ту заблуду изазвану од италијанских војних власти... У мају 1941. године усташе су са италијанским војницима у италијанском аутобусу дошли у Дивосело и тамо убили сељака Николу Рибара. Почетком августа исте године бјежећи испред усташа, склонило се тридесетак Дивосељана код једне италијанске посаде, крај Госпића. Иако су Италијани знали о чему се ради, предали су те невине људе усташама гурајући их тиме директно у смрт..."[141]

Уз помоћ Италијана, усташе су и у другим селима проводили злочине. Тако је 30. маја, када је убијен Никола Рибар, у својем селу Метку убијен Љубомир Петковић, студент теологије. Њему је у леђа пуцао усташа Иван Павичић, ученик гимназије из Госпића. Мртвоме Петковићу су усјекли крст на чело и унаказили тијело, а свештенику Милутину Варди нису дозволили да га сахрани.

„Тих дана звјерски је мучен и најзад убијен трговац из Радуча Јован Дејановић, те сахрањен на мјесту убиства поред државног пута у Метку. Ноћу између 30. и 31. маја довезено је у Медак 27 људи из Грачаца, међу којима је био свештеник Милош Мандић и доктор Торбица, љекар. Те исте ноћи сви су убијени у боровој шуми између Метка и Вребца и бачени у јаму коју су по усташком наређењу ископали Цигани. Тих дана крајем маја, убијен је свештеник у Радучу Грозданић заједно с братом, бившим официром. Изведени су ноћу из куће и недалеко убијени а три су дана остали несахрањени. Ноћу 7–9. јуна убијена је у Госпићу Драгица Плећаш а прије тога све јој је опљачкано. 16. јуна објесио се у затвору свештеник Петар Мајсторовић јер није више могао слушати јаук Срба који су били мучени по читаве ноћи. Такође је и његов син Милојко идуће ноћи завршио у затвору пресјекавши си вене..."[142]

Све су то италијански војници знали и мирно гледали шта усташе чине Србима, како на терену тако и у казниоици Окружног суда у Госпићу. Чак су их понегдје и потицали на већа разбојства. У изјави од 3. новембра 1944. године Јоцо Његомир говори о злочинствима која су усташе наочиглед Италијана радили: „Талија-

[141] Изјава Јакова Блажевића дата КЗРЗ 1944, ХАК, кут. 1.
[142] Изјава Милана Богдановића, АЈ, фасц. 910.

ни су улазили у ћелије казниионице и смијали се нама како смо испребијани и изнакажени, пљували на нас, говорећи усташама да нас треба клати.“[143]

Понекад су италијански војници и хватали Србе и предавали их усташама, иако су знали шта ће с њима бити. Тако су у селу Острвица ухватили Јову Саватовића, оца седморо дјеце, и његовог сина Милана, старог 14 година, и предали их усташама у Билају, међу којима је био и Никола Дошен, до тада Јовин добар пријатељ. Јово га је замолио да га пусти кући с малољетним сином, јер он није никоме ништа нажао учинио. Но, пријатељ се није смиловао. Потапшао је Јову по рамену и рекао: „Јеси ли, лијо, дошао у гајбу.“ Након тога, Јово и његов син су са осталим Србима убачени у камион и одвезени у госпићку казниоиицу, гдје су мучени, а затим звјерски убијени на Велебиту.[144]

Док Италијани у првим мјесецима окупације помажу усташе и не реагују на њихове злочине над српским народом, крајем јула и почетком августа, заплашени и угрожени устанком Срба, који је под руководством комуниста почео у Лици 27. јула 1941. године, почињу да се исказују као доброчинитељи и заштитници српског народа. Из бојазни за себе, осјетивши немоћ својих савезника усташа да угуше устанак, Италијани су почетком септембра поново окупирали читав дио НДХ који им је по договору с Нијемцима припао. У дијелу територије ближем анектираном подручју (тзв. друга зона), па и у Лици, појачали су посаде и поново увели цивилну и војну власт. Поред тога, почињу све више да тактизирају у односу према српском народу и устанку који се нагло ширио. Колико су цинизма у политици према Србима показали Италијани, довољно показује примјер који наводи др Ђуро Станисављевић:

„На интервенцију похапшених официра Срба Италијани су упали у госпићки затвор препун Срба, које су усташе похапсиле без икаквог разлога, извукли из затвора три официра и два жандара и отпремили их у заробљеништво, док се на вапај осталих затвореника нису ни осврнули.“[145]

Плашећи се све учесталијих и све снажнијих устаничких акција, италијански слуга, поглавник НДХ Анте Павелић, да би макар закратко стишао узбуђење које је у јавности изазвано масовним звјерствима усташа, покушава да заведе српски народ. У том циљу, он сва злочинства приписује „дивљим усташама“ и 9. августа 1941. године издаје наредбу „да постројбе као оружана помоћ, тј. дивље усташе, имају смјеста престати сваком дјелатношћу.“[146] Тактизирање Италијана и Павелића није ништа измијенило. Само у неким селима су Срби још једном повјеровали италијанској пропаганди, очекујући да ће их они заштитити од усташких разбојстава, али су их усташе сада лакше хватали, или су их сами Италијани хапсили и предавали усташама.

---

[143] АЈ, фасц. 910.

[144] АХ, ЗКРЗ, записник од 23. маја 1945.

[145] Станисављевић Ђуро, *н. д.*, 83-84.

[146] Цолић Младен, *Такозвана Независна Држава Хрватска, 1941*, Београд 1973, 280. Формације усташких цивила су расформиране, а њихови припадници укључени у Усташку војницу, дио у домобране и оружнике. Поново су обновљене 1942. У Лици су их звали „бијела гарда“. Њихово формирање су помагали представници десног крила ХСС-а.

О збивањима у Госпићу и његовој околици послије успоставе НДХ, сачувано је више аутентичних казивања. Учитељ Милан Алексић у својој изјави наводи да је ухапшен 16. јуна и затворен у једну од ћелија казнионице Окружног суда у Госпићу, чији су крвави зидови одзвањали од јаука невиних људи и жена, које су усташе мучиле нарочито ноћу. Да би мучења била што свирепија, „усташе су доводиле малољетнике из завода, давали им цјепанице и друга средства да туку и муче затворенике. Најтеже је било видјети поједине Хрвате који су улазили у ћелије и наслађивали се у мучењу својих комшија Срба. Ђуру Брадића, гостионичара, сваког су дана премлаћивали а долазио би свијести само онда када би га полили водом. Од туче био је модар и црн као земља. Исту судбину имао је Милан Цвијановић, судски чиновник, и Мијо Басарић, пекар, који су уморени и невиђено ишчезли из затвора као Милојко Дошен, свештеник, стар човјек из Почитеља и многи други.“[147]

Многи међу усташама су се натјецали који ће више зла нанијети невиним људима. Тешко је навести сва њихова имена, а овдје истичем, уз наведене примјере, злочинце Ивана Шарића, Ивана Светића, Николу Фрковића, Николу и Стипу Милинковића, Стипу Стилиновића, Анту Палкана, Бркљачића, Николу Сретића, Штефановића, сина Агнезе, старог 17 година, Звонка Верзона, браћу Матајија и др.

Проту Мајсторовића су тако мучили да се сам објесио. Тешке муке су подносили Матија Стијачић, прота из Смиљана, професор Михајло Поткоњак и Марко Саватовић, судски чиновник из Острвице. Ни жене нису поштедјели. Посебно су се иживљавали мучећи трговкињу Марију Пилић, као и Драгицу Плећаш, супругу Васе Плећаша, гостионичара, кога су међу првима из Копривнице одвезли на стратиште и бацили у јаму. Његову измучену и изнакажену супругу Драгицу су убили 1. јуна, а њихово имање, као и других Срба, опљачкали и разорили.[148]

Не само у Госпићу и околним српским насељима, већ и на територији цијеле Лике, усташе појачавају терор, хапсе Србе и убијају их на свиреп начин. Већ средином маја, у котару Кореници хапсе прву групу Срба: Васу Жигића, чиновника котарске управе, Николу Ђујића, кројача, Манишу Басту, опанчара, Младена Жигића, студента права, Милана Вукмировића, Раду Шупута, Стеву Косановића, Илију Дракулића, земљораднике, Белића, опанчара, Дану Кргу, лугара, његовог малољетног сина, те низ других.[149] Након злостављања у кореничком затвору, њих одвозе у госпићку казнионицу, односно према Велебиту, гдје су их побили. Предвођени су Јуцом Угарковићем, госпићким гимназијалцем, постављеним за логорника у овом личком котару, Томом Рицом, поштанским чиновником, Иваном Бркљачићем, Јосипом Браваром, Иваном Црнковићем, Мартином Месићем, Иваном Ковачевићем, ђацима госпићке гимназије, Луком Баленом, ђаком учитељске школе из Госпића, Јуцом Рукавином, Петром Сужњевићем и Иваном Мажаром из Врановаче,

[147] Изјава Милана Алексића дата у Крагујевцу 15. маја 1942, АЈ, фасц. 919.

[148] *Исто.*

[149] Сунајко Стево, *Котар Удбина од априлског рата до устанка*, ХАК, *Зборник 10*, 1979, 262-265; Ђуић Дане, *Тужна колона* (*исто дјело*), 315-319; Ђујић Кончар Десанка, *Пут у смрт* (*исто дјело*), 319-322; Рапајић Милан Клица, *Устанак у плитвичкој општини* (*исто дјело*), 366-368; Везмар Гојко, *Уз попис палих бораца, жртава фашистичког терора и умрлих од тифуса на подручју Котара Кореница и Котара Удбина 1941-1945* (*исто дјело*), 965-1154.

који су већином дошли из Госпића, а придружује им се неколико домаћих усташа: Иван Девчић, поштански намјештеник, Антон Верзон, фотограф, Стјепан Битурајац, котарски начелник, Марко Колаковић, трговац и Милан Милобара из Пријебоја.[150]

Жупан велике жупе Крбава и Псат, Љубомир Кватерник, 4. јуна 1941. године издаје наређење да се настави с хапшењем и убијањем српског народа на подручју Коренице и њезине околице. Након неколико дана, 10. јуна, усташе из Бихаћа опкољавају Личко Петрово Село, хапсе већи број Срба и одвозе их у Бихаћ, гдје их муче, као и друге Србе похватане у Босанској Крајини, да би их већим дијелом побили, а преостале одвезли у Госпић и у логор Јадовно. У злочину над овим људима су се истакли: Силвестар Рукавина Чајко, усташки ројник из Ваганца, Јозо Кукуљ, Никола Павичић, Иван Девчић Жицар, Перо Сужњевић, Марко Колаковић, Иван и Милан Мажар, Јуцо Угарковић, Стипе Бален, Звонко Матић, Звонко Верзон, Томо и Руде Риц и други.[151] Том приликом, усташе хапсе више од 100 кореничких Срба и одводе их на губилишта Велебита. Само из села Трнавца је било 29 људи. Крајем јуна су у околним селима похапсили још 200 Срба, од којих је њих 150 Стјепан Битурајац, предстојник у Кореници, послао у Пријебој у пратњи најзлогласнијих усташа: Марка Колаковића, Ивана Бравара, Томе Рица, Бутковића и других, гдје су их поклали и бацили у јаме. У овом злочину се истицао и католички жупник Матијевић, који је сељане присиљавао на покрштавање и учествовао у пљачкама златнине у српској православној цркви у Сврачковом Селу и другим.[152]

У казниоицу Окружног суда у Госпић доводе Србе из Врела Коренице, Омоља, Трнавца, Крбавице, Галебовца, Понора, Компоља, Михаљевца, Врановаче, Бјелопоља и других мјеста.[153] У априлу, по наређењу усташког повјереника Стипе Јурасовића, из Дебелог Брда су 11 Срба одвели у Госпић, прво их мучили у госпићкој казниоици, а онда их, у мају, повезали жицом и с госпићким Србима уморили над Мацолином јамом. Из села Крбавице су 34 Србина одвезли у Госпић, а потом на стратиште, до неке од велебитских јама.[154]

Већ у првим данима своје владавине, усташе су похапсили виђеније Србе у Кореници и њеној околини, једним дијелом их транспортовали у Госпић, а већим дијелом убили у њиховим селима. Посебно су мучили кореничке православне свештенике, које су у камионе упућене у правцу Госпића убацивали полумртве.

У селу Буниђу овога котара, почетком маја, усташе су похватали више људи и жена, међу којима су били: Илија Сердар, посједник и предсједник општине, прота Перо Рашета и његов син Војо, Остоја Кнежевић, трговац, Ђуро Маринковић и његова сестра Анка, Драго Шолаја, Вујо Вукмировић, Јован Хрњак, Јован Север, Јово Петраковић, Вујо Дмитрашиновић и други. Сви су они прошли мученички пут до Госпића, а затим даље на Велебит, до логора Јадовно. У исто вријеме су још неколико жена и мушкараца мучили и убили у њиховим селима. У Буниђу су докторку

[150] *Исто.*
[151] АХ, ЗКРЗ, број 2071/45.
[152] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 4664/45, кут. 1, записник од 26. маја 1945.
[153] Изјава Милице Дмитрашиновић од 23. октобра 1942, АС, број 282/2-3.
[154] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 4664/45, кут. 69, записник од 25. јуна 1945.

Наду Кнежевић убили тако што су је убацили у српску православну цркву коју су затим запалили, а ковача Ману Дражића из Шаламунића су у властитој кући исјекли на комаде, заједно с његово четворо дјеце и супругом. „Убијен је и Гајо Вукмир и кћи му Боја, Васо Секиз и његов синовац којем име не знам, Дане Кнежевић и његов отац, којима су усташе кућу запалиле. Том згодом запалили су усташе цио заселак Тонковић од 10 кућа. Убијени су даље: Проко Кнежевић, путар, са дјецом и женом и само случајно остало му је на животу једно дијете старо три године. Ухапшеном, напријед споменутом Илији Сердару, заклане су двије кћери и то Душка, стара 18 година, и Вера, стара 10 година.

Приликом убиства браће Кнежевића усташе су опколиле кућу Николе Хинића, к. бр. 163, гдје су затворили општинског биљежника Мићу Кнежевића са још 11 лица, већином чланова Кнежевићеве фамилије и ближих сусједа, и потоме кућу запалили и у њој су сва ова лица изгорјела. Од куће Николе Хинића до мјеста зв. Пећина усташе су запалили око 90 кућа које су све изгорјеле до темеља, јер су куће густо једна уз другу, док је свијет из кућа успио да се склони. У Буниђу има у свему 10 католичких кућа и информације о Србима у Буниђу давали су госпићким усташама домаћи католици...

Од усташа који су вршили недјела у општини Буниђ један дио је био из Госпића а остали су били домаћи људи. Од домаћих усташа који су судјеловали у прогањању Срба у то вријеме наводим: Стипу Јурасовића, који је био усташки повјереник у Буниђу, Стипу Марковића, Миру Растића, Илију Амића и Луку Шњарића, а остале усташе дошле су у Буниђ из Госпића. Заједно са усташама судјеловао је у убиствима Срба и бивши жандарм Беванда којему име не знам, но који је тих дана погинуо. Ови прогони натјерали су српско житељство да се склони у оближње шуме. После овога настала је општа пљачка по селима и усташе су покупили стоку и друге све ствари од вриједности, које су налазили по напуштеним српским селима.“[155]

У првој половини маја, масовним хапшењима Срба у Оточцу и околним српским насељима руководили су злогласни усташе Делко Богданић, Ивица Милинковић, Драго Жубринић, Јосип Фавала, Јуре Дујмовић, Павао Поднар и други.

И у Лици, као и у другим мјестима у НДХ у то вријеме, Срби су се, по објављеним огласима, морали пријавити у надлежан усташки стан, што су они већином и чинили, сматрајући да је то њихова грађанска дужност, при чему нису помишљали ни на какво зло. Но, одмах након пријављивања, усташе су приступали хапшењу. Хапсили су прво у самом Оточцу, а затим заређали истовремено по сусједним српским селима. Изненадили су људе у селима Швица, Понори и Горич. У Швици су успјели похватати готово све мушкарце, осим двојице младића који су успјели побјећи. Похватане Србе су затворили у школску зграду у Швици, а неке и у православну цркву, гдје су их мучили, да би их потом потрпали у камион и одвезли у усташки стан у Оточац. Бутину Јову, угледног земљорадника из Швице, мучили су у усташком стану пуних 15 дана.[156]

[155] Изјава Душана Сладића од 10. фебруара 1942, АС, фасц. 220.
[156] Изјава Жарка Цвјетичанина од 11. августа 1942, АЈ, фасц. 919.

Остале су након неколико дана одвезли из усташког стана назад у Швицу, затворили их у српску православну цркву, гдје су наставили да их муче и изнакажене најзад побили.

Треће масовно хапшење Срба у Оточцу усташе су извршили 26. јуна. Похватане Србе из Оточца су након мучења у усташком стану одвезли у Госпић. Међу ухапшенима су били трговци Владо Карлеуша, Јово Поповић, Перо Бранковић и Раде Варда, Станиша Илић, адвокат, Стеван Гроздanић, капетан, Никола Љуботина, Мићо Бракус, срески школски надзорник, Буде Ружић, банкарски чиновник, Стево Жегарац, чиновник пореске управе, Никола Врањеш и његов брат, трговци, Милан Маријан, посједник, Гроздanићева супруга Ангелина и многи други. Њих укупно двадесет су камионом довезли у госпићку казниоицу. Ангелина Гроздanић се још живо сјећа њихових и својих мука. Њен супруг Стеван је био жицом везан заједно с доктором Станишом Илићем. Мушкарце су истог дана уврстили у један транспорт и тако повезане отпремили у Јадовно. Ангелина каже: „Гледала сам како усташе у казниоици у Госпићу туку и убијају. Ћелије су биле скроз крваве а крвави су били и ходници и стубишта.“[157]

О хапшењу и одвођењу ове групе Срба свједочи аутомеханичар Мато Касунић из Оточца, који их је као шофер, у пратњи усташа, возио у Госпић:

„Једнога јутра рано дошао је мени један дебели усташа из Лешћа којем имена и презимена не знам, и наредио ми да морам ићи к ауту пред усташки стан јер да ће ауто требати некуда ићи. Ја сам дошао тамо још није ни свануло и видио сам како усташе воде пок. Стевана Гроздanића, капетана, његову жену Гину, а водили су их Филипчић Звонко, стар око 25 година, усташа из Оточца, Јура Дујмовић, месар из Оточца, стар око 30 година, и још двојица усташа које не познам, а исто тако том приликом доведени су др. Илић Станиша, Раде Варда, Љуботина Никола, сви из Оточца, и још некоји су доведени за које се сада не сјећам, те су сви одведени најприје у усташки стан, послије тога су изведени и трпани у ауто. Послије некога времена изведени су сви из усташког стана, не сјећам се да ли су били везани, те су их утоварили у камион а у камион су ушли Филипчић Звонко, усташа из Оточца, Поднар Павао, усташа из Кутерева, Јука Дујмовић, месар из Оточца, један усташа из Лешћа зван 'Фрајлица', те још неколико усташа, а са мном је сјео у кабину усташки сатник Делко Богданић и дао ми је налог да возим напријед, а правац ми је код сваке раскрснице одређивао он. Ја сам га питао да куда ћемо а он ми је одговорио да шта ме је брига, те ако ми је криво да ће и мене метнути међу ухапшене. Тако возећи стигли смо у Госпић и довукли похапшене људе у казниоицу Окружног суда у Госпићу гдје је било већ много људи затворено. Послије сам отишао нешто јести у хотел Лику, а након неког времена видио сам да су исти они људи које сам ја довезао повезани у жицу два по два те опет сви један за другога проведени цестом која води за Карлобаг те за Велебит, и убијени на Јадовном, јер је то постала гробница хиљада и хиљада људи, о којој ће се дуги низ година приповиједати и која ће бити вјечни свједок усташког злочина.“[158]

[157] Изјава Ангелине Гроздanић од 18. јануара 1942, АЈ, фасц. 919.
[158] Изјава Мате Касунића од 15. јуна 1945, АХ, Зх-420.

Похапшене Србе из Брлога усташе су довезли у Оточац, а затим их утрпали у камион и одвезли у Госпић. Неке од ухапшених су убили успут, у близини Личког Лешћа, и бацили у јаму звану Жути бездан. У првој половини маја, усташе су из Брлога одвеле 37 Срба, међу којима су били: Исо Томић, општински биљежник, Лука Томић, земљорадник, Стеван Џакула, земљорадник, Милан Љубобратовић, лугар, Милан Љубобратовић, земљорадник, Вукашин Пухало, финанс, његова супруга, Владо Глумац, земљорадник, његова мајка Мица, Милан Џакула, земљорадник, Лука Огризовић и његов отац, Милан Варда, земљорадник, Перо Пањковић, трговац, Симо Љуботина, учитељ, Војкан Кнежевић, сељак, Никола Љубобратовић, сељак, Никола Љуботина, подофицир, Милан Никшић, сељак, Миле Огризовић, сељак, и други.[159]

Хапшења Срба у Доњем Лапцу и његовој околини такође су почела већ у априлу 1941. Шеф пореске управе у Доњем Лапцу, Милан Љуштина, ухапшен је с групом Срба 18. априла и након неколико дана злостављања, усташе су их све спровели у госпићку казниоицу, гдје су наставили да их муче. Љуштина описује разне начине мучења људи, а посебно српских свештеника. Он истиче да је митрополит сарајевски, Петар Зимоњић, морао држати проповиједи затвореним Србима и носити цјепанице на леђима. Често је с Хинком Бачићем, Хрватом из Сушака, морао да чисти казниоичко двориште, при чему су их усташе тукли, а на митрополиту и јашили. Док би их он четвороношке носио, непрестано су га ударали по леђима. Појас, који је митрополит био сакрио у сламарицу, усташе су након његовог свирепог убиства пронашли и бацили у смеће.

Миланов отац Ђуро, стар 66 година, ухапшен је с групом Срба из Доњег Лапца 25. јуна. Након неколико дана су транспортовани у Госпић, а затим отпремљени у Велебит, гдје су убијени. Милан је за судбину свога оца сазнао од једног Хрвата кажњеника, који му је дао очеву кашику и рекао да је то једино што је остало иза његовог оца.[160] Усташке злочине над Србима Подлапца и околних села потресно описује Јурај Матијевић, који у свом извјештају, упућеном 12. августа 1941. године Великом жупану Јурици Фрковићу у Госпић, наводи: „Ствари које се догађају у мојој жупи и њеној околини су неописиве, нечовјечне, а ја немам снаге да их опишем, па наводим само неколико примјера:

а) Мој жупни стан претворили су у затвор и ту довели Даницу Лемајић, православку са четворо дјеце: две године, четири година, 9 и 10 година, цурице. Тукли их и одвели у конобу, а што је сад с њима, не знам.

б) Довели су служавку Соку, православку, дјевојку од 19 година. По ноћи је дошао један усташа, метнуо јој нож под врат па је силовао.

в) Организирају се по петорица и иду с колима у српска села те пљачкају највише робу – те донесу у хрватска села и дијеле.

г) Коње, краве, марву су довукли сву силу и једноставно подијелили.

д) У затвору доведене православце тако испребијају да их не могу на стратиште водити и што знам тако их је убијено осам жена и дјеце.

[159] Изјава Жарка Цвјетичанина од 11. августа 1942, АЈ, фасц. 919.
[160] Изјава Милана Љуштине од 29. јула 1942, АЈ, фасц. 920.

ђ) Једном су позвали око 20 Мекињараца (село крај Подлапца) одвели их у шуму и постријељали – не би имао ништа против тога само ме боли начин на који су они то учинили – јер су дошли на вјеру.

У принципу немам ништа у раду око рашчишћавања православног живља – само да то проводи редовна власт усташка и оружничка – али не домаћи живаљ. Управо човјек се чуди поступку и понашању људи – и не могу да знам од куда настаје та психоза, која никако на добро не води. Треба за времена увести заповједништво тако да не би 'последња била гора од прве.'"[161]

Из извјештаја Команде пјешадијске дивизије Сасари (Sassari) од 12. августа 1941. године, о догађајима у Далмацији припојеној Хрватској од 20. маја до 29. јула, упућеног Команди 6. армијског корпуса, сазнајемо да је за српски народ Книнске Крајине 21. маја почело раздобље мучеништва од стране усташа, што га је, као и сав српски народ у НДХ, усмјерило на отпор из очаја. У овом извјештају командант дивизије Фурио Монтичели (Furio Monticelli) каже: „Особе које је влада из Загреба послала да преузму цивилну власт у граду и у зони око Книна, дошле су 22. маја у Команду дивизије и изјавили како Хрвати имају у плану жестоку елиминацију читавог српског елемента на територији која је рецентним уговорима припала Хрватској.

Први усташки елементи који су дошли на то подручје, осјећајући да немају снаге суочити се с голоруким цивилним православним живљем, ограничавали су се на пријетње репресалијама и обећањима освете. У почетку је изгледало да ће само четници бити прогоњени од стране нове хрватске власти, тим више што су локални хрватски елементи, скупљали елементе за попуњавање листа за ту сврху. У те листе је међутим сваки Хрват могао укључити кога је хтио и тако је број проказаних због особне освете био много већи. Правих четника уписаних у организацију, по ономе што су рекли сами Хрвати, било је мало. Листе су укључивале и особе које се никада нису бавиле политиком, безопасне особе у поодмаклој животној доби, али све криве што су 'Срби'...

У последњој декади у мају, почели су се у тој зони појављивати усташе који су обично дошли из других крајева и који су почели са застрашивањем и заплијењем добара.

Крајем маја сазнаје се већ о првим актима насиља над особама, о ноћним експедицијама у селима с отимањем вриједности и хапшењем људи, за које се говорило да ће бити упућени у Госпић гдје је дјеловао суд који је судио 'четницима'.

У првим данима јуна сазнаје се и о првим злочинима извршеним на том подручју. Бројне групе жена долазиле би дневно у Команду дивизије да пријаве извршена убиства својих мужева, пљачку имовине, бесрамне окрутности према женама и непрекидне пријетње цијелом православном живљу од стране усташа који су свагдје увјеравали да ће у ноћима што слиједе наставити неумољиво свој посао.

Већ у првој декади јуна 1941. године бестијалност усташа попримила је импресиван ритам. Нити једно село настањено православнима није било поштеђено. и у граду Книну, иако су покушавали прикрити своје злочине привидном закони-

[161] ХАК, кут. Јадовно.

тошћу, усташе су изводили шиканирања свих врста. Мушкарци који нису на вријеме побјегли, били би послани у Госпић или Дрниш гдје је њих 34 убијено. Појединости о њиховом усмрћењу описани су у прилогу бр. 1 дневника и у документу на хрватском језику који је нађен у Поглаварству у Книну и прослијеђен Команди 6. армијског корпуса с листом бр. 636/I од 6. августа 1941. године.

У другој декади јуна конситуирано је у Книну Поглаварство и почеле су функционирати разне команде и државни уреди. Понадали смо се да ће долазак одговорних органа послужити да се заустави бјесомучост којом су опијени све више.

Нада је била узалудна...

Већ пред крај јуна српски живаљ тог подручја бијаше распршен. Може се потврдити да је убијено много стотина људи. Други су се потајно склонили на територији која је припојена Италији или су побјегли на село. Неке жене, старци и дјеца остали су у опљачканим кућама и живјела у биједи и најцрњој глади и били су предметом непрекидног и упорног прогона од стране усташа: неке друге су међутим побјегле да се склоне или у Италију или у Србију или код неке обитељи од које су се надали заштити.

Један закон хрватске државе прописао је да сва имовина избјеглих Срба или оних који нису присутни у властитом дому буде конфисцирана у корист државе.

Та одредба која је имала законску форму готово свуда се проводила неправилно. Сваки усташа сматрао је да је легитимно свако присвајање свега што је припадало православнима или се осјећао позваним да присвоји колико му се свиђа...

Отворена оружана побуна православних већ прије се ту и тамо спорадично јављала, те се у посљедњој декади српња манифестира већом бројчаношћу, свеобухватније, у ствари је природна посљедица због свега што се догодило и што сам горе навео.

Од стране хрватских власти може се са злобом примјетити да вјерују и желе да и други вјерују да је устанак који је у току комунистички.

Тако не мисли тко је, изузевши борбе, био присутан болним догађајима и који је видио јадно становништво погођено у сам живот и имовину и којем је отворено речено да је одређено за потпуно истребљење...

Православни живаљ већ је обузет дубоким очајем који се не може ни повећати ни смањити. Између двију популација православне и католичке створила се непремостива баријера од много стотина православних жртава.

Суживот двају народа с надмоћношћу хрватске политике у Далмацији апсолутно није више могућа. Ако православно становништво не нађе заштиту од стране Италије, прићи ће масовно комунистичкој идеологији и потражити помоћ у Србији или у Русији."[162]

Овај навод италијанског генерала Монтичелија нема потребе образлагати. Све је јасно. Српски народ се морао на било који начин бранити, јер је по плану врховништва НДХ био предвиђен за потпуно истребљење и протјеривање са својих вјековних огњишта у Хрватској.

[162] Државни архив, Рим, Дипломатско историјски архив министарства иностраних послова – ф., политички односи – Југославија 1931-1945. Микротека, АЈ.

Усташе хапсе Србе у Книну већ 7. јуна и затварају их у затвор Котарског суда у овом граду. Међу првима ухапшенима су Срби из села Жагровића, Врбника и Книнског поља. Били су то Петар Мирковић, Илија Мирковић, Мирко Мирковић, Милош Момир, Гајо Марјановић, Симо Марјановић и неколико других. Њих су цијелог дана, ноћ и сутрадан мучили усташе, међу којима су се истицали Миле Бикић Мичин, Марко Чачић Микел, Марко Докоз, Матић Маркица Никин, Јосип Фриганович, Драго Доган и други.

„Мој муж Илија Мирковић, мој син Мирко, од силних удараца били су модри као сукно, а главе су им биле отечене тако да су били изобличени, а Петар Мирковић је од мучења подлегао и умро.“[163]

Ове мучењем изнакажене људе усташе су ноћу 8–9. јуна транспортовали возом из Книна у Госпић, од жељезничке станице их пјешице одвели до казнионице, а након неколико дана упутили на Велебит и све побили.

У Книну су усташе своју власт успјели успоставити у времену од 22. маја до 13. јуна, али не и у свим српским насељима овога краја. Од почетка, усташама у хапшењу, злостављању и убијању Срба помажу кнински фрањевци – окоријели клерофашисти: фра Жарко Царев, гвардијан книнског самостана Св. Анте, фра Петар Топић, катихета книнске гимназије, фра Вјекослав Шимић, жупник Св. Јакова из Книнског Поља, и жупник Шикић. Тога 13. јуна и идућих дана, они у фрањевачком самостану Св. Анте у Книну, заједно са усташама Антом Николићем, великим жупаном из Шибеника, Франом Араповићем, општинским начелником из Врпоља, Ивом Вуковићем, котарским предстојником, Јуцом Рукавином, таборником усташког стана, Марком Рошом из Шибеника, логорником Павличевићем и другима одржавају састанке и договарају се о хапшењу, злостављању, убијању Срба и пљачкању њихове имовине.

Одмах по успостави власти, ноћу 13. јуна, усташе отпочињу с хапшењем Срба, које интензивно проводе наредна два дана. У Книну су, у свануће 14. јуна, грађани угледали извјешене огласе у којима је писало: „Данас Србима, Јеврејима и псима није слободно кретање по улицама Книна.“ Свима онима који би се у одређено вријеме затекли на улицама запријећено је стрељањем. Усташке власти су у Книну стационирале један батаљон 15. пјешачке пуковније, који је стигао из Карловца. За команданта мјеста су поставили Мирка Згагу, а за замјеника Јосипа Чубеја, дотадашњег капетана Југословенске војске.

Другу скупину Срба, међу којима су били Тоде Синобад, његови синови Ђуро и Бошко, Никола Кукуљ, Раде Деспот, Душан Јовчић, Никола Диклић, Васо Петојевић и више од 50 других, похапшени у времену од 13. до 15. јуна, усташе су 16. јуна зором упутили из Книна возом у Госпић. У овој групи книнских Срба су били православни свештеници: парох Јован Андрић, парох Душан Гавриловић и јеромонах Севастијан Јовић из Дрниша, свештеник Дамјан Штрбац из Босанског Грахова и Илија Будимир из Црног Луга. Поред Јуце Рукавине и већ наведених, хапшењем и злостављањем Срба је руководио и фратар Вјекослав Шимић.

[163] Експозитуре Окружне комисије за ратне злочине, Книн, бр. 52/45, од 16. јула 1941, Хисторијски Архив, Сплит (даље ХА Сплит), кут. Ратни злочини.

Усташе су, при хапшењу и послије одвођења људи, пљачкали имовину похватаних Срба и злостављали чланове њихових породица. О томе свједочи Никола Синобад у изјави од 13. марта 1946. године, датој пред Комисијом за ратне злочине: „Котарски предстојник Иван Вуковић, након што је одвео с другим усташама мога стрица Тоду, из стана је однио намјештај са свом вриједном робом и постељином."[164]

Иако усташе нису успјели да у свим српским насељима книнског краја успоставе своју власт, они акцију чишћења српског становништва непрекидно проводе све до 27. јула, до устанка. Тада су били присиљени да на неко вријеме побјегну из Книна, у који су се понекад, уз помоћ Италијана, враћали и чинили злочине. Но, Италијани убрзо ограничавају њихову власт, успостављајући везу са устаницима, које је повео поп Момчило Ђујић, а затим их одвео у четнике.[165]

Почетком јуна, усташке власти на цијелој територији НДХ хапсе Србе, Јевреје, Цигане, непоћудне Хрвате, Муслимане и све, без обзира на нацију, југословенски опредијељене људе. Средином јуна, стотине похватаних упућују у Госпић, а казниоица Окружног суда постаје претјесна да их све прими.

Усташке власти оснивају логоре смрти

Одмах након успоставе квислиншке творевине НДХ, у Загребу је основана Усташка надзорна служба (УНС). Њен Уред III је био задужен да организује концентрационе логоре по угледу на концентрационе логоре у нацистичкој Немачкој. На челу Уреда III се налазио Еуген Кватерник Дидо, којем су били подређени „сви органи редарства, оружништва, мјесних заповједништава те уопће свих државних самоуправних органа".[166]

Од почетка маја 1941. године, Кватерник је равнатељ Равнатељства за јавни ред и сигурност (РАВСИГУР). Створен је голем полицијски апарат, с врло разгранатим службама и организацијама. УНС и РАВСИГУР су биле установе које су једине имале право да оснивају логоре у циљу масовног хапшења, мучења и убијања свих непоћудних за НДХ. Због тога су оне и основале више намјенских логора – познатих под именом: сабиралишта или сабирни логори, исељенички логори, концентрациони логори – но сви су они били логори смрти.

У ове логоре су Срби и Јевреји затварани без судских пресуда. Иницијативу и одлучујућу ријеч при оснивању логора имао је Павелић, а за њим Еуген Кватерник, Андрија Артуковић и многи доглавници и министри НДХ: Миле Будак, Милован Жанић, Младен Лорковић, Ловро Сушић, Мирко Пук, Јерец и други. Стварање првих концентрационих логора Павелић је повјерио емигранту Мији Бабићу Ђованију, а затим Максу Лубурићу, након Бабићеве погибије у борби с партизанима 1941. године у Херцеговини.

---

[164] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 495/47, кут. 138.

[165] Експозитура Окружне комисије за ратне злочине, Книн, бр. 52/45 од 16. јула 1945. године, ХА Сплит, кут. Ратни злочини.

[166] *Ускрс државе Хрватске* (брошура), Загреб 1942. Уред усташке надзорне службе је непосредно руководио концентрационим логорима.

За уништење Срба, Јевреја и комуниста, Хрвата или било које друге националности, усташке власти су се припремале плански и смишљено. Прије но што су почели с масовним убиствима, основали су сабирне (збирне) и концентрационе логоре. Сабирни логори су имали прихватно-транзитни карактер, за разлику од концентрационих, чија намјена је било физичко уништавање. Упућивање у логоре је текло по слободној вољи великих жупана, стожерника, логорника, таборника, шефова редарства, заповједника војних формација, специјалних Павелићевих изасланика и других. Ликвидације су вршене према њиховим упутствима и наређењима, али и додатном самовољом команданата логора, њихових посада, као и усташа појединаца.

Већ од априла 1941, усташе оснивају концентрационе логоре: „Даница“ код Копривнице, „Керестинец“ код Самобора, „Госпић“, „Јадовно“, „Слана“, „Јасеновац“, који је изграђен по узору на логоре смрти у Њемачкој и трајао од 21. августа 1941. до ослобођења 1945. године. Даље се нижу: „Ђаково“, „Лоборград“, „Јастребарско“, „Тења“ код Осијека, „Феричанци“, „Сисак“, па збирни логори: „Цапраг“, „Бјеловар“, „Славонска Пожега“, и око десет логора за српску дјецу.

Дотадашњи затвори, Лепоглава, Крушчица и други, које је усташка власт преузела од Бановине Хрватске и Краљевине Југославије, с већим бројем заточених комуниста и синдикалних активиста, које су им ХСС-овски органи власти предали у априлу 1941, били су премалени, па су органи власти одмах приступили оснивању далеко већег броја сабирних и концентрационих логора.

С обзиром да су усташе већину Срба и Јевреја заточених у првим концентрационим логорима Даница и Керестинец транспортовали крајем јуна и током јула 1941. године у логоре смрти Јадовно на Велебиту и Слана на отоку Пагу, сваком од њих ћемо посветити више пажње.

Први организовани усташки концентрациони логор био је Даница, основан 15. априла. Први логораши су у њега стигли трећег дана по оснивању, 18. априла. Био је смјештен у објектима творнице хемијских производа „Даница“, па је по томе и добио име. Имао је обиљежја сабирног и радног, али и концентрационог логора. Усташки повјереник у Копривници, Мартин Немец, уз помоћ припадника Гестапоа и официра СС-а, припремио је овај простор за логор. За успоставу и функционисање логора, усташе су наређења и упутства добијали од Еугена Кватерника, Мије Бабића и Мије Бзика из Загреба, а у логор је неколико пута долазио и сам Андрија Артуковић. Прва масовнија група, 510 Срба с подручја Грубишног Поља, допраћена је у овај логор из Загреба 29. априла око 17 сати.

На жељезничку станицу у Грубишно Поље је 26. априла у 20 сати приспјео посебан влак. У њему су били полицајци из Загреба, група усташких емиграната и неколико цивила, са усташким вођом, поручником Шарићем. Те вечери су одржали састанак код католичког попа Пере Сивјановића. Договорили су се да позову домаће усташе и исто вече отпочну с хапшењима Срба. О збивањима те ноћи, и само нешто касније, свједочи Бранко Бојичић, који је те ноћи био ухапшен, а из логора Даница пуштен након шест мјесеци, јер га је спасила супруга Хрватица: „У 8 сати, 26. априла 1941, стиже посебни влак на станицу са 30 вагона. Око 9 сати упадају у моју кућу, станујем на станици, загребачки полицајци и неке непознате усташе,

пребацују и разбацују по кући све, једни се пењу на таван, други се шире по цијелој кући, траже оружје, псују, на крају ме вежу ланцима, изводе пред кућу и питају јесам ли четник. Одвели су ме до влака и наредили ми да се попнем у вагон. У вагону је већ био свезан Божо Кљајић и Марко Јовић. Ту смо били око 1 сат, затим су нас одвели у школу, гдје је већ било пуно људи, све Срби из Грубишног Поља. Стално су доводили све нове и нове групе људи. Око пола ноћи дошао је усташа емигрант Шарић, који нам је одржао говор, рекао да смо четници и да нам нема више мјеста у Независној Држави Хрватској. У току ноћи молили смо да нас пусте на заход, и како се који враћао из захода, шаптао је: 'Не идите, јер тамо јако туку'. Усташа Какша тукао је Бранка Кљајића и мене. Ујутро су нас одвели на станицу, натрпали у вагоне и затворили. Око 12 сати доводе групу људи из Доње Рашенице, а око 13 сати из Мале и Велике Барне. Укупно нас је било 510. Наше жене и дјеца су тражили и молили да ли нам смију дати храну, али усташе нису дозвољавале. У суботу 27. априла 1941. године увечер кренуо је тај влак и око 1 сат стигли смо у Загреб на западни колодвор. 'Четници долазе', чула се вика са станице. Стрпали су нас у полицијске камионе и отпремили у просторије Загребачког велесајма. Када смо стигли у просторије Велесајма, морали смо дигнути руке и по двојица улазити у дворану. Узимали су нам сатове и прстење, а усташе и полицајци су нас тукли неким справама сличним лопатама. У тој су нас дворани страшно тукли, а вани су радили мотори камиона да се не чује наш јаук. Даље од дворане стајао је један аутомобил који је имао необично јака свјетла, а свијетлио нам је тачно у очи. По средини дворане био је натегнут један конопац. Ми смо морали трчати из дна дворане према свјетлу, и сви смо падали преко конопца, а усташе су се смијале и поново нас тукле. Сада су нас на простору Велесајма стрпали у вагоне и отпремили у Копривницу. У 17 сати 29. априла дошли смо у Копривницу у творницу 'Данича' гдје смо били први логораши. У 21 сат стигле су усташе емигранти и страшно нас тукли. Милану Инђићу из Грубишног Поља пребили су четири ребра, Алекси Босанцу из Грбавца десну ногу и Бранку Дражићу из Грубишног Поља лијеву ногу на два мјеста. Страшно су тукли Милана Турајлијића, јер је био у одијелу финанца. Након три дана први пута смо добили храну. Усташе су нам стално говориле да смо ми ухваћени у шуми с оружјем у руци као четници, и зато су нас стално тукли. Храну смо добијали једанпут дневно, и то у 17 сати мало воде и у њој кухана два-три комадића крумпира. Пакете са храном и одјећом, које су нам породице слале, нисмо добили, њих су усташе између себе дијелиле. Сваку ноћ долазиле су усташе и тукле нас."[167]

Касније су у логор допремани и бројни други Срби, Јевреји и непоћудни Хрвати из Бјеловара, Крижеваца, Гарешнице, Дарувара, Пакраца, Винковаца, Сремске Митровице, Копривнице, Глине, Вараждина, Загреба, Карловца, Огулина, Дервенте, Сарајева, Бањалуке, Бијељине, Тузле и бројних других мјеста с територије НДХ.

Већ након мјесец дана од формирања, у логору је било заточено 1.007 интерниранца. Њихов број се стално повећавао, о чему свједоче бројни документи и изја-

[167] Изјава Бранка Бојичића, АС, бр. 32/1-6.

ве преживјелих логораша. Према досад истраженим подацима, може се тврдити да је у овом логору било око 5.600 заточеника, иако се у појединим документима наводе цифре од осам па и више хиљада људи.[168]

Иако у овом логору није било масовних убистава, терор над заточеницима је био знатан. Мучење логораша и задавање тешких тјелесних повреда биле су свакодневне појаве. „Срби су били страховито злостављани па је ријетко који од њих био да није био пун масница по цијелом тијелу и да није имао натечену главу, руке и ноге. Било је и таквих случајева злостављања да су појединци имали потпуно плаве главе и образе од подљева крви и немоћни лежали по подовима, а понеки су дан два касније изнешени мртви из логора.“[169]

Појединци су мучени и убијани. Др Фран Прауншпергер, који је ухапшен у Крижевцима и 27. априла, с још 14 ухапшених Срба и Јевреја, спроведен у Загреб, а затим 11. маја, с 30 Јевреја и Срба, одвезен у жељезничком вагону у Данициу, описујући усташка злодјела над затвореницима у овом логору, у својој изјави од 9. августа 1945. године, поред осталог, износи:

„У логору су били отац, син и унук по презимену Царевић, јер је син имао високо југословенско одликовање, те су сва тројица била тучени сваки дан. Син је био тако испретучен да су му на лијевој страни прса, поред срца, била сломљена три ребра, која су код дисања гласно шкргутала. Унаточ тога су га и даље тукли, док није заједно са оцем и својим сином отпремљен у Лику (вјероватно у Јадовно, прим. аутора).“[170]

Прауншпергер наводи више примјера злостављања и мучења. Истиче да су се усташе наслађивале понижавањем др Ладислава Ханжека, посебно усташа Јозо Павичић, кројачки помоћник, који је министра Ханжека тјерао да купи папире који су пали покрај латрине, а не у клозетску јаму: „кад је др Ханжек узео дрвени штапић да набоде оне изметинама замазане папире и да их скупи, био је тучен и морао их је голом руком побирати јер да је то и 'превећ фини посел за министра'“.[171]

Многи су пребијани, а око двије стотине заточеника је у овом логору ликвидирано.[172]

---

[168] Мирко Першен у књизи *Усташки логори* (1946), на страни 40, наводи 5.000 заточеника; Здравко Диздар у чланку Логори на подручју сјеверозападне Хрватске у току Другог свјетског рата 1941-1945 (ЧСП 1-2, 1990, Институт за суврeмену повијест, Загреб), на стр. 88, наводи 5.600 логораша, од којих је 1.960 убијено у усташком логору Јадовно; Фрањо Здунић Лав у *н. д.* наводи да је у Даници било више од 5.000 заточеника, од којих 4.500 Срба, 400 Јевреја и 100 Хрвата, а да је у самом логору убијено 200 људи, углавном Срба; Божо Шварц, један од заточеника, у својој изјави од 17. јула 1943. године каже да је у Копривници почетком јула 1941. било око 8.000 особа, углавном Срба, и да су сви они транспортовани, с Јеврејима и једним бројем Хрвата, у усташки логор Јадовно и неке друге логоре; АХ, ЗКРЗ 1872/47, кут. 10.

У документу Државне комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача, под бројем 12897, наводи се да се бројно стање заточеника у овом логору кретало обично од 6 до 10 хиљада, „дневно су једне групе отпремане у Госпић, а друге пристизале, па се може рећи да је кроз Копривницу прошло и више од 30 хиљада заточеника.“ АВИИ, Архива непријатељских јединица, Рег. бр. 1-44.

[169] Изјава Милана Полака од 2. априла 1947, АХ, ЗКРЗ бр. 1872/47 кут. 77.

[170] Изјава Франа Прауншпергера од 9. августа 1945, АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 46-64/45 кут. 69.

[171] АХ, ЗКРЗ, Зх. 15131 а – 15142/1.

[172] *Исто.*

Сви заточеници су били изврнути страшној самовољи усташа, који за своје злочине ником нису одговарали. Хрвате комунисте су у овом логору мучили као и Србе и Јевреје, а посебно православне свештенике – у бараци „смрти". У њој су убијена, уз ужасно мучење, и двојица жељезничара: Илија Јоветић из Плашкога и Тодор Затезало из Дубрава код Огулина, отац деветоро дјеце.[173]

Злочинима су се истицали заповједник логора Мартин Немец и његова два сина, Мартин и Винко, његови замјеници, Ђуро Шајатовић, месар, Павао Гажи, сајамски мешетар, Јозо Павичић и Стјепан Згорелец, те Никола Херман, други заповједник логора, а иначе усташки повјереник за град и котар Копривницу. Но, нарочито чувен по злодјелима је био трећи заповједник, емигрант Пижета, са својим херцеговачким и далматинским усташама. Прије њиховог доласка, усмјерења за рад логора су давали и помагали Миле Будак, Мијо Бабић, па и сам Андрија Артуковић. Из логора Данича је, у времену од 30. јуна до 21. јула, у пет жељезничких композиција транспортовано 2.500 Срба и Јевреја у концентрациони логор Госпић, те у усташке логоре Јадовно и Слана, гдје их је највећи дио усмрћен. Из записника заповједништва логора сазнајемо да је до 15. јула из Копривнице у Јадовно пребачено 1.960 заточеника, углавном Срба.[174]

Према изјави проф. Милана Радеке из Карловца и Милана Полака из Загреба, у Јадовно је у пет транспорта упућено 2.500 затвореника. Ову бројку износи и Прауншпергер, истичући да је и сам заповједник логора Данича, Никола Херман, казао: „А ја сам им ипак за онога Бабића (Мијо Бабић, заповједник логора Слана, прим. аутора) послао у Лику 2.500 Влахов (Срба, прим. аутора) и још им то није било доста. Одужио сам се својој Независној Држави Хрватској."[175] У неким документима се спомиње и бројка од 2.700 Срба и Јевреја одведених из Данице у Јадовно, и истиче да је након посљедњег транспорта, који је за Госпић отишао 21. јула, са 40 пломбираних теретних жељезничких вагона, у којима је било 1.400 Срба, у логору остало 400 Хрвата и 22 Србина, јер су их својим везама успјеле задржати супруге које су биле католкиње.[176]

То у својој изјави тврди и Милан Вуксановић из Сремске Митровице, кога су усташе, са још 28 Срба, ухапсили 6. маја и одвезли у Винковце, а 9. маја, са 101 Србином, у Загреб, а затим у Копривницу. Он истиче да је остао у Даници с Хрватима „и то вероватно зато што сам по рођењу Црногорац",[177] док су сви остали отпремљени за Јадовно.

Божо Шварц, Ђуро Медић и неколико других свједока у својим изјавама наводе да је у пломбираним сточним жељезничким вагонима било натрпано по 70 људи, без хране и воде. Владо Маланчец, адвокат из Копривнице, који је крајем априла ухапшен у Загребу и отпремљен у логор Даницу, каже: „Почетком српња почели су нас отпремати из Копривнице. Мене су са неколико стотина ухапшеника затворили у вагоне и бломбирали, те нас након гадног путовања по прилици 30 сати

[173] Изјава Анте Шимуновића од 26. октобра 1942, АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 46-64/45, кут. 69.
[174] *Исто.*
[175] АХ, ЗКРЗ – ГУЗ 46-64/45, кут. 69.
[176] АХ, ЗКРЗ, 1872/47, кут. 10.
[177] АС, бр. 30/1-4.

искрцали у Госпићу на жељезничкој станици, одакле су нас ноћу пјешице тјерали у затвор Госпић код Окружног суда. Након краћег времена отпремили су нас везане у групама у Велебит у крај који се зове Јадовно. Само мјесто гдје су нас смјестили зове се Медвеђи брлог. Ту смо били најприје помијешани са православцима и Јеврејима, онда су нас католике – свега 32 – одвојили, те нас неколико отпремили натраг у Госпић код Окружног суда.

Сви преостали ухапшеници на Јадовном, а и много других који су тамо допремљени (добрих неколико хиљада), затучени, поклани, те мртви или полумртви побацани су у јаме."[178]

Међу католицима који су из Копривнице транспортовани у Јадовно био је и др Ладислав Ханжек. Његова супруга Ида се с њим састала у Јастребарском 1. септембра, на његовом повратку из Госпића, и тада јој је он испричао да су из Данице упућени марвеним вагонима у Госпић, камо су путовали два дана и двије ноћи, без хране и воде. Стигли су трећег дана увече, а од станице до казнионице су их спровели усташе и успут их тукли. Исте ноћи је један усташа ушао у ћелију и упитао: „Гдје је онај неизљечиви Југословен из Крижеваца?", и са још двојицом га извукао на ходник, гдје су га страховито тукли кундацима, сломивши му четири ребра. Пошто је пао у несвијест, усташе су га бацили натраг у ћелију, мислећи да је мртав. Сљедећег дана је, онако испребијан, отпремљен с групом Срба и Хрвата на Велебит, у логор Јадовно. Тамо је 19 дана лежао под ведрим небом, са сломљеним ребрима, а онда, с још 31 католиком, враћен у госпићки затвор.[179]

Фран Прауншпергер у поменутој изјави износи да су, закључно с 21. јулом, „готово сви православци из логора 'Даница' (осим оних који су ожењени католкињама) транспортирани у Лику и затим сви Јевреји, а међу њима и они најмлађи који су сачињавали радну бојну а дошли су из Загреба, њих 200, те Хрвати који су сматрани непоћудни. Прије транспортирања сви логораши били су опљачкани од усташа".[180]

Низ детаља о одвођењу заточеника из Данице у Јадовно сазнајемо из преписке вођене између усташког Повјереништва за град и котар Копривницу, Заповједништва концентрационог логора Даница, предстојника жељезничке станице Копривница и Равнатељства за јавни ред и сигурност Велике жупе Лике и Гацке. Из ових докумената произлази, што потврђује изјава проф. Милана Радеке, да је први транспорт Срба и Јевреја из Данице упућен 30. јуна, затим 4, 9, 18. и 21. јула.

О транспортима свједочи и допис равнатеља Жупног редарственог равнатељства за јавни ред и сигурност у Госпићу Стјепана Рубинића, уједно и заповједника логора Госпић, којим обавјештава заповједништво логора Даница и жељезничку станицу у Копривници да су транспорти стигли у Госпић.[181]

---

[178] АХ, ЗРКЗ, ГУЗ 46-64/45, кут. 69.

[179] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 46-64/45, кут. 69. и ЗКРЗ бр. 437/45. Др Александар Блајсвајс (Bleisweiss) у својој изјави спомиње да је и он тада камионом враћен из Јадовна у Госпић. Др Ханжек је из Госпића стигао у Јастребарско 1. септембра 1941. године, гдје се састао са супругом, а затим је враћен у логор Даницу. Од злостављања и глади је умро у логору Стара Градишка 20. јуна 1942.

[180] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 46-64/45, кут. 69.

[181] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ. Усташко повјереништво за град и котар Копривницу, Независна Држава Хрватска, број 731/41, кут. 1.

Други по реду концентрациони логор у НДХ био је Керестинец, основан 19. априла 1941. године, дан после доласка првих заточеника у логор Даница. Смјештен је у дворцу некадашњег бана Михаловића код Самобора, удаљеном 18 км од Загреба. Заправо, по наређењу равнатеља Редарственог равнатељства у Загребу др Јосипа Враговића, дворац Керестинец је претворен у логор за похапшене загребачке Србе, а и оне које су убрзо довозили из других мјеста. У наредби у вези са овим логором, Враговић је, поред осталог, записао: „Ухапшени православни – пресељење у логор Керестинец".[182] Ово наређење је услиједило по заповиједи тадашњег усташког повјереника за јавни ред и сигурност у Загребу, Еугена Кватерника Диде, а провео га је надзорник редарствене службе Редарственог равнатељства Никола Тићак.

За заповједника логора је постављен Младен Хорватин, који је тих дана са својих 20 стражара у логор примио прве затворенике, углавном богатије и виђеније загребачке Србе. У вези са овим, „Хрватски народ" 23. априла 1941. године објављује: „Четници интернирани у дворцу Михаловића у Керестинцу".[183] Надаље се наводи да је „усташко редарство смјестило један дио ухићених четника и непоћудних елемената у овај дворац."

Овдје је потребно рећи да се није радило ни о каквим четницима, нити тада, нити касније, него о Србима, које су усташки прваци и њихови истомишљеници називали тим именом да би у јавности НДХ имали неку врсту оправдања. То потврђује, на саслушању пред истражним органима 26. децембра 1947. године, и сам командант овог логора, Младен Хорватин. Он истиче, поред осталог, да је само над једним од многобројних заточеника извршио „истрагу" зато што му је у полицијском картону била евидентирана ријеч четник, али је могао, како каже, само констатирати „да је југофил".[184]

Усташе су тада и касније у појединим документима, у штампи поготово, наводили да су ухапсили и интернирали у логор четнике. Тако су поступили и у јулу 1941, када су комунисти извршили пробој из логора Керестинец, извјештавајући да су се побунили и побјегли „четници".[185]

Котарска област у Самобору је обавијестила Равнатељство за јавну сигурност и ред у Држави Хрватској да је „19. априла основан у Керестинцу логор за непоћудне елементе у којем имаде данас 200 интернираца."[186] Иста котарска област већ 3. маја упућује извјештај и Министарству унутрашњих послова, у којем наводи да је 19. априла у Керестинцу основан логор и да у њему има 300 интернираца, што значи да је број заточених веома брзо растао.

Усташе су заточенике приликом хапшења или уласка у логор пљачкали, па су њиховим новцем, у износу од 176.364,75 динара, покрили трошкове постављања жељезних решетака на прозоре дворца и друге потребе усташке страже, а већи

[182] Уруџбени записник Редарственог равнатељства у Загребу од 19. априла 1941, АХ.

[183] Записник о саслушању Младена Хорватина, од 26. децембра 1947, РСУП СРХ, Уруџбени записник Редарствене области Загреб, 1941, ред. бр. 1046;

[184] *Исто.*

[185] *Исто.*

[186] Извјештај Котарске области Самобор, бр. 19 и 24/1941, ХАК, кут. 3.

дио овог новца, којим је располагао командант логора Младен Хорватин, подијелили су међусобно.[187]

Овај логор се састојао од три просторно одвојена дијела: српско-југословенског, јеврејског и комунистичког. Они су управо и настали овим редом, јер су Срби хапшени међу првима, па је њихов дио логора први и најбројнији. На почетку је у њему било 156 Срба, 59 Хрвата комуниста и антифашиста, 18 Јевреја, 3 Црногорца, 3 Руса, 3 Словенца, те по један Италијан, Румун, Њемац и тројица осталих.[188] Они ће убрзо бити раздијељени према националној припадности.

У „српско-југословенски" дио су смјештени Срби који су у Загребу хапшени од 11. априла и били затворени у загребачким затворима. Просторије у којима су боравили налазиле су се на пољопривредном добру. У ствари, то је био житни магацин, удаљен око 300 метара од дворца Керестинец. Затвореници су свакодневно радили на пољопривредном добру. Спавали су на поду с мало сламе, у влази, са штакорима. Хигијенске прилике су биле веома лоше и тешко подношљиве, а послије напада нацистичке Њемачке на Совјетски Савез, 22. јуна 1941. године, стање се погоршало.

Након пробоја комуниста из овог логора, већина Срба је 14. јула отпремљена у загребачку полицију, да би сутрадан око 300 њих било укрцано у сточне вагоне и транспортовано у Госпић, а затим у логор Јадовно, гдје су сви побијени. Прије тога, у мају, 250 затвореника је из овог логора отпремљено у логор Даницу код Копривнице, а из њега у Госпић, па у Велебит, гдје су усмрћени.

„Жидовски" дио у овом дворцу је основан 1. маја, када је заточено 80 загребачких адвоката Јевреја. Они су у логору затекли 300 Срба, међу којима је било и југословенских војника.

Иако су адвокати Јевреји након 14 дана пуштени кућама, усташе су већину њих поново ухапсили и с другим Јеврејима из Жидовског логора Самобор[189] и околних мјеста допремили у Керестинец. У њему су неки остали до 20. јуна, а неки до 15. јула, када је око 400 мушкараца, жена и дјеце отпремљено у Самобор, а један дио у Госпић, те у Јадовно и у Слану. У самом Керестинцу су дотад били смјештени по собама дворца, у једној великој шупи и по таванским просторијама. Радили су на пилању и цијепању дрва, чишћењу стајске канализације, уређивању парка и другим пословима.

„Мања група адвоката смјештена је на тавану дворца, док је већи број смјештен у једној великој шупи. Кревета и других спрема за становање није било, него смо одмах по доласку сами по наређењу с оближњега добра донијели сламе коју смо разастрли и на њој спавали."[190]

---

[187] Види опширније: Диздар Здравко, Логор Керестинец, *Повијесни прилози Института за хисторију радничког покрета Хрватске*, зборник радова, Загреб 1989, 151.

[188] *Исто.*

[189] У првој фази стварања система усташких логора оснивају се тзв. „сабиралишта", „збиралишта", „сабирни логори" итд. То су била привремена боравишта ухапшених, углавном Срба и Јевреја, одакле су се вршиле депортације. Таква су била у Драганићима поред Јастребарског, у Писаровини, у Славетићу, недалеко од Јастребарског, у Самобору, у самом Загребу и другим мјестима (прим. аутора).

[190] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2235/25б 3-5, кут. 15.

„Комунистички“ дио логора је основан 22. маја и у њему је крајем јула било око 100 заточеника. Њих су усташе, из разумљивих разлога, чували с посебном пажњом. Но, и поред тога, комунисти су у ноћи између 13. и 14. јула успјели да организују пробој из логора, али је већина њих била ухваћена или убијена у бијегу. Они који нису успјели побјећи, одведени су, заједно са Србима и Јеврејима, у логор Госпић и побијени у логорима Јадовно и Слана.[191]

[191] Опширније о овоме логору види: Диздар Здравко, *н. д.*, 145–190.

III

КОМПЛЕКС УСТАШКОГ ЛОГОРА ЈАДОВНО

Казниоица Окружног суда у Госпићу – концентрациони логор

Одмах по проглашењу Независне Државе Хрватске, усташе су запосјеле све казнионице и затворе Краљевине Југославије на територији нове државе. Тако су запосјели и казниоицу Окружног суда у Госпићу и у њу, већ од 11. априла 1941. године, почели затварати Србе и комунисте, без обзира на националност, с подручја Госпића и његове околине, а од почетка јуна и из свих крајева НДХ.

Казниоица у Госпићу је код старијих грађана овог мјеста позната и под именом „Герихт“ (Gericht, њем., суд). То је велика четворострана зграда, основе 130×130 метара, на два спрата. Крила зграде су међусобно повезана и затварају дворишни простор с бунаром у средини. У предњем, западном дијелу зграде, за Краљевине Југославије су били смјештени суд, јавно правобранилаштво и грунтовница. Остала три крила су сачињавала казниоицу, у коју се улазило са источне стране.

У априлу 1941. године, Италијани су у сјевереном крилу зграде држали заробљене официре Југословенске војске. Послије 20. маја, након њиховог одласка, усташе су преузеле цјелокупни простор и мањим дијелом га користили као казниоицу, а већим као центар (логор), који власти у документима називају Концентрациони логор „Госпић“, а у ствари је, у функционалном смислу, био логор сабирно-транзитног карактера.[192] Након краћег задржавања у Госпићу, затвореници су настављали пут ка логорима Јадовно и Слана или ка неком другом губилишту.

Довозили су их жељезницом, у теретним сточним вагонима, по 60–80 људи у поједином вагону. Без обзира колико је транспорт трајао, нису добијали храну ни воду. Допремани су и камионима, понекад запрежним колима, па и пјешице.

Како видимо, овај логор је био у функцији већ у априлу 1941, значи знатно прије 2. јуна, када је Павелић издао званично наређење о оснивању логора. Заточеници су смјештани по 25 до 30 у ћелијама, у ходницима казнионице и затворском дворишту, гдје је дневно могло боравити 2.500–3.000 људи.

Да би се њихов број смањио и омогућио стални прилив нових заточеника, усташе су у систем масовног истребљења Срба и Јевреја укључили логоре смрти Јадовно на Велебиту, Слана и Метајна на отоку Пагу, збирни логор Овчару,

[192] Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 182–183.

сабиралиште на жељезничкој станици Госпић, помоћни логор Ступачиново код Башких Оштарија и бројне бездане јаме на Велебиту и у околици Госпића.

У даљем тексту ће се видјети да су у комплексу логора Јадовно сви логори били транзитног карактера. У њима су се жртве задржавале само кратко вријеме. Многи од њих нису ни приспјели у госпићку казниону, већ су их директно с вагона на жељезничкој станици одвозили или пјешице одводили у неки од логора или на неко од наведених стратишта. Све то говори да је логор Госпић, иако зван концентрациони, био пролазан. О томе свједоче и подаци које износе Фрањо Здунић Лав, Терка Гојмерац и неколико преживјелих логораша – само у времену од 20. јула до 19. августа из госпићке казнионице, тј. концентрационог логора Госпић, на Велебит је упућено 25.000 затвореника.[193]

Терка Гојмерац, која је транспортом из Загреба стигла у Госпић 20. јула, и истога дана заточена у казниницу Окружног суда, каже: „Ту сам видјела како се даномице одважају људи, на хиљаде, везани жицом, на Јадовно и оток Паг. Стално су долазили велики транспорти из читаве Босне. Ти људи су путовали неколико дана у затвореним марвинским вагонима, без хране и воде, на јулској врућини. Онако жедни, гурали су се око бунара у казниоичком дворишту. Чекали су у дугим редовима да дођу до воде. Један од њих био је мало нестрпљив и то га је одмах коштало главе. Убијен је од усташе Николе из револвера и остао на мјесту мртав.

Често смо чули запомагање из ћелија, гдје су усташе тукли и мучили људе. У тим ћелијама били су они осуђени на смрт гладовањем и батинањем. У ноћи кад се гасило свјетло, знали смо што то значи: извлачили су мртве из ћелија, видјели смо то са прозора. То су хтјели обављати тихо и непримјетно. Држим да је у оно вријеме што сам била у казниници Госпић, од 20. јула до 19. августа 1941, прошло кроз њу око 25 000 људи.“[194]

Ана Фајдић, ухапшена у Госпићу 26. јула, о усташким злочинима вршеним у госпићкој казниони свједочи: „Кроз оно вријеме док сам ја била у казниници, вршена су масовна злочинства, као убијање, батинање и слично, те сам тако гледала људе чак и одрезаних ушију те на сваке муке мучених. Осим тога било је скоро свакодневно допремање и отпремање транспорта људи који су отпремани на клање, а то су нам баш говорили вахтмани (Wachtmann, њем., стражар, прим. аутора) да ови људи иду на клање из казнионице. Тих транспорта било је много, неколико пута до подне и неколико пута послије подне. Сви су ти мученици били везани...“[195]

Заповједник концентрационог логора у Госпићу је био равнатељ Жупског редарственог равнатељства у Госпићу Стјепан Рубинић. Управитељ казнионице је био злогласни усташа Милан Старачек, Чех, који је имао неограничену власт како у казниници тако и у свим другим злочиначким радњама, док је управитељ казнионице за политичке затвореникe био усташки натпо-

[193] Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 183.

[194] АЈ, ЗКРЗ, инв. бр. 9284, веза Ф. бр. 3423.

[195] Изјава Ане Фајдић од 13. септембра 1947. године, ХАК, Архивски и сабирни центар Госпић, к. 120/47.

ручник Јанко Михаловић,[196] тајник усташког редарства у Госпићу, нећак бившег хрватског бана Михаловића. Логор су осигуравали дијелови 17. и 22. усташке бојне под командом Јуце Рукавине, чији су војници, поред осигурања логора, свирепо злостављали заточенике и убијали их у Јадовном и на другим стратиштима.

Затворенике су мучили на разне начине, у ћелијама, по ходницима и у дворишту казнионице. Усмрћене су углавном ноћу одвозили камионима до безданих јама, у прво вријеме у правцу Перушића и Оточца. Управни апарат логора је био смјештен у згради суда. Прва дислокација логора Госпић се налазила на Велебиту, у логору Јадовно, којем је додјељена улога губилишта.

Усташки логор у Госпићу, као сабирни логор жупског редарственог равнатељства, организовало је Министарство унутрашњих послова НДХ, односно Андрија Артуковић са својом полицијом, на челу с Дидом Кватерником, Мијом Бабићем Ђованијем, Јурицом Фрковићем, Јуцом Рукавином и другима. Они су, уз помоћ госпићких усташа, добрих познавалаца Велебита, предложили и одабрали јаме у планини као најпогоднија мјеста за масовна уморства Срба, Јевреја, комуниста и свих њима „непоћудних елемената". Тај избор је начињен и због тога што су велебитске јаме тешко приступачне, па су рачунали да се о њиховим злочинима никада ништа неће сазнати.

Као и нацисти, усташе су настојали да „правдају" своје злочине, што смо видјели у њиховом законодавству и бројним упутствима, одлукама и другим актима. Тако се и у Окружници Равнатељства за јавни ред и сигурност НДХ, број 15013-II-1, од 30. јула 1941, истиче: „У интересу јавне сигурности имаду се сви жидови (покрштени или не) и Срби (прешли на католицизам или не), затворити под сумњом комунизма, а ако се против њих иначе не предложи никакав доказни материјал да би се могли ставити под пријеки суд, отпремити их у сабирни логор жупског редарственог Равнатељства у Госпић."[197] У одлуци се посебно наглашава да се Срби и Јевреји пред суд изводе ако постоји и сумња за комунизам, а без икаквих доказа упућују у логор у Госпићу. Са овом одлуком су била упозната сва жупска редарства у НДХ и редарствена равнатељства у Загребу, Бањалуци и Сарајеву. Срби и Јевреји су – с доказом или без њега – били упућивани у логоре смрти, убијани под изговором да су комунисти или четници, како би усташе пред јавношћу камуфлирали неописиве злочине, али се они нису могли сакрити.

О свему су одлучивали Андрија Артуковић, Дидо Кватерник, Миле Будак, Мијо Бабић, браћа Мате, Ивица и Јурица Фрковић. Њима треба прибројити још Јуцу Рукавину, Стјепана Рубинића, Руду Рица, усташког сатника и

[196] Михаловић је био од јуна до августа 1941. године задужен за политичке затворенике у госпићкој казниници. По његовом избору и редослиједу су одвођени Срби и Јевреји са жељезничке станице и из збирних логора Госпића у Јадовно и у Слану, или директно до велебитских јама. Непосредно је одлучивао још на жељезничкој станици у Госпићу, гдје је сачекивао транспорте и правио „селекцију". Након ликвидације логора Јадовно, постао је командант усташког логора у Јастребарском. Побјегао је 1944. године у Италију и остао у њиховој служби као авијатичар. АХ, ЗКРЗ, Зх – бр. 391, кут. 149.

[197] АВИИ, а. НДХ, к. 169, рег. бр. 8/2.

управника логора Јадовно. Они и многи њихови сљедбеници добро су познавали конфигурацију земљишта, знали за многе јаме на Велебиту и у његовој околици и били сигурни у велику и добро организовану усташку организацију у Госпићу. Велики жупан Јурица Фрковић је био поуздан и улијевао повјерење у погледу остваривања замисли о потпуном истребљењу Срба и Јевреја у Независној Држави Хрватској.

Извршиоце злочина су они припремили знатно раније, а посебно уочи самог извршења. Прије но што су упућивани у Госпић, Јадовно и Слану, у Загребу их је на Савској цести вјежбао емигрант Иван Девчић Пивац. По доласку у Госпић, Лука Барјашић, Миле Дидулица, Вентура Бањак, Миле Стрика, Бенан Барић, Јерко Фратровић, Славко Бањак и многи други заклели су се „пред крижем, гдје је био Исус разапет, ножем, пиштољем и двије свиће", како треба уништавати Србе, описује Јандре Стрика њихову радост док им је Вентура Бањак читао заклетву.[198]

Током априла и маја 1941, усташе су у Лици, као и у другим дијеловима НДХ, убијали истакнутије Србе, комунисте и „непоћудне" Хрвате, а масовна хапшења и убијања су услиједила почетком јуна. Управо у јуну и јулу, усташки функционери Миле Будак, Андрија Артуковић, Милован Жанић, Младен Лорковић, Мирко Пук, Виктор Гутић и други, разлетјели су се по НДХ и својим говорима свестрано потицали на масовно истребљење Срба и Јевреја. Велики жупан у Госпићу, Јурица Фрковић, припадницима Помоћног усташког одреда, односно својим „жутим орловима", рекао је: „Фундамент на Јадовном је од Срба и Јевреја, а глазура ће бити од покварених Хрвата".[199] Подстрекавања усташких вођа и врховништва НДХ на покоље су ескалирала. Отпочео је масовни покољ не само интелектуалаца, него свих Срба и Јевреја, мушкараца, жена и дјеце. Њихова имовина је пљачкана, а читава насеља, са црквама и школама, спаљивана.

Казниница Окружног суда у Госпићу је претворена у масовно мучилиште. Усташе су свакога дана доводили испребијане, изнакажене људе у казниоричке просторије, у којима су их мучили, а затим одвозили до оближњих јама, гдје су их убијали да би створили простор за друге. Тако су, као на фабричкој траци, на најсвирепији начин уморили хиљаде невиних људи. За власти су јаме представљале најприкладније рјешење за уклањање побијених – нису захтјевале већи утрошак финансијских средстава, није било потребно копати раке, затрпавати их и, што је веома важно, губилишта су се налазила далеко од јавности.

При уласку у казниницу, у прво вријеме је овјером вршен формалан пријем спроводних листа. О саслушањима није било ни помена. Само би понеки стражар успут добацио: „Овдје ћете бити привремено, а затим идете на рад у уреднији логор са уредном опскрбом". Храну им нису давали, тако да су изне-

[198] Записник Окружног јавног тужилаштва Задар од 25. септембра 1952, Хисторијски архив, Задар.

[199] Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 180.

могли затвореници једва чекали да оду у тај обећани логор са „опскрбом“. Појединци су се зато јављали за слиједећи транспорт преко реда.

Транспортима, њиховим распоредом и отпремањем у логоре Јадовно и Слана руководио је управитељ казнионице Милан Старачек, а помагали су му Миле Врклjан Милица, Јосо Самарџија, Стево Томљеновић, Делко Богданић, др Круно Локнер, Стјепан Марковић Мацола, Тоне Биљан, Стјепан Орешковић, Иван Прпић Шуће, Јанко Михаловић, Звонко Пезељ, Анте Наглић, Гавро Шикић, Стипе Стилиновић Књапо, шеф полиције, Мирко Павичић, Лука Светић, Мирослав Бален, Миле Стилиновић Мила, Ивица Томљеновић, Јосо Матијевић, Шимац, Звонко Јохман, Јуцо Рукавина и многи други.[200]

Даринка Радмановић, ученица Учитељске школе у Госпићу, која је гледала довођење Срба у казниоицу, у изјави од 13. октобра 1942. године описала је поступак усташа према њима слиједећим ријечима:

„Једне недјеље послије подне у првој половини маја 1941. ишла сам улицом са мојом другарицом Јапунџић Драгојлом и видјела сам тада како је крај нас прошао у правцу казнионице један теретни камион, који је са стране и одозго био забијен даскама, а преко дасака пребачена церада. На камиону преко цераде сједиле су три усташе, од којих је један био ђак гимназије а двојица ђаци учитељске школе. Неколико других усташа сједило је крај шофера. Народ је видјевши овај камион викао: 'Воде Србе' и пошао за камионом, па смо се и нас двије упутиле према казниоици да видимо кога су довезли. Када је камион дошао до казнионице, зауставио се је, а усташе-ђаци, одбили су неколико дасака и ми смо видјеле тада да су у камиону лежали свезани Срби један на другоме као сноплье. Били су свезани ланцима и конопцима. Сви су били потпуно изнемогли, а један је био крвав и по глави те су непомично лежали. Око овога камиона наједном се је створила група ђака, усташа, међу којима сам видјела напријед већ поменуте: браћу Наглић, Балене и Матаију.

Усташе су Србима наредиле да изађу из камиона, али су Срби и даље непомично лежали јер су били испребијани. Тада их је наведени Матаија, ђак учитељске школе, стао кундаком ударати по леђима. Неки Срби су се тада почели мицати и јаукати, а други су и надаље непомично лежали. Тада су Матаији притекли у помоћ његови другови те Србе силом свукли из камиона на земљу. Неки су се Срби са земље дигли и тетурајући као пијани ишли пред усташама-ђацима у казниоицу, а усташе-ђаци су их при томе тукли ногама, док други Срби нису могли ићи, па су их усташе вукли. Матаија је непрестано тукао оне јаднике и говорио: 'Нека вам сада помогне Краљ Петар'. Нас двије смо се потом удаљиле и отишле кући.

Тај исти дан увече сједила сам у авлији са мојом баком Теодором, старом 76 година. Око 10 сати чуле смо како усташе воде са жељезничке станице у казниоицу групу сељака. Пришле смо до ограде авлије и видјеле у групи око 100 Срба, сељака, свезаних два по два. Међу овим сељацима било је много ста-

[200] АХ, ЗКРЗ – ГУЗ 1679/47, кут. 144; „Хрватски народ“, 11. јун 1941; ЗКРЗ – Зх 1410, кут. 152; ЗКРЗ – 2077/47, кут. 145; ЗКРЗ – Зх 304, кут. 149; ЗКРЗ – ГУЗ, 4664ц/45, кут. 69.

ријих људи. Водили су их шест оборужаних усташа, од којих је један ишао на челу групе, један отрага, и са сваке стране по двојица. Усташе су наређивале овим сељацима да пјевају четничке пјесме, које су сељаци морали пјевати, а послије тога су их усташе кундацима тукли. У овој групи настао је јаук. Усташе су им наређивали час да трче, час да стану. У задњем реду ишла су два млада сељака који су међусобно носили једнога старог сељака јер није могао ићи и био је сав крвав по глави. Баш пред нашом кућом налази се бунар и сељаци пролазећи крај овога бунара молили су усташе да им дозволе да се напију воде говорећи: 'Умријет ћемо од жеђи'. Усташе им нису дозволиле да се напију воде, већ су им одговорили: 'Нећете добити воде јер треба да црknете, истријебити ћемо вас све Србе'.

Оваквих и сличних призора гледали смо скоро сваки дан док сам год била у Госпићу. Госпићки Хрвати излазили су на улице, смијали се и одобравали. Ријетки су били који су то осуђивали, и ти се нису хтјели појавити на улици. Срби из Госпића нису смјели спавати код својих кућа, него су се преко ноћи скривали у поља и спавали у житу и трави, а по дану долазили кућама и чим би видјели у даљини кога усташу, бјежали су као дивље звијери. Усташе су долазиле по ноћи у српске куће и пљачкали их односећи све из кућа тако да су српске куће остале за кратко вријеме потпуно празне."[201]

За вријеме батинања, масакрирања и убијања у затворским ћелијама, усташе су у дворишту казнионице стварали буку ударањем о разне металне предмете, како се не би чули јауци и запомагања. Ноћу су убијене износили у двориште, настојећи то прикрити гашењем свјетала.

И утовар ухапшених у камионе су обављали ноћу. При том су се чули повици: „Улази! Пењи се!". Они који су остајали у ћелијама знали су да њихову браћу, очеве, рођаке и сусједе одводе на стратишта. Бројни свједоци причају о тим ужасима. Анте Рукавина, који је припадао странци Стјепана Радића, био је међу првима затворен са Србима. Он у својој изјави, коју ми је дао 27. јула 1981. године, каже: „ћелија у казниоици била ми је на првом кату и гледала је на двориште. За вријеме боравка у њој чуо сам запомагања и јауке и из других ћелија и са дворишта и то углавном по ноћи. То запомагање долазило је од људи које су усташе тукле. То се врло често чуло по ноћи из дворишта како усташе ударају и вичу: 'Улази!', а то се односило на оне које су товарили у камионе и одводили. Прије тога би их измучили и повезали жицом да би били што сигурнији да неће нитко моћи ни покушати бјежати."[202]

Јелена Басарић је са осталим Српкињама била у једној од ћелија с погледом на двориште, тако да је могла проматрати шта усташе раде са заточеницима. Једнога дана је, погледавши кроз прозор, међу осталим заточеницима у дворишту угледала свога оца. „Он ме је опазио и руком ми показао да је гладан али му ја нисам могла ништа помоћи. Неколико дана послије тога видјела сам како су усташе мојег оца са много других Срба свезали жицом, а потом спојили

[201] AJ, фасц. 911.
[202] Изјава Анте Рукавине из села Трновца код Госпића, ХАК, к. Јадовно.

ланцем и некуда одвели. Тада сам посљедњи пут видјела свога оца... У казниони-ци у Госпићу остала сам 15 дана и за то вријеме морала сам неколико пута ри-бати ходнике и ћелије, у којима су подови (патоси) били упрљани крвљу, а и зидови тих ћелија били су прљави. Једнога дана прије подне гледала сам из своје ћелије у двориште и тада сам видјела како је усташа једнога Србина на-кон краћег објашњавања из војничке пушке убио."[203]

Изјаве сестара Марије и Милице Вујновић из Дивосела, које су биле за-точене у госпићкој казниони-ци два и по мјесеца, у потпуности се слажу са изја-вом Јелене Басарић и других заточеника, који су макар и кратко вријеме про-вели у овом логору. Оне потврђују да су свакога дана, по устаљеној „процеду-ри", у колонама од по неколико стотина, заточеници одвођени из дворишта каз-нионице на Велебит.

„За вријеме нашег боравка у казниони-ци у Госпићу било је тамо много затворених Срба. Њих су усташе сваки дан тукли, а многе и убијали. Тако смо видјели једног дана како је један затвореник Србин, који се налазио у дворишту казнионице, хтио доћи до чесме и напити се воде, али га је усташа у том спри-јечио и убио из пушке. Испалио је у њега два хица а затим га ножем про'бо. Сваку ноћ смо слушале како усташе у ћелијама туку Србе, а ови под ударци-ма јаучу и стењу. Често пута смо морале прати патосе у ћелијама, који су били потпуно крвави. И зидови ћелија су били упрскани крвљу."[204]

Бранко Цетина, који је успио побјећи из логора Јадовно, говорио ми је о мучењу у госпићкој казниони-ци: „Ја сам у 18 години живота ни крив ни дужан ухапшен и доспио у казниони-цу у Госпићу, гдје сам провео 14 дана, а затим одведен у логор 'Јадовно'. За то вријеме од јутра до сутра слушао сам запома-гања и јауке људи које су усташе звјерски мучили и убијали. Гледао сам при-зоре мучења који су непојмљиви за нормалног човека, пребијање ногу и руку, избијање зуба, ломљење ребара и друга мучења која су могли радити само не-људи у људској кожи.

Да не би набрајао све, навешћу вам један пример који је и на мене оста-вио тежак утисак и кога се и данас сјећам. Једне вечери, предзадњег дана мог боравка у казниони-ци Госпић, усташе су довеле једну групу људи из Славони-је. Њих 10 убацили су у ћелију где нас је већ било 15, тако да смо стајали чита-ву ноћ. Сутрадан су нас извели на затворски круг, мислили смо да идемо на стрељање. На кругу су издвојили њих 10 и четворица усташа тукли су их док нису попадали. Међу тих 10 био је један јак човек четрдесетих година са доста великим брком који је издржао на ногама све батине. На крају му је пришао усташа узео га за леви а затим десни брк и очупао га, он је и то издржао иако га је крв облила. На мене је тај случај дјеловао да сам се једва одржао на ногама.

---

[203] Изјава Јелене Басарић од 14. априла 1942, дата Комесаријату за избјеглице и пресељеници у Београду. Јелена је 20. августа 1941. године отпремљена из Госпића у логор Јастребарско, а након 10 дана у логор Крушчицу код Травника, те у Лоборград код Златара. Ту је сазнала да су јој убијене мајка Пера, сестра Софија и снаха Аница са синовима, Владимиром (старим 9 година), Бранком (8) и Богданом (6). АЈ, фасц. 910.

[204] АС, фасц. 919.

Послије тога нас 15 су вратили у ћелију а оних 10 потоварили у камион и одвезли без трага у непознатом правцу.

Сљедећу ноћ смо провели у ћелији чекајући да и нас поведу. Сутра рано добили смо по шољицу каше, а затим су нас извели у круг затвора гдје је чекао један аутобус и два камиона и пошто су нас укрцали у та возила, колона је наставила пут до села Трновац гдје су нас искрцали, везали два и два, затим повезали спојним ланцем и повели према Јадовном. Тако увезана колона споро се кретала па је 20 усташа који су нас спроводили успут интервенисало кундацима неколико пута. После двочасовног марша у тој тужној колони стигли смо у логор 'Јадовно' гдје нас је на улазу дочекала назови пријемна комисија на челу са злогласним управником логора Рудом Рицом..."[205]

Свакодневно су у затворском дворишту формиране колоне заточеника, који су прво везивани жицом двојица по двојица, а онда и уздужним ланцем, а затим одвођени камионима или пјешице на стратиште. Од средине маја до 18. августа, из дана у дан, из ноћи у ноћ.

Логор Јадовно

Крајем маја и током јуна 1941. године, из свих крајева НДХ је свакодневно стизало на стотине заточеника у Госпић, па је простор казнионице Окружног суда убрзо постао премален. Због тога је у првој половини маја Министарство унутрашњих послова, на челу са Андријом Артуковићем, затим Еугеном Кватерником, равнатељем Равнатељства за јавни ред и сигурност, Јуцом Рукавином, усташким пуковником, Јурицом Фрковићем, великим жупаном жупе Лика и Гацка, Стјепаном Рубинићем, шефом усташког редарства у Госпићу, те Рудом Рицом и Драгутином Пудићем Паралузом, у велебитској забити, далеко од очију народа, основало логор Јадовно. Он је у почетку обухватао један шумски пропланак ограђен бодљикавом жицом. Простор под ведрим небом није био дужи од 50 и шири од 25 метара, али је временом проширивани и ограђиван, све до 24. јуна, када је добио свој коначни облик, па је тај дан узет и као дан оснивања логора, једног од првих масовних губилишта у НДХ.[206]

Јадовно је било директно подређено Редарственој усташкој бојни у Госпићу под заповједништвом бојника Стјепана Рубинића. У њеном саставу је била посебна јединица,[207] чији су припадници изводили Србе и Јевреје из логора и на

[205] Изјава Бранка Цетине од 20. маја 1989. године, ХАК, кут. Јадовно.

[206] Бабац М. Павле, Велебитско *Подгорје 1941-1945*, Београд 1965; изјава Серђа Пољака, стр. 25-26; Изјава Ота Радана од 9. марта 1946. године, АХ, ЗКРЗ – 1872/46.

[207] У документима КЗРЗ и другим изворима спомиње се више од 200 имена, међу којима најчешће: Мирослав Бален, Делко Богданић, Иван Бравар, Иван Брклјачић, Јосо Црница, Вјеко Црнић, Фрањо Девчић, Иван Девчић Жицар, Стипе Дошен, Тоне Дошен, Јуре Дуић, Ловро Дуић, Стипе Дуковац, Јосип Фрковић, Јурица Фрковић, Лука Фрковић, Марко Фрковић, Михо Фрковић, Иван Голац, Ивица Јањић, Никола Јањић, Звонко Јањић, Нико Јелача, Иван Јенгић, Никола Јенгић, Звонко Јохман, Јуре Јуришић, Јуре Крмпотић, Циго Марас, Никола Марковић, Стипе Марковић Мацола, Миле Матајија, Винко Матајија, Никола Матић, Јосо Матијевић, Мартин Ме-

околним губилиштима их убијали. Њима су заповиједала четири усташка официра, којима су биле подређене и усташке и домобранске страже око логора.

Логор Јадовно је био смјештен око 22 километра сјеверозападно од Госпића, дубоко у шуми велебитског масива, на 1.200 метара надморске висине. Цеста која од Госпића води на запад, према Карлобагу, иза села Подоштре се рачва и једним краком скреће на сјевер, према селима Трновац и Јадовно. Пут до Трновца, у дужини од 3,6 км, пролази равничарским тереном, а од католичке цркве у овом селу се пење уз Велебит, вијугајући серпентинама западном страном једног брда, и након 4,3 км избија на висораван, која се налази на 805 метара надморске висине. Висораван је дугуљастог облика и протеже се од југа ка сјеверу у дужини 2 км. Јужна половина висоравни је широка око 1.000, а сјеверна око 500 метара. Ту се смјестило село Јадовно, по којем је логор добио име. Од тог села се, подножјем источне стране брда Метле, пут наставља кроз шуму. Након 1.800 метара се стиже до прве јаме, познате под именом Шаранова јама.[208]

Од ње пут води даље према западу, 6,5 км уз брдо, гдје треба скренути према сјеверу и, низ страну, око 450 метара од цесте, тешко проходном стазом изаћи на шумски пропланак Чачић-долац или Чачић-драгу, с малим нагибом од сјевера према југу, обрастао густом буковом и јеловом шумом, на ком су усташе и домобрани подигли стравични логор Јадовно, намијењен искључиво уништењу српског и јеврејског народа.[209]

„О Јадовну је и помислити болно. Оно и именом својим казује много. Јадовно – јад и јадиковка наша, као и Косово, незацељива рана наша. Јадовно је и неизмјерна туга и вечита опомена.“[210]

Пут до мјеста логора је био вододерина, а и данас је тежак и готово непроходан. Њим је 1941. године прошло хиљаде људи везаних жицом, босих и полуодјевених, измучених глађу и жеђи, вријеђаних највулгарнијим ријечима, пребијаних полугама, удараних сјекирама и ножевима.

сић, Јосип Милковић, Стипе Милковић, Јанко Михаловић, Владимир Наглић, Звонко Наглић, Иво Ојеровић, Лука Павелић, Лука Павичић, ... Павичић, Миле Павлетић, Иван Петрлић, Звонко Пезељ, Стјепан Плеше, Јуре Ратковић, Руде Рић, Томо Рић, Звонко Рић, Стјепан Рубинић, Јуцо Рукавина, Јосо Самарџија, Петар Самарџија, Јосо Стилиновић, Миле Стилиновић, Стипе Стилиновић, Томо Шарић, Габре Шикић, Н. Шимац, Лука Трошељ, Јосо Угарковић, Никола Узелац, Миле Вркљан Милица, Анте Здунић, Иван Жупан и Мартин Жупан.

[208] „Ова је јама раније, у народу, називана Водена јама. Године 1939. прозвана је Шаранова по младићу Бубашу чија је породица носила надимак Шарани. Бубаш је ишао у сјечу дрва и врзмао се око јаме (по причању, он ју је хтио прескочити) и у њу се сурвао. Његов старији брат помоћу конопца се спустио у дубину и извукао га мртва. Од тада јама носи назив Шаранова.“ Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 196.

[209] Раздаљину од Госпића до мјеста логора Јадовно сам током истраживања прошао више пута. Мјерио сам површину логора и километражу од мјеста до мјеста, путем који су мученици прелазили од Госпића до губилишта. Уз помоћ добрих познавалаца терена, посебно пуковника Бранка Цетине, данас јединог живог свједока, који је као 18-годишњи младић успио побјећи из логора, реконструисао сам многе релевантне податке везане за логор и збивања у њему 1941. године. Користио сам наведено дјело Фрање Здунића Лава и бројне изјаве преживјелих логораша и извршилаца злочина – усташа (прим. аутора).

[210] Путни записи јеромонаха Атанасија Јевтића, *Од Косова до Јадовна*, Београд 1987, 225.

На путу од села Јадовно до Чачић-драге, мјеста логора, налази се Шаранова јама, промјера отвора око 3,5 м, мјерено од истока према западу, и 2 м од сјевера према југу. Таквом ширином се спушта до дубине од 12 метара, када се њена ширина повећава, да би на дну, на дубини од 47,5 метара, износила 6×7 м. Данас њена дубина износи 42 м, јер је простор висине 5,5 метара испуњен многим људским костима, балванима и камењем. Јама се простире строго вертикално. Стијене су глатке, изузев уског вертикалног канала који се пружа изнад сјеверног дијела дна јаме, гдје дебљина слоја костију износи око 5 метара. Из ове јаме нико није могао изићи, иако су многи у њу бачени живи.

Први који су послије рата дошли на мјесто логора Јадовно и до Шаранове јаме били су чланови Земаљске комисије из Загреба: Андрија Сунајко, Јура Башић, Јосип Девчић, Новачић, одборник из села Јадовно, и фотограф Ивица Милиновић.. Они су у записнику од 21. августа 1945. године написали слиједеће: „Повјеренство се је упутило из Госпића кроз село Трновац у Велебит на брдо, шуму и заселак Јадовно, гдје је стигло у 10 сати и затекло од народне милиције на челу са заповједником Прица Милошем, сеоског одборника друга Новачића, фотографа Ивицу Милиновића из Госпића.

Повјеренство се је упутило шумском цестом дубље у шуму Јадовно на Велебиту још 2 км отприлике, одакле је скренуло према сјеверу уском стазом кроз густиш шуме око 70 м и затим заокренуло око 20 м према југу, гдје је наишло на једну јаму.

У ову јаму су усташе из Госпића 1941. године бацили људе, доведене свезане из госпићке казнионице, према изјави Новачића, одборника заселка Јадовно, који је био и водич Повјеренства.

Жртве су вођене из Госпића горе наведеним путем, довођене до јаме свезане, гдје су биле убијене а говорило се и живе бацане у јаму.

Око јаме налазе се камене литице.

Са сјеверне стране је приступ к јами између до метар и пол високог камења и с те стране је површинска стијена јаме одерана...

Гротло је из јединствене камене громаде.

При бацању камена у јаму установљено је да пад камена с врха до дна траје 5 секунди...

На поглед кроз гротло виде се у полутами кости.

Око јаме са јужне и са сјеверне стране види се остатак исушеног креча, који се спушта низ површину јаме према гротлу.

Присутни фотограф узео је снимке јаме са сјеверо-источне стране, са јужне стране, изнад гротла јаме и простор пред јамом.

Присутни су мишљења, да је излаз из јаме без помоћних средстава немогућ, јер су камене литице влажне и у гротлу нема избочина.

Горе узете снимке јаме су саставни дио овог записника.

У сврху установљења садржине јаме потребно би било подузети спуштање у јаму и ископавање... Новачић надаље изјављује да су заточеници логора 'Јадовно' год. 1941. некако око почетка августа 1941. од усташа поубијани и закопани у неколико јама у самом логору, те да се и данас виде мјеста гдје су лу-

ди закопани. Дрвена кућа која је била уз логор да је срушена а материјал од ње да је развучен."[211]

Од Шаранове јаме пут води косо уз планинску падину до јаме на Гргином бријегу, те још неколико бездана.[212]

Под надзором усташких и домобранских војника, сами заточеници су оградили мањи простор на пропланку у Чачић-доцу још у мају, да би га почетком јуна проширили на површину 90×70 метара, а затим 24. јуна на површину 180×90 м, осигуравши га 4 м високом бодљикавом жицом, коју су везивали за околна стабла букава или за укопане стубове припремљене за ту намјену. Овај простор је имао овални облик.[213]

Управник логора Јадовно, усташки натпоручник Руде Риц,[214] неко вријеме је, на улазној капији, на импровизованом столу, у засебну књигу уписивао имена заточеника који су стизали у колонама. Ту, на улазу у логор, усташе су све придошле, иако су већ неколико пута били претраживани, темељито препипавали и, уз батине, псовке и понижавања, одузимали им све што би код њих пронашли.

Жичана ограда је била двострука, с међупростором од једног метра, у коме се такође налазила бодљикава жица, али спирално испреплетена. На сјеверозападној страни су била улазна врата, широка око 3 м, исто од бодљикаве жице. Испред врата су се, са обе стране, налазили по један усташа и домобран, а изнад њихових глава су висиле слике поглавника Павелића. С ванјске стране ограде, на сваких 30 до 40 метара, била су распоређена стражарска мјеста. Изван логорске жице, сјевернije од улазних врата, изграђене су двије бараке, мања за управника и заповједника логора, а већа за посаду обезбјеђења логора. Дужином веће бараке се налазио повишени плато, на којем су били постављени један митраљез и један пушкомитраљез. Плато је доминирао над логором и усташе су свакодневно из митраљеза пуцали изнад глава заточеника. Логораши су под стражом обављали разне послове од јутарњих сати до мрака. Сјекли су стабла у околини логора, као и она која су се налазила унутар ограде, чистили камен и поравнавали унутрашњи простор.

---

[211] ХАК, кут. Јадовно.

[212] Као и бројне друге на сјеверозападном дијелу масива, код Башких Оштарија и села Ступачинова, ове јаме су још увијек неиспитане. Због тога је Велебит аветна планина, с чудном утробом, у којој почива сабласна људска трагедија, по свирепости убијања непојамна човјечјем разуму (прим. аутора).

[213] Ото Радан, који је ухапшен у Загребу 21. јуна 1941. године и са 200 Јевреја и Срба 22-23. јуна, по наређењу шефа жидовског одсјека Ивице Бараковића, из Загребачког збора транспортован у Госпић, у својој изјави од 9. марта 1946. наводи да су већ сутрадан, тј. 24. јуна, шеф усташког редарства Стјепан Рубинић, Драго Пудић и Бешлић, заповједници у логору Јадовно, из њихове групе издвојили 25 заточеника и камионом их, са жицом и алатом за изградњу логора, послали на Велебит. То је била посљедња доградња овог логора. АХ, ЗКРЗ – 1872/46.

[214] Руде Риц, учитель у Подлапачи, котар Удбина, и Пазаришту, котар Перушић, усташки натпоручник, стар 40 година, добро је познавао територију Лике и Крбаве, па је то користио при хапшењима и убијању Срба. За вријеме учитељевања, истицањем свог југословенства и радом у Југосоколу, вјешто је скривао мржњу према српском народу и однос према усташком покрету, за који је активно радио. ХАК, *Зборник 20*, 1989, 148, 155, 189, 191, 202, 205, 796, 799, 800, 806, 815, 816.

Затвореници нису имали никакве просторије за смјештај. Налазили су се под голим небом, изложени временским непогодама дању и ноћу. Због ниских температура и влажности у шуми, посебно несношљиве су биле ноћи. Сједили су или лежали на земљи, уколико неки од њих није прикупио нешто грančица и стеље (папрати) или коре дрвета, сакупљених у околици логора у пратњи стражара. Средином јула, логораши су подигли надстрешнице – сјенице, како су их сами звали, које су покривали буковим, односно јеловим гранама и папрати. Висином су досезале до 2 метра, а под сваку се могло смјестити 20-30 људи. Пристизањем нових заточеника, број надстрешница се повећавао, тако да су израсле у облику поткове, полукруга отвореног према југоисточној страни логора, док је посебан ред сјеница затварао поткову. У њима су заточеници били распоређени према националној припадности – посебно Хрвати, посебно Јевреји, посебно Срби. Јевреји су били смјештени у западном дијелу поткове, дугом 50 метара. Три-четири метра удаљене од њих, настављале су се сјенице за Србе и оне су затварале сјевероисточни и јужни дио, дужине 130 метара. Одмах до њих, на удаљености од 1,5-2 метра јужно, биле су подигнуте сјенице за Хрвате, у дужини 20 метара (шематски приказ на страни 276). Сјенице су биле удаљене око 25 метара од ограде. Ради што боље прегледности, овај простор је био искрчен од растиња. Заточеници нису смјели прилазити огради на мање од 2 метра, јер би у противном стражари пуцали. Нису смјели међусобно да разговарају, што су и иначе избјегавали, плашећи се денунцијација. Живјели су у безнадежности, очекујући сваког часа позив и одвођење на губилиште.

Били су оскудно обучени и без хране. Само једном на дан су добијали чорбу од граха, по коју су долазили до улазних врата, један по један, и то посебно Срби, посебно Јевреји, посебно Хрвати. Воду за кување су доносили сами у пет казана, одлазећи по њу у пратњи стражара до извора Црни потоци, удаљеног од логора око 400 метара. Јевреји и Хрвати су имали мало посуђа. Наиме, приликом доласка у логор, њима је било дозвољавано да га унесу, док су Срби израђивали себи дрвена кориташца или су јели из шешира, понекад и из голих шака. Патили су од глади и хладноће, сталног кундачења и пребијања, мучени на разне начине и исцрпљивани тешким шумским радовима.

Сваког дана предвече, Руде Риц је, по властитом избору, прозивао 40 до 60, некад и до 80 заточеника, које су у два до три наврата, предвече или зором, изводили из логора његови помагачи, Јосо Томљеновић, Анте Галац, Никола Шпелић, Иван Руделић и друге усташе, убијали их и бацали у оближње јаме, прије свега у ону на Гргином бријегу, удаљену 1,5 км. По причању преживјелих заточеника и самих злочинаца, непун сат по њиховом одвођењу, они који би остали у логору чули би митраљеску пуцњаву и тако знали што се с тим несретницима догађа, стрепећи за час када ће и сами бити прозвани и недужни поћи у насилну смрт, која им је била намјењена само зато што су били друге вјере и нације, или противници усташког дивљања и фашизма.

Логор Јадовно је био под надзором Уреда III Усташке надзорне службе (УНС), којом је руководио Мијо Бабић, а затим Макс Лубурић. Управник логора је био Руде Риц, а заповједник усташки натпоручник Бешлић, студент из

Сплита, док је његов замјеник био усташки поручник Драгутин Пудић Парализа. Ради давања упута за масовне ликвидације, логор су неколико пута посјетили велики жупан Јурица Фрковић, Дидо Кватерник, Макс Лубурић и други високи усташки функционери, међу којима и Божо Стошек, агент из Загреба, вјероватно из УНС-а.[215]

Заповједник Бешлић је често, посебно у јутарњим сатима, као за забаву, отварао ватру из митраљеза изнад глава логораша. Пудић је више водио рачуна о радовима које су заточеници изводили, при чему се посебно наслађивао ударајући их и ускраћујући им оно мало мршавог оброка, уколико се, по његовој оцјени, нису довољно залагали на послу, односно сјечи дрва.

Површина логора указује на чињеницу да он није могао одједном да прихвати већи број заточеника. На основу расположивих извора, дошао сам до закључка да је у њему просјечно боравило 2.500-3.500 људи дневно. Божо Шварц у својој изјави од 17. јула 1943. године износи да је средином јула 1941, када је допремљен у логор, затекао близу 4.000 људи, углавном српске националности.[216] Свакога дана су једни извођени из логора и убијани на најсвирепији начин, а други довођени – тако свакодневно, од 24. јуна до 21. августа, пуних 57 дана. Били су то већином Срби из Лике, Горског котара, Карловца, Загреба, Сиска, Петриње, Глине, Двора на Уни, Книна, околице Задра, Дубровника, Кордуна, Подравине, Славоније, Срема, Осијека, Винковаца, Бјеловара, Пакраца, Вировитице, Ђурђевца, Копривнице, Сарајева, Мостара, Фоче, Фојнице, Бугојна, Зенице, Добоја, Бањалуке, Бихаћа, Јабланице, Босанске Дубице, Босанске Крупе, те бројних других мјеста НДХ. Мањи дио заточених су чинили Јевреји, али према њиховом удјелу у становништву НДХ, тај број је био велик. У логору се нашао и извјестан број Хрвата комуниста, скојеваца и њихових симпатизера, од којих је 31 враћен у Госпић, одакле их је мањи дио пуштен кућама, а већи упућен у друге логоре, у којима су углавном убијени или су замјењени за заробљене војнике НДХ.

Др Александар Блајсвајс (Bleisweiss), један од заточеника који је имао срећу да остане жив, допраћен је у Госпић с 200 јеврејских младића из логора Даница 10. јуна и одмах, са жељезничке станице, упућен у Јадовно. О тим данима он свједочи: „У Госпић смо стигли увече на жељезничку станицу. Искрцани смо на простор који је раније служио за истовар стоке, а сада као сабирни логор. Пописао нас је усташки натпоручник Јанко Михаловић. Стрпали су нас у камионе и отпремили у логор Јадовно на Велебиту. Након два сата вожње, негдје у зору, стигли смо на одредиште у један простор на пропланку који је ограђен бодљикавом жицом. Био је то логор Јадовно. Смјестили су нас у мањи дио логора у коме су се налазили Јевреји док је други, већи дио, припадао Србима. Овдје смо затекли око 70-так Јевреја док је по мојој процјени Срба било неколико стотина. Прво што сам запазио је то да је логор био под ведрим небом и ограђен двоструким редом бодљикаве жице која је била висока око 4 метра.

[215] Изјава Боже Шварца од 17. јула 1945. године, АХ, ЗКРЗ ГУЗ – 2235/45.
[216] АХ, ЗКРЗ – 1872/47, кут. 90.

Жица је била разапета између ступова, а понегдје је била причвршћена и за околна стабла, јер је простор на коме се налазио логор био окружен густом шумом. Око логора била је логорска стража коју су држале усташе и домобрани и то на сваких неколико метара један. Били су наоружани пушкама на којима су имали бајонете. Изнад круга логора биле су двије бараке и на једном балкону усташа с митраљезом који је будно пратио што се дешава у логору. Температуре су биле ноћу веома ниске а по дану вјетрови и кише..."[217]

Анте Рукавина, који је 24. априла доведен у госпићки затвор, испричао ми је, поред осталог, како је доспјео у Јадовно и што је све видио:

„Крајем седмог мјесеца 1941, изведен сам из ћелије у двориште казнионице и повезан са још око 250 људи који су овдје дошли само дан раније а били су Срби из Босне. У дворишту је био камион са брашном и нас девет из колоне су одвезали и стрпали у камион на брашно и са четири усташе одвезли на Јадовно. Некако на свршетку 24-ог километра, камион се зауставио и нас деветорица смо односили брашно неким путељком, дугим око 400 метара, у логор. Послије истовара брашна стрпали су нас у жицу. Иза нас, за око један сат, дошла је група осталих са којима смо били повезани у казниници."[218]

Рукавина описује заповједника Бешлића као високог човјека, свијетле боје, више црвенкастог, са упалим образима и широком брадом. Носио је наочари и био изразит злочинац. Потврђује наводе већине преживјелих да су стражу и уморства вршили усташе и домобрани. Он је у логору затекао више од 1.500 логораша, а убрзо је дошло још око 1.000 Срба и 300 Јевреја. У Јадовну се налазио око мјесец дана. „За све моје вријеме боравка у логору дневно су долазиле нове групе заточеника. Обично су их доводили ујутро рано или предвече. За вријеме мог боравка у логору био је један покушај бијега. Побјегла су четири логораша, претходно су просјекли жицу. Бјежали су ноћу. Тројица су убијена јер су њихова тијела донесена у логор, а четвртога није било, говорило се да је утекао."[219]

Податке које је изнио Рукавина потврђује и Јаков Ратковић у својој изјави пред Земаљском комисијом за ратне злочине од 20. августа 1945. године,

---

[217] Изјава Александра Блајсвајса од 30. октобра 1987, ХАК, кут. Јадовно. Блајсвајс је у логору боравио три дана. Заједно с десеторицом других Јевреја, од којих се сјећа Боже Шварца, Иве Волнера, Срећка Ткалчића, Драге Маутнера, Ервина Гутмана, Бориса Дозенвасера и др Емила Фројндлиха, упућен је затим у госпићку казниницу, гдје су сутрадан одређени у радну групу која је била задужена да чисти улице у Госпићу. Нешто касније је у казниницу враћен и др Бела Хохштетер. Блајсвајс каже да су постали сметљари (фотографија ове десеторице Јевреја обишла је многе изложбе). Били су смјештени у хотелу „Европа", у којем је био усташки стан. Хранили су се заједно са усташама, а касније су били у једној гостионици чији власник Србин је био убијен. Блајсвајса је ослободио Јуцо Рукавина, којег је лијечио његов отац још у вријеме Јуциних емигрантских дана. Из Госпића је отишао у Загреб 15. августа, прије но што су погубљени сви логораши у Јадовну.

[218] Записник Окружне комисије за утврђивање ратних злочина, бр. 1826, од 18. јуна 1945, стр. 2, ХАК, кут. Јадовно.

[219] Рукавина је, у групи од око 35 заточеника, међу којима су били Јаков Ратковић, лугар из Брушана, др Ладислав Ханжек, министар, и Стева Ћирић, изведен из логора и враћен у госпићку казниницу. Одатле су њих 31 католика одвели у усташки стожер, гдје су неки добили пропуснице и пуштени кућама.

у којој износи да је као Хрват био затворен у госпићкој казниоици 50 дана, одакле је почетком августа, с 30 Хрвата, одведен у Јадовно, гдје је, по његовој процјени, затекао 1.000 Срба и 300 Јевреја. „Заточеници су примали храну без соли, масти и круха, углавном као у казниоици. Хрватима се давала нешто боља храна – гушћа, а Србима скоро никаква."[220] Ратковић је у логору боравио 13 дана, након којих су сви заточени Срби и Јевреји побијени у самом логору, а он је, с још 30 Хрвата, враћен у госпићку казниону. Потом су њих 21 отпремили у логор Јастребарско, а десеторица из Госпића и околице су пуштени кућама.

У извјештају Заповједништва копнене војске у Загребу, у којем је описана унутрашња и ванјска војно-политичка ситуација у времену од 10-20. јула 1941. године, поред осталог се наводи: „У Госпићу од стране наше и италијанске војске предузете су све мјере предострожности услијед допреме 1.500 људи у концентрационе логоре. У мјесто Грачац, а на замолбу усташког повјереника из Госпића, упутило је постајно заповједништво из Госпића одред од 30 домобрана као појачање усташама, јер је наводно дошло до изгреда... Употребљавају се поједини водови и сатније у Лици и Босанској Крајини како не би дошло до устанка, због пресељавања српског живља из тих крајева."[221] Овај, као и више других докумената, свједочи да су италијански војници помагали хрватској војсци у злочинима над српским народом.

О логору Јадовно и злочинима извршеним на Велебиту постоји низ докумената у којима сами злочинци описују шта су радили. Тако Никола Анте Милковић, који је био у тзв. усташкој летећој коњачкој групи и априла 1941. године међу првима у усташкој милицији, износи да је био пратилац у групи с Милом Стилиновићем, Марком Марасом, Ивом Марасом, Николом Матићем, Николом и Ивицом Томљеновићем, Милом Шафаром, Ником Шпелићем и Стипом Брклјачићем. Они су пратили Србе који су из казнионице или са жељезничке станице вођени у колонама у логор Јадовно.

У групи су били и сатник Јуко Заставниковић, сатник Мартин Наглић, поручник Буцунић и други. Никола каже: „Неколико пута сам са осталим као стражар пратио заточенике од жељезничке станице до логора и казнионице. Неколико сам пута са осталима возио даске за Јадовно – правили су бараке. Заповједник нам је тада био један домобрански поручник, малог раста, коврчаве косе, који је касније отишао у партизане."[222]

Сатнија у којој је био Никола бројила је 80 усташа и била под командом поручника Маринковића. Они су свакодневно одводили жртве из Госпића на Велебит или на оток Паг и с другима учествовали у убијању жртава маљевима и ножевима над јамама. Усташе су до јама логора Јадовно и логора Ступачиново код Башких Оштарија доводиле изнакажене, изморене и измрцварене људе, везане жицом по двојица и ланцем по дужини колоне, било са жељез-

[220] ХАК, кут. Јадовно.

[221] *Зборник докумената и података о ослободилачком рату народа Југославије* (даље Зб. НОР), том V, кн. 2, АВИИ, 1952, 274.

[222] Записник од 31. августа 1945. и Пресуда Окружног суда у Госпићу, К. 247, од 20. фебруара 1946. године, ХАК, ф. Окружни суд Госпић.

ничке станице, из казнионице или са Овчаре. Прије убијања су са жртава скидали одјећу и дијелили је између себе, те продавали или поклањали својој родбини и пријатељима. Над јамом би обично ударали по глави прве из колоне батом тежине око 3 кг, такозваном мацолом. По њиховим исказима „било је с почетка теже гурнути прве у јаму, али када би неколико првих пало, они би и друге живе повукли за собом који би падали филмском брзином да их се не би више могло бројити". Тако су сами описивали свој допринос НДХ. Након сваке поједине колоне људи које би гурнули у јаму, редовито би за њима бацали бомбе, након чега су се чули вапијући јауци умирућих. Док су једне усташе убијали, други су чували колоне везаних људи, који су избезумљени чекали да дођу на ред да буду убијени батовима или из митраљеза, те полуживи или живи стропоштани на дна незаситих велебитских јама.

Николин братић Иво Милковић, који је 1945. године радио у болници „Ребро", испричао је: „Мој братић Никола је међу првима узео оружје као усташа у Госпићу и учествује у хапшењу и убијању Срба, Јевреја и неких Хрвата. Својим очима сам имао пригоде да видим како са још неколико усташа, прије у камионима, а потом у колонама, води ухапшене Србе и Јевреје које би затим ликвидирали у Јадовном и још неким другим мјестима. Исти Никола убио је и управитеља Препарандије у Госпићу Илију Опачића и још неке професоре чији је ученик био."[223]

Стјепан Ивана Плеше-Суша из Косињског Баковца, такође од првих дана у усташкој милицији, сам је причао како воли пити људску крв. Учесник је злочинстава на стратиштима Јадовна, а послије тога је у селу Млакви, у којем живе Срби, жене и дјецу бацао у ватру и друге потицао на то. Сам је испричао: „1941. године, одмах послије оснутка НДХ, ступио сам у усташе у Госпићу, а заповједник нам је био Анте Михић Ћићо. Из Госпића сам отишао са још 14 усташа на Јадовно гдје се налазио логор за Србе и Жидове. У логору је тада било до 2.000 душа. Био сам стражар над логором гдје се вршио покољ тога народа. Из њега су обично ноћу одвођене групе од 70 до 80 особа и убијани недалеко од логора. За вријеме мог кратког боравка од 6 дана убијено је 300 особа. Као стражар у логору 'Јадовно' имао сам дужност пазити да ко из логора не побјегне, те у случају бијега да за њим пуцам. До тога није нити дошло, јер није нитко нити покушао да побјегне. Поред нас 14 који смо дошли на Јадовно под заповједништвом Нине Драјице било је тада у логору још 40 усташа као логорска посада под заповједништвом усташког поручника Пудића. Заповједник нас стражара био је Анте Здунић који је с нама изводио 20 до 30 Срба ван логора гдје су убијани. Сви они који би се јавили као болесни речено им је да иду у болницу у Книн а одвођени су и убијани."[224]

---

[223] *Исто.*

[224] Стјепан Плеше је још истакао: „Када сам се вратио са Јадовна, отишао сам за Косињ. У то вријеме вршени су покољи у селу Млакви, Кршу и осталим српским селима. Први дан када је вршен покољ нисам био присутан, док сам други и трећи дан учествовао у покољу над народом села Млаква. Видио сам када су усташе спалиле четворо дјеце, а у ватру их је бацао Пајкан Шпољарић из Косиња, усташа. Трећи дан, када смо ишли у Млакву, нас тројица усташа наишли смо на

Срби и Јевреји су из Госпића до села Трновца свакодневно допремани у два камиона и једном аутобусу, којима су управљали Миле Штука, Иван Холупа Пуба и Лука Полић, а од трновачке католичке цркве су до Јадовна ишли пјешице, у колонама у којима је било и до 500 људи. О усташком логору Јадовно и одвођењу заточеника на стратишта причао ми је 1987. године Мићо Јелача, добар познавалац прилика у то вријеме у Госпићу: „Негдје послије 15. априла позван сам у домобранство. Ја сам био шофер и био сам задужен једном старом прагом РВ која се налазила у касарни код домобрана. Међутим, запазио сам да та моја кола сваку ноћ нетко одвози и оставља у усташком стану. Ја сам се пожалио нашем команданту Пихлеру да ми сваку ноћ нетко одвози кола и да због тога нећу бити с њима више задужен. Тада је Пихлер отишао у усташки стан и наредио да моја кола не смије више нитко дирати. Усташке компетенције често су прекорачивале и домобранску домену па је тако долазило и до међусобних несугласица. Тако је било и са овим камионом који сам ја возио а често пута ујутро налазио у њему одјеће и обуће за коју претпостављам да је довежена са Јадовна. Једне су ми ципеле биле сумњиве па сам их хтио провјерити јер сам сумњао да су то ципеле Никице Францетића, котарског функционера ХСС-а. Код његове куће су ми рекли да то нису његове ципеле. Будући да се већ шушкало да људе одводе и ликвидирају негдје у Велебиту, ја сам се побојао да су и њега тамо ликвидирали па сам хтио провјерити. Након што су завршила прва хапшења по Госпићу, почеле су усташе јавно водити људе постројене у колонама кроз град.

Ја сам те колоне гледао сваки или готово сваки дан како пролазе кроз Госпић. Те колоне ишле су од госпићке казнионе на Канижу кроз Подоштру и на Трновац. Затим од Трновца спровођене су према Јадовну. Према причању становника Трновца и Оштарија неке колоне спровођене су и цестом према Карлобагу па се претпоставља да су вођене на Паг или су негдје успут ликвидиране. Ја сам гледао и транспорте који су се кретали са жељезничке станице. То су биле колоне и колоне људи које су биле везане једним посебним ланцем који је ишао уздуж колоне и тако повезивао читаву колону док су два и два били везани жицом. Оне су спровођене кроз Госпић јавно не само по ноћи него и усред бијела дана. На мене су те колоне оставиле страшан утисак. Посред улице ишла је та тужна колона испраћених и изморених људи путовањем и глађу и жеђу, а са стране усташе које су их непрестано кундачили, псовали и тјерали да пјевају. Тко је могао, тај је ишао, а тко није, немилосрдно је убијен. Ја знам да се наш свијет згражао гледајући све то. Сјећам се једне моје рођакиње која је плакала гледајући те изморене људе а имала је кћер која је била усташки настројена и која је вриштала од радости. Обје су знале да тај свијет одлази на губилиште. Сјећам се и усташа који су водили заробљенике на примјер Марка Мараса Лињака. Они су уједно били и егзекутори горе на јами. Онда је у Госпи-

једног Србина. Он је почео бјежати испред нас. Тада је на њега опалио два метка Паве Шимац, затим сам ја на њега пуцао и од првог метка сам га погодио и убио." Пресуда К. 88, од 22. маја 1946. године, ХАК, ф. Окружног суда Госпић.

ћу организирана једна десетина која је клала и ликвидирала горе на Јадовну. Сјећам се једног којег сам као службеник ОЗН-е ухватио у Бјеловару послије рата, звао се Антун Здунић који се камуфлирао и живио као миран грађанин у Бјеловару. Кад смо га ухапсили, бранио се да је на Јадовну држао обезбјеђење на јами и да није ликвидирао логораше. Ми смо заједно с њим извршили очевид, Јурковић Јуре и ја, а он је нама описао како се над јамом убијао сав тај свијет.

Према његовим ријечима ликвидације су се вршиле пиштољима, маљевима, сјекирама и не само над јамом већ и изван логора и успут, на путу до логора. Тај Анте Здунић, кога су звали Белца, споменуо је Милу Стилиновића, званог Штука, Мајкиног. Он је био на челу те групе заклетих усташа.

Многи људи који су одвођени из Госпића, вођени су одмах директно у јаму па је логор био само као депонија. У непосредној близини логора налази се још јама и многи су логораши завршили у њима. Причало се да су неки завршили у Вранзиној јами, у засеоку Ступачиново. Осим што су људи одвођени пјешице у колонама према Велебиту, неки су вожени камионима и једним аутобусом. Стари Антун Рукавина каже да је имао ту привилегију да на Јадовно буде пребачен аутобусом. Када је дигнут устанак у Дивоселу, почетком августа, терор над Србима био је још више појачан. Ако се до тада вјеровало да ће нетко бити поштеђен, од тог дана свима су илузије биле распршене...!

Заточенике су пратиле усташе и успут тукли кундацима, и боли ножевима пушака уз највулгарније псовке свега онога што је српско. Кажем, ишли су према логору због тога јер многе колоне и мање групе нису имале ни толико среће да дођу до логора већ су успут убијани и бацани у успутне јаме, прије свега Шаранову јаму, сада већ чувену по великом броју убијених. Но, како збирни логори у Госпићу због великог броја нових страдалника нису могли увијек извршити прихват, они би већ са жељезничке станице били директно превежени или пјешице одвођени на Велебит или упућивани у помоћни логор Ступачиново, код Башких Оштарија, и тамо у јамама сјеверозападног Велебита убијани маљевима, или пак отпремани даље према Карлобагу и на оток Паг у логоре 'Слана' и 'Метајна'. У том правцу су с мушкарцима Србима и жидовима отпремане дјевојке и жене с дјецом."[225]

Они који би дошли до Јадовна, стигли су на трећу или четврту степеницу мучилишта, која је за Србе била и посљедња. Кажем за Србе, јер нисам пронашао никакву потврду да је иједан који је приспјео у сам логор преживио, осим четворице који су успјели побјећи.[226]

Људи у колонама, повезани и измучени, ишли су само напријед. Нису знали куда иду. Понеки су чули, још у вријеме хапшења и транспортовања у Госпић, да иду негдје у Лику, на Велебит, гдје ће бити на раду, сјечи шуме.[227]

---

[225] Мићо Јелача, Изјава о усташком логору Јадовно, ХАК, кут. Јадовно.

[226] Били су то Серђо Пољак, Бранко Цетина, Мане Чанак и Радослав Грубор из Турбета код Травника.

[227] И сâм сам, као десетогодишњак, добро запамтио те приче, неку наду тих затвореника, као и израз лица и ријечи свог оца Раде, када смо га посјетили у затвору усташког стана у Кар-

Многи затвореници су мислили да је Јадовно некакав град, у којем ће имати удобније просторије за смјештај. Своја сјећања на колоне које су из Госпића ишле пјешице у правцу Велебита испричао је Стјепан Николе Косовић из Личког Новог, тада 12-годишњи дјечак, који је заједно са својим вршњацима чувао стоку покрај пута којим су заточеници пролазили.

„Благо смо најчешће гонили на предио зван Новосело. То је управо мјесто гдје се цеста за село Трновац одваја од главне цесте Госпић-Карлобаг. Ту сам скоро сваки дан виђао како усташе у правцу села Трновац воде колоне ухапшених и повезаних људи. Тих колона било је и прије и послије подне. Прије подне 3-4, а послије подне 2-3 колоне. Уз колоне су ишле усташе. Људи су били повезани 2 по 2 и још уздужно између себе. Ови су људи били различито обучени. Видјело се добро обучених и они су са собом носили кофере. Изгледали су као господа. Али био је врло велик број људи који су били голи и боси, имали су на себи само кошуље и гаће. У то вријеме ја нисам знао тко су ти људи. То сам сазнао у селу кад се причало да су то Срби и Јевреји које гоне у Јадовно да их побацају у јаме и провалије. Остало ми је врло добро у сјећању када су нас чобане из ове колоне, док смо их проматрали у пролазу крај цесте, питали: 'Да ли је далеко град Јадовно?' Ми дјеца смо им показивали руком да је то у том правцу, али нисмо говорили колико је далеко јер ни ми сами нисмо знали колико је далеко Јадовно."[228]

У својој изјави од 6. августа 1981. године, о несрећи Срба прича и Иван Јосипа Фајдић из села Будака, тада 14-годишњи ученик госпићке гимназије, који је из Личког Осика долазио у Госпић. „Сјећам се да сам једнога дана, већ су биле школске љетне ферије, дошао у Госпић. Стајао сам пред хотелом 'Лика' и видио како су усташе гониле колону Срба у правцу Карлобага. То је било прије подне. Колона је била дуга око 100 м, тј. као од хотела 'Лике' до данашњег Комитета СКХ. Колона је била свезана и то тако да су два по два била везана, а поред тога, читава колона уздужно. Људи који су сачињавали колону били су различито обучени. Видјело се да су то били већином сељаци, али је било и грађана, што сам закључио по начину одијевања. Колону су са стране пратиле усташе."[229]

У село Шибуљину је 20. априла 1941. године дошао усташа Јуза Газић, с два стражара, и позвао истакнутије људе на „саслушање" због оружја. У вријеме када још није било ни трага некаквом отпору српског народа усташкој држави, док су српски сељаци мирно обрађивали своја поља, у српско село Шибуљину, на морској обали под Велебитом, приспјео је аутомобилом и Јурица Фрко-

ловцу. Забринуто, али с надом у живот, говорио је мени и мојој мајци Марти, својој супрузи, да му донесемо топле чарапе, веш и боље чизме, јер су им рекли да ће сутра или прекосутра влаком отићи у Госпић и на Велебит, гдје ће радити у шуми, па му је потребна боља обућа и одјећа. Мој отац није реченог дана упућен у Госпић, као ни други који су били с њим, јер је тога дана био прекинут саобраћај на прузи између Доњих и Горњих Дубрава. Остао је жив захваљујући томе (прим. аутора).

[228] Изјаву Стјепана Косовића од 10. августа 1981. године записао је Фрањо Здунић Лав. ХАК, кут. Јадовно.

[229] Изјаву Ивана Фајдића је записао Фрањо Здунић Лав. ХАК, кут. Јадовно.

вић, велики жупан из Госпића, који је дао налог за хапшење виђенијих Срба. Не слутећи никакво зло, позиву усташког повјереника Миле Сјауса из Трибња одазвали су се Душан Маринковић, поштар, његов син Филип, радник Исо Стрбо и бродоградитељ и поморац Миле Лукић. Од Душанове куће су, уз пратњу усташа, ишли према Крушчици, не понијевши собом ништа, јер им је речено да ће се, након кратког саслушања, брзо вратити својим кућама. Но, на улазу у Крушчицу их је дочекала група усташа с Марком Чавићем на челу, који су их камионом одвезли у логор Госпић.[230]

Милу Лукића су у Госпићу ослободили Италијани. Плашећи се да ослобођени Миле не обавијести народ о њиховим намјерама, усташе су промијенили тактику, тако да су слиједећу групу Срба из Шибуљине, ухапшене 25. априла, упутили преко Башких Оштарија, Трновца и села Јадовно директно у Велебит, а не у Госпић. У тој групи су били Владимир Бабац, Драган Лукић, Марко Лукић, Никола Пољак, Серђо и Стеван Пољак. Ове људе су одвели њихови сусједи, усташе из Трибња и Лукова Шугарја, Шиме Вукић, Ивица Девчић и други.[231] Оној тројици који су били заточени у госпићкој казниоици, прикључени су и браћа Јован и Илија Лукић из Шибуљине. Они су 20. априла, истога дана када су одведени њихови поменути сусељани, кренули из свог села у намјери да побјегну, да преко Госпића оду било куда гдје би били заштићенији. Међутим, иако су успјешно стигли до жељезничке станице у Госпићу, управо када су хтјели ући у влак, ухапсили су их усташки агенти и одвели у редарство, гдје их је препознао усташа Иван Миловац, звани Грга, и затворио у госпићку казниоицу. Ту су затекли већи број похапшених Срба како сједе на земљи и укочено проматрају ужурбаност усташа, који су истоваривали камионе препуне Срба, ударајући их кундацима и ногама, и истовремено утоваривали повезане, које су одвезли пут Велебита. Групу у којој је био Стеван Пољак мучили су неколико дана и ноћи, а затим их одвели у Башке Оштарије, гдје су наставили да их туку кундацима и моткама. „Ударали су нас чим су год стигли и кад год су стигли. Стављали су нам оловке међу прсте па их стискали, тјерали су нас да пјевамо, везали су нас сву седморицу и тако везане бацали на под, па су по нама скакали, а када би им то додијало, натјерали би дјецу да по нама скачу. Наговарали су нас да се прекрстимо па да нас неће убити. Толико смо били изударани и мучени да је свима ишла крв на уши, нос, уста, уопће на све отворе, а сви смо били модри од удараца.“[232] Стеван Пољак, који се успио спасити обећавши комшији, усташи Марку Чавићу, све своје имање, сјећа се да су усташе у Брушане довели још 36 Срба, које су, заједно с његових шест сусељана, одвели на Велебит и бацили у јаму маја 1941. године.[233]

О томе је детаљно причао Серђо Пољак, који је над јамом погођен у руку, но успио да се заустави на једној избочини и након одласка усташа се извукао

[230] Бабац М. Павле, *н. д.*, 19.

[231] АХ, ЗКРЗ ГУЗ 4664/45, кут. 69.

[232] Записник Окружне комисије за ратне злочине Задар, број 778, од 20. марта 1945. и Изјава Стевана Пољака од 22. марта 1945. године.

[233] АХ, ЗКРЗ ГУЗ 2141/46, кут. 89.

и отишао својој кући. Група од 42 Србина, у којој је био и Серђо, измучена батинама и заморена дугим пјешачењем, стигла је ноћу у логор Јадовно. Сутрадан су угледали велику масу људи у простору ограђеном бодљикавом жицом, који је обухватао површину 50×25 метара. Око жице су били усташко-домобрански стражари, тако да нико није могао прићи логору нити из њега побјећи. Сељани Шибуљине се нису дуже задржали у логору. Провели су у њему само дан и ноћ. Сљедећег дана у зору, с већом групом људи, како је описао Серђо Пољак,[234] били су повезани жицом. Он је успио да при везивању подметне десну руку, на којој није имао шаку, што му је омогућило да проведе замисао да се у погодном моменту ослободи жице и покуша побјећи од смрти. Повезане људе су повели каменитим путем у правцу запада, уз малу пошумљену главицу, сјеверним подножјем Велебита. Послије сата хода, прије него ће избити на врх брежуљка, стражари им наредише да стану. Избројали су 50-так људи, међу којима и Шибуљчане, и повели их низ главицу, ка једној уској долини. Ту је стајала група усташа, недалеко од пољског шатора, испред којег се налазио сто с неколико столица. Док су прилазили, пратиоци им рекоше: „Тамо ћете бити прозвани и разврстани за радове." Један од усташа је додао: „Сада ћете брзо добити ручак."

„Везани и престрашени људи ућоше у круг који су направиле (аутоматима) наоружане усташе. Примјетише и четири митраљеза постављена у правцу јаруге коју су запазили тек пред сам крај. Прић им усташки официр, Рудо Риц, бивши учитељ. Уз ријечи: 'Ајте напријед, брже, брже!', поведе их напријед до уздигнутог узаног каменитог платоа. Прођоше поред митраљеза, и тада им усташки официр рече: 'Ми овдје спремамо вјежбе у стрељби, а ви ћете нам помоћи тамо преко јаруге да постављате школске мете. Ајте брже!' Тако их је довео до краја провалије изнад крашке јаме. Официр се одмакнуо неколико корака и том тренутку заштекташе митраљези. Настаде јаук, шикнула је крв. Људи су падали као покошено сноп̃ље. Усташе које су стајале са стране, стадоше пушкама убијати недотучене жртве и гурати их ногама с платоа у јаругу.

Чим је чуо митраљеску пальбу, Серђо Пољак није губио вријеме нити чекао да му прић̃у убице. Пошто се брзо ослободио жице, сам је трком скочио у јаму. Није дуго падао јер се убрзо задржао на једној заглављеној гомили лешева и одмах прильубио уз једно испупчење у зиду, сав обамро од страха. Примјетио је крв на лијевој руци, изнад шаке. Био је погођен једним митраљеским зрном. Болове још није осјећао. Слушао је подмуклу митраљеску пальбу и јауке жртава, затим се онесвијестио.

Када је и посљедња група била ликвидирана, већ је пао и мрак. Серђо се освијестио од тишине која је настала, а рекло би се прије од јаких болова које је тек сада почео осјећати. Кроз бол тек осјети да је жив и стаде покушавати да се из јаме извуче на површину. Јако га је бољела рањена рука, а на другој није имао шаку, но ипак, мало по мало, почео се успињати опрезно, бојећи се да га неко не убије. Када је дошао скоро до врха, притајио се неко вријеме паж-

[234] Серђо је погинуо као партизан у борби против усташа 1942. године.

љиво ослушкујући. Никога није било и он изађе на ону зараван одакле се сам бацио.

Серђо је први човјек, који је захваљујући својој сналажљивости, одлучности и храбрости, изишао рањен из велебитске јаме и тако постао свједоком геноцида над српским народом за којег хрватске власти нису имале баш никаквог разлога.

Вијест о бијегу рањеног Серђе Пољака брзо се проширила по Шибуљини и околним српским насељима те силно узбунила српско становништво које је напуштало своје домове и бјежало према Задру и Равним котарима. То је потрајало више дана што је с друге стране узнемирило усташе који нису могли одмах извршити своју намјеру масовног хватања и уништења српског живља уз море. У настојању да се становништво врати кућама, усташама је помагао жупник из Пољица дон Крсто Јелинић. Он је од талијанских власти захтијевао да се Срби избјеглице из Подгорја похапсе и стражарно врате из Равних котара и Задра својим кућама и да се предају усташким властима 'ради казне', јер представљају потенцијалне противнике новог поретка, како за савезничку Италију, тако и за новоосновану државу Хрватску."[235] Тако се избјегли српски народ, уз помоћ Италијана, као и усташке пропаганде да им се неће ништа десити, повратио својим кућама, што је било кобно за њега.

Логори Слана и Метајна на отоку Пагу

Крајем маја и почетком јуна 1941. године, усташе су ужурбано припремале изградњу логора Слана и Метајна на Пагу, који су прву већу скупину заточеника примили 25. јуна. Иако по тадашњој административној подјели НДХ на жупе, Карлобаг и Паг нису улазили у састав котара Госпић нити Велике жупе Лика и Гацка, чије је сједиште било у Госпићу, логори на Пагу су били организационо везани за логор у Госпићу и налазили се у надлежности жупског редарственог равнатељства Госпић, које је имало једнака овлашћења у односу на логоре на Пагу као и за цијели комплекс усташких логора на подручју Госпића. То потврђују и чешћи доласци у ове логоре равнатеља жупског редарственог равнатељства из Госпића Стјепана Рубинића.

Сви заточеници су у логоре на Пагу упућивани из Госпића, као и у Јадовно или на неко друго губилиште. О распоређивању у логоре је одлучивало Жупско редарство у Госпићу, што сазнајемо из изворних усташких докумената, у којима се нигдје не наводи да се ухапшеници из било ког мјеста НДХ упућују у логор на Пагу, него у Госпић.

Мјесто за логор Слана су изабрали Мијо Бабић, Мијо Бзик, инж. Миливој Сажунић, архитект Драго Хорнунг, Иван Девчић Пивац, а уз помоћ Јурја Црљенка, општинског начелника Пага, представника усташке власти из Сења Славе Томљеновића, студента медицине, иначе доброг познаваоца отока Пага,

[235] Бабац М. Павле, *н. д.*, 25-26.

Ловре Зубовића и свећеника Јосипа Фелициновића.[236] Јурај Црљенко је у својој изјави од 2. јануара 1946. године, у вези с доласком наведених организатора логора на Паг, рекао да су они приспјели из Госпића, те да су од њега, као предсједника општине, тражили да им помогне у проналажењу локације на којој би подигли зграду чипкарске школе на Пагу. Истога дана су прије тога разговарали с логорником Ловром Зубовићем, који је био добар познавалац отока и знао о чему се ради, па им је био кориснији у том послу.

Католички свећеник Јосип Фелициновић, у својој изјави од 15. јуна 1978. године, износи да се маја 1941. састао у једној гостионици с Мијом Бабићем, који му је рекао да је дошао са задатком да пронађе погодно мјесто за подизање логора. Он му је, ради лакшег сналажења, дао географску војну карту, на којој је Бабић оловком уцртао подручје Слана. Тако је Мијо Бабић звани Ђовани, један од најближих Павелићевих сарадника из времена емиграције, задужен за формирање и организацију концентрационих логора у НДХ, уз помоћ наведених, за логор одредио мјесто Слана на рту Св. Криштофора, 6 км удаљено од града Пага. Фелициновић истиче да му је Бабић обећао да ће се са затвореницима добро поступати и да ће Слана бити само „чистилиште – поправилиште“, из којег ће затвореници бити пуштени својим кућама када на отоку изграде цесту од Повљана до Луна, да ће их „рад ослободити“.

Логор Слана је смјештен у котлини, око пет јутара површине окружене брдима. На овом предјелу није било трага вегетације. Ту се зими с велебитских голети руши бура, а љети влада неподношљива жега. Уз море, на жалу, избија неколико изворчића сланкасте, непитке воде. До мјеста логора су водила два пута, један из увале Башка Слана, други с пашке стране, из увале Сушац. Због великих врућина и јаке буре, као и недостатка воде, овај дио отока никад није био насељен. У такву пустош су усташе смјестиле логор несретних заточеника осуђених на страшну смрт.

Логор је био подијељен на јеврејски и српски. Између једног и другог дијела, на малој узвисини, био је уређен терен, на којем су усташе понекад играли ногомет. На доминирајућем положају изнад логора се налазило 13 стражарских мјеста, са заклонима од камена. Јеврејски дио логора је био површине 150×200 метара и у њему су биле сграђене 3 дрвене бараке, окружене једноструком бодљикавом жицом. Повише овог дијела логора, заточеници су изградили пут који је повезивао увале Башка Слана и Сушац. У јеврејском дијелу је било смјештено просјечно 600-1.000 људи.

У јужном дијелу логора су се налазила два реда дрвених барака, у једном четири, а у другом шест. У овом знатно већем простору, иначе ограђеном троструком испреплетеном жицом, боравили су Срби и Хрвати комунисти. Имао је двоја врата – једна насупрот других, висине три, а ширине 2,5 метра, кроз која се човјек није могао извући неопажено. У овом дијелу логора се могло смјести-

[236] Изјаве Јурја Црљенка и свећеника Јосипа Фелициновића, Хисторијски архив, Ријека (даље ХА Ријека), Паг, к. 220. Јосип Фелициновић је осуђен на 10 година затвора. Новак Виктор, *н. д.*, 767.

ти и до 5.000 људи, али се само њих 180 могло склонити под кров. Остали су морали бити под ведрим небом, на камену, изложени жестоким врућинама.

Воде у логору није било, па су заточеници под пратњом усташа одлазили до једног извора на морској обали, чија је вода била лошег укуса, јер би се за узбурканог мора мијешала с морском.[237] Југоисточно од логора се простире кршевита висораван Фурнажа, удаљена од Пага пола сата вожње моторним чамцем. Ту су вршена масовна уморства.[238] Свакодневним убијањем једних и довођењем других, логор се празнио, попуњавао и изнова смањивао. Српски дио логора се брже празнио и пунио. Нису сви који су из Госпића упућивани на Паг ни стизали у жицу. Неки су убијани и бацани у море током превожења из Карлобага, а више група је одведено директно на Фурнажу – на клаоницу.

Др Ото Радан каже: „Од самог почетка поступак са Србима био је много гори него с нама. Нас још у ово доба – то јест прве дане – нису тукли. Србе су одмах тукли. Усташе су их звали четницима, а ти људи нису ни видјели четнике. Сјећам се, ови сељаци кад су били у скупу, нису смјели ни стајати, само чучати и то тако погнуто да га је стражар могао увијек ударити ципелом у главу. Радили смо на истим пословима, али подијељени. С њима се није смјело проговорити нити ријечи, а и они се нису смјели никоме приближити.“[239]

Нешто изнад увале Сушац, главног пристаништа за Слану, при улазу у котлину, изграђена је једна већа барака, у којој је била смјештена логорска управа. Командант логора је био Мијо Бабић, а његов замјеник Иван Девчић Пивац, уједно заповједник 13. усташке бојне, чији су дијелови осигуравали логор. Поред њих, главну ријеч су имали часници: Ивица Бркљачић, Антун Ременар, Јосо Матијевић, Иван Рапо, Анте Марић, Мате Мандушић, Миле Барешић, а посебно Вентура Бањак. Посаду овог логора је чинило 130-180 усташа, а у Метајни их је било око стотину.

Усташе су биле из Лике, из околице Задра, из Загреба и „на крају свега, као круна зла, надошле су усташе из Херцеговине и Босне. Они су били најкрволочнији. Код њих смо изгубили и ону посљедњу, минималну наду да би нетко од нас могао остати жив“, говори Ото Радан. Стражари су били с Пага, из Карлобага и околице. Усташе „поживинчени под окриљем нове власти, вруће занешени беспоштедном борбом за католичанство и хрватство, попут средњовјековних Теутонаца постајали су све несмиљенији и агресивнији. У логорима ’Слана’ и ’Јадовно’, првим логорима у Ендехазији, врло су брзо постизали свој врхунац. Човјек кога се прогнало, кога се предало њима у руке, значио је мање од мрава. На поступак према жртвама упућивао их је сам амбијент, голет по којој су ови прогнаници били смјештени. Ономе који познаје овај каменјар по којем су гинули логораши, неће се учинити страним ни један други злочин ма како крваво изведен по усташама. Смјештај људи по овом каменјару већ сам по себи довољан је злочин.“[240]

---

[237] Изјава Анте Букше, ХА Ријека, Паг, к. 2207.
[238] Изјаве Дује Билића, Ивана Скуца и других, ХА Ријека, Паг, к. 2207.
[239] Земљар Анте, *Харон и судбине*, Београд 1988, 72.
[240] Земљар Анте, *н. д.*, 66.

Програм: Павелићев летак с картом који је растуран по Хрватској 1940. године

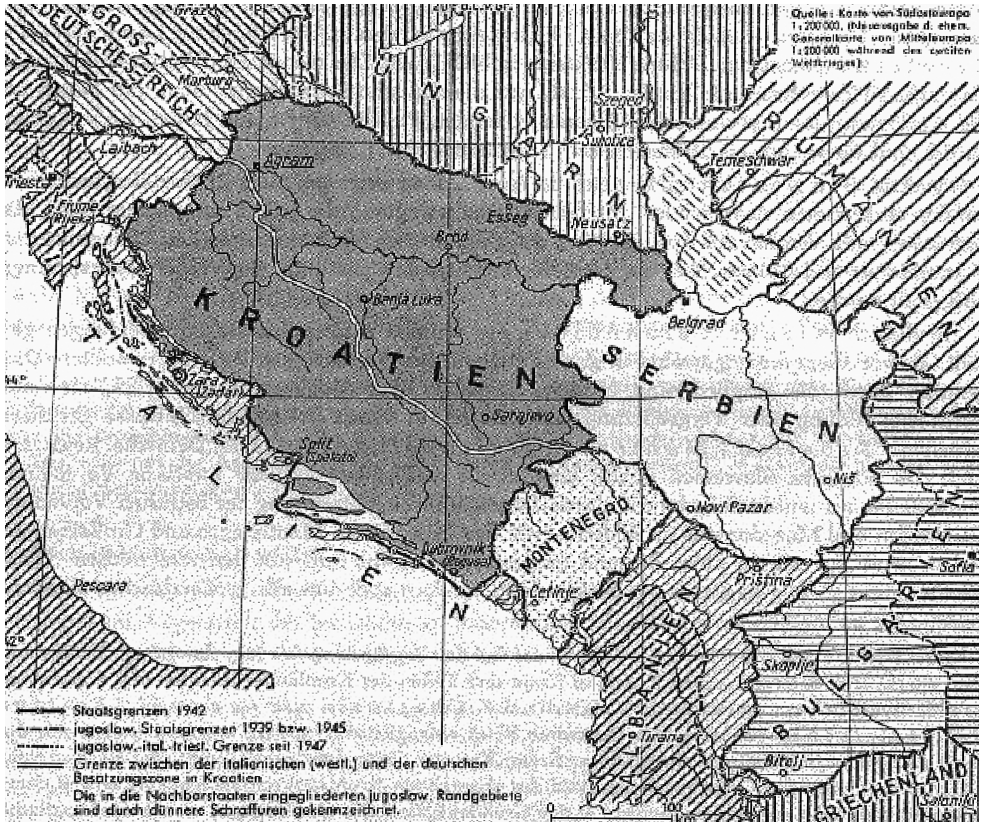

Реализација: Окупаторска подјела Југославије 1941. године

Присега поглавника прве хрватске државне владе

Присега чланова хрватске владе НДХ и поглавнику

Поглавник Анте Павелић, војсковођа Славко Кватерник и други сарадници

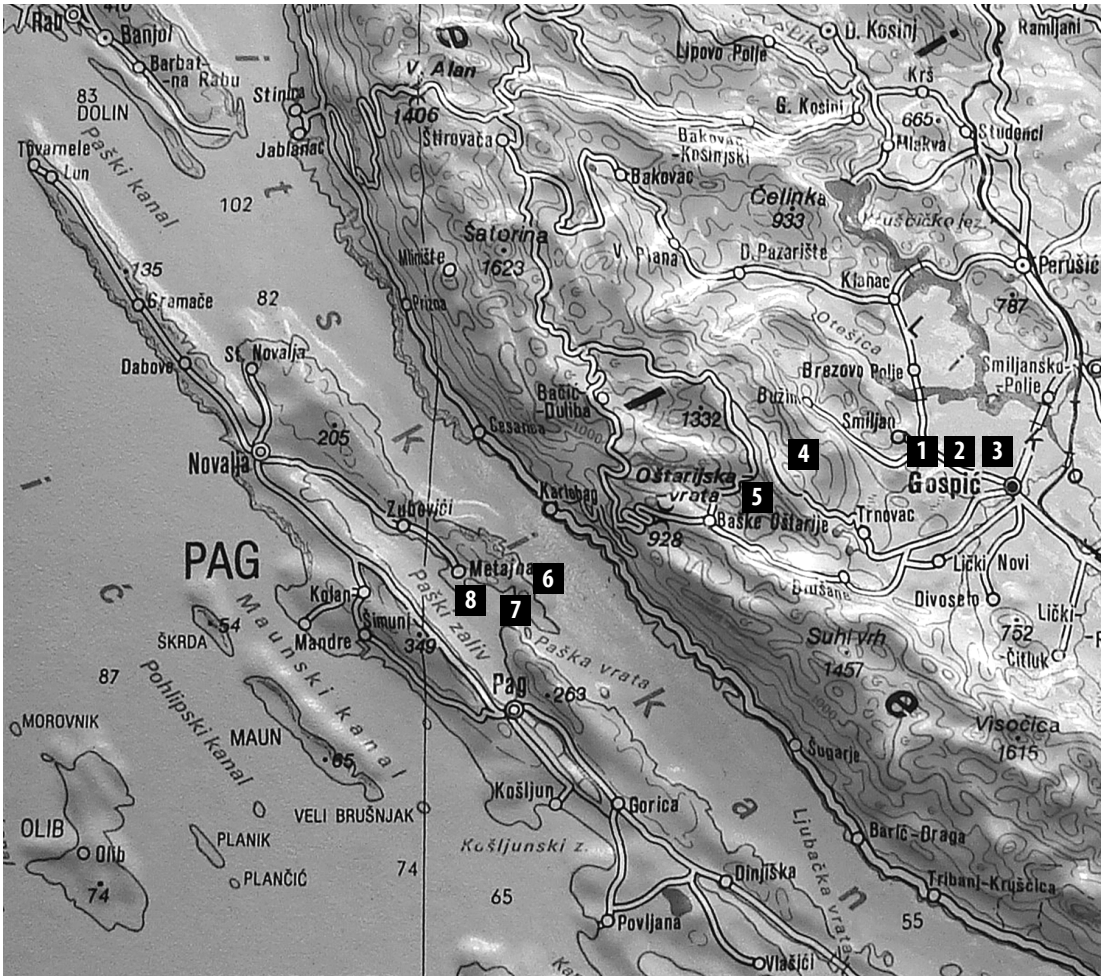

Госпићка група логора: 1. Збирни логор Госпић (Казнионица Окружног суда), 2. Сабиралиште на жељезничкој станици, 3. Збирни логор Овчара, 4. Јадовно, 5. Ступачиново, 6. Слана – српски логор, 7. Слана – јеврејски логор, 8. Метајна – женски логор

Еуген Дидо Кватерник

Вјекослав Макс Лубурић

Вентура Баљак

PRVA ZAKONSKA ODREDBA O ŽIDOVIMA

PROGLAŠENI NIŠTETNIM PRAVNI POSLOVI IZMEĐU ŽIDOVA MEĐUSOBNO TE ŽIDOVA I TREĆIH OSOBA, SKLOPLJENI DVA MJESECA UNATRAG

Na prijedlog Ministra pravosuđa propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o sačuvanju hrvatske narodne imovine.

1. Svi pravni poslovi između Židova međusobno i između Židova i trećih osoba sklopljeni unutar dva mjeseca prije proglašenja Nezavisne Države Hrvatske proglašuju se ništetnima, ako vrijednost pravnoga posla prelazi iznos od 100.000.— dinara, i ako ih ovlaštenje ne odobri ministar pravosuđa, kome se imaju podnijeti na odobrenje u roku od dvaju mjeseca nakon proglašenja ove Zakonske odredbe.

2. Kotarski sudovi imaju odmah provesti zabilježbu ništetnosti pravnoga posla u zemljišnim knjigama, u kojima su upisane stvarnopravne promjene po ovoj Zakonskoj odredbi, a isto tako imaju i sva druga vlasti, koje vode kakve javne knjige u pogledu stvarnopravne imovine upisati u tim knjigama ništetnost pravnoga posla.

3. Provedenje ove Zakonske odredbe povjerava se ministru pravosuđa.

4. Ova Zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.

Zagreb, 18. travnja 1941.

Poglavnik Države Hrvatske
Dr ANTE PAVELIĆ, v. r.

Ustaško Redarstvo

ŽIDOVSKI ODSJEK

OGLAS

1. Zabranjuje se svim Židovima, da izlaze ili odputuju sa teritorija grada Zagreba.

2. Strogo se zabranjuje Židovima, da kupuju robu ili živežne namirnice u trgovinama ili na tržnicama, prije 10 sati.

3. Židovi smiju kupovati samo u židovskim radnjama i trgovinama.

4. Sve židovske trgovine moraju odmah propisno označiti svoje radnje i trgovine i to oznake: Na list žutoga papira u veličini od 16 x 25 cm treba po dužini lista s jasno crnim slovima napisati „ŽIDOVSKA TVRTKA". Ove oznake imadu se prilijepiti s sredini svih izloga i vratiju u visini od 150 cm iznad zemlje, odnosno poda, vidljivo s ulične, dotično ulazne strane.

5. Poziva se svi Židovi njemački državljani, da se prijave kod Ustaškog Redarstva, Židovski odsjek, Bogovićeva ul. br. 7., da podignu židovske znakove.

6. Ponovno se upozoruju Židovi, da se ne zadržavaju i ne seću po zabranjenim dijelovima grada, gdje se Židovi ne smiju kretati.

Svaki i najmanji prekršaj gornjih odredaba biti će najstrože kažnjen.

U Zagrebu, dne 7. lipnja 1941.

USTAŠKO REDARSTVO

Redarstveno ravnateljstvo U ZAGREBU

Broj: 3511-Prs-1941. Zagreb, 8. svibnja 1941.

OGLAS

Redarstveno ravnateljstvo u Zagrebu izdaje radi općega znanja i ravnanja slijedeću

ODREDBU

1. Srbi i Židovi, nastanjeni u gradu Zagrebu smiju se kretati na području grada Zagreba samo od 6 sati prije podne do 9 sati navečer. Od 9 sati navečer pa do 6 sati ujutro ne smiju izlaziti na ulicu, već se imadu zadržavati u svojim stanovima.

2. Ulaziti na područje grada Zagreba i izlaziti sa područja Zagreba mogu Srbi samo uz PREDHODNO ODOBRENJE mjesne redarstvene vlasti, koje će se izdavati samo u vrlo važnim slučajevima.

3. PREKRŠITELJI ove odredbe bit će najstrožije kažnjeni, u smislu postojećih zakonskih propisa.

IZ USTAŠKOG REDARSTVENOG POVJERENIŠTVA

Zagreb, 20. svibnja

Posljednjih dana primjećeno je, da se pronose lažne i uzbudljive vijesti, koje su opovrgnute stvarnošću događaja:

Istragom je nesumnjivo ustanovljeno, da je izvor i širitelj ovih zlonamjernih vijesti masonsko-židovska klika.

S obzirom na gornje redarstveno ravnateljstvo u Zagrebu poduzelo je stroge mjere, te je, prifvorilo oko 50 istaknutih Židova, protiv kojih će se — budu li se i dalje širile alarmantne vijesti — najstrože postupati.

Židovi i Srbi moraju za 8 dana NAPUSTITI SJEVERNI DIO ZAGREBA

NA ULICAMA SE SMIJU KRETATI SAMO OD 6 SATI U JUTRO DO 9 SATI NA VEČER

Zagreb, 9. svibnja.

U nizu mjera, koje su provedene protiv nepoćudnih elemenata u Zagrebu, izdao je ravnatelj redarstva g. Marijan Nikšić, danas dvije odredbe, koje donosimo u cijelosti. U ovim odredbama primjenjuju se mjere protiv Židova i Srba, koji stanuju u Zagrebu i koji se moraju evakuirati iz pojedinih gradskih predjela, odnosno u odredbama se ograničuje njihovo slobodno kretanje.

Prva odredba glasi:

Određujem, da se u roku od osam dana imadu preseliti u druge dijelove grada Zagreba svi Srbi i Židovi, koji stanuju na sjevernoj strani Maksimirske ceste, Vlaške ulice, Jelačićevog trga, Ilice do mitnice, kao i iz onih dijelova grada, koji se nalaze sjeverno od označenog cestovnog poteza.

Oni, koji se ne pokore ovoj odredbi, bit će po isteku gore označenog roka prisilno evakuirani na vlastiti trošak i kažnjeni po postojećim zakonskim propisima.

Druga odredba glasi:

Redarstveno ravnateljstvo u Zagrebu izdaje radi općeg znanja i ravnanja slijedeću odredbu:

1. Srbi i Židovi, nastanjeni u gradu Zagrebu, smiju se kretati na području Zagreba samo od 6 sati prije podne do 9 sati na večer. Od 9 sati na večer, pa do 6 sati u jutro, nesmiju izlaziti na ulicu, već se imadu zadržavati u svojim stanovima.

2. Ulaziti na područje grada Zagreba i izlaziti s područja Zagreba, mogu Srbi samo uz predhodno odobrenje mjesne redarstvene vlasti, koje će se izdavati samo u veoma važnim slučajevima.

3. Prekršitelji ove odredbe bit će najstrože kažnjeni, u smislu postojećih zakonskih propisa.

LL/

ARHIV HRVATSKE
ZAGREB

ŽIDOVI MORAJU NOSITI ŽIDOVSKI ZNAK

Pozivaju se svi Židovi ,koji su obuhvaćeni Židovskim zakonom br. XLV–68– Z.P. od 30.travnja L94L. god.muškog i ženskog spola bez razlike godina starosti i bilo koje vjeroispovjesti, da odmah nakon primitka židovskog znaka prikopćaju taj znak na lijevu stranu prsiju i lijevu lopaticu.

Svaki arijevac dužan je svakog Židova ili Židovku, koji se ovom pozivu ne odazove prijaviti ispostavi ustaškog red. povjereništva. židovski otsjek, Bogvićeva ul,br.7/I kat.

Židovski znakovi primaju se u Bogovićevoj ul.br.7 od 8 sati u jutro ovim abecednim redom:

U petak 23. svibnja L94L g . od A – do D.

U subotu 24 svibnja L94L. g. od E do H.

U ponedeljak 26. svibnja L94L. od I do N.

U utorak 27. svibnja L94L. g. od O do S.

U srijedu 28. svibnja L94L. g. od Š do Ž.

Tko se ne odazove pozivu i ne prikopča znak na određenom mjestu bit će najstrože kažnjen.

U Zagrebu, dne 22. svibnja L94L.

Povjerenik:
Božidar Cerovski v.r.

/Štampano u glasilu hrvatskog ustaškog pokreta "Hrvatski Narod" god. III. br. 99 Zagreb, četvrtak 22. svibnja L94L/.

Prepis je točan.

Zemaljska komisija za utvrđivanje ~~xxxxxx~~ zločina okupatora i njihovih pomagača.

Za Komisiju:

„Жидови морају ностити жидовски знак“
Факсимил документа Земаљске комисије Хрватске за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача

ARHIV HRVATSKE
ZAGREB

15/

ŽIFOVI DOBIVAJU NOVE ZNAKOVE

USTAŠKO REDARSTVO, ŽIDOVSKI ODSJEK, OBJAVLJUJE OVAJ PROGLAS:

ZAMJENA ŽIDOVSKIH ZNAKOVA IZVRŠIT ĆE SE POČAM OD PONEDJELJKA 26. OV.MJ. OVIM REDOM:

PONEDELJAK	A +H
UTORAK	I–M
SRIJEDA	N –R
ČETVRTAK	S– Ž

OD 8– 12 I OD 15– 18 SATI U BOGOVIĆEVOJ ULICI BR 7

NOVI ŽIDOVSKI ZNAK NOSE SVI ŽIDOVI, OBUHVAĆENI ZAKONSKOM ODREDBOM O RASNOJ PRIPADNOSTI OD 30 TRAVNJA O.G. STARIJI OD 14 GODINA VIDLJIVO NA LIJEVOJ STRANI PRSIJU.

UJEDNO SE UPOZORAVAJU SVI ŽIFOVI, DA SVAKU PROMJENU STANA SMJESTA PRIJAVE KOD OVOG UREDA, U KOLIKO TO DO SADA JOŠ NISU UČINILI.

PREKRŠITELJI OVE ODREDBE BIT ĆE NAJSTROŽE KAŽNJENI.

/ŠTAMPANO U GLASILU HRVATSKOG USTAŠKOG POKRETA "HRVATSKI NAROD" GOD. III. BR. 128 ZAGREB, NEDJELJA 22. LIPNJA 1941/,

PREPIS JE TAČAN.
ZEMALJSKA KOMISIJA ZA UTVRĐIVANJE ZLOČINA OKUPATORA I NJIHOVIH POMAGAČA.

FEDERALNA DRŽAVA HRVATSKA – ZEMALJSKA KOMISIJA – ZA UTVRĐIVANJE ZLOČINA OKUPATORA I NJIHOVIH POMAGAČA

ZA KOMISIJU:

„Жидови добивају нове знакове“
Факсимил документа Земаљске комисије Хрватске за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача

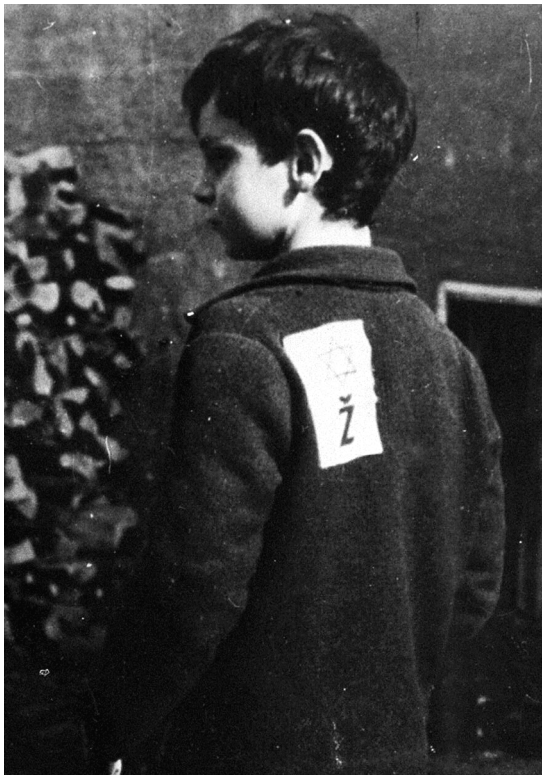

Сви Јевреји, без обзира на узраст, морали су носити „жидовски знак“, Загреб, јул 1941. године

...NIV HRVATSKE
ZAGREB L6/.

ŽIDOVIMA ZABRANJENO KUPANJE U JAVNIM KUPALIŠTIMA.

Židovi imaju predati sve foto kamere.

Zagreb 25. lipnja – Ustaško redarstvo židovski odsjek izdalo je ovaj

P R O G L A S

Zbranjuje se svim Židovima obiju spolova kupanje u javnim kupalištima na Savi, te zadržavanje u blizini istih.

Pozivaju se svi Židovi, koji do sada još nisu predali stare trake /židovske oznake/, a dobili su već nove limene, da stare smjesta predadu u Đorđićevoj ul. br.2/II kat kod ovog odsjeka.

Ujedno se upozoravaju još jednom svi Židovi, da se ne zadržavaju na zabranjenim mjestima, te da ne smiju kupovati na tržnicama prije 10 sati prije podne i da se strogo pridržavaju svih do sada izdanih odredaba, jer će se u protivnom slučaju primjenjivati najstrože sankcije.

Isto se tako pozivaju svi Židovi vlasnici foto-kamera, kino-kamera i kino-projektora, naročito posjednici "contax", "leica" i "retina" aparata, da ih smjesta predadu ovom odsjeku, Đorđićeva ul 2/II kat.

Tko se ne odazove pozivu ili preda bezvrijedne aparate, a zadrži vrijednije, snosit će sve zakonske posljedice, koje iz toga proizlaze.

U Zagrebu, dne 26. lipnja 1941.

Ustaško redarstvo
židovski odsjek

/Štampano u glasilu hrvatskog ustaškog pokreta "Hrvatski Narod" god.III.br.132 Zagreb četvrtak 25. lipnja 1941./

Prepis je tačan.
Zemaljska komisija za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača.

Za Komisiju:

„Жидови забрањено купање у јавним купалиштима“
Факсимил документа Земаљске комисије Хрватске за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача

Čišćenje Zagreba
OD NEPOĆUDNIH ELEMENATA

U ZATVORU SE NALAZE SAMO MUŠKARCI, DOK SE NE VRŠE UAPŠENJA ŽENA I MALODOBNIKA

ZAGREB, 20. travnja. Zagrebačko redarstvo u uskoj suradnji sa odsjekom za javnu sigurnost, izvršilo je niz uhapšenja raznih nepoćudnih osoba, koje ugrožavaju sigurnost u gradu Zagrebu, odnosno koje su se ogriješile o interese hrvatskog naroda. Ovlašteni smo napisati, da se medju uhapšenima ne nalaze žene ni malodobnici uopće, i da se sa svima postupa strogo po zakonu. To je razlika od postupka bivših protuhrvatskih režima, koje su provodili srbijanski plaćenici, a kada su se u masama zatvarale, brojne hrvatske žene, te mladići i djevojke ispod 18 godina.

»HRVATSKI NAROD«

NOVIM POVJERENIKOM
ZA JAVNI RED I SIGURNOST U ZAGREBU
POSTAO JE G. BOŽO CEROVSKI

Izjava g. Cerovskog suradniku »Hrvatskog Naroda«. — Uhićen je bivši gradski zastupnik dr. Reberski zbog korupcije. — Četnici internirani u dvorcu Mihalovića u Kerestincu

Zagreb, 22. IV.

Poglavnik dr. Ante Pavelić imenovao je ustaškim povjerenikom za javni red i sigurnost u Zagrebu ustaškog borca g. Božu Cerovskog.

Potražili smo danas novog povjerenika za javnu sigurnost g. Cerovskog, koji uredjuje za sada u sobi br. 39 Redarstvenog ravnateljstva u Zagrebu. G. Cerovski ljubezno je primio saradnika »Hrvatskoga Naroda« i medju ostalim rekao, da je ustaško redarstvo smjestilo jedan dio uhićenih četnika i nepoćudnih elemenata u dvorac Mihalovića u Kerestincu.

Bivši ban Mihalović poznat je hrvatskoj javnosti iz vremena poznatih dogadjaja u Kerestincu.

G. Cerovski izjavio je nadalje, da će ustaško redarstvo i u buduće nastojati, kao i do sada, da spriječi svaku akciju svih nepoćudnih elemenata, koji se još eventualno nalaze u Zagrebu. Osim toga zamolio nas je g. Cerovski, da ponovno ovim putem upozorimo javnost, da nitko osim Ustaša u odori, redarstvenih stražara i detektiva nije ovlašten da vrši uredovanja po stanovima, a time u vezi i zaplijene i rekvizicije

Gradjani se umoljavaju da svakog tko se o to ogriješi, smjesta prijave osobno povjereniku za javni red i sigurnost u Zagrebu.

Isto tako se upozorava gradjanstvo da iskaznice za grad Zagreb izdaje Glavni Ustaški Nadzor, dok redarstvo izdaje iskaznice za putovanje izvan grada.

Na koncu našeg razgovora upitali smo g. Cerovskog, da li odgovaraju istini vijesti, da je uhapšen bivši gradski zastupnik dr. Josip Reberski. Na taj upit rekao nam je g. Cerovski slijedeće:

— Istina je što ste čuli i dr. Reberski nalazi se već nekoliko dana u zatvoru On je uhićen zbog korupcije, a istraga je u tečaju.

Nakon toga se g. Cerovski ljubezno oprostio sa našim suradnikom.

„Хрватски народ": Чишћење Загреба од непоћудних елемената

ZAKONSKA ODREDBA
ZA OBRANU NARODA I DRŽAVE

1. Tko bilo na koji način povrijedi ili je povrijedio čast i životne interese hrvatskog naroda ili bilo na koji način ugrozi opstanak Nezavisne Države Hrvatske ili državne vlasti, pa makar djelo i ostalo samo u pokušaju, čini se krivcem zločinstva veleizdaje.

2. Tko se učini krivcem zločina u točki 1. navedenoga ima ga stići kazna smrti.

3. Ova zakonska odredba stupa odmah na snagu.

U Zagrebu, dne 17. travnja 1941.

Poglavnik:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

NASTAVLJAJU SE ČIŠĆENJA U ZAGREBU

PROŠLE NOĆI JE UHIĆENO U ZAGREBU VIŠE ČETNIKA

Zagreb, 1. svibnja.

Ustaško redarstvo nastavlja sa započetom akcijom u pravcu, da se iz Zagreba istrijebe svi nepoćudni elementi. Tako je i prošle noći uhićeno više četnika i opasnih tipova, koji su zadržani u zatvoru.

Uhićen srpski metropolita u Zagrebu

PROŠLE NOĆI UHITILO JE USTAŠKO REDARSTVO VEĆI BROJ ČETNIKA U ZAGREBU

ZAGREB, 8. svibnja. Noćas je ustaško redarstvo u Zagrebu uhitilo 114 četnika i ljudi, koji su s njima bili u vezi. Kod nekih je pronadjen i četnički materijal.

U savezu s time uhićen je i srpski metropolita Dositej Vasič, koji je zadržan u zatvoru.

EVAKUACIJA SRBA U ZAGREBU

KOJI STANUJU U ODREDJENIM SJEVERNIM DIJELOVIMA GRADA

ROK EVAKUACIJE TRAJE 48 SATI

ZAGREB, 7. svibnja. Redarstveno ravnateljstvo u Zagrebu izdalo je danas ovaj oglas:

Odredjujem, da se u roku od 48 sati provede evakuacija svih stanovnika Srba, koji stanuju sjeverno od cestovnog poteza uključivo Splavnica, sjeverna strana Ilice, do Iličkog trga uključivo Ilički trg, Kukuljevićeva ulica, Zelengaj preko Prekrižja do Šestinske mitnice. Nadalje potez Splavnica, Tkalčićeva ulica, Medvedgradska ulica sve do mitnice na Ksaverskoj cesti. Svi stanovnici Srbi koji stanuju na naprijed označenom području, imadu se u gornjem roku bezodvlačno preseliti u dio grada južno od gore navedenog cestovnog poteza.

Svi odnosni kućevlasnici odgovaraju po postojećim zakonskim propisima za provedenje prednje odredbe.

U Zagrebu 7. svibnja 1941.

Ravnatelj redarstva:
MARIJAN I. NIKŠIĆ, v. r.

Srbi se smiju kretati Zagrebom samo po danu

OD 6 SATI POSLIJE PODNE PA DO 8 SATI U JUTRO IMADU SE ZADRŽAVATI SAMO U SVOJIM STANOVIMA

Prelaz srpsko-pravoslavnima na područje grada Zagreba kao i izlaz iz grada zabranjen je

ZAGREB, 7. svibnja. Redarstveno ravnateljstvo u Zagrebu izdalo je danas ovu odredbu:

Redarstveno ravnateljstvo u Zagrebu izdaje radi općega znanja i obdržavanja slijedeću

ODREDBU:

1. Stanovnici grada Zagreba srpsko-pravoslavne vjere, smiju se kretati na području grada Zagreba od 8 sati prije podne do 6 sati poslije podne. Od 6 sati poslije podne pa do osam sati ujutro ne smiju izlaziti i imadu se zadržavati u svojim stanovima.

2. Ulaz na područje grada Zagreba kao i izlaz sa područja grada Zagreba je za osobe pravoslavne vjere zabranjen.

Ova odredba stupa odmah na snagu.

Ravnatelj redarstva:
MARIJAN I. NIKŠIĆ, v. r.

„Хрватски народ": Чишћење од непоћудних елемената

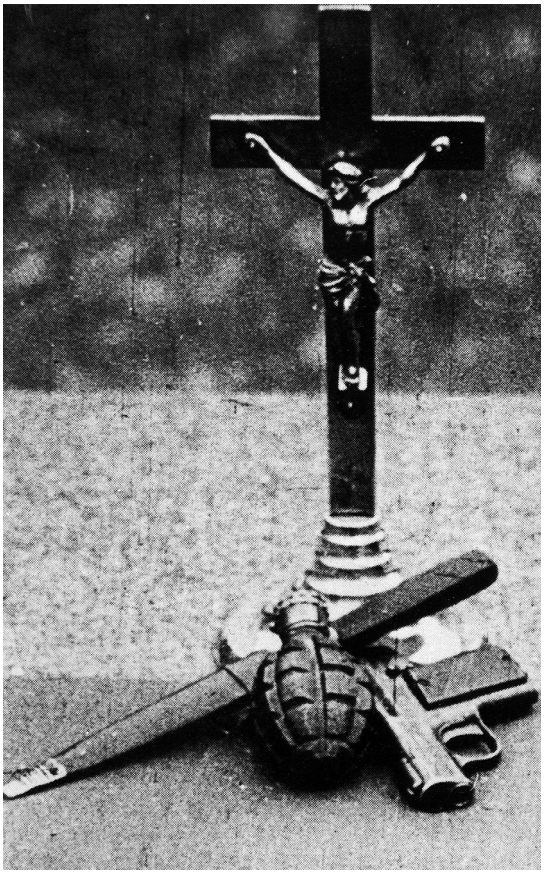

За приступ усташком покрету полагала се заклетва пред распећем, камом, бомбом и пиштољем

Степинац поздравља Анту Павелића на улазу у цркву Св. Марка поводом отварања Хрватског Државног Сабора

Отварање Хрватског Државног Сабора

Зигфрид Каше (први с лијева), папски легат Марконе и надбискуп Степинац с њемачким и усташким официрима

Министар у влади НДХ Миле Будак, фон Каше, надбискуп Степинац и њемачки генерал Кашак

Надбискуп Степинац и Андрија Артуковић, министар унутарњих послова НДХ

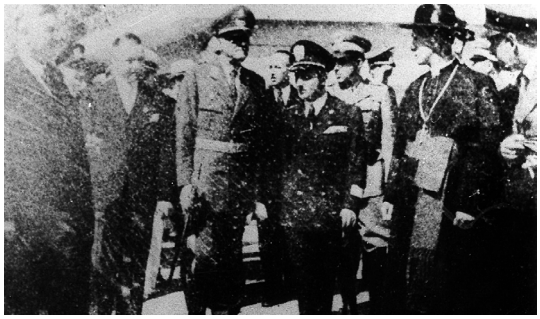

Војсковођа Кватерник, представник Италије Касетрано и надбискуп Степинац пред павиљоном њемачке штампе

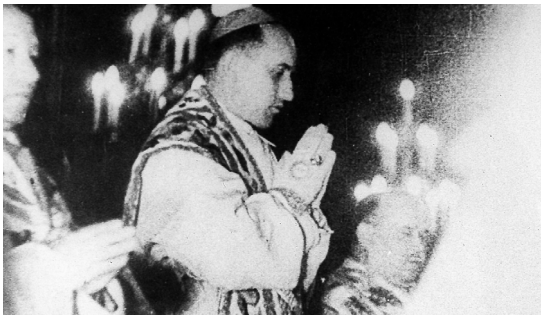

Алојзије Степинац служи мису захвалницу поводом поглавниковог имендана 13. липња 1942.

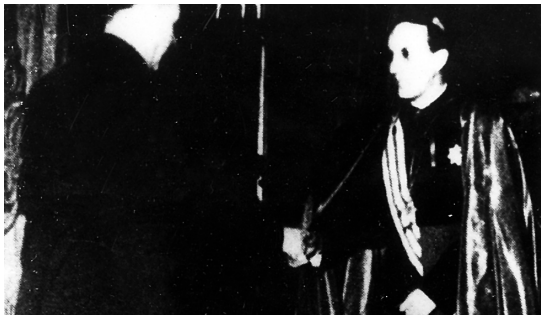

Поглавник Анте Павелић одликује надбискупа загребачког Алојзија Степинца

Анте Павелић са епископатом католичке цркве на пријему поводом свог рођендана

Алојзије Степинац, надбискуп загребачки, на банкету који је приредио у част усташких емиграната 1941.

„Бог и Хрвати“: жупник Божидар Брало на усташкој скупштини и благосиљање усташке заставе

Поглавник Анте Павелић и војсковођа Славко Кватерник с најближим сарадницима

KOTARSKA OBLAST U SAMOBORU.

Broj: 19 Prs.H.H. Samobor 26.travnja 1941.

Predmet: Izvještaj o položaju u kotaru.

Na broj: Prs.5/41.

Ravnateljstvu za javnu sigurnost i red
u Državi Hrvatskoj

Z a g r e b.

Dne 19.ovmj. osnovan je u Kerestincu logor za nepočudne elemente u kojem imade danas oko 200 internirace.

KOTARSKA OBLAST U SAMOBORU.

Broj- Prs.24/1941. D.H. Samobor 3.svibnja 1941.

Predmet: Izvještaj o važnijim događajima od početka rata.

Na broj: 394 Pr.M.U.P.1941.

MINISTARSTVU UNUTARNJIH POSLOVA

Z A G R E B.

Dne 19.o.mj. osnovan je u Kerestincu logor za nepočudne elemente u kojem imade danas oko 300 internirace.

Politička situacija u kotaru razvija se u znaku smirenja te ustaški pokret svakim danom dobiva sve više simpatija tako, da će se u njemu kroz kratko vrijeme pokupiti ogromna većina pučanstva ovoga kotara.

Nikakova protuakcija od strane pristaša biv.političkih stranaka nije primjećena.

Moli se prednji izvještaj primiti do znanja.

NEZAVISNA DRŽAVA
H R V A T S K A.

V.d.kotarskog predstojnika:

Primljeno 3/V.1941.

Факсимили докумената Котарске области у Самобору – оснивање логора у Керестинцу

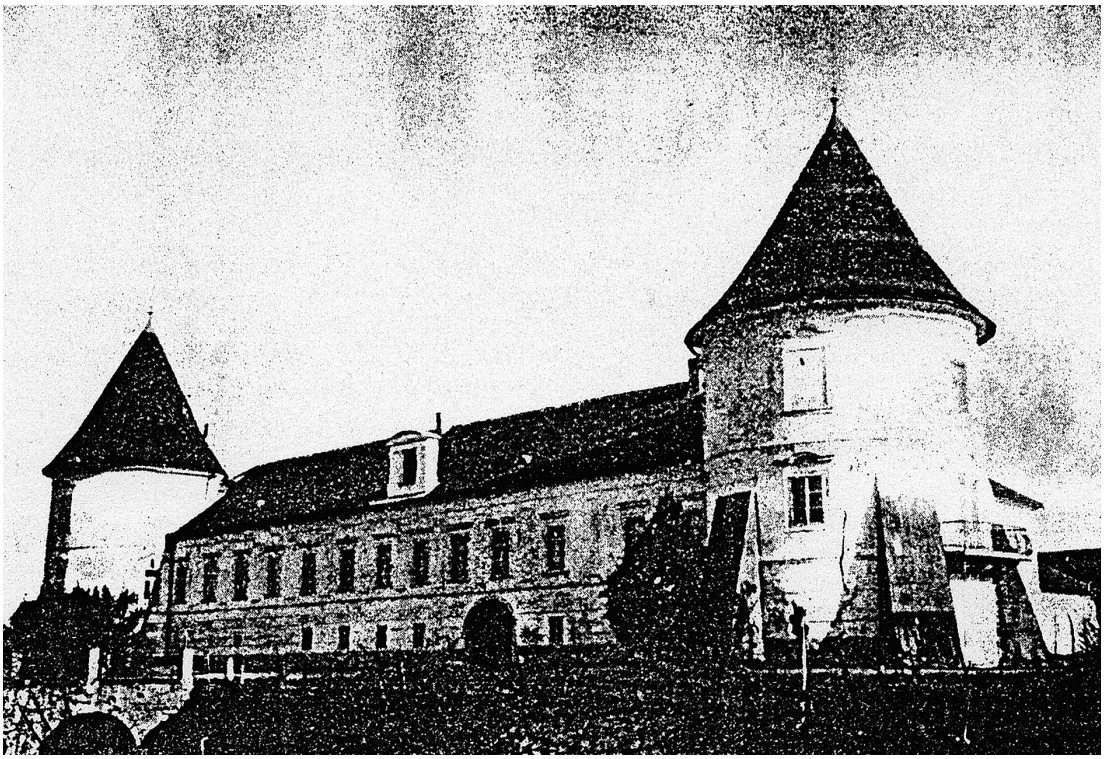

Логор Керестинец

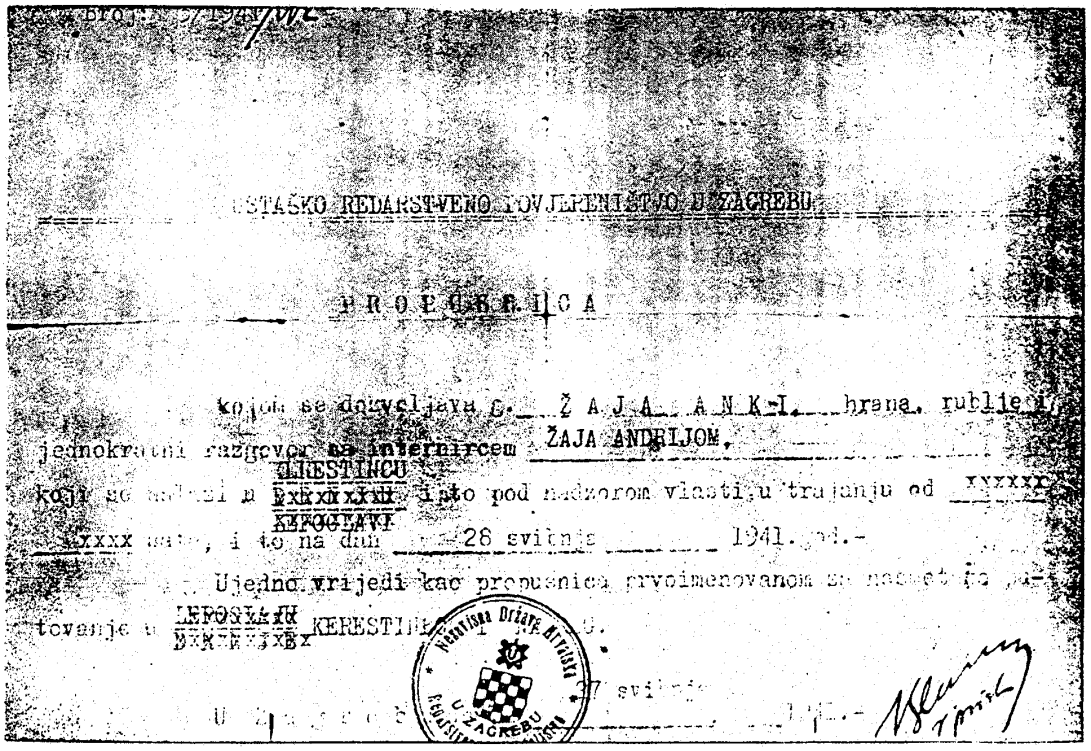

Broj: 5/1941/WZ

USTAŠKO REDARSTVENO POVJERENIŠTVO U ZAGREBU

P R O P U S N I C A

kojom se dozvoljava g. Ž A J A A N K I, hrana, rublje i jednokratni razgovor sa internircem ŽAJA ANDRIJOM, koji se nalazi u ~~Dxxxxxxx~~ KERESTINCU ~~KEPOGLAVI~~ isto pod nadzorom vlasti, u trajanju od xxxxxx xxxx sata, i to na dan 28 svibnja 1941. god.-

Ujedno vrijedi kao propusnica prvoimenovanom za nasmet za putovanje u ~~LEPOGLAVU~~ ~~Dxxxxxxx~~ KERESTINEC i NAZAD.

U Zagrebu 27 svibnja 1941.-

Nezavisna Država Hrvatska U ZAGREBU Redarstveno povjerenistvo

Пропусница издана Анки Жаја, којом се допушта посјета логору Керестинец

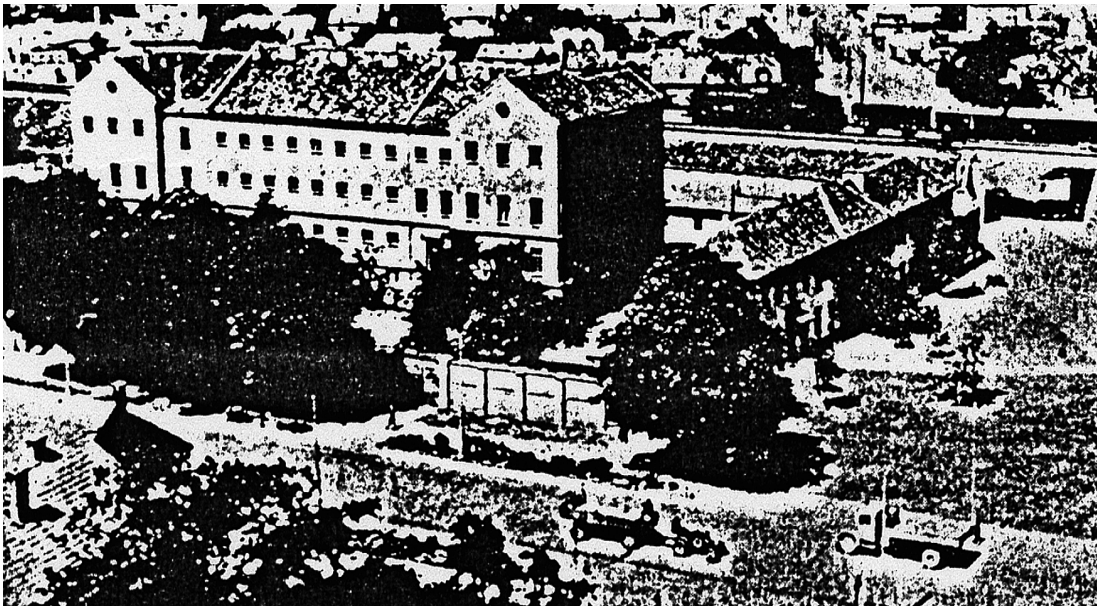

Казниоица на Савској цести у Загребу (срушена послије рата), једна од станица на путу за логор Јадовно

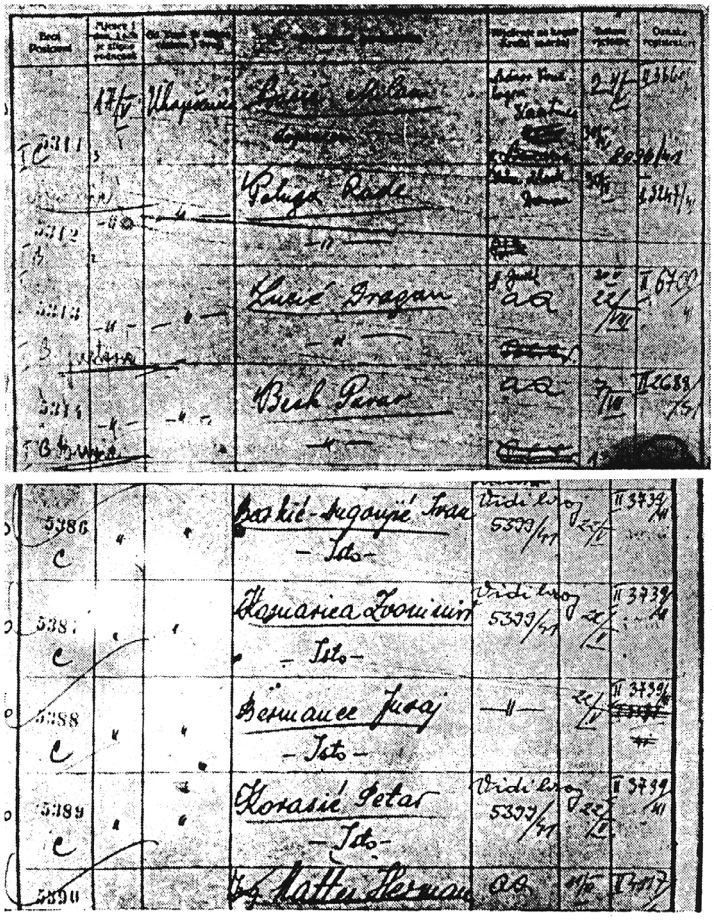

Из евиденције заточеника

Бараке за Слану су правили усташе из Луковог Шугарја: Шикић Јандре Пајо, магационер, Бачић Марка Анте, Дошен Миле Ивица, зидар-тесар, Иве Томљеновић, Паве Дошен, Паве Шикић и други. За превожење Срба и Јевреја у логор и допремање материјала за градњу барака коришћени су: једрењак под називом „Госпа Розалија", Шиме Барића, те бродови „Марија" Николе Барића, „Гале" Винка Барића, „Сокол" Мирка Барића, брод Шиме Маржића и други. Њима су заповиједали усташе Иван Девчић Пивац и његов рођак Павао Девчић Жила.

На отоку Пагу је у исто вријеме успостављен и женски логор. Налазио се у дубини Пашке увале, око 3 км сјеверозападно од Слане, у селу Метајна – Барбат, назван по њему Метајна. Био је смјештен у двије куће по страни села. Једна је била власништво ветеринара Триплата из Карловца, а друга др Хвале, правника из Загреба. Празне куће као да су биле предодређене за логор. У њима и још једној сељачкој кући, биле су заточене Српкиње и Јеврејке с дјецом. Овим женским мучилиштем је управљао једнооки Макс Очић из Загреба.

У логор су прве стигле четири Јеврејке, које се у Загребу нису хтјеле одвојити од својих супруга и остати код куће. Мислиле су да ће бити заједно. Међутим, одмах по доласку на Паг, одвојене су од мушкараца и смјештене у женски логор. Истог дана су у овај логор упућене 44 Српкиње, али оне нису стигле на одредиште, јер су на путу од Карлобага према Пагу убијене и бачене у море. О томе свједочи Нада Фојерајзен (Feurreisen), која каже да је у логору Метајна затекла поменуте четири Јеврејке и од њих чула да су на путу утопљене 44 жене православке, које су биле с њима у транспорту од Госпића према Пагу, „али ни Пага ни Метајне нису видјеле."[241]

Јосип Датковић из Барбата, који је био стражар у логору, истиче да су усташе одвајали младе жене и дјевојке Јеврејке и Српкиње од њихових мужева, очева и браће и одводили их у Метајну „с гнусном намјером како би најгрубљом силом над њима извршавали силовања и удовољавали својим животињским инстинктима и похотама."[242] И други свједоци описују бројна безакоња. Тако свједок Јурај Персен у свом исказу износи да је кућа доктора Триплата усташама служила као нека врста „јавне куће".[243]

Нада Фојерајзен износи неколико примјера силовања и убијања: „У групи Српкиња била је једна млада чиновница са поште, именом Сања. Сању су једно вече усташе извеле из виле, силовали је и након што су се све усташе изредале на њој, убили је и бацили у море. Друго вече усташе су дошле те опет узеле малу цурицу Бањанин, но она се изговарала да их не може послужити јер је имала менструацију. Но пошто јој нису вјеровали, извршили су преглед и након што су установили да је говорила истину, пустили су је поред мајке, но с тим да је остало у обавези да у суботу у ноћ мора извршити обавезу. О њеној судбини ми даље ништа није познато."[244]

---

[241] ХАК, к. Јадовно.
[242] ХА Ријека, Паг, к. 2202, Изјава Јосипа Датковића из Барбата, стр. 17.
[243] *Исто*, стр. 18.
[244] АХ, ЗКРЗ ГУЗ 2235, к. 11.

Свједокиња Јела Лончаревић је испричала да су усташе једне ноћи у кућу у којој је она становала, у канцеларију испод њеног стана, довели једну православку, коју су мучили и давали јој неки папир да нешто потпише, али је она неколико пута свом мучитељу Максу Очићу одговарала: „Макс, немој ме силити, кад не могу, не могу". Из виле др Триплата су потом изашла двојица усташа, носећи пијук и лопату, и кренули у правцу мјеста Дражице, на обали до саме Метајне. Иза њих је Макс Очић, с још једним усташом, извео ону несретницу из канцеларије. Она је једва ходала, тетурајући се путем. Жена је ударена пијуком и усмрћена ножем крвника Очића. Он је ујутро рано дошао код Јеле, тражећи да му са одијела опере крв, што је она одбила, па је то сам учинио у мору. Те ноћи су извели и синчића уморене Српкиње, старог пет година, и на исти начин му одузели живот.[245]

Приликом довођења жена и дјеце на мјеста на којима су клани, било је, иако ријетко, покушаја бијега, без обзира што су кољачи жртве пребијали и мучили како би их лакше ножевима усмртили. Свједок Ловро Станишић помиње једну младу Српкињу, кћерку југословенског официра, која је из увале у којој су их усташе ножевима усмрћивале покушала побјећи. „Трчећи од мјеста смрти пролетјела је мимо зликовца Мате Матијевића, али је несретна дјевојка налетјела на другог крвника, који јој је зарио нож у прса, тако да је пала мртва."[246]

Жене су понижаване на све могуће начине. Тукли су их ногама, псовали им мајку, све живо и мртво, бацали на њих камење. Замјеник команданта логора Слана, Иван Девчић Пивац, лично их је водио на купање на карлобашку страну обале, гдје су се обавезно морале свлачити до гола, а на повратку је бирао најзгодније и са својим усташама их силовао. Послије таквог „бирања", није мученице поштедио од одласка на губилиште. Нада Фојерајзен наводи примјер. „Гђа Брајковић није се хтјела подати Девчићу и за освету није је хтио пустити из логора иако је дошло рјешење из Министарства да се је мора пустити. Жена је страдала у логору што није хтјела удовољити личном ћефу Девчића."[247] У својој настраности, Девчић је постројавао голе жене и из пиштоља им гађао у груди.

Своје прљаве прсте у овај злочиначки посао су умијешале и „слуге божје". Свједок Иван Фестини, власник кафане на Пагу, код кога су усташе свраћали и хвалили се шта раде са заточеницама, казује да је у шуми Барбат, недалеко од логора, нађена силована и убијена кћи Огњена Прице. Дон Крсто Јелинић, коме се приписује ово уморство, често је залазио у женски логор Метајна и силовао и убијао. Шиме Маржић се сјећа дјевојке старе 18 година, коју је силовао дон Љубо Магаш, жупник из Барбата, заједно „са усташом кољачем званим Павица. Послије гнусног и животињског злочина обојица су је са тупим предметом убили".[248] Жупник Магаш је редовито недјељом долазио у логор,

[245] ХАК, кут. Јадовно.
[246] ХАК, кут. Јадовно.
[247] АХ, ЗКРЗ ГУЗ 2235, кут. 11.
[248] ХА Ријека, кут.2207, Изјава Шиме Маржића, „Логор на Пагу", елаборат, стр. 7.

повремено и током тједна, да би своје сексуалне пориве задовољавао уз криж, нож и молитву богу. Усташе су након силовања жене масакрирали и звјерски убијали. Злочини почињени над мајкама, дјевојкама, старицама и дјецом непојмљиви су. Заточенице су биле изврнуте глади и жеђи по неколико дана. Прије уморства, ножем, тољагом или неким другим предметом, биле су силоване. Затим на најбестијалнији начин масакриране. Између осталог, сечене су им дојке, трбуси и вађена дјеца из утробе.

Фестини наводи како се Мартин Мараш Жицар у његовој гостионици хвалио да је поклао више жена. „Живим женама резао дојке хвалећи се да је то дража ствар кад се на то човјек навикне. Хвалили су се својим недјелима... говорили да кољу људе, да их полуживе бацају у јаме. Један од њих хвалио се преда мном и присутним усташама како је он трудној жени распорио трбух, извадио дијете, а друго живо дијете ставио у утробу. Жртву је бацио у јаму. Ја сам ту јаму видио пар дана иза тога ноћу прикравши се до тзв. Фурнаже. Уз ту жену било је и других лешева у тој јами. Ишао сам тамо да се увјерим у истинитост причања тог усташе.“[249]

Пусте пашке ноћи љетних дана 1941. године наслушале су се женског ридања, јаука и дјечјег вриска.

Србе и Јевреје су жељезничке композиције довозиле из свих крајева НДХ на жељезничку станицу Госпић, одакле су камионима или повезани у колони пјешке стизали до Карлобага, а одатле даље превожени наведеним бродовима. Не треба ни спомињати колико су путем премлаћивани и мучени, те стизали жедни и гладни. И при укрцавању у бродове, овако повезане и испаћене тукли су кундацима, не бирајући мјесто ударцу, особито православне свештенике. Готово сви су били ударцима озлијеђени, крв им је цурила из рана, уста и других дијелова тијела, а руке, везане на леђима, нису могле помоћи да колико толико обришу крв, како би, нагурани у „штиву“ брода, лакше поднијели вожњу до логора, мјеста њихове страшне смрти. Зликовцима није сметало што би у брод који је могао примити до 50 људи просто набијали, као предмете, и по 150 душа.[250]

Шиме Маржић истиче да је својим бродом, према властитој процјени, у току 40 дана превезао преко три хиљаде лица. „Прво моје путовање је било са 300 људи, жена и дјеце које су усташе пјешице довеле из Лике у Карлобаг. То су били православци који су били измрцварени. Усташе су тукли и веслима људе набијали у штиву да би их што више стало. Добро се сјећам да сам неколико пута превозио из логора Слана за Карлобаг мајке са дјецом на прсима и то православке које су усташе одвели до неких јама у Велебиту и убијали.“[251] О мучењу заточеника Шиме још каже: „Усташе су их прво везивали жицом, руке уз ноге, повалили их силом на земљу те тешко поткованом чизмом стали на желудац а другом чизмом ударали по гркљану. Омамљеним, али још уви-

[249] ХА, Ријека, Паг, кут. 2207.
[250] *Исто.*
[251] ХА, Задар, Изјава од 6. јула 1952.

јек живим недужним жртвама везивали би камен око врата те бацали у море. Догађало се да би жица пукла и леш испливао на површину у којем су случају онда усташе пуцали у трбухе невиних како би исте потонуле... Усташе су силовале жене и дјевојке, а након силовања бајунетом им отварали утробу, задајући им ударац бајунетом од сполног органа па према врату."[252]

Заповједник логора, злогласни Вентура Бањак, из Поличника код Задра, давао је примјер и подстицао крволоштво, напијао се крвљу заточеника, бацао их у море с каменом привезаним око врата.

Радомир Видас је, као домобран, пошао из Оточца на одсуство својој кући у Новаљу на Пагу. Из Госпића се повезао камионом којим су усташе возиле Србе у правцу Карлобага, јер другог превозног средства није било. Тако је сазнао шта усташе раде и како муче заточенике. У својој изјави, датој команди мјеста Паг 1945. године, он је испричао: „Неколико дана раније сам дознао да се је на Пагу основао логор, али ни издалека нисам помишљао на грозоте које су се већ одигравале у том крвавом логору. Опазивши камион пожурио сам к њему веселећи се доброј прилици, али дошавши до њега видио сам да је пренатрпан затвореницима, и да ме неће моћи узети. Ипак као домобран замолио сам усташе, да ме узму до Карлобага. Један ми тмуран, плаха погледа, одговори да причекам док ми други одмах одговара: 'Можеш колега, да вас има и двадесет нећете на тврдом сједити.' Овиме је дакако хтио рећи да ћу сједити на заточеницима.

Ушавши у камион згрозио сам се видјевши само жене и дјецу, те неколико блиједих стараца, а мајке над дјецом плачу. Били су тако натрпани да нису могли сједити нити стајати. Тако је било и мени, јер сам цијели пут стајао само на једној нози, држећи се рукама за стране камиона. Жене су ме питале колико има још до Пага. Након десетак минута уђоше у камион још 10 усташа, те се смјестили на предњем дијелу кола и кренусмо. При томе је настало гласно плакање жена и махање рукама својима који су остали још у логору. Да би усташе показали своје дјело, запјевали су тако да је сваки могао видјети несретне заробљенике.

Њихов пут је био очајан. Било их је око осамдесет. Плач се је чуо цијелим путем. Двије жене имале су дјецу од неколико мјесеци. Једна је стално плакала и јецајући говорила: 'Ох, дијете моје, невино, што си ти ком скривило?' Никако се није могла утјешити. Друга је откривала лице дјетета и љубила га плачући. Заплакане, биједне, тјешиле су једна другу. Падале су од умора у несвијест. Молиле су да се мало заустави камион, како би могле мало да се размјесте, али нису им удовољили.

Усташе су се смијали и даље пјевали. Угледавши море и Паг, питале су ме: 'Ох, што ће с нама.' Ја сам мислио, па сам им тако и рекао, да ће сигурно радити цесту. Кад су угледале море, тјешиле су се тиме да ће се брзо ријешити несретног камиона. У Карлобагу је камион отишао на риву, гдје је већ на жртве чекао брод.

[252] АХ, Логор на отоку Пагу, Покољи и мучења, ЗКРЗ ГУЗ 2235/16-45, кут. 12, стр. 12.

При излажењу из камиона, падале су и сједале по риви. Једна је старица блиједа, укочена, почела падати, а друге нису биле у стању да је задрже. Сишао сам и ја из камиона. Хтио сам им помоћи, али усташе ми нису то дозволиле. Старица је пала и остала у несвијести. Око ње је настао плач, а усташе су се смијали и изругивали се с њима.

На броду сам молио да ме узму за Паг. Морнари су ми говорили да питам онога тамо г. усташу. Пожурио сам до њега да га питам за превоз, али ми није дозволио, при томе ме је погледао тако оштро да сам га се готово престрашио. Наравно нису узимали никога на брод јер су већ на броду почели мучити јадне жртве па су волили да их нитко не види. Посматрао сам још мало са стране онај скуп несретних жена, дјеце и неколико стараца и дрско поступање усташа према њима. Увидио сам о чему се ради, тј. не о логору, затвору, него о звјерству, страхотама и уништењу, те сам отишао. Потражио сам чамац и морнара и пребацио се на Паг.

Кроз мало времена на такав и гори начин, усташе су нагомилали тамо на хиљаде Јевреја и православних, као и Хрвата који им нису били по вољи. Мало иза тога поубијане су све оне жене и дјеца са многим другим жртвама у крвавом логору 'Слана' на Пагу."[253]

Свједок Иван Лончарић, као и многи очевици и учесници у овом злу, каже да су Србе и Јевреје у унутрашњост брода укрцавали повезане као животиње и по њима газили да би се брод лакше затворио. Људи су и због оваквог поступка приликом укрцавања у бродове, поред удараца кундацима и ногама, задобијали тешке тјелесне повреде – ломове руку, ногу, краљежнице. И у вријеме вожње од Карлобага до Слане, усташе су се наслађивале понижавањем невиних људи, не устежући се ни од најгорих окрутности. Редовито, при сваком путовању, усташе су измучене и повезане људе ударали кундацима или ножевима, некима везивали камен око врата и бацали их у море – мртве, полуживе, често и живе.[254]

Од оних који су својим бродом превозили Србе и Јевреје, окрутношћу према њима се посебно истицао Винко Барић, који се за своја злодјела увијек и припремао. Прије поласка би на брод доносио камење, које би усташе везивале за жртве, како би их повукло у морску дубину.

Мушкарце су искрцавали у Башкој Слани и у ували Сушац, а затим их, под батинама и псовкама, одводили у логор Слана. Жене су отпремали у логор Метајна. Усташе су жртве убијали и на друге начине. Тако је већ споменути усташки логорник на Пагу, студент медицине Ловро Зубовић, Србима и Јевреји ма убризгавао инјекције са отровом, „од којих је дневно умирало до 300 и више људи."[255]

Златко Вајлер (Weiler), који је ухапшен 21. јуна и затворен у централни затвор у Петрињској улици у Загребу, а сутрадан пребачен у сабирни центар

[253] Земљар Анте, *н. д*, 142–144.

[254] АХ, Логор на отоку Пагу, Покољи и мучења, ЗКРЗ ГУЗ 2235/16-45, кут. 12, стр. 12.

[255] Изјава Орена Ружића – Јегора. Серум су у љекарни на Пагу правили мјесни љекарник и његова супруга. ХА, Ријека, Паг, к. 2207.

у Загребачки збор, затекао је неколико стотина похапшених Јевреја и Срба, међу којима се налазио велики број чланова спортског друштва „Макаби“. Ту је била цијела фудбалска екипа, велики број гимнастичара и лакоатлетичара, „највиталнији и најспособнији дио загребачких Јевреја“. Сви су они 24. јуна прије подне укрцани у сточне вагоне и сутрадан стигли у Госпић, гдје су закратко задржани на сабиралишту жељезничке станице, да би у смирај дана били упућени у Карлобаг. Наредног дана је њих пет стотина, у свега два бродића, пребачено у увалу Слана, одакле су одведени у логор. Златко наводи да се логор састојао од двију барака, које су служиле за смјештај заточеника, и зграде у којој је била смјештена усташка посада. Њих је дочекао усташки сатник Макс Лубурић, који је одржао крађи говор, упозоривши их да се придржавају реда, јер ће за најмањи прекршај бити најстроже кажњени. Говоре су одржали и Мијо Бабић и Иван Девчић Пивац. Поред њих, за заповиједника јеврејског логора је постављен логораш Бруно Дијаманштајн, Јеврејин, који је имао посебне привилегије – хранио се са усташама и правио распоред заточеника за рад и друге задатке. Штитећи свој привилегован положај, био је немилосрдан према заточеницима, што је наставио, како свједочи Златко, и у логору Јасеновац, све до 1942. године, када су га усташе убили, као једног од учесника у „златној афери“.[256] Са овом групом, у логор Метајна је доведен већи број јеврејских дјевојака, гимнастичарки из „Макабија“ и студенткиња. Дијаманштајн и његов сарадник, неки Пајташ, по усташком наређењу, бирали су према свом нахођењу кога од заточеника треба клати и стријељати. „И на Јадовном је сличну улогу одиграо један који се звао Зихт. Наиме, логораш постане биједник, сведе се на нулу, у том случају многи су спремни на свашта за комадић хљеба... нешто је тако било и у Аушвицу и другуд, по свим логорима – човјек се изгуби у њему“, каже Ото Радан.[257]

Истог дана, 21. јуна, ухапшен је у Загребу и Ото Радан, који се сјећа да је ноћу између 22. и 23. из Загребачког збора, по налогу шефа Жидовског одсјека Ивице Бараковића, транспортован у Госпић. Шеф усташког редарства у Госпићу, Стјепан Рубинић, уз помоћ Пудића и Бешлића, од око двије стотине затвореника одвојио је њих 25 и упутио их у логор Јадовно. Заједно с њима су

[256] „Дијаманштајн и Пајташ били су Загрепчани као и ми. За Пајташа знам да је био син трговца шпецерајем на углу Јуришићеве и Драшковићеве улице. У Јасеновцу и један и други имали су посебне задатке. Они су се кретали као слободњаци, долазили су у Загреб по задатку купње, набавке потребне за логор или за поједине усташе из Јасеновца. Тако су им једнога дана усташе повјериле задатак да за њих, њиховој родбини у Загребу, пренесу некакав коферчић. У том коферу било је злато покупљено од логораша или скинуто са убијених. Дијаманштајн и Пајташ укрцали су се у влак и коферчић су ставили поврх сједишта на раф за кофере. Овај се некако растворио или је пао па се растворио. У том случају злато се из кофера расуло по поду. У купеу нису били сами. С њима је био неки усташки официр или функционер који је одмах позвао полицију. Било је готово. Ухватили су ову двојицу и они су морали проказати оне усташе који су им ово повјерили. Наводно су објесили једног или двојицу усташа, а њих су дали усташама, пустахијама, који су некада били запослени код Гавриловића у творници сухомеснате робе. Ови су у једном доцу кидали комад по комад са њиховог тијела и тако су их стравично убијали.“ Земљар Анте, *н. д.*, 64, Изјава др Ота Радана.

[257] Земљар Анте, *н. д.*, 64.

допремљени бодљикава жица и алат, потребни за коначну доградњу логора. Преосталих 175 су, умјесто у логор Јадовно, како је већ било одређено, упућени на Паг, на који су стигли 25. јуна и били међу првим заточеницима у логору Слана.

Према тврдњи многих преживјелих, што потврђује и Радан, транспорти који су упућивани на стратишта из концентрационог логора Госпић састављани су према налозима Стјепана Рубинића, равнатеља Жупског редарственог равнатељства у Госпићу, и Јанка Михаловића, управитеља за политичке затворенике, а њима су руководили заповједници логора Јадовно Руде Риц, Пудић и Бешлић. Ото Радан у својој изјави наводи да су у Госпићу били смјештени у бившој Соколани и да су сутрадан они који су били одређени за Јадовно упућени камионом, а други пјешице до Карлобага. „Допао сам у групу одређену за Слану. Везани смо двојица по двојица жицом, а онда је међу нас од краја на крај колоне протегнут ланац за којег смо причвршћени. Кретали смо пјешице у правцу Карлобага, преко Велебита по старој цести. Она је била дуга четрдесетак километара. Сприједа и страга колоне гонили су нас наоружани усташе. Некоји од тих усташа били су тек мобилизирани млади сељаци, једва су знали руковати пушком, али су већ знали како се силују депортирке... Прва силовања била су већ на Велебиту, по прилици ондје гдје је данас хотел 'Велебно'. Касније нам је причао заточеник Ернест Брајнер, мој пријатељ из Загреба који је стигао за нама, да су усташе на прелазу преко Велебита, код Оштарија, пред његовим очима силовали његову шеснаестогодишњу кћерку...

Нас тридесетак, који смо били одређени за Слану, прелазили смо Велебит, могло би се рећи, без одмора, јер оно мало што смо застајали, није ни било због нас него због потреба пратње. Били смо страшно жедни. Сјећам се, негдје на неком кратком стајалишту било је воде. Нису нам дали пити нити нам је дао нетко из кућа крај којих смо се зауставили. У Карлобаг смо стигли мртви уморни. Овдје су усташе организирали као неке демонстрације против нас. Довели су групу својих присташа и викали су на нас свашта, говорили нам погрдне ријечи, избацивали пароле против пљачкаша, поробљивача, непријатеља хрватског народа, убица, издајица, клицали су Анти Павелићу и независној Држави, проклињали и пријетили...

Под таквом добродошлицом укрцали су нас у неки трабакул који нас је чекао под обалом. Грубо су нас натјеравали у тај брод и онда смо се уз доста усташа упутили према Пагу. Видјели смо пред собом само бијеле стијене којима смо се приближавали...

У Слану, то јест Башку Слану, стигли смо моторним једрењаком ('Св. Јосип') 24. јуна 1941. године. Било нас је 30 Жидова, сви од 20 до 25 година старости..."[258]

Ото Радан и Златко Вајлер у својим изјавама наводе да је 10. јула, услиједа јаке буре, у јеврејском логору срушена барака коју су подигли први логораши на Пагу. Том приликом су под рушевинама крова нашли тројицу мртвих

[258] АХ, ЗКРЗ бр. 1872/47. Земљар Анте, *н. д.*, 41-42.

и 18 с тежим повредама, преломима ногу, руку и кичме. Златко истиче да су већ сљедећег дана усташе у бродић који је дошао из Карлобага укрцале све повријеђене, са објашњењем да их шаљу у болницу. Међутим, убрзо се сазнало да у болницу нису стигли, да им се пут завршио негдје на средини Пашког канала, гдје су побацани у море. Њих двојица се сјећају да је само неколико дана након тога заповједништво логора тражило 60-так снажнијих заточеника за рад у солани на Пагу. Надајући се бољим условима рада и исхране, јавио се већи број заточеника, од којих су изабрана 64, међу којима готово цијела фудбалска екипа „Макабија“. Сву су они убијени током августа мјесеца. У јеврејском логору је било неколико оних који су избјегли из Аустрије, међу њима и истакнути лакоатлетичар Клајн и најбољи тркач на 400 метара у Југославији Кајзер. Њих двојица су покушали побјећи из логора једне ноћи почетком августа. Скочили су у море, у намјери да препливају до Карлобага. Међутим, Иван Алић и друге усташе су ујутру ухватили Кајзера и уз батине га довезли у логор, гдје су га за казну привезали за један стуб. Цијели дан је овај храбри младић издржао на сунцу без воде и хране. Тек сутрадан је у логор стигао Макс Лубурић, с неколико усташких официра, постројио све логораше и одржао говор, рекавши да ће све задесити иста судбина ако итко покуша бјежати из логора. „Одвезали су Кајзера“, каже Златко Вајлер, „наредили му да онако босоног оде до зида за стријељање удаљеног око 100 метара. Тај Кајзеров пут на начин како га је он извео испунио је све нас присутне неизрецивим поносом. Без и трунке страха на лицу, ступао је крвавим табанима по оштром камену до одређеног мјеста за стријељање. Окренут према нама нијемо се опростио од свих нас.“[259] Тог дана су на истом мјесту стријељана и двојица српских младића. Кајзеров друг Клајн је свој живот завршио у таласима мора.

Сваког дана су стизале нове групе заточеника. У јеврејски дио логора су долазили већином богатији људи, па су усташе још у превозу од Карлобага према Пагу одвајали оне са златним зубима и они би обично нестајали. „Никада их више нисмо видјели“, каже Емерик Блум у разговору са Ореном Ружићем 3. јануара 1983. У српски дио логора су у највећем броју стизали сељаци.

Збирни логор Овчара

Током јуна и почетком јула, у Госпић су, жељезницом и камионима, стизали бројни транспорти са заточеницима. Простор казнионице Окружног суда није могао да их све прихвати, иако су жртве свакодневно отпремане у Јадовно и Слану. Због тога су усташе основали још један збирни логор, удаљен само три и по километра источно од казнионице, на лијевој обали ријеке Новчице, 250 до 300 метара далеко од ње.

У систем концентрационог логора Госпић, ради још масовнијег допремања и истребљења српског и јеврејског народа, укључене су стаје вриједног Срби-

[259] Изјава Златка Вајлера, стр. 5, ХАК, кут. Јадовно.

на, трговца Матије Максимовића, који је, поред штампарије, књижаре и читаонице у граду, уз ријеку Новчицу имао и три велике стаје, димензија 30×10 м, у којима је држао овце, краве и неколико пари коња, за вршење услуга другим трговцима.

Њега и неколико чланова његове породице усташе су звјерски убили, одузели његову имовину, а стаје претворили у сабирни логор за Јевреје и Србе, кога сами затвореници назваше „Овчара". Заповједник овог логора је био поручник Драгутин Пудић Парализа,[260] а чувале су га, као и казниоицу, усташе из састава 17, 22. и 23. усташке полубојне, којима је заповиједао Јуцо Рукавина. Логор је основан почетком јуна. Обухватао је површину од 80×50 метара, опкољену бодљикавом жицом високом 4 метра. Унутрашњи простор је био ограђен каменим зидом висине 2 метра и у њему су биле смјештене Максимовићеве стаје. Зато се у појединим изјавама и документима овај логор спомиње и под именом „Максимовићеве стаје". Унутар зидом ограђеног простора налазили су се силос, цистерна и бетонирано ђубриште, а изван њега, на сјеверозападној страни, једна стамбена зграда у рушевном стању, а на јужној још једно бетонирано ђубриште. Све ово су усташе користиле као збирни логор, у којем су били Јевреји, мушкарци, жене и дјеца, те Српкиње и њихова дјеца, и мањи број комунисткиња хрватске националности.[261] Овдје су довођени заточеници из разних крајева НДХ. У Овчари је дневно боравило 1.000-1.600 заточеника, од којих је један број, под строгом паском усташа, извођен на пољске радове – сакупљање љетине са посједа српских породица из околице Госпића које су биле побијене или избјегле са својих огњишта.

За разлику од госпићке казниоице, у којој су углавном били Срби, у Овчари мушкараца Срба готово није било. Глад, психичко и физичко изнуривање, малтретирање и злостављање су у Овчари били свакодневна појава.

У овом логору су вршена само појединачна убиства, о чему свједочи и сачувана фотографија једне дјевојчице, пронађена на њеном гробу у једној увалици недалеко од логора, причвршћена на комад дрвета забијен у гроб.

У Овчару су заточеници са жељезничке станице довођени камионима или пјешице, а из ње, као и из казниоице, жртве су упућиване на Велебит, већим дијелом у правцу Башких Оштарија, гдје су усмрћиване у безданим јамама у помоћном логору Ступачиново, или су отпремане на Паг, у логоре Слана и Метајна. Ови логори су постојали све до 19. августа, када су посљедњи заточеници погубљени или транспортовани у логоре Јастребарско и Јасеновац.

---

[260] Драгутин Пудић, трговачки помоћник из Дервенте, заповједник у усташком логору Госпић, једно вријеме у логору Јадовно, убијао је Србе и Јевреје над Шарановом јамом. Записник Окружне комисије за ратне злочине од 8. јуна 1945. године. Проглашен ратним злочинцем одлуком Земаљске комисије за утврђивање ратних злочина окупатора и његових помагача бр. 1356 од 1945. године.

[261] До мјеста логора Овчара се долази идући из центра града Будачком улицом, на чијем крају се скрене пољским путем удесно око 200 метара. Све зграде, у огради и ван ње, запалили су усташе 1943. Данас се на том мјесту налази фазанерија СУП Госпић и вјежбалиште хрватских редарственика. Мучилиште Срба, Јевреја и Хрвата ничим није обиљежено. Истраживач тамо не може ни доћи. Трагови злочина су с пажњом уништени и простор нехумано настањен.

Сабиралиште на жељезничкој станици Госпић

Како се на жељезничку станицу у Госпићу сваког дана допремао све већи број заточеника, усташе су простор на којем се вршио утовар и истовар стоке оградили дрвеним плотом и бодљикавом жицом у висини два метра, у који су на кратко вријеме могли да смјесте 500–700 људи, што је зависило од могућности директног транспортовања жртава у логоре или на губилишта. Овдје су усташе у прво вријеме вршили попис и подјелу приспјелих по националности на Србе, Јевреје и Хрвате. Њих је прихватао и организовао попис већ споменути усташки натпоручник Јанко Михаловић, управник за политичке затвореника у казниоици. Након тога су Јевреји и Хрвати камионом одвожени у Овчару или у казниоицу Окружног суда, а Срби су, у дворедима или четвороредима, везивани жицом двојица по двојица или четворица по четворица, у колони која је још и уздужно била повезана ланцем или конопцем, одвођени пјешице у казниоицу, а из ње на губилишта.[262] Често су били тако густо повезани да су морали ићи у корак, јер у противном не би могли ходати. На путу ка смрти били су ударани кундацима, разним предметима, изврживани понижавањима и праћени неизоставним псовањем српске мајке.

Колоне повезаних су бројиле, зависно од тога колико је ухапшених стизало и отпремано са жељезничке станице, од 100 до 500 људи. Усташе су многе жртве убијали успут над јамама на Велебиту, а остатак одводили у логор Јадовно, па из њега до безданих јама. Дио заточеника су, пјешице или камионима, слали у логор Слана на Пагу. Исто су поступали и с мушкарцима Јеврејима и Хрватима, с тим што су Јевреји ријетко допремани у казниоицу. Јеврејке и Српкиње су с дјецом са жељезничке станице ишле у логор Овчара, а из њега у логор Ступачиново код Башких Оштарија, или директно у логоре Слана и Метајна.[263] Једнако су пролазиле и комунисткиње хрватске националности, с тим што је један дио њих смјештан и у казниоицу.

Да су неки заточеници, који су на жељезничку станицу у Госпић приспјели из разних крајева НДХ, упућивани директно у Јадовно или преко Карлобага у Слану, потврђује неколико свједока. Тако Нада Фојерајзен каже да је у транспорту с још 650 заточеника кренула из Загреба 12/13. јула и стигла 13. јула послије подне у Госпић. У сабиралишту на жељезничкој станици су били затворени само једну ноћ, а ујутру су жене с дјецом потрпане у камионе и одвезене до Карлобага, а мушкарци су, везани жицом, ишли пјешице до мора. Потом су сви заједно превезени бродицама у логор Слана. У случајевима када су транспорти били врло велики, у недостатку простора, усташе су Јевреје и Српкиње с дјецом смјештали у двориште и салу кина, зграду старе општине или у двориште хотела „Лика“, а по потреби и у неке куће, углавном поубијаних Срба трговаца или избјеглих у Србију. Тако је др Драгутин Кон, који је ухапшен 12. јула, а 14. упућен из Загреба у Госпић, с више стотина мушкараца, же-

[262] Изјава Боже Шварца од јула 1943, АХ, ЗКРЗ 1872/45, кут. 10.
[263] *Исто.*

на и дјеце натрпаних у теретне пломбиране вагоне, са жељезничке станице одведен, с групом заточеника, у један напуштени објекат у средишту града. Била је то гостионица с неколико соба на кату, чијег су власника Србина усташе раније убили. Жене и дјецу су смјестили у унутрашњост зграде, док су мушкарци остали у дворишту. Онако исцрпљени и уморни од путовања, полијегали су по бетонираном дворишту, а послије неколико сати их је пробудио изненадни пролом облака и промочио до голе коже. Два дана касније су пресељени у просторије мјесног кинематографа. Овдје су макар могли да се угурају под кров, а и на паркету је било удобније лежати него на бетону. Страже су се налазиле само на улазима, а ноћу би усташе улазили у просторије и затвореницима одузимали вредније ствари, уколико су их до Госпића успјели сачувати. Након 14 дана, пресељени су у Овчару. Жене и дјецу су одвојили и смјестили их у штале и сјенике, а мушкарце у шупе. „Одавде сваки дан усташе су одводиле на ваљске радове радне групе. Сјећам се да смо неколико дана туцали камен на једној цести и засипали грабе. Срећа је била доћи у групу која је чистила улице града јер се тако могло доћи до неке хране. Тако набављену храну углавном смо давали дјеци.“[264]

Помоћни логор Ступачиново

Да би заокружили комплекс логора смрти Госпић, усташе су, уз Јадовно, Слану и Метајну, почетком јула установили и помоћни логор Ступачиново, назван по имену села код Башких Оштарија, недалеко од саобраћајнице Госпић –Карлобаг. Простор овог логора је чинила једна ледина под ведрим небом, ограђена бодљикавом жицом високом 4 метра. Њим је управљао усташки бојник Иван Девчић Пивац, заповједник логора Слана, а замјеник му је био римокатолички жупник из Брушана Ивица Бркљачић.

Транспорти и колоне из Госпића и Овчаре, или директно са жељезничке станице, долазили су овдје веома лако. Иначе прикривено, мјесто испод Велебита је постало жива раскрсница зла. На самом простору логора и у његовој близини налазиле су се бездане јаме: Бадањ, Дулиба, Близница, Кијевац, јама на Плочама и Вранзина јама.

Недалеко од логора се налазила и једна већа штала, с двије просторије, у којима је кратко вријеме чекало на ред за смрт и по више десетине жртава. Како су једни довожени, други су упућивани над бездане.

Ступачиново је у ствари био помоћни логор концентрационог логора Госпић и Јадовна. Његову локацију су условила два битна разлога: добра саобраћајна веза с Госпићем и непосредна близина јама над којима су вршене ликвидације, како заточеника који су долазили из госпићке казнионице или директно са жељезничке станице, тако и оних који су враћани из Слане према Јадовну.

[264] АХ, ЗКРЗ 1872/45, кут. 10.

Логор је имао стално осигурање од 60 до 80 усташа, углавном Личана и Далматинаца. У извршавању злочина, њима су помагали усташе које би жртве допратили било из Госпића или с Пага. Средином августа, у Ступачиново су усташе довели више од 4.000 Срба, с намјером да их брзо усмрте у безданим јамама, прије доласка италијанске војске.

Расположиви подаци говоре да је један дио Срба из овог логора пјешице упућиван тринаест километара дугим путем кроз планину Велебит у логор Јадовно, из кога су одвођени до безданих јама у близини логора или до Шаранове јаме. Тако су се у Јадовну знали запрепашћено сусрести пријатељи, рођаци, очеви и синови упућени из казнионице Госпић у различито вријеме, једни према Карлобагу, да би их на пола пута, у Башким Оштаријама, скренули према Ступачинову, па у Јадовно, и други, који су само нешто касније кренули истим путем до раскрснице код села Подоштре, па преко села Трновца и Јадовног, путем смрти дугим 12,5 км, у логор Јадовно. човјек данас не може ни замислити какве су то биле патње, какви су били њихови погледи у посљедњем сусрету, када знају да слиједи стравично убијање маљевима над безданим провалијама.

Јосип Балаж, који је 24. јула ухапшен у Дарувару, затим с другим заточеницима отпремљен у Загреб, па у Госпић, гдје је стигао у сточном вагону 28. јула, упућен је у Ступачиново. „Искрцали су нас у једну шталу гдје није било стоке, али је била пуна ђубра. Ту смо и ми вршили нужду, сједили и лежали до послије подне. Тада је дошао већи број усташа, постројили су нас и пјешице нас тјерали у непознато. То је био марш у пакао. Тада, када су нас усташе добили у колону, пребијању кундацима није било краја. Није било човјека са читавим ребрима. Сви редом, исто као и ја, настојали смо притајивати јауке од боли јер би тада добили још више удараца.

Између нас, својим лијепим и високим стасом истицао се Миличевић Перица, спорташ ногометаш, голман. Њега су тукли толико да су га пребили, да није уопће могао стати на ноге, те смо га носили у деки, мијењајући се. Гвоздић Благоје, финансијски умировљеник, носио је брадицу. Ми смо га још у Госпићу опоминьали да обрије браду, јер је с њом личио на православног попа, али није пристао и тврдоглаво то одбијао. Наше претпоставке су се обистиниле. Усташе су га сматрали попом, путем су му чупали браду са комадићима меса и стално је крварио.

Често су нас заустављали на погодним мјестима заклоњеним од погледа уз саму цесту и вршили претресе. Људи су још имали сатове, прстење и новац а усташе су све отели. чинило им се мало, па су нас од бијеса злостављали све више. Ударац за ударцем и пукнуто ново ребро. То дивљање је трајало све до Карлобага.“[265]

У Ступачинову, као и у логорима Јадовно и Слана, усташе су Србе и Јевреје мучили на све могуће начине: глађу, жеђи, тукли их прутовима, ударали сјекирама, дрвеним и гвозденим батовима, боли и клали ножевима, копали очи и одсјецали поједине дијелове тијела, убијали из пушака, пиштоља, митраље-

[265] Земљар Анте, *н. д.*, 7980.

за или живе бацали у јаме. Силовали су дјевојчице пред мајкама и мајке пред кћерима, синовима и мужевима.

Тако Јосип Девчић из Швице, који је од априла 1941. до априла 1945. године био писар у оружничкој чети у Госпићу, у својој изјави од 5. јуна 1945. наводи, поред осталог, да се бојник Иван Девчић Пивац пред својим сарадницима хвалио злочинима, да је причао и како је поштарку из Брушана, рођену у околици Карловца (Нетретић), врло лијепу дјевојку, „имао на употреби два дана и двије ноћи и да се на истој наслађивао на све могуће начине, а трећи дан је наредио да и њу доведу на 'Ступачиново', а када је доведена, да јој је он, Иван Девчић Пивац, са ножем одсјекао груди, потом узео дрвени бат, и исту ударио неколико пута по глави и у јаму је бацио."[266]

Јосип Девчић, који је имао прилику да чује за злочине и да их види, јер је читаво вријеме рата радио на поменутом мјесту, у истој изјави тврди да је у јаму Бадањ у Ступачинову бачено 10.000 Срба и Јевреја.[267]

Лука Чачић, постолар из Цесарице код Карлобага, у својој изјави датој 1947. године, открио је више појединости о злочинима, злостављањима и пљачкању жртава прије усмрћивања у овом логору: „Кад су усташе доводиле ухапшене Србе и Јевреје на Башке Оштарије током 1941. године, ја сам ишао на Оштарије гдје сам сачекивао ухапшенике од којих сам као и други узимао одијела, вредније ствари, сатове и друго. 1. августа кад сам био на Ступачинову, гледао сам како усташе убијају људе и бацају их у јаме."[268]

Очевидац Милан Бачић у својем казивању наводи како је почетком августа, код Новог Села близу Оштарија, наишао на групу од око три стотине људи, повезаних жицом, коју су усташе спроводили према логору Ступачиново. На једној ледини су зауставили колону и заточеницима, онако везаним, одузимали све што су имали код себе, чак им и одјећу скидали. Све би то затим продавали цивилном становништву или задржавали за себе. Након пљачке су људе затворили у штале, у којима су их тукли, а сутрадан их одвели над јаму Бадањ и побили.[269]

Петар Смојвер и Божо Шимић, стражари у казниоици у Госпићу, износе низ детаља о злочинима у казниоици, о одвођењу затвореника, у колонама од 400 до 500 људи, у Јадовно или помоћни логор Ступачиново. Њихова свједочења, дата 1. априла 1947. у Јавном тужилаштву за Лику у Госпићу, потврђује и Анте Бркљачић, такође стражар у казниоици.[270]

Успостављањем помоћног логора у Ступачинову, концентрациони логор у Госпићу је у потпуности био оспособљен да прихвати све оне које је усташко редарство из Госпића, према свом нахођењу, отпремало било у збирне логоре било у логоре смрти на Велебиту и отоку Пагу.

---

[266] Записник Земаљске комисије за утврђивање злочина окупатора и његових помагача од 5. јуна 1945, ХАК, кут. Јадовно, стр. 4.

[267] *Исто.*

[268] ХАК, фонд Окружни суд Госпић, кут. 32, спис 1/47, инв. бр. кут. 121.

[269] ХАК, фонд Окружни суд Госпић, кут. 36, спис 64/47, инв. бр. 6379.

[270] *Исто.*

Смјештај, исхрана и хигијенске прилике

Смјештај унутар комплекса усташких логора Госпић, у Јадовну, Слани, Метајни, Ступачинову и Овчари, унеколико се разликовао, али је у свима био готово неподношљив, чак и за кратко вријеме боравка. Зашто је то било тако, јасно је већ и из досадашњег излагања. То нису били логори грађени намјенски за дужи останак заточеника: са зградама, канализацијом, санитарним чвором и другим потребним просторијама, већ импровизовани логори, установљени уз минималне трошкове – углавном отворени ограђени простори, у којима су људи једва преживљавали посљедње дане или сате свог живота, прије но што би били насилно уморени. Једино је казионица Окружног суда у Госпићу била у згради, али су и у њој заточеници били смјештени, поред казионичких ћелија, и по ходницима и у дворишту, натрпани тако да нису могли ни сјести, па су били осуђени на стајање један уз другога. Канализације није било ни у овој згради, нити воде, осим једне чесме у самом дворишту, којој заточеници нису смјели ни прићи, да не би били кундачени, чак и убијани.

Исхрана затвореника је била таква да се од ње није могло ни живјети ни умријети. Сваког трећег дана су добијали мало круха и празну супу. За разлику од Јевреја и Хрвата, који су имали неке порције, иако не сви, Срби нису ни имали из чега јести. То су, као и све друге недаће, користили усташе, па су заточеницима продавали разне шољице, чак и пљуце, а они који нису могли ни то прибавити јели су из својих шешира или опанака, ако су их још имали, неки и из руку. Појединци су од глади и умирали. У казниоици су неки успјевали доћи до сплачина за прасад, коју је управник затвора Милан Старачек товио код своје куће. Лонци са сплачинама су се налазили у затворском кругу, уз кухињу у којој се кувало за стражарско особље, и свако ко би се домогао ове „хране“ био је неизмјерно срећан. Србима који су транспортовани камионима или одвођени пјешице у Јадовно усташе су одузимали и оне шољице које су им раније продали, а онда су их изнова продавали новим затвореницима, по цијени од 50-60 динара. Комадиће круха, које су цијенили 100-165 динара, кришом су продавали кажњеници Хрвати који су били затворени због крађе или неког другог криминалног чина. Продавали су и воду, бокалчић за 50-60 динара. Међутим, то су могли купити ријетки, они који су, ко зна на који начин, сакрили нешто новца, јер су усташе већ при хапшењу, а особито током пратње, па и на уласку у логор, сваког претраживали и одузимали све што би им се допало или им могло бити од користи.

Режим у госпићком мучилишту је описало више људи који су имали срећу да остану у животу. Владо Мађарић, који је преживео боравак у неколико логора, истиче да ни у једном није било тако страшно као у Госпићу, који се по злу не може упоређивати с неким од њих. Он пише: „На основу свега могло би се закључити да у лепоглавском усташком концентрационом логору и није било баш тако страшно. А заиста и није, ако се живот у том логору упореди с увјетима живота у другим логорима које сам прошао у Госпићу, Јастребарском и у 'Даници' код Копривнице.

За разлику од Госпића, нпр, гдје је у загушљиву тзв. 'самицу' било стрпано нас десетак, као сардине, с 'киблом' у соби и без најелементарнијих хигијенских увјета, гдје је једина 'шетња' била кад смо сваког дана по двојица износили 'киблу', гдје смо у три дана од прилике двапут добивали храну, заправо воду у којој се кухао грах, са по неколико зрна или љуски граха, гдје су нам штакори с прозора ноћу односили комадиће круха које смо сушили да бисмо бар нешто сачували као резерву гдје смо данонoћно били свједоци усташких звјерских поступака мучења, масовних и појединачних, у сусједним ћелијама и у дворишту зграде у којем смо били затворени, свједоци довођења колона похватаних Срба, од оних најстаријих, болесних и немоћних, до дјеце на рукама мајки, и њиховог одвођења на масовну ликвидацију у Јадовно."[271]

Ово је само исјечак из онога што се дешавало и доживљавало у самици, што се видјело „кроз њене зидове", други су запамтили и записали још страшније муке.

У ћелијама казнионице, по ходницима и дворишту пуном заточеника, под ведрим небом, нужда се вршила ноћу у кибле, које су изјутра изношене и пражњене. За изношење кибли су најчешће одређивали православне свештенике, како би их што више понижавали. Тјерали су их да кибле очисте тако да се сијају, враћали их по неколико пута из самице у двориште, гдје су чистили голим рукама, комадићима случајно пронађеног папира или с мало пијеска, јер уколико не би изгледале као нове, морали су их језиком лизати. Усташе су се натјецали у понижавању и мучењу свештеника, а окрутношћу су се истицали Никола Фрковић, Павијан Бркљачић, Никола Светић, Никола и Стипе Милинковић и други.

Смрад у ћелијама, ходницима и дворишту је био неподношљив, алу су га невини људи за оно кратког мученичког живота морали подносити.

У логору Јадовно није било никаквих зграда, заточеници су дању били изложени жарком сунцу, ноћу великим хладноћама, сталним вјетровима и честим пљусковима. У логору није било воде ни за пиће ни за умивање. Људи су мучени глађу и жеђи, изврgавани болестима. Храна је у овом логору била још слабија него у госпићкој казнионици. Срби су, како би и оно мало хране коју су добијали могли из нечег јести, израђивали кориташца, дубили их у дрвету, или су просто јели из ципеле, опанка или из голих шака. „Хрватима се давала нешто боља храна (гушћа), а Србима готово никаква."[272] Хигијенске прилике су биле очајне. У једном прикрајку логора је у камену начињена јама за обављање нужде, ничим ограђена. Смрад се ширио дању и ноћу. Када би се јама напунила, затрпали би је танким слојем земље, коју би кише испрале, па би смрад поновно овладао.

Слично је било и у логору Слана на отоку Пагу. У њему је постојало неколико барака, које су могле примити мањи број заточеника, па је већина њих боравила под ведрим небом, у простору ограђеном жицом, гдје су лежали на

[271] ХАК, кут. Јадовно.
[272] Изјава Јакова Ратковића, АХ, ЗКРЗ, Зх – 47918.

голој земљи и камену. Били су изложени неподношљивим временским приликама, које су на цијелом отоку управо у Сланој биле најсуровије. У баракама су заточеници спавали на даскама постављеним на спратове, без покривача, а ако је неко и имао чиме да се покрије, усташе су му то одузимале. Српски дио логора је био лошије уређен од јеврејског и живот у њему је био још неподношљивији. Емерик Блум у својој изјави датој Орену Ружићу 3. јануара 1983. године каже: „По доласку на оток, довели су нас у православни логор, велика увала као фудбалско игралиште са више хиљада људи и наоколо митраљеска гнијезда. Људи су лежали на камену. Нетко је дошао и позвао Јевреје да се издвоје. Одвели су нас у јеврејски логор који је у односу на православни био прави Елдорадо. Ту смо имали храну, мјесто за леђи... Према јеврејском логору православни логор био је пакао.“[273]

Но, без обзира што је јеврејска општина из Загреба плаћала „контрибуцију“ за „издржавање“ људи у логору Слана, храна је, у правом смислу ријечи, могла тек да им мученички докрајчи живот. Један мали војнички крух се дијелило на 25-30 заточеника. Дневно су добијали пола литре слане воде, неколико зрна граха или по два крумпира. Због слабости, измучени глађу и жеђи, људи су на изградњи путева падали у несвијест, а усташе би их тада још немилосрдније ударали кундацима...

Златко Вајлер истиче да се свакодневни живот у логору одвијао по устаљеној шеми: „Устајање у 5 сати, за доручак празан чај, у 6 сати одлазак на рад до 12 сати, затим ручак и одмор до 14 сати, а потом рад до 18 сати. Спавање у 21 сат. Рад се састојао од изградње пристаништа и пута широког 3 метра од пристаништа до логора. За храну смо добивали, доручак празан липов чај, за ручак као и за вечеру, чорбу од кромпира без трунке масти и соли.

Намјера усташа била је, да нас путем исцрпљујућег рада и слабе исхране ликвидирају у кратком времену. Путем исхране примали смо дневно 500-700 калорија, а познато је да је за одржавање голог живота у условима рада, потребно да човјек прима 3.500-4.000 калорија дневно. При томе, нељудско понашање наших чувара, батинање за вријеме рада, крајње нехигијенски услови живота и помањкање воде, увјетовали су да смо веома брзо исцрпили све своје резерве и почели формално да 'једемо сами себе'. Људи су се топили на очиглед, и од младих и здравих људи, ускоро смо постали живи костури.“[274]

Свједок Иван Лончарић износи да су изгладнели заточеници, као овце, јели траву, ако би је уопште нашли на простору на којем су боравили. Услиједглади и овакве исхране, посебно су страдала дјеца, која су оболијевала од дизентерије, што је још више погоршавало ионако рђаве хигијенске прилике у логору.

Нада Фојерајзен, која је једно вријеме била заточеница у Метајни, те у логору Слана, у својој изјави каже да круха нису добијали, већ само једном дневно по неколико зрна граха, куваног без зачина. „Воде није било довољно.

[273] ХАК, кут. Јадовно.
[274] Изјава Златка Вајлера, ХАК, кут. Јадовно.

Један мали извор налазио се у висини морске разине, те се вода увијек мијешала са морем кад су били валови. Под оваквим начином живота избила је у логору дизентерија."[275]

И овдје је, као у Јадовну, за обављање нужде била ископана јама, чија је само једна страна имала ограду од пола метра висине, која је штитила људе од погледа из барака, с других страна су били изложени погледима усташких стражара. Смрад се осјећао још више, јер није било ни онолико земље колико се могло ископати у Јадовну. За јачих пљускова се нечист излијевала по цијелом логору.

Јосип Балаж из Дарувара је, описујући услове живота у логору Слана, 9. октобра 1970. године испричао: „Неољуштени кромпир стављен је кухати и на њега је наливено размућено сирово брашно и та бијела водена кашаста и одвратна храна била је цјелодневни оброк од чега се већина људи разбољела од дизентерије. Та наша група Даруварчана била је овдје смјештена међу непознате Јевреје, саме трговце, који нису могли поднијети такво јело и страшну глад. Повише барака, такорећи изнад глава, налазила се јама – латрина у коју су се излијевале вјечно пуне кибле фекалија, но нису сви ни стигли на киблу или до латрине јер крвави пројев не допушта чекање на ред. Људи су били замазани од фекалија и на њима као и свагдје около су се сакупљали ројеви муха и заударао је несносни смрад који се ширио на све стране, а напосе под кровом надстрешнице. Епидемија дизентерије и глад исцрпљивали су људе те је свакодневно нетко нађен мртав. Куда су мртваце односили и сахрањивали, не знам...

Одавде су нас водили – гонили свакодневно на 'купање' у једну увалу која је била препуна јежинаца од којих се дно црнило, али кад су нас натјерали у воду, добро се црвенила од људске крви. Људи су запомагали од силних болова, не само од пребијених ребара, већ и од убода, а тако је то трајало цијело вријеме док смо били на Пагу. Један другоме смо вадили бодље, многима је помогла чиста слана вода, а многима су се загнојили убоди, али су многи умрли од тровања. Тамо куд смо се сви морали ићи купати, жидовска дјеца су доносила отпатке из усташке кухиње да излију у море. Када су то излили, тада су се на те отпатке бацили и хватали тај отпад у ручице и гутали. Оглодане коре од лубенице биле су за њих неописива посластица. И данас тај призор имам пред очима па осјећам муку. И ми смо били бескрајно гладни, али смо имали свијест и понос, што јадна дјеца нису могла имати. То је за усташе био бајан призор, тако да су те догађаје сликали себи за успомену..."[276]

Исхрана и хигијенске прилике у Метајни, гдје су биле смјештене Српкиње и Јеврејке с дјецом, нису биле ништа боље. Понекад су, док су још имале неки динар, од усташких стражара могле, уз високу цијену, купити понешто хране. Усташе су са женама, како у логору Слана тако и у Метајни, поступали злочиначки. Уз глад, жеђ и силовање, мучили су их физичким радом, чији је

[275] АХ, ЗКРЗ ГУЗ 2235, к. 11.
[276] Земљар Анте, *н. д.*, 8081.

једини циљ био да се организми жена што више исцрпе, како би их што безбрижније водили до јама, не плашећи се да ће нека и покушати да бјежи. Над јамама су углавном убијане ножевима.

Психичко и физичко изнуривање је посебно примјењивано над мушкарцима. Они су радили у каменолому, на цести од Башке Слане до увале Сушац, у правцу Метајне. Усташе су измишљали разне начине злостављања, како би заточени Срби и Јевреји издисали у најтежим мукама. На исцрпљена и испребијана људска тијела су товарили камење или бачве напуњене водом, што је и за најјачег човјека био неиздржив терет. Да би им увећали патње, израдили су и кревете од бодљикаве жице, на које су Србе и Јевреје бацали када би начинили било какав прекршај, по њиховој оцјени, а затим скакали по њима, како би се жица што дубље убадала у гола тијела.[277]

Жртве су из логора често изводили смишљајући разне подвале. Готово свакодневно су позивали болесне да се јаве, како би их одвели код љекара, или питали има ли кога ко жели да иде кући или у неки други логор. Сви они који би се пријавили, одвођени су у смрт. Понекад те несретнике нису ни везивали док су их изводили из логора, не би ли се они који то гледају и сами добровољно јавили за одлазак из логора, радујући се што ће из мучилишта ипак отићи својим кућама или бити смјештени на неком бољем мјесту, у другом логору или болници. Многи из госпићке казнионице су одлазили на Велебит и убијани над безданим јамама, а из Слане су укрцавани на бродове, којима би их повезане превозили иза једног рта, иза увале Сушац, гдје би их искрцали и пјешице одвели, уз кундачење и псовке мајки које су их родиле, на висораван Фурнажу. Ту би затворенике усташе искасапили ножевима и побацали их у јаме, које су жртве претходно саме себи ископале.[278] Тако су се, поред уобичајеног начина извођења логораша на стратиште, и на овај начин рјешавали једног броја заточеника. Неки заточеници су се, иако су знали да ће бити усмрћени, свеједно јављали, било за љекарски преглед било за премјештај, јер нису могли даље издржати.

У помоћном логору Ступачиново, као и у Јадовну, у простору ограђеном жицом, без воде и хране, без икаквих хигијенских услова, измучени и изубијани, мушкарци и жене с дјецом су, избезумљени, чекали на ред да буду изведени над јаме и ударени челичним или дрвеним батом по глави или заклани ножем и бачени у таму бездана. Догађало се да појединци, не могавши да гледају злочине над јамама, сами искоче из реда и живи се баце у њих.

Ни у једном од логора и сабиралишта није било болнице или амбуланти. Иако је међу логорашима било лијечника, они готово никоме нису могли помоћи. Но, на овом мјесту ваља споменути изнимку, према расположивим изворима, јединствену интервенцију доктора Драгутина Кона. Он се једно вријеме налазио у Овчари, у којој су услови живота били изузетно тешки, али су понекад логораши ипак извођени на обављање пољских радова, па су могли контак-

[277] АХ, ЗКРЗ ГУЗ 2235, к. 11.
[278] Изјава Орена Ружића – Јегора. ХА Ријека, Паг, к. 2207.

тирати с ванjским свиjетом, а неко би дошао и до мало хране. Међутим, и у овом логору је било много болесних, најчешће старијих људи и дјеце. Тако су се разбољеле, прича доктор Кон, једна дјевојчица и једна дјевојка, које су, уз високу температуру, имале болове у грлу, са отоком и црвенилом крајника. „Искористио сам тај случај и тражио да говорим са заповjедником страже. Кад је дошао, рекао сам му да се у логору појавила епидемија шарлаха и да болеснике треба отпремити у болницу. 'Нека крепаjу! Што ти мислиш да смо вас овамо довели на опоравак' био је његов одговор. Када му је објашњено да се зараза може проширити на читав град, позвао је стражара који ме је отпратио до усташког таборника. Таборник је био неки младић у новој униформи који се за цијело вријеме док сам му говорио, љуљао на столици и забављао тиме што је замахивао усташким ножем и убадао га у стол за писање. Њему сам још црње показао опасност која прijети граду ако се болесници не пошаљу у болницу. Успио сам. Знао сам да се не ради о шарлаху, него о ангини, па сам се бојао како ће лиjечници у госпићкој болници реагирати. Али, били су људи а не фашисти. Задржали су их у болници те су и данас живе. Мала цурица је сада лиjечник у Загребу, а тадашња студеница је магистар фармациje у Задру.“[279]

Жидовска богоштовна опћина у Загребу је настојала да помогне заточеницима у комплексу усташког логора Јадовно како обезбjеђивањем лиjечника и лиjекова тако храном и одjећом. Сачувано је више докумената који свjедоче о бројим акцијама ове опћине. У неколико својих дописа она моли Министарство здравства НДХ да дозволи отпрему приручних љекарни у Јадовно и логоре на отоку Пагу, гдје се налазе припадници опћине који су тешко болесни и неопходно им је лиjечење. У допису од 7. јула 1941. жале се да надлежне власти још нису успjеле да у те логоре упуте неког лиjечника с потребним лиjековима.[280] Жидовска богоштовна опћина је хрватске власти молила и да се обави превентивно вакцинисање против дизентерије и трбушног тифуса, као и провођење потребних хигијенских мjера за заштиту заточеника како се не би ширile акутне заразне болести. Такође је организовала и прикупљање одjеће и хране и у неколико дописа молила усташко редарство, односно његов жидовски одсjек у Загребу, да дозволи отпрему допунске хране за болесне и дјецу у Јадовну, Слани и Метајни. Помоћ је тражена и од хрватског Црвеног крижа, па се и Друштво Црвеног крижа НДХ обраћало Жидовском одсjеку усташког редарства у Загребу с молбом да Јеврејима у концентрационим логорима прослиjеди прикупљене пошиљке хране, рубља, одjеће и лиjекова. Из дописа Усташког редарственог повjереништва – жидовски одсjек, под бројем 1848, од 23. јула 1941, види се да је хрватском Црвеном крижу одобрено да прикупља и отпрема допунску храну за Јевреје заточене у поменутим логорима, о чему је Друштво Црвеног крижа НДХ 25. јула обавиjестило Жидовску богоштовну опћину у Загребу. Своје писане молбе је Жидовска богоштовна опћина образлагала женевским конвенцијама, према којима заточеници имају право на помоћ и право да се

[279] Изjава Драгутина Кона, ХАК, кут. Јадовно.
[280] Архив ИХРПХ, Загреб, ф, Н. Г, Инв. бр. 27783.

једном до два пута мјесечно јављају родбини отвореним дописницима Црвеног крижа, и тиме да су многи одведени у логор без нужне одјеће и обуће, а временске прилике на Велебиту су неподношљиве и изискују заштиту и због могућности епидемије, која може угрозити и становништво ван логора.

На основу датих одобрења Црвеног крижа НДХ, бр. 7220-41 од 21. јула и бр. 1261-41 од 25. јула, види се да је Равнатељство усташког редарства у Загребу – жидовски одсјек, издало дозволу доктору Миливоју Шварцу (Schwarz), лијечнику из Загреба, да отпутује у Госпић и понесе приручне љекарије и храну за Јевреје заточене у логорима Слана, Метајна и Јадовно. Али, нигдје нисам могао пронаћи податак да је иједан лијечник дошао с лијековима у помоћ заточеницима у комплексу логора Јадовно.

Навео сам тек неколико примјера бриге Жидовске богоштовне општине у Загребу и њених акција помоћи заточеним Јеврејима. Било је потребно водити дугу преписку са усташким властима да би оне одобриле било какву помоћ логорашима. Ипак, неке пошиљке с храном и одјећом су стигле у Госпић и на Паг. Нажалост, због брзине масовног убијања, већина оних којима је помоћ била упућена није је доспјела ни видјети. С друге стране, и оно мало хране и одјеће што је доспјело у Госпић и на Паг заточеници су ријетко када добијали, а ако су нешто и добили, били су то остаци остатака, које су након пљачке пошиљки усташе предавали Јеврејима као доказ своје „доброте“ и „исправности“.

Доктор Радан у својој изјави каже: „У начелу нама је било дозвољено примање пакета, лично и колективно. Једном смо тако били добили пошиљку лимуна. Појели смо наравно све са кором и то тако да смо читавог дана држали у устима по комадић лимуна. Више се таква пошиљка није појавила... Једном сам био од куће добио пакет. Међутим, готово је сав пакет био опљачкан. У њему сам нашао један убуђали „Шубашић“,[281] једну једину „Гавриловић“ конзерву и трагове на папиру од наполитанки и других јестива. То је био читав пакет.“[282]

Друштво Црвеног крижа НДХ је 22. августа 1941. године писало Равнатељству усташког редарства – жидовском одсјеку, да оно од Јевреја у Загребу прима пакете за заточене Јевреје, да су они према упутствима прегледани како у њима не би било недозвољених предмета и да их шаље Равнатељству усташког редарства у Госпић, а да пакети нису према договору уручени заточеницима: „Друштво је отпремило већи број таквих пакета, те нам је Равнатељство за јавни ред и сигурност Велике жупе Гацка и Лика својим дописом од 2. августа бр. 264/41 потврдило примитак наведених ствари. Примили смо међутим притужбе, да велика количина пакета није уручена насловницима, него да се и даље налазе у Госпићу. Ради нашег покрића молимо наслов, да нам убудуће дозволи прилагати пакетима доставнице, на којима би насловник могао потврдити примитак пакета. Уједно молимо наслов да нас упути камо да убуду-

[281] Народни назив за кукурузни крух који је уочи рата у Бановини Хрватској замијенио у градовима уобичајени пшенични (прим. аутора).

[282] Земљар Анте, *н. д.*, 57.

ће шаљемо пакете за заточене Жидове, јер су наводно жидовски логори у Великој жупи Гацка и Лика распуштени."[283]

За вријеме док је та преписка трајала, од почетка јула па до поткрај августа, усташе су у комплексу логора Јадовно свакодневно убијали на стотине Срба и Јевреја. До тренутка када је наведена притужба упућена Равнатељству усташког редарства у Загребу, највећи дио заточених Срба, Јевреја и Хрвата је већ био ликвидиран. Наиме, због наглог ширења народноослободилачког рата на подручју Лике, Кордуна, Баније, Книнске и Босанске Крајине, на интервенцију италијанске војске, усташки логори су распуштени. Заточеници које усташе нису доспјели побити на брзину су транспортовани из Госпића у новоуспостављени логор Јасеновац и неке друге логоре, о чему ће бити више ријечи у даљем тексту.

Поред настојања Жидовске богоштовне општине да помогне затвореним Јеврејима, било је покушаја да се поједини заточеници, упућивањем молби разним представничким тијелима НДХ, ослободе из Јадовна и његових помоћних огранака. Тако Равнатељство усташког редарства Велике жупе Загорје у Вараждину, својим дописом бр. 542/41 од 31. јула, обавјештава Жидовски одсјек усташког редарства у Загребу да „овом уреду долазе непрекидно замолбе са стране Жидова, који су одвезени у Лику, тако и са стране повјереника у њиховим трговинама, да им се пошаљу новчани износи и одјевни предмети." Тражи се и тумачење у којој мјери треба овим молбама удовољавати преко великог жупана жупе Загорје, од које се тражи да се из интернације пусте Јевреји који имају дјецу са „аријевкама", како би могли „склопити са дотичнима бракове".[284]

Државно равнатељство за господарствену понову, својим дописом од 16. јула 1941. године, тражи од Редарственог равнатељства за јавни ред и сигурност у Загребу да се доктор Александер Бранко, који се налази у интернацији у Госпићу, допрати у Загреб ради прекупа његових предузећа и да се стави на располагање Равнатељству за понову.[285]

Загребачка творница слада је упутила молбу Равнатељству усташког редарства, односно његовом жидовском одсјеку, да се Бењамин Меов, који је крајем јула одведен из Сиска у Госпић, ослободи из логора, јер је неопходно да ради у пословници пиваре у Шибенику. На тај начин би био склоњен из НДХ у којој важе расни закони. Међутим, молба је одбијена 6. августа 1941. године, што је на њој дописано руком.[286]

Бранко Бахрах (Bachrach), у својој молби од 23. јула 1941. године, упућеној Усташком редарству у Загребу, тражи да се његовим родитељима, који живе у Загребу, одгоди ношење јеврејске траке и да се ослободе свих обавеза које су прописане у вези са законском одредбом о расној припадности. Истиче да се

[283] Архив ИХРПХ, Загреб, к. 280.
[284] Архив ИХРПХ, Загреб, ф. Н. Г, кут. 281, инв. бр. 27980.
[285] Архив ИХРПХ, Загреб, ф. Н. Г, кут. 280, инв. бр. 2773.
[286] Архив ИХРПХ, Загреб, ф. Н. Г, кут. 281, инв. бр. 27965.

осјећа правим Хрватом, што поткрепљује потврдом усташког логора у Великој Горици од 17. јула 1941, и моли да као такав буде ослобођен из усташког логора у Госпићу.[287]

Интересантна је молба коју су потписала 72 сељака из Долића код Крапине, упућена великом жупану Велике жупе Загорје у Вараждин, којом траже да се Јосип Клајн, његова супруга Јосипа, синови Ивица и Мирослав и брат Људевит ослободе из логора Овчара. Сељаци наводе да се ова „породица увијек држала исправно па чак и гласала за хрватске листе на изборима и с народом се добро слагала", и да је Јосип Клајн поднио молбу, у смислу уставне точке 6. Законске одредбе о расној припадности, да му се признају права која припадају „особама аријевског подријетла". Потврђују да је Клајн био без приговора и да је за њихов сељачки крај његово пословање било у привредном погледу веома корисно, па и због тога није било разлога да се његова породица одведе у логор Госпић. Они моле да цијела породица буде пуштена из логора, како би могли наставити с радом код своје куће. Шта је са овом молбом било и да ли су Клајнови ослобођени, из постојеће документације се не може утврдити, једино се разабире то да је усташки стан у Крапини молбу регистровао.[288]

Владимир Фукс, бивши официр Југословенске војске, заточен у Јадовну, такође је упутио Министарству унутрашњих послова НДХ у Загребу молбу да му се признају права према тачки 6. одредбе од 30. априла 1941. године: „Одгојен сам по мојим родитељима који су већ по својим дједовима старосједиоци Хрватске, у духу исправног Хрвата, и као такав се осјећао, што сам у мојој најранијој младости и доказао, јер сам судјеловао искључиво у Хрватском Соколу и Хрватском Скауту (о чему прилажем потврду), а никада у ниједном југословенском друштву или организацији. Све моје наводе могу осим многих још потврдити и ови исправни грађани града Загреба, а моји бивши школски другови: Златко Дујмовић, Загреб, Грегоријанчева ул. 1. (сада код ХИС-а), др Миливој Уроић, Бошковићева 18, те др Анђелко Малинар, Врбанчева 56. Да сам моје осјећање исправног и честитог Хрвата проводио у дјело, види се коначно најбоље из прилога потписаног по г. Хорвату Драгутину и петорици његових војничких другова све самих исправних сељака Хрвата из околице Нове Градишке, Старог Петровог Села и Нове Капеле, што су исти учинили на властиту побуду.

Нарочито још истичем да сам као причувни часник исти дан кад је избио рат, кренуо из Београда гдје сам се налазио правац Загреба, гдје сам стигао уз велике потешкоће, управо правовремено да положим заклетву новој Независној Држави Хрватској, о чему имадем писмену потврду.

Надаље поткрепљујем моју молбу и тиме да сам по мојем оцу у уској родбинској вези са покојним др Јосипом Франком, док је рођени брат мојега оца, Максо Фукс (Fucks), трговац из Бјеловара, сада активни судионик, а у покрету оца домовине др Анте Старчевића, већ уназад 40 година у Загребу, Сењу и Бјеловару, познат као борац данашњем цијелом водству Независне Државе

[287] Архив ИХРПХ, Загреб, ф. Н. Г, кут. 281, инв. бр. 27990.

Хрватске, па ће и они моћи потврдити као свједоци моје исправно национално схваћање.

Надам се да је из свега горњег видљиво, да се НИСАМ НИКАДА НИ У КОЈЕМ СЛУЧАЈУ ОГРИЈЕШИО О ИНТЕРЕСЕ ХРВАТСКОГ НАРОДА, ВЕЋ ДАПАЧЕ УВИЈЕК СЕ ОСЈЕЋАО И ИСТИЦАО КАО ХРВАТ, па држим да ће се моја молба уважити и обећавајући и надаље остати таквим,

МОЛИМ

ПРИЗНАЊЕ ПРЕУЗВИШЕНОГ ПОГЛАВНИКА НЕЗАВИСНЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ ПО НАПРИЈЕД НАВЕДЕНОЈ ЗАКОНСКОЈ ОДРЕДБИ, те у пуној оданости остајем

За Дом – Спреман Владимир Фукс (Fucks), в. р.“[289]

И Владимиров отац Ернест је, 28. јуна 1941, упутио молбу Усташком редарственом повјереништву – жидовски одсјек, да његов син, одан и вјеран хрватској држави, буде пуштен из логора. Међутим, Владимир је звјерски убијен у Јадовну.

И адвокат Еуген Сингер се обратио Предсједништву владе НДХ молбом да се његов син Никола, кога су усташе ухапсиле 30. маја 1941. године и затворише у логор Данице код Копривнице, ослободи и врати на посао у фирму „Оптика“, Исе Вајса (Weiss), у Загребу. Његова молба је била прослијеђена Равнатељству усташког редарства 25. јуна 1941. године, а и Вајсова велетрговина, у којој је Никола радио, обратила се хрватским властима: „Дана 30. овог мјесеца (маја, прим. аутора) одвела нам је усташка опходња из радионице оптичарског помоћника Николу Сингера, 20 година старог, на присилни рад, па је унаточ наше особне неодвлачне интервенције јучер и отпремљен према Копривници. Молимо п. наслов, да имаде издати брзо и јавно наређење да нам се споменути помоћник што прије врати на посао по могућности тако, да већ у понедељак 2. 6. 1941. може бити у радионици.“[290]

И занатска комора је затражила да се удовољи молби, „јер у оптичарској струци влада велико помањкање стручних сила.“[291]

Жидовски одсјек је молбе одбио својим дописом од 6. јуна 1941. године, па је Никола из Копривнице одведен у Госпић и убијен у Јадовну.[292]

Антонија Штајнер (Antonia Steiner) се 14. јуна 1941. обратила Усташком редарственом равнатељству – жидовски одсјек, молбом да њен супруг Бела буде ослобођен државног рада у Копривници, наводећи да је без средстава за живот и осуђена на потпуну пропаст. Молби није удовољено, што јој је јављено већ 21. јуна, а њен супруг је убијен у Јадовну.[293]

---

[288] Архив ИХРПХ, Загреб, ф. Н. Г, кут. 281, инв. бр. 28026.
[289] Архив ИХРПХ, Загреб, ф. М. Г, кут. 279, инв. бр. 27595.
[290] Архив ИХРПХ, Загреб, ф. М. Г, кут. 278, инв. бр. 27242.
[291] *Исто.*
[292] Архив ИХРПХ, Загреб, ф. М. Г, кут. 279, инв. бр. 27511.
[293] Архив ИХРПХ, Загреб, ф. М. Г, кут. 278, инв. бр. 27327.

Било је појединаца који су се обраћали директно поглавнику Анти Павелићу. Тако Марија Кастл из Осијека 21. августа моли да њен супруг Људевит буде ослобођен из логора Госпић, наводећи у молби да је Људевит члан бивше ХСС и да је 1935. и 1936. године године гласао за Мачекову листу, о чему прилаже и доказ.[294]

Лота, супруга инж. Иве Голдштајна (Goldstein), власника књижаре у Карловцу, упутила је 10. јуна молбу Министарству унутарњих послова НДХ у Загребу да њен супруг, који је ухапшен 13. априла, буде пуштен из логора Даница. У молби наводи да је „већ више од два мјесеца затворен иако му се не може ништа приговорити, стога скромно молим славни наслов, да ми изволи одредити што је потребно да се инг. Иву Голдстајна из Карловца пусти на слободу након више од двомјесечног претрпљелог затвора, због тешких материјалних прилика у којима се налазимо, а имадемо двоје дјеце од којих је један свршио 2. разред пучке школе а старији 2. разред реалне гимназије, те нам је потребна очинска помоћ.“[295]

Међутим, ни за ову породицу, као ни за друге које су се код представника хрватске усташке власти заложиле за своје најмилије, није било милости. Иво Голдштајн је из логора Даница у жељезничком вагону за стоку одвезен у Госпић, а одатле пјешице у Јадовно, гдје је бачен у неку од јама. Оваквим и сличним молбама углавном није удовољавано, али је бар неко вријеме постојала нада, па је бол лакше подношен.

Навео сам само неколико података који показују да је помоћ у храни и одјећи заточеним Јеврејима била како-тако организована и да су се они зато могли надати да ће понешто од онога што им шаљу породице или жидовска богоштовна општина једног дана и добити. И заточени комунисти Хрвати су каткад добијали пошиљке од родбине и знанаца. Неки од њих су имали пријатеље у органима усташке власти, па су могли очекивати одређену помоћ. Појединци су подмићивањем стражара настојали изаћи у град, гдје би могли купити нешто хране и појести. Док су се поједини Јевреји могли надати позитивним рјешењима својих молби, заточени Срби нису имали баш никакву наду, нити су од било кога могли очекивати заштиту. Они су били осуђени на истребљење. Највећи дио логораша су чинили сиромашни сељаци и радници. Припадници малобројне српске интелигенције и трговаца су побијени још прије њих. Уколико је неки пакет однекуд и био упућен за њих, они га никада нису добили. Једину помоћ прије суноврата у провалију знали су им пружити сапатници – заточени Јевреји. Више примјера свједочи да су Јевреји из Загреба у логору дијелили своје оскудне оброке са Србима.

Положај заточених Срба, цијели поступак према њима од хапшења до убијања, у потпуности одражава оно што је у усташким начелима зацртано још 1932. године: „У борби за свете циљеве сва су средства допуштена, па и она најстрашнија... НОЖ, РЕВОЛВЕР, СТРОЈНА ПУШКА И ПАКЛЕНИ СТРОЈ. То

[294] Архив ИХРПХ, Загреб, ф. М. Г, кут. 281, инв. бр. 27980.
[295] ХАК, кут. Јадовно.

су идоли, то су звона која ће навијестити освит зоре и УСКРСНУЋЕ НЕЗАВИСНЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ."[296] Уништити Србе на сваки могући начин!

Свједочећи о Србима у логору Јадовно, Ото Радан каже: „Били су то углавном обични сељаци, православци. То је била сиротиња из кућа извучена полубоса, полуобувена. Од самог почетка поступак је са Србима био много гори него са нама. Нас још у оно доба, тј. прве дане, нису тукли, Србе су одмах тукли. Усташе су их звали четници, а ти људи нису ни видјели четнике. Сјећам се ови сељаци кад су били у скупу, нису ни смјели стајати, само чучати и то тако погнуто да их је стражар могао ударити ципелом у главу. Радили смо на истим пословима, али подијељено. С њима се није смјело проговорити ни двије ријечи, а они се нису смјели никоме приближити. Ми смо први пута дошли у везу с њима, као неки непосредни контакт, кад су их почели стријељати."[297]

Бездане јаме – стратишта логора Јадовно

Логор Јадовно и његови помоћни логори били су смјештени у предјелима Велебита, богатим безданим јамама, карактеристичним за крашке области. Од почетка маја па до краја августа 1941. године, те су провалије претворене у масовне гробнице Срба и Јевреја. Многобројни проблеми отежавају истраживања ових јама, у које је бачено на хиљаде невиних људи. Њиховим истраживањем се заправо нико није бавио, јер ни социјалистичка власт у времену од 1945. до 1990. године није била наклоњена откривању истине о монструозним злочинима које су починиле усташе на стратиштима овог простора. До већине јама се није могло ни доћи.

Неке од су њих усташе већ средином августа 1941. забетонирали како би им се затро сваки траг.

Италијански војни санитарци су 1. септембра 1941, након ликвидације логора Јадовно и Слана, кренули у овај крај да испитају квалитет воде, плашећи се да су поједини извори загађени садржином јама, али их ни они нису могли све пронаћи, јер становници села у чијој се близини јаме налазе нису хтјели открити њихове локације. „Становништво редом одбија сваку обавијест, негира да су у овом предјелу (околица Пазаришта, прим. аутора) били довежени или убијани Срби, а такођер и с тог разлога што су ови крајеви искључиво католички... (мисли се на село Кланац, прим. аутора) На повратку сељаци из околних села показују ми много непријатности и праве ми потешкоће из два разлога: боје се усташке освете, боје се и да изгубе што су добили, што су покрали послије масакра Срба (говеда, житарице, одјећу, итд)... 2. септембра 1941. године отпутовали смо у Башке Оштарије", пише даље потпоручник Виторио Финдерле, лијечник италијанског 5. армијског корпуса. „Чим сам стигао, нашао сам се са

[296] „Усташа", Вјесник хрватских револуционара, фебруар 1932. Опширније: Јелић-Бутић Фикрета, *н. д.*, 1340.

[297] Земљар Анте, *н. д.*, 72.

чобанима и сељацима које сам срео. Нитко од њих 'не зна' да ми да било какву обавијест о транспорту Срба и сви ми понављају исте фразе, како, ништа не знају јер нису били присутни. Схватио сам узалудност покушаја да би наишао на траг околних јама те сам се са писмом представио господину пуковнику Станьи (Stagno)... На Ступачинову сељаци су нас довели до јаме на Плочама без поговора знајући да смо је јучер открили (4. септембра 1941). Ови исти одбили су да припомогну и покажу нам другу јаму.

На наше инсистирање сељаци су се разбјежали у планину у правцу запада, супротно од села Ступачиново. Остали смо без резултата."[298]

Већ 1941. године су бројне бездане јаме прикриване и трагови злочина помно затирани. Злочинац Лука Барјашић, родом из Поличника код Задра, говорећи на саслушању у Окружном суду у Задру, 15. јула 1952. године, о злочинима које су усташе починили на отоку Пагу и Велебиту, истиче да су у три јаме на сјеверозападном дијелу Велебита, тј. код Ступачинова, побили 3.500 Срба, које су у шест наврата доводили с Пага преко Башких Оштарија. Без имало гриже савјести, Барјашић је испричао: „Над јамом су стајала двојица усташа, наизмјенице, и боли са ножевима одрасле и бацали, а дјецу смо тукли мањем у главу... Неки су у јаму живи скакали да га ми с ножем не доватимо, неки су жалили себе, неки жену и дјецу код куће."[299] У двије јаме, од три које наводи Барјашић, усташе су већ средином августа 1941. преко жртава набацали грање и камење и потом их забетонирали.

Прикривање злочина настављено је и послије рата, све до данашњег времена. Тако је и потпредсједник Сабора нове државе Републике Хрватске, Стјепан Сулиманац, на сједници Владе јуна 1990. године, предложио да се забетонира јама Јадовно на Велебиту „да је никада нитко више не може користити за уништавање људи".[300] Умјесто да је власт организовала систематско истраживање злочина и бројних гробница, те жртве достојанствено сахранила већ у времену до 1950. године, ни данас се, након 60 година, не зна колико жртава крије подземље ни колико је безданушa – масовних гробница српског народа на простору бивше НДХ. Господин Сулиманац, чак и послије 50 година од извршеног геноцида над српским народом, не зна да не постоји јама Јадовно, већ село Јадовно, по коме је усташки логор на Велебиту добио име, али ипак тражи – хумано и хришћански – да се јама забетонира.

Због наведених околности, тек након многих тешкоћа које су ме пратиле у вишегодишњем истраживању чињеница о усташким злочинима у комплексу логора Јадовно, користећи се бројним изворним архивским документима и изјавама низа добронамјерних људи, а добрих познавалаца Велебита, сазнао сам

[298] Извјештај потпоручника Виторија Финдерлеа о јамама у које су усташе бацале Србе и Јевреје на Велебиту и отоку Пагу, упућен Војној здравственој дирекцији 5. армијског корпуса 2. италијанске армије 6. септембра 1941. године. Земљар Анте, *Харон и судбине*, 234-242.

[299] Записник од 15. јула 1952, ХА, Задар, Окружни суд Задар. Лука Барјашић је 16. октобра 1952. године, пресудом Окружног суда Задар, осуђен на казну строгог затвора у доживотном трајању, с тим да има право жалбе.

[300] „Вјесник", 13. јун 1990.

до сада за 32 јаме безданке, стратишта невиних Срба, Јевреја и Хрвата у овом логору.

То су: Шаранова јама, јама на Гргином бријегу, Јарчија јама код Рисове греде, јама Бадањ, јама Близница, јама Кијевац, јама на Плочама, Вранзина јама, јама Јасеновац, јама Јамина, Шевић јама, јама на Кулашевој страни, јама Орешковић станови, Мацолина јама, јама Угљенача, јама у Ператовим драгама, јама Думан код Личког Лешћа, јама Света Ана код Горњег Косиња, јама Нездравка код Доњег Косиња, јама Ошпороча код Широке Куле, јама Голубњача, јама Сњежњача код Кузмановаче, јама Кварте код Перушића, јама Рунјевац, јама Павкуша, јама Дулиба, јама Дупчан код Рибника, Чошић јама код Коњског брда, јама Крижаново брдо у Дражици, јама на Пагу и двије јаме удаљене само 40 метара од самога логора Јадовно.

О већини од њих ћу изнијети неколико основних података до којих сам дошао током истраживања. Свакако, на првом мјесту је Шаранова јама.

Први који су послије рата дошли до **Шаранове јаме** били су чланови Земаљске комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача, већ 21. августа 1945. године. Они су тада предложили да се јама стручно испита, а да се кости жртава изваде и достојанствено сахране. Више година послије тога су се у њу спустили загребачки спелеолози и о њој изнијели неколико основних података: „Јама почиње отвором 1,5×4 метра и таквом ширином пружа се до дубине од 12 метара, гдје се ширина јаме почиње незнатно повећавати да би на дну износила 4×6 м (шематски приказ на страни 287). Укупна дубина јаме износи 42,5 метара. Дно јаме покривено је танким слојем туцаника, који је бачен у јаму вјероватно приликом градње ограде. Овај туцаник углавном је прекрио кости. У сјеверном дијелу дна јаме, гдје се оно пружа у облику једног канала дебљина слоја костију износи 1,35 метара. Јама се пружа строго вертикално. Стијене су голе, изузев уског вертикалног канала, који се пружа изнад сјеверног дијела дна јаме гдје су оне покривене танким слојем сиговине.“[301]

Јуна 1990. године, у организацији листа „Политика“, у јаму су се спустили београдски спелеолози. Један од њих, Данимир Ристић, овако је описао оно што је видио и доживио у овом паклу смрти, у који је, према процјенама Владимира Жерјавића и мојој, бачено око 11-15.000 људи: „Са једном екипом спелеолога, филмских радника и историчаром др Ђуром Затезалом, кренуо сам на Велебит у логор Јадовно, у Хрватску, да испитамо, видимо и забележимо шта се налази и како изгледа оно што је у Шарановој јами. Сам долазак тамо већ је посебан доживљај, почевши од пута којим се прилази до организације путовања које смо направили са колима препуним опреме и људима спремним на све. Дошли смо код споменика поред Шаранове јаме који изгледа као сваки други споменик из рата. Човек не види и не зна кад гледа тај споменик, зашто је и

[301] Пајалић Тихомир, Шаранова јама, *Наше планине – ревија Планинарског савеза Хрватске*. Наведени подаци се разликују од оних које је дала Комисија за ратне злочине 1945. године, дијелом и од оних које су навели београдски спелеолози, за које мислим да су дали вјеродостојније мјере ове јаме.

у вези с каквим зверствима дигнут. Одговор на то налази се свега 30-40 метара испод споменика сакривен од очију људи који путем пролазе. У шуми се налази Шаранова јама у коју смо се ми спустили. Шумски прилаз јами говори нам да је, техничким речником речено, јама крашког типа, тзв. звекара, са промером улаза око два-три метра, врло неприступачна, вертикална од самог почетка, од тврдог гранита. Кад смо дошли пред њу, морали смо добро размислити како ћемо даље.

Поставили смо нашу опрему, а екипа која је била с нама, поставила је своју да би све то овековечила. Били смо у таквом расположењу да нас нимало не би изненадило уколико неко дође и пита шта радимо, зашто и ко нам је то дозволио. Значи, нисмо водили рачуна само о томе како да се безбедно спустимо и не доведемо живот у питање, него и о ономе што све може да нам се деси зато што овај посао радимо. Међутим, када смо почели оно због чега смо дошли, моментално смо заборавили, бар ја, све оно што се на површини дешава.

Ја нисам никада био у овом делу земље и Хрватске, нити сам се у њој спуштао у јаме. Имам велико искуство спуштања у јаме (преко 200), али у Србији и Црној Гори. Требало је брзо и ваљано поставити сву инсталацију. Први проблем, можда онај који у себи носи симболику зашто је та јама толико времена остала неистражена и незабележена, је био приликом укуцавања спита.[302] Стена је била толико тврда да ми је било потребно око 20 минута док сам тај део посла урадио. Док сам био над самом јамом, чуо сам договоре екипе која је све то пратила и упутства која су ми давали шта треба доле очекивати и како изгледа силазак. Међутим, оно што сам својим очима видео, није ми нико испричао, а не бих ни веровао да ми је испричао.

Од самог почетка зидови јаме су мокри, низ њих цури вода. Не знам да ли је то вода која се слива по лишћу у шуми или је то неки подземни доток воде која кваси то стење. Како се иде у дубину, све је хладније и све је мање светла које долази са површине, а јама се постепено шири. То је један психолошки моменат који никада није пријатан када је било која јама у питању, а сада поготову, када је потпуно непозната и неиспитана и знајући шта се у њој може наћи, могло се очекивати да призор буде језив.

Два моја другара, спелеолога, технички су ме обезбеђивали са површине да се ништа непредвиђено не би десило. Доле сам кренуо полако, мада је цела акција вођена врло брзо. Тих 40 и више метара (касније утврђено 42, прим. аутора) мислим да ми је било дуже од 300-400 метара, на коју сам дубину ишао. Тих првих 40 метара потпуне тишине, мрака и влаге давало ми је некако до знања да је цео објекат који радимо на неки начин заштићен, да је сам себи споменик и да му није требао никакав споменик изнад њега јер свако ко би га видео изнутра, доживео би га као највећи споменик.

Прва додирна тачка на коју падне тело или камен који се одозго убаци, далеко је од улаза 42 м. То место је уједно највиши врх пирамде. Пирамида на

[302] Клин који се учвршћује у стијену, за који се везује уже о којем виси спелеолог приликом спуштања.

први поглед изгледа као нанос отпалог шумског лишћа, кога је ветар поломио и са површине убацио унутра, убаченог камења, наизглед сасвим обичан нанос често виђен по јамама које имају отвор на површини. Нанос изгледа обичан све док се боље не загледате и не упалите другу батеријску лампу. Тада приметите да то није грање и да су оно што вири из тог наноса и што је разасуто около, људски остаци. Остаци самих људи и онога што су на себи носили када су ту бачени. Није баш пријатно, без обзира чији су остаци доле. Међутим, знајући да доле леже остаци недужних Срба који ништа нису скривили сем што су били православне вере, без наше воље наводи на помисао о онима који су их ту бацили. Случајно пасти у јаму је једно, убити некога и гурнути га намерно унутра је злочин, али гурнути толико живих и мртвих унутра, не знам како би се то могло назвати и мислим да не постоји реч која то дефинише. Наравно, морао сам ипак да погледам чега доле има, да закопам по наслагама и склоним их са једног места. Приметио сам нешто чудно: дебла дугачка 3-4 метра и дебела око 0,5 метара, стоје усправно забодена у ту купу. Она нису могла бити убачена ветром, случајно или да их је неко убацио у најближу рупу да их се ослободи. Камена на свему томе има много. Није ситан, онај кога вода одлама и баца, то су комади камена тешки по десет до педесет и више килограма. Бавећи се спелеологијом, навикао сам да гледам разна урушења у јамама, у пећинама, да видим сводове читавих таваница који су се одвалили и пали. Ово камење које се доле налази, којим је све затрпано, можете наћи на сваком каменолому. Има оштре ивице за разлику од пећинског које их нема, а и друге је боје. Ово је камење вероватно разбијано на комаде да се може провући кроз отвор. Такво камење се може натоварити на камион и довести где треба. У јами ситног камења нема, осим комада који су се одломили од силине пада крупног камена. Зашто дрво и камење? Зато што се дебла преплићу и наслањају једно на друго и све што се у њих убаци, остаје ту. Камење кад се убаци пропада, прави себи рупу, ломи све испод себе и тоне кроз мекши материјал, а људски остаци налазе се испод свега тога. Онај који је то убацивао знао је да може једино тим редоследом затрпати, али није знао или није претпостављао, да ће једнога дана неко сићи и подићи то што је он бацио, иако након дуго времена, илегално и волонтерски.

После мене у јаму је сишао Драган Максимовић, спелеолог инструктор. Заједно смо прочешљали дно јаме и нашли одају. Одаја је нижа 4-5 метара од осталог пода и у њој се налазе свега три или четири костура. Свод одаје је узан и завршава се након неких 10 метара висине и ту нико није могао упасти. Ту је могао доспети неко ко је преживео пад са 40 метара висине и онако поломљен се ту сакрио да га не затрпају они који су бачени после њега. Ти су људи умрли у најгорим мукама, вероватно живећи у нади да ће моћи изаћи, али уз те вертикалне, мокре и високе зидове не може се попети. То не би могао учинити нико вичан томе, ни онај специјално обучен без опреме, а поготово не поломљен човек који доле лежи.

Костури стоје слободни и кости штрче, што даје језиву слику. Постоје три читаве лобање. Једна лобања има фрактуру са леве стране, пукла је неких шест

центиметара. На њу ништа није могло пасти да би је поломило накнадно, па значи да је човек у таквом стању остао жив и ту дошао.

Многе су бутне кости сломљене, надлактице, ребра, кичме. Невероватно колико човјек издржи док се бори за живот и у каквом је стању могао да се нада нечему.

Сам податак да се остаци тих људи налазе 4–5 м испод осталих остатака говори нам о томе да је то некад био исти ниво. То је био хоризонтални под и они су одатле отпузали тамо, а оно што је хумка, то су људи који су после њих бачени. Не знам колико је то још доле дубоко, а волео бих да сазнам истину. Уколико неко жели да са мном доле уђе, сигуран сам да ћу је сазнати и пронаћи јамски камен на поду јаме.

Све што се доле налази је снимљено, фотографисано, регистровано и забележено. Ништа није монтирано, слагано нити унето да би се приказало како је било унутра. Сваки комад, камен, грана, венци, свеће убачене унутра и остало, је онако забележено како је било. Све је и сувише стравично да би било потребно нешто аранжирати. Касније смо свеће, које су биле суве, запалили.

Оно што мени у прво време није скренуло пажњу је необична боја стена са стране јаме које су ближе дну. Горња површина стена није жућкасте боје као остало стење, него сиво-тамне, скоро тегет боје. Док се нисам наслонио руком на то, нисам ни знао да то у ствари и није стена. По неколико сантиметара је наслага труле тканине, одеће, чак препознатљивијих облика радничких панталона, које су остале у овом положају, а испод њих кости. Има и остатака гумених опанака који су педесет година остали читави; кожа је иструлила, а гума, ексери и платно од њих остали читави. Има и дебелих кожних ђонова који су се истањили, али препознатљивог облика. Не знам колике су наслаге материјала јер ових неколико сантиметара је само мекани слој, а испод што се стврдло се не може више скинути. Вероватно би се нешто нашло када би се ископало.

Лобање које су нађене нису имале све зубе. Чудно је, код једне лобање коју сам држао у руци, то што нема првих зуба, а кутњаци су потпуно здрави, па претпостављам да су им златни зуби извађени или мучењем здрави избијени.

Оно што је, као мој доживљај, најјаче од свега, је тишина у којој доле све то почива, тишина коју ништа не нарушава, чак ни капање воде која клизи низ стење.

Потпадајући под психозу онога унутра, нас двојица смо јако мало разговарали, радили смо у тишини и углавном смо се погледима разумевали и договарали. Када смо пробали дићи камење и грање, такође смо радили у тишини. Унутра смо провели око четири сата да ништа нисмо јели ни пили воде, а кад смо излазили, све смо чинили полако, достојанствено и с поштовањем.

На површини је један сасвим нови свет; споменик, шума, оно што се пише по новинама о злочинима... Све је небитно и ситно према страхотама које смо ми видели. Вероватно да ће све ово неко написати и рећи лепше од мене како су ти људи довођени, мучени и какве страхоте су преживљавали и баш ту убацивани. Податак који сам ја чуо да је таквих јама около много и да има и оних у које су убациване жене и деца.

Кад смо изишли напоље, поклонили смо се сенима тих људи и запалили све свеће које смо крај јаме нашли и оне су, надам се, дуго гореле.

Мислим да би било људски и хумано одати пошту тим људима због родбине, пријатеља, историјске истине, лажних написа по новинама и нас који о томе нисмо имали појма.

Лично сам захвалан др Ђури Затезалу, Милораду Бајићу и другим људима који су ми помогли да о ономе о чему ништа нисам знао, сазнам на прави начин, на лицу места, уверивши се својим очима, пипнувши руком кост, лобању и да сазнам истину о томе.

Не интересује ме уопште ко ће о овоме писати, како ће реаговати и да ли ће рећи да то унутра нису Срби и колико је унутра тих мученика. Видео сам и то нико не може да ми оспори.

– С обзиром на наслаге и све што сте видјели, можете ли процијенити колико је људских костура у Шарановој јами – питао ме је др Ђуро Затезало.

Када је реч о броју људи који су у јаму бачени, то се може сазнати из дебљине наслаге костију која се налази на дну. Морам казати да је дно јаме дугачко око 6 м, а широко око 4 м, са једном одајом са стране 4–5 метара нижом од оне у коју смо се спустили. Одаја је мала, око 1,5 са 3 м, спојена уским каналићем са дном јаме, а изнад себе има тзв. оџак дуг 10 м који се сужава и кроз њега се нико не може провући. Оџак се постепено шири, а горе даље сужава и на том сужењу одозго смо нашли кости. Вероватно се тај део изнад сужења на неком месту спаја са главним каналом јаме и да је ту неко упао и остао. Постоји још једна врло мала одаја, око 1 са 0,5 м, у којој смо такође нашли један костур, а она је заклоњена од ока и види се кад се чучне у њу. У њој је једно дрво које је вероватно склизнуло низ купу и костур је њим пригњечен.

Чуо сам од др Затезала да су загребачки спелеолози записали да је дебљина слоја око 1,37 м, па сам хтео да видим колико је то заиста. Копати се није могло јер нисмо имали чим, а ни времена. Постоје међутим други показатељи на основу којих могу сигурно тврдити да је податак од 1,37 м нетачан и да је дебљина много већа. Оно на што смо се спустили, био је врх купе. Нормално оно што се баци, пада на једно место и одатле се котрља на све стране, па је тако било и с телима која су убачена. Одаја у којој смо нашли 3 костура има висинску разлику 4–5 м у односу на метар испод врха купе. Све је закрчено дрветом и каменом. Дно звекарских јама којих сам ја пуно видео, увек је равно или са веома малом купом доле. Вода и ветар ни за хиљаду година не могу да убаце толико материјала да би се направило нешто толико, па значи да је тај под вештачки створен. Сама купа је промера као дно јаме јер досеже до њених ивица што доводи до два могућа закључка: или су кости људи дебљине око 4 м, или је дебљина много већа ако је дно јаме још ниже. Зидови су били вертикални, па кад се дно попунило, онда се купа дизала и досегла своју садашњу висину. Значи, нема мање од четири метра, само може бити више.

На једно место пао је један велики камен који је немогуће померити руком (има преко 150 кг) и он је својом тежином просто одсекао део наслаге (око 1,5 м) и направио један пресек и по њему смо гледали колико ту има камења и

дрвета. Тај пресек се јасно види и фотографисали смо га. Првих 20-30 цм је лишће, грање и камен, а испод тога набијено као птичје гнездо су сложене, спресоване и сломљене кости у маси од крви, прашине, меса и одеће, залепљене и иструнуле. Кости су од силине пада тако изломљене и спресоване да је током времена дошло до труљења па је немогуће ископати неки већи комад да се то све не распадне јер изгледа као хумус.

Лично мислим да прорачунима према ономе што је унутра, не може веродостојно да се израчуна број убачених у јаму. Сретније решење би било, уколико је могуће, помоћу докумената. Уколико докумената нема, онда се може и на овај начин, иако је слој костију изузетно густ и набијен, а једине читаве кости које се могу видети су од оних који су остали живи послије убацивања у јаму па су се повукли у одају."[303]

Нажалост, само на основу ископавања би се могла дати процјена о приближном броју људи бачених у Шаранову јаму. На основу докумената се то не може утврдити. Једина могућност јесте вађење костура и њихово пребројавање, а затим би остатке жртава требало достојанствено сахранити. Но, са сигурношћу можемо рећи да је Шаранова јама једна од највећих гробница Срба и Јевреја у логору Јадовно.

Јама на Гргином бријегу је до данас остала неиспитана и неистражена. Од Шаранове јаме је удаљена око 7 километара. Налази се уз сам руб пута који од Башких Оштарија води за Чачић-долац, с његове лијеве стране, око 1,5 км пре логора Јадовно. За вријеме киша се на њеном отвору накупи много грања, камења и земље. Ако се баци камен у њу, може се закључити да је дубока око 50 метара. Бројна свједочења потврђују да су у ову јаму бацани људи који су довођени из логора Јадовно. У низу изјава је наведено да се након извођења заточеника из тог правца чула пуцњава. Број жртава бачених у ову јаму је готово немогуће сазнати без вађења њихових посмртних остатака.

Јарчија јама се налази код Рисове косе – Рисове греде, у сјеверном дијелу Велебита, у предјелу Велики крај, у близини Дивосела. У ову јаму су усташе само 6. августа, према именичном попису жртава и изјавама оних који су из ње изишли, бацили 78 мушкараца, жена и дјеце[304] – од 387 Срба које су побили, поклали или спалили у њиховим властитим кућама у селима Читлук, Орница, Дивосело и Шибуљине у времену од 2. до 7. августа.

Прије но што ће их убити, усташе су жене и дјецу из Дивосела одвели у заселак Аланак и затворили у шупу Луке Дошена. Након два дана, извели су их до јаме, изболи ножевима и побацали у понор. Неке жене су се саме бациле у јаму, како би избјегле усташки нож. Потресна свједочанства о страдању српског живља из села Читлук, Орница и Дивосело у Јарчијој јами оставиле су Марија Почуча из Дивосела, која је са своје троје дјеце бачена у јаму, али се, недотучена, успјела извући из ње, као и Пера Цвијановић, која је, већ наклана, с цијелом својом породицом бачена у јаму, али се успјела изверати уз окрвав-

[303] Изјава Данимира Ристића, налази се код аутора.
[304] *Котар* Госпић *и Котар Перушић у НОР-у 1941-1945*, ХАК, 1989, 209230.

љене стијене, те Јела Станић, чија су два дјетета остала жива у јами и у њој умрла.

Јарчија јама је једна од бројних крашких појава на средњем Велебиту, изнад села Аланка. Као природна ријеткост, могла је бити интересантна из туристичких и спелеолошких разлога. Знајући за њу, локалне госпићке усташе су предложиле да се искористи као стратиште. Јама је дубока и има неколико каменех прагова, које вода није могла временом да разори. Предмети бачени у њу не стижу на дно, већ се задржавају на појединим басамацима (праговима).

Јаму су 1945. године обишли представници Комисије за ратне злочине, којима је пут до јаме показао Јандре Матић из Дивосела, добар познавалац шуме Дулиба и Шимишине главице. Они су утврдили да отвор јаме, мјерен од сјевера према југу, износи 4 м, а од запада према истоку, 3 м. Изнад Јарчије јаме, с југоисточне стране, виси камена стијена, на којој су израсла кржљава букова стабла. На боковима јаме су чланови комисије уочили 7 каменех избочина. Жртве су бацане у јаму низ стрмину са западне стране, и управо на овим избочинама су се неке од њих и зауставиле, а касније, по одласку усташа, успјеле се извући из бездана. На дубини од 10 метара, чланови комисије су видјели људске костуре, лобање, кости ногу, руку и ребара.[305]

Јама Бадањ се налази на на сјеверозападним падинама Велебита, код села Ступачинова. Према документима Земаљске комисије за ратне злочине и изјавама самих злочинаца, у њу су усташе током јула и августа бацили око 10.000 Срба и Јевреја. Злочинац Миле Бркљачић, син Јосе, лугар, 22. јуна 1945. године је пред Војним судом корпусне области 11. корпуса ЈНА описао убијање Срба над овом јамом, коју је као добар познавалац свог краја и предложио као погодну за масовно усмрћивање. О својим злодјелима, почињеним над овом и другим јамама на Велебиту, као и на отоку Пагу, појединости су испричали и Јосо Орешковић, Иван Пезељ, Јандрија Бркљачић, Јосо Мажуран, Славко Бањак, Јерко Фратровић, Лука Барјашић, Јандре Стрика, Бене Барић, Марко Дидулица, Иван Кеврић, Анте Никшић, Иван Буторац, Иван Бадурина и други.

У близини јаме Бадањ се налази и **јама Дулиба**. О њој у свом извјештају, септембра 1941, пише италијански лијечник, потпоручник Виторио Финдерле: „Ова јама покривена је грањем стабала и лишћем, добро је скрита, на стази у близини јаме налазимо дијелове људске одјеће, рупчиће, личне документе, чахуре метака војничих пушака, различите четкице за зубе, чак и мушки ручни сат покварен. Наредио сам сељацима да открију јаму. Истога часа подигао се жесток и продоран задах карактеристичан за већ зрело распадање меса. Улаз у јаму је величине 8×8 метара. Камење које је у непосредној близини отвора прекрито је мрљама крви и масним састојцима. На једном се мјесту распознају трагови крви настали од крвавих прстију. И овдје сам убацио растопину кемикалије.“[306] Према доступним подацима, у ову јаму су усташе током августа бацили око 500 Срба.

[305] Записник, ХАК, к. Јадовно.

[306] Извјештај потпоручника Виторија Финдерлеа. Види напомену 298.

Јама Близница се налази у предјелу Ступачинова, према Карлобагу. У њу су усташе, прије но што је италијанска војска приспјела на Паг, бацили око 450 Срба, логораша из Слане.[307]

О **јами на Плочама** је такође свједочило више извршилаца злочина, као и споменути др Финдерле, који 4. септембра 1941. године у свом извјештају наводи: „У шест сати ујутру на путу сам скупа са господином капетаном Асти Луиђијем и са 30 војника Г. А. Ф. (Guardia dalla frontiera). Кад сам стигао у Оштарије, оставио сам транспортна средства на цести и кренуо стазом ка Ступачинову. Нашавши брата споменутог Луке Бабурића,[308] на којег се односи документ који је јучер пронађен, и са још четири сељака из истога села.

Послије кратког хода стигосмо до јаме на Плочама. Ова се налази на сјевероистоку од села Ступачинова. Окружена је стаблима и добро скривена. Из ње се диже као нека пара која штипа због оштрог мириса. Улаз у јаму је величине 9×6 метара и отворена је. Кад сам бацио камен, послије дугог падања осјетио сам да је пао у воду. На дијелу улаза одроњена је земља и трава погњечена. Овдје налазимо дијелове кошуља и мушког одијела. Поред саме јаме има људских коса, писама, фотографија, празних и распарапаних новчаника са ситним новцем, лисница, картица за храну, писама рођака жртава, чахуре итд.

Прича се да се у неколико наврата овдје довело и бацило у јаму 2.000 Срба мушкараца, а да је посљедњи покољ био унатраг три седмице.

Приправио сам раствор и с водом из једног сусједног извора бацио га у јаму.“[309]

Јама Кијевац је 7 км удаљена од Карлобага, у правцу Велебита. У њу су усташе бацале Србе заточене у логору Слана. Према исказима злочинаца, у јаму је бачено око 150-200 људи. Усташа Винко Барић из Барић Драге, који је својим бродом превозио заточенике од Карлобага до отока Пага, у логоре Слана и Метајна, пред Војним судом Команде личког подручја је 11. јула 1945. године испричао, поред осталог, да је са отока у Карлобаг превезао више од 120 Срба, које су усташе одводили до јаме Кијевац, гдје су их мучили и бацали у њу.

Вранзина јама се такође налази у близини села Ступачиново, у предјелу Велебита. Усташе су у ову јаму доводили затворенике из госпићке казнионице и једним дијелом из логора Слана. У њу је бачено око 250 мушкараца, жена и дјеце.

Јама Јасеновац је смјештена изнад залива Крижац, удаљена од Карлобага око 7 км. Средином августа, усташе су из логора Слана довели овамо око 150-200 жена и дјеце српске националности, побили их и бацили у јаму. Том приликом је у убијању жртава дрвеним батовима и бацању полуживих људи у јаму предњачио Роко Павичић Рокица.

Већи дио овдашњег хрватског становништва је осуђивао злочине, а појединци су покушавали све што су могли како би заштитили Србе. Тако је Карло

---

[307] А. Ивковић, „Вечерњи лист“, 17. јул 1980, Изјава Лукше Пољака.

[308] Наведени документ је пресуда којом је усташа Лука Бабурић осуђен због крађе дрва. Вјероватно му је испала из џепа док је убијао људе над овом јамом.

[309] Извјештај потпоручника Виторија Финдерлеа. Види напомену 298.

Будак, трговац, стар 93 године, у Карлобагу захтијевао од италијанског генерала Рафаела Пелигра да спријечи звјерства над Србима. Када му је генерал одговорио да се он не мијеша у рад хрватских власти, Карло му се обратио ријечима: „Ако нећете то спријечити као заповједник, спријечит ћете као кршћанин и католик.“ Кад ни то није помогло, овај племенити, озлојеђени старац је генералу поручио: „Не заборавите да ћете за ово одговарати данас-сутра пред народом и хисторијом свијета.“[310]

Јама Јамина се налази изнад Трибња, код засеока Љуботић. О њој је др Финдерле 2. септембра 1941. године у свом извјештају записао: „Око 11,30 сати, слиједећи савјет пуковника Стање, нашао сам се у Трибњу, послије кратког задржавања у друштву поручника Цука Лелија (Lelio Zucco) и 6 војника нашао сам се у Мандалини да би се путељком управио према једној великој јами званој Јамина. Ради веће сигурности савјетовано ми је да ауто вратим у Трибањ.

У почетку се наилази на стрму проходну стазу која води према јами, међутим касније треба наставити преко пећина и с једног на други камен. Посљедње насеље које се сусреће, названо Ливадице, на малој је удаљености од саме јаме и овдје сам се послужио са двојицом сељака да нам покажу пут. Да би се стигло, требало је 2,5 сата врло напорног хода и не могу схватити како су жртве – жене и дјеца, стигли на ово мјесто, тим више – као што кажу, да су одвођени ноћу.

Сама јама налази се на источном рубу мале ливаде и има отвор 8×6 метара. Не могу прецизирати дубину, али је точно да се камен који сам бацио није зауставио све док се звук падања није изгубио из нашег слушног поља. У понеком удубљењу на унутрашњој западној страни јаме запажа се огољело и избљиједјело коријење и за претпоставити је да је то услијед падања жртава, које су, падајући, гребале земљу. Није ми могуће прецизирати број жртава али је разумљиво да је бачено на стотине жртава међу којима многи несретници из логора на Пагу. Направио сам мјешавину кемикалија и бацио у бездан.“[311]

Нажалост, међу стратиштима усташког логора Јадовно, уз Шаранову и јаму Свете Ане, ово је једина спелеолошки истражена јама. У њу су се 1980. године спустили спелеолози Задарског планинарског друштва „Пакленица“ Иван Лукић, Жељко Беранда, Марио Дражевић, Синиша Суботић и Предраг Куртин. Они су на дну јаме затекли више стотина костура, о чему је Иван Лукић испричао: „У јаму смо ушли у 11 сати навечер, а изишли смо сутрадан у 6,30 сати, па смо имали довољно времена да је претражимо и увјеримо се у ово што смо чули. Кад смо се спустили на дно јаме (75 метара) и око себе освијетлили, угледали смо језив призор – из наноса шљунка и земље вирили су људски костури на којима су се очитовали трагови насиља. На неким лубањама су се распознавали трагови оштрих предмета или тешких удараца, што потврђује прича да су несретни људи завршили живот на најсвирепији начин. Према

[310] Изјава Ивана Девчића, ХАК, кут. Јадовно.
[311] Извјештај потпоручника Виторија Финдерлеа. Види напомену 298.

оном што смо видјели може се закључити да је у јами смрт нашло више од 180 људи.“[312]

У овај понор су усташе бацили Србе из Шибуљине, Дивосела и још неких личких села. У Јамину се први спустио тридесетдвогодишњи Иван Лукић и на 51-ом метру наишао на косо положену полицу. До те дубине се јама спушта вертикално, а даље, до дна на 75 метара дубине, под углом од 75 степени. Спелеолози су унутар јаме открили и једну шпиљу дужине 50 метара, у којој нису нашли ништа. Чврсто вјерујући причи да је „јама без дна“, а желећи да се њихови злочини не открију, усташе су били сигурни да се у њену таму никад нико неће спустити и да ће лешеви подземним водама доспјети до мора и да ће тако сваки траг њихових злодјела бити избрисан.

Но, истину је, како видимо, могуће сакривати, али не и трајно сакрити.[313]

Шевић јама се налази код села Врановине. И њу је са својим санитарцима обишао др Финдерле, 1. септембра 1941. године, и записао: „Да бисмо стигли на споменути локалитет, ишли смо од села Кланац, а како нема ни цесте ни приступа, ауто с једним стражаром оставио сам на путу изнад села Буџак. Морали смо превалити око један сат хода. Током пута наилази се на бројне чахуре војних и ловачких пушака.

На подручју јаме наилазим на комаде ланаца, катанаца различитих облика и величина, ознаке жељезничких чинова, лампасе (на хлачама) за југословенске финансијске службенике, четкице за зубе, џепна огледала, чешљеве, и што је врло занимљиво, новчанике (и новчарке за метал) испражњене и подеране. На једном мјесту налазим дјелове лубања које би, према анатомским карактеристикама а по мојем мишљењу, припадале одраслим људима, доби између 30-50 година а убијеним од прилике прије два мјесеца.

Отвор јаме је димензија 8×5 метара а дубина је бездана. Бачени камен се не зауставља него пада тако дубоко да се звук слушно губи. Ободи јаме и унутрашње странице заливени су кречом који је бачен, како се чини, прије неколико дана. Упркос томе по читавом се рајону шири одвратан мирис лешина у распадању. Изгледа у ову је јаму бачено 500 жртава. Приправио сам кемијски раствор и бацио га у јаму.“[314]

Шевић јаму су 25. августа 1945. године обишли представници Земаљске комисије за утврђивање ратних злочина окупатора и његових помагача и на лицу мјеста, на брду Челина код села Врановине, саставила записник: „Повјеренство се је упутило од Госпића до Пазаришта, одатле у село Врановина гдје је узело за водича Петра Рогића који је Повјеренство одвео до брда Челина, удаљеног од Врановине 1,5 км, гдје је Петар Рогић предочио јаму звану Шевића јама у коју су усташе 1941. године бацали људе.

Јама је дуга од југа према сјеверу 7 метара, а широка од истока према западу око 4 метра. На јужној страни јаме налази се посебна удубина, а исто тако

[312] А. Ивковић, „Вечерњи лист“, 17. јул 1980, изјава Лукше Пољака.
[313] А. Ивковић, „Вечерњи лист“, 28. и 29. јул 1980.
[314] Извјештај потпоручника Виторија Финдерлеа. Види напомену 298.

са сјеверне стране, док се у средини налази главна удубина изграђена од камене громаде. Над јамом се са западне стране истиче камена стијена из које је израсло једно липово стабло. Дубина јаме не да се измјерити отприлике, јер је тамно одмах испод површине, а пад камена траје, од отвора површинског до дна, 4 секунде. Приступ к јами с источне стране је степенаст.

На површинској избочини јаме види се сандала која је припадала одраслом човјеку и један шешир.

Брдо Челина је удаљено од села Буџак пола километра.

Узете су снимке јаме и то од сјевероистока према југу, од истока према западу и од запада према истоку. Приступ к јами, како из села Врановине тако из села Буџак, води кроз врло кршевит и стрмовит шумски предио.

Буде преслушан Петар Рогић, 46 година стар, римокатолик, Хрват, ожењен, отац једног дјетета, земљорадник из Врановине, општина Пазариште, котар Перушић. Године 1941. у мјесецу мају или јуну усташе под командом усташа Риц Руде и Бранка Милинковића довели су први пут око 400 људи из Госпића у Кланац и одвели их преко Буџака на брдо Челина и ту их бацили у јаму Шевића. На који начин су доведени људи убијени, ја не знам, али се је тада код наших кућа у Врановини чула пуцњава из митраљеза.

Други пут су усташе довезли камионом једну групу људи, не зна се откуда, а ни број поближе се не зна, те их зауставили код гостионе Јуре Рибара, одакле су их одвели кроз Врановину према Ваганцу до брда Челина гдје су их бацили у Шевића јаму. Тада ја нисам чуо пуцање из митраљеза. Јесу ли ти људи претходно убијени или су живи бачени у јаму, мени није познато.

Народ је говорио да су из Пазаришта неки људи такођер убијени и бачени у јаму као Марко Радошевић, Вицко Милинковић и Марко Рукавина. Колико је мени познато, усташе више нису доводиле људе и бацали у наведену јаму.

Познато ми је да су 1941. године из Д. Пазаришта из села Калиновача били усташе Мате Старчевић Јоканов и Миле Врклјан (Милица) из Кланца (погинуо 1942. године у селу Крушчица).

Јама је удаљена од села Буџак око 500 метара, а село Буџак је удаљено од Кланца један километар.“[315]

Према расположивим подацима, поред група наведених у цитираном записнику, у августу су усташе у Шевић јаму бацили и око 300 жена и дјеце српске националности. Сачувани документи казују да је од маја до августа у овој јами смрт нашло око 2.000 Срба, који су допремани из казнионице Госпић, котарског затвора Перушић и неких других крајева. Усташа Тома Дошен у својој изјави наводи: „На путу према стратишту повезане људе смо тукли. Када смо дошли горе, (мисли се до јаме, прим. аутора) онако измрцварене људе почели смо да убијамо. Убијали смо из пушака и клали ножевима. По извршењу чина вратили смо се до Јуре Рибе код којег смо пили ракију у знак весеља због побијених Срба. Код Јуре су неки прали крваве руке.“[316]

[315] ХАК, кут. Јадовно.
[316] ХАК, кут. Јадовно.

О покољу над овом јамом свједочи и изјава Дошеновог заповједника, поручника Мартина Милинковића, дата 22. новембра 1945. године у Окружном суду у Госпићу, у којој стоји да је средином јуна (17. јун) из Збирног логора Госпић камионима довезено 440 до 450 Срба, који су побијени што из ватреног оружја што ножевима и сјекирама: „Једне недјеље око 11 сати довезли су усташе камионом 40 Срба из Госпића, с намјером да их побију више Пазаришта. Камион се уставио пред кућом Јуре Дуића Рибе, гдје смо се ја и Бранко Милинковић и Руде Риц састали с њима и кренули према Дуић Главицама, то јест према мјесту гдје их је требало побити. На путу према стратишту знам да је повезане људе тукао Дошен Тома. Када смо дошли горе, онако измрцварене Србе на путу почели смо да убијамо. Убијали смо их из пушке и клали ножевима.

По извршењу чина вратили смо се до Јуре Рибе, код којег смо пили ракију у знак весеља због побијених Срба.

Код Јуре су неки такођер прали крваве руке...“[317]

Јама на Кулашевој страни је у предјелу Разбојиште, поред цесте Госпић-Оточац. Није познато како је овај предио добио име, али оно заиста одговара злочинству које су усташе априла и маја извршили над српским народом. Још прије оснивања логора Јадовно, усташе су, у неколико наврата, из казнионице Окружног суда Госпић одвезли више од 155 Срба, звјерски их мучили и побили, те бацили у ову јаму. У јами на Кулашевој страни су усмрћени госпићки трговци, међу којима и Дане Павловић, трговац из Студенаца.

Јама код Орешковић станова се налази у близини жељезничке станице Личко Лешће, уз цесту Госпић–Оточац. Током маја, јуна и јула, усташе су из Збирног логора у Госпићу извели више од 200 Срба с подручја Лике, из Залужнице, Брлога и других мјеста, и бацили их у ову јаму.

Мани Париповићу из Јањча су усташе масакрирали супругу Машу, стару 41 годину, кћерке Софију (12) и Даницу (9) и синове Дану (6) и Симеона (2). Његову изјаву о томе како је сазнао шта се дешава над јамом код Орешковић станова забиљежио је 1961. године Дане Ластовица: „...Као радник ја и мој комшија Милан Радовић ишли смо на рад на жељезничку пругу код жељ. станице Личко Лешће, 6. маја на Ђурђевдан 1941. године. Идући цестом дошли смо на мјесто Орешковић станови. Чули смо на цести неки подмукли глас... Нагло станемо и само што смо стали, чујемо негдје у даљини неразумљив људски глас који је допирао до нас из долине покрај цесте. Договоримо се на брзину и Милан остане на цести, пазећи да нетко не наиђе, а ја се почнем спуштати испод цесте према јами код Орешковић станова, за коју сам иначе знао раније да ту постоји, будући да је уза саму цесту.

Спуштајући се од цесте према јами, видим влаку, уваљана, сва màшина и шушањ, измијешано, крваво, видим одјевне предмете: шешири, комади крпа од одјевних предмета, кошуља, понеки комад робе, кашика, неких папира и не знам више шта сам све ту примјетио. Видим трава сва уваљана гдје су се камиони заустављали... комади крвавих дрвених колаца, неки огуљени и крвави.

[317] Спис Окружног суда Госпић, бр. К20/46, ХАК, кут. Јадовно.

Дођем до над саму јаму, чујем само неко јечање, али кад сам пришао близу, смогнем снаге и полугласно упитам: 'Има ли тко доље?' А оно из јаме више гласова које све и не разумијем шта су ми казали, али само нешто разумијем кад ми казаше: 'Ајме спашавај... Овдје Стево Поповић из Залужнице.' Уз још гласова чини ми се да сам чуо и глас Миле Грубора из Брлога. Више се гласова јавило тако да нисам све разумио. Укочим се, стојим и више не знам гдје сам ни шта да радим, или шта да им кажем, а помоћи им не можем.

Док стојим онако збуњен и укочен над јамом, зачух глас мог комшије Милана који ми каза: 'Бјеж'мо Мане одален, наћи ће нас нетко!' Смогнем снаге и узађем уз ту малу тратину на цесту код Милана сав ублиједио и не знам шта да кажем Милану. Он је нешто чуо, али није све што сам ја чуо и доживио. Одемо до жељезничке станице те узмемо алат и наша партија се врати пругом до вактарнице бр. 54 опет више те јаме. Негдје око девет-десет сати наиђе једна група људи који су ишли од прилике угаљ палити. Кад су дошли цестом поред јаме, (између нас и јаме) један гласно повика: 'О, људи, ево четника, пошли клати хрватски народ и пали у јаму, а сада траже спаса.'

Завршило се и то радно вријеме. Кад смо се разилазили, рекао сам груповођи, десетару Ивици Жарку: 'Сутра не могу доћи на посао, идем у Славонију тражити кукуруза за фамилију.'

Више нисам долазио на тај посао. Почео сам се сакривати. Тада нам је Томо Рупчић који је био близу јаме казао како је Вујица Узелац, лугар из Липовог Поља, бачен у јаму код Мацоле и живио три недјеље, да су му чобани бацали храну. Причао је да је Вујицу из јаме хтио извадити Јуре звани Вурба. Вурба је дошао над јаму и рекао Вујици: 'Ајде спасит ћу те, ево ти бацам конопац па ћу те извући.' Вујица му је одговорио: 'Знаш да сам свезан и ноге ми поломљене, не могу никуд.'

Даље, Томо ми је причао да се Јуре пошао спустити у јаму, али да је одмах долетио Марковић Стипе Мацола (Јурин брат од стрица) и убио Јуру поред јаме. Када га је убио, долетио је у село и прогласио: 'Ено Јуру убише четници! Чувајте се хрватски народе, ето четника, иду вас клати...'"[318]

Мацолина јама се налази у близини цесте Госпић–Оточац, између села Јањче и Личког Лешћа. Име је добила по усташком сатнику Стипи Марковићу Мацоли, родом из Личког Лешћа, који се посебно истакао убијањем и бацањем Срба у овај бездан. На ово стратиште су усташе довозиле заточенике из збирног логора Госпић, али и из разних крајева НДХ: с подручја Лике, Баније, Кордуна и Славоније. Они су до жељезничке станице Личко Лешће допремани у затвореним жељезничким сточним вагонима, а затим, међусобно повезани, камионима, често и пјешице, одвођени пут губилишта.

И у марту 1945. године су усташе у ову јаму бацили 120 госпићких Срба, претежно жена и дјеце, док су око 80 њих повјешали на бандере и разне сту-

[318] ХАК, кут. Злочини, записи Дане Ластавице; види: Ластавица Дане, *Геноцид над српским народом среза Перушић (Лика) 1941-1945 и 1991*, Музеј жртава геноцида, Београд 2002, 72-73. (прим. ур.)

бове у Госпићу и дуж цесте према Смиљану. Иако је крај рата био на помолу, усташе су немилосрдно истрајавали у масовном убијању Срба.

Нешто више података о овој јами пружа Записник Земаљске комисије за утврђивање ратних злочина окупатора и његових помагача састављен 22. августа 1945. године. Представници комисији су били: Јурај Башић, Јосип Девчић, Дукан Перић и Андрија Сунајко, који су у то вријеме обишли и Шевић јаму. Уз помоћ фотографа Ивице Милиновића, они су дошли над Мацолину јаму у шуми Дражица, која се налази између Јањча и Личког Лешћа, у близини Орешковић бунара, и о оном што су видјели записали: „Повјеренство се упутило из Госпића државном цестом према Оточцу и зауставило у шуми Дражица на мјесту које је удаљено од Госпића 30 км. Од државне цесте повјеренство се је упутило у шуму Дражица према југу и у удаљености од наведене цесте око 20 метара наишло на јаму...

На источном рубу јаме налази се један буков пањ из којега је израсло стабло у виду буковог џбуња, чије се гране надвијају над јаму. Из овог пања израсло је на сјеверној страни буково стабло промјера 8-10 цм, при доњем дијелу којега се види 3-4 струка танке у стабло урасле жице, из које стрши завршетак жице дуг 10 цм.

Промјер јаме од сјевера према југу износи око 4 м, од запада према истоку на сјеверној страни 3, а на јужној страни промјер се сужава у дужину од 2 метра. Дубина јаме је око 10 м. Јама је сачињена од јединствене камене громаде а у гротлу се са свих страна виде мање избочине.

На поглед кроз гротло види се набацана земља у полутами, затим се разазнају комади дрва, изгледа нож, и изгледа да се на дну налази неко оружје као на пр. пушка, шмајсер или можда нешто друго. Чланови комисије видјели су како из јаме излетише неколико великих муха, које нападају лешине.

Покрај јаме, према југу, налази се једна граба из које је ископана земља иловача и очито бачена у рано прољеће ове године у јаму. Исто се види и на сјеверној страни јаме како је земља ове године вјеројатно у рано прољеће копана и бацана у јаму. Покрај јаме, на јужној страни, види се комад челичне жице дуг око 30 м. Промјер жице је око 5 мм.

Сматра се да су за ову жицу жртве биле везане, тако до јаме доведене, убијене и у јаму бачене.

Присутни чланови комисије сматрају да здрав и снажан човјек, ослањајући се и хватајући за избочине, може изаћи из јаме.

Фотограф је узео снимке јаме с југа према сјеверу, са сјевера према југу, отвор јаме и снимку простора од државне цесте пред јамом. Ове снимке су саставни дио овога записника.

У сврху установљења садржине јаме потребно би било подузети спуштање у јаму и ископавање.

На сјеверозападној страни јаме, на удаљености око 30 м покрај државне цесте виде се на ледини двије површине слабо обрасле травом, облика неправилнога круга промјера око 4 м. Под овом површином налазе се лешеви жртава доведених из Госпића и Оточца 1941. године.

Потоње изјављује присутни Јосип Девчић, који је то дознао од приповједања народа. И на горе наведеним површинама потребно би било подузети откопавање."[319] У Мацолину јаму је бачено око 2.700 Срба. Према изјави Ивана Марковића Ивеље, који је, иако тада гимназијалац, био познат по злодјелима, усташе су у овој јами уморили госпићке трговце Максимовића, Станића, Микића и многе друге.[320]

Мартин Ивана Милинковић, рођен 1914. године у Кланцу, студент ветеринарства, пријатељ по франковачкој идеји с познатим усташама Бранком Милинковићем и Рудом Рицом, истакао се у успостављању усташке власти у Пазаришту, Перушићу и Госпићу. Већ у априлу, с Николом Чачићем, Рудом Рицом, Ивом Жупаном и другима, хапси Србе и учествује у њиховом ликвидирању. Учествовао је у покољима Срба и Јевреја у логору Јадовно, па тако и у масакру заточеника који су 17. јула из казнионице Окружног суда Госпић камионима довезени у Пазариште. Путем до Мацолине јаме, усташе су мушкарце, жене и дјецу тукли кундацима, тољагама, ногама, боли их ножевима и мучили на разне начине, како би их онеспособили и онемогућили им да покушају да умакну страшној судбини. Старац Раде Вурдеља је под ударацима и убодима ножевима издахнуо још у камиону, у којем је био с 40 везаних Срба из села Брувна. Мартин је о својим недјелима овако говорио: „Кад смо дошли до Мацолине јаме, овако измрцварене Србе на путу, почели смо да убијамо. Убијали смо их из пушака и клали ножевима. Након извршења чина вратили смо се пјевајући у гостионицу Јуре Дуића Рибе код којега смо пили ракију, јели јањетину у знак весеља због побијених људи... Код Јуре неки су опрали руке, а неки су се сласно частили и крвљу натопљеним рукама. У томе су се посебно истицали Тоне Дошен, Руде Риц, Бранко Милинковић..."[321]

Владо Наглић Мартинов (осуђен на 20 година робије) наводи да је и сам био у групи усташа, као и Крмпотић Јуре и Мартин Месић, а да су им се прикључили и власник гостионице Јуре Дуић и неколико његових мјештана.

„Исцрпљене Србе смо над јамом мучили, а затим је Руде Риц наредио да легну. Онако повезане усташе су их клале..."[322]

Симо Кораћ, сељак из Широке Куле, преживио је пад у Мацолину јаму. Пошто је бачен у бездан, зауставио се на једној избочини унутар јаме, а по одласку усташа, када је пала ноћ и све се примирило, осим понеког јаука још живих, али потпуно немоћних, извукао се из пакла понора, доспио до својих и обавијестио народ о судбини оних које су усташе одвеле на „преслушавање". Симо је након овог језивог искуства отишао у партизане. Погинуо је као борац Народноослободилачке војске Југославије.

Послије почињених убистава, усташе су у Мацолину јаму сипали живи креч, а 1945. године је неко жртве у њој засуо већом количином земље, што су у свом записнику навели представници Комисије за ратне злочине.

---

[319] ХАК, кут. Јадовно.
[320] ХАК, кут. Јадовно. Изјаву забиљежио Фрањо Здунић Лав.
[321] Записник од 12. октобра 1945. године, ХАК, ф. Окружни суд Госпић.
[322] Записник од 22. априла 1946. године, ХАК, к. 20/46, ф. Окружни суд Госпић.

Јама у Ператовим драгама се налази недалеко од Мацолине јаме, код Личког Лешћа. У њу су усташе бацали Србе доведене из госпићке казнионице или директно са жељезничке станице Личко Лешће. У њој је смрт нашло 380 мушкараца, жена и дјеце.[323]

Јама Угљенача је у близини Личког Лешћа. У њу су, у само неколико дана јула, усташе бацили 1.600 Срба, који су у сточним вагонима допремљени жељезницом из правца Загреба. На једној сачуваној фотографији је записана адреса из Трубара код Дрвара, па је могуће да је један број жртава био и с територије Босне.[324]

Јама Думан се налази у шуми између Јањча и Личког Лешћа. Већ у првој половини априла, усташе из Перушића и Госпића су похапшене Србе одвозили камионом из логора Госпић, под изговором да их воде на покрштавање у католичку вјеру. Но, кад би стигли близу јаме, усташе су заточенике везивали жицом, након чега је слиједило мучење, да би их на крају побацали у безданушу. Овдје су убијени познати трговци из Перушића: Мирко Муњас, Мане Пејић и Дане Павловић, косињски трговци Дане Брујић и Милан Кнежевић, православни свештеник Мишо Диклић, сељаци Божо Пејновић, Богдан Штокић, Душан Брујић, Мићо Кокотовић, Симо Репац, Ђуро Брујић и више десетака других.[325]

Другог августа, усташе су у јаму Думан масовно бацали српску дјецу с њиховим мајкама, очевима, бакама и дједовима. Све што је живо а српско је, без обзира на пол и старост. Овдје су довођени заточеници из Збирног логора Госпић, али и директно из других крајева НДХ.

Само из села Борчићи и сусједних заселака, у гротло Думана је бачено 165 душа – српске дјеце, жена и мушкараца.[326] Шестог августа су у селу Млакви усташе звјерски уморили 286 људи – само зато што су били Срби.[327] Сљедећег дана, 7. августа, у шуми Обљај, између Крша и Лешћа, убили су више десетака Срба.[328] Журили су да побију што више српског живља прије наиласка италијанске фашистичке војске, која је настојала да спријечи масовне злочине усташа.

Јама Света Ана се налази недалеко од католичке цркве Света Ана у Горњем Косињу. Над овом јамом, у близини своје светиње, усташе су мучили мушкарце, док су жене и дјевојке, често и дјевојчице, најприје силовали, а онда их клали и бацали у безданушу. Само из српских синьских села и заселака, у овај амбис је бачено 208 Срба, углавном сељака.[329]

Прије успоставе НДХ, сељаци хрватског села Шушањ су у понор Свете Ане бацали угинуле домаће животиње, а већ у мају, усташе у њега бацају људе.

---

[323] ХАК, кут. Злочини, записи Дане Ластовице; Ластовица Дане, *н. д.*, 75 (нап. ур.).
[324] *Исто*, 76.
[325] Арбанас Иван Вања, *н. д.*, 150-153; Здунић Фрањо Лав, *н. д.*, 180-181.
[326] *Исто.*
[327] *Исто.*
[328] ХАК, кут. Злочини, записи Дане Ластовице; Ластовица Дане, *н. д.*, 112 и 272 (нап. ур.).
[329] *Исто*, 106-111 (именични попис жртава); Арбанас Иван Вања, *н. д.*, 152-153.

Двадесетдвогодишњи Тодор Тоде Париповић, из засеока Доцине Драге, успио се одвезати и побјећи из колоне српских сељака које су 8. августа водили на стратиште. Њега су усташе, с групом сусељана, ухватили у Красну и под батинама спровели у затвор у Горњем Косињу. „Одмах на улазу у затвор у усташком таборништву видјели смо страшан призор: степенице крваве, прсти и цијеле шаке крвљу отиснуте по зидовима затвора. Затворише нас у једну собу. Пуна соба усирене крви. Стајала је једна корпа у којој су поједине жене доносиле храну својим мужевима али су и оне овдје најприје силоване, а онда мучене и убијане са својим ужевима. Нађосмо и једну слику на којој смо сви препознали Бошу Пражића из Млакве...

Изведоше нас из затвора наше познате комшије Хрвати и по ноћи повезане жицом поведоше до пред цркву Св. Ана, скренусмо десно с пута и окренусмо уз брдо. Пењемо се уз неко камење. Први што су ишли на челу, усташе синуше батеријама, тада угледам јаму око које је било све крваво, одјевни предмети. Тада погледах у прву двојицу. Падоше у јаму. Чак ми се чини да је један скочио сам у јаму, када се од свога друга откинуо. У том моменту почне ударање по главама и падање у бездануШу. Скупим сву снагу коју сам још имао. Прије неколико секунди ослободио сам се свога друга са којим сам био свезан и умјесто да извршим оштро наређење 'Сједи... Лези', бацим се крај деснокрилне пратње. Направим неколико корака, преко камења, затим низбрдицу. Прескочим неке плотове и избијем преко поља на исти пут којим су нас водили и увучем се у једну живицу..."[330]

Умакавши прогонитељима, ријетки сретник, препливао је Тодор ријеку Лику и отишао у партизане.

Усташа Лука Поднар је учествовао у масакру над Србима од маја до августа 1941. На суђењу за почињене злочине, 1946. године, изнио је низ детаља о хватању, мучењу и бацању својих сусељана у јаму Света Ана: „...успио је један човјек да утече, побјегне, за којег знам да је од Моста испод куће Стеве Буњевчевића, а звао се чини ми се Париповић... У оној партији 6. јула 1941. било је 11 мушких и 6 женских. Познавао сам три цуре од Моста, од којих су двије биле сестре, а чини ми се да су се звале Репац... На лицу мјеста откуд су ови одвођени на јаму Света Ана извршена су од стране усташа силовања над овим цурама, затим су биле заклане и бачене у јаму... Сјећам се неколико одвођења и убијања. Једну партију водили смо 6. јула. Имала је 28 Срба, те једна 35, једна 18 и једна 14 Срба, што мушких, што женских. На исти су начин мучени, поклани и бачени у јаму. Међу нама се је опште говорило да је у ону јаму код Свете Ане поклано и бачено до 180 лица..."[331]

Не би ли сакрили своја злочинства, усташе су прије повратка италијанске војске на ово подручје и њихове забране даљих покоља Срба, окупили домобране и хрватске сељаке, те заједно с њима преко жртава у јами Света Ана набацали камења у висини од четири метра, тако да су им и кости здробљене.

[330] Изјаву Тодора Париповића је 1962. године записао Дане Ластавица.
[331] Записник од 31. децембра 1947, ХАК, к. 20/47, ф. Окружни суд Госпић.

О томе је у свом извјештају од 16. маја 1987. године писао др геологије Срећко Божичевић, прилажући и фотографије из јаме.[332] Те године, у оквиру израде пројекта за акумулацију Косињ, Геолошки завод из Загреба је упутио своју стручну екипу да испита јаму Света Ана, претпостављајући да ће бити потребно да се кости жртава изнесу како не би пливале будућим језером. Послије прегледа безданке, Божичевић је о ономе што је видио саставио опширан извјештај, у којем, поред осталог, стоји: „На отвор јаме... био је навољен велики блок, а пролаз у дубину није био могућ нити сигуран кроз уске шупљине и пукотине. Одлучено је да камен минирањем разнесем и да се на тај начин осигура приступ у дубину ове спелеолошке појаве.

Након успјешно изведеног минирања... и накнадно извученог углављеног блока (од стране нама непознатих лица)[333] припремљен је силаз у јаму и извршен њезин обилазак ради налаза коштаних остатака.

Измјерена вертикала силаза у јаму износи 38 метара гдје се долази на врх каменог набачаја. Висина тог набачаја процјењује се на око 4 метра. Проширење дна износи од три до четири метра завршавајући уском пукотином у смјеру југа. Приближна измјерена дужина јаме у том смјеру износи око 10 метара. У смјеру сјевера јама се наставља једним сужењем и степеницом. На темељу летимичног рекогносцирања успјело се продријети у дужини око 20 м кроз релативно уски канал (пукотински дио јаме).

Прегледом каменог набачаја и дна јаме утврђено је слиједеће: Велик дио посмртних остатака убачених жртава прекривен је накнадно убаченим камењем и другим отпадима животињског и осталог поријекла. У најнижем дијелу јаме видљиве су углавном водом наношене и најмање оштећене људске кости, а уочавају се и дијелови одјеће и обуће убачених жртава.

– Посмртни остаци жртава, које се налазе испод каменог набачаја, вјероватно су здробљене накнадним убацивањем камења и осталог материјала тако да је до њих могуће доћи тек након пажљивог одстрањивања горњег слоја...“

Иако је било предвиђено да се посмртни остатаци жртава изваде и достојанствено сахране у нову гробницу, до тога, на срамоту живих, није дошло. Остале су на дну провалије, заувијек заробљене водама косињског акумулационог језера.

У **јами Павкуша** је на најсвирепији начин убијено 170 Срба из више крајева НДХ, међу њима сви становници села Узелци, смјештеног изнад села Јањачка Коса. У овом селу није остало ниједно српско домаћинство, ни једно једино људско биће. Усташе из сусједних села су опљачкали њихову имовину, неке куће спалили, а друге порушили и грађу одвезли. Све становнике, њих 46, побили су, од којих 39 у једном дану, 2. августа, и бацили у бездан Павкуша. У јаму су бацили и 23 дјеце из овога села, старе од једне до петнаест година, претходно им, држећи их за ноге, разбивши главе, ударајући њима о дрвеће и ка-

[332] ХАК, кут. Злочини, записи Дане Ластавице; Ластавица Дане, *н. д.*, 101-105, фотографије (нап. ур.); Арбанас Иван Вања, *н. д.*, 152 и 153.

[333] Након што је др Срећко Божичевић минирао камени блок, исте је ноћи на јаму навољен нови, који је такође уклоњен.

мање. Усташе су њихове мајке присилили да гледају муке дјеце, а потом и њих саме ударали крамповима и боли ножевима, те бацили у јаму из које се чуо још покоји вапај умируће дјеце.[334]

Јама Нездравка се налази више Доњег Косиња и Вукелића, уз сам пут. Усташе су у њене дубине бацили, послије мучења у свом свирепом ритуалу, 180 Срба доведених из збирног логора Госпић. У понор су бацили и једанаест српских мјештана из села Крша, које су 10. августа похватали на њивама док су обављали жетвене послове. С губилишта је тада успјела побјећи, везаних руку, тринаестогодишња дјевојчица Смиља Радовић. Она је о трагедији своје породице и сељана детаљно говорила у Окружном суду у Госпићу 1946. године, када је, поред осталог, испричала: „Кад смо били доведени у непосредну близину јаме тзв. Нездравку, моју су сестру Марију, стару 21 годину, одвезали од мене и повели је мало даље иза једног грма. Њу су силовале усташе на очиглед оца, браће и комшија. Чула сам повике моје покојне сестре Марије-Марице, ријечи вапијуће, које су ми се дубоко усјекле у памет – Убијте ме, а немојте то од мене радити...“[335]

Звјерства усташа су била невјероватна. Чак су и рањену дјецу хватали по шуми, убијали на најстравичнији начин и бацали у те природне гробнице без дна. Навођењем тек неколико података о поменутим јамама, потврђује се закључак да један број заточеника упућених из разних крајева НДХ у логор Јадовно није ни доспио на одредиште, већ су их усташе успут ликвидирали, бацајући их у околне бездане. Највише у Шаранову јаму, јаму на брду Бадањ код Башких Оштарија, Мацолину јаму код Јањча, Шевић јаму код Пазаришта, јаму на Плочама, јаму Угљеначу у близини Личког Лешћа, јаму Дулиба код помоћног логора Ступачиново, јаму на Гргином бријегу, јаму у Ператовим драгама, јаму код самог логора Јадовно...

Увјерен сам да побројане јаме нису једине гробнице Срба и Јевреја у саставу логора смрти Јадовно. Нажалост, има их још неколико. Но, због низа тешкоћа која сам имао током истраживања, неугодности на терену, напросто због немоћи да се о њима нешто више сазна, нисам их успио пронаћи, те их и не наводим међу стратиштима усташког логора Јадовно. Ни наведене безданке, осим Шаранове, Јамине и јаме Света Ана, нису спелеолошки истражене. Ниједна ничим није обиљежена. Жртве нису ексхумиране и достојанствено сахрањене.

Већини од њих је приступ и данас немогућ. Као да усташка правна терминологија истрајава. Као да жртве нису ни биле људска бића. Истраживачу, као и сваком другом разумном људском створу, посебно је непојмљиво зашто, ни послије готово 50 година од краја рата, југословенско друштво није смогло снаге, материјалних средстава. а рекао бих и људскости, да омогући достојно истраживање, сходно томе и објављивање хисторијске истине о геноциду који су 1941-1945. године над Србима, Јеврејима и Ромима у Павелићевој НДХ починили усташе.

---

[334] Котар Госпић и Котар Перушић у НОБ, *Зборник 20*, ХАК. В. именични попис жртава.
[335] ХАК, к. 20/48, ф. Окружни суд Госпић, бр: К48/48, спис 1207/48.

IV

ДОВОЂЕЊЕ ПОХВАТАНИХ ЉУДИ У ЛОГОРЕ И НА СТРАТИШТА

Налози усташког редарства за хапшење и упућивање Срба и Јевреја у логор Јадовно и безуспјешни апели за прекид злочина

У казниоицу Окружног суда Госпић, коју ће претворити у логор, усташе су похапшене Србе из Госпића и читаве Лике почели да доводе већ 11. априла 1941. године. Током маја и јуна, прилив ухапшених је растао из дана у дан, а по изградњи комплекса логора Јадовно, транспорти са Србима, Јеврејима и Хрватима су у Госпић стизали из свих дијелова НДХ.

Интензивније, свакодневно довођење на губилишта логора Јадовно почело је почетком јула и трајало све до 18. августа 1941. Почетком јула је концентрациони логор у Госпићу потпуно завршен и оспособљен да прихвати дневно и до 1.000 заточеника. То потврђује и Налог Равнатељства за јавни ред и сигурност НДХ од 8. јула 1941, упућен жупским редарственим равнатељствима, од којих се изричито захтјева да убудуће све „гркоисточњаке“ (Србе, прим. аутора), па и оне који су прешли на католичку вјеру послије 10. априла, шаљу на диспозицију Жупског редарственог равнатељства у Госпићу, а никога више у концентрациони логор Даница у Копривници. За католике и муслимане је одређено да не иду у Госпић.[336]

На основу овог налога, од почетка јула су сва Равнатељства широм НДХ својим одлукама и попратним актима слала Србе и Јевреје у правцу логора Јадовно на Велебиту.

Управо у то вријеме, Главни усташки стан у Загребу је истакао усташко редарство Лике као примјер „радикалног рјешења српског питања“, због добре организације логора с бројним стратиштима на Велебиту и отоку Пагу. Усташко редарство из Загреба је 19. јула телефоном упутило налоге великим жупама да Србе свакодневно упућују у логор Госпић. Да би их лакше хапсили, Србима су забранили да се ван кућа крећу без бијелих трака са натписом „Православац“, које су морали носити око лијеве руке, под пријетњом „тко се огреши о наредбу, бит ће ухапшен и најстроже кажњен.“[337]

Само неколико дана касније, 23. јула, равнатељ усташког редарства НДХ Божидар Церовски[338] је свим великим жупама Независне Државе Хрватске и

[336] АВИИ, а. НДХ, кут. 189, рег. бр. 10/1.

[337] АВИИ, а. НДХ, кут. 313, рег. бр. 55/1.

[338] Божидар Церовски, усташки пуковник, проглашен ратним злочинцем, одлуком бр. 747/45 од 23. новембра 1945, због одговорности за масовна убиства Срба на подручју Загреба, Бихаћа, Босанске Крупе, Цазина, Глине, Вргинмоста, Војнића, Крњака и низа других мјеста.

усташком повјереништву за Босну и Херцеговину у Сарајеву, на чијем челу је био Јуре Францетић, издао двије окружнице, под бројевима Тај 1/41 и Тај 2/41: прву, којом наређује притварање Срба, Јевреја и комунистички настројених лица, те њихово отпремање у концентрациони логор Госпић, и другу, којом се захтијева да се у року од 15 дана изврши попис свих Срба, као и оних који су некад били православне вјере.

Прикупљене личне податке је из упитних листова требало преписати у картоне и створити картотеку по бројевима и абецедном реду. Један примјерак картотеке је био урађен за равнатељство које је издало налог, тј. Равнатељство усташког редарства НДХ у Загребу. Церовски је наредио да Равнатељство прибави тачне податке о броју чистих Срба, али и оних из мјешовитих бракова или преведених у католичку вјеру.[339]

На основу овог циркуларног налога, усташка редарства су масовно хапсила Србе и Јевреје и упућивала их, без икаквих доказа било какве кривице, у логор смрти Јадовно. Налог је привремено изузимао комунисте који су крштени као католици или муслимани, што упућује на закључак да су усташе рачунале с могућношћу придобијања макар и једног дијела комуниста ових вјероисповијести за своју политику. То потврђује и разговор који је велики жупан Јурица Фрковић водио у Госпићу с Мартином Франекићем, чланом ЦК КП Хрватске, којег је познавао још из времена заједничког робијања. Видевши Мартина у госпићкој казниоици, покушао је да га придобије за усташку политику, обећавајући му миран живот и рад.

Анка Буторац, која је с Мартином и другим комунистима упућена из Лепоглаве у логор Јадовно, сјећа се тог разговора, вођеног 30. јула, само дан прије него што је Франекић, с групом заточеника, отпремљен на стратиште. Она у својој изјави наводи да је Фрковић рекао: „Сада је револуција – нема праштања, или ћемо ми вас или ви нас!“ Сва Фрковићева увјеравања да он као Хрват не спада у српско коло и наговор да се одрекне Срба, које су усташе одредиле за кољачки нож, као и комунистичке идеје, Франекић је поносито одбио, одговоривши: „Никад се нећу одрећи својих другова. Спреман сам дијелити њихову судбину. А ти, Јурице, и твоје усташе сте најобичнији зликовци“. „Е, онда ћеш ти, Мартине, подијелити њихову судбину“, одлучио је Фрковић.[340]

Жупска редарствена равнатељства, као и усташко повјеренство за Босну и Херцеговину, редовно су Равнатељству усташког редарства НДХ у Загребу слали повратне информације о успјеху, тј. о акцијама хапшења и броју притворених и отпремљених у концентрациони логор Госпић.[341]

Никакви међународни прописи и обавезе нису могли обуставити дивљачко понашања усташа и режима НДХ. Они су злостављали, хапсили, депортовали, убијали, вјешали, бацали у бездане јаме живе људе, чак и мајке с дјецом, или у морске дубине и ријеке, спаљивали их у кућама, покрштавали у црквама

[339] АВИИ, а. НДХ, кут. 156, рег. бр. 1/1.
[340] Буторац Анка, *Сјећање*, ХАК, кут. Јадовно.
[341] АВИИ, а. НДХ, кут. 89, рег. бр. 31/7.

па клали, једнако цивиле, таоце и заробљенике. Језива политика је била преточена у још језивију праксу. Управо стравично. С више страна су упућивани бројни апели, у којима се тражило да се прекине с нечувеним и невиђеним злочинима хришћана над хришћанима, овдје над Србима. Међутим, ништа више није могло стати на пут остварењу плана потпуног истребљења српског и јеврејског народа из НДХ.

Ни апел који је папи Пију XII и предсједнику САД Франклину Д. Рузвелту (Roosevelt) упутио краљ Петар II Карађорђевић 6. јуна 1941. године, у јеку првих масовних покоља, молећи их да заштите српски народ од истребљења, није уродио никаквим плодом. У краљевом апелу се истиче да у Банату „немачка војска у масама стреља и веша српско становништво", да то исто чини мађарска војска у Бачкој, а у јужној Србији немилосрдно убијају српско становништво Бугари. „У тобоже Независној Хрватској Краљевини, уништавање Срба врши се систематски. Да би то уништавање било што ефикасније и ишло што брже, један од најсуровијих, у целом цивилизованом свету тако одиозних закона о Јеврејима, примењен је и на српско становништво. Класирани као нижа раса која има да ишчезне, Срби се тим законом лишавају свих права и средстава за живот. На зверски начин доведен је у питање живот преко два милиона Срба који вековима живе у тим крајевима. Никад још један хришћански народ није био у толикој мери унижен и злостављан од једне власти која се такође назива хришћанском".[342]

И Свети архијерејски Синод Српске православне цркве је неколико пута покушавао да помогне српском народу. Тако је 24. јула 1941. године упутио представку главном њемачком војном заповједнику у Србији, генералу фон Шредеру (Schröder), у којој износи злодјела над српским народом и моли га да предузме било шта како би се стало на крај злочинству. Иако ово није био једини меморандум Синода Српске православне цркве, злочини су се свакодневно умножавали. Сличних апела је било током читавог рата. Наводим само неке који су се односили на злочинства 1941. године. Тако је група муслимана из Мостара 22. септембра 1941. покренула акцију за престанак насиља и упутила свој протест.[343] Своје неслагање су 12. новембра 1941. исказали и бањалучки муслимани, тражећи заштиту српског народа од терора, за који су одговорни и њихови сународњаци, иначе министри у усташкој влади у Загребу. Због храбрости и надасве људскости потписника, испољених у овако сулудом времену, наводим један дио њиховог апела: „... убијање свећеника и првака без суда и пресуда, стријељање и мрцварење у гомилама често посве невиних људи, жена и дјеце, гоњење у масама из куће и из постеље читавих породица са роком од 1-2 часа за њихово спремање, те њихово депортирање у непознате крајеве, присвајање и пљачкање њихове имовине, те силење на прелазак у католичку вјеру, све су то чињенице које су запрепастиле сваког истинског човјека и који су и на нас Муслимане ових крајева дјеловале најнеугодније... Ми сматрамо да се

[342] Кризман Богдан, *Југословенске владе у избјеглиштву*, Загреб 1981, 152.
[343] Ђурић Велько, *Усташе и православље*, Београд 1989, 119.

оваква насиља не би смјела вршити нити над најгорим непријатељем, јер ово што се код нас ради, сумњамо да би могли наћи примјера у повијести било којих народа.[344]

Ни писмо[345] др Првислава Грисогона, од 8. фебруара 1942, у којем спомиње и Јадовно, упућено надбискупу Алојзију Степинцу, с молбом да се заложи код усташких власти како би се зауставио геноцид над српским становништвом, није помогло. У њему Грисогоно, поред осталог, наводи: „Пуних 10 мјесеци кољу се по Хрватској на најзвјерскији начин Срби и уништавају се милијарде њихове имовине, а црвенило облива лице сваког поштеног Хрвата... У свим овим беспримјерним и дивљачким злочинствима судјеловала је и наша католичка црква...

Покољ Срба је почео још од првих дана јадне Независне Државе Хрватске (Госпић, Глина, Гудовац, Босанска крајина итд.) и траје без прекида и ових дана. Није сва страхота у самом убијању. Она је у убијању свега од реда: стараца, жена и деце а убијају се у страшним и дивљачким мучењима. Те невине Србе набијали су на коље, ложили им ватру на голе груди, пекли их живе на ватри, спаљивали у кућама и црквама живе, поливали врелом водом и кидали (месо) и (ране) солили. Копали су живима очи, секли носеве, уши, језике, свећеницима секли ножевима браду и бркове са кожом и месом, секли удове и стављали им у уста, везивали их за камионе и с њима јурили; пребијали ноге и руке, забијали им ексере у главу, великим ексером закивали их за под кроз слепо око, бацали живе у бунаре и поноре, а на њих бацали бомбе, разбијали гвозденим ћускијама главу; разбијали главе о зид, ломили кичме о камење и још многа ужасна мучења вршили, каква нормални људи не могу ни замислити. Хиљаде и хиљаде српских лешева носе Сава, Драва и Дунав као и њихове притоке. Било је лешева са натписом: 'Правац Београд – Путуј Краљу Петру'... Страх одвођења у логор у којем је убијено хиљаде Срба или пуштених умрети од злостављања и глади и зиме, ужасан је. Немци причају о једном логору у Лици (Јадовно, прим. аутора) у коме је било на хиљаде Срба, али кад су дошли тамо нашли су га празног, натопљеног крвљу и крваве крпе рубља и одела. Ту, кажу, изгубио главу и један српски владика..."[346] Грисогоно даље пише како „у

[344] Новак Виктор, *н. д.*, 636-637.

[345] AJ, 103-24-163. Ово писмо је објављено у: Бобан Љубо, *Хрватска у архивима избјегличке владе 1941-1945*, Загреб 1985, 284-286; Милетић Антун, *Концентрациони логор Јасеновац*, књига I, Београд 1986, 398; Петровић В. Растислав, *Завера против Срба*, Београд 1990, 261-263; Живојиновић Драгољуб и Лучић Дејан, *Варварство у име Христово*, Београд 1988, 766. Грисогоново писмо се налази у Архиву британског министарства иностраних послова под ознаком: Foreign Office P. 5182/92. Sir Ronald Campbell Office, Ф 0371/37630, 163060 (подаци у: Ривели Марко Аурелио, *Надбискуп геноцида*, Никшић 1999, 125).

За разлику од других, др Љубо Бобан доводи у питање аутентичност писма и ауторства, што образлаже на више страница поменуте књиге, а на исто питање се враћа и у књизи *Контроверзе из повијести Југославије*, 2, Загреб 1989, 301-311.

Не улазећи у аутентичност писма, његов дио који говори о страхотама и масовним убиствима на Велебиту, о мучењу и убиству православних свештеника, како у њему пише – и „једног српског владике" (владика горњокарловачке епархије Сава Трлајић), садржај који се односи на усташки логор Јадовно, потпуно је истинит, па га због тога и наводим.

[346] *Исто.*

хисторији Европе није било таквих случајева и да би се требало ићи у Азију у вријеме Тамерлана или Цингис Кана или у Африку у црначке државе њихових крволочних владара да се наиђе на сличне случајеве."[347] Нажалост, никуда није требало ићи, све се то дешавало у Независној Држави Хрватској од 1941. до 1945. године.

Словеначки свећеници из Србије су 1. марта 1942. године упутили молбу београдском надбискупу др Јосипу Ујчићу да учини све што је могуће да заштити српски народ од злочина. Истичући трагедију словеначког народа и упоређујући је с трагедијом српског, они пишу: „С болом у срцу примамо месецима и месецима језива дела којима су изложена наша српска браћа у НДХ. Ми Словенци смо у току овог рата сами доживели трагедију какове нема примера у целој прошлости. Сваки дан пружа нам се прилика да се уживљавамо и задужујемо у болу и муку словеначких прогнаника. Али ако хоћемо да будемо праведни, и истинољубиви, морамо признати да је судбина, коју су одмерили Србима њихова крвна браћа Хрвати, гора од свега што су претрпели Словенци на својим домовима.

У Словенији нису се убијали епископи и свештеници и њихова тела нису бацана у набујале реке, код нас се нису палиле и рушиле цркве и нису се убијали верници за време службе божје; код нас нису клали становнике читавих села на ноћ, као што се стока коље, нису убијали очеве породицама на прагу домова на очиглед жене и деце и нису закопавани живи људи."[348] У својој опширној молби словеначки католички свећеници исказују своју вјеру у Свету столицу и надају се да ће она јавно осудити и жигосати уништење српског народа и српске православне цркве у НДХ, да ће забранити прелаз из православне у католичку вјеру и да ће савјетовати хрватским бискупима да се јавно заложе у одбрани православних хришћана и њихових свећеника.

Но, до тога никад није дошло. Злочини су се проводили кроз све четири године рата.

Лика и Горски Котар

Хапшење Срба у Огулину и Горском котару, као и у Госпићу и у другим мјестима у Лици, почело је у априлу. У другој половини маја, у средњовјековној Франкопанској кули, затвору Окружног суда у Огулину, већ је било заточено три стотине Срба, како из Огулина тако и из околних српских насеља: Гомирја, Српских Моравица, Горњих и Доњих Дубрава, Јоспидола, Плашког и других села. Међу првим ухапшенима у Огулину, почетком маја, били су трговци Милош Вуксан, Владимир Боснић, Илија Ивошевић, Никола Манојловић, Владимир Мрвош, лијечник Живановић, проф. Папјевски, парох Илија

[347] *Исто.*

[348] АС, Комесаријат за избјеглице и пресељенике 1941-1944, Свеска 2, Акција римокатоличке цркве.

Ђурчић, студенти Ђуро Таталовић и Жарко Момчиловић, судија Маринко Ђурић, посједник Дмитар Милановић, геометар Владо Бијелић, опанчар Ђуро Таталовић, обућар Милан Агбаба, проф. Грга Хећимовић, пословођа трговине „Бата“ Мићо Матијашић, жупанијски подворник у пензији Боројевић, проф. Станислав Кепљевски, шумарски инж. Несторовић, шумар Гроздanић, Владо Панић, Ивица Стошић и други.[349] У Огулину је од 18. маја стационирана жељезничка усташка бојна, која је дошла из Загреба и попуњена домаћим усташама.

Након повлачења италијанске војске из града и предаје власти усташама, већ 25. маја, у помоћ огулинским усташама су дошли усташе из Загреба и размилели се по српским насељима, кућама и становима. Власт је од Срба и групица Југословенске војске одузимала војно и грађанско оружје и њиме наоружала већину Хрвата, чак и петнаестогодишњаке. Када су проценили да су Срби предали све оружје, почели су са масовним хапшењем. То је било 28. маја, на сајмени дан, када је, по обичају, много људи из сусједних српских и хрватских села дошло у Огулин, не знајући шта их ондје чека. Да би пред народом оправдали масовно хапшење и затварање Срба, објавили су да тога дана из Загреба стиже усташки министар, огулински адвокат Ловро Сушић и да ће, због његове сигурности приликом говора који ће одржати, притворити неколико талаца, које ће послије говора и одржане скупштине пустити кућама.

Тога дана су усташе, руковођени великим жупаном Велике жупе Модруш Јурицом Марковићем, католичким жупником Иваном Миканом, стожерником Јулијем Шпаљем и логорником Томом Смолчићем, похапсили више од стотину Срба из Огулина, Доњих и Горњих Дубрава, Гомирја, Отока, Јосипдола и других оближњих српских насеља. Већина од њих никад више није видјела своју кућу нити породицу. Овдели су их у затвор, у „Огулинску кулу“, која је постала право мучилиште. Усташе су у њој тукли Србе боксерима, жицама, ногама, неке и убијали ножевима.

Тада су ухватили неколико жена и дјевојака Српкиња, силовали их и злостављали. Уз њих, и супругу Јосифа Таталовића, иначе Хрватицу. Њу, њеног сина и шеснаестогодишњу кћерку су посебно мучили. Бранко Томић, свједок злочина у Огулинској кули, говори, поред осталог, о томе: „Видио сам када је ухапшена жена Јосифа Таталовића, велетрговца из Огулина. Иако Хрватица, усташе су је тукле са боксером по лицу и чупале јој косу. Удата за Србина учинила је по суду усташа дјело издајства према Хрватској. Извршиле су усташе насиље и према њеној шеснаестогодишњој кћери, њу су за задовољавање својих животињских нагона силовали. Србе су изводили из Куле изнемогле од батина, полуголе, на чијим леђима је било великим словом написано ћирилицом велико слово ’Ч’ што је значило Србин – четник, па су под том ознаком чистили огулинске цесте да би их свакодневно поједини цивили исмијавали, пљували по њима и бацали на њих блато. Због увесељавања публике морали су пјевати усташке пјесме. Тако су мучени и познати трговци Владимир Мрвош, Владимир Боснић, Никола Мицић, кројач, Милош Вуксан и бројни други. Влади-

[349] Рад и ред у Огулину, „Хрватски народ“, 8. мај 1941.

миру Боснићу, који није хтио под таквим околностима радити, потковали су пете потковом као коњу и тако га водили градом, а када услијед болова не би више могао ходати, тада су га тукли по глави и тијелу а да би дошао к свијести, полијевали водом.“[350]

Србе који су били затворени у Франкопанској кули, усташе су после мучења изводили и полуживе бацали у Ђулин понор, или их одводили у околицу Огулина, на Галге, гдје су их убијали или бацали у Клечку јаму. У два наврата су отпремили скупине од око 200 Срба у логор Даницу код Копривнице, одакле су транспортовани у Госпић, а затим на Велебит, у логор Јадовно, гдје су побијени.

Марија, мајка Радивоја Вучковића, који је тако настрадао, испричала је 12. октобра 1945. пред Градском комисијом за утврђивање ратних злочина у Огулину сљедеће: „Дана 26. маја 1941. године око 6 сати ујутро дошле су усташе Томислав Смолчић, Јулијус Шпаљ, Томислав Држић, Иван Матијашић, Томо Салопек, Владо Катић и други и из кревета одвели мог сина у кулу. За вријеме затвора у кули примила сам од сина кошуљу која је била сва подрпана и крвава. Мога сина су поменуте усташе злостављале а Владо Катић му је чупао бркове.“[351]

Савица Мамула, супруга жељезничара Дане из Огулина, који је убијен у Јадовну, свједочи: „28. маја 1941. мог мужа ујутро у 8 сати ухапсио је усташа Владо Катић из Огулина с групом других усташа. Мало прије тога мој муж Дане Мамула вратио се из службе као завирач,[352] те баш почео пити каву. Одмах по доласку Катића и још двојице усташа позвали су га да престане пити каву, јер мора с њима на преслушање. Мој муж се одмах одазвао њиховом налогу али прије изласка из куће претресли су га те му из џепа узели сат и новчаник у којем је било осим његове жељезничке легитимације још и нешто новаца. Након извршеног претреса одвели су га и затворили у кулу гдје је био до 6. јуна 1941. године када је с другим Србима отпремљен у логор 'Даница' код Копривнице. За вријеме боравка у затвору у Огулинској кули био је тучен и злостављан, што сам закључила по његовом крвавом рубљу кога ми је послао кући на прање.“[353] Свог мужа је Савица посјетила два пута и у логору Даница, надајући се да ће се он, као и други невини људи, ускоро вратити кући. Међутим, 2. јула га је посљедњи пут видјела у Огулину, када је из Копривнице, заједно с другим Србима, транспортован за Госпић. Тада јој је рекао да иде на рад у Велебит. Потпуковник Ђузепе Гало (Giuseppe Gallo), из Оперативног одјела Команде 2. италијанске армије, у својим сјећањима, писаним 31. јула 1945. године у Падови, забиљежио је многе усташке злочине над српским народом у НДХ. Тако пише да су у вријеме хапшења, злостављања и убијања Срба „у Огулину љети 1941. г.

[350] Изјава Бранка Томића од 15. јула 1942. године, ХАК, кут. Јадовно.

[351] Записник градске комисије за утврђивање ратних злочина окупатора и њихових помагача у Огулину од 15. маја 1945, ХАК, кут. Јадовно.

[352] Кочничар, жељезнички радник који ручном кочницом успорава или зауставља воз, назив употребљаван за вријеме НДХ (прим. аутора).

[353] ХАК, к. Јадовно.

нађени у шталама једне коњичке регименте лешеви српске дјеце коју су заклали усташе и бацили их кроз прозоре по ноћи у тај простор."[354]

У Отоку, селу покрај Огулина, усташе су средином маја ухватили 35 Срба, такође их затворили у Огулинску кулу, а потом одвели у логор Даницу. Заточеници су одатле спроведени на Велебит, гдје су сви побијени. Православну цркву у селу су опљачкали и затворили, па она и данас зјапи као авет и упозорење.

У Јосипдолу, као и у сусједним српским селима, усташе су почели да одузимају оружје и пљачкају имовину већ након проласка Павелића кроз ово мјесто 13. априла. У мају, по доласку италијанске војске, кренула су масовна хапшења, којима су руководили таборник Владимир Багор, Фрањо Михаљевић, општински биљежник Лудвиг Жиц, Иван Михаљевић, Јурица Тркуља и други. По налогу великог жупана из Огулина, Јурице Марковића, њима су помагале огулинске усташе. У мају је ухваћено више од 60 Срба. Њих су дању затварали у зграду основне школе у Огулину, а ноћу одводили у Франкопанску кулу. Тукли су их и злостављали како при хапшењу и пратњи тако и у Кули. Међу заточенима су били трговци Коста Орлић, Никола Орлић и Милутин Кнежевић, Буде Дадасовић, лугар, Јово Поповић, обућар, Миле Поповић, кројач, Миле Јанчић, пекар, Милан Мачак, пекар, Јован Поповић, цестар, Миле Поповић, млинар, и земљорадници Милош Шолаја, Лазо Јанчић, Стево Поповић, Јово Клипа, Перо Шеган, Раде Поповић, Ђуро Поповић, Симо Поповић и Никола Поповић. Сви ухапшени су транспортовани у Копривницу, а одатле у Јадовно, гдје су убијени.[355]

У јуну су усташе похватали више од 70 Срба у Гомирју. Неке људе су побили крај њихових кућа, а друге одвели у Огулинску кулу, затим у Копривницу и Госпић, да би их побили на Велебиту. Ухапсили су игумане Теофана Косановића и Методија Суботина и јеромонаха Нектарија Дазгића, који је имао срећу да преживи, па је о трагедији гомирског братства оставио свједочанство: „На дан у Духовски понедељак 1941. године, изненада дођоше усташе из Огулина у камиону, опколише манастир Гомирски, братију стераше у манастирске собе, почеше испитивати о новцу и кључевима манастирске касе. Од братије у манастиру налазио се намесник манастира отац Нектарије Дазгић, родом из Градусе, отац Стефан Божичковић, стар 73 године; отац управитељ Теофан Косановић био одсутан у Словенији на парохијској дужности. Остали били су ђаци манастирски и послуга. Усташе, њих око 15, ушли у просторије, одмах почели лупати свете иконе и остале слике по собама. Пљачкати све што је било омање за понети као: апарате за масажу, кожне ташке, новац, поштанске књиге са улогом и после манастирску касу са готовином од преко три стотине хиљада динара. Посебно вредносне папире од манастирског земљишта уручених бившим ман. кметовима. Усташе су прво добро се почастили, напили и најели, а братији на-

[354] Државни архив, Рим, Дипломатско-историјски архив, Министарство иностраних послова, Ф. Политички односи Југославија 1931–1945. године; АЈ, Микротека.

[355] Изјава Милана Јанчића од 9. децембра 1943, АЈ, фасц. 919.

редили да морају с њима у Огулин на испитивање и саслушавање. Игуман Методије Суботин био је у селу код школске дјеце, на путу су га срели и стрпали у камион. Из манастира повели оца Нектарија (Дазгића) и учитеља, младог Милана Косановића. Оца Стефана Божичковића усташе су оставиле да пази на манастир до даљње наредбе уз њихову власт, која је одмах постављена у самом манастиру. Братија стрпана у камион одвежена пред општину у месту Гомирје.

Из заселака Мусулина, Гомирја и осталих места усташе су дотеривали похватане људе и трпали у камион. За време стајања пред општином, усташе су почеле тући јеромонаха Нектарија по глави и вући за браду. О. игуману Суботину натукли камилавку на главу тако јако да није могао гледати. Када су напунили камион, кренули су за Огулин.

У Огулину стрпали су нас у тзв. Кулу где су нас сасма опљачкали: сатове, новац и кишобране, све што је било за узети. У затвору нису нам дали ништа јести, морали смо тражити извана да нам неко познат донесе храну једанпут дневно ако је било могуће. У затвору одмах почели су неке да муче и убијају ноћу од 10 сати надаље. У затвору у Огулину остали смо пет дана. За споменуто време било нас је преко стотину људи. Ноћу око поноћ све нас истерају у двориште где нас поставе у строј и под јаком пратњом одведу на жељезничку станицу да нас стрпају у марвене вагоне. Киша је падала за време пјешачења из затвора до станице. У вагоне ћерали су нас кундацима брже боље да не би неко побегао.

У оној маси тукли су кундацима по људима као по звјеровима, ту су нас затворили и повели за логор у Копривницу. У место Копривницу стигли смо око 10 сати пре подне. На станици метнули нас у строј и потерали тако у строј по војнички у место звано 'Даница' логор. У самом логору поново дочек и све претрес, одузимају сатове, новац и ако има неко другу какву вредност.

Свештеници су били први у строју. На свештенике били су јако огорчени, одмах на лицу места почели да ударају по глави, да крвнички поступају. Проти Владимиру Дујићу из Српских Моравица узеше наочале зато што су имале позлаћен оквир уз примедбу усташе: 'То је хрватско злато'. Стари прото протестује и моли да без наочала не види, али они немају осећаја него подругљиво дочекаше: 'Па више ти неће требати'. Значи пресуда је била готова на смрт. После прегледа са споменутога места одведу нас пред бараку где може да се стрпа преко четири стотине људи.

Ту пред бараком опет поставише у војни строј, почеше свештеницима браде и бркове чупати. Прво сваком натукоше шешире на очи под заповеди да се има усташама у очи гледати. Значи, да мора глава подигнутом бити да усташе могу лакше чупати браде и на прса стављати. Ако је дотични од ужаса и болова трепто очима, усташа га са песницом дочекао и подбочио уз подругљив израз: 'Вид, овај још намигује на мене' и продуљује даље да чупа. Када су свима браде очупали, просто унаказили, онда су запретили са пиштољима да се има сваки обријати и који не би послушао, да ће он пиштољем обријати. Многи су извршили наређење одма до вечери.

После ове муке долази друга, још тежа, воде нас у бараку, постављају нас на шкарпу која се налази у бараци. Усташе редом туку први са воловском жилом, други штапом, трећи пендреком, а четврти после ових узјаши и тегли за уши, чупа за косу уз погрду: 'Носите нас, ми смо вас носили двадесет година и пили сте нам крв, ми ћемо вам не само крв попити него ћемо и месо појести'. Људи су просто рикали као звијери од грозоте и страхоте. Већином били смо модри и окрвављени.

Ту је било свештеника преко тридесет и више. Био је скоро сав Црквени суд из Плашкога и из свих околних места. Остало били су учитељи, трговци и општински службеници као и бољи домаћини са младим војним обвезницима.

После овакве невоље дато нам је да си сваки направи на бетону где ће лежати без сламе. Овако на голом бетону провели смо три ноћи док се није нашао неки богати Јеврej (Књижар инг. Иво Голдштајн), трговац из Карловца, и дао да се купи неколико бала сламе. Барака је била дупком пуна, све један до другог лежао. Ноћу око поноћи усташе долазиле су и поједине људе тражили и изводили за убијање. Често су долазили у бараку пијани па чак и сами се свађали са стражаром ако није хтио да их пусти у бараку.

После шест дана (30. јуна) поново све из бараке истерају напоље и устроје гдје одаберу за слање у Лику мјесто звано Јадовно. Овога пута многе одабраше све који су били на вишим положајима и бавили се са политиком. Одабране стрпају у затворене вагоне, к њима није нико смео прићи. Локомотива је долазила у логор и натрпане вагоне са жртвама за клање и убијање одвозила на станицу. Оваквих случајева било је више пута, само за време мога пребивања у логору од четири недеље вршено је одабирање три пута, тако да ме срећа послужила и сваки пут смрт прескочила као и остале који су оног пута остали у животу.

За храну добивали смо једном на дан и то чорбу од граха или крумпира. Једног дана добили смо у 11 сати пре подне а други дан увече у 6 сати. То толико, да је човек имао нешто топлога у стомаку. Осталу храну добивали смо од појединих логораша који су добивали пакете од куће па су дијелили са онима који нису имали.

Нас из манастира Гомирја било је свију пет и то: о. Теофан Косановић, управитељ, о. Методије Суботин, парох у Врбовском, о. Нектарије Дазгић, јеромонах Доситеј Обрадовић и млади учитељ Милан Косановић. Јеромонах је био ускоро прешао у Плашки као економ код владике Саве Трлајића,[356] где је ухваћен и одведен у Загреб, после у Копривницу где нас је и дочекао у бараци."[357]

[356] Епископ Сава Трлајић, рођен у Молу 6. јула 1884. године. Усташе су га ухапсили у Плашком 17. јуна 1941, са још 13 виђених Срба и тројицом свештеника: Богољубом Гаковићем, Ђуром Стојановићем и Станиславом Насадилом. Њих и друге похватане Србе су 19. јула у 22 сата са жељезничке станице Плашки одвезли у логор Госпић. Под пратњом усташа, везани жицом, били су ударани кундацима, псовани и вријеђани цијелим путем од жељезничке станице Госпић до Коморе Окружног суда, одакле су одведени у логор Јадовно и бачени у неку од јама.

[357] Изјава јеромонаха Нектарија Дазгића, управитеља манастира Гомирје, епархија Горњокарловачка, бр. 791/1986, ХАК, кут. Јадовно.

У Гомирју су усташе опљачкали православну цркву, скинули звона с ње и претворили је у магацин. Покућство манастира су неколико дана одвозили камионима у Огулин.

Под водством усташког логорника из Врбовског, др Филипа Кумбатовића, усташког таборника из Српских Моравица, Ферде Наглића, и његовог замјеника Јосе Штиглића, тамошње усташе, Рудолф Штиглић, брат Јосин, Владимир Лисац, Матија Шпорчић, Јосип Карнелути, Јосип Гргурић, Мартин Малнар, Мирко Ковачевић, Јосип Мајелић, Ивица Месић, Драго Шлат, Антон Црнковић, Никола Колић, Мато Борчић и други, организовали су, уз помоћ 30 усташа из Огулина, хапшење Срба у Српским Моравицама. У два наврата, од 13. до 15. јуна, и у ноћи 2/3. августа, похватали су укупно 175 људи. Око стотину њих су из Огулинске куле и подрума трговца Владе Боснића отпремили у логор Јадовно, а преостале побили у околини Огулина. Међу Србима који су од 13. до 15. јуна одведени у Јадовно, преко Огулина и Копривнице, били су: Владимир Дујић, свештеник, Јован Петровић, Симеон Петровић, Јосиф Вучинић, Владимир Матић, Илија Вучковић, Симеон Комленић и његов брат Лазо, Љубомир Докмановић, сви жељезничари, Симеон Петровић, Милош Томић, трговци, Милан Лотина, гостионичар, Гаврило Петровић, бравар, Никола Косановић, ложач, и други.

Православну цркву у Српским Моравицама усташе су опљачкали, однијели новац и поједине драгоцјености, а књиге и иконе поцијепали. Супругу свештеника Дујића су мучили, забијали јој игле у лице и тако је унаказили. Имовина похватаних Срба, нарочито трговаца, била је пљачкана или предавана усташама, као што је имовина Милоша Томића дата Славку Фердерберу.[358]

Тако је било и у свим другим селима и мјестима огулинског краја и Горског Котара. Истовремено по успостави усташке власти у Огулину, од 14. априла до 13. јуна су текла масовна хапшења Срба и у Плашком, на чијој је територији похватано двије стотине људи. Владичин двор је опљачкан а покућство и постељина из њега одвезени у Огулин. Тим стварима су опремљене просторије жупанијске области и стан великог жупана Јурице Марковића. Њему је припао и владичин лични аутомобил. Црква је претворена у магацин, а двор у оружницу. Усташе су 17. јуна ухапсили епископа горњокарловачког Саву Трлајића, те свештенике Милана Докмановића, Милана Рајчевића, Владимира Дујића, Петра Вучинића, Јашу Степанова, Милана Ђукића, Богољуба Гаковића, Ђуру Стојановића и Станислава Насадила.[359] Хапшењем и злостављањем ухапшених у овом крају руководио је Јосип Томљеновић Брацо. Он је ове свештенике затворио у своју стају и привезао их за јасле, те их након два дана, с другим ухваћеним Србима, отпремио у Огулин. Тамо су били затворени у Франкопанској кули, а потом транспортовани у Копривницу, затим у Госпић, па у логор Јадовно, гдје су убијени.

[358] Изјаве Јована Вучковића од 3 августа 1942. и Наде Томић од 21. децембра 1944. године, АЈ, фасц. 919; АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 4664/45, кут. 69.

[359] Види опширније: Булајић Милан, *Усташки злочини геноцида*, Београд 1988, 300–302.

И у другим српским селима овога краја: у Војновцу, Беговцу, Латину, Јањој Гори, хрватске власти су Србима гарантовале личну и имовинску сигурност. Често су то понављали, све док Срби нису предали оно мало оружја што су имали или су им га усташе насилно одузели. Када је већина Хрвата била наоружана, усташе су почели с хапшењем, пљачкањем и убијањем Срба. Да би их лакше похватали, и овдје је усташки таборник Јосип Томљеновић издао наређење којим се Србима забрањује удаљавање од својих кућа, док су псе морали држати затворене у шталама или их побити. На овај начин, и разним другим преварама, усташе су од 15. маја до 10. августа, углавном ноћу или зором, али и дању, похватали више од 250 Срба. Већина је побијена код својих кућа, док су други транспортовани у Огулин, а 6. и 17. јуна у Копривницу. У Госпић су допремљени 20. јула и потом убијени у логору Јадовно.

Клипа Перо је овако описао мучење Срба у Огулинској кули и транспортовање у логор Даницу: „6. јуна, касно увече, изведени смо из ћелија у двориште затвора. Ту су нас постројили у колону по један. Кривудава колона пружала се преко цијелог пространог дворишта и личила је на огромну змију која нестаје у понору. Прилазили смо прозору кућице на сјеверозападном дијелу дворишта. Био сам у средини колоне. Један по један је нешто потписивао. Што? Нисам знао. Мучила ме је сумња. Можда себи потписујем смртну пресуду. Испред мене је био Никица Манојловић из Отока. Дошао је ред на њега. Усташа му каже: 'Потпиши!' Шутња. Усташа још једном понавља. Никица Манојловић одговара: 'Ја нећу то потписати!' Пљуште по њему ударци. Стропоштао се. Односе га дотученог. Његов пут у непознато се завршио.

Дошао сам и ја на ред. Усташа ми кроз прозор пружа пола арка папира. Потписивао сам полако како би могао прочитати што пише на папиру. Колико се сјећам, писало је ово: „Ја ниже потписани властуручно се потписујем да сам за вријеме Краљевине Југославије радио против интереса хрватског народа, усташког покрета и Поглавника."

Послије потписивања вратили су нас у ћелије. Сутрадан поново нас изводе на двориште и постројавају. Држе нас у строју око 1 сат. Затим нам се обраћа неки усташки официр с краћим говором. Каже нам да идемо затрпавати ровове које смо копали на хрватској земљи и на тај начин чинили штету хрватском сељаку. Потом нас одводе на огулинску жељезничку станицу, на мјесто гдје су боксови за утовар стоке. Утрпавају нас у постављен Г вагон и убацују једну канту воде. Закључавају врата вагона.

Касна пролетна ноћ. Вани је било тако топло и зрачно. А како је сада нама у вагону? Пун нас је да једва можемо стајати. Без довољно зрака дисали смо као рибе на сухом. Ону канту воде брзо смо попили. Чуо сам шум локомотиве. Повукла је вагон у непознатом правцу. Нисмо се могли оријентирати камо идемо. Дуго смо путовали. Влак је више пута застајао. Без хране и воде заиста је било неподношљиво. Када би влак застао, лупали смо на вагонска врата и тражили воде. Усташе из пратње одговарали би нам: 'Пишајте и пијте'.

Други дан послије подне, око 4 сата, влак је дуже стајао. Након подуже станке отварају се врата вагона. Усташе нам вичу да излазимо и да се построји-

мо. За наш вагон било је везано више вагона у којима су били Срби из Карловца и Загреба, како смо то касније дознали. Ускоро се колоном пронио глас да се налазимо у Копривници. Ту су нас дочекале усташе с ријечима: 'А то је наша роба. Богаму добри радници. Добро ћемо их платити'. Сврстани у колону приближавамо се логору 'Данице'. На улазу дочекао нас је командант логора. Ту је био постављен стол, а око њега неколико усташа. Претресли су нас и одузели вредније ствари. Затим су нас смјестили у бараку број 9. Барака је била приземна, вјеројатно је прије служила за стају или складиште. На поду је прострта уситњена слама. По прљавим зидовима крваве мрље. Значи да је ту већ био нетко. Отјерали су нас у бараку. Завукао сам се у кут собе, ближе врата. Утонуо сам у безизлазне мисли. Из њих ме трже вика усташа. Ускоро се отварају врата. Улази неколико усташа, крволока с батинама и ножевима. Што је даље било, људске ријечи су преслабе да изразе. Гажени смо и парани ножевима. Од вриска и јецаја ништа се више није чуло. У првом налету остао сам поштеђен. Али за кратко. Приближио ми се један усташа, ухватио ме за косу те два пута снажно ударио главу о зид. Онесвијестио сам се. Када сам се освијестио, усташа више није било. Соба је личила на бојиште. Проматрам своје познанике, а не вјерујем да су то они. Потпуно су изнакажени. Илија Јоветић лежи на слами, а крвава пјена прекрила му лице. Нитко није остао поштеђен. Такве усташке оргије понављале су се више пута.

Другом половином јула процурила је вијест да је људство наше бараке одређено за рад. Камо, то још нисмо знали. Улазак локомотиве са вагонима у логор и њен продоран писак као да су наговијестили нову драму. Мало затим упадају усташе у нашу бараку. Тјерају нас ван и убацују у вагоне. Искористио сам несмотреност усташе, скочио иза бараке, одатле у бетонску јаму која је служила за гнојницу. Напросто сам се затрпао у смеће. Када су затвореници убачени у вагоне и локомотива напустила круг логора, ја сам се повратио у бараку. Слиједећи дан доведени су нови затвореници. Касније сам у неколико наврата на исти начин избјегао влак смрти.

Будући да и највеће тајне дођу на видјело, тако смо и ми сазнали у логору да су затвореници отјерани у Госпић, а одатле за Јадовно.

Сјећам се много детаља из логорског живота. Испричат ћу само један. У логору је био и усташки стражар Мишко. Правио се пријатељ затвореника, али је то пријатељство скупо наплаћивао. Могли смо из логора писати десетак ријечи кући, а могли смо примити и нешто хране, те 200 динара или куна. Свакако да смо нешто од тога дали и стражару Мишку. Једнога дана нас десетак затвореника одведе Мишко својој кући у једно село недалеко Копривнице да у његовом врту затрпавамо ровове. Посао је текао споро јер смо сви били физички исцрпљени. У логору смо добивали врло мало хране и то неке јухе неодређена окуса и комадић круха од поквареног кукурузног брашна. Мишкова жена донијела нам је за ручак здјелу млијека и паленте. Нисмо ни чекали да нас позове на ручак. Навалили смо и напросто разграбили јело. Његова жена гледајући ту сцену бризнула је у плач и почела викати: 'Мишкец, просим те как Језуса нај Влахе туђ'.

Почетком октобра дође Мишко у бараку и донесе ми мали кофер и каже да ми је то жена послала хране и рубље. У коферчићу је било измрвљеног круха и мало саламе. Све боље су узели себи. Добивену храну подијелио сам затвореницима. Крадомице напишем жени пар ријечи на цигарет-папиру да покуша преко италијанске команде у Плашком да ме ослободи из затвора. То писмо угурам под одлијепљени папир кофера и на то мјесто изгребем крижић. Ускоро је дошао Мишко и однио коферчић. Нисам био сигуран да ће моја жена наћи писамце зато јој на дописници напишем: „Задњи пут сам ти послао коферчић. Да ли си га примила“. Реченицу завршим са знаком крижића. Жена није уочила значење те поруке. То је уочио мој брат Миле и пронашао писмо.

Будући да је отац моје жене Пађола био поријеклом Италијан и знао италијански, а од њих коришћен за конфидента, моја жена је отишла с њим у италијанску команду и они су обећали да ће све учинити да ме избаве из усташког логора. Сачинили су молбу која је потписана у италијанској команди у Плашком и затим упућена Усташком равнатељству за ред и сигурност у Загребу. Молбу је носио италијански курир и она је била ријешена повољно.

За успомену и данас чувам отпусницу из логора. Ево њеног текста:

’Заповједништво усташке страже ’Даница’ Копривница број 725/1941.

Даница, 14. новембар 1941.

Отпусница

којом се од стране овог логора потврђује да се Клипа Перо досадањи интернирац према рјешењу Равнатељства за јавни ред и сигурност у Загребу од 6. новембра 1941. број 44142/1941. данашњим даном пушта на слободу, тиме да се са овом отпусницом имаде пријавити код своје надлежне општине, која је дужна да даље води рачуна о кретању и раду горњега.’

Иако сам имао ту отпусницу, тада сам већ добро знао да пут у слободу не води у Плашки и пријављивању усташким властима. Због тог сам се одмах одлучио да се прикључим народноослободилачком покрету.“[360]

Карловац, Кордун и Банија

Хапшења Срба и Јевреја у Карловцу, те Срба на Кордуну и Банији, такође су почела у априлу 1941. Међу првим Србима у Карловцу, 16. априла су ухапшени професор и катихета Милан Радека, Михајло Медаковић, Димитрије Димић, Божидар Дозет, трговац, Јанко Михајловић, трговац, Милош Улемек, трговац, Стеван Дракулић, Милан Козомарић, трговац, Андрија Новаковић, Душан Докмановић и Михајло Затезало, жељезничари, Ђорђе Пајић, гостионичар, Петар Каран, Ђуро Грудић, Миле Цревар, Вујо Воркапић, Андри-

[360] Клипа Перо, *Мој боравак у усташком затвору, Плашћанска долина и околица у НОР-у*, ХАК, *Зборник* 7, 95–97.

ја Воркапић, Душан Маројевић, Ђуро Шарић, Урош Петровић, Ђуро Петровић и други. Већ крајем априла и почетком маја, ухапшено је више Срба и Јевреја. Међу њима су били и познати професори Марко и Перо Сабљић, др Никола Бадовинац и инжењер Иван Голдштајн. Неки од њих, као обућар Димитрије Димић и Михајло Медаковић, били су пуштени, док су ухапшеници из затвора Окружног суда, Котарског суда или полиције већ 26. априла отпремљени посебним вагоном у Загреб и затворени у ћелије полицијског затвора у Петрињској улици. Неки од карловачких Срба и Јевреја су отпремљени у логор Керестинец код Загреба, други су 6. јуна одведени у Даницу код Копривнице, а професор Марко Сабљић и још неколицина су директно из Загреба отпремљени у логор Јадовно.

Мимо хапшења и отпремања у логор, усташе су уочи Ђурђевдана, 6. маја 1941, у Карловцу ухапсили вођу самосталних демократа, познатог поборника хрватско-српског заједништва, адвоката Милана Вујичића, и капетана Југословенске војске Гојка Јањанина, сина познатог карловачког професора Михајла, и након мучења их звјерски убили крај села Речице код Карловца.

Од 6. до 9. маја, усташе су похватали више од 600 Срба с подручја Вељуна и његових заселака, на Кордуну, мушкараца старих од 16 до 60 година, и у Хрватском Благају ножевима усмртили њих 530. У јеку највећег транспортовања Срба из других крајева жељезницом кроз Карловац, према Велебиту, 19–22. јула, усташе су у Карловцу похватали 60 Срба и 30 Јевреја – неке у становима, неке на улицама, неке и на повратку с купања на Корани, и одмах их одвели на жељезничку станицу, утоварили у сточне вагоне и отпремили у Јадовно.

Срби и Јевреји су из Карловца транспортовани у логор Јадовно и 28. јула. Тада је ухапшен и Хрват Иван Кризманић и отпремљен у Госпић, али је по ликвидацији логора Јадовно одвезен у логор Јастербарско, затим у Јасеновац, па Стару Градишку, гдје је од исцрпљености умро 11. јуна 1942. године.

Један од браће Балашан, који је био пратилац карловачких Срба и Јевреја у логор Јадовно, по повратку у Карловац је са ужасом причао шта усташе раде с похваћаним људима. Питајући госпићке усташе шта су наумили с толиким похапшеницима, добио је одговор да ће сви у Велебиту „гнојити букве“. Вијести које су допирале од усташа или појединца који су на разне начине били пуштени из затвора или логора брзо су се ширили градом и његовом околицом. У Карловцу је, с радошћу се може казати, велики број грађана био против злочина и убистава невиних људи. Због тога су, како каже таборник Мане Виловић, карловачке усташе биле прекорене из Загреба да су преблаги у поређењу са осталим хрватским градовима.[361] Но, и поред овакве оцене, свакоднев-

[361] Извод из изјаве проф. Милана Радеке из априла 1942, Архив ОС, НДХ, кут. 43, А. рег. бр. 1/2. Сјећајући се пљачкања усташа по српским и јеврејским становима приликом хапшења, Радека је такође записао: „А послије јављала ми се фантастична помисао. Што би било да неком чаролијом свака у рату опљачкана ствар полети зраком за својим законитим власником. Колико би дама остало на улици усред зиме без пелцмантила, колико станова без ћилима, колико руку и вратова без накита. А колико би се тога нагомилало на гробиштима, спалиштима, мучилиштима и по понорима нашега крша.“ Сјећање Милана Радеке, код аутора.

но су хапшени Срби, Јевреји и комунисти Хрвати, тако да је у логор Јадовно, дијелом и у логор Слана, транспортовано више од 300 људи, међу којима 53 интелектуалца: Драган Чорта, Данило Ковач, правници, Бранко Пелеш, адвокат, Павао Петковић, музичар, Станко Полак, лијечник, Мирко Рајдер, грађевински инжењер, Перо Сабљић и Марко Сабљић, професори, Светозар Вуксан, тужилац, Иво Голдштајн, инжењер и књижар, и други.

Већи број карловачких Срба и Јевреја је отпремљен у логор Јадовно у ноћи између 25. и 26. јула. У том транспорту је било више жељезничара, неколико учитеља, те радници и сељаци. Са Србима и Јеврејима је у Карловцу средином априла ухапшен и Хинко Бачић, син Хинка, из Сушака, иначе благајник Хрватске кредитне банке. Након капитулације Југословенске војске, он је из Делница дошао у Карловац, плашећи се да би га у Сушаку италијански окупатори убили због његовог антифашистичког и југословенског опредјељења. Из Карловца је отпремљен у логор Керестинец, одакле је 15. јула пребачен у полицију у Петрињској улици, затим у двориште Загребачког збора, да би се 1. августа супрузи јавио из логора Госпић. Његова супруга Олга се надала да ће јој мужа спасити усташки сатник Ивица Вилхар, тадашњи командант града Госпића, који је такође био из Сушака и добро познавао Хинка. Међутим, помоћи није било. Хинко Бачић је у госпићкој казниоици мучен, чак и тако што је био присиљен да сламу коју су усташе истресли из неколико врећа преноси и слаже, сламку по сламку, у један сандук на средини дворишта казнионице. Када би од изнемоглости пао, неко вријеме би га оставили, а затим тјерали да настави свој исцрпљујући „посао“. Убијен је у логору Јадовно.[362]

Кроз Карловац су у мају и почетком јуна пролазиле композиције теретних вагона, одвозећи Србе из Лике, Горског Котара и Кордуна у правцу Загреба, Копривнице и других градова у којима су их усташе држале заточене, да би од средине јуна до средине августа свакодневно ишле у обрнутом смјеру, према логору Јадовно.

Италијанске јединице стациониране у Карловцу су обавијестиле своју вишу команду о композицијама пуним српских мученика. Потпуковник Ђузепе Гало у својим сјећањима пише како је „Команда Прве дивизије брзих одреда (генерал Ломаљо, шеф штаба пуковник Тревисани) више пута обавјештавала команду Армије о проласку кроз станицу Карловац у љето 1941. године влакова са сточним вагонима, сасвим затворенима, натоварени Србима и Јеврејима упућеним у концентрационе логоре. Приликом заустављања у Карловцу често су из вагона били извучени лешеви депортираних које је стража (пратња) убила или умрлих од слабости.

У Карловцу су усташе ухапсиле и депортирале Србе и Јевреје, заплијенивши њихову имовину коју је присвојила хрватска власт или приватно појединe усташе. Сам шеф Штаба генерал Де Бласио, који је становао у једној јеврејској кући, као и већи дио официра, исељен је јер је та зграда била намијењена за префектуру.

[362] АХ, ЗКРЗ ГУЗ, 1957, кут. 7.

У Карловцу на једном тргу на периферији одржавали су се јавни процеси против комуниста или псеудокомуниста (Срба и Јевреја) међу којима је било много студената обају сполова. Осуђени на најтежу казну били су стријељани близу гробља након што су прије тога били присиљени ископати заједнички гроб."[363]

Кордунски Срби с подручја Слуња, Војнића и Вргинмоста су масовно убијани код својих кућа, у црквама и на бројним стратиштима. Мањи број је страдао у логору Јадовно, а више њих у Јасеновцу и другим логорима. На читавом Кордуну су током априла и маја хапшени углавном мушкарци, старости од 16 до 60 година, а током јуна и јула, и жене и дјеца. Управо у вријеме масовног убиства у Хрватском Благају, на Ђурђевдан 1941, усташе су у селу Чемерници, котар Вргинмост, похапсили 14 виђенијих Срба и одвели их у логор Даница, а затим у логор Јадовно, гдје су побијени. По доласку италијанске војске у Вргинмост, 11. маја, усташе неко вријеме нису смјели хапсити и убијати српско становништво, али по одласку Италијана, заређали су масовни злочини.[364] Постоје бројна свједочанства о непојмљивим звјерствима, а овом приликом наводим само изјаву Адама Бијелића, од 20. маја 1942. године, у којој он каже да је Миле Бајић, након повратка из бијега пред усташама, на свом огњишту, под пеквом, затекао своје печено дијете и супругу, којој су усташе разрезали утробу и извадили плод, а уз то је с обје стране засјекли. Оца и мајку Вука Габрића су живе бацили у ватру.[365] Возећи се камионима кроз српска села, пуцали су на жене и дјецу као на дивљач. Жене и дјевојке су силовали, одсијецали им груди и сполне органе, говорећи им: „Нећете више рађати српске псе".[366]

На подручју котара Вргинмост, у Топуском, усташе су прва хапшења Срба извршили 14. априла, а затим 28. јула, када су из зграде општине у Топуском извели 46 Срба, гладне и измучене, и транспортовали их са жељезничке станице у Госпић, а одатле у логор Јадовно. Према процјени свједока Илије Батала, забиљеженој у његовој изјави од 6. децембра 1944. године, у госпићкој казниоици и њеном дворишту је тада било заточено око пет хиљада људи.[367]

Усташе су 1. августа поново хапсили у овом крају, али овог пута жене и дјецу. О хапшењу, злостављању и одвођењу у логоре, у својој изјави од 18. марта 1943. године, Милка Батало је испричала: „Првог августа 1941. године извршено је опет хапшење Срба. Овај пут су хапшене само жене и дјеца јер су мушкарци углавном већ били похапшени и у највећем броју били ликвидирани. Овај пут сам и ја била ухапшена, а са мном моја мајка Јелена, сестре Љубица и Даница, те брат Милан, стар 13 година. Отац је иза нас остао код куће. Било нас је ухапшено око 250. Били смо затворени на три мјеста и то у српској

[363] Државни архив Рим, Дипломатско историјски архив, Министарство иностраних послова, ф. Политички односи, Југославија 1931-1945. година; AJ, Микротека.

[364] Записник са изјавом Марка Линте из Вргинмоста од 22. октобра 1942, ХАК, ф. Комесаријат за избјеглице и пресељенике у Београду, кут. 1.

[365] Изјава Адама Бијелића из Горњег Сјеничака, *Исто.*

[366] Изјава Марка Ђурића из Славског Поља код Вргинмоста од 22. марта 1942. *Исто.*

[367] Записник од децембра 1944. године, ХАК, к. 1, ЗКРЗ.

православној цркви, парохијском стану у подруму, те општини. Ја сам са једном групом жена и дјеце била затворена у подруму парохијског стана.

Приликом затварања усташе су над нама извршиле пребијање и одузеле нам све што смо имали, а нарочито новац. Мојој матери одузели су 12 хиљада динара готовог новца, а мени одузели 15 златних дуката.

Пред подрумом парохијског стана, гдје сам са другим Српкињама била затворена, усташе су поставиле стражу и нису нам дозволили излазак. Сутрадан око 9 сати усташе су отворили подрумска врата и извели из подрума све нас дјевојке и млађе жене. Тада сам и ја била изведена из подрума. Одведене смо у авлију, а могло нас је бити око 40. У авлији смо морале по наређењу усташа играти коло и пјевати 'Павелићу, живјела ти рука, што ти уби српскога хајдука'. Затим смо морале играјући коло викати: 'Живио Павелић! Живио Кватерник! Живиле усташе!' и слично. Послије тога су нас усташе присилиле, да пјевамо четничку песму: 'Спрем'те се спрем'те четници'. Ми нисмо испочетка хтјеле пјевати ту пјесму јер смо знале, да ће нас усташе онда тући. Али су нас ипак приморали и ми смо пјевале четничку пјесму те подједно играле. Како смо год ми пјевале и играле, тако су око нас стајале усташе и батинама нас тукле по леђима. Послије тога су нас поново одвеле у подрум и стражу поставили пред врата. По ноћи су нас усташе изводиле из подрума у авлију и тамо вршили над нама силовања. На појединој дјевојци знало се је обредати и више усташа. И ја сам тада по усташама била извођена у авлију и силована, а са мном и многе друге дјевојке, а међу њима и многе малодобне.

На 3. августа 1941. године увече, била је недјеља, довели су усташе и затворили у парохијски стан још неке Српкиње из Топуског са дјецом. Међу њима била је и жена са кћерком дра Вурдеље Бранка, љекара из Топуског, којега су усташе већ прије тога одвеле и убиле. Ту вече су усташе и нас извеле из подрума и смјестиле заједно са осталима у собе парохијског стана. Ту исту вече довеле су у парохијски стан и жене са дјецом, које су биле затворене у општини. У собама парохијског стана остале смо осам дана. За то вријеме усташе су по ноћи опет изводиле нас у авлију и тамо вршили над нама силовања. Ово су чинили редовито сваку ноћ. Изводили су са нама и сасма малодобне дјевојчице. Силовање над нама вршиле су, како страни тако и домаће усташе и то једнако усташки официри, као и обични усташе. Од обичних усташа вршили су над нама силовања Фердербар Иво, земљорадник, Фердербар Томо, земљорадник, Ишек Иван, молер и Вукиновац Ђуро, земљорадник. Потоња двојица су из Хрватског Села крај Топускога а остали из Топуског.

Првих пет дана у затвору нисмо добили ништа за јести. Шестог дана одузеле су усташе од мојега стрица Батало Николе једно свињче које су заклале и нама дали за храну. Тога меса је толико било мало, да су само мала дјеца добила за јести, док смо ми одрасли и надаље остали гладни. Шестога дана увече смиловали су се на нас домаћи Хрвати Бабић Иво и Стево, кафеџије, па су нам послали у затвор доста меса, хљеба и крумпира и тада смо се први пут најеле. Сутрадан су нам они послали у затвор кафу. Ови Бабићи нису били усташе, већ су много жалили нас Србе и нашу тешку судбину. Након осам дана ми смо

сељанке пуштене на слободу, а грађанке су отпремљене у Петрињу. Оне су у Петрињи остале у логору дуље времена, а након тога су и оне пуштене кућама са наређењем да се не смију настанити у Топуском већ само по селима. Кад сам дошла кући са мајком, сестрама и братом, нисмо у кући ништа нашли, јер су усташе за вријеме нашег затвора све потпуно опљачкале. Нашле смо само голе зидове. Оца нисмо нашле код куће. Он је послије нашег хапшења некуда побјегао, а можда је по усташама и куда одведен и убијен. Њега послије уопште нисмо видјели, а нити се за његову судбину знало.

Усташе нам нити послије тога нису дале мира. Стално су по ноћи долазили до наше куће, пријетиле нам и малтретирале нас. Једне недјеље послије подне око 4 сата дошли су у нашу кућу три наоружана усташе из Топуског и то Крварић Иша, земљорадник, Крварић Иван, обућар и Малинац Иван, молер. Дошавши у кућу, хтјели су одмах да убију моју матер. Мати је то примјетила и кроз друга врата куће побјегла и сакрила се у кукурузе. За матером побјегле су моје сестре и брат, а ја сам са усташама остала сама у кући. Усташе су од мене захтијевале да пронађем и доведем моју мајку. Ја сам имала још три златна дуката, па сам их понудила усташама, само да ме не дирају. Усташе су дукате примиле и наредиле ми да идем тражити матер. Ја сам изашла из куће тобож да тражим матер, па се више нисам вратила назад. У пољу сам се састала са матером, сестрама и братом и отишли смо сви заједно у Старо Село крај Топуског, у родну кућу моје матере.

У кући моје матере у Старом Селу били смо по прилици до Велике Госпојине 1941. године. О Великој Госпојини 1941. године дошли су у Старо Село усташе са хрватском војском и тамо су убијали свакога кога су у селу нашли. Затим су пљачкали куће, а потом их палиле. Тада је погинуло много Срба у Старом Селу, а највише жена и дјеце. Усташе су у поједине куће доводили жене и децу и онда куће палили тако да су ове жртве у запаљеним кућама живе гориле. Овај пут сам у Старом Селу гледала својим очима како усташе врше страшне злочине над беспомоћним српским народом. Гледала сам како су усташе усијаним гвожђем палили дјеци очи, а матере су то морале гледати, а затим су палиле очи и матерама. Тада су усташе попалиле цијело село. Једино су двије куће остале поштеђене и то зато да усташе у њима могу преноћити.

Ја сам са мајком, сестрама и братом побјегла у шуму Орлова, крај Старог Села. С нама је још побјегла моја бака Рајшић Мила. У шуми смо остали осам дана, а за то вријеме храниле смо се крумпирима које смо по ноћи у пољу копали.

Након осам дана дошли су у шуму Орлова усташе са хрватском војском, а ми смо пред њима побјегли у Петрову гору."[368]

На подручју Баније, као и на Кордуну, масовна хапшења и убиства Срба проводе се од почетка маја, а појединачна и групна хапшења истакнутијих Срба интелектуалаца започела су већ средином априла. С подручја четири банијс-

[368] Записник Комесаријата за избјеглице и пресељенике у Београду, од 18. марта 1943. године, ХАК, к. 1.

ска котара – Глине, Петриње, Костајнице и Двора на Уни, похапшено је и отпремљено у логор Јадовно више од 800 Срба. Највећи број, око 520 људи, транспортован је с подручја глинског котара, из села: Драготина, Мали и Велики Градац, Брубањ, Трновац, Брезово Поље и других. Након овог масовног хапшења и убиства 340 Срба из самог мјеста Глина 11/12. маја, најмасовнија хапшења и погубљења извршена су крајем јула и почетком августа, за илинденских дана. У тих неколико дана су само у глинској православној цркви заклана 1.564 невина човјека, међу којима се нашло и неколико жена. Жртве су биле с подручја котара Вргинмост и Глина, а 108 мушкараца је допремљено из Босанске Дубице. Истовремено с масовним злочином у цркви, више од 500 Срба из споменутих села је транспортовано у Петрињу, гдје су краће вријеме били затворени у дворишту основне школе и у Танцеровој фабрици. Одатле су 27. јула, с похапшеним Србима с подручја котара Петриња, теретним жељезничким вагонима транспортовани у логор Госпић, гдје су стигли, гладни и жедни, врућега 29. јула. Након мучења, готово сви су 1. и 2. августа одведени у логор Јадовно, гдје су бачени у Шаранову јаму и јаму на Гргином бријегу. Из ове скупине Срба су преживјели Стево Симић,[369] Милан Калинић, Јово Николиш, Живко Релић и Јован Сабљић.

Стево Симић је 9. априла 1942. оставио свједочанство о хапшењу у петрињском котару, мучењима, транспортовању и боравку у логору Госпић: „Дана 27. јула 1941. године око 7 сати увече изведени смо из затвора Среског начелства, повезани и по том припојени једној групи Срба сељака из глинског среза, који су се налазили интернирани у дворишту основне школе у Петрињи. Тада су нас све скупа усташе и домобрани тукли кундацима и воловским жилама у дворишту основне школе. Послије тога извели су нас повезане из дворишта и водили на жељезничку станицу у Петрињи. Успут до жељезничке станице морали смо пјевати пјесму 'Спрем'те се, спрем'те четници', а усташе су нас пратили и тукли. Народ је гледао нашу поворку и при том урлао: 'Удрите их, удрите!' исто вече укрцани смо сви скупа у два теретна вагона и отпремљени у Госпић у логор. На 28. јула 1941. стигли смо у Госпић где су нас на жељ. станици дочекали и преузели усташе из Госпића. Када су нас водили од жељезничке станице до казнионе у Госпићу, силили су нас опет да пјевамо пјесму 'Спрем'те се, спрем'те четници', те још неке друге српске пјесме. Ми смо морали пјевати а усташе су нас тукли...

У Госпићу смо смјештени у казниоиици где смо затекли много Срба који су тамо били доведени из свих крајева и смјештени по ћелијама и у дворишту.

Сутрадан, 29. јула 1941. године, они који су са мном дотјерани из Петриње у Госпић, осим мене, те Калинић Милана, Николиш Јове, Релић Живка и

[369] Стево Симић, сељак из села Цепилиша, општина Храстовица, котар Петриња, био је затворен у згради среског начелства у Петрињи. Ту је, с другим заточеним Србима, био од 10. до 27. јула, када је одведен у зграду основне школе у Петрињи, гдје су били затворени Срби глинског котара. У дворишту школе су их усташе и домобрани тукли, а затим их, повезане жицом и ланцима, одвели на жељезничку станицу Петриња, одакле су их сточним жељезничким вагонима отпремили у логор Госпић.

Сабљић Јована, повезани су и по усташама одведени у Велебит. Сви су на Велебиту убијени.

Сваки дан одводили су усташе у Велебит по два транспорта Срба из казнионице Госпић. Један транспорт одводили су прије подне, а други послије подне. У сваком транспорту било је око пар стотина Срба. Колико год их је дневно из казнионице у Госпићу одвођено у Велебит, толико их је нових пристизало у Госпић из свих крајева. Сваки дан су усташе све оне Србе које су одредили за транспорт у Велебит, постројили у дворишту у редове, повезали их чврсто жицом два по два, затим све заједно још везали са једним дугачким ланцем и тако их онда одводили... Ја сам се спасао на тај начин да сам сваки пут, када би морао да идем у транспорт за Велебит, сакрио се за неке даске у авлији и изашао истом онда, када је транспорт отишао. Тако су се спашавали и наведени Калинић, Николиш, Релић и Сабљић. Познато ми је да је овако са једним транспортом одведен у Велебит и епископ из Плашкога Трлајић Сава са још неколико свештеника које не познајем. Знам исто да је одведен из Госпића у Велебит и Црљеница, бивши народни посланик за срез лудбрешки, те професор Марко Сабљић из Карловца...

Стражу у казниони у Госпићу држали су усташе и полиција. Поступак према нама био је врло лош. Усташе су Србе дневно тукли кундацима, штаповима и воловским жилама. Једно јутро усташе су довели у ћелију у којој сам се налазио осам Срба из Госпића међу којима и три брата презименом Почуча. Нас је у ћелији већ прије тога било 18. Када су усташе унишли у ћелију са жилама и штаповима све су нас од реда тукли, а по дотераним Србима из Госпића још су осим тога газили ногама, те им чупали косу.

Било је случајева клања Срба у самој казниони. Тако сам ја једне вечери видио како су усташе изнијели из једне ћелије двојицу Срба, које су прије тога у ћелији заклали. Једног Србина убили су из пушке код чесме у авлији, па су и тога истодобно изнијели мртвог из казнионе. Са овом тројицом мртвих извели су и једног живог, те их све заједно аутомобилом некуда одвезли.

Једнога дана, сјећам се добро да је била недјеља – око 10 сати прије подне један Србин, сељак из околице Јајца у Босни, који се је налазио у авлији затвора са много других Срба, наједном је полудио и стао викати: 'Дајте ми доведите моју дјецу, да их видим! Живио Краљ Петар!' Ово је овај сељак неколико пута опетовао. Усташе су се на то узбуниле, изнијели на авлију стројне пушке и хтјели нас све стријељати. Међутим, управник казнионе је тога сељака одвео у ћелију и усташе су се тада умириле. Овога сељака су усташе исту вечер у ћелији заклале и његов леш замотали у плахту и изнијели из казнионице..."[370]

Симић у својој изјави наводи да је у казниоици Окружног суда у Госпићу затекао око 3.000 заточеника, међу којима је било 200-300 жена и дјеце.

На подручју костајничког котара усташе су Србе хапсили од почетка маја, а масовно током јуна и јула, укључујући жене и дјецу. Неке су убијали у

[370] Записник састављен у Комесаријату за избјеглице и пресељенике у Београду 9. априла 1942. године.

селима, друге транспортовали у логор Даницу у Копривници, одакле су их слали у логор Јадовно.[371] Но, колико је људи из банијског котара, као и дворског, било отпремљено у Јадовно или Слану, директно или преко других логора и затвора, из расположивих докумената није могуће сагледати, што важи и за друга подручја.

Прва хапшења Срба и Јевреја у Сиску и његовој околици извршена су већ 11. априла, када су усташе затворили 11 Срба, држали их неколико дана у затвору, а затим их извели ван града и убили. Средином јула су услиједила масовна хапшења, када је у неколико наврата из Сиска било транспортовано више од 150 људи у Госпић, затим у логор Јадовно, гдје их је највећи број бачен у јаму на Гргином бријегу.

Из налога Равнатељства усташког редарства НДХ Предстојништву градског редарства у Сиску сазнајемо да је, на основу одлуке од 24. јула 1941, у концентрациони логор Госпић упућено 30 Срба и 26 Јевреја. Као разлог за хапшење наводе се разне субверзивно-диверзантске активности – саботаже, дијељење комунистичких летака и постављање експлозива на разне комуникације. Равнатељство за јавни ред и сигурност у Госпићу потврдило је, својим дописом од 25. јула, да је примило 26 Јевреја, али се Срби уопће не спомињу, што значи да они и нису приспјели у казниоицу Окружног суда у Госпићу, већ су директно одведени у логор Јадовно или, преко Карлобага, у логор Слана, и тамо побијени.

Предстојништво градског редарства у Сиску је дописом од 26. јула обавијестило концентрациони логор Госпић да му је упутило 47 Срба на основу отвореног налога усташког редарства из Загреба. Редарствено Равнатељство у Госпићу је потврдило њихов долазак и именично их навело. У овом транспорту су, међу осталим, били: Станко Ливун из Дреновца, Владимир Ђукић, Адам Голић, Бранко Ћулибрк, Анђелко Патрошек, Драган Кукић и други. Њих су спроводили усташе Милан Лисац, Корен, Булковић и већи број сисачких и загребачких агената. На основу признанице жељезничке станице у Сиску, види се да је 28. јула упућено 29 Јевреја на „присилни рад“ у Госпић. Они су одвезени у једном вагону путничког воза број 12.[372] И 1. августа је из Сиска у Госпић упућен један транспорт, у којем је у два вагона било више од 95 Срба. Међу другима Трифун Гулан, Дмитар Милковић, Стево Ђукић, његов син Гојко и зет Перо Станић.

Загреб

Прва хапшења Срба и Јевреја су у Загребу извршена на сам дан проглашења Независне Државе Хрватске. Њемачке трупе су ушле у Загреб 10. априла 1941. године нешто прије 16 сати, а већ око 17 сати су агенти Гестапоа упали

[371] Записник комесаријата за избјеглице и пресељенике у Београду, 8. јул 1942, ХАК, к. 1.
[372] Милетић Антун, *Концентрациони логор Јасеновац*, Београд 1986, књ. I, 66.

у стан др Јојела Розенбергера, с намјером да га ухапсе. Међутим, он је нешто раније отишао у Палестину. Сутрадан су ухапшени др Александар Лист и др Хинко Готлиб, функционери загребачке јеврејске општине, те Славко Мајер, др Драгутин Шварц и Оскар Таубер. Они су заједно са сарајевским надрабином др Левијем отпремљени у Грац, осим Мајера, који је одведен у Дахау, гдје је и убијен.

Том приликом је у јеврејској општини извршена преметачина и запечаћена благајна. Од тог дана, усташе, уз помоћ Хрватске сељачке заштите, хапсе имућније Јевреје и Србе, пљачкају њихову имовину, а њих одводе у непознатом правцу. Заповједник копнених снага НДХ, генерал Штанцер, у Прогласу изданом у Загребу 12. априла 1941. године, апелује на Хрватску заштиту да пружи свестранију подршку усташким властима, сарађујући на прикупљању оружја, враћању војне спреме, одјеће, хране и новца преосталог од Југословенске војске.[373]

Тој Заштити се обраћа и „војсковођа" Славко Кватерник, у својој заповиједи изданој у Загребу 19. априла 1941. године, одајући јој признање да је „у данима стварања НДХ, колико Сељачка толико и Грађанска, свјесна хисторијског збивања дала у сваком погледу, све своје, да је код оживотворења настајања цијелог хрватског народа одржан ред и сигурност на достојној висини."[374] У знак почасти, њено је име промијењено у Хрватски заштитни ловци. Управо ти „ловци" у априлским и мајским данима 1941. свесрдно помажу усташама не само у учвршћивању фашистичке творевине него и у све масовнијем хапшењу Срба, Јевреја и комуниста.

Усташе су у Загребу прве Србе, као и Јевреје, похапсили већ 11. и 12. априла. Међу њима су били инж. др Михајло Мирић, др Ђуро Косијер, др Никола Мрвош из Гомирја и други угледни загребачки Срби. Сачувано је више изјава о хапшењу овдашњих Срба и Јевреја. Тако Катица Ракић свједочи: „Мој муж Ракић Милан ухапшен је по усташком агенту на главном колодвору у Загребу априла 1941. године и одведен у затвор у Ђорђићеву улицу бр. 2. Затим је упућен у логор 'Даницу', код Копривнице, те у логор 'Јадовно' гдје је убијен."[375]

Љубица Париповић из Загреба сјећа се хапшења својег супруга: „Дана 6. маја 1941. припадници Мачекове заштите ухапсили су мога мужа Николу у његовој радњи, у Илици 124, и притворили у Ђорђићевој улици на полицији. Након 14 дана одведен је у логор 'Даница' крај Копривнице, одакле се јавио картом. Крајем јуна одведен је у логор 'Госпић' гдје је убијен."[376]

Но, у Загреб су довођени похапшени Срби и из других крајева, те затварани, убијани или отпремани даље у логоре. Тако су се у ћелији број 16, у Петрињској улици, нашли свештеници Душан Клипа, из Старог Села код Петри-

[373] „Народне новине", бр. 2, 15. април 1941.

[374] „Народне новине", бр. 7, 21. април 1941.

[375] Записник од 11. септембра 1945. године, АХ, Централна градска комисија за утврђивање злочина окупатора и његових помагача, Загреб (даље: ЦГК Загреб).

[376] Записник од 3. октобра 1945, ЦГК Загреб.

ње, и Стеван Ћурчић из Огулина, који је допраћен из Вргинмоста. Њих су посебно мучили. О томе Душан Клипа говори: „Ћурчића Стевана, свештеника из Огулина, извели су из ћелије у подрум и тамо га тукли и чупали му браду. Након мучења разговарао сам са Ћурчићем који ми је, иако сав изубијан, рекао: 'Ма, брате, ово што туку рукама, и не знам што им је у рукама, страшно боли.' Ћурчић ми је показао извадивши из џепа своју браду. Био је човјек атлетски развијен, виши од два метра, прави тип развијеног Личанина. Руке има, боже опрости, као рипиде, али морам рећи послије бијења изгледао је страшно и жалосно.“[377]

Свештеника Ћурчића су усташе ухапсили у Огулину почетком маја и заточили га у огулински затвор Кулу. Одатле је спроведен у Карловац, а затим у Вргинмост. Овдје је допремљен 22. маја и подвргнут страховитим мукама. Потом је отпремљен у Глину, па у полицијски затвор у Загреб, из којег је 6. јуна, са загребачким Србима, транспортован у логор Даница. Према изјавама очевидаца, дошао је потпуно изобличен – око му је било крваво и скоро избијено. Иако је био јак, крупан и издржљив човјек, једва се одржавао на ногама. Усташе су га и у Даници наизмјенично немилосрдно тукли. Из Копривнице је 30. јуна, у првом транспорту Срба, отпремљен у Госпић, гдје је мучен као и остали православни свештеници. Из казнионице Окружног суда је 2/3. јула одведен у логор Јадовно. Послије нових мучења, усмрћен је ударцем мацоле по глави, те бачен у Шаранову јаму.

Жидовски одсјек у Загребу је 28. априла наредио масовна хапшења Јевреја, након чега је ухваћено око 200 адвоката и адвокатских приправника. Они су затворени у логор Керестинец, у којем су затекли 300 већ заточених Срба, не само из Загреба, већ и неких других мјеста: Карловца, Огулина, Сиска и Сарајева. Међу њима су били митрополит Петар Зимоњић, др Бранко Пелеш, Марко Лончар, жељезничар, др Нико Мрвош, Никола Илић и други.

У Жидовском одсјеку су прављени спискови за привођење, а предузимане су и друге мјере против Јевреја. Хапшења су била праћена избацивањем из станова, отпуштањем с посла и одузимањем имовине. Људи су хватани у својим домовима, на радним мјестима, на жељезничкој станици, а затим одвођени и убијани. Њих 105, загребачких Срба и Јевреја, ухапшено је одмах након акције комуниста против усташких студената.[378]

Иако је већина јеврејских адвоката убрзо пуштена из логора Керестинец, они су били поново похапшени и одведени у логор. Почетком маја, Усташко редарство у Загребу је позвало јеврејске младиће, старе од 17 до 23 године, да се одазову на рад. Тако је затворено 319 Јевреја, који су из испоставе Усташког редарственог заповједништва, у Боговићевој улици 7, одведени у логор Даница. Сви су, неким од пет транспорта из Копривнице, одвезени у логор Јадовно, гдје је највећи број њих убијен. Наредно масовно хапшење Јевреја и Срба у Загребу услиједило је 21. јуна. Усташе су похватали 800 људи, жена и дјеце, убрзо

[377] АХ, ЗКРЗ бр. 5510/45, кут. 77.
[378] АХ, 2235/25 б3-45, кут. 15.

потом, почетком јула, још 700. Јосип Абрахам, у својој изјави од 24. маја 1945. године, наводи да је група од 800 Јевреја и Срба транспортована 20/21. јуна из Загребачког збора у логор Јадовно, друга група, 700 мушкараца, жена и дјеце, одвезена је крајем јуна, а трећа, 150 заточеника, међу којима су били и чланови ложе *ББ*, 10. јула.[379] Међу ових 1.500 Јевреја и Срба који су наведених дана транспортовани из Загреба, било их је из Бјеловара, Лудбрега, Копривнице, Вараждина и неких других мјеста.[380]

„Нови лист" је 1. јуна 1941. године, поводом одвођења јеврејских омладинаца у логор Даница, објавио чланак под насловом: *Обвезници радне службе кренули су на рад у покрајину, укрцани у стражарске аутомобиле*. Младим Јеврејима је било речено да иду на рад у Копривницу и да ће се по завршетку посла вратити својим кућама, па су им усташе, да би прикрили своје намјере, препоручили да се добро обуку. Полиција је чак издала и попис одјеће и обуће коју је требало понијети са собом. Не претпостављајући ништа лоше, понајмање ужасну смрт у велебитском кршу, млади Јевреји су се, готово сви, јавили Жидовском одсјеку. Њих 165 из Загреба су у Копривници били заточени, заједно с другим Јеврејима и Србима, у једном од магацина, одакле су транспортовани у Госпић и у логор Јадовно. Према неколико сачуваних изјава, над Шарановом јамом је убијено њих 107.

Највећи број ухваћених Срба и Јевреја, како у другим крајевима НДХ тако и у Загребу, усташе су у логор Јадовно упућивали без икаквог писменог документа или наређења. Зато је тешко утврдити број транспорта и заточеника у њима, јер највећи број њих није регистрован нити евидентиран, нити има поузданих података о њима. Но, постоји неколико сачуваних докумената који свједоче о извјесном броју ухапшених које су усташе слале у логор са одлукама, чак и с поименичним пописима, некад с пропратним актом без имена, наводећи само број послатих особа. Из таквих извора, као и сјећања преживјелих, а транспортованих у Јадовно из Загреба – др Беле Хохштетера, Јосипа Абрахама, др Драгутина Кона, проф. Јована Стефановића, др Жиге Фромена, др Александра Блајсвајса, Јосипа Хершака, Винка Потрча, др Роберта Фаркаша, др Емила Фројндлиха, Боже Шварца, Лидије Тосенбергер, Мате Бутковића, Ота Радана и других свједока – сазнајемо за десет жељезничких композиција с похваћаним Србима и Јеврејима које су из Загреба упућене у Госпић и логоре Јадовно и Слана, не рачунајући оне којима су усташе преко загребачке жељезничке станице превозили Србе и Јевреје из других крајева НДХ.

Из изјаве Ота Радана, од 9. марта 1945, сазнајемо да је 21. јуна у Загребу ухапшено 480 Срба и Јевреја, међу којима је било жена и дјеце. Они су притворени у Загребачком збору и 22/23. јуна отпремљени на жељезничку станицу Загреб, а одатле, у пломбираним теретним вагонима, одвезени у Госпић. С госпићке жељезничке станице су одвезени у правцу Карлобага, гдје су жене

[379] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 25 64/45, кут. 15.

[380] Записник ЗКРЗ од 21. маја 1945. и Записник од 15. октобра 1945. године, АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2235/2564/45, кут. 15.

с дјецом издвојене од мушкараца, да би затим мушкарци били превезени у логор Слана на Пагу, а жене и дјеца у логор Метајна, такође на Пагу. Из ових извора сазнајемо да је тих дана из правца Загреба у ове логоре на исти начин допремљено и 2.500 Срба који су ухапшени у више мјеста Славоније и Босне.

Из изјава др Роберта Фаркаша и др Беле Хохштетера сазнајемо да је ноћу 28/29. јуна са жељезничке станице Загреб, око 22,30 сати, отпремљен транспорт Јевреја и Срба у логоре Јадовно и Слана. О хапшењу и путовању из Загреба у Госпић, затим из Госпића на Велебит, те с Велебита у Карлобаг и даље, до логора Слана, Роберт Фаркаш је записао: „Ухапшен сам у свом стану, Гундулићева бр. 7, 27. јуна 1941. и одведен у Загребачки збор. Дошавши онамо, нашао сам многе знанце ухапшенике, већином интелектуалце, те смо одмах одређени на рад, тј. морали смо носити прљаву сламу и гњиле отпатке из једне просторије на сметлиште, тјерани смо да брзо радимо без икаквог одмора. Ту сламу морали смо носити рукама и док смо ишли из просторије на сметлиште и натраг, псовао нас је усташа и многе ударао кундаком.

Тако смо радили до навечер и око 9 сати нам је речено, да обавимо нужду, јер ноћу се неће никога пуштати ван, а тко ће изаћи, бит ће стрељан.

Легли смо на бетон у једној просторији Збора и између 9 навечер и 6 сати ујутро долазила је свака два сата измјена straже и сваки пут смо морали сви устати, стајати мирно док стража није изашла. Други дан били смо опет раздијељени на разне послове: чишћење захода (без лопате већ рукама), ношење неких старих одијела, рибање подова, поспремање просторија у којима су усташе спавале и тако даље. И ја сам носио воду и са другима рибао под и чистио просторије. Нисмо добивали никакве хране већ оно што је сваки имао са собом у напртњачи. Друго вече око 9 сати легли смо спавати и око пола једанаест били пробуђени, те смо се морали спремити и у јаком шпалиру стражара одведени до теретних вагона који су стајали на колосијеку Збора, да нас утоваре. Одвучени смо на главни колодвор, гдје смо дуго стајали и у ноћи је кренуо воз па смо били други дан прије подне у Госпићу.

У Госпићу одведени смо у Соколану, а на путу срели смо неке италијанске официре, који су нас фотографирали. Тако смо у тој Соколани били до послијеподне, када су жене и дјеца одвојени од мушкараца и речено је да иду најприје они у логор, а касније да ћемо ми за њима, па ће бити један логор уз други тако да ће мужеви своје жене и дјецу моћи сваки дан посјећивати. Било је много вике и плача, те су жене с дјецом тако рећи бачени у један камион и одведени. Оне су отишле преко Велебита у Карлобаг и на Паг, али се о тој групи жена и дјеце касније није више ништа сазнало. Ми мушкарци одведени смо камионом послијеподне на Велебит гдје смо спавали у логору под ведрим небом и обављали неке шумске послове око 15 дана. Чували су нас домобрани и усташе.“[381]

Фаркаш даље наводи да је 13. јула група старијих заточеника изведена из Јадовна и камионом одвезена у Госпић, а сутрадан у Карлобаг, одакле су

[381] Записник од 16. марта 1946, АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2235/47, 1872/47, кут. 10.

бродицом превезени на Паг. Он износи да је око 30 Срба било нагурано у унутрашњост лађе, у простор у који је могло стати само 10 људи. У једном моменту, када је стражар подигао даску, Фаркаш је видио ужасну слику изнемоглих људи, који су, исцрпљени врућином, глађу и жеђи, хватали оно мало зрака што је долазио кроз уски отвор, који су усташе брзо затворили. Искрцавши се на Пагу, онако намучени, пјешачили су по камењу, праћени псовкама и батинама, да би након једног сата напорног хода стигли у Слану – масовни логор смрти, у којем је већина њих побијена.

Фаркашево свједочење у потпуности потврђује и изјава др Беле Хохштетера, који је ухапшен у Загребу 28. јуна, у пет сати послије подне, и одведен у Загребачки збор. Он каже да су, поред мушкараца, тамо биле и жене с дјецом и да су око поноћи сви утоварени у теретне вагоне постављене на колосијеку Збора и преко загребачке станице отпремљени у Госпић. Надаље наводи исте податке као и Фаркаш. Но, Хохштетер, с обзиром да је у Јадовну остао дуже од њега, износи и неке друге појединости. Тако износи да је, 10 дана након њиховог доласка, у Јадовно пристигло 700 Срба и 300 Јевреја из логора Даница, а одмах иза тога и неколико комуниста, међу којима је било и жена. У то вријеме, према његовој оцјени, у логору је било око 20 Хрвата, који су имали нешто боље животне услове од Срба и Јевреја. Наводи да су допремљени Срби, као и они које су затекли у логору, послије мучења били у тако јадном стању да неки од њих нису могли ни ходати, па су им други помагали или их носили, иако су и сами били исцрпљени и изнакажени.[382] Хохштетер је имао срећу да је из Јадовна изведен с још двојицом заточеника и отпремљен у госпићку казниницу, у којој је остао сљедећих 14 дана, те имао прилику да види како су усташе дневно доводили 800–1.000 напаћених и измучених српских сељака, а затим их у неколико група, доподне и поподне, упућивали на стратишта. Све се то изводило, како казује Хохштетер, уз италијанску војну музику, која је свирала испред госпићке казнионице.

По налогу равнатеља за јавни ред и сигурност НДХ, Еугена Диде Кватерника, његовог помоћника Божидара Церовског и Николе Рајковића, током јула су усташе извршили масовно хапшење загребачких Срба. Тако су 5. јула ухапсили 190 Срба, међу којима и свеучилишног професора др Јована Стефановића,[383] са супругом Јоаном и сином Александром. Они су били притворени у Загребачком збору, да би истога дана, око 23 сата, били потрпани у један од три теретна вагона, које су усташе пломбирали и усмјерили у правцу Госпића. Међутим, игром случаја, како то објашњава Стефановић, ову групу су преузели

[382] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2235/45, кут. 10.

[383] Јован Стефановић наводи да се у његов стан уселио његов студент, усташа Јанко Скрбин, са својим оцем, мајком, сестром, братом и ујаком: „Они су заузели мој намјештај, богату моју библиотеку коју сам читавог живота сабирао, јер се бавим науком. Ту су били рукописи мојих радова и биљешке на темељу којих сам састављао своје радове за мене од непроцјењиве вриједности. Усташки станари управо су разорили читав мој стан, користили мој веш, веш моје жене и сина, одијела и хаљине, сребрнину од вриједности, а затим, крајем рата, упропастили моје покућство, засторе, сагове. Управо барбарски уништавали и по ноћи, већ послије ослобођења, док сам био у Београду, долазили су у мој стан и пунили кофере мојим стварима."

Нијемци и, из непознатих разлога, пребацили је у Србију. Тога дана је мањи број Срба отпремљен у Јадовно, али и у Максимир, гдје су побијени.[384] Међу осталима, у Максимиру је страдао и Милан Гвојић.

Трговац Бранко Пешић из Загреба је 6. јула ухапшен у својој трговачкој радњи, у Илици број 9, упркос противљењу његове супруге Антоније, Хрватице. Одведен је у Загребачки збор, гдје је затекао неколико стотина похапшених загребачких Срба, међу којима трговца Светозара Милинова, његову супругу и четири сина, Стеву Опачића, трговца, са сином, трговца Светислава Ђукића, са супругом, судију Бањанина, са супругом, мајком и дјететом, и низ других. Неки од Срба које је Пешић затекао у Загребачком збору отпремљени су у Србију, док је он 9. јула, у 15 сати, с групом Срба, отпремљен аутобусом у логор Госпић. Пешић је након четири дана, 12. јула, из дворишта госпићке казнионице, са 80 Срба, одвезен у Јадовно. Преко својих веза, њега је из логора смрти успјела извући његова супруга, послије чега је упућен у госпићку болницу. Тако је остао живи свједок усташких злочина, о којима детаљно пише у својој изјави од 9. јуна 1945. године, указујући на чињеницу да су усташе транспортовали Србе и Јевреје из разних крајева Хрватске не само теретним вагонима жељезничких композиција, него и камионима и аутобусима, а из оближњих насеља госпићког краја запрежним колима, па и пјешице.

Осим свједочења Бранка Пешића, као и многих других, о тим транспортима камионима и аутобусима, којима је у логоре смрти превезено хиљаде и хиљаде невиних људи, нема других сачуваних података, тако да се ни на примјеру Загреба не може утврдити тачан број похапшених и послатих у смрт на Велебит.

Љујо Тропам, који је ухапшен у Загребу 15. јула, с већом групом људи, међу којима су били Крсто Хегедушић и др Јаша Буљан, те пребачен у логор Госпић, потврђује да су усташе у Госпић дневно довозили од 700 до 1.000 Срба из разних крајева Хрватске и да су их „без икакве евиденције водили у логор 'Јадовно' гдје су их ликвидирали.“[385]

Према изјави Наде Фојерајзен, коју су 9. јула ухапсили агенти усташке надзорне службе, заједно с њеним супругом и дјететом старим четири и по године, и затворили у Загребачки збор, њих су, са још 650 ухапшених Срба и Јевреја, 13. јула транспортовали из Загреба у Госпић, одакле су, директно са жељезничке станице, отпремљени на оток Паг, у логоре Слана и Метајна.[386]

Према изјави др Драгутина Кона, који је ухапшен у Загребу 12. јула, један транспорт са Србима и Јеврејима је из Загреба упућен у Јадовно 16. јула. Поред Срба и Јевреја, у њему су били и комунисти који су из логора Керестинец 15. јула пребачени у затвор загребачке полиције у Ђорђићевој улици.

Управо тих дана, усташе су у Загребу навелико хапсили напредне студенте, према попису сачињеном још у октобру 1940, у вријеме прославе Окто-

[384] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ. 4664/45, кут. 69.
[385] АХ, ЗКРЗ 293/45, кут. 77.
[386] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2235/45, кут. 11.

барске револуције. Похапшени студенти, као и Срби и Јевреји, углавном су одвођени у ћелије затвора у Петрињској улици. Прибирали су их, како каже Крешо Рубчић, неколико дана, да би их 28. јула око 22 сата везали жицом и ланцима, а затим их полицијским аутомобилима отпремили на жељезничку станицу Загреб. Рубчић каже да су у Госпић стигли 29. јула у 7 сати ујутро. Сачекали су их госпићке усташе, пожелевши им добродошлицу ријечима: „Јесу ли ово господски синови? Били сте до сада црвени, али сада ћете постати жути.“[387]

Овим транспортом је стигло и 50 комуниста из логора Лепоглава, ухапшених још за вријеме Бановине Хрватске, који су у вријеме слома Југославије предати усташама. У казниоици Окружног суда у Госпићу усташе су из ове групе издвојили 13 комуниста, међу њима и члана ЦК КПХ Мартина Франекића, и заједно са Србима их одвели у Јадовно и ликвидирали.

У свом запису о страхотама у госпићкој казниоици Крешо Рубчић наводи: „Доводили су транспорт за транспортом Срба, Жидова и других затвореника из свих крајева Хрватске, Босне и Херцеговине. Док су једне доводили, друге су на дугачком ланцу везане по двојицу одводили у логор 'Јадовно' на Велебиту. Бацали су их живе у провалију... Када су довели групу Срба из Вишеграда, један је жељезничар голорук кренуо на бајонете и повикао: 'Убијте ме, разбојници.' Усташе су пуцале и убиле га на мјесту... Једне ноћи око 10. августа 1941. године почела је јурњава по ходницима и дворишту. Усташе су тукле и тјерале сељаке, а затим везали и одводили на Јадовно на Велебиту. Отворили су и нашу ћелију и позвали Србе да изиђу ван. Том приликом одведени су из те ћелије Срби из Тузле: Ристо Тољевић, Нико Стојановић и Спасоје Гаврић. Не могу ни данас да схватим разлог због чега се Марко Фортил јавио као Србин. Сви ови, а с њима и Марко Фортил, ликвидирани су на Јадовном на Велебиту.“[388]

У поменутом транспорту је међу комунистима била и Анка Буторац, која је иза себе оставила извјештај ЦК КП Хрватске, у којем, поред осталог, пише: „28. јула нас шест старих[389] и сви другови (осим петорице) смо отпрађени из Лепоглаве преко Загреба у Госпић. До Загреба слободни, од Загреба до Госпића сви везани. Тамо смо стигли по великој киши и тако мокри остали на судском дворишту, у којем је већ било око 3.000 радника, сељака и грађана. Сутрадан смо ми жене биле смјештене, по налогу управника, у ћелију без зрака, воде, захода, а да о храни и не говорим. Исту ноћ су убили једног жељезничара. Очито да изазову наше другове, али нису успјели.“[390]

---

[387] Рубчић Крешо, Сјећање на три логора, *Револуционарни покрет у Загребу 1941-1945, Зборник повијесних прегледа и сјећања*, Загреб 1984, књига I, 376-377.

[388] *Исто.*

[389] Споменутих „шест старих“ односи се на Анку Буторац, Марију Мацу Гржетић, Ружицу Маркотић, Љубицу Шаги, Бешку Фрнтић и Веру Јелић. С њима су биле и студенткиње из Загреба Зора Вучиловски, Софија Јовић, Мелита Павлетић, Штефица Кошак, Анђела Шрајбер и Јелка Пал. У госпићкој казниоици су били Стјепан Каурић, Крајачић, Крсто Хегедушић, Мирко Буковац, браћа Тресић из Сплита и други. Опширније види: Першен Мирко, *Усташки логори*, Загреб 1966, 54, 55.

[390] ХАК, к. Јадовно.

Марија Гржетић, која је такође из лепоглавске казнионице допремљена у логор Госпић, записала је: „Ту смо (у госпићкој казниоици, прим. аутора) провеле вани, у дворишту, под ведрим небом. Сваког дана стизале су нове групе. Били су то махом сељаци из Босне, Кордуна, Баније, Лике, измрцварени, крвави, блатни и врло утучени.

Сјећам се како би ти сељаци посједали око неких липа у дворишту и чекали казан топле 'чорбе'. У ствари била је то гола вода, у којој је пливала по која кошуљица од граха. Усташе нису давале никаквих посуда за храну, па би многи огладњели сељак, тога се добро сјећам, скидао опанак или стари шешир да би у њему добио барем мало топле воде. Морили су нас страховитом жеђу а био је то август.

Три дана и три ноћи лежали смо у том дворишту, мокри и блатни од пљускова кише који су се тих дана изненадно спуштали. Ујутро смо устајали отечени од силне влаге. Како је у дворишту било мноштво свијета, то су се и нужници пренапунили и разлијевали по дворишту. Смрдјело је, мучно је било. У нас је био уперен митраљез. Усташе су шетале и стално изазивале како би добиле повод за насиља и поколь. Истовремено су групе сељака везали танком жицом и одводили их некамо камионима. Сјећам се кад је Анка Паровић питала једног старог стражара камо одводе те људе и зашто и нас не одведу да нисмо ту, а он је одговорио: 'Шутите и будите сретне док сте још овдје, јер ако идете на Јадовно, више се нећете вратити.' Тад смо схватиле да те људе одводе у смрт.

Камиони су данонoћно одвозили мушкарце, жене и дјецу и бацали их у бездан (Шаранова јама, прим. аутора) Јадовна. Чули су се само кратки митраљески рафали и поновно би се враћали камиони.

У том блатном дворишту као да су се посебно 'тренирали' за мучење младе усташе. Сваког би часа нетко командирао: 'Лези'. Или би нас морили жеђу: отворили би славину на зденцу, а не би нам дали воде. Сваки, и најмањи повод био им је довољан да туку, кољу и пуцају.

Сјећам се сцене кад је један жељезнички радник повикао: 'Воде', те смјело устао и пошао према зденцу да се напије. Усташа га је пустио до тренутка кад је ставио уста под славину, а тада му је из карабинке пуцао у потиљак. Или, када је један старац, Србин, јадиковао: 'Ковиљко моја, дјецо моја, има ли итко жив од рода мог!' И тада устао и уздигнутих руку почео клицати против усташа. Старца су одвели у ћелију, три дана га језиво мучили и живом му кожу с леђа одерали.

Посљедњег дана који смо провели у том дворишту, усташе су покушале изазвати сукоб између појединих група затвореника подстичући једне против других. Хушкали су Хрвате на Србе, Србе на Хрвате, а све скупа против комуниста. Али, у својим пакленим плановима нису успјели. Управо противно. Колико је велико и снажно дјело братства и јединства у народу, најјаче сам осјетила баш тог момента у том логору.

Након три дана смјестили су нас у ћелије. У ћелијама је почео поколь. Видјеле смо, јер смо биле у приземљу, како су мртве, окрвављене људе односи-

ли у камионе. Жртава је било толико да их нису ни носили, него су их напросто вукли низ степенице. Била је то паклена ноћ."[391]

У овој групи допремљених из Лепоглаве био је и Јосип Хершак из Загреба, ухапшен у Загребу 25. маја, који је био прво затворен у логору Керестинец, а затим у Лепоглави, одакле је преко Загреба транспортован у логор Госпић, везан с многим другима, у пломбираном сточном вагону, без воде и хране, по највећој жеги. Он је, као и други, доживио страхоте у тзв. „мртвачкој ћелији" госпићке казнионице. У својој изјави од 18. маја 1945, поред осталог, наводи: „Дан и ноћ слушали смо запомагање, јаук, плач и вику жена и дјеце што су их масакрирали у ћелијама. Од слушања тих мука многи су полудјели, почели на глас зазивати своје жене и дјецу. Они су били брзо ликвидирани по наређењу усташког поручника Драгутина Пудића Паралузе."[392] Хершак истиче, као готово сви који су прошли страхоте госпићке казнионице, да је дневно пристизало 700 и више заточеника, а исто толико их је, везаних жицом и ланцима, свакодневно одвођено у логор Јадовно.

Ове наводе потврђује и Винко Потрч, зидар из Птуја, који је ухапшен у Загребу 20. јуна и спроведен у затвор у Петрињској улици, затим у логор Керестинец, па логор Лепоглаву, одакле је, у групи од 48 заточеника, транспортован у логор Госпић. Према његовој процјени, у госпићкој казнионици је затекао више од 2.000 људи, чији се број мијењао сталним одвођењем једних и доласком нових заточеника: „Ја сам провео у казниници Окружног суда у Госпићу око мјесец дана и кроз то вријеме видио сам како су усташе дневно одводиле двије до три групе православаца – Срба везане жицом и дугим ланцом. Одводили су их на Велебит и бацали у неки понор."[393]

Из сачуваних извора сазнајемо да је 2. августа са загребачке жељезничке станице, у затвореним сточним вагонима, у Госпић отпремљено 400 Јевреја и Срба. Они су по доласку у Госпић распоређени у збирни логор Овчара. Већи број ових заточеника је имао мало среће, бар у том часу, јер су управо за вријеме њиховог боравка у овом логору италијанске трупе вршиле реокупацију Лике, па их усташе нису доспјели побити. Због тога су их на брзину пребацили на жељезничку станицу Госпић, одакле су их 21. августа транспортовали у логор Јастребарско, одатле неколицину у логор Крушчица код Травника, највећи број у Јасеновац, неке у Лепоглаву или у друге логоре, гдје су већином усмрћени.[394]

На основу расположивих података, закључујем да је посљедњи транспорт из Загреба, са 730 Срба и Јевреја, упућен у логор Јадовно 13/14. августа. У њему је био и Милан Гостл са супругом Олгом и дјецом Зденком и Мирицом. Према времену њиховог транспортовања, они који су били директно упућени у Јадовно убијени су приликом ликвидације логора, док су они упућени у логор

[391] Гржетић Маца, Бијег из „Данице", *Отпор у жицама*, Београд 1969, 708-709.

[392] Записник од 18. маја 1945, АХ, ЗКРЗ.

[393] Винко је, с другим Хрватима, из Госпића пребачен у Јастребарско, затим у Копривницу, те у Јасеновац. Концем децембра 1943. је пуштен на слободу. АХ, Записник ЗКРЗ, од 16. јуна 1945. године.

[394] Записник од 2. августа 1945, изјава Лидије Тосенбергер, АХ, ЗКРЗ.

Овчара код Госпића, међу којима је било више Јевреја, па и Гостл, по доласку италијанске војске пребачени у логор Јастребарско, а неки враћени у Загреб, гдје су извјесно вријеме били затворени у згради гимназије у Крижаничевој улици. Одатле је Милан Гостл с породицом отпремљен у Њемачку.[395]

Сјеверозападна Хрватска, Подравина и Западна Славонија

У вријеме масовних хапшења у Загребу, почетком јула, усташе су хапсили Јевреје и Србе и у Вараждину. Хапшењима је руководио извјесни Грегл (Grögl), виши усташки функционер, према расном закону полујевреjин. По његовој заповијести, усташе су ноћу ишли од стана до стана и наређивали Јевреjима, како мушкарцима тако и женама с дјецом, да се спреме за одлазак у року од 15 минута. Тако похватане Јевреје би потрпали у теретне вагоне на жељезничкој станици и преко Загреба транспортовали у логор Госпић. Током транспортовања, били су изложени окрутностима за које нема довољно ријечи. Зато овдје наводим ријечи из елабората о злочинима над Јеврејима, у којем је изнесен и језовит примјер како је „једна мајка утрпана у камион за жељезничку станицу замолила једног усташу да јој подигне у камион њезино двогодишње дијете, а овај је у то јадно недужно дијете забио бајонету своје пушке и овако набијено на бајонету, пружио мајци у камиону.“[396]

Усташе су у Крапини 4. августа похапсили један број људи, међу којима је била и Вера Грегуровић, и већ сутрадан их транспортовали у логор Госпић. Она у својој изјави наводи да су са жељезничке станице одвезени у казниницу Окружног суда Госпић, која је била пренатрпана Србима сељацима, па су њену групу одвели у логор Овчара.

Овдје је заповиједао Драгутин Пудић Парализа и свој бијес искаљивао тукући жене и дјецу, а мушкарце, уз кундачење, отпремао на Велебит, у логор Јадовно и његова стратишта. Слично другим свједоцима, Вера Грегуровић описује глад, жеђ, силовања и друга злостављања већ измучених људи, жена и дјеце.[397]

На подручју Пакраца и Липика усташе масовно хапсе Србе почетком маја. Доводе их из околних насеља. Тако су 2. маја ухватили 25 Срба у селу Кричке и спровели их у Војно лечилиште Липик. Већина њих је сама дошла на „преслушање“, искрено вјерујући Ивану Љеваковићу Жмигавом. Дошли су и они који нису имали повјерења, јер су их наговорили усташки таборник Ивица Владов, гостионичар из Чагића, и њихов комшија, усташа Никола Рашковић. У исто вријеме су ухапсили и више од 25 Срба из Кукуњеваца, које су затворили у затвору среског начелства у Пакрацу и злостављали их заједно с похваћаним Србима из овога града. Приликом хапшења су пљачкали и чинили разна

[395] Одлука о утврђивању злочина окупатора и њихових помагача 3078/45; Дневник хисторијских догађаја краљевске италијанске војне мисије у Хрватској. Државни архив Рим, АХ.

[396] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2235/4а-45, кут. 10.

[397] АХ, ЗКРЗ, Зх 48876.

злочинства. Тако су у кући Љубоја Врачаревића, затекавши укућане за вечером, пуцали из пушке у здјелу, а затим извели Љубоја у двориште, тукли га, и испребијаног одвели, заједно с његовим рођацима и сусељанима, у Пакрац. Истог дана се у овом селу нашао Љубан Талић, бравар из села Брињана. Њему се у повратку кући придружио један усташа, његов познаник из села Гаја. Овај је у једном часу застао и Талића убо ножем. Тешко рањен, човјек се срушио на земљу и убрзо умро, а усташа га је опљачкао, узевши новац који је био код њега.[398]

Усташе су хапсили, пљачкали и злостављали народ и по околним селима: Рогољима, Субоцкој, Чаглићу, Коритима и другим. Тако су током маја похапсили више од 200 Срба и отпремили их у логор Даницу код Копривнице. И током јуна су у Пакрацу, Липику и околним српским насељима успјели да похватају 300 Срба, које су, као и оне у мају, одвели у Копривницу, затим у Госпић, а одатле у логоре Јадовно и Слана.[399]

На подручју котара Грубишно Поље усташке власти су 26. и 27. априла провеле масовно хватање Срба, при чему су им помагали усташе загребачког редарства (жуте усташе). Иницијатори и организатори овог злочина су били домаћи људи, комшије и суграђани из Грубишног Поља: усташки повјереник, адвокат Љујо Стахуљак и жупник Петар Сивјановић, у чијем су се стану 25. априла договорили како да изведу хапшење свих Срба мушкараца у старости од 14 година надаље. Сивјановић се са својим капеланом, бојником Илијићем, озбиљно припремио за извршење злочиначког наума. Њима су се са одушевљењем и посебним залагањем придружили: Јозо Миоковић, Мирко Жуљевић, Маријан Клепић, Ихарош Лајош, Никола Силец, Стево Хосин, Илија Робић, Јосип Фриган, Јосип Кеселе, др Иво Ведриш, Блаж Кеселе, браћа Габлер, браћа Стипе и Тоне Менис, Фрањо Хорват, браћа Вашек, Боро Ратковић, Миле Смолчић, Ивица Шарић, Драго Чорак, Славек Селиш, Јосип Колар, Фрањо Лекчевић и многи други.

Тако организовани, успјели су да током два дана априла похватају 504 Србина из Грубишног Поља и оближњих српских насеља.

О хапшењу, мучењу и транспортовању Срба из Грубишног Поља сачувано је више записа, од којих ћу навести само неке. Бранко Бојичић је, поред осталог, записао: „Ја сам био на дужности као активни котарски официјал код среског начелства у Грубишном Пољу и 26. априла 1941. дошла је увече са посебним влаком загребачка полиција са усташама, те су се са домаћим распршили по граду па је тако и у мој стан дошло њих седам са натегнутим пушкама, ухапсили ме, свезали у ланце, отјерали у школу гдје су доводили и друге да би нас 504 већ сутрадан ујутро одвели на жељезнички колодвор, утоварили у марвинске вагоне и предвече посебним влаком одвезли у Загреб на жељезничку станицу одакле су нас камионима под усташком стражом одвезли у Загребачки

[398] Изјава Цвете Јовановић о злочинима усташа у српским селима околице Пакраца 1941. и 1942. године, AJ, фас. 922.

[399] Изјава Илије Шурлаковића и његове супруге Вукосаве о злочину усташа у Пакрацу и Липику 1941. године, AJ, фас. 922.

збор. На излазу код колодвора, око 1 сат ноћу, дочекале су нас загребачке госпође и почеле по нама пљувати те кишобранима и ташкама тући по нама вичући нам четници. Код улаза у Збор дочекао нас је шпалир у два реда загребачких полицајаца и усташа с пендрецима, држалицама, лопатама и пушкама, њих око 70, кроз који смо морали проћи два и два, те који год је стигао, тукао нас је гдје је дохватио. Тада су нас претресали и пљачкали па су и од мене узели сат и 130 динара које сам имао у џепној марамици.

Тако смо били тучени да је настао врисак, јаук као у клаоници. Нешто даље од улаза сале Збора, у којој су раније били изложени аутомобили, био је попријеко исте постављен један штрик у висини једног педља од земље, за којега ми нисмо знали, па су нам наложили да морамо трчати напријед а испред нешто даље од нас био је постављен један аутомобил са стројем у погону који је бацао рефлекторско свјетло нама у очи тако да нисмо видјели тај штрик пред ногама и сваки је бјежећи напријед пред батинама на тај штрик ногом запео и пао на бетон гдје су га чекали полицајци и усташе и ту је сваки од нас добио или дебелим штапом или кундаком преко леђа, које посљедице и данас носимо.

Када смо то прешли, неки је био пребите руке, неко пребите ноге, неко избијених зуби, просто изнакажени људи. Већ други дан тако измрцварени одвезени смо у усташки логор 'Даница' код Копривнице гдје су нас наставиле мучити усташе емигранти у жутим одијелима тако да смо били црни по тијелу од батина а појединци и ван свијести. Живот у овом логору био је страшан не само због батина него и због тога што прва три дана нисмо ништа добили за јести".[400]

Драгана Глумац из села Грбавца је у својој изјави од 14. фебруара 1946. године описала, поред осталог, како су усташе дошли у њену кућу и одвели њеног мужа. „Дана 27. априла дошли су у моју кућу усташа трговачки помоћник Мађар Степо Хосин са још једним непознатим усташом. Када су ушли у кућу, Хосин је рекао мом мужу Лази: 'Ајде, Лазо, спремај се'. Мој муж се је почео спремати, ја сам хтјела да му нађем чисто рубље, да се пресвуче, но они му то нису дозволили већ су га истјерали пред кућу гдје су већ били постројени остали људи из села те их одвели пред школу и даље на Грубишно Поље. Кад сам у посљедњи час њихова одласка хтјела дати Лази зимски капут, усташе су рекле: 'Неће му требати'".[401]

О хапшењу, одвођењу и злостављању идентично причају Миладин Бркић и Тихомир Продановић, истичући да су усташе причали, а њихове новине обавјештавале хрватску јавност, како су у Грубишном Пољу по шумама похватали четнике. Тих дана, априла и маја 1941. године, усташе су и у другим крајевима НДХ, прогањајући Србе, обавјештавали своју јавност да су похватали четнике, којих у то вријеме на подручју НДХ уопће није било. За њих су сви Срби били четници.

---

[400] Записник Комисије за утврђивање ратних злочина окупатора и њихових помагача Грубишно Поље, 4. фебруар 1946, ХАК, кут. Јадовно.

[401] Записник Комисије за утврђивање ратних злочина окупатора и њихових помагача Грубишно Поље, 14. фебруар 1946, ХАК, кут. Јадовно.

Поред разних начина мучења, Тихомир Продановић је добро упамтио и да су им усташе упаљене цигарете притискали по рукама и лицу, млатили их биковачом и стално пријетили да ће их постријељати.[402]

У мају 1941. године, др Лујо Стахуљак је, с неколико усташких функционера, дошао у посјету својим сугрђанима у логору Данице. Док је ходао испред постројених измрцварених Срба, цинично је казао: „Ето, то су ти непријатељи католичког народа".

Ти невини људи, као и хиљаде других, издржавајући највећа понижења и стравична мучења, крајем јуна и током јула су, заједно с многим другим из логора Данице, у неколико жељезничких композиција транспортовани у логор Јадовно, посљедњу степеницу мучилишта, гдје су звјерски побијени и бачени у неку од безданих јама на Велебиту или су завршили у логору Слана на отоку Пагу.[403]

Од поменута 504 Србина, према утврђеним подацима, у наведеним логорима смрти је убијено 487, док се њих 17 успјело спасити на разне начине.

У Подравској Слатини су усташе већ у априлу хапсили и затварали виђеније Србе и батинама их присиљавали да пређу у католичку вјеру. Због покрштавања Срба, у јуну и наредних мјесеци је у Подравску Слатину и околна српска села долазио фратар Сидоније Шолц. Он је Србима јавно пријетио да ће их хрватске власти истјерати из домова и отјерати у логоре уколико одмах не пређу у католичку вјеру. Разни методи присиле су навели више Срба да напусте своју вјеру, али већини ни то није помогло. Они су током јуна похапшени под изговором да су четници.

Тако су 29. јуна усташе ухапсили њих неколико, међу којима Милана Новаковића и Бранка Секерушевића, одвели их најприје у Вировитицу, затим у логор Даницу, а у јулу у логор Јадовно, гдје су их убили.[404]

У бјеловарском котару су усташе отпочели масовна хапшења Срба већ 20. априла, на православни Ускрс. Тада су ухватили 25 Срба из села Ласовац, у општини Северин, и одвели их у логор Данице.[405] Хапшења су настављена 22. априла, када су похватали 70 Срба, неколико Јевреја и Хрвата, углавном интелектуалаца. Одвели су их у полицијски затвор, а сљедећег дана, с још неколико десетака ухваћених, премјестили у двориште жандармерије. Након шест дана су их пребацили у зграду гимназије, да би их 28. априла, њих око 200, међу којима је било и разоружаних југословенских војника, отпремили у Загреб и затворили у домобранске војарне у Илици. Југословенске војнике су преузеле њемачке војне власти, јер су били Срби. Усташе су са заточеним Србима, Јеврејима и Хрватима поступали немилосрдно. „Цијелим путем од Јелачићевог плаца до Нове Веси били смо нападани од уличне руље која нам је добацива-

[402] Записник Рајонске комисије за утврђивање злочина окупатора и његових помагача Загреб, 31. октобар 1941, ХАК, кут. Јадовно.

[403] Записник Комисије за ратне злочине окупатора и њихових помагача Грубишно Поље; Изјава Милана Бркића од 4. фебруара 1945, ХАК, кут. Јадовно.

[404] Изјава Светозара Ђерелинца од 21. октобра 1942. године, АЈ, фасц. 922.

[405] АЈ, фасц. 219.

ла разне псовке, пријетње, пљувала по нама а неки почели и бацањем камења. Стигавши у Нову Вес, на улазу у само двориште, опазили смо већи број лица Мачекове сељачке заштите с познатим шеширима који су нас дочекали поготово са псовкама и пријетњама, а један од њих, врло високог раста, снажне тјелесне конструкције, по изговору Далматинац, почео је да нас напада ударајући шакама у образе, нос и камо је стигао тако да је неке озлиједио, неке свалио на земљу, а међу њима и проф. Николу Бана, те др Франка Винтера, којега је потоњи тако ударио да послије није био у стању да хода него смо га морали водити.

Ти чланови Мачекове сељачке заштите надзирали су нас у затвору и вршили над нама стражу. Код тога су се пријетили да ће нас претући и да живи из овога затвора изаћи нећемо."[406]

У Загребу су Бјеловарчани придружени заточеним Србима из Грубишног Поља и 30. априла транспортовани у логор Даница, из којег су током јуна и јула, у жељезничким теретним вагонима, у пратњи усташа којима је руководио сам Мијо Бабић, један од организатора комплекса усташког логора Јадовно, отпремљени у Госпић, а затим већим дијелом на Велебит, а мањим на Паг, у логор Слана, гдје су побијени.

Истовремено, док једне Србе у котару Бјеловар хапсе и транспортују преко Загреба на Велебит, друге – њих 190 мушкараца, хватају и окупљају 27. априла у селу Гудовцу, гдје их након стравичног мучења убијају. Појединачна и групна хапшења се настављају наредних мјесеци, да би крајем јула било ухапшено више од 200 Јевреја, Срба и неколико Хрвата комуниста и југословенски оријентираних људи. Акцијом бјеловарске усташке полиције 31. јула, масовним хватањем Срба и Јевреја, руководе бјеловарски предстојник полиције Алојзије Чукман и домобрански сатник Пенава. Тога дана је ухапшен и Ото Брејер, који је детаљно описао хапшење, злостављање и транспортовање заточеника из Бјеловара преко Загреба. Око 200 њих је 31. јула у 14 сати отпремљено преко Загреба, у теретним жељезничким вагонима, у Госпић, гдје су стигли 1. августа у 9 сати ујутро.[407]

Према изјави Феликса Хиршла, један дио Јевреја је, уз помоћ веза, у Загребу добио емиграционе пропуснице и упућен у Италију. По доласку на жељезничку станицу Госпић, група заточеника из Бјеловара је подијељена по националности и вјери, те распоређена тако да су Јевреји одвезени у логор Овчару, а Срби у казниницу Окружног суда, одакле су упућени на стратишта логора Јадовно.[408]

Према свједочењу Ота Брејера, у логору Овчара је по доласку ове групе било више од 1.000 мушкараца, жена и дјеце свих доби. Управо у то вријеме, затвореници из овог логора су распоређивани на пољске радове у околна српска села, из којих су становници побјегли испред усташког терора или су већ били побијени на губилиштима логора Јадовно.

---

[406] Записник од 22. јуна 1946; Изјава Дмитра Романића, АЈ, дос. бр. 4092; Изјава Милана Полака, АХ, ЗКРЗ, 1872/47, к. 77.

[407] Изјава Ота Брејера, А Ј, фасц. 291, АХ, ЗКРЗ 1531а-15142.

[408] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ. 1839/45, кут. 7.

Из тих дана је сачуван списак бјеловарских Јевреја које је Предстојништво градског редарства у Бјеловару, на челу с Алојзијем Чукманом, 1. августа 1941. упутило усташком редарству у Госпић „ради смјештаја у конц. логор". На попису транспортованих људи налази се 107 имена, међу којима и двије породице Чеха, с 11 чланова, и један Србин – „сви ухићени упућени су у збориште (конц. логор) Госпић, на основу налога Равнатељства усташког редарства НДХ од 23. јула 1941. године."[409]

Драгица Бараћ из Бјеловара у својој изјави од 18. априла 1942. говори о хапшењу и злостављању Срба у бјеловарском крају: „Дана 3. августа 1941. године у Бјеловару дошао је по мене жандарски поднаредник Плеша и позвао ме да идем с њиме у општину. Пошла сам с њим иако сам изразила своје чуђење што ме на овај начин води јер општина обично упућује писмене позиве странкама. Он ми рече да ће то кратко трајати, али ме није одвео у општину него у жандармеријску станицу. Ту ме је увео у једну собу, упитао ме које сам вјере, а кад сам му рекла да сам православне, поставио ми је питање да ли би се хтјела покрстити и прећи у католичку вјеру, нашто сам му одговорила да сам већ једном крштена. Плеша ме је тада снажно ударио шаком под прса, као и леђа, тако да сам се одмах срушила на земљу.

Кад сам се подигла, одвео ме је у једну другу собу и наредио ми да легнем на земљу потрбушке, па кад сам тако легла, притиснуо је своју руку на моја уста да не могу викати и у том часу пришао је један други оружник и стао ме немилице ударати једном грабовом мотком по леђима и задњем дијелу тијела тако да сам била од удараца сва црна. У један мах кад сам од бола у леђима подметнула десну руку на болно мјесто, ударио ме је мотком по руци и то тако да су ми пребијена и осакаћена два прста услијед напуклости костију, што је видљиво, јер су ми оба повријеђена прста остала згрчена.

Исти дан предана сам Котарској области у Бјеловару и ту преслушана и пресуђена на пет дана затвора на основу жандармеријске пријаве, а зашто сам пресуђена и шта је наведено у тој пријави против мене, нити ми је речено, нити ми је садржај пријаве прочитан ни предочен. По издржаном затвору код Котарске области стражарно сам спроведена Градском редарству у Загребу гдје уопште нисам саслушана и након три дана на загребачкој полицији упућена сам једним транспортом у Госпић.

У овом транспорту упознала сам још двије Српкиње: Милицу Крајновић из Загреба и Сару Врањеш из Сиска.

Са жељезничке станице Госпић отјеране смо у казниоицу Окружног суда у Госпићу и смјештене у једну ћелију."[410]

Из ове изјаве сазнајемо да је транспорт Срба похватаних у Загребу и другим мјестима НДХ упућен из Загреба за Госпић 11. августа. Њене наводе потврђују и друге бројне изјаве, према којима је први транспорт упућен из Го-

[409] Диздар Здравко, Терор окупатора и усташа и активност НОП-а у Бјеловару 1941–1945, *Бјеловарски зборник*, 1989, 33.

[410] Записник од 18. априла 1942, АЈ, фасц. 219.

спиња према логору Јастребарско, са заточеницима које усташе нису успјели побити прије доласка италијанске војске, услиједио 19. августа. Драгица у својој изјави прецизно износи да је ухапшена у Бјеловару 3. августа, гдје је остала у затвору пет дана, те упућена у Загреб, у коме је била три дана, а онда транспортована у Госпић, гдје је провела, заточена у казниоици, осам дана. Збир ових података упућује на 19. август 1941. године.

И у Крижевцима је хапшење Срба, Хрвата и Јевреја почело 11. априла, када је ухапшен и др Ладислав Ханжек. Његова супруга Ида је о томе у својој изјави рекла: „Дана 11. априла 1941. године, то јест одмах други дан по проглашењу НДХ, дошли су у наш стан у Крижевцима градски редари, Павић Алојз и Кавур Стјепан, гдје су мојег мужа др Ханжека свезали у ланце и одвели га у затвор. У Крижевцима у градском затвору задржан је 14 дана без да је саслушаван. Након 14 дана отпремљен је из Крижеваца у Загреб са осталим Крижевчанима који су били исто ухапшени. У Загребу је задржан око 15 дана под најтежим околностима а затим отпремљен у логор 'Даница' у Копривницу.

У логору 'Даница' био је дневно злостављан и сиљен на унижавајуће радове, како ми је то сам приповиједао и као што је то утврђено исказом свједока који су истовремено као логораши боравили у логору 'Даница', а нарочито од др Франа Прауншпергера, који је поднио опширну пријаву о злодјелима у том логору. Из 'Данице' је отпремљен као једини католик са транспортом православаца за Госпић."[411]

Већ 13. априла, градски начелник др Ђуро Бићанић наређује да Срби и Јевреји морају своје радио-апарате, фотоапарате, двогледе, златнину и друге вредније предмете предати у сабиралиште, за које је посебно одређена кућа Кларић. При предаји су били присутни повјереник за јеврејску имовину Звонимир Шомек и Фрањо Петровић, повјереник за јеврејске и српске радње. Организацијом пљачкања, терора и хапшења је руководио др Дане Милетић, усташки логорник и заповједник усташког стана, који се посебно истицао у превођењу православаца у католичку вјеру и отпремању људи у логоре.

Након појединачних и групних хапшења, усташе су 22. априла провели масовно хапшење у котару и граду Крижевцима те у крижевачки затвор допремили 120 Срба. Након злостављања, отпремили су их у Загреб, затим у логор Даница, одакле су их транспортовали у логор Јадовно, у којем су већину побили.[412]

Фрањо Рабадић и Иван Вуковић у својим изјавама детаљније говоре о хапшењу Срба и Хрвата у Крижевцима. Они истичу да је 23. априла у згради Бактериолошког завода у Крижевцима одржана сједница тзв. батинашког одреда, који су сачињавали каноник Томо Северовић, као предсједник, Звонимир Шомек, трговац, Фрањо Петровић, Фрањо Гиришек, Јосип Ваљак, жупник, Владимир Лугомер, ветеринар, и Перишић, директор наведеног завода. Ова група је сачинила попис људи које је требало одмах похапсити. Због договора

[411] Изјава Иде Ханжек од 2. септембра 1945, АХ, бр. 437/45.
[412] Записник од 20. априла 1945, АХ, ЗКРЗ.

око извршавања овог задатка, они су 26. априла упутили у Загреб др Ђуру Бићанића, котарског начелника, Владу Хајма, котарског предстојника, и др Дану Милетића, усташког логорника. Њих тројица су се истога дана вратили из Загреба с Виктором Томићем и још неколико усташа и полицајаца. Према унапријед смишљеном плану, хапшења су почела истога дана увече и настављена те ноћи и сутрашњег дана. Сви похапшени су приведени у затвор градског редарства, одакле су под батинама извођени у котарску зграду на „преслушавање", које су проводили усташки часник Виктор Томић и котарски предстојник Владо Хајм. Заточени су и на „саслушању" били изложени батинама, нарочито чланови СДС и Југосокола, као и југословенски опредијељени људи.

Фран Прауншпергер о томе свједочи у својој изјави: „Ухапшен сам у Крижевцима 26. априла 1941. године. У јутро 27. априла сам био у среском начелству 'преслушаван', тј. сав испребијан по агентима усташког редарства из Загреба, које је предводио злогласни сатник Виктор Томић, а преслушавање је вршио срески пристав Хајм, кога је Крижевачки усташки одбор самовољно именовао 'котарским предстојником', премда је у Крижевцима био срески начелник Десутић".[413]

Према подацима Општинског одбора СУБНОР-а Крижевци, највише Срба, њих око 200, усташе су похватали у селима: Подбрђани, Вујићи, Војаковац, Чабрађи, Војаковачки Осик, Велике Сесвете и неким другим. Сви тада ухапшени, међу којима су били др Ладислав Ханжек, Драгутин Мартињак, Шимун Хорват, др Анте Шумановић и проф. Бранко Хорват, отпремљени су 27. априла у Загреб, гдје су у затвору провели 14 дана, а затим су транспортовани у логор Даница, на крају у логор Јадовно. Ови заточеници, као и неколицина других, углавном Хрвати и Јевреји који су успјели преживјети, оставили су иза себе детаљна свједочанства о хапшењу, злостављању, транспортовању на Велебит и масовном уморству недужних људи.

Захваљујући њиховом свједочењу и дијелом сачуваним архивским изворима, сазнајемо податке о страдању Срба и Јевреја у Дарувару и другим мјестима овог дијела Хрватске. Организатор хапшења и транспортовања људи из Дарувара био је усташки логорник др Марко Чолак. Након појединачних затварања, 24. јула предвече и током ноћи приведено је 19 Срба, међу којима је био и Матија Матијевић, Хрват. Већ у један сат по поноћи, они су прикључени једној жељезничкој композицији и отпремљени преко Загреба у логор Јадовно.[414] Као и иначе, у Госпићу су их већ на жељезничкој станици подијелили по националној и вјерској припадности – Јевреје и Хрвате су отпремили на Паг, Србе на Велебит.

Такође у Чолаковој организацији, усташе су 4. августа у Дарувару и његовој околини ухватили 151 човјека, међу којима су већина били Јевреји из Дарувара и Јевреји који су из Њемачке пребјегли овамо.[415] Истога дана су их упутили у логор Госпић, а одатле их расподијелили у логоре Јадовно и Слана.

[413] АХ, ЗКРЗ, Зб. 15131а – 15142/1.
[414] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ, 6516/46, к. 126.

Према расположивим изворима, само у два наврата је из овог мјеста на Велебит отпремљено 170 Срба, Јевреја и Хрвата, а укупан број је далеко већи.

И у вировитичком котару је, већ трећег дана након успоставе НДХ, формиран усташки стан. На његовом челу је био Фрањо Бакић, који је, уз помоћ осталих усташа, одмах отпочео с хапшењем виђенијих Срба, првенствено солунских добровољаца, који су се у ове крајеве доселили послије I свјетског рата. Међу њима су били браћа Момчило и Симо Рајчевић, Јово Миросављевић, Петар Затезало и више других из града и околних српских насеља. Држани су у затворима среског суда, среског начелства и полиције, а након неког времена, заједно са ухваћеним Србима из села Борова, Сухопоља, Чавића, Наудовца и других, сви су отпремљени у логор Даница, одакле су транспортовани у логор Јадовно, гдје су убијени.[416]

Хапшења су настављена током маја, јуна и јула. Уочи Видовдана, усташе су преостале солунске добровољце и Србе колонисте протјерали с подручја вировитичког котара у Босну, а затим у Србију. Њихова имања, куће с посједом, подијелили су Хрватима које су населили из Загорја.

Михајло Ђаковић је ухапшен са кћерком старом 17 година и одведен у логор Бјеловар. Послије осам дана је пуштен на молбу своје супруге, Хрватице. Он у својој изјави каже: „Када сам се вратио кући у Вировитицу, затекао сам у мојој гостионици већ намјештеног једног Хрвата из Загреба који је водио гостионицу за свој рачун. Ја сам хтио да уђем у радњу, али су ми усташе то забраниле на молбу тога Хрвата.“[417]

Српска имања су била препуштена отимачини усташа, при чему нису била поштеђена ни културна добра. Опљачкане су и срушене православне цркве у Вировитици, Боровој Клиски и Терезином Пољу, а грађевински материјал су својим кућама одвукли околни Хрвати.[418]

Ђуро Мркшић у својој изјави од 19. јуна 1943. године наводи да је у августу 1941. у логору Бјеловар било заточено око 3.000 Срба из разних мјеста. Већина је допремљена са цијелим породицама ради протјеривања у Србију. О свом боравку у логору Мркшић говори: „Усташе су са Србима врло сурово поступали. То су били усташе из Херцеговине који су Србе страховито злостављали. Ја сам сваки дан добивао од њих батина. Тукли су ме на све могуће начине и с чим су год стигли. Имао сам срећу да сам у Србију пребачен 26. септембра 1941. године са већином других.“[419]

Под вођством Фрање Јурковића, усташе су 20. јула, током ноћи, ухапсили више Срба у селу Пчелићу, међу њима и Бранка Солара, Драгишу Трбојевића, Митра и Томицу Плачковића.[420] Све су их одвели у село Пепелане, гдје су

[415] АХ, ЗКРЗ, Зб. бр. 9666.

[416] Записник од 19. јуна 1943; Изјаве Ђуре Мркшића и Михајла Ђаковића, АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2052/3-45, кут. 8.

[417] Записник од 19. јуна 1943. године, АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2052/3-45, кут. 8.

[418] *Исто.*

[419] *Исто.*

[420] *Исто.*

их тукли и малтретирали. Они су, заједно са Србима који су похватани почетком августа у селима општине Пивница, из зграде котара Вировитица транспортовани преко Загреба у Госпић, затим у логор Јадовно, гдје су убијени.[421]

Славонски Брод, Градишка, Винковци, Осијек и Срем

У овим крајевима су усташе, као и иначе на подручју НДХ, појединачна и групна хапшења Срба и Јевреја отпочели већ у априлу. Првих дана су се држали упутстава да хапсе виђеније и богатије људе, прије свега интелектуалце. То им је доносило вишеструку корист – богатили су се пљачком имовине ухапшених, а уједно обезглављивали народ.

На подручју Славонског Брода, руковођени котарским предстојником Антуном Јелчићем, усташе су средином априла похватали неколико виђенијих Срба и након злостављања их отпремили у логор Даницу, а затим, као и друге из овог логора, у Јадовно.[422]

Усташе су хапсили Србе у Врбовцу, Лудбрегу, Кутини, Ђурђевцу, Великој и Малој Чрешњевици; у котару Славонска Пожега: у селима Крушево, Стријежевица, Сеоци, Оматовци, Михајлије, Багдашић, Каменско и другим; у котару Новска; у општини Чаглић, у селу Кричке; у котару Ораховица: у селима Дузлук, Славонске Баре, Обрадовци и Чачинци; у котару Нашице: у селима Газије, Личко Ново Село, Сушине, Теодоровац, Габриловац и Горња Мотичина.

Према подацима Савеза бораца, усташе су из ових мјеста похапсили 350 Срба и убили их у логору Јадовно.

Затварали су их у полицијски затвор и тукли кундацима, пендрецима, воловским жилама и другим предметима. У изјави од 11. априла 1942. године Ђуро Медић свједочи о хапшењима у Славонском Броду: „Међу првима ухапсили су Марка Протића и Божу Тишму, полицајце, Владу Петровачког и Стевана Жунића, трговце, Тодора Радовановића, подофицира, Бранка Жњирића и Ђуру Јеркана, гостионичаре, Милана Врзића, жељезничара, Милутина Илића, пекара и више десетака других. Немилосрдно су их тукли. Појединце су полагали на патос и са стола на њих скакали. У овом се нарочито истицао Јосип Вебер, бифецијa из Славонског Брода, те Ђуро Чоп, без занимања, из Славонског Брода и Јосип Корајлија, бивши полицијски стражар из Славонског Брода. Од задобивених повреда умрли су још у затвору Ђуро Јеркан, Марко Протић и још један чијега се имена не могу сјетити.“[423]

Котарски предстојник у Славонском Броду Левин Ершак је, на основу наредбе Равнатељства усташког редарства у Загребу од 23. јула 1941. године, упутио 31. јула свим оружничким станицама наређење: „Према наређењу Главног усташког стана ваља одмах отпочети са притвором свих Срба и Јевреја ко-

[421] *Исто.*
[422] *Исто*, ЗКРЗ, ГУЗ 7069/45, кут. 74.
[423] Изјава Ђуре Медића од 11. априла 1942, АЈ, фасц. 920.

ји су и мало познати као комунисти и четници, треба пазити на то, да у обзир дођу финансијско и интелектуално јачи. Отпремити се исте имаде у сабирни логор 'Госпић' и то у групи од 20 до 30 људи. Позива се наслов да се одмах стави у споразум са општинским начелником и усташким функционерима из дотичног мјеста и започне са тим радом.

Услијед тога ваља одмах похватати све такве имало сумњиве Србе и Јевреје и одмах их отпратити у конц. логор у Госпић. Исказ ових отпремљених, са назнаком боравишта, ваља овамо припослати. Рок удовољења 24 сата по пријему овога наређења. Комунисте Хрвате такођер притворити и овамо привести ради држања у притвору. Котарски предстојник Ершак (с. р.)".[424]

Након ове одредбе, почела су масовна хапшења, тако да је током 2, 3. и 4. августа у Славонском Броду ухваћено око 200 Срба и неколицина Јевреја и Хрвата. Хапшења су вршена углавном ноћу или раним јутром. Усташе су се посебно организовали у сусједним српским селима и насељима: Бродском Ступнику, Славонском Кобашу, Кујнику, Малину, Бебрини, Ориовцу и другима. У самом граду су током та три дана похапсили већину Срба, међу њима: Саву Бенића са сином Владом, Стевана Божића, Драгутина Шимиковића, Милана Релића и друге. Све њих су из Славонског Брода транспортовали за Госпић 2. и 3. августа.

Котарска област у Славонском Броду је 2. августа дописом извјестила Велику жупу Посавје у Броду на Сави да је тога дана из котара отпремљено у концентрациони логор 30 Срба, а да у притвору имају шест Хрвата, који су познати као комунисти.[425] Из извјештаја ове котарске области од 5. августа сазнајемо да је на подручју котара похапшено и „отпремљено у конц. жупски логор Госпић 124 Србина склоних комунизму".[426]

О хапшењу у општини Ориовац сазнајемо из неколико изјава. Петар Дивљан износи да су 2. августа рано изјутра дошли усташе и наоружани цивили, мјештани Хрвати, међу којима су били Јосип Крпан, учитељ, Антун Терзић, Стипе Матић, Антон и Стјепан Милашин и други, и да су, идући од куће до куће, исто као и у Бродском Ступнику и Слатнику, похватали више десетака Срба и затворили их у жандармеријску казниоицу, одакле су их у 4 сата послије подне под стражом спровели на станицу, утрпали у вагоне и отпремили у логор Јадовно. Своја сјећања на хапшења у Броду и у овим селима и о злостављању српског становништва забиљежили су Драган Мусулин, Мишко Дуганција и Раде Шербула, који су приликом хапшења успјели побјећи.[427]

Ђуро Медић детаљно описује како је 3. августа у 2 сата ноћу, с једном групом Срба, транспортован путничким вагоном са жељезничке станице Славонски Брод у Госпић:

„Стигли смо у Госпић и одмах предани у казниоицу, те смјештени у двориште. Казниоица је била пуна Срба размјештених по ћелијама и дворишту

[424] Пресуда Окружног суда у Славонском Броду од 21. марта 1946, ХАК, кут. Јадовно.
[425] АВИИ, рег. бр. 41/II-12.
[426] *Исто*, рег. бр. 7/II-6.
[427] Изјава Петра Дивљана од 27. јуна 1945; Записник од 20. јуна 1945, АХ, Зк. 2337.

а могло их је бити 3.000, а од тога 300 жене и дјеце. У казниоици препознао је Релић једног усташу, који је прије радио код њега у Славонском Броду као бачварски помоћник. Сада је овај Релића примио да ради с њиме у радионици казнионице. Описао му је грозоте које очекују Србе на Велебиту. Рекао му је да у Велебиту постоји неки понор у који усташе бацају убијене, а и живе Србе. Захваљујући њему ми нисмо упућени на Јадовно. Остали смо у казниоици 17 дана, тј. до 20. августа 1941. године. За то вријеме долазила су у казниоицу нови транспорти Срба из свих крајева. Дневно их је пристизало од 700 до 1.000, а исто толико је сваки дан транспортима из казнионице отпремљено у Велебит. Казниоица у Госпићу била је само сабиралиште и пролазна станица за све Србе, који су били одређени за Велебит и Паг.

Већина Срба који су транспортима долазили у казниоицу били су крвави, поломљених руку и ногу, разбијених глава, а многи су били озлијеђени, изнакажени убодима разних предмета по лицу и тијелу. Тако се сјећам да је једног дана стигао у казниоицу транспорт Срба из срезова Зеница и Вишеград, око 80 до 100 људи, који су били испретучени, крвави и са разним озљедама.

Сваки дан су ишла из казнионице за Велебит два до три транспорта Срба а у сваком 200 до 300 људи тако да их је дневно одлазило у Велебит од 700 до 1.000 људи.

Србе одређене за Велебит сваки пут су постројили у дворишту у редове, повезали за руке жицом два по два, а затим све са једним дугим спојним ланцем или жицом и тако су их везане усташе пјешке гонили у Велебит. Нити један од ових Срба није се вратио, а нити када коме јавио. Сјећам се да су овим транспортима одведени у Велебит Пантић Коста, трговац из Босанског Брода, са око 40 Срба сељака из Босанског Брода и околице, Рапајић Јово, трговац из Клокочевика, среза Славонски Брод, са око 60 Срба сељака из околице Славонског Брода. По мом мишљењу отпремљено је из казнионе у Госпићу у Велебит 35.000 до 40.000 Срба.

Стражу у казниони у Госпићу држали су усташе из Лике. Било је и узничних стражара, али ти нису имали никакве власти и морали су се покоравати наређењима усташа. Поступак усташа према Србима био је веома бруталан. Често пута нису нам дозвољавали нити воде иако је воде било доста, а велика је врућина владала. Ако би који натјеран жеђом, ипак одлучио да се на чесми напије воде, тога су усташе на лицу места испребијали кундацима, а сјећам се да су двојицу у пола дана устријелили на самој чесми. Осим тога многе су одводили у посебне ћелије где су их тукли воловским жилама, кундацима и газили по њима. Сјећам се да су тако одвели у ћелију и испребијали Татомировића, трговца из Славонског Кобаша. Гледао сам сваки дан како су усташе кундацима и воловским жилама тукли поједине Србе на дворишту казнионице и газили по њима..."[428]

У Новој Градишци, Славонској Пожеги, Нашицама и другим околним мјестима усташе су организовали хапшења Срба и Јевреја већ у првим данима

[428] Изјава Ђуре Медића од 11. априла 1942, АЈ, фасц. 220.

по успостави НДХ. Већ 11. априла су у Новој Градишци притворили 120 Срба. Одузели су им све вредније ствари: новац, накит, документе, говорећи да им то више неће требати. Њих и друге, већим дијелом су пребацили у логор Даницу код Копривнице, а из њега, или директно из Градишке, преко Загреба, транспортовали у логор Јадовно. Усташе су у наведеним мјестима хапсили Србе и почетком августа, упућујући их у усташко редарство у Загреб, одакле је 9. августа, ноћу, 800 Срба и 20 Јевреја превезено у Госпић. Овдје су, као и увијек, разврстани – Срби су одведени у логор Јадовно, а Српкиње и Јеврејке у логор Овчара. Доласком Италијана, крајем августа, већина ових жена је транспортована у логор Јастребарско.[429]

Хапшења Срба и Јевреја у Осијеку су отпочела другог дана по проглашењу НДХ. Током априла и маја, уз помоћ Хрватске грађанске заштите и њеног заповједника Ивана Штира, заповједника града, усташког пуковника Фрање Лукца, шефа жупског редарства, Станка Пуратића, шефа политичког одсјека овог редарства, Анте Маршића, затим Ђачке усташке сатније, бројних усташа и полицијских агената, затворено је 700 Срба и девет Хрвата, који су смјештени прво у полицијски затвор, затим у Соколски дом и гарнизонски затвор у Тврђави. Ове невине људе су држали затворене око два мјесеца, готово без хране, тако да многи од слабости нису могли ни стајати. Били су злостављани и тучени батинама и кундацима. У томе је предњачио сам заповједник града Осијека Фрањо Лукац. Усташе нису штједели ни дотадашњег осијечког градоначелника Душана Радановића, народног посланика Николу Гавриловића, управника Житарске задруге Јову Ђурђевића и друге. Градоначелнику Душану Радановићу је Фрањо Лукац поломио три ребра. Николи Гавриловићу су пребили руке, а од удараца је био сав отечен, како у својој изјави од 25. децембра 1942. године наводи Милан Стаменковић, пекар из Осијека, који је ухапшен међу првим Србима већ 12. априла.

Од 700 ухапшених Срба, 12 их је убијено у згради Сокола, од којих су четворица закопана у башти крај послужитељевог стана, а 16 их је изведено из гарнизонског затвора и убијено на обали Драве и бачено у реку. Остали су мучени на разне начине, да би 21, 22. и 23. јула били транспортовани у логор Даницу, затим у Јадовно, или директно из Осијека у Госпић, па на Велебит. Према запису Милана Стаменковића, из Осијека је у Копривницу одведено 125 Срба, а 220 у Јадовно и на Паг, што говори да је од 700 заточених у Осијеку, њих 345 одведено на Велебит, док су остали пребачени у Цапраг, Славонску Пожегу и друге усташке логоре.[430]

Усташе су пљачкали све што је припадало Србима. Православну цркву у Доњем граду, стару 200 година, срушили су, а црквену имовину с фондацијама конфисковали. Исто су учинили и са имовином Српске читаонице, Пјевачког друштва „Гусле“, Српске женске добротворне задруге и Српске занатлијске за-

[429] Изјаве Невенке Швраке, домаћице из Корачице код Нове Градишке, од 18. априла 1942, АЈ, фасц. 919.

[430] АХ, ЗКРЗ, кут. 213.

друге. Срби су присиљавани и на покрштавање. У том времену, око 75 њих је успјело да побјегне у Србију и спаси се сигурне смрти.[431]

Милан Стаменковић наводи да су приликом транспортовања многи не само злостављани, него и убијани, нарочито на путу између Госпића и Карлобага и у логору Ступачиново код Башких Оштарија: „Ту с једне узвисине, повезаних 50 по 50, измучених и изнакажених бацали су у јаму Бадањ."[432]

Стаменковић је у госпићкој казниоици провео мјесец дана и добро запамтио бројне Србе који су за то вријеме довезени, уочио њихове муке, патње, батинање и понижавање којима су били изложени, везивање жицом и транспортовање у логор Јадовно, одакле се ниједан није вратио. Он се спасао тако што је рекао да је Бугарин, те је имао другачији третман од других. Након заточеништва у Госпићу и још мјесец дана у Јастребарском, доспио је у логор Даницу, из ког је, на интервенцију бугарског посланства у Загребу, спроведен у загребачку полицију и пуштен, заједно с још четворицом Срба из околице Охрида и Кичева, који су се снашли на сличан начин.

Упоредо с масовним хапшењем Срба, у Осијеку је проведен и програм потпуног истребљења Јевреја. Уласком у град, Нијемци су добили све податке о Јеврејима, било личне било материјалне природе. Овлашћени високи дужносник њемачке народне скупине Виктор Пенц (Pentz), затим Ханс Биндер, културбундовац, иницијатор паљења јеврејске синагоге у Осијеку, командант специјалног одреда за чишћење Јевреја и представник окупаторске власти у Осијеку Ханс Рексајзен (Rexeisen) и други, само у два наврата, 6. и 9. августа, упутили су око 400 Јевреја у логор Госпић.[433]

Срби и Јевреји су масовно хапшени 30. и 31. јула и затварани у касарну у Тврђави. При том је посебно значајну улогу имала Бачка усташка сатнија, под руководством емигранта Маријана Милиновића. Своје комшије и познанике су затварали дојучерашњи ђаци Павао Вебер, Зорислав Кунст, Никола Зонбергер, Владимир Дидолић, Иван Кошћ, Дујо Средлман, Дујо Пирнић, Мирослав Моро, Никица Мађар, Фриц Мелецки, Зорислав Курбургер, Антон Мађар и други. Сугрђане су дизали ноћу из постеља, хватали их дању на улицама, у уредима, школама, свугдје. Похватане су мучили, посебно чланове СКОЈ-а. Дујо Пирнић се хвалио како је мучио Саву Бертић. Резао ју је жилетом по голим прсима, сјекао јој табане и палио свијећу, а под нокте су јој забијали игле и голу је стављали на пећ и пекли. Говорио је да су све заточене дјевојке силовали. Као и иначе, сви су приликом хапшења усташама морали предати новац, драгоцјености и друге вредније ствари које су поседовали.

Из тих дана је сачувано више свједочења о хапшењу Срба и Јевреја у Осијеку, од којих наводим нека. Ружа Немчевић у својој изјави од 10. јануара 1946. каже: „Пригодом масовног скупљања Срба за логор, августа 1941. године,

[431] Записник Комесаријата за избјеглице и пресељенике од 14. маја 1942, изјава протојереја Јована Николића, АЈ, фасц. 219.

[432] *Исто*, Записник од 25. децембра 1942, изјава Милана Стаменковића.

[433] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ. 1313/47, кут. 142.

дошле су усташе и агент осијечке полиције Маријан Милиновић у два сата по ноћи нашој кући. Ту су покупили мог мужа Милана Немчевића и сина Ратомира, одвели их на полицију одакле су били упућени у Загреб, затим у Госпић, гдје им се сваки траг замео."[434] Ружа даље наводи да се с молбом за помоћ обратила пријатељу свога мужа, тадашњем усташком мајору, касније пуковнику, Фрањи Лукцу, како би јој спасио мужа и сина. Међутим, обојица су, заједно с другима, транспортовани у логор Јадовно и убијени.

Милица Редлих (Redlich) је у изјави од 28. новембра 1945. године описала хапшење свога брата Светислава: „Око пола дванаест 8. августа 1941. године ухапшен је у моме стану по осијечкој полицији мој брат Светислав Чедановић. Ухапсио га је детектив Стјепан Илеш са десеторицом непознатих ми усташа. Најприје је одведен на полицију а од полиције одмах предан у гарнизонски затвор одакле је идуће ноћи отпремљен с другим хапшеницима у непознатом правцу. Кад сам питала тадашњега шефа полиције, Станка Пуратића, камо су отпремљени, одвратио је да су отпремљени у Госпић на рад и да ће ми се одande моћи јављати, а ондје ће остати само каква три мјесеца док се сврши сукоб с Русијом. Најмила сам и адвоката др Златка Матијевића, па је он направио молбу за мојега брата, а потписали су је многи суграђани. Рјешење на молбу никад нисам добила. Ни мој брат ми се није никада ни од куда јавио, већ му се је сваки траг замео."[435]

Хелена Алиловић, супруга Саве, подворника градске школе из Осијека, у својој изјави од 29. септембра 1945. године је рекла: „Дана 1. августа 1941. око 3 сата ујутро дошао је ђак усташа, Јанко Кошић, наш сусјед, који је становао у Моравској улици, а и данас тамо станује, и лупао на прозор нашег стана. Мој муж га је упитао што жели. Кошић му је рекао да се брзо спреми и пође с њим. Тако је и било. Јанко га је одвео у генерал. касарну у Тврђави. Истога дана с другима транспортован је у Загреб, а затим у Госпић гдје је убијен. Одлазила сам више пута до Фрање Штира и залагала се за свога мужа, јер нам је вјенчани кум. Рекао ми је да је мој муж ухапшен на нечију пријаву али ми пријавитеља није одао, већ рекао да ће сви Срби бити поубијани."[436]

Ређају се изјаве о хапшењу Душана Марковића, Јована и Радивоја Огризовића, Станка Симовића, Теодора Царевића, Стевана Кашанског, Теодора Барића и многих других. Све који су похапшени 30. и 31. јула, више од 200 Срба и Јевреја, из Осијека су одвели усташе из Бачке сатније, под заповједништвом домобранског поручника Мајера и контролом усташког агента Јозића. Пролазили су покрај својих станова и кућа, али се нису могли јавити својима.

На жељезничкој станици су у три сточна вагона утоварени углавном мушкарци, Срби, Јевреји и Хрвати изведени директно из осијечке усташке полиције. Вагони су били прикључени возу за Загреб. Вожња је била неподношљива, а судбина потпуно неизвјесна. Знали су једино да иду у сусрет за њих до тада

[434] *Исто*, ЗКРЗ, ГУЗ 5485/46.
[435] *Исто*, ЗКРЗ, ГУЗ, кут. 147.
[436] *Исто*, ЗКРЗ, Записник од 29. септембра 1945.

непознатим патњама. Трпјели су врућину, жеђ и глад, а нужду су морали вршити покрај врата пломбираног вагона. Све то је исцрпљивало људе и доводило их до стања несношљивости и лудила, док су многи падали у несвијест. У Загреб су стигли 1. августа, а затим пребачени у Загребачки збор, гдје су вагони отворени тек након неколико сати, па су заточеници коначно дошли до свјежег зрака. Било је доста обољелих. Међу њима, директор Млина из Осијека Зигмунд Краус, који је убрзо издахнуо. Он је у овој групи био прва жртва усташке бездушности. У Збору су их дочекали представници Жидовске богоштовне општине из Загреба, који су пописали Јевреје и обавијестили их да ће бити упућени у Госпић у логор. Како је у то вријеме заповједник овог пролазног логора у Загребу био Осијечанин Бараковић, на његову интервенцију је издвојено 18 Јевреја из мјешовитих бракова и враћено у Осијек, а десеторица других су добили пропуснице за Италију. Изасланици Жидовске богоштовне општине су прикупили и заточеницима донијели нешто хране и одјеће, једнако Јеврејима и Србима. Поред хране, одјећа им је добро дошла, јер је већи број похапшених био само у кошуљама и гаћама. Све што су примили од својих истовјерника, Јеврејски заточеници су подијелили са својим сапатницима Србима. Нашавши се на овом мјесту, Срби и Јевреји сакупљени из разних мјеста НДХ, показали су једни према другима људскост, хуманост и међусобну солидарност. На Илиндан, 2. августа у 20 сати, вагони са овим затвореницима су са рампе Збора пребачени на жељезничку станицу Загреб, гдје су прикачени за композицију воза која је око поноћи кренула пут логора Јадовно.

Према расположивим изворима, усташе су 8. августа у Осијеку ухапсили још 150 Срба и Јевреја и отпремили их директно у Госпић. И ови су људи били изложени мукама у затвореним вагонима намијењеним превозу стоке, без воде и хране. Воз се није заустављао у Загребу, да заточенима не би пришли представници Црвеног крста или Жидовске богоштовне општине и пружили им неку помоћ.

И овај транспорт је предводио заповједник редарствене straже из Осијека Драгутин Мајер, с младим усташама Бачке сатније.[437]

У винковачком крају су прогонима и првим хапшењима руководили тадашњи усташки сатник Виктор Томић, Јуцо Рукавина, тада на челу жупског редарства у Вуковару, Јозо Жупчић, предстојник редарства, и котарски предстојник Иван Мајцан.[438] Хапшења су почела већ у априлу, када је усташко редарство у Винковцима обавијестило да су ухапсили 101 Србина из града и околине. Ови први похватани невини људи су крајем априла и у првој половини маја из затвора у Винковцима отпремљени у логор Даница, да би у јулу, са стотинама других, били транспортовани у логор Јадовно, дијелом у логор Слана. До ликвидације логора, од њих су у животу остала само петорица. У овој групи се налазило и 15 Срба које су усташе ухапсили 22. априла у Шиду и у селу Бежанији код Земуна, те 28 из Сремске Митровице, који су похватани 6. маја. О му-

[437] *Исто*, ЗКРЗ, ГУЗ 2235/45, кут. 13.
[438] *Исто*, ГУЗ 698/45, кут. 67, Записник од 27. октобра 1945.

чењу ових људи је свједок Кузман Хаџић казао: „У канцеларији усташког стана у Шиду усташе су их тукле кундацима. Ударали су их по целоме телу тако да су људи падали у несвест од болова. Једноме од њих су преломили ребра ударцима пушке, а другом су кундаком поломили кључну кост. Из те групе једнога су тукла двојица усташа цевима од пушке око 1 сат. Три пута су се за то време одмарали, јер су се уморили батинајући своју жртву. Забранили су му да виче. Псовали су му мајку српску. Био је сав плав од удараца. Тукли су га дотле док се није онесвестио. За време док је лежао у несвести украли су му 12.000 динара. Двојица од тих жртава су, после кратког времена иза тога злостављања, умрла услед унутрашњих повреда, а многи од њих су после тога поболевали дуже времена и имали унутрашње крварење..."[439]

Послије злостављања, ове несретнике су спровели у Винковце. Током вожње, услед неиздржљивих мука, у вагону се један човјек објесио о полугу за коју се веже стока.

Милан Вуксановић, солунски добровољац, у изјави од 22. јануара 1943. говорио је о хапшењу Срба у Сремској Митровици и одвођењу у логоре Даница и Јадовно:

„На дан 6. маја 1941. године, око 11 сати пре подне, дошле су ми усташе, најприје претресли стан, одузели од мене 11.000 динара готовог новца што су нашли, затим ми запленили 150 м горивог дрвета којег сам имао на истовару на обали Саве и 56 м дрвета, којег сам имао у авлији мојега стана. Дрва су одмах одвезли у општину. После тога мене су одвезли у среско начелство гдје су ме затворили. У затвору сам затекао следеће Србе из Сремске Митровице: др Видића Јашу, јавног бележника, Рашовић Лазара, адвоката, др Ханосека, лекара, Живановић Саву, општ. чиновника, Рашића, школског надзорника, Шкргић Милана, новинара, Рокић Стеву, економа, Бањановић Милана, општ. чиновника, Воркапић Милана, општ. благајника, Бањковића Петра, трговца, Бузумића Лазара, трговца, Јанковић Лазара, трговца стоком, Петковић Милана, трг. путника, Бибић Срету, трговца, те још неке казниоичке стражаре чијих се имена више не могу сетити, али се сећам врло добро да нас је тада било свих скупа 28 у затвору. Усташе су целу ноћ долазили к нама у затвор, изводили једног по једног у посебну собу и тамо тукли. Бибића Срету су ту ноћ у затвору и убили.

Сутрадан, тј. 7, маја 1941. године, усташе су нас повезали два по два, стрпали онако повезане у камионе и одвезли у Винковце, где смо били затворени у полицијском затвору. Ту смо остали два дана. И овде су нас усташе тукли. Једног казниоичког стражара из Сремске Митровице убили су у затвору, а други је пуштен кући, након што је у затвору био толико испребијан да је трећи дан, након доласка кући, како сам то чуо, умро.

На 9. маја 1941. године отпремљени смо возом из Винковаца у Загреб. Тада нас је отпремљено свих скупа Срба 101, јер су нам били придружени многи похапшени Срби из Винковаца и околице.

[439] Покрајински архив Војводине, Нови Сад, III група масовних злочина у Срему – злочини на културно-историјским споменицима и предметима.

У Загреб смо дошли око 8 сати ујутро и са железничке станице одведени у управу полиције. Како у полицији није за нас било места, јер су све ћелије биле препуне Срба, морали смо читав дан стајати у полицијској авлији. Нико није смео сести. За то време долазили су до нас усташе који су нас пљували и чупали нам бркове и косе, те нас тукли. Нарочито су се били окомили на неколико свештеника који су с нама доведени.

Исти дан увече око 6 сати, одвели су нас на железничку станицу, потрпали у теретне вагоне и отпремили у логор у Копривницу. Напоминьем да на путу од Сремске Митровице па до Копривнице, што је све трајало 4 дана, нисмо добили ништа за јести.

У Копривницу смо дошли 10. маја 1941. године ујутро и одмах одведени у логор и смештени у бараке...

Некако почетком јула 1941. почела је управа логора да у посебним транспортима отпрема Србе – заточенике из Копривнице у Госпић. Сећам се врло добро да је последњи транспорт из Копривнице у Госпић отишао 21. јула 1941. године и у томе транспорту отпремљени су у Госпић и Срби из Сремске Митровице, који су са мном били доведени. У том транспорту било је 1.400 Срба који су били смештени у 40 теретних вагона. Сваки транспорт пратили су усташе.

Ја сам и надаље остао у логору у Копривници и то вероватно зато што сам по рођењу Црногорац. Са мном је остало у логору у Копривници још осам Срба и око 800 Хрвата.“[440]

Фрањо Хорватовић, Хрват из Винковаца, који је био у групи с 280 Срба транспортованих у пломбираним вагонима из Копривнице у логор у Госпић, гдје су стигли 1. јула, у својој изјави је навео: „Од жељезничке станице Госпић до затвора имали смо проћи 3 км. То смо пролазили кроз шпалир усташа који су нас ударали цијелим цјепаницама тако да је неколико људи путем страдало и умрло... Други дан послије подне везали су нас два по два у ланце и по 30 у групи заједно водили нас на Велебит, у логор звани ’Јадовно’ или како се чуло ’Медвед граба’“. Фрањо даље описује мучење у логору, извођење и убијање: „Усташе су ове јаднике везали једног за другог и по њих стотину би тјерали да прелазе преко једне даске, као моста изнад бездане јаме дубоке неколико десетака метара. Кад би први био на половици ове даске, усташе би митраљезом пуцали на ове људе тако да би погођени падали у ову провалију и за собом повлачили за њих свезане живе другове.“[441]

У изјави о хапшењу Срба у Сремској Митровици, датој 5. маја 1942, Стевка Радовановић, по националности Чехиња, поред осталог, је рекла: „У Сремској Митровици усташе су прогониле Србе. Одвели су у логор у Копривницу 9. маја 1941. Војислава Лазића, Јашу Видића, адвоката, Цецу Малетића и многе друге. Они су из Копривнице одвежени у Госпић и тамо им се изгубио сваки траг. У јулу 1941. једне ноћи усташе су провалиле у кућу браће Мудри, трговаца из Сремске Митровице, те оба брата извели из куће и убили их. Истодобно

[440] АС, бр. 30/1-4.
[441] ХАК, кут. Јадовно.

провалиле су усташе у стан једног занатлије, извели његову кћерку, коју су силовали, а сутрадан је онесвијешћену вратили њеном оцу."[442]

Истовремено с првим хапшењима, по винковачким улицама су били извјешени плакати с потписом логорника, а у име усташког стана, који су налагали да ниједан Србин не смије залазити у јавне локале и кина, сједити у парку, куповати на пијаци до 10 сати, а у трговинама до 11, о чему се строго водило рачуна. Срби су извођени на кулук, поправљање цеста, пријевоз дрва и друге послове, уз усташку пратњу која им је одузимала вредније ствари, новац и друго што би им се свидјело. Током јуна, јула и августа, у организацији Виктора Томића, Јуце Рукавине и других, у Винковцима, Вуковару, Шиду, Сремској Митровици, Сремским Карловцима и насељима око ових мјеста Срби су хапшени уз захтјев да прећу у католичку вјеру, под пријетњом одвођења у логоре. Православна црква у Винковцима је опљачкана, српска културна друштва и установе распуштене, њихова имовина одузета. Јеврејски храм, у којем су усташе средином априла затварали Јевреје, хрватска усташка младеж и културбундовци су демолирали већ августа мјесеца.[443]

Усташе су у Сремским Карловцима похапсили угледне Србе 19. јуна. Међу њима др Јована Поповића, Боривоја Красојевића, проф. Миленка Пишченића, проф. Радована Просенца, Борислава Матејића, Александра Матића, Александра Манојловића, Милана Божића, др Стевана Симеоновића Чокића, истакнутог публицисту, политичара, правника, државника, члана Српско-хрватске коалиције, једног од тада најмлађих посланика Хрватског сабора, делегата тог сабора у мађарском парламенту у Пешти, и неколико других. Њих је у котарској области „преслушао" предстојник Еуген Ђурић, након чега су упућени у логор Даницу, а одатле, почетком јула, транспортовани у логор Јадовно, гдје су убијени.

Славко Зорић из села Мирковаца, кога су усташе загребачке полиције, које је водио Виктор Томић, ухапсили већ у априлу, заједно с другим Србима из његовог краја, о свом боравку у затвору је изнио сљедеће: „У затвору винковачке полиције сваке ноћи било је тешко злостављање затвореника. Редовно је у затвор ноћу долазио један редар са неком цедуљом, прозвао неког од нас, извео га у другу просторију и одмах смо сви по томе чули гласно јаукање и стењање. Жртве су долазиле из покрајње собе пуне модрица, једва су се кретале, тешко испребијане. Како су нам ти тешко тучени људи говорили, свакој од жртава прво су завезане руке, потом су им у згрченом ставу протуривали колац испод колена, а затим их ударали батинама највише по ребрима. Нарочито је тешко мучен др Шумановац, др Јањанин и апотекар Јовановић, који се, видећи што се са њима ради, отровао у затвору и касније у болници умро. Највише су тукли интелигенцију из Винковаца, а од нас ратара знадем да је много тучен, уз друге, Покрајац Никола из Винковаца. Додајем да је и оно мучење, када смо сатима морали стајати са уздигнутим рукама непомоћно уз зид, задава-

[442] AJ, фасц. 922.
[443] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 698/45, кут. 67.

ло тешке болове тако да је било падања у несвест. У затвору у винковачкој полицији није нико добио хране, већ смо живели од онога што смо били понели са собом, а касније су нам од кућа доносили храну. У том затвору лежали смо сви на голим даскама, нечисти и пуни гамади, а како се затвор није никада проветравао, а био пун људи, гушили смо се од тешког зрака."[444]

У злочинима над Србима за Томићем и вуковарским усташама није заостајало ни усташко редарство у Сремској Митровици, којим је руководио Рудолф Лендрец, као ни припадници 16. усташке бојне, којом је заповиједао Антун Илик из Осијека. Они су похапшене и везане Србе, док су их 6. августа возили путем од Руме, присилили да легну потрбушке на даске камиона, а затим их газили и ударали кундацима. С мучењем су наставили у затвору у Сремској Митровици. О овим страхотама свједочи Стеван Ђурић: „Кад су ме увађали у шупу, дочекао ме униформисан усташа Филип Гаца са речима: 'А ти си та звер, метните га у самицу.' У истој сам затекао самога Петрошевић Самуила, који ми је рекао да је у самици већ неколико дана. Тужио ми се да је био тешко батинан. Сутрадан су ме пребацили у скупни затвор у једној просторији у приземљу у којој сам затекао око 40 затвореника, махом Срба, млађих људи. Већина њих били су модри по лицу и телу од батинања. Лежали су и стењали, пребијени.

Неки дан иза тога видио сам када су усташе потерале на ланцу везаног Рајка Кузминца из Лаћарка. Њега је први почео да туче неки мали ројник, али су батинање прихватили и немилосрдно га тукли још неких 20-ак усташа. И руку су му пребили. Тај Рајко Кузминац тучен је до несвести и падања, па је напокон стрпан у самицу и никада га више нисам видио него сам чуо, да је тобоже ноћу отпремљен у Загреб.

Највише је батинао неки усташа Јожа, кога смо звали Џелат. Тукли би понајвише док не би били полумртви, а нарочито боксерима, а да уз то жртву не би ништа питали.

Једне ноћи дотерали су једног непознатог и затворили у самицу, а у 11 сати почели су га страховито тући и то у дворишту код бунара. Усташе су га тукле, а он је стално јаукао читав сат па су се мало одмарали, а после поноћи су наставили са батинањем те су и пушку о њега сломили. После је дошла нека дама која се за њега интересирала и усташе су га питали, а он је одговорио да је он др Роберт Пауловић, из Петроварадина и да је Хрват. Више га нису тукли, а показао нам је своје тело које је било црно као шљива, а лице израњавано, црно те је имао велику рану на врату и потиљку. Када су усташе видели да је Хрват, пристале су да му доведу лекара, а тај лекар га је само погледао без додира и рекао: 'Није му ништа, симулант'. За моје вријеме дотјерали су 5 до 6 Ирижана, од којих се један звао Ђоко Шнајдер, један Стрводер, а од тих Ирижана, које су у затвору немилосрдно тукли, један, мислим да се звао Стева, био је подлегао батинама и др Бајић је пред зору установио његову смрт и он је изнешен мртав... Ја сам у том затвору био 24 дана и за то вријеме кроз исти уз

[444] Покрајински архив Војводине, Нови Сад, III група масовних злочина у Срему – злочини на културно-историјским споменицима и предметима.

тешке батине могло је проћи 600 до 700 жртава које су дању и ноћу по околици биле хапшене и овдје злостављане, а сваку другу или трећу ноћ од стране усташа су теране у Загреб."[445]

Према расположивим подацима и наведеним изјавама заточеника, усташе су током јуна и јула вршили масовна хапшења Срба и Јевреја у Винковцима, Вуковару, Шиду, Сремској Митровици и околним насељима. Поред оних које су у мају отпремили у логор Даница код Копривнице, више од 800 ухваћених Срба, међу њима и неколико Хрвата и Јевреја, након страховитих мучења, транспортовали су преко Загреба, с краткотрајним задржавањима у њему, или директно, у Госпић. Већина од њих је побијена у безданим понорима логора Јадовно, у јамама код Ступачинова или у логору Слана.

Сарајево

У Босни и Херцеговини је хапшење Срба, Јевреја и југословенски опредијељених Хрвата и Муслимана почело у априлу и мају, као и у другим дијеловима НДХ. Затвори су се брзо пунили невиним људима, којима нико није објашњавао зашто их хапсе, затварају, туку и одводе у логоре. Поглавниково повјереништво у Сарајеву, повјерено професору Хакији Хаџићу и жупнику цркве Св. Јосипа Божидару Брали, средином априла је организовало хапшење Срба и Јевреја у Сарајеву и његовој околини.

Први похапшени Срби, међу којима су били Милан Божић, протојереј и вјероучитељ из Сарајева, човјек који је неколико пута био биран за народног посланика, затим доктор Војислав Бесаровић, предсједник трговинске коморе у Сарајеву, професор Милан Јањешевић, управник сарајевског позоришта, трговац Милан Радошевић и други, заједно с групом Јевреја, доведени су у полицијски затвор 3. маја.

Ова група заточених, прва из Сарајева, спроведена је у затвор загребачке полиције у Петрињској улици 17. маја. Након злостављања, сви су транспортовани у логор Даницу, а одатле, 30. јуна, на Велебит, гдје су у ноћи између 1. и 2. јула свирепо убијени.

Сљедећи транспорти из Сарајева, далеко масовнији, услиједили су крајем јуна, током јула и почетком августа. У затвореним сточним вагонима, људи су превожени директно до Госпића и даље, у логор Јадовно, гдје су бацани у неку од безданих јама. Редарствено равнатељство у Сарајеву је 12. јула изасланику Владе Хрватске доставило списак Срба, у којем су наведени Михајло Чуковић, Велимир Чуковић, Мирослав Марушић, Божо Пандуровић, Миладин Божић, Слободан Јанковић, Миле Живковић и Спасоје Танасиловић, који су 22. јула у 23,30 сати отпремљени, преко Босанског Брода, Загреба и Карловца, у логор Јадовно.[446] Сљедећа два дана, 23. и 24. јула, у Госпић је упућено 300 Срба,

[445] *Исто.*

[446] Архив Оружаних снага (даље Архив ОС), а. НДХ, кут. 169, рег. бр. 9/1-2.

који су ухваћени средином јуна, од којих је 230 било затворено у Шегртском дому у Скендерији, а преостали у Српској православној богословији.[447]

Према изјавама Наде Трнинић, ухапшене 23. јула, и Даринке Микичић, четврти транспорт, са 126 Срба, међу којима је била и Нада, стара 20 година, с још шест млађих жена, кренуо је 26. јула. Тога дана су одведени на жељезничку станицу Сарајево, утрпани у сточне вагоне и одвезени у Госпић, гдје су стигли сутрадан и били притворени у казниоицу Окружног суда. Већ 29. јула, 120 мушкараца из сарајевске групе, с неколико стотина других, повезани жицом двојица по двојица, отпремљени су у логор Јадовно и тамо уморени. Нада Трнинић се сјећа да су међу њима били Слободан Беговић, матурант, и Јефто Мучибабић, столар. Она је имала срећу да је у госпићкој казниоици дочекала долазак Италијана, па је 20. августа, са онима које усташе нису доспјели побити, транспортована у Јастребарско, те Крушчицу код Травника, затим у Лобор-град, одакле су је Њемци отпремили у Земун. Остала је у животу, прешавши дуг пут патње послије боравка у непосредној близини велебитских безданих провалија и злогласног логора смрти Јадовно.[448]

Масовног хапшења Срба у Сарајеву у времену од 23. до 25. јула добро се сјећају Мира Вујовић и Анка Човић. Мира Вујовић је у својој изјави о тим догађајима испричала: „До тада је у Сарајеву било много хапшења и убијања нарочито прије Видовдана, као уосталом пред све православне празнике. И грађани, а нарочито сељаци, одреда мушки и женски, старо и младо, хапшено је у великом броју. Пред сам Видовдан ухапшено је око 600 људи. Усташе су одузимале све радње Србима и предавали муслиманима и католицима... Кад смо ухапшене, одведене смо у такозвану Хасанкулу гдје су нас стрпали у исте просторије са проституткама. Том приликом је ухапшено нас пет женских и 30 мушкараца, углавном грађана и неколико сељака.“[449] Ових 35 мушкараца и жена су 27. јула транспортовани из Сарајева у Госпић, а затим у логор Јадовно, заједно с више радника Срба из жељезничке ложионице у Сарајеву и неколико сарајевских Јевреја. Мира Вујовић у наставку своје изјаве описује како су се усташе понашали према њима за вријеме превоза до Госпића: „Мушкарци су путовали везани а нитко од нас није добио ни хране ни воде до Госпића. Полицијски стражари из Сарајева и агенти су се путем опијали и поступали врло сурово с нама, а нарочито послије Загреба на путу до Госпића. Нас женске су напаствовали. Ми смо им се једва отимале и склањале се до наших мушкараца који нам додуше нису могли помоћи јер су били везани, али ипак нам је било поред њих лакше и пријатније, јер се наши пратиоци нису усуђивали да нас нападају у њиховом присуству.“[450]

Заточеници из Сарајева су неко вријеме провели у дворишту казнионице Окружног суда у Госпићу, одакле је већина њих одвезена у логор Јадовно, а

[447] АБиХ, Записник Земаљске комисије за ратне злочине БиХ од 30. јуна 1945, кут. 196.
[448] Изјаве Наде Трнинић од 22. јануара 1942. и Даринке Микичић од 17. априла 1942, АЈ, фасц. 819.
[449] Изјава Мире Вујовић од 17. априла 1942, АС.
[450] *Исто.*

Мира Вујовић је, као и Нада Трнинић, имала срећу да прође истим путем смрти и да остане живи свједок злочина. Радојка Васиљевић потврђује наводе Наде Трнинић, Мире Вујовић и других о масовним хапшењима током јула и почетком августа. Тих дана су хапшени руководиоци и радници „Шипада“ у Сарајеву и његовим филијалама у Дрвару, Оштрељу, Добрљину, Приједору и Чајничу. Редарствено равнатељство у Сарајеву 2. августа обавјештава Велику жупу Врхбосна у Сарајеву о упућивању сљедеће групе похапшених у логор Јадовно. У попису су наведена имена 10 Срба и четири Јевреја, углавном сељака, трговаца и занатлија. Ова група, у којој су били и браћа Жакула – Ђорђе, солунски добровољац, и Никола, трговац – стигла је у Госпић 4. августа.

Симо Ћурковић, чиновник у Жељезари Зеница, ухапшен је на свом радном мјесту и полицијски спроведен у Сарајево. Он се нашао у овој групи, коју су до Госпића спроводила два редарственика, два оружника и два полицијска агента. Путовали су трећом класом путничког воза, у вагону специјално резервисаном за њих. Ћурковић у својој изјави каже да су у госпићкој казниоици затекли Србе из Бијељине, Тузле и Вишеграда, од којих су неки допраћени из логора Даница: „Затекао сам ту трговца Никифора Васиљевића, браћу Марковиће, др Перу Тодоровића, лекара, сви из Тузле, а из Пурачића браћу Јову и Данила Благојевића, Уроша Станковића, Недељка Деспотовића, и још неколико Срба из Пурачића, из Бијељине Васка Љубојевића, поседника, Ђоку Богдановића, браћу и рођака Чолаковића, Милоша Бојанића, трговца, Емилијана Станковића, трговца, сестрића му Илију Васића из Јањине, као и још многе друге чијих се имена не сјећам. Из Бијељине било је ту око 60 Бијељинаца, те око 400 до 500 сељака из бијељинског краја.

Већ првога дана како сам дошао у госпићку казниону, био сам свједок усташког терора у овом логору. Усташе су из дворишта казнионе, у којем је било око 800 људи, одводили сваког часа поједине заточенике у затворске собе и ћелије и тамо их мучили и убијали или како рече један усташа – ’вјежбали се у гађању’. Једног од ових одведених, којега нису убили у затвору, вратили су натраг у двориште, али пред нашим очима на излазу у двориште убио га је једним метком у потиљак главе иза леђа усташа Врклjан Миле Милица...“[451] Сви су они, осим Симе Ћурковића, превезени у Јадовно и усмрћени.

Радојка Васиљевић из Сарајева, чиновница у „Шипаду“, супруга Саве, који је транспортован с њом и другима у логор Госпић, у својој изјави од 16. априла 1942. године износи да су Срби из овог предузећа похапшени 1. августа и затворени у зграду Српске православне богословије у Сарајеву. Тога дана су у 8 сати ујутру 60 усташких полицијских агената опколили „Шипадову“ пословну зграду и на послу ухапсили инжењера Велимира Коса, в. д. генералног директора „Шипада“, Милана Жица, директора, Милоша Антонића, секретара, Константина Костића, шефа књиговодства, те службенике Емануела Љубичића, Јефту Јовановића, Душана Лакића, Арсена Јакшића, Зорку Ивановић, Анку Басту, Радојку Васиљевић, њеног супруга Саву и Недјељка Шантића,

[451] АЈ, фасц. 210; Архив ОС, а. НДХ, кту. 173, рег. бр. 31/1.

братића пјесника Алексе Шантића. У зграду Српске православне богословије усташе су допремиле и бројне житеље околних српских насеља. Ту су их задржали осам дана, за које вријеме су их, под заповједништвом логорника Миле Антуновића, злостављали на разне начине. Само понекад, на интервенцију двојице Нијемаца, од којих је један био официр, мучење би престајало.

Радојка Васиљевић је о тим патњама записала: „Својим очима сам гледала како усташе на улазу у зграду чим затворе врата, ударају својим гвозденим палицама где стигну несретне сељаке, а највише и најчешће ударали су гвозденом палицом у вилицу сваког појединог од доведених, тако да је сваки ударац значио и избијање неколико зуба. Ове људе размештали су потом по разним собама и просторијама Богословије, где су вршена даљња мучења. На свезане људе који су лежали, скакали су усташе ногама на трбухе, те се је по свој Богословији разлегао јаук и запомагање оних мрцварених људи. Кроз осам дана које сам провела овде, подлегли су у мукама тројица Срба док су ноћу одвођени бројни Срби из зграде Богословије полицијским аутом 'Марицом' ван града и ту убијани, а исто тако ауто је довозио све нове и нове групе Срба. Коло хапшења, мучења и убијања стално се обртало у једном непрестаном низу..."[452]

Са жељезничке станице Сарајево је 8. августа, у затвореним сточним вагонима, преко Славонског Брода, Загреба и Карловца, отпремљено 280 Срба и три Српкиње. Они су у Госпић стигли 10. августа у 10 сати прије подне. Са жељезничке станице су одведени пјешице у казниницу Окружног суда Госпић, везани, уз кундачење и многе псовке. Радојка Васиљевић је описала и свој боравак у казници и све што је у њој видјела и доживјела: „Двориште казнионице било је препуно похватаних Срба, људи, жена, деце, свештеника, а понајвише сељака из Босне и Херцеговине. На прозорима затворских ћелија видели смо измучена бледа лица или подбула лица ухапшеника немирних очију. Над нама је извршена поновна преметачина од стране усташа и стражара Окружног суда, те сав новац који се нашао при нама, одузет нам је као и све оно из кофера, што је представљало неку вриједност.

Напомињем да нити на путу од Славонског Брода до Госпића нитко од нас из транспорта није смио узети кап воде или нешто хране на мјестима гдје би воз застао а били смо превише поносни да би молили за то наше спроводнике.

Нас три чиновнице Шипада (Радојка Васиљевић, Захарија Богосављевић и Јелена Васиљевић, прим. аутора) биле смо одмах одведене и смјештене у једну ћелију казнионице међу остале женске и у овој ћелији провеле смо 15 дана. Кроз ово читаво вријеме довођени су кроз сваких пола сата транспорти Срба из разних крајева, а исто тако одвођене групе Срба из казнионице у разним правцима: на оток Паг, Велебит – Јадовно, Башке Оштарије итд. Језиве сцене дешавале су се у овом затвору по мрачним собама и ћелијама и то највише ноћу. Усташе су људе мучили, са клијештима кидали месо, као на примјер једном старцу који је у грозним мукама умро, а многе су Србе убијали и ту у казници на лицу мјеста. Тако нпр. у дворишту казнионице убијен је један жељез-

[452] Архив ОС, а. НДХ, кут. 169, рег. бр. 9, 1-2.

ничар из Херцеговине само зато што је пришао бунару да се напије воде. Пошто није било мјеста у затворским ћелијама, двориште казнионице било је препуно интернираца који су ту данима издржавали под ведрим небом и најтежу врућину као и невријеме.“[453] Она је навела и да је њен супруг Саво, са осталим Србима из „Шипада“, 12. августа пребачен из казнионице у логор Јадовно, гдје је уморен у некој од велебитских безданuша.

Урош Милетић је у својој изјави од 14. јула 1945. описао како је ухапшен у Сарајеву и мучен у Српској православној богословији и током транспортовања, затим злочине у госпићкој казниоици и одвођење у логор Јадовно: „1. августа 1941. године увече срела су ме на улици тројица усташких агената, који су сви били моји познаници. Њихових имена се не сјећам, јер смо се познавали површно. Изразили су жељу да са мном пар минута разговарају и позвали ме да уђем у неку гостиону гдје ћемо несметано разговарати. Чим смо унишли у гостиону, један од њих се је одвојио и убрзо се вратио са петорицом стражара. Они су ми рекли да сам ухапшен не питајући ме ни за име и тек онда тражили од мене легитимацију. Легитимацију је однио један у сепаре исте гостионе, гдје се је налазио логорник Локнић Бећир, иначе усташки поручник. Тај је прегледао легитимацију, упоредио с неким списком и онда потврдио моје хапшење.

Ја сам одмах одведен у усташки стан који се налазио у интернату 'Просвјете' на обали. Тамо су ме претресли и одузели ми све осим одјела, а онда сам одведен у неку собу на други спрат. Од прилике сат касније ушло је пет младића, од којих сам неке само из виђења познавао из Сарајева па ме почели тући смијући се. Кратко иза тога унишло је до 12 усташа, међу њима Андрија Буљан. Он ме је поздравио са ријечима: 'Ево Уроша Мрњавчевића.' Одмах иза тога почели су ме тући кундацима, ногама, песницама, боксерима, тако да сам био сав у крви. Те исте ноћи враћали су се неколико пута тако да сам био у свему ту ноћ премлаћен 8 пута. Док су ме тукли, тражили су да им кажем боравиште четворице другова које ја нисам хтио одати. Пошто ми је успјело да се с прозора јавим брату који је случајно пролазио, послан ми је сутрадан ручак од куће. Због тога су се усташе разбјесниле па су ме 'Црном марицом' премјестиле у Богословију. У 'Марици' сам приликом превоза затекао четворицу Шипадових чиновника из Завидовића, међу њима неког Зеца, двојицу непознатих Јевреја из Сарајева, те некога младића који је био страховито изубијан и који се је наводно звао Голубан Савић. Кад смо дошли у Богословију и излазили из 'марице', усташе су нас дочекале с повицима: 'Сад ће бити посла.' Међу њима је био Бећир Локнић, који нас је разврставао: Јевреје међу Јевреје, Голубана међу Србе, а за Шипадовце је рекао да их хапси Гестапо, па да ће с њима причекати док Нијемци одлуче с њима те надодао: 'Уроша смјестите у ону собу да га мало намјестимо, а онда ће међу црвендаће.' Одвели су ме у једну велику собу на првом спрату и наредили ми да се скинем. То је била соба за мучење. Кад сам се скинуо, почели су ме тући као и у 'Просвјети', тражећи од мене да им кажем гдје се налазе моји другови Кршуљ, Узелац, Ћук и Трумбић. Одговорио сам да

[453] *Исто.*

не знам гдје су. Злостављање је водио Миле Антуновић из Сарајева који је био иначе мој добар познаник. Кад сам био сав обливен крвљу, одвели су ме у самицу, а мало иза тога дошло је опет седам усташа, који су ме почели тући и један ми је чак стао својом цокулом на грло. Међутим је Антуновић забранио даљње злостављање тврдећи да само он има право тући. Сутрадан су у моју собу довели још четворицу. Мојој је кући јавио неко ко ме је случајно видио излазити из 'марице', да сам у Богословији, стога су ми моји могли слати храну. Из свога прозора који је гледао на двориште, видио сам у другој соби преко пута мене Луку Фрковића, правника из Сарајева, који је касније убијен у Градишци. Почели смо разговарати, а он ми је нудио лијекове ако требам и јавио ми да ме више неће тући, јер је у том погледу подмитио Антуновића.

У Богословији сам остао осам дана. Задњи дан је дошао неки полицијски чиновник који је правио списак и рекао ми да сам требао бити стријељан али сам имао срећу па да идем само у Госпић. Поподне је дошао још један транспорт из полиције, око 40 људи. Увече су нас истјерали на двориште, гдје се нас скупило неких 200. Донијели су сноп жице и ланце. Онда је дошао наки натпоручник и почео нас повезивати. По два и два везани жицом и у групама по 30 особа превожени 'марицом', пребацивали су нас на станицу. Међу нама су били сви Шипадовци који су у оно вријеме хапшени и од којих познам ове: инг. Кос, Љубибратић, Васиљевић Саво и жену му Раду, Вишњић, Жиц, Лакић, Укропина и други – укупно око 20. Било је још 20 шумара. Сви су били везани жицом, само су мене заједно са Грујом Самарџићем, скијашем са Пала, метнули у ланце, тако смо и ми отпремљени на станицу...

На станици смо стрпани у сточне вагоне под јаком стражом и још током ноћи смо пошли пут Брода. У вагонима нас је било око 40 до 50 и до Босанског Брода се нико није више бринуо за нас. У Босанском Броду смо изашли из вагона и морали пјешице на станицу у Славонски Брод. Ишли смо у поворци, на њезином челу су биле три жене. Сви смо били везани. У Броду нас је напао неки бачвар са својим помоћницима и хтио нас побити брадвама што су усташе забраниле. Нашу поворку сликао је неки младић, који је због тога једва спасио живот јер су га усташе почеле гонити. На станици Славонски Брод стрпани смо опет у вагоне као у Сарајеву и наставили пут према Загребу.

На загребачкој станици свијет се је распитивао од усташа кога воде и усташе су одговориле да смо банда, нашто су нас грађани почели вријеђати, пљувати и гађати нас камењем.

Из Загреба смо наставили пут за Госпић. На читавом путу нисмо добили никакве хране ни воде. Када су нас са Госпићке станице водили у казниоицу, сељаци су нас нападали батинама и неке од нас ударали по глави. То је било 10. августа 1941. године. У госпићкој казниони примио нас је по броју управитељ Милан Старачек. Чим смо претресени, одвојили су одмах неке од нас и то све осим Шипадоваца за транспорт у Велебит, који је требао тога часа поћи. Ту ме је спасио сарајевски полицијски агент Никола Брадарић који је био мој школски друг. Он је рекао управитељу да гарантира за мене и да ћу ја ускоро бити пуштен јер су за мене велике интервенције. На моју молбу спашен је онда Бран-

ко Војновић који је касније страдао у Јасеновцу. Мени је Брадарић фактично спасио живот, јер се од оних који су отишли за Велебит, није до данас нико жив вратио.

У Госпићу сам остао до 20. августа 1941. Био сам у казниони у некој ћелији, а прије тога сам два дана и двије ноћи био у дворишту казнионице. Прилике су у Госпићу биле врло лоше, нарочито за оне који су били као ја без новаца. Храна се је састојала од 6 дкг хљеба, а једном дневно добивали смо мало ријетке грахове чорбе, у коју су, ако је почело нестајати, једноставно почели улијевати топле воде. Пошто много заточеника није имало порције, видио сам како су неки скидали опанке или чулане па у њих сипали чорбу и јели.

Сваке ноћи вршена су по ћелијама мучења и ми смо чули јаук и туњаву. Ћелија у коју сам касније смјештен, била је крвава. Да ли су вршили убијање, ја не знам, знам само да је постојала ћелија бр. 15, звана мрачна, у коју сам видио да су једнога дана бацили неколицину људи који су били мртви или бар без свијести.

Сваки дан су одвођени транспорти везаних људи за Велебит. Говорено им је да иду на рад и да ће им тамо бити добро. Док сам био у дворишту, видио сам међутим 30 католика који су враћени са Велебита. Међу њима је био Људевит Ауер, који је касније отишао кући, и министар Ханжек који је касније умро у Градишци. Ти људи су са великим страхом и само шапућући причали некима од нас о ужасима на Велебиту. Затвореници су тамо у оковима митраљезима тјерани да сами скачу у провалије, а касније, кад је окова нестало, они су клани и бацани у провалије. Говорило се је да је отјерано на Велебит око 100.000 људи.“[454]

Из овог транспорта је у животу остао и Мирко Пајкић, који је ухапшен 29. јуна у 22 сата на свом радном мјесту, у жељезничкој ложионици, заједно са својим колегом, браваром Љубом Мирићем. Они су, с већом скупином Срба, провели у затвору 10 дана без икаквог саслушања. Посљедњег дана боравка у затвору рекли су им да ће сутрадан бити пуштени на слободу. Међутим, умјесто на слободу, они су сљедећег дана везани ланцима и жицом и одведени на жељезничку станицу Сарајево, гдје су утрпани у вагоне, по 80 у сваки. До Госпића су путовали три дана и двије ноћи, без воде и хране. Са жељезничке станице су отпраћени у двориште казнионице Окружног суда Госпић. Описујући стање у казниоици, Пајкић наводи: „Видио сам у Госпићу многе људе које су тукли, видио сам транспорте од неколико стотина људи које су свакога дана одводили, како су говорили на Паг, на Велебит у логор Јадовно.“[455]

Према изјави Дуње Докић, која је као радница ухапшена 2. августа на жељезничкој станици Сарајево и у затвору провела 12 дана, закључујем да је посљедњи транспорт из Сарајева, у којем је било стотину људи, отпремљен за Госпић, преко Славонског Брода и Загреба, 14. августа. Ова група је стигла у Госпић 16. августа. По доласку на жељезничку станицу, усташе су везане му-

[454] АЈ, фасц. 912. Изјава Уроша Милетића од 14. јула 1945.
[455] АВИИ, а. НДХ, кут. 317, рег. бр. 6/1.

шкарце одвели у казниоицу Окружног суда, а жене с дјецом у логор Овчару. У изјави од 20. априла 1942. године Дуња Ђокић је, поред осталог, навела: „Људи су били везани двојица по двојица. На станици, кад смо већ били смјештени у вагоне, замолила сам једног усташу да ми мало попусти везе на рукама, што је он и учинио. Онда је узео ташну и питао шта има у њој. Ја сам знала да у ташни има оних 40 динара, и још неке ситнице. Међутим, он је отворио ташну и подигао под нос отворену питајући ме, шта је то у њој. Ја сам погледала и видјела један мали округао предмет, као јабуку. Била је то бомба, коју ја пре тога часа у животу нисам никада видела. Зачудила сам се откуда то у ташни и почела се клети да о томе ништа не знам, јер су ми је у полицији, мало пре тога дали, онако како сам је и предала. Усташа ми је на то запретио да ћу ја то упамтити, па је извадио бомбу и метнуо у свој џеп. Доцније су ми причали други заточеници из транспорта да је тај усташа пред њима говорио да ми је он сам подметнуо бомбу да види шта ћу ја на то.

Транспорт је путовао до Госпића два дана без хране и без капи воде. Кад смо стигли на станицу у Госпић, Италијани су нам одвезали руке, нашта су нас усташе одвеле, и то мушкарце у казниону а мене у затвор (логор 'Овчарска станица')."[456]

Према расположивој документацији, из Сарајева је од краја маја до 14. августа, у девет транспортâ, у логор Јадовно отпремљено 1.778 људи, жена и дјеце, од којих је већина бачена у бездане јаме на Велебиту или убијена у логору Слана на отоку Пагу. Тек мали број заточеника, не може се поуздано утврдити колико њих, међу којима је више жена и дјеце, по доласку италијанске војске је из Госпића упућен у Јастребарско и распоређен у друге логоре, у којима је већина усмрћена.

Средња Босна

Послије успоставе НДХ, усташки терор је брзо захватио читаву Босну, па и њен средишњи дио. У Завидовићима су усташе ухапшене људе држали у затвору хотелске испоставе, у којој је шеф био Смаил Куленовић. Највећи дио оних који су ухваћени крајем јула и 1. августа, међу којима су били Срби и Јевреји, тога дана је транспортован, према изјави Јакоба Данона, возом до Босанског Брода, гдје су искрцани и преведени преко моста у Славонски Брод, затим укрцани у теретне вагоне и отпремљени у Госпић. Данон је о путовању ових заточеника записао: „За вријеме пута од станице Босански Брод до станице Славонског Брода усташе и цивили који су крај нас ишли, почели су нас тући кундацима и пендрецима и уједно одузимати нам ствари. Код тога истичем да је неки надзорник кола, који је био млад човјек у жељезничкој униформи, мршав и доста висок, ударао поједине затворенике чекићем. Тако је и мене ударио. Овај поступак опазио је и спроводник нашег транспорта, неки жандар наред-

[456] Изјава Дуње Ђокић од 20. априла 1942. године, АЈ, фасц. 919.

ник, који је рекао усташама нека престану тући, јер да њих није нитко звао и да ће он цијели транспорт вратити натраг ако се овај поступак настави. На то је престало млаћење и ове усташе из Брода повукли су се један по један. Иза тога смо влаком упућени у Загреб гдје смо провели два дана у Збору, а одатле смо пребачени опет влаком за Госпић."[457]

Данон наводи да је у овој групи било око 40 Јевреја и Срба. Сјећа се да су од Јевреја с њим ухапшени и транспортовани: Самуел Данон, Мориц Данон, Јосеф Кабиљо, Елиша, Израел, Рафаел, Изак, Максо, Алберт, Алберт Јозефов, Елиша Изаков (сви Кабиљо), Карло Штернбергер, инж. Руди Штерн, Карло Штерн, од породице Мусафија Хаим, Рафаел и Јосеф, Саломон, Аврам, Зигфрид Шустер (Siegfried Schuster) Драго Ледерер, Пали Зор (Sohr), Арон Несто (Naesto), Герсон Барис, Павао Зоненфелд (Sonnenfeld), Силвије Шмуклер (Schmuckler), Фриц Рознер, Александар Вајс и Јосеф Шварберг (Schwarberg), а од Срба, Богдан Арденовић, Лазо Смиљанић, Ацо Влаинић, Коста Марковић, Бранко Ајдиновић, Перо Бојанић, пекар Спасо, коме није знао презиме, Ацо Савић и његов отац.[458]

У Високом су прва хапшења Срба извршена на Ђурђевдан, 6. маја. Тада су у својим кућама или на радним мјестима ухапшени Благоје Кокориш, Глигорије Малић, Жарко Ерић, Јово Плавић, Душан Бјелош, Данко Марић, Милош Братић, Митар Кувач, Сретен Бјелош, Остоја Дабић, жељезничар, и Остоја Дабић, сељак, а 8. маја и Гојко Карић и Стефан Гаврић. Хапшења су настављена током јуна, јула и августа. Према сачуваној документацији и изјавама свједока, из Високог су 1. августа 44 Србина транспортована у Славонски Брод. Њима су се у Зеници прикључила два вагона са по 80 Срба, а у Добоју још два, у којима су били углавном сељаци из Бијељине. Међу наведенима је било и 17 Срба из Тузле. Међу 500 људи транспортованих овом композицијом, према изјавама Миливоја Николића из Високог и Реље Билановића из села Пурачића, котар Бугојно, највише је било сељака из Јајца и његове околине. Композиција је на жељезничку станицу Госпић стигла 3. августа ујутро. Одатле су ухапшеници у колонама, везани, тучени и малтретирани, пјешице допраћени у казниоицу Окружног суда. У њеном дворишту су затекли више од 1.000 заточеника и видјели застрашујући призор како усташе убијају жељезничара из Вишеграда, који је хтио да се на дворишном бунару напије воде.

Поред описа свакодневних мучења, Николић и Билановић истичу да су током њиховог боравка посебно злостављани затворски стражари из Зенице. Њих су често одводили, једног по једног, у подрумске просторије, гдје су их немилице тукли, те су се одатле враћали испребијани и крвави. Петнаесторица су у подрумима издахнули.

И ови свједоци, као и многи други, говоре о свакодневном одвођењу заточеника из казнионице у логоре Јадовно и Слана, у којима су потом били убијани. Из извјештаја котарске области Високо од 26. августа, упућеног Великој

[457] Изјава Јакоба Данона од 26. маја 1945. године.
[458] *Исто.*

жупи Лашва и Глаж, са сједиштем у Травнику, сазнајемо да је 1. августа у Високом ухапшено 57 Срба и Јевреја „који су били наклоњени комунизму“, који су због тога упућени у логор Јадовно.

Из ове групе је, према цитираном извјештају, успио побјећи Илија Ботић, који се нешто касније јавио котарској области у Високом, гдје су га усташе поновно ухапсили, а затим и убили у околици Високог.[459]

Хапшења на подручју Травника и његове околине почела су почетком маја. Похватани Срби су довођени у оружничку постају, гдје је оружнички наредник Драго Ромић, уз помоћ усташа, међу којима се нарочито истицао Фрањо Цезнер, вршио „преслушавања“, уз ударце кундацима и повике: „Заборавите да сте Срби“. Током јуна и јула, жртве су из ове постаје, а и директно, одвођене у травнички окружни затвор, а одатле, као и из среског затвора, извођене на стријељање. Почетком августа је ухваћено 720 Срба, већином из Новог Травника и околице. Из ове групе су њих 43, заједно с другим Србима из Турбета и Травника, 3. августа одведена у логор Јадовно. Осталих 677 су усташе побиле на мјесту Смрике, код села Стојковићи.[460]

И у Јајцу и околици су усташе већ почетком маја проваљивали у српске куће и станове, одузимали новац, робу, оружје и вриједности. При овим акцијама су пријетили, псовали, па и тукли људе. У селу Заовине, у општини Језеро, прво су дошли код богатијег сељака Ђуре Вукадина, одузели му новац, а затим заређали по другим кућама, пријетећи убиствима. У својој разузларености, силовали су жене. Усташе су у злодјелима водили таборник из Језера Фахрија Капетановић и Фехко Рамић. Сам Фахрија је одвео и убио Николу Милића и његов леш потом бацио у Пливу. Његовој супрузи Смиљи је рекао да је њен муж упућен на рад у Њемачку, а њу је силовао, послије чега је, заједно с другим усташама, опљачкао њихову кућу.[461]

Током јуна и јула су у Јајцу и околици усташе похватале око 550 Срба и у три транспорта их отпремили у Госпић, потом у логор Јадовно, у којем су побијени. Осим из Јајца, већи број заточених је био из српских села: Перучица, Танковац, Присој, Жаовина, Ђумезлије, Јовићи, Љуша, Стројница, Глобовац, Грбавица, Тодоровићи, Вагањ, Ступно, Шипово и Језеро. Људе су хватали по пољима, у кућама, на путевима, свуда гдје су их затекли: „Ако би нашли дружину код ручка, ручак би просули, суђе полупали о главе укућана и бацили, а мушкарце одвели у Јајце у затвор гдје су их злостављали тако жестоко да су просторије затвора биле заливене крвљу. Тако измучени Срби су након неког времена одвођени на жељезничку станицу, а оне који нису могли од болова ходати, други Срби су носили на носилима.“[462] Хапшењем и отпремањем Срба у логор Јадовно руководио је усташки логорник за котар Јајце, несвршени студент Коренички, родом из Нове Градишке.

---

[459] АВИИ, а. НДХ, к. 159, рег. бр. 4/20.
[460] Записник Комисије за ратне злочине Травник од 26. августа 1941, ХАК, к. Јадовно.
[461] Изјава Ђуре Дракулића, учитеља из села Језеро, од 27. јула 1942, АЈ, фасц. 9191.
[462] *Исто.*

Усташе су на подручју јајачког котара, као и у другим српским насељима у НДХ, наставили с масовним убијањем српског становништва и паљењем њихових кућа и цркава. „Већ почетком септембра 1941. усташе су уз помоћ хрватске војске упали у српска села Присој, Ступно, Шипово и Језеро и све што није избјегло у шуму, поклали. Било је породица које су имале 30 и више чланова а преживио један или ниједан. Тако је у породици Станковић у Присоју живјело у њиховом домаћинству 32 члана, а остао на животу само један, домаћин куће који је прије наиласка усташа успио побјећи у шуму. Двије друге породице Станковић у овом селу поклане су у цијелости.“[463]

Након транспортовања наведених Срба у логор Јадовно, усташе су током августа и септембра похватали више стотина Срба и затворили их у православну цркву у Јајцу, затим у јеврејску синагогу, зграду банке, среско начелство и соколски дом. Послије мучења и батинања, већи број њих су одвели до католичке цркве св. Антуна – удаљене 2,5 до 3 километара од Јајца, и тамо их ножевима усмртили. Заточене у соколском дому су такође усмртили хладним оружјем, а њихове лешеве бацили у ријеку Пливу, неке и у подрум самог дома. Опљачкали су и спалили православне цркве у селима Језеро, Шипово, Стројница, Грбавица и Глобовац. Православну цркву у Јајцу су такође опљачкали, иконе изнаказили ножевима, а у олтару вршили нужду на трпези. Цркву су потом користили као затвор за похапшене Србе.[464]

У Котор Вароши су почетком јула усташе похватали више Срба. Углавном су их убијали на лицу мјеста или у околици Котор Вароши, а један број су транспортовали у логор Јадовно. Међу одведенима на Велебит је био и срески начелник Котор Вароши Кошчица, затим Ђорђе Томашевић и други.

Само неколико дана након убиства епископа бањалучког Платона Јовановића и протојереја Душана Суботића (24. маја),[465] почео је прогон Срба у селу и руднику Масловаре. У овај рудник је 31. маја дошао из Бањалуке и сам усташки стожерник Велике жупе Сана и Лука др Виктор Гутић и том приликом издао наредбу да сви Срби, којих је овдје било 98%, „морају прећи на католичку вјеру или ће бити поубијани и њихова имања конфискована.“[466]

Након овог наређења, котарски предстојник Матко Петричевић је позвао све сеоске старјешине и наредио им да домаћинима кућа саопће да сви чланови њихових породица морају у року од 15 дана напустити православље и прећи у католичку вјеру. Проводећи ову акцију, жупник Петар Пајић се послужио преваром – обавијестио је управника рудника Масловаре да је архијерејски намјесник из Котор Вароши одлучио да цијелу своју парохију преведе на католичку вјеру, па је то намјерио да учини и са својим Србима рударима. Зарад хитног покрштавања, тројица католичких жупника су основали „Одбор за пре-

[463] *Исто.*

[464] *Исто.*

[465] Епископа Платона Јовановића и протојереја Душана Суботића усташе су мучили на најбестијалнији начин – чупали им браду, секли нос и уши, резали бутине и сипали со у ране, на крају их убили и бацили у ријеку Врбању. Опширније у: Милан Булајић, *н. д*, 298-300.

[466] Изјава Мирка Обрадовића од 20. августа 1941. године, АЈ, дос. 1466.

крштавање“, у којем су, поред њих, били котарски предстојник, два лијечника, двије учитељице и шеф пореске управе. Иако су их присиљавали на разне начине, жупници нису успјели да 150 рудара преведу у католичку вјеру. Они су себе и своје породице радије изложили терору и убиствима, јер су видјели да ни они Срби који су напустили своју вјеру нису били поштеђени.

Организатори усташке власти у Добоју су били др Драгутин Камбер, жупник, Звонко Кораја, логорник, Павао Чулина и Маријан Хркач, којима су помагали адвокат Омер Муфтић, Стипо Јукић, Ибрахим Пјанић, Алага Зеленовић, Ханка Ведрол, Даница Шарац и други. Они су извршили и прва хапшења у овом крају. Усташе су 21. јула на подручју Грабса и у селима Српска Грабса и Костајница похватали неколико мушкараца и поубијали их, а 1. августа, уочи Илиндана, ухватили су и побили још неколико десетина Срба. Све ове људе су похватали на превару. Заправо, предсједник општине Добој, Станић, биљежник Синан Капетановић и Махмуд Хифзиефендић разаслали су у српска насеља позиве да сви кућедомаћини дођу у општину ради важног саопћења. Многи су се одазвали, али умјесто најављеног саопћења, усташе су их опколили, везали и одвели у затвор, а одатле их послали на губилишта. Тог 1. августа, ухватили су 28 Срба, међу којима су били Марковић, шеф котарске управе, Васо Ђокић, Милан Филиповић, Војо Богдановић, Саво Гаврић, Петар Јоксимовић, Богдан Филиповић, Ненад Гаврић, Живко Кршић, Петар и Ђорђе Жигић, Благоје Паранац и Симо Филиповић. Њих су аутобусом одвезли до жељезничке станице Руданка, гдје су их утрпали у композицију воза и, заједно с другим похваћаним Србима, транспортовали у логор Јадовно.[467] На исти начин, усташе су на сам Илиндан са жељезничке станице Добој отпремили 25 похваћаних Срба из села Кожуха, међу којима је био Светозар Лукић, угледни сељак. И ова група је упућена у Госпић, затим у логор Јадовно, гдје су побијени.

Те дане је добро упамтио Драго Свјетличић, који је успио да за себе, снаху Зору и двоје дјеце добије од њемачке команде пропусницу за Београд. Весео, сјео је у воз на жељезничкој станици Руданка, надајући се да ће избјећи усташама. Међутим, на жељезничкој станици Камен су га ухапсили и одвели у Добој. Тако се он, с Радованом Кнежевићем, трговцем из Руданке, и Јокицом Флајшером, гостионичаром из Добоја, нашао везан жицом, као и већи број других ухваћених, и трећим по реду транспортом, 8. августа, одвезен са жељезничке станице у логор Госпић, гдје је стигао сљедећег дана, у четири сата послије подне.

Похватане Србе из општине Долац, у добојском округу, усташе су отпремили у Завидовиће, гдје су били заточени око 14 дана, а затим су их транспортовали у логор Даницу, па на Велебит, гдје су их побили. Драго Свјетличић у својој изјави наводи да је при доласку, 9. августа, у дворишту и ћелијама казнионице Окружног суда у Госпићу затекао око 1.500 затвореника. Одатле су свакодневно одвожени у логоре Јадовно или Слана, док су истовремено довођени

[467] Изјава Драге Свјетличића из Добоја од 7. јула 1942; Записник састављен у Добоју 21. августа 1946, АБиХ, Сарајево.

нови заточеници, тако да је њихов број увијек био приближно исти. Боравећи у казниониици од 9. до 25. августа, пажљиво је пратио формирање колона које су свакодневно упућиване на Велебит, а у њима је било од 800 до 1.200 Срба. Дакле, закључује Свјетличић, у 16 дана је отпремљено око 18.000 ухапшеника.

Из Котарске области Дервента је 7. августа упућен допис Великој жупи Посавје у Броду на Сави, у којем се наводи да је 1. августа из овог мјеста отпремљено 25 Срба и Јевреја у логор Госпић, и да се хапшења настављају, те ће убрзо у логор Јадовно слати и већи број, о чему ће обавијестити наслов. Нажалост, на то се није дуго чекало. Хапшења су текла свакодневно, па је ова област већ 16. августа извијестила да су ухапшена 73 православца и Јевреја и да су отпремљени у концентрациони логор Госпић, а да су усташе у тих неколико дана уједно успјели да из Дервенте иселе у Србију 30 српских породица, са 118 чланова.[468]

Непосредно пред успостављање усташке власти у Босанском Броду, 9. априла, усташе су, уз помоћ Хрватске сељачке заштите, разоружавали припаднике Југословенске војске и скидали и разбијали натписе писане ћирилицом. То су организовали будући логорник Илија Јуришић и његов замјеник Никола Матошевић, те њихови вјерни сљедбеници Ферика Ханчек, Антон Врдољак, Павао Чобраја, Хилмија Топић, Марко Чобраја, Маријан Јуришић, Анто Гламоња, Никола Јуришић, Драго Катушић и други. Основали су групу од 40 усташа, који су обилазили српска насеља, тражили и одузимали оружје, успут тукући сељаке и пљачкајући куће. Већ тада су похапсили више од стотину људи, које су након кратког времена пустили кућама, да би их 3. маја поново похватали, злостављали у затвору и након 17 дана опет пустили кућама. Све ово је рађено из тактичких разлога, да људи не би бјежали из својих кућа и да би их у датом моменту лакше и у што већем броју покупили. Поново их хапсе 20. јула и већи дио транспортују преко Госпића у логор Јадовно, гдје су побијени.[469]

Међу овим транспортованим су били трговци Коста Пантић и Љубиша Видић, земљорадници Владо Панић и Коста Брођило и други. Градоначелник Мато Шакић је имовину похватаних раздијелио својим повјереницима и издао наређење да сви Срби који нису завичајни у Босанском Броду морају своје домове напустити у року од два дана. Тада је 16 породица исељено у Србију, а њихова домаћинства су усташе опљачкали и уништили.

Средином августа, усташе су похватали око 800 житеља српских насеља Лужани, Кострешь, Барица, Грк, Крушчик, Вишњик, Жеравац Поље и Кулина. Њих су у два наврата пребацили у Славонски Брод, а затим у логор у Славонској Пожеги, у којем су већину побили. Њихови спроводници су били Анто Врдољак, Никола Матошевић, Атиф Омербашић Баја, Ловро Кљајић, Илија Чичић, Мато Кљајић, Ивица Хас, Марко Блажевић, Иво Врдољак, те неколико полицајаца, оружника и цивила сељака. Док су их водили пјешице из Босанског Брода, тукли су их кундацима, а на самом савском мосту су пуцали у масу не-

[468] АВИИ, број 41/II-2.
[469] Изјава Милана Трифуновића од 14. маја 1943, AJ, фонд. 198.

моћних људи и убили њих 50. Оне који су успјели скочити у воду убијали су из чамца Ферика Ханчек и Звонко Бенчевић, а полицајац Марко Блажевић је дочекивао оне који су се заустављали покрај обале, на даскама или у шибљу. Мртве су бацили у воду, а 22 несретника постројили испред моста, побили и закопали. Тројица тешко рањених, Перо Вукман, земљорадник из Вишњика, Алекса Бановић из Жеравца и Петар Трифуновић из Вишњика, према свједочењу Милана Трифуновића, молили су усташе да им поштеде животе, јер код куће имају нејаку дјецу, додајући да ће се сами о свом трошку лечити. Усташе су били неумољиви и хладнокрвно их устријелили. „Срби који су били одређени да покопају мртве, морали су поменуту тројицу, док су се још у самртним мукама трзали, бацити у заједничку јаму са осталима, полити их кречом и затрпати земљом. Нас остале, који смо били остали на животу, превели су усташе преко моста у Славонски Брод и тамо нас на жељезничкој станици потрпали у теретне вагоне. Толико нас је много било у сваком вагону, да смо морали стајати један на другом. Осим тога била је велика врућина и спарина, а воде нисмо нигде добијали тако да смо трпили ужасне муке. Многи људи морали су пити своју властиту мокраћу, само да утаже жеђ колико-толико. И ја сам три пута пио своју властиту мокраћу, јер ме је на то силила ужасна жеђ.“[470]

Слично су пролазили, редовно праћени псовкама и тешким батинама, и други Срби који су у многим колонама прелазили мост између Босанског и Славонског Брода, долазећи из Сарајева, Травника, Теслића, Стоца, Бугојна, Бањалуке и других мјеста Босне и Херцеговине.

Западна Босна

Највећи број Срба и Јевреја који су из западне Босне транспортовани у логор Јадовно био је из Бањалуке, Кључа, Кулен Вакуфа, Горњег Вакуфа, Босанске Крупе, Босанског Новог, Бихаћа, Велике Кладуше и Врнограча. Масовна хапшења у Бањалуци су усташе извршили ноћу између 10. и 11. јула, као и сљедећег дана, по налогу стожерника Велике жупе Сана и Лука Виктора Гутића. Међу заточенима је било више православних свештеника из Бањалуке и њене околине. Ухапшен је и академски сликар Шпиро Боцарић, родом из Будве, иначе директор Етнографског музеја у Бањалуци. Њега су 6. јуна усташе смијенили с дужности и затворили, а затим пустили кући, да би га 12. јула изнова ухапсили, а 19. јула, заједно с другим Србима, транспортовали у логор Јадовно.[471]

Прије но што би их упутили у логоре Јадовно, Цапраг или Славонску Пожегу, усташе су похапшене држали у „Црној кући“, малтретирајући их на разне начине: чупали им зубе, стављали окове међу прсте па их онда стезали, тукли их пендрецима по табанима, палили папир на табанима, чупали нокте

[470] *Исто.*
[471] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 5414/46, кут. 123.

и под њих забадали усијане игле, вјешали их с рукама на леђима, везујући им при том за полни орган цигле.[472] Многе који муке нису могли издржати, једноставно су дотукли.

Из дописа усташког редарства Бања Лука, упућеног 24. јула Жупском редарственом равнатељству у Госпић, сазнајемо да је из Бањалуке у логор Јадовно упућено 39 људи, од којих је 31 био Јеврејин, а осам Срби. Њих је спроводила десетина под командом усташког доводника Љубомира Чорка. Равнатељство за јавни ред и сигурност Велике жупе Лика и Гацка, чије је сједиште било у Госпићу, својим дописом од 25. јула, заведеним под бројем 135, с потписом равнатеља Стјепана Рубинића, потврдило је приспјеће ових 39 заточеника у логор Госпић.[473] Из дописа усташког редарства Бања Лука од 29. јула, упућеног Редарственом равнатељству Бања Лука, сазнајемо да је у логор Јадовно упућено 40 Јевреја, којима се наводе имена и презимена, као и оних 39 претходно одведених.[474]

На подручју котара Кључ, усташе су 29. јула похватали око 60 Срба, од којих 22 у селу Горња Будеља, 15 у селу Корјеново и 22 у селу Саница – Заволье. Њих су привремено затворили у магацин жељезничке станице Саница Горња, а сутрадан их утоварили у сточне вагоне и у пратњи групе усташа, међу којима су били Заим и Хамдија Шећербеговић, отпремили у Бањалуку. Заједно с још 48 Срба из Бањалуке, одвезени су 2. августа у логор Јадовно и побијени.[475] Усташе из Кулен Вакуфа су, под командом усташког логорника Јуре Иванишевића, 20. маја упали у српско село Корита, ухватили девет људи, мучили их пет дана, а затим предали усташама у Доњем Лапцу, који су их злостављали још четири дана, послије чега су их камионом одвезли у Госпић, затим на Велебит, у којем тајну о њиховом крају чува нека од бројних безданих јама.[476]

На подручју Босанске Крупе су масовна хапшења Срба почела тек половином јула. У овај крај је већ првих дана окупације ушла њемачка војска, задржавши се око три тједна, а послије ње су стигле италијанске трупе, па су за њиховог боравка у овом дијелу западне Босне владали ред и мир. Након одласка италијанске војске, хрватске власти су наоружале муслимане из Босанске Крупе, који су као усташе почели хапсити угледније Србе из Отоке и других села овог котара. У акцији која је трајала само два дана похватали су 150 Срба, које су, под изговором да их шаљу на присилан рад у Њемачку, отпремили у логор Јадовно, у којем су побијени. Међу њима су били: Симо Дражић, Душан Гајић, Мирко Шкорић, Стево Каран, Обрад Матијан, Миле Николић, Раде Рашета, Никола Дакић и други.

Кристина Бурсаћ у својој изјави детаљно описује злочине које су тих дана усташе проводили над српским народом у срезу Босанска Крупа: „26. јула

[472] Записник Комисије за ратне злочине Бања Лука од 5. августа 1945, АБиХ.
[473] АВИИ, а, НДХ, к. 168, рег. бр. 7/1.
[474] *Исто*, к. 169, рег. бр. 2/2.
[475] АБиХ, ЗКРЗ – котар Кључ, к. 129.
[476] Записник од 24. маја 1945, АХ, Зх 13131.

усташе су наставиле са хапшењем Срба из околних села и доводили их у Отоку и тамо убијали. Ово су наставили и следећих дана. Скупине Срба доводили су из околних села на мост у Отоку, који води преко реке Уне, тамо су их на мосту убијали секиром и њихове лешеве бацали у воду. Овај покољ у срезу Босанска Крупа трајао је непрекидно од 24. јула до 4. августа о. г.

На 27. јула о. г. – био је понедељак – вашарски дан у Босанској Крупи, усташе су купили све Србе који су тај дан дошли на вашар и одмах их одводили до Краљева дома у месту, где су већ биле ископане јаме, ту су их убијали и њихове лешеве у ископане јаме бацили. Из Отоке убијени на тај дан у Босанској Крупи су: Алекса Шкорић, трговац; Тешо Николић, тежак; Павле Николић, трговац; Илија Зец, тежак; Никола Прауљац, тежак; те многи други чијих се имена сада више не сећам. Знамо да је тај дан на вашару у Босанској Крупи по усташама ухваћено и код Краљевог дома убијено око 1.000 Срба који су били дошли на вашар. Тај дан су још у три камиона Срби одведени Црном језеру и тамо убијени, а лешеви њихови бачени у језеро.

За читаво то време, тј. од 26. јула до 4. августа о. г., усташе су крстарили по свим околним српским местима и убијали на лицу места најпре мушкарце а после све одреда кога су год нашли, без обзира на спол и старост. По нашој оцени убијено је у срезу Босанска Крупа више од половице свих Срба.

У селу Отока убијени су у то време следећи: Бурсаћ Петар, гостионичар, муж преслушане Катарине; Радошевић Мићо, жељ. радник; Семзовић Ђорђе, тежак; Кнежевић Никифор, трговац; Мармут Никола, гостионичар; Гајић Мирко, трговац; Кантар Лука, пензионер; Бојевић Љубан, тежак; Ћулибрк Миладин, тежак; Реција Ђука, тежак; Сантрач Лука, пекар и његова жена Савка; Микић Стака, гостионичарка; Стапар Марко, гостионичар, и његова унука Нада, стара 17 година; Ћулибрк Милан, тежак; Ћулибрк Мирко, тежак; Ћулибрк Душан, тежак, те многи други чијих се имена сада више не можемо сетити. Тих дана убијено је у самом месту Отока, према списку који су водили усташе, око 500 Срба, како су то они сами тврдили и хвалили се, а ми мислимо да их је убијено много више, јер усташе нису све убијене уносили у списак а нарочито не оне које су убијали у њиховим кућама. Срби су у месту Отока потпуно истребљени. За време описаног покоља није се спасио нити један мушкарац већ само неколико жена и деце.

Истодобно са покољем вршили су усташе по српским селима и силовања малодобних девојчица, које су после тога убијали.

Надаље су у то време усташе вршили пљачку имовине по српским селима среза Босанска Крупа. Одвезли су сву покретну имовину као робу, жито, ракију, суво месо, кајмак, сир и све друго што су нашли по кућама, а стоку су из српских села одагнали у своја села.

После извршеног покоља и пљачке палили су куће, те рушили и палили цркве.

У Отоку вршили су усташе пљачку на дан 31. јула о. г. Ми смо гледали како из наших домова износе животне намирнице, робу и све друго што су год нашли.

Усташе су порушили цркву у Босанској Крупи, те селима Иванска, Бањани, Бушевић, те уопште у свим српским селима.

У селу Бушевићу су порушили Соколски дом.

Описане покоље, пљачке, силовања и палеже вршили су усташе Муслимани из села: Отока, Језерско, Бужим, Бушевић и Пиштalина, среза Босанска Крупа. Предводио их је Омер Чехајић Хуснија, брицо из Отоке и Ибрахим Бешић, пекар. Особито су се истицали у покољу и пљачки усташе: Рамић Ћемо, Братић Мустафа, тежак; Бешић Касим, тежак; Мујагић Кушим, тежак; Бешић Етхем, тежак; Братић Мухамед, столар; Сулић Хусеин, ђак грађанске школе; Комић Авдага, месар, сви из Отоке...

У Отоки су Србе заштићивали Хрвати Тајић Славко и Станко, гостионичар; Хиршл Јосип, надзорник путева; Лончарић Јошко и мати му Марија, посједник. Хрвати из Отоке нису уопште суделовали у пљачки и покољу Срба, већ су то учинили само Муслимани.

Ми смо се спасиле тиме, што смо се сакриле за време покоља у хрватске куће и то ја Бурсаћ Кристина била сам сакривена у кући Тајића Славка и Станка, а ја, Дражић Јања, била сам сакривена у кући Хиршл Јосипа и његове супруге Лончарић Марије..."[477]

Крајем јула, усташе су масовно хапсили Србе и у Босанском Новом. Највише их је похватано 31. јула, 300 душа. Тог и сљедећег дана су их на мосту преко Уне злостављали, усмрћивали ножевима и бацали у ријеку. Друге ухваћене су водили на ријеку Сану и на исти начин их побили. Тек око 15 особа из Босанског Новог је, заједно са Србима из Босанске Крупе, одведено у логор Госпић, док их је тих дана у затвору заклано 40.

Из изјаве Абдулаха Ибрахимпашића, начелника града Бихаћа, сазнајемо детаље о злочинима усташа у бихаћком срезу (котару). Он је био противник злочина, па се на овој дужности налазио само од 10. априла до 10. јула, када је поднио оставку, а није ни био по вољи великом жупану Љубомиру Кватернику и његовим сарадницима. У својој изјави од 5. јуна 1945. године Ибрахимпашић је описао како су усташе 15. јула ноћу похапсили стотину виђенијих Срба, међу којима Симу Илишевића, Васу Цвијановића, Раду Ковачевића, Павла Сучевића, Илију Билбију, Михајла Мандића и проф. Велька Видаковић, које су транспортовали у Госпић, затим у логор Јадовно, гдје су побијени. У изјави даље наводи да су истог дана усташе покупили око 1.000 мушкараца, жена и дјеце, које су спровели до Кулен Вакуфа, а након мјесец дана их поубијали на Гаравицама. „Послије овога су се заређала убиства сваког дана што је трајало пет до шест дана. Цијеним да је за ово вријеме поубијано 7.000-8.000 Срба из Бихаћа и околних срезова (Босанска Крупа, Цазин и други)."[478]

Усташе су Србе с подручја Велике Кладуше транспортовали у Госпић 21. јула. Тих дана је у Кладуши и околици Врнограча похватано око 50 најугледнијих људи и притворено у Великој Кладуши. У затвору су мучени, а затим

[477] Изјава Кристине Бурсаћ, АС, бр. 43/1-9.
[478] Изјава Абдулаха Ибрахимпашића од 9. јуна 1945, АЈ, рег. бр. 463851.

одвезени у Госпић.[479] Само пет дана након овог транспорта, почела су масовна хапшења и убијања, која су трајала непрекидно од 25. јула до 8. августа. Све који су у то вријеме похватани држали су у затвору у Великој Кладуши или у православној цркви. Обично до три дана, без хране и воде, а затим би их камионима одвозили на границу села Маљевац – Кладуша, у правцу према Цетинграду, на мјесто звано Мехино стање. Ту су, под брдом Ичунгаром, још 1939/40. била ископана три дугачка противтенковска рова. Над њима су усташе у наведено вријеме побили 4.700 људи, жена и дјеце, не само из Велике Кладуше, већ и из котара Слуњ и Војнић.

Ликвидацију српског становништва су вршили усташе из Глине, Петриње, Кладуше и Слуња, а у тим злочинима се посебно истицала група из Глине, којом је руководио Никица Видаковић. Ова група, од 50 усташа, у Велику Кладушу је дошла из Загреба, убивши успут у селу Гејковцу 18, а у Маљевцу 30 људи. Прије но што би их извели на стратиште, затворене у Кладуши су мучили на разне начине.

Касим Сарајлија и Асим Муминагић су у својој изјави од 16. јула 1946. године описали ове злочине: „Жртве су биле везане. Усташе би узјахали на врат жртве, ударали је ципелама о ребра и тјерали је из цркве тако до камиона. Дошавши до камиона и ставивши жртву на камион, ударали би је свом снагом тако да је жртва пала. Жртве су слагали усташе у камиону једне на друге као цјепанице. Када би камион био пун, усташе су се попели изнад жртава, сјели на њих и бодећи их са бодежима на пушкама одвозили их до првог масовног гроба, протутенковског рова. Код гроба вадили су усташе жртве из камиона те батовима чекићима и сјекирама дотукли жртву и бацили је у ров. Само ликвидирање жртава извршила је Видаковићева група усташа.“[480]

На исти начин су усташе транспортовали Србе из Велике Кладуше и околице у Госпић, односно у логор Јадовно.

Са подручја општине Врнограч, из села Босанске Бојне и Рујнице, у котару Цазин, усташе су средином јула похапсили и отпремили у логор Јадовно 45 људи. Међу њима су били Марко Бабић, Петар Пећанац, Триво Мареш, Душан Радић, Јандре Стевић, Перо Шевић, Никола Зорић, Миле Романић, Миле Марић, Илија Опачић, Стојан Пузић, Ђуро Пузић, Лазо Гогић, Миле Кљаић и Спасо Кљаић. Били су углавном сељаци, покоји трговац и гостионичар. Одмах након одвођења ових људи, усташе су у овоме крају на превару похватали више стотина Срба и звјерски их побили у близини њихових домова.

О овим злочинима су Милица Вукојевић и Божена Орељ у својој изјави од 22. марта 1943. испричале: „На 30. јула 1941. године дошли су Муслимани из Врнограча до села Глинице. С њима су дошли и многи Муслимани из Велике Кладуше, Босанске Крупе, Цазина и Бихаћа. Били су наоружани војничким пушкама, а они, који нису имали пушака носили су у рукама секире, косе, гвоздене виле, те батине. Предводио их је тадашњи председник општине у Врно-

[479] Записник Комисије за ратне злочине Велике Кладуше од 16. јула 1946, ХАК, к. Јадовно.
[480] AJ, инф. бр. 55259.

грачу Касиповић Мехо, земљорадник. Муслимани тога дана нису ушли у само село Глиницу, већ су се зауставили на пољу код потока Глинице и позвали Србе, да к њима дођу ради помирења. Један део Срба поверовао им је и отишао на помирење, али други део Срба из Глинице није им веровао, већ су ти Срби, слутећи да би могли настрадати, радије побегли у шуму.

Чим су Срби из Глинице прешли истоимени поток и састали се с Муслиманима, ови су им предложили да сви заједно пођу у Врнограч па да ће тамо извршити помирење и о томе у општини написати и потписати записник. Срби су овоме поверовали и с Муслиманима отишли у Врнограч. Када су Срби из Глинице доведени у Врнограч, одмах су били затворени у подрум амбуланте, школу и приватне зграде.

На исто овакав преварантски начин доведени су у Врнограч и Срби из Босанске Бојне те овдје затворени.

Истодобно су затворени и Срби – мушкарци из самог места Врнограча. Затворени Срби држани су у затвору два дана и за то време су их Муслимани страховито тукли и на све могуће начине злостављали. Трећег дана свукли су их до гола, затим повезали и трпали у камион те одвели на брдо звано 'Пољице' крај Врнограча, где су их све побили. Убијање ових Срба на брду 'Пољице' извршили су с домаћим Муслиманима и усташе које су тај исти дан дошле у Врнограч из Петриње и Глине под командом некога Мисона, гостионичара из Глине. Срби су без одела камионима одвежени из Врнограча на брдо 'Пољице'. Оне, који нису могли стати у камион, везали су за камион и тако вукли. Говорили су им, да их воде у Карловац ради оправка жељезничке пруге. Већ су их у камиону страховито тукли и нагонили да пјевају песму: 'Краљу Петре, курвин сине, нема више југовине.' Срби нису хтели певати ову песму, а Муслимани су их још више тукли. Када су тако сви Срби превежени из Врнограча на брдо 'Пољице', наредили су им усташе, да најпре ископају заједничку велику јаму, где ће бити покопани. После тога постројили су их у редове и побили ударајући их маљевима по глави. Тада је на брду 'Пољице' крај Врнограча побијено око 800 Срба из Врнограча, Глинице и Босанске Бојне. Спасао се је само један једини сељак из Бојне, именом Вујасин Милан. Он није био потпуно дотучен, па се је преко ноћи извукао из јаме и дошао у село Глиницу код свога кума Ђиласа Милана и све испричао шта се је догодило њему и осталим Србима, које су Муслимани били одвели у Врнограч. Он је иза нас остао још жив и сакривао се код својег кума Ђиласа Милана у селу Глиници, да буде као живи сведок ужасног покоља, које су усташе Муслимани и Хрвати извршили над Србима из општине Врнограч."[481]

Српско становништво у овом крају је страдало готово свакодневно, а масовна убиства су услиједила уочи и на сам Илиндан, 2. августа.

Као и у другим дијеловима НДХ, хапшења и убиства су била праћена силовањем жена, па и малољетница, и немилосрдном пљачком кућа и домаћинстава. Усташе су одводили стоку и живину, односили новац, робу, обућу, на-

[481] АС, бр. 43/1-9.

мјештај, посуђе, пољопривредни алат, намирнице – све до чега би дошли, неријетко спаљујући куће.[482]

Источна Босна

И у источној Босни су усташе транспортовали Србе у логор Јадовно. Највише их је одведено из Бијељине, Зворника, Тузле, Власенице, Рогатице и околних српских насеља.

Почетком јуна, усташе су похватали неколико десетака Срба из Бијељине и околине, већином трговаца и обртника, међу којима је био и свештеник Миленко Поповић. Ноћу су их батинали у затвору среског начелства, а дању их, као у Огулину, Винковцима и неким другим градовима, изводили да чисте улице, док су их мјештани пратили погрдним ријечима и ударцима. Ова група је 23. јуна отпремљена у логор Даницу, одакле је, заједно с другим Србима, у јулу, у једној од пет композиција, транспортована у логор Јадовно.

Сљедећа већа скупина Срба је у овом крају похватана 13. и 15. јула, међу њима и 25 православних свештеника. Њих су 15. јула пребацили аутобусом у Босанску Рачу, а одатле транспортовали у Госпић. Већ 1. августа је услиједило и треће масовно хапшење у Бијељини и околици, када су усташе похватали 45 Срба, већином обртника, трговаца, ђака и студената. Држали су их само једну ноћ затворене у војном логору у Бијељини, а сутрадан, на Илиндан, с више Срба из других мјеста, пломбираним теретним вагонима одвезли у логор Јадовно, гдје су сви побијени.

Сачувано је више свједочења о хапшењу Срба у овим крајевима уочи Илиндана и њиховом транспортовању у Госпић. Ристо Стјепановић из села Јања, који је био активни официр и након капитулације Краљевине Југославије се успио пробити до куће, детаљно описује своје и хапшење својих комшија у зору 2. августа.

Усташе и оружници су око 4 сата опколили Јању и похватали 30 изненађених људи, међу којима и њега. Одвели су их у оружничку постају, из које су их запрежним колима упутили на „саслушање“ у Бијељину. У бијељинској полицији су затекли 15 затворених Срба из Брезовог Поља код Брчког. Сви су били повезани жицом, због чега су им руке биле црне и натечене. Након само сат времена, у собе у којима су били притворени ушли су усташе, пред којима је био шеф полиције Иван Толь. Одмах су почели туђи онако преморене и повезане људе кундацима, лопатама и мотикама, а затим их одвели на жељезничку станицу, гдје су им за спроводнике одређени усташки полицајци и културбундовци. Више од двије стотине заточеника усташе су утјерали у сточне вагоне и затворили их, а затим је воз кренуо према Шиду.

У Шиду су их истјерали из вагона ради преласка у другу композицију. Током прекрцавања и краћег задржавања на станици, усташе и окупљени гра-

[482] *Исто.*

ђани су их тукли, вријеђали и псовали им мајку српску, говорећи: „Што их водите, и овдје има мјеста за њих.“ Након два сата, композиција попуњена Србима са ширег подручја кренула је за Загреб, у коме их је преузела загребачка полиција и спровела у Госпић. На жељезничкој станици у Госпићу су их повезали двојицу по двојицу жицом или ланцима. Као и у Шиду, дочекали су их разјарени грађани, који су на њих, већ измрцварене, глађу, жеђи и батинама, бацали камење и вријеђали их повицима: „Што их водите, што их нисте поубијали тамо.“ Тако су били „праћени“ све до зграде Окружног суда.

У казниоици су затекли двориште и ћелије пуне заточеника, међу које су и сами угурани, да би истог дана, у неколико колона, били упућени у логор Јадовно. „Чим смо ушли у двориште казнионице“, описивао је касније Ристо Стјепановић, „видјели смо неколико православних свештеника како су четвороношке ходали у кругу, а на њима су јахале усташе и тукли их ногама и рукама. Вукли су их за бркове и браде, чупали их, а једном од њих полили су браду бензином и запалили.“ У том часу је један човјек, изгубивши контролу услијед мучења и неподношљивог живота у казниоици, почео у сав глас да виче: „Побједа је наша! Бог је с нама!“ Пошто га други заточеници нису могли уљуткати, један усташа га је убио. Ристо даље свједочи како је неки стражар с другог ката упитао придошле да ли се међу њима налази његов познаник, чувар из зеничке казнионице. „Тај је заиста био међу нама и јавио се. Усташа га је позвао да дође на кат. Овај је отишао и убрзо иза тога чуле су се са ката батине и јаукање. Мало иза тога настала је галама и ми смо видјели како су усташе тога хапшеника тукли и ћушкали низ степенице. Кад је стигао у двориште, тај се хапшеник окренуо и ударио песницом најближег усташу таквом снагом да је усташа пао. Друге су усташе навалиле на њ, али пошто је хапшеник био врло јак, нису га могли савладати и коначно га је један убио метком.“[483] Ристо је у својој изјави навео и да је послије неколико дана приспјела још једна већа група Срба, допремљених из Бијељине и околине, међу којима је била цијела породица Ерсмановић из Модрана, са пет чланова, те породица Бобара из једног села крај Јање, такође од пет чланова. Ти су људи били обучени у сељачке ношње које су биле све укрућене од усирене крви. Готово да се нису ни задржали у казниоици, већ су одмах пребачени у логоре Јадовно и Слану, гдје су погубљени.

Пане Петровић, трговац из Бијељине, ухапшен је 8. августа заједно с Јоцом Бошњаковићем и задржан у затвору до 11. августа, када је с других 209 Срба, већином сељака из зворничког среза, теретном жељезничком композицијом отпремљен у Загреб. Група је до 13. августа била у затвору загребачке полиције, да би тога дана вечерњим возом била упућена за логор Јадовно. Петровић у својој изјави детаљно описује злостављања током транспортовања до Госпића. „Срби који су доведени у Госпић, били су испребијани, изнакажени, рањави и крвави. Било их је с поломљеним рукама, ногама, с видним ранама по лицу и тијелу. Затекли смо у казниоици Госпић једног младића, сељака из

[483] АБиХ, ЗКРЗ за БиХ, бр. 10838.

села јајачког, старог око 18 година, којем је било десно ухо потпуно одсјечено до саме кости. Крв му се скорила по лицу и врату.“[484]

Петровић својим детаљним исказом потврђује наводе других свједока, износећи готово идентичне податке, уз остале, да је у казниоици и њеном дворишту могло бити 2.500 до 3.000 људи, углавном Срба, уз 10–15 Хрвата. Ријетко који Јеврејин би се задржао у казниоици, јер су они били привремено смјештани у логор Овчара, да би одатле, или већ са жељезничке станице Госпић, као и Срби, били отпремани на губилишта логора Јадовно и Слана. Пане Петровић, Ристо Стјепановић, Симо Ћурковић, Драго Хаџичолаковић, Саво Хаџичолаковић, Јоцо Чолаковић и други свједоци у својим изјавама, датим на различитим мјестима и у различито вријеме, не знајући један за другог, дају усаглашене податке, који поткрепљују тврдњу да је у Госпић свакодневно стизало 800 до 1.000 заточеника из свих крајева НДХ и да их је исто толико свакога дана из Госпића упућивано на стратишта. Из података наведених у њиховим изјавама слиједи да је из Бијељине у Јадовно упућено 60 људи, а из њене околине око 500, углавном Срба сељака.

Срби су у котару Брчко, у општинама Брезово Поље и Челић, похватани такође на Илиндан, 2. августа. Њих су усташе пребацили у Бијељину, а одатле, заједно с тамошњим Србима, транспортовали у логор Јадовно. То сазнајемо из дописа Котарске области Брчко од 5. августа, упућеног Великој жупи Посавје, којим се тражи да се „спречи непланско упућивање Срба у концентрациони логор Госпић.“[485] Котарски предстојник у Брчком је у допису изразио своје мишљење да се таквим хапшењем неће постићи циљ, јер у Брчком има око 40.000 Срба, износећи да би било боље иселити оне који су имућнији и непоћуднији, а оне који преостану потом похватати и послати у концентрациони логор Јадовно. Котарски предстојник се том приликом пожалио да нема довољно капацитета који би му омогућили да свих 40.000 Срба упути „у концентрациони логор Госпић и на тај начин ријеши, српско питање у овоме крају.“[486]

И у Босанском Шамцу су хапшења Срба почела крајем априла. У злостављању затворених људи нарочито се истицао оружнички наредник Алија Трабозарлија. „Он нас је“, како наводи Светозар Вујанић, „немилосрдно тукао кундацима и пендреком те газио ногама по нама. Овај жандарски наредник који је тамо службовао још за вријеме Југославије, био је главни помагач среског пристава Иве Врлића и Илије Парацика у прогону Срба.“ И у овом крају су усташе на Светог Илију масовно хапсили Србе, при чему су издвојили 17 затвореника и отпремили их у логор Јадовно, гдје су побијени. „Међу њима био је и мој отац Ђоко“, каже даље Светозар Вујанић. „С мојим оцем одведени су у Госпић из Босанског Шамца: Малиновић Александар, абитуријент, Ружић Жарко, ђак осмог разреда гимназије, Ставрић Ратко, студент ветерине, Николић Александар, пекар, и његов брат Јован, кројач, Илић Миха, кујунџија, Коста,

[484] AJ, фасц. 922, Изјава Пане Петровића од 13. априла 1942.
[485] Архив ОС, а. НДХ, кут. 174, рег. бр. 10/11-1.
[486] *Исто.*

гостионичар, чијега се презимена не сјећам, жељезнички магационер којему је име било Ђоко, а презимена му не знам, те још један младић, који је у Босанском Шамцу био у гостима код своје сестре, Повирац Мита, банковни чиновник, и још неки угледнији сељаци из околних села чија имена не знам. Једино се сјећам да је међу одведенима Србима био и општински биљежник из села Црквине, којем је име било Ђоко, а презимена му не знам. О судбини и ових Срба се ништа не зна, али се с правом вјерује да су сви побијени."[487]

И овдје је у исто вријеме вршен притисак на српско становништво да пређе у католичку вјеру. Зарад остварења те намјере, Србима је обећавано да их неће отпуштати с посла, ни одводити у логоре, нити ће им одузимати имовину. Православне цркве у Босанском Шамцу, Црквини, Слатини, Обудовцу, Новом Граду, Дубици, Милошевцу и Тишини усташе су опљачкали и затворили.

Похватане Србе из Модриче, међу којима су били и Ристо Микичић и његова супруга Даринка, усташе су 22. јуна спровели у затвор у Градачац, у ком су их држали неколико дана, а затим их у јулу упутили у логор Јадовно. По сјећању Даринке Микичић, с њима су из Градачца транспортовани Влајко Станишић, Александар Новожилов, Изидор Абинун и Вељa, по занимању абација, родом из Србије.[488]

У селу Осмаци и Гојчина, у котару Зворник, усташе су 1. августа похватали 31 човјека и повезане их одвели у Прњавор, гдје су их затворили у школску зграду. Тога и сљедећег дана су покупили већи број Срба из Дубице и Рајинаца. Након злостављања, из Прњавора су их камионима превезли у Тузлу, а затим у логор Јадовно. Тих дана су се у хапшењу по овим српским селима истицали усташе из Јеловог Брда, са Авдијом Бећировић Шабановим на челу. Под његовим вођством, усташе су у селу Осмацима, након што су одвели сељане, порушили све плотове и ограде на српским њивама и пољима, како би стока из муслиманских села могла слободно пасти. „Тома Тракиловић и Славко Драшкић, не знајући што усташе намјеравају, хтјели су да спријече то рушење, али су их усташе из пушака на мјесту побиле."[489]

Муслиманске усташе, предвођене таборником из Прњавора Ибрахимом Камерићем, заједно са оружницима и њиховим командантом Хасаном Зухрићем, опколили су 9. августа српска села Мећаши, Дубица, Сарач и Миљеновац, у котару Зворник, и похватали 111 Срба, одвели их у Прњавор и затворили у зграду школе. Том приликом су затворили и 13 Срба из села Рајинаца. Мучили су их толико да је сав под у школи био крвав, што су њихове супруге и кћери видјеле када су им донијеле храну. Потом су их камионима превезли у Тузлу, гдје су их потрпали у сточне вагоне и отпремили у логор Јадовно.[490] И у времену од 8. до 12. августа, муслиманске усташе су у Зворнику ухапсили 62 Србина и одвели их у Бијељину, одакле су транспортовани у логор Госпић.[491]

---

[487] Изјава Светозара Вујанића од 12. фебруара 1943, АЈ, фасц. 919.
[488] Изјава Даринке Микичић од 17. априла 1942. године, ХАК, кут. Јадовно.
[489] Записник Комисије за ратне злочине Зворник од 13. септембра 1946, АБиХ.
[490] Записник Комисије за ратне злочине Зворник од 11. септембра 1946, АЈ, ф. 910.
[491] Записник Комисије за ратне злочине Зворник од 24. августа 1946, АЈ, ф. 910.

У Власеници се све до 22. јуна налазила њемачка војска, те није било злостављања и хапшења српског становништва. Међутим, одмах по одласку Њемаца, истог дана, 22. јуна, у Власеницу су из Сарајева дошли усташе и ухапсили седам угледнијих Срба, одвели их у Рашића гај и убили. Страдали су свештеник Душан Бобар, трговци Јово Мићић и Данило Јолић, геометар Бранко Здерић, те земљорадници Душан Митровић, Новица Дракулић и његов брат Анђелко.[492]

Хапшења су у власеничком крају настављена, а с њима и пљачке, батинања и убијања. Овдје је у времену од 22. јуна до 20. јула убијено 80 Срба. У акцији масовног хапшења, усташе су 28. јула похватали 200 житеља Власенице и околице, које су у теретним вагонима жељезницом транспортовали у Госпић, затим у логоре Јадовно или Слана.[493]

У Рогатици су до половине јуна, као и у Власеници, боравили њемачки војници и за то вријеме су Срби и Муслимани у овом крају мирно живјели и обављали своје послове. Међутим, одмах по одласку Њемаца, почела су појединачна, групна и масовна хапшења Срба. У Рогатици је организован усташки логор, којим је заповиједао Мустафа Јамаковић, сељак из Рогатице. Под његовим руководством, муслиманске усташе су на путевима и у граду пресретали Србе и отимали им робу коју су доносили на продају. Одузимали су новац, злато, тражили оружје и злостављали их у њиховим домовима. У ноћи између 11. и 12. јула, усташе су похапсили православне свештенике и њихове породице и одвезли их у Сарајево. Само неколико дана касније, похватали су 30 Срба у Рогатици, а у околици око 30 сељака. У затвору су их злостављали 10 дана, а затим их, у једном од транспорта, преко Сарајева отпремили у логор Јадовно. Да су заиста упућени у Госпић, потврђују дописне карте које су Јово Будимир и Милан Спајић, двојица из ове групе, послали својим кућама.[494] Средином јула, усташе су похватали још 40 Срба, већином сељака из околине Рогатице. Они су такође из Сарајева транспортовани у логор Јадовно. Међу њима су били Јанко Ђурђевац, Перо Лимић, Спасоје Палавестра, Светозар Вранић, Душан Лимић и други. Сачувани подаци говоре да је из Рогатице и њене околине у Јадовно отпремљено 100 људи.[495]

Херцеговина и Дубровник

И с подручја Херцеговине, у исто вријеме када и из других крајева НДХ, Срби су транспортовани, преко Мостара, Сарајева, Славонског Брода, Загреба и Карловца, у логоре Госпић, Јадовно и Слана. Овај пут је прешао велики број Срба и Јевреја из Мостара, Љубиња, Требиња, Стоца, Љубушког, Коњица и других херцеговачких насеља. У вријеме капитулације Краљевине Југослави-

[492] Изјава Невенке Мићић од 20. марта 1942, АЈ, фасц. 919.
[493] *Исто.*
[494] Изјава Антонија Церовића од 19. маја 1942, АЈ, фасц. 918.
[495] *Исто.*

је, 16. и 17. априла, у Мостару је успостављена усташка власт. За усташког повјереника је постављен Иван Хочевар, дотадашњи гардијски официр. Истовремено је формиран усташки стожер, на чијем челу се налазио Станко Шарац, а чланови су били: Ђуро Спужевић, судија, Стјепан Барбарић, судија, постављен за логорника, Петар Врдољак, професор, Мато Бунтић, директор занатске школе, Мирко Удиљак, геометар, Шимун Бунтић, трговац, Крижан Остојић Калаба, шофер, Анте Жличевић, чиновник, Јозо Бабић, директор учитељске школе, Славко Зовко, професор гимназије у Коњицу и Ахмед Бацак, трговац. Савјетодавци и инспиратори усташких злочина над српским народом у стожеру били су др Иво Кордић, адвокат из Мостара, др Драго Марушић, љекар, и фра Радослав Главаш, професор гимназије у Широком Бријегу, родом из Љубушког. Почетком јуна, за жупана Велике жупе Хум у Мостару постављен је Јосип Тројер, за котарског предстојника Крешимир Крталић, бивши полицијски чиновник, а казнени референт у котарској области је постао Петар Будак. Усташки стожерник у Мостару је био Иван Зовко.

Усташко руководство је први злочин у Мостару организовало и извршило у ноћи између 31. маја и 1. јуна. Ухапшени су др Теодор Лукач, управник банске болнице, Михајло Бланић, Лука Кулаш, Милан Вујадиновић и Љубо Кулаш. Ову петорицу Срба су усташе одвели до села Отријеша на обали Неретве, гдје су четворицу убили, док је Теодор Лукач, за трен заваравши усташе, скочио у ријеку, заронио и неозлијеђен испливао на другу обалу, иако су за њим пуцали.

Усташки стожерник Иван Зовко је 23. јуна објавио наредбу о кретању Срба и Јевреја, коју су грађани са зебњом читали, јер је налагала да „више од 2 Србина или 2 Јевреја не смију се кретати градом заједно“, да „послије 8 сати увече Срби и Јевреји морају бити у својим кућама“, да „Срби и Јевреји при куповању у радњама морају чекати док Хрвати подмире своје потребе“,да „Срби и Јевреји не смију ићи на шеталиште нити смију сједити на Тргу слободе“, да „Срби и Јевреји не смију плесати у јавним локалима“, а „сваки прекршај казнит ће се најстроже на лицу мјеста без изузетака.“[496]

Само три дана касније, 26. јуна, објављена је и на јавним мјестима истакнута нова наредба усташког стожера: „Наређујем да се од момента објелодањења ове наредбе не смију Срби и Јевреји кретати по улицама или на исте излазити до даљње наредбе. Прекршитељи ове наредбе бит ће на лицу мјеста кажњени. За дом спремни! Усташки стожерник Иван Зовко.“[497] О ономе шта се даље догађало постоје бројна потресна свједочанства и документи. За српски и јеврејски народ у Херцеговини настали су трагични дани. Већ 18. априла, пред својом кућом је убијен Ђуро Борозан, отац деветоро дјеце. Убрзо је убијен и његов син Драго, затим и други син, 16-годишњи Лазо. Пет Борозанових кућа на Бијелом Бријегу усташе су запалиле. Услиједио је погром над српским и јеврејским породицама. У уторак 24. јуна, око 4 сата изјутра, усташе су похвата-

[496] Записник ЗКРЗ од 31. јула 1945, инв. бр. 55802, Историјски архив Мостар.
[497] Менсур Сеферовић, Трг слободе без Срба и Јевреја, „Борба“ бр. 39, 7. фебруар 1990.

ли већи број Срба, углавном интелектуалаца. Одмах по хапшењу, 24, 25. и 26. јуна, убијали су их у околини Мостара, на мјесту званом Скакала, на мостовима Неретве, а највећи број су одвели у Читлук и бацили у јаму Голубара. Касније су их хватали у кућама, на спавању, у канцеларијама, на улицама, дању и ноћу, све до Видовдана. Убијали су их у селу Илићима и у руднику, употребљавајући ножеве, тупе предмете или ватрено оружје. Имовину 150 тако усмрћених усташе су опљачкали и раздијелили међу собом.[498]

Усташко редарство из Загреба је 19. јула телефоном упутило наређење Великој жупи Хум у Мостару да почне са упућивањем Срба у логор Госпић, захтијевајући да се хапсе људи у селима и засеоцима у којима живи православно становништво, а да упућивање у концентрациони логор буде свакодневно. Препоручује се да се приликом хапшења поступа тактично и пристојно, како преплашен народ не би почео бјежати у шуме.[499]

Половином јула, из Загреба је у Мостар дошао усташки сатник Иво Херенчић, који је савјесно и са одушевљењем проводио наведено наређење. Организовао је усташку бојницу и наставио с хапшењем, убијањем и упућивањем Срба у логор Јадовно. Масовна хапшења у Мостару и цијелој Херцеговини трајала су од 17. јула до 13. августа. У том времену је из ових крајева у Јадовно упућено неколико жељезничких композиција пуних заточеника.

Из постојеће документације је тешко закључити колико је композиција и у које вријеме из Мостара упућено у Госпић. Заправо, немогуће је разлучити композиције које су биле попуњене жртвама из Мостара и његове ближе околине од оних којима су допремани људи из других градова Херцеговине, па преко Мостара упућивани даље. Но, на основу архивских извора, са сигурношћу могу тврдити да је након масовног хапшења у Мостару 19. и 20. јула и ноћу између ова два дана, одавде упућена композиција са 186 Срба, који су у Госпић стигли након пуна четири дана, набијени у три теретна вагона, везани, без хране и воде.[500]

Судбину ових заточеника је дијелио и православни свештеник у Мостару, Душан Крњевић, који је, везан жицом и цијелим путем немилосрдно мучен, на себи осјетио све изопачености времена и расистичких наредби НДХ.

У овој композицији се налазило и 27 Срба допремљених у Мостар из Житомислића, међу њима и ученик седмог разреда гимназије Александар Гало.

Сви су у казниоици Окружног суда у Госпићу мучени, а онда мољевима убијени изнад Шаранове јаме на Велебиту.

Тих дана су усташе похватали још 174 Србина, које су из Основне школе „Краљица Марија“ 22. јула у 6,30 сати ујутро упутили у Госпић.

Иво Чорић, столар из Мостара, ухапшен 19. јула, у својој изјави од 5. јуна 1946. године свједочио је о одвођењу ове групе и боравку у казниоици: „Док сам се налазио у затвору у школи 'Краљица Марија', усташе су стално доводи-

[498] *Исто.*
[499] АВИИ, а. НДХ, к. 189, рег. бр. 21/1.
[500] Записник ЗКРЗ, бр. 359, од 27. јуна 1945, Историјски архив, Мостар.

ле нове ухапшенике који су били крвави и испребијани на путу. Мене је претресао усташа Иво Сердановић, а након тога ми је наредио да ошамарим Оскара Мандлбаума. Пошто ја то нисам хтио да учиним, наређено је Мандлбауму да он мене удари што је овај учинио, тако да сам се од његовог удара скоро онесвијестио. Усташе су у школи хапшенике страховито тукли а и наређивали да се међусобно туку. Исти Иво Сердановић наредио ми је да православном попу Краљевићу пољубим палац ноге па да више нећу бити католик и да ће ме поп прекрижити да постанем православац. Ја сам то наређење извршио, али сам Сердановићу ипак одговорио да сам католик и да ћу као такав умријети. Судију Мују Пашића усташе су тешко испребијале тако да је сав био обливен крвљу. Њега су тукли стога јер се он прије рата декларисао као Србин. Затим су му наредили да своју властиту крв лиже и да не смије ни једна кап крви на поду да остане. Док је Пашић лежао још онако крвав и испребијан, наишао је Иван Херенчић, усташки сатник, па је питао Пашића одакле та крв и је ли злостављан. Пашић му је одговорио бојећи се посљедица да није тучен. Херенчић је наредио присутним усташама да не смију никога злостављати, али ја сам опазио да је при томе усташама дао један примјетан знак оком.

У уторак 22. јула исте године све нас хапшенике у основној школи, а било нас је укупно 174, везали су два по два жицом и то десну руку првога за лијеву руку другога па су нас спровели на жељезничку станицу. Спроводио нас је Фрањо Судар, доцније усташки пуковник, с још 20 наоружаних усташа, те су нас укрцали у три особна вагона једне путничке композиције. Тако смо путовали од Мостара од 6.30 ујутро, а стигли смо у Босански Брод у 1.30 ујутро. Кроз то вријеме усташе нам нису давале никакве хране нити пића већ су поједине хапшенике успут тукли. У Босанском Броду изашли смо из наших вагона те смо морали пјешке прећи преко једног понтонског моста у Славонски Брод. Успут су нас усташе ударањем кундацима тјерали да идемо брже, а неки цивили, на које смо успут наишли, довикивали су: 'Бацајте их у Саву.' У Славонском Броду један њемачки капетан питао је нашег спроводника Фрању Судара што је са овима, а Судар му је одговорио да смо ми сви четници и комунисти из Херцеговине.

У Славонском Броду поново су нас укрцали и то сада у марвинске вагоне чија су врата бломбирали и решетке на прозорима су такође затворили са капцима тако да нам ваздух није долазио. Никакву храну за пут ни воду нису нам дали. Из Славонског Брода кренули смо у сриједу ујутро око 3.30 сати, а у Госпић смо стигли у четвртак у 4.30 сати поподне. По доласку у Госпић усташе су нас транспортовали у један ограђени простор (на жељезникој станици, прим. аутора) и ту су нас чували неколико сати. Премда смо били изнемогли од жеђи наша је група добила једну канту од 15 литара воде. Приликом искрцавања из вагона усташе су нас тукли кундацима, ногама, а пошто смо били везани, ми смо падали један преко другога, тако да су многи хапшеници били испребијани. Учитељ Леовац из Мостара разбио је том приликом ногу, а Четко Вукосав сломио руку. Стари фабрикант Витковић био је тако премлаћен да више није могао ходати. Истог дана по доласку усташе су нас везане жицом по два спро-

вели у Госпић у судски затвор. Ту смо затекли најмање хиљаду људи које су усташе довели из разних мјеста и то Србе, Хрвате, Муслимане и Јевреје, али је већином било Срба. Двориште затвора као сам затвор, био је претрпан хапшеницима. На прозорима затвора као и дворишту били су постављени митраљези и јаке усташке страже. Ту смо пренођили у затворском дворишту, а сутрадан видјели смо да су усташе одвојили једно 250 Срба које су повезали једним дугачким ланцем, тако да су сви били рукама причвршћени за ланац.

Ова група није понијела своје ствари, већ их је оставила у затвору, а усташе су им рекли да ће ствари за њима послати. Међутим, чим су ови људи одведени из затвора, усташе су одмах приграбили њихове ствари и међусобно су дијелили па су чак и нама који смо остали, бацили неку слабију ћебад. Ови одведени људи се више нису вратили у затвор. Сви су они убијени и бачени у јаме на Велебиту, што сам ускоро сигурно установио. Кад су везали групу Мостараца, и ја сам се хтио њима прикључити мислећи да их воде у неки радни логор. У задњи момент мене је упозорио затворски кухар, неки Прпић, са ријечима: 'Измакни се, земљаче', што сам ја и учинио, а послије ми је Прпић рекао кад сам му дошао у кухињу, да сви ови везани људи иду у јаме. Сви одведени људи из затвора били су везани ланцима, али се ланци никада нису враћали. Тако да су за сваку групу узимали нове ланце и нове локоте, па када су исти нестали, хапшеници су везани жицом и спровођени у Велебит, Јадовно и оток Паг.

У затвору сам успио да се приближим усташи спроводнику Милици (Миле Вркљан, прим. аутора), иначе месару из Госпића, који је спроводио хапшенике из затвора. Радио сам за њега неке столарске радове па сам га једнога дана упитао гдје су они моји Мостарци који су одведени из затвора. Он ми је на то одговорио да то више никада не питам, јер ако желим могу и ја с њима отићи, а да је за мене боље да останем у радионици. Из тога сам недвојбено закључио да су сви ови моји земљаци побијени. Тако исто ми је дао до знања неки Јуре Рукавина, пословођа столарске радионице, да су сви одведени људи побијени, па да је за мене боље да останем у затвору. Усташе су у затвору стално вршили неко одвођење хапшеника по вјерама, па су Србе свакодневно одвајали по групама из појединих мјеста и на описани начин их изводили из затвора, који се више нису враћали. Јевреје су одвојили и спровели у логор Максимовићеве штале (логор Овчара, прим. аутора), три километра од Госпића, док су католици и Муслимани, којих је био мањи број, остали у затвору. У Госпићу смо ми посљедње групе остали око 26 дана. Кроз то вријеме у Госпић је свакодневно долазило по неколико стотина па и хиљаду људи, великом већином Срби и сељаци, који се уопште нису задржавали у затвору, већ су их одмах по доласку спроводили на Велебит, Паг и Јадовно, гдје су их поубијали, како сам то у затвору могао сигурно да утврдим.

Како је који транспорт долазио, усташе су их одмах даље спровели, јер су усташе говорили да нема за њих хране, па нека иду даље."[501] Чорић наводи да је за 26 дана његовог боравка у казниоици Окружног суда у Госпићу кроз овај

[501] Изјава Иве Чорића од 5. августа 1946, АБиХ, к. Мостар, бр. 55807.

град прошло око 50.000 људи, можда и више, што потврђују Мате Светић, његов син Мишо и Ивица Алар из Госпића.

Похапшене Србе, привремено затворене у затвору усташке бојнице и у Основној школи „Краљица Марија“, усташе су транспортовали из Мостара 23. јула ноћу, у жељезничкој теретној композицији састављеној од 10 вагона, у којима је било набијено око 700 заточеника. У изјави од 14. априла 1945. године Јованка Јањић наводи: „Дана 20. јула 1941. године мени непознате усташе одвели су мог мужа Стојана са жељезничке станице у усташку бојницу, одакле је трећи дан отпремљен с једним великим транспортом заточеника, њих око 700, у Госпић.“[502] Хапшења су настављена крајем јула и почетком августа, а већина похватаних је затварана у већ поменутој школи „Краљица Марија“, гдје су људи мучени батинама, глађу и жеђи. Једна већа скупина повезаних заточеника је спроведена ноћу 1. августа у Јабланицу. Даница Реповић, сестра Јове, предрадника у жељезничкој ложионици Мостар, у својој изјави од 14. априла 1945. године је навела: „Дана 1. августа 1941. године одвеле су усташе мога брата Јову с посла на жељезничкој станици заједно с Момом Крушем у затвор у усташку бојницу. Хапшењем Срба на жељезничкој станици руководио је Мирко Бухач, жељезничар, а интернацијама и отпремањима у логор усташки сатник Иво Херенчић. Ту исту ноћ су са једним транспортом похапшених Срба повезани два и два отпремљени у Јабланицу. У Јабланици су били око шест дана затим су отпремљени према концентрационом логору Госпић. Нисмо никад од никога добили гласа.“[503]

Сљедећа група заточених у школи „Краљица Марија“ је транспортована у Јабланицу 2. августа, а наредног дана су усташе у Јабланицу упутили и трећу групу, а једну директно у логор Јадовно. Стака Вулић из Мостара у изјави од 18. октобра 1945. наводи да је у групи која је 3. августа упућена у Госпић био њен супруг Душан, са оцем Гаврилом, старим 65 година, и сином Миодрагом, старим 14 година. Њих тројица су намјеравали да избјегну у Београд управо тога дана, у вријеме масовних прогона, убијања и одвођења Срба у логоре, но већ на првој станици послије Мостара, усташе су их ухапсили и отпремили у затвор усташке бојнице, а одатле су сва тројица наведеним транспортом, ноћу, везани жицом, у теретним жељезничким вагонима упућени у Загреб. Стака помиње да јој се супруг јавио из Загреба једном цедуљом, коју јој је донио усташа Бацак из Буне, њихов спроводник до Загреба и Цапрага. Из њене и изјаве Ивана Чорића сазнајемо да је ова група мостарских Срба била пребачена из Загреба у логор Цапраг, гдје је попуњена новим заточеницима и 7. августа упућена у логор Јадовно, у којем су сви убијени.[504] Из Мостара у Јабланицу су 5. и 8. августа спроведене још двије скупине заточених Срба.[505] Било је предвиђено да 8. августа и посљедња група заточених у Основној школи „Краљица Марија“ у цијелости буде упућена у Јабланицу. Међутим, усташе су тог дана у 17 сати

[502] Изјава Јованке Јањић од 14. априла 1945, АБиХ, к. Мостар,
[503] ХАК, кут. Мостар.
[504] Изјава Стаке Вулић од 18. октобра 1945, АБиХ, к. Мостар.
[505] Записник од 19. октобра 1945, ХАК, к. Мостар.

већину транспортовали са жељезничке станице Мостар, преко Сарајева, Брода и Загреба, у Госпић, а тек мањи број у Јабланицу. Усташе су супругама, мајкама и кћерима ухапшених, које су им тога дана донијеле ручак, саопштиле да им храна више није потребна, јер ће те ноћи сви они кренути на пут у Србију.

Како би се увјериле у истинитост вијести, жене су се обратиле усташком сатнику Ивану Херенчићу. Он им је вијест потврдио и додао да се и оне с дјецом спреме, па ће и оне ићи са својима. При том их је упутио да са собом могу понети новаца и по 50 кг робе по сваком члану, запријетивши им да ће сви бити постријељани уколико тако опремљени не буду у 11 сати навече на жељезничкој станици. Жене су повјеровале и замолиле сатника да им мужеве пусти кућама, како би могли да се спакују за пут. Што је обећао, то је и извршио.

Око 17 сати, већина мушкараца се вратила у своје станове и куће, спаковали су оно што су могли понијети собом како су знали и могли, а све друго је морало остати, јер по Херенчићевом наређењу нису смјели никоме ништа оставити нити продати. Закључавши домове, кључеве су предали полицији. У одређено вријеме, мушкарци, жене и дјеца су били на жељезничкој станици, с надом у спас, јер одлазе у Србију. И овог пута, иако су имали неколико сати на располагању да од својих кућа побјегну, вјеровали су у оно што су им усташе говорили – да им власт неће учинити ништа нажао, јер су јој били послушни. Међутим, умјесто за Београд, одвезени су у Госпић, затим транспортовани у логоре Јадовно и Слана, гдје су побијени.[506]

Из Мостара је у Јабланицу, у пет наведених композиција, одвезено 750 Срба, међу којима су били људи не само из Мостара, него и из Љубиња, Стоца, Требиња, Дубровника, Коњица и неких других мјеста. У Јабланици су остајали само неколико дана и за то вријеме били присиљавани да сами себи копају раке. Да би их лакше и брже уморили, усташе су планирали и да их побију струјом.[507] Ипак, то нису остварили, захваљујући једном Муслиману, кафецији из Јабланице, који је, са још неколико комшија, отишао у Сарајево и интервенисао у њемачкој команди, тражећи од Нијемаца да спријече масовни погром у њиховом крају. На његову интервенцију је 6. августа у Јабланицу дошла комисија њемачке команде, која је спријечила убијање Срба над већ ископаним гробницама. Овога пута Нијемци нису дозволили усташама да убијају цивилно становништво, јер им ничим нису могли доказати да су ти људи „четничко-комунистичка банда“, како су тврдили, која се супротставља властима и угрожава НДХ. Том приликом су Нијемци фотографисали јаме и избезумљени народ. Спречени овом интервенцијом да их ликвидирају, усташе су све похватане Србе од 8. до 13. августа транспортовали из Јабланице у логор Јадовно, гдје су их побили.

Зорка Радовановић је била у транспорту који је 8. августа из Јабланице упућен у Госпић. Она је детаљно описала муке које су заточеници у овом привременом логору трпјели до доласка њемачке комисије у Јабланицу: „Дана 2.

[506] Записник од 18. априла 1942, ХАК, к. Мостар.
[507] *Исто.*

августа 1941. године послије подне дошао је усташа Делић Нико с још двојицом, тројицом усташа и тражио да води мог мужа и синове јер су тих дана водили све Србе из Мостара. Међутим, ја сам била сакрила мог мужа у Хасандедића кућу а синове – Славка код Хафифе Јакировића, а Ђорђа код Мухамеда Хаџиосмановића у комшилуку. Поменути усташа Нико Делић, који је иначе био моја дућанска муштерија и коме сам много добра учинила, био је киван на ме што сам ја склонила мушкарце па је повео мене у бојницу. Кад ме је повео, истрчао је мој најмлађи син Младен од 11 година, полетио к мени, али га је Нико ударио кундаком у прса, на што је мали запомагао. У бојници сам била тај дан до навече, а онда су ме с још масом интернираних и ухапшених Срба отпремили у Јабланицу, гдје смо остали осам дана."[508]

Драгиња Рељин је свједочила о хапшењу свога супруга и одвођењу мостарских Срба у Јабланицу: „Усташе су 2. августа 1941. године узеле мог мужа Јову, жељезничара, са жељезничке станице и заједно са осталим тад похапшеним Србима повезали у жицу, прикупили их у усташкој бојници и ноћу транспортовали за Јабланицу. У Јабланици се скупило око 750 људи. Ту су им усташе припремили један заједнички гроб а усташа Иван Грил, ауто-механичар из Мостара, као стручњак, припремио је електричне водове да електричном струјом побије све."[509]

Олга Покрајчић је 19. октобра 1945. године пред Градском комисијом за испитивање ратних злочина окупатора и његових помагача за град Мостар описала хапшење свог супруга: „Мој муж Драган стар 42 године био је машиновођа Државних жељезница у Мостару. 2. августа 1941. године усташе су га са осталим Србима одвеле и стрпале у затвор усташке бојнице. Тај дан су га најприје тражили код куће и то дошао је у кућу усташа жељезничар Мирко Бебек, довезао је био и ауто којим је шоферирао неки Омер, међутим га код куће нису нашли него су га одвели у 6 сати из жељезничке радионе.

У затвору усташке бојнице остао је три дана, док се је прикупила једна већа група Срба па су их затим ноћу повезали и отпремили у логор за Јабланицу. Ту, у привременом сабирном логору, остао је седам дана са осталим хапшеницима и то претежно онима који су похапшени у Мостару, затим је отпремљен у Госпић. Из Госпића ми се јавио по Сави Хрњезу и тражио да му пошаљем пропусницу. Иако сам му ја послала три пропуснице, ипак од тога свега није било никакве користи јер се из Госпића више никад није јавио, нити повратио."[510]

Загорка Лалић је у изјави од 25. јуна 1945. године описала како су усташе ухапсили њеног оца Симу, мајку Милу и њу, отпремили их у Јабланицу, па у логор Јадовно: „Дана 8. августа 1941. године непознате усташе одвеле су мога тату Симу са станице, гдје се налазио на својој редовној дужности. Ко га је одвео, не знам, само знам да је одведен у школу 'Краљица Марија' гдје се налазио затвор усташке бојнице којим је руководио и заповиједао усташки сатник

[508] Изјава Зорке Радовановић од 18. јуна 1945, АБиХ, к. Мостар.

[509] Изјава Драгиње Рељин од 18. октобра 1945, АБиХ, к. Мостар.

[510] Изјава Олге Покрајчић дата Градској комисији за ратне злочине за град Мостар 19. октобра 1945, АБиХ, к. Мостар.

КОМПЛЕКС УСТАШКИХ ЛОГОРА ЈАДОВНО С ГУБИЛИШТИМА
11. април – 25. август 1941.

ЗБИРНИ (КОНЦЕНТРАЦИОНИ) ЛОГОР ГОСПИЋ
ЗГРАДА КАЗНИОНИЦЕ ОКРУЖНОГ СУДА

- ЛОГОР – ГУБИЛИШТЕ ЈАДОВНО
- ЛОГОР – ГУБИЛИШТЕ КОД РИСОВЕ ГЛАВЕ
- ЛОГОР – ГУБИЛИШТЕ СЛАНА НА ПАГУ
- ЛОГОР МЕТАЈНА НА ПАГУ
- ПОМОЋНИ ЛОГОР – ГУБИЛИШТЕ СТУПАЧИНОВО
- ЗБИРНИ ЛОГОР ОВЧАРА
- САБИРАЛИШТЕ НА ЖЕЉЕЗНИЧКОЈ СТАНИЦИ ГОСПИЋ

БЕЗДАНЕ ЈАМЕ – МАСОВНА ГУБИЛИШТА

ШАРАНОВА ЈАМА	ЈАМА ОРЕШКОВИЋ СТАНОВИ	ЈАМА КВАРТЕ	ЈАМА СВЕТА АНА
ЈАМА НА ГРГИНОМ БРИЈЕГУ	МАЦОЛИНА ЈАМА	ЈАМА БАДАЊ	ЈАМА НЕЗДРАВКА
ЈАРЧИЈА ЈАМА	ЈАМА УГЉЕНАЧА	ЈАМА ДУЛИБА	ЈАМА ОШПОРАЧА
ДВИЈЕ ЈАМЕ КОД ЛОГОРА	ЈАМА У ПЕРАТОВИМ ДРАГАМА	ЈАМА БЛИЗНИЦА	ЈАМА ГОЛУБЊАЧА
ЈАМА РУЊЕВАЦ	ЈАМА ЈАСЕНОВАЦ	ЈАМА НА ПЛОЧАМА	ЈАМА ПАВКУША
ЈАМА КРИЖАНОВО БРДО	ЈАМА ЈАМИНА	ЈАМА КИЈЕВАЦ	ЈАМА ДУПЧАН
ШЕВИЋ ЈАМА	ЈАМА НА ПАГУ	ВРАНЗИНА ЈАМА	ЧОШИЋ ЈАМА
ЈАМА НА КУЛАШЕВОЈ СТРАНИ	ЈАМА СЊЕЖЊАЧА	ЈАМА ДУМАН	УСПУТНА ГУБИЛИШТА ДО ЛОГОРА ЈАДОВНО

Шема комплекса усташких логора Јадовно са губилиштима

Казниоица Окружног суда Госпић претворена је у концентрациони логор

Улазна врата у казниоицу: „Једино је слободан улаз и излаз имала смрт“

Дио дворишта концентрационог логора у згради Окружног суда Госпић

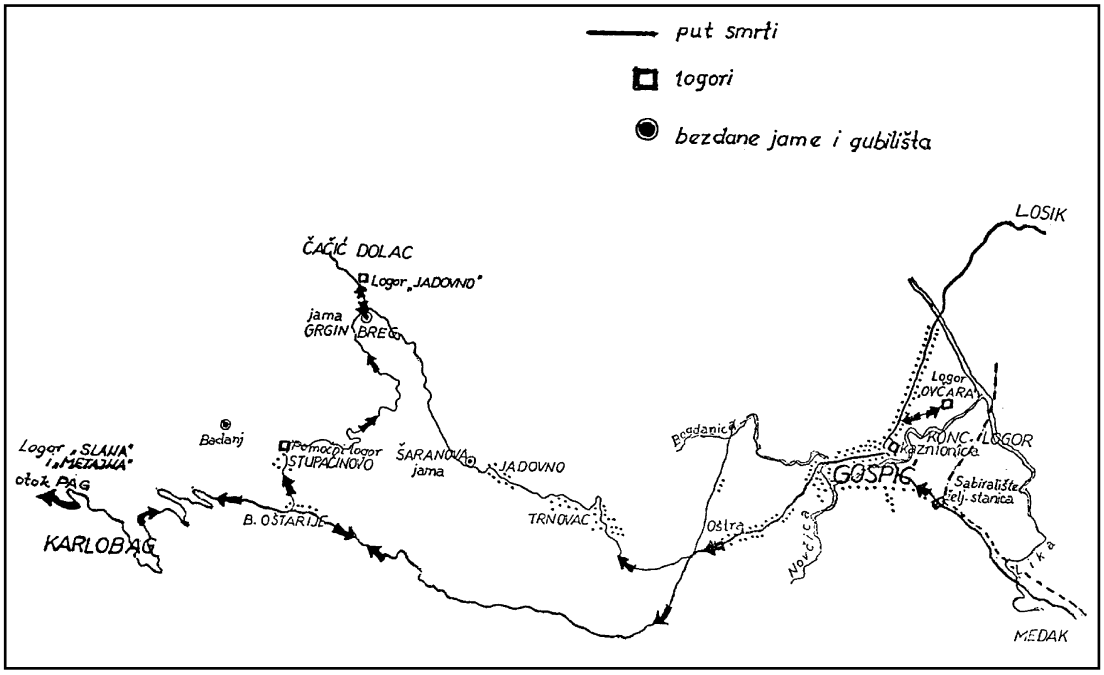

Пут смрти од жељезничке станице Госпић до логора и стратишта

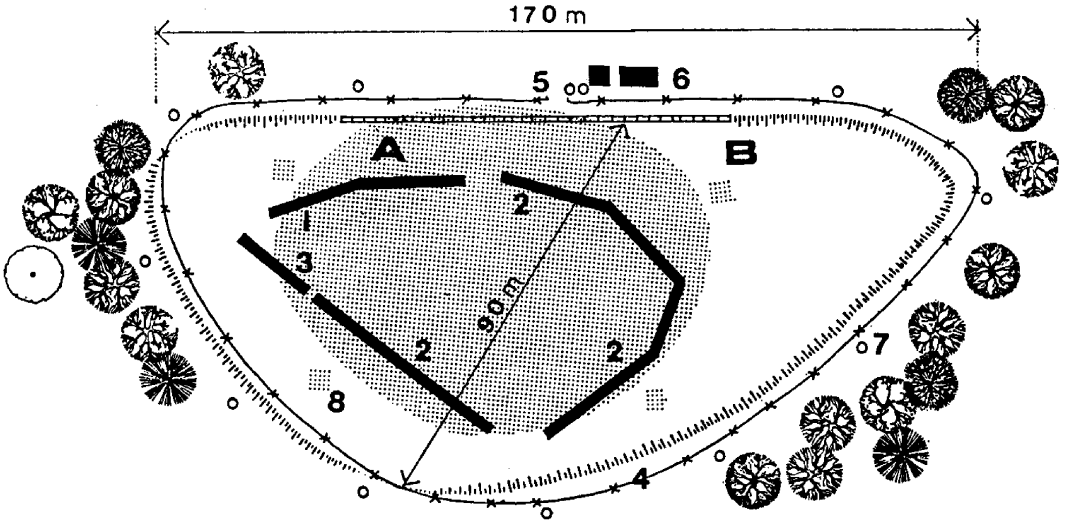

Ustaški logor Jadovno

A — Logor u početku
B — Logor augusta 1941 g.
1 — Sjenica Jevrejska
2 — Sjenica Srba
3. — Sjenica Hrvata
4 — Ogradna žica logora
5 — Ulazna vrata
6 — Ustaške barake
7 — Stražarska mjesta
8 — 4-tri stražar. osmatračnice početnog logora.

Шематски приказ логора Јадовно

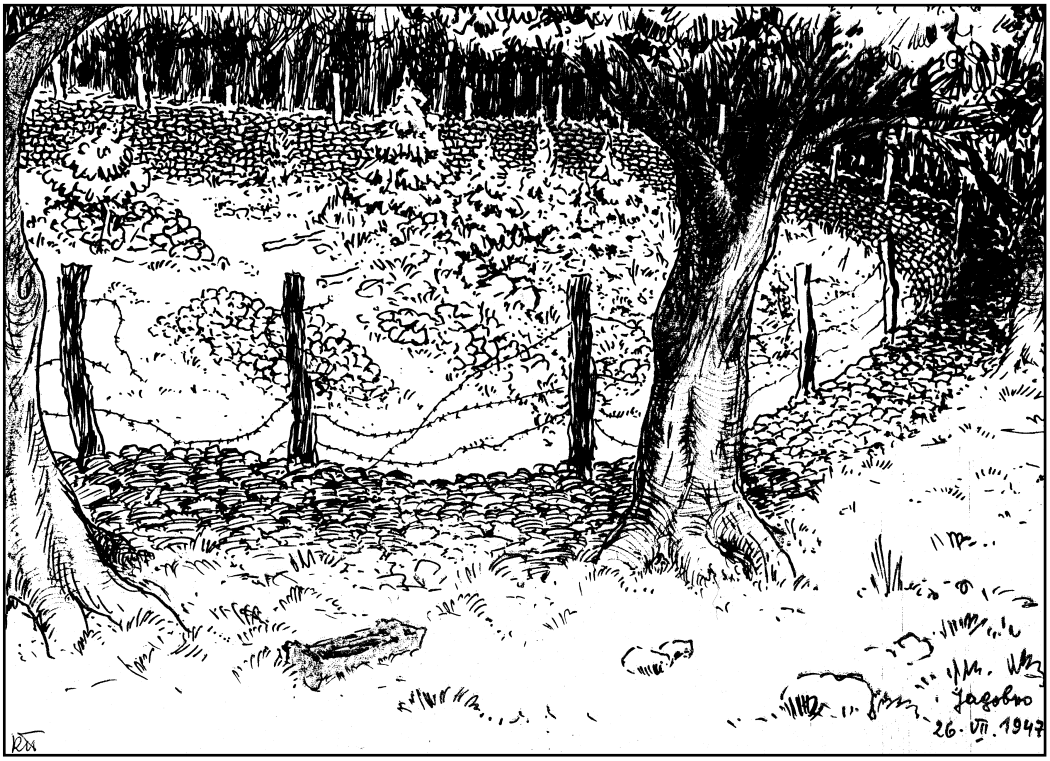

Цртеж остатака логора Јадовно
(Коста Ј. Поповић из Новог Сада, син убијеног др Јована Поповића из Сремских Карловаца, 26. јул 1947)

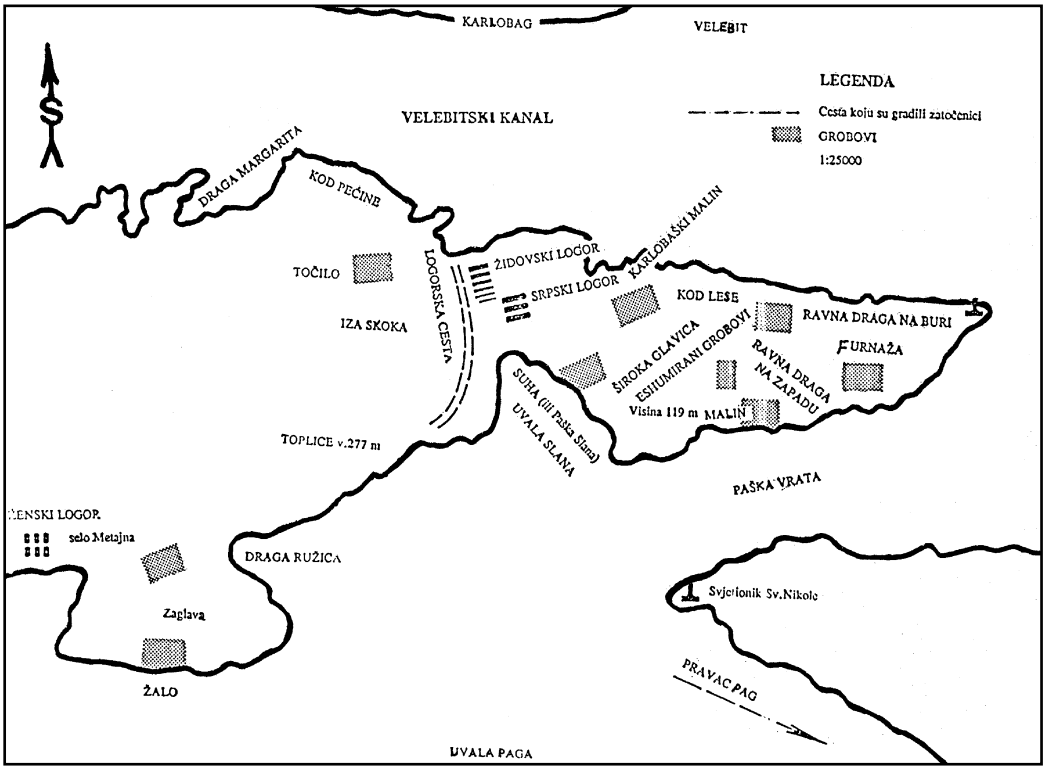

Шематски приказ дијела отока Пага на коме су били логори Слана и Метајна са стратиштима

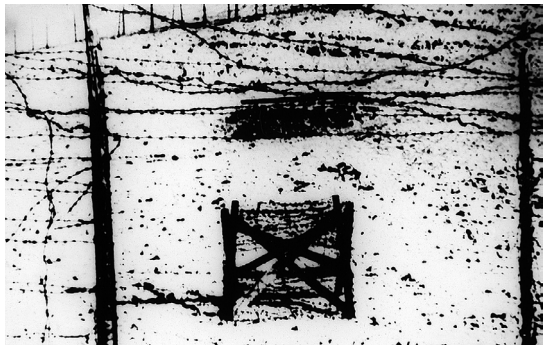

Логор Слана – двострука жица око Српског логора и улаз у Српски логор (италијански снимак из 1941)

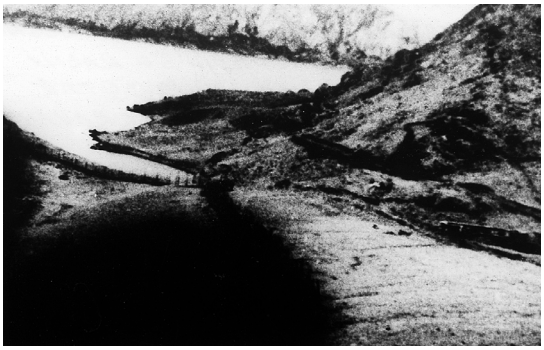

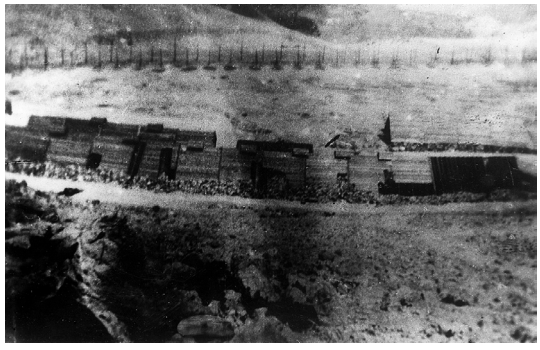

Логор Слана – цеста коју су градили заточеници и Жидовски логор са баракама (италијански снимак из 1941)

Кућа др Триплата у Метајни – женски логор

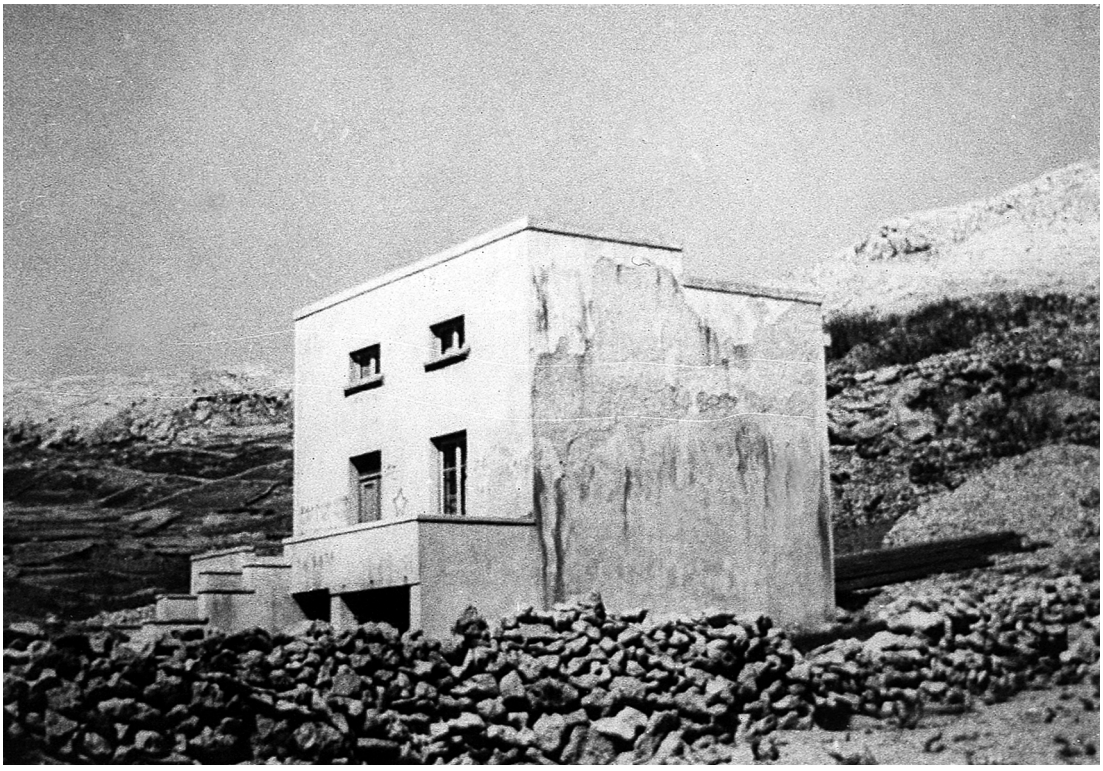

Кућа др Хвале у Метајни – женски логор

На путу смрти из казнионице Окружног суда Госпић према Карлобагу у логор Слана на отоку Пагу, јули 1941.

Максимовића штале – збирни логор Овчара

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
URED PREDSJEDNIŠTVA VLADE

Broj: 2454.-1941.-

Predmet+ Dr. Eugen Singer, odvjetnik, Prelog. Molba kojom moli da se njegov sin Nikola Singer ispitani optičarski pomočnik pusti iz radnog logora u Drnju.

USTAŠKOM REDARSTVENOM RAVNATELJSTVU

Z a g r e b

Dostavlja se molba Dr. Eugena Singera odvjetnika iz Preloga kojom moli da se njegov sin Nikola. optičarski pomoćnik pusti iz radnog logora u Drnju, time, da se u toj stvari provedu izvidi i u koliko postoji zakonska mogućnost toj molbu udovolji, u koliko se isti doista po svojem zvanju imade smatrati fizičkim radnikom.

U Zagrebu, dne 24. lipnja 1941.

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA URED PREDSJEDNIŠTVA

Za predstojnika:

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
RAVNATELJSTVO USTAŠKOG REDARSTVA
Primljeno dne 25-VI 1941
Broj 769
PRILOZI:

POVJERENIŠTVU USTAŠKOG REDARSTVA
/ ŽIDOVSKI OTSJEK /
DOSTAVLJA SE NA DALJNJE UREDOVANJE
U ZAGREBU , DANA 26. LIPNJA 1941.

TAJNIK:

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
RAVNATELJSTVO USTAŠKOG REDARSTVA

Молба за отпуст из логора

ŽIDOVSKA BOGOŠTOVNA OPĆINA U ZAGREBU

TRG KRALJA TOMISLAVA BR. 4/II. kat

ČEK. RAČ. BR. 33.517
TELEFON BR. 58-09

ZAGREB I., 7. srpnja 1941.
POŠT. PRET. BR. 504

INSTITUT ZA ... Sarajevo – Zagreb – ...

Broj: 760/1941.

Ministarstvu Zdravstva Nezavisne Države Hrvatske

u Zagrebu

Ova općina slobodna je zamoliti ugledni naslov,da dozvoli otpremu priručnih ljekarna u koncentracione logore na otoku Pagu,Karlobagu i na Velebitu /Brdo Sljeme/,gdje se nalaze pripadnici ove općine. U tim logorima nalaze se teški bolesnici,koje treba bezuvjetno liječiti,a ovoj općini do sada nije uspjelo kod nadležnih Vlasti ishoditi,da se uputi koji liječnik sa potrebnim lijekovima u logore.

Osim toga čast je zamoliti ovoj općini ugledni naslov,da dozvoli, odnosno da odredi preventivno davanje kinina zatočenicima u logorima,te preventivno cijepljenje protiv dizenterije i trbušnog tifusa.Nadalje bi bilo potrebno odrediti provedbu u spomenutim logorima potrebnih higijenskih mjera,radi zaštite zatočenika,kao i radi toga da se ne šire odanle akutne zarazne bolesti.

Za ovaj posao stavila bi ova općina na raspolaganje jednoga do dva liječnika,u koliko nebi taj posao mogli svršiti nadležni službeni liječnici,odnosno liječnici koji se nalaze sada zatočeni u logorima.

Predsjednik:

ŽIDOVSKA BOGOŠTOVNA OPĆINA U ZAGREBU

Tajnik:

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZDRAVSTVA
U ZAGREBU
Primljeno, dne 11. VII. 1941
Broj 21213 priloga 1

31. XII – 41

E. - VI/1941 - 1000

Молба Жидовске богоштовне општине за побољшање здравствених услова у логору

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
DRŽAVNO RAVNATELJSTVO
ZA GOSPODARSTVENU PONOVU

INSTITUT ZA HISTORIJU
Radnič
Zagreb

Broj T6418/41

Zagreb, dne 16 srpnja 1941

REDARSTVENO RAVNATELJSTVO
Ravnateljstvo za javnu sigurnost
Z a g r e b.

Petrinjska ul 7.

Neophodno je potrebno, da se g Dra. Branko Aleksander, koji se nalazi u Gospiću interniran, čim prije doprati ovamo, radi prekupa njegovih poduzeća, te da se istoga stavi na raspoloženje ovom drž. ravnateljstvu.

Državni ravnatelj:

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA * DRŽAVNO RAVNATELJSTVO ZA GOSPODARSTVENU PONOVU *

RAVNATELJSTVO ZA JAVNI RED I SIGURNOST
ZA NEZAVISNU DRŽAVU HRVATSKU
U ZAGREBU

Broj 10826

dne 17/VII 1941 priloga II

18.VII.41.

Покушај легализовања пљачке

RAVNATELJSTVO ZA JAVNI RED I SIGURNOST VELIKE ŽUPE GACKE I LIKE - GOSPIĆ

Broj: 168/41 Gospić 5. veljače 1941.

ZAPOVJEDNIŠTVU ORUŽNIČKOG KRILA - GOSPIĆ

Prema sporazumu sa talijanskim vojnim vlastima preuzmite sve kuće od Srba napuštene. Preuzimanje kuća provadja se na slijedeći način . Predmeti nadjeni u kući popisati za svaku kuću posebno sa naznakom bivših vlasnika, po svršetku inventara kuću zaključati i zapečatiti. Ključeve i popis inventara predati Zapovjedništvu Oružničkog krila.

Za Domovinu spremni !

Ravnatelj :

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA-VELIKA ŽUPA GACKA I LIKA U GOSPIĆU
Broj T.208/1941. Gospić,dne 13 rujna 1941.
Predmet:Vlasništvo Srpskih trgovina.

OBĆEM UPRAVNOM POVJERENIČTVU
kod II Armate talijanske vojske
SUŠAK

Predlažem u prilogu ovjerovljeni prepis dopisa ovdašnjeg talijanskog vojnog zapovjedništva,kojim dopisom zabranjuje svako raspolaganje, otpremu i prodaju iz bivših srpskih trgovina koje su sada vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske.

Umoljava se žurno posredovati i ovu župu obavjestiti,dali je ovdašnje talijanske vojno zapovjedništvo ovlašteno izdavati ovakove naloge u pogledu trgovina,koje su sada vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske.

Primitak dopisa potvrdom je talijanskim vojnim vlastima.

ZA DOM SPREMAN!

VELIKI ŽUPAN:
Frković v.r.

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA-VELIKA ŽUPA GACKA I LIKA U GOSPIĆU
Broj T.208/1941. Gospić,dne 13 rujna 1941.

MINISTARSTVU UNUTARNJIH POSLOVA
predsjedničkí ured
ZAGREB

Predlaže se u prilogu ovjerovljeni prepis dopisa ovdašnjeg talijanskog vojnog zapovjedništva molbom za posredovanje.-

ZA DOM SPREMAN!

VELIKI ŽUPAN:

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA
Primljeno dne 14.
Broj 1514 I.A. prilога

INSTITUT ZA ... Zagreb

ŽIDOVSKA BOGOŠTOVNA OPĆINA U ZAGREBU

TRG KRALJA TOMISLAVA BR. 4/II. kat

ČEK. RAČ. BR. 33.517
TELEFON BR. 58-09

ZAGREB I., 2o.srpnja 1941.
POŠT. PRET. BR. 504

Broj: 723/1941

USTAŠKO REDARSTVO
Židovski Odsjek,

Z a g r e b

U vezi dopisa ove općine od lo.srpnja o.g. čast je ovoj općini zamoliti ugl.naslov da dozvoli otpremu dopunske hrane za slabunjave, bolesne i djecu u koncentracione logore u Jadovni na Velebitu, u Slano i Barbat na otoku Pagu.

Ovu hranu molimo da se dozvoli poslati bilo preko kurira ove općine ili preko Hrvatskog Crvenog Križa.

Dopunska hrana sastojala bi se iz slijedećih artikala:

1/ Ovomaltine
2/ Mlijeko u prašku
3/ Kondenzirano mlijeko
4/ Šećer
5/ Kakao
6/ Čokolada
7/ Griz
8/ Riža
9/ Kašica /tarane/
lo/ Suha tjestenina- makaroni
11/ Prepečenci
12/ Suhe šljive
13/ Suhe smokve
14/ Pekmez
15/ Med
16/ Mrkve i pekmez od žute mrkve radi A-Vitamina
17/ Sardine
18/ Soja -brašno
19/ Limuni
2o/ C-Vitamin u tabletama
21/ Sir

Spomenuta dopunska hrana preispitana je po stručnjacima da je potrebna za slabunjave, bolesne i djecu u prilikama, u kojima se nalaze isti u koncentracionim logorima.

Ova općina se nada, da će ugl.naslov uvažiti ovu opravdanu molbu, kako se ne bi otpornost bolesnih, slabunjavih i djece suviše smanjila.

Predsjednik:

ŽIDOVSKA BOGOŠTOVNA OPĆINA U ZAGREBU

Tajnik:

E. - VI/1941 - 1000

Молба Жидовске богоштовне општине да достави храну у логор

INSTITUT ZA HISTORIJU radničkog pokreta Hrv. Zagreb – Arhiv

DRUŠTVO CRVENOG KRIŽA NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE
SOCIÉTÉ DE LA CROIX ROUGE CROAT.
BUREAU CENTRALE ZAGREB
Telefon 31-13 SREDIŠNJICA ZAGREB Derenčinova ulica 38

Broj 1222/941. Zagreb, dne 23.VII. 1941

Predmet: ----------

U S T A Š K O M R E D A R S T V U
Židovski odsjek
u
Z A G R E B U.

Umoljavamo p.n. naslov za obavijest da li možemo u Židovske koncentracione logore otpremiti priposlane nam pošiljke hrane,rublja,obuće,te pismene obavijesti. Nadovezujemo,da istu funkciju obavljamo za sve logore tuzemstva i inozemstva.

Ujedno Vam saopćujemo da smo Vašim odobrenjem pregledali i otpremili u Židovske koncentracione logore zavojni materijal i lijekove.

Za dom spremni !

Tajnik: Predsjednik:

HRVATSKI CRVENI KRIŽ SREDIŠNJICA ZAGREB

ISPOSTAVA
USTAŠKOG REDARSTVA I POVJERENIŠTVA
ŽIDOVSKI ODSJEK
Br. 2141
25. Fe. 1947

Молба Црвеног крижа да достави храну и одјећу у логор

RAVNATELJSTVO USTAŠKOG REDARSTVA U ZAGREBU
ŽIDOVSKI ODSJEK

722

D O Z V O L A

Kojom se odobrava Dru Milivoju Schwarzu, liječniku iz Zagreba, da može lično odputovati u Gospić, i sobom ponijeti priručne ljekarne i dopunsku hranu za zatočene Židove u Karlobagu i Slanom na otoku Pagu, te Metajni-Barbatu na Pagu, Jadovnom na Velebitu i u Gospiću.

Po obavljenom poslu ima se Dr. S c h w a r z vratiti u Zagreb.

Ova se dozvola izdaje na temelju odobrenja Društva Crvenog Križa Nezavisne Države Hrvatske broj 7220-41 od 21. srpnja 1941. i broj 1261-41 od 25. srpnja 1941.

U Zagrebu, 25. srpnja 1941.

Predstojnik odsjeka:

ISPOSTAVA
USTAŠKOG REDARSTVENOG POVJERENIŠTVA
ŽIDOVSKI ODSJEK
Br. 2133
25/VII 1941

Дозвола др Шварцу да однесе лекове и храну у логор

INSTITUT ZA MIGRACIJE
Zagreb – Arhiv

RAVNATELJSTVO USTAŠKOG REDARSTVA
VELIKE ŽUPE ZAGORJE

BROJ: 542/41. Varaždin, dne 31/7 - 1941.

Ispostavi Ustaškog redarstvenog povjereničtva
(Židovski odsjek)
Z a g r e b .

1) Ovom uredu dolaze neprekidno zamolbe sa strane Židova, koji su odvedeni u Liku, tako i sa strane povjerenika u njihovim trgovinama, da im se pošalju novčani iznosi kao i odjevni predmeti.-

Izvolite nam odmah dostaviti meritorno rješenje, da li i u kojem opsegu imademo takvim zamolbama udovoljavati.-

2) Imade slučajeva, da je koji Židov imao odnose sa arijkama (seljakinjama) i slučajeva da sa arijevkama imadu djecu i sada traže , kako bi sebe zaštitili preko Velikog župana ,da ih se pusti iz internacije, da mogu sklopiti sa dotičnima brakove te ja tako dobivam od Velikoga župana zapovijedi ,da imadem ovakve ljude pustiti nesmetano.

ZA DOM - SPREMNI !

RAVNATELJSTVO USTAŠKOG REDARSTVA
VELIKE ŽUPE ZAGORJE

Упит Велике жупе Загорје у вези с поступком с Јеврејима и њиховом имовином

ШАРАНОВА ЈАМА – Јама почиње отвором 1,5×4 метра и таквом ширином пружа се до дубине од 12 метара, гдје се ширина јаме почиње незнатно повећавати да би на дну износила 4×6 метара (види нацрт).

Укупна дубина јаме износи 42,5 метара.

Дно јаме покривено је танким слојем туцаника, који је бачен у јаму вјероватно приликом градње ограде. Овај туцаник углавном је прекрио кости. У сјеверном дијелу дна јаме, гдје се оно пружа у облику једног канала, дебљина слоја костију износи 1,35 метара. Јама се пружа строго вертикално. Стијене су голе изузев уског вертикалног канала, који се пружа изнад сјеверног дијела дна јаме гдје су оне покривене танким слојем сиговине.

„НАШЕ ПЛАНИНЕ", Ревија Планинарског савеза Хрватске, Тихомир Пајалић

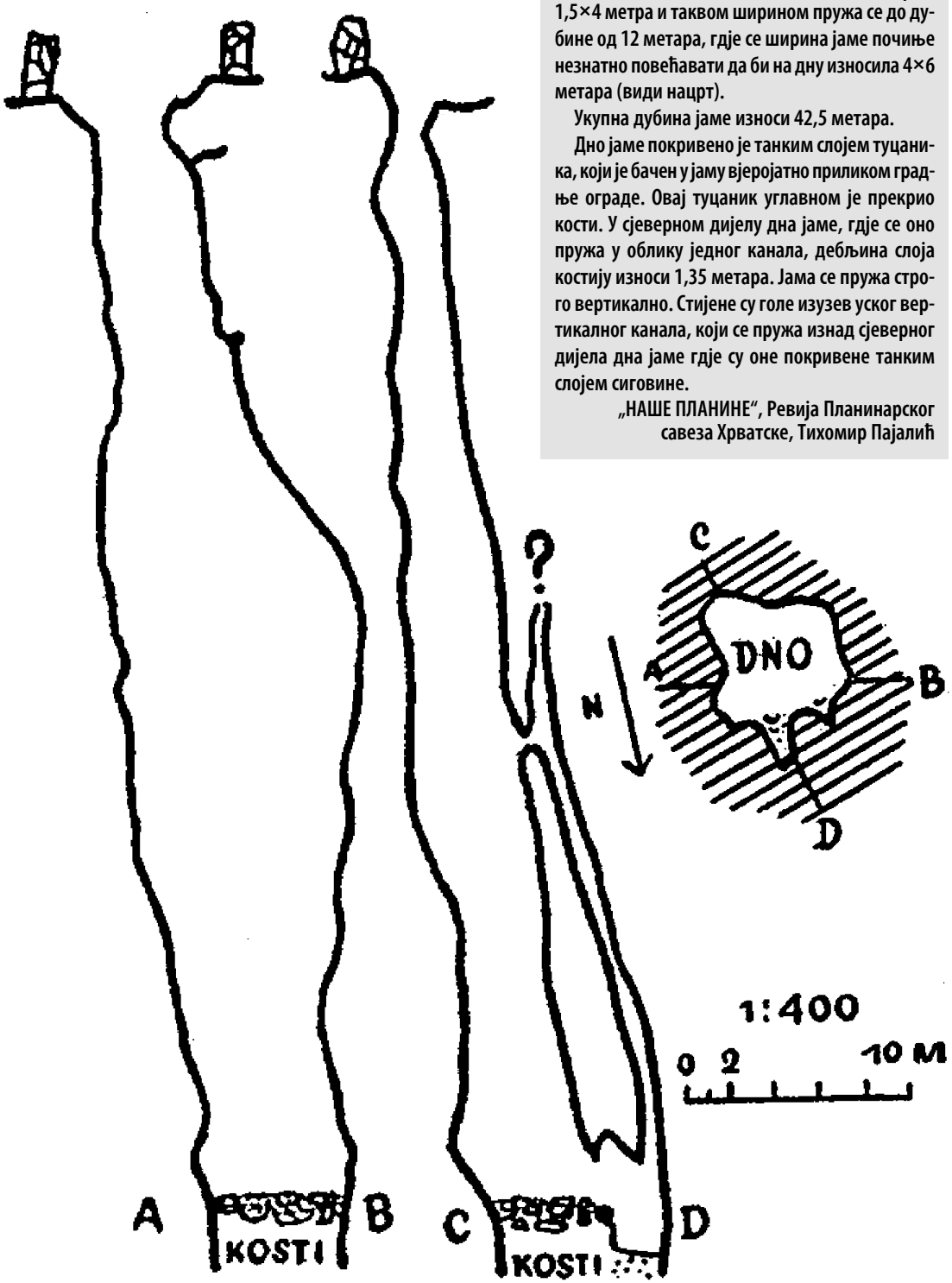

Шематски приказ Шаранове јаме

Јама Орешковић станови

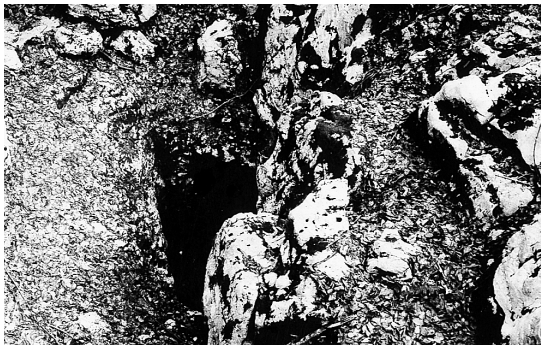

Шаранова јама

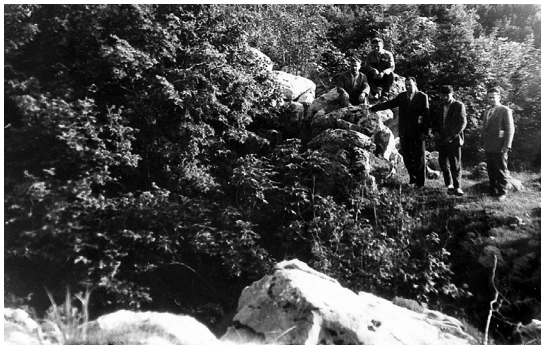

Шевића јама

Мацолина јама

Јама Угљенача

Јама у Ператовим Драгама

Иво Херенчић. Кад му је мама однела ручак, Херенчић јој је рекао да се и ми спакујемо да ћемо са татом заједно у Србију. Тата је остао у бојници три дана одакле је транспортиран за Јабланицу, а у међувремену смо и ми стигли у Јабланицу и мјесто да кренемо у Србију, како нам је то било казано, отишли смо у концентрациони логор 'Госпић'. Ту смо са татом били четири дана, а тада су нам рекли старјешине логора да се мушкарци издвоје од женских, да иду у Србију а да ћемо ми касније. Како су га тада одвели, са још много интерниираца, више га никада нисмо видјели, нити се када јавио, сигурно је убијен у Велебиту. Исти дан кад су ми тату одвели, и нас су пребацили за Башке Оштарије."[511]

Транспорти упућивани из Јабланице су стизали у Госпић након два или три дана. По доласку на жељезничку станицу, по већ утврђеном поступку, усташе су одвајали мушкарце од жена и дјеце, па су и оне који су стизали из Јабланице тако распоређивали. Мушкарце, углавном Србе, са жељезничке станице су директно одвозили у логор Јадовно и тамо убијали. Жене с дјецом су у мањем броју затварали у казниоицу Окружног суда, а углавном их смјештали у логор Овчара, одакле су их одвозили у логор Слана на Пагу или у логор Ступачиново код Башких Оштарија.

Од 750 мушкараца, жена и дјеце доведених у Јабланицу да буду уморени, Нијемци су 50 спасили на тај начин што су им дали пропуснице и упутили их у Србију, тако да је у четири наведена транспорта у логор Госпић упућено 700 људи, жена и дјеце. Ово су били посљедњи транспорти за Јадовно из Мостара. Но, хапшења и одвођења у логоре нису престала. Усташе су 13. и 15. августа похватали око 2.500 Срба, углавном жена и дјеце, и овог пута на превару. Предстојник мостарског редарства Крешо Крталић упутио је свим становницима српске националности позив, заведен под бр. 1119/41, да се сакупе на жељезничкој станици у Мостару, одакле ће бити спроведени у Србију, те да због тога требају понијети са собом до 50 кг пртљага, новац и драгоцјености, а станове или куће закључати и кључеве предати предстојништву редарства, у собу бр. 5. У позиву је запријетио свима који се не одазову да ће бити „најстроже кажњени". Прогласом је свим грађанима било забрањено да пружају помоћ Србима, било да преузму и сачувају нешто од ствари, или на неки други начин. И у Сарајеву је, у „Новом листу" од 16. јула, објављено упозорење у којем је запрећено грађанству: „У поводу чињенице да се неки Срби и Јевреји на редарствено предстојништво обраћају због разних разлога, упозоравају се сви Срби и Јевреји да се убудуће не смију обраћати на власт, јер осим тога што се неће удовољавати њиховим тражењима, бит ће још томе приведени казни."[512]

Срби који су 13. августа транспортовани из Мостара одвезени су у логор Цапраг, а тек један мањи број је, захваљујући опет Нијемцима, доспио у Земун. Наредна, далеко већа композиција, упућена је из Мостара 15. августа, преко Цапрага, директно у Глину. Ту су довезени и они који су били смјештени у Цапрагу. Распоређени су у Глини и Двору на Уни, као и у селима Брђани, Орахо-

[511] АБиХ, к. Мостар.
[512] ХАК, к. Јадовно.

вица и Дивуша, гдје су, заједно с тамошњим сељанима, радили на пољима под паском усташа, да би након више од два мјесеца, захваљујући томе што су Италијани 7. септембра преузели власт у Мостару, добили њихове пропуснице и преко Босанског Новог се вратили у Мостар и друга мјеста из којих су потицали.[513]

Током трајања италијанске власти у Мостару, прекинуто је масовно хапшење Срба и обустављено њихово исељавање. Италијанска војска је тада извршила и реокупацију Лике и забранила убијање Срба и Јевреја у комплексу усташког логора Јадовно. Због тога су Равнатељство за јавни ред и сигурност у Загребу и његов државни тајник Кватерник послали 16. августа у 21,40 сати свим „подручним властима" телеграм са налогом да се „одмах обустави свако одашиљање заточеника у Госпић". За Србе у Мостару и његовој околини било је касно. Они су у великом броју већ били побијени, расељени или су чекали смрт у усташким логорима. Ово потврђује и Предстојништво градског редарства Мостар у свом извјештају од 26. августа 1941. упућеном Великој жупи Хум, у којем је обавјештава да је од 5.000 грађана српске националности који су живјели у Мостару, остало само 852, у које нису урачунати они из мјешаних бракова, као и они који су до тог времена силом прешли у католичку вјеру.[514]

Истовремено с хапшењем Срба и Јевреја у Мостару и његовој околини, усташе су отпочели да пљачкају, хапсе, одводе у логоре и убијају Србе у Фочи и околини. Под надзором трговца Узеира Хакибобића, организацију злочина су проводили логорник Алија Гогалија, по занимању лађар, затим таборник Миле Кукавица, старјешина среског суда Хајловић, те кафеција Мујага Лукарић. Муслиманске усташе су провaљивали у српске куће и пљачкале вредније предмете, живежне намирнице, стоку и друго. Они су у Фочи и околини похватали 56 Срба, одвели их у Сарајево и жељезницом транспортовали у Госпић, односно Јадовно. Поред ових 56, у самој Фочи су 12. јуна ухапсили 60 Срба, које су мучили и убили у једном подруму, а убијене одвезли и бацили у Дрину.[515]

У Стоцу и његовој околини су хапшења Срба почела 29. маја. Ухапшене су затварали у једну шталу усташког логора, гдје су их злостављали тукући их пендрецима и кундацима. У њој су многи подлегли батинама, међу којима и Вељко Михић и Ристо Михољевић. Једну групу људи су 20. јуна извели из стаје логора-прихватилишта и негдје их поубијали, док су Славка Михића одвели у оружничку станицу и тамо га убили. Србе из Стоца су усташе 21. јуна позвали на присилни рад. Мушкарци су, као у Огулину, Винковцима, Бијељини и другим градовима, чистили улице или рушили старе куће, док су жене рибале подове и обављале низ других тешких послова, трпећи увреде и понижења. Србе које су похапсили 22. и 23. јуна, усташе су повезали жицом и у два камиона их одвезли у Љубиње, гдје су их побили и бацили у једну јаму, како наводи њихов спроводник Мујо Рецић који их је возио камионом. Сљедећу групу

[513] Записник ЗКРЗ бр. 186 од 12. маја 1945, ХАК, к. Мостар.
[514] Менсур Сеферовић, *н. д.*
[515] АЈ, фасц. 918, АБиХ, Сарајево, ЗКРЗ, кут. 98, Фоча.

Срба, које су похватали у Стоцу и селима Ошањићима и Попрати, привели су 25. јуна у затвор среског суда и начелства, гдје су их мучили и тако што су им давали да пију слану воду, како би умирали од жеђи. У затвору су подлегли Илија Поповић и Михо Ружић, док су Бранка Радана и Перу Биберчића извели из затвора и убили у шуми званој Дубраве. Све остале, онако полумртве, одвезли су камионима и побили на Видовом пољу код Стоца. У претходно већ ископане јаме, усташе су након клања побацали, што мртвих што полуживих, 275 Срба из Стоца и његове околине.

Три стотине усташа из Стоца и Љубушког, на челу с логорником Марком Чавићем, 27. јуна је опколило српско село Берковиће и ножевима усмртило све које су похватали. Тада су заувијек ишчезле цијеле породице: Милана Вуковића, са шест чланова, Душана Хајловића од пет, Трипе Биберчића од 17, Марка Васковића од пет чланова... „Душана Хајловића, трговца из Берковића, исјекли су на комаде и кували месо у котлу, те нагнали његову жену и дјецу да једу месо а послије и њих заклали. Усташе су Србима вадили очи и те очи су доносили у Столац и показивали другима, те се хвалили колико су српских очију извадили у селу Берковићи. Мјештани читавог села су крвави. Усташе су чешће тако одлазили у друга сусједна српска села и вршили покоље и пљачке а када би се с пљачком враћали у Столац, онда су се враћали с пјесмом: 'Бој се бије за слободу Хрватске' или 'Марширала – марширала, Павелића гарда'. Тако су усташе поклале и већи број српског становништва у селу Опћани, Ошањићи, Попрате, Влаховићи и Дубраве."[516]

Усташе су 27. и 28. јуна похватали и Србе из села Прењ, побили их и бацили у Вучкову јаму.

И 31. јула је у Стоцу и околини похапшен велики број Срба, који су сљедећег дана свирепо побијени у шуми код села Дубраве, крај Стоца.

Све до Илиндана, усташе никога из овог краја нису транспортовале у логор Госпић. Међутим, Србе похватане на сам Илиндан, 2. августа, око стотину мушкараца, жена и дјеце, под изговором да их воде на покрштавање, стрпали су у затвор среског суда, одузели им кључеве од кућа и станова, новац, накит и друге вриједније предмете и у ноћи између 2. и 3. августа одвезли их у Мостар, гдје су придружени похваћаним мостарским Србима, а затим сви транспортовани у Загреб. Одавде су упућени у Цапраг и Нову Градишку, гдје су задржани од 6. до 8. августа, а затим враћени у Загреб, да би у затвореним теретним жељезничким вагонима били транспортовани у логор Госпић, гдје су стигли 9. августа. На жељезничкој станици су мушкарци, по редовном поступку, повезани жицом и ланцима, те пјешице одведени у казниоицу Окружног суда, а жене с дјецом у сабирни логор Овчара. Већина ових жена и дјеце из Стоца, Мостара, Љубиња, Требиња и Дубровника, као и оне које су у Госпић допремљене послије 10. августа, одвезени су из логора Овчара 16. августа око 15 сати. Натрпани су у четири камиона и кренули у правцу Карлобага, упућени у логор Слана на Пагу, у који никад нису стигли. Наиме, у логору је управо боравила

[516] Записник од 16. априла 1942, АЈ, фасц. 919.

нека комисија састављена од њемачких и усташких официра. Да Нијемци не би видјели масу нових заточеника, доспјелих у логор са женама и дјецом, усташе су све који су се налазили у два од ова четири камиона одвезли из Карлобага, и кроз Пашка врата их одвели до мјеста на којем су биле ископане јаме – ровови, и ту их поклали, а један број су побили још у току превожења и бацили у море. И сви други Срби који су тих дана из Госпића упућивани у Слану, због присуства ове комисије, убијани су путем, а једним дијелом, прикривено од Нијемаца, пребацивани у Ћаску, село до Барбата, и тамо нестајали заувијек. Након масовних убистава жена и дјеце, која су обављали ноћу, усташе су у свануће дана долазили на пристаниште Слана пјевајући.[517]

Трећи камион је такође стигао у Карлобаг, али је из наведених разлога враћен у Башке Оштарије, а четврти се покварио на путу, 4 км од Башких Оштарија, па су се заточеници из њега вратили пјешице. Усташе су све жене и дјецу затворили у штале. Овдје је од батина умрла старица Анђа Таминковић из Стоца, која је била у камиону који се из Карлобага вратио у Оштарије. Њу су усташе окривили да је уза се имала бомбе, па су је, онако стару и изнемоглу, ударали кундацима и штаповима док је нису усмртили.

У овим шталама су жене с дјецом провеле два мукотрпна дана и једну ноћ. Мара Церовина, Јованка Грубјеша, Аника Новокмет, Фимија Тохоль, Анђа и Душанка Биберчић у својим изјавама описују свој боравак у шталама: „За вријеме ноћи коју смо ту провеле, дошле су усташе у шталу, пролазиле кроз те просторије, газиле нам ноге и руке немилице. Говорили нам невјеројатно безобразне ријечи и питали гдје су те лијепе жене и дјевојке, гдје су лијепе Српкиње, звали их да изађу напоље и говорили такве ријечи да их ми не можемо понављати. Нама је застао дах. Збиле смо се једна до друге, а све млађе дјевојке и жене посакривале су старије, тако да су на њих легле и сакриле их својим тијелима. Кроз прву просторију прошле су усташе не палећи своје електричне лампе. У другој просторији су освијетлили и даље на исти начин безобразно позивали жене и дјевојке. Претрнуле смо од страха помишљајући на најгоре. Срећом спасила нас је на свој начин једна од наших сапатница.“[518]

У вријеме боравка жена и дјеце у овим шталама, усташе су из казнионице Окружног суда Госпић у два камиона довезли Србе – очеве, браћу, дједове заточених жена и дјеце, и искрцали их на само 30 метара од њих. Једни другима нису смјели прићи, нити ријеч проговорити. Нијемо су се посматрали, знајући да се посљедњи пут виде. Уз псовке и батине, усташе су искрцане одвели

[517] Хисторијски архив Ријека, Паг, кут. 2207. Изјава злочинаца Јосе Докозића, Анте Кустића, Шиме Датковића и других. Они спомињу имена већег броја извршилаца злочина, међу којима Ивицу Томљеновића и Ивицу Дошена из Луковог Шугарја, Ивана и Николу Матијевића из Призне, Гргу Врбана и Милу Смојвера из Цесарице (Грга Врбан је 1945. доспио у партизане, прим. аутора); ХАК, ф. Окружни суд Госпић, Изјава Ане Фајдић из Госпића од 13. септембра 1947. Ана и њена сестра су биле оптужене да помажу комунисту Јакова Блажевића. Њих двије је, као Хрватице, још на Пагу избавио усташа Зубовић и вратио их у затвор у Госпић. Ана у изјави наводи: „Српкиње су одведене на једно брдашце. Чуле смо на броду јаук. Усташе су се повратиле на брод ујутро око 3 сата уз веселье, како су све оне Србе поклале.“

[518] AJ, фасц. 919.

тек нешто даље, у Ступачиново, гдје су их мађевима побили и бацили у јаму Бадањ. Свједокиње наводе да су међу приспјелима препознале Симу Биберчића из Љубиња, са сином Озреном, Аника Новокмет је видјела оца и брата, Душанка Биберчић брата Душана, Јованка Грубјеша свога Гаврила и Владу, Фимија Тохољ супруга Ристу и тако редом. Препознале су и Јована Тошовића, књижара из Дубровника, и његова два сина, Душана и Богдана, те Милана Милушића, трговца из Мостара, Милана Месаровића, Миху Ножића и друге.[519]

Стана Марковић, која је из Мостара упућена у Госпић 8. августа, била је у групи жена и дјеце у Башким Оштаријама коју усташе нису доспјели побити због доласка италијанске војске. Она је у својој изјави навела: „Недалеко нас скинули су људе с камиона, међу њима и мога сина Жарка, одвели су их између двије куће и више их никада нико није видио.“[520] Истим камионима којима су у Башке Оштарије довезли мушкарце, усташе су жене и дјецу које због наиласка италијанске војске нису успјели побити вратили у логор Овчара. А одатле су их, заједно са осталима из Госпића, пребацили 21. августа, трећим по реду транспортом, у логор Јастребарско и друге логоре.

Поред оних које су транспортовали у Јадовно, усташе су један број Срба које су крајем јула и почетком августа похватали у Стоцу и оближњим српским насељима бацили у јаму на Бивољем брду, удаљеном 3–4 км од села Доманови-ћа.[521] Из ове јаме, у коју је 4. августа бачено 46 Срба из села Опличића, успјели су се извући Јово Пере Пелкић и Мирко Саве Љачић. Сљедећег дана, усташе су у истом селу ухватили још 14 Срба, побили их и бацили у јаму Какауша.[522]

По одласку Италијана, крајем маја, у Љубиње су дошли усташе из Требиња, које је Мехо Козлић дочекао поздравним ријечима пуним пријетњи српском народу. За усташког повјереника је постављен гимназијалац Јуре Бороје, а за његовог замјеника Јуре Грандић из Љубушког. Требињске усташке су помогли љубињским у организацији власти у Љубињу и одмах отпочели да хапсе Србе и претресају њихова домаћинства. Међутим, у првим данима нису имали видљивих успјеха, јер су мушкарци из овог краја побјегли у оближње шуме. Због тога су њихове супруге и дјецу увјеравали у добре намјере власти, како би оне своје људе наговориле да се из шума поврате кућама. Но, пошто то није успијевало, тежећи да на сваки начин остваре свој циљ, усташе су у селу Капавица убиле усташу Муслимана, иначе сакатог просјака старог 18 година, и огласили да су то учинили Срби – четници. Овај гнусни злочин над својим човјеком узели су као повод за хапшење и убијање Срба у селима око Љубиња. Похватане су одводили до јаме Голубинка, усмрћивали их ножевима и суновраћивали у њу. Бијегом из овог пакла спасио се Вукан Климент, који је први обавијестио народ у овом крају о оном што се дешава похваћаним Србима. У пет дана мје-

[519] *Исто.*

[520] Изјава Стане Марковић од 16. маја 1945, АБиХ, кут. Мостар.

[521] Записник ЗКРЗ Столац од 11. јула 1946, АБиХ, Сарајево. На Бивољем брду, у махали Кевчићи, усташе су 25/26. јуна, те јула и августа 1941, у јаму звану Голубиње бацили више стотина Срба, а затим су јаму затрпали.

[522] *Исто.*

сеца јуна, усташе су похватали већи број људи из села Капавица, Ранковац и Влаховић и побили их у „част“ рођендана поглавника Павелића.[523]

Тада је, заједно са 49 Срба из Љубиња, у јаму Голубинка бачен и срески начелник из Стоца, Мико Заковић, по националности Хрват. Муслиманске усташе ни њега нису поштједели, јер је био поштован од свих људи, без обзира на њихову вјерску и националну припадност. Српски народ је обузела паника. Мушкарци су избјегли у шуме остављајући све своје, спасавајући голе животе. У жељи да поврате оне који су избјегли у шуме, усташе су за неко вријеме обуставили хапшења, објашњавајући да је то поглавникова наредба. Ишли су по селима и увјеравали српско становништво да се ничег не боји говорећи да се избјегли домаћини могу слободно вратити кућама, јер им не пријети никаква опасност уколико мирно обављају своје послове. Народ су убјеђивали и помоћу бројних плаката, на којима је писало да ће сваки поданик хрватске државе, ма које вјере био, уживати сва права и нико га неће дирати, само ако је лојалан. Истовремено, Србе су позивали да добро отворе очи и пазе шта раде, јер ће у противном случају слиједити одмазда и за сваког убијеног усташу ће бити побијено стотину Срба мушкараца.

„Добронамјерне“ усташе су вршљали по селима, наговарајући жене да оду по своје супруге и поврате их домовима, гдје им нико неће наносити зло. Јавно су оглашавали рокове до којих се они могу слободно вратити кућама. Да би што увјерљивије исказали своју добру вољу и намјеру да никоме ништа нажао не учине, скидали су униформе и без оружја пролазили српским селима. Нажалост, опет је велик дио српског становништва повјеровао да су све патње и страхоте прошле, повратио се кућама и оплакујући своје мртве, наставио редовне послове на пољима, будући да су пољски радови били у највећем јеку. Но, они опрезнији нису вјеровали лажима, па су искористили вријеме „мира“, набавили пропуснице и пребјегли у Србију. Они који су се вратили кућама, у миру су поживјели само неколико дана. Из телеграма Велике жупе Дубрава – Дубровник од 5. августа, упућеног Павелићевом опуномоћенику у Мостару Владимиру Лакси, сазнајемо да је, по наређењу усташког повјереника за Босну и Херцеговину Јуре Францетића, тајни број 378 од 31. јула 1941, управо у вријеме „мира“, на подручју Љубиња ухапшено 235 лица православне вјере, од којих је 145 упућено у логор Јадовно, међу њима 80 % жена и дјеце, док је 90 особа, углавном жена и дјеце, исељено, под изговором да се о њима нема ко старати, јер су мушкарци ухапшени.

У допису котарске области Љубиње од 18. августа наводи се да су усташе, према окружници Државног равнатељства за понову, пописали сву имовину преосталу иза Срба транспортованих у логор Јадовно и да је велики број крупне и ситне стоке усташки логор у Љубињу самовољно раздијелио Хрватима ци-

[523] „Јавност“, Сарајево, бр. 8, 8. децембар 1990. У јаму Голубинку је бачено и 500 Срба из села Пребиловаца, укупно око 860 Срба, од којих су 300 били дјеца. „Поломљене жртве су се сурвавале до дубине од 50 метара. Сретније међу њима, оне који су били бачени први, смрт је задесила истог момента када су се распрснули на каменом дну јаме. Несретнији међу њима умирали су полако зарођени међу удове својих претходника.“

вилима или поклао за своје потребе.[524] Тих дана, посебно 1. августа и на Илиндан, 2. августа, Срби су се поновно увјерили да су преварени, да су сва усмена и писмена обећања мирног живота била само мамац да се што више избјеглих врати кућама. Усташе су их изненадили, масовно хапсећи све мушко, женско, дјецу, здраве и болесне.[525]

Као и у другим наведеним херцеговачким мјестима, свима су приликом хапшења говорили да их селе у Србију и да собом могу понети новац, злато, накит и друге вредније предмете. Оне који при себи нису имали ништа, а имали су имовину код куће, одводили су до њихових станова како би узели оно што су могли понијети са собом. На своје запрепашћење, многи су у становима затицали усташе како прекопавају по њиховим стварима и пљачкају, претварајући се да праве попис инвентара. Ради увјерљивости, усташе су им говорили да их је поглавник помиловао и да ће бити одвезени у Србију у замјену за неке Хрвате из Србије, чије ће куће и имања добити, а ти Хрвати ће ући у њихове. Међутим, умјесто у Србију, похватани Срби су око 16 сати изведени из љубињског затвора и укрцани у камион, те одвезени према Мостару. Ту се нашло девет породица из Љубиња, укупно 38 глава. Усташе су их само на кратко задржали у Мостару, а затим превезли у логор у Јабланицу. Ту су затекли око 300 мушкараца, жена и дјеце из Мостара и оближњих мјеста. Фимија Тохоль у изјави каже да су их по доласку „смјестили у касарну у којој су прозори били заковани даскама, тако да је у собама и по дану био мрак. Сутрадан је била недеља. Нас нису пуштали из соба. Но, кад је из Сарајева стигла њемачка војна комисија, извели су нас у двориште пред њу. Нијемци су нас фотографисали, прегледали просторије у којима смо били смјештени и наредили усташама да дигну даске с прозора, а нас да пуштају на чист ваздух на двориште. Када су Нијемци отишли, усташе нису дизали даске с прозора и ми смо даље остали у мраку и без довољно зрака.“[526]

Тог 2. августа је пред читаоницом у Љубињу остало око 200 мушкараца, жена и дјеце из 54 српске породице. Они нису упућени у Госпић, већ су побијени негдје у околици Љубиња.

У Требиње је дошла и једна чета домобрана, у чијем саставу је било и осам усташа из Загреба. Да би нашли повод за хапшење и убијање Срба, они су 31. маја око 22 сата пуцали по граду, а становништво обавјестили о тобожњем нападу четника на Требиње. Послије тога су кренули да обилазе српске куће, пљачкају и убијају. Тих дана су убили Милана Брковића, Васу Бабића, Влатка Паликућу, Душана Ногулића, Владу Поповића, Илију Кукурића, Шћепу Бурића, Милована Лечића и неколико других. Тада су тражили и Стевана Бретића, који је имао трговину, али је он дан раније успио побјећи у Црну Гору. Његова супруга се склонила у стан полицијског стражара Хакије Шарана, који је становао у њиховој кући. Међутим, бојећи се за себе, он ју је присилио да изиђе из његовога стана на улицу, гдје је наишла на леш Шћепе Бурића Жутог,

[524] АВИИ, а. НДХ, кут. 308, рег. бр. 211.
[525] Изјава Фимије Тохоль и других. Записник од 16. априла 1942, AJ, фасц. 919.
[526] *Исто.*

месарског помоћника у њеној радњи. Као поремећена памећу, заређала је по селима, обавјештавајући људе да бјеже, јер ће их усташе побити. Захваљујући њој, један број људи, жена и дјеце успио је побјећи у Црну Гору.

Јованка Тешановић у својој изјави свједочи о тим збивањима: „Била сам у кући моје пријатељице Стоје Брковић, мајке петоро дјеце, којој су убили мужа Милана. Посјетила сам је заједно с неким другим женама док је леш њезиног мужа још био у кући. Она ми је причала да су усташе провалиле пред зору у њихов стан и извршиле претрес. Тражили су војничке ствари, оружје и друго. Нису ништа нашли јер ничега није ни било. Међутим, она је видјела како је један усташа извадио из џепа неколико пушчаних метака и турио их у фијоку ноћног ормарића. На то су јој оштро подвикнули како говори да нема ништа од оружја, када су ето нашли те патроне. Послије тога су из пушке убили јој мужа и отишли.“[527]

Тих дана су усташе у Требињу и околним селима похватали 120 Срба. Већину су одвели до мјеста између села Придворци и Тодорићи и побацали их у Придворичку јаму, претходно их усмртивши маљевима. Организатор овог злочина, који се догодио 23/24. јуна, био је Мухамед Шарић, усташки таборник у Требињу, родом из Стоца. Становници овог краја су за масакр сазнали тек неколико дана касније, када су им се из Црне Горе јавили Јефто Шкоро и још тројица њихових мјештана, који су, иако рањени, успјели побјећи из јаме. Они су описали злочин над јамом и направили попис побијених људи. Према њиховом свједочењу, осим маљевима, усташе су их усмрћивали и ударањем каменом у главу. У исто вријеме, усташе су похватали 161 Србина из села Мркоњићи, Туље, Дријењани, Драчево, Чваљина, Попово поље, Сливница, Дубљани и Шћепанов До. Затворили су их у школу села Величани, гдје су их страховито мучили, потом одвели у Ржани До, побили их и бацили у јаму Блатина, која се налази уз пут Столац–Требиње. С мјеста злочина су побјегли Божо Пандо, Ђуро Косовић, Јово Кораћ, Перо Нисита и Поповић из села Дријењана. Они су оставили свједочанство о преживљеним страхотама.[528]

Све до Илиндана, као и у другим мјестима, усташе нису одводили Србе из Требиња у логор Госпић. А на празнични дан су похватали неколико мушкараца и четири жене, међу којима Јованку Тешановић и Милеву Перковић, одвезли их у Мостар и затворили у школу „Краљица Марија“. У овој групи је посебно мучен Душан Рајковић, који је молио да га не туку „јер је прешао на католичку вјеру и да је Хрват“.[529] Истог дана пред ноћ, усташе су их из Мостара, заједно с другим ухапшеним Србима, отпремили у јабланички логор, а одатле у Госпић. Тих дана су усташе хапсили Србе и у Коњицу и Дрнишу. Из ових мјеста су у Мостар, Јабланицу и Госпић отпремили око 56 мушкараца.[530]

У Дубровнику усташе хапсе Србе појединачно од 17. априла, а током јуна, јула и августа масовно, као и у другим крајевима НДХ – мушкарце, жене

[527] Изјава Јованке Тешановић и Милеве Перковић од 17. априла 1942, AJ, фасц. 919.
[528] АБиХ, КРЗ, Требиње, кут. 20.
[529] Изјава Јованке Тешановић и Милеве Перковић од 17. априла 1942, AJ, фасц. 919.
[530] Архив ОС, а. НДХ, к. 189, рег. бр. 6/2.

и дјецу. Хапшења, мучења и пљачкања се проводе у организацији Ђ. Ивковића, шефа усташког редарства, Иве Ројнице, стожерника, Младена Каштелана, усташког логорника, Мирка Живковића, шефа полиције, и њихових највјернијих помагача Анте Ројнице, Пере Кристанића, Антуна Главана, Влахе Матичевића, Антуна Дужевића, Виктора Подгорског, Мате Буразина, Нике Ђураша, Анте Тасовца, Марцела Бркана, Иве Бркана, Трипе Мјештанека, Мате Ђураша, Карла Шифера, Томе и Иве Модромија и других.[531] Србе похватане у Дубровнику спроводе 26. јуна у Сарајево, у пратњи усташких агената Виктора Подгорског и Мије Балаћа, привремено их затварају у Хасан-кулу, одакле их након 12 дана, заједно са Србима из Сарајева, транспортују у логор Даница. Ту су били заточени око осам дана, а онда, у једној од пет жељезничких композиција, упућени у логор Јадовно.[532]

У Дубровнику је већи број Срба похапшен у времену од 27. јула до 5. августа. Група Срба похватаних 1. августа, у којој су били Јово Тошовић, његови синови Душан и Богдан, супруга Милка, Корчуланин, приватни чиновник, са супругом и кћерком, један поморски капетан из Цавтата и неколико Срба католика, сељака из околине Дубровника, отпремљена је, повезаних руку, ударана кундацима, једним камионом за Мостар. Овдје су их задржали два дана, а потом, заједно с једном већом скупином заточеника, транспортовали у логор Јабланица, да би их у једној од пет жељезничких композиција, преко Славонског Брода и Загреба, упутили у логор Јадовно.[533]

Милка Тошовић је прошла мученички пут ухапшених Срба из Дубровника и Херцеговине и у Башким Оштаријама видјела како испребијане и осакаћене људе искрцавају из камиона, да би их пјешице одвели у Ступачиново, гдје су побијени и бачени у јаму Бадањ. Међу њима су били и њен муж Јово и синови Душан и Богдан. У својој изјави од 25. фебруара 1942. она је навела: „Послије слома Југославије Дубровник је запосјела италијанска војска и док је год она тамо била, био је мир и ред. Усташе су и тада били у Дубровнику, али су били мирни, јер нису смјели од италијанске војске чинити никаква злодјела.

Дана 28. јуна 1941. ушла је у Дубровник хрватска војска и преузела власт, а кратко вријеме послије тога усташе су почели прогонити Србе, како православне тако и католике. Сви ми ухапшени 1. августа стрпани смо у један камион са везаним рукама на леђима и спроведени у Мостар. Пригодом везања у Дубровнику мој муж се је жалио да су му јако стегнули руке, а један усташа га је зато руком ударио по устима тако снажно да му је цурила крв из уста. И мене је тада један усташа ударио по лицу...“[534]

У Дубровнику су усташе сљедећу групу Срба похватали 3. августа. Изненађени, ноћу су ухапшени Милка, Милан, Гојко, Босилька и Петар Иванко-

[531] Записник Градске комисије за ратне злочине Дубровник од 9. децембра 1944. и од 14. маја 1945, ХАК, кут. Јадовно.

[532] Записник Градске комисије за ратне злочине Дубровник од 16. децембра 1944, ХАК, кут. Јадовно.

[533] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 1764/47, кут. 144.

[534] АХ, ЗКРЗ 1764/47, 149.

вић, Загорка Тошовић, породица Спаравало, породица Чорлија и неколико других. Тада су усташе ухапсили Спасу Иванковића, његову супругу Марију, мајку Еуфинију, и дјецу Бориса и Љиљану и све их затворили у гаражу куће Банац на Плочама. Око 4 сата изјутра, одвезли су их аутобусом у Мостар и предали усташком сатнику Ивану Херенчићу. У Мостару су Спасу Иванковића и његову породицу пустили на слободу по молби његове супруге, која је по националности била Хрватица. Она је успјела да ослободи своју породицу преко родбине и познаника, под условом да сви прећу у католичку вјеру. Сви остали су одвезени из Мостара већ 4. августа увече. Заједно с другим ухапшеним Србима, у једном жељезничком транспорту, у сточним вагонима, преко Босанског Брода и Загреба, упућени су у Госпић, односно логор Јадовно. Божица Тошовић је од своје мајке Загорке 11. августа примила посљедњу дописницу из Госпића. „Иза тога никаквог гласа од мајке нисам добила." То потврђује да је овај транспорт Срба стигао у Госпић и да су људи побијени у логору Јадовно или у неком од помоћних логора на Велебиту.[535]

Према расположивим изворима, усташе су у ноћи између 4. и 5. августа у Дубровнику и околини похватали још једну групу Срба. И њих су превезли у Мостар, а затим устаљеним путем, уз злостављања, жеђ и глад, у теретним вагонима, заједно с другим заточеницима, преко Сарајева, Босанског и Славонског Брода и Загреба, отпремили у логор Јадовно. У овом транспорту је био и Благоје Вукићевић, чија је сестра Зорка примила његову дописницу из Госпића, датирану 12. августа. Ни он се послије тога није више јавио. Убијен је на Велебиту.

* * *

Из овог кратког прегледа начина на које су хапшени људи с подручја НДХ и потом транспортовани у усташки логор Јадовно, израђеног на основу архивских и бројних других извора, које сам успио сакупити истражујући злочине у овом комплексу логора, може се са сигурношћу закључити: усташка, квислиншка и клеро-фашистичка творевина НДХ је од првог дана успостављања, 10. априла 1941. године, свакодневно, досљедно и свестрано, проводила знатно раније осмишљени план геноцида над српским и јеврејским народом, у циљу њиховог потпуног истребљења у Хрватској. Логор Јадовно на Велебиту, са својим помоћним логорима и безданим велебитским јамама, био је први логор масовне смрти у НДХ. У њему су усташке власти организовано и систематски злостављале невине људе, мучећи их на неописиве начине. Хватали их и затварали у свим крајевима НДХ, садистички се иживљавајући за вријеме хапшења, у затворима, приликом транспортовања, а посебно прије но што би их усмртили над ископаним или природним безданим јамама.

Нажалост, на основу расположиве документације нисам могао да са сигурношћу утврдим зашто су усташе транспортовали хиљаде и хиљаде Срба и

[535] ХАК, кут. Јадовно, Записник Градске комисије за утврђивање злочина, Дубровник, 14. маја 1945.

Јевреја у Госпић, на Велебит и на оток Паг. То питање се поставља тим прије што су их готово свакодневно хапсили и убијали у мјестима у којима су живјели, у њиховим домовима, или у околини, а лешеве бацали у оближње ријеке, јаме или ископане масовне гробнице.

Навео сам примјер да су и грађани у Шиду питали: „Куд их возите кад их можете и овдје побити?“ Такође у Госпићу, кад су на жељезничкој станици добацивали: „Куд сте их довезли кад сте их и тамо могли побити?“

Какав се закључак може извући из чињеница у расположивој архивској грађи, свједочења преживјелих и изјава злочинаца? Усташке власти су се користиле многим лажима, преварама, обманама, лицемјерством и подвалама како би што брже и на што ефикаснији начин похватале што више српског становништва и затрле му трагове у НДХ. Због тога су једне убијали у њиховим и оближњим мјестима, а друге транспортовали што даље, на Велебит и оток Паг, објашњавајући да их пресељавају у Србију, одводе на рад у Њемачку или на покрштавање, како би након преласка у католичку вјеру мирно живјели и радили. Многе су тиме заварали, па су и цијеле породице долазиле на означена мјеста ради покрштавања, одласка на рад у Њемачку или пресељења у Србију. Све је текло брзо и по плану, а најмасовније у јуну, јулу и августу 1941, када су се свакодневно многе теретне жељезничке композиције, накрцане Србима и Јеврејима, слијевале у Госпић.

Усташке власти су остваривале више својих циљева. Људи су вјеровали обећањима да им се ништа зло неће догодити, јер ни за шта и нису криви, па су се најчешће одазивали и усташе би их лако хапсили. Они који су остајали код кућа такође су вјеровали да су се њихови најмилији „пресељењем у Србију“ и „одласком на рад у Њемачку“ спасили сигурне смрти. Веома је значајно и то што су усташке власти у комплекса логора Јадовно имале најјефтиније губилиште на свијету. Ту није било ни зграда, кухиња, санитарних чворова... Гладне, жедне и изнемогле људе су убијали једноставно, без превелике употребе ватреног оружја и утрошка муниције, ударајући их мацолама, ножевима, сјекирама, батовима. Сурвавали су их у природне бездане јаме, које су могле прогутати неограничен број жртава. Највећи издатак који је држава морала издвојити за усмрћивање хиљада Срба и Јевреја у логору Јадовно и његовим губилиштима представљао је превоз жељезничким композицијама, уз неколико бунтова бодљикаве жице и мању количину живог креча, којим су посипали лешеве да отклоне задах распадања.

Из свих свједочанстава о хапшењу, затварању, пљачкању, убијању и транспортовању жртава у логор Јадовно видљиво је да су Срби прогањани свакодневно. Ипак, најмасовнија страдања су услиједила у вријеме православних празника: на Ђурђевдан, 6. маја, на Видовдан, 28. јуна, и на Илиндан, 2. августа. Илиндан 1941. је за српски народ у НДХ био један од најтрагичнијих дана. Тада је хрватска војска била посебно активна, масовно хватајући, затварајући, мучећи, одводећи и убијајући невине људе. Звјерства почињена у овом логору су била толико стравична да их је готово немогуће описати. Успомена на мртве завриједује да буду бар забиљежена.

V

МУЧЕЊЕ И ЛИКВИДАЦИЈА ЗАТВОРЕНИКА

Методи мучења и убијања

Ни најбујнија машта не би могла вјерно дочарати све оно што се збивало у усташком логору Јадовно, у његовим помоћним логорима, над бројним безданим јамама и на стратиштима. Готово је немогуће описати шта су све усташки зликовци радили с недужним народом.

Сачувани су многи документи, записници, извјештаји, објављене бројне изјаве, саслушања злочинаца и преживјелих из јама, али су све то само блиједе слике језиве збиље. Злочини почињени над невиним српским и јеврејским народом у комплексу логора Јадовно по својој бруталности превазилазе оно што и упућени познавалац људске психе може претпоставити да је хумано биће у стању да направи.

Када се погледа број жртава у Јадовном, у комплексу његових логора, који су се развијали нагло и трајали од средине априла до половине августа 1941. године, дакле само четири мјесеца, онда читалац може себи предочити размјере зла и бар наслутити окрутност којом је провођено.

Свакодневно, из свих крајева НДХ, ухапшени су довожени у Госпић, гдје су углавном задржавани и мучени, а онда отпремани у логоре Јадовно и Слана, односно на губилишта, или су пак упућивани директно на стратишта. Успут су опет премлаћивани, да би изнемогли и полуживи били убијани, или чак живи бацани у прождрљива гротла велебитских јама. Многобројни документи, изјаве преживјелих и самих злочинаца детаљно приказују злостављања којима су људи били изложени од момента хапшења, током боравка у логорима и на самим губилиштима. Сва свједочанства јасно говоре да је при ликвидацији већ изнемоглих и изнакажених људи, усташама био уобичајен, а како изгледа и омиљен начин убијања ударање мањем, тзв. мацолом.

Мацолу, тежине око три килограма, користили су за убијање већине жртава, без обзира на узраст и пол, али најчешће усмрћујући жене и дјецу, уколико их не би живе побацали у јаме. Мушкарце су, осим мацолом, убијали и ножевима. Током превожења из Карлобага на Паг, у логор Слана, усташе су употребљавали камење – прво би везивали повећи камен за тијело жртве, оптерећујући га како би потонуло у море, а зати су жртву ударали другим каменом у главу. Многи су лешеви данима плутали површином мора, јер тијела нису била довољно оптерећена или се одријешио утег. Кад би се из понора на Велебиту зачули јауци оних који су још били живи, посебно ноћу, усташе су у гротло убацивали бомбе како би их докрајчили.

Прије но што би их убили, усташе су жртве исцрпљивали да би биле што немоћније и неспособне за бијег. Премлаћивање свезаних и немоћних да се бране, одсијецање појединих дијелова тијела, откидање ноката, забијање чавала под нокте, у главу, полијевање врелом водом, стављање соли у разрезане дијелове тијела, копање очију, ломљење ногу и руку, везивање жртава конопцима за клупе да би им растезали ноге на разне стране, некима су на главу стављали трнову „круну" и по њој тукли, да се трње дубље зарива, и још... све је то била свакодневица засужњених. Наређивали су да брат удара брата, да син мучи оца, да отац убије сина. Запаљеном цигаретом су унакажавали лица, пржили очи, неке пеглали врелом пеглом, жилетима резали табане и... Немогуће је и набројати све што су изопачени умови смислили! Ријетки су били случајеви убиства без претходног малтретирања. Поступак према заточеницима, посебно Србима, међу њима према православним свештеницима, био је свиреп, нељудски. Понижавања и мучења којима су били изложени жене и дјеца, језиви крај који им је био намијењен само зато што су били припадници друге вјере и нације, остају несхватљиви људском разуму. Србе су присиљавали да пљују на своју заставу, да зубима откидају њене комаде и једу их. При том би трпјели ударце у главу, а неријетко морали босим ногама газити по бодљикавој жици прикованој на даске.

Злочини које су усташе вршили над мајкама, дјевојкама, старицама и дјецом непојмљиви су тим прије што су их вршили они који су истицали своју хиљадугодишњу културу. Жене су прије уморства силовали, резали им дојке и из утробе вадили дјецу. Нажалост, у злочинима су задовољавањем својих настраних сексуалних порива учествовали и католички свећеници – дон Љубо Магаш, дон Крсто Јелинић и многи други.

У комплексу логора Јадовно жртве су најрјеђе убијане ватреним оружјем. Претходно би им руке везали жицом, а некима и ноге. Дјецу су обично везивали уз мајке и усмрћивали их прије њих, како би унезверене мајке доводили до лудила.

Ради потврде истинитости наведеног, из сачуване документације ћу изнијети само неке од многобројних примјера мучења – изјаве самих злочинаца и изјаве које су дали заточеници и бројни очевици, који су на својој кожи доживјели злостављање или видјели убијање маљем, чекићем, сјекиром, ножем, каменом...

Стевицу Дукића, госпићког ученика, старог 16 година, његове школске колеге, усташе, претукли су до бесвијести у госпићкој казниоици, одрезали му нос и оба уха и, заједно с још неколико унакажених Срба, одвели на Медачку плантажу крај Госпића, гдје су га убили. На истом мјесту су 19-торицу Срба, које су довели из госпићке казнионице, усташе „исјекли сјекирама, већини одрезали носеве и уши, неке пилили тестерама, а некима уста жицом зашили."[536]

[536] Изјава Јоце Његомира од 3. новембра 1944. године, Комисија за ратне злочине, ХАК, кут. Јадовно.

Професора Михајла Поткоњака Мићана је у казниоици Окружног суда Госпић мучио, посебно се изживљавајући, његов бивши ученик Шпољарић, а усташа Фране Шарић Франић га је у затворској ћелији ножем распорио од „учкура до грла“ и у тијело му насуо со.

Петар Допуђа је на пазарни дан, под пратњом усташа, морао неколико пута проћи пијацом носећи звоно о врату и југословенску заставу у руци, а све вријеме му је низ ноге текла крв из рана начињих ножем.[537]

Максим Димић, из села Острвице, срез Госпић, у својој изјави од 23. фебруара 1943. године наводи: „Гледао сам више пута како су усташе на најсвирепији и најдивљији начин копали људима очи. То су радили тако да је један усташа с леђа држао човјека за руке, а други усташа, стојећи испред њега, притискао му један нарочито заоштрен штап о руб између сљепоочице и ока тако да је око послије чврстог притиска искочило напоље као орах. Било је и других ужасних мучења, али све то сада не могу ни изнијети, јер се сав од ужаса узбудим и кад на све то помислим, коса ми се подиже на глави.“[538]

Прије но што су 3. маја одведени до бездане јаме на Велебиту, Стеван Пољак и шесторица његових комшија из села Шибуљине, општина Трибањ, били су три дана и три ноћи затворени у кући Луке Милака у Лукову Шугарју, гдје су их усташе све вријеме малтретирали. „Ударали су нас чим су год стигли, и куд су стигли, стављали су нам оловке међу прсте, па су нам стискали руке, натјеравали нас да пјевамо, па смо у тим мукама морали и пјевати, неколико пута везали су нас сву седморицу па би нас бацали на под, а онда су по нама скакали и кад би њима то додијало, натјерали би дјецу да по нама скачу. Наговарали су нас да се покрстимо па да нас неће убити. Толико смо били изударани и мучени да је свима нама ишла крв на уши, нос, уста, уопће на све отворе, а сви смо били модри од јаких удараца.“[539]

Милка Батало у својој изјави од 18. марта 1942. године свједочи о мученима која је доживјела: „Гледала сам својим очима како усташе врше ужасне злочине над беспомоћним српским народом. Гледала сам како су усташе усијаним гвожђем палиле дјеци очи а матере су то морале гледати, а затим су палиле очи и мајкама.“[540]

Милан Стаменковић, описујући хапшење Срба у Осијеку и њихово транспортовање у логор Госпић, наводи да су усташе у Осијеку из једне групе Срба одређених за логор Јадовно издвојили осморицу сељака из села Чепин и „...везали их ланцем за теретни ауто, а затим их потјерали према Осијеку, најприје лагано, а онда све брже тако да су људима раскидана тијела и руке су им остале висјети на ланцима аута, а остали дијелови тијела остали су разбацани по цести. Послије тога су усташе покупили комаде њихових тјелеса, натоварили

[537] Изјава учитељице Даринке Ајдуковић из Средње Горе од 23. јула 1942, Записник Комисије за избјеглице и пресељенике, АЈ, фасц. 910.

[538] Записник од 23. фебруара 1943, АЈ, фасц. 910.

[539] Записник Окружне комисије за ратне злочине Окружног НОО Задар, бр. 788 од 22. марта 1945, ХА Задар.

[540] АЈ, фасц. 910.

на кола и бацили у једну рупу, засули кречом и одозго набацали земљу. Док сам био у гарнизонском затвору у Осијеку, доведен сам с још двадесеторицом ухапшеника у зграду Соколског дома у Горњем граду и ту смо 14 дана стругали зидове у великој дворани Соколане као и у споредним просторијама од крви. По овоме сам закључио да је у самој згради Соколане извршен велики број мучења и убијања. У Госпићу је надзор над нама имао те вршио расподјелу транспората усташа по имену Миле Вркљан Милица који је по занимању месар. Он је људе везао у ланце, тукао и убијао. И у самом Госпићу је убијено доста Срба од оних који су се налазили у затвору за вријеме док сам се ја тамо налазио."[541]

Давиду Радаковићу, из села Бубња, усташе су одрезали уши, затим нос и најзад му ископали очи, те га тако изнакаженог водили око 500 метара, наслађујући се његовим јауцима и псујући му мајку српску. Пошто су му одрезали и језик, издахнуо је у најтежим мукама.[542]

Марка Саватовића, судског чиновника из села Острвице, у госпићкој казниоици су ужасно мучили. Док су га батинали, он се у једном моменту истргао из њихових руку, разбио прозор и стаклом засјекао свој врат. Усташе су га те ноћи упутили у болницу, да би га убрзо вратили у затвор и с првом групом заточеника отпремили у логор Јадовно.

Србима доведеним из села Барлете, поред осталог, откидали су поједине дијелове тијела и копали очи, а онда их, тако изнемогле, одвезли до Мацолине јаме, гдје су их побили и бацили у њу.

Димитрију Јерковићу, свештенику из Широке Куле код Госпића, одрали су кожу с главе заједно с косом и почупали браду, а онда га убили над Мацолином јамом.[543] Прије но што је уморен, тешке муке је подносио и свештеник Урош Рајчевић из Могорића. Свештеник Милојко Дошен, иако већ стар човјек, по наређењу усташа у госпићкој казниоици, морао је сваки пут када би у ћелију ушао стражар устати и са осталим затвореницима га поздравити са: „Хваљен Исус и Марија". На то би стражар одвратио: „Види како поп извршава усташка наређења ј.. му матер и краља Петра." Ништа мање мука није поднио ни свештеник из Смиљана, Матија Стијачић. Њега су након страховитог мучења полумртвог бацили у Шаранову јаму, заједно са свештеником из Радуча, Гроздановићем, којем су прије тога откинули поједине дијелове тијела.[544]

Митрополит сарајевске епархије, Петар Зимоњић, мучен је од дана хапшења, 12. маја, затим током спровођења у Загреб, у затвору загребачке полиције, у логору Керестинец, гдје му је обријана брада, а врхунац усташког изживљавања је услиједио по приспјећу у казниоицу Окружног суда Госпић, 15. јула, у којем је овај честити човјек морао носити цјепанице на голим леђима, чистити двориште и заходе, уз непрестано понижавање највулгарнијим ријечима. Присиљавали су га батинама да заточеницима држи говоре и проповиједи, које је обично почињао са „Јао, Боже", склапајући руке, а усташе би га тада прекида-

[541] AJ, фасц. 910.
[542] Изјава Милице Медић, Записник од марта 1942, AJ, фасц. 910.
[543] AJ, фасц. 11.
[544] Изјава Дмитра Обрадовића од 14. маја 1942, ХАК, кут. Јадовно.

ли ударцима по тијелу и глави, тражећи да проповиједи говори онако како је то увијек чинио. Њега и владику Саву Трлајића из Плашкога су у логору Јадовно мучили и тако што су их више пута изводили до Шаранове јаме да гледају масакрирање њихових вјерника, да би након извјесног времена обојицу усмртили над истом јамом, ударцима маљем у потиљак.[545]

Доктору Вељку Торбици, ухваћеном у Србу 25. јула, засјекли су лијеву плећку и у рану насули со, зашили је и питали га: „Да ли је докторе операција успјела“.[546] Кад год би затражио да пије воде, усташе су му у уста сипали кухињску со. Умро је у језивим мукама.[547]

Свештенику Николи Богуновићу из Доњег Лапца усташе су чупали длаке из браде и бркова и усијаном иглом га боли по носу и тијелу.[548]

Свештеника Петра Мајсторовића из Дољана су тукли толико да се једне ноћи, не могавши да издржи муке, објесио у казниоици о своје гаће. Његов син Милојко је себи пресјекао вене на рукама. Њему су усташе забиле чавао у главу и тако га усмртили.[549] Свештеника Ђорђа Богића из Нашица су везали за једно дрво, одсјекли му уши, језик и нос и истргли браду заједно с кожом. Затим су му ископали очи, а када су видјели да је још при свијести, распорили су му грудни кош и тек тада је овај млади и снажни човјек пао на земљу. Проко Пејновић, који је тада био скривен у грмљу, чуо је како један усташа каже: „Мајку му влашку још му куца срце, још је жив.“ Затим су пуцали у њега и тако му прекратили муке.[550]

Свештеника Стевана Стеву Ћурчића из Огулина усташе су мучили у Огулинској кули, потом га одвезли у Вргинмост, гдје су га везаног тукли и чупали му браду, а онда тако измрцвареног одвели у загребачку полицију. Одатле је спроведен у логор Даницу, затим у Госпић, гдје је дивљачки мучен, као и други православни свештеници, да би на крају, полумртав, био одвезен на Велебит и бачен у Шаранову јаму.

Усташе су свештеника Спасу Лаврњу из Суваје код Доњег Лапца ухватили на спроводу и пред поворком народа га мучили, а онда одвели у логор Јадовно, гдје су га убили. Потом су отишли његовој кући и заклали његову супругу Љубицу, која је била пред самим порођајем, претходно јој распоривши трбух и извадивши дијете из утробе. Уз мајчин леш је остао њен четворогодишњи синчић. Дијете је три дана плакало уз мртву мајку, а четвртог дана су дошле усташе и заклале га.[551]

---

[545] Изјава Милана Љуштине од 29. јула 1942. године, Злочиначке акције извршене од стране хрватских власти над црквеном хијерархијом и српским народом на тлу Државе Хрватске до 20. јула 1941, AJ, фасц. 910 (италијански документи).

[546] Изјава Милана Трбојевића из Плашког од 7. августа 1944, AJ.

[547] *Исто.*

[548] Изјаве Јове Обрадовића из Доњег Лапца и Боже Кртинића из села Круге, Записник од 2. јуна 1942, AJ.

[549] AJ, Злочиначке акције извршене од стране хрватских власти над црквеном хијерархијом и српским народом на тлу Државе Хрватске до 20. јула 1941.

[550] Изјава Проке Пејновића, ХАК, кут. Јадовно.

[551] Изјава Марка Ђурића, ХАК, кут. Јадовно.

Усташе у логору Госпић су смишљали невероватне начине мучења заточених. Према изјави Милана Алексића и Бранка Станића, који су у логору Госпић провели више од мјесец дана, усташе би у појединим ћелијама сакупили онолико заточеника колико је било потребно да, лежећи на поду, својим тијелима покрију цијелу његову површину, а затим би по њима, у војничким ципелама, играли коло све док се не би уморили. Мучења овакве врсте су била редовна, често и на истим жртвама. У свакој затвореничкој соби је, као „старјешина собе", био распоређен по један православни свештеник. Када би стражар или неки од усташа „по послу" улазио међу затворенике, они су морали скочити и стати мирно. То нису могли учинити они који су били изнемогли од батина, па су их отпорнији међу њима дизали на ноге и придржавали док се рапорт који је свештеник морао да поднесе не заврши.[552] Често свештеник, изможден мучењем, није био у могућности да обави овај посао, па су га усташе изнова пред свима тукли.

Не само да су злостављани одрасли људи, него и дјеца. Хватајући људе у селу Шушњару на Банији, усташе су покупили и 25-оро дјеце, везали им жицом руке на леђа и поставили их на улаз у сјеник тако да им тијела буду напољу а ноге унутар сјеника. Тада су сјеник запалили и дјеци су изгорјеле ноге до кољена. Затим су упола изгорјелу дјецу бацили на цесту, гдје су издахнула у најстрашнијим мукама.[553]

Похапшене Србе из села Крушчица – мушкарце, жене и дјецу, њих 196, усташе су 6. августа повели у логор Јадовно. Знајући да сваког часа може наићи италијанска војска, а у логору је велики број заточеника чекао да буде усмрћен, похапшене су зауставили на крају села Млакве, у засеоку Коса, затворили их у кућу Стеве Глумичића и из ње изводили по 8 до 9 мушкараца и убијали их. Жене с дјецом су затворили у кућу Јове Глумичића, у којој су дјецу натискали у ормаре и каце, а онда пуцали по свима, бодући ножевима већ усмрћена тијела и гласно пјевајући и веселећи се. Ни све ово није задовољило њихову мржњу и садизам, па су у кућу унијели сламу и запалили је. Разлегао се јаук рањених жена и дјеце, од којих је понеко храмљући искакало из запаљене куће, али су их усташе хватали и враћали у огањ. На оне које нису могли лако ухватити, пуцали су и мртве их бацали у ватру. Ипак, из овог пакла су успјели побјећи мали Милеуснић, дјечак стар 14 година, шеснаестогодишња Невенка Глумичић, која је имала седам рана на тијелу, и Мане Бобић, коме су ребра била прогорена.[554]

О свирепости мучитеља сазнајемо много више из њихових сопствених свједочења, у којима су описали почињена злодјела и осликали наказност система једне идеологије, која је не само немилице истријебљивала један народ, него и међу својим припадницима стварала професионалне убице, бестијална чудовишта, којих се не би постидјели ни инквизитори средњег вијека. Из мно-

[552] Детаљније о мучењу православних свештеника: Булајић Милан, *н. д.*, 303-347.
[553] Изјава Мирјане Поповић од 6. фебруара 1942, ХАК, кут. Јадовно.
[554] Изјава Томе Радошевића од 8. августа 1945, АХ, ЗКРЗ –47944.

гобројних сачуваних записника, састављених у окружним судовима у времену од 1945. до 1955. године, у којима се налазе свједочанства о злодјелима почињеним у логорима Јадовно и Слана, издвојићу само неколико изјава које су извршиоци дали пред Окружним судом у Задру 1953. године.

Стицајем околности, пред суд правде су тек након пуних дванаест година мирног живота, у вријеме обнове земље, доспјела седморица усташких злочинаца: Лука Барјашић, Славко Бањак, Јандре Стрика, Јере Фратровић, Бене Барић, Миле Дидулица и Иван Кеврић.[555]

Они су, са више од 180 припадника I сатније V усташке бојне, којом је у логору Слана на отоку Пагу заповиједао Иван Девчић Пивац, током два мјесеца, од 25. јуна до 25. августа, учествовали у масовном злостављању и убиствима Срба и Јевреја, како у логору Слана тако и у логору Јадовно. Жртве су најчешће убијали над јамама у околини Карлобага, Башких Оштарија и села Ступачиново, на обронцима Велебита. У својим изјавама су навели да су хиљаде људи усмртили на Велебиту и на висоравни Фурнажа, на отоку Пагу. Износе и да су логорске усташе, тј. они који су обезбјеђивали комплекс логора Јадовно, убијали не само заточенике, већ су одлазили и у околна српска насеља гдје су пљачкали и убијали. Заточенике су из логора изводили тако што су им наређивали да се „спреме кућама", да иду на „рад у Њемачку", да се јаве „на љекарску" или за „други логор", а онда би их одводили у неповрат, над отворена гротла јама, гдје би их свирепо убијали.

Усташа Миле Дидулица, из села Поличника код Задра, одакле је потицало више извршилаца злочина у логору Слана, у својој изјави од 23. септембра 1952. изнио је низ појединости о злочинима над Србима и Јеврејима на Фурнажи и над јамама недалеко од Башких Оштарија. Њихов заповједник и један од најревноснијих у извршавању злочина, Вентура Бањак, током јула је из логора Слана извео више стотина Срба на Велебит. Иако им је било говорено да ће се вратити својим кућама, везивали су их, одузимали им још по неку ситницу коју су успјели сачувати, а затим им наређивали да легну на земљу. Дидулица описује шта су потом радили са заточеницима: „... ми усташе тукли смо их кундацима и ногама по леђима и ребрима само да би били што неспособнији за било какав бијег... Вентура је још на броду заклао двојицу камом те им везао камен о врат и бацио у море. Кад смо дошли у Барић Драгу, мушкарце су усташе одвели на Велебит, женске су остале у Барић Драги, а чували смо их ја, Миле Стрика и друге усташе. Мушкарце су поклали и бацили у јаму, па су дошли по жене и дјецу. Над јамом женске је тукао Вентура мањем по глави онако повезане жицом. Сви смо морали убити по једну жену или дијете, што смо и учини-

[555] ХА Задар, ф. Окружног суда Задар, Пресудом Окружног суда у Задру, изреченом 30. јуна 1953, осуђени су: Лука Барјашић на доживотну робију; Славко Бањак на смрт; Иван Кеврић на смрт; Јандре Стрика, Јерко Фратровић и Бене Барић на доживотну робију, али им је казна убрзо замјењена са 20 година затвора; Миле Дидулица на 20 година затвора. Врховни суд је потврдио пресуду 24. августа 1953. Славко Бањак је од 15. септембра 1944. до 5. децембра 1953. био у партизанима и у ЈНА. Јерко Фратровић је био у ЈНА од 30. маја 1945 до 1. јуна 1946. И Јандре Стрика је био у ЈНА. Сви су они до 1952. били запослени и живјели мирно, без гриже савјести.

ли. Вентура нам је дао мацу (мацола, прим. аутора) и тукли смо. И ја сам убио једну жену мацом која била тешка око три килограма. Затим су тукли редом Славко Бањак, Јандре Стрика, Јерко Фратровић, Лука Барјашић, Бене Барић, Вентура Бањак и други. Жртве су бацали у јаму Мато Јовић, Иван Цинкрета и Иван Кеврић."[556]

Шиме Маржић, који је заточенике превозио својим бродом, изјавио је да су управо тога пута једног Србина, лугара из села Метка, усташе на броду „Сокол" држали у кругу и млатили, затим га положили на сувар букапорте и газили, а онда му, тако полумртвом, везали камен око врата и бацили га у море.[557] Маржић наводи и низ других злочинстава: „Када смо превозили заточенике од логора до обале под Велебитом, видио сам да двије заточенице нису могле да ходају па су их усташе близу брода убиле. Никакав пуцањ нисам чуо, већ сам чуо јаук тих жена."[558]

Јерко Фратровић је изнио да су усташе, под заповједништвом Вентуре Бањка, изводили заточенике из логора Слана обично предвече, у залаз сунца, окупљајући их у групе од 60, па и до 150, и одводили у залив до већ ископаних јама. „Србе смо везали двојицу по двојицу жицом и водили их према заљеву на мјесто (Фурнажа, прим. аутора) гдје је ископан канал дуг око 60 метара. Вентура Бањак је наредио Србима да се положе унутра један до другога, а затим нама усташама да уђемо у тај канал и да их бајонетама избодемо... По јауку и по начину на који су били бодени, било је затрпано и живих људи."[559] Изјаву Јерка Фратровића допуњава Лука Барјашић, такође родом из села Поличника, који каже да су заточенике везали жицом по двојицу и да су колону пратиле домаће усташе, из Лике и Далмације, и усташе с фесом на глави – Муслимани. Први који су дошли изнад ископаних јама, полијегали су у њих, а Вентура Бањак их је усмрћивао камом, „потом је узео мацу и женске тукао мацом у главу, а само је мушкарце клао. Женама су пуцале лубање. Он је тог пута убио преко 20, а онда је дао својим синовцима Шими и Пери који су наставили. Било је и цивила из Стариграда и Трибња испод Велебита који су клали горе него усташе. У том клању било је грозно слушати оне заточенике који су гледали што их све чека. Свих ових 400 заточеника је заклано и бачено у јаму."[560]

Седморица наведених злочинаца су детаљно описивали злочине, највише говорећи о оним почињеним у Велебиту, над Србима које су доводили из логора Слана. Према њиховим изјавама, из овог логора је до 15. августа, поред свакодневних ликвидација на самом отоку и одвођења заточеника бродицама на море, с којих су их бацали у воду, око 4.050 заточеника превезено назад у Карлобаг, затим до Башких Оштарија и села Ступачиново, гдје су их убијали изнад безданих јама. Лука Барјашић, Јандре Стрика, Славко Бањак и Јерко Фратро-

[556] Записник од 2. октобра 1952, ХА Задар, ф. Окружни суд Задар.
[557] Записник од 23. маја 1953, ХА Задар, ф. Окружни суд Задар.
[558] *Исто.*
[559] Записник од 15. јануара 1953. и Записник о суочењу Јерка Фратровића и Јандре Стрике од 21. новембра 1952, ХА Задар, ф. Окружни суд Задар.
[560] Записник од 15. јула 1952, ХА Задар, ф. Окружни суд Задар.

вић износе да су два пута за редом извели по 400 Срба и одвели их у Ступачиново. Везани људи су били приморани да испред јама гледају како усташе ударају њихове најближе мацолама или ножевима и стропоштавају их у понор. Често се дешавало да мушкарци излете из реда у ком су чекали и сами скоче у јаму, да не гледају како им убијају жене и дјецу и не дозволе џелатима да им ножем сијеку врат или их ударују мацолом.

Лука Барјашић је говорио и о овоме: „Сваке ноћи одводили смо по 200 људи везаних жицом до неких јама које су се налазиле на Велебиту. Испред јаме људе смо убијали чекићима или камама, а затим бацали у јаме. Када би имали читаву фамилију у затвору, најприје би поубијали дјецу, затим жену, а када би отац видио да су му дјеца и жена убијени, он би скочио жив у јаму. Укупно смо поубијали и бацили у јаме (Ступачиново, јама Бадањ, прим. аутора) око 2.700 људи, жена и дјеце. Неки дан смо их 1.200 одвели у Карлобаг, па у Оштарије. Кад смо их довели пред јаме – пусте жалости за њих. Али нитко није могао побјећи ни да је крила имао. Тукли смо их и млатили на сваки начин да би шпарали метке. Веће смо групе жицом заједно везали, оне прве на рубу потукли, тако да су цијелу групу повукли са собом. Неки су живи у јаму скакали. Јаме смо циментирали да који не би жив изишао...“[561]

Јерко Фратровић у свом исказу наводи: „Прије поласка с Пага на Велебит Вентура Бањак је за спроводнике 400 Срба заточеника одредио 23 усташе међу којима смо били ја, Дидулица Миле, Славко Бањак, Јандре Стрика, Бене Барић, Лука Барјашић, Јуре Дошен, Дујо Пасторчић, Живко Мариновић, Јерко Ковачевић, Роко Ковачевић, Иве Предован, Руди Цупић, Иван Цинкрета и други.[562]

Бањак је на броду заклао неке који су рекли да су болесни и да неће моћи ходати јер им је прије поласка речено да иду у други логор. Када смо дошли у Велебит, Вентура је доводио повезане два по два и још неки усташе и цивили који су клали пред јамом и бацили у јаму. Први је почео клати Вентура и нама показао како да ми кољемо и пијемо крв. Ми смо прилазили и клали по једнога, ја, Славко Бањак, Миле Дидулица, Јандре Стрика, Бене Барић, Лука

[561] Записник од 14. септембра 1951, ХА Задар, ф. Окружни суд Задар; Марић Маја, Седам усташких кољача пред судом након 12 година, „Вјесник у сриједу“, 10. јун 1953.

[562] У документима се од тих „других“ често спомињу: Анте Никшић, Иван, Јуре и Миле Шикић, Божо Томљеновић, Павле Павичић, Иван Бадурина, Иван Буторац, Никола Лулић, Миле и Јосо Матек, Павао Девчић Пивац, Шиме Буквић, Мате Реља, Миле Кеврић, Иван Кеврић, Иве Кеврић Петров, Мате Јанић, Руди Цупач, Бене Жупчић, Јуре Банић, Милан и Анте Чачић, Јуре Пршић, Мате Пршић, Грга Томљеновић, Иван Томљеновић, Никола Томљеновић, Анте Милиновић, Мате Бркљачић, Иван Пршић, Мартин Крмпотић, Јуре Месић, Габре Девчић, Јандрија Бркљачић, Јосо Мажуран, Винко Барић, Миле Бркљачић, Иван М. Томљеновић, Анте Шикић, Стипе Шабан, Петар Левар, Милан Дошен из Дошен Дабра, Милан и Мато Дошен из Дошен Плане, затим Дошени из Дулибе: Фабијан, Иван I, Иван II, Јуре и Мато, надаље Никола Дошен, Мате Бачић, Јаков Пршић и Милан Бабурић из Ступачинова. АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2611/19-22, кут. 27; Пресуда Окружног суда у Сушаку бр. 288 од 27. децембра 1945, ХА Ријека, Паг, 2207; Пресуда Окружног народног суда за Лику у Госпићу од 21. јануара 1946, ХАК, к. 264; Пресуда од 11. јуна 1945, к. 117; Пресуда Војног суда 11. корпусне војне области, Вијеће код Личке команде подручја, бр. 230, од 26. јуна 1945. и пресуда истог војног суда бр. 337, од 11. јула 1945. године.

Барјашић и други. На концу када смо се сви изредали, Вентура је узео мацу и уз помоћ других потукао што је још остало."[563]

Фратровић је додао да је приликом овог масакра један заточеник успио побјећи. Међутим, о судбини тог човјека нисам успио ништа сазнати. Лука Барјашић је рекао да је током покоља о коме говори Јерко Фратровић сваки усташа морао пити крв жртве коју је заклао.[564]

Даље је описао како су свега десетак дана послије покоља ових 400 заточеника из логора извели још 400 Срба, повезали их, укрцали на брод, превезли до Карлобага, а онда их из Барић Драге пјешице одвели, уз батинање, на исто стратиште. И ових 400 људи је убијено под истим заповједништвом и од истих руку, ножевима и хицима из пушака, те бачено у понор јаме Бадањ. Описујући Вентуру Балка, Лука каже: „Ја сматрам да није било човјека опаснијег од њега у Европи, јер је он звјерски људе клао, без милости. Кад би заточеници кукали при клању, он им је псовао матер, говорећи да им јебе матер православну и јеврејску... Било је грозно слушати како дјеца плачу и зову маму, а жене су кукале."[565]

Барјашић описује и масовна звјерства која су починили на самом отоку, изводећи по 150 Срба и Јевреја, међу којима је било и жена и дјеце, и убијајући их на Фурнажи. „Укрцали смо православце на брод и одвезли их до неког залива а отуд пјешице до мјеста гдје смо их побили. У пратњи ишли смо нас обично 40-50. Кад смо дошли до јама које су биле ископане, наређено је да се сви спусте, њих обично по 40 у те јаме, а затим смо ми усташе добили наређење да уђемо и бајонетима их (повезане) избодемо. Спустили смо се сви усташе тако да нитко није остао ванка. Ја знам да сам убио са бајонетом у стомак два мушкарца. Тај посао трајао је свега око сат и пол и након тога дошли смо натраг у логор."[566]

Барјашић и његови саучесници су монструозне злочине над српским и јеврејским народом описивали као „посао"!

Усташе су највећи масовни покољ на Пагу извели између 14. и 15. августа, као дар Великој Госпи, којој су се клањали с крвавим ножевима након што су усмртили 800 жена и дјеце. Пошто су обавили овај „посао", како свједоче злочинац Лука Барјашић и очевидац Јаков Докозић, вратили су се у логор, с ножевима задјенутим за појас, и у весељу прославили Велику Госпу. Тог дана је 60 усташа, предвођених Франком Шљиваром, дошло у мјесто Паг, намјеравајући да заједно с представницима Хрватске сељачке заштите и грађанима учествују у процесији, да Госпин кип пронесу од сланоградске цркве до Пага. Како су у цркву ушли са оружјем и окрвављеним ножевима, настало је негодовање већине присутних становника. Усташе су међу мјештанима изазвали ужас и гађење, па се народ разишао одуставши од „параде". Но, није изостало

[563] Записник са саслушања Јерка Фратровића од 23. септембра 1952, и записник од 29. септембра 1952, ХА Задар, ф. Окружни суд, Задар.

[564] Записници од 25. септембра 1952. и 1. октобра 1952, ХА Задар, ф. Окружни суд, Задар.

[565] Записник од 15. јула 1952, ХА Задар, ф. Окружни суд, Задар.

[566] Записник од 13. јула 1952, ХА Задар, ф. Окружни суд, Задар.

одушевљење крвника, док су се са осмијехом на лицу хвалисали: „Било је ноћас крви поклали смо 800 комада те српске и јеврејске багаже.“[567]

„У овим покољима“, како свједоче Павле Ловрић и више Пажана „учествовали су домаћи дечки стари око 20 година те из околице Карлобага, Поличника, Височана, села код Нина, Барић Драге, појединих предјела Лике и неколико муслиманских усташа.“[568]

Миле Дидулица у својој изјави наводи да су два дана послије злочина извршеног на Велику Госпу Фране Шљивар и Вентура Бањак, који су обично стајали изнад јаме и контролисали обављање „посла“, послали десет усташа до мјеста на којем су поклали заточенике да провјере да ли је све добро прекривено земљом. „Са мном су ишли поред других Иван Алић и Лука Барјашић. Кад смо дошли на мјесто, видјели смо трагове крви. Набацали смо камење на земљу којом су били затрпани да се мање позна. Нашли смо једну ципелу и један женски ручни сат. Задржали смо се око три сата и по завршеном послу ја сам спавао под неком смреком, а Иван Алић и остали играли су карте. Затим смо пошли у логор на ручак.“[569]

Заиста је тешко дати било какав сувисли коментар о онима који убиства жена и дјеце сматрају својим послом.

Маја Марић, која је у Окружном суду Задар 1953. године пратила суђење овој седморици усташа, у чланку „Седам усташких кољача пред судом након 12 година“, објављеном у „Вјеснику у сриједу“ 10. јуна те године, поред осталог, запитала је јавност: „...Зар се из велебитских јама не чује ноћу хропац и јаук, зар то са пашких голети не цвиле поклана дјеца, не урличу избезумљене мајке? Зар то из тамнозелених дубина не зуре надули утопљеници? Зар не црвене старе мрље на крвљу натопљеној земљи, на одијелима и рукама убојица? О како се могло живјети с уморствима на души, међу гробовима жртава закланим властитим рукама, на мјесту злочина? Како се могло јести, пити, спавати? Тако се пита сваки нормалан човјек у коме има још нешто људскога. Тако је оптужене питао и предсједник Окружног суда у Задру друг Јосип Царевић кад се наслушао грозота. Оптуженима се није дизала коса на глави од сјећања, нити је за њих у томе било ишта ненормалнога. Приповједали су и причали с језовитом једноставношћу и једином тежњом да ’изврши’ што мање, а прикрију што више, да се минималним признањима, колико толико, искупе, да спасу што се спасити даде.

Ниједан од оптужених не признаје више од једног уморства. Неки чак ни то. Сви су они само стражарили и чували затворенике. Сви су они морали клати и убијати, али то нису радили, него само једанпут, а онда су се само правили да раде. Сви су морали пљачкати, кундачити, пити крви, али они то нису могли. Плакали су, псовали Вентуру Бањка и Пивца Девчића, крволочне заповједни-

[567] Марић Маја, *н. д.*

[568] Изјаве Павла Ловрића, Николе Цара, Томе Катрића, Томе Ловрића и других, ХА Ријека, Паг, кут. 2207.

[569] Записник од 2. октбра 1952, ХА Задар, ф. Окружни суд Задар.

ке логора, сакривали се изговарајући се боловима у трбуху. Могуће би човјек и повјеровао да искази нису тако контрадикторни. У тој гомили папира, записника, изјава и суочења више се не зна тко је кога убио и колико је убио. Све постаје црвено од крви, а патња недужног људског меса избија на видјело, ужасна у својој голотињи... А кад је већ ријеч о казни – присјетих се Бањкова одговора помоћнику јавног тужиоца на питање 'Како је, Славко?', 'Добро', одговорио је Славко. И то је тачно. Добро је. Они могу спавати. Слијепо је око савјести."

Власник кафане на Пагу, Иван Фестини, описао је пред Комисијом за ратне злочине многа злодјела усташа, наводећи и хвалисање Мартина Мараша Жицара о томе како је убијао жене и дјецу. „Живим женама резао сам дојке", говорио је, додајући да је то „дивна ствар" кад се човјек једном научи и навикне. Други усташа је приповиједао како је једној трудној жени распорио трбух и из њега извадио дијете, а друго, живо, ставио у утробу, а онда их све бацио у јаму. Фестини није могао вјеровати овим језивим причама, па се једно предвече својом барком прикрао близу Фурнаже и властитим очима сагледао страшну збиљу.

„На велику Госпу ујутро", казује овај свједок, „нахрлили су у кавану многе усташе, међу њима и већ споменути Мартин Мараш Жицар, сви са траговима крви на одијелима, чизмама и рукама које су биле запрскане и земљом. Причали су међусобно и хвалисали се како су прије тога масакра мучили заточенике, тукли их и присиљавали да легну на бодљикаву жицу."[570]

Језовит је исказ Јосипа Датковића из Барбата, усташе стражара у овом логору, који износи да су у само три дана убили 3.000 Срба и 600 Јевреја. Наводећи многе појединости, описао је како су недужна дјеца пружала руке и плачући молила: „Жандаре, молим те немој нас клати."[571]

Свједок Орен Ружић Јегор је испричао: „Усташе би прозвале логораше да се спреме јер иду кућама. Укрцали би их, боље рећи побацали, у штиву брода, који би отпловио тек иза једног рта иза увале Слана гдје би људе искрцали. Намјерно су их искрцали на овом мјесту, гдје је, иначе на том пустом и сасвим кршевитом дијелу отока, ипак било нешто танког слоја земље. Ту би морали властитим рукама да копају јаме, гробове своје, у које би их површно закапали, са тек шачицом земље и којим каменом затрпали, након што су их претходно клали као најобичнију стоку."[572] Ружић је на овом мјесту био дан послије покоља и видио леш једне жене, из чијег је распореног трбуха вирила глава дјетета. Видио је и одсечене дијелове тијела – главе, руке, ноге – и мртву дјецу поломљених удова. Био је и очевидац линчовања логораша који су под пратњом усташа одлазили по воду, боси по оштром камену.

Осим на Фурнажи, највећем стратишту, усташе су жртве убијали и у кругу логора, затим ван њега испод мјеста званог Теклић, на Точиљу, код пећине у Густа драги, код Горњих врата, званих Леша, у Горњој Слани, на равни-

[570] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2235/16-45, кут. 12, Логор на отоку Пагу – покољи и мучења.
[571] *Исто.*
[572] *Исто.*

ци под Широком главицом, у долу иза Мрких стијена у Равној драги, на горњој и доњој страни ове драге, на Малину код воде, на Дражици, у Заглави Метајне, на жалу под Заглавом.. Данас је немогуће утврдити гдје су све на овом дијелу отока расуте српске и јеврејске кости.

Иван Шуљић из Новаље је 24. марта 1945. године свједочио пред Окружном комисијом за ратне злочине за Хрватско приморје: „Срео сам усташу Ивана Бадурину,[573] сина Ловре из Луна, свећеника, у селу Кустићи на Пагу 15. августа 1941. који ми је причао како је клао. На питање како је то могао, рекао је: 'Најтеже је док се закољу три-четири човјека, а онда то иде као да пијеш'. Био је крвавих хлача и ножа. Рекао ми је да је заклао 180 људи.“[574]

Бадурина је том приликом испричао да су у другој половини јула у јаме код Башких Оштарија бацили 450 Срба доведених из логора Слана.[575]

Наведене изјаве самих починилаца показују да је убијање Срба и Јевреја у цијелом комплексу логора Јадовно извршавано углавном без употребе ватреног оружја: ножевима, батовима, разним другим предметима и бацањем живих у природне или ископане јаме. То потврђује и разговор између Јурја Рикера, котарског предстојника у Пагу, с неким Ивом Земљаром, у којем Рикер износи да је усташама било наређено, нарочито од средине јула, да при убијању не користе ватрено оружје, што они углавном ни до тада нису радили. Вјероватно је ово наређење услиједило управо у то вријеме зато што је становништво већ нешто сазнало о масовним убиствима Срба и Јевреја, па су надлежне власти, у намјери да заташкају злочине, забраниле употребу пушака и митраљеза, јер су се пуцњи приликом убијања заточеника чули врло далеко.[576]

У комплексу логора Јадовно су посебно мучене жене. Све облике психичке и физичке тортуре којима су их усташе подвргавали здрави људи никада неће моћи објаснити. Силовали су их пред њиховом властитом дјецом, мужевима, сестрама, мајкама; клали док су им дјеца била чврсто везана уз тијела, бацали у море и у велебитске поноре.

Жупник Јосо Фелициновић, који је послије рата осуђен на 12 година затвора као један од учесника у организацији логора Слана, у својим личним успоменама, писаним 15. јуна 1978, наводи да је у логор дошао други пут одмах након његове ликвидације (први пут је био када је логор изграђен, прим. аутора), прегледао га и међу отпацима „нашао два жалосна папира која свједоче о звјерском поступању са жртвама. У главној усташкој бараци нашао сам на зиду комадић картона на којем се водила евиденција са именима и датумима жена и дјевојака силованих у логору и од којих усташа... На плажи испод шумице, ближе села Метајна, у близини свјетионика, било је покопано у пијеску седам жена, а биле су ту убијене након што су силоване. У близини борића код села Метајна било је покопано више жена убијених након што су силоване. У глав-

[573] Бадурина је касније психички оболио и био на лијечењу у Загребу, да би се 1945. нашао у јединицама 2. поморског обалског сектора.

[574] ХА Ријека, Паг, к. 2207.

[575] *Исто.*

[576] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2235/16-45. кут. 12, Свједок Фране Саболић.

ном јарку (Фурнажа, прим. аутора) била је трудна жена распореног трбуха из којег је вирила глава њезиног чеда. Друга мајка је држала два синчића у својим рукама, а била је ножем заклана од врата па све до доли. Једној младој жени биле су дојке потпуно одрезане оштрим оружјем, и тако даље."[577]

Свједоци злочина су преживјели логораши, италијански војници, пастири, рибари, сељаци и саме усташе, који су своја злодјела са одушевљењем описивали по кућама и у гостионицама, пред судовима послије рата, чак и данас. Иако већ у поодмаклим годинама, неки од њих мирно говоре о свом искуству, трујући оне који стасавају, напајајући их идејом да људе друге нације или вјере треба уништити.

Постоји читав низ изјава рибара из времена непосредно послије рата, у којима они наводе да су на површини мора виђали плутајуће људске лешеве и мрежама извлачили поједине дијелове женске или дјечје одјеће, разне предмете који су припадали мртвима, па и дијелове тијела, чак и лубање.[578]

О размјерама и наказности злочина који су усташе починили у комплексу логора Јадовно над српским и јеврејским народом сазнајемо и из извјештаја италијанских војних санитараца, из изјава накланих и бачених у јаме, који су невјероватном случајношћу остали у животу, из описа људи који су присуствовали ископавању и спаљивању њихових тијела, и низа других свједочанстава. Павао Ловрић и Никола Цар, очевици при ископавању лешева на Пагу почетком септембра 1941, кажу да су јаме биле пуне људи, жена и дјеце, којима су руке биле жицом везане на леђима. Видјели су мајке и дјецу повезане заједно. „Према траговима на лешевима, закључили смо да су поубијани убодима ножа, ударцима кундака и камењем. Према изразима лиза жртве су морале претрпјети страшне муке."[579]

Павао Ловрић свједочи да су дјеца у јаме бацана углавном жива, јер на њиховим тијелима није било трагова убода, а некима су уста била отворена услијед дављења. Свједок Вилко Марковина, посматрајући лешеве нанесене на гомилу за спаљивање, уочио је да су били згрчени, а на њима су се видјели трагови дубоких рана од убода ножем, најчешће у трбух. То потврђује и свједок Иве Билић, који каже да је видио леш једне жене којој је трбух био распорен и из којега је вирило дијете, а друго је држала у рукама. „Било је много младих жена, голих, којима су биле груди одрезане и све су на себи имале трагова удараца заданих ножем као и тупим предметима, највише камењем."[580] Овај свједок се готово онесвијестио пред призором лешева младића, студената, када су с њих помакли набацано камење: „Били су везаних руку и ногу, избодени ножевима и изударани камењем."[581] У својој изјави Павао Ловрић износи и ово: „Видио сам распорен трбух једне жене из којег је вирила глава дјетета старог око 6 мјесеци, док јој је трбух био везан жицом, а само мало даље угледао сам

[577] ХАК, кут. Јадовно.
[578] Изјава Ивана Лончарића, ХАК, кут. Јадовно.
[579] Изјаве Павла Ловрића и Николе Цара, ХАК, кут. Јадовно.
[580] *Исто.*
[581] *Исто.*

леш мајке који је био везан за четворо дјеце од којих је једно дијете од муке зубима ухватило мајку изнад кољена за дебело месо и овако држећи је остало уз мајку.“[582]

Споменути жупник Јосо Фелициновић је у датој изјави овако коментарисао оно што је затекао у Сланој: „Згражао сам се над овим невјеројатно страшним, крвавим људским злочинима чије жртве сам видио својим властитим очима. Homo homini lupus. Згражали смо се у школи како је Каин убио Абела брата свога, али кад сам видио ове грозоте да је човјек овако звјерски клао на тисуће невине своје браће: мајке, дјевојке и дјецу, мислио сам да ћу полудјети.“[583]

* * *

Навео сам само неколико од многобројних примјера који говоре о мученьима и уморствима у комплексу логора Јадовно и Слана. На слиједећим страницама ће бити представљени искази малобројних заточеника који су успјели побјећи из логора, виђење страхота робијања и сусрета са смрћу неколицине мушкараца и жена који су се, иако неки тешко рањени, спасили из безданих јама. Они су будућим људима оставили изворна свједочанстава о усташким злочинима вршеним у прва четири мјесеца постојања НДХ.

Бијег из логора и безданих јама

Упркос ригорозним мјерама које су усташе проводили у циљу осигурања логора Јадовно на Велебиту и логора Слана на отоку Пагу, у неколико случајева су појединци или мање групе заточеника покушали побјећи из жице и спасити се. Према расположивим изворима и сазнањима до којих сам дошао током рада, као и на основу изјава преживјелих, да̂ се закључити да је постојала могућност бијега, и то из сваког логора у комплексу Јадовно, па и из самог Јадовна.

Појединци, па и групе, могли су побјећи већ током спровођења од мјеста хапшења до логора или путем ка стратишту. Просто је невјероватно да су тек групице усташа спроводиле по двјеста и више људи, који су послушно ишли на погубљење. Да је њих 50 или 100 јурнуло на њих, усташе не би могли све побити, барем би се дио заточеника спасио. Овако, ријетко је ко од Срба који су доспјели у логор или на стратиште остао у животу.

Данас се многи питају зашто се све дешавало управо тако – без покушаја бијега или отпора. На ово питање би се могло одговорити ангажовањем више научних дисциплина. Међутим, досад се ниједна наука није овим позабавила. Тако ни ја не могу проникнути у разлоге покорности која је у то вријеме влада-

[582] *Исто.*
[583] ХАК, кут. Јадовно.

ла свешћу толиког броја сужања. Но, увјерен сам да је један од битних разлога тај што огромна већина људи похватаних у својим кућама, ноћу на спавању, дању за обједом, у цркви за вријеме молитве, у школи за вријеме извођења наставе, на радним мјестима, на улици, на њиви – није осјећала никакву кривицу за било шта! Ти су људи уважавали нову државу и њене органе власти, сматрајући да и њени представници – усташе – говоре истину, те да их воде само на неко „преслушање“ и да ће се одмах вратити својим кућама. Тако су размишљали све вријеме – у часу хапшења, у затвору, у току транспортовања, при уласку у жицу. Чак ни кад су били доведени над само гротло јаме, многи нису могли вјеровати да их могу без суда и саслушања убити, знајући да никоме ни за шта нису били криви. Готово необјашњиво, али тако је било. Дешавало се да су многи очеви одвраћали синове од бијега кад би наслутили њихову намјеру, страхујући од могућих репресалија над остатком породице. Тако су и они најодважнији, да својима не би нанијели зло, остајали заточени, били злостављани и извођени на губилишта, једнако мислећи да их невине неће побити. Људи се трпјели увреде, понижавања, мучења, глад, жеђ, све вријеме се надајући да ће ипак остати живи.

Но, неки појединци су успјели побјећи усташама већ при самом хапшењу, или док су их одводили, затварали, транспортовали, па и из самих логора, неки су се чак извукли и из безданих јама. Готово са сваког масовног стратишта се понеко успио спасити, те у своје крајеве донијети вијести о свирепости усташа, о њиховим злочинима над српским народом. И данас, 50 година послије, још увијек има преживјелих, који су највјеродостојнији свједоци геноцида над српским и јеврејским народом током постојања правно наказне Независне Државе Хрватске. Захваљујући томе што су се појединци живи ишчупали из усташких канџи, спашено је на хиљаде других невиних живота, јер људи више нису вјеровали злочиначкој власти.

Бијег из комплекса логора Јадовно покушало је 17 заточених Срба. Успјели су само: Серђо Пољак из села Шибуљине, о којем је већ било ријечи, Бранко Цетина из села Врепца код Госпића, Сава Зороја и Мане Чанак из села Кузмановаче код Широке Куле, Богдан Лемајић из села Смиљана код Госпића, Радослав Грубор из Турбета, котар Травник, и још тројица, чија имена нисам успио сазнати.

Богдан Лемајић је умакао усташком ножу над Шарановом јамом, послије чега се вратио у своје село и успјешно се скривао кратко вријеме. Међутим, 2. августа је тог стаситог и храброг младића, иначе рањеног у бијегу, затукао усташа Фрањо Девчић, који је с другим усташама учествовао у масовном покољу Срба у Смиљану и Смиљанском Пољу.[584]

Сава Зороја, који је 1. јула успио побјећи из логора Јадовно, погинуо је у борби против фашиста у Народноослободилачкој војсци 1943. године.

Записе о злом времену и масовним уморствима Срба у логору Јадовно оставили су Мане Чанак, Бранко Цетина и Радослав Грубор.

[584] Пресуда Окружног суда за Лику, к. 198, од 4. јула 1946, ХАК, ф. Окружни суд за Лику.

Споменути Серђо Пољак је један од ријетких који се већ у моменту хапшења одлучио на бијег. Иако рањен, успио је изаћи из јаме и побјећи. Било је то маја мјесеца. У јулу су четворица храбрих младића успјели пресјећи логорску жицу, но усташе су их примјетили и побили. Бијег је 1. јула успио Бранку Цетини и његовом другу Сави Зороји.

Данас је Бранко једини живи свједок ужаса у Јадовну. Он ми је 17. јуна 1990. године, управо на мјесту самог логора на Велебиту, приповиједао цијелу историју свог сужњевања – хапшење, затварање, одвођење у госпићки затвор, транспортовање у Јадовно, на концу бијег из логора.

„Прије почетка рата, у марту 1941, вратио сам се у родно село Вребац из Госпића гдје сам завршио пекарски занат и до окупације нисам радио. Петнаест дана послије капитулације Краљевине Југославије усташе су у мом селу оформили усташки стан. У село је дошло око 20 усташа и смјестило се у Соколски дом. Сељанима су наредили да им сваки дан доносе храну. Првих дана су патрорирали кроз село, осматрали и упознавали људе. Послије тога почели су хапсити. Ухапсили су једну групу од 20 младих људи од 22–30 година. Хапшења је било већ по капитулацији, а и прије како су се након расула људи враћали кућама. Младићи су затворени у подрум куће Саве Драгосавца, гдје су уредили затвор. Кућа је била већа и имала је подрум. Два дана су их хапсили и сакупљали, а затим је дошао камион из Госпића, предвече су их потоварили и одвезли у правцу Госпића. Међутим, нису одвежени у Госпић него лијево, према Метку, а побијени су у Медачкој плантажи (борова шума). О њима није било никаквог трага ни гласа. Родбина их је тражила у казниоици у Госпићу, али тамо нису доведени. Послије мјесец дана случајно је откривено да су побијени у Плантажи, јер су били плитко закопани и неки који су туда пролазили, осјетили су јак мирис и пронашли их.

Послије тога похапсили су још неколико људи из Врепца, Завођа и Павловца (засеоци). Мене су ухапсили у Врепцу заједно са још четворицом мјештана: Мандарић Милом, Вучковић Милом, Зороја Савом и Стоисављевић Петром – Пејом. Ухапсили су ме пред трговином мјешовите робе прије подне. Већ тада је Мандарић био ухапшен, а поподне су доведена друга тројица.

У том подруму смо остали седам дана. Подрум је био празна просторија 4×5 метара са неким даскама у ћошку. Храну смо свакодневно добијали од куће. Милу Мандарића су пустили вјероватно на интервенцију његовог оца који се добро познавао са Томашом Жупаном, усташким повјереником, а шта му је за то дао, нико не зна. Из подрума смо горе могли чути разговор породице Драгосавац. Усташе су код њих често свраћале. Испред врата је био један стражар, а ноћу два. Мислили смо да ћемо успјети развалити решетке на прозору и побјећи. У ту сврху нам је сестра Саве Зороје донијела клијешта, али нисмо успјели. Та клијешта смо понијели собом касније и успут бацили.

Седми дан су нас потоварили у запрежна кола и одвели у казниоицу у Госпић. До Госпића смо путовали око 1 сат.

Кад смо дошли у казниоицу, евидентирали су нас и први дан ставили заједно у једну ћелију у којој је било још 8–10 затвореника из околице Личког

Петровог Села и Бихаћа, а међу њима је био Стјепан Кучиш. Ако је жив, требало би да је у Загребу. У затвору смо провели 14 дана. Први дан над нама није било насиља.

Сутрадан предвече смо пребачени у ћелију у којој је било још 20-ак људи, али се могло некако. Касније су довели још и набили нас једног до другог, тако да смо једва стајали један уз другог. За вријеме боравка у затвору давали су нам једном дневно храну, а то је било парче хљеба и мало чорбе од пасуља. Други дан су нас извели у шетњу у двориште казнионице. Тада су нас тукли чиме су стигли. Имали су дрвене палице од пола метра којим су тукли као и рукама и ногама. Разлога да нас туку није било, већ се тражио повод да почну тући једнога па онда све одреда. Кривице није било. Једини разлог је био што смо Срби. Често су нас вријеђали национално, говорећи да смо српске псине, четници итд. Усташе су скоро сваку вече долазиле у ћелије и тукли затворенике. Док су нас тукли, ударали су у дворишту у неке металне предмете настојећи прикрити јауке затвореника. Често су долазили пијани и редом су тукли кога би дограбили чим би отворили ћелију, па смо се тискали што даље од врата ћелије. Од оних који су долазили да нас туку никога нисам познавао.

Затвор се пунио сваког дана и људи су свако вече одвожени у непознатом правцу. Приликом утовара чуле су се псовке и галама. У затвору су били углавном мушкарци. Жена тад није било, нити сам их видио у затвору. То је било између 15. и 20. јуна кад сам дошао у затвор, а из њега су нас одвезли 27. јуна 1941. Једно јутро су нас истјерали из ћелија, постројили у дворишту, потоварили у један аутобус и два камиона и одвезли до села Трновац. Приликом утовара питао сам возача Луку Полића, кога сам познавао, куд нас вози. Он је окренуо главу од мене и више ништа га нисам питао.

У Трновцу су нас искрцали, повезали два и два жицом и спојни ланац ставили између нас. У првој тури нас је било око 120. Ту смо чекали око два сата док су довезли још једну групу. Они су већ били везани и ту су додали само спојни ланац за њих. Њих је било отприлике колико и нас. Продужили смо пјешице заједно преко села Јадовно према логору 'Јадовно' у Велебиту. Након пјешачења од 2,5-3 сата стигли смо у логор. На улазу у логор дочекала су нас двојица усташа који су нас одвезивали, један је пописивао, а читав рад је контролисао управник логора Руде Риц. У логору су нам одредили реон гдје ћемо бити. У логору смо затекли око 500 Јевреја и Срба који су прије нас ту доведени и радили су на ограђивању логора жицом и рашчишћавању терена унутар логора. Тај дан нисмо добили ништа за јело, а сутрадан ујутро смо сваки добили комад дрвета и неколико сјекира да би дрво издубили и од њега направили корито у које смо касније примали храну и воду. За храну смо углавном добијали кукурузну кашу једном дневно, воду такође, а хљеба није било. Воде за одржавање хигијене није било. Спавали смо на земљи под ведрим небом. Углавном смо се прибијали један уз другог да би издржали хладне велебитске ноћи. Нужду смо вршили унутар логора у једном ћошку. Ухапшен сам у сакоу, панталонама и ципелама. Осигурање је било састављено од усташа и домобрана. То је било 27. јуна 1941. године ујутро.

Улаз у логор је био отприлике три метра ширине, ту је био стражар и капија. Горе лијево од улаза су биле двије бараке у којима су боравиле усташе и управник логора Руде Риц. Ту су се хранили, спавали и разводили стражу око логора. На платоу ван је била једна надстрешница гдје се кувало за логораше, а вјероватно и за усташе. То је била сјеница покривена грађем и окрајцима од дасака. Уносили су казан у логор и ту смо примали храну. Мало даље је била једна осматрачница око три метра у висину и ту је био стално стражар с пушкомитраљезом.

Било нам је забрањено да прилазимо жици ближе од три метра. На то су нас упозорили да ће сваки који приђе ближе, бити убијен. Нужник је био близу стијена. Ископана је рупа и постављено пар дрвaца и ту се вршила нужда. Кад смо дошли, ту је био камен и ми смо га чистили и слагали га на гомиле около. Узвишење на средини логора које је сада, није постојало кад сам ја био. Чујем да су ту побијени Срби и закопани. Ово би требало отворити и испитати. Вјерујем да су ту кости.

Предвечер, другог дана мог боравка у логору, усташе су прозвале око 30 људи, подијелили их у мање групе од 8-10 и под пратњом двојице-тројице усташа одвели их стазом којом смо доведени. У групи прозваних био је један човјек из Перушића, стар око 30 година, плав, средњег раста, који је причао да ће га пустити јер са неким има везе. Имена му не знам пошто смо се плашили с њим упознати, сумњајући да је провокатор. Након сат до сат и по времена чула се пуцњава, али из западног правца од логора, негдје из смјера скретања шумског пута улијево (гдје су нас скренули на стазу којом смо стигли у логор). Недуго послије престанка пуцњаве усташе су се вратили. Што је било са оним људима које су отпратили, да ли су их побиле или пустиле, ја заиста не знам.

Мада је свима заточеницима било јасно да их врло вјероватно чека смрт, нико се није одлучивао ни на појединачан, ни на организован отпор, на обрачун са шачицом усташких стражара и на организован бијег. Разговор између појединих група логораша, па чак и међусобни су били забрањени. Уколико би усташа видио да разговарамо нас двојица или тројица, одмах је викао да прекинемо. Једино кад смо одмарали један уз другога онда смо могли шаптати, договарати се и разговарати. У том разговору смо, кад смо видјели да ће нас овдје побити, ја и Сава Зороја одлучили да бјежимо.

Сваки пут кад би усташе формирале групу логораша за сјечу дрва, ја и Сава гурали смо се што ближе како бисмо успјели изаћи ван логора. Трећег дана ја сам се угурао у групу, али пошто није успио Сава, и ја сам се повукао из групе међу логораше. Тога дана логор је посјетио велики жупан Лике и Гацке Јурица Фрковић с још двојицом усташа и једном женом. Сви четворо били су у усташкој униформи, а у пратњи Руде Рица, који им је нешто објашњавао, прошетали су логором. До улаза у логор с њима су дошла још двојица усташа и ту остали у разговору са стражаром.

У једном тренутку док су ови шетали логором, нешто су застали и Сава их је замолио да му даду цигарету, па је један усташа извукао цигарету и бацио му је онако цинички. Тко су биле ове усташе са Јурицом Фрковићем, не

знам, а и лик сам им слабо запамтио, осим што се сјећам да је она жена, која је била такођер у усташкој униформи, била средњег раста и широке главе.

Четвртог дана мог боравка у логору ујутро су усташе поименично прозвале групу људи и као ону претходно невезане, под пратњом, некуда одвели. Да ли су их касније изван логора везале и шта је с њима било, мени није познато. За вријеме док сам био заточеник у логору 'Јадовно', у њему није било жена и дјеце.

Тог четвртог дана, тј. 1. јула, Сава и ја успјели смо да се угурамо у групу која је одређена за сјечу дрва. Повелу су нас на источну страну логора и дали свакој двојици по једну сјекиру па смо на смјену сјекли. Чувала су нас двојица наоружаних усташа, а у непосредној близини био је и стражар, који је са те стране објезбеђивао логор. Оборили смо једно дрво и почели кресати гране. Усташе су у том часу нешто причали и припаљивали цигарете, а пошто нас је крошња оборено дрвета заклањала од њихових погледа, бацили смо сјекире и дали се у бијег. Било је негдје око десет сати прије подне. Трчећи кроз шуму и бујад прешли смо око 300 метара, а да стражари нису примјетили да нас нема. Тек тада смо чули иза себе велику галаму и пуцњаву на што смо убрзали трчање да се што више удаљимо од логора.

Након једног сата трчања кроз шуму застали смо, оријентисали се и кренули у правцу врха Велебита и Карлобага. На врх Велебита избили смо око 12 сати. Одатле смо уочили пут којим смо дошли у логор и село Јадовно. Тако смо се поново оријентисали. Тражили смо воду пошто смо били јако жедни и кад је нигдје нисмо нашли, гризли смо лист да бар мало ублажимо жеђ. Спуштали смо се низ Велебит, ка селу Трновцу. Испред Трновца примјетили смо један извор и наизмјенично, у пар наврата, попили по мало воде, поквасили лице и у шуми се мало одморили. Било је око три или четири сата послије подне.

Пошто смо морали обићи Трновац и прећи доста дуг пут до Дивосела, наставили смо да се крећемо доњим рубом шуме, осматрајући села. Идући тако шумом наишли смо на старијег мушкарца и млађу жену који су сакупљали сув лист. Ми смо се уплашили њих, а они нас. Жена је почела дозивати човјека па смо побјегли у правцу Брушана. У први сумрак прешли смо преко бара између Личког Новог и Велебита и негдје касно у ноћ дошли у Дивосело, у кућу Јанка Рајчевића. Испричали смо му тко смо и откуда, па смо га замолили да нам даде нешто за јести и пусти нас да одспавамо код њега неколико сати, до пред зору. Јанко и његова мајка дали су нам јести, а затим нас је он повео на шталу гдје смо спавали док нас није разбудио у прво свануће, а онда нам је дао доручак, након чега смо продужили у правцу Рибника. Како је била магла испод села Орница, наишли смо на кућу Паге Циганина, усташе. Од његових паса бранили смо се камењем. У том моменту Паго је изишао из куће псујући нас, а кад је видио да смо се дали у бијег, опалио је неколико метака за нама.

Кад се магла подигла, затекли смо се на простору између Билаја и Рибника. Испред нас се испријечила ријека Лика. Препливали смо је и избили на цесту, за тренутак сачекали док су прошли италијански камиони, а потом је претрчали. Остало нам је да пређемо жељезничку пругу, али смо се већ били

мало опустили, успорили ход и разговарали. Одједном је међу нас с леђа упао један вакман (жељезнички стражар, прим. аутора) на бициклу. Не силазећи с бицикла питао нас је тко смо и затражио од нас исправе. Сава се у том моменту брзо снашао и из окрета ударио га шаком у главу, тако да се овај одмах строваљио на земљу, заједно с бициклом. Покушали смо да му отмемо пиштоль. Одједном зачула се велика галама и кад смо се осврнули у том правцу, видјели смо групу сељака из Билаја која је пошла на косидбу. Поново смо побјегли и у врло кратком времену претрчали пругу. Тек кад смо се удаљили од ње километар-два, легли смо да осмотримо што се дешава иза нас. Сељаци су и даље били у гомили око вакмана, али нитко није трчао за нама. Ту смо се Сава и ја растали уз договор да се сутрадан нађемо у планини на Чардаку. Сава је кренуо десно према Павловцу, а ја право у Вребац.

Знао сам да би ми било опасно отићи у село па сам на прилазу села замолио једну дјевојку, која је ту чувала стадо, да ми донесе нешто хране. Дјевојка је отишла и ускоро ми је њезина мајка донијела јело. Док се она чудила откуд сам ја ту, јер је знала да су ме одвеле усташе, у селу се зачуо звук камиона, а убрзо и пуцњава око моје куће. Наиме, усташе су убијале псе што су лајали на њих. Одмах сам схватио да су подигли потјеру за мном, па сам овим двјема рекао да ником живом не говоре да су ме видјеле, а ја сам побјегао ка ријеци Јадови гдје сам се склонио у један жбун и тако провео дан. Током ноћи сам се пребацио у планину. Усташе су опколиле моју кућу и држали засједу пуних 10 дана. Читаво то вријеме мојим трима сестрама и баки нису дозвољавали да се удаљавају из куће.

До почетка устанка Сава и ја смо се сакривали у планини, а усташе су расписали потјерницу за нама и понудили високу награду у Врепцу ономе тко нас ухвати или убије.

Био сам бјегунац од оног дана откад сам побјегао са стратишта и од тад сам у шуми. Кад је у мом селу спреман устанак и напад на усташе 1/2. августа 1941. тад сам ступио и ја заједно с осталим устаницима у борбу и био сам у 1. батаљону Велебит који је формиран на терену Вребац, Завође, Могорић, Медак итд. Тада сам имао 18 година.

До формирања Треће бригаде 6. личке дивизије 'Никола Тесла', септембра 1942, био сам у Личком партизанском одреду. У редовима 6. дивизије борио сам се против фашизма и зла по Лици, Кордуну, Горском котару, Далмацији, Босни и Србији.

У Србији, код Ужичке Пожеге, био сам рањен, сломљена ми је нога. Отишао сам у партизанску болницу у Пљевља. Из те болнице сам пребачен, јер ми се нога загнојила због пребијене кости, у Београд, у децембру 1944. гдје сам оперисан. Касније сам био комесар болнице 3. армије у Ковину. На тој дужности ме затекло ослобођење, односно капитулација фашистичке Њемачке и квислиншке Независне Државе Хрватске.

Сва ова збивања посљедњих година и мјесеци много су ме разочарала. Осјећам се превареним и изневјереним. Преварен сам прије свега од руководства моје Партије која је дозволила да је дошло до овог стања и води ову ситуа-

цију ка једном новом крвопролићу какво је било 1941, што је врло жалосно, тужно и срамотно. Сви морамо радити и настојати да се то спријечи и да обезбиједимо миран живот јер недао Бог рата никоме, то зна онај који га је искусио."[585] Овим ријечима је завршио своје казивање некадашњи логораш и ратник Бранко Цетина.

Само пет дана послије њега, 6. јула, побјегао је Мане Чанак. Он је већ другог дана по довођењу у жицу логора Јадовно био укључен у групу која је сакупљала гране и бујад око логора и ту прилику је вјешто искористио и побјегао. Његову изјаву[586] преносим у цијелости: „Слом и капитулација Краљевине Југославије затекла ме је на одслужењу војног рока у Шибенику. Пет дана након тога некако сам успио доћи кући – у Кузмановачу. Одмах сам сазнао да је успостављена усташка власт, да усташе патролирају по селима, хапсе људе и да су већ у Широкој Кули ухапсили око 10 људи. Осам до десет дана након мог доласка у моју кућу долазе тројица усташа: Миле Рукавина Бањак, Иван Обућина Мушлија и неки Никола из Перушића, презиме му нисам знао. Тражили су да им предам оружје и војну опрему. Оружје нисам имао, а војну униформу им нисам хтио предати. Претресли су кућу и нашли војничке ципеле и двије кошуље. Мене су свезали жицом и повели, а нађене ствари понио је један од њих. Моја супруга, која је лежала у постељи послије порода, устала је и кренула за нама кукајући и молећи их да ме пусте, јер смо тада имали троје мале дјеце. Водили су ме тако свезаног око два километра, а жена је стално ишла за нама и кукајући преклињала их да ме пусте. Наједном су застали одвезали ме и пустили. Са супругом сам се вратио кући. Недуго послије тога у мом селу ухапсили су још пет људи и такође их брзо пустили, а касније сам схватио да им је то била тактика како људи не би бјежали од куће као и то да су тројица од ове петорице дали већу суму новца за свој откуп.

На Видовдан, 28. јуна 1941. године, пошао сам косити свом комшији Станиши Човићу. Са мном је ишао и Илија Вујновић Брацијa. Срели су нас усташе Миле Рукавина и Иван Обућина и ухапсили. Нису нас везали већ су нам рекли да смо ухапшени и да нас спроводе у Јањче. Упитали смо их зашто нас воде у Јањче, удаљено око 50 км, кад имају ближе усташке власти – у Перушићу. Сјећам се да нам је тада Миле Рукавина рекао да бисмо се у Перушићу лоше провели, а да ће нас из Јањче већ сутрадан пустити кући. Јако сам се уплашио јер сам раније чуо да тамо има један бездан у који усташе бацају људе.

У Јањчи усташе су нас затворили у подрум жандармеријске станице у ком је било тридесетак људи: Борчића, Узелаца (5), Пејновића, Штакића и других чијих се презимена не сјећам. Међу затвореним био је и један човјек са Кордуна кога су усташе ухапсили негдје на путу. Након 6-7 сати у подрум је ушло неколико усташа који су нас повезали ланцима, извели из подрума и потоварили у камион који је дошао из Госпића. Пратила су нас тројица усташа наредивши нам да легнемо у камиону.

---

[585] ХАК, кут. Јадовно.

[586] Здунић Фрањо Лав, *Котар Госпић и котар Перушић у НОР-у 1941-1945*, 200-203.

Тако су нас допремили у двориште казнионице у Госпићу, а затим затворили у потпуно празну ћелију на другом кату. Приликом затварања евидентирали су нас у неку књигу. У ћелију нису више никога доводили. У њој смо провели око 16 дана. За то вријеме само су нас један дан извели у двориште казнионице у шетњу. У ћелију су сваку вечер око 7 сати долазила двојица усташа, стари око 25 година и тукли нас кундацима и другим предметима који су им се нашли при руци.

Негдје седамнаестог дана боравка у казниоици извели су нас у двориште у ком се налазило 200 до 250 људи. Ту сам видио неколико познаника из Врепца: Бранка Цетину, Саву Зорoју, морнаричког поднаредника Ђекића из Дивосела, Јову Влаисављевића, Милу Вучковића, Глишу Новковића и још неке друге чијих се имена више не сјећам.

Усташе су нам наредили да извучемо каишеве из хлача, а тко је имао боље ципеле, или неки бољи комад одјеће, такођер је морао скинути. За то вријеме са прозора казнионице гледали су нас Италијани и бацали нам неке мале крушке. Ту у дворишту одвојили су једну групу од 30 до 40 људи, међу којима сам био и ја, невезане утоварили у један мањи аутобус и прозвали нас из оне књиге у које су нас уписали приликом затварања. Довезли су нас у село Трновац и истоварили испред трговине, подно једног узвишења на којем је била црква. По изласку из аутобуса усташе су нас везали ланцима за руке, двојицу по двојицу, и задржали нас тако док читаву преосталу групу из дворишта казнионице нису ту допремили, поменутим аутобусом и неким мањим камионима. Везане два по два повели су нас око 13 сати цестом на Велебит. Наишли смо на један извор (негдје близу Јадовна) и усташе су нам дозволили да онако везани пијемо воду, пошто колона није била везана и уздуж. Са мном је био везан Глишо Новковић, родом из неког села код Студенаца.

Пред логор 'Јадовно' смо неком шумском стазом стигли у предвечерје. Читаву колону пратила је стража од пет наоружаних усташа у официрским униформама Југословенске војске. Један од те петорице био је Паве из Брушана (или околице) који је био са мном на одслужењу војног рока, али му нисам знао презиме нити сам му се смио јавити јер сам био уплашен кад сам видио куда нас воде.

Везане увели су нас кроз један ужи отвор у жици којом је био ограђен логор и одријешили нас. Ту нам је командант логора Руде Риц одржао говор. Да се он тако звао, рекао ми је Глишо Новковић, као и то да је прије рата био учитељ у Подлапачи. Рекао нам је да се у прво вријеме за јело послужимо порцијама логораша које смо ту затекли и да направимо лежајеве од маховине и лишћа у виду 'сова'.

Логораши, које смо затекли, имали су нека дрвена корита из којих су јели, а Јевреји неке лименке и лаворе. У логору сам поново сусрео неколико познатих људи, међу којима и Бранка Цетину из Врепца. Мене је препознао један усташа којег сам упознао прије рата на пијаци у Госпићу. Пришао ми је и упутао откуда сам, а када сам му рекао, онда ме ударио неколико пута кундаком. Било је ту људи из разних крајева, чак из Босне – од Бугојна, Петровца

и Крупе. Сјећам се и једне скупине Далматинаца (негдје око 200 људи) одјевених у некаква плава радничка одијела. Њима није смио нико прилазити, а имали су, колико сам могао примјетити, и неки посебан третман и праве порције за јело.

Логор се налазио у некој мањој ували и био је ограђен бодљикавом жицом висине око 2,5 метра. Тога дана усташе су довели и неке људе, који нису били логораши, да поправљају и учвршћују оградну бодљикаву жицу. На средини логора налазила се једна вртача око које су логораши навозили земљу. Вртача је служила као заходска јама за логораше.

Око логора била је постављена стража, састављена од наоружаних усташа, распоређених тако да је отприлике на сваких десет метара био један стражар, а укупно их је могло бити нешто више од једног вода. Стража је била распоређена изван логорске жице. На самом улазу у логор била су два стражара, а са сваке стране била је постављена слика Анте Павелића. Недалеко од улаза била је нека надстрешница, покривена лимом, у којој би одмарала смјена straже. Недалеко од ње биле су двије дрвене бараке: у једној је била канцеларија Руде Рица, а у другој су спавали усташе. Како и гдје су се усташе хранили, није ми познато, а ми логораши кухали смо некакву храну (или боље рећи, воду од пасуља) у самом логору, недалеко оградне жице.

Док сам био у логору, усташе су изводили скупине од 20 до 30 логораша да сакупљају грање и маховину од чега би у логору правили 'сове' за спавање. Ове групе увијек су пратила по двојица наоружаних усташа.

Истога дана, кад су довели моју групу у логор, навечер сам са још 11 ишао са неким казанима по воду. Пратила су нас двојица наоружаних усташа, а кад смо стигли до извора, тамо су нас тукли и при повратку у логор тјерали да пјевамо четнике и комунистичке пјесме. Сјећам се да су тада усташе натјерали Саву Зорожу из Врепца да пјева: 'Павелићу, живила ти рука, што ти уби српскога хајдука'.

Другог дана сам, у групи од око 30 људи, три пута излазио из логора на сакупљање грања и маховине, а стално су нас пратила двојица усташа. Када смо се трећи пут враћали у логор, 20 до 30 метара од улаза, ја сам се одлучио да побјегнем. Скочио сам у страну, прескочио неку камену плочу и потрчао. Један од усташа испалио је два метка за мном. Наставио сам да трчим у правцу запада и избио на највишу чуку Велебита, одакле сам угледао море и закључио да се налазим негдје источно од Карлобага. На томе предјелу није било шуме па сам се мало повратио натраг, а затим кренуо кроз шуму и изашао негдје између Трновца и Пазаришта. Приближавао сам се једној кући и чуо разговор мужа и жене, коју је он звао Луја. Нисам им се јављао, већ сам се поново оријентирао према брду Оштра, прешао преко бара и три пута преко неке воде која је јако вијугала. На барама сам наишао на неки тор и, пошто је већ била близу ноћ, а и киша је падала, увукао сам се у кућицу за пса и у њој заспао.

Пред зору пробудио ме разговор неких људи који су са сјекирама ишли у правцу шуме. По њиховом разговору закључио сам да су Срби и да сам негдје близу Дивосела. Људима се нисам јављао, већ сам дошао до неке куће пред

којом је стајала једна женска. Питао сам је како ћу најлакше стићи у Почитељ. Она ми је показала пут. У Почитељу је била удата моја сестра. Стигао сам код ње и она ми је дала опутаре да обујем. Убрзо је у кућу ушла њена кћерка и рекла да су усташе дошли у село. Она ме извела из села у њиве гдје је косио њен отац, а он ми је показао пут за Вребац. Када сам прешао пругу, наишао сам на Дану Драгосавца који ми је показао правац за Кузмановачу. Негдје пред ноћ дошао сам кући, најео се, узео ћебе и отишао у шуму гдје сам се скривао до устанка."

Радослав Грубор тада ученик III разреда трговачке академије, рођен у Турбету, срез Травник, у свој дневник је записао како је 5. априла 1941. из Сарајева дошао у своје село, а већ 8. маја су га његове комшије, усташе Перо Скочибушић, Никола Божић и Јозо Цезнер ухапсили и у ланцима спровели у Травник. Повезали су га с једним Ромом и тукли га кундацима и ногама.

У Травнику су га ослободили Перо Шабан и Руждић, судски приправник, и дали му пропусницу с којом је отишао у Сарајево. Ту је 30. маја поновно ухапшен, заједно са својим другом Ратомиром Соколовићем, и затворен у Оружничку станицу у Турбету. Док су их тукли, усташе су им поручивали: „Заборавите да сте Срби". Спровели су их у травнички Окружни затвор, одакле су 2. јуна, по наредби Пере Шабана, ослобођени и пуштени кући.

Њиховог заштитника, Перу Шабана, који је помагао Србима и спашавао их од смрти, усташе су ухапсили 3. јуна. Након неколико дана, 12. јуна, Грубор је трећи пут ухапшен, са још 48 Срба из свог села. Сви су камионом одвезени у Травник, у затвор Среског суда, у којем су били с још 30 Срба из Травника. Док су усташе изводили заточенике и убијали их у околини Травника, Грубор и Соколовић су искористили несмотреност кључара затвора Алије и побјегли и преко високог дворишног зида. Бјежали су у правцу планине Влашић и 17. јуна избили на пут према Бањалуци, намјеравајући да стигну у Босански Петровац, родно мјесто Ратомира Соколовића, у којем су живјели Груборови стричеви. У Босански Петровац су приспјели 22. јула. У то вријеме су у граду били Италијани, па усташе нису смјели хапсити Србе. Међутим, италијанска војска се 26. јула повукла, и тада почињу звјерства усташа у Петровцу и околним српским мјестима.

Како Грубор пише, усташе 1. августа „хапсе моје стричеве код којих смо се налазили мој друг Ратомир Соколовић и ја. С њима хапсе и нас. Одвајају мушкарце на једну страну а женске на другу. Све женске убацују у једну кућу, коју су потпалили. Из пламена се чуо језив врисак мојих стрина и родица. Ми мушкарци били смо за то вријеме везани и нисмо могли ништа учинити. Затворили су нас у зграду основне школе од куда су усташе изводили Србе појединачно пред среско начелништво и клали."[587]

Сљедећег дана је младић гледао како усташе изводе његове стричеве и кољу их – Вида, Стеву, Милу, Илију, Владу, Николу, Вида млађег и Ђуру Грубора. Касније је записао: „Пошто су их све убили, усташе су набацали у једна

[587] AJ, ф. 110, фасц. 919.

кола њихове лешеве и одвезли их у непознатом правцу. Послије тога усташе су из школе почели и нас младиће да изводе напоље."[588]

Њих су потрпали у три камиона и повезли их пут Госпића, гдје су стигли 5. августа. Грубор у свој дневник даље биљежи: „Стижемо неких 15 км пред Госпић гдје се налази логор за Србе. Логор је подигнут на једној пустари на Велебиту. Са свих страна логор је ограђен бодљикавом жицом. У логору је била непрегледна маса Срба. У једном куту логора налази се усташки стан.

Шестог августа 1941. дознајемо да усташе сваког јутра у рану зору одводе из логора Србе на неку Рисову греду и тамо их кољу. Тога дана упознао сам се са новим друговима. Међу њима било је Херцеговаца, Босанаца, Славонаца и Личана.

Дванаестог августа 1941. усташе су почеле извлачити на клање Србе са наше стране логора. Брзо сам размишљао о томе да би се нешто требало предузети, да би спасио свој живот, јер ме већ другог дана ујутро може усташка рука покосити. Нас 12 другова у логору скујемо план, да се бјегством из логора спасимо. Остварењу нашег плана погодовала је околност што су усташе имале у свом стану неку прославу па је услијед тога била слабија стража око логора.

Око 12 сати ноћу у савршеном трку нас дванаесторица омладинаца почели смо да се пребацујемо преко бодљикавих жица логорске ограде. Пребацивање преко ових жица било је врло тешко и мучно. Оштрице жица забадале су се сваком од нас у тијело, али смо сви мушки трпили и ниједан од нас није јаукнуо. Мој друг Соколовић Ратомир запетљао се у жице у самом почетку прелажења у толикој мјери да се није могао из жица извући. У то је почео усташа, који је био недалеко од тог мјеста на стражи, пуцати и тако је било прелажење преко жице за мога друга Ратомира сасвим онемогућено. С друге стране жице ја сам пришао томе месту у намери да другу помогнем, ал ме је у моменту, када је усташа пуцао, гурнуо и опоменуо један други омладинац да бежим, па сам се тако са осталима дао у бег пут шуме која је за нас у овој ситуацији била једини заштитник. Мој друг Соколовић Ратомир, на жалост, остао је дефинитивно у логору. Усташе су подигле читаву узбуну због нашег бегства, али нису били у стању да нам ма шта учине. У бежању наишли смо на велебитском кршу на једну колибу у којој смо до дана преспавали.

Тринаестог августа 1941. налазимо се на путу у правцу Босне. Идући тихо и опрезно кроз шуму, одједном смо чули некакву дреку. Знатижељни, шта би то могло бити, приближили смо се полако месту одакле је допирао јаук. Кад смо се приближили томе месту, пред нама се пружио страшан призор. Усташе су баш тада вршиле покољ једне групе Срба. На звјерски начин не задајући им одмах посљедњи смртни ударац. Ту се је налазила, како сам тада утврдио, та чувена 'Рисова греда' гдје је много и много Срба положило своје животе у најужаснијим мукама и гдје је усташко крволоштво према недужним Србима дошло до највишег изражаја свирепог варварског зверства."[589]

[588] AJ, ф. 110, фасц. 919.
[589] *Исто.*

Грубор је надаље описао тегобно путовање до Босне. У Сарајеву се обрео 20. септембра, а одатле већ 23. кренуо за Београд, гдје је стигао 25. септембра. Током рада на овој књизи нисам успио сазнати да ли је Радослав Грубор жив, а из његовог дневника се не да видјети ко су били одважни младићи који су с њим побјегли из Јадовна.

Радослав Грубор потврђује наводе сељана Дивосела да је у близини Јарчије јаме, на средњем Велебиту, изнад села Аланка, постојао један простор, привремено ограђен бодљикавом жицом, из којег су усташе изводили Србе и убијали их над јамом непосредно код Рисове греде. Његово свједочење, као и свједочење преживјелих у покољу над Јарчијом јамом, о чему ће бити ријечи у даљем тексту, казују да је логор Јадовно, поред наведених помоћних логора, имао и један код Рисове греде, недалеко од Дивосела.

Из Јарчије јаме се почетком августа успјело извући 11 заточеника. Међу њима је била и Јања Поткоњак, која је послије 30 дана умрла од исцрпљености, глади и преживљених траума. Дмитра Цвијановића, Јању Трешњић и Јању Вујновић су усташе по изласку из јаме ухватили и убили. Више среће су имали Сава Јерковић, Јела Станић, Мара Војновић, Милева Цвијановић, Миле Поткоњак, дијете, Марија Почуча и Пера Цвијановић, који су се спасили.

Акцију хватања житеља српских села Читлук, Орнице и Дивосело, који су били у збјегу, водио је Иван Девчић Пивац, заповједник усташког логора Слана. У ноћи између 4. и 5. августа, усташка бојна Личког здруга је окружила збјег на Крушковачама[590] и извршила масовни покољ над сељанима. О томе је Дане Рајчевић записао: „Изненада, док се ноћ губила у праскозорју, а народ у збјегу спавао или се будио, плануше пушке, најприје подаље, а потом све ближе. Заштекташе и митраљези. Наста пакао... Све се проломи... Усташе навалише – цијела једна бојна.

Наста паклена ситуација: кукњава, плач и врисак дјеце и жена, крик људи, рика говеда, рзање коња. Поче спасавање голога живота и бјекство куда ко зна и може. У први мах усташке снаге нису затворile клијешта око збјега, јер су се споро развијале из маршевских колона за борбу, али како су пристизале и затварале клијешта око просторије збијега, убијале су све живо што се пред њима налазило. Тренутно је остао слободан и нетучен простор у правцу Почитеља. Тамо је највише и навалила већина народа из збјега. Млађи, сналажљивији и мање оптерећени успјели су да се извуку овим правцем. Али стање у Крушковачама је и даље тешко. Само се чује јаук, врисак и убијање. Клање и убијање је трајало један сат. Било је силовито. Усташе су стално викале: 'Не

[590] Крушковаче представљају дугу, изломљену и узану увалу, коју средином просијеца неколико поточића. С јужне стране затварају је падине Височице (1.619 м), а са сјеверне, према Дивоселу и Госпићу, затворена је проходним, пошумљеним и благим падинама Великог и Малог Бешлинца. Више је отворена према Читлуку и Почитељу, а од Дулибе и Аланка је одвојена преседлином (на Буровачи и Брезовачи), преко које ка Дулиби воде лоши сеоски путеви. Овај терен има облик потковице, чији је отвор окренут према Читлуку, док су три остале стране прилично стрме и покривене густом шумом. Простор на којем је био смјештен збјег, релативно је заклоњен, оцједит, с довољно воде и дрвета за текуће потребе, али крајње неповољан за збјег у случају изненадног напада и налета непријатеља, што ће се и потврдити.

пуцајте! Сами себе убијамо! Кољите!' Живе су натјеравали да легну потрбушке, а потом их кроз леђа пробадали.

У току читавог дана усташе су темељито претресале шумарке око Крушковаче да би поклале све што би нашле живо. Маса мушкараца, жене и дјеце нашла је смрт у овом ватреном обручу, док је један мањи дио успио да се дохвати Велебита и пребаци у Почитељску Дулибу.

Истог дана су усташе из сусједних села око Госпића прошле као вихор евакуисаним Дивоселом и опљачкале га до голих зидова. Аутор ових редова је из гајева са сјеверних падина Велебита гледао усташе – пљачкаше како одвозе натоварена кола сиротињске постељине и одјеће, а они који нису имали кола за превоз, напунили су пуне чаршаве постељине и одјеће и носили то као смотак на глави.

То су били женски пљачкаши (усташе). Неколико стотина бијелих завежљаја кретало се ливадама, од засеока Клиса до гајева испод Велебита, у сусједна села. Остали су празни и опустошени домови. Болесне и изнемогле старце, бабе и дјецу, што су нашли по кућама, побили су и поклали, а велики дио њихових домова попалили. Неколико појединаца, и читаве породице, су живе побацали у ватрено море попаљених зграда гдје су сагорјели. Па и временска непогода се окренула против народа. Пред покољ збјега, у зору је почела да пада киша и тако још више загорчила посљедње тренутке народа чији су часови били на измаку.

У свом звјерском оргијању усташе су 5. августа у Крушковачама убиле 265 лица из Дивосела, 25 из Читлука и 5 из Орница, док је 17 лица из Дивосела спаљено приликом паљења села – што укупно износи 312 лица."[591]

Неколико жена је преживјело овај погром и о њему оставило свједочанства. Сока Обрадовић Кока из Јасиковца код Госпића умрла је убрзо послије рата од посљедица рањавања, пошто је у Крушковачама била прободена ножем. Она је своме сину, Кузману Обрадовићу, сада пуковнику ЈНА у пензији, испричала слиједеће: „Била сам ухваћена са групом Дивосељана у Крушковачама. Гледала сам све страхоте и злочине које су усташе извршиле над ухваћеним народом. Међу ухваћенима било је и оних које су усташки злочинци познавали и прије рата. Према тим – својим бившим познаницима – усташе су испољавале посебан бијес.

Један, кога су посебно мучили, био је стари Јанко Вујновић, отац првоборца и организатора устанка у Дивоселу Вујновић Дамјана Денија. Старог Јанка су мучили на све могуће начине. Имао је дугу браду коју је стално носио и сву су му је почупали. Тукли су га свим средствима која су им била при руци. Гледала сам како му чупају косу, сијеку уши и копају очи. И тако полуживог одвели су га и стријељали.

Било је уз нас и једно дијете од две-три године старости, у сељачкој кошуљици. Један усташа пробо је дијете ножем на пушци, подигао га у ваздух

[591] Рајчевић Дане, Злочини усташа над становницима Дивосела, Читлука и Орнице у првој половини августа 1941, *Котар Госпић и котар Перушић у НОР-у 1941-1945*, ХАК, 1989, 213.

и тако набоденог бацио преко главе. Све присутне, приликом убијања, силили су да легну на леђа, а онда су сваку жртву уболи ножем у лијеву страну изнад срца, тако да је жртва била одмах мртва.

У овој групи убијених пред мојим очима био је и сељак из Дивосела – Сава Бјеговић Саверак. Усташе су убијале једног по једног. Дошао је ред и на Саву Бјеговића. Чујем како један усташа викну: 'Стари, дођи овамо да те кољем!' Старац је пришао мртав од страха. Видим како усташа држи нож. Лијевом руком му држи главу, а десном реже врат. Крик старца и млаз крви је посљедње пред његову смрт.

Ја сам лежала на леђима и кад сам дошла на ред за убијање, замрачило ми се пред очима. Кад сам убодена ножем, осјетила сам се обезглављеном и докрајченом. Мене су, вјероватно, грешком уболи у десну страну, а то није било смртоносно. И тако сам остала жива. Тко је од убијених давао знаке живота, усташе би му пришле и дотукле га. Ја сам лежала потрбушке, прободена и крвава. Изгледало је да сам мртва и тако сам остала жива. Наиме, усташе су и мислиле да сам мртва. Иначе би ме дотукли као и друге.

Кад су побили овај народ, усташе су отишли даље. Иза њих је на једној гомили остало око 50 људских лешева. Кад сам се освијестила, била сам сва у крви. Из те пустоши кренула сам својој кући у Јасиковац, код Госпића. Кућа је била сва опљачкана од госпићких усташа. Од куће сам кренула ка Плантажи (у непосредној близини моје куће). Ту сам наишла на Италијане који су ме онако крваву и рањену превезли у Приморје, гдје сам залијечена и одатле враћена жива кући.

Са мном је у повећој групи ухваћених у Крушковачама била и кћи Милица, матурант госпићке гимназије. Међу усташама је видјела једног који је био њен познаник из Госпића. Тада нам је довикнула: 'Одите овамо, не бојте се!' Она је тог момента рачунала на сигурност, јер је у питању познанство из гимназије. Милица је тада била у неким хлачама и кад ју је један усташа видио, викнуо је: 'Ова је из Србије, дај је овамо да је убијем!' Усташе су цијелу групу брзо опколиле, похватале и почеле одмах убијати. Онај познаник моје кћерке из госпићке гимназије пришао јој је, наслонио јој пиштоль на лице и опалио. Пала је мртва."[592]

И Милан Обрадовић, данас пуковник ЈНА у пензији, оставио је свједочанство о крвавом усташком пиру у Крушковачама: „Био сам с мајком и сестрама Милицом и Јованком. Јованка је имала нејако дијете. Стицајем околности, у том паклу, у вријеме покоља одвојио сам се од њих, али не далеко. Био сам највише 40 метара од њих, сакривен у грмљу. У мојој непосредној близини, заклоњена у грмљу, налазила се група од 10 усташа која је мучила два сељака из Дивосела. Један од њих био је стари и добро познати писмоноша Стево Трешњић, а други, знатно млађи од њега, Милан Плећаш (Шимин).

Нисам видио како муче ове људе, али сам чуо ужасно јаукање. Галама усташа и јаукање мучених су се толико мијешали да се није могло разазнати

[592] ХАК, кут. Јадовно.

што се заправо дешава. Све то није потрајало дуго, јер је убијање брзо завршено и усташе су отишле даље, а жртве су остале.

Неки мученици су успјели и да побјегну јер је код усташа попустила будност. Они који су побјегли, касније су причали да је Милан Плећаш (Шимин), по наређењу усташа, клао и пекао јагњад за њих и кад је све било завршено, онда су му усташе наредили да ископа раку у коју су га бацили кад су га убили. То је био метод психичког мучења. Страшан је то психички доживљај кад човјек сам себи копа раку, знајући да за тренутак долази смрт која ће га однијети у њу. Мучења која су усташе примјењивали била су разноврсна. Увијек се нешто ново измишљало да би се на човјеку испробало оно што је било најгоре."[593]

Милица Поткоњак Ђаковић је као седамнаестогодишња дјевојка с народом избјегла у Крушковаче и послије усташког препада жива им пала у руке, а касније успјела да побјегне. Она је овако описала то језиво искуство:

„У збјегу у Крушковачама била сам с мајком, братом и сестром. Пробудили су нас појединачни пушчани пуцњи, а мало касније и митраљески. Већ око 9 сати усташе су нас ухватили. Навалили су свих страна. Међу њима сам препознала Николу Дошена (Мандина) са Аланка. Мислим да ми то нешто значи и одмах сам му се обратила ријечима: Никола, да бјежим одавде?

'Куда да бјежиш кад ништа српско неће остати живо. Старе ће поклати, а младе послати у Нови (Лички) да служе (да буду слуге).'

До 10 сати све су нас окупили код ватре гдје смо преноћили претходну ноћ. Око нас је било усташа као пљеве. Настало је мучење и убијање. Најприје су убијали људе, а оне које нису убили, тукли су кундацима. Сељака Милана Плећаша познавали су од раније и првог су одабрали за мучење. Пред нашим очима дерали су му кожу, а друге су тукли кундацима или чиме су стигли. Милан је сав био крвав (због дерања коже) и таквог су га тјерали да им пече јагњад за ручак и вечеру.

Мом брату од стрица, Ђури Поткоњаку, копали су очи пред нама, а онда су га тако слијепог одвели мало даље од нас и убили. Једну жену с дјететом у трбуху распорили су и она је у најтежим мукама умрла. Тјерали су људе да пеку јагњад, а те исте људе су убијали као гамад. Моја мајка, гледајући зло које људи доживљавају пред њеним очима, рече ми: 'Милице, бјежи одавде! Нека те у трку убију да ово не доживиш!'

'Гдје има воде?' запиташе усташе кад су се добро изнајели печене јагњетине.

Ја знам гдје има воде, рекох. Тај крај сам добро познавала. И тако сам са сестром од стрица, Јањом Поткоњак и Савом Јовић, снајом Стеве Јовића, отишла на врело по воду. Код врела сам први пут видјела усташу са фесом на глави и словом 'U'. Он је пуцао из митраљеза. Али, ту је био и један усташа који није клао. Он ме упитао одакле сам, а ја сам му рекла ко сам и одакле сам. Није ме дирао, само је рекао: 'Е, боже, боже, што је дошло!'

[593] ХАК, кут. Јадовно.

Тада сам одлучила побјећи. Обратила сам се овом другом усташи, који је био у мојој близини, да ме пусти да обавим нужду. Пустио ме. Међутим, чим сам се одвојила неколико корака, почела сам бјежати. Одмах су отворили ватру за мном, али ме нису погодили, а могли су ме ухватити живу. Мојом срећом они не трче за жртвом, него пуцају. То им је сигурније, него да трче. Видјела сам да је онај усташа с фесом на глави отворио ватру за мном, али сам брзо умакла у грмље и сакрила се у малу увалу. Преда мном је Букова глава и ја покушам да бјежим према њој. При томе налетјех на усташку стражу која се налазила на раскрсници пута на Буковој глави. У том моменту сам прилегла на земљу. Нису ме примјетили, нити ме прогонили. Како Букова глава надвисује Крушковачу, с висине посматрам што се догађа доље на ливади, знајући да нисам више у рукама усташа, да сам на слободи. Посматрам ливаду и гледам прикупљену колону народа. Воде га у правцу Аланка. У колони примјећујем и моју мајку – са џемпером у руци.

У шуми сам остала два дана. Трећи дан кренем према ливади (гдје је био збјег) и у шуми наиђем на Богду Поткоњака Мачка и Мику Радаковић (Бикину). Они су ми дали мало млијека и одвели ме до Почительске Дулибе.

Тек тридесетак дана послије покоља се народ Дивосела почео враћати у своје попаљено и уништено село. Тек тада смо почели да сазнајемо што су доживјеле поједине породице и чланови њихових домаћинстава. Тада је и моја породица сазнала за тешку судбину појединих својих чланова. Наша стрина, Јања Поткоњак, извукла се из Јарчје јаме на Велебиту, у коју је била жива бачена, и вратила се у село, својој кући. Нашли смо је мртву код куће, послије тридесет дана. Умрла је од глади, исцрпљености и преживјелих траума...“[594]

Јелена Почуча је у изјави датој 18. априла 1942. године у Комесаријату за избјеглице и пресељенике у Београду потанко осликала усташка злодјела у Крушковачи:

„Ја сам стално бежала са својом децом, како сам знала и могла. Већ другога дана наишла сам на седморо деце мога кума Митра Јерковића. Међу том децом била је и најмлађа, Олгица, којој је тада било једва годину дана. Деца су онако бежећи тражила на све стране мајку. За време оне прве погибије отац им је међу првима погинуо. Најстарији Јерковићев син ми је рекао да је мајка у оном првом страху повикала деци да беже и понела малу Олгицу. Но, како је дете врискало, мајка се бојала да ће одати усташама где се налази, па да би спасила осталу децу, решила се у оном страху да Олгицу остави код мртвога тела свога мужа. У оној јурњави деца су доскора изгубила мајку из вида. Стали су да дозивају и траже мајку и у том часу чули врисак мале Олгице. Брат то није могао да поднесе, па како није могао да нађе мајку, вратио се и узео Олгицу на руке те тако са њом бежао. При том је видео на стотине лешева и рањеника, те на десетине деце у колевкама које мајке нису стигле да понесу са собом. После сам се нашла и са Љубицом, 11-годишњом кћерком Милке Плећаш. Њој је била рука пробијена бајонетом код лакта. Она ми је рекла да јој је тамо код баре

[594] ХАК, кут. Јадовно.

Ребијаче погинула мајка. Она је остала код ње док нису дошле усташе, који су стали редом да кољу и боду и кундацима пребијају оне које су затекли живе. Њој су пребили руку до лакта и сама није знала како је одатле умакла.

Јерковићева деца су тада остала стално са мном. Само су се од времена до времена одвајала од мене да по шуми виде не би ли нашли негде мајку.

Док смо тако бежали, чули смо често пуцњаву усташа и међусобно довикивање: 'Иво, Анте, ено их! Држ их! Пуцај!'

Трећега дана пред вече нашли смо се недалеко групе људи из села Басарића. Спремили смо се да ту преноћимо. Међутим се кроз ноћ спремило велико невреме и ударила крупа какве ја у животу нисам доживела. Децу сам некако сместила под један грм, а најмању сам заштитила својим телом. Од крупе ми је било све тело испребијано, а руке све крваве. Кад је најстрашније невреме прошло, чули смо у нашој близини дозивање нашег света. Људи су се јављали једни другима и позивали да се скупе око ватре коју су наложили. Били су то све сељаци из села Басарића. Ми смо дошли до ватре и ту преноћили. Изјутра смо опет чули пуцњаву недалеко од нас. Притајили смо се и пригушивали плач да усташе не би за нас дознале. Тек око подне, кад сам мислила да ће усташе бити на ручку и неће толико пазити, решила сам да са децом кренем својој кући, па што било. Већ толико дана нисмо ништа окусили, па сам мислила да ћемо овако сигурно изгинути, било од пушке или од усташког ножа, било од глади и умора. Кренула сам са децом, све поред живица и уз камене међе, кроз шуме и камењаре. Пролазећи поред путева наилазила сам на кола којима су усташе одвозили нашу робу у своја села. Те усташе које су нас гониле, убијале и пљачкале, били су све сељаци Хрвати из околних села, највише из Трновца и Брушана, а и других олоних хрватских села. Није то била само млађарија, него и старији домаћини. Ја их не знам по имену, али их знам из виђења. Највише их је међу њима било таквих који су били напола просјаци и радили у нашим српским селима, али више просјачили.

Крију̂ћи се тако од очију усташа дошла сам са децом до свога села. Нисам се усудила да кренем одмах у моју кућу, јер сам са те стране чула пуцњаву и видела како на колима одвозе робу. Кренула сам стога до куће у којој сам се родила. Тамо сам пронашла мајку која је лежала мртва у великој бари блата и крви. Мало подаље од ње до ћошка штале на исти начин је лежала моја свекрва. Ту сам се ја окаменила. Када сам зашла у кућу, нашла сам празне зидове. Сви су прозори били поразбијани, а из куће изнесено све до посљедње мрвице. Дотле су деца Јерковићева зашли од куће и наишли на многе мртваце, онако поубијане, као и моја мајка и моја свекрва. међу осталима нашли су и леш Милана Јерковића и Милице Јерковић, такође̂р пред њиховим кућама. После сам децу одвела у шуму Камењушу недалеко од тих кућа. Ту сам децу оставила, и пошто сам им наредила да буду мирна, кренула сам и до своје куће. Мало пре мога одласка стигла је до нас 12-годишња кћи нашег комшије Бранка Вујновића. Он је био ожењен католкињом. За време бегства његове су жена и свастика залазиле у католичка села да успут обиђу своју родбину. Наши људи нарочито су пазили на Вујновића јер су се бојали да би их он могао издати. Неки су чак

и тврдили да је он усташама издао где се ми налазимо. Он је био нашима сумњив због тога што су раније, пре великог покоља, усташе често залазиле у његову кућу, а он је и сам ишао к њима, што се ни један други Србин није смио усудити. Уопште, наши су људи бежали од сваког усташе, само Бранко Вујновић се осећао пред њима сигуран. Ја сам се и сада бојала да би његова кћерка могла да ода усташама моје присуство и присуство моје деце у Камењуши, па јој више нисам дала да оде код свога ујака, како је она хтела, него сам је наговорила да остане са нама док се ја не вратим од своје куће. Од тада је и она остала с нама.

Крijући се како сам знала да ме не би приметио који Хрват, доспела сам до своје куће. Гледала сам како хрватски сељаци износе и посљедње ствари из наше куће, товаре и на наша кола и одвозе у село Трновац, Брушане и сва она католичка села преко баре. У својој кући сам нашла све опљачкано. Пред вратима су биле још неке ствари које су зликовци спремили да их одвезу колима.

Пошто сам се вратила деци, пренећила сам у Камењуши. Сутрадан после подне наишла су два хрватска војника. Кад су их деца приметила, разбежали су се на све стране. Ја сам била и превише уморна и превише очајна. Нисам марила више за свој живот и стога сам остала на месту са својом децом и малом Олгицом, те их сачекала. Када су дошли до мене, замолила сам их, да најприје убију мене па онда децу, да не гледам њихову погибију. Но, они се за чудо лепо понашаху према мени. Рекли су ми да се не бојим и да ми они неће ништа нажао учинити. Они да нису усташе, него војска из Оточца и да је Павелић издао наређење, да се сви морају вратити својим кућама и никоме се ништа не сме догодити. Даље су рекли да су овај покољ и велико зло починили зликовци и да зато нису имали дозволе. Говорили су даље да они нису ничему криви. Позвали су ме да се одмах вратим својој кући. Они су приметили да су се деца разбежала па су их дозивали и дали им круха. Ја сам им рекла да не могу да идем својој кући, да су ми мужа убили, из куће све изнели, а у селу нема живе ни мухе. Пошто су ме војници уверавали да могу да идем мирно кући и да обрађујем своје поље, додали су ми да је њихова дужност само то да смирују народ, па су отишли, пошто су рекли да ће мртве сахранити по наређењу Павелићевом. Ми смо остали ту још једну ноћ.

Другога дана су дошле жене Хрватице из Трновца и Брушана и жњеле наше жито, док су мушкарци наставили да одвозе и остатак наших ствари из села. Ми смо се договорили да се чувамо, а ако кога од нас усташе ухвате, да ни за живу главу не одамо да ту има још људи, него да каже да је ту сам. У неко доба дана наишли су у нашу близину усташе. Деца се опет разбежала заједно са свима осталима. Мени је било већ свега доста па сам ја њих сачекала са својом децом и малом Олгицом. Дете је страховито плакало и када су се усташе приближиле, неколицина од њих су хтели да је убију. Но неки други то нису допустили и тако је дете остало живо. И те сам усташе познавала из виђења, били су сви из Трновца, Брушана и околних села. Они су ме препознали и нашли ми у њедрима књижицу Поштанске штедионице на неких три до четири хиљаде динара, која је припадала моме мужу, а коју сам једино понела собом

кад сам побегла из куће. Усташе су узели ту књижицу и рекле да је морају предати у усташки стан. На то су мене и децу повели према шуми званој Шедрван. Путем смо прошли мимо оних жетелица које су желе наша поља. Оне су ме питале чија је која ливада и чије је које жито. Једна ме од њих препознала јер је њезин син некада послуживао у мојој кући. Жена ме загрлила и расплакала се те преклињала усташе да ме не убију. Препознала ме и друга жена чији је син био међу усташама који су ме водили. На њему сам препознала ново одело мога мужа. Његова се мајка сажалила надамном, позвала га на страну и дуго му нешто објашњавала машући рукама. Не знам што је она њему говорила, а што он њој. Али видела сам по свему да су усташе водиле мене и децу у ону шуму, да нас покољу, а на наваљивање споменутих жетелица, најзад су усташе пристале да нас одведу и предају у усташки стан. У то је било подне и жетелице, заједно са свима усташама, кренуше на ручак. Повели су и нас. Ручак им је био приређен одмах до моје куће. Било им је испечено велико прасе. Усташе су изнели из моје куће један велики стари сто и још неколико столова из других кућа, положили су прасе на столове, расекли га и ручали. Нудили су и мене, но ја нисам могла ни да окусим. Деца су се ту нахранила.

После ручка кренули смо сви заједно у Трновац. Пре одласка, још за време ручка, приметила сам ду су моју мајку и свекрву сахранили на истом месту где су лежале мртве. Познала сам то још по свежим хумкама. Успут до Трновца и у самом Трновцу опет сам сусрела кола натоварена са стварима из наших кућа. У Трновцу су те ствари растоварили и разнели по својим кућама. Нека су кола настављала пут за Брушане и друга хрватска села. Кад смо стигли у Трновац било је вече. У Трновцу су ме опет препознале неке жене. Понека ме жалила и плакала, али многе су на мене и викале и говориле ми да нас треба све поубијати. Неке дјевојке рекоше ми да су ми мужа убили пошто су га много мучили.

Кад сам им ја рекла да ми је мој комшија Стево Почуча који је био са њим одведен, па се вратио, рекао да није убијен, оне су ме уверавале да су оне лично виделе погибију мога мужа, једнако као и Стево Почуча, само он то није хтио да ми каже. Оне су заједно са мном плакале док су друге жене говориле да је и право што ми је муж убијен јер да би он, кад би се нешто вратило, сигурно њих Хрвате живе јео. Говориле су ми још да је овако боље што сам се ослободила мужа, јер да сам ја још млада и да ми је муж за мене био престар. И много другога су ми тако говорили док се мени срце каменило. Никако не знам како сам то издржала и како нисам пресвисла.

И опет су неке усташе хтеле да ме убију, но спасиле су ме друге усташе на наговор својих жена, па су ме најзад исте ноћи одвели заједно са децом у Госпић. У усташком стану ме нису хтели да приме, него су наредили мојим пратиоцима да ме одведу у казниону. Но и у казниони је речено да ме неће да приме јер да је препуно. Најзад су ме одвели у логор 'Овчарска станица', где су ме примили. Ту сам се одморила и нахранила децу и од тада сам делила исту судбину, коју и све моје сапатнице које су данас овде, а које су вам у својим исказима рекле све, што се са њима збило.

Кад сам дошла у логор 'Овчарска станица', моја су деца била болесна и са њима сам имала много мука. Због тога нисам могла да водим бригу о малој Олгици Јерковић, свом кумчету, па сам молила друге жене да је преузму. Жене су се прихватиле, сад једна сад друга, док је најзад није узела сасвим под своје у Оштаријама Јованка Тешановић са којом је дете остало све до дана данашњега. Она га пази као своје рођено дете и вели да се од њега више неће растајати. Доцније негде од логора у којима сам била, сусрела сам се са женама из околине Госпића и оне су ми рекле, да је мајка мале Олгице била бачена од усташа у неку јаму у којој су као и у неке друге јаме, усташе бацали многе Србе које су хватали живе за време онога нашега крвавога бегства, о коме сам вам овде говорила."[595]

Како је већ речено, усташе су 6. августа у Јарчију јаму бацили 78 Срба из Дивосела. У њу је била бачена и Марија Почуча, заједно са своје троје дјеце. Иако рањена, успјела се изверати из јаме. Послије рата је оставила свједочанство о усташким недјелима над српским народом: дјецом, женама и старцима.

„...Ја сам са народом из Дивосела избјегла 2. августа 1941. до шуме и поља Крушковача под Велебитом, гдје смо се задржали три дана, када су усташе напали мјесто Крушковача, гдје су убили из пушака и ножевима поклали око 600 особа. Тада су и ухватили око 130 особа, већином жена и дјеце и неколико мушкараца средње доби. Усташе су нам одржали говор, да што бјежимо од куће, да нам се не би ништа догодило. Неки од нас су одвратили да народ мора бјежати, јер усташе народ хватају, убијају, кољу и бацају у запаљене куће. Они су нам одговорили да то народ ради сам. На то су нам рекли да нас воде у заселак Аланак гдје ћемо преноћити и слиједећи дан добити легитимације, да ћемо отићи нашим кућама и да нас нитко неће дирати.

Из ове групе од 130 људи усташе су натоварили троја кола старијих људи и жена који нису могли ићи пјешице. Овај народ утоварен у кола усташе су на путу за Аланак поубијали, неке из пушака, неке поклали ножевима. Још на Крушковачи усташе су одвојили из групе девет нешто млађих и снажнијих људи, и кад смо се ми одмакли од Крушковаче, усташе су их поубијали из пушака и поклали ножевима. Сјећам се да су усташе још на Крушковачи рањену Љубу Станић, дјевојку од 16 година, завели за један грм и ту је из пушке убили. Нас око 100 особа усташе су повели из Крушковаче према засеоку Аланку. Уз пут је неколико особа побјегло у шуму. На Аланак су нас усташе смјестили најприје на једну ледину ограђену жицом, те нам говорили: 'Како вам се чини сада?' Иза тога су нас одвели у сушу Луке Дошена, сељака из Аланка. Суша је била изграђена од камена. У тој суши су нас усташе задржали двије ноћи и један дан. Кроз то вријеме нису нам усташе дали ни хране, а ни воде за дјецу премда смо ми тражили, већ су говорили: 'Ви ћете ићи у Госпић па ћете имати свега.' Усташе су звонили бронзама од коња покрај суше и говорили: 'Да одзвонимо Власима док су живи.' На отвореним вратима суше усташе су покрај нас вадили крваве бајунете и говорили при том да су бајунете зарђале и да их мо-

[595] AJ, фасц. 919.

рају с влашком крвљу освјетлати, да су им бајунети тупи но да је то боље, да ће спорије клати, па ћемо се дуље мучити.

Прву вечер су између нас усташе одвели једну дјевојку која није с нама преноћила већ су је ујутро у зору довели к нама.

Ми смо од жене Луке Дошена, Марије, тражили круха за дјецу, а она је одговорила да не даје штенцима крух.

Други дан нам је усташа Иван Девчић Пивац, сатник, одржао говор да идемо за Госпић, да немамо овдје што јести. Ми смо тражили круха, а они су рекли да ће нас дочекати ауто на пола пута и да ће нас одвести у Госпић. Усташе су се уз шупу гостили печеним јањцима и прасцима пијући вино и пјевајући пјесме: 'Зелени се јаворић, под њим сједи Павелић, усташе пију вино, пеку јање, кољу Србијанце'.

Други дан иза 12 сати усташе су нас извели из суше и рекли да нас иду спремити и да имају још два логора.

Усташе су нам рекли да се спремимо и да идемо у Госпић. Кад смо пошли, усташе су од нас тражили новце и пријетили да ће послије бити преметачина и да ће бити строго кажњен онај у кога се нађе новаца. Неке су жене усташама дале новац.

Усташе су нас збиле у хрпу и окружиле с пушкама на којима су ставиле бајунете и повели према Ризвануши. Зауставили су нас на Дулеру испред Шимишине главице на врху које се налази јама. Усташе су нас даље уз стрмину извели и зауставили се на удаљености 10 метара од јаме. На то је усташа Иван Девчић Пивац упитао усташе: 'Која ће двојица ићи к јами и чекати на нож.' Двојица усташа непознатог имена јавише се и одоше с извађеним ножевима до јаме. На то је усташа Девчић Пивац питао присутне усташе која ће четворица приводити к јами. Четворица се излучише између усташа и одмах су почели по два усташе између нас узимати по једну особу и водити је према јами гдје су је двојица усташа дочекали, боли ножевима и бацали у јаму. Ја сам била по прилици шездесета по реду, вођена од двојице усташа док су ми друга двојица узели Милку стару три године, Душана од годину и пол и малог Бранка од шест мјесеци те свекрву и све их бациле у јаму. Мене су усташе повалиле и на четири мјеста уболи ножем и то добила сам три убода у ребра а један у лијеву плећку. Иза тога су ме бацили у јаму. Зауставила сам се на једној избочини али сам с ње пала доље у дубину јаме.

Када су усташе побацале све жртве, онда су пуцали пет пута у жртве и бацали велике громаде камења и након тога бацили у јаму дрво дуго 4 метра промјера 12-15 цм и отишли од јаме.

У јами је међу жртвама било доста живих особа и ми живи смо се почели договарати како да се избавимо из јаме. Ја сам остала у јами око четири сата и онда сам прибрала сву снагу и почела се по избочинама јаме помоћу баченог дрвета пењати према излазу и након пола сата успјело ми је на крају изаћи ван. Кад сам изашла ван, ја сам од умора и задобивених рана сасвим клонула те сам у грму покрај јаме лежала око пола сата. Након тога сам се упутила у шуму испод Велебита и тако тумарала осам дана без хране. Једино сам пила

воду на изворима. Послије осам дана нашли су ме двојица младића из Дивосела и одвели у село Почитељ гдје сам добила шалицу млијека. Након тога сам се опет упутила у шуму, дошла у почитељску колибу гдје сам опет добила хране. Након тога сам слиједећи дан отишла у Медак, опет се иза 15 дана вратила у Почитељ, ту се задржала четири недјеље.

Од задобивених озљеда, умора и проживјелих патњи и страдања, ја сам већ након осам дана обољела и боловала око седам мјесеци. Оздравила сам на крају захваљујући бризи народа који ме је лијечио, пребацивао и преносио испред усташа сад у једно, сад у друго село, сад у шуму.

Друго немам ништа изјавити.“[596]

За Јелу Станић сам сазнао у мају 1991. године. Живи у Госпићу, у истом граду као Марија Почуча, исте судбине, туге и жалости. Обе су биле бачене у Јарчију јаму на Аланку, заједно са својом малом дјецом и сусељанима. Како у то вријеме, због новонасталих догађаја, нисам могао са сигурношћу ићи на даља истраживања у Госпић и на Велебит, замолио сам професора Милоша Почучу, Маријиног сина, да посјети Јелу Станић и забиљежи њену изјаву о злочину усташа на Аланку. Почуча је 16. јуна 1991. разговарао с њом и записао њена сјећања на преживљене страхоте. Овдје наводим само дио њеног свједочења. „А нас су одвели из Букове косе на Крушковаче. Тамо да ми ону робу покупимо, оно што је народ био довезао са собом... покривача, шареница. Јадно ти је то било! Онда ми купимо и одатле носимо. Веле нам да ће старије жене дјецу чувати... нису они нама говорили да ће нас побити. Старије ће, веле, дјецу чувати, а ми млађе радити... и тако. Ту смо били до пред ноћ. Онда пред ноћ нађу нека кола... била нека Илегина (Илија Плећаш) кобила, пунтарица... Нас потрпају у та кола а кола укоче и никако макнут. Они веле, ко може нек иде пјешице, ко не може, нек остане. И онда те побију а ми пјешице онако, у поворци, као у спроводу, дођемо тамо, на Аланак. Тамо смо чекали два дана да дођу још неки кољачи из Подгорја. Онда нас одведу тамо... Ми посједали једно 12 метри од јаме, а они око нас. И онда двоје по двоје све одводе ту над ту јаму и бацају.“

Проф. Милош Почуча ју је упитао: „А гдје сте све чекали на Аланку?“

„У тој суши Луке Дошена Стипина, сељака који је такођер био усташа. И онда ти нас одведу тамо к тој јами и дјецу живу пред нама бацају, а нас изболу ножима и... доље отисну. Мени је ево овуда онај нож прошао (показује ожиљке на руци). Како су ме почели бости ја овако руку намакла... И имала сам једну рану ту (показује лијеву плећку) та ми је ваљда до срца дошла. Пет сам рана имала. И онда... Италијани су ме спасили. Ишли смо у Медак Италијанима. Италијани... они су, ја не знам, наши вичу на њих... они су нас дочекивали као што матер своје дијете дочекује. Они војници остају без јела, а нама дају... Онда сам и ја била у Почитељу, код неке тетке два-три дана. Да ми Италијани нису превили те ране, то би се било уцрвало у оној врућини, не би ми преживјели... Али то ме гони и данас, не бој се!“

„А како сте се извукли“, интересовао се Почуча.

[596] Записник Земаљске комисије за ратне злочине Загреб, бр. 3460/45, од 23. августа 1945.

„А како!? Најприје се Марија извукла, твоја мама Милане (Јела Станић Милоша Почучу зове Милан, прим. аутора). Најпрво се она диже, то ми увијек падне на ум... 'Народе', вели 'ајмо ми ван! Ми ћемо се спасити.' И како год она тако рече, паде на вр' главе. Онесвијести се. И ми ништа. Дигну се она опет... 'Ај де мо', вели 'ко ће ићи ко неће, ја идем ван.' И опет, онесвијести се и падне на вр' главе у јаму. И трећи пут она како се год диже, она и оде! Она онда с нама није изишла... Онда је негдје отишла у Поточине, тамо се са Ђуром састала и... А онда је нас седам скупа изишло. Уз бркље, били набацали бркље да се на њих набадамо и онда смо уз те бркље и изишли...“

„А дјеце, је ли било живе доље?“, даље је питао Почуча.

„Ајме, обадвоје ми дјеце дође живо на крило. С крила их скинем и живе их оставим, онда – знаш како је! Проклети били да Бог даде и на овоме и на ономе свијету, што су од нас радили!

„И ниси могла дјецу спасити?“

„Нисам, како? Једва сам се и сама успела! Ма ко је мислио да ћемо се и ми спасити. Само ето да ниси ту, у том злу!“

„Јесу ли дјеца била рањена?“

„Нису ножем. Њих су живе бацили. Угрувани су били од пада, испребијани...“

„Колика су била дјеца?“, упитао је Почуча.

„Била цурица од три године и четири мјесеца... А мали ми био од двије године. То су тешке ране. Кад ко рече, заборави се! Ја то не заборављам никада, нити се то може заборавити. То, што год даље, то теже... Али не мрзим ни један народ, па ни овај Хрватски. Није народ крив. А што можеш...“

„Слушам. Шутим и што да кажем. Ту никакве ријечи, никакве утјехе не помажу. Гледам је. Док је лијевала ракију, рука јој је била мирна. Не плаче, глас јој је тек једва задрхтао, суздржала се. Али колико патње у томе гласу! И колико је пута до сада видјела ту сцену, преживљавала те тешке тренутке. И сузе су јој пресахле...“[597]

И Пера Цвијановић је свједок усташких злочина. Наклана, такође је била бачена у Јарчију јаму са цијелом својом породицом. Но, извукла се из ужаса. Послије га је овако описала:

„Ја сам се сакрила са својом породицом у шуми Крушковаче. Мислили смо да смо тамо потпуно сигурни. Мој муж Дмитар рече: 'Е, овдје нас не би нашли да нас траже и годину дана.' Али оно што је за нас било немогуће, ипак се догодило. Међу усташама, који су шуму претраживали, налазило се и неколико њих из оближњих села, који су познавали сваку стазу. Опколише нас и искрснуше пред нама са свих страна. Њихови заповједници рекоше нам да се ништа не бојимо, јер да ће нас одвести на сигурно мјесто – у Госпић.

Довели су нас до неких кућа у засеоку Аланак, јер су скупљали на једно мјесто све оне које су тога дана ухватили. Било је ту мушкараца, млађих и старијих, жена, дјевојака и дјеце, од оне најмање до одраслијих дјечака. Пове-

[597] Изјава се налази код аутора.

доше нас. Усташке крваве бајонете и униформе и њихови избезумљени, животињски погледи, свуда су око нас. Ускоро видјесмо да нам се приближава свршетак.

Уз очајну вриску дјеце и мајки дођосмо до дубоке, на први поглед, покривене јаме – провалије. Онако како смо редом долазили, усташе почеше једног поједног пробадати бајонетима и бацати у провалију.

Видјела сам својим очима како моји сусједи и остали људи, полуживи, полузаклани, стрмоглавце падају у јаму. Усташе су урлале од весеља, наслађујући се млазевима крви која је кључала из прободених тијела. Догураше и мене до провалије. Отимала сам се, али су ме њих двојица догурали, а тада ме трећи прободе бајонетом и сруши према отвору јаме. У паду сам ударала час у једну, час у другу страну провалије, док се нисам стропоштала на дно. Пала сам на леђа и онако стучена, нисам се могла ни помакнути. Гледала сам како падају нове жртве. Чују се ужасни крикови. Мајке у паду зову своју дјецу, а дјеца зову своју мајку. Стење се у полумраку провалије свуда око мене. Свуда лешеви и полуживи људи. Пипам да се мало помакнем, а за прсте ми се лијепи нешто топло. То је крв. Крв се циједи са стијена провалије. На једном крају провалије, вукући се по дну, нађем свога мужа Дмитра и кћер Милеву...

Бацање одозго се заврши, а иза тога зачу се горе вика. Усташе нагрнуше и сручише на нас громаде камења и некакву греду. Викали смо од ужаса, а на то се озго просу киша танади. Стисли смо се уз крвљу заливене стијене. Пальба дотуче још неке који су били живи. Иза тога за трен настаде тишина.

Пси, не чувши више ништа, одоше, мислећи да смо сви мртви. Тек послије настаде јаук и запомагање. У црној маси тражили су се поједини чланови породице, дозивајући се избезумљеним и изнемоглим гласовима. У провалији се нашло живих нас једанаесторо. Били смо при свијести, али ошамућени од страха и мука. Кад смо се мало смирили, почесмо се договарати како да се извучемо из провалије.

Била сам јача од осталих и они се преко мојих леђа попеше до ужег отвора, откуда наставише пењање лактовима, раскрвављених рана. И тако смо изишли ван. Ноћ смо провели у шуми. У зору крене мој муж Дмитар да извиди гдје се налазимо и никада се више не поврати. Вјероватно је наишао на усташе и тада је убијен..."[598]

Група жена и дјеце из Дивосела, која је избјегла масакр у Крушковачама или у Јарчијој јами и склонила се у селу Шибуљини, нашла је смрт у сеоској православној цркви Св. Арханђела, односно у логору Слана. Усташе су похватали њих 57, затворили их у црквицу и мучили глађу, жеђи и батинама. Неке од њих су измрцварене побили у ноћи између 5. и 6. августа и покопали поред сеоског гробља, уза сам зид. Друге су, заједно са Србима из Шибуљине, одвели на оток Паг и звјерски побили на Фурнажи.

Истовремено са довођењем у логор Јадовно и убијањем, усташе проводе терор над српским народом у свим крајевима НДХ. Уочи Илиндана, и на сам

[598] ХАК, кут. Јадовно.

празник, 2. августа, злочини се ређају по многим насељима. За тај дан су усташе испланирали масовни злочин и у Шибуљини, у чему им је припомогла италијанска војска, која је стигла у село Трибањ.

Након бијега Серђе Пољака из јаме на Гргином бријегу, сазнавши шта усташе раде, Шибуљчани су углавном избјели из села у Равне котаре и Задар или у своје колибе. По доласку Италијана, већина сељана се током јула мјесеца вратила својим кућама, заведена њиховим и усташким обећањима да им се ништа нажао неће десити. Показало се да су Италијани и њихов командант капетан Доријано дали одријешене руке усташама, који су се уз њихову помоћ брзо окупили у Стариграду. Међу њима су били познати злочинци: Стјепан Девчић, Марко Чавић, Кузман Чавић, Јуза Газић Сушило, Анте Јовић, Шиме Матек, Иван Миловац Гаган, Лука Његован, Јозо Његован, Шиме Његован, Миле Сјаус Анини, Никола Сјаус, Иве Сјаус, Ловрица Сјаус, Јозо Трошељ Зрнин и други.[599]

На тајном састанку су се договорили да изненада опколе Шибуљину, похватају све житеље, не штедећи ни дјецу у колијевкама, и да их побију. План су израдили Марко Чавић и Миле Сјаус, према упутствима добијеним од великог жупана Јурице Фрковића из Госпића. За ову акцију су добили и помоћ десеторице усташа из табора у Сињу. Пошто су знали да је у то вријеме логор Јадовно био пренатрпан јер је у њега свакодневно пристизало стотине нових жртава, уз помоћ главног усташког стожера у Госпићу су одлучили да похватано српско становништво затворе у мјесну цркву, а затим пребаце у логор Слана на отоку Пагу, гдје ће бити погубљени. У суботу 2. августа, на Илиндан, рано изјутра, опколили су мало српско село Шибуљину, удаљено од Карлобага 20-так километара према југу, и похватали већину сељана, међу њима и оне који су се повратили кућама из Равних котара и Задра. Само је неколико мјештана успјело избјећи хапшење и побјећи у правцу Обровца. Затворивши обруч око села, усташе су упадали у сеоске куће и изводили људе, жене и дјецу. Око стотину душа су натиснули у православну цркву Св. Арханђела, површине око 50 м^2.

„Па ипак“, како пише Павле Бабац, „усташе су у њу сабиле преко стотину душа. Било је тијесно и загушљиво. Дјеца су одмах стала тражити да врше нужду. Стражари им нису давали да изађу напоље, а старији су се снебивали да прекрше уобичајене црквене норме. Но, били су ипак принуђени да одреде један кутак у цркви за вршење нужде.

Готово сви су у цркви стајали, јер није било мјеста за сједење. Усташе су испекле јагањце, јер је плијен био богат, а вино је стигло из Крушчице, па су у хладу, иза попове куће, лешкариле и пјевале разне поспрдне пјесме на рачун затворених Срба у цркви. Пред вече стали су одабирати и изводити, онако пијани, младе жене и одводити иза цркве у околне празне куће ради силовања. До касно у ноћ трајала је цика, вика и пјесма пијаних усташа. У цркви је владала гробна тишина.

[599] Бабац Павле, *н. д.*, 38–39.

Сутрадан, у недјељу 3. августа усташе су наставиле са псовањем и вријеђањем на рачун празника[600] и цркве. Нарочито се у томе истицао усташа Јозо Трошељ. Он је улазио у цркву, ножем парао црквене барјаке и псујући пљувао црквене иконе. Али, када је ошамарио Божу Маринковића, овај је јаросно скочио на Трошеља и бацио га на под. Остали скочише преклињући Божу да га не убије, вјерујући још увијек да ће им животи бити поштеђени. Трошељ је одмах позвао Милу Сјауша и стражаре да изведу Маринковића из цркве. Напољу су се чули тупи ударци коца, вика и псовка. Послије пола часа унесоше Божу свега у крви. Био је у несвјестици. Сломљена му је била вилица и десна рука. Када су га повратили, није могао да говори, само је јечао од јаких болова.

Од узбуђења и од страха учитељица Љубица је побацила новорођенче кога одмах прихватише жене и мајке. Завише дијете парајући дијелове својих скромних хаљина. Новорођенче у почетку није плакало, али сутрадан, гладно и неопрано, непрекидно је вриштало. Љубица је такођер непрекидно молила да је пусте са дјететом. То је све затворене у цркви до те мјере узбудило да су усташе биле приморане да изведу мајку и дијете.

У понедељак, 4. августа, мајку и дијете су укрцали у један каић и одвезли према Старограду. Изгледало је као да ће их тамо стварно и одвести. Међутим, када су усташе стигле испод Свете Тројице, до гробља у Шибуљини, искрцаше мајку и дијете и одведоше у гробљанску капелицу. Мајци испалише револверски метак у главу, а дијете убише ударцима кундака. Иако је Љубица још давала знале живота, усташе журећи подигоше камену плочу најближег гроба испред капеле и бацише унутра Љубицу и дијете. Дуго су се чули јецаји живо сахрањене жене. Тешко рањена, није имала снаге да подигне тешку камену плочу свог гроба. Послије рата, нађено је њено тијело у положају са испруженим рукама и главом према отвору гроба, као да је тражила помоћ и спас прије него што је издахнула.

Да би колико толико умирили затворенике у цркви, дадоше им нешто барених крумпира без соли. Били су то први залогаји хране од суботе ујутро. Било је доста свијета који је из околних мјеста долазио да се својим очима увјери у истинитост овог злочина. Молили су усташе да их пусте, да им додају храну, да им припусте бар дјецу, али све је било узалуд.

Нису помогле ни интервенције католичких свештеника из сусједних мјеста, дон Ловре Дражића из Крушчице и дон Анте Ацује из Старограда (касније учесника НОП-а), који су се залагали да се похапшени становници Шибуљине пусте из затвора. Истог дана, око подне, усташе су изненада увеле још једног затвореника, Тодора А. Бабца, који се сам пријавио да га придруже жени Смиљи и малољетном сину Ђури који су већ били у цркви. Ова племенита пожртовност и оданост породици, по цијену властитог живота, заиста представља јединствен примјер.

Сутрадан ујутро био је готов некакав списак који је требао да завара и умири затворене људе, да повјерују како ће отићи негдје на рад, и да ће им

[600] Свети Илија, православни празник.

животи бити поштеђени. У том списку била су из села Шибуљине 43 мушкарца и 41 жена, од тога 18-оро дјеце између 1 и 17 година старости."[601]

Поред живља Шибуљине, усташе су у близини Пакленице успјели похватати и око 30 Срба, мушкараца, жена и дјеце из Дивосела, који су успјели умаћи покољу у Крушковачама и бјежали у правцу Обровца. Њих су усташе затворили, заједно с мјештанима Шибуљине, у сеоску православну цркву. Након што су их три дана мучили у цркви, извели су их 6. августа у 7 сати ујутро, укрцали на брод и превезли на Паг.

У логору су их држали два дана, тукли, мучили глађу, жеђи, некима и очи копали, а потом све 132 жртве одвели до ископане јаме, над којом су један дио побили, а друге побацали у море.[602]

Док су их хапсили, а и прије тога, усташе су наговјештавали да ће људе из овог краја одвести на рад у Италију. Но, то су чинили само зато да би их увјерили да собом понијесу новац, бољу робу и обућу. Затим су им то што су понијели одузели, опљачкали све вредније што су нашли у њиховим кућама, а стоку међусобно подијелили или поклонили рођацима и пријатељима.

Сачувано је неколико изјава оних који су тог Илиндана побјегли испред усташког ножа у Шибуљини. Овдје ћу навести свједочење Милице Бабац, која се са браћом и сестрама тога кобног дана враћала, како каже, с торова кући, к мору. На путу су наишли на усташе, који су им савјетовали да и друге који су избјегли у планину позову да се врате кућама, јер им се ништа зло неће догодити. При сусрету с двадесетак других усташа, Милица је покушала побијећи, али су је ухватили и, заједно с другима, одвели у планину, до стана Алексе Бабца. Видећи да су овдје већ били окупљени њени сусељани, као и више грла стоке, Милица је покушала да се баци у бунар, али ју је спријечио један усташа, рекавши да се нема чега бојати. Након тога су усташе повели 70 људи према селу, међу њима и Миличиног стрица Дмитра, старог 78 година, кога су, кад није могао да хода, вукли за браду и ударали.

Милица Бабац је овако описала свој бијег из усташких руку: „Истом том згодом видјела сам како су Максима Пољака изударали рукама. Кад смо се приближили на отприлике 3 км од наше цркве, ја сам искористила прилику и прескочила један зид, те побјегла и сакривала сам се два дана у једној јами, а онда сам трећу ноћ изашла из јаме и упутила се даље преко Велебита и тако сам кроз пет дана дању се сакривала по јамама а по ноћи сам се кретала док нисам дошла у Обровац. Кад сам ја побјегла, била сам сама, али послије смо се скупили нас око 14, који су такођер успјели побјећи, те смо се сви скупа дочепали јаме у којој смо се крили два дана. Кад смо послије седам дана дошли на километар до Обровца, стали смо у Зрмањи и нисмо се усуђивали даље у сам Обровац због тога што смо морали прећи мост на којем су усташе држале стражу."[603]

---

[601] Бабац Павле, *н. д.*, 40–42.

[602] Одлука о утврђивању злочина окупатора и њихових помагача од 2. марта 1946, АХ, ЗКРЗ, ГУЗ, 2141/46, кут. 89.

[603] Записник Комисије за ратне злочине при ОКР НОО Задар, бр. 772/5, Трибањ, 20. марта 1945, ХА Задар.

Милица Бабац у својој изјави описује даље муке и страдања. Наиме, усташе су их примјетили, па су неки међу њима поскакали у ријеку, при чему је Марко Пољак успио пливајући пренијети дијете на леђима. Након неког времена, усташе су се по наређењу италијанских војника вратили, а њих је један цивил превезао лађом у Обровац, у којем су се задржали 11 дана, а затим се пребацили у Задар. У своје село је Милица Бабац стигла у септембру. Она у изјави даље наводи: „Чула сам од неких рибара из Калија, како су једног дана вукући мрежу негдје близу отока Пага извукли 13 лешева међу којима су препознали Максима Пољака, пок. Симе... У Сливници ми је једна жена причала како су усташе ухватили у Селинама два мушкарца, једног старијег и једног млађег, те да су их одвели у Стариград и ту обојицу убили, а овом млађем да су очи извадили. Према ономе како ми је та женска описала поменуту двојицу и рекла да се зову један Јандрија а други Ђуро, ја сам се освједочила да су та двојица отац ми Јандрија и брат ми Ђуро, који су, како сам сазнала, били побјегли о Илињу и ухваћени.“[604]

Као у Шибуљини и многим другим мјестима Независне Државе Хрватске, усташе су на Св. Илију упали и у Смиљанско Поље, недалеко од Госпића. Опколили су село ноћу и похватали 50 жена и дјеце, те их затворили у кућу лугара Саве Лемајића. Недуго потом су их одвели до мјеста у близини засеока Пазеља, гдје су за њих већ биле ископане раке. Ту су их мучили, усмрћивали ножевима и бацали у јаму.

Потресно је свједочанство Босиљке Басарић Лемајић о томе како је Стана Лемајић молила усташе да је не кољу, него да је убију пиштољем, обећавши да ће им дати 170.000 куна које има при себи. На ове ријечи је зликовац Мате Старчевић узвратио: „Муке ћеш подносити које те спадају, а новац ћеш дати“.

Видећи шта је чека, Стана је почела новац парати, а усташе су прискочили да јој новац отму. То је била прилика за неколико преосталих да побјегну. Усташе су припуцали за њима, али су Станина сестра Босиљка, те Душанка, Пера и Јово Лемајић и једна шестогодишња дјевојчица успјели да умакну.[605]

Спасила се и Анка Врањеш, која је била ударена кундаком у главу, али није пала у јаму, већ се откотрљала у страну, и пошто је дошла свијести, утекла из овог крвавог пакла. Сјећајући се језивих призора, Босиљка Басарић Лемајић је описала како је „усташа Фрањо Девчић садистички клао ножем и на ножу дизао дјецу у зрак те бацао на хрпу већ покланих њених мјештана“.[606]

За Девчићем нису заостајали ни Блаж Томљеновић, Лука Томљеновић, Иво Ковачевић, Грга Девчић, Јосо Гривичић, Мато Девчић, Мате Старчевић и Матан Марковић. За овог посљедњег је проф. Мато Матијашевић у својој изјави од 18. августа 1945. године рекао да је прије одласка у усташе био подворник Сељачке господарске школе у Госпићу, а да је касније починио самоубиство. Вјероватно зато што је имао и превише тога на савјести.

---

[604] *Исто.*

[605] Пресуда Окружног суда за Лику у Госпићу, к. 198, од 7. јуна 1946.

[606] *Исто.*

Бројна су свједочанства о злочинима над Србима и Јеврејима на стратиштима и јамама логора Јадовно и у његовом помоћном логору Слана на отоку Пагу. Али, нико од свједока не оптужује хрватски народ за почињени геноцид, како је рекла и недоклана Јела Станић: „Не мрзим ниједан народ, мој Милане, па ни овај хрватски. Није народ крив. А што можеш...“

Клани, а недоклани, Срби и Јевреји, изишли из безданих јама или избјегли са стратишта, уз изворне архивске документе, оставили су потресна свједочанства о геноциду – организованом и смишљеном злочину над српским и јеврејским народом у Независној Држави Хрватској.

Поред масовних убистава у логору Јадовно, усташе проводе погроме на цијелој територији своје државе, нарочито у вријеме православних празника, на Ђурђевдан, Видовдан, Петровдан и Илиндан. Посебно су монструозни злочини у Хрватском Благају на Ђурђевдан (Вељунски покољ) и у православној цркви Рођења Богородице у Глини на Илиндан, када су, само у та два дана, поклали 2.089 мушкараца и жена српске националности.

Из приложене табеле за котаре Госпић и Перушић може се видјети колико је за Србе био погубан Илиндан 1941. године: у селу Богданићу их је поклано 113, у Липама 48, у Острвици 39, у Барлетама 27, у Медаку (заселак Папуче) 25, у Смиљану 178 – како мушкараца, тако жена и дјеце!

На подручју општине Вргинмост, на Кордуну, усташе су само 1941. године усмртили 4.263 српска цивила, убијајући их немилице на бројним стратиштима, у црквама, на њивама, у кућама, при чему је страдало 925-оро дјеце млађе од 15 година.[607]

Приложене табеле (стр. 401-404) представљају преглед усташких злочина почињених у прољеће и љето 1941. године, приказујући податке за котаре на подручју Лике, а с територије Кордуна само за котаре Слуњ и Вељун.

[607] Баић Душан, *Котар Вргинмост у НОБ 1941-1945*, Вргинмост 1980, 272.

VI

ЛИКВИДАЦИЈА КОМПЛЕКСА УСТАШКИХ ЛОГОРА ЈАДОВНО

Околности под којима су усташе ликвидирали логор Јадовно

Од окупације, 14. априла, па до Римских уговора између Краљевине Италије и НДХ, 18. маја 1941, у Лици су војну и цивилну власт вршили Италијани. Под њиховим покровитељством и заштитом је у Госпићу и читавој Лици брзо успостављена усташка власт, како на цивилном тако и на војном плану. Од Римских уговора па до 26. августа, Лика је била обухваћена тзв. другом демилитаризованом зоном италијанског окупационог подручја у НДХ, с јасно одређеним правима сваке потписнице уговора. У тој зони је цивилна власт била у надлежности НДХ, која је систематски проводила геноцид над српским народом, посебно изражен у првом масовном логору смрти Јадовно на Велебиту.

Пошто је крајем јула и почетком августа 1941. године букнуо устанак на подручју Кордуна, Баније, Лике и Книнске Крајине, уз истовремени талас отпора у Србији, Црној Гори и Босанској крајини, Италијани су крајем августа и почетком септембра реокупирали другу и трећу зону, како би сачували интересе који су устанком били угрожени. При том су сматрали да су хрватске усташе превршили сваку мјеру масовним убијањем српског становништва, што је изазвало нагло ширење устанка угроженог народа, а сама НДХ се показала немоћном да га угуши или обузда. Због тога су италијанске трупе поново преузеле војну и цивилну власт у другој зони и забраниле усташама даља масовна убиства у логору Јадовно и логорима на отоку Пагу. То је условило присилну ликвидацију комплекса првог усташког логора смрти.

Италијанска 2. армија је реокупирала другу и трећу зону на основу наређења које је добила 15. августа, чиме је НДХ, иначе савезник фашистичке Италије, стављена пред свршен чин. Стога је ужурбано приступила ликвидацији логора и уклањању трагова злочина. Ликвидирање се сводило на масовно убијање хиљада заточеника у логорском комплексу Јадовно, што је трајало од 10. до 25. августа, са циљем да их Италијани затекну што мање. О овим збивањима свједочи извјештај Заповједништва I хрватске оружничке пуковније од 22. августа 1941, упућен Равнатељству за јавни ред и сигурност НДХ, у којем је наведено да су усташе због доласка италијанске војске биле присиљени ликвидирати комплекс логора Јадовно, што је значило и све његове збирне логоре и сабиралишта.

Због тога је реално закључити да би логор Јадовно потрајао и дуже од четири мјесеца да се Срби нису подигли на устанак, што је условило комплико-

вање односа НДХ и Италије, јер је устанак угрозио интересе окупатора. Да се устанак у то вријеме заиста брзо и масовно развијао показује низ докумената, а увјерљиво потврђује и допис који је Јурица Фрковић, велики жупан у Госпићу, упутио 10. октобра 1941. доглавнику и војсковођи НДХ Славку Кватернику. У њему, поред осталог, пише: „Данас сам вам упутио једну брзојав, која се односи на потребу гледе брже заштите нашег угроженог становништва. Сигурности ради, шаљем вам по Јоси Аџији ово писмо, па ћете према приложеним извјештајима које сам данас примио, те мојим приказом имати праву слику садашњег стања о Лици. Много наших мјеста остало је без најнужније обране, јер су се савезници уколико су и таквим били повукли због опасности од комуниста и четника.“[608] Фрковић надаље износи податке који указују на све веће и учесталије акције устаничке војске, те истиче да се већ обраћао за помоћ Повјереништву у Сушаку и Министарству унутрашњих послова у Загребу, али без резултата. Зато додаје: „Одлучио сам господине Доглавниче да замолим Вас, да овом народу који је највише дао, те који највише даје и у крви доприноша за слободу и сигурност НДХ, народу којег и ви добро познате, дадете у овим часовима помоћ која би се састојала да се пошаље по нашим мјестима и расподијели наша војска или да се народ одан држави и савезницима наоружа.

Уколико пак не буде успјеха, присиљен ћу бити затражити оставку мога положаја и мислим да ће бити часније да одем у Босну или Русију у борбу против четника (партизана, прим. аутора) и бољшевика.

Поново Вас молим и у име народа заклињем да још док није касно пошаље се најнужнија помоћ.“[609] У новонасталој ситуацији, поглавник Павелић је наложио усташком допуковнику Максу Лубурићу да у што краћем времену, прије наиласка италијанске војске, ликвидира логор Јадовно на Велебиту, његове помоћне логоре, као и логоре на отоку Пагу. Лубурић је задатак проводио изузетно ревно, настојећи да што прије побије заточенике и на тај начин ликвидира логор, плашећи се да га у томе не омете устаничка војска. О другом начину укидања логора – осим убијања заточених – о његовом премјештању у унутрашњост или одвођењу људи у друге логоре или затворе, није се ни помишљало. Све до 18. августа, заточеници су упућивани у Јадовно и убијани над успутним безданим јамама или пак у самом логору. Посљедњу групу у логору, 1.200 Срба и 300 Јевреја, усташе су побили између 15. и 20. августа. Један дио људи су убили у непосредној близини логора, а њихове лешеве бацили у јаму удаљену 30-40 метара на југ, док су остале приморали да себи ископају раке на простору логора. Потом су преко побијених набацали камење, стабла и грање, настојећи да избришу трагове својих злочина.

Средином августа је у Јадовном усмрћено и 3.000 Срба који су тих дана и ноћи допремљени из логора Слана.[610] Вијести о доласку италијанских војника су стизале најприје на Паг, па су се усташе чувари логора Слана распоредили

[608] АВИИ, кут. 243, рег. бр. 213-33.
[609] *Исто.*
[610] Романо Јаша, *Јевреји Југославије 1941-1945, Жртве геноцида и учесници НОР-а*, 123.

– једни су затворенике убијали на отоку, други на мору, а трећи их одвозили у Карлобаг и даље на Велебит, гдје су логораше бацали у бездане поноре. Свједочећи о ликвидацији посљедњих заточеника у Јадовну, Александар Блајсвајс је у изјави навео: „Из разговора с тајником Равнатељства за јавни ред и сигурност у Госпићу који сам имао приликом свог отпуштања из заточеништва, сазнао сам да на дан мог отпуштања, тј. 15. августа 1941. године, на Јадовном није било више јеврејских омладинаца из чега јасно произлази да је поколь извршен прије тога датума.“[611] Овај навод одговара изјави Драгутина Кона, који се сјећа лика усташе који је дошао у усташки табор и таборнику предао два пакета неких докумената. Стављајући их на сто, рекао је: „Готови су“. На то је таборник, дотичући ножем један од пакета, изустио: „А то су они комунисти“. Кон је видио да су на столу легитимације и индекси и схватио да је то све што је остало од побијених у логору Јадовно. Могао је бити управо 15. август, јер су до тог дана били ликвидирани Јевреји, а током идућих пет дана и сви заточени Срби. У сабирни логор Овчара, у којем је Кон тада био, усташе су 20. августа довезли лопате, пијуке, казане и други прибор с Велебита. Са усташама су приспјели и два заточеника и два дјечака старости око 10 година, који су послужили при утовару и истовару алата. Они су били једини преживјели из логора гдје се за живот није смјело знати. Пошто је препознао алат, јер га је запамтио у логору Јадовно, Кон је закључио: „Моје сумње биле су потврђене. Јадовно је ликвидирано убиством свих преосталих заточеника.“[612]

У изјави датој 2. јула 1945. године Мато Бутковић је описао трагове погубљења посљедњих заточеника у логору Јадовно. У то вријеме је он, заједно с још 32 Хрвата – католика, био довезен у логор, али се у њему није налазио више ниједан човјек. Затекли су разбацани пртљаг, неке кофере, дијелове одјеће, шешире, опанке и разне друге предмете. Један дио ствари су покупили, натоварили у камион и вратили се у Госпић, гдје су их усташе затворили у казниоицу Окружног суда. Овдје се још увијек налазило око 2.000 заточеника.[613]

И према изјави Беле Хохштетера од 12. априла 1959. године, који се августа 1941 налазио у Госпићу, логор Јадовно је ликвидиран у времену до 20. августа. Хохштетер наводи да су усташе и кључари ћелија у казниоици причали о томе међу собом.

Истовремено с ликвидацијом логора Јадовно, усташе су ликвидирали и заточенике логора Слана на отоку Пагу. Поред тога што су убијали логораше на отоку и што су наведених 3.000 Срба упутили у Јадовно, у времену од 12. до 20. августа су у два наврата са отока превезли 800 мушкараца, жена и дјеце, те три пута по 150, и све их побили над јамама логора Ступачиново. Лубурић је у својим говорима увјеравао Србе које су превозили у Карлобаг да одлазе кућама или на рад у Њемачку, па су се многи добровољно јављали и одлазили у правцу Велебита, али су код Башких Оштарија скретали ка Ступачинову.

[611] ХАК, кут. Јадовно.
[612] ХАК, кут. Јадовно.
[613] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 2235/25. б 1-2/45, кут. 15.

Миро Брајковић из Пуле је у изјави од 21. септембра 1985. године изнио да је у Карлобаг приспјео из Илирске Бистрице с „Краљевском дивизијом“ (италијанска дивизија „Ре“), у којој је задржан као преводилац са италијанског на хрватски језик. Већ трећег дана по доласку, чуо је митраљеску паљбу са Пага. Брајковић наводи да је то могло бити 20. или 21. августа. Команда његове дивизије је из разговора с предсједником мјеста Карлобага сазнала да на Пагу усташе убијају заточенике. Пошто је добио ово објашњење, његов старјешина, потпуковник, наредио му је да с два моторна чамца и водом војника пређе на оток и установи шта се дешава и ко пуца. Дошавши на оток, увјерили су се да усташе масовно убијају заточенике. Тога дана се италијански војници нису вратили, већ су у чамце укрцали око 120 жена и дјеце и тек понеког мушкарца и послали их за Карлобаг. Војници су се задржали на отоку спречавајући усташе у ликвидацији посљедњих заточеника. Италијанска команда у Карлобагу је храну припремљену за ручак подијелила женама и дјеци, а својој војсци дала суве оброке. Брајковић се вратио на Паг с три моторна чамца и њима пребацио око 200 жена и дјеце, а потом је с војском на оток отишао и сам потпуковник и превезао у Карлобаг још 50 логораша и већи дио усташке посаде. Италијански стражари су мотрили на усташе, не дозвољавајући им да се приближе женама и дјеци. Послије ручка је командант дивизије наредио једном усташком заповједнику да у италијанске војне камионе укрца људе, жене и дјецу и одвезе их у Госпић, одакле ће отићи својим кућама. Заповједник је у три камиона укрцао 120 мушкараца, жена и дјеце и одвезао их у правцу Госпића. Међутим, управо у вријеме када је у Карлобагу био очекиван његов повратак, око 15 сати, из Башких Оштарија је стигао један човјек и италијанску команду обавијестио да су усташе све људе, жене и дјецу, искрцали код села Ступачинова, побили их мацолама и ножевима, те побацали у бездану јаму. Пошто је чуо ово, италијански потпуковник је усташе притворио у приземљу зграде општине у Карлобагу, а када су се вратили они с камионима, све их је присилио да напусте мјесто. Преостали логораши, њих 250, сљедећег дана, 21. августа, у пратњи италијанских војника су превезени у Госпић. Тако су се, захваљујући Италијанима, посљедњи заточеници из логора Слана спасили сигурне смрти, бар за неко вријеме. Но, њихова је судбина и даље била неизвјесна, пошто су их, заједно са заточеницима из Овчаре, усташе упутили у логор Јастребарско.

Изјава коју је дао Миро Брајковић, припадник италијанске јединице која је успјела да спријечи усташе да побију и посљедње заточенике у овом злогласном логору, демантује тврдње неких свједока да је доласком Италијана на оток спашено 450 људи, показујући да их је било само 250.[614] Скоро сви Срби заточени у логору Слана побијени су до 20. августа. Само је мали број њих био међу онима које су Италијани извели, углавном су то били Јевреји и неколицина Хрвата.

О размјерама злочина почињеног у логору Слана свједочи и жалба јавног тужиоца Воје Масникосе, упућена 24. октобра 1953. године Окружном суду За-

[614] ХАК, кут. Јадовно.

дар на пресуду злочинцу Луки Барјашићу, који је с других 180 усташа учествовао у масовном убијању заточеника на отоку Пагу. Тужилац у жалби тврди да су они у само 45 дана побили 10.000 Срба и Јевреја: „Ово указује да су у 1. усташкој сатнији 5. бојне били такви злочинци да им је и поред свирепих злочина широм НДХ тешко наћи премца, па и међу хитлеровским СС јединицама које су биле специјализиране за масовна уништења у злогласним концентрационим логорима.“[615]

У вријеме ликвидације посљедњих логораша у Јадовну и Слани, заточеници у логору Овчара су сакупљали љетину с напуштених српских имања, не слутећи да усташе које су их надзирали само смишљају како да их покупе и одведу на губилиште прије но што дође италијанска војска. Заточени у казниони ци Окружног суда су осјетили знатну узнемиреност и ужурбаност усташа и казниоичких стражара, али нису знали шта се дешава ван затворских зидова. У зору 18. августа, њих 1.100 су почели да сврставају у већ уобичајене колоне и везују жицом и уздужним ланцем. Све до један сат послије подне, стајали су у дворишту, без хране и воде, чекајући да пођу на пут смрти у логор Јадовно. Међутим, тек што су кренули, док још цијела колона није ни изашла ван затвора, изненада им је било речено да се врате. Заповједници пратње су усташама наредили да их одвежу, што су неки спроводници, протестујући и псујући, одбили даураде, па су већ одвезани затвореници ослобађали своје сапатнике.

Само дан раније, 17. августа, из казнионице Окружног суда је у четири наврата у логор Јадовно отпремљено 700 Срба. То су били посљедњи заточеници који су из концентрационог логора Госпић одведени на стратиште и бачени у Шаранову јаму. Већина њих је била из Херцеговине. Они су међу посљедњима и доведени у овај логор.

Људи који су враћени у казниницу 18. августа једва да су се у њој и задржали. Наредног дана су између три и шест сати повезани и одвезени на жељезничку станицу Госпић, гдје су их усташе држали у сабиралишту све до ноћи, а затим их укрцали у 13 теретних вагона, на које су ставили катанце. У извјештају 1. хрватске оружничке пуковније од 22. августа, упућеног Равнатељству за јавни ред и сигурност НДХ, о догађајима везаним за концентрациони логор Госпић пише: „Дана 19. овог мјесеца од 3 до 6 сати на 36 теретних самовоза одвежени су четници из сабирног логора из Госпића на овдашњу жељезничку постају, гдје су утоварени у вагоне и одвежени у правцу Загреба. Точно одредиште се није могло утврдити.“[616]

Без хране и воде, по 80 и више душа се тискало у загушљивим вагонима, трпјећи неизвјесност куда их шаљу. Италијански војници који су били на станици фотографисали су их док су довожени камионима, злостављани и укрцавани. Кроз прозорске решетке вагона њима се на италијанском језику успио обратити Душан Вучевац, лугар из Високог, тражећи воду и цигарету. Окупа-

[615] ХА Задар, ф. Окружног суда Задар.

[616] Архив ОС, а. НДХ, к. 152, рег. бр. 24/4. Усташе ове Србе називају четницима иако добро знају да они то нису и да четнике никада нису ни видјели.

торски војници, колико су решетке дозвољавале, додавали су заточеним Србима воду, цигарете и понешто круха, док су им усташе пријетили: „Није ово Италија, ово је Хрватска."

Тога 19. августа, плашећи се устаника, али и Италијана, који су се приказивали као заштитници српског народа, из Госпића су се склањали и поједини чланови усташке организације. Бјежало је и цивилно становништво, осјећајући се кривим за злодјела над Србима, која овдје нису била никаква тајна.

У наведеном извјештају 1. хрватске оружничке пуковније даље стоји: „У току 19. овог мјесеца међу становништвом у Госпићу се поговара, да су италијанске власти тражиле окупацију цијелог подручја Лике до закључно линије Карловац-Бихаћ-Книн. Услијед овог поговарања, те чињенице да су усташке формације одлазиле у Загреб, настала је у Госпићу паника у толикој мјери да је хрватски живаљ почео да бјежи у правцу Загреба користећи влакове и самовозе.

Неки су и успјели отићи док ово није запажено, па је од Котарске области обустављено даљње издавање пропусница. Неким особама којима су већ издате пропуснице, на овдашњој жељезничкој постаји су одузете и уједно је предстојнику жељезничке постаје у Госпићу заповијеђено да никоме не смије издати карте за путовање, ако не покаже пропусницу. Паника је још трајала и даље у извјесној мјери, но кулминација је прошла..."[617] Све ово није сметало усташама да преостале заточенике извуку из Госпића и транспортују у друге логоре.

Прва композиција упућена из Госпића стигла је у Јастребарско 20. августа ујутро. На жељезничкој станици, поред тамошњих усташа, дочекао их је организатор логора, усташки пуковник Јуцо Рукавина, који им је пожелио добродошлицу ријечима: „Је ли ови иду у логор смрти."[618] Током путовања до Јастребарског, исцрпљени људи су падали у несвијест, а 12 их је умрло,[619] међу којима је, по сјећању Ристе Стјепановића, био и Воја Благојевић, власник аутобуског предузећа из Зворника. Мртве су сами заточеници изнијели из вагона и положили на запрежна кола, којима су одвезени на једно поље крај Јастребарског и покопани. У својој изјави Стјепановић свједочи о тегобама путовања: „У вагонима смо стајали стиснути као сардине тако да се нисмо могли ни макнути и нужду смо обављали у вагонима. Многима је и позлило. Пут је трајао цијелу ноћ у мукама. У Јастребарском су нам отворили вагоне, али нам нису дали да изађемо. Усташе су од нас купиле новац под изговором да ће нам купити хране. Касније су нам донијели у једном бурету шљиве и нешто скуханог граха којег су добили из талијанске кухиње, а новац задржали за себе."[620]

Пане Петровић, који је био у истој композицији, опширно описује муке кроз које су пролазили. У вагону у којем је он био, умрла су двојица његових сапутника. Петровић одаје захвалност једном италијанском официру, на чију су

[617] *Исто.*

[618] Изјава Драге Свјетличића од 4. јула 1942, АЈ, фасц. 922.

[619] Изјаве Реље Билановића, Ристе Стјепановића, Симе Ђурковића, Пане Петровића, Мирка Пајкића, Јоце Чолаковића и других, АЈ, фасц. 922.

[620] *Исто.*

интервенцију италијански војници донијели воду заточеницима док је воз на кратко стајао у жељезничкој станици у Карловцу. Италијанска војска је по приспјећу композиције у Јастребарско спријечила насиље усташа над заточеницима и помогла им да лакше поднесу боравак у вагонима до вечерњих сати, додајући им понешто воде и круха. Из композиције су усташе издвојили 170 Срба и уз псовке и кундачење их одвели у дворац грофа Ердедија, гдје су их затворили у влажне подрумске просторије. На првом и другом спрату дворца је било смјештено више стотина Јевреја и нешто Хрвата. За њих је важио мало слободнији режим – могли су се кретати по дворишту, а добијали су и нешто хране преко Јеврејске богоштовне општине. Из Јастребарског је 20. августа увече 900 Срба упућено жељезничком композицијом у новоосновани усташки логор Јасеновац. На жељезничку станицу Јасеновац су стигли у седам сати изјутра. Овдје су их личке усташе које су их допратили предали усташама из састава 17. усташке сатније.[621]

Кад год би их на њиховом дугом путу смрти преузимали нови стражари, увијек су ови јадници били злостављани и тучени, не би ли из њих исцједили још понешто што су сачували. И овога пута су усташе заређали по вагонима и уз пријетње тражили од заточеника новац, сатове, прстење, налив пера, при том их ударајући кундацима и псујући им српску мајку. Тек након сата претраживања и препипавања, истоварили су их из вагона, сврстали их два по два, повезали жицом и повели према логору, удаљеном од жељезничке станице око пет километара. „Морали смо ићи трчећим кораком. Тучени су били они који нису могли издржати темпо хода. Дошли смо у логор који је био смјештен у баракама на пољу крај једне шуме, близу потока Лоње. Одмах смо морали сјести на мокру земљу, два по два, и ту је поновно настало претресање и одузимање ако је нетко још нешто имао. Око два сата послије подне затворили су нас у бараке.“[622] Ових 900 Срба, углавном сељака, били су први заточеници у логору Јасеновац, у којем су усташе у четири ратне године побили хиљаде и хиљаде мушкараца, жена и дјеце. Овдје је сужањство несретника настављено у атмосфери неизмјерних, душевних и физичких патњи, непрестаног убијања и клања, сталног пролијевања људске крви, мучења и умирања из дана у дан. Загребачки новинари, који су заједно са усташама сачекали ове прогнанике на жељезничкој станици Јасеновац, сликали су их док су излазили из вагона и у новинама објавили чланак с фотографијом под насловом: „Први транспорт заробљених четника стигао је у Јасеновац.“

Само три сата послије првог, из Госпића је кренуо други транспорт, углавном са Јеврејима, и преко Јастребарског и Загреба такође стигао у Јасеновац. По доласку ове групе од око 400 заточеника, усташе су из довршених барака истјерали Србе и у њих затворили Јевреје, који су по њиховом налогу преузели и унутрашњу организацију логора са својим логорником.[623]

---

[621] Изјава Пане Петровића од 13. априла 1942, АЈ, фасц. 922.
[622] *Исто.*
[623] АЈ, фасц. 210.

Срби су смјештени у неизграђене бараке, које су сами подизали под строгим надзором усташа. Из овог транспорта је у Јастребарском издвојено неколико Хрвата, Српкиња и Јеврејки, које су затворили у дворац Ердеди.

Пане Петровић у изјави од 12. априла 1942. године говори о доласку овог транспорта у Јасеновац: „Исти дан око 5 сати послије подне дошла је у логор партија Јевреја, па смо ми заузету бараку морали напустити, јер су у њу уселили Јевреје, а ми смо се смјестили у друге, још недовршене бараке, које смо сами довршавали.

У овом логору, од 21. августа 1941. па до половице септембра, ми Срби нисмо добивали никакве хране од управе логора, а нити смо што добивали извана. Јевреји, који су у истом логору били смјештени, добивали су живежне намирнице од својих богоштовних општина, па су од тога откидали и нама давали. Међу Србима владала је неописива глад. Срби су сву траву у логору од глади појели, тј. све дивље зеље.

Каткада су нам Јевреји скухали љуске од кромпира али то је било врло мало. Људи су се при ходу љуљали од велике глади. Један сељак, младић из зворничког среза, нашао је једног дана изметине једног Јевреја који је имао пролив и у тим изметима било је непрокуханих зрна пасуља, и овај младић купио је из тих изметина зрње пасуља и јео.

Око 10 сати прије подне, 30. августа 1941. године, одвојили су из наше групе све сељаке, њих око 500, повезали их жицом два по два за руке и одвели према жељезничкој станици. Ти сељаци били су из срезова бјељинског и зворничког. Њих више нисмо видјели.“[624]

На основу овог податка можемо закључити да је тог дана почело масовно убијање у логору Јасеновац.

Из госпићке казнионице су 20. августа изведени посљедњи Срби и преостали Хрвати. Они су одвезени до Јастребарског и затворени у просторијама тамошњег логора. У овом транспорту су биле Милица Вујновић и Јелена Басарић из Госпића, које у својим изјавама од 17. и 18. априла 1942. године описују патње које су претрпјеле. Јелена Басарић, ученица гимназије из Госпића, наводи: „20. августа 1941. године отпремљена сам с једним транспортом у којем је било мушких и женских у Јастребарско. У том транспорту поред многих биле су Марија Вујновић и њена сестра Милица, Рада Васиљевић, Анкица Баста и Зора Ивановић, чиновнице из Шипада, Милица Крајновић и Драгица Бараћ из Госпића.“[625]

Јово Благојевић, који се нашао у истом транспорту, у својој изјави напомиње да су у Јастребарско стигли 21. августа око 15 сати, и да су са жељезничке станице пјешице одведени у логор, у којем су усташе Србе затворили у подрум зграде, а Јевреје, Хрвате и жене, без обзира на националну припадност, у просторије на првом и другом спрату. „За нас Србе био је режим свагдје строжи па и овдје у Јастребарском. Ми смо читаво вријеме морали бити у подруму без

[624] AJ, фасц. 922.
[625] Записник од 17. априла 1941, AJ, фасц. 922.

хране, док су други могли слободно кретати по дворишту и куповати храну од околног житељства. Срби су тучени кундацима, разним моткама и шакама."[626]

Логором Јастребарско су руководили дотадашњи заповједници логора из Госпића: Стјепан Рубинић, Драгутин Пудић Парализа и Јанко Михаловић. Они су са својим усташама првом композицијом из Госпића стигли у Јастребарско и уз помоћ тамошњих усташа преузели организацију у логору. Феликс Хиршл у својој изјави наводи да је у то вријеме у Јастребарском било укупно 2.200 заточеника, међу којима и око 140 комуниста, који су углавном допремљени из казнионице у Лепоглави, уз неколико из логора Јадовно. „Они су били смјештени у подрумским просторијама. Били су без икаквих новчаних средстава, а нису добилвали храну као ни заточени Срби, те смо их ми Јевреји хранили."[627]

У транспорту који је из Госпића упућен 20. августа било је око 60 Српкиња с дјецом, које због наиласка италијанске војске усташе нису доспјели побити у логору Ступачиново. Највећи број њих је био с подручја Босне и Херцеговине и међу последњима су из својих крајева транспортоване у логор Јадовно.

Посљедњи транспорт из Госпића, са око 900 Јевреја и Срба, кренуо је 21. августа. У њему су већином били Јевреји, те Јеврејке и Српкиње с дјецом из логора Овчара. На жељезничкој станици у Госпићу су им усташе придружили оних 250 заточеника, углавном Јеврејки и Српкиња с дјецом, које су италијански војници спасили из логора Слана и преко Карлобага их својим камионима довезли у Госпић. Према свједочењу Драгутина Кона, тог истог дана, док је већина заточених у логору Овчара обављала пољске радове, наредили су им да се одмах врате у логор. Овдје их је чекала већа група усташа, која је дошла у помоћ логорским стражарима како би их спровели на жељезничку станицу Госпић. Пошто су се на брзину спремили и окупили, заповједник Драгутин Пудић им је саопштио да иду у Загреб, гдје ће бити саслушани и пуштени кућама. Међутим, упозорио их је да нико не смије да покуша да бјежи, јер ће бити убијен, а уз њега још 70 мушкараца и 30 жена. Кон је закључио да их усташе не изводе из логора да би их пустили на слободу, већ намјеравају да их пребаце у неки други логор или одведу на губилиште. Под строгом пажњом усташа, у колонама, пјешице су допраћени до жељезничке станице у Госпићу. Тако је испражњен и овај помоћни логор творнице смрти Јадовно. Транспорт је у Јастребарско стигао 22. августа. И у овој композицији је по 70 до 80 заточеника било натискано у сваком теретном вагону – измјешани мушкарци, жене и дјеца, а у сваком разврстани према националној и вјерској припадности.

Феликс Хиршл је овако описао путовање у овој композицији: „Пут је био тегобан јер смо били затворени у марвинским вагонима у којима се налазило од 70-80 људи. Путем нам нису давали ни воде нити су нас пуштали да вршимо нужду. Од силне врућине и спарине путем је многима позлило. Од глади и изнемоглости умрла су три заточеника. Нужда се обављала у једном углу вагона.

[626] AJ, фасц. 220.

[627] Записник Комисије за утврђивање злочина окупатора и његових помагача Шибеник, 16. јануар 1945, ХАК, кут. Јадовно.

Када смо стигли у Јастребарско, транспорт је задржан пред станицом гдје смо остали у тим мукама неколико сати.“[628]

И Иво Чорић је у својој изјави оставио свједочанство о овом транспорту: „Од Госпића до Јастребарског путовали смо 26 сати у бломбираним теретним вагонима да нам усташе кроз то вријеме нису дали ни хране ни воде, премда је било љето. На некој станици између Огулина и Карловца успио је један затвореник, по имену Борис Микуш, студент филозофије из Загреба, да каже Италијанима, да има међу нама и једна носећа жена и да смо без воде, па су италијански војници силом отворили наше вагоне и донијели нам воде за пиће. Када је воз кренуо и дошао до слиједеће станице, усташе су упале у наше вагоне, тукли нас све редом и тражили да одамо тко је молио код Италијана воду. На то се је сам јавио Борис Микуш и рекао да он није тражио воду за себе него само због оне жене која је била носећа. На то су га усташе тукле и запријетиле му да ће за то платити кад дођемо на мјесто.

Наша композиција стигла је на станицу Јастребарско послије подне око 4 сата, одакле су нас усташе спровеле на имање грофа Ердедија, смјестили нас ондје и то Србе у подрум, а Хрвате и Јевреје по спратовима неке велике зграде за држање хране, која је изгледала као силос.

Кад смо стигли на станицу и док су нас усташе спроводиле кроз град, стално су нас фотографисали Италијани. Након једно десетак дана ноћу све Србе из подрума, а било их је око 200, међу којима два Мостарца и то Војин Бјелица, трговац, и Бранко Грковић, пензионер, одведени су у непознатом правцу и више се нису вратили. Само тројица Срба из те групе – Бранко Војиновић, Урош Милетић и један из Госпића остали су у затвору и то двојица у Јастребарском, а трећега је усташа Миле Вркљан Милица предао часним сестрама на рад. Ми који смо остали у том логору ишли смо на разне радове на имању грофа Ердедија. Усташе нам никакву храну нису давали, већ смо исту добивали од јеврејске општине из Загреба...“[629]

У својој изјави од 16. априла 1942. године Фимија Тохољ је описала свој боравак и приспјеће посљедње скупине у логор Јастребарско: „У дворцу грофа Ердедија затекли смо више Јевреја, Срба и Хрвата, мушких и женских. Са Србима нисмо могли да говоримо, јер су они били затворени у подрум. Али смо их виђали. Страшно су изгледали. Испаћени, јадни, обрасли у дуге браде. Неки су од њих били у официрским и војничким униформама. Ми жене Српкиње, Јевреји и Хрвати, и њихове жене и дјеца, били смо смјештени у самоме дворцу и смјели смо да излазимо у парк, који је био ограђен бодљикавом жицом. Јевреји су имали нешто новаца. Ми смо послуживале Јеврејке и тако добивале новаца, одјеће или обуће. Једино хлеба није било. До нашега логора били су у једној кући Италијани. Син Маре Церовине, Миленко, разговарао је једнога дана с једним од Италијана на француском језику, колико је знао из школе (он је завршио седам разреда гимназије). Усташа Миле Вркљан Милица примјетио је то

[628] *Исто.*

[629] Изјава од 5. августа 1945, АБиХ, кут. Мостар, бр. 55807. ЗКРЗ.

и пошао према Миленку. Миленко га је на вријеме видио па је побјегао и помијешао се међу жене, мислећи да ће му тако некако умаћи. Но, Милица га је пронашао и ухватио те га пред свима нама, дакле и пред мајком, стао тако душмански тући неким гуменим штапом, да га је за час свега облила крв, коју је доскора почео и да пљује. Затим га је Милица онако испребијана одвео у подрум међу остале Србе и ту га опет тукао."[630]

Заточеници који су 22. августа довезени из логора Јадовно у логор Јастребарско остали су у њему до 1. септембра, до посјете Макса Лубурића, који је дошао у пратњи око 60 усташа из Јасеновца. Уз помоћ логорских заповједника, они су одвојили Србе и Јевреје од њихових жена и дјеце и Хрвата, а затим мушкарце одвели на жељезничку станицу. Под стражом наведених усташа, међу којима је било највише муслимана из Босне и Хрвата из Херцеговине, спроведени су у логор Јасеновац, гдје су стигли 2. септембра ујутро. У неколико затворених теретних вагона су били раздвојени Срби од Јевреја, при чему се у два вагона налазило 180 Срба. Стево Симић је у својој изјави навео да су их у Јасеновцу усташе постројили у ред два по два, тако да су Срби ишли испред Јевреја, и водили их до логора, успут их ударали кундацима, псовали им мајку и тјерали их да пјевају српске пјесме.[631]

Смјестили су их у логор број 2, гдје их је у појединим баракама већ било и по 500. Миливој Николић и Реља Билановић из Високог, који су приспјели у Јасеновац са овом групом Срба и Јевреја, кажу да су радили на подизању насипа, а да круха нису ни видјели. „Рад је био неописиво тежак, а поступак према нама више него бруталан. Свакога дана падало је најмање до 20 мртвих људи. Многи су умирали од изнемоглости. Знам да је тако умро жељезничар Петар Пајић из Сиска, Бошко Божић, посједник из Високог, Миле Бујак, рударски радник из Приједора, Васо Милић, бријач из Високог, Ђорђе Станковић, посједник из Пурачића, Ковачевић, школски надзорник из Невесиња и још многи други чијих се имена не сјећамо."[632]

Феликс Хиршл је, у већ цитираној изјави од 16. јануара 1945, навео да је дан прије но што су упућени у Јасеновац, у логор Јастребарско дошао шеф Жупског редарства за Загорје да провјери заточенике из својих жупа и том приликом им цинично рекао: „Преселит ћете се у мјесто гдје ћете живјети у води, гдје ћете јести воду, спавати у води и црknути у води."[633] По доласку у Јасеновац, Хиршл се увјерио да им је споменути полицијски шеф тачно рекао шта их чека. Ту ће током четири године постојања Независне Државе Хрватске невини умирати у води, а многи ће бити затучени мањевима, поклани ножевима или покошени митраљеским рафалима.

У вријеме док Италијани још увијек нису преузели власт у Госпићу, док су посљедњи Срби и Јевреји транспортовани из логора Госпић у логоре Јастре-

[630] АС, ф. ЗКРЗ:

[631] Изјава Стеве Симића од 9. априла 1942, АЈ, фасц. 220.

[632] Изјава Ота Брејера од 25. априла 1945, АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 1839/45, кут. 7; Изјаве Миливоја Николића и Реље Билановића од 13. априла 1942, АЈ.

[633] Записник КРЗ, Шибеник, 16. јануар 1945, ХАК, кут. Јадовно.

барско и Јасеновац, усташе су на превару похватали 30 жена и дјеце из села Заблата, Рашиног Понора и Селишта, у општини Смиљан код Госпића, и побацали их у јаму. О томе свједочи извјештај Заповједништва 1. хрватске оружничке пуковније од 2. септембра 1941. године, упућен Равнатељству за јавни ред и сигурност НДХ: „Оружничка постаја Брушане извијестила је: 25, 26, 27. коловоза т. г. повратили су се сељаци грчко-источне вјере својим кућама у села Заблата, Рашин Понор и Селиште, општине Смиљан, котар Госпић. По повратку својим кућама они су тражили од усташког повјереника за село Трновац, Ново Село и Јадовно, Павелића из Трновца, да им се врати одузета стока и остале ствари из њихових домова. Поменути повјереник позвао је све ове сељаке у село Трновац и организирао са својих неколико наоружаних људи напад на ове сељаке грко-источне вјере, те их одвео у заселак Рашин Понор, гдје их је њих око 30, што мушких и женских, дао убити и у јаму бацити, па 28. ов. мј. дао закопати. Присвојену робу и благо задржали су и даље за себе.“[634] Усташе су и након ликвидације логора Јадовно наставили с хапшењем и убијањем Срба, како у Лици тако и у другим крајевима, све до завршетка рата.

Након што су одвели мушкарце у Јасеновац, усташе су из логора Јастребарско транспортовали Српкиње и Јеврејке с дјецом у логор Крушчицу код Травника. Послије тога су у логору Јастребарско остали готово само Хрвати, мушкарци и жене, а међу њима и шесторица Срба, од којих су се петорица, према изјави Ђуре Медића, успјели прикрити као Хрвати, а сам Медић је усташког поручника Јанка Михаловића увјерио да је евангелист, па му је овај одобрио да остане с Хрватима.[635]

И споменути Урош Милетић је на сличан начин остао с Хрватима и спасио се смрти у логору Јасеновац. Он је у изјави од 14. јула 1945. године навео да је из подрума у којем су били Срби уочио да се католици и Јевреји слободно крећу по дворишту, па се умијешао међу њих. „Нашао сам познатог Егона Фишера из Копривнице, који је касније убијен у Јасеновцу. Он ми је дао 40 динара да сам се обријао, ошишао, дао ми је и пар веша. Примјетио ме неки усташа кога сам увјерио да имам дозволу од неког другог да будем међу католицима и тако сам даље по дану био на дворишту а по ноћи спавао у подруму. Тако сам остао осам дана. Од управе за то вријеме нисмо добивали храну, већ смо јели оно што су Јевреји бацали као покварено из својих пакета које су добивали.

Иза тога је једнога дана наређен општи наступ. Дошао је усташки поп Клајн из Вараждина да тражи људе за рад, подијелио нас је по вјерама. Мени је било нешто сумњиво па сам се помијешао међу католике. Ту ме је препознао неки Божо Козоман и пријавио ме усташи као и још једног православца који се је са мном сакрио међу католике, због тога сам морао на неко саслушање гдје сам изјавио да сам католик па су ме пустили с оним другим православцем заједно...“[636]

---

[634] ХАК, кут. Јадовно.
[635] Записник од 11. новембра 1942, АС, ф. ЗКРЗ.
[636] Изјава Уроша Милетића од 14. јула 1945, АЈ, фасц. 912.

У својим изјавама Радојка Васиљевић и Серафина Енгел свједоче да су жене с дјецом из логора Јастребарско путовале, као и у свим осталим транспортима, без хране и воде. „Једина храна коју смо каткада могли добити је био који кришом убачени крумпир од стране сељака, који су нам га понекад успјели на станици убацити кроз решетке вагона. То је било углавном на босанској прузи, а те крумпире убацивали су нам српски сељаци, који још онда нису били одведени. Ако би неки усташа то примјетио, одузео би тај крумпир и згазио га.“[637]

Жене с дјецом су, у пратњи усташа, из пломбираних вагона изишле у Славонском Броду и камионима превезене у Босански Брод, гдје су поново утоварене у сточне вагоне и отпремљене у логор Крушчицу. Свједокиње наводе да су по доласку у логор затекле око 3.000 заточеника, углавном жена и дјеце, и тек мањи број мушкараца, који су само послије неколико дана отпремљени у логор Јасеновац. Радојка Васиљевић наводи да су са жељезничке станице ишле пет километара пјешице до Крушчице, под кишом, по блату, преморене путовањем и измучене глађу. У логору су их усташе смјестили у још неизграђене бараке, без крова, на мокру земљу.[638]

Само неколико дана послије одвођења Српкиња и Јеврејки у логор Крушчицу, 14. септембра, у логор Јастребарско је дошао усташки пуковник Јуцо Рукавина и наредио заточеницима да се спреме за пут. Усташе су потом одвезли 250 Хрвата, мушкараца и жена, међу којима и шесторицу поменутих Срба, на жељезничку станицу, утоварили их у сточне вагоне и пребацили у логор Даницу код Копривнице. Иво Чорић каже да су у логору Даница затекли око 3.000 интернираца из разних мјеста НДХ. „Ту су први пут узели од нас генералије и смјестили нас по разним просторијама логора. Свакодневно су усташе по неком списку прозивали људе и те су ноћи одвожени а да се више нису враћали. На тим списковима примјетио сам да пише 'Јас.' и то је по свој прилици значило да су одвежени у Јасеновац. На неким списковима је писало 'НН. ТРГ', а то је значило да се ти људи одводе у Загреб Усташкој надзорној служби. Ова партија са ознаком на списку 'НН. ТРГ', била је углавном пуштена кући. У логору 'Даница' био сам укупно око пет мјесеци и кроз то вријеме су долазили скоро свакодневно транспорти из разних крајева НДХ који су сви на описани начин даље отпремани, па се за њихову судбину није ништа знало. На интервенцију Блажа Стишковића, који је касније и сам био убијен од усташа, а на молбе моје фамилије, ја сам из 'Данице' спроведен у Загреб на 'НН. ТРГ', гдје сам био три дана а затим сам ослобођен.“[639]

Захваљујући дијелу сачуваних докумената НДХ, дијелу италијанских докумената, изјавама неколицине преживјелих заточеника, као што су оне Иве Чорића, Ристе Стјепановића, Пане Петровића, Миливоја Николића, Реље Билановића, Мирка Пајкића, Уроша Милетића, Драге Свјетличића, Ђуре Меди-

[637] АХ, ЗКРЗ, ГУЗ 1872/47, кут. 10.
[638] АЈ, ф. 200, фасц. 919.
[639] Изјава Уроша Милетића од 14. јула 1945, АЈ, фасц. 912.

ћа, Радојке Васиљевић, Фимије Тохоль, Серафине Енгел, Феликса Хиршла и других, а нарочито изјавама извршилаца злочина, сазнајемо истину о законодавству НДХ, на основу којег су почињени масовни усташки злочини над српским и јеврејским народом – само зато што су били Срби и Јевреји, али и над оним Хрватима који се нису слагали с расистичком политиком власти Независне Државе Хрватске. Сазнајемо тужне околности у којима су уништавани животи у првом логору масовне смрти Јадовно и у његовом продужетку – логору Јасеновац, као и у другим логорима на подручју НДХ, у којима су убиства трајала све до краја рата.

Уништавање трагова злочина

Од саме успоставе НДХ, усташки органи власти и њихове војне формације настојали су да прикрију своја недјела, убијања, масовне покоље и масакрирање цивилног становништва. По ликвидацији логора Јадовно, крајем августа 1941. године, извршиоци злочина су у неке од безданих јама на Велебиту натрпали грање и камење преко тијела усмрћених жртава, замаскиравши их, а неке су и забетонирали Ова су стратишта све до данашњих дана остала покривена велом тајне. Међутим, свакодневна хапшења и масовна нестајања мушкараца, жена и дјеце нису могла остати неоткривена.

Нису само злочинци уклањали трагове за собом. И становништво настањено у близини масовних гробница је допринијело да се истина не сазна, крију-ћи од заинтересованих гдје се налазе мјеста злочина, тако да су она неминовним законитостима промјена у природи, новим густим растињем, непроходно испреплетеним, толико обрасла да је многима заметнут сваки траг. О овоме свједочи већ цитирани документ – извјештај италијанског потпоручника др Виторија Финдерлеа од 6. септембра 1941, у којем он Војну здравствену дирекцију 5. армијског корпуса 2. италијанске армије обавјештава да му је отежан задатак да пронађе бездане јаме у које су бачене жртве у комплексу логора Јадовно, што је било потребно да би се спријечило евентуално загађења вода, јер становници околних насеља не желе да сарађују и покажу гдје се јаме налазе, па их је сам и уз велике потешкоће пронашао тек неколико.[640]

Да су усташке власти још 1941. године прикривале и уништавале трагове злочина, показује више сачуваних докумената управо њихових органа. У то вријеме су се многе жене обраћале италијанским војним јединицама желећи да сазнају судбину својих мужева, синова и кћери које су усташе похапсили и одвели. Главно равнатељство за јавни ред и сигурност и Усташка надзорна служба најчешће су на упите који су им били прослијеђени одговарали да о траженим људима не знају ништа, нити преко својих подручних области могу нешто одређено сазнати. Тако Усташка надзорна служба 18. новембра 1942. године одговара на захтјев Вишег заповједништва италијанских оружаних снага „Сло-

[640] Земљар Анте, *н. д.*, 234-242.

венија-Далмација“ да један број Срба, наведених именима и презименима, буде ослобођен из концентрационог логора Госпић: „Особе, које су своједобно из Грачаца, Граба, Вучипоља, Кијана и Штикаде, као непоћудне и погибељне по јавни ред и сигурност упућене у поједине сабирне логоре, упућене су већим дијелом у сабирни логор у Госпић, па их се услијед своједобних догађаја у Госпићу може сматрати несталим.“[641] Такође на допис Вишег заповједништва италијанских оружаних снага „Словенија-Далмација“, од 18. маја 1943, Главно равнатељство за јавни ред и сигурност отписује да нема података везаних за логор Госпић, па ни података о траженим лицима: „Те су особе у првим данима револуционарног живота нашег народа биле елиминиране из јавног живота и упућиване у привремене и покретне логоре, нарочито у Госпић, одакле су услијед познатих догађаја нестале или им се заметнуо сваки траг. Према томе нису ни одговори на питања о таквим особама, сматра се, могли бити одређенији.“[642]

Главно равнатељство за јавни ред и сигурност НДХ, као организатор логора Јадовно, самим тим и злочина почињених над српским и јеврејским народом, било је добро обавијештено о свему што се у њему збивало. Знало је да је логор Јадовно ликвидиран крајем августа 1941. године, али службено извјештава да о томе ништа не зна. Директан одговор се избјегава у настојању да се прикрију недјела за које је било одговорно управо ово Равнатељство, што је команди италијанских оружаних снага било познато, јер су управо они присилили усташе на ликвидацију логора Јадовно.

Све вријеме рата, истина о злодјелима је у документима фалсификована, злочини су прикривани и умањивани, а многима су трагови и посве брисани. Бројне документе су усташе током рата уништили. Па и послије рата су појединци уништавали писана свједочанства која су била сачувана. Нажалост, и службени органи власти у ослобођеној Југославији су на одређени начин спречавали да се аутентични извори о масакрима усташа над српским и јеврејским народом сакупљају и објављују. Настојало се да се о овој теми што мање говори и пише, да се злочини забораве – у име мира, братства и јединства.

Најупечатљивији примјер уништавања трагова усташких злочина налазимо управо у комплексу логора смрти Јадовно, како на Велебиту тако и на отоку Пагу. Послужићу се италијанским архивским изворима о томе, које је 1988. објавио Анте Земљар у књизи *Харон и судбине*, затим документима из Министарства одбране Републике Италије, и с неколико докумената из Државног архива у Риму који се чувају у микротеци Архива Југославије у Београду.

Након ликвидације логора Јадовно и Слана, крајем августа 1941, по доласку италијанске војске у Хрватско приморје и Лику, Команда 2. италијанске армије је 6. септембра преузела цивилну власт у овим крајевима, страхујући од ширења устанка из Србије и Црне Горе, преко Босанске Крајине, у Хрватску. Послије преузимања власти, командант 2. армије, генерал Амброзио, наредио је да се заплијене сви документи о усташким концентрационим логорима на

[641] Архив ОС, а. НДХ, к. 229, рег. бр. 35/5-1.
[642] Архив ОС, а. НДХ, к. 231, рег. бр. 26/9-1.

подручју Лике. Највећи број докумената је потом брижљиво уништен. Ипак, сачувано је неколико докумената, управо 5. корпуса 2. италијанске армије, који аутентично свједоче о уништавању трагова масовних усташких злочина у комплексу логора Јадовно, што су војници ове италијанске јединице обавили на крајње нехуман и нецивилизован начин.

Из већ наведеног извјештаја др Финдерлеа види се да га је Дирекција за здравство 5. армијског корпуса 2. италијанске армије задужила да с једном екипом војника пронађе масовне гробнице и дезинфикује их, како би се спријечиле евентуалне заразе. Описујући шта је све на терену пронашао у времену од 1. до 5. септембра, Финдерле наводи да је на отоку Пагу, у предјелу Фурнажа и још неким мјестима на отоку, пронашао неколико масовних гробница у којима су лешеви били врло плитко сахрањени, тако да су представљали „интоксикациону и инфекциону опасност."[643]

На основу његовог извјештаја, Војно-здравствена дирекција италијанског 5. армијског корпуса је 6. септембра наредила да се „лешине сахрањене у Слани на Пагу откопају и сакупљене на ломачама да се натопе запаљивим и сагорљивим текућинама,[644] те под хитно изврши њихово спаљивање." Задатак је 8. септембра повјерен јединици здравствене службе дивизије „РЕ", а 11. септембра у 7,30 сати поручник др Санто Стаци (Santo Stazzi), праћен једним подофициром и 34 војника, кренуо је из Краљевице на Паг моторним једрењаком „Венус", носећи материјал потребан за уништавање трагова усташких злочина у логору. Цијелих 10 дана је специјални војни санитетски одред, којем је помагало још око 50 војника, од раног јутра до касних вечерњих сати обављао овај нехумани посао. Италијанским санитарцима су у откривању масовних гробница помагали добри познаваоци отока, свједоци усташких злочина у логорима Слана и Метајна, добронамјерни људи – Иво Билић, Вилко Марковина, Павле Ловрић, Никола Цар и други.

Прва ископавања су почела на рову удаљеном 300 метара од обале са пашке стране, који се састојао од шест јама дужине 7 м, повезаних попречном јамом дугом 56 метара, дубине 2,5 до 3 метра и ширине око три метра. Извађене лешеве су полијевали бензином и спаљивали, а затим настављали с копањем редом, ближе мору, гдје су јаме биле дужине 13 метара, ширине 1,5 м и дубине око једног метра. Друге јаме нису отваране, него су само дезинфиковане, а њихове површине маскиране, како би се трагови сакрили и временом заувијек нестали.

Свој задатак су италијански санитарци завршили ископавањем и спаљивањем лешева из јаме дуге 19, широке 5 и дубоке 3 метра, која се налазила у једној вододерини смјештеној сјеверо-западно од логора Слана. При обављању овог нечасног посла, већина њих се није понашала цивилизованије од усташа. Понашање италијанских војника је описао Павле Ловрић, који је био присутан при ископавању. У изјави датој Комисији за ратне злочине за Хрватско при-

[643] Земљар Анте, *Харон и судбине*, Београд 1988, 234-242.
[644] *Исто.*

морје 17. јануара 1946. године он наводи: „Италијански су санитарци, њих 35 војника, на лешевима прије спаљивања вршили претраге, тобоже због легитимација које су ионако послије уништили, па су како су лешеви имали сви уста јако отворена, прегледали њихова зубала и који год је имао златне или сребрне зубе, свакоме су каменом избијали вредносне зубе и спремали их у један сандук, а након свестране претраге и пљачке лешева помно су те зубе опрали са шпиритом и међусобно их раздијелили.“[645]

Др Стаци је 22. септембра начелнику санитета 5. корпуса упутио детаљан извјештај, из којег наводим само неколико дијелова: „Већ у зору 12. септембра 1941. године гдје се брод усидрио, а још више у близини гребена гдје смо пристали, наишли смо на један одвратан смрадеж који је карактеристичан за органске материје у распадању. Успевши се неким путићем по гологолцатом трагичном терену, нашли смо се изнад 400 метара пред јамом дугом 32 метра, широком два, а дубоком 1,5 метар. Током пута били смо присиљени употријебити плинске маске јер је смрдеж постао неподношљив, а успињање нас је силило да дишемо дубоко.“ Овај лијечник затим описује друге јаме на које су наилазили: „Из јама пробија се врло јак смрадеж материја у распадању, а из помакнуте земље избијају згрчене руке, ножни прсти већ врло трули, а на неким се мјестима јасно указују обриси човјечјих тијела слабо покривених земљом. У једном дијелу, гдје је терен показивао необичну еластичност, бушењем од само неколико центиметара открио се женски трбух.“ Стаци даље описује ископавање гробнице у долини Карлобашки Малин: „На неким мјестима избијају руке и ципеле. Дијелим људе у двије групе. Приступа се методичном раду. Одмиче се све камење с помакнуте земље, опрезно с лопатама одмиче се слој по слој по читавој дужини гробља. Послије одстрањења првих 5 до 20 цм земље, указују се бројне руке, често везане, босе ноге, а који пут обувене, главе са лицем окренуте према горе или које показују шију.

Иако смо већ навикли на извиривање удова и главе, овдје је ово указивало на извјесну изнимност у покапању. Готово је било правило да се послије одстрањења земље, на лешинама нађе слој камења које је требало макнути да би се се с ископом лешина могло наставити.

Настојали смо себи протумачити ову присутност камена те смо испробали на ископу који још није био испуњен те дошли смо до закључка да су укоп вршили на овај начин: оне које је требало побити, свезаних горњих удова или повезаних по двојицу или тројицу заједно (увијек са жицом за електричну струју), поставило се на куп земље, одгрнуте код ископа јаме, у коју су онда падали убијани митраљезом или смртно рањени хладним оружјем. У тим случајевима, кад врло вјеројатно – што показује положај лешева – смрт још није наступила, било је срушено највеће камење из подножја сухих зидова с обје стране које је у паду повукло за собом земљу, па је тако укоп био извршен с мало муке и брзо. Да су били укопани смртно рањени, али још живи, доказује изобличени и трагични изражај лица већине ових лешева.

[645] ХА Ријека, Паг, к. 2207.

Извлачење лешева било је стога нарочито мучно, јер нису били смјештени по неком реду него набачени, некоји с главом према доље, други згурени, други опет с удовима испремијешаним с другим лешевима, некоји међусобно везани и поразмјештени у положајима који се не могу ни замислити.

На некојим су мјестима лешеви чак у пет слојева, један над другим, а на другим их има мање, већ према томе како је то дозвољавала дубина јаме с каменитим дном. Готово сви мушки лешеви имали су горње и доње удове везане. У близини јаме нађене су митраљеске чахуре, а код многих лешева који су још били врло уздржани, било је могуће констатирати смртне ране од хладног оружја на прсима, на леђима, на врату. Једној младој жени одрезане су потпуно оштрим оруђем дојке. У двије јаме нашли смо само жене и дјецу али и у другим јамама били су испремијешани мушкарци, жене и дјеца.

Стање издржавања лешева било је различито у различитим зонама јер су укопи извршени у разно вријеме. Када би извадили који леш употребом трозуба, поставили би га на импровизиране носиљке и преносили на ломаче од дрвља у ту сврху и припремљене гдје је био обилно натопљен горивим текућинама и спаљен. Ради стања сапонификације неких лешева, као и ради импрегнирања са земљом, сагоријевање се одвијало полагано, али потпуно, тако да није преостало ништа него пепео потпуно уништених органских материја.

Послије ослобађања гробова од њихових мртвих становника, по дну откопа полаган је слој живог вапна разријеђен у води. Над вапно положио би се прах мртвих, на њега ново вапно те слој од 20 центиметара земље. Није било потребно додати више јер ће поред кише које наступају на овај тако уређен терен и саме извршити своје."[646]

Стаци у извјештају наводи и да су санитарци при ископавању проналазили понешто од ствари које су припадале жртвама – фотографије, жељезничке и трамвајске карте, индексе... Међутим, ништа од тога није сачувано – све је уништено.

Стаци даље износи да је његова екипа у 2.720 радних сати из полузатрпаних или откривених јама ексхумирала 791 жртву – од тога 716 из гробља у Малину, 20 из гробља у Карлобашком Малину, две у зони Малин, близу једног извора воде, једну с десне стране пристана у Малину и 52 из једног гробља налијево од мјеста Слана, послије чега су лешеве спалили на неколико десетака ломача. Међу спаљеним тијелима су 92 припадала дјеци старој од 5 до 14 година (за једно дијете у повоју је претпостављено да има пет мјесеци), затим 401 мушкарцима и 293 женама. Ова јединица је за спаљивање уморених Срба и Јевреја употријебила 70 квинтала дрвета, 550 кг бензина, 250 кг петролеја и 45 квинтала живог креча.[647]

Послије одласка усташа с Пага и у вријеме док су италијански војници спаљивали лешеве, око 40 мјештана из Новаље на Пагу је дошло у Слану да види остатке логора и увјери се у истинитост прича о усташким злочинима, који-

[646] Земљар Анте, *н. д.*, 244–248.
[647] *Исто.*

ма до тада нису вјеровали. Шиме Брозовић, један од њих, у изјави датој Комисији за ратне злочине за Хрватско приморје 18. новембра 1945. године, износи шта су грађани затекли непосредно по одласку усташа и ликвидацији посљедњих заточеника у логору Слана: „На обали је камење било мјестимично поливено кречом, а мјестимице још крваво. У једном од логора наишли смо на гробне хумке, затим смо се удаљили од логора око два километра према југу и примјетили дим који се дизао из једне долинице – угледали смо страшан призор – јама дугачка око 16 метара (мјерили смо је корацима), а дубока два до три метра, била је испуњена лешевима мушкараца, жена и дјеце, потпуно испремијешанима, још готово свјежи задах трулежи још се није особито јако осјећао.“[648]

Иво Билић, један од најбољих познавалаца отока Пага, који је доктору Стацију помагао у проналажењу масовних гробница, обишао је сва мјеста злочина прије доласка италијанских санитараца. Том приликом су с њим били и др Томо Додоја, Јеролим Сулем и Јуре Персен У изјави од 6. марта 1953. године, он је описао оно што је видио одмах након одласка усташа с Пага и дјеловање италијанских војника који су уништавали трагове злочина. Билић наводи да су у близини логора видјели леш младића, поред којег су нашли индекс и из њега сазнали да је то био студент медицине из Карловца. Млади човјек је био убоден ножем у затиљак, као и још двојица убијених студената чија су тијела била само 50 метара удаљена од њега. Иза тога су наишли на јаме о којима је детаљно писао др Стаци. Др Додоја је, како каже Билић, закључио да је у јаму дугачку 30, широку 4 и дубоку 2 метра било набацано до 3.000 лешева мушкараца, жена и дјеце. Жртве су биле прекривене тек с мало камена, па се могло видјети да су им везане руке и ноге и да су усмрћене ударцима ножем по трбуху или грудима. „Наилазили смо и на случајеве извађених очију и слично.“[649]

Билић свједочи да су италијански војници лешеве ископавали по дану, фотографисали их и претраживали, а по ноћи полијевали бензином и спаљивали. „За вријеме ископавања у једном моменту позвао ме италијански доктор по чину пуковник: ’Дује (читај Иво, прим. аутора), дођите да видите што су учинили хрватски барбари.’ Кад сам дошао до њега, видио сам једну жену како лежи на леђима са распореним трбухом а у трбуху је имала двоје дјеце. Дјеца су јасно, била мртва. Ово није био јединствени случај. Жртвама је вађена утроба те све нисам могао гледати јер је призор био страховит и невјероватан. Из јаме се ширио јак задах мртваца, љетно вријеме и лешеви неколико дана стари.“[650] Билић износи и друге податке о безумности злочинаца и њиховим дјелима. Возећи се чамцем, видио је многе лешеве како плутају морем. Главе су им биле потопљене а ноге на површини воде или обратно, што је овисило о томе за који дио тијела су им усташе привезали камен. „Свим жртвама које сам ја видио били су распорени желуци. Др Томо Додоја је закључио да је у море бачено око 6 000 људи, жена и дјеце, од којих је већи број морском струјом однешен

[648] ХА Ријека, кут. 2207.
[649] Записник од 6. марта 1953, ХА Задар.
[650] *Исто.*

у дубину".[651] Исказ овог свједока, као и других наведених, посебно је значајан зато што описује стање само два до три дана послије ликвидације логора, кад су трагови усташких звјерстава били потпуно свјежи.

Нажалост, гробнице до којих су дошли италијански санитарци више не постоје. Једини траг који је остао иза њих, и то само неколико дана по спаљивању лешева, била је црна плоха сагорјелог земљишта. Нестале су и бројне фотографије, којима би Италијани, да нијесу склоњене, могли посвједочити ископавање и спаљивање побијених – уништавање трагова злочина. Како пише у цитираном извјештају др Стација, фотографије су биле сложене у албуме и као дио извјештаја упућене италијанском министарству рата у Риму. Трагајући за овим фотографијама, Анте Земљар се обратио и Министарству одбране Републике Италије. Одговор шефа Уреда Министарства био је да тражене фотографије није могуће доставити – јер су се загубиле![652] И сâм сам покушавао да уђем у траг овим свједочанствима, дознавши и да поједине породице родом са отока Пага још увијек чувају неке документе и фотографије. Безуспјешно! Тако ови извори који вјеродостојно свједоче о усташким злочинима за сада остају непознати јавности.

Покушаји обиљежавања логора Јадовно

Рат је завршен 1945. године и дошла је слобода. Али су остали трагови, ожиљци. Хиљаде згаришта, стотине хиљада усмрћених људи, велики број инвалида и сирочади.

Утихнуло је оружје и зарасла су гробља, запустјеле бројне бездане јаме и стратишта. Немар је прекрио и логор смрти Јадовно на Велебиту, Слану и Метајну на отоку Пагу, логоре Ступачиново и Овчару, концентрациони логор Госпић, казниоицу и мучилиште у згради Окружног суда у Госпићу. Све до данас, више од пола вијека по страдању толиких невиних људи, ова мјеста су углавном необиљежена, понека тек означена, и то недостојанствено, без пијетета према осуђенима без суда, без правде, према онима који су убијани таквом брзином да се смрти нису ни бројале.

Тешко је схватити да у времену од 1945. до 1947. године готово и није било иницијатива за обиљежавање првог логора масовне смрти на подручју НДХ – Јадовна, његових помоћних логора и бројних стратишта. Само су ријетки појединци, потомци заточеника или чланови СУБНОР-а, настојали да се побијени достојанствено сахране, а бездане јаме означе.

Од 1947. године, па све до 90-тих, било је више покушаја да се сам логор обиљежи на једноставан начин, без утрошка великих средстава, да се мјесто логора врати у аутентично стање, са оградом, стубовима и бодљикавом жицом, а да се жртве које су побијене посљедњих дана његовог постојања сахране ту или

[651] *Исто.*
[652] Земљар Анте, *н. д.*, 220.

да им се кости пренесу на гробље у Госпић, гдје би било постављено скромно обиљежје. Међутим, године су пролазиле, службени органи власти жртвама нису посвећивали дужну пажњу, и мјеста злочина је прекрило ново растиње, трње и маховина, а пут до њих је постао готово непроходан. Најзаслужнији је документе који свједоче о небризи да логор и његова стратишта буду обиљежени, што је карактеристично и за сва друга на подручју некадашње НДХ, сачували су професор др Коста Поповић из Новог Сада и његова мајка Олга, син и супруга покојног др Јована Поповића, угледног грађанина и љекара из Сремских Карловаца, убијеног у Јадовну 25. јула 1941. године.

Године 1947, Коста Поповић, тадашњи студент медицине, упутио се у Госпић с надом да ће наћи неког ко би га одвео на Велебит и показао му гдје се налазио логор Јадовно, желећи да походи мјесто на коме је убијен његов отац. Уз помоћ Босе Пејновић, чији је брат Милан такође убијен у Јадовну, Поповић је 26. јула кренуо у планину. На простору логора су затекли још увијек укопане стубове и на њима дио бодљикаве жице, око које је ишла стражарска стаза. Плато логора је унутар жице био нижи и подзидан каменом, који су логораши данима копали и слагали у оградни зид. Поред улаза у логор су се налазили остаци барака за стражаре. На платоу и у ближој околини је било расуто много пушчаних чаура, а видио је и неколико малих дрвених корита, која су израдили сами заточеници да би из њих могли јести. Уз једно дрво у близини логора било је наслагано више судова и порција, а крај другог је лежала хрпа различитих шешира и капа. У логору су се налазиле двије велике хумке, зарасле у шумско растиње, под којима су били посмртни остаци заточеника побијених приликом његове ликвидације. Током обиласка, Поповић је израдио и једну скицу логора. Отишао је и до Шаранове јаме, која ни на који начин није била означена, па ју је било тешко пронаћи.

Послије посјете Јадовну, Коста Поповић се запутио у Загреб, у друштво „Просвјета“, Удружење Срба у Хрватској, гдје је изнио оно што је видио у логору, апелујући да Удружење учини све што је у његовој моћи како би усташке жртве биле достојно сахрањене.

Наредне године, 24. маја 1948, он је друштву „Просвјета“ послао писмо из Београда, детаљно описујући шта је све видио у логору Јадовно и поново их молећи да предузму све што је потребно како би се жртве достојно сахраниле, а логор и јаме обиљежили, јер је обавјештен да су они за то надлежни. Пошто одговор није добио, на исту адресу је писао и 14. октобра исте године. Ово писмо цитирам у цијелости: „24. маја 1948. године послано вам је препоручено писмо из Београда под бројем Р-662 следеће садржине: Пре неколико месеци сам био код вас у циљу добијања информација да ли 'Просвјета' намерава да предузме акцију око откопавања, преноса посмртних остатака или подизања споменика жртвама страдалим на Јадовном код Госпића, и сада вам се обраћам по истом питању:

Из мојега места – Сремских Карловаца – страдала су у логору на Јадовном деветорица грађана међу којима је био и мој отац. У циљу ближега обавештавања о појединостима и проналажења места њиховог страдања, ја сам јесе-

нас био отпутовао на лице места, распитао се и уверио о извесним чињеницама, које ћу вам изнети овде иако су вам можда делимично и познате.

Група интернираца из Сремских Карловаца коју су сачињавали: Божић Милан, земљорадник; Красојевић Боривоје, чиновник; Матејић Бора, пензионер; Матић Александар, трговац; Манојловић Александар, трговац; Пишчевић Миленко, професор; Поповић др Јован, лекар; Просенац Радован, професор и Симеоновић – Чокић др Стеван, адвокат – пошто је одведена 20. јуна 1941. године од стране усташа прво у Петроварадин па Вуковар и најзад Копривницу, транспортована је за Госпић. Одатле је група одведена преко села Јадовна шумским путем поред Шаранове јаме у једну удолину у шуми звану Чачића драга, гдје је уређен логор без икаквих зграда. По прикупљеним подацима интернирци из тог логора радили су на продужењу пута, који је требао да буде нов прелаз преко Велебита. Када су Италијани почели да преузимају Далмацију и Лику – усташе нису хтеле да повлаче логор – него су, према свим подацима – 25. јула ликвидирале цео логор, тј. око 700 људи који су се тамо затекли,[653] и то у самоме месту логора – где су их и покопали. Међу тих 700 људи налазили су се и сви наведени Карловчани а међу њима и мој отац – на основу исказа једнога интернирца који је спашен из логора шест дана пре ликвидације овога. Према томе и посмртни остаци њихови налазе се у самоме месту логора, а они нису страдали у логору званом Шаранова јама, као што је то доживела маса нашега живља из тога и околних крајева.

Данас приступ логору и само место логора даје следећу слику:

До места логора иде се друмом од села Јадовна поред Шаранове јаме – и шумским путем до посљедњег окрета. Затим се иде око четврт сата десно низ шумску падину и наилази се на једну чистину, нешто нижу од околног, шумом обраслог предела, у виду круга, пречника 200 метара и делимично подзиданог каменом. То је некад био пашњак, власништво неких Чачића. Около целог круга виде се стубови са остацима бодљикаве жице око којих около се налази очувана и подзидана, нешто издигнута стражарева стаза. Крај логора се виде у шуми остаци куће за стражу и пећи за печење хлеба.

У самоме логорском кругу се виде две велике хумке – једна дуга око 20 метара, широка око два, а у висину око 1,5 метар, правилнога облика, док је друга купаста, округла и неправилна.

По подацима од неколицине људи из околних села Јадовна и Трновца – који су имали прилике да се обавесте у оно време о току догађаја у логору – под тим хумкама су покопани логораши који су се затекли при ликвидацији логора.

Сада се логор и хумке покривају полако све више коровом и шибљем. Хумке су углавном од глине и ситног камена – и лешеви су под глином сигурно још делимично сачували ознаке по којима би се могли познати.

Овим желим да изразим друштву 'Просвета' у име породица оних који су страдали из мога места – јула 1941. године у логору на Јадовну – жељу, да

[653] Логор Јадовно је ликвидиран од 15. до 21. августа 1941. У времену његова нестајања, у самом логору је убијено 1.200 Срба и 300 Јевреја (прим. аутора).

као друштво, које је предузело на себе акцију око подизања споменика, чувања од заборава и откопавања масовних гробница и преноса жртава фашистичког терора са територије Н. Д. Хрватске – покренете акцију да се и овде изврши ексхумација, пренос и подизање споменика пошто је за све то потребна дозвола власти, материјална средства и олакшице које се појединачно не могу добити ни створити – и да се на тај начин очувају од скрнављења и растурања гробова тих мученика и њихова успомена од заборава. Молим вас да нам одговорите.

Београд,
23. мај 1948.

С поштовањем
Коста Ј. Поповић, студент медицине
Београд, Поп Ташкова ул. бр. 17 /VI реон/

Међутим, на наведено писмо које сте примили ни до дан-данас нисмо од вас примили одговор који смо очекивали. Интересује нас да ли сте ви проверили податке до којих смо дошли или ви можда располажете и неким другим. Овим вас још једном молимо да се заузмете и заинтересујете за ову ствар, а ако се пак ви не сматрате дужним нити позваним да нам помогнете, а ви нам бар помозите да нађемо прави пут и упутите нас на кога да се обратимо, пошто би ми хтели да све буде уређено и припремљено тако да се 25. јула 1951. године, поводом десетогодишњице од њихове трагичне погибије, открије на лицу места споменик и одржи помен.

Очекујући ваш одговор, са поштовањем

Сремски Карловци
18. октобар 1948.

Коста Ј. Поповић
Олга Поповић
Ружа Матић
Евица Матејић
Ленка Божић
Лаза Манојловић
Марија Симеоновић – Чокић
Катица Пишчевић
Мара Красојевић, уд. Колибаш

Молим Вас да одговор упутите на адресу:
Коста Ј. Поповић, канд. мед.
Сремски Карловци
Бранков трг бр. 9.“[654]

Поповић и рођаци жртава који су својим потписом тражили помоћ од друштва „Просвјета“ ни овог пута нису добили никакав одговор. Не само њихови, него и покушаји других да се жртвама одржи скроман и достојанствен помен поводом десетогодишњице њиховог страдања и да се обиљеже логор Јадовно и његова стратишта остали су безуспјешни. Ни ово није зауставило одлучног и упорног Поповића да и надаље чини све што умије како би жртвама била одата дужна пошта – оно што је уобичајено у културном свијету када је ријеч о оза-

[654] Копија писма, ХАК, к. Јадовно, оригинал код др Косте Поповића, Нови Сад.

коњеном геноциду над народом лишеним права и суда. Пошто се увјерио да им молбе нису уважене и да 10-годишњица страдања жртава у логору Јадовно неће бити званично обиљежена, одлучио је да помен организује сам. У томе му је помогла Боса Пејновић, која је о његовој намјери обавијестила проту Душана Арамбашића из Госпића и организовала превоз до Јадовна. На самом мјесту логора, 25. јула 1951. године, прота Арамбашић је, у присуству Косте Поповића, његове мајке Олге и Босе Пејновић, одржао опијело свим знаним и незнаним жртвама које су овдје уморене. Самом проти су усташе 1941. убили три кћери, Вукосаву (стару 11 година) Милицу (13) и Софију (15), те супругу Марију, учитељицу (стару 37 година), и њену мајку Софију Јањић из Читлука. Прије опијела, Поповић је у логору поставио крст од храстовог дрвета, на који је била прчвршћена плоча од месинга с угравираним натписом: „На овом месту некадашњег усташког логора на Јадовном провео је заједно са хиљадама невиних жртава посљедње дане пред своју мученичку смрт 25. јула 1941. Др Јован Поповић, лекар из Сремских Карловаца, рођ. 1896. год. Нека се никада не угаси успомена на све њих!“. Намјера је била да крст буде постављен на хумку крај улаза у логор, али се непосредно испод површине земље наишло на посмртне остатке жртава, па је учвршћен на великој гомили камења која се налазила у средини логора. Крст је на овом мјесту стајао до 1958. године, а тада је, седам година касније, и ово скромно обиљежје нестало.

Породице многобројних жртава нису се мириле са сазнањем да кости њихових ближњих и даље леже тек прекривене земљом или у јамама, онако како су их побацали крвници, па су предузимале акције да се то увредљиво стање оконча. У том циљу је Олга Поповић 9. септембра 1951. године дала оглас у „Политици“, позивајући породице пострадалих у логору Јадовно да се заједничком представком обрате Влади Народне Републике Хрватске и затраже ексхумацију и достојанствену сахрану жртава, као и подизање споменика. На оглас се јавило око 40 рођака жртава.

Представка Влади НР Хрватске је упућена 25. октобра 1951. и у њој је наведено: „Молимо да се одобри и изврши масовна ексхумација, а посмртни остаци да буду покопани у заједничку гробницу на православном гробљу у Госпићу. Исто тако предлажемо да се 'Шаранова јама' у коју су усташе побацале масу својих жртава огради и да се ту постави спомен плоча. Очекујемо да се сада у време прослављања 10-годишњице народне револуције и ослободилачког рата ни ове жртве фашизма неће остати заборављене и да баш зато што су те жртве Срби, народне власти Хрватске неће дозволити да им остаци тако недостојно, и за њихове породице увредљиво, леже онако како су их усташки злочинци побацали.

Очекујемо да ће Влада одобрити и наредити ексхумацију о државном трошку, а апелирамо да то буде извршено до краја ове године, чиме би се обележила 10-годишњица погибије наших жртава. Уколико би приликом ексхумације понекога његова породица ипак препознала и изразила жељу да га пренесе у своје мјесто, молимо да се у таквим случајевима колико је могуће излази у сусрет. Исто тако, у колико је могуће молимо и да се због сиромашних по-

родица из удаљених крајева одобри попуст на државној жељезници за пут на ексхумацију."[655]

Влади НР Хрватске је уз представку послато и неколико појединачних молби: Петре, удове Јефте Јовановића, чиновника „Шипада" из Сарајева, др Слободана Вукобратовића, сина др Михајла Вукобратовића, судије из Бјеловара, др Боривоја Сировице, сина Николе Сировице, надлугара из Бјеловара, Саве Ставрића, брата Ратка из Босанског Шамца, Љубице Влатковић, супруге Андрије из Доњег Лапца, Данице Кнежевић, кћери проте Петра Мајсторовића из Дољана и сестре Милојка Мајсторовића, студента, Анке Петровић, супруге Јована, машиновође из Српских Моравица (која упућује молбу и за прва 92 Србина који су на губилиште одведени из Српских Моравица),[656] Душанке Рајчевић, супруге Велимира, жељезничког чиновника из Огулина (која се молбом обраћа и за свекра Светозара Косановића и Петра Радовића из Огулина), Зоре Кос, која се, осим за инжењера Велимира Коса из „Шипада", обраћа и за 18 Срба који су истог дана одведени у Госпић, Видосаве Љубичић, супруге Емануела, чиновника „Шипада", Олге Симеоновић Чокић, кћери доктора Стевана Симеоновића Чокића, Мире Красојевић, сестре Боривоја, Руже Матић, супруге Александра, Катице Пишчевић, мајке Миленка, Евице Матејић, супруге Борислава из Сремских Карловаца, и других.

Поред појединачних, уз наведену представку је 30. септембра 1951. упућена заједничка молба већег броја потомака убијених из Карловца, у којој пише: „Доље потписани изјављујемо и желимо да се наши мили и драги који су убијени од усташа 1941. године на Јадовном пренесу у заједничку гробницу која би се подигла на гробљу у Госпићу."[657]

Таква молба је из Смедеревске Паланке упућена 16. септембра 1951, а из Сарајева 17. октобра 1951. Многи људи су у молбама навели и да су спремни да одвоје посљедњи динар како би помогли ову хуману акцију.

Међутим, од Владе НР Хрватске одговор није стизао пуних осам мјесеци. Тек након поновног инсистирања, 24. јуна 1952, предсједништво Владе НР Хрватске је Народном одбору котара Сремски Карловци упутило писмо, под бројем 6638, којим се одбор моли да обавијести Олгу Поповић да је то Предсједништво 8. марта 1952. формирало комисију која је обишла логор Јадовно и испитала „стање гробова жртава фашистичког терора погубљених на Јадовну", те Влади поднијела извјештај, у којем стоји: „На пола метра испод површине земље пронађен је један леш, који се сада још налази у стању распадања, те иако је оштра зима и снијега у шуми имаде у висини до 1 метар, леш још заудара. Надаље комисија је констатовала да су и остали лешеви, који се још дубље налазе сложени један на другоме, у току распадања и да је немогуће извршити пренос костију са лица мјеста, тј. из јаме гдје су лешеви сахрањени из хигијенских разлога с једне стране и што имаде више јама у којима су жртве у

[655] *Исто.*
[656] Ова група је упућена у Јадовно 13. јуна, на Антуново, Павелићев имендан.
[657] *Исто.*

гомилама закопаване, те што би изискивало прављење једне огромне заједничке гробнице и што се лешеви не би могли преносити у обичним већ у плехнатим сандуцима.

Надаље и технички би било немогуће овај пренос извршити из разлога тога, што се лешеви налазе у стању распадања тако да постоји могућност, да на од средине јаме па на ниже имаде још лешева који су тек у почетном стадију распадања, те када би се преносили, ови лешеви се не би могли коначно издвојити сами и стављати у плехнате сандуке већ би неки дио из саме земље морао долазити у сандуке. Мишљење је комисије, да је уопће немогуће и замислити ма било какав пренос лешева.

Констатирано је, да ће лешеви бити у стадију распадања још више година из разлога тога, што су јаме гдје су лешеви закопани на врху шуме зване Јадовно, гдје је хладно и љети, а зими су сњегови и што је сама земља иловача, те лешеви у овим јамама стоје чисто као конзервирани, а ово све доводи до тога, што ови елементи доводе до споријег распадања.“[658]

Покушао сам у Архиву Хрватске да пронађем наведени документ под бројем 6638/1952, како бих открио извјештај поменуте Комисије Предсједништва Владе НР Хрватске. Жеља ми је била да сазнам ко су били чланови Комисије, када су боравили на Велебиту, и шта су све написали у извјештају који су, према документу Предсједништва Владе, поднијели Влади у времену од марта до јуна 1952. године. Уз свесрдну помоћ архивиста Архива Хрватске, утврдио сам да у фонду Предсједништва Владе НР Хрватске спис под бројем 6638/52 није на свом мјесту, већ постоји назнака да га је 25. октобра 1952. преузео извјесни Кокић. Такође ни спис под бројем 13270/1952, у којем стоји да је Предсједништво Владе овластило Савез бораца Републике Хрватске да организује обиљежавање логора Јадовно, није сачуван у фонду грађе СУБНОР-а Хрватске који се чувају у Архиву Института за хисторију радничког покрета Хрватске у Загребу. У уруџбеном записнику Предсједништва Владе НР Хрватске под тим бројем стоји само забиљешка: „Јадовно, ограде подизање на гробовима жртава – предрачун“ (Неодређено и нејасно, прим. аутора).

Састав Комисије коју је Предсједништво Владе НР Хрватске формирало 8. марта 1952. за сада остаје непознат, као и њен извјештај, из којег би било могуће сазнати који су разлози водили Предсједништво Владе НР Хрватске да не дозволи ексхумацију лешева и достојанствено сахрањивање жртава у заједничку гробницу. Из наведеног списа Предсједништва Владе, који је потписао главни тајник Д. Диминић, види се да је тада закључено да се постојећа гробља уреде и ограде, а да се спомен плоча постави на мјесто које је најближе логору. Такође је одлучено да се Шаранова јама огради и крај ње подигне спомен плоча. Ти су задаци повјерени Главном одбору Савеза бораца народноослободилачког рата Хрватске.

Тек 10. марта 1961, Котарски одбор Савеза удружења бораца НОР-а Госпић, својим дописом под бр. 48/61, као одговором на његово писмо, обавијестио

[658] Копија писма, ХАК, к. Јадовно, оригинал код др Косте Поповића, Нови Сад.

је др Косту Поповића и Општински одбор Савеза бораца Сремски Карловци да ће споменик убијенима у бившем усташком логору Јадовно бити подигнут поред православног гробља у Госпићу, у близини парка Јасиковац, и да ће бити откривен поводом 20-годишњице устанка народа Хрватске, 27. јула 1962. „Уклесавање имена страдалих жртава на споменик неће бити извршено пошто се ту ради о великом броју жртава, те је немогуће сва имена уклесати на поменути споменик, већ ће то бити изражено у цифарском изразу.“[659]

Тако су мјеста злочина на Велебиту остала необиљежена. Поводом 20-годишњице устанка је око једне хумке на мјесту логора Јадовно подигнута дрвена ограда, а Шаранова јама је ограђена каменим зидом и означена малом спомен-плочом, постављеном уз пут удаљен од ње око 70 метара. На плочи је писало: „И ово је једна од јама у коју су љети 1941. године слуге окупатора, усташки злочинци, бацили на хиљаде људи из Лике и других крајева ове земље. Никада неће бити заборављене ове невине жртве злочиначког фашизма. Слава им. 26. јули 1961.“

Дрвена ограда око хумке је временом иструлила и нестала. Пут до логора је остао непроходан, стаза до њега зарасла, и мало је ко од потомака жртава мјесто могао и пронаћи, а камоли да је ко могао организовано довести младе људе да виде логор у којем су 1941. године извршени стравични злочини. На ограду око Шаранове јаме, или покрај ње, између 1951. и 1961. је самоиницијативно постављено неколико спомен плоча. Тако је 25. јула 1961, уз сагласност бораца НОР-а, поред јаме постављена бронзана спомен-плоча жртвама из Сремских Карловаца, изливена уз помоћ добровољних прилога породица жртава, на којој пише: „Из Сремских Карловаца доведени су на Јадовно и пали као жртве усташко-фашистичког терора, јула 1941. године: Милан Божић, Боривоје Красојевић, Александар Манојловић, Борислав Матејић, Александар Матић, проф. Миленко Пишчевић. др. мед. Јован Поповић, проф. Радован Просенц, др. јур. Стеван Симеоновић-Чокић.“

Савез удружења православних свештеника Хрватске подигао је испред Шаранове јаме мермерну спомен-плочу, на којој су уклесана имена 51 свештеника православне цркве, међу којима и имена митрополита Петра Зимоњића и епископа Саве Трлајића. Према мом дугогодишњем истраживању, број наведен на плочи није тачан. Радећи попис убијених у комплексу логора Јадовно, сабрао сам 71 име православних свештених лица која су бачена у Шаранову јаму или убијена у самом логору.

Године 1961, над јамом удаљеном око 40 метара од самог логора подигнуто је спомен обиљежје. Данас је у потпуно рушевном стању и текст на њему је једва читљив: „На овом мјесту налазио се љети 1941. године злогласни концентрациони логор Јадовно у коме су слуге окупатора – усташе звјерски побили хиљаде људи из Лике и других крајева наше домовине. Ово мјесто нека буде трајна осуда издајника који су у служби туђинаца извршили ове страшне злочине. Нека је слава палим борцима. 27. јули 1961.“

[659] *Исто.*

Сва ова обиљежја су остварена властитим средствима, рађена срцем и с пијететом према жртвама, постављена неорганизовано и распоређена како је ко мислио да је најбоље, али је цијели комплекс логора Јадовно остао без правог обиљежја, па су појединци и понека општинска организација СУБНОР-а наставили да трагају за трајним решењем. Све то вријеме др Коста Поповић није сустајао у ангажовању како појединаца тако и надлежних институција и органа власти да логор Јадовно добије достојанствено и жртвама примјерено обиљежје.

Он се 13. јуна 1970. године обратио и Регионалном заводу за заштиту споменика Загреб с молбом да се Завод као мјеродавна институција укључи у обиљежавање логора и његових стратишта на Велебиту. У допису Заводу је навео да је предсједништво Владе НР Хрватске 24. јуна 1952. одбацило иницијативу да се земни остаци убијених ексхумирају и сахране у заједничку гробницу, позивајући се на закључке своје Комисије. Влада је, цитира се у допису, просудила да „има више јама у којима су жртве у гомилама закопаване што би изискивало прављење једне огромне заједничке гробнице што се лешеви не би могли преносити у обичним већ у плехнатим сандуцима“ и „што су лешеви у стању распадања“, те „да ће лешеви бити у стању распадања још више година.“[660] Поповић је додао и да је неколико пута послије 1961. године обилазио логор и Шаранову јаму, да је мјесто запуштено, остављено без икакве бриге, а да је 1969, долазећи са својом породицом, логору тешко могао и прићи, јер је стазу покрило шумско растиње, а никаква ознака или путоказ не постоје. Хумке су зарасле у коров, а дрвена ограда око једине ограђене пала је и иструнула. „Овакав немар према гробовима жртава усташког терора је увредљив не само за породице жртава него за све оне који те наше жртве поштују.“[661]

У писму Заводу Поповић моли да ова установа, као надлежна институција, организује ексхумацију и пренос посмртних остатака убијених 1941. у логору Јадовно, и то свих, како оних затрпаних плитко у гомилама, тако и оних бачених у јаме, како би били сахрањени у заједничкој гробници у Госпићу, поред споменика подигнутог 1961. године. Иако је изричито замолио за одговор на представку, која изражава жељу хиљада потомака жртава у Јадовну, а уколико рјешавање овог проблема не спада у њихову надлежност, да им укажу коме би требало да се обрате – из Завода није услиједио никакав одговор.

Препис представке упућене Регионалном заводу за заштиту споменика у Загребу Поповић је 16. јуна 1970. године послао и Савезу јеврејских општина Југославије у Београду с напоменом: „Пошто сам уверен да сте заинтересовани за позитивно решење питања које се у њој износи, а то је уређење запуштених гробова жртава усташког терора побијених на Јадовну код Госпића, где је страдао и велики број Јевреја, очекујем да помогнете ову заједничку акцију.“ У писму је даље укратко навео шта је све до 1970. године предузето да би се логор Јадовно достојанствено обиљежио: „Још 1951. године тражили смо пренос

[660] *Исто.*
[661] *Исто.*

посмртних остатака свих жртава у заједничку гробницу у Госпић, али је тада добијен од Владе Народне Републике Хрватске негативан одговор. У међувремену сам неколико пута био са породицом на Јадовном и уверио сам се у крајњу запуштеност гробова жртава на Јадовну која је недопустива и увредљива. Ургирање преко Савеза бораца за уређење ових гробова није довело до резултата."[662]

У организацији Савеза бораца Госпића и другим борачким организацијама 1970. године је покренута широка акција да се реализују приједлози за обиљежавање логора Јадовно, како би се достојанствено одала пошта жртвама макар на 30. годишњицу њиховог страдања. Међутим, и ова годишњица масовног покоља српског и јеврејског народа у комплексу првог масовног логора смрти у НДХ прошла је необиљежена, а приједлози су преношени из године у године све до 1974. Но, од намјере се није одустајало, па је при Скупштини општине Госпић 1985, дакле 15 година касније, формиран Одбор за подизање спомен обиљежја логора Јадовно. Расписан је конкурс „За скулпторско рјешење губилишта Јадовно", које је требало да симболизује патњу и страдање жртава усташког злочина на Велебиту. У приједлогу Предрага Ристића, архитекта из Београда, речено је: „У Јадовном су уморени они који нису пружали никакав отпор, јер су били изненађени подмуклошћу џелата, крвника, чији интензитет нису могли да претпоставе. Све се догодило изненада, тајно, пре него што је могао да почне организован отпор, пре него што је почела народноослободилачка борба. Страдале су невине жртве, понижавајућом и мученичком смрћу, искључиво због тога што су чували традицију и веру својих отаца – веру православну. Над њима је извршен геноцид који, према међународном праву, никад не застарева. При том не треба заборавити да се НДХ самозвано проглашава 'бедемом хришћанства' и да је Алојзија Степинца припремао папа Пије XII за источног католичког папу, који би православне на овом тлу истребио или прекрстио у католике. И данас неки кругови у Католичкој цркви теже да проглase Степинца за свеца, а усташка емиграција изјављује да ће сарађивати и са црним ђаволом како би остварила своје циљеве.

Не дати обележје и не истаћи главни узрок страдања невиних жртава у Јадовну, значи бити свесно или несвесно на страни ратних злочинаца и омогућити им на посредан начин да остваре своје мрачне циљеве. Не заборавимо, њихов главни циљ, у време пре почетка народноослободилачке борбе, био је, и остао – истребити православне Србе свим средствима.

Због тога решење овог спомен-обележја на Јадовну данашњи верници треба да приме као православни храм у којем зрачи Истина, а атеисти као просторну скулптуру у духу и стилу традиције. Приликом одавања поште храм ће, уз то, представљати нужан заклон од оштре климе Велебита.

Ово светилиште треба да буде мало, скромно, у духу праштања, али не и заборава..."[663]

---

[662] *Исто.*
[663] ХАК, к. Јадовно.

Овај приједлог није прихваћен, већ други, у који је утрошен и већи дио прикупљених средстава, а само обиљежје је нарушило аутентичност природе покрај Шаранове јаме, а при том није довршено, напуштено је и заборављено.

Готово истоветно су прошли и покушаји обиљежавања логора Слана и Метајна на отоку Пагу. Од 1947. до 1966. године, у организацији Савеза бораца Пага, полагани су вијенци на прекопане гробнице на Фурнажи, изнад Малина, и покретане акције прикупљања финансијских средстава за подизање споменика на овом мјесту злочина. Анте Земљар је у својој књизи *Харон и судбине* (стр. 25), забиљежио да је акцију за подизање споменика водила организација Савеза бораца и да су почетни резултати били добри. „На жалост", наставља Земљар, „она је из више разлога престала а једна од тих је новчана немоћ пашке комуне да се ухвати у коштац са овом замисли која изискује и одговарајућа стручна и обилна финансијска ангажирања. У ову сврху били смо се обратили и широј јавности, али је и овај потез већ у почетку замро због мршавог одазивања.

Под новим руководством удружења бораца, којег је водио Никола Бистричић, остало се при закључку да се за сада не полази на велики монумент, него да се ово широко камено подручје барем скромно обиљежи једним написом на урвинској надморској стијени у Сухој, на почетку логора Слана."

Народ отока Пага је сакупљеним средствима 9. септембра 1975. године подигао спомен обиљежје на којем пише: „Слава жртвама фашизма 1941. године, концем свибња основан је овдје логор смрти Слана. У страшном трајању у непуна три мјесеца тисуће недужних људи: Срба, Јевреја, Хрвата и других нашло је смрт у канџама фашистичких звијери на копну и у мору. Смрт фашизму, слобода народу!"

Сви покушаји достојанственог обиљежавања мјеста најмонструознијих усташких злочина 1941. године остали су без резултата све до данас. Помоћни логор Ступачиново, збирни логор Овчару, казниоицу Окружног суда у Госпићу и прихватни логор на жељезничкој станици Госпић никад нико није споменуо ни обиљежио.

Бројне бездане јаме, у које је бачено хиљаде жртава, не само да су остале необиљежене, него се до њих не може ни доћи. Већину њих је сакрило шибље, а за њих не знају ни млађи нараштаји који живе у близини, а камоли да за њих зна хрватска, југословенска или свјетска јавност. Осим Шаранове јаме, Јамине, и јаме Света Ана, друге нису ни спелеолошки истражене. Како онда тражити да остаци жртава буду извађени, пребројени и на цивилизован начин сахрањени?

Радећи на овој књизи, од 32 јаме у којима лежи на хиљаде невиних жртава, за колико сам их сазнао, обишао сам само њих 11. До других нисам могао доћи. Мјесто логора Јадовно у Чачић доцу посјетио сам три пута с Бранком Цетином, данас јединим живим свједоком који је успио побјећи из тог пакла смрти. Године 1989. смо посљедњи пут били на том неозначеном, пустом и зараслом мјесту, на којем се у скорој будућности неће моћи видјети ни обриси платоа на којем се налазио логор. Споменик покрај њега, удаљен 40 метара, зјапи обру-

шен, с пропалом бетонском плочом, аветно запуштен. Простор логора се више ни по чему не разликује од других вртача на Велебиту.

Зашто је све то тако и ко је све заказао, није потребно да на овом мјесту образлажем, али се нека питања нужно намећу: Зашто се обиљежавање комплекса логора Јадовно, у који су допремани заточеници са цијеле територије НДХ, а послијератног подручја социјалистичких република Хрватске, Босне и Херцеговине и дијела Србије, свело само на општински одбор СУБНОР-а општине Госпић и СУБНОР-а отока Пага, који нису имали ни средстава, ни стручњака који би одговорили задатку? Зашто стручне институције Хрватске у својим плановима рада никад нису предвидјеле обиљежавање масовних злочина на Велебиту и отоку Пагу? Зашто је све било препуштено појединачној иницијативи потомака убијених? Као да су они дужни да сакупљају средства којима би обиљежили мјеста трагедије својих ближњих. Зашто органи власти с простора три југословенске социјалистичке републике и надлежне стручне институције за заштиту споменика културе нису основали заједнички одбор, састављен од представника ових република и уважених стручњака, који би, уз одговарајућа финансијска средства, организовао ексхумацију посмртних остатака жртава, стручно и истинито евидентирао њихов број и уз присуство јавности их достојанствено сахранио, а мјеста њиховог страдања трајно обиљежио? Зашто на прикладан начин, без улагања већих средстава, нису обиљежени помоћни логори и стратишта – макар само назначене бездане јаме? Да се не забораве.

Зашто се није омогућило младим нараштајима из цијелог свијета да постојећим путем, од села Трновца, преко села Јадовна и Шаранове јаме, до Чачић доца, којим су жртве вођене, походе логор Јадовно, масовне гробница и бездане јаме. Да сагледају зло, да схвате шта је рат и да никад не прихвате сулуду идеју мржње. Да се вјечно боре за миран, стваралачки и достојанствен живот човјека. На ова ће питања, и многа друга, одговоре засигурно дати хисторија, та неизбјежна учитељица живота, јер је она власна и дужна да то учини, било када. Мој одговор, ове 1991. године, у часу док књигу приводим крају, може бити само један: Постојала је намјера да се избришу трагови злочина. Нажалост, то омогућава да они буду поновљени.

* * *

Далеко боље него што ја то умијем, у предговору књиге *Од Косова до Јадовна*, аутора јеромонаха Атанасија Јевтића, објављеној у Београду 1984. године, епископ банатски Амфилохије је записао: „Семење зла је најопасније кад је прикривено. Учињено зло је најотровније кад после извршења буде оправдано или намерно покривено велом заборава. Покајати се за учињено зло, лично или колективно, значи поново открити у себи прави људски лик, значи од братоубице поново постати брат, обновити се тајном изгубљеног братољубља. Непокајано и неокајано зло постаје извориште нових зала. Као што се и решења кратковиде политике, доношена и донета ради себичних интереса или лажног мира међу људима и народима, троструко и петоструко плаћају, све до деветог колена.“

VII

УМЈЕСТО ЗАКЉУЧКА

Завршна разматрања о броју жртава

Логор Јадовно на Велебиту, први логор масовне смрти на подручју Независне Државе Хрватске, и након пуних 50 година по много чему представља енигму, прије свега по великом броју невиних жртава. Планински пропланак ограђен бодљикавом жицом, с неколико дрвених барака, у којима су боравили логорска управа и усташе – то није био логор у правом смислу те ријечи, већ посљедња животна тачка оних који су из разних крајева НДХ упућивани у концентрациони логор Госпић, а преко њега у смрт. Мјесто гнусног злочина утемељеног у геноцидном законодавству НДХ, које се у пуној мјери манифестовало масовним терором над српским и јеврејским народом.

Звјерства извршена на Велебиту и отоку Пагу од средине априла до почетак августа 1941. године, у 132 дана, немају пандана, нити се крволочност усташа може поредити са оном која је постојала у најзлогласнијим логорима у самој нацистичкој Њемачкој. У ствари, логори на Велебиту и Пагу су временски претходили већини великих концентрационих логора смрти у Њемачкој. Усташки режим у НДХ, са Антом Павелићем на челу, надмашио је Нијемце у расистичким погромима. Чим је дошао на власт, уз помоћ Нијемаца и Италијана, Павелић је предузео све да истребљењем српског и јеврејског становништва створи етнички чисту Хрватску. И док су у логорима на Велебиту и Пагу масакрирани Срби и Јевреји, без обзира на пол и узраст, што по бруталности превазилази злочине у њемачким концентрационим логорима, нацисти су тек припремали грађење својих највећих логора. Тако је, на примјер, преуређење старе касарне код Аушвица у велики логор почело у октобру 1941, док је масовно убијање дотјераних Јевреја у његовим гасним коморама отпочело 4. јула 1942, а у концентрационом логору Треблинка 23. јула.

У клеро-фашистичкој НДХ за припаднике српске и јеврејске нације није било ни суда ни судских пресуда. Хапшени су на сваком мјесту на којем би их затекла усташка војска. Затварани су без саслушања и са цијелог подручја НДХ, већ од првих дана њеног постојања, одвођени у концентрациони логор Госпић, из којег је свакога дана између 300 и 350 заточеника упућивано у логор Јадовно, његове помоћне логоре и на стратишта, гдје је дневно убијано готово онолико људи колико их је и довођено.

За разлику од својих нацистичких господара, усташе за масовна уморства на Велебиту нису подизали творнице смрти, гдје би жртве гушили у за ту сврху подигнутим гасним коморама, већ су искористили природне бездане јаме.

Над њихова гротла су доводили колоне повезаних, недужних, изнакажених и измучених људи, које су ударали маљевима или ножевима, углавном неколико првих беспомоћних, да би ови повукли остале, који су се, како су сами злочинци причали, стропоштавала у таму јаме муњевитом брзином. Други су убијани над јамама које су морали сами да ископају или су, с каменом привезаним за тијело, бацани у море с бродова. Усташе су уживали у садистичком мучењу жртава – силовању жена и бацању полуживих и живих људи у јаме.

Мушкарци, жене и дјеца су понижавани и мучени од момента хапшења, током транспортовања и довођења у логор Јадовно и на његова стратишта, пролазећи голготу коју људски разум готово и не може замислити. Животи и животи су угашени у комплексу логора Јадовно. Хиљаде и хиљаде их је завршило у провалијама велебитских јама и у ископаним јамама на отоку Пагу, као и у морским дубинама. О свему томе свједоче бројни аутентични архивски извори, изјаве преживјелих и изјаве извршилаца злочина.

Нажалост, ни сва сачувана документација не пружа одговор на питање колико је људи бачено у велебитске провалије, ископане јаме и морске дубине, а још мање указује ко је од жртава на којем од ових стратишта уморен. Непознаница Јадовног ће трајати све дотле док државне власти не организују систематску израду именичног пописа жртава, ископавање њихових посмртних остатака из јама, евидентирање жртава и њихову достојанствену сахрану. Имена бачених у море и спаљених на ломачама, као и оних у неоткривеним јамама, остаће непозната, али би се знао њихов број, па би и савјест била чистија. Историчари не би били приморани да закључке о броју убијених доносе на основу процјена. Тек, данас још увијек није могуће са сигурношћу рећи колико је недужних људи убијено у комплексу логора Јадовно у времену од 11. априла до 21. августа 1941, нити колико их је усмрћено на отоку Пагу од 25. јуна до 20. августа исте године.

Ни вишегодишњи рад на истраживању злочина у логору Јадовно, уз исцрпно коришћење многих докумената, у којима се износе детаљи о страдању жртава, методама мучења и убијања, не омогућује истраживачу да с потпуном сигурношћу изнесе број убијених људи у овом логору.

Власти СФР Југославије и њене друштвено-политичке организације пуних 50 година нису посвећивале дужну пажњу људским губицима из времена Другог свјетског рата, без обзира на то ко је у чијој војсци погинуо и којој је нацији или вјери припадао. Додајмо да се ниједна одговарајућа институција није организовано и систематски бавила радом на именичном попису усташког злочина на цијелој територији НДХ. Све под изговором стварања и развијања братства и јединства, зарад неподсјећања потомака оних чији су очеви или браћа злочин извршили. Истовремено, потомци жртава су учени да у име тог истог братства и јединства опросте, не причају, не пишу, и не сјећају се својих побијених дједова, бака, родитеља, браће и сестара, да забораве све што је било. Они су се тога и држали, како би се у миру и слози радило, стварало и живјело, са жељом да се никоме и никада не догоди оно што је задесило њихове најмилије током трајања НДХ.

Не само због изнесеног, већ и због низа неугодности које су пратиле појединце који су се распитивали за судбину ближњих, данас није могуће направити именични попис свих жртава геноцида и навести тачан број побијених у комплексу логора Јадовно, као што то није могуће утврдити ни за било који други усташки логор. Остаје нам да о броју убијених говоримо само на бази претпоставки, колико год користили податке из многобројних сачуваних извора и објављених публикација.

На основу докумената усташке и италијанске провенијенције, многобројних свједочанстава преживјелих логораша, исказа и причања самих починитеља злочин – усташа, докумената југословенских државних органа, записа комисија за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача, као и прилога у часописима и новинама, те навода у брошурама и књигама, који се осврћу на злочинства у систему усташких логора смрти Јадовно, након вишегодишњег истраживања дошао сам до сазнања да се бројке убијених крећу у распону од 1.794 до 120.000.

Милан Љуштина, који је био заточен у казниоици Окружног суда у Госпићу од 22. априла до 21. августа, до ликвидације логора и његових посљедњих заточеника, у својој изјави од 29. јула 1942. наводи да су, по његовој процјени, која је заснована на свакодневном праћењу ухапшеника који су довођени у казниоицу и потом из ње одвођени, усташе отпремили у логор Јадовно, његове помоћне логоре и на стратишта 120.000 људи, од којих 118.080 Срба, 1.800 Јевреја и 120 Хрвата.[664]

Насупрот Љуштининој процјени броја убијених, највећој од свих до којих сам дошао, стоји најнижа – 1.794 жртве, која је изнијета у попису извршеном на основу Одлуке Владе Федеративне Народне Републике Југославије од 10. јуна 1964. године, у вези с преговорима са Савезном Републиком Њемачком о ратној одштети. Током октобра и новембра 1964, на основу посебних упутстава, по којима је требало регистровати мјесто и годину рођења жртве, те начин на који је изгубила живот, сачињен је попис жртава, чији су резултати обрађени августа 1966. године.

У попису је забиљежено да су у концентрационом логору Госпић-Јадовно убијене 1.794 особе, од којих су четири умрле, а осам их је нестало.

Необјективност и непотпуност ових података је очита. Они показују посвемашњу неорганизованост пописа, очиту небригу о жртвама и истини и накарадност рада људи и органа власти који су попис проводили. Да су организатори пописа упутили само на подручје општине Госпић једну мању групу савјесних људи, која би обишла српска насеља тек овог малог дијела Лике, могли су именично утврдити да је с територије котара Госпић и Перушић, још прије подизања устанка, у етничком чишћењу убијено 3.217 мушкараца, жена и дјеце српске националности, од којих 3.063 на стратиштима логора Јадовно.[665]

---

[664] AJ, фасц. 919.

[665] *Котар Госпић и котар Перушић у НОР-у 1941-1945*, Именични попис жртава, ХАК, 1989, 1046.

Упоређујући процјену заточеника Милана Љуштине и службени попис жртава који је провела Влада Федеративне Народне Републике Југославије, а познавајући расположиву изворну архивску документацију и све податке до којих сам успио доћи у току вишегодишњег истраживања и проучавања усташких злочина у комплексу логора Јадовно, процјену Милана Љуштине не могу прихватити, а резултате пописа сматрам неозбиљним, увредљивим, измишљеним, нехуманим, па и злочиначким. Јер сваком је разумном човјеку јасно да је злочин и злочин затајити.

Поред највише и најниже, навешћу и неколико других процјена броја убијених у логору Јадовно, које се крећу између ових крајности.

Фрањо Здунић Лав, који је 1941. године живио у Госпићу и помно пратио сва збивања, а послије рата истраживао усташке злочине у логору Јадовно, износи да је у логору убијено 37.660 људи. До ове бројке је дошао упрошћеном анализом, па је она приближна – ни потпуно тачна, ни коначна. Здунић наводи како је израчунао број убијених: „...узме ли се да су од 1. до 24. јуна (24 дана) два камиона просјечно сваке ноћи превезла око 40 људи, то укупно износи 960 жртава. Од 24. јуна 1941, када је основан логор, па до 20. јула 1941. жртве су довожене камионима на губилиште, или у два камиона и једним аутобусом до трновачке цркве, одакле су настављали пут пјешице. Паралелно са овима, који су довожени, заточеници су допремани из казнионице и изравно са жељезничке станице у колонама (3-4 прије 2-3 послије подне) које су бројиле 100, 200, 300 па и 400 људи. У колонама, камионима и у аутобусу у просјеку је дневно одвожено најмање 450 људи.

Из тога произлази да је од 24. јуна до 20. јула 1941. године (26 дана) на Јадовно одвезено 11 700 људи. За период од 20. јула до 19. августа 1941. године (30 дана) према оцјени очевидаца (Терка Гојмерац) само кроз казнионицу у Госпићу (без оних који су са жељезничке станице изравно одведени) прошло је око 25 000 људи.

На основу изнесеног произлази да је на Јадовно одведено и ликвидирано: од 1. до 24. јуна 1941. око 960, од 24. јуна до 20. јула 1941, око 11 700, а од 20. јула до 19. августа 1941. око 25 000 што укупно износи 37 660 жртава.“[666]

Међутим, како су хапшења Срба у Госпићу почела већ 11. априла, а број људи који су са ширег подручја Лике и из других крајева затварани у казниоицу Окружног суда и извођени на стратишта свакодневно растао, у Здунићевом прорачуну недостају 52 дана. Логор Госпић-Јадовно је функционисао укупно 132 дана, а он је у обзир узео само вријеме од 80 дана. Због тога се са сигурношћу може тврдити да је број жртава био знатно већи но у његовој процјени.

Др Фикрета Јелић-Бутић наводи једну процјену из јула 1942. године, у којој пише да је само у августу 1941. у логору Јадовно убијено 18.000 логораша, и изјаву из истог периода, али са усташке стране, у којој стоји да је логор Јадовно прогутао 28.500 душа. Она закључује да се број убијених, према изјава-

[666] ХАК, *Зборник 20*, 197-198.

ма преживјелих логораша датим 1942. године и према послијератним публикацијама, креће између 30.000 и 48.000.[667]

Академик проф. др Љубо Бобан је у *Енциклопедији Југославије*, св. VIII, из 1971, на стр. 444, под насловом „Усташе", пренио навод из *Војне енциклопедије*, св. X, стр. 321, који гласи: „Нечувени терор, масакрирање и злочиначке оргије спроводиле су усташе над српским живљем за читаво вријеме НДХ. У Благају (на Кордуну), на Ржаном долу и код Опузена (у Херцеговини), у Суваји (код Грачаца), Грабовцу (код Петриње), Ивановић јарку (код Војнића), у Глини (Банија), око Дувна, у Босанској Крупи, Кључу, Санском Мосту, Гламочу, Приједору, у околици Чапљине, око Цазина и Велике Кладуше, у подножју Велебита и на другим мјестима, у масовним покољима звјерски је убијено на десетине хиљада Срба. Масовна уништења Срба, Јевреја и антифашиста проведена су у усташким концентрационим логорима: у Јасеновцу око 600.000, у Јадовну око 72.000, у Старој Градишки око 75.000, у Сремској Митровици око 10.000 људи, а више хиљада у логорима: Слана на о. Пагу, у Ђакову, Сиску, Јастребарском, Копривници и др." У *Енциклопедији Југославије* је наведено да је у мају, јуну и јулу 1941. у Госпић стизало дневно 100 људи, што жена, мушкараца и дјеце. Рачуна се „да је само Шаранова јама прогутала 35.000 жртава."

Ђуро Медић, родом из Славонског Брода, заточеник у логору Госпић, у својој изјави од 11. априла 1942. године свједочи да је између 3. и 20. августа само кроз казниоицу Окружног суда прошло 35.000 људи, који су повезани ланцима пјешице одведени на Велебит и побијени на стратиштима логора Јадовно.[668]

Драго Свјетличић, родом из Добоја, заточеник у казниоици Окружног суда Госпић, у својој изјави је навео да је само у 16 дана августа, током његовог боравка у казниоици, у логор Јадовно на Велебит одведено и побијено 18.000 Срба. Он је истакао да је сам пратио број одведених, али и да је исту бројку чуо од усташа који су пратили жртве.[669]

Усташки извори казују да је у августу убијено 28.500 Срба, што поткрепљује и Марковић, водник једне усташке бојнице.

У многим другим документима и изјавама, како усташа тако и преживјелих логораша, број убијених Срба и Јевреја се креће од 30.000 до 48.000 лица. Користећи бројне изворне документе и свједочанства, и Антун Милетић је израчунао да је у комплексу логора Јадовно убијено између 30.000 и 48.000 људи.[670]

Различите бројке се износе и кад је ријеч о заточенима и убијенима у логорима Слана и Метајна на отоку Пагу. Процјене су засноване на свједочењима очевидаца, мјештана отока, на документима италијанске провенијенције и изјавама већег броја самих усташа.

---

[667] Фикрета Јелић-Бутић, *н. д.*, 19-20.
[668] AJ, фасц. 919.
[669] *Исто.*
[670] Милетић Антун, *Усташка фабрика смрти 1941-1945*, Београд 1988, 74-75.

Павле Ловрић у изјави од 17. јануара 1945, као и више мјештана отока, тврди да је на Пагу било заточено 18.600 мушкараца, жена и дјеце.[671] Емерик Блум у изјави од 3. јануара 1943. године износи да је у логору Слана током његовог заточеништва било 10.000 људи, од којих 9.000 Срба и 1.000 Јевреја. Кад се узме у обзир да је Блум на отоку провео 30 од укупно 57 дана постојања логора, онда се може закључити да су његова и процјена Павла Ловрића готово идентичне.

Растислав Петровић у својој књизи *Завера против Срба* истиче да је на отоку Пагу убијено 4.500 Срба, 2.500 Јевреја и око 1.500 Хрвата.[672] Ове бројке, овако распоређене, сматрам нетачним и потпуно произвољним, јер се ниједним сачуваним архивским извором или свједочанством не могу ни приближно откријепити.

Жупник Јосип Фелициновић сматра да није тачан број жртава који у свом извјештају наводи италијанска војна комисија, која је у логору Слана спаљивала лешеве неколико дана послије протјеривања усташа са отока. Према ономе што је сам видио и што је чуо од италијанских официра, он тврди да је у логору и на Фурнажи нађено више од 8.000 лешева,[673] док у извјештају др Стација од 22. септембра пише да је спаљен само 791 леш.

Један од извршилаца злочина, Лука Барјашић, истиче да су усташе на Пагу побили „чекићима или камама 6 500 мушкараца, жена и дјеце".[674] Иво Билић и др Томо Додоја, добри познаваоци стања у логору Слана, истичу да су усташе, према њиховим и сазнањима још неколицине Пажана, у море бацили око 6.000 мушкараца, жена и дјеце.

Ређају се различите процјене, засноване на изјавама наведених и бројних других свједока, али се ниједна не може са сигурношћу прихватити.

Међутим, користећи се свим доступним подацима – свједочењима извршилаца злочина, изјавама неколицине преживјелих логораша, као и властитим вишегодишњим проучавањем низа аутентичних архивских извора, литературе и бројних прилога у штампи и часописима – дошао сам до закључка да је од 11. априла до 21. августа, у 132 дана његовог постојања, доведено у комплекс логора Јадовно 42.246 мушкараца, жена и дјеце. До броја допремљених у логор Јадовно дошао сам углавном ослањајући се на изворне архивске документе НДХ, у којима се наводе датуми и број Срба и Јевреја који су транспортовани у Збирни логор Госпић-Јадовно. То су налози Равнатељства усташког редарства НДХ, налози усташких редарстава Редарственом равнатељству Госпић, признанице жељезничких станица о транспортима и броју посебних композиција, у којима се наводе датуми и број упућених људи, извјештаји котарских области упућени Равнатељству за јавни ред и сигурност НДХ, у којима се такође наводи број ухапшених Срба и Јевреја који су транспортовани у ло-

[671] ХА Ријека, Ријека – Паг, кут. 2207.
[672] Петровић Растислав, *н. д.*, Београд, 1990, 133 и 134.
[673] Изјава Јосипа Фелициновића од 15. јуна 1978, записао Богдан Видас, ХАК, кут. Јадовно.
[674] Записник од 14. септембра 1951. године, ХА Задар, ф. Окружног суда Задар.

гор Јадовно. Од укупно 42.246 допремљених заточеника, у времену од 11. априла до 24. јуна, дакле у 74 дана, доведено их је 13.346, што значи просјечно 180 људи дневно, а у времену од 24. јуна до 21. августа, у преосталих 58 дана постојања логора, укупно 28.900 заточеника. Нажалост, неупоредиво више но у претходном периоду, у овом је свакога дана просјечно 498 људи доспјевало на губилишта.

Пошто сам од 42.246 допремљених заточеника одузео број оних које усташе нису доспјели погубити прије доласка италијанске војске – 2.123, дошао сам до бројке од 40.123 убијена у логорима Јадовно и Слана, за коју вјерујем да никако не може бити мања. У самом логору Госпић-Јадовно и његовим стратиштима усташе су усмртили 32.103 заточеника, а у логорима Слана и Метајна 8.020.

Због италијанске реокупације Хрватског приморја и Лике, започете 15. августа, а условљене развојем устанка у Лици, Кордуну, Банији и Книнској Крајини, усташе су, страхујући од реакције Италијана на оно што би могли затећи, хитно ликвидирали логоре Јадовно, Слана и Метајна. Управо тих дана су у самој огради логора Јадовно на брзину побили посљедња 763 заточеника, од којих 258 над јамом која је само 40 метара удаљена од логорске жице.

Преостала 2.123 заточеника, који су се још налазили у логору Слана, у казниоици Окружног суда и помоћном логору Овчара, усташе су окупили у Госпићу, хитајући пред наиласком Италијана, потрпали их у сточне жељезничке вагоне, у којима су их и довезли, и 19, 20. и 21. августа пребацили у логор Јастребарско. У посљедњем транспорту, 21. августа, било је 900 Срба, који су истога дана из Јастребарског отпремљени у логор Јасеновац, и тако се нашли међу првим његовим заточеницима.

Остали допремљени из Госпића су током неколико сљедећих дана одвезени из Јастребарског у логоре Крушчицу, Лепоглаву, Јасеновац и неке друге. Њих 200 су убили у самом логору Јастребарско.

Највећи број ових људи је доживио исту судбину, били су погубљени.

Међу 40.123 убијена у комплексу логора Госпић-Јадовно било је 38.010 Срба, 1.988 Јевреја, 88 Хрвата, 11 Словенаца, девет Муслимана, два Чеха, два Мађара, један Рус, један Ром и један Црногорац.

Наведени подаци показују да су усташе на стратиштима логора Јадовно убијали у просјеку 304 ухапшеника свакога дана, готово онолико (просјечно 320) колико би их истога дана и довели у Госпић.

Власти НДХ су свом прокламованом циљу – етничком чишћењу Срба и Јевреја – јуриле грозничавом брзином.

До краја 1990, успио сам да прикупим именичне податке за 10.502 жртава. Распад заједничке државе Југославије 1991. године онемогућио ми је даљи рад на прикупљању и изради потпунијег именичног пописа жртава.

Од 10.502 жртава које именично наводим 9.663 су Срби, међу којима је 1.014-оро дјеце старе до 15 година, 762 су Јевреји, међу којима је 15-оро дјеце, 55 су Хрвати, девет Муслимани, осам Словенци, један Мађар, један Чех, један Рус, један Ром и један Црногорац.

По социјалној структури је међу убијенима било највише сељака – 71,9%, затим дјеце до 15 година живота – 9,7%, даље је било 3,9% занатлија, 3,3% радника, 2,5% чиновника, 2,1% жељезничара, 1,3% студената, 1% гостионичара, 1% учитеља и професора и 3,3% осталих (војних и полицијских лица, пензионера, православних свештеника, правника, инжењера, економиста, лијечника, посједника, индустријалаца, публициста, доктора наука, ветеринара, музичара, академских сликара, пилота).

* * *

О комплексу логора Јадовно, његовим помоћним логорима и бројним стратиштима у околини Госпића, на Велебиту и на отоку Пагу, првим масовним губилиштима за Србе и Јевреје у НДХ, више од пола стољећа је скривана истина. Настојало се да трагови злочина, који су усташе плански и смишљено починили над српским и јеврејским народом, буду уништени. Да се злочин заташка временом и заборави. А све под паролом братства и јединства народа и народности Југославије.

Пет деценија су стратишта Јадовна вапила за истином. Неопходно је да сви злочини из времена постојања квислиншке НДХ буду најсвестраније истражени и знанствено приказани јавности, како би потомци спознали зло, како би схватили да оно никоме и никада не смије да се понови.

Међутим, дошла је 1991. година. Српском народу су одузете конститутивност и државотворност у његовој домовини Хрватској. Претворен је у националну мањину. Са 12,16% становништва СР Хрватске, према попису становништва из 1991, сведен је на 4,54%, према попису из 2001. године у Републици Хрватској.

Порушени су споменици борцима против фашизма и жртвама из времена II свјетског рата. Разбијени су и споменици на Велебиту, нестале спомен-плоче над Шарановом јамом.

Тако је из прећуткиваног сјемена зла настало извориште нових зала. Ако познавање хисторије уопће може некога нечем научити, ако овај рад завриједује да буде макар једна цигла у грађевини наде да се злочинства не понове, неће ми бити жао вишегодишњег труда ни мука које су ме пратиле у истраживању и писању, у састављању писаног споменика безумљу једног времена. Све што сам урадио радио сам са жељом да се овакав злочин не понови нигдје гдје живи људски род.

Никоме, нигдје и никад!

RAVNATELJSTVO USTAŠKOG REDARSTVA NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE U ZAGREBU

Broj: tajni:1 / 1941. Zagreb, dana 23. srpnja 1941.

Predmet: Pritvaranje i otpremanje u zbiralište, Srba i Židova-komunista-okružnica.

7/III-1
174

OSOBNO!

ŽUPAMA 1-22.

USTAŠKOM POVJERENIŠTVU ZA BOSNU I HERCEGOVINU-SARAJEVO-G.FRANCETIĆ

Poziva se naslov, da odmah izda shodnu odredbu područnomu Redarstvenom ravnateljstvu, Ravnateljstvu ustaškog redarstva u koliko su već takova osnovana u sjedištima Župa, Predstojništvima redarstva i kotarskim oblastima u mjestima gdje nema Redarstva, da se najžurnije izvrši pritvaranje svih Židova i Srba-pravoslavaca, koji su bilo poznati već kao komunisti, bilo pak da su i malo sumnjivi, da su skloni tome pokretu.

Iste mjere valja poduzeti i protiv komunista katoličke ili muslimanske vjeroispovjesti,kao i drugih time, da se pridrže do daljnjega u pritvoru, dok Srbe i Židove ima se smjesta odpremati u zbiralište /konc. logor/ Gospić.

O uspjehu te broju otpremljenih odnosno pritvorenih osoba valja žurno podnijeti neposredan kratak izvještaj sa osobnim podacima /prezime, ime, zanimanje te odakle je/ pozivom na broj gornji.

ZA DOM SPREMNI!

RAVNATELJ USTAŠKOG REDARSTVA
NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE:
ČEROVSKI v.r.

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
RAVNATELJSTVO USTAŠKOG REDARSTVA

I.

Br. Stožeru 19/941.
Prim 30. VII. 941

Brod 30. VII. 941.

Gospine
stroge tajno

Kat. oblastim 1-6
Zapovjednim kat. oblasti 1-3
Predstojnim gradskog redarst. Brod

Naloženo ured 21. VII. 1941. br. Sto
Prim 16/941., a prema naloženom stanju uhićeno
s pravom stanovanj[illegible] Židova, koji

Окружница великим жупама 1-22 да се најажурније изврши притварање свих Жидова и Срба-православаца сумњивих на комунизам, који се смјеста имају отпремити у концентрациони логор Госпић

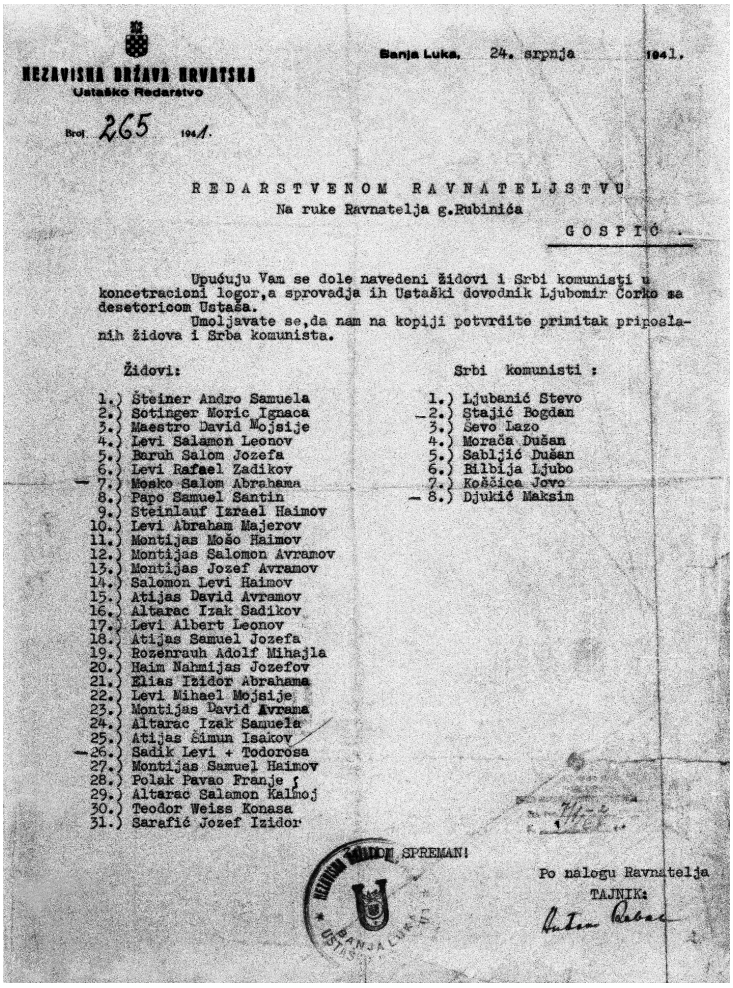

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ustaško Redarstvo

Broj 265 1941.

Banja Luka, 24. srpnja 1941.

REDARSTVENOM RAVNATELJSTVU
Na ruke Ravnatelja g.Rubinića
GOSPIĆ .

Upućuju Vam se dole navedeni Židovi i Srbi komunisti u koncetracioni logor,a sprovadja ih Ustaški dovodnik Ljubomir Čorko sa desetoricom Ustaša.

Umoljavate se,da nam na kopiji potvrdite primitak priposlanih židova i Srba komunista.

Židovi:

1.) Šteiner Andro Samuela
2.) Sotinger Moric Ignaca
3.) Maestro David Mojsije
4.) Levi Salamon Leonov
5.) Baruh Salom Jozefa
6.) Levi Rafael Zadikov
7.) Mosko Salom Abrahama
8.) Papo Samuel Santin
9.) Steinlauf Israel Haimov
10.) Levi Abraham Majerov
11.) Montijas Mošo Haimov
12.) Montijas Salomon Avramov
13.) Montijas Jozef Avramov
14.) Salomon Levi Haimov
15.) Atijas David Avramov
16.) Altarac Izak Sadikov
17.) Levi Albert Leonov
18.) Atijas Samuel Jozefa
19.) Rozenrauh Adolf Mihajla
20.) Haim Nahmijas Jozefov
21.) Elias Izidor Abrahama
22.) Levi Mihael Mojsije
23.) Montijas David Avrama
24.) Altarac Izak Samuela
25.) Atijas Šimun Isakov
26.) Sadik Levi + Todorosa
27.) Montijas Samuel Haimov
28.) Polak Pavao Franje
29.) Altarac Salamon Kalmoj
30.) Teodor Weiss Konasa
31.) Sarafić Jozef Izidor

Srbi komunisti :

1.) Ljubanić Stevo
2.) Stajić Bogdan
3.) Ševo Lazo
4.) Morača Dušan
5.) Sabljić Dušan
6.) Bilbija Ljubo
7.) Kašćica Jovo
8.) Djukić Maksim

SPREMAN!

Po nalogu Ravnatelja
TAJNIK:

Усташко редарство Бања Лука упућује у Госпић 31 Јевреја и осам Срба

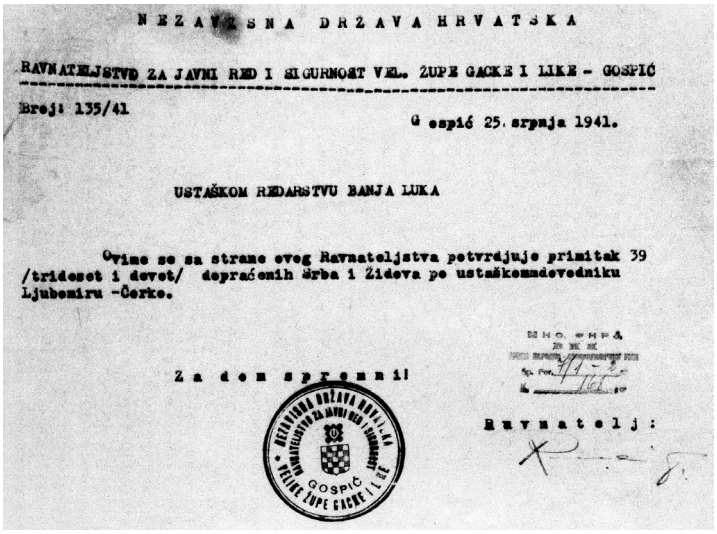

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

RAVNATELJSTVO ZA JAVNI RED I SIGURNOST VEL. ŽUPE GACKE I LIKE - GOSPIĆ

Broj: 135/41

Gospić 25. srpnja 1941.

USTAŠKOM REDARSTVU BANJA LUKA

Ovime se sa strane ovog Ravnateljstva potvrdjuje primitak 39 /trideset i devet/ deportiranih Srba i Židova po ustaškomdovodniku Ljubomiru -Čorko.

Za dom spremni!

Ravnatelj:

Потврда логора Госпић о примитку 39 Срба и Јевреја

'NATELJSTVO ZA JAVNI RED I SIGURNOST ZA NEZAVISNU DRŽAVU HRVATSKU.

j:15013/II-1941. U Zagrebu, dne 30. srpnja 1941.

Predmet: Srbi i Židovi pod sumnjom radi komunizma-postupak.

ПНО. ФНРЈ.
Бр. Рег. 27/1-1
К. 179

VELIKIM ŽUPAMA - S v i m a .-

REDARSTVENIM RAVNATELJSTVIMA : ZAGREB, BANJA LUKA, SARAJEVO.-

U interesu javne sigurnosti imadu se svi Židovi /pokršteni ..i ne / i Srbi /prešli na katolicizam ili ne /, zatvoreni pod sum..om radi komunizma, a protiv kojih inače ne predleži nikakav dokazni ..terijal, da bi se mogli staviti pred prijeki sud, odpremiti u sabirni ..gor Župskog redarstvenog ravnateljstva u Gospiću.

U vezi ovog naloga, obavijestiti i uputiti sve podložne vla..i.-

Za Dom Spremni !

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA
RAVNATELJSTVO ZA JAVNI RED I SIGURNOST

Po nalogu Ravnatelja:
PREDSTOJNIK ODSJEKA :
Vutuc, v.r.

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
...ŽUPA ...
...dne 5. VIII. 1941.
V.T. Broj 59/1941
sa ~ prilogu
/na posab. spisu/
Predmet I-7

V.T. 47

Stiglo
Prepisano 7 VIII
Sravnjeno
Otpremljeno 8/VIII

Svim podružnim kot. oblastima i ispostavama

Predmet Vam se dostavlja radi znanja i pridržavanja.

Sar. 5/8. 41.

V.Ž.

„У интересу јавне сигурности имаду се сви Жидови (покрштени или не), и Срби (прешли на католицизам или не)... а против којих иначе не предлежи никакав доказни материјал... одпремити у сабирни логор... у Госпићу“

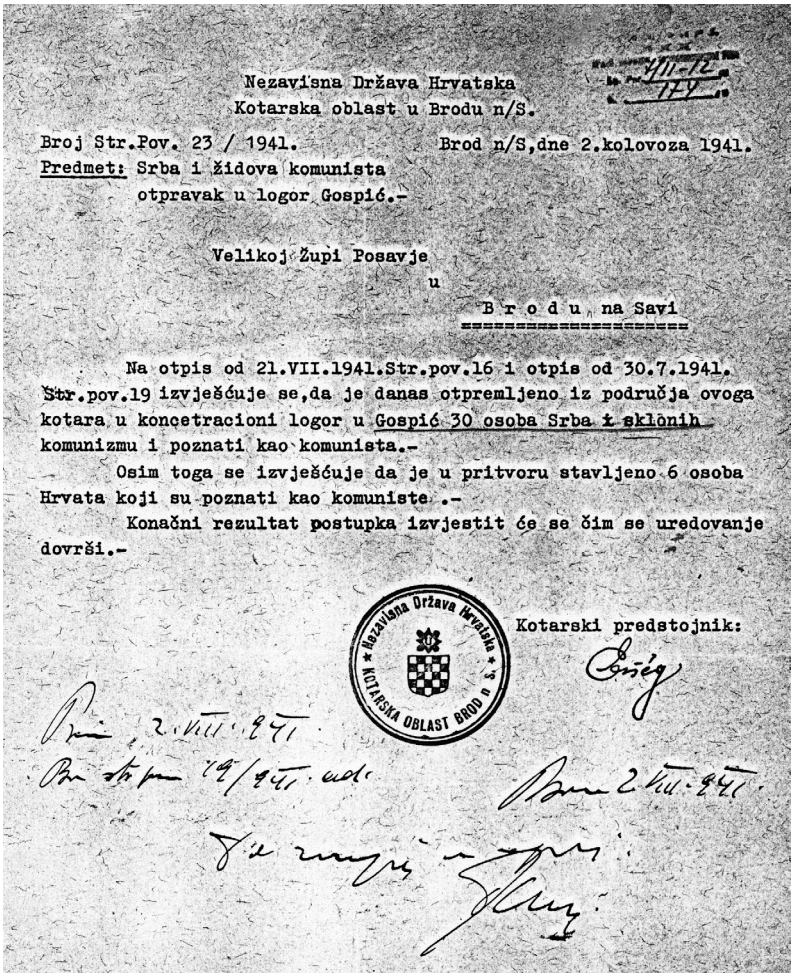

Nezavisna Država Hrvatska
Kotarska oblast u Brodu n/S.

Broj Str.Pov. 23 / 1941. Brod n/S,dne 2.kolovoza 1941.

Predmet: Srba i židova komunista
otpravak u logor Gospić.-

Velikoj Župi Posavje
u
B r o d u na Savi

Na otpis od 21.VII.1941.Str.pov.16 i otpis od 30.7.1941. Str.pov.19 izvješćuje se,da je danas otpremljeno iz područja ovoga kotara u koncetracioni logor u Gospić 30 osoba Srba i sklonih komunizmu i poznati kao komunista.-

Osim toga se izvješćuje da je u pritvoru stavljeno 6 osoba Hrvata koji su poznati kao komuniste .-

Konačni rezultat postupka izvjestit će se čim se uredovanje dovrši.-

Nezavisna Država Hrvatska ★ KOTARSKA OBLAST BROD n/S ★

Kotarski predstojnik:

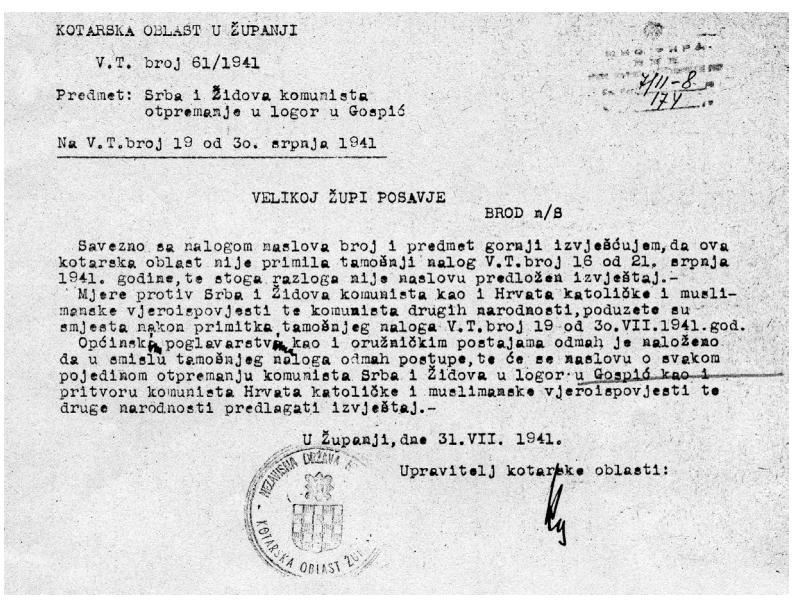

KOTARSKA OBLAST U ŽUPANJI

V.T. broj 61/1941

Predmet: Srba i Židova komunista
otpremanje u logor u Gospić

Na V.T.broj 19 od 3o. srpnja 1941

VELIKOJ ŽUPI POSAVJE
BROD n/S

Savezno sa nalogom naslova broj i predmet gornji izvješćujem,da ova kotarska oblast nije primila tamošnji nalog V.T.broj 16 od 21. srpnja 1941. godine,te stoga razloga nije naslovu predložen izvještaj.-

Mjere protiv Srba i Židova komunista kao i Hrvata katoličke i muslimanske vjeroispovjesti te komunista drugih narodnosti,poduzete su smjesta nakon primitka tamošnjeg naloga V.T.broj 19 od 3o.VII.1941.god.

Općinska poglavarstva kao i oružničkim postajama odmah je naloženo da u smislu tamošnjeg naloga odmah postupe,te će se naslovu o svakom pojedinom otpremanju komunista Srba i Židova u logor u Gospić kao i pritvoru komunista Hrvata katoličke i muslimanske vjeroispovjesti te druge narodnosti predlagati izvještaj.-

U Županji,dne 31.VII. 1941.

Upravitelj kotarske oblasti:

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA ★ KOTARSKA OBLAST ŽUPANJA ★

Извјештаји котарских области о отпремању у логор

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
KOTARSKA OBLAST U BRODU NA SAVI
Broj: V.T. 23 /1941. Brod na Savi, dne 5. kolovoza 1941.

Predmet: Srba i Židova, komunista otpremnih u logor u Gospić.-

VII-6
174

VELIKOJ ŽUPI POSAVJE
u/
BRODU NA SAVI

Savezno sa izvješćem od 2/8. 1941. Str.pov.broj 16 i 30/7. 1941. Str. pov.broj 19. izvješćuje se, da je iz područja ovoga kotara otpremljeno u koncentracioni župski logor u Gospić svega 124 osobe, koje su poznate kao komunisti Srbi i skloni komunizmu.-

Od osoba koji su komunisti i skloni komunizmu Hrvati nalaze se ovdje u pritvoru 6 osoba.-

Što se Židova tiče takovih kao m komunistą u području kotara neimade.-

Nezavisna Država Hrvatska * KOTARSKA OBLAST BROD n. S. *

Kotarski predstojnik:

Котарска област Брод на Сави извјештава да је у логор Госпић отпремила „свега“ 124 лица

Arhiv Zagreb

Zagreb, dne 20.IX.1941.

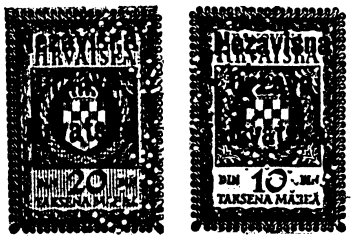

Gospodinu

Ministru unutrašnjih poslova,

Z a g r e b.

Dne 31.svibnja o.g. odpremljeno je 165 židovskih omladinaca, glasom priloženog popisa, na djačku radnu službu u logor "Danica", Koprivnica, Sva su djeca otišla sa veseljem, jer su saznala, da će raditi i da će se nakon 8 tjedana vratiti kući.

Radi toga obskrbila su se djeca samo sa ljetnim i najpotrebnijim stvarima. Nakon 8 tjedana logorovanja u Koprivnici nadala su se djeca, da će se vratiti kući, te da će ih drugi zamijeniti, ali umjesto kući odpremljena su u logor Jadovno na Velebitu; iz Jadovna na otok Pag i sada se nalaze u logoru kod Jasenovca.

Navedeni dječaci, izmedju 17 - 25 godina, većinom su maturanti ili su pohadjali sveučilište, a nekoji su bili zaposleni u zanatima u Zagrebu. Svi su ti dječaci odgojeni za cijelo vrijeme školovanja u hrvatskom duhu, te su dušom i tijelom osjećali sa Hrvatima. Bili su članovi samo hrvatskih i športskih društava, a družili su se samo sa svojim hrvatskim školskim drugovima. Bili su većinom dobri učenici i dobrog vladanja. Poznato je, da je veliki broj imućnijih židovskih djaka stalno podupiralo svoje siromašne kolege i podupiralo sve hrvatske školske ustanove. To sve mogu posvjedočiti njihovi profesori.

Zima je pred vratima, a ta djeca nisu ni za hladnije vrijeme obskrbljena, a kamo li za zimu. Stvari, koje su sa sobom ponijela, sigurno su već poderane, budući da se već četvrti mjesec nalaze na radu, a naknadno nismo njima ništa mogli poslati.

Iz gornjih opravdanih razloga molimo, da se naša djeca, navedena u popisu, vrate svojim roditeljima iz sadašnjih logora u Jasenovcu. Do 30.rujna bit će upravo 4 mjeseca, što su ta djeca na radu u logorima. Tako bi djeci bilo omogućeno, da barem privatno nastave nauke i zanat.

Za besprikorno vladanje naše djece i da će učiti i marljivo raditi, jamčimo solidarno kao njihovi roditelji svojim životima.

U našoj velikoj boli jedina je naša nada, da se naša djeca pred zimu povrate svojim roditeljima.

Sa odličnim štovanjem:

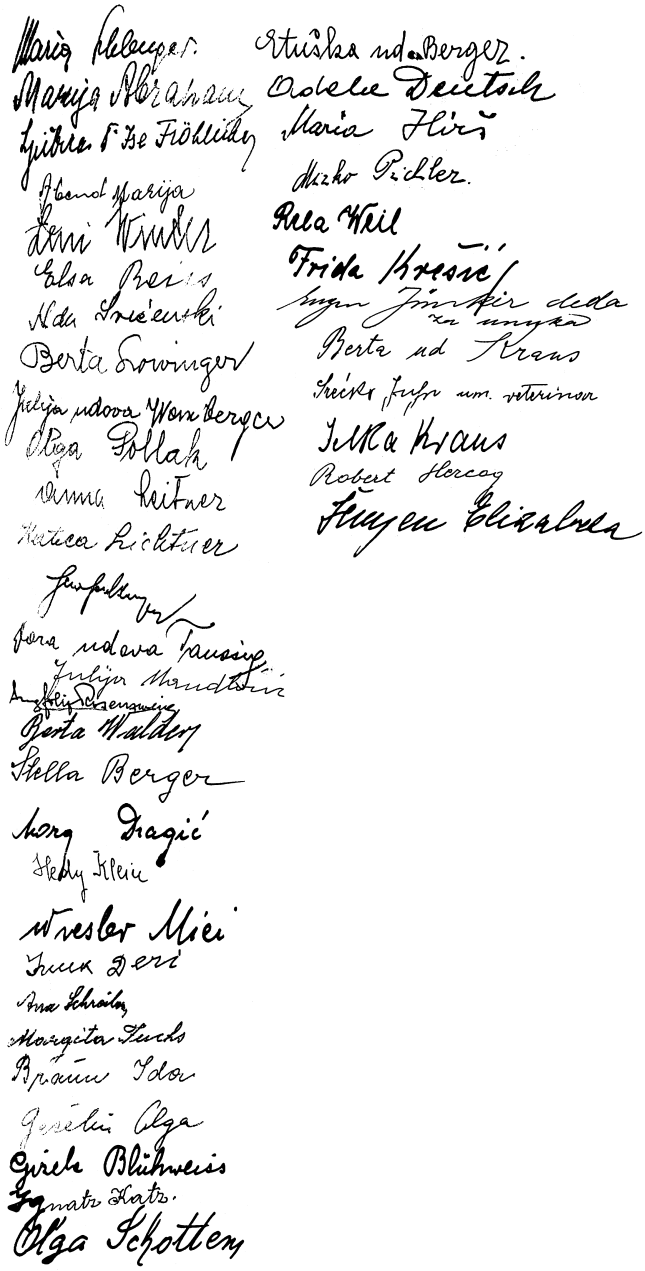

Родитељи 165 јеврејских омладинаца из Загреба моле министра унутрашњих послова да се њихова дјеца, која су упућена у Копривницу на „ђачку радну службу“, одакле су одведени у Јадовно и на Паг, пусте из Јасеновца (њих 107 је до тада већ било убијено над Шарановом јамом)

ДРЖАВНИ ТЕЛЕГРАМ DRŽAVNI TELEGRAM

Наплаћено - Naplaćeno
Дин - Din | п-р

Примљен — Primljen | Службени подаци - Službeni podaci | Отправљен — Otpravljen

Број Broj	Врста Vrsta	Реči Reči	ВРЕМЕ ПРЕДАЈЕ VREME PREDAJE: дан dan	час čas	мин. min.	ПРИМИО PRIMIO	ТЕЛЕГРАФУ TELEGRAFU	ВРЕМЕ ОТПРАВЉАЊА VREME OTPRAVLJANJA: дан dan	час čas	мин. min.	линија linija	запис zapis	Отправио - Otpravio
								5	17	57	23		

Posebnom opunomoćeniku Poglavnika gosp.podmaršalu Laxi
M O S T A R

Molim Vas da primite do znanja ovaj brzojav kotarske oblasti Ljubinje stop Savezno naredbi taj broj V.Z.D.1/41 izvještavamo da je po naredbi ustaškog povjerenika za Bosnu i Hercegovinu gosp.Francetića tajni broj 378 od 31.srpnja ove godine uhićeno 235 lica pravoslavnih stop Od tog dosad upućeno u logorište Gospić 145 lica a ostalo je još uhićen 90 stop Medju uhićenim licima bilo je 80 po sto žena i djece a tako isto i medju ovim koji su ostali moralo se je iseljavati i žene i djeca jer su starješine bile uhićene a za njih se tko nije imao starati stop Molim nalog šta da radim sa ostalim uhićenim licima stop Tajni broj 74/41.kotarski predstojnik. Br.Pr. 931 /41.
Velika Župa Dubrava

Dubrovnik 5.VIII.1941.

T. čp. T. br. 201 a.

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA * DUBROVNIK * VELIKA ŽUPA DUBRAVA

Телеграм о хапшењу 235 православаца у Мостару и упућивању њих 145 у Госпић

Kotarska oblast u Derventi
V.T.broj : 23741
dne 7.kolovoza 1941 godine

Velikoj Župi " Posavje "

Brod n/S.

Na naređenje Str.pov.br. 19/41,a u savezu sa naređenjem Str.pov.br.16/41 izvješćuje se,da je po istome odmah postupljemo, te je 1.kolovoza 1941 otpremljeno u logor u Gospić 25 Srba i Židiva komunista.

Izvještaj o ovome nijesam mogao prije podnijeti radi prenatrpanosti poslom i radi pomanjkanja osoblja.

Hapšenje sumnjivih Srba i Židova vrši se i dalje,te će se opet izvjestan broj otpremiti u logor,o čemu će naknadno biti podnešen izvještaj.

Molim,da se ovaj izvještaj uzme na znanje.

Za dom spreman !

Kotarski predstojnik:

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA * DERVENTA KOTARSKA OBLAST

Котарска област Дервента извјештава о упућивању 25 лица у логор

Kotarska oblast u Konjicu

Broj prez.58/41. Konjic, dne 22.kolovoza 1941.

Predmet: Pritvaranje i otpremanje u zbirališta Srba i Židova.

Velikoj Župi Hum

Mostar.

Savezno naredbi broj prez.178 od 2.kolovoza 1941.g.izvješću jem,da sam slijedeće Srbe odpremio u zbiralište Gospić:

1/ Jakovljević Pero,
2/ Kuljanin Damilo,
3/ Golubović Gjorgjo,
4/ Jakovljević Miloš,
5/ Mrđajić Negjeljko,
6/ Kuljanin Aleksa,
7/ Jakovljević Trifko,
8/ Kuljanin Gjuro,
9/ Lambić Risto,
10/ Domić Mile.

Kot.predstojnik:

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA * KOTARSKA OBLAST KONJIC

Velika Župa Hum u Mostaru
Primljeno 25. VIII 1941 god.
Prez. Broj 311.

1129/41
178/41. prez.

Котарска област у Коњицу упутила је у логор 10 лица

Логор на отоку Пагу, јул 1941. године: група усташа кољача стоји у ископаној јами на закланим жртвама

Логор на отоку Пагу, август 1941: усташе ликвидирају заточенике

Кољачи на послу

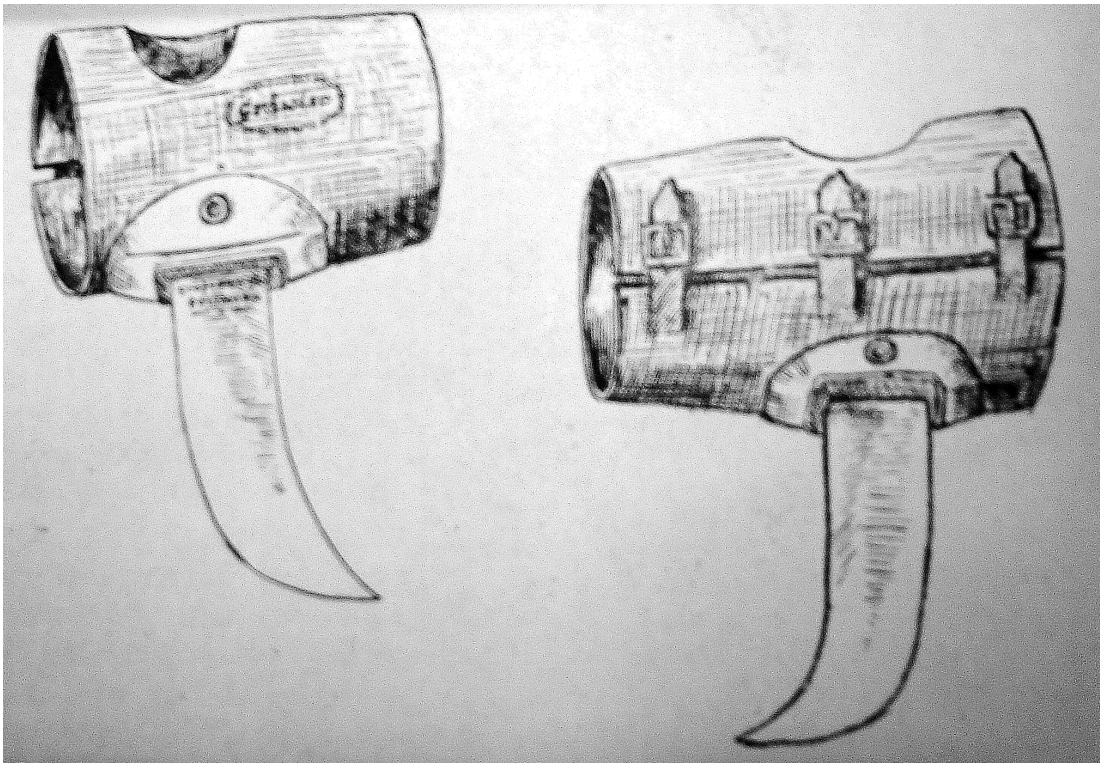

Специјални нож за клање – да се рука мање замара

Усташки злочини

Чекићем званим „мацола“ усташе су над јамама убијали жртве ударцем у потиљак

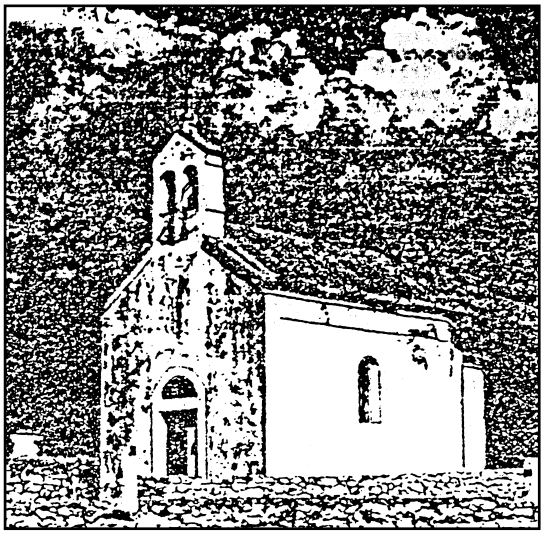

Црква Светог Архангела у Шибуљини

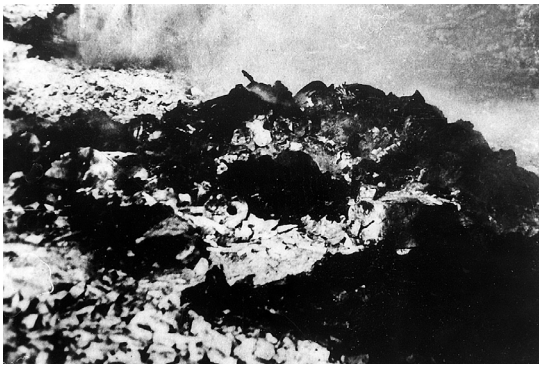

Италијански санитарци уз помоћ мјештана септембра 1941. припремају ексхумацију и спаљивање лешева на Пагу

Логор Јадовно: уништени трагови злочина – хумке обрасле растињем

Логор Овчара – остаци Максимовићевих штала

Руинирана спомен-плоча над забетонираном јамом удаљеном 40 метара од улаза у логор Јадовно

Бранко Цетина 24. маја 1990. године прича аутору о мучењима и бијегу из логора Јадовно

Једини живи свједок: Бранко Цетина на мјесту логора Јадовно 17. јуна 1990.

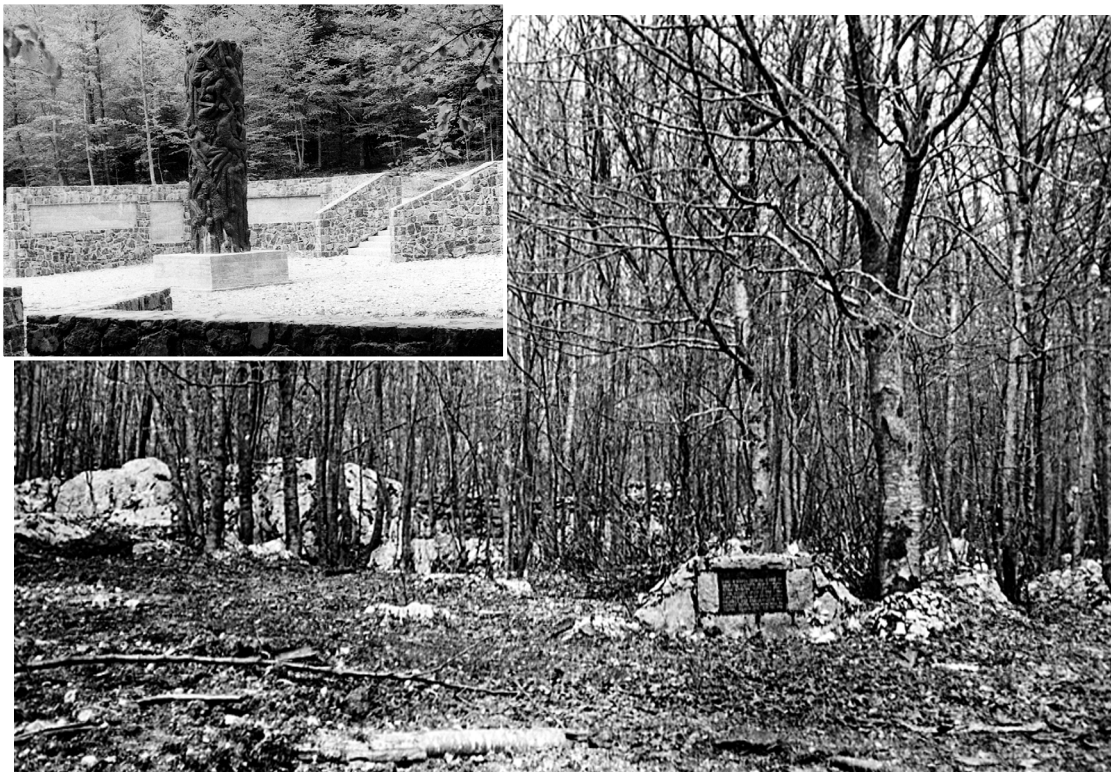

На удаљености од 60 метара од Шаранове јаме: спомен-плоча (које више нема) и недовршени споменик (без текста)

Аутор студије, др Ђуро Затезало, испред зида са спомен-плочама код Шаранове јаме 1990. године

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД УСТАШКИХ ЗЛОЧИНА ПОЧИЊЕНИХ У ПРОЉЕЋЕ И ЉЕТО 1941. НА ПОДРУЧЈУ ЛИКЕ И КОРДУНА

Преглед масовног убијања Срба по селима у котару Госпић и Котару Перушић у љето 1941.

Мјесто злочина	**Вријеме злочина**	**Број жртава**
Крижаново брдо	20. јул	23
Коњско брдо	јул	47
Барлете	2. август	27
Богданић	2. август	113
Медак Папуча	2. август	25
Заблата	2. август	22
Липе	2-3. август	18
Рибник	3. август	22
Смиљан	2-4. август	178
Читлук	5. август	45
Дивосело	5. август	209
Крушковаче	5. август	312
Острвица	2-6. август	39
Млаква	6. август	242
Крш	7. август	64
Смиљанско поље	10. август	32
Борик (Ш. Кула)	август	47
Кленовац	август	60
Кузмановача	август	35
Широка Кула	август	155
УКУПНО		**1780**

Напомена: До краја 1941. лишено је живота 3217 лица. Видјети *Попис жртава фашистичког терора у зборнику Котар Госпић и котар Перушић у НОР-у 1941-1945*, ХАК, 1989, стр. 1046-1187.

Преглед масовног убијања Срба по селима у котару Кореница и котару Удбина у прољеће и љето 1941.

Мјесто злочина	Вријеме злочина	Број жртава
Кореница	28. мај	22
Плитвички Љесковац	28. мај	30
Бихаћка кула	мај	36
Висућ	12. јун	9
Бајиновац	25. јун	8
Брештане	25. јун	12
Подлапача	15. јул	13
Гаравице	27. јул	313
Пријебој	15–29. јул	150
Плочански кланац	1. август	19
Међугорје	2. август	8
Удбина	2. август	13
Буниħ	3. август	102
УКУПНО		**735**

Напомена: До краја 1941. лишено је живота 1492 лица. Видјети *Попис жртава фашистичког терора у зборнику Котар Кореница и котар Удбина у НОР-у и социјалистичкој изградњи*, ХАК, 1979, стр. 1040–1116.

Преглед масовног убијања Срба по селима у котару Грачац у прољеће и љето 1941.

Мјесто злочина	Вријеме злочина	Број жртава
Грачац	мај	9
Свети Рок	8. јун	22
Градина (Радуч)	11. јун	12
Ловинац	16–17. јун	10
Грачац	јун	28
Свети Рок	10. и 29. јул	15
Брувно	26. јул	5
Рудопоље	26. јул	5
Граб	јул	9
Грачац	јул	95
Тучић (јама)	крај јула/почетак августа	41

Мјесто злочина	Вријеме Злочина	Број жртава
Росоје	29. јул – 2. август	63
Плоча	31. јул – 1. август	85
Каврике	1-4 август	167
Штикада	2-4. август	40
Дерингај	август	14
Грачац	август	64
УКУПНО		**684**

Напомена: До краја 1941. године лишено је живота 903 лица. Видјети *Попис жртава фашистичког терора у зборнику Котар Грачац у НОР-у 1941-1945.* ХАК, 1984, стр. 965-1014.

Преглед масовног убијања Срба по селима у котару Доњи Лапац у љето 1941.

Мјесто злочина	Вријеме Злочина	Број жртава
Боричевац	јун	85
Језерско	јун	8
Книн	јун	9
Куле	10, 15-16, 26. јун и 15. јул	69
Кулен Вакуф	јун	15
Бротња	1. јул	6
Срб	1. јул	12
Сувоја	1. јул	248
Осредци	јул	24
Бубањ	3. јул	72
Добросело	3. јул	28
Добросело	28. јул	8
Завалье	28. јул	90
Кулен Вакуф	јул	87
Боричевац	29. јул – 5. август	85
УКУПНО		**775**

Напомена: До краја 1941. лишено је живота 890 лица. Видјети *Попис жртава фашистичког терора у зборнику Котар Доњи Лапац у НОР-у 1941-1945*, 1985, стр. 1095-1142.

Преглед масовног убијања Срба по селима у котару Слуњ у прољеће и љето 1941.

Мјесто злочина	Вријеме злочина	Број жртава
Хрватски Благај	6–9. мај	525
Клек	30. јул	28
Лаћевачки Јелвик	30. јул	129
Мехино Стање	30. јул	157
Општарски Станови	30. јул	71
Шпејарка (Општарски станови)	30. јул	91
Гаравице	31. јул	21
Табориште	31. јул	40
Доњи Кремен	3. август	59
Мехино Стање	3–14. август	340
Миљевац	3. август	80
Грабарје	4. август	110
Мрзло Поље	4. август	25
Рудинке	4. август	181
Бакић главица	8. август	76
Села Цетинграда и Крстиње	19. август	145
УКУПНО		**1987**

Напомена: До краја 1941. лишено је живота 2065 лица. Видјети *Зборник Котар Слуњ и котар Вељун у НОР-у и социјалистичкој изградњи*, ХАК, 1988, стр. 978–1139.

ДЈЕЛИМИЧНИ ИМЕНИЧНИ ПОПИС ЖРТАВА УБИЈЕНИХ У КОМПЛЕКСУ УСТАШКИХ ЛОГОРА ЈАДОВНО ОД 11. АПРИЛА ДО 21. АВГУСТА 1941. ГОДИНЕ

Предговор попису

У комплексу логора Јадовно на Велебиту, у само 132 дана његовог постојања, усташе су на најсвирепији начин усмртиле 40.123 особе – од тек рођене дјеце до људи у дубокој старости. Међу жртвама је било 38.010 Срба, 1.998 Јевреја, 88 Хрвата, 11 Словенаца, девет Муслимана, два Мађара, два Чеха, један Рус, један Ром и један Црногорац.

На сакупљању података и изради овог именичног пописа радио сам све до краја 1991, више од 20 година. Распад СФР Југославије онемогућио ми је даљи рад на изради потпунијег именичног пописа жртава геноцида из 1941. Због тога је ово тек дјелимичан попис усмрћених у овим логорима и њиховим стратиштима. Попис садржи податке само за 10.504 жртава.

Од 10.502 наведених жртава 9.663 су Срби (међу којима је 1.014-оро дјеце узраста до 15 година), 762 су Јевреји (међу којима је 15-оро дјеце), 55 Хрвати, девет Муслимани, осам Словенци, један Мађар, један Чех, један Рус, један Ром и један Црногорац.

По социјалној структури је највише сељака – 71,9%, затим дјеце до 15 година живота – 9,7%, онда 3,9% занатлија, 3,3% радника, 2,5% чиновника, 2,1% жељезничара, 1,3% студената, 1% гостионичара, 1% учитеља и професора и 3,3% других занимања.

У именичном попису су презимена жртава дата азбучним редом, наведена по мјестима, општинама, срезовима или по мјестима из којих су их усташе одвели.

При изради пописа, користио сам архивску и мемоарску грађу у слиједећим архивима:

Архив Хрватске, Загреб: Грађа и Попис жртава Земаљске комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача; грађа окружних, котарских и општинских комисија, Фонд Министарства унутарњих послова НДХ, Велике жупе: Барања, Билогора, Брибир и Сидрага, Дубрава, Гора, Хум, Крбава и Псат, Лашва и Глаш, Лика и Гацка, Ливац и Заполье, Модруш, Плива и Рама, Покупје, Врхбосна, Посавје, Сана и Лука, Усора и Соли и Вука, те грађа СУБНОР-а и мемоарска грађа.

Архив Института за хисторију радничког покрета Хрватске, Загреб: Фонд мемоарске грађе и штампе; Злочини окупатора и њихових помагача у Хрватској против Јевреја (ЗКРЗ), микрофилм.

Хисторијски архив Бјеловар: Свједочанства о злочинима окупатора и квислиншких власти над становништвом општине Бјеловар 1941; Збирка докумената комисија о ратним злочинима окупатора и њихових помагача; Збирка мемоарске грађе.

Хисторијски архив Дубровник: Збирка докумената о ратним злочинима у Независној Држави Хрватској.

Хисторијски архив Карловац: Фондови великих жупа НДХ; Збирка штампе, брошура и летака; Документи окружне, котарских и општинских комисија за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача; мемоарска грађа – свједочанства и све објављене монографије и зборнике овог архива.

Хисторијски архив Славонски Брод: Документи великих жупа и Збирка грађе о усташким злочинима у НДХ.

Хисторијски архив Ријека: Збирка докумената о усташким злочинима у логору Слана на отоку Пагу.

Хисторијски архив Задар: Збирка Ратна штета 1941-1945. и Фонд Окружног суда Задар.

Архив Босне и Херцеговине, Сарајево: Комисија БиХ за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача. Грађа среских и општинских комисија с подручја НДХ; мемоарска грађа – свједочанства.

Архив Босанске Крајине, Бањалука: Збирка докумената Комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача и Збирка мемоарске грађе.

Архив Херцеговине, Мостар: Документи великих жупа и Збирка грађе о усташким злочинима.

Архив Југославије, Београд: Збирка докумената Државне комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача за подручје НДХ. Збирка записника Комесаријата за избјеглице и пресељенике у Србију 1941-1945. године; Попис жртава из 1964 (дјелимично урађен).

Архив Србије, Београд: Записници Комесаријата за избјеглице и пресељенике у Србију 1941-1944. године.

Архив Војноисторијског института, Београд: Документи Комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача за подручје НДХ; Збирка записника Комесаријата за избјеглице и пресељенике у Србију 1941-1944. година; Збирка мемоарске грађе.

Архив Војводине, Нови Сад: Фонд Покрајинске комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача за подручје НДХ.

Архив Српске Православне цркве, Београд.

Државни архив Рим: Дипломатско хисторијски архив Министарства иностраних послова – Фонд Политички односи – Југославија 1931-1945; Дневник команданта италијанске пјешадијске дивизије „Сасари" Фурија Монтичелија (дио о усташким злочинима над српским народом 1941. у НДХ) и други записници италијанских команданата у Хрватској 1941.

Осим грађе у архивима, користио сам и грађу **организација СУБНОР**-а, како котарских тако и општинских одбора, која се односи на жртве из времена Другог свјетског рата, и биљежио имена и презимена са основним подацима о

убијенима у комплексу логора Јадовно. На основу упитника који сам доставио одборима, многи су ми послали именичне пописе жртава с њиховог подручја. Користио сам грађу слиједећих котарских и општинских одбора СУБНОР-а: Апатин, Бајмок, Бањалука, Бачка Топола, Бачки Петровац, Бели Манастир, Беочин, Бихаћ, Бјеловар, Бјељина, Босанска Градишка, Босанска Дубица, Босанска Крупа, Босански Брод, Босански Нови, Босански Петровац, Босански Шамац, Бугојно, Вакуф, Валпово, Велика Кладуша, Винковци, Високо, Вировитица, Витез, Власеница, Војнић, Врбовско, Вргинмост, Вуковар, Гацко, Глина, Горажде, Госпић, Грачац, Грубишно Поље, Дарувар, Двор на Уни, Дервента, Добој, Доњи Вакуф, Доњи Лапац, Доњи Михољац, Дувно, Ђаково, Ђурђевац, Жупања, Зворник, Зеница, Јабланица, Јајце, Карловац, Кључ, Коњиц, Копривница, Костајница, Котар Варош, Крижевци, Кутина, Ливно, Љубиње, Љубушки, Маглај, Макарска, Михољац, Модрича, Мостар, Мркоњић Град, Нашице, Невесиње, Нова Градишка, Новска, Обровац, Огулин, Ораховица, Осијек, Оточац, Паг, Пакрац, Панчево, Петриња, Подравска Слатина, Приједор, Прњавор, Ријека, Рогатица, Рума, Сански Мост, Сарајево, Сента, Сисак, Скендер Вакуф, Славонска Пожега, Славонски Брод, Слуњ, Сомбор, Србобран, Сребреница, Сремска Митровица, Стара Градишка, Столац, Теслић, Титова Кореница, Травник, Требиње, Тузла, Фојница, Фоча, Цазин, Чазма, Чапљина, Шабац, Шибеник, Шид.

Током дугогодишњег истраживања и трагања за именима жртава, из свих наведених извора, као и одласком у многа мјеста из којих су жртве одвођене, могао сам доћи тек до дјелимичног именичног пописа убијених у комплексу логора Јадовно. Читалац се с правом може питати зашто није било могуће израдити потпуни именични попис жртава. По мом сазнању, одговор је јасан. *Ниједна надлежна институција у СФР Југославији пуних 50 година није радила на именичном попису укупних људских губитака у II свјетском рату на тлу Југославије.* Наравно, на основу разноврсних процјена је било лакше манипулирати жртвама, увеличавати и умањивати њихов број, како је у које вријеме и којој политичкој опцији било потребно.

Није случајно да приликом послијератног пописа становништва Југославије, 1948. године, није вршен именични попис жртава рата и геноцида. Исте године су расформиране и Комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача, а архивска грађа је „децентрализована".

Деценијама је на разне начине онемогућаван „пребројавање". Савез бораца НОР-а је вршио попис „жртава фашистичког терора". Све се трпало у кош „жртава фашистичког терора", тако да није било могуће сазнати колико је људи страдало од фашистичких окупатора, Нијемаца, Италијана, Бугара и Мађара, колико од усташа, домобрана, оружника, четника, љотићеваца, балиста, беле гарде и других помагача окупатора.

Из неразумљивих разлога, педесетих година је и такав попис жртава фашистичког терора добио третман „строго повјерљиво".

Октобра и новембра 1964, у вријеме преговора с Њемачком о наплати ратне штете, 19 година послије рата, направљен је попис жртава Другог свјетског рата. Пошто за попис нису рађене темељите припреме, то су и његови резулта-

ти незадовољавајући, с многим недостацима и недопустивим промашајима. Пописана грађа, која ни приближно није обухватала тада доступне изворе (у неким крајевима мање од 40%), одложена је у 2.984 картонске кутије, са око 750.000 пријава. Том приликом нису пописани ни извршиоци злочина, а алькавост овог посла се огледа у много чему – многима је уписана националност којој не припадају; бројна села и засеоци су у рату остали без својих житеља, па нико није ни могао дати податке; у некима је тек понеко остао жив, али њих најчешће нико није ни тражио. Понајмање организовано и систематски.

Умјесто да се с именичним пописом жртава настави, да се подаци допуњавају из тада још постојећих извора, 1966. године је и оно што је пописано стављено под ембарго. Но, појединци су уз помоћ веза успјевали да дођу до података из пописа, па су их у лицитирању броја жртава геноцида злоупотребљавали.

Архивска грађа и њени расцјепкани фондови су се небригом надлежних и одговорних нашли на разним мјестима, разбијени у архивима, музејима, библиотекама, институтима, комисијама за хисторију при партијским комитетима, у савезима бораца. Свако је имао понешто, цјелине фонда нико. Дио грађе је био уништен још у току рата, али је и послије рата грађа отуђивана па и намјерно уништавана.

Масовне гробнице и бездане јаме нико није истраживао, а неке од њих су још у току рату забетониране. Скоро да није било ексхумација нити утврђивања идентитета жртава. Бројке убијених су истицане без темељитих основа. Жртвама су се бавили стручњаци и нестручњаци, а организовано и систематски нико. Готово ниједна академија, установа или организација која је по својој природи посла требала то да ради није објединила све релевантне изворе нити их је темељито истраживала, обрађивала и објављивала. Сјецкало се произвољно, занемарујући стварне податке и истину. Било је уносно објављивати једно те исто на више мјеста. Тако су чинили поједини политичари, публицисти и квазихисторичари. Већина њих је износила само процјене, било своје или туђе, које нису биле засноване на било каквим истраживањима.

Изношење непровјерених података доводило је, и још увијек доводи, до непотребних друштвених и политичких сукобљавања и ширења раздора међу народима, посебно између Хрвата и Срба.

Манипулације жртвама, уз утјецај идеологије и политике, деценијама су тровале успомене на невино усмрћене, а њих је, с дужним поштовањем, требало оставити на миру, те смирено и разумно, без политиканских калкулација и мржње, истраживати и објавити именични попис свих жртава геноцида, не вређајући ниједан народ. Јер, ниједан народ није колективно крив за злочин који су извршили појединци његовог рода. Једини циљ који истраживање може имати јесте да се једном заувијек раздијеле невини од злочинаца.

На жалост и на срамоту југословенског друштва и науке, именични попис људских губитака у рату 1941–1945. није направљен.

Организације бораца НОР-а, с којима сам посљедњих двадесет година 20 вијека систематски сарађивао, редовно контактирајући с многим њиховим члановима, имале су добру вољу да се овај дјелимични именични попис убијених у

логору Јадовно употпуни на основу упитника који су им достављени и даљим истраживањем на терену, али је за то, како сам већ навео, било касно. Надам се да ће будуће вријеме омогућити истраживања која ће овај попис допунити и исправити евентуално нетачне податке.

Захваљујем се свима који су ми на било који начин помогли у прикупљању података о жртвама усмрћеним у логору Јадовно, а посебно: Стојанки Аралици, Ивану Арбанасу Вањи, Милану Аџибаби, Јовану Бабићу, Борису Балашу Боци, Душану Балчину, Јовану Балчину, др Милану Басташићу, Ђоки Бекићу, Росани Бергант Микулић, Јовану Бижићу, Јелени Бићанић, Слободану Бјелајцу, Станку Бјелајцу, Станку Бјелобаби, Јакову Блажевићу, Јелени Бобић Ковачевић, Бранку Бокану, Мани Борчићу, Николи Брезовићу Пребегу, Милану Буквићу, Теши Булату, Милану Бусићу, Иви Бутковићу, Мари Вејновић, Сави Велагићу, Душану Вергашу, Николи Видовићу, Душану Влаисављевићу, Николи Воркапићу, Вељку Врлинићу, Милану Вујашковићу, Анки Вујичић, Станку Габрићу, Стани Гаљен, Богдану Гаћеши, Ђури Гаћеши, Милошу Гаћеши, Мили Глумичићу, Петру Глумичићу, Николи Гњатовићу, Милошу Гојаку, Буди Граховцу, Душану Т. Граховцу, Ради Грковићу, Ради Грмуша Рари, Милутину Гроздановићу, Душанки Грубор, Јовану Дабићу, Даниću Дамјановићу, Милану Деспоту, Пери Дракулићу, Гојку Драчи, Јури Дрводелићу, Бранку Дрезги, Ђури Дропцу, Љубану Ђуришу, Нењи Жакули, Дани Жегарац, Бошку Затезалу, Зорки Затезало Цојловој, Милану Затезалу Кожару, мојем брату Милану Затезалу Мацану, Мили Затезалу Шимцу, Фрањи Здунићу Лаву, Анти Земљару, др Анти Зималу, Петру Зинаићу Пепи, др Сави Златићу, Јури Ивезићу, Милошу Ивошевићу, Николи Ивошевићу, Ђури Јаковићу, Љубану Јањанину, Љубану Једнаку, Мићи Јелачи, Ђоки Јованићу, Мили Јока, Мати Каповићу, Деси Карас Перић, др Петру Клеуту, Душану Кнежевићу, Стевану Кокотовићу, Станку Копрениці, др Душану Корађу, Милутину Кошарићу, др Ивану Краљу, Јакову Крањчевићу Бради, Урошу Крунићу, Милану Купрешанину, Игњатију Лабусу, Јови Лаврњи, Дани Ластавици, Душану Ливади, Милки Ливада, Јовици Лончару, Славку Магдићу, Мици Мајсторовић, Бранку Мамули, Срећку Маноли, Владимиру Маричићу, Гојку Матићу, Катици Месарош, Драгињи Метикош, Милану Метикошу, Грги Милашинчићу, Антуну Милетићу, Јови Милеуснићу, Станку Милеуснићу, Војиславу Милеуснићу, Пери Милићу, Инану Миљковићу Сењи, Јоци Миљковићу, Љубану Миљковићу, Лоши Миљушевићу, Драгану Митићу, Ранку Митићу, Душану Мишљеновићу, Владимиру Мрвошу, Мили Мркаљу, Невенки Муњас Ројевић, Бранку Николишу, Владимиру Новаковићу, Дмитру Обрадовићу, Драгици Опачић, Душану Опачићу, Станку Опачићу Ћаници, Ђорђу Орловићу, Ђури Остојићу, Јосипи Павер, Милану Павичићу, Тодору Париповићу, Мирјани Перемин Хурем, Игњатији Перић Гњаци, Ђури Петровићу, Ани Пожар, др Гојку Половини, Душану Половини, Анкици Поповић, Ђури Радовићу, Јовици Радојчићу, Тодору Радошевићу, др Николи Рапајићу, Ђорђу Ратковићу, Смиљи Ребић, Душану Ркману, Ђури Роксандићу, др Николи Рубчићу, Мирку Савићу, Душану Сарапи, Ваји Скенцићу, Ђури Сремцу, др Ђури Станисављевићу, Милићу Стојићу,

Мирку Тепшићу, Ђури Тодоровићу, Стеви Тодоровићу, Миловану Топићу, др Богдану Ћосићу, Фрањи Цумпеку, Жарку Узелцу, Илији Узелцу, Херману Фурлану, Николи Фуштару, Вељеславу Хољевцу Веци, Бранку Цетини, Драгану Цревару, Ради Цревару, Ђорђу Чубрилу, Вељку Чутурилу и Милојку Шаши. Такође хвала Нади Радовић, која је из рукописа пажљиво преписала именични попис жртава и пренијела га на компакт диск.

Велико хвала мојој супрузи Јелени, рођеној Гаљен, која је уложила много труда и времена у коначном сређивању овог именичног пописа жртава, међу којима се налазе и њен отац Јанко, дјед Гајо Гаљан, стриц Милан, ујак Дамјан и полубрат Станко, као и 158 сусељана њеног родног села Драготина код Глине.

Свим жртвама, без обзира на вјерску и националну припадност, нека је вјечна слава! Они су за све вјекове уписани у мученике, па нека њихова имена остану света док буде трага људском роду.

Нека никада не буду заборављени!

Јер, комплекс усташких логора Јадовно није био никаква девијација, већ неизбјежан садржај провођења програма и политике власти Независне Државе Хрватске. Јадовно је операционализација расних закона, важећих закона те државе.

Попис православних архијереја, свештенослужитеља, ђакона, монаха, теолога и богослова убијених у комплексу логора Јадовно*

Андрић Јове Чедомир-Чедо, 25 г., Србин, Дрниш. Теолог. Ухапшен 7. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Бан Никола, 54 г., Србин. Протојереј, катихета у Бјеловару. Ухапшен 21. априла у Бјеловару с 30 својих парохијана. Спроведен у логор Даница и 30. јуна пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Бјеговић Стеве Јован, 31 г., Србин. Родом из Дивосела код Госпића. Свештеник, катихета. Професор вјеронауке у Државној гимназији у Бихаћу. Ухапшен 24. јуна и спроведен у логор у Босанском Петровцу. Пребачен у Госпић 21. јула. Убијен у логору Слана 3. августа.

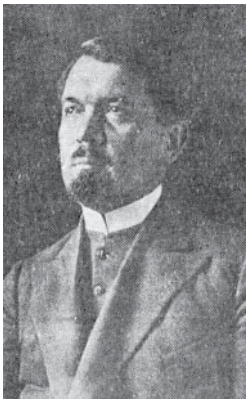

Бан Никола

Бјеговић Стеве Јован

Богуновић Јове Никола, 33 г., Србин, Зрмања, Грачац. Парох у Доњем Лапцу. Ухапшен 15. јуна и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 25. јуна.

Божић Милана Милан, 56 г., Србин, Гламоч. Протојереј, вјероучитель у Сарајеву. Ухапшен у Сарајеву 17. маја и спроведен у затвор у Петриньској улици у Загребу. Одведен у логор Даница, а затим 30. јуна у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Бракус Данило, 30 г., Србин, Залужница, Оточац. Свештеник, парох у Бјелопољу, Кореница. Ухапшен на Ђурђевдан, 6. маја, и спроведен у затвор у Кореници. Усташе су му запалиле браду бензином. Пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 25. јула.

Богуновић Јове Никола

Божић Милана Милан

* У намери да пре осталих ликвидирају „интелектуално и финансијски“ значајније Србе, како би обезглавили национални и верски корпус, усташе су посебну суровост исказали према православним свештеницима, као носиоцима националне и верске мисли, идентитета и традиције. Стога је и *Попис православних архијереја, свештенослужитеља, ђакона, монаха, теолога и богослова убијених у логору Јадовно* издвојен из *Дјелимичног именичног пописа жртава.*

Бркић Ђоке Владимир, 40 г., Србин, Мостар, калуђер. Ухапшен 21. јула. Убијен 5. августа.

Будимир М. Илија, 32 г., Србин, Кулен Вакуф. Свештеник из Црног Луга, Босанско Грахово. Ухапшен крајем маја и затворен у основну школу у Босанском Грахову, одакле је пребачен у Книн, затим у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 14. јуна.

Вујић Никола, 34 г., Србин, Јајце. Богослов. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Вукић Милан, 42 г., Србин, Вера, Плашки. Ухапшен 12. јула и спроведен у Госпић. Бачен жив у јаму на Гргином бријегу 5. августа.

Вучинић Раде Петар, 37 г., Србин, Српске Моравице. Свештеник, члан Црквеног суда у Плашком. Ухапшен 9. јуна и спроведен у затвор у Загреб, одакле је пребачен у логор Даница. Транспортован 30. јуна у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Гаковић Марка Богољуб, 41 г., Србин, Босанска Крупа. Секретар Црквеног суда у Плашком. Ухапшен 17. јуна у Плашком заједно са епископом горњокарловачким Савом. Затворен у стају логорника Јосипа Томљеновића, усташе из сусједства, одакле је 20. јуна у 5 сати изјутра пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 5. августа.

Гашић Ђ. Војислав, 35. г., Србин, Љубија, Приједор. Свештеник, парох у Тутњевцу, Бијељина. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу, одакле је пребачен у Госпић. Бачен жив у јаму на Гргином бријегу 6. августа.

Госпић М. Ђорђе, 46 г., Србин, Градачац. Свештеник, парох у Црњелову, Бијељина. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Гроздanић Саве Ђуро, 30 г., Србин, Понори, Оточац. Свештеник, парох. Ухапшен 26. јула у Понорима. Бачен жив у једну од јама код Јањча 2. августа.

Гроздanић Саве Јован, 27 г., Србин, Госпић, Медак, Радуч. Свештеник. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Бракус Данило

Будимир М. Илија

Вучинић Раде Петар

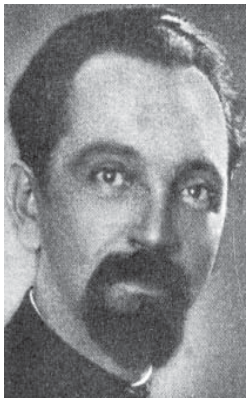

Гаковић Марка Богољуб

Гашић Ђ. Војислав

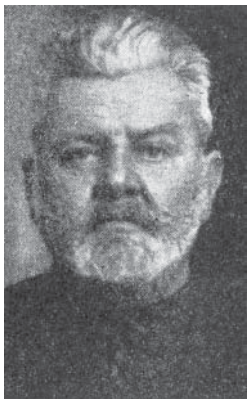

Госпић М. Ђорђе

Грозаднић
Саве Јован

Диклић
Раде Милан

Докмановић
Илије Милан-Љути

Дошен
Мане Милојко

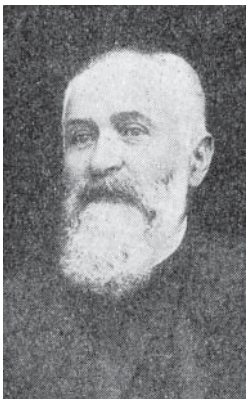

Дујић
П. Владимир

Ђукић
Тодора Милан

Диклић Раде Милан, 34 г., Србин, Старо Село, Оточац. Свештеник, парох у Косињу. Ухапшен 18. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 20. јула.

Докмановић Илије Милан-Љути, 54 г., Србин, Крушевице, Требиње. Протојерej, парох у Плашком. Ухапшен 28. маја и спроведен у огулински затвор, одакле је 9. јуна пребачен у логор Даница. Транспортован у Госпић 30. јуна. Бачен у Шаранову јаму.

Дошен Мане Милојко, 61 г., Србин, Почитељ, Госпић. Свештеник, парох у Почитељу. Ухапшен 16. јуна и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму крајем јуна.

Дујић П. Владимир, 73 г., Србин, Модруш, Огулин. Протојерej, парох и архијерејски намјесник у Српским Моравицама. Ухапшен 13. јуна и спроведен у затвор у Огулин. Пребачен у логор Даница 17. јуна. Транспортован у Госпић 30. јуна. Убијен у логору Јадовно 2. јула.

Ђукић Тодора Милан, 56 г., Србин, Грмуша, Бихаћ. Секретар Епархијског управног одбора у Плашком. Ухапшен 28. јуна и спроведен у огулински затвор, одакле је пребачен у логор Даница. Транспортован у Госпић 30. јуна. Убијен у логору Јадовно 12. јула.

Живадиновић Чедомира Лазар, 37 г., Србин, протођакон, секретар Црквеног суда у Загребу. Ухапшен у мају и спроведен у затвор у Петриньској улици у Загребу, одакле је пребачен у логор Даница. Транспортован у Госпић 30. јуна. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Зимоњић Богдана Петар, 75 г., Србин, митрополит дабро-босански. Рођен у Грахову 24. јуна 1866. Син попа Богдана, јунака херцеговачког устанка из 1875. године. Ухапшен 12. маја и након пет дана спроведен у затвор у Загреб, затим у логор Керестинац. Враћен је у загребачку полицију 15. јуна, одакле је 27. јула транспортован у Госпић. Овдје је мучен и понижаван осам дана. Боравио је на земљи у дворишту госпићке казнионице, а свакога дана су га уставе тјерали да носи цјепанице дрва на леђима и батинама присиљавали да чисти двориште и клозете. Послије свег малтретирања, ударен је мацолом по глави и бачен у Ша-

ранову јаму 5. августа . Тако је окончан мученички живот митрополита Зимоњића, 75-годишњег старца, који је пола вијека проповиједао „брат је мио које вјере био“.

Илић Вучена Илија, 53 г., протојерej, пензионер, Србин. Рођен у селу Рујница, срез Цазин. Побјегао је из Загреба од усташа и склонио се у своје село Рујницу, гдје је ухапшен 6. јуна. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 12. јула.

Јерковић Дмитра Димитрије, 32 г., Србин, Дивосело, Госпић. Свештеник, парох у Широкој Кули код Госпића. Ухапшен 12. априла и затворен у госпићку казниоицу. Убијен у логору Јадовно 5. јула.

Јерковић Милан, 36 г., Србин, Радуч, Госпић. Свештеник, парох. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Јовановић Р. Михаило-Мико, 66 г. Србин. Рођен у Великом Селу, Бијељина. Ухапшен 12. јула у Бијељини. Одвезен аутобусом Благомира Ђукановића у Босанску Рачу, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 5. августа.

Јовић С. Севастијан, 59 г., Србин, јеромонах у Дрнишу. Ухапшен 7. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Усташе су му почупали браду и бркове и отсекли нос и уши. Убијен у логору Јадовно 12. јула.

Катанић Павле, 63 г., Србин, Ступари, Тузла. Протојерej, архијерејски намјесник из Бијељине. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Косановић Теофан, 60 г., Србин, Вера, Плашки. Игуман манастира Гомирје. Ухапшен 9. јуна и спроведен у затвор у Огулину, одакле је пребачен у логор Даница. Транспортован у Госпић 30. јуна. Бачен у Шаранову јаму 25. јула.

Крајновић Ђуре Александар, 18 г., Србин, Бјеловар. Ђак богословије. Убијен у логору Јадовно 31. јула.

Крњевић Луке Душан, 59 г., Србин, Фојница. Протојерej, војни свештеник у Мостару. Ухапшен 20. јула у Мостару и спроведен у

Живадиновић Чедомира Лазар

Митрополит Петар Зимоњић Б. Петар

Илић Вучена Илија

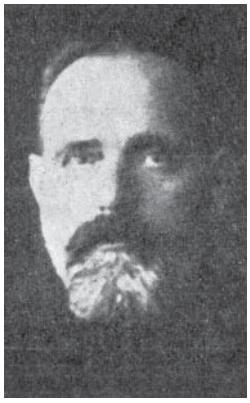

Јовановић Р. Михаило-Мико

Јовић С. Севастијан

Катанић Павле

Косановић
Теофан

Крњевић
Луке Душан

Крњић
Ц. Љубомир

Лаврња
Спасо

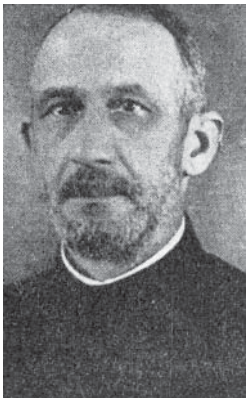

Магарашевић
Д. Јован

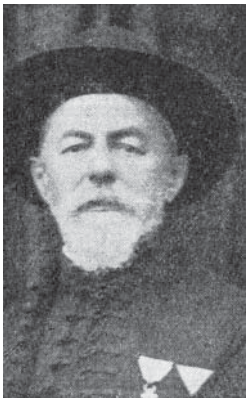

Мајсторовић
Петар

Госпић. Бачен у јаму на Гргином бријегу 5. августа.

Крњић Ц. Љубомир, 32 г., Србин, Осјечани, Грачаница. Свештеник, парох у Броцу код Бијељине. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 28. јула.

Лаврња Спасо, 29 г., Србин, Притока код Бихаћа. Свештеник, парох у Суваји Личкој код Доњег Лапца. Ухапшен 12. јуна. Спроведен у Госпић 19. јуна. Убијен у логору Јадовно 12. јула.

Лалић Јове Богдан, 52 г., Србин, Сарајево. Протојерej и катихета у Сарајеву. Ухапшен 15. јуна и затворен у Богословију у Сарајеву, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Ландуп Пантелија, 29 г., Србин, Рајић, Новска. Свештеник, парох у Стријежевици код Пакраца. Ухапшен на Ђурђевдан, 6. маја, за вријеме свечаног ручка и затворен у Пакрацу. Спроведен у логор Даница, одакле је у јуну пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Магарашевић Душана Јован, 50 г., Србин, Даљ, Осијек. Протојерej, архијерејски намјесник и парох у Тузли. Спроведен у логор Даница 27. маја, одакле је пребачен у логор Јадовно 1. јула. Убијен 2. јула.

Мајсторовић Илије Петар, 71 г., Србин, Боричевац, Доњи Лапац. Протојерej, парох у Личким Дољанима код Доњег Лапца. Ухапшен 15. јуна заједно с болесним сином Милојком и затворен у Доњем Лапцу. Пребачен у Госпић 19. јуна. У казниоици су усташе обојицу звјерски мучили. Одговарајући на питање једног заточеника како издржава муке, младић је кроз усиљени смјех рекао: „Ово није скоро ништа, да нам видиш леђа. Горе је и од овога то што морам гледати душевне патње татине. Чини ми се да би и њему и мени било лакше да смо раздвојени, и да не гледамо муке један другога.“ Проту Петра су усташе објесили 22. јуна у дворишту госпићке казниоице, послије чега су, пред његовим сином и другим заточеницима, у објешено тијело пуцали из пиштоља. Наредног дана су Мајсторовићевог сина Милојка одвели у логор Јадовно и убили.

Мандић Тривуна Милош, 60 г., Србин, свештеник, Грачац. Ухапшен у Грачацу 29. маја. Убијен у логору Госпић 31. маја.

Марин Јове Адам, 55 г., Србин, Копривничка Ријека. Вјероучитељ и парох у Копривници. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница. Транспортован је 30. јуна у Госпић. У загушљивом жељезничком вагону за стоку свештеник Марин је издахнуо, па су га у свануће наредног дана, 1. јула, усташе избацили на отворену пругу.

Марјан Гојка Георгије-Ђуро, 57 г., Србин, Подум, Оточац. Протојерej, парох у Сењу. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Усташе су га 5. августа везали жицом за запрежна кола и одвукли до гробова „сењских жртава“, гдје су га живог спалили.

Марковић Ј. Ристо, 36 г., Србин, Брчево код Брчког. Свештеник, парох у Загонима код Бијељине. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу. Пребачен је у Госпић. Бачен у јаму на Гргином бријегу 28. јула.

Милојевић Ђорђе 33 г., Србин, Нови Пављани, Бјеловар. Свештеник, парох у Новим Пављанима. Ухапшен крајем маја и спроведен у логор Даница, одакле је 30. јуна пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 12. јула.

Насадил Франтишека Станислав, 37 г., Чех, рођен у Чехословачкој, парох у Личкој Јесеници, Огулин. Ухапшен у Плашком. Спроведен у логор Јадовно 20. јуна. Бачен у Шаранову јаму 28. јуна.

Недић Емилијан, 39 г., Србин, јеромонах, сабрат манастира Тавна, Епархија зворничко-тузланска. Спроведен у логор Јадовно 12. јула. Бачен у јаму на Гргином бријегу 28. јула.

Нешковић Тихомир, 27 г., Србин, Вардиште, Бијељина. Свештеник у Јањи код Бијељине. Ухапшен 12. јула и спроведен у Госпић. Бачен у јаму на Гргином бријегу 28. јула.

Обрадовић Т. Павле, 70 г., Србин, Брувно, Грачац. Протојерej, парох у Небљусима код Доњег Лапца. Ухапшен 17. јуна и затворен у Доњем Лапцу, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 28. јуна.

Мандић
Тривуна Милош

Марин
Јове Адам

Марјан
Георгије Ђуро

Марковић
Ј. Ристо

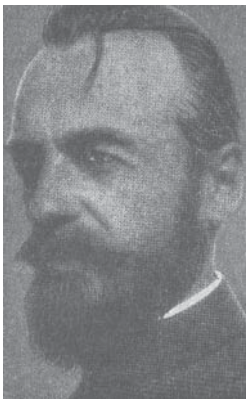

Милојевић
Ђорђе

Насадил
Ф. Станислав

Нешковић
Тихомир

Обрадовић
Т. Павле

Павлица
Јована Илија

Пантелић
Луке Димитрије

Пањковић
Вујдаин

Поповић
Ђ. Стеван

Павлица Јована Илија, 36 г., Србин, Подум, Плашки. Свештеник, парох у Муњави, Огулин. Ухапшен 12. јуна и спроведен у огулински затвор, одакле је пребачен у логор Даница. Транспортован у логор Јадовно 30. јуна. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Пантелић Луке Димитрије, 30 г., Србин, Броц, Бијељина. Свештеник, парох у Чађевици код Бијељине. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу. Пребачен је у Госпић. Бачен у јаму на Гргином бријегу 28. јула.

Пањковић Вујадин, 36 г., Србин, Брлог, Оточац. Свештеник, парох у Дебелом Брду код Коренице. Ухапшен 28. маја и затворен у Буниђу, одакле је спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Петровић-Кошовић Антим, Србин, калуђер, Тавна, Бијељина. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно 15. августа.

Поповић Миленко, 28 г., Србин, Бањалука. Ђакон, вјероучитељ у Бијељини. Ухапшен 12. јула и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 28. јула.

Поповић Ђ. Стеван, 68 г., Србин, Горња Чађавица, Бијељина. Протојерej, парох у Међашима, Бијељина. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у јаму на Гргином бријегу 28. јула.

Рајчевић Јована Милан, 55 г., Србин, Дивосело, Госпић. Протојерej, црквеносудски тужилац у Плашком. Ухапшен 26. маја и спроведен у затвор у огулинској кули, одакле је пребачен у логор Даница. Транспортован у логор Јадовно 30. јуна. Бачен у Шаранову јаму 12. јула. Усташе су у јаму, након што су је силовали, бацили и његову кћер Душанку, која је дошла да види оца.

Рајчевић С. Урош, 28 г., Србин, Мали Хан, Грачац. Свештеник, парох у Могорићу код Госпића. Ухапшен 16. јуна у Могорићу и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 28. јуна.

Рашета Јована Петар, 54 г., Србин, Доњи Лапац. Протојерej, парох у Буниђу код Коренице. Ухапшен 26. маја и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 26. јуна.

Станисављевић Исе Раде, 50 г., Србин, Грачац. Свештеник, парох у Кореници. Ухапшен 1. јула и спроведен у затвор усташког логора у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 25. јула.

Станојевић Јован, 59 г., Србин, Јакшић, Славонска Пожега, протојерej ставрофор, архијерејски намјесник и члан Црквеног суда у Пакрацу. Ухапшен 28. априла. Из пакрачког затвора спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Степанов Саве Јаша, 31 г., Србин, Турија, Бачка. Свештеник, парох III парохије у Плашком. Ухапшен 10. јуна и спроведен у затвор у огулинској кули, одакле је пребачен у логор Даница. Транспортован у логор Јадовно 30. јуна. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Стијачић В. Матија, 58 г., Србин, Клобуци, Требиње. Протојерej, парох у Смиљану, Госпић. Ухапшен на спроводу у Смиљану 12. априла и заточен у госпићку казниоицу. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Стојановић Петра Ђуро-Ђорђе, 22 г., Србин, Шкаре, Оточац. Свештеник, вјероучитељ у Плашком. Ухапшен 17. јуна. Затворен у стају логорника Јосипа Томљеновића, усташе из сусједства, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 12. јула.

Суботин Методије, 62 г., Србин, Бачко Градиште, Игуман, парох врбовски, сабрат манастира Гомирје. Ухапшен 9. јуна и спроведен у затвор у огулинској кули, одакле је пребачен у логор Даница. Транспортован у логор Јадовно 30. јуна. Убијен 12. јула.

Товирац Цвијана Петар, 32 г., Србин, Босански Шамац. Свештеник, парох у Забрђу, Бијељина. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у јаму на Гргином бријегу 2. августа.

Тодоровић Максима Константин, 52 г., Србин, Јања, Бијељина. Свештеник, парох угљевички, Бијељина. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у јаму на Гргином бријегу 2. августа.

Рајчевић
Јована Милан

Рајчевић
С. Урош

Рашета
Јована Петар

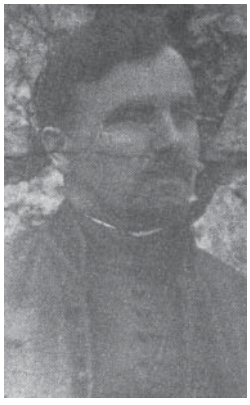

Станисављевић
Исе Раде

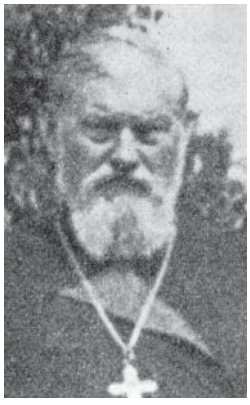

Стојановић
Јован

Степанов
Јаша

Стијачић
В. Матија

Суботин
Методије

Тодоровић
Максима Константин

Товирац
Цвијана Петар

Епископ Сава
Трлајић С. Светозар

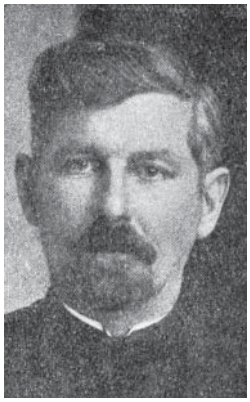

Шкорић
М. Љубомир

Трлајић Стефана Светозар-Сава, 56 г., рођен у Молу код Сенте. Епископ горњокарловачки у Плашком. Ухапшен 17. јуна у Плашком с 13 виђених Срба и тројицом свештеника: Ђуром Стојановићем, Богољубом Гаковићем, и Станиславом Насадилом. Све њих су усташе утјерали у стају усташког логорника Јосипа Томљеновића-Браце, привезали их за јасле, мучили, понижавали и исмијавали. Послије два дана, 19/20 јуна, транспортовани су у Госпић. И овдје је епископ Сава мучен, а онда камионом, уз непрекидно кундачење, одвезен у логор Јадовно. Након свег мрцварења, 5. августа је убијен ударцем мацолом по глави и бачен у Шаранову јаму.

Ћулумовић Антим, 63 г., Србин, Гламоч. Јеромонах, сабрат манастира Тавна. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу, одакле је пребачен у Госпић. Бачен жив у Шаранову јаму.

Ћурчић Ђуре Стеван, 36 г., Србин, Подум, Оточац. Свештеник, парох у Огулину. Ухапшен на Ђурђевдан и затворен у огулинску кулу. Спроведен прво у Карловац, а 22. маја у Вргинмост, затим у Загреб. Одведен у логор Даница 6. јуна. Пребачен у Госпић 30. јуна. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Чуповић Александар, 51 г., Србин, протојерej и архијерејски намјесник у Брачевцима код Ђакова. Ухапшен 23. априла и спроведен у осијечки затвор. Средином јула пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 5. августа.

Чутурић Јован, 45 г., Србин, Угљевик. Свештеник, парох у Великој Обарској код Бијељине. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу. Пребачен је у Госпић. Бачен жив у јаму на Гргином бријегу 2. августа.

Шкорић М. Љубомир, 48 г., Србин, Вршани, Бијељина. Свештеник, парох у Модрану код Бијељине. Ухапшен 12. јула и спроведен у Босанску Рачу, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у јаму на Гргином бријегу 2. августа.

Штрбац Пане Дамјан, 29 г., Србин, Плавно, Книн. Свештеник у Босанском Грахову. Ухапшен 14. јуна и спроведен у затвор у Босанском Грахову, одакле је пребачен у Книн, затим у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Дјелимични именични попис жртава убијених у комплексу усташких логора Јадовно*

БАЊАЛУКА

Алтарац Задика Исак, 32 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Алтарац Самуела Исак, 22 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Алтарац Изидора Јозеф, 29 г., студент, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Алтарац Моше Михо, 29 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Алтарац Калмаиа Саломон, 49 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Атијас Аврама Давид, 32 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Атијас Јозефа Самуел, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Атијас Исака Шимун, 27 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балабан Остоје Душан, 49 г., чиновник, Србин, Бањалука. Ухапшен 12. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Барух Ј. Исак, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Барух Јозефа Саломон, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Баум И. Лавослав, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Билбија Петра Љубо, поглавар среза, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боцарић Ангела Шпиро, 63 г., академски сликар, Србин, Бањалука. Ухапшен 12. јула и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 19. јула.

Будимир Симо, 53 г., пензионер, Србин, Бањалука. Ухапшен 7. маја и након неколико дана спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вајс Јонаса Теодор, трговац, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Димитријевић Ђорђа Ћирил, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Цвије Максим, 33 г., возач, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Елиас Абрахама Исидор, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зеликовић А. Самуел, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зрнић Николе Вукашин-Вуко, 47 г., угоститељ, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кабиљо Арона Елиас, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кордић Лује Мирко, 32 г., трговачки помоћник, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно 12. јула.

Кордић Миле Мирко, 32 г., Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кошчица Ј. Јово, 51 г., срески начелник, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно 12. јула.

Краус Драгутина Александар, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Курузовић Милана Младен, цревар, Србин, Бањалука. Ухапшен 10. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Курузовић Глише Светозар, гостионичар, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

---

* Аутор и издавач су свјесни да овај Дјелимични попис жртава није потпун, што је наведено и у самом наслову, а свакако су се могле поткрасти и погрешке у идентификационим подацима, као и да се неко лице налази на два мјеста, пошто се у изворима нашло и по мјесту рођења и по мјесту из којег је упућено у логор.

Стога молимо читаоце, а посебно потомке и родбину страдалих, као и познаваоце теме и имаоце релевантне грађе, да податке о неуврштеним лицима, као и уочене погрешке, или евентуалне допуне датих података доставе Издавачу.

Ласло М. Игнац, 55 г., ветеринар, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Мајера Абрахам, 60 г., трговац, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Леона Алберт, 31 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Моше Алберт, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Тодораса Задик, трговац, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Леона Изидор, 28 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Слана у јулу.
Леви Јакова Исак, 31 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Тодораса Исак, 29 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно 5. јула.
Леви М. Јозеф, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Моше Леон, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Јакова Мајер, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви И. Мајим, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Мојсија Михаел, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Ш. Мориц, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Задика Рафаел, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Леона Саломон, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Хаима Саломон, 50 г., фризер, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Леви Тодораса Симха, 23 г., Јеврејка, Бањалука. Убијена у логору Јадовно 5. јула.
Лихтенштајн Изакара Јозеф, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Љубанић Стево, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Маестро Мојсија Давид, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Марковић Стојана Михајло-Мићо, 62 г., радник, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно 15. јула.
Монтијас Аврама Давид, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Монтијас Хаима Дудо, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Монтијас Хаима Изидор, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Монтијас М. Исак, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Монтијас Аврама Јозеф, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Монтијас И. Јозеф, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Монтијас М. Леон, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Монтијас Хаима Мошо, 32 г., књиговезац, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Монтијас Х. Рафаел, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Монтијас Аврама Саломон, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Монтијас Хаима Самуел, 34 г., трговац, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Морача Душан, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Моско Абрахама Саломон, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Најбах Бернарда Хуго, 60 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Нахмијас Давида Јозеф, 42 г., трговац, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Нахмијас Самуела Јозеф, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Нахмијас Јозефа Самуел, 23 г., индустријалац, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Нахмијас Јозефа Хаим-Мићо, 37 г., трговац, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Николић Стево, 38 г., Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Папо С. Јозеф, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Папо Сантина Самуел, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Перић Пере Видослав, 54 г., Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Плавшић Илије Богдан, 50 г., трговац, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Полак Фрање Павао, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Полгар Р. Фрањо, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Пољокан Р. Исак, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Пољокан Рафаела Јакоб, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Предић Кристе Душан, трговац, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Розенраух Михајла Адолф, 38 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Рот М. Јосип, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Сабљић Николе Душан, 39 г., возач, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Салом Арона Алберт, 21 г., Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Салом Аврама Арон, 62 г., оптичар и златар, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Салом Берта, 50 г., Јеврејка, Бањалука. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Сарафић Изидора Јозеф, 33 г., Јеврејин, Бањалука. Ухапшен 25. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Смиљанић Лазар, 42 г., Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Сотингер Игнаца Мориц, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Срдић Љубо, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Стајић Ђорђа Богдан, 49 г., срески начелник, Србин, Бањалука. Родом из Сарајева. Убијен у логору Јадовно 26. јула.
Тешановић Митра Ђорђе, 51 г., столар, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Узелац Милан, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Финдрик Ивана Лука, 66 г., учитељ, Хрват, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Херцег М. Леополд, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Хофман М. Филип, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Шева Драго, чиновник, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Шева Илије Лазар, 49 г., лугар, Србин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Штајнер Самуела Андро, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Штајнлауф Давид, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Штајнлауф Хермана Изидор, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Штајнлауф Хаима Израел, 46 г., трговац, Јеврејин, Бањалука. Убијен у логору Јадовно 15. јула.

БАРАЈЕВО

Лакић Милана Душан, 35 г., Србин, Барајево. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.
Царић Васе Алекса, 23 г., Србин, Барајево, Сопот, Ђуринци. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.

БАЧКА ПАЛАНКА

Марцикић Саве Богдан, 42 г., Србин, Бачка Паланка. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић, затим на оток Паг. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.

БЕЛИ МАНАСТИР

Бачванин Уроша Станоје, 51 г., Србин, Бели Манастир, Дарда. Убијен у логору Слана у августу.
Боснић Паје Јован, 51 г., Србин, Бели Манастир, Дарда. Убијен у логору Слана у августу.
Коларевић Сретена Милутин, 31 г., Србин, Бели Манастир, Јагодњак. Убијен у логору Слана у августу.
Стијковић Петра Саво, 35 г., Србин, Бели Манастир, Дарда. Убијен у логору Слана у августу.

БИЈЕЉИНА

Аврамовић Драган, конобар, Србин, Бијељина. Бачен у Вранзину јаму 15. августа.
Алијас Јосипа Самуел, 41 г., Јеврејин, Бијељина. Бачен у Вранзину јаму 15. августа.
Антонић Остоја, Србин, Бијељина, Батковић. Бачен у Вранзину јаму 15. августа.
Бегојев Лазар, надзорник, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Бачен у Вранзину јаму 15. августа.
Бобара ..., Србин, Бјељина. Бачен с још пет чланова породице у јаму Бадањ 15. августа.
Богдановић Ђоко, баштован, Србин, Бијељина. Убијен у логору Јадовно 15. августа.
Богдановић Јово, трговац, Србин, Бијељина, Тавна. Бачен у јаму Бадањ 15. августа.
Бојић Милош, гостионичар, Србин, Бијељина. Ухапшен 23. јуна и спроведен у логор Керестинец, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.
Боснић Обрад, студент, Србин, Бијељина. Бачен у јаму Бадањ 15. августа.
Вајзер Мешулама Леон, 31 г., Јеврејин, Бијељина. Убијен на отоку Пагу у августу.
Вајић Душан, гостионичар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Василић Вајо, ђак, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Василић Ђоке Илија, 61 г., Србин, Бијељина. Убијен на отоку Пагу у августу.
Василић Милан, трговац, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Видаковић Јово, учитель, Србин, Бијељина. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Војаковић Милош, трговац, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Војновић Никола, посједник, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гажић Светозар, надзорник, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Глигоровић Немања, трговац, Србин, Бијељина, Забрђе. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грујичић Јован, Србин, Бијељина, Батковић. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Димић Јован, чиновник, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Докић Ристо, лицитар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Жакула Жарко, банкарски чиновник, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Залић Љубо, опанчар, Србин, Бијељина, Јања. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зарић Љубо, Србин, Бијељина, Јања. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зоричић Светозар, опанчар, Србин, Бијељина. Ухапшен 2. јуна и спроведен Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јаковљевић Жика, Србин, Бијељина, Бродац. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовановић Јоце Илија, 43 г., Србин, Бијељина, Тријешница. Убијен у логору на Пагу августу.

Јовановић Јово, лимар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовановић Љубо, трговачки помоћник, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовановић Никола, гостионичар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовичевић Милисав, пензионер, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кајмаковић Милан, сељак, Србин, Бијељина, Јања, Модран. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Калабић Јованка, Српкиња, Бијељина, Бродац, Даздарево. Ухапшена 22. јула и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Калабић Митра, Српкиња, Бијељина, Бродац, Даздарево. Ухапшена 22. јула и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Кићановић Душан, Србин, Бијељина, Бродац. Ухапшен 5. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кићановић Страхиња, трговац, Србин, Бијељина, Бродац. Ухапшен 5. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Контић Перо, гостионичар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Крсмановић ..., Србин, Бијељина, Јања, Модран. Убијен с још пет чланова породице у логору Јадовно у јулу.

Лазетић Илија, Србин, Бијељина, Јања. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лазић Митра Марко, 43 г., Србин, Бијељина, Велико село. Убијен у логору на Пагу у августу.

Лазић Симо, Србин, Бијељина, Јања. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лукић А. Јован, 42 г., сељак, Србин, Бијељина, Пилице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лукић Ранко-Ранкић, сељак, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Љубојевић Васко, директор банке, Србин, Бијељина. Ухапшен 23. јуна и спроведен у логор Керестинец, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Маринковић Тодора Милан, 43 г., Србин, Бијељина. Убијен у логору на отоку Пагу у августу.

Марковић Тодора Гавро, 45 г., сељак, Србин, Бијељина, Доња Локања. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Марковић Пере Обрен, 34 г., сељак, Србин, Бијељина, Пилице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Марковић Тодора Станко, 50 г., сељак, Србин, Бијељина, Доња Локања. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Марковић Пере Стеван, 41 г., сељак, Србин, Бијељина, Пилице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мијатовић Секула, посједник, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мијатовић Спасоје, трговац, Србин, Бијељина. Ухапшен 23. јуна и спроведен у логор Керестинец, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Милићевић Гавро, сељак, Србин, Бијељина, Тавна, Крчина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Милошевић Јово, трговачки помоћник, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Милошевић Југ, Србин, Бијељина, Бродац, Даздарево. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Милошевић Љубо, надзорник, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Милошевић Никифор, чиновник, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Митић Пере Тошо, 47 г., обућар, Србин, Бијељина. Ухапшен 23. јуна и спроведен у логор Керестинец, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Митровић Бошко, кројач, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мићановић Божо, бравар, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мицић Мићана Јован, 50 г., сељак, Србин, Бијељина, Доња Локања. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мицић Мићана Крсто, 48 г., сељак, Србин, Бијељина, Доња Локања. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мичић Слободан, Србин, Бијељина, Јања. Убијен у логору Јадовно.

Монтилија Јозефа Арон, 46 г., Јеврејин, Бијељина. Убијен у логору на Пагу у августу.

Мршић Максим, сељак, Србин, Бијељина, Тавна, Ченгић. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Наранџић Ристо, опанчар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Николић Милан, опанчар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Николић Стево, бравар, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Николић Цвијета, Српкиња, Бијељина, Бродац, Даздарево. Убијена у логору Јадовно у августу.

Остојић Божо, Србин, Бијељина, Батковић. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Остојић Јово, рудар, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Остојић Мико, гостионичар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Остојић Цвјетина Перо, 28 г., Србин, Бијељина, Доња Локања. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Павловић Милована Перо, 32 г., сељак, Србин, Бијељина, Доња Локања. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Павловић Саве Раде, 28 г., сељак, Србин, Бијељина, Доња Локања. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пајкановић Вуко, опанчар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пантић Јована Младен, 60 г., сељак, Србин, Бијељина, Доња Локања. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пантић Тодор, гостионичар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Перковић Милан, Србин, Бијељина, Јања. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радовановић Петар, приватни чиновник, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радовановић Цвето, сељак, Србин, Бијељина, Забрђе, Коренита. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ранкић Вукашин, чиновник, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ранковић Вукашин, правник, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ранковић Ранко, сељак, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ристић Стево, опанчар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Савић Милана Јован, 58 г., Србин, Бијељина. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Сафранић Милана Урош, 43 г., Србин, Бијељина, Велико село. Убијен у логору на Пагу у августу.

Симанић Митар, 48 г., сељак, Србин, Бијељина, Доња Локања. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Станимировић Станка Михајло, 47 г., Србин, Бијељина, Бродац Доњи. Убијен у логору на Пагу у августу.

Станковић Емилијан, трговац, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Станковић Милош, опанчар, Србин, Бијељина, Јања. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Михајло, књиговођа, Србин, Бијељина. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Станковић Видака Михајло, 46 г., Србин, Бијељина, Јања. Убијен у логору Јадовно у августу.

Стевановић Жарко, Србин, Бијељина, Батковић. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стјепановић Растко, Србин, Бијељина, Јања. Ухапшен 23. јуна и спроведен у логор Керестинец, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Стоисављевић Стеван, пензионер, Србин, Бијељина. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стојановић Светко, опанчар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Татомировић Тихомир, пекар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тејић Мирко, гостионичар, Србин, Бијељина. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тодорић Милош, чиновник, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Томанић Милоша Душан, 37 г., Србин, Бијељина, Велико Село. Убијен у логору на Пагу у августу.

Томанић Живан, бравар, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Томић Пере Неђо, 60 г., сељак, Србин, Бијељина, Доња Локања. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трифковић Јове Петар, 43 г., сељак, Србин, Бијељина, Пилице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Туло Милан, Србин, Бијељина, Јања. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хајдуковић Илија, бравар, Србин, Бијељина, Забрђе, Угљевик. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Хацилазаревић Спасоје, колар, Србин, Бијељина. Ухапшен 23. јуна и спроведен у логор Керестинец, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Цветковић Душан, кројач, Србин, Бијељина. Убијен у логору Јадовно 15. августа.

Цвјетиновић Бранко, кројач, Србин, Бијељина. Убијен у логору Јадовно 15. августа.

Чулоковић ... (један од браће), Србин, Бијељина. Убијен у логору Јадовно у августу.

Чулоковић ... (други од браће), Србин, Бијељина. Убијен у логору Јадовно у августу.

БИЛЕЋА

Алексић Тодор, 63 г., Србин, Билећа. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.

Вукоје Миле Гојко, 29 г., Србин, Билећа, Пађен. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.

Пешут Стево, трговац, Србин, Билећа. Родом из Никшића. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ћорлија Косте Обренија, 36 г., Српкиња, Билећа. У августу одведена из логора Метајна, силована и бачена у јаму Јамина.

Шешелија Николе Саво, 51 г., Србин, Билећа. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.

БИТОЉ

Касорла Јакоба Аврам, 18 г., Јеврејин, Битољ. Убијен у логору Слана у августу.

БИХАЋ

Билбија Илија, Србин, Бихаћ. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Борисављевић Александар, 27 г., пекарски помоћник, Србин, Бихаћ. Ухапшен 20. маја и

спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јуна.

Борисављевић Бошко, стражар, Србин, Бихаћ. Ухапшен 20. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јуна.

Борисављевић Јово, служитель окружног суда, Србин, Бихаћ. Ухапшен 20. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јуна.

Борисављевић Јове Јово, столар, Србин, Бихаћ. Ухапшен 20. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јуна.

Видаковић ..., професор, Србин, Бихаћ. Ухапшен 15. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 4. августа.

Влатковић Петра Душан, 5 г., дијете, Србин, Бихаћ, Лохово. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Војновић Милан, судија, Србин, Бихаћ. Ухапшен 18. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Вујановић Михајло, професор, Србин, Бихаћ. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Вурдеља Ђурана Стеван, 61 г., сељак, Србин, Бихаћ, Врста, Гата. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дадасовић Чедомир, студент, Србин, Бихаћ. Ухапшен 14. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Дракулић Илије Лука, 55 г., сељак, Србин, Бихаћ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Илија, гостионичар, Србин, Бихаћ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Илије Војислав, 48 г., Србин, Бихаћ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илишевић Симо, сељак, Србин, Бихаћ. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Јазић Симе Миле, 56 г., Србин, Бихаћ, Доња Гата. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јанковић Бранко, лугар, Србин, Бихаћ. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јузбашић Милан, 36 г., учитель, Србин, Бихаћ. Родом из Петриње. Ухапшен у априлу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Карановић Божо, сељак, Србин, Бихаћ, Липа, Кула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кесић Петра Мика, 16 г., Српкиња, Бихаћ, Бугар. Силована и убијена у логору Јадовно у августу.

Кнежевић Николе Славко, 33 г., Србин, Бихаћ, Велики Стијењани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Михајла Дане, 13 г., Србин, Бихаћ, Дољани. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ковачевић Раде, Србин, Бихаћ. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Козомарић Жарко, трговац, Србин, Бихаћ. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Козомарић Јово, трговац, Србин, Бихаћ. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кораћ Ђуро, подворник, Србин, Бихаћ. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Максимовић Бранко, пословођа „Бате“, Србин, Бихаћ. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мандић Вељко, инжењер, Србин, Бихаћ. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мандић Михајло, инжењер, Србин, Бихаћ. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Михаиловић Миле Стеван, 61 г., Србин, Бихаћ, Хргар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Наранчић Стојана Драгољуб, 28 г., Србин, Бихаћ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пилиповић Стеван, пензионер, Србин, Бихаћ. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Слободан, банкарски чиновник, Србин, Бихаћ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прица Богдана Ратко, 29 г., Србин, Бихаћ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Продановић Стојана Ристо, 71 г., Србин, Бихаћ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станаревић Лука, трговац, Србин, Бихаћ, Рипач. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Станаревић Луке Свето, трговац, Србин, Бихаћ, Рипач. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стипић Марко, поштански званичник, Србин, Бихаћ. Ухапшен 18. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно .

Сучевић Павао, Србин, Бихаћ. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трбојевић ..., Србин, Бихаћ. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 2. августа.

Финдрик Јована Лука, 55 г., Србин, Бихаћ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хрваћанин Перо, 38 г., сељак, Србин, Бихаћ. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Цвијановић Васо, општински чиновник, Србин, Бихаћ. Ухапшен 22. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

БЈЕЛОВАР

Адлер Калмана Ото, 29 г., Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ајзенштатер Жиге Руди, 20 г., Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Алтштетер Самуела Јулио, 51 г., Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Алтштетер Самуела Мавро, 40 г., Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бакић Косте Александар, 30 г., инжењер шумарства, Србин, Бјеловар. Уредник „Гласа Бјеловара". Ухапшен 20. априла и спроведен у Загреб. Пребачен у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бакић Јован, професор, Србин, Бјеловар. Ухапшен 10. априла и спроведен у затвор у Загребу, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бакић Косте Милан-Баја, 28 г., адвокатски приправник, Србин, Бјеловар. Био секретар ОК КПХ Бјеловар 1938. Ухапшен 20. априла и спроведен у Загреб. Пребачен у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бакић Косте Никола, 25 г., адвокатски приправник, Србин, Бјеловар. Члан КПЈ. Ухапшен 20. априла и спроведен у Загреб. Пребачен у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бакић Косте Слободан-Чачко, 22 г., студент права, адвокатски приправник, Србин, Бјеловар. Био секретар ОК СКОЈ-а Бјеловар 1938. Ухапшен 20. априла и спроведен у Загреб. Пребачен у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бан Гаје Стево, 46 г., Србин, Бјеловар, Краљевац Крижевачки. Убијен у логору Јадовно у августу.

Баста Јован, сељак, Србин, Бјеловар, Тројство, Прокљувани. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Белобрк Перо, адвокат, Србин, Бјеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бјелајац Душан, димњичар, Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Стевана Симо, 60, трговац, Србин, Бјеловар. Ухапшен 9. априла и спроведен у Загреб. Пребачен у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Брауштајн Адела, 61 г., Јеврејка, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Брауштајн Игнаца Бела, 66 г., Јеврејка, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Брауштајн Беле Емил, 18 г., Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Брауштајн Беле Оскар, 34 г., Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вајс Јозефина, Јеврејка, Бјеловар. Убијена у логору Јадовно у августу.

Валановић Лазо, 58 г., Србин, Бјеловар, Тројство, Горње Плавнице. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Васиљевић Никола, Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Великанац Љубомир, Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вујановић Јандро, 52 г., сељак, Србин, Бјеловар, Зрински Тополовац, Домањкуш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујановић Николе Лука, 42 г., сељак, Србин, Бјеловар, Гудовац, Пргомеље. Убијен у логору Јадовно 31. јула.

Вукадиновић Софронија Петар, 39 г., сељак, Србин, Бјеловар, Тројство, Преспа. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно

Вукобрад Ђуре Никола, 47 г., сељак, Србин, Бјеловар, Зрински Тополовац, Домањкуш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукобрад Симе Никола, 46 г., сељак, Србин, Бјеловар, Велике Гредице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вукобратовић Васе Михајло, 37 г., судија, Србин, Бјеловар. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Боже Петар, 62 г., сељак, Србин, Бјеловар, Гудовац, Пргомеље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукојевић Мирка Владимир, 20 г., столарски помоћник, Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вукојевић Мирка Драгутин, 18 г., столарски помоћник, Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Гранцимо Ернеста Ладислав, 38 г., трговац, Јевреjин, Бjеловар. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Грин Ернест, 31 г., Јевреjин, Бjеловар. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Грубић Саве Милан, 54 г., сељак, Србин, Бjеловар. Убиjен на Велебиту 12. августа.

Грубор Стево, гостионичар, Србин, Бjеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Гудунић Иван, Хрват, Бjеловар. Предсjедник четничког удружења у Бjеловару. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Даничић Јандре Стево, 45 г., Србин, Бjеловар, Краљевац Крижевачки. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић 10. јула. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Деспинић Стеве Милош, 38 г., сељак, Србин, Бjеловар, Гудовац, Клокочевац. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Добричић Андрије Васо, 32 г., лугар, Србин, Бjеловар, Гудовац, Стари Пављани. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница. Убиjен у логору Јадовно у јулу.

Ђорђевић Милован, гостионичар, Србин, Бjеловар. Ухапшен 9. априла и спроведен у Загреб. Пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Ђурђевић Јосип, Ром, Бjеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Ђурковић Јове Стево, 40 г., полициjски стражар, Србин, Бjеловар. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Ђурчић Стеван, полициjски чиновник, Србин, Бjеловар. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Екштајн Беле Елвира, 36 г., Јеврејка, Бjеловар. Убиjена у логору Јадовно у августу.

Звонар Стеве Перо, 41 г., стражар, Србин, Бjеловар, Велике Гредице. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница, затим у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Зорић Никола, 31 г., сељак, Србин, Бjеловар, Капела, Горње Гредице. Ухапшен 17. априла и спроведен у Бjеловар. Пребачен у Загреб, затим у логор Даница, па у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Зурна Николе Јово, 30 г., сељак, Србин, Бjеловар, Северин, Ласовац. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница, затим у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Ивановић Ђуре Емил, 34 г., чиновник, Србин, Бjеловар. Убиjен на Велебиту у августу.

Ивановић Стевана Максим, 49г., индустриjалац, Србин, Бjеловар. Ухапшен 24. априла и спроведен у Загреб. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Ивковић Богдан, адвокат, Србин, Бjеловар. Ухапшен 24. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Илинић Стево, сељак, Србин, Бjеловар, Предавац, Подгорци. Ухапшен 24. априла и спроведен у логор Даница, затим пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Јагић Петар, лугар, Србин, Бjеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Јакоповић Миле Душан, 52 г., сељак, Србин, Бjеловар, Капела, Пољанчани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убиjен у логору Јадовно у јулу.

Јакоповић Миле Ђуро, 57 г., сељак, Србин, Бjеловар, Гудовац, Клокочевац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Јаничић Димитрије, Србин, Бjеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Јанковић Пере Симо, 35 г., колар, Србин, Бjеловар, Гудовац, Пргомеље. Убиjен у логору Јадовно 31. јула.

Јасика Раде Милан, 31 г., Србин, Бjеловар, Гудовац, Стари Пављани. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Јелић Милан, 39 г., сељак, Србин, Бjеловар, Гудовац, Клокочевац. Ухапшен 23. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Јелић Милко, Србин, Бjеловар. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Јелић Михајла Томо, 43 г., пекар, Србин, Бjеловар. Убиjен у логору Јадовно 1. августа.

Јеличић Јове Андриja, 27 г., Србин, Бjеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убиjен у логору Јадовно у августу.

Кнежевић Николе Алекса, 50 г., полицијски стражар, Србин, Бјеловар, Стари Пављани. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ковачевић Лазар, адвокат, Србин, Бјеловар. Ухапшен 24. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ковачевић Саво, 42 г., сељак, Србин, Бјеловар, Капела, Горње Гредице. Ухапшен 17. априла и спроведен у Бјеловар, затим у Загреб. Пребачен у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кодић Пере Бранко, 27 г., сељак, Србин, Бјеловар, Гудовац, Клокочевац. Убијен у логору Јадовно 31. јула.

Кодић Павла Ђуро, 45 г., сељак, Србин, Бјеловар, Гудовац, Клокочевац. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 31. јула.

Комленац Стеве Дамјан, 55 г., сељак, Србин, Бјеловар, Северин, Ласовац. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Комленац Стеве Милан, 56 г., сељак, Србин, Бјеловар, Северин, Ласовац. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Комленац Станка Перо, 42 г., Србин, Бјеловар, Галовац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Комленац Станко, Србин, Бјеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Конопљић Јандре Божо, 49 г., сељак, Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Конопљић Стеве Божо, 46 г., сељак, Србин, Бјеловар. Родом из Клокочевца. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Коруга Николе Пајо, 54 г., сељак, Србин, Бјеловар, Капела, Пољанчани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно 31. јула.

Крајновић Ђуре Бранко, 14 г., ђак, Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно 31. јула.

Крашић Михајла Драгољуб, 49 г., сељак, солунски добровољац, Србин, Бјеловар, Гудовац, Клокочевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кунић Душан, Србин, Бјеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лауш Жељко, 20 г., трговац, Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Леви Бранко, 20 г., Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Малојчић Никола, колар, Србин, Бјеловар. Ухапшен 24. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марин Саво, 41 г., трговац, Србин, Бјеловар. Ухапшен 23. априла. У логор Даница спроведен 6. маја, а 16. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мијакић Арсе Ђуро, 55 г., Србин, Бјеловар, Краљевац Крижевачки. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милаковић Здравко, Србин, Бјеловар. Ухапшен 13. априла и спроведен у логор Даница, затим у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Милаковић Никица, сељак, Србин, Бјеловар. Ухапшен почетком августа и спроведен у логор Јадовно, гдје је убијен.

Милаковић Миле Томислав, 44 г., Србин, Бјеловар, Ласовац. Убијен у логору Слана у јулу.

Милинковић Винко, 30 г., сељак, Србин, Бјеловар, Подгорци. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милинковић Ђуре Никола, 26 г., сељак, Србин, Бјеловар, Подгорци. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Милојевић М... (отац), Србин, Бјеловар. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, затим у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 5. августа.

Милојевић М... (син), Србин, Бјеловар. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Милојевић Слободан, студент медицине, Србин, Бјеловар. Убијен и бачен у јаму крај логора Јадовно 2. августа.

Мркшић Симе Лука, Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Мудрић Марка Мишко, 36 г., сељак, Хрват, Бјеловар, Подгорци. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Недић Николе Стеван, 33 г., професор, Србин, Бјеловар. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Новаковић Бранко, 18 г., сељак, Србин, Бјеловар, Капела, Горње Градице. Ухапшен 6. јула и спроведен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Огризовић Илије Миле, 27 г., Србин, Бјеловар, Галовац. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Опачић Луке Душан, 28 г., сељак, Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Орлушић Антонија Бранко, 56 г., Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Ормановић Николе Симо, 55 г., сељак, Србин, Бјеловар, Северин, Беденичка. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Павловић Боже Драгољуб, 48 г., Србин, Бјеловар, Кокинац. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Петровић Бранко, директор банке, Србин, Бјеловар. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Плачковић Митар, Србин, Бјеловар, Пчелић. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Поповић Ђуре Петар, 36 г., сељак, Србин, Бјеловар, Гудовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пријић Глише Раде, 21 г., чиновник, Србин, Бјеловар. Убијен на Велебиту у августу.

Пуховић Антонија Милан, 30 г., Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Раделић Љубомира Андрија, 46 г., трговац, Србин, Бјеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Раделић Младен, 41г., сељак, Србин, Бјеловар, Капела, Горње Градице. Ухапшен 17. априла и спроведен у Бјеловар, затим у Загреб. Пребачен у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ракијаш Тоше Никола, 55 г., Србин, Бјеловар, Краљевац Крижевачки. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ракинић Богдан, 31 г., Србин, Бјеловар. Убијен на Велебиту у августу.

Розенберг Рудолф, 51 г., Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Саболовић Николе Миле, 44 г., сељак, Србин, Бјеловар, Северин, Ласовац. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Селаковић Драгољуб, 40 г., Србин, Бјеловар, Велике Гредице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Сировица Стеве Никола, 48 г., надлугар, Србин, Бјеловар, Велике Гредице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Соколовић Ђуре Миле, 49 г., сељак, Србин, Бјеловар, Северин, Ласовац. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Сомер Павао, 40 г., Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Тадић Никола, сељак, Србин, Бјеловар, Тројство, Прокљувани. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Танђерић Ђорђе, трговац, Србин, Бјеловар, Предавац, Подгорци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Танђерић Марко, трговац, Србин, Бјеловар, Предавац, Подгорци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Танђерић Мирко, 18 г., сељак, Србин, Бјеловар, Предавац, Подгорци. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Тодоровић Стојан, сељак, Србин, Бјеловар, Гудовац, Нови Пављани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Трбојевић Саве Ђуро, 50 г., Србин, Бјеловар, Бачковица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Трбојевић Ђуре Милан, 29 г., Србин, Бјеловар, Кокинац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ћурчић Миле, Србин, Бјеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у Загреб. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ћурчић Миле Стево, 45 г., полицијски стражар, Србин, Бјеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у Загреб. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Фелхер Адолфа Елза, 43 г., Јеврејка, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Фукс Људевит, 58 г., Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хан Игнаца Густав, 39 г., Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хераковић Николе Сава, 43 г., трговац, Србин, Бјеловар. Ухапшен 24. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хераковић Стево, Србин, Бјеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хинић Данила Стево, 44 г., сељак, Србин, Бјеловар, Предавац, Подгорци. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Цагара Душан, Србин, Бјеловар, Тројство, Марковац Тројствени. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, затим пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Царевић Душан, Србин, Бјеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Царевић Ђорђе, Србин, Бјеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Царевић Танасије Станко, 73 г., Србин, Бјеловар, Брезовац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Цигановић Стеве Душан, 51 г., сељак, Србин, Бјеловар, Тројство, Марковац Тројствени. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Црљеница Васе Милан, 27 г., сељак, Србин, Бјеловар, Предавац, Решковци. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шарац Миле, 39 г., сељак, Србин, Бјеловар, Предавац, Подгорци. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шарац Николе Миле, 40 г., сељак, Србин, Бјеловар, Предавац, Подгорци. Убијен у логору Јадовно 31. јула.

Шарац Милутин, 41 г., сељак, Србин, Бјеловар, Гудовац, Клокочевац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шарац Николе Михајло, 40 г., сељак, Србин, Бјеловар, Предавац, Подгорци. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шарац Мате Нико, сељак, Србин, Бјеловар, Предавац, Подгорци. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Швагања Николе Емил, 36 г., Србин, Бјеловар, Драганић Гудовачки. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шешић Томе Јово, 41 г., Србин, Бјеловар, Старе Плавнице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шешић Гојка Стево, 28 г., сељак, Србин, Бјеловар, Гудовац, Клокочевац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шешић Ђоке Стево, 28 г., сељак, Србин, Бјеловар, Гудовац, Клокочевац. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шифтар Стјепан, трговац, народни посланик, Хрват, Бјеловар. Ухапшен у мају и спроведен у Загреб. Пребачен у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шкрбина Ђуре Бранко, учитель, Србин, Бјеловар, Северин, Пупелица. Убијен у логору Јадовно 26. јула.

Шоронда Василије Ђорђе, 29 г., судски званичник, Србин, Бјеловар. Ухапшен 31. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Штерн Јосип, 28 г., правник, Јеврејин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Штрбац Алекса, трговац, Србин, Бјеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Штрбац Марка Јован, 47 г., полицијски стражар, Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Штрбац Лазар, полицајац, Србин, Бјеловар. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шурковић Јове Стево, 40 г., полицијски стражар, Србин, Бјеловар. Убијен у логору Јадовно у августу.

БОСАНСКА ГРАДИШКА

Влаисављевић Раде Вајо, 37 г., Србин, Босанска Градишка, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чачић Чедомир, бријач, Србин, Босанска Градишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

БОСАНСКА ДУБИЦА

Кеча Петра Раде, 32 г., Србин, Босанска Дубица, Суваја. Убијен у логору Слана у августу.

Милутинов Луке Мирко, 32 г., Србин, Босанска Дубица, Равнице. Убијен у логору Слана у августу.

Ракић Глише Стојан, 69 г., Србин, Босанска Дубица, Драксенић. Убијен у логору Слана у августу.

Сатигер Карло, 21 г., Јеврејин, Босанска Дубица. Убијен у логору Слана у августу.

БОСАНСКА КРУПА

Адамовић Илије Милан, 39 г., Србин, Босанска Крупа. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Аничић Ђурђа Срђан, 35 г., Србин, Босанска Крупа. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Аничић Вида Стеван, 45 г., Србин, Босанска Крупа, Перна. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Бајић Станише Ђуро, 40 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бајић Стеве Илија, 51 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Бајић Стеве Илија, 1 г., дијете, Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Бајић Станише Раде, 32 г., жандармеријски поднаредник, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бајић Стеве Раде, Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Бајић Раде Стеван, 27 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Бајић Раде Стево, 15 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Бајић Станише Стојан, 34 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бајић Раде Триве, 25 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Бањац Адама Младен, 20 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бањац Милана Петар, 54 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањац Николе Раде, 40 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бероња Стојше Милован, 29 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Бјелош Мирко, 40 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божинчић Трифуна Јован, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Божић Тривуна Јово, 56 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Јеловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бокан Николе Маринко, 36 г., Србин, Босанска Крупа, Перна. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Борић Миле, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Цркvине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боричић Стојана Милан, 34 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Јеловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будисављевић Спасоје Лазо, 59 г., Србин, Босанска Крупа. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Вајагић Марка Богдан, 20 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Дулиба 8. августа.

Вајагић Раде Душан, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Бачен у јаму Дулиба 8. августа.

Вајагић Лазе Илија, 23 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 12. јула. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Вајагић Стевана Илија, 53 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Ухапшен 20. јула. Бачен у јаму Дулиба 8. августа.

Вајагић Вајкана Јово, 60 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Бачен у јаму Дулиба 8. августа.

Вајагић Марка Рајко, 22 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Дулиба 8. августа.

Вајагић Лазе Ристо, 35 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно 8. августа.

Вајагић Цвијо, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вајагић Лазе Цвијо, 41 г., путар, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Васиљевић Ђорђа Перо, 27 г., Србин, Босанска Крупа. Убијен у логору Јадовно 8. августа.

Вејновић Лазо, 48 г., Србин, Босанска Крупа. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вејновић Млађан, 26 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Мразовац. Ухапшен 20. јула. Бачен у јаму Дулиба 8. августа.

Вражеш Миле Мирко, 37 г., Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вражешевић Милош, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Црквине. Ухапшен 20. јула. Бачен у јаму Дулиба 8. августа.

Вражешевић Милош, 32 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вранковић Милића Богдан, 21 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Ивањска. Бачен у јаму Кијевац 15. августа.

Вранковић Ђурђа Драган, 30 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока. Ухапшен 20. јула. Бачен у јаму Кијевац 15. августа.

Вранковић Ђурђа Љубан, 33 г., сељак, Србин, Босанска Крупа. Бачен у јаму Кијевац 15. августа.

Вранковић Пере Мирко, 33 г., Србин, Босанска Крупа, Ивањска. Бачен у јаму Кијевац 15. августа.

Вукојевић Стеван, 33 г., трговац, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Ухапшен 20. јула. Бачен у јаму Кијевац 8. августа.

Гавриловић Гојко, трговац, Србин, Босанска Крупа, Отока, Баштра. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Душан, 31 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Миле, 46 г., трговац, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Миле Мирко, 21 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Никола, сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока, Махнић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гајић Душан, трговац, Србин, Босанска Крупа, Отока. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гајић Раде Мирко, 21 г., Србин, Босанска Крупа, Ивањска. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Гајић Косте Станко, 29 г., Србин, Босанска Крупа, Ивањска. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Гердијан Ђуре Дмитар, Србин, Босанска Крупа, Главица. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Гердијан Марка Мирко, 23 г., Србин, Босанска Крупа, Ивањска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Глиштра Стојана Стево, 40 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грмуша Стеве Пајо, 30 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Јеловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубор Стевана Раде, 32 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дакић Милана Никола, 48 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока, Глодина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дакић Јове Спасе, 35 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока, Ивањска. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дацијар Николе Ђурађ, 60 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дацијар Тодора Ђурађ, 41 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Јеловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Добројевић Раде, сељак, Србин, Босанска Крупа, Подоран. Убијен у логору Јадовно у августу.

Докић Милана Никола, 44 г., Србин, Босанска Крупа, Ивањска. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Дондур ..., Србин, Босанска Крупа, Бужим, Црквине. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дондур Раде Душан, 32 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дондур Јанка Петар, 40 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дондур Миле Сава, 38 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дондур Лазе Триво, 59 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дражић Раде Анђа, 4 г., дијете, Српкиња, Босанска Крупа, Мразовац. Бачена у јаму Дулиба у августу.

Дражић Раде Милан, 3 г., дијете, Србин, Босанска Крупа, Мразовац. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Дражић Станка Милан, 35 г., Србин, Босанска Крупа, Добросело. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Дражић Стојана Раде, 40 г., трговац, Србин, Босанска Крупа, Отока. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Дражић Раде Сава, 18 г., Српкиња, Босанска Крупа, Мразовац. Силована и бачена у јаму Дулиба у августу.

Дражић Симо, трговац, Србин, Босанска Крупа, Отока. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дражић Раде Стеван, 10 г., дијете, Србин, Босанска Крупа, Мразовац. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Дражић Раде Стоја, 16 г., Српкиња, Босанска Крупа, Мразовац. Силована и бачена у јаму Дулиба у августу.

Дрљача Гојко, сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Матавази. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дрљача Миле Лука, 35 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Дрљача Миле Милан, 19 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Ђукић Петра Велимир, 73 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Грмеч, Пољана. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђунић Стојана Никола, 40 г., Србин, Босанска Крупа, Отока. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Ђунић Давида Станко, 33 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ђунић Вида Стојан, 70 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Живковић Јове Миле, 40 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Живковић Стеве Остоја, 20 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зељковић Јована Дмитар, 49 г., Србин, Босанска Крупа, Перна. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Зељковић Јована Симо, 41 г., Србин, Босанска Крупа, Перна. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Зец Стевана Аћим, 35 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зец Пере Божо, 60 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зец Пере Миле, 32 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зец Петра Никола, 27 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Јеловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зец Јове Перо, 41 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Јеловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зец Стеван, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зец Ђуре Стево, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зец Марка Триво, 18 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Јеловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Иванић Лазо, сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Матавази. Убијен у логору Јадовно у августу.

Иванић Лазо, сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јанковић Јована Бранко, 30 г., Србин, Босанска Крупа, Баштра. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јеличић Лазе Милош, 42 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јерковић Миле Душан, 40 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јерковић Миле Милан, 38 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јерковић Миле Милан, 44 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јерковић Луке Миле, 83 г., пензионер, Србин, Босанска Крупа, Војевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јерковић Миле Перо, 37 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јовичић Никола, сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока, Иванъска. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовичић Николе Урош, 27 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Калуђеровић Станка Стево, 35 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Каран Боже Ђурађ, 55 г., Србин, Босанска Крупа, Љусина. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Каран Миле Стево, 41 г., судски гласник, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Бушевић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Карановић Цвије Божо, 30 г., Србин, Босанска Крупа, Осредак. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Качавенда Луке Мићо, 43 г., Србин, Босанска Крупа, Горињa. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Кецман Благоје, сељак, Србин, Босанска Крупа, Дренова Главица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кецман Раде, сељак, Србин, Босанска Крупа, Дренова Главица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кецман Васо, сељак, Србин, Босанска Крупа, Дренова Главица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Клашња Саве Урош, 50 г., Србин, Босанска Крупа, Горњи Петровићи. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Кљајић Петра Гојко, 27 г., Србин, Босанска Крупа, Осредак. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Кнежевић Гавре Грујо, 28 г., Србин, Босанска Крупа. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Илије Лука, 23 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока, Махнић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Миле Обрад, 71 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока, Махнић. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кнежевић Николе Обрад, 68 г., Србин, Босанска Крупа, Отока. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Ковачевић Ђукана Душан, 45 г., Србин, Босанска Крупа, Пученик. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Косановић Симе Марко, 21 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока, Махнић. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Косановић Миле Никола, 41 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока, Махнић. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Крнетић Стевана Милош, 31 г., Србин, Босанска Крупа, Добросело. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Крнетић Стевана Светозар, 26 г., Србин, Босанска Крупа, Добросело. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Крнетић Стевана Цвијо, 23 г., Србин, Босанска Крупа, Добросело. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Латковић Спасо, 31 г., Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ловрић Николе Јово, 39 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока, Баштра. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ловрић Марко, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ловрић Ђурђа Миливој, 59 г., Србин, Босанска Крупа, Баштра. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ловрић Мирко, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лукач Лазе Богдан, 20 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лукач Јована Милан, 19 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лукић Илија, 65 г., Србин, Босанска Крупа, Перна. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Мајкић Илија, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Варошка Ријека. Убијен у логору Јадовно у августу.

Маријан Обрад, сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Матавази. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марјановић Миле, судски гласник, Србин, Босанска Крупа, Отока, Љусина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марјановић Илије Стојан, 51 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Матијаш Стевана Миле, 71 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Дренова Главица. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Медић Ђуро, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Медић Милан, ковач, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Медић Милош, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ољача Томе Владан, 51 г., Србин, Босанска Крупа, Иваньска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Ољача Милоша Илија, 24 г., Србин, Босанска Крупа, Иваньска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Ољача Мије Мирко, 32 г., Србин, Босанска Крупа, Иваньска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Ољача Ђуре Симо, 25 г., официр, Србин, Босанска Крупа, Отока. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пађен Бранко, сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Матавази. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пађен Бранко, сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пађен Јанка Јанко, 29 г., Србин, Босанска Крупа, Добросело. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Пађен Петра Јанко, 29 г., Србин, Босанска Крупа, Добросело. Убијен у логору Јадовно у августу.

Поповић Божо, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Поповић Раде Драгоје, 32 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Поповић Тривуна Драгоје, 35 г., Србин, Босанска Крупа, Добросело. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Поповић Ђуре Раде, 36 г., Србин, Босанска Крупа, Добросело. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Поповић Раде Раде, 41 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у августу.

Поповић Спасе, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Поповић Драгана Срето, 46 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пргомеља Николе Стево, 31 г., Србин, Босанска Крупа, Добросело. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Равуревић Остоје Божо, 60 г., жандармеријски поднаредник, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радић Божо, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Црквине. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радић Илије Јово, 41 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Јеловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Илије Јово, 38 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Илије Петар, 56 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рашета Раде, сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока, Глодина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рокнић Обрада Богдан, 31 г., Србин, Босанска Крупа, Перна. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Романић Стојана Миле, 46 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Грмеч, Пољана. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Свјетлица Остоје Марко, 35 г., Србин, Босанска Крупа, Ивањска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Секулић Тодора Раде, 60 г., Србин, Босанска Крупа, Врањска. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Сенић Марка Лазо, 45 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Дренова Главица. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Сердар Стојан, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Скендић Ђуре Урош, 27 г., Србин, Босанска Крупа, Перна. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Станковић Милоша Лазо, 27 г., Србин, Босанска Крупа, Ивањска. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Станковић Пере Столе, 38 г., Србин, Босанска Крупа, Средњи Бушевић. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Стевић Стојана Раде, 45 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Стојнић Стевана Раденко, 27 г., Србин, Босанска Крупа, Добросело. Убијен у логору Госпић у августу.

Ступар Станише Миле, 34 г., радник, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ступар Драгана Петар, 37 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока, Баштра. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ступар Јове Стојан, 35 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ступар Миле Стојан, 31 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Добросело. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Татић Душана Васо, 36 г., трговац, Србин, Босанска Крупа, Отока, Глодина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тинтор Мишка Душан, 37 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тинтор Јоје Јово, 55 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тинтор Милош, сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Црквине. Убијен у логору Јадовно у августу.

Тинтор Станка Сава, 49 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Грмеч, Пољана. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тинтор Јоје Стојан, 50 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Томић Никола, сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Бушевић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ћеран Дмитра Марко, 50 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћирић Саво, сељак, Србин, Босанска Крупа, Подоран. Ухапшен и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћулибрк Томе Бранко, 22 г., наредник, Србин, Босанска Крупа, Отока. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ћулибрк Вид, трговац, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Бушевић. Ухапшен и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ћулибрк Илије Милош, 41 г., Србин, Босанска Крупа, Средњи Бушевић. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Ћулибрк Никола, 41 г., трговац, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Бушевић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ћулибрк Тодора Петар, 35 г., Србин, Босанска Крупа, Добросело. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Чојановић Стојана Илија, 33 г., Србин, Босанска Крупа, Варошка Ријека. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Шкорић Ђуре Божо, 28 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Отока. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шкорић Михајла Илија, 41 г., Србин, Босанска Крупа, Иванъска. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Шкорић Мирко, трговац, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Бушевић. Ухапшен 20. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шкорић Симе Никола, 41 г., Србин, Босанска Крупа, Врањска. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Штиковац Марка Бранко, 15 г., ђак, Србин, Босанска Крупа, Језерско. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Штрбац Миле Божо, 45 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у августу.

Штрбац Раде Милан, 25 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Бужим, Стабанца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шукунда Петра Стево, 29 г., сељак, Србин, Босанска Крупа, Велика Рујишка, Јеловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

БОСАНСКИ БРОД

Бурековић Алексе Петар, 38 г., Србин, Босански Брод, Брусница Велика. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дуганџија Ђуре Петар, 17 г., Србин, Босански Брод. Убијен у логору Јадовно у августу.

Којић Јове Милан, 35 г., Србин, Босански Брод, Збориште. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марић Алберта Иво, 33 г., Хрват, Босански Брод. Убијен у логору Јадовно у августу.

Џабић Луке Милан, 63 г., Србин, Босански Брод, Винска. Убијен у логору Слана у августу.

БОСАНСКИ НОВИ

Бабић Марка Миленко, 21 г., кројачки помоћник, Србин, Босански Нови, Босанска Костајница. Ухапшен 23. маја. Спроведен преко Загреба у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бајић Стојана Петар, 47 г., сељак, Србин, Босански Нови, Добрљин, Доње Водичево. Ухапшен 23. маја. Спроведен преко Загреба у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балабан Миле Драган, 38 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балабан Стевана Јово, 22 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балабан Стојана Петар, 46 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балабан Јове Проко, 45 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балабан Стевана Симо, 41 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балабан Проке Стево, 28 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балабан Стевана Стојан, 39 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балабан Јове Тривун, 44 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балтић Стојана Миле, 39 г., Србин, Босански Нови, Масловаре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Благојевић Дмитар, Србин, Босански Нови, Чађавица, Мала Новска Рујишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Благојевић Давида Јово, 40 г., Србин, Босански Нови, Чађавица, Мала Крупска Рујишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Благојевић Лазо, сељак, Србин, Босански Нови, Чађавица, Мала Крупска Рујишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Благојевић Јошана Спасоје, 51 г., сељак, Србин, Босански Нови, Чађавица, Мала Крупска Рујишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бурсаћ Пере Никола, 41 г., сељак, Србин, Босански Нови, Чађавица, Велика Рујишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Васић Милоша Саво, 20 г., радник, Србин, Босански Нови. Ухапшен 23. маја. Спроведен преко Загреба у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујасин Луке Петар, 41 г., Србин, Босански Нови, Радомировац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гак Никола, сељак, Србин, Босански Нови, Чађавица, Мала Новска Рујишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гачић Петра Божо, 46 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гачић Спасе Бранко, 42 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гачић Петра Симо, 45г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гвозден Стевана Васо, 40 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гвозден Спасе Јанко, 27 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Граб Пане Илија, 38 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Граб Пане Марко, 51 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Граб Спасе Никола, 48 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дрљача Јове Гојко, 17 г., ђак, Србин, Босански Нови, Блатна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дрљача Јове Милан, 41 г., Србин, Босански Нови, Блатна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зец Илије Мирко, 21 г., Србин, Босански Нови, Рашће. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зец Петра Никола, 24 г., Србин, Босански Нови, Равница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Иванић Данка Лазо, 40 г., Србин, Босански Нови, Блатна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јајчанин Војина Душан, 18 г., ђак, Србин, Босански Нови, Блатна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Калинић Миле Симо, 83 г., сељак, Србин, Босански Нови, Равнице, Велика Чељавица. Ухапшен 23. маја. Спроведен преко Загреба у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Калинић Симе Петар, радник, Србин, Босански Нови, Равнице, Велика Чељавица. Ухапшен 23. маја. Спроведен преко Загреба у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Капетановић Ђурђа Ђорђе, 40 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Капетановић Луке Тривун, 51 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крнета Ђоке Стојан, 22 г., месар, Србин, Босански Нови, Босанска Костајница. Ухапшен 23. маја. Спроведен преко Загреба у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кунић Пере Станко, 20 г., пекарски помоћник, Србин, Босански Нови, Босанска Костајница. Ухапшен 23. маја. Спроведен преко Загреба у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Личина Гојко, сељак, Србин, Босански Нови, Чађавица, Мала Новска Рујишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лукић Петра Борислав, 52 г., гостионичар, Србин, Босански Нови, Босанска Костајница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љубичић Станка Емануел, 54 г., Србин, Босански Нови. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марин Остоје Обрад, 66 г., Србин, Босански Нови, Блатна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марић Миће Драган, 21 г., радник, Србин, Босански Нови. Ухапшен 23. маја. Спроведен преко Загреба у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милешевић Дмитар, сељак, Србин, Босански Нови, Чађавица, Мала Новска Рујишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пађен Пере Бранко, 40 г., Србин, Босански Нови, Блатна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Раца Ђоко, 46 г., Србин, Босански Нови. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ступар Јашо, 53 г., сељак, Србин, Босански Нови, Чађавица, Мала Новска Рујишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тесла Стојана Никола, 51 г., Србин, Босански Нови, Босанска Костајница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тубић Душан, 59 г., Србин, Босански Нови, Горња Слабиња. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћук Илије Вукашин, 28 г., студент, Србин, Босански Нови. Ухапшен 23. маја. Спроведен преко Загреба у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Умичевић Бојана Бранко, 43 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Умичевић Бојана Никола, 46 г., Србин, Босански Нови, Јошава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чулић Илија, сељак, Србин, Босански Нови, Чађавица, Мала Новска Рујишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

БОСАНСКИ ПЕТРОВАЦ

Басара Симе Славко, 41 г., Србин, Босански Петровац. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Вучковић Јована Милан, 36 г., Србин, Босански Петровац, Крњеуша. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Вучковић Саве Миле, 51 г., Србин, Босански Петровац, Крњеуша. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Зорић Марка Дојчин, 36 г., Србин, Босански Петровац, Крњеуша. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Зорић Илије Милан, 39 г., Србин, Босански Петровац, Крњеуша. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Зорић Петра Милан, 36 г., Србин, Босански Петровац, Крњеуша. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Зорић Јандрије Стојан, 72 г., Србин, Босански Петровац, Крњеуша. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Карановић Стевана Бошко, 36 г., Србин, Босански Петровац, Крњеуша. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Кнежевић Љубомир, 51 г., школски надзорник, Србин, Босански Петровац. Родом из Приједора. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лукач Саве Никола, 58 г., Србин, Босански Петровац, Медено Поље. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Перић Миле Ђорђе, 47 г., Србин, Босански Петровац. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Пећанац Петар, 46 г., Србин, Босански Петровац. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Половина Јове Бранко, 19 г., Србин, Босански Петровац. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Половина Јово, 50 г., Србин, Босански Петровац. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Родић Николе Славко, 21 г., Србин, Босански Петровац, Крњеуша. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Ступар Митра Стојан, 53 г., Србин, Босански Петровац, Крњеуша. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Тубић Јове Драган, 56 г., Србин, Босански Петровац. Бачен у Вранзину јаму у августу.

Чанковић Небојша, 29 г., учитељ, Србин, Босански Петровац. Бачен у Вранзину јаму у августу.

БОСАНСКО ГРАХОВО

Вујаклија Дамјана Перо, 58 г., Србин, Босанско Грахово, Обљај. Убијен у логору Слана у августу.

Јачић Милана Никола, 37 г., Србин, Босанско Грахово, Печенци. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Кошчица Јована Јово, 33 г., Србин, Босанско Грахово. Убијен у логору Слана у августу.

Радуловић Николе Лазо, 31 г., Србин, Босанско Грахово. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радуловић Николе Перо, 33 г., Србин, Босанско Грахово. Убијен у логору Јадовно у августу.

БРИЊЕ

Бањеглав Петра Ђуро, 19 г., сељак, Србин, Брињe, Прокике. Ухапшен 7. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Врзић Ђ. Милан, 26 г., сељак, Србин, Брињe, Прокике, Врзићи. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Врзић Никола, Србин, Брињe, Врзићи. Ухапшен 7. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Врзић П. Перица, 37 г., сељак, Србин, Брињe, Прокике, Врзићи. Ухапшен 6. маја у Брлогу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 25. јуна.

Кнежевић Ђ. Здравко, Србин, Брињe, Прокике. Ухапшен 7. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Кнежевић И. Павао, Србин, Бриње, Прокике. Ухапшен 7. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Кнежевић И. Петар, Србин, Бриње, Прокике. Ухапшен 7. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Кнежевић Ђ. Стево, Србин, Бриње, Прокике. Ухапшен 7. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Маљковић Буде Перица, 41 г., сељак, Србин, Бриње, Лучане. Убијен у Госпићу у јулу.

Хајдуковић Миле Буде, 17 г., сељак, Србин, Бриње, Прокике. Ухапшен 7. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Хајдуковић Михајла Илија, 33 г., ковач, Србин, Бриње, Прокике, Рапајин Дол. Убијен у Госпићу у јулу.

Хајдуковић В. Милош, 43 г., радник, Србин, Бриње, Прокике. Ухапшен 7. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Хајдуковић Б. Никола, Србин, Бриње, Прокике. Ухапшен 7. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Хајдуковић Петра Стојан, 23 г., радник, Србин, Бриње, Прокике. Ухапшен 7. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Чудић И. Стево, 64 г., радник, Србин, Бриње, Прокике, Рапајин Дол. Убијен у Госпићу у јуну.

БРЧКО

Бошковић Васо, сељак, Србин, Брчко, Трамошница, Самаревац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бошковић Тошо, сељак, Србин, Брчко, Трамошница, Самаревац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бухвалд Људевита Цита, 29 г., Јеврејка, Брчко, Босански Шамац. Силована и убијена у логору Слана у августу.

Вујанић Јове Ђоко, 51 г., Србин, Брчко, Босански Шамац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Глигоревић Петра Васо, 57 г., Србин, Брчко, Босански Шамац, Тишина. Убијен у логору Слана у августу.

Грумић Димитрије, трговац, Србин, Брчко, Брезово Поље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ђорђић Гавро, сељак, Србин, Брчко, Брезово Поље. Убијен у логору Слана у августу.

Икић Дако, жељезничар, Србин, Брчко, Босански Шамац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Икић Коста, жељезничар, Србин, Брчко, Босански Шамац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Икић Милана Михајло, 38 г., златар кујунција, Србин, Брчко, Босански Шамац. Рођен у Зворнику. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Малиновић Бранка Александар, 18 г., ђак, Србин, Брчко, Босански Шамац. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Маслић Спасоја Ђоко, 39 г., чиновник, Србин, Брчко, Босански Шамац, Црквина. Убијен у логору Јадовно у августу.

Микичић Васе Константин, 41 г., сељак, Србин, Брчко, Босански Шамац. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Михајловић Јове Михајло, 41 г., угоститељ, Србин, Брчко, Босански Шамац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мишић Михајло, обућар, Србин, Брчко, Брезово Поље. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Николић Илије Александар, 36 г., пекар, Србин, Брчко, Босански Шамац. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Николић Илије Јован, 21 г., кројач, Србин, Брчко, Босански Шамац. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Петровић Лазар, сељак, Србин, Брчко, Брезово Поље. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Розенцвајг Армин, 45 г., Јеврејин, Брчко, Босански Шамац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ружић Анђелка Жарко, 18 г., ђак, Србин, Брчко, Босански Шамац. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Салашки Богдан, општински биљежник, Србин, Брчко, Брезово Поље. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Симикић Ђорђе, сељак, Србин, Брчко, Брезово Поље. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Симикић Митар, сељак, Србин, Брчко, Брезово Поље. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Симић Војислав, трговац, Србин, Брчко, Брезово Поље. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ставрић Тоше Ратко, 21 г., студент, Србин, Брчко, Босански Шамац. Ухапшен 2. авгу-

ста и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Теодоровић Максима Перо, 19 г., сељак, Србин, Брчко, Обудовац. Ухапшен 11. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Товирац Михајла Михајло, 23 г., Србин, Брчко, Босански Шамац, Тишина. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шиканић Симе Стојан, 26 г., кројач, Србин, Брчко, Босански Шамац, Брвник. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шкорић Петра Ђорђе, 46 г., Србин, Брчко, Босански Шамац, Тишина. Убијен у логору Јадовно у августу.

БУГОЈНО

Бајило Ристо, Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бајило Стојанка, домаћица, Српкиња, Бугојно, Доњи Вакуф. Ухапшена у јулу и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Бајило Угљеша, сељак, Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бакић Ковилька, домаћица, Српкиња, Бугојно, Доњи Вакуф. Ухапшена у јулу и с двоје дјеце спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Билкић Младен, гостионичар, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Биљановић Реља, казанџија, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 5. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бодић Никола, служитељ, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бркић Бранко, калајџија, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бркић Недељко, жељезничар, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Будиша Ђуре Дамјан, 40 г., Србин, Бугојно, Растичево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бујак Душан, калајџија, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бујак Ђорђе, калајџија, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вујић Љупка Лука, 33 г., Србин, Бугојно, Ораховљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Јово, чувар казненог завода, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 1. јула. Убијен у логору Јадовно.

Вучић Анђелко, трговац, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Вучић Илија, путар, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Вучић Стево, трговац, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Гламочак Јово, калајџија, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гњатић Михајла Душан, 55 г., Србин, Бугојно. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Драгаљевић Милан, радник, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дучић Обрен, калајџија, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ивица Владо, трговац, Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Ухапшен 21. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ивица Тоде Максо, 49 г., Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ивица Никола, сељак, Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Ухапшен у јулу и са женом и двоје дјеце спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ивичић Ристо, трговац, Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јојповић Никола, обућар, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кадијевић Марко, гостионичар, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Калаба Гавре Драган, 35 г., Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Ухапшен 20. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Куновац Симо, калајџија, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лекић Бранко, обућар, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лекић Јово, радник, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 21. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лекић Славко, кафеџија, Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лугоњић Славко, судски службеник, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 10. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Мијатовић Симо, трговац, Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Милак Пере Ђорђе, 66 г., Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Мицић Бранко, калајџија, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Морача Јове Душан, 33 г., Србин, Бугојно, Гламоч. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ненад Митра Милош, 17 г., Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ненад Митар, пензионер, Србин, Бугојно. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Обад Јове Ристо, 36 г., Србин, Бугојно, Ораховљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Петрић Јове Драган, 38 г., Србин, Бугојно, Ораховљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Поповић Нинка Новица, 33 г., Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Убијен у логору Јадовно у августу.
Праљак Неделько, народни посланик, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Продановић Милана Ристо, 29 г., Србин, Бугојно. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Радић Стевана Михајло, 48 г., Србин, Бугојно, Гламоч. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Сандић Бранко, чувар казненог завода, Србин, Бугојно, Чипуљић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Сандић Симо, чиновник, Србин, Бугојно, Чипуљић. Ухапшен 29. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.
Становчић Јове Гојко, 41 г., Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Станојчић Боже Јово, 71 г., Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Шећеровић Димитрија Душан, 35 г., Србин, Бугојно. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Шешум Илије Љубо, 39 г., Србин, Бугојно, Растичево. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ширић Никола, обућар, Србин, Бугојно, Доњи Вакуф. Убијен у логору Јадовно у августу.

БУЗЕТ

Шакић Луке Петар, 24 г., Србин, Бузет, Сењ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ВАЉЕВО

Манојловић Борислав, 54 г., Србин, Ваљево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ВАРАЖДИН

Голден рођ. Елис Ерика, 37 г., Јеврејка, Вараждин. Силована и убијена у логору Слана у августу.
Голдшмит Хедвига, 63 г., Јеврејка, Вараждин. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Гостл Артура Валтер, 27 г., Јевреј, Вараждин, Вараждинске Топлице. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лихт Вилима Адолф, 51 г., Јевреј, Вараждин, Златар Бистрица. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Мајлендер Оскара Бранко, 10 г., Јевреј, Вараждин, Вараждинске Топлице. Убијен у логору Јадовно 8. августа.
Мајлендер Алберта Оскар, 32 г., Јевреј, Вараждин, Вараждинске Топлице. Убијен у логору Јадовно 8. августа.
Мајлендер Анхалзер Ружа, 38 г., супруга Оскарева, Јеврејка, Вараждин, Вараждинске Топлице. Убијена у логору Јадовно 8. августа.
Миланић Златко, 42 г., Јевреј, Вараждин, Виница. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Нојбергер Драго, 24 г., Јевреј, Вараждин, Петријанац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Розенберг Рудолфа Роберт, 15 г., Јевреј, Вараждин, Вараждинске Топлице. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Штерн Јосипа Милан, 31 г., Јевреј, Вараждин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ВИДЕМ – КРШКО

Фукс Фрида, 49 г., Јеврејка, Видем-Кршко, Немшка Гора. Убијена у логору Слана у августу.

ВИНКОВЦИ

Алдан Лавослава Мирослав, 36 г., Јевреј, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Бањеглав ..., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Бањеглав Јово, Србин, Винковци. Ухапшен 9. маја и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањановић Миливој, Србин, Винковци, Ориолик. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Божић Ђоко, Србин, Винковци, Ориолик. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Боровац Илије Марко, 29 г., Србин, Винковци, Привлака. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Велхелн М. Густав, 38 г., Јеврејин, Винковци. Убијен у логору Слана у августу.
Вујновић ..., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дабовић ..., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дмитровић Саво, Србин, Винковци, Ориолик. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ђомлија Марка Симо, 47 г., жељезничар, Србин, Винковци. Родом из Мирковаца. Ухапшен 8. маја и спроведен у логор Даница, одакле је 30. јуна пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ернштајн Ернеста Лео, 20 г., Јеврејин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Железника Васе Радивој, 27 г., радник, Србин, Винковци. Родом из Гламочана (Бањалука). Ухапшен у мају и спроведен у Загреб. Пребачен 5. јуна у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.
Јанковић Петар, Србин, Винковци, Ориолик. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Јовановић Драгомир, Србин, Винковци, Ориолик. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Кљајић Миливој, Србин, Винковци, Ориолик. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Копчалић Раде, Србин, Винковци, Ориолик. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Кукољ Живко, Србин, Винковци, Ориолик. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Кукољ Милан, Србин, Винковци, Ориолик. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лауфер Јулија Јоне, 36 г., Јеврејин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лучанин Матије Душан, 23 г., Србин, Винковци, Ориолик. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Маликовић В. Јован, Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Манојловић ..., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Манојловић Драгића Борислав, 55 г., трговац, Србин, Винковци, Нијемци. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.
Милашиновић Ђорђа Богдан, 56 г., лијечник, Србин, Винковци. Ухапшен у мају. Спроведен у логор Даница 28. маја, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Милојевић ..., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Наранџић ..., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Недић Бранка Љубомир, 43 г., Србин, Винковци, Привлака. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Нинић Еремије Војин, 47 г., Србин, Винковци, Габош. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Пејновић ..., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Покрајац Никола, 45 г., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Поштић ..., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Радуловић Голуба Бранко, 21 г., Србин, Винковци, Нијемци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Савић Луке Стево, 31 г., Србин, Винковци, Вођинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Савић Марка Стево, 32 г., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Свилар Стојана Новак, 33 г., полицијски службеник, Србин, Винковци. Родом из Пећана (Кореница). Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.
Станковић Митра Славко, 45 г., трговац, Србин, Винковци, Ориолик. Ухапшен 10. маја и спроведен у Загреб. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Теодосић Танасије Славко, 50 г., бријач, Србин, Винковци. Родом из Лежимира (Сремска Митровица). Ухапшен 29. маја и спроведен у Загреб. Пребачен 5. јуна у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.
Тепавац ..., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Хабермак Јулија Драгутин, 37 г., Јеврејин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Шрајер Леополда Бартол, 64 г., сељак, Јеврејин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Шумановац Ђорђа Јован, 36 г., Србин, Винковци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ВИРОВИТИЦА

Алтслитер Драго, Јеврејин, Вировитица. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Аничић Ђуре Милутин, 35 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница, Стара Кривај. Ухапшен 6. јуна и спроведен у логор Даница.

Пребачен у логор Јадовно, гдје је убијен у јулу.

Давидовић Стевана Лазо, 35 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница, Нова Кривача. Ухапшен 11. маја и спроведен у логор Даница. Пребачен у логор Јадовно, гдје је убијен у јулу.

Добрић Ивкара Јово, 34 г., Србин, Вировитица, Јасенаш. Ухапшен у априлу. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Добровић Никола, сељак, Србин, Вировитица, Сухопоље, Јасенаш. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Живковић Јове Миланко, 41 г., сељак, Србин, Вировитица, Орашац. Ухапшен 11. априла и касније спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу

Жигић Игњатије Јандрија, 38 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница, Нова Кривача. Ухапшен 11. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жигић Теје Радоје, 32 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница, Нова Кривача. Ухапшен 11. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жигић Игњатије Стево, 45 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница, Нова Кривача. Ухапшен 11. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Затезало Петар, жељезничар, Србин, Вировитица. Родом из Доњих Дубрава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанић Саве Радоје, 27 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница. Ухапшен 8. августа и спроведен у логор Јадовно, гдје је убијен.

Косановић Станко, 35 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница, Нова Кривача. Ухапшен 11. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу

Лазић Дејан, 30 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница, Стара Кривача. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу

Лихтнер Јосипа Влатко, 21 г., Јеврејин, Вировитица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миросављевић Мирослав, Србин, Вировитица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Плачковић Стеве Дмитар, 40 г., сељак, Србин, Вировитица, Сухопоље, Пчелић. Ухапшен 20. јула и спроведен у логор Даница код Копривнице, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Плачковић Томислав, 35 г., сељак, Србин, Вировитица, Сухопоље, Пчелић. Ухапшен 20. јула и спроведен у логор Јадовно, гдје је убијен.

Поповић Вукашина Владимир, 36 г., Србин, Вировитица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајчевић Момчило, Србин, Вировитица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајчевић Симо, брат Момчилов, Србин, Вировитица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Солар Бранко, 38 г., сељак, Србин, Вировитица, Сухопоље, Пчелић. Ухапшен 20. јула и спроведен у логор Јадовно, гдје је убијен.

Срдић Стевана Дмитар, 43 г., Србин, Вировитица, Пчелић. Убијен у логору Јадовно у мају.

Стемај Јосипа Ладислав, 31 г., Јеврејин, Вировитица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трбојевић Драгиша, 34 г., сељак, Србин, Вировитица, Сухопоље, Пчелић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ускоковић Павла Божо, 34 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница. Убијен у логору Јадовно 8. августа.

Ускоковић Томе Душан, 41 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ускоковић Теје Љубан, 41 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ускоковић Станко, 36 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница. Убијен у логору Јадовно 8. августа.

Црнобрња Јандре Ђорђе, 19 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница, Стара Кривача. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Црнобрња Проке Раде, 30 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница, Нова Кривача. Ухапшен 11. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвикић Јован, сељак, Србин, Вировитица, Сухопоље, Јасенаш. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чубрић Никола, сељак, Србин, Вировитица, Сухопоље, Јасенаш. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкорић Љубан, 36 г., сељак, Србин, Вировитица, Пивница, Нова Кривача. Ухапшен 11. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ВИСОКО

Андрић Милош, сељак, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 19. августа.

Бакарац Вито, сељак, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Беланчић Душан, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Билбија Милош, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Бјеладиновић Душан, срески пристав, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Божановић Трифун, Србин, Високо, Какањ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Букарац Обрен, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Васиљевић Јово, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа. Бачен у јаму на Плочама 18. августа.

Вукичевић Ђоко, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа. Бачен у јаму на Плочама 18. августа.

Гаврић Михајло, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Голднер ..., доктор, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гошић Бошко, берберин, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Гуњевац Душан, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дабић Бранко, жељезничар, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дабић Митар, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Данон Марио, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Данон Саломон, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Данон Хадим, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Демајо Абрам, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дубљевић Милутин, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурђевић Панте, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурђевић Перо, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ерић Миле, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Жалица Милош, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа. Бачен у јаму на Плочама 18. августа.

Звијерац Милан, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа. Бачен у јаму на Плочама 18. августа.

Јагнучић Љубо, студент, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јовашевић Секула, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кабиљо Брацо, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кабиљо Елијас, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кабиљо Јожи, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Карајовановић Михаило, поштар, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Карић Гојко, трговац, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кнежевић Јово, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ковачевић Владо, срески школски надзорник, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Косановић Богдан, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кузмановић Ристо, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лалић Корнелије, чиновник финансијске дирекције, Србин, Високо. Родом из Сарајева. Убијен у логору Јадовно у августу.

Малић Васо, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мирковић Богдан, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Монтиљо Камило, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Монтиљо Сумби, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Николић Миле, електричар, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пајкић Мирко, жељезничар, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пантић Јакица, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пантић Спасоје, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пантић Томо, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Папо Маркус, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Перера Јосиф, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Перишић Свето, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Славко, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Рабинер Јожа, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Спасојевић Велько, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стојић Богдан, срески начелник, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Танасковић Милош, 20 г., Србин, Високо. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Тодоровић Лазо, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа. Бачен у јаму на Плочама 18. августа.

Ћуђо Јосиф, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ћуђо Мумтар, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чавић Никола, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шајбер Лаци, Јеврејин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шијак Миле, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шијак Урош, Србин, Високо. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шотра Милан, гостионичар, Србин, Високо. Убијен у логору Јадовно у августу.

ВИШЕГРАД

Баранац Антонија Јован, 33 г., сељак, Србин, Вишеград, Црнчићи. Убијен у логору Слана у августу.

Благојевић Станка Лазо, 43 г., сељак, Србин, Вишеград, Рујишта. Убијен у логору Слана у августу.

Глишић Крсте Алекса, 41 г., Србин, Вишеград. Убијен у логору Слана у августу.

Ђокић Неђе Ратомир, 20 г., Србин, Вишеград. Убијен у логору Слана у августу.

Живковић Михајла Дејан, 26 г., Србин, Вишеград. Ухапшен 6. августа. Бачен у јаму Близница 18. августа.

Кацо Илије Милутин, 44 г., Србин, Вишеград. Убијен у логору Слана у августу.

Марковић Јосифа Јандрија, 31 г., Србин, Вишеград. Убијен у логору Слана у августу.

Папо Исака Естера, 21 г., Јеврејка, Вишеград. Силована у логору Матејна и убијена у логору Слана у августу.

Росић Дионисије, Србин, Вишеград. Убијен у логору Слана у августу.

Танасковић Славко, Србин, Вишеград. Ухапшен 1. августа. Бачен у јаму на Велебиту 18. августа.

Тушевљак Славко, Србин, Вишеград. Ухапшен 6. августа. Бачен у јаму Близница 18. августа.

ВЛАСЕНИЦА

Алтарац Санте Јозеф, 33 г., Јеврејин, Власеница. Убијен у логору Слана у августу.

Блашковић Ђорђе, шеф жељезничке станице, Србин, Власеница, Хан Пијесак. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бобар Марка Здравко, 25 г., Србин, Власеница. Бачен у јаму Близница 18. августа.

Војновић Драган, гостионичар, Србин, Власеница, Хан Пијесак. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовић Јосифа Перо, 51 г., Србин, Власеница, Угљевик, Доња Трнава. Бачен у јаму Близница 18. августа.

Лакић Илије Михајло, 46 г., Србин, Власеница, Угљевик, Доња Трнава. Бачен у јаму Близница 18. августа.

Маринковић Тодора Милан, 34 г., Србин, Власеница, Угљевик, Доња Трнава. Убијен у логору Слана у августу.

Марковић Бошко, Србин, Власеница. Бачен у јаму Близница 18. августа.

Маскијевић Десимир, ђак, Србин, Власеница. Ухапшен 28. јула. Убијен у логору Слана у августу.

Маскијевић Чедо, опанчар, Србин, Власеница. Ухапшен 28. јула. Убијен у логору Слана у августу.

Мијатовић Максима Перо, 41 г., Србин, Власеница, Угљевик. Убијен у логору Слана у августу.

Мичић Ђоко, гостионичар, Србин, Власеница. Ухапшен 28. јула. Убијен у логору Слана у августу.

Николић Стевана Душан, 30 г., Србин, Власеница, Угљевик. Убијен у логору Слана у августу.

Остојић Чедо, гостионичар, Србин, Власеница. Ухапшен 28. јула. Убијен у логору Слана у августу.

Стевановић Маријана Милић, 61 г., Србин, Власеница, Угљевик, Доња Трнава. Ухапшен 28. јула. Убијен у логору Слана у августу.

ВОЈНИЋ

Басара Миле Милош, 44 г., ложач на жељезници, Србин, Војнић, Утиња, Подседло. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Богуновић Глише Јанко, 39 г., жељезничар, Србин, Војнић, Утиња, Поповић Брдо. Ухапшен 21. јула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Војновић Перо, 25 г., сељак, Србин, Војнић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вујић Јосифа Глишо, 44 г., лугар, Србин, Војнић, Тушиловић, Брезова Глава. Ухапшен 23. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукобрат Ђуре Никола, 53 г., сељак, Србин, Војнић, Мрачај Крстињски. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Генераловић Марка Јово, 47 г., Србин, Војнић, Тушиловић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Годић Раде Милош, 42 г., ложач на жељезници, Србин, Војнић, Утиња, Утиња Врело. Ухапшен 25. јула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дракулић Стојана Данило, 57 г., лугар, Србин, Војнић, Тушиловић, Окић. Ухапшен 10. јула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивошевић Милића Јанко, 43 г., жељезничар, Србин, Војнић, Утиња, Ивошевић Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Карамарковић Милоша Петар, 45 г., Србин, Војнић, Кестеновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кривокућа Петра Драган, 35 г., ложач на жељезници, Србин, Војнић, Утиња, Мањеровић Село. Ухапшен 25. јула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лукић Луке Петар, 48 г., сељак, Србин, Војнић, Крстиња, Гејковац. Члан КПЈ од 1921. Ухапшен 2. јула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мамула Илије Ђорђе, 54 г., службеник, Србин, Војнић, Крњак. Ухапшен 4. јула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милковић Боже Стеван, 47 г., Србин, Војнић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Михајловић Стеве Јанко, 58 г., сељак, Србин, Војнић, Крњак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мркић Петра Божо, 28 г., сељак, Србин, Војнић, Бреборница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Никшић Михајла Бранко, 22 г., Србин, Војнић, Кланац Перјасички. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Новаковић Раде Миле, 29 г., сељак, Србин, Војнић, Војишница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Опачић Марка Драгић, 34 г., сељак, Србин, Војнић, Тушиловић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Павла Миле, 51 г., сељак, Србин, Војнић, Клокоч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Ђуре Милица, 20 г., поштарица, Српкиња, Војнић, Кнежевић Коса. Силована и убијена у логору Јадовно 26. јула.

Петровић Петра Урош, 37 г., сељак, Србин, Војнић, Тушиловић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић-Глумичић Николе Ката, 45 г., сељанка, Српкиња, Војнић, Војнићки Грабовац. Убијена на Велебиту у јулу.

Половина Саве Никола, 37 г., сељак, Србин, Војнић, Ново Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Полојац Марка Урош, 35 г., сељак, Србин, Војнић, Тушиловић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Миле Никола, 35 г., сељак, Србин, Војнић, Иванковић Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Реља Рајка Стево, 27 г., лугар, Србин, Војнић, Тушиловачки Церовац. Ухапшен 27. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Секулић Мојсија Михајло, 43 г., сељак, Србин, Војнић, Перјасица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Сужњевић Душан, 33 г., сељак, Србин, Војнић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Томић Стевана Саво, 39 г., столар, Србин, Војнић, Крњак. Одведен у логор Даница 20. маја, затим пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Усорац Петра Јован, 40 г., кондуктер, Србин, Војнић, Утиња, Горња Требиња. Ухапшен 26. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ВРБОВЕЦ

Вуксан Јове Милан, 36 г., Србин, Врбовец, Стари Глог. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивановић Ђуре Емилија, 37 г., Српкиња, Врбовец. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Комадина Максима Јован, 42 г., Србин, Врбовец, Болч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мисирача Стеве Ђуро, 51 г., Србин, Врбовец, Болч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мисирача Васе Емил, 40 г., Србин, Врбовец, Болч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Црнојевић Максима Пантелија, 53 г., Србин, Врбовец, Болч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шарац Михајла Јово, 55 г., Србин, Врбовец, Болч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шешић Томе Михајло, 53 г., Србин, Врбовец, Болч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шиљак Николе Милан, 27 г., Србин, Врбовец, Болч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шиљак Ђуре Стојан, 45 г., Србин, Врбовец, Болч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ВРГИНМОСТ

Аџиновић Раде Миле, 47 г., службеник у банци, Србин, Вргинмост. Одведен 6. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Аџиновић Петра Стојан, 38 г., сељак, Србин, Вргинмост, Батонова Коса. Одведен 10. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Жарко, 43 г., шумар, Србин, Вргинмост. Одведен 6. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бакић Павла Станица, 36 г., сељанка, Српкиња, Вргинмост, Перна. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Баста Остоја, 36 г., Србин, Вргинмост, Старо Село. Ухапшен 22. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Батало Илије Дмитар, 32 г., трговац, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 18. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Батало Драган, опанчар, Србин, Вргинмост. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Батало Петра Драган, 18 г., димњичар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Батало Илије Илија, месар, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Батало Јована Илија, месар, Србин, Вргинмост. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Батало Нинка Јанко, 31 г., колар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Батало Стојана Матија, 42 г., сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Батало Петра Милан, 25 г., сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Батало Илије Миле, 35 г., опанчар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Батало Матије Милош, 18 г., ђак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Батало Матије Мирко, 38 г., службеник, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Батало Млађан, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Батало Нинка Никола, 33 г., сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Батало Николе Нинко, 59 г., сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бијелић Милоша Матија, 63 г., столар, Србин, Вргинмост, Грељани. Одведен 27. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Бијелић Николе Миле, 38 г., звонар у цркви, Србин, Вргинмост, Грељани. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бијелић Симе Светозар, 43 г., сељак, Србин, Вргинмост, Грећани. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Богдановић Павла Миле, 41 г., сељак, Србин, Вргинмост, Воркапић Село. Одведен 10. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у Јадовну у августу.

Брковић Милоша Никола, 38 г., сељак, Србин, Вргинмост, Пецка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Брујић Петра Миле, 48 г., сељак, Србин, Вргинмост, Трстеница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Брујић Миле Симо, 29 г., лугар, Србин, Вргинмост, Голиња. Ухапшен у Кључу (Босна). Убијен у логору Јадовно у јулу.

Брујић Миле Стево, 28 г., сељак, Србин, Вргинмост, Голиња. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Павла Стојан, 33 г., сељак, Србин, Вргинмост, Подгорје. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бусић Дмитра Душан, 45 г., сељак, Србин, Вргинмост, Воркапић Село. Одведен 7. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Војновић Гаје Вујо, 59 г., сељак, Србин, Вргинмост, Воркапићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Војновић Марка Милан, 37 г., сељак, Србин, Вргинмост, Блатуша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Војновић Милоша Миле, 45 г., лугар шумарије Плитвички Љесковац, Србин, Вргинмост, Црни Поток. Одведен 30. јула у Госпић. Убијен логору Јадовно у августу.

Воркапић Луке Јован, 46 г., сељак, Србин, Вргинмост, Воркапићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Воркапић Миле Љубан, 31 г., месар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Воркапић Стевана Милан, 25 г., сељак, Србин, Вргинмост, Воркапић Село. Одведен 10. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Воркапић Стојана Никола, 49 г., сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Воркапић Богдана Славко, 32 г., сељак, Србин, Вргинмост, Воркапићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Воркапић Симе Стојан, 45 г., трговац, Србин, Вргинмост, Воркапић Село. Одведен 7. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Врга Раде Петар, 25 г., сељак, Србин, Вргинмост, Подгорје. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врга Павла Стеван, 33 г., сељак, Србин, Вргинмост, Подгорје. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујановић Теше Симо, 51 г., сељак, порески извршитељ, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукић Милан, Србин, Вргинмост. Ухапшен 6. маја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучинић Петар, Србин, Вргинмост. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Габрић Миле Милан, 39 г., жељезнички радник, Србин, Вргинмост, Славско Поље. Одведен 6. јуна у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гвоздић Михајла Милош, 40 г., сељак, Србин, Вргинмост. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гвојић Симе Јосиф, 68 г., сељак, Србин, Вргинмост, Брњавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гушић Милан, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гушић Раде, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Девић Петра Драган, 26 г., сељак, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Девић Гаје Раде, 54 г., сељак, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дивић Станка Јован, сељак, Србин, Вргинмост, Пољани. Одведен 15. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Дивић Стојан-Ћока, сељак, Србин, Вргинмост, Пониквари. Одведен 15. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Диклић Милан-Мишо, сељак, Србин, Вргинмост. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Добрић Стојана Илија, 23 г., сељак, Србин, Вргинмост, Пониквари. Одведен 15. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Докмановић Милан, Србин, Вргинмост. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Драгојевић Адама Душан, 61 г., сељак, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 15. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Драгојевић Марко, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 15. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Драгојевић Јандре Раде, 60 г., лугар у пензији, Србин, Вргинмост, Подгорје. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Дражић Васе Вукашин, 41 г., сељак, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дуић Владимир, Србин, Вргинмост. Одведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Живковић Танасија Станко, 32 г., сељак, Србин, Вргинмост, Бовић. Одведен 8. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жиљак Мирка Вјекослав, 40 г., учитељ, Хрват, Вргинмост, Ласиња. Прије рата је водио друштво „Соко“. Одведен 25. априла у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жутић Милоша Матија, 40 г., месар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Жутић Јована Милош, 47 г., сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 5. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Жутић Марка Милош, 44 г., сељак, Србин, Вргинмост, Воркапићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жутић Станко, 18 г., ђак, Србин, Вргинмост, Кирин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зец Павла Васо, 46 г., сељак, Србин, Вргинмост, Стипан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Злокас Васиљ, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Злокас Станка Миле, 32 г., сељак, Србин, Вргинмост, Грељани. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Злокас Милош, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Злокас Никола, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Злокас Станка Перо, 41 г., сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Злокас Симо, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зорић Ђуро, пензионер (лугар), Србин, Вргинмост, Славско Поље. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зорић Марка Ђуро, 46 г., лугар, Србин, Вргинмост, Цреварска Страна. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивковић Марка Мирко, 34 г., жељезничар, Србин, Вргинмост. Одведен 6. јуна у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Јакшић Раде Душан, 39 г., сељак, Србин, Вргинмост, Батинова Коса. Ухапшен 6. маја, на Ђурђевдан. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јакшић Милан, 20 г., радник, штрикер, Србин, Вргинмост. Одведен 6. јуна у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Јакшић Петра Мирко, 34 г., сељак, Србин, Вргинмост, Пољани. Ухапшен 6. маја, на Ђурђевдан. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Јањанин Николе Стојан, 53 г., сељак, Србин, Вргинмост, Грељани. Ухапшен 26. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Јарковић Миле Стојан, 48 г., сељак, Србин, Вргинмост, Катиновац. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Кљајић Николе Мирко, 38 г., сељак, Србин, Вргинмост, Перна. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Кљајић Николе Мирко, 44 г., сељак, Србин, Вргинмост, Маличка. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Кљајић Миле Петар, 29 г., сељак, Србин, Вргинмост, Перна. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Коњевић Душан, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Ухапшен 6. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Коркут Милош, 19 г., обућарски радник, Србин, Вргинмост, Кирин. Ухапшен 13. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кошутић Стојана Стојан, 63 г., гостионичар, Србин, Вргинмост, Славско Поље. Ухапшен 6. маја, на Ђурђевдан, и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Крагуљац Станка Миле, 29 г., сељак, Србин, Вргинмост, Чемерница. Ухапшен у Топуском 25. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Красуља Радован, лугар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лакић Јово, граничар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лалић Миле Јован, 40 г., сељак, Србин, Вргинмост, Пониквари. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лалић Миле Јован, 42 г., службеник, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Летица Саве Миле, 39 г., сељак, Србин, Вргинмост, Батинова Коса. Одведен 10. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ливада Милића Миладин, 40 г., сељак, Србин, Вргинмост, Перна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лончар Николе Марко, 39 г., сељак, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 27. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Лончар Ђуре Матија, 24 г., пружни радник, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лончар Матије Никола, 32 г., трговац, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лончар Матије Павао-Пајо, 37 г., пружни радник, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лончар Перо, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лончар Матије Петар, 42 г., пружни радник, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љубичић Лазе Јово, 36 г., сељак, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Малешевић Дмитра Дмитар, 38 г., жељезничар у Карловцу, Србин, Вргинмост, Цреварска Страна. Одведен 26. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Малешевић Дмитра Милош, 43 г., жељезничар у Карловцу, Србин, Вргинмост, Цреварска Страна. Одведен 26. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Малобабић Петра Васо, 27 г., месар, Србин, Вргинмост, Подгорје. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Малобабић Симе Ђуро, 39 г., жељезнички радник, Србин, Вргинмост, Славско Поље. Одведен 5. јуна у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Мамузић Марка Никола, 42 г., сељак, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маринковић Петра Томо, 43 г., сељак, Србин, Вргинмост, Козарац. Одведен 8. јуна у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мацарац Филипа Марко, 30 г., сељак, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Медак Павла Марко, 50 г., сељак, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милић Николе Бранко, 39 г., трговац, Србин, Вргинмост, Ласиња. Одведен 25. априла у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милић Николе Душан, 41 г., трговац и гостионичар, Србин, Вргинмост, Ласиња. Одведен 25. априла у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Јове Богдан, 37 г., сељак, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Томе Душан, 33 г., сељак, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Илије Ђуро, 21 г., возач, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Миљевић Илије Илија, 59 г., превозник, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Миљевић Станка Јово, сељак, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Милан, трговац, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Миљевић Ђуре Милан, 48 г., писар у управи љечилишта Топуско, Србин, Вргинмост, Грељани. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Које Милан, 46 г., трговац у Великој Врановини, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Миљевић Стојана Милан, 47 г., жељезничар-ложач у Загребу, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Стевана Милош, 33 г., службеник у управи љечилишта Топуско, Србин, Вргинмост, Грељани. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Миљевић Томе Мирко, 34 г., сељак, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Илије Никола, 53 г., превозник, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Миљевић Стевана Петар, 32 г., службеник у управи љечилишта Топуско, Србин, Вргинмост, Грељани. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Миљевић Јанка Раде, 52 г., сељак, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Стево, 37 г., сељак, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Стојан, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мишчевић Љубана Ђуро, 15 г., сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мишчевић Милоша Ђуро, 16 г., сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мишчевић Јандре Јован, 59 г., сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мишчевић Јована Љубан, 22 г., општински писар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мишчевић Никола, фијакериста, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мишчевић Јована Нинко, 22 г., општински писар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мишчевић Јована Нинко, 49 г., сељак, Србин, Вргинмост, Катиновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мишчевић Петар, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мишчевић Петра Станко, 64 г., сељак, Србин, Вргинмост, Пониквари. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мраовић Ђуре Стеван, 57 г., сељак, Србин, Вргинмост. Одведен 10. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мркаљ Ђуре Петар, 48 г., сељак, Србин, Вргинмост, Ласињски Сјеничак. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мутић Милоша Илија, 57 г., сељак, Србин, Вргинмост, Блатуша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мутић Илије Милан, 22 г., сељак, Србин, Вргинмост, Блатуша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Насташић Никола, 27 г., месар, Србин, Вргинмост. Одведен 6. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Новаковић Василија Андрија, 55 г., сељак, Србин, Вргинмост, Доња Чемерница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Новаковић Василија Јанко, 53 г., сељак, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 27. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Новаковић Симо, 21 г., студент, Србин, Вргинмост, Кирин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Новаковић Т. Станко, 19 г., ђак, Србин, Вргинмост, Кирин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Обрадовић Јанка Ђуро, 42 г., сељак, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Обрадовић Теодора Матија, 53 г., гостионичар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Обрадовић Симе Стеван, 33 г., сељак, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Паripац Љубан, месар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Паripац Нина, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пелеш Јанка Петар, 48 г., жељезничар-машиновођа, Србин, Вргинмост, Горњи Сјеничак. Одведен у јулу у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пискар Леона Илинко, 24 г., Јеврејин, Вргинмост. Убијен у логору Слана у јулу

Полимац Петра Милан, 36 г., сељак, Србин, Вргинмост, Пјешћеница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић Убијен у логору Јадовно у јулу.

Полимац Стеве Станко, 44 г., ковач, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поштић Саве Миле, 43 г., сељак, Србин, Вргинмост, Пецка. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Радановић Јулија Бранко, 15 г., ђак, Србин, Вргинмост, Ласиња. Одведен 25. априла у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радановић Јулија Жарко, 21 г., студент, Србин, Вргинмост, Ласиња. Одведен 25. априла у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Радичанин Перо, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радовић Петар, 63 г., финансијски инспектор у пензији, Србин, Вргинмост, Ласиња. Убијен у Јадовну у јулу.

Рајшић Симе Петар, 41 г., сељак, Србин, Вргинмост, Старо Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ратковић Дане, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ратковић Раде Ђуро, 45 г., сељак, Србин, Вргинмост, Чемерница. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ратковић Никола, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рокнић Михајла Никола, 40 г., пензионер, Србин, Вргинмост, Перна. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рокнић Станка Никола, 32 г., службеник, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 5. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ромчевић Ђуре Бранко, 30 г., гостионичар, Србин, Вргинмост. Одведен 6. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Самарџић Павла Ранко, 33 г., сељак, Србин, Вргинмост, Блатуша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћелап Илије Адам, 42 г., поштар, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћелап Марка Никола, 53 г., месар, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћелап Стојана Петар, 45 г., сељак, Србин, Вргинмост, Мала Врановина. Одведен 5. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Васе Петар, 46 г., сељак, Србин, Вргинмост, Старо Село. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Халавања Које Ђуро, 34 г., сељак, Србин, Вргинмост, Кирин. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Халавања Стевана Ђуро, 34 г., сељак, Србин, Вргинмост, Кирин. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Халавања Милоша Симо, 17 г., сељак, Србин, Вргинмост, Кирин. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цревар Матије Душан, 32 г., трговац, Србин, Вргинмост. Одведен 6. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Цревар Матије Јосиф, 39 г., Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цревар Раде Михајло, 38 г., радник, Србин, Вргинмост, Цреварска Страна. Одведен 26. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Цревар Матије Петар, 44 г., трговац, Србин, Вргинмост, Цреварска Страна. Одведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цревар Николе Симо, 43 г., жељезничар, Србин, Вргинмост, Цреварска Страна. Одведен 26. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Чавић Јован, сељак, Србин, Вргинмост, Батинова Коса. Одведен 5. августа у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шкара Милан, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкара Марко, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкара Перо, сељак, Србин, Вргинмост, Топуско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкара Станко, пекар и рестауратер, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 3. маја у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шкундрић Илија, трговац и хотелијер, Србин, Вргинмост, Топуско. Одведен 28. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

ВУКОВАР

Баум Саламон, 26 г., Јеврејин, Вуковар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Баум Фрањо, 25 г., Јеврејин, Вуковар. Убијен у логору Слана у јулу.

Баум Симона Фрањо, Саломонов отац, 46 г., Јеврејин, Вуковар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бингулац Радивоја Мирко, 48 г., кројач, Србин, Вуковар. Ухапшен 5. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бојић Душана Туна, 51 г., надничар, Србин, Вуковар, Миклушевци. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бугарски Марко, 55 г., папучар, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујић Габре Бошко, 38 г., Србин, Вуковар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гвоздић Милан, 33 г., адвокат, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грмуша Петра Јован, 25 г., гостионичар, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дучић Слободан, 31 г., радник, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђуровић Радоја Тодор, 55 г., сељак, Србин, Вуковар, Миклушевци. Ухапшен 9. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Коларевић Срете Милутин, 31 г., чиновник, Србин, Вуковар, Миклушевци. Ухапшен у мају и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Лукић Мишо, 55 г., посједник, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Михајловић Јеврема Лука, 53 г., сељак, Србин, Вуковар, Миклушевци. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Насрадин Боже Никола, 46 г., зидар, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Недић Николе Стеван, 33 г., Србин, Вуковар, Мохово. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Николић Глише Симо, 55 г., гостионичар, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Његић Јакоб, 40 г., сластичар, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пауновић Павла Јефто, 55 г., Србин, Вуковар, Товарник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Перајлић Милана Бранко, 40 г., месар, Србин, Вуковар, Трпиња. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радонић Светозара Новак, 60 г., жандармеријски подофицир, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Секулић Урош, 40 г., гостионичар, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Симић Косте Жарко, 37 г., гостионичар, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смајлић Саве Јован, 38 г., трговац, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Татомировић Николе Петар, 52 г., радник, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Угљешић Георгија Пајо, 55 г., трговац, Србин, Вуковар. Ухапшен 9. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хајнал Мишка Мишко, 55 г., сељак, Србин, Вуковар, Миклушевци. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Херцл Мавра Јосип, 45 г., лијечник, Јеврејин, Вуковар. Родом из Земуна. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Швабић Триве Лазар, 43 г., радник, Србин, Вуковар. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ГАРЕШНИЦА

Бојић Милан, 38 г., сељак, Србин, Гарешница, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Пребачен у логор Јадовно, гдје је убијен у јулу.

Васиљевић Никола, 44 г., сељак, Србин, Гарешница, Поповац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Воркапић Матије Милош, 45 г., сељак, Србин, Гарешница, Велико Вуковје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врач Леа Миле, 37 г., сељак, Србин, Гарешница, Велико Вуковје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Драгојевић Гаје Никола, 52 г., сељак, Србин, Гарешница, Т. Поповац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дражић Станка Ђуро, сељак, Србин, Гарешница, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Пребачен у логор Јадовно, гдје је убијен у јулу.

Дробац Ћире Томислав, 47 г., сељак, Србин, Гарешница, Мало Вуковје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зајелац Стојана Младен, 39 г., учитељ, Србин, Гарешница, Вуковје, Велико Вуковје. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Пребачен у логор Јадовно, гдје је убијен у јулу.

Здјелар Јандрије Лазо, 45 г., гостионичар, Србин, Гарешница, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Пребачен у логор Јадовно, гдје је убијен 26. јула.

Змијанац Томислава Стево, 39 г., лугар, Србин, Гарешница, Вуковје, Велика Бршљеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зораја Срђана Глишо, 45 г., сељак, Србин, Гарешница, Поповац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Квргић Петра Ђуро, 38 г., сељак, Србин, Гарешница, Велико Вуковје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Миле Лазо, 57 г., Србин, Гарешница, Дишник. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Пребачен у логор Јадовно, гдје је убијен у јулу.

Козлина Симе Петар, 36 г., посједник, Србин, Гарешница, Вуковје, Војни Крижк. Ухапшен 18. априла и спроведен у логор Даница. Пребачен у логор Јадовно, гдје је убијен у јулу.

Кукуљ Јована Миле, 46 г., сељак, Србин, Гарешница, Вуковје, Рогожа. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пелеш Стевана Миле, 40 г., сељак, Србин, Гарешница, Вуковје, Мала Бршљеница. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Пребачен у логор Јадовно, гдје је убијен у јулу.

Проданић Гаје Јован, 43 г., сељак, Србин, Гарешница, Велики Пашијан. Убијен у логору Јадовно у августу.

Релић Томислав-Томо, Србин, Гарешница, Велики Зденци. Ухапшен 26/27. априла и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Цветојевић Јове Цвијан, 48 г., сељак, Србин, Гарешница, Т. Поповац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ГЛИНА

Бабић Александар, 21 г., студент, Србин, Глина. Ухапшен 12. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу

Бабић Бранко, 20 г., студент, Србин, Глина. Ухапшен 12. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Бадрић Илије Адам, 22 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Ухапшен 12. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Бадрић Раде Адам, 48 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Јанка Вајкан, 22 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Ухапшен 12. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Бадрић Петра Гојко, 17 г., ђак, Србин, Глина, Драготина. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 13. августа.

Бадрић Илије Дамјан, 19 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Ухапшен 12. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Бадрић Јована Душан, 17 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Стојана Ђуро, 31 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Ћире Илија, 45 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Ухапшен 12. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Бадрић Мићана Јанко, 49 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Саве Јован, 30 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Стевана Јован, 49 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Јове Марко, 27 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Стеве Марко, 34 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Јове Миле, 37 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Симе Миле, 34 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Стевана Мићан, 55 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Јове Петар, 34 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Мићана Петар, 45 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Адама Симо, сељак, Србин, Глина, Дабрина. Ухапшен 12. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Бадрић Јове Симо, 34 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Раде Симо, 50 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Јована Станко, 15 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Симе Стеван, 17 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бадрић Јове Стево, 31 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балтић Павла Петар, 42 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балтић Павла Станко, 26 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањак Стојана Дмитар, 37 г., сељак, Србин, Глина, Обљај. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањанац Кузмана Јован, 37 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањанац Јована Милан, 30 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањанац Остоје Милан, 29 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањанац Мијана Миле, 39 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањанац Николе Перо, 19 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањанац Кузмана Станко, 34 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањанац Мићана Стеван, 57 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бирач Стевана Миле, 21 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бирач Ђуре Милутин, 61 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бирач Станка Петар, 21 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бјелајац Миле Ранко, 22 г., сељак, Србин, Глина, Мајске Пољане. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Богојевић Лазе Петар, 19 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бодловић Илије Миле, 18 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божић Стеве Никола, 43 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боромиса Михајла Божо, 44 г. сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боромиса Петра Васиљ, 51 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боромиса Вида Вид, 39 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боромиса Мојсија Милан, 41, сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боромиса Станка Павао, 21 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боромиса Илије Перо, 19 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боромиса Илије Петар, 40 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боромиса Јована Станко, 58 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боромиса Јанка Стево, 36 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бранковић Станка Адам, 35 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бранковић Мише Илија, 29 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бранковић Мише Јанко, 36 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бранковић Николе Милан, 35 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бранковић Лазе Милош, 40 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бранковић Илије Никола, 63 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бранковић Илије Стеван, 62 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бранковић Јове Стојан, 31 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Стојана Дмитар, 41 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Милоша Јово, 42 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Мојсија Јово, 32 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Стојана Лазо, 21 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Дмитра Љубан, 24 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Петра Милош, 49 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Боже Мићо, 59 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Михајла Никола, 57 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Николе Петар, 21 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Стојана Стана, 18 г., сељанка, Српкиња, Глина, Брестик. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Булат Б. Стеван, 47 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Владушић Николе Миле, 39 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вранъанин Милана Јован, 32 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујаклија Јефта, кројач, Србин, Глина. Ухапшен 12. маја и одведен у Копривницу, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вукичевић Илије Бошко, 22 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Остоје Дамјан, 40 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Николе Дмитар, 31 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Стевана Драган, 53 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Јанка Душан, 30 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Луке Душан, 50 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Николе Душан, 34 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Станка Душан, 29 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Стевана Душан, 46 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Јандрије Ђуро, 33 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Петра Ђуро, 28 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Глиге Илија, 50 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Стевана Илија, 39 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Ђуре Јово, 43 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Кузмана Јово, 39 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Остоје Лазо, 29 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Јове Љубан, 22 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Јандрије Милан, 28 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Станка Милан, 57 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Адама Миле, 55 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Луке Миле, 35 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Милана Мирко, 34 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Васиља Мојан, 50 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Павла Никола, 64 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Станка Петар, 39 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Јована Саван, 30 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Илије Симо, 24 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Станка Симо, 25 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Илије Станко, 19 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Јосифа Станко, 63г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Милана Станко, 34 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Петра Станко, 29 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Николе Стеван, 26 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Милоша Адам, 51 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Павла Бошко, 19 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Јове Ђуро, 35 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Васиља Јанко, 29 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Милоша Јанко, 59 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Боже Јован, 43 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Јована Милан, 17 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Илије Миле, 39 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Николе Милутин, 32 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Васиља Мојо, 41 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Јандрије Павао, 44 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Васиља Петар, 36 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Илије Саво, 47 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Васиља Станко, 30 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Станка Станко, 22 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Јове Стеван, 39 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гаљен Јосифа Гајо, 64 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гаљен Васиља Јанко, 57 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гаљен Гаје Јанко, 42 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гаљен Милана Јосиф, 34 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гаљен Гаје Милан, 30 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гаљен Станка Милош, 54 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гаљен Стојана Милош, 55 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гаљен Станка Стево, 43 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Милоша Адам, 49 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Илије Ђуро, 47 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Петра Ђуро, 31 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Милоша Илија, 45 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Милоша Јанко, 43 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Јове Миле, 67 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Илије Мирко, 19 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Стојана Мићан, 18 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Саве Петар, 67 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Јове Станко, 34 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Јове Стојан, 40 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Петра Стојан, 40 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гледић Сава, надзорник путева, Србин, Глина. Спроведен 11. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грабљан-Обић Јосо, гостионичар, Србин, Глина. Спроведен 11. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дабић Ђуре Миле, 39 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дабић Ђуре Никола, 32 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дабић Мише Петар, 57 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Демић Илије Ђуро, 54 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Демић Стојана Милан, 46 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Демић Стојана Никола, 53 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дрљача Симе Миле, 17 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђаковић Кузмана Илија, 33 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ерор Марка Илија, 45 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жарковић Симе Петар, 40 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зорић Станка Јован, 33 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зорић Петра Милош, 60 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зорић Јанка Станко, 29 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зорић Станка Стево, 39 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Милана Ђуро, 29 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Илије Јанко, 45 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Станка Марко, 36 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Раде Милан, 59 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Милана Мирко, 25 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Илије Никола, 47 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанковић Адама Божо, 46 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанковић Адама Никола, 41 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанковић Адама Симо, 49 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанус Адама Илија, 26 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанус М. Раде, 36 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанус Миле Стојан, 59 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јањанин Ђуре Јован, 29 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јаредић Јована Дмитар, 33 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јаредић Стевана Милош, 19 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јаредић Дамјана Стеван, 51 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Дмитра Адам, 55 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Стеве Ђуро, 44 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Јована Миле, 41 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Милоша Милош, 22 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Дмитра Никола, 74 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Николе Симо, 29 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Стево, наредник-водник, Србин, Глина, Драготина. Спроведен 27. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Николе Стево, 39 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Николе Томо, 43 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Келеува Теодора Љубан, 32 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Келеува В. Милан, 20 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Келеува Илије Милан, 30 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Келеува С. Милош, 73 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Келеува М. Мирко, 6 година, дијете, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Келеува Алексе Никола, 18 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Келеува Р. Раде, 39 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Келеува Раде Станко, 28 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Келеува А. Тодор, 61 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крњајић Јове Петар, 29 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Петра Драган, 56 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Станка Кузман, 57 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Драгана Милан, 29 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Драгана Мирко, 20 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Петра Никола, 71 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Кузмана Петар, 39 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Николе Петар, 39 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Петра Стеван, 68 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Стевана Стојан, 37 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Куколеча Стојана Стеван, 41 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Курепа Мише Дмитар, 61 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Курепа Стевана Јован, 19 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Курепа Стевана Милан, 18 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Курепа Миле Станко, 38 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Курепа Дмитра Стеван, 39 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Петра Драган, 21 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Илије Јанко, 31 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Ј. Јован, 39 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић М. Јован, 35 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Симе Јован, 36 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Стеве Јован, 26 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Петра Мајан, 38 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Петра Милош, 39 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Петра Мојсије, 36 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Станка Никола, 52 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Ђуре Петар, 68 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Мојсија Петар, 54 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лазић Драган, 46 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лазић Стевана Ђуро, 46 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лазић Јован, 41 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лазић Кузман, 37 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лончар Боже Милан, 43 г., сељак, Србин, Глина, Обљај. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лончар Вује Милан, 45 г., сељак, Србин, Глина, Велики Обљај. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лукач Васиља Јован, 33 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љиљак Душана Адам, 49 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љиљак Адама Никола, 27 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љиљак Дмитра Станко, 52 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љиљак Душана Станко, 52 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љубичић Николе Јанко, 28 г., сељак, Србин, Глина, Обљај. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маричић Николе Адам, 19 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маричић Николе Адам, 42 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мартић Илије Лазо, 16 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Метикош Адама Адам, 17 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Метикош Илије Ђуро, 54 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Метикош Миће Ђуро, 41 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Метикош Адама Илија, 56 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Метикош Милоша Јован, 29 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Метикош Дмитра Милан, 60 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Метикош Милана Миљкан, 23 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Метикош Адама Мирко, 27 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Метикош Николе Никола, 18 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Метикош Стеве Ранко, 21 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Кузмана Ђуро, 45 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Ђуре Илија, 50 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Илије Јанко, 35 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Луке Јанко, 22 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Илије Јован, 44 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Кузмана Јован, 41 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Стојана Јован, 53 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Јована Кузман, 57 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Мише Кузман, 57 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Јована Лука, 35 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Стевана Миле, 43 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Остоје Никола, 40 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Остоје Петар, 37 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Илије Симо, 37 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Вује Станко, 27 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Станка Стеван, 34 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милојевић Мојсија Кузман, 33 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Дамјана Јанко, 51 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Дамјана Мојан, 30 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Ђуре Петар, 44 г., сељак, Србин, Глина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Николе Станко, 55 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирчетић Стојана Милан, 48 г., сељак, Србин, Глина, Доњи Класнић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирчетић Милана Никола, 25 г., сељак, Србин, Глина, Доњи Класнић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Момић Миле, трговац, Србин, Глина. Спроведен 10. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мраковић Стеве Душан, 19 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мраковић Миле Ђуро, 36 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мраковић Миле Јово, 31 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мраковић Кузмана Миле, 62 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мркаљ Стево, пензионер (учитељ), Србин, Глина. Спроведен 12. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Муждека Мојсија Јово, 56 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огњеновић Стојана Бошко, 20 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огњеновић Јове Душан, 51 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огњеновић Душана Ђуро, 31 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огњеновић Ђуре Јанко, 60 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огњеновић Стеве Сава, 41 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огњеновић Ђуре Станко, 63 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огњеновић Ђуре Стојан, 56 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огњеновић Јована Стојан, 23 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Остојић Илије Алекса, 31 г., сељак, Србин, Глина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Остојић Милана Стојан, 19 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пеић Јове Перо, 47 г., сељак, Србин, Глина, Обљај. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пестелек Миле Живко, 18 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пећанац Бранка Бранко, 29 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пешут Симе Стево, 33 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Подунавац Миле Бранко, 21 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Подунавац Мише Дамјан, 55 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Подунавац Стеве Илија, 62 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Подунавац Мише Марко, 55 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Подунавац Мише Миле, 61 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Подунавац Дамјана Мишо, 23 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Подунавац Стеве Павао, 61 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Половина Станка Дмитар, 32 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Половина Исе Станко, 61 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Стевана Јован, 55 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Стеве Миле, 62 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Миле Мићан, 27 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Васиља Васиљ, 20 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Дамјана Васиљ, 57 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Васиља Дамјан, 29 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Ђуро, 33 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Стевана Јован, 41 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Стевана Кузман, 35 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Милан, 37 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Николе Милош, 39 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Лазе Михајло, 36 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Јована Петар, 24 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Кузмана Станко, 24 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Николе Станко, 35 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Стојана Стеван, 33 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радуловић Кузмана Дмитар, 38 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радуловић Кузмана Душан, 32 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радуловић Кузмана Ђуро, 40 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радуловић Ђуре Милош, 32 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радуловић Стеве Милош, 18 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајлић Станка Милан, 31 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракас Раде Миле, 43 г., сељак, Србин, Глина, Обљај. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ребрача Станко, пензионер, Србин, Глина. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Релић Јанка Ђуро, 41 г., сељак, Србин, Глина, Доњи Класнић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Релић Милана Остоја, 36 г., сељак, Србин, Глина, Горњи Класнић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Роксандић Кузмана Милан, 41 г., сељак, Србин, Глина, Балинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рула Стеве Симо, 39 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самарџија Стојана Јанко, 27 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самарџија Стојана Ненад, 15 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самарџија Станка Стево, 41 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самарџија Стојана Томо, 34 г., сељак, Србин, Глина, Бијеле Воде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Николе Драган, 40 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Николе Драган, 49 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Николе Драган, 29 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац М. Душан, 28 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Раде Ђуро, 27 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Мојсија Илија, 33 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Раде Илија, 25 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Милоша Јанко, 28 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Мојсија Јанко, 35 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Стевана Лазо, 46 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Николе Милан, 31 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Н. Милош, 47 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Петра Милош, 16 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац С. Мирко, 21 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Ђуре Мићан, 57 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Николе Мићан, 41 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Адама Никола, 41 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Мојсија Никола, 41 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Петра Никола, 23 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Милана Петар, 31 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Н. Петар, 41 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Николе Петар, 37 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Раде Петар, 41 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац С. Петар, 16 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Адама Раде, 21 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац М. Раде, 24 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Р. Раде, 36 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац С. Симо, 59 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Д. Станко, 21 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Петра Станко, 28 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац С. Станко, 36 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац М. Стево, 37 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самац Раде Стево, 38 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Санковић Јанка Јован, 41 г., сељак, Србин, Глина, Трновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладовић Ђуре Адам, 34 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладовић Петра Ђуро, 60 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладовић Петра Живко, 18 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладовић Симе Илија, 31 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладовић Јована Петар, 63 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладовић Стевана Петар, 59 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладовић Стојана Симо, 60 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладовић Миле Стеван, 35 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојић Милана Ђуро, 21 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојић Ј. Јанко, сељак, Србин, Глина, Дабрина. Спроведен 26. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојић Луке Јанко, пензионер (биљежник), Србин, Глина, Дабрина. Спроведен 12. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојић Дамјана Јован, 39 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојић Ђуре Милан, 49 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојић Ђуре Мићан, 31 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојић Дамјана Мојкан, 49 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојић Које Мојкан, 30 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојић Луке Никола, 41 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојић Марка Никола, 59 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сужњевић Ђуро, лијечник, Србин, Глина. Ухапшен 28. априла и спроведен у Копривницу, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Табак Илије Ђуро, 21 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тинтор Ј. Петар, 58 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Петра Адам, 40 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Саве Васиљ, 54 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Васиља Душан, 28 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Кузмана Јанко, 27 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Петра Јанко, 40 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Стојана Јован, 44 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Стеве Јово, 21 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Симе Кузман, 48 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Илије Лазо, 31 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Васиља Милан, 39 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Дамјана Миле, 57 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Ђуре Миле, 61 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Ђуре Милош, 37 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Саве Милош, 73 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Кузмана Мирко, 18 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Филипа Мишо, 37 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Станка Никола, 39 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Миле Перо, 30 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Миће Петар, 64 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Ђуре Славко, 27 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Јована Станко, 41 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Ђуре Стеван, 37 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Јована Стево, 41 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тодоровић Васиља Стојан, 64 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трифановић Ђуке Душан, 20 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трифановић Станка Душан, 22 г., сељак, Србин, Глина, Дабрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћуповић Петра Душан, 34 г., сељак, Србин, Глина, Мајске Пољане. Убијен у логору Слана у јулу.

Ћурчија Николе Милош, 31 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћурчија С. Теодор, 41 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Угљеша Остоје Драган, 34 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Угљеша Јована Јанко, 37 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Угљеша Петра Милош, 40 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Угљеша Станка Мирко, 22 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Угљеша Остоје Никола, 36 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Угљеша Остоје Петар, 35 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Угљеша Остоје Симо, 33 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Угљеша Петра Станко, 35 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Станка Мирко, 22 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чучковић Лазо, 37 г., сељак, Србин, Глина, Обљај. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Џајић М. Никола, 39 г., сељак, Србин, Глина, Брестик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шашо Николе Милан, 33 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкиља Милоша Адам, 21 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкиља Луке Душан, 29 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкиља Илија, 26 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкиља Симе Матија, 34 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкиља Стевана Милан, 38 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкиља Симе Милош, 41 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкиља Симе Петар, 39 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкиља Луке Станко, 17 г., сељак, Србин, Глина, Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шпановић Јове Илија, 59 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шпановић Јове Павао, 56 г., сељак, Србин, Глина, Драготина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шурбат Илије Миладин, 31 г., Србин, Глина. Секретар КК КПЈ за Глину. Убијен у логору Госпић у јулу.

ГОСПИЋ – ПЕРУШИЋ

Ајдуковић Миле Дане, 24 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Заклан и бачен у јаму Дупчан 4. августа.

Алексић Љубише Љубомир, 22 г., трговац, Србин, Госпић. Бачен у јаму Думан 2. августа.

Анточић Дане Јосип, 54 г., ковач, Хрват, Госпић, Липе. Бачен жив у јаму Руњевац у јулу.

Арамбашић Душана Вукосава, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић. Бачена у Мацолину јаму 2. августа.

Арамбашић Дара, 16 г., ђак, Српкиња, Госпић. Силована и убијена у збјегу у Шибуљини 7. августа.

Арамбашић Марија, 52 г., учитељица, Српкиња, Госпић. Убијена у збјегу у Шибуљини 7. августа.

Арамбашић Душана Милица, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић. Бачена жива у Мацолину јаму 2. августа.

Арамбашић Софија, 18 г., Српкиња. Силована и убијена у збјегу у Шибуљини 7. августа.

Арамбашић Ђукана Софија, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић. Силована и убијена у збјегу у Шибуљини 7. августа.

Ацкета Николе Душан, 11 г., Србин, Госпић, Медак. Заклан и бачен у јаму Дупчан 1. августа.

Ацкета Милка, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Заклана и бачена у јаму Дупчан 1. августа.

Ацкета Николе Мирко, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Медак. Бачен жив у јаму Дупчан 1. августа.

Ацкета Марка Никола, 37 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Заклан у логору Госпић у јуну.

Ацкета Николе Перо, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Медак. Бачен у јаму Дупчан 1. августа.

Бабић Дмитра Момир, 42 г., трговац, Србин, Госпић, Лички Осик, Широка Кула. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Балабан Милана Миле, 42 г., жандар, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Бачен жив у Шаранову јаму 20. јуна.

Бањанин Дане, опанчар, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Бањеглав Стојана Јово, 47 г., пензионер, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Басарић Јове Анђа, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Басарић Јове Богдан, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Шибуљини 5. августа.

Басарић Боже Боја, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у логору Јадовно 5. августа.

Басарић Петра Боја, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић у јулу.

Басарић Бранко, студент, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Басарић Јове Бранко, 9 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Басарић Миле Бранко, 20 г., радник, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у логору Госпић у јулу.

Басарић Божидар, гостионичар, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Басарић Илије Божо, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у логору Госпић у јулу.

Басарић Јанка Божо, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Басарић Јове Владо, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Шибуљини 5. августа.

Басарић Саве Глишо, 51 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у логору Госпић 16. августа.

Басарић Дмитра Дмитар, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Басарић Јанка Дмитар, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Басарић Павла Дмитар, 64 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Басарић Николе Душанка, 13 г., Српкиња, Госпић, Моговић. Убијена у логору Јадовно у августу.

Басарић Јанка Ђуро, госионичар, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Басарић Јанка Ђуро, 53 г., радник, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у Госпићу у јулу.

Басарић Мане Ђуро, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басарић Милоша Јанко, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у Госпићу у јуну.

Басарић Миле Јања, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Барлете. Убијена у Госпићу у јуну.

Басарић Миле Јован, 24 г., типограф, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Басарић Миле Јован, 33 г., типограф, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Басарић Саве Лука, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басарић Стевана Љуба, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Басарић Миле Мане, 14 г., Србин, Госпић, Барлете. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басарић Миле Марија, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена на Аланку 5. августа.

Басарић Мићана Марија, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Басарић Паје Марија, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Силована и убијена у логору Госпић у јулу.

Басарић Саве Марија, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Басарић Стеве Марија, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Басарић Вида Милан, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басарић Миле Милан, 26 г., радник, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у Госпићу у јуну.

Басарић Паје Милан, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басарић Миле, пекар, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Басарић Дмитра Миле, 45 г., радник, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Заклан у логору Госпић у јуну.

Басарић Мане Миле, 41 г., радник, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у логору Јадовно 23. маја.

Басарић Стеве Миле, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Басарић Стеве Милка, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 7. августа.

Басарић Милица, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена 3. августа.

Басарић Јанка Милица, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Басарић Саве Милица, 64 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена на Аланку 5. августа.

Басарић Тодора Милка, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена у логору Јадовно у августу.

Басарић Миодраг-Мијо, пекар, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Басарић Коке Никола-Нина, 30 г., лугар, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Бачен у Шаранову јаму 4. јула.

Басарић Николе Никола, 33 г., лугар, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 4. августа.

Басарић Петра Никола, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен и бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Басарић Танасија Никола, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Могорић. Убијен у логору Јадовно крајем јуна.

Басарић Мићана Павао, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Басарић Миле Пајо, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у августу.

Басарић Дмитра Пера, 51 г., радница, Српкиња, Госпић, Медак. Заклана и бачена у Мацолину јаму 5. августа.

Басарић Тодора Пера, 58 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Басарић Петар, 66 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно 20. августа.

Басарић Јанка Петар, 65 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић 21. августа.

Басарић Јанка Петар, 51 г., радник, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у Госпићу у јуну.

Басарић Петра Петар, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Басарић Стеве Петар, 3 г., дијете, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић у јулу.

Басарић Исе Сава, сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Убијена и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Басарић Миле Сава, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Моговић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Басарић Мићана Саво, 28 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Басарић Дмитра Софија, 20 г., учитељица, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Басарић Николе Цука, сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Басић Драгана Александар, 21 г., трговац, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басић Петра Владо, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 7. августа.

Басић Драган, 53, сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Баста Буде Васиљ, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 12. јуна. Бачен у Шаранову јаму 26. јуна.

Баста Миће Вујо, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 17. јуна. Бачен у Шаранову јаму 26. јуна.

Баста Пере Дане, 7 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Заклан 2. августа.

Баста Пере Дане, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 12. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Баста Буде Миле, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 12. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Баста Дмитра Миле, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 8. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Баста Миле Миле, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 17. јуна. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Баста Танасија Миле, 37 г., Србин, Госпић, Косињ. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Баста Луке Петар, 27 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 12. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Бјеговић Иве Ана, 45 г., сељанка, Хрватица, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Паје Ана, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић С. Анђа, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Николе Анђелија, 64 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана 5. августа.

Бјеговић Тодора Аница, 61 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена 5. августа.

Бјеговић Ђуре Анка, 27 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Марка Анка, 16 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Ухваћена у збјегу у Шибуљини 7. августа. Силована и убијена у мјесној православној цркви 9. августа.

Бјеговић Николе Анка, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена 5. августа.

Бјеговић Милана Бранка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Ухваћена у збјегу у Шибуљини 7. августа. Заклана у мјесној православној цркви 9. августа.

Бјеговић Максима Дара, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Димитрије, кафеција, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Бјеговић Јанка Дмитар, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен жив у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Мане Дмитар, 37 г., лугар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен 20. јуна.

Бјеговић Миле Дмитар, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Николе Дмитар, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Николе Дмитар, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Раде Дмитар, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Јована Душан, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен жив у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Николе Душан, 7 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Петра Душан, 5 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан на Аланку 5. августа.

Бјеговић Јове Ђека, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Бачена жива у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Николе Ђуро, 11 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Симе Ђуро, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан на Аланку 5. августа.

Бјеговић Јована Зора, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 6. августа.

Бјеговић Миле Зорка, 6 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Јована Илија, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Миле Илија, 29 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен 5. августа.

Бјеговић Јована Јага, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена жива у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Јована Јага, ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Шиме Јанко, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан на Аланку 5. августа.

Бјеговић Јанка Јања, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена жива у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Марка Јања, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Ухваћена у збјегу у Шибуљини 7. августа. Силована и заклана у мјесној православној цркви 9. августа.

Бјеговић Јанка Јека, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена жива у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Миле Јела, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена 5. августа.

Бјеговић Миле Јован, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан на Аланку 5. августа.

Бјеговић Мане Маниша, 75 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Јанка Марија, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и жива бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Николе Марија, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Паје Марија, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Николе Маријана, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Јанка Марко, 57 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен жив у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Мика, 27 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Илије Милан, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Николе Милан, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Паје Милан, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Николе Миле, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Дане Милева, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и жива бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Бјеговић Јове Милица, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Миле Милица, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Миле Милица, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Паје Милица, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Боже Мирјана, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана на Аланку 5. августа.

Бјеговић Миле Мирко, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Јове Нада, 16 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Јована Никола, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Јована Никола, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Миле Никола, 79 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у запаљену кућу 5. августа.

Бјеговић Јове Пајо, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Васе Сава, 59 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан на Аланку 5. августа.

Бјеговић Саве Сава, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак. Убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Јована Савка, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Миле Савка, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Танасије Симо, 81 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Марка Софија, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Бјеговић Јована Стеван, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјеговић Миле Стево, 81 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Бјелобаба Стеве Ђуро, 45 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Бјелобаба Стеве Пајо, 41 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Блитва Николе Даница, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Почитељ. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Бобић Јове Боја, 41 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и убијена 2. августа.

Бобић Николе Боја, 37 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Стојана Боја, 34 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена 2. августа.

Бобић Милана Бранко, 7 г., дијете, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен 6. августа.

Бобић Илије Вајо, 72 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Петра Вујо, 72, г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Бобић Симе Гојко, 16 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Дамјана Дамјан, 6 г., дијете, Србин, Косињ, Млаква. Убијен 6. августа.

Бобић Милана Дамјан, 70 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен 6. августа.

Бобић Миле Дамјан, 9 г., ђак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Бобић Милана Дане, 6 г., дијете, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Бобић Миле Дане, 30 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 6. августа.

Бобић Петра Дане, 3 г., дијете, Србин, Медак. Убијен 2. августа.

Бобић Милана Даница, 5 г., дијете, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Бобић Симе Дмитар, 20 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Николе Драгица, 8 г., дијете, Српкиња, Косињ, Млаква. Бачена у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Милана Ђуро, 10 г., Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Бобић Миле Ђуро, 37 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 6. августа.

Бобић Јове Живко, 6 г., дијете, Србин, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Бобић Јована Зорка, 60 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Бобић Јове Зорка, 4 г., дијете, Српкиња, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Бобић Симе Илија, 15 г., Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 20. августа.

Бобић Луке Јека, 18 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и спаљена у Млакви 6. августа.

Бобић Милана Јока, 19 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у Шаранову јаму у јулу.

Бобић Николе Мара, 10 г., Српкиња, Косињ, Млаква. Бачена у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Николе Марија, 33 г., сељанка, Хрватица, Косињ, Млаква. Силована и бачена у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Симе Марко, 13 г., Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Јакова Марта, 60 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Бобић Јована Марта, 35 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и спаљена у Млакви 6. августа.

Бобић Дамјана Милан, 35 г, сељак, Србин, Косињ, Млаква. Убијен 2. августа.

Бобић Јове Милан, 10 г., Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Бобић Николе Милан, 4 г., дијете, Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Николе Миле, 37 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Бобић Јована Милица, 47 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Убијена у Млакви 6. августа.

Бобић Милана Милица, 4 г., дијете, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 2. августа.

Бобић Павла Милица, 16 г., сељанка, Српкиња, Медак. Убијена 2. августа.

Бобић Милана Милка, 8 г., ђак, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Бобић Симе Милка, 7 г., дијете, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 2. августа.

Бобић Дамјана Мића, 14 г., Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 6. августа.

Бобић Милана Мица, 14 г., Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 2. августа.

Бобић Митра Момир, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Млаква. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бобић Дамјана Нада, 2 г., дијете, Српкиња, Косињ, Млаква. Убијена у Млакви 6. августа.

Бобић Николе Нада, 2 г., дијете, Српкиња, Косињ, Млаква. Убијена и бачена у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Милана Никола, 13 г., ђак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Бобић Миле Никола, 35 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Миле Обрад, 52 г., сељак, Србин, Косиње, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Бобић Николе Перо, 26 г., радник, Србин, Медак, Почитељ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бобић Миле Петар, 30 г., сељак, Србин, Косиње, Млаква. Бачен у Шаранову јаму 5 маја.

Бобић Николе Петар, 15 г., Србин, Косиње, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Бобић Николе Петар, 25 г., радник, Србин, Медак, Почитељ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бобић Ђуре Сима, 65 г., сељанка, Српкиња, Косиње, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Бобић Марка Симо, 55 г., сељак, Србин, Косиње, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 2. августа.

Бобић Јове Славко, 12 г., ђак, Србин, Косиње, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Бобић Јове Слободан, 7 г., дијете, Србин, Косиње, Млаква. Убијен 2. августа.

Бобић Миле Сојка, 13 г., ђак, Српкиња, Косиње, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Бобић Миле Стево, 30 г., сељак, Србин, Косиње, Млаква. Ухапшен 10. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Богдан Саве Никола, 27 г., полицајац, Србин, Госпић, Лички Осик, Острвица. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Богдановић Раде Богдан, 36 г., радник, Србин, Госпић, Медак, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Богдановић Луке Глишо, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Медак. Убијен 5. августа.

Богдановић Раде Дане, 37 г., радник, Србин, Госпић, Медак, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Богдановић Дане Милица, 52 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак. Убијена на Аланку 5. августа.

Богдановић Дмитра Милица, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Медак. Убијена на Аланку 5. августа.

Богдановић Дане Никола, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Медак. Убијен на Аланку 5. августа.

Богић Илије Аница, 68 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Богић Геце Боја, 74 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Богић Миле Дане, 84 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијен у Богданићу 2. августа.

Богић Николе Ђука, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијена у Богданићу 2. августа.

Богић Илије Ђуро, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Заклан у Смиљану 2. августа.

Богић Милана Ђуро, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Заклан у Богданићу 2. августа.

Богић Дане Илија, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Богић Николе Илија, 30 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Заклан у Смиљану 23. августа.

Богић Стевана Јандре, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Заклан у Смиљану у августу.

Богић Миле Јања-Сека, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Силована и заклана у Богданићу 2. августа.

Богић Луке Јелена, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Богић Илије Јово, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Богић Илије Јово, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Богић Илије Јово, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијен у Смиљану 2. августа.

Богић Илије Миле, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Богић Луке Миле, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Заклан у Смиљану 2. августа.

Богић Луке Милица, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Силована и заклана у Смиљану 2. августа.

Богић Јована Милка, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Богић Милана Милка, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијена у Богданићу 2. августа.

Богић Илије Никола, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Заклан у Богданићу 2. августа.

Богић Васе Пера, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Богић Стевана Пера, 68 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијена у Богданићу 4. августа.

Богић Милана Сава, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Силована и заклана у Брезику 2. августа.

Богић Миле Саво, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијен у Богданићу 2. августа.

Богић Луке Сока, 23 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Силована и убијена у Богданићу 2. августа.

Богић Миле Софија, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан, Богданић. Убијена у Богданићу 2. августа.

Боговац Обрада Буде, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Косинь, Липово Поље. Бачен у јаму Думан 19. јуна.

Боговић Обрада Мојсије, 53 г., сељак, Србин, Госпић, Косинь, Липово Поље. Бачен у јаму Думан 19. јуна.

Борчић Аница, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и бачена у Шаранову јаму у јуну.

Борчић Јове Бика, сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Петра Буде, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Буде Дамјан, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Јањачкој Коси у јулу.

Борчић Мане Дане, 29 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Заклан и бачен у Шаранову јаму у јуну.

Борчић Миле Дане, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Петра Дане, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Заклан у логору Јадовно у јуну.

Борчић Миле Даница, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Ђуро, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Станише Ђуро, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Заклан и бачен у Шаранову јаму у јуну.

Борчић Илије Илија, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Јове Илија, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Заклан у Јањачкој Коси у јулу.

Борчић Луке Илија, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Николе Илија, 27 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Миле Јека, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Јово, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Лука, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Љубица, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Дане Манда, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Дане Мане, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Ђуре Мара, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Јањачкој Коси у јулу.

Борчић Мане Мара, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Буде Марија, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Дане Марија, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Мане Марија, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Николе Марија, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Ђуре Марта, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Стеве Марта, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Стеве Милан, 8 г., ђак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Миле, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Миле Миле, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Тривуна Миле, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Милица, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Станише Милица, 16 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована, заклана и бачена у Шаранову јаму у јуну.

Борчић Алексе Милка, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Миле Милка, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Николе Милка, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Миле Никола, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Заклан и бачен у Шаранову јаму у јуну.

Борчић Миле Никола, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Боже Пера, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Пера, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Јове Пера, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Заклана и бачена у Шаранову јаму у јуну.

Борчић Јове Пера, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Николе Пера, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Буде Петар, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Ђуре Смиља, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и заклана у Јањачкој Коси у јулу.

Борчић Јове Сока, 24 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Миливоја Сока, 49 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Николе Сока, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Петра Сока, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Софија, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Стана, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Стана, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Станиша, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Тривуна Станиша, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Заклан и бачен у Шаранову јаму у јуну.

Борчић Петра Стеван, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Стевана Стево, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у Коњском Брду у јулу.

Борчић Илије Стоја, 3 мјесеца, дијете, Српкиња, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијена у Коњском Брду у јулу.

Брнић Миле Јован, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Кленовац. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Брујић Триве Благоје, 55 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Брујић Илије Богдан, адвокат, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Брујић Миће Владо, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Косинь. Ухапшен 3. јуна. Бачен у Шаранову јаму 14. јуна.

Брујић Дамјана Дане, 60 г., трговац, Србин, Госпић, Перушић, Крш. Бачен у Мацолину јаму у јулу.

Брујић Миле Јован, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Убијен у логору Госпић 20. априла.

Брујић Стевана Јово, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Доњи Косинь. Бачен у јаму Думан у јулу.

Брујић Обрада Мане, 54 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Косинь. Бачен у Шаранову јаму 10. јула.

Брујић Мане Милан, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Доњи Косинь. Бачен у јаму Думан 10. јула.

Брујић Миле, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Крш. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Брујић Јове Миле, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 12. маја.

Брујић Јосифа Миле, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Брујић Моша, 60 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Липово Поље. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Брујић Стевана Мошо, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Косињ. Бачен у Шаранову јаму 10. јула.

Брујић Дане Славко, 23 г., трговац, Србин, Госпић, Перушић, Косињ. Бачен у Мацолину јаму у јулу.

Брчан Јела, сељанка, Српкиња, Госпић, Кленовац. Убијена са двоје дјеце у логору Јадовно у јулу.

Букарица Петра Косовка, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 4. августа.

Букарица Стојана Миле, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Букарица Миле Милија, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Букарица Илије Милица, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Букарица Јове Милица, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Букарица Стојана Милка, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Букарица Миле Неђо, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Букарица Марка Стојан, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Буњевчевић Ваје Аница, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Крш. Убијена 8. августа.

Буњевчевић Дамјана Ђуро, 49 г., пензионер, Србин, Госпић, Перушић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Буњевчевић Јове Мане, 27 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Крш. Бачен у јаму Думан 20. јуна.

Буњевчевић Ваје Милка, 15 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Крш. Убијена у логору Јадовно 8. августа.

Варићак Ђуре Ана, 57 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Крш. Бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Алексе Бојка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Тодора Вујо, 30 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Бачен жив у јаму Света Ана 4. августа.

Варићак Владе Дане, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Варићак Гаје Дане, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Млаква. Ухапшен 13. јуна у Горњем Косињу. Бачен жив у јаму Думан 18. јуна.

Варићак Марка Дане, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Алексе Ђорђе, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Варићак Владе Ђуро, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Миле Ђуро, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Крш. Бачен у јаму Света Ана 5. августа.

Варићак Ђуре Живко, 14 г., Србин, Госпић, Косињ, Крш. Бачен у јаму Света Ана 4. августа.

Варићак Миле Јован, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Јове Манда, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Владе Мане, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Петра Мане, 26 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Варићак Дане Мара, 38 г., сељанка, Српкиња, Крш, Косињ. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Миле Мара, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липово Поље. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Миле Мара, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и жива бачена у јаму Света Ана 4. августа.

Варићак Владе Милан, 7 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 8. августа.

Варићак Мане Милан, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 8. августа.

Варићак Илије Миле, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Крш. Бачен жив у јаму Света Ана 6. августа.

Варићак Јове Милка, 20 г., сељанка, Српкиња, Крш, Косињ. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Луке Милка, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и жива бачена у јаму Света Ана 4. августа.

Варићак Јове Никола, 78 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Бачен у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Миле Обрад, 22 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Крш. Убијен на Рудинки (Горњи Косињ) и бачен у јаму Нездравка 15. јула.

Варићак Миле Петар, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Варићак Обрада Смиља, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и бачена у јаму Света Ана 4. августа.

Варићак Алексе Сока, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Вигњевић Милована Миле, 57 г., сељак, Србин, Госпић, Ваганац. Убијен у логору Госпић у јулу.

Витас Марка Гојко, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Аланку 5. августа.

Витас Илије Даница, 13 г., ђак госпићке гимназије, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Витас Дане Душан, 36 г., жандар, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Витас Јакова Душан, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Витас Душана Ђуро, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Јадовно 1. августа.

Витас Илије Ђуро, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Госпић у јуну.

Витас Стеве Ђуро, 15 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен и бачен у јаму Дупчан 1. августа.

Витас Миле Исо, сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Витас Богде Јанко, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Почитељу 5. августа.

Витас Душана Јања, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у логору Јадовно 1. августа.

Витас Боже Јован, 34 г., жандар, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Почитељу 1. августа.

Витас Дане Јовица, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Јадовно 1. августа.

Витас Милана Марија, 79 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу (Крушковаче) 5. августа.

Витас Стеве Марица, 14 г., ђак госпићке гимназије, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и бачена у јаму Дупчан 4. августа.

Витас Стевана Миладин, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Почитељу 7. јула.

Витас Јове Милан, 25 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Почитељу 20. августа.

Витас Јове Милан, 28 г., радник, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Витас Петра Милан, 65 г., капетан у пензији, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Почитељу 1. августа.

Витас Стеве Милан, 16 г., Србин, Госпић, Почитељ. Заклан и бачен у јаму Дупчан 1. августа.

Витас Петра Милка, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и заклана у логору Јадовно 1. августа.

Витас Милана Нада, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена 15. августа.

Витас Саве Никола, 79 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Бачен жив у запаљену кућу у Почитељу 22. августа.

Витас Стеве Петар, 59 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Почитељу 1. августа.

Витас Дмитра Сока, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и убијена у Почитељу 27. јула.

Витас Јове Стево, 25 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Почитељу 1. августа.

Влаинић Алекса, 44 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Влаисављевић Буде, сељак, Србин, Госпић, Лички Осик, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Лазе Миле, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Лички Осик, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вранеш Ђуре Аница, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Јадовно 1. августа.

Вранеш Пере Аница, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у Смиљану 5. августа.

Вранеш Боја, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Јадовно 3. августа.

Вранеш Јована Босилка, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљану 2. августа.

Вранеш Илије Гојко, 11 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Вранеш Филипа Дане, 46 г., поштар, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Бачен жив у Шаранову јаму 20. јуна.

Вранеш Ђукана Драган, 28 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно 4. јула.

Вранеш Дане Душан, 16 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен на путу за логор Јадовно у јуну.

Вранеш Мане Ђуро, 13 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Вранеш Илија, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Вранеш Дане Илија, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Вранеш Марка Јела, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Вранеш Николе Јелка, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена 3. августа.

Вранеш Васе Јован, 72 г., сељак, Србин, Госпић, Брушани. Бачен жив у запаљену кућу у Богданићу 2. августа.

Вранеш Ђуре Јован, 81 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 2. августа.

Вранеш Илије Јован, 69 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен жив у запаљену кућу у Смиљану 2. августа.

Вранеш Илије Јован, 5г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан. Заклан у Смиљану 3. августа.

Вранеш Николе Јован, 81 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Вранеш Петра Јован, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић 4. августа.

Вранеш Саве Јован, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Бачен жив у Шаранову јаму 16. јуна.

Вранеш Миле Лука, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Вранеш Саве Лука, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Вранеш Ђукана Мане, 55 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић у јуну.

Вранеш Мане Марија, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Вранеш Михајла Марија, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Јадовно 3. августа.

Вранеш Васе Марта, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Вранеш Васе Марта, 52 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу у августу.

Вранеш Ђуре Маша, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена на Велебиту 4. августа.

Вранеш Николе Маша, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 2. августа.

Вранеш Мане Милан, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Вранеш Јована Миланка, 20 г., студент, Српкиња, Госпић. Силована у логору Метајна и убијена у логору Слана у јулу.

Вранеш Илије Милица, 16 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Вранеш Луке Милица, 14 г., ђак госпићке гимназије, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и жива бачена у Мацолину јаму 6. августа.

Вранеш Пере Милица, 74 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 2. августа.

Вранеш Филипа Милица, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Жива спаљена у Богданићу 2. августа.

Вранеш Илије Милка, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Вранеш Дане Невенка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Вранеш Петра Неделька, 12 г., Српкиња, Госпић, Смиљан. Бачена жива у запаљену кућу у Смиљану 2. августа.

Вранеш Јована Никола, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Вранеш Јована Никола, 15 г., Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 2. августа.

Вранеш Јове Никола, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Заклан и бачен у Шаранову јаму 16. јуна.

Вранеш Мане Никола, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 2. августа.

Вранеш Тодора Нина, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Госпић у јуну.

Вранеш Јована Пера, 27 г., службеница, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Вранеш Јована Пера, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у логору Госпић 2. августа.

Вранеш Саве Пера, 64 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Жива спаљена у кући у Богданићу 3. августа.

Вранеш Саве Петар, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Жив спаљен у кући у Богданићу 2. августа.

Вранеш Дане Ружа, 11 г., ђак госпићке гимназије, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу 2. августа.

Вранеш Петра Сава, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Вранеш Симе Сава, 66 г., пензионер, Србин, Госпић. Заклан у логору Госпић у јуну.

Вранеш Мане Светозар, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Вранеш Саве Симо, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Жив спаљен у кући у Богданићу 2. августа.

Вранеш Сока, 80 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Војводић Никола, трговац, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Вујновић Марка Аница, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Драгана Анка, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и убијена у Кузмановачи 3. августа.

Вујновић Јанка Анка, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Велебиту (под Клисом) 5. августа.

Вујновић Миле Анка, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у логору Госпић 2. августа.

Вујновић Ђуре Богдан, 9 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Илије Богдан, 15 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић (Овчара) 5. августа.

Вујновић Саве Боја, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Лазе Борка, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и жива бачена у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 7. августа.

Вујновић Марка Босилька, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Јандре Ваја, 76 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Васо, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Вујновић Николе Васо, 72 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Госпић 6. августа.

Вујновић Марка Вука, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Гојко, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Марка Дева, 50 г., Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Деса, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Вујновић Васиља Димитрије, 50 г., сељак, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Вујновић Миле Дмитар, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Дане Драгица, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Петра Драгица, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Јанка Душан, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Ђорђе, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Мирослава Ђорђе, сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић у јулу.

Вујновић Паје Ђорђе, 13 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић (Овчара) 5. августа.

Вујновић Стеве Ђорђе, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Тривуна Зора, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Ђуре Илија, 40 г., финанс, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Вујновић Петра Илија, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Јандре Илинка, 79 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Дане Јага, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Дмитра Јага, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Јага, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Јага, 10 г., Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Велебиту (под Клисом) 5. августа.

Вујновић Николе Јандре, 23 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Велебиту 5. августа.

Вујновић Марка Јанко, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Мијата Јанко, 71 г., радник, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Саве Јанко, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић (Жабица) 5. августа.

Вујновић Боже Јања, 49 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Јанка Јања, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Луке Јања, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Јања, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Николе Јања, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Петра Јања, 61 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Тодора Јања, 58 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Лазе Јека, 94 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Дане Јела, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Марка Јела, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Јела, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Исе Јован, 60 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Тривуна Јован, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Лука, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Васе Љубица, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Јандре Љубица, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Николе Љубица, 30 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива бачена у јаму Голубњача 2. августа.

Вујновић Јандре Максим, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Гаје Мара, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Бачен у јаму Кварте 2. августа.

Вујновић Душана Мара, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Убијена у Кузмановачи 2. августа.

Вујновић Миле Мара, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Кузмановачи 2. августа.

Вујновић Боже Марија, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Марка Марија, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Марија, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Јанка Марко, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Петра Матија, сељанка, Хрватица, Госпић, Жабица. Убијена у Ведром Пољу (Дивосело) 5. августа.

Вујновић Дмитра Милан, 14 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Велебиту (под Клисом) 5. августа.

Вујновић Миле Милан, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Милан, 8 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Пане Милан, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Бачен у јаму Сњежњача 4. августа.

Вујновић Николе Милан, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић у јулу.

Вујновић Симе Милан, 9 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Тривуна Милан, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Ђуре Миле, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Јанка Миле, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Мирослава Миле, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Симе Миле, 57 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у јаму Кварте 4. августа.

Вујновић Марка Милева, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Милева, 13 г., ђак госпићке гимназије, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Ђуре Милица, 9 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Илије Милица, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Бачена у запаљену кућу у Кузмановачи 2. августа.

Вујновић Исе Милица, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Милица, 68 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана у Дивоселу 5. августа.

Вујновић Миле Милица, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Милоша Милица, 9 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Симе Милица, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Николе Милош, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Ђуре Нада, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Васе Никола, 64 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Јандре Никола, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Никола, 7 г., ђак, Србин, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Милоша Никола, 10 г., ђак, Србин, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Мирослава Никола, сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић (Овчара) 5. августа.

Вујновић Тодора Никола, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Тривуна Никола, 5 г., дијете, Србин, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Јове Пајо, 56 г., гостионичар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић 5. августа.

Вујновић Марка Пера, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Пера, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Бачена жива у запаљену кућу у Кузмановачи 2. августа.

Вујновић Петра Пера, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Кузмановачи 2. августа.

Вујновић Тодора Пера, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Драгана Петар, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Убијен у Кузмановачи 2. августа.

Вујновић Јандре Петар, 81 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Петар, 6 г., дијете, Србин, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Саве Петар, 9 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Бачен жив у запаљену кућу у Кузмановачи 2. августа.

Вујновић Симе Петар, 57 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Бачен жив у јаму Ошпорача 6. августа.

Вујновић Марка Радојка, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Николе Ружа, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Јове Сава, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Миле Сава, 38 г., финанс, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Вујновић Мирослава Сава, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Вујновић Илије Сока, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Убијена у Кузмановачи 2. августа.

Вујновић Боже Стана, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Заклана у Смиљанском Пољу (Павлинов стан) 3. августа.

Вујновић (рођ. Ракић) Миле Стана, 68 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Бачена жива у запаљену кућу у Широкој Кули 3. августа.

Вујновић Миле Стево, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Широка Кула, Кузмановача. Спаљен жив спаљен у Кузмановачи 2. августа.

Вујновић Николе Тодор, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Вујновић Илије Чедо, 14 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Вукелић Саве Марија, 10 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Бачена жива у јаму Ошпорача 2. августа.

Вуксан Максима Боја, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитель. Убијена на Аланку 5. августа.

Вуксан Јанка Деса, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Вуксан Јове Деса, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Почитель. Убијена у Читлуку 1. августа.

Вуксан Максима Марија, 80 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитель. Убијена на Аланку 5. августа.

Вуксан Јове Милева, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Почитель. Бачена жива у Јарчију јаму 8. августа.

Вуксан Теодора Милош, 53 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Вучковић Дане Миле, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Могорић. Ухапшен у Могорићу 25. јуна. Бачен жив у Шаранову јаму 7. јула.

Гаић Стевана Боја, 81 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Убијена 2. августа.

Гаић Васе Дане, 84 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Убијен 2. августа.

Гаић Ђуре Дане, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Богданић. Убијен 2. августа.

Гаић Дане Ђуро, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Ухапшен у јуну. Бачен у Шаранову јаму.

Гајић Дане Ђуро, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 15. маја.

Гаић Дане Марија, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Бачена у запаљену кућу 7. августа.

Гаић Дане Марија, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљан. Бачена са својом баком у запаљену кућу 7. августа.

Гаић Ђуре Милан, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Богданић. Убијен 2. августа.

Гаић Косте Пера, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Силована и убијена у Богданићу 2. августа.

Галовић Јована Милка, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Јадовно 13. августа.

Галовић Јандре Никола, 35 г., командир жандармеријске станице у Шибенику, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Гаћеша Стево, 16 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Шаранову јаму у августу.

Гледић Миле Буде, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Госпић 20. маја.

Гледић Вујо, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гледић Ваје Дане, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Госпић 20. маја.

Гледић Ђуро, трговац, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Гледић Саве Ђуро, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Ухапшен 3. јуна. Убијен у логору Јадовно 20. августа.

Гледић Дмитра Марта, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липово Поље. Бачена у јаму Света Ана 5. августа.

Гледић Дане Миле, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у Косињу 20. јула.

Гледић Дмитра Миле, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен 15. августа.

Гледић Марка Миле, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Гледић Марте Миле, 20 г., кројач, Србин, Госпић, Липово Поље. Бачен у јаму Света Ана у јулу.

Гледић Дане Милка, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липово Поље. Силована и убијена у Косињу 20. јула.

Гледић Дмитра Милка, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липово Поље. Силована и убијена у Косињу 15. августа.

Гледић Марте Милка, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липово Поље. Силована и бачена у јаму Света Ана 5. августа.

Гледић Милана Никола, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Бачен у јаму Думан 6. јула.

Гледић Миће Пантелија, 37 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 7. јуна. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Гледић Николе Пантелија, 28 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 12. јуна. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Гледић Милана Смиља, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липово Поље. Силована и бачена у јаму Света Ана 8. јуна.

Глумац Милана Анђелија, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липово Поље. Бачена у јаму Света Ана 5. јуна.

Глумац М. Богдан, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 8. јуна. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Глумац Илије Дане, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 12. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Глумац Николе Душан, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Глумац Вује Илија, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 17. јуна. Бачен у Шаранову јаму 19. јуна.

Глумац Илије Каја, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липово Поље. Силована и бачена у јаму Света Ана 15. августа.

Глумац Јосе Лука, сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Глумац Миће Мане, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Глумац Миће Мане, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Госпић 20 маја.

Глумац Николе Мане, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Госпић 20. маја.

Глумац Михајла Марко, 25 г., жандар, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Глумац Јове Миле, 55 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 7. маја. Бачен у Шаранову јаму маја.

Глумац Мане Миле, 29 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 17. јуна. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Глумац Симе Миле, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Липово Поље. Убијен у логору Госпић 20. маја.

Глумац Миле Никола, 22 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 16. јуна.

Глумац Дане Обрад, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Глумац Мијата Сава, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липово Поље. Убијена у логору Јадовно у јуну.

Глумац Миладина Сава, 25 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Глумац Обрада Сава, 28 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Госпић 20. маја.

Глумац Вање Симо, 37 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Госпић 20. маја.

Глумац Јосе Симо, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Глумац Максе Симо, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Глумац Максима Симо, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Госпић 20. маја.

Глумац Вање Стево, 28 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 18. јуна. Бачен у Шаранову јаму 8. јула.

Глумац Николе Стево, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Госпић 20. маја.

Глумац Стевана Тодор, 28 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 17. јуна. Бачен у Шаранову јаму 25. јуна.

Глумичић Стеве Анђа, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Глумичић Дане Буде, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Глумичић Милутина Вујо, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Глумичић Ваје Дане, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Бачен у једну од јама код Јањча у јуну.

Глумичић Миле Дане, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Глумичић Милете Дане, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Глумичић Јове Јека, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена 6. августа.

Глумичић Стеве Јован, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Глумичић Јакова Јово, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Думан 18. јуна.

Глумичић Пантелије Јово, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Глумичић Вује Ката, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Глумичић Луке Мане, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глумичић Николе Мане, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Убијен 6. августа.

Глумичић Јове Мара, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Глумичић Јове Мара, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Глумичић Миле Мара, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Глумичић Николе Мара, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Перушић, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Глумичић Симе Марија, 30 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Заклана у Кленовцу 8. августа.

Глумичић Пантелије Маца, 80 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Убијена у Млакви 6. августа.

Глумичић Јове Милан, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Бачен у Шаранову јаму 6. јуна.

Глумичић Дане Миле, 53 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Глумичић Стеве Миле, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Глумичић Јове Милица, 24 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Силована и жива спаљена у Млакви 6. августа.

Глумичић Стеве Милица, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Убијен у Млакви 6. августа.

Глумичић Јове Милка, 24 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Силована и жива спаљена у Млакви 6. августа.

Глумичић Јове Милка, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Убијена у Млакви 6. августа.

Глумичић Миле Милка, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Глумичић Симе Милка, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Заклана у Кленовцу 8. августа.

Глумичић Јове Никола, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Ухапшен 13. јуна. Бачен у јаму Думан 18. јуна.

Глумичић Дане Обрад, 40 г., сељак, Србин. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Глумичић Стеве Петар, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Глумичић Симо, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Заклан са два члана своје породице у Кленовцу 8. августа.

Глумичић Стеве Симо, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Убијен у Млакви 6. августа.

Глумичић Јована Смиљана, сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Глумичић Ђуре Сока, 47 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Крш. Убијена 12. августа.

Глумичић Дане Стево, 59 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Убијен у Млакви 6. августа.

Глумичић Јове Стево, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Глумичић Стеве Стево, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Граовац Миле Никола, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Завођe. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Грбић Миле Драган, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен у јаму Дупчан 1. августа.

Грбић Илија, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен у јаму Дупчан 1. августа.

Грбић Илије Јанко, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен у јаму Дупчан 1. августа.

Грозданић Саве Никола, 25 г., маринcки официр, Србин, Госпић, Медак, Радуч. Убијен у логору Јадовно 20. јуна.

Грубић Петра Јово, 25 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Грубић Петра Марко, 30 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Грубић Васе Миле, 28 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Вребац. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Груичић Анђа, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Миле Анђа, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Силована и жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Николе Анђа, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Силована и жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Ђуре Анка, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Силована и жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Ђуре Анка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Миле Боја, 8 г., дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Миле Боја, 30 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Милете Боја, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Косињ. Силована и жива спаљена 6. августа.

Груичић Милана Вајо, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Милана Вајо, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Милана Васиљ, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Милете Васиљ, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Миће Вељко, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Ђуре Гојко, 28 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Убијен у Млакви 6. августа.

Груичић Милете Дмитар, 90 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Милете Дмитар, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Ухапшен 10. јуна. Бачен у јаму Думан 18. јуна.

Груичић Миле Душан, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Милете Душан, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Васиља Ђуро, 58 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Миле Ђуро, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Николе Ђуро, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Николе Ђуро, 15 г., кувар, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Дмитра Јека, 52 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Милете Јован, 15 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Милана Јованка, 7 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Николе Јово, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Николе Манда, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Николе Мане, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Милана Мара, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Симе Мара, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Ђуре Марија, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Николе Марија, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена 6. августа.

Груичић Миле Марта, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена 6. августа.

Груичић Стојана Марта, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Ђуре Милан, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен 6. августа.

Груичић Николе Милан, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Груичић Васиља Миле, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен 6. августа.

Груичић Ђуре Миле, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен 6. августа.

Груичић Јове Миле, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Груичић Николе Миле, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Груичић Николе Миле, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен 6. августа.

Груичић Ђуре Милка, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Ђуре Милка, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена 6. августа.

Груичић Милана Милка, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена 6. августа.

Груичић Паје Милка, 23 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Силована и жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Миле Нада, 7 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Ђуре Невенка, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Милана Никола, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен 6. августа.

Груичић Николе Ранко, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен 6. августа.

Груичић Дмитра Сока, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Силована и спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Симе Сока, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Силована и спаљена у Млакви 6. августа.

Груичић Дане Стеван, 54 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Гутеша Дане, 71 г., пензионер, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гутеша Марија, домаћица, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Гутеша Тин, сељак, Србин, Госпић. Убијен са супругом и сином у логору Јадовно у јулу.

Гутеша Томо, учитељ, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дабић Бошка Ђуро, 5 г., дијете, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић 5. августа.

Дабић Ђуре Марија, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић 5. августа.

Дабић Бошка Милан, 4 г., дијете, Србин, Госпић. Убијен на Аланку 5. августа.

Дамјановић Ђурђа Марко, 63 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Дејановић Исе Илија, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен 2. августа.

Делић Геце Марија, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Заклана је 2. августа.

Димић Миле Анђа, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Заклана 3. августа.

Димић Петра Анђелија, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена у логору Јадовно у јуну.

Димић Д. Богдан, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен 3. августа.

Димић Јована Боја, 82 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена 3. августа.

Димић Миле Босиљка, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена 3. августа.

Димић Јанка Бранка, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић. Убијена у Госпићу у јулу.

Димић Јанка Вера, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Димић Јанка Гојко, 26 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић 5. августа.

Димић Јована Гојко, 29 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Димић Николе Дане, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Димић Гњате Данило, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Димић Јанка Десанка, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић у јулу.
Димић Јанка Душанка, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић у јулу.
Димић Д. Ђуро, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен 3. августа.
Димић Јована Илија, 52 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен 5. августа.
Димић Васе Јанко, 41 г., жељезничар, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић у јуну.
Димић Васе Јанко, 47 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.
Димић Јанка Јанко, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Димић Јања, пензионерка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић у јулу.
Димић Ђуре Јека, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Силована и заклана у Вребачкој Стази 3. августа.
Димић Дмитра Јово, 12 г., Србин, Госпић. Убијен на Аланку 5. августа.
Димић Јанка Јово, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.
Димић Васе Љуба, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку 5. августа.
Димић Јанка Љубица, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Силована и убијена у логору Госпић у јулу.
Димић Јанка Љубица, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.
Димић Петра Љубица, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.
Димић Дане Мара, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена у Широкој Кули 2. августа.
Димић Миле Мара, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена 3. августа.
Димић Танасије Маша, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и бачена у Шаранову јаму у јулу.
Димић Милан, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јуну.
Димић Данила Милан, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић 2. августа.
Димић Николе Милан, 43 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.
Димић Марка Милка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Острвица. Заклана у Вребачкој Стази 10. августа.
Димић Јанка Милојко, 2 г., дијете, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић у јулу.
Димић Јанка Милош, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.
Димић Јанка Мира, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић. Убијена на Аланку 5. августа.
Димић Будимира Никола, пензионер, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.
Димић Дмитра Симо, 50 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић у јуну.
Димић Васе Смиљана, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена на Аланку 5. августа.
Димић Тодора Смиљана, 64 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Димић Исе Тодор, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Заклан у логору Госпић у јуну.
Димић Луке Тодор, 64 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Госпић у јуну.
Дмитровић Ђуре Анђа, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.
Дмитровић Илије Анка, 23 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена 2. августа.
Дмитровић Миле Анка, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена 2. августа.
Дмитровић Исе Бранко, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Жив спаљен 2. августа.
Дмитровић Буде Видосава, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.
Дмитровић Исе Владо, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Жив спаљен у Кленовцу 2. августа.
Дмитровић Илије Гојко, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дмитровић Миле Даница, 16 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и бачена у запаљену кућу у Кленовцу 2. августа.
Дмитровић Јове Ђорђе, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борју код Личког Осика 4. августа.
Дмитровић Јандре Ђука, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борју код Личког Осика 4. августа.
Дмитровић Исе Ђуро, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен на Аланку 5. августа.
Дмитровић Саве Илија, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен на Аланку 5. августа.

Дмитровић Петра Исо, 54 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен на Аланку 4. августа.

Дмитровић Дмитра Јандре, сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен 4. августа.

Дмитровић Стеве Јела, дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Жива спаљена у Кленовцу 2. августа.

Дмитровић Ђуре Јово, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Жив спаљен у Кленовцу 2. августа.

Дмитровић Миле Лука, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 2. августа.

Дмитровић Миле Марија, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Жива спаљена у Кленовцу 2. августа.

Дмитровић Николе Марија, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Широкој Кули 2. августа.

Дмитровић Исе Мика, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена код Личког Осика 2. августа.

Дмитровић Јандре Милан, сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен код Личког Осика 2. августа.

Дмитровић Ђуре Милан, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Госпић у јулу.

Дмитровић Исе Миле, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Дмитровић Исе Милица, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Госпић августа.

Дмитровић Буде Мирослав, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Дмитровић Ђуђе Мића, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Жив спаљен 2. августа.

Дмитровић Ђуре Мића-Ђуђетина, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Жив спаљен у Кленовцу 2. августа.

Дмитровић Исе Петар, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Усташе су га вукле везаног за мотор и растргле у Широкој Кули 4. августа.

Дмитровић Миле Раде, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Дмитровић Миле Сока, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули 4. августа.

Дмитровић Јове Станиша, дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Жив спаљен у Кленовцу 4. августа.

Дмитровић Јандре Стево, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен код Личког Осика 2. августа.

Дмитровић Стоја, дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Жива спаљена у Кленовцу 2. августа.

Доброта Јелка, 38 г., сељанка, Српкиња. Убијена у логору Јадовно у августу.

Домазет Јово, 40 г., скретничар на жељезничкој станици Медак, Србин, Госпић, Медак. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Дошен Саве Ана, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Карлобаг, Рибник. Убијена у Рибнику 8. јула.

Дошен Ђуре Драган, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Карлобаг, Рибник. Убијен у Рибнику 1. августа.

Дошен Паје Јања, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Карлобаг, Рибник. Убијена у Рибнику 2. августа.

Дошен Саве Марица, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Карлобаг, Рибник. Убијена у Рибнику 2. августа.

Дошен Дане Пајо, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Карлобаг, Рибник. Убијен у Рибнику 2. августа.

Дошен Миле Сава, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Карлобаг, Рибник. Убијена у Рибнику 10. јула.

Дошен Дане Сока, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Карлобаг, Рибник. Заклана у Рибнику 1. августа.

Дошен Дмитра Софија, 49 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Карлобаг, Рибник. Убијена у Рибнику 1. августа.

Драгаш Николе Богдан, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Шибуљини 6. августа.

Драгаш Милана Боса, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 9. августа.

Драгаш Ђуре Деса, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 6. августа.

Драгаш Милана Душанка, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Шибуљини 6. августа.

Драгаш Милана Илија, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Драгаш Дмитра Јага, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Шибуљини 6. августа.

Драгаш Николе Јања, 10 г., Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Шибуљини 6. августа.

Драгаш Јосе Јека, 49 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Шибуљини 6. августа.

Драгаш Ђуре Јован, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Драгаш Николе Јован, 22 г., столар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Шибуљини 6. августа.

Драгаш Раде Јован, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Драгаш Томе Јован, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Драгаш Боже Марија, 73 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 6. августа.

Драгаш Дмитра Марија, 73 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 6. августа.

Драгаш Миле Марија, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Драгаш Јована Милан, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 9. августа.

Драгаш Николе Сава, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Шибуљини 15. августа.

Драгаш Исе Савка, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Драгаш Стеве Сока, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена на Аланку 9. августа.

Драгаш Милана Станка, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у православној цркви у Шибуљини 6. августа.

Драгосавац Миле Јанко, 38 г., радник, Србин, Госпић, Медак, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Драгосавац Јанка Милош, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен у логору Госпић 6. маја.

Драгосавац Јанка Танасије, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Вребац. Убијен у логору Госпић 22. јуна.

Дракулић Мирко, геометар, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дробац Дане Дане, 37 г., службеник, Србин, Госпић, Перушић. Бачен у јаму Дулиба 15. јула.

Дуганџија Петра Јека, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у ватру 6. августа.

Дуганџија Петра Никола, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у запаљену кућу 5. августа.

Дуганџија Јове Петар, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Дуганџија Стеве Сока, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Дуганџија Петра Стево, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан на Аланку 3. августа.

Дукић Симе Никола, 55 г., трговац, Србин, Госпић. Ухапшен 10. априла. Бачен у једну од јама код Јањча у јуну.

Дукић Николе Стеван, 16 г., ђак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Ђаковић Томе Ивка, 60 г., пензионерка, Хрватица, Госпић. Убијена у Госпићу у јуну.

Ђаковић Николе Милан, 14 г., ђак, Србин, Госпић. Убијен у Јасиковцу код Госпића у јулу.

Ђаковић Јове Миле, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Могорић. Одведен с лијечења у госпићкој болници у јуну. Бачен у Шаранову јаму.

Ерега Миле Мане, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Горњи Косињ. Убијен у логору Госпић у јулу.

Жегарац Пане Александар, 4 г., дијете, Србин, Госпић. Убијен на путу из логора Јадовно за логор Јасеновац 21. августа.

Жегарац Михајла Душан, 40 г., трговац, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Жегарац Илија, пекар, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић у јуну.

Жегарац Миће Милан, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Лички Осик, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Жегарац Никола, 65 г., гостионичар, Србин, Госпић. Бачен жив у једну од јама код Јањча у јуну.

Жигић Илије Дане, 75 г., сељак, Србин, Госпић, Лички Осик, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Жигић Пане Душанка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић. Убијена у Јастребарском 21. августа (у транспорту из логора Јадовно за логор Јасеновац).

Жигић Пане Милева, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић. Убијена у Јастребарском 21. августа (у транспорту из логора Јадовно за логор Јасеновац).

Жигић Милка, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Јадовно 6. августа.

Жигић Луке Милка, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена и бачена у једну од јама код Јањча 5. августа.

Жигић Пане, 74 г., пензионер, Србин, Госпић. Убијен у Јастребарском 21. августа (у транспорту из логора Јадовно за логор Јасеновац).

Жигић Пане Стево, 11 г., ђак, Србин, Госпић. Убијен у Јастребарском 21. августа (у транспорту из логора Јадовно за логор Јасеновац).

Жужић Паје Дане, 37 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Ухапшен 11. јуна у Широкој Кули. Убијен у логору Јадовно 26. јуна.

Жужић Дане Дара, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Заклана и бачена у запаљену кућу у Широкој Кули 2. августа.

Жужић Косте Милан, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен и бачен у јаму Ошпорача 2. августа.

Жужић Ђуре Милка, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена и бачена у запаљену кућу у Широкој Кули 2. августа.

Жужић Косте Петар, 13 г., Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у запаљену кућу у Широкој Кули 2. августа.

Жужић Дане Савка, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Заклана и бачена у запаљену кућу у Широкој Кули 2. августа.

Загорац Марка Дане, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен жив у јаму Дупчан 1. августа.

Загорац Гојка Љуба, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена у логору Госпић у јулу.

Загорац Милана Мићо, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен жив у јаму Дупчан 1. августа.

Загорац Дане Сава, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен жив у јаму Дупчан 1. августа.

Загорац Томислава Сава, 17 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен жив у јаму Дупчан 2. августа.

Заставниковић Исе Анка, 7 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Заклана у Борику код Личког Лешћа 6. августа.

Заставниковић Миле Анка, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и жива бачена у јаму Ошпорача 2. августа.

Заставниковић Исе Душан, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Широка Кула. Заклан у Борику код Личког Осика 6. августа.

Заставниковић Стевана Жарко, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен жив у јаму Ошпорача 2. августа.

Заставниковић Миле Јела, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Заклана у Борику код Личког Осика 6. августа.

Заставниковић Стевана Јово, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен жив у јаму Ошпорача 2. августа.

Заставниковић Исе Манда, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Заклана у Борику код Личког Лешћа 6. августа.

Заставниковић Марија, сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Бачена жива у јаму Ошпорача 2. августа.

Заставниковић Исе Милка, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и заклана у Борику код Личког Осика 6. августа.

Заставниковић Исе Невенка, 16 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и заклана у Борику код Личког Осика 6. августа.

Заставниковић Станише Петар, 54 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Широке Куле 2. августа.

Заставниковић Станише Петар, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Заставниковић Смиља, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Бачена жива у јаму Ошпорача 2. августа.

Заставниковић Петра Станиша, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен жив у јаму Ошпорача 2. августа.

Заставниковић Стевана Тодор, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен жив у јаму Ошпорача 2. августа.

Зец М. Светозар, ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Зељув Николе Милан, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зељув Николе Миња, 40 г., жандар, Србин, Госпић, Радуч. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Зобеница Јована Анђа, 80 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена на Велебиту 2. августа.

Зобеница Тодора Марта, 47 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена на Велебиту 2. августа.

Иванчевић Н. Анка, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и заклана 13. јула.

Иванчевић М. Љубица, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и заклана 3. августа.

Иванчевић Јове Милан, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Иванчевић Јове Милан, 29 г., жандар, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан у Рибнику 2. августа.

Иванчевић Милана Недјељка, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у Рибнику 2. августа.

Иванчевић Јове Танасије, 23 г., морнарички наредник, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Иванчевић Петра Тодор, 52 г., жељезничар, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Госпићу у јуну.

Ивковић Јандре Миладин, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен 17. јуна. Бачен у Шаранову јаму 25. јуна.

Јаворина Симе Анђа, 43 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Јаворина Вује Анка, 36 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Јаворина Јове Боја, 31 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Јаворина Јове Боја, 7 мјесеци, дијете, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Јаворина Дане Буде, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јаворина Вује Дане, 18 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Јаворина Марка Дане, 18 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Јаворина Вује Даница, 20 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у јаму Света Ана 4. августа.

Јаворина Вује Дмитар, 7 г., дијете, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Јаворина Миле Душан, 19 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 6. августа.

Јаворина Ваје Ђуро, 48 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Бачен у ватру у Млакви 6. августа.

Јаворина Марка Ђуро, 23 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Јаворина Симе Ђуро, 19 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Јаворина Миле Илинка, 23 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у јаму Света Ана 2. августа.

Јаворина Вује Јека, 65 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Јаворина Саве Јека, 67 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Јаворина Јове Јово, 3 г., дијете, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Јаворина Кузме Манда, 39 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Јаворина Тривуна Манда, 36 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Јаворина Обрада Мане, 27 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Ухапшен 10. јуна. Бачен у јаму Думан 18. јуна.

Јаворина Симе Мане, 13 г., ђак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Јаворина Марка Мара, 17 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Јаворина Милете Мара, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Силована и бачена јаму Света Ана 6. августа.

Јаворина Саве Мара, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Јаворина Јове Марија, 11 г., ђак, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Јаворина Луке Марта, 50 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Јаворина Милете Марта, 22 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена јаму Света Ана 6. августа.

Јаворина Обрада Маша, 53 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.

Јаворина Милића Мика, 50 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Јаворина Петра Мика, 30 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Јаворина Николе Мила, 24 г., сељанка, Хрватица, Косињ, Млаква. Силована и бачена у јаму Света Ана 2. августа.

Јаворина Вује Милан, 16 г., Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Јаворина Јове Милан, 8 г., ђак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Јаворина Симе Милан, 16 г., ђак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.

Јаворина Стеве Милан, 17 г., ђак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.
Јаворина Дамјана Миле, 21 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.
Јаворина Кузмана Миле, 40 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.
Јаворина Луке Миле, 28 г., сељак, Србин, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.
Јаворина Марка Миле, 27 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.
Јаворина Миле Миле, 20 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 18. јуна.
Јаворина Миладина Милета, 66 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.
Јаворина Вује Милица, 18 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и спаљена у Млакви 6. августа.
Јаворина Миле Милица, 10 г., ђак, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.
Јаворина Петра Милица, 49 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Бачена у јаму Света Ана 2. августа.
Јаворина Миле Милка, 21 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и бачена у јаму Света Ана 2. августа.
Јаворина Јове Мира, 6 г., дијете, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.
Јаворина Обрада Мојсије, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Млаква. Убијен у логору Јадовно у јуну.
Јаворина Миле Светозар, 12 г., ђак, Србин, Косињ, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 2. августа.
Јаворина Саве Симо, 45 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.
Јаворина Саве Смиља, 25 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Силована и спаљена у Млакви 6. августа.
Јаворина Вује Сока, 9 г., Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.
Јаворина Јове Сока, 2 г., дијете, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.
Јаворина Миле Стака, 78 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена 6. августа.
Јаворина Стевана Стака, 67 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.
Јаворина Ђуре Стево, 2 г., дијете, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.
Јаворина Кузмана Стево, 48 г., сељак, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.
Јаворина Марка Стево, 5 г., дијете, Србин, Косињ, Млаква. Спаљен у Млакви 6. августа.
Јаворина Петра Стоја, 66 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.
Јаворина Стојке Стоја, 68 г., сељанка, Српкиња, Косињ, Млаква. Спаљена у Млакви 6. августа.
Јанић Саве Бранко, 38 г., полицајац, Србин, Госпић, Читлук. Бачен жив у Шаранову јаму 28. јуна.
Јанић Ђуре Милица, 52 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку 2. августа.
Јанић Саве Софија, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Заклана у Билају 4. августа.
Јанић Дмитра Стево, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Јелача Ђуро, пензионер, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Јелача Ј. Мара, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Радуч. Убијена у логору Госпић у јуну.
Јелача Јове Марко, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Радуч. Убијен у логору Јадовно у јуну.
Јелача Дане Милош, 33 г., жандар, Србин, Госпић, Медак, Радуч. Убијен у логору Госпић у мају.
Јелић Илије Стево, 58 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно 8. августа.
Јерковић Јове Богдан, 4 г., дијете, Србин, Госпић. Убијен на Аланку 5. августа.
Јерковић Луке Богдан, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Јерковић Косте Ваја, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа
Јерковић Миле Дмитар, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.
Јерковић Јове Душан, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.
Јерковић Николе Илија, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.
Јерковић Дмитра Исо, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.
Јерковић Стевана Исо, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Миће Јага, 21 г., Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Николе Јага, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Дмитра Јанко, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Стеве Јања, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитель. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Тодора Јелена, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Јанка Јован, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Вује Ката, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Дане Љубица, 16 г., Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и убијена у логору Јадовно 2. августа.

Јерковић Душана Љубица, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Јове Љубица, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Миле Љубомир, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Миле Марко, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Јанка Марта, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Ђуре Миле, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Марка Миле, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Павла Миле, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Дмитра Милица, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Дмитра Милица, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Ђукана Милица, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Миле Милица, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Миле Милица, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Саве Милица, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Јове Милка, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Луке Мирко, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Николе Нада, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Радуч. Бачена у једну од јама код Јањча 6. августа.

Јерковић Луке Невенка, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Дмитра Нељелко, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Душана Никола, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Заклан на Аланку 5. августа.

Јерковић Илије Никола, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Јанка Никола, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Дмитра Предраг, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Милана Радмила, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Дмитра Сава, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Илије Сава, 81 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Исе Савка, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Луђе Савка, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Милана Савка, 23 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Јове Светозар, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Павла Стево, 81 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.

Јерковић Стеве Теодора, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 5. августа.

Јерковић Миле Тодор, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.
Јовић Миле Гојко, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.
Јовић Дмитра Исо, 81 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.
Јовић Марка Јага, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и убијена на Аланку 6. августа.
Јовић Миле Јања, 80 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Убијена на Аланку 6. августа.
Јовић Бранка Јека, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена на Аланку 8. августа.
Јовић Миле Марко, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 6. августа.
Јовић Стевана Милан, 25 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 6. августа.
Јовић Тодора Милан, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Јовић Миле, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 6. августа.
Јовић Марка Миле, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 5. августа.
Јовић Марка Миле, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 6. августа.
Јовић Луке Милица, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку 6. августа.
Јовић Марка Сара, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и бачена у Јарчију јаму 6. августа.
Јовић Ђорђа Стеван, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.
Јовић Јове Стево, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 6. августа.
Јовић Јанка Тоде, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Заклан на Аланку 5. августа.
Јовић Јована Тодор, 69 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен на Аланку 6. августа.
Калинић Сока, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Јадовно у августу.
Калинић Марка Сока, 67 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена у Папучи 2. августа.
Катић Н. Аница, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Јадовно 2. августа.
Катић Ђуре Боса, 23 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Силована и заклана у Смиљану 15. августа.
Катић Дане Марија, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Заклана у Смиљану 15. августа.
Катић Паје Миле, 24 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Заклан на Аланку 2. августа.
Катић Саве Никола, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан. Заклан у Смиљану 2. августа.
Катић Вује Петар, 62 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.
Катић Саве Сока, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљан. Заклана у Смиљану 2. августа.
Кекић Ђорђа Богдан, 37 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у логору Јадовно у јуну.
Кекић Бранка Владо, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Липе. Убијен у логору Јадовно 23. јула.
Кекић Саве Дане, 52 г., радник, Србин, Госпић, Липе. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.
Кекић Дмитра Драгица, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и убијена у Липама 1. августа.
Кекић Ђорђа Душан, 36 г., радник, Србин, Госпић, Липе. Бачен у Шаранову јаму 14. јуна.
Кекић Ђурђа Душан, 37 г., радник, Србин, Госпић, Липе. Убијен у логору Јадовно у јуну.
Кекић Илије Душан, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Кекић Илије Душан, 36 г., службеник, Србин, Госпић, Липе. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Кекић Милоша Душанка, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и убијена у Липама 1. августа.
Кекић Дане Ђуро, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у Липама 1. августа.
Кекић Миле Ђуро, 20 г., Србин, Госпић, Липе. Убијен у Липама 2. августа.
Кекић Паје Ђуро, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у Липама 1. августа.
Кекић Миле Илија, 30 г., бријач, Србин, Госпић, Липе. Заклан у Смиљану 3. августа.
Кекић Симе Илија, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у логору Јадовно 20. јуна.
Кекић Станка Илија, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Објешен у логору Госпић 18. јуна.
Кекић Николе Јања, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и заклана у Липама 2. августа.
Кекић Јека, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у логору Јадовно 18. јуна.
Кекић Ђуре Јела, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у логору Госпић 15. јула.

Кекић Паје Љубица, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 2. августа.
Кекић Станка Мане, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у Липама 2. августа.
Кекић Давида Марија, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 3. августа.
Кекић Ђуре Марија, 73 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Кекић Миле Марија, 34 г., наставница, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и заклана у логору Слана у јулу.
Кекић Станка Марија, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и убијена у Липама 2. августа.
Кекић Петра Марта, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Силована и убијена у логору Јадовно 20. јуна.
Кекић Петра Маша, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и убијена у логору Госпић 8. августа.
Кекић Стојана Мика, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 1. августа.
Кекић Бранка Милан, 8 г., ђак, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић 8. августа.
Кекић Станка Милан, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у Липама 2. августа.
Кекић Ђуре Миле, 32 г., радник, Србин, Госпић, Липе. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Кекић Ђуре Миле, 38 г., сељак, Србин, Госпић. Заклан и бачен у Шаранову јаму у јуну.
Кекић Дане Милица, 15 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.
Кекић Миле Милица, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и убијена у Липама 2. августа.
Кекић Никола, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у Липама.
Кекић Душана Никола, 10 мјесеци, дијете, Србин, Госпић. Заклан у Липама 2. августа.
Кекић Јована Никола, 39 г., службеник, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. јуна.
Кекић Пајица, ђак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.
Кекић Миле Пајо, 21 г., ђак, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић 20. јуна.
Кекић Пера, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Заклана у Липама 1. августа.
Кекић Петра Пера, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у Смиљану 2. августа.
Кекић Луке Сава, 52 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 1. августа.
Кекић Петра Сава, 68 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 3. августа.
Кекић Миле Станка, 16 г., ђак, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и заклана у Липама 2. августа.
Кекић Илије Станко, 31 г., морнарички наредник, Србин, Госпић, Липе. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.
Кекић Лазе Станко-Гајан, 51 г., радник, Србин, Госпић, Липе. Убијен у логору Јадовно 20. јуна.
Кекић Тонка, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у логору Госпић 25. јуна.
Кнежевић Лазе Ана, 81 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Љубово. Убијена у Широкој Кули 2. августа.
Кнежевић Луке Анка, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Кнежевић Душана Војислав, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Жив спаљен у Широкој Кули 2. августа.
Кнежевић Миле Јован, сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен 2. августа.
Кнежевић Дане Лука, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.
Кнежевић Васе Мане, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борју код Личког Осика 2. августа.
Кнежевић Соке Марко,71 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.
Кнежевић Тодора Мика, 58 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.
Кнежевић Мане Милан, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.
Кнежевић Проке Милан, 42 г., трговац, Србин, Госпић Буниће. Бачен у Мацолину јаму у јулу.
Кнежевић Милан-Мита, трговац, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.
Кнежевић Илије Миле, 37 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 7. јула.
Кнежевић Стојана Милка, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Бачена у бунар у Широкој Кули (код Сердара) 2. августа.
Кнежевић Васе Никола, 35 г., радник, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.
Кнежевић Илије Пера, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.

Кнежевић Мане Сава, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачен у бунар у Широкој Кули (код Сердара) 2. августа.

Кнежевић Мане Стево, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.

Кнезић Николе Анка, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић Врановина. Убијена у логору Јадовно 28. јуна.

Ковач Ђуре Дане, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у јаму Думан 20. јуна.

Ковач Миле Ђуро, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен 6. августа.

Ковач Тодора Мара, 23 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Широкој Кули 7. августа.

Ковач Ђуре Милан, 27 г., радник, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Госпић маја.

Ковач Јандре Милица, 57 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена 6. августа.

Ковач Ђуре Милка, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена (усташе је наболе на бајонет) у Борику код Личког Осика 8. августа.

Ковач Буде Нада, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули 2. августа.

Ковач Јована Петар, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Ковач Ђуре Сока, 57 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Борику код Личког Осика 8. августа.

Ковач Јована Сока, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Вребачкој Стази 13. августа.

Кокотовић Ваје Ана, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у шуми Обљај 7. августа.

Кокотовић Миле Аница, 90 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Жива спаљена у Пољану 8. августа.

Кокотовић Дамјана Буде, 54 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кокотовић Дамјана Буде, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Бачен у јаму Света Ана 6. јула.

Кокотовић Мане Вукашин, 23 г., војни службеник, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Бачен у јаму Света Ана 23. јуна.

Кокотовић Дане Гојко, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Кварте 10. јуна.

Кокотовић Миле Гојко, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен у Горњем Косињу 11. августа.

Кокотовић Петра Душан, 24 г., финанс, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Бачен у јаму Думан 12. јуна.

Кокотовић Самоила Ђуро, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Убијен у логору Госпић 20. маја.

Кокотовић Луке Илија, 84 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен у Пољану 8. августа.

Кокотовић Петра Лука, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен у Млакви 10. августа.

Кокотовић Јове Љубица, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Крш. Силована и убијена у шуми Обљај 7. августа.

Кокотовић Душана Мане, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Убијен у логору Госпић 20. маја.

Кокотовић Ђуре Мане, 46 г., лугар, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Бачен у јаму Света Ана 20. јуна.

Кокотовић Миле Мане, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Ухапшен 8. јуна. Бачен у Шаранову јаму 25. јуна.

Кокотовић Обрада Милан, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Ухапшен 13. јуна. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Кокотовић Миле Милка, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Крш. Силована и убијена у шуми Обљај 7. августа.

Кокотовић Лазе Мићо, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Бачен у Шаранову јаму 10. јула.

Кокотовић Обрада Мићо, 52 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен у Пољану 7. августа.

Кокотовић Лазе Михајло, 37 г., сељак, Србин, Госпић Доњи Косињ. Бачен у јаму Думан 7. јула.

Кокотовић Лазе Никола, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Ухапшен 14. априла и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 20. маја.

Кокотовић Јове Обрад, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен 7. августа.

Кокотовић Паје Станко, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Крш. Убијен у Млакви 6. августа.

Кокотовић Стојана Станко, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Бачен у јаму Света Ана 6. јула.

Кокотовић Миле Стасија, 12 г., Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Убијена у Млакви 12. августа.

Колунџија Буде Илија, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Усташе су га извеле болесног из болнице у Госпићу. Бачен у Шаранову јаму 25. јуна.

Колунџија Лазе Илија, 51 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Колунџија Буде Милан, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Колунџија Лазе Милан, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Кораћ Максима Мићо, 57 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Павловац. Убијен у логору Госпић 15. јуна.

Кордић Николе Аница, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Крш. Бачена жива у јаму Света Ана 8. августа.

Кордић Дане Василија, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у шуми Обљај 7. августа.

Кордић Вује Дане, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Жив спаљен у Кршу 7. августа.

Кордић Николе Дане, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 5. августа.

Кордић Дане Даница, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у шуми Обљај 7. августа.

Кордић Илије Душан, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Убијен у шуми Обљај 7. августа.

Кордић Ваје Милан, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у шуми Обљај 7. августа.

Кордић Дане Миле, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Убијен у шуми Обљај 7. августа.

Кордић Стевана Миле, 36 г., општински бележник, Србин, Госпић. Ухапшен 15. јуна у Горњем Косињу. Бачен у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Кордић Вује Милица, 75 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у шуми Обљај 7. августа.

Кордић Дане Милица, 27 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и убијена у шуми Обљај 7. августа.

Кордић Илије Милка, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и убијена у шуми Обљај 7. августа.

Кордић Мане Смиља, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и убијена у шуми Обљај 7. августа.

Кордић Дане Срђан, 22 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Нездравка 6. августа.

Кордић Миле Стака, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и убијена у шуми Обљај 7. августа.

Кордић Лазе Стеван, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Света Ана 20. јуна.

Корица Томе Никола, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Могорић. Убијен у Госпићу 16. јула.

Косановић Станише Анка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 2. августа.

Косановић Миле Васо, 16 г., ђак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 2. августа.

Косановић Боје Јовица, 9 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 2. августа.

Косановић Станише Којо, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 2. августа.

Косановић Љубица, сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.

Косановић Станише Милан, 17 г., ђак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Госпић у јулу.

Косановић Васе Миле, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 2. августа.

Косановић Саве Милица, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Бачена у запаљену стају у Кленовцу 2. августа.

Косановић Станише Милка, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 2. августа.

Косановић Станише Никола, 16 г., ђак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 2. августа.

Косановић Николе Станиша, 60 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Госпић 20. јула.

Косановић Раде Станиша, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 2. августа.

Косић Љубица, учитељица, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић 26. јуна.

Кравић Ђуре Сока, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Могорић. Убијена у логору Јадовно 20. јула.

Кравић Миле Сока, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Могорић. Убијена 5. августа.

Крајновић Дамјана Анђелија, 53 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Заклана на Аланку 5. августа.

Крајновић Ђукана Дмитар, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.

Крајновић Ђуре Ђуро, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић И. Ђуро, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Николе Ђуро, 8 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Саве Ђуро, 72 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Стеве Ђуро, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Ђукана Илија, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Јове Илија, 8 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Јове Исо, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Николе Исо, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Стеве Јага, 10 г., Српкиња, Госпић, Читлук. Заклана на Аланку 5. августа.
Крајновић Илије Јанко, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Јове Јања, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Читлук. Заклана на Аланку 5. августа.
Крајновић Саве Јања, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена на Аланку 5. августа.
Крајновић Стеве Јања, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена на Аланку 5. августа.
Крајновић М. Јека, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Орнице. Убијена у Шибуљини 5. августа.
Крајновић Луке Јово, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен у Шибуљини 5. августа.
Крајновић Саве Јово, 10 г., Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Симе Лука, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен у логору Госпић 5. августа.
Крајновић Петра Мара, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку 5. августа.
Крајновић Петра Марија, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку 5. августа.
Крајновић Маријана, 34 г., сељанка, Словенка, Госпић, Читлук. Заклана на Аланку 5. августа.
Крајновић Петра Миле, 47 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Заклан на Аланку 5. августа.
Крајновић Петра Милева, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена на Аланку 5. августа.
Крајновић Саве Милева, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена на Аланку 5. августа.
Крајновић Ђуре Милица, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена на Аланку 5. августа.
Крајновић Јована Милица, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Читлук. Заклана у православној цркви у Шибуљини 5. августа.
Крајновић Миле Милица, 15 г., Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена на Аланку 5. августа.
Крајновић Николе Милка, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Вребац. Бачена жива у ватру 30. априла.
Крајновић Ђуре Никола, 79 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Ј. Никола, сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Крајновић Николе Никола, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Заклан на Аланку 5. августа.
Крајновић П. Никола, Србин, Госпић, Читлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Крајновић Стеве Никола, 8 г., ђак, Србин, Госпић, Читлук. Заклан на Аланку 5. августа.
Крајновић Томе Никола, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Бачен у Шаранову јаму у јуну.
Крајновић Тривуна Никола, 34 г., жандар, Србин, Госпић, Читлук. Бачен у Шаранову јаму у јуну.
Крајновић И. Нино, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Заклан на Аланку 5. августа.
Крајновић Гаје Петар, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Јована Петар, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 8. августа.
Крајновић Марка Петар, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Тривуна Петар, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.
Крајновић Сава, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена на Аланку 5. августа.
Крајновић Јове Сава, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Читлук. Заклан на Аланку (Читлук) 5. августа.

Крајновић Луке Сава, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена у збјегу у Шибуљини 7. августа.

Крајновић Стеве Сава, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Крајновић Филипа Сава, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Заклан на Аланку 5. августа.

Крајновић Илије Симо, 64 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Заклан на Аланку (Бјељевине) 5. августа.

Крајновић Дмитра Сока, 64 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Бачена жива у ватру 30. априла.

Крајновић Николе Сока, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Вребац. Бачена жива у ватру 30. априла.

Крајновић С. Смиља, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Силована и заклана на Аланку 5. августа.

Крајновић Исе Стеван, 64 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Заклан на Аланку 5. августа.

Крајновић Луке Тодор, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Бачен жив у ватру 30. априла.

Краљчевић Гавре Алекса, 52 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у Госпићу 2. августа.

Краљчевић Алексе Предраг, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Објешен у Липама 2. августа.

Кричковић Душана Драгица, 24 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и бачена у Шаранову јаму 16. јуна.

Кричковић Николе Милан, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Заклан на Аланку 5. августа.

Кричковић Миле Сава, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Крпан Марка Стјепан-Ћевина, 47 г., месар, Хрват, Госпић, Липе. Бачен у једну од јама код Јањча 5. августа.

Купрешанин Јанка Борка, 27 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена на Аланку 5. августа.

Купрешанин Вукосава Вука, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак. Убијена 2. августа.

Купрешанин Саве Вукица, 8 г., ђак, Српкиња, Госпић, Медак. Убијена 2. августа.

Купрешанин Раде Дане, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Заклан 2. августа.

Купрешанин Стеве Дања, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен 2. августа.

Купрешанин Исе Дмитар, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен 2. августа.

Купрешанин Миле Ђука, сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена 2. августа.

Купрешанин Исе Ђуро, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен 2. августа.

Купрешанин Јага, 78 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак. Убијена 2. августа.

Купрешанин Јанко, 30 г., студент, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен 2. августа.

Купрешанин Јована Јања, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена 2. августа.

Купрешанин Паје Јања, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена 2. августа.

Купрешанин Дане Јован, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен 2. августа.

Купрешанин Јове Љубомир, 50 г., гостионичар, Србин, Госпић, Читлук. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Купрешанин Јанка Марија, 25 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена 2. августа.

Купрешанин Петра Миле, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен 2. августа.

Купрешанин Самуила Милица, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена 2. августа.

Купрешанин Милка, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак. Убијена 2. августа.

Купрешанин Вује Никола, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен 2. августа.

Купрешанин Филипа Никола, 55 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен 2. августа.

Купрешанин Петар, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен 2. августа.

Купрешанин Исе Софија-Сока, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена 2. августа.

Лабатић Глише Миле, 38 г., сељак, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Лазић Милана Јања, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Барлете. Заклана у Дивоселу 4. августа.

Лазић Миле Тоде, 31 г., радник, Србин, Госпић, Барлете. Убијен у Госпићу у јулу.

Ластавица Томе Вајо, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Левнаић Дане Мара, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Радуч. Силована и убијена у логору Госпић 21. јула.

Лемаић Ђуре Аница, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Лемаић Петра Аница, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Анка, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Лемаић Миле Анка, 9 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Саве Анка, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Филипа Анка, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Ђуре Богдан, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лемаић Симе Богдан, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Заклан на плантажи код Смиљана 10. августа.

Лемаић Стеве Богдан, 47 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Заклан и бачен у јаму Света Ана 9. августа.

Лемаић Јована Бранко, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Миле Бранко, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лемаић Николе Бранко, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 4. августа.

Лемаић Ђуре Брацо, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно 25. јуна.

Лемаић Васе Дане, 50 г., подворник, Србин, Госпић. Заклан у Госпићу 5. августа.

Лемаић Милана Даница, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљан. Заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Симе Даница, 16 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Јована Данко, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Луке Дара, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Дмитра Драга, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Лемаић Дане Драгица, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Лемаић Николе Ђорђе, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Ђуро-Ђукан, 60 г., гостионичар, Србин, Госпић, Смиљан. Заклан у логору Госпић 5. августа.

Лемаић Ђуре Ђуро, 25 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Ђуре Ђуро, 30 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Заклан и бачен у Шаранову јаму 1. маја.

Лемаић Ђуре Ђуро, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лемаић Јована Ђуро, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Јована Ђуро, 29 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 14. јула.

Лемаић Миле Ђуро, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Николе Ђуро, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лемаић Симе Ђуро, 50 г., гостионичар, Србин, Госпић. Заклан у Госпићу 5. августа.

Лемаић Тоде Ђуро, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 10. маја.

Лемаић Тодора Ђуро, 53 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно 3. августа.

Лемаић Луке Зоран, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Јована Јанко, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Заклан у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Дане Јела, 11 г., Српкиња, Госпић, Богданић, Заклана у Богданићу 2. августа.

Лемаић Луке Јелена, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Михајла Јелена, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Лемаић Марка Јован, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно 3. августа.

Лемаић Матије Јован, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно 30. јула.

Лемаић Миле Јован, 30 г., опанчар, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен у Шаранову јаму 23. маја.

Лемаић Михајла Јован, 34 г., наредник, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно 25. маја.

Лемаић Симе Јован, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен на Велебиту (Водице) 20. јула.

Лемаић Миле Јово, 30 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 30. јула.

Лемаић Миле Јово, 9 г., ђак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Лемаић Симе Јово, 21 г., трговац, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Бачен у Мацолину јаму 18. јула.

Лемаић Дане Ката Гара, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Лемаић Исе Ката, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Ћукана Лука, 28 г., службеник, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Лемаић Ђуре Лука, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Јована Лука, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Убијен у Богданићу у јулу.

Лемаић Миле Лука, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лемаић Миле Лука, 50 г., капетан, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен у јаму крај логора Јадовно 28. јула.

Лемаић Миле Лука, 51 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Бачен у Шаранову јаму 20. маја.

Лемаић Саве Лука, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Ђуре Љубица, 15 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Лемаић Стеве Љубица, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Дане Мара, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Радуч. Силована и убијена у Госпићу 18. јуна.

Лемаић Илије Мара, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Марка Мара, 73 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Бачена у запаљену кућу у Смиљану 2. августа.

Лемаић Јована Марија, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Николе Марија, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Жива спаљена у Смиљанском Пољу 10. августа.

Лемаић Николе Марија, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена и бачена у запаљену кућу 3. августа.

Лемаић Стевана Марија, 67 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Заклана и бачена у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Стеве Марија, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Заклана и бачена у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Луке Матија-Мате, 81 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен и бачен у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Стевана Маша, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена и бачена у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Ђуре Милан, 24 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Заклан и бачен у јаму у логору Јадовно 3. августа.

Лемаић Јована Милан, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Заклан у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Саве Милан, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен и бачен у јаму у логору Јадовно 5. августа.

Лемаић Симе Милан, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић у јуну.

Лемаић Симе Милан, 30 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Лемаић Стеве Милан, 21 г., бравар, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић 2. августа.

Лемаић Јове Миле, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лемаић Марка Миле, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић 4. августа.

Лемаић Николе Миле, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен у запаљену кућу у Смиљану 3. августа.

Лемаић Симе Миле, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 4. августа.

Лемаић Симе Миле, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Дане Милица, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Силована и заклана у Богданићу 2. августа.

Лемаић Ђукана Милица, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Јована Милица, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Јована Милица, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Луке Милица, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Заклана и бачена у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Милана Милица, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Заклана и бачена у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Николе Милица, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Заклана и бачена у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Саве Милица, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Силована и заклана у Богданићу 2. августа.

Лемаић Д. Милка, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Илије Милка, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Љутача. Заклана код Смиљана 2. августа.

Лемаић Николе Милка, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Бачена жива у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Николе Мирјана, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Милана Мирко, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Лемаић Ђуре Мићо, 18 г., радник, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Лемаић Луке Мишо, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Саве Мишо, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић у јуну.

Лемаић Дане Никола, 8 г., ђак, Србин, Госпић, Богданић. Заклан у Богданићу 2. августа.

Лемаић Ђукана Никола, 40 г., радник, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Лемаић Ђуре Никола, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 27. јуна.

Лемаић Јанка Никола, 36 г., ковач, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Лемаић Јанка Никола, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Селиште. Бачен у Шаранову јаму 15. јула.

Лемаић Јована Никола, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 20. јула.

Лемаић Јове Никола, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Заклан у Смиљану 2. августа.

Лемаић Николе Никола, 58 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен у запаљену кућу 7. августа.

Лемаић Стеве Никола, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно 28. јуна.

Лемаић Стеве Никола, 19 г., трговац, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Лемаић Јована Пајо, 29 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић 23. јуна.

Лемаић Ђуре Пера, 59 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Заклана у логору Јадовно 18. августа.

Лемаић Јове Пера, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић. Заклана у Смиљанском Пољу 2. августа.

Лемаић Милана Пера, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљан. Заклана у Смиљану 3. августа.

Лемаић Николе Пера, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљан. Заклана у Смиљану 2. августа.

Лемаић Саве Пера, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Симе Пера, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Боже Петар, 75 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 17. јуна.

Лемаић Миле Радмило, 11 г., ђак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно 27. јуна.

Лемаић Ђуре Сава, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно 7. августа.

Лемаић Јована Сава, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Јована Сава, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић 4. августа.

Лемаић Миле Сава, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Миле Сава, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 30. јуна.

Лемаић Миле Сава, 48 г., лугар, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно 15. јуна.

Лемаић Јове Савка, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Миле Савка, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Ђукана Сеја, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Лемаић Јована Сека, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Милана Симо, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљан. Заклан у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Симе Симо, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић 29. јуна.

Лемаић Симе Симић, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Ђукана Смиља, 30 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Стеве Смиљана, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Ђуре Софија, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у логору Јадовно 24. јула.

Лемаић Миле Стана, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Лемаић Милоша Станка, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу у јулу.

Лемаић Ђуре Тодор, 17 г., кројач, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић 23. јуна.

Лемић Стеве Богдан, 27 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Заклан и бачен у јаму Света Ана 9. августа.

Лемић Дане Буде, 22 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Лемић Милоша Буде, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Крш. Заклан и бачен у јаму Света Ана 9. августа.

Лемић Ђуре Василија, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Заклана и бачена у јаму Света Ана 7. августа.

Лемић Илије Ђуро, 74 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у Кршу 8. августа.

Лемић Стевана Ђуро, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Заклан и бачен у јаму Света Ана 9. августа.

Лемић Јове Мара, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и бачена јаму Света Ана 9. августа.

Лемић Петра Марија, 4 мјесеца, дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у Кршу 7. августа.

Лемић Стеве Марија, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у Горњем Косињу 8. августа.

Лемић Дамјана Миле, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Лемић Ваје Миле, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у Кршу 8. августа.

Лемић Милоша Милка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Заклана и бачена јаму Света Ана 9. августа.

Лемић Буде Милош, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Заклан и бачен у јаму Света Ана 7. августа.

Лемић Јове Стево, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Заклан и бачен у јаму Света Ана 7. августа.

Ловрић (рођ. Вујновић) Исе Анка, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и жива спаљена у Кузмановачи 10. августа.

Ловрић Милоша Богдан, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен у Кузмановачи 10. августа.

Ловрић Шпире Васо, 53 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Убијен 2. августа.

Ловрић Милоша Душан, 10 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен у Кузмановачи 10. августа.

Ловрић Милоша Ђуро, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен у својој кући 10. августа.

Ловрић Николе Јека, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Убијена у Кузмановачи 10. августа.

Ловрић Дане Миле, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Бачен у запаљену кућу 10. августа.

Ловрић Милоша Милица, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Жива спаљена у Кузмановачи 10. августа.

Ловрић Милоша Никола, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен у Кузмановачи 10. августа.

Ловрић Николе Стана, 23 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива спаљена у Кузмановачи 10. августа.

Лончар Ђуре Анка, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у једну од јама код Јањча 5. августа.

Лончар Миле Ђуро, 51 г., опанчар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 20. августа.

Лончар Ђуре Јелена, 16 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у једну од јама код Јањча 20. августа.

Лончар Ђуре Светозар, 21 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму крај логора Јадовно 20. августа.

Лубер Тодора Илија, 50 г., финанс, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 25. јуна.

Лучић Илије Дева, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Бачена у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 7. августа.

Лучић Илије Исо, 40 г., жандар, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 7. августа.

Лучић Јове Јања, 16 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 7. августа.

Лучић Иве Луција, 34 г., сељанка, Хрватица, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 7. августа.

Лучић Миле Пера, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у једну од јама код Јањча 5. августа.

Љубојевић Дамјан, 63 г., трговац, Србин, Госпић, Медак. Заклан и бачен у јаму Дупчан 2. августа.

Љубојевић Јове Сока, 77 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена 18. августа.

Љуботина Вукашина Симо, 47 г., учитељ, Србин, Госпић. Заклан и бачен у Шаранову јаму у јуну.

Љуштина Милана Вајо, 32 г., механичар, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен у Шаранову јаму 27. јуна.

Љуштина Тодора Јека, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена (ударцем крампом по глави) у Папучи 5. маја.

Љуштина Милан, бријач, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму 7. јула.

Љуштина Милана Ненад, 19 г., студент, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму 27. јуна.

Љуштина Милана Никола, 16 г., ђак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно 27. јуна.

Максимовић Милан, власник књижаре, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Максимовић Јанка Сара, 57 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Маљковић Николе Богдан, 57 г., сељак, Србин, Госпић, Могорић. Убијен у логору Јадовно 6. августа.

Мандарић Миће Душан-Дукан, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен у логору Госпић 20. августа.

Мандарић Раде Јанко, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Мандарић Васе Јека, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Вребац. Силована и убијена у логору Јадовно 5. августа.

Мандарић Танасија Јека, 68 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Вребац. Убијена 13. августа.

Мандарић Васе Милош, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен у Госпићу у јуну.

Мандарић Симе Пера, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Вребац. Заклана у Врепцу 2. августа.

Мандарић Боже Петар, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Заклан у Врепцу 13. августа.

Мандарић Васе Петар, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен у Врепцу 2. августа.

Мандарић Дане Сока, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Вребац. Убијена у логору Јадовно 18. августа.

Мандарић Раде Стеван, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Мандић Петра Марко, 27 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Маодуш Вује Илија, 26 г., сељак, Србин, Госпић, Могорић. Убијен у Могорићу 10. јуна.

Маодуш Петра Милица, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Могорић. Убијена 6. августа.

Маодуш Јове Мирко, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Могорић. Убијен у Метку 1. августа.

Маринић Милутина Илија, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен у Шаранову јаму 24. јуна.

Марић Миле Бранко, 26 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 4. августа.

Марић Раде Дане, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Марић Тодора Милан, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у запаљену кућу у Широкој Кули 4. августа.

Марић Тодора Миле, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен жив у запаљену кућу у Широкој Кули 4. августа.

Марић Тривуна Миле, 71 г., Србин, Госпић, Могорић. Убијен и бачен у запаљену кућу у Широкој Кули 4. августа.

Марић Васе Перица, 52 г., инж. шумарства, Србин, Госпић, Липе. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Марић Васе Стана, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Широкој Кули 4. августа.

Марић Петра Тодор, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Матић Анка, 69 г., пензионерка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић у јулу.

Матић Миле Богдан, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен 5. августа.

Матић Тоде Боја, 73 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачен у запаљену кућу у Ведром Пољу у августу.

Матић Дмитра Босилка, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Миле Владо, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Петра Душан, 41 г., пандур, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Паје Ђорђе, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Госпићу у августу.

Матић М. Ђуро, 55 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Петра Ђуро, 76 г., пензионер, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен жив у запаљену кућу у Ведром Пољу 5. августа.

Матић Стеве Ђуро, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Ведром Пољу 5. августа.

Матић Дмитра Исо, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Миле Јага, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Јове Јања, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Стеве Јања, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Јове Јела, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Матић Паје Јелена, 73 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Миле Јован, 8 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Стеве Лука, 74 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен жив у запаљену кућу у Ведром Пољу 5. августа.

Матић Дмитра Љубица, 8 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Душана Љубица, 16 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Матић Миле Љубица, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Дмитра Милан, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Паје Милан, 10 г., ђак, Србин, Госпић. Убијен у логоруГоспић у јулу.

Матић Исе Миле, 78 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Миће Миле, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Паје Миле, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Симе Миле, 21 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Стеве Миле, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Милица-Кудринка, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Дмитра Милица, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Миле Милица, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Паје Милица, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Симе Милица, 74 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Стеве Милица, 81 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Исе Михајло, 62 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Душана Неделько, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Петра Никола, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Марка Петар, 75 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Миле Петар, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Паје Петар, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Душана Сава, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Матић Стевана Сава, 74 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Миле Сара, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Душана Светозар, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Матић Јована Смиља, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Матић Марка Сока, 72 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Матић Миле Сока, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Матић Луке Стака, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Милашиновић Павла Симо, 73 г., лугар у пензији, Србин, Госпић, Смиљан, Богданић. Бачен жив у Шаранову јаму 30. јуна.

Милекић Исе Јово, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Милеуснић Станка Александра, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу 4. августа.

Милеуснић Дане Божо, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у бијегу са Будачког моста у Госпићу 2. августа.

Милеуснић Стевана Буде, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен и бачен у јаму Думан у јулу.

Милеуснић Стојана Дане, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Милеуснић Тодора Душан, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 17. маја.

Милеуснић Илија-Илинца, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Заклан и бачен у бунар 4. августа.

Милеуснић Марка Јека, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена на Велебиту 5. августа.

Милеуснић Станише Јека, сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули 3. августа.

Милеуснић Станка Јелка, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у Смиљанском Пољу 4. августа.

Милеуснић Илије Јован, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у Шаранову јаму 21. јуна.

Милеуснић Исе Јово, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у Шаранову јаму 19. јуна.

Милеуснић Косте Ката, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена 19. августа.

Милеуснић Тодора Лука, 90 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Милеуснић Марија, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена 4. августа.

Милеуснић Дамјана Миле, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Заклан и бачен у јаму Света Ана 8. августа.

Милеуснић Станка Миле, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен 4. августа.

Милеуснић Станка Милева, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу 4. августа.

Милеуснић Алексе Никола, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милеуснић Алексе Никола, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Милеуснић Буде Раде, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Милеуснић Тодора Сока, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијен на Велебиту 13. августа.

Милеуснић Станко, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен на Велебиту 5. августа.

Милеуснић Цвијета-Сека, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Скочила у бунар (да не дозволи усташама да је муче) 2. августа.

Милисављевић Анђа, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Кленовцу 4. августа.

Милисављевић Петра Анка, 61 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули 4. августа.

Милисављевић Илије Душан, 26 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Милисављевић Луке Ђуро, сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Милисављевић Дане Илија, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен 4. августа.

Милисављевић Ђуре Илија, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у запаљену стају у Широкој Кули 4. августа.

Милисављевић Илије Јовица, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Милисављевић Исе Мане, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у Шаранову јаму 20. маја.

Милисављевић Косте Милица, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули 4. августа.

Милисављевић Миле Никола, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Жив спаљен у Кленовцу 4. августа.

Милисављевић Илије Петар, 84 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Милисављевић Тодора Петар, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Убијен 4. августа.

Милисављевић Петра Раде, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Убијен 4. августа.

Милисављевић С. Сава, сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Заклана у Широкој Кули 4. августа.

Милисављевић Стевана Станиша, 23 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Милисављевић Станише Станко, 23 г., трговачки помоћник, Србин, Госпић, Кузмановача. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Милисављевић Раде Стеван, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Милић Јанка Никола, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Медак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милојевић Јована Радомир, 27 г., сељак, Србин, Госпић Могорић. Убијен у логору Јадовно 18. јуна.

Милосављевић Јове Душан, 19 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић у мају.

Милосављевић Јове Мирослав, 16 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић у мају.

Милошевић Павла Симо, 72 г., лугар у пензији, Србин, Госпић, Смиљан. Ухапшен 16. јуна. Убијен у логору Јадовно 30. јуна.

Михић Никола, трговац, Србин, Госпић. Убијен у Госпићу у мају.

Михић Перице Никола, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен у логору Госпић 15. априла.

Мишчевић Саве Богдан, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Медак, Радуч. Убијен у логору Јадовно 8. августа.

Мишчевић Дмитра Дане, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Почитељ. Убијен у логору Јадовно 6. августа.

Мишчевић Лазе Дане, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Почитељ. Убијен у логору Јадовно 6. августа.

Мишчевић Марка Лука, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен у логору Јадовно 28. јуна.

Мишчевић Мосе Мане, 35 г., лугар, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен у Госпићу 21. јуна. Бачен у Шаранову јаму 28. јуна.

Мишчевић Петра Мосо, сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Ухапшен у Госпићу 21. јуна. Бачен у Шаранову јаму 28. јуна.

Момчиловић Дамјана Алекса, 50 г., цестар, Србин, Госпић, Крш. Усташе су му одсјекле главу у Кршу 7. августа.

Момчиловић Миле Дане, 53 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у логору Госпић 5. маја.

Момчиловић Ђуре Даница, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у Кршу (Обљај) 7. августа.

Момчиловић Дамјана Ђуро, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у Кршу 8. августа.

Момчиловић Николе Ката, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у шуми Обљај (Крш) 7. августа.

Момчиловић Јове Марија, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и бачена у јаму Света Ана 7. августа.

Момчиловић Јове Милка, 16 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и бачена у јаму Света Ана 7. августа.

Момчиловић Јове Никола, 27 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у Кршу 8. августа.

Момчиловић Стевана Никола, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Заклан у Горњем Косињу 8. августа.

Момчиловић Петра Симо, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у логору Госпић 12. јуна.

Момчиловић Јове Смиља, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и бачена у јаму Света Ана 7. августа.

Момчиловић Ваје Сока, 49 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у јаму Света Ана 7. августа.

Момчиловић Николе Стеван, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Заклан у Горњем Косињу 8. августа.

Момчиловић Николе Стеван, 70 г., пензионер, Србин, Госпић, Крш. Убијен у Кршу 8. августа.

Муњас Симе Анкица, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и жива спаљена у Млакви 6. августа.

Муњас Симе Вујо, 29 г., сељак, Србин, Госпић, Млаква. Убијен и бачен у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Муњас Стојана Ђуро, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно 9. јуна.

Муњас Стојана Ђуро, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Бачен у јаму Света Ана 6. августа.

Муњас Миле Јека, 58 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Муњас Саве Јека, 67 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Убијена и бачена у запаљену кућу 6. августа.

Муњас Марко, 55 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Заклан и бачен у јаму код Јањачке Косе 6. августа.

Муњас Илије Марко, 56 г., трговац, Србин, Госпић, Млаква. Бачен у Чопић јаму 6. августа.

Муњас Симе Миле, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Муњас Тривуна Миливој, 69 г., сељак, Србин, Госпић, Млаква. Бачен у јаму Дулиба 7. августа.

Муњас Миладина Милија, 75 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Жива спаљена 6. августа.

Муњас Стевана Сока, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Муњас Тодора, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Убијена у Млакви 4. августа.

Наранчић Марка Босилка, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Вребац. Силована и обешена у логору Госпић 20. маја.

Наранчић Васе Владимир, 39 г., трговац, Србин, Госпић, Вребац. Бачен у Шаранову јаму 18. маја.

Наранчић Гене Ђуро-Ђукица, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јула.

Наранчић Стеве Миле, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Вребац. Убијен у Врепцу 3. августа.

Наранчић Раде, пензионер (школски надзорник), Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. јуна.

Наранчић Петра Раде, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Бачен у Шаранову јаму 10. маја.

Наранчић Стевана Раде, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Наранчић Гене Стево, 16 г., трговац, Србин, Госпић, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јула.

Нећак ..., професор, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму 23. маја.

Никшић Павао, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Убијен на Велебиту 6. августа.

Новаковић Милана Љубица, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Слана у јулу.

Новаковић Милан, 50 г., гостионичар, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић у јуну.

Новаковић Стака, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић у јуну.

Новковић Богдана Анка, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић. Заклана у логору Јадовно у јулу.

Новковић Милоша Богдан, трговац, Србин, Госпић, Медак. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Новковић Николе Божо, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Новковић Ђукана Глишо, 40 г., сељак, Србин, Госпић Павловац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Новковић Марка Јово, 28 г., сељак, Србин, Госпић Павловац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Новковић Јоце Мане, 25 г., сељак, Србин, Госпић Павловац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Новковић Миће Марко, 22 г., сељак, Србин, Госпић Павловац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Новковић Ђуре Милан, 30 г., сељак, Србин, Госпић Павловац. Убијен на плантажи код Метка 22. јула.

Новковић Марка Мићо, 60 г., сељак, Србин, Госпић Павловац. Убијен на Велебиту 16. јуна.

Новковић Саве Новица, 33 г., радник, Србин, Госпић, Вребац. Убијен у логору Јадовно 6. јуна.

Новковић Петар, сељак, Србин, Госпић, Медак. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Његован Миле Богдан, 29 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Госпић 5. августа.

Његован Гојка Боја, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Његован Миле Боја, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и убијена у логору Госпић 6. августа.

Његован Т. Илија, 52 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Велебиту у јуну.

Његован Нинка Јела, 23 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и убијена у логору Јадовно 5. августа.

Његован Дане Мара, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у Билају 25. јула.

Његован С. Матија, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Велебиту 12. јуна.

Његован Ђуре Миле, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Почитељу 2. августа.

Његован Душана Милица, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и убијена у Почитељу 2. августа.

Његован Ђуре Пајо, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан на плантажи код Метка 22. јуна.

Његован Гојка Петар, 20 г., пекар, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Госпић 5. августа.

Његован Д. Смиља, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена на Аланку 5. августа.

Његован Паје Смиљана, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Његован Миле Сока, 27 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и убијена код Билаја 5. августа.

Његомир Миће Марко, 26 г., радник, Србин, Госпић, Медак, Завође. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Обрадовић Дмитра Анка, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Луке Боја, 57 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Дмитра Бранко, 34 г., вакман, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Обрадовић Илије Гојко, 10 г., Србин, Госпић, Дивосело. Заклан на Аланку 5. августа.

Обрадовић Стеве Дане, 59 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Недјељка Дара, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Луке Деса, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 7. августа.

Обрадовић Дмитра Дмитар, 60 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Ђуре Дмитар, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Јанка Дмитар, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Дмитра Душан, 13 г., занатлија, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Миле Душан, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Саве Душан, 10 г., Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Николе Зорка, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Дмитра Илија, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Шаранову јаму 16. јуна.

Обрадовић Илије Илија, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Шибуљини 7. августа.

Обрадовић Марка Илија, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Шаранову јаму 5. августа.

Обрадовић Миле Илија, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Шаранову јаму 5. јула.

Обрадовић Стојана Илија, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Обрадовић Васе Јанко, 65 г., столар, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Обрадовић Илије Јанко, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Исе Јанко, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић 5. августа.

Обрадовић Стеве Јанко, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Обрадовић Миле Јања, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Паје Јека, 53 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Јанка Јела, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Марка Јела, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена жива у запаљени сјеник 5. августа.

Обрадовић Саве Јелена, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Обрадовић Стеве Јелка, 57 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Дмитра Јован, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Обрадовић Стевана Јован, 53 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Обрадовић Стеве Јован, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Душана Јовица, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Миће Јово, 32 г., трговац, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Шаранову јаму 5. августа.

Обрадовић Стеве Јово, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Стојана Јово, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 20. јуна.

Обрадовић Лела, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Ђуре Лука, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Обрадовић Ђуре Лука, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Миле Лука, 69 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Петра Љуба, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Дмитра Љубица, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Стојана Љубица, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Ђуре Марија, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Миле Марија, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Стеве Марија, 73 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Стојана Марија, 79 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Тодора Марија, сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Дмитра Марко, 74 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Обрадовић Миле Марко, 52 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Обрадовић Јанка Милан, 41 г., столар, Србин, Госпић. Бачен у једну од јама код Јањча 5. августа.

Обрадовић Јове Милан, 40 г., сељак, Србин. Убијен у логору Госпић 20. августа.

Обрадовић Николе Миле, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Обрадовић Николе Миле, 20 г., сељак (инвалид), Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Обрадовић Исе Милица, 80 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у запаљен сјеник у Ведром Пољу 5. августа.

Обрадовић Јанка Милица, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Јове Милица, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Јове Милица, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Марка Милица, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Стеве Милица, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Танасија Милка, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Луке Милош, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Обрадовић Луке Мира, 6 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Миле Мира, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Недјелька Момчило, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Обрадовић Ђуре Нада, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Илије Нада, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Јанка Никола, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму на Гргином бријегу у јулу.

Обрадовић Миле Никола, 9 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Обрадовић С. Обрад, сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Обрадовић Петра Пајо, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Обрадовић Марка Пантелија, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Васе Пера, 67 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Јове Пера, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Петра Пера, 58 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Стевана Пера, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Марка Петар, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен жив у запаљен сјеник у Ведром Пољу (Дивосело) 5. августа.

Обрадовић Марка Радомир, 4 мјесеца, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен жив у запаљену стају у Ведром Пољу 5. августа.

Обрадовић Јанка Сава, 67 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Миле Сава, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Стојана Сава, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у логору Госпић 6. августа.

Обрадовић Дмитра Савка, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Васе Сара, 53 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Васе Сока, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Обрадовић Дане Сока, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у логору Госпић 6. августа.

Обрадовић Ђуре Сока, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Ведром Пољу (Дивосело) 5. августа.

Обрадовић Душана Софија, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Обрадовић Миле Софија, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена жива у запаљену стају у Ведром Пољу (Дивосело) 5. августа.

Обрадовић Васе Стана, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у православној цркви у Шибуљини 7. августа.

Обрадовић Васе Стојан, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.

Обрадовић Дмитра Стојан, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Обрадовић Луке Стојан, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић 29. јуна.

Обрадовић Луке Стојан, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Обрадовић Луке Стојан, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен заједно са супругом и кћерком у логору Госпић 18. августа.

Обрадовић Луке Стојан, 70 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен на Аланку 5. августа.

Одановић Ђукан, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Закопан у земљу у Борику код Личког Осика 2. августа.

Одановић Петра Никола, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.

Одановић Саве Петар, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Госпић 18. августа.

Одановић Саве Петар, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у јаму Ошпорача у јуну.

Одановић Миле Стеван, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.

Оклобџија В. Анђа, 59 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена у Папучи 2. августа.

Оклобџија Вује Боса, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена у Папучи 2. августа.

Оклобџија Дане, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Медак. Бачен у јаму Дупчан 2. августа.

Оклобџија Николе Дане, 34 г., трговачки помоћник, Србин, Госпић, Медак. Убијен у Билају 1. августа.

Оклобџија Милана Данило, 20 г., ђак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен жив у јаму Дупчан 1. августа.

Оклобџија Јована Илија, 18 г., ђак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен у јаму Дупчан 1. августа.

Оклобџија Марка Јела, 47 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Бачена у јаму Дупчан 1. августа.

Оклобџија Кока, 20 г., сељанка, Српкиња, Папуча, Госпић. Убијена у логору Госпић 7. јула.

Оклобџија Јанка Марко, 49 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић 7. јула.

Оклобџија Мика, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Могорић. Бачена у јаму Дупчан 1. августа.

Оклобџија Миле Милан, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен жив у јаму Дупчан 2. августа.

Оклобџија Милија, 80 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић у јулу.

Оклобџија Геце Никола, 51 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Бачен у јаму Дупчан 2. августа.

Оклобџија Марка Павао, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Оклобџија Марка Павка, 16 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Дивоселу 5. августа.

Оклобџија Ђуре Софија, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Силована и бачена у јаму Дупчан 2. августа.

Опачић Илије Александар, 23 г., студент, Србин, Госпић. Бачен у једну од јама код Јањча 4. августа.

Опачић Илија, 50 г., директор Учитељске школе у Госпићу, педагошки писац, Србин, Госпић. Рођен у селу Краљевчани код Петриње. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Опачић Петра Илија, 44 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић у јуну.

Павелић Блажа Мартин, 38 г., бријач, Хрват, Госпић. Заклан у логору Госпић 27. јула.

Павичић Дмитра Миле, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Павлица Дане Бранко, 24 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Госпић 18. августа.

Павлица Николе Душан, 16 г., ђак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Аланку 5. августа.

Павлица Раде Милан, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Аланку 5. августа.

Павлица Јове Никола, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Аланку 5. августа.

Павлица Томислава Никола, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Аланку 5. августа.

Павлица Миле Сока, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и заклана у Почитељу 5. августа.

Павловић Дамјана Дане, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Убијен у госпићкој казниоици 20. априла.

Павловић Дмитра Дане, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен и бачен у јаму Света Ана 6. августа.

Павловић Мојсија Душан, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму крај логора Јадовно 20. јула.

Пајић Николе Бранко, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Билају 5. августа.

Пајић Илије Јован, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Пајић Кока, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Пајић Максима Лука, 24 г., учитељ, Србин, Госпић, Дивосело. Ухапшен 1. јула и спроведен у госпићки затвор. Убијен у логору Јадовно 15. јула.

Пајић Илије Мара, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Пајић Илије Марија, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Селиште. Убијена на Аланку 2. августа.

Пајић Јове Милица, 76 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Пајић Максима Милка, 25 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Пајић Максима Никола, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Личком Новом 15. августа.

Пајић Максима Сока, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Пајић Стеве Софија, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Пајић Илије Стево, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Пајић Илије Стево, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Панцић Петра Милан, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Оствица. Убијен у логору Госпић 10. августа.

Пањковић Јован, ђак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Париповић Мане Анка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Убијена 20. јула.

Париповић Симе Боја, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у Горњем Косињу 2. августа.

Париповић Миле Буде, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Света Ана 2. августа.

Париповић Марка Вајо, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у логору Госпић 10. јуна.

Париповић Миле Вида, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у јаму Света Ана 8. августа.

Париповић Буде Владо, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Париповић Николе Владо, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Жив спаљен у Гољаку код Крша 18. августа.

Париповић Мане Дане, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Бачен у једну од јама код Јањча у августу.

Париповић Саве Дане, 60 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен жив у запаљену кућу у Кршу 2. августа.

Париповић Симе Дане, 31 г., службеник, Србин, Госпић, Крш. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Париповић Мане Даница, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у једну од јама код Јањча 2. августа.

Париповић Мане Драган, 25 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Думан 16. јуна.

Париповић Буде Драгица, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у јаму Света Ана 2. августа.

Париповић Мојсија Душан, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у логору Јадовно 20. јуна.

Париповић Миле Ђуро, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Света Ана 2. августа.

Париповић Буде Каја, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у Крижановом Брду 20. јула.

Париповић Миле Каја, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у једну од јама код Јањча 2. августа.

Париповић Буде Ката, 25 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Убијена у Крижановом Брду 20. јула.

Париповић Миле Манда, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у шуми Обљај 7. августа.

Париповић Мане Мане, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у Крижановом Брду 20. јула.

Париповић Обрада Мане, 80 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у Крижановом Брду 20. јула.

Париповић Гаје Марија, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и бачена у јаму Света Ана 7. августа.

Париповић Јована Марија, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у јаму Света Ана 12. августа.

Париповић Симе Марија, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и бачена у једну од јама код Јањча 6. августа.

Париповић Симе Марија, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Крижановом Брду 20. јула.

Париповић Триве Марта, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и бачена у јаму Света Ана 7. августа.

Париповић Мане Маша, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Крижановом Брду 20. јула.

Париповић Симе Маша, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у једну од јама код Јањча 6. августа.

Париповић Михајла Милан, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у једну од јама код Јањча 5. августа.

Париповић Николе Милан, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Света Ана 8. августа.

Париповић Николе Милан, 27 г., сељак, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Париповић Тодора Милан, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен 10. јула.

Париповић Филипа Милан, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Париповић Дане Миле, 23 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Света Ана 20. јуна.

Париповић Дане Милица, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и убијена у Кршу 7. августа.

Париповић Буде Милка, 56г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у Кршу 7. августа.

Париповић Миле Милка, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у Кршу 7. августа.

Париповић Миле Милка, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и убијена у шуми Обљај 7. августа.

Париповић Буде Милош, 26 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Париповић Д. Недјелька, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у шуми Обљај 7. августа.

Париповић Ваје Никола, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Света Ана 12. августа.

Париповић Петра Обрад, 84 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у Кршу 7. августа.

Париповић Мићана Петар, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Париповић Илије Симо, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у једну од јама код Јањча 6. августа.

Париповић Мане Симо, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Бачен у једну од јама код Јањча 6. августа.

Париповић Мане Сока, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у једну од јама код Јањча у августу.

Париповић Маше Сока, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Крижановом Брду 20. јула.

Париповић Марка Стака, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у јаму Света Ана у августу.

Париповић Дане Стана, 77 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у једну од јама код Јањча 6. августа.

Париповић Николе Стево, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Крш. Убијен и бачен у јаму Света Ана 8. августа.

Паскаш Јанка Аница, 30 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Паскаш Мане Дане, 23 г., жандар, Србин, Госпић, Широка Кула. Ухапшен у Загребу. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Паскаш Марка Мане, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен жив у запаљену кућу у Широкој Кули 2. августа.

Паскаш Марко, сељак, Србин, Госпић, Лички Осик. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Паскаш Мане Марко, 25 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Билају у јуну.

Паскаш Дане Мирко, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Госпић 18. августа.

Паскаш Мане Петар, 22 г., трговац, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у Шаранову јаму 18. маја.

Пауковић Јован, учитељ, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно 27. јуна.

Пауковић Петар, 53 г., пензионер, Србин, Госпић, Зрмања. Бачен у јаму Дупчан у мају.

Пауковић Јована Петар, 62 г., сељак, Србин, Госпић, Медак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејиновић Гергија Данило, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејиновић Стевана Ђуро, 27 г., сељак, Србин, Госпић, Кленовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејновић Аница, 74 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Селиште. Жива спаљена у кући Петра Лемаића у Селишту 2. августа.

Пејновић Јове Аница, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Селиште. Убијена у логору Госпић 20. августа.

Пејновић Саве Аница, 75 г., сељанка, Хрватица, Госпић, Смиљанско Поље. Заклана на брду Мишкулин код Смиљана 3. августа.

Пејновић Дане Анка, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Убијена у Крижановом Брду у јулу.

Пејновић Исе Анка, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и убијена у логору Госпић у јулу.

Пејновић Симе Анка, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Селиште. Силована и убијена у јарку код Понора 2. августа.

Пејновић Ј. Балијан, 76 г., сељак, Хрват, Госпић, Богданић. Спаљен у кући у Богданићу 2. августа.

Пејновић Николе Божо, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Бачен у јаму Думан у јуну.

Пејновић Анице Боја, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Бачена у једну од јама код Јањча 18. јула.

Пејновић Драгана Бранко, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Селиште. Бачен жив у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Илије Бранко, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен жив у запаљену кућу у Смиљану 3. августа.

Пејновић Јове Бранко, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Богданић. Убијен у Смиљану 18. августа.

Пејновић Буде, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејновић Луке Вукосава, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљан. Бачена у јаму крај логора Јадовно 2. августа.

Пејновић Ђукана Дане, 44 г., радник, Србин, Госпић, Љутача. Убијен 2. августа.

Пејновић Луке Дане, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Љутача. Жив спаљен у Богданићу 2. августа.

Пејновић Луке Дане, 60 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 26. јуна.

Пејновић Луке Дане, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 26. јуна.

Пејновић Луке Дане, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Пејновић Мане Дане, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Бачен у Шаранову јаму 20. јула.

Пејновић Петра Даница, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и убијена у логору Госпић 16. јула.

Пејновић Петра Даница, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и убијена у Заблатама 2. августа.

Пејновић Филипа Даница, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Љутача. Жива спаљена у кући у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Миле Деса, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Пејновић Николе Десанка, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и бачена у јаму крај логора Јадовно 20. јула.

Пејновић Николе Десанка, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Пејновић Павла Дмитар, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Бачен у запаљену кућу у Смиљану 2. августа.

Пејновић Симе Дмитра, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Жива спаљена у Богданићу 2. августа.

Пејновић Илије Драган, 39 г., сељак, Србин, Госпић Селиште. Бачен жив у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Драгица, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Бачена у Шаранову јаму 2. августа.

Пејновић Милана Драгица, 8 г., ђак, Српкиња, Госпић, Богданић. Убијена у Богданићу 2. августа.

Пејновић Миле Душан, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Госпић 14. августа.

Пејновић Саве Ђука, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена на путу према логору Слана 2. августа док су је спроводили из логора Госпић.

Пејновић Драгана Ђуро, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Жив спаљен у Смиљанском Пољу 2. августа.

Пејновић Илије Ђуро, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен жив у запаљену кућу у Смиљану 2. августа.

Пејновић Јанка Ђуро, 28 г., сељак, Србин, Госпић, Селиште. Бачен жив у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Јована Ђуро, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у Заблатама 2. августа.

Пејновић Миле Ђуро, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Пејновић Миле Ђуро, 47 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Пејновић Стевана Ђуро, 25 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у логору Јадовно 10. јула.

Пејновић Филипа Ђуро, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Љутача. Жив спаљен у кући у Богданићу 2. августа.

Пејновић Илије Илија, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Жив спаљен у Смиљану 2. августа.

Пејновић Николе Илија, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Љутача. Заклан у Смиљану 15. августа.

Пејновић Јандре, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Љутача. Заклан на брду Мишкулин код Смиљана 3. августа.

Пејновић Луке Јанко, 21 г., радник, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Жив спаљен у Смиљанском Пољу 4. августа.

Пејновић Јека, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Убијена у Јањчу 18. јула.

Пејновић Луке Јека, 81 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Селиште. Жива спаљена у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Драгана Јела, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Селиште. Силована и жива спаљена у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Ђуре Јела, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Убијена у јарку код Понора 2. августа.

Пејновић Илије Јела, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљан. Бачена жива у запаљену кућу у Смиљану 2. августа.

Пејновић Ј. Јела, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Љутача. Силована и жива спаљена у Смиљану 2. августа.

Пејновић Ј. Јелена, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Љутача. Силована и жива спаљена у кући у Богданићу 2. августа.

Пејновић Николе Јелена, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Љутача. Силована и жива спаљена у кући у Богданићу 2. августа.

Пејновић Петра Јелица, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и убијена у логору Госпић 21. јула.

Пејновић Илије Јован, 55 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у Љутачи 2. августа.

Пејновић Николе Јован, сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 27. јуна.

Пејновић Николе Јован, 82 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Убијен у Смиљану 2. августа.

Пејновић Петра Јован, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Госпић 28. јуна.

Пејновић Петра Јован, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у Трновцу 2. августа.

Пејновић Јованка, 74 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Убијена у Богданићу 2. августа.

Пејновић Николе Јово, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Љутача. Заклан у Смиљану 2. августа.

Пејновић С. Јосо, 21 г., шумски радник, Хрват, Госпић, Богданић. Бачен у јаму на Велебиту у јулу.

Пејновић Јосипа Ката, 38 г., сељанка, Хрватица, Госпић, Богданић. Убијена и спаљена у кући у Богданићу 2. августа.

Пејновић Николе Ксенија, 53 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Селиште. Жива спаљена у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Лука, 62 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Жив спаљен у Смиљанском Пољу 4. августа.

Пејновић Дане Лука, 53 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејновић Миле Лука, 48 г., пензионер, сељак, Србин, Госпић, Љутача. Заклан у Смиљанском Пољу 2. августа.

Пејновић Миле Лука, 51 г., пензионер, Србин, Госпић, Богданић. Заклан у Смиљанском Пољу 2. августа.

Пејновић Луке Љуба, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Љутача. Заклана у Смиљану 2. августа.

Пејновић Николе Љубица, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљанском Пољу 3. августа.

Пејновић Мара, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Селиште. Жива спаљена у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Мара, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и жива спаљена у кући у Смиљану 2. августа.

Пејновић Косте Мара, 47 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Силована и заклана у Богданићу 2. августа.

Пејновић Марија-Маца, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Заклана у логору Слана 17. јула.

Пејновић Дмитра Марија, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић Љутача. Силована и жива спаљена у кући у Богданићу 2. августа.

Пејновић Драгана Марија, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Селиште. Жива спаљена у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Луке Марија, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и спаљена у Смиљанском Пољу 4. августа.

Пејновић Миле Марија, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Љутача. Жива спаљена у кући у Богданићу 2. августа.

Пејновић Николе Марија, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Јадовно 2. августа.

Пејновић Николе Марија, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Жива спаљена у кући Петра Лемаића у Селишту 2. августа.

Пејновић Николе Марија, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Заклана у Трновцу 6. августа.

Пејновић Симе Марија, 64 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Љутача. Жива спаљена у кући у Богданићу 2. августа.

Пејновић Филипа Марија, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Смиљану 2. августа.

Пејновић Филипа Марија, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Селиште. Силована и жива спаљена у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Илије Марица, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Пејновић Николе Марта, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Љутача. Силована и жива спаљена у кући у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Маца, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Заклана у логору Слана 6. августа.

Пејновић Илије Маца, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљан. Бачена жива у запаљену кућу у Смиљану 2. августа.

Пејновић Ђукана Мика, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Заклана у Смиљанском Пољу 3. августа.

Пејновић Милан, 43 г., столар, Србин, Госпић. Убијен у Јањчу 6. августа.

Пејновић Душана Милан, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Пејновић Јована Милан, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Љутача. Бачен у јаму крај логора Јадовно 25. јуна.

Пејновић Јове Милан, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Богданић. Убијен у Смиљану 2. августа.

Пејновић Јове Милан, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 29. јула.

Пејновић Николе Милан, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Љутача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејновић Николе Милан, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Љутача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејновић Петра Милан, 27 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Жив спаљен у Богданићу 2. августа.

Пејновић Ђуре Миле, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Убијен у Богданићу 2. августа.

Пејновић Јована Миле, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејновић Николе Миле, 43 г., жандар, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у Понору 2. августа.

Пејновић Николе Миле, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 27. јуна.

Пејновић Луке Милева, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Љутача. Заклана у Богданићу 5. јула.

Пејновић Косте Милева, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Жива спаљена у Богданићу 2. августа.

Пејновић Петра Милева, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Пејновић Милана Милица, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Богданић. Убијена у Богданићу 2. августа.

Пејновић Миле Милица, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Жива спаљена у кући у Смиљану 2. августа.

Пејновић Николе Милица, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Жива спаљена у кући у Богданићу 2. августа.

Пејновић Павла Милица, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Жива спаљена у кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Пејновић Стевана Милица, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Крижановом Брду у јулу.

Пејновић Милка, 74 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Заклана и бачена у запаљену кућу у Богданићу 2. августа.

Пејновић Ђуре Милка, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Пејновић Луке Милка, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљан. Бачена у јаму крај логора Јадовно 2. августа.

Пејновић Николе Милка, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и жива спаљена у кући Петра Лемаића у Селишту 2. августа.

Пејновић Филипа Милка, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и жива спаљена у кући у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Јована Милош, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Пејновић Милана Нада, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Пејновић Милана Недељко, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен и бачен у запаљену кућу у Богданићу 2. августа.

Пејновић Милана Нељка, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Богданић. Заклана у Богданићу 2. августа.

Пејновић Дане Никола, 58 г., сељак, Србин, Госпић, Љутача. Жив спаљен у кући у Богданићу 2. августа.

Пејновић Дане Никола, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у Смиљану 2. августа.

Пејновић Исе Никола, 49 г., трговац, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно 28. јуна.

Пејновић Јована Никола, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Убијен у Богданићу 2. августа.

Пејновић Јове Никола, 74 г., сељак, Србин, Госпић, Љутача. Заклан у Богданићу 2. августа.

Пејновић Јове Никола, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Госпић 12. августа.

Пејновић Јове Никола, 19 г., пекарски помоћник, Србин, Госпић, Богданић. Убијен у Смиљану 2. августа.

Пејновић Луке Никола, 73 г., пензионер, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Госпић 15. јула.

Пејновић М. Никола, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у Заблатама 2. августа.

Пејновић Миле Никола, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у Смиљанском Пољу 2. августа.

Пејновић Миле Никола, 46 г., радник, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејновић Миле Никола, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљан. Жив спаљен у кући у Богданићу 2. августа.

Пејновић Миле Никола, 26 г., сељак, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у Заблатама 2. августа.

Пејновић Миле Никола-Вигош, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејновић Николе Никола, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен у Смиљанском Пољу 4. августа.

Пејновић Симе Никола, 60 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Заклан у Смиљану 2. августа.

Пејновић Милана Пајо, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Љутача. Убијен у Богданићу 4. августа.

Пејновић Стевана Пепо, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Бачен у Шаранову јаму 10. јула.

Пејновић Јована Пера, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Љутача. Жива спаљена у Богданићу 2. августа.

Пејновић Миле Пера, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Љутача. Силована и жива спаљена у кући у Смиљанском Пољу 2. августа.

Пејновић Николе Пера, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и спаљена у православној цркви под Богданићем 2. августа.

Пејновић Дмитра Петар, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Жив спаљен у кући у Смиљану 2. августа.

Пејновић Ђуре Петар, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у Понору 2. августа.

Пејновић Ђуре Петар, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Госпић у јулу.

Пејновић Исе Петар, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у Крижановом Брду 22. јула.

Пејновић Луке Петар, 27 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Жив спаљен у кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Пејновић Павла Петар, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Богданић. Убијен у Смиљану 4. августа.

Пејновић Петра Петар, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Госпић у јулу.

Пејновић Стевана Петар, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Бачен у Шаранову јаму 10. јула.

Пејновић Раде, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Крижаново Брдо. Убијен на Велебиту у августу.

Пејновић Розика, 31 г., сељанка, Хрватица, Госпић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Крижановом Брду 23. јула.

Пејновић Дане Сава, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Силована и жива спаљена у кући у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Ђуре Сава, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Убијена у Крижановом Брду у јулу.

Пејновић Јове Сава, 76 г., пензионер, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејновић Миле Сава, 83 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Убијен у логору Јадовно 17. августа.

Пејновић Пере Сава, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Убијена 2. августа.

Пејновић Симе Сава, 76 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Заклана у Смиљану 2. августа.

Пејновић Петра Савка, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у логору Јадовно 17. августа.

Пејновић Ђуре Сара, 91 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Богданић. Убијена у Богданићу 2. августа.

Пејновић Ђуре Сара, 76 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Јадовно у јуну.

Пејновић Јанка Смиљана, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Селиште. Жива спаљена у кући у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Луке Сока, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена 3. августа.

Пејновић Филипа Софија, 13 г., Српкиња, Госпић, Селиште. Жива спаљена у кући у Смиљанском Пољу 10. августа.

Пејновић Анице Стана, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Убијена на Аланку 18. јула.

Пејновић Ђуре Стеван, сељак, Србин, Госпић, Крижаново Брдо. Бачен у јаму крај логора Јадовно 15. августа.

Пејновић Јанка Томица, 31 г., службеник, Србин, Госпић, Селиште. Бачен у Шаранову јаму 15. августа.

Пејновић Исе Филип, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Селиште. Жив спаљен у Смиљанском Пољу 10. августа.

Петковић Боја, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у логору Јадовно у јуну.

Петковић Симе Ђуро, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно 14. августа.

Петковић Јована Љубан, 20 г., студент, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен 2. августа.

Петковић Миле Марко, 80 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен у Папучи 2. августа.

Петрић Алекса, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Заклан у Студенцима 2. августа.

Петрић Мојсије-Моисо, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Убијен у Студенцима у јулу.

Петрић Дане Сока, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Студенци. Силована и убијена у Јањчу 10. јула.

Петрић Ђуре Сока, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Студенци. Силована и бачена у једну од јама код Јањча 5. августа.

Пјевач Анђа, 74 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку (Читлук) 5. августа.

Пјевач Миле Анђа, 74 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку 5. августа.

Пјевач Николе Анђа, 78 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку 5. августа.

Пјевач Ђуре Аница, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку 5. августа.

Пјевач Ђуре Анка, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку 5. августа.

Пјевач Свете Богде, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.

Пјевач Николе Дмитар, 62 г., лугар, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.

Пјевач Јанка Јово, 28 г., финанс, Србин, Госпић, Орнице. Убијен на Аланку 5. августа.

Пјевач Миле Јово, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Заклан на Аланку (Градина) 5. августа.

Пјевач Петра Јово, 42 г., столар, Србин, Госпић, Читлук. Објешен у логору Госпић 27. јуна.

Пјевач Миле Марија, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и заклана на Аланку (Градина) 5. августа.

Пјевач Ђуре Милан, 27 г., правник, Србин, Госпић, Читлук. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Пјевач Николе Милан, 7 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен и бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Пјевач Стеве Милан, 41 г., радник, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку (Читлук) 5. августа.

Пјевач Миле, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку 5. августа.

Пјевач Ђуре Милица 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Заклана на Аланку 17. августа.

Пјевач Јанка Милица, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена у Личком Новом 6. августа.

Пјевач Николе Милица, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку 5. августа.

Пјевач Петра Милица, 57 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку 5. августа.

Пјевач Симе Милица, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена на Аланку (Љуботић) 5. августа.

Пјевач Илије Милош, 53 г., трговац, Србин, Госпић, Читлук. Бачен у Шаранову јаму 21. јуна.

Пјевач Јове Милош, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Читлук. Објешен у логору Госпић 12. јуна.

Пјевач Ђуре Михајло, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку (Читлук) 20. августа.

Пјевач Јове Невенка, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и објешена у логору Госпић 12. јуна.

Пјевач Николе Никола, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Пјевач Јанка Пера, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Орница. Убијена у Билају 6. августа.

Пјевач Николе Сава, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Пјевач Петра Сара, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена на Аланку (Читлук) 5. августа.

Пјевач Симе Смиља, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку (Љуботић) 5. августа.

Пјевач Петра Сока, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена у Читлуку 5. августа.

Пјевач Саве Сока, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Аланку (Читлук) 5. августа.

Плећаш Дане Анђа, 16 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и заклана у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Миле Анђелија, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Николе Аница, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Плећаш Миле Божо, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Плећаш Божо-Бошко, пекар, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно 20. јуна.

Плећаш Лазе Бошко, 64 г., управник затвора, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму Думан 6. јуна.

Плећаш Саве Бошко, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Плећаш К. Бранко, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен на Аланку (Читлук) 5. августа.

Плећаш Стеве Бранко, 18 г., ђак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен у логору Госпић 5. августа.

Плећаш Боже Васо, 38 г., жандар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Плећаш Николе Васо, 45 г., гостионичар, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Плећаш Николе Велимир, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Николе Владо, 8 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Николе Дане, 55 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Убијен 20. августа.

Плећаш Миле Данијел, 57 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан на Аланку (Крушковаче) 5. августа.

Плећаш Стеве Даница, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић (Овчара) 1. августа.

Плећаш Стеве Даница, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић 25. јуна.

Плећаш Саве Дева, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Миле Деса, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Дмитар, сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу (заједно са зетом Миливојем).

Плећаш Ђуре Дмитар, 58 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Плећаш Јанка Дмитар, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Плећаш Љубана Дмитар, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Саве Дмитар, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Драгица, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Силована и заклана у логору Госпић 1. августа.

Плећаш Драгица, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Плећаш Николе Драгица, 47 г., гостионичарка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у логору Госпић 5. августа.

Плећаш Николе Драгица, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Плећаш М. Душан, сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 15. августа.

Плећаш Петра Душан, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Плећаш Богдана Душанка, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Илије Ђуро, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан и бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Стеве Зорка, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Госпић (Овчара) 13. августа.

Плећаш Јанка Илија, 65 г., чиновник, Србин, Госпић. Ухапшен 11. априла. Бачен у Шаранову јаму 1. маја.

Плећаш Јанка Илија, 64 г., пензионер, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму Думан 6. јула.

Плећаш Тодора Јага, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Плећаш Душана Јанко, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан и бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Миле Јанко, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан у Крушковачама и бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Тодора Јанко, 91 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Јове Јања, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Луке Јања, 79 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Тодора Јања, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Шибуљини 7. августа.

Плећаш Стеве Јела, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Плећаш Милана Јелена, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Лазе Јелена, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Шибуљини 7. августа.

Плећаш Марка Јелена, 27 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и бачена у запаљену Дудину кућу у Смиљанском Пољу 4. августа.

Плећаш Гаје Јован, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Плећаш Јанка Јован, 39 г., финанс, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму Думан 6. августа.

Плећаш Стевана Јован, 59 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Плећаш Марка Јово, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Заклан 20. августа.

Плећаш Јована Ката, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Плећаш Петра Ката, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклан у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Петра Ката, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена жива у запаљену кућу под Клисом (Дивосело) 5. августа.

Плећаш Богдана Ковилька, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана на Аланку 5. августа.

Плећаш Стеве Кузман, 54 г., пандур, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Личком Новом 5. августа.

Плећаш Луке Лука, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан на Аланку 5. августа.

Плећаш Стеве Љубан, 8 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Плећаш Љубица, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Ухапшена 29. јуна. Убијена у логору Јадовно 30. јуна.

Плећаш Јанка Љубица, 53 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Плећаш Јанка Љубица, 27 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Плећаш Марије Љубица, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана на Аланку и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Марка Љубица, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и бачена жива у запаљену Дудину кућу у Смиљанском Пољу 4. августа.

Плећаш Симе Љубица, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 7. августа.

Плећаш Тодора Љубица, 24 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Дане Марија, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Бачена жива у запаљену кућу у Смиљанском Пољу 4. августа.

Плећаш Марка Марија, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и бачена жива у запаљену Дудину кућу у Смиљанском Пољу 4. августа.

Плећаш Симе Марија, 18 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 7. августа.

Плећаш Дане Марко, 22 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Заклан 20. августа.

Плећаш Саве Марко, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Плећаш Симе Милан, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Плећаш Милана, 5 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Боже Миле, 28 г., жандар, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан и бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Дане Миле, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Бачен жив у запаљену Дудину кућу у Смиљанском Пољу 4. августа.

Плећаш Јове Миле, 30 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Плећаш Саве Миле, 37 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Плећаш Милана Милева, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Стеве Милева, 15 г., ђак, Српкиња, Дивосело Госпић. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Плећаш Јанка Милица, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и заклана на Аланку 5. августа.

Плећаш Јована Милица, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Миле Милица, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Панте Милица, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Плећаш Петра Милица, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана у Дивоселу 5. августа.

Плећаш Саве Милица, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Стеве Милка, 24 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело, Кулица. Силована и заклана у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Миле Милош, 63 г., службеник, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.

Плећаш Мићо, пензионер, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Плећаш Милана Нада, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Миле Нада, 9 мјесеци, дијете, Српкиња, Дивосело Госпић. Заклана у Дивоселу 5. августа.

Плећаш Стеве Неда, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Стеве Недјељка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Госпић 13. јула.

Плећаш Васе Никола, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Душана Никола, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Љубана Никола, 7 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Марка Никола, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Плећаш Миле Никола, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Миле Никола, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Јована Пера, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Усташе је живу спалиле у Дудининој кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Плећаш Душана Петар, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Павла Сава, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Тодора Сава, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Дмитра Сара, 52 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Лазе Сара, 81 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Плећаш Милана Сара, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Симе Симо, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Јована Смиља, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и заклана у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Васе Сока, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Јандре Сока, 88 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Госпић 5. августа.

Плећаш Јандре Сока, 98 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Госпић (Овчара) 14. августа.

Плећаш Стеве Сока, 81 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Стеве Софија, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Плећаш Саве Стеван, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен под Клисом (Дивосело) 5. августа.

Плећаш Богдана Стево, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Јандре Стево, 47 г., жељезничар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Плећаш Богдана Стојан, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан у Крушковачама 5. августа.

Плећаш Николе Тодор, 86 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан у Крушковачама 5. августа.

Покрајац Миле Исо, 37 г., поштар, Србин, Госпић, Радуч. Бачен у јаму Дупчан у јуну.

Покрајац Николе Јанко, 45 г., учитељ, Србин, Госпић, Радуч. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Покрајац Марка Никола, 22 г., сељак, Србин, Госпић, Радуч. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Половина Боже Богдан, 26 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Половина Боже Дара, 76 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена 5. августа.

Половина Ђука, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић у јулу.

Половина Ђуре Максим, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Половина Стеве Мика, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Половина Симе Милан, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Половина Стеве Милан, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Половина Јове Милица, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак. Убијена у логору Госпић (Овчара) 5. августа.

Половина Стеве Милка, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Половина Николе Милош, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Половина Миле Милош, 37 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Половина Стеве Милош, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Ново Село Билајско. Бачен у Јарчију јаму 6. августа.

Половина Милана Мићо, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен и бачен у јаму Дупчан 2. августа.

Половина Стеве Невенка, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Половина Перка, 72 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Убијена у Барлетама 5. августа.

Половина Саве Петар, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Ново Село Билајско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Половина Стеве Петар, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Половина Стеве Сава, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Половина Стеве Саво, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Ново Село Билајско. Бачен у Јарчију јаму 6. августа.

Половина Јове Сока, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Вребац. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Половина Петра Сока, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Вребац. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Половина Симе Сока, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Половина Стеве Сока, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Ново Село Билајско. Бачена у Јарчију јаму 6. августа.

Половина Стеве Сока, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Половина Симе Стево, 43 г., бачвар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Велебиту 15. августа.

Поповић Јове Петар, 57 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јула.

Поткоњак Миле Анђа, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Поткоњак Миле Аница, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Поткоњак Бранка Анка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку.

Поткоњак Дмитра Анка, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Душана Анка, 9 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена код Дебеле Главице (Велебит) 5. августа.

Поткоњак Јанка Богдан, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Почитељ. Заклан у логору Јадовно у јулу.

Поткоњак Јанка Богданка, 49 г., сељанка, Српкиња, Медак, Почитељ. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Поткоњак Боја, сељанка, Српкиња, Медак, Почитељ. Убијена у логору Јадовно 4. августа.

Поткоњак Симе Боја, 19 г., сељанка, Српкиња, Медак, Почитељ. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Миле Бојка, 31 г., сељанка, Српкиња, Медак, Почитељ. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Јанка Босилка, 16 г., ђак, Српкиња, Медак, Почитељ. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Јована Бранко, 58 г., сељак, Србин, Госпић, Орнице. Заклан у логору Јадовно 27. јуна.

Поткоњак Бранка Бранко, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Дмитра Ваја, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Миле Ваја, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић Дивоесло. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Петра Ваја, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Дмитра Васо, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Орнице. Заклан у Орницама 5. августа.

Поткоњак Јована Дане, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Поткоњак Николе Дане, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Миле Дмитар, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Стевана Дмитар, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Милана Драган, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Поткоњак Дане Драгица, 18 г., служавка, Српкиња, Медак, Почитељ. Силована и заклана у логору Јадовно 15. јула.

Поткоњак Ђуре Драгица, 14 г., ђак, Српкиња, Селиште. Силована и убијена у Заблатама 2. августа.

Поткоњак Тодора Душан, 37 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Ризвануши на Велебиту 5. августа.

Поткоњак Трише Душан, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Орнице. Заклан у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Петра Душанка, 31 г., сељанка, Српкиња, Почитељ. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Бранка Ђуро, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Бранка Ђуро, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Јове Ђуро, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен код Дебеле Главице (Велебит) 5. августа.

Поткоњак Миле Ђуро, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Стеве Зорка, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Поткоњак Ђуре Илија, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Стеве Исо, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Јанка Јања, 41 г., сељанка, Српкиња, Почитељ. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Николе Јања, 35 г., сељанка, Српкиња, Почитељ. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Николе Јања, 18 г., сељанка, Српкиња, Почитељ. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Тодора Јања, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Боже Јела, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Марка Јела, 8 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Миле Јела, 26 г., сељанка, Српкиња, Почитељ. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Николе Јела, 72 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Стевана Јела, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Бранка Јелена, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Читлук. Заклана у Читлуку 5. августа.

Поткоњак Дмитра Јелена, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Ђуре Јелена, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Јована Јелена, 8 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Јован, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Поткоњак Ђуре Јован, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Поткоњак Петра Јован, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Јово, 38 г., учитељ у селу Орнице, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Поткоњак Стеве Ката, 17 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Бранка Љубица, 7 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Бранка Љубица, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Читлук. Заклана у Читлуку 5. августа.

Поткоњак Бранка Марија, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Читлук. Заклана у Читлуку 5. августа.

Поткоњак Илије Марија, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Јанка Марија, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Јове Марија, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Миле Марија, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Николе Марија, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Петра Марија, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Петра Марија, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Тоде Марија, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Велебиту 12. августа.

Поткоњак Богдана Марко, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Павла Маша, 86 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Дане Милан, 20 г., слуга, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Госпић у јуну.

Поткоњак Миле, сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поткоњак Ђуре Миле, 27 г., подофицир, Србин, Госпић, Дивосело. Ухапшен 10. јуна у Дивоселу. Убијен у Метку 2. јула.

Поткоњак Марка Миле, 77 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Поткоњак Миле Миленко, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Велебиту 4. августа.

Поткоњак Миливоја Миленко, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поткоњак Васе Милица, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Јована Милица, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и убијена у логору Јадовно 5. августа.

Поткоњак Миле Милица, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Николе Милица, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Стевана Милица, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Тодора Милица, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Бранка Мира, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Петра Мирјана, 4 мјесеца, дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Бранка Мирко, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Ј. Мића, 32 г., радник, Србин, Госпић, Медак, Почитељ. Убијен на Велебиту 4. августа.

Поткоњак Исе Михајло, 48 г., професор, Србин, Госпић, Дивосело. Ухапшен 10. јуна у Дивоселу. Бачен у Шаранову јаму.

Поткоњак Ђуре Момчило, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Поткоњак Бранка Нада, 6 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Богдана Нељелька, 6 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у логору Јадовно 5. августа.

Поткоњак Бранка Никола, 4 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Илије Никола, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Петра Никола, 64 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Клиси код Дивосела 5. августа.

Поткоњак Саве Пекан, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Орнице. Заклан на Велебиту у јулу.

Поткоњак Милана Петар, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на плантажкод Метка 5. августа.

Поткоњак Саве Петар, 40 г., вакман, Србин, Госпић, Вребац. Ухапшен у Сремској Митровици и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Поткоњак Николе Ранко, 8 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Миле Сава, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Симе Сава, 76 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Ведром Пољу 5. августа.

Поткоњак Стеве Сава, 82 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Дмитра Савка, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Васе Сара, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Дмитра Сара, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Тодора Симо, 55 г., службеник у суду, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу (Клиса) 5. августа.

Поткоњак Ђуре Сока, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Ђуре Сока, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Поткоњак Јове Сока, 86 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу (Клиса) 5. августа.

Поткоњак Марка Сока, 79 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу (Клиса) 5. августа.

Поткоњак Павла Тривун, 57 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Шаранову јаму 12. маја.

Поткоњак Саве Триша, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Орнице. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Потребић Душан, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Медак. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Потребић Саве Марија, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак. Заклана у Метку 1. августа.

Потребић Јове Смиља, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак. Силована и убијена у Читлуку 5. августа.

Почуча Исе Анђа, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Почуча Исе Анђа, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Заклана и бачена у јаму Дупчан 6. августа.

Почуча Дане Аница, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Почуча Јове Аница, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миладина Аница, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Заклана у Кршу 9. августа.

Почуча Ђуре Анкица, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Богдан, 20 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Почуча Стеве Богдан, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић (Овчара) 14. августа.

Почуча Божица, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Божо, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Почуча Петра Божо, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Боја, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Тодора Боја, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Милоша Бранко, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму на Аланку 5. августа.

Почуча Николе Бранко, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Захарија Велько, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Почуча Душана Владо, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Владо, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Марка Војо, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Почуча Миле Вукашин, 79 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Васе Дане, 69 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен под Клисом (Дивосело) 5. августа.

Почуча Бранка Даница, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Заблата. Жива спаљена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Почуча Дмитра Даница, 15г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у запаљену кућу у Смиљану 5. августа.

Почуча Душана Даница, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Даница, 27 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у јаму крај логора Јадовно 2. августа.

Почуча Миле Дмитар, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен под Клисом (Дивосело) 5. августа.

Почуча Милоша Душанка, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Почуча Дане Душка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Ђоко, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Убијен у Кршу 8. августа.

Почуча Луке Ђуро, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен под Клисом (Дивосело) 5. августа.

Почуча Николе Ђуро, 57 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић (Овчара) 5. августа.

Почуча Николе Ђуро, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен под Клисом (Дивосело) 5. августа.

Почуча Николе Ђуро, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен под Клисом (Дивосело) 5. августа.

Почуча Дане Зорка, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Јанка Зорка, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Зорка, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Зорка, 8 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Лазе Илија, 54 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Илија, 19 г., учитељ, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Николе Илија, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Дмитра Јанко, 21 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Николе Јања, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Почуча Петра Јања, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Дмитра Јека, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић (Овчара) 5. августа.

Почуча Петра Јека, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Почуча Стеве Јека, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Дмитра Јела, 52 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Бачена у Шаранову јаму у јуну.

Почуча Миле Јела, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и заклана у Читлуку 5. августа.

Почуча Симе Јелена, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Силована и убијена у логору Јадовно у јуну.

Почуча Дане Јован, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на путу за логор Јадовно, код Каниже, 15. августа.

Почуча Ђуре Јован, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Личком Новом 15. августа.

Почуча Стеве Јован, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Боже Јово, 62 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Симе Јово, 31 г., сељак, Србин, Госпић Почуча. Бачен у Шаранову јаму 13. јуна.

Почуча Боже Ленин, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан у Крушковачама 5. августа.

Почуча Јанка Љубица, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Јове Љубица, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Николе Љубиша, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан и бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Почуча Ђуре Марија, 81 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Луке Марија, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у логору Јадовно 5. августа.

Почуча Миле Марија, 8 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана у Читлуку 5. августа.

Почуча Николе Марија, 17 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и заклана у Читлуку 5. августа.

Почуча Николе Марица, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Почуча Николе Марко, 39 г., учитељ, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Почуча Дане Милан, 40 г., учитељ, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Почуча Боже Миле, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Усташе су му одсјекле главу у Крушковачама 5. августа.

Почуча Дане Миле, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Дмитра Миле, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Почуча Јована Миле, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен жив у запаљену кућу у Дивоселу 5. августа.

Почуча Раде Миле, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Заклан и бачен у јаму Света Ана 8. августа.

Почуча Стеве Миле, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Дане Милица, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у логору Јадовно 17. августа.

Почуча Јанка Милица, 49 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Јове Милица, 58 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Јове Милица, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Јове Милица, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Милоша Милица, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Почуча Петра Милица, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Читлуку 5. августа.

Почуча Стеве Милица, 21 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у јаму крај логора Јадовно 4. августа.

Почуча Николе Милка, 16 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и заклана на Аланку 5. августа.

Почуча Милоша Милош, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 6. августа.

Почуча Боже Мића, 58 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму Думан 5. августа.

Почуча Петра Нада, 9 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Илије Никола, 47 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 17. августа.

Почуча Јанка Никола, 8 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен и бачен у запаљену кућу у Дивоселу 5. августа.

Почуча Новице Никола, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Петра Никола, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Почуча Тодора Никола, 52 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Јове Пера, 72 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Читлуку 5. августа.

Почуча Дмитра Петар, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Јакова Петар, 54 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Раде, 9 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Света Ана 8. августа.

Почуча Јанка Сава, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана у логору Јадовно 5. августа.

Почуча Јанка Сава, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Стеве Сава, 74 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Стеве Сава, 67 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Почуча Танасија Сава, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Душана Савка, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Читлуку 5. августа.

Почуча Миле Савка, 49 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић у јулу.

Почуча Сара, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и са двоје дјеце убијена у логору Јадовно у јулу.

Почуча Дмитра Сара, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Јанка Сара, 67 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Луке Сара, 81 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Стеве Славко, 16 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Слободан, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Заклан у Кршу 8. августа.

Почуча Јандре Сока, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Миле Сока, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Васе Софија, 75 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Почуча Петра Стеван, 74 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Симе Стеван, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Доњи Косињ. Убијен у логору Госпић 10. јула.

Почуча Симе Стеван, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Почуча Боже Стево, 54 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Јанка Стево, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Луке Тодор, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Бачен у Шаранову јаму 15. јуна.

Почуча Лазе Цвијета, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Почуча Марка Чедо, 16 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић (Овчара) 5. августа.

Пражић Симе Алекса, 52 г., сељак, Србин, Госпић, Млаква. Бачен у јаму Света Ана 10. августа.

Пражић Буде Анђа, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Мане Анка, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић Дољани. Бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Стеве Бранко, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Стеве Вида, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у јаму Света Ана 2. августа.

Пражић Стеве Даница, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Млаква. Бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Богдана Драган, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Саве Драган, 26 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у Горњем Косињу 8. августа.

Пражић Богдана Ђоко, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Јове Јека, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Симе Јово, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Стојана Јово, 58 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Заклан и бачен у јаму Света Ана 6. августа.

Пражић Стеве Ката, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Алексе Љубица, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Богдана Љубица, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Стеве Манда, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Дмитра Марија, 23 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Илије Милан, 8 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Петра Милан, 9 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Пражић Стеве Милан, подофицир, Србин, Госпић, Млаква. Ухапшен у Загребу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јуна.

Пражић Стојана Милан, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Пражић Стеве Милица, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и жива спаљена у Млакви 6. августа.

Пражић Алексе Милка, 24 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и жива спаљена у Млакви 6. августа.

Пражић Симе Милка, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и жива спаљена у Млакви 6. августа.

Пражић Богдана Неда, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Крш. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Пражић Петра Невенка, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Пражић Дане Цуја, 53 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Прерад Панте Бранко, 37 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Почуча Брду у јулу.

Прерад Панте Бранко, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Прерад Бранка Даница, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Прерад Бранка Деса, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена жива у кречану у Дивоселу 5. августа.

Прерад Бранка Драган, 8 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен жив у кречану у Дивоселу 5. августа.

Прерад Дане Лазо, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Прерад Данка Лазо, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Госпић 7. августа.

Прерад Бранка Љубица, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена и бачена у кречану у Дивоселу 5. августа.

Прерад Бранка Милан, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан у Почуча Брду у јулу.

Прерад Бранка Милица, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Почитељ. Заклана у Почуча Брду у јулу.

Прерад Бранка Никола, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан у Почуча Брду у јулу.

Прерад Сава, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у Почуча Брду у јулу.

Прерад Миле Сава, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена и бачена у кречану 5. августа.

Прибић Милоша Вајо, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Заклан у шуми Обљај у августу.

Прибић Миле Јела, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Заклана у Кршу 9. августа.

Прибић Буде Миленко, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Заклан у шуми Обљај 8. августа.

Прибић Тодора Милица, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Заклана у шуми Обљај 8. августа.

Прибић Милоша Милка, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Заклана у Кршу 9. августа.

Прибић Милана Невенка, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Заклана у шуми Обљај 9. августа.

Прибић Милосава Раде, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Заклан у шуми Обљај 9. августа.

Продановић Васе Никола, 68 г., пензионер, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен у Шаранову јаму 15. маја,.

Рабатић Миле Анђа, 57 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Николе Боја, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Глише Дмитар, 74 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у Липама 1. августа.

Рабатић Давида Дмитар, 42 г., полицајац, Србин, Госпић, Липе. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Рабатић Саве Драган, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Липе. Убијен у Липама 1. августа.

Рабатић Саве Душан, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Липе. Убијен у Липама 1. августа.

Рабатић Ђуро, наредник, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рабатић Косте Ђуро, 51 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Бачен у једну од јама код Јањча у јулу.

Рабатић Саве Ђуро, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Липе. Бачен у једну од јама код Јањча 5. августа.

Рабатић Миле Зорка, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Глише Илија, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Бачен у једну од јама код Јањча у јулу.

Рабатић Ђуре Јелена, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Заклана у Липама 1. августа.

Рабатић Ђуре Јово, 9 г., дијете, Србин, Госпић, Липе. Убијен у Липама 1. августа.

Рабатић Николе Константин, 64 г., типограф, Србин, Госпић, Липе. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Рабатић Дмитра Љуба, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Дмитра Мара, 16 г., ђак, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и заклана у Липама 2. августа.

Рабатић Ђуре Мара, 37 г., Српкиња, Госпић, Студенци. Силована и заклана у Липама 2. августа.

Рабатић Пере Мара, 14 г., Српкиња, Госпић, Липе. Силована и заклана у Липама 1. августа.

Рабатић Глише Марија, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Ђуре Марија, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Лазе Марица-Василија, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Глише Марта, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Косте Милан, 28 г., подофицир, Србин, Госпић, Липе. Заклан и бачен у јаму крај логора Јадовно 15. августа.

Рабатић Саве Милан, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у Липама 2. августа.

Рабатић Миле, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рабатић Глише Миле, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Бачен у једну од јама код Јањча 5. августа.

Рабатић Ђурђа Милица, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и заклана у Липама 1. августа.

Рабатић Ђукана Милица, 30 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена на Аланку 5. августа.

Рабатић Јована Милица, 61 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Бачена у јаму крај логора Јадовно 14. августа.

Рабатић Дмитра Милка, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Заклана у Липама 1. августа.

Рабатић Саве Милка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Миљова, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Заклана у Липама 1. августа.

Рабатић Ђуре Мира, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић. Заклана у Липама 1. августа.

Рабатић Дане Мићо, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Липе. Заклан у Липама 1. августа.

Рабатић Ђуре Мићо, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Липе. Заклан у Липама 1. августа.

Рабатић Ђуре Нада, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 2. августа.

Рабатић Саве Нада, 13 г., Српкиња, Госпић, Липе. Заклана у Липама 1. августа.

Рабатић Косте Никола, 26 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Убијен и бачен у јаму крај логора Јадовно 13. августа.

Рабатић Николе Никола, 18 г., књиговезац, Србин, Госпић, Липе. Бачен у једну од јама код Јањча 1. августа.

Рабатић Пера, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Рабатић Дмитра Пера, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Бачена у јаму крај логора Јадовно 13. августа.

Рабатић Косте Петар, 34 г., књиговезац, Србин, Госпић, Липе. Бачен у јаму крај логора Јадовно 13. августа.

Рабатић Ђуре Сава-Кока, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Кузмана Сава, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у логору Јадовно 15. јула.

Рабатић Миле Сава, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Ђукана Софија, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Рабатић Ђуре Софија, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Липе. Силована и убијена у Липама 1. августа.

Рабатић Јована Софија-Соја, 49 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у Липама 1. августа.

Радаковић Бранка Богдан, 6 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан у Крушковачама 5. августа.

Радаковић Дмитра Јела, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Радаковић Јована Марко, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Радаковић Миле Сара, 69 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Радаковић Дамјана Симо, 56 г., службеник, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен жив у запаљену кућу у Дивоселу 5. августа.

Радаковић Богдана Стана, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Заклана у Дивоселу 5. августа.

Радишић Миле Драгица, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Јадовно 15. августа.

Радишић Ђоко, трговац, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Радишић Миле Јелена, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Јадовно 15. августа.

Радишић Светозар, 52 г., велетрговац, Србин, Госпић. Бачен у Мацолину јаму 1. маја.

Радишић Николе Софија, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Радмановић Стеве Аница, 25 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у Јарчију јаму 5. августа.

Радмановић Стевана Боја, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Убијена у логору Јадовно 5. августа.

Радмановић Стеве Бранко, 16 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Радмановић Тодора Глишо, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен на Аланку 5. августа.

Радмановић Дане, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен на Аланку 5. августа.

Радмановић Дмитра Десанка, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Острвица. Заклана у Вребачкој Стази 3. августа.

Радмановић Стеве Дмитар, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Заклан на плантажи код Врепца 5. августа.

Радмановић Илије Јандре, 58 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно 20. августа.

Радмановић Симе Јандре, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Заклан на плантажи код Врепца 3. августа.

Радмановић Јанко, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Заклан у Барлетама 6. августа.

Радмановић Дане Јован, 77 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Заклан у Барлетама 6. августа.

Радмановић Стевана Јован, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Заклан у Острвици 2. августа.

Радмановић Дмитра Јованка, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Острвица. Заклана на плантажи код Врепца 3. августа.

Радмановић Стевана Јово, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно 26. јула.

Радмановић Стеве Љубица, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Радмановић Лазе Марија, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена у Острвици 4. августа.

Радмановић Стеве Марија, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Радмановић Јанка Марко, 35 г., столар, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Радмановић Миле Милица, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Радмановић Стеве Милица, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Радмановић Стеве Мићо, 20 г., учитељ, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Радмановић Милана Невена, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Радмановић Милана Пава, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Радмановић Марка Сока, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Силована и заклана у логору Јадовно 8. августа.

Радмановић Марка Сока, 57 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Заклана у Острвици 10. августа.

Радмановић Марка Сока, 15 г., служавка, Српкиња, Госпић, Острвица. Силована и убијена у Шибуљини 7. августа.

Радмановић Милана Станко, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радмановић Тодора Стеван, 55 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Заклан у Острвици 5. августа.

Радовић Дане Анђа, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и бачена у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Радовић Дане Буде, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Бачен жив у ватру у Кршу 6. августа.

Радовић Дане Вида, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и бачена жива у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Радовић Буде Дане, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Бачен жив у ватру у Кршу 6. августа.

Радовић Дане Дане, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Радовић Илије Дане, 22 г., сељак, Србин, Госпић, Млаква. Бачен жив у јаму Нездравка 6. августа.

Радовић Миле Дане, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Радовић Јове Душан, 24 г., сељак, Србин, Госпић, Млаква. Заклан и бачен у јаму Света Ана 20. августа.

Радовић Јове Душан, 14 г., Србин, Госпић, Крш. Заклан и бачен у јаму Света Ана 6. августа.

Радовић Николе Ђуро, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Млаква. Убијен у шуми Обљај 18. августа.

Радовић Јове Љубица, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и убијена у шуми Обљај 8. августа.

Радовић Миле Љубица, 27 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Силована и бачена у ватру у Кршу 6. августа.

Радовић Петра Мара, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Радовић Петра Марија, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и бачена у јаму Нездравка 7. августа.

Радовић Петра Милан, 22 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Избоден ножевима и бачен жив у јаму Нездравка 7. августа.

Радовић Ваје Миле, 25 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Ухапшен 15. јуна у Горњем Косињу. Бачен жив у јаму Света Ана 18. јуна.

Радовић Дане Миле, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Крш. Заклан у шуми Обљај 7. августа.

Радовић Стевана Миле, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Убијен у шуми Обљај 18. августа.

Радовић Ваје Милица, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Убијена у Кршу 6. августа.

Радовић Миле Милица, 23 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у једну од јама код Јањча 6. августа.

Радовић Милана Мира, 5 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена у запаљену кућу у Кршу 7. августа.

Радовић Дане Недељко, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Млаква. Бачен жив у запаљену кућу у Млакви 6. августа.

Радовић Буде Нико, 29 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Заклан у шуми Обљај 7. августа.

Радовић Ђуре Никола, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Крш. Бачен жив у јаму Света Ана 18. августа.

Радовић Миле Никола, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Нездравка 6. августа.

Радошевић Петра Јелена, 53 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липе. Заклана у логору Госпић 17. јула.

Радошевић Боже Јован, 45 г., службеник на жељезници, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан у логору Јадовно 1. јуна.

Рајчевић Д. Ана, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Жива спаљена у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Петра Ана, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и жива спаљена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Аница, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Жива спаљена у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Јове Аница, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у Смиљану 2. августа.

Рајчевић Миле Аница, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Убијена у Смиљану 3. августа.

Рајчевић Саве Анка, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљан. Жива спаљена у Смиљану 3. августа.

Рајчевић Саве Анка, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Личком Новом 5. августа.

Рајчевић Дане Богдан, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Рајчевић Јована Богдан, 44 г., управник поште, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен и заједно са супругом бачен у јаму Думан 5. августа.

Рајчевић Саве Богдан, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Личком Новом 5. августа.

Рајчевић Саве Богдан, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Заклан и спаљен у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Аврама Боја, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Госпић у јулу.

Рајчевић Ђуре Боја, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и спаљена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Саве Бранислав, 8 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Рајчевић Стеве Ваја, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена под Клисом (Дивосело) 5. августа.

Рајчевић Миле Гојко, 17 г., радник, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Спаљен у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Симе Даница, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и спаљена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Миле Деса, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у Смиљану 3. августа.

Рајчевић Ђукана Дмитар, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Заклан у Читлуку 5. августа.

Рајчевић Јове Дмитар, 9 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Читлук. Заклан у Читлуку 5. августа.

Рајчевић Петра Дмитар, 60 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен у Читлуку 5. августа.

Рајчевић Петра Дмитар, 28 г., столар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен и бачен у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Рајчевић Николе Драгица, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и жива спаљена у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Петра Душан, 23 г., радник, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић у јуну.

Рајчевић Саве Душан, 26 г., машиновођа, Србин, Госпић, Заблата. Заклан и бачен у Шаранову јаму 4. јула.

Рајчевић Милана Душанка, 25 г., Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у Шаранову јаму 25. јула.

Рајчевић Богдана Ђорђе, 22 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Рајчевић Ђуро, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Ухапшен 20. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајчевић Аврама Ђуро, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Заблата. Спаљен у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Аврама Ђуро, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Рајчевић Илије Ђуро, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Рајчевић Луке Ђуро, 28 г., столар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Рајчевић Саве Ђуро, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Личком Новом 5. августа.

Рајчевић Стјепана Загорка, 30 г., Хрватица, Загреб. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Рајчевић Илије Илија, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Јове Илија, 81 г., пензионер, Србин, Госпић Заблата. Спаљен у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Николе Јанко, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Заблата. Спаљен у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Саве Јанко, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Рајчевић Војка Јања, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Смиљану 5. августа.

Рајчевић Дане Јања, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Бачена жива у запаљену кућу у Смиљану 3. августа.

Рајчевић Миле Јања, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Личком Новом 5. августа.

Рајчевић Владе Јека, 79 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Спаљена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Дане Јела, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Спаљена у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Илије Јела, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и жива спаљена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Петра Јелка, 25 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и заклана у Читлуку 5. августа.

Рајчевић Јована Јован, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Заклан и спаљен у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Саве Јованка, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Рајчевић Илије Јово, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљан. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Рајчевић Јована Јово, 41 г., радник, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Рајчевић Саве Јово, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан. Бачен жив у запаљену кућу у Смиљану 3. августа.

Рајчевић Васе Лука, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајчевић Љубица, 22 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Рајчевић Дане Љубица, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Јадовно у мају.

Рајчевић Илије Мара, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Спаљена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Јове Мара, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Рајчевић Дмитра Марија, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Рајчевић Ђуре Марија, 6 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Заблата. Спаљена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Ђуре Марија, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Убијена у логору Госпић у јулу.

Рајчевић Илије Марија, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и убијена у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Николе Марија, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и убијена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Павла Марија, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Убијена у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Саве Марија, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Смиљан. Спаљена у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Владе Марко, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Јове Марко, 68 г., лугар у пензији, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Рајчевић Мирка Мика, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Силована и убијена 2. августа.

Рајчевић Владе Милан, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Јове Милан, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Читлук. Заклан у Читлуку 8. августа.

Рајчевић Јове Милан, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 10. августа.

Рајчевић Саве Миле, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљан. Заклан у Смиљану 3. августа.

Рајчевић Филипа Миле, 39 г., радник, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Спаљен у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Боже Милена, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Читлук. Силована и убијена у Читлуку 5. августа.

Рајчевић Јанка Милица, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Рајчевић Јове Милка, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена и бачена у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Рајчевић Миле Милка-Беба, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и убијена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Симе Милка, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и спаљена у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Саве Момчило, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Жив спаљен у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Јове Нада, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Читлук. Заклана у Читлуку 8. августа.

Рајчевић Боже Никола, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Заблата. Спаљен у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Јове Никола, 8 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Читлук. Убијен у Читлуку 8. августа.

Рајчевић Саве Никола, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Смиљан. Жив спаљен у Смиљану 3. августа.

Рајчевић Симе Никола, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у Смиљану 2. августа.

Рајчевић Симе Пајо, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Заблата. Убијен на Велебиту 5. августа.

Рајчевић Дане Петар, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен у Дивоселу 5. августа.

Рајчевић Дмитра Петар, 45 г., жељезничар, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић 21. августа.

Рајчевић Марка Предраг, 13 г., ђак, Србин, Госпић, Заблата. Убијен на Велебиту (Глувача) 2. августа.

Рајчевић Сава-Мићаница, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у једну од јама код Јањча 6. августа.

Рајчевић Богдана Сава, 34 г., жандар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Велебиту 5. августа.

Рајчевић Јована Сава, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Заклан у Расовачи код Смиљана 27. јула.

Рајчевић Николе Сава, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена на Велебиту 5. августа.

Рајчевић Симо, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Заблата. Убијен у логору Јадовно 12. августа.

Рајчевић М. Симо, 81 г., сељак, Србин, Госпић, Заблата. Бачен жив у запаљену кућу у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Петра Симеон, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Читлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајчевић Николе Смиљана 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Силована и спаљена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Јована Сока, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљанско Поље. Спаљена у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Марка Сока, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Убијена у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Исе Софија, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Смиљан. Спаљена у кући Милкана Катића у Заблатама 2. августа.

Рајчевић Миле Филип, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Смиљанско Поље. Спаљен у Дудиној кући у Смиљанском Пољу 4. августа.

Рајчевић Цука, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Читлук. Заклана у Читлуку 5. августа.

Рајшић Исе Боја, 43 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена у Острвици 8. августа.

Рајшић Стеве Вера, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Рајшић Раде Бранко, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Убијен у Барлетама 7. августа.

Рајшић Д. Јованка, 79 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Заклана у Барлетама 7. августа.

Рајшић Стеве Јованка, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Рајшић Дане Јово, 69 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Убијен у Барлетама 7. августа.

Рајшић Илије Миле, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Убијен у логору Госпић у јулу.

Рајшић Т. Миле, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Заклан у Барлетама 7. августа.

Рајшић Стеве Милица, 12 г., ђак, сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Рајшић Пера, 68 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Заклана у Барлетама 7. августа.

Рајшић Исе Раде, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Убијен на плантажи код Врепца 5. августа.

Рајшић Алексе Смиља, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Заклана у Барлетама 5. августа.

Рајшић Исе Смиља, 81 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Заклана у Барлетама 5. августа.

Рајшић Миле Смиља, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Заклана у Барлетама 5. августа.

Ракић Илије Ана, 53 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Лички Осик, Широка Кула. Убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Луке Анка, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и бачена жива у запаљену кућу у Кузмановачи 10. августа.

Ракић Мане Анка, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Станише Богдан, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Ракић Миле Боја, 49 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Дмитра Буде, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 7. августа.

Ракић Јована Васо, 80 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Ракић Грге Дане, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 3. августа.

Ракић Миле Дане, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 6. августа.

Ракић Илије Дара, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Луке Душан, 9 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Станише Душан, 31 г., службеник, Србин, Госпић, Љубово. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Ракић Луке Ђуро, 11 г., ђак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Луке Ђуро, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 7. августа.

Ракић Раде Зора, 33 г., радница, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Широкој Кули 4. августа.

Ракић Јове Илија, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Мане Илија, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Радић гају 6. августа.

Ракић Раде Илија, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у Шаранову јаму 21. јуна.

Ракић Миле Исо, 15 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 5. августа.

Ракић Петра Исо, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић М. Јанко, 72 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 7. августа.

Ракић Аћима Јека, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 7. августа.

Ракић Раде Јека, 76 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 7. августа.

Ракић Илије Јела, 8 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Луке Јела, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Кленовцу 7. августа.

Ракић Дане Јелица, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Мане Јелка, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Илије Јовица, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Широка Кула. Жив спаљен у Кленовцу 7. августа.

Ракић Мане Јово, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 6. августа.

Ракић Петра Лука, 59 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Лисини код Широке Куле 10. августа.

Ракић Ристе Лука, 51 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 7. августа.

Ракић Грге Мане, 47 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 3. августа.

Ракић Илије Мане, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Јована Мане, 55 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 6. августа.

Ракић Јове Мане, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Ракић Луке Мане, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 6. августа.

Ракић Мијата Мане, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Петра Мане, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 6. августа.

Ракић Мане Марија, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули 6. августа.

Ракић Миле Марија, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Жива спаљена у Кленовцу 7. августа.

Ракић Драгана Милан, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Мане Милан, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Лички Осик. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Ракић Миле Милан, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен жив у запаљену кућу у Широкој Кули 4. августа.

Ракић Илије Миле, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Радић гају код Широке Куле 6. августа.

Ракић Луке Миле, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Мане Миле, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у јаму Ошпорача у јуну.

Ракић Петра Миле, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Ракић Јанка Милица, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Ракић Милка, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кузмановачи 10. августа.

Ракић Илије Милка, 8 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Јована Милка, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Максима Милка, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Стевана Милка, 29 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Луке Миће, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Ракић Дане Нада, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Илије Никола, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Мане Никола, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Ракић Павле, ђак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракић Миле Петар, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Ракић Симе Петар-Перкан, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 5. августа.

Ракић Стевана Ружа, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Заклана у Подовима код Широке Куле 5. августа.

Ракић Мане Сава, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули 3. августа.

Ракић Мане Славица, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули 4. августа (усташе су је претходно натакле на нож).

Ракић Смиља, сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 7. августа.

Ракић Саве Стана, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Кленовцу 7. августа.

Ракић Николе Станиша, 76 г., сељак, Србин, Госпић Љубово. Убијен на Аланку 5. августа.

Ракић Тоше Станиша, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Спаљен у Широкој Кули 4. августа.

Ракић Боже Стево, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Жив спаљен у Кленовцу 7. августа.

Рапајић Раде Богдан, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Бачен жив у јаму Голубњача 7. августа.

Рапајић Раде Душанка, 9 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Бачена жива у јаму Голубњача 7. августа.

Рапајић Јандре Ђука, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Убијена у Кузмановачи 7. августа.

Рапајић (рођ. Узелац) Раде Љубица, 30 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Силована и бачена у јаму Голубњача 7. августа.

Рапајић Раде Милан, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Бачен жив у јаму Голубњача 7. августа.

Рапајић Раде Милица, 8 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Бачена жива у јаму Голубњача 7. августа.

Рапајић Мане Милош, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Бачен жив у јаму Голубњача 7. августа.

Ратковић Ђукана Јека, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Јадовно 5. августа.

Рашета Јована Мане, 77 г., сељак, Србин, Госпић, Барлете. Заклан у Барлетама 6. августа.

Рашета Исе Милка, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Убијена у Барлетама 1. августа.

Рашета Лазе Милка, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Заклана у Барлетама 2. августа.

Рашић Стеве Нада, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена на Аланку 5. августа.

Репац Мане Аница, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули 4. августа.

Репац Миле Душан, 23 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Света Ана 5. августа.

Репац Павла Душан, 23 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Репац Илија, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 18. августа.

Репац Миле Илија, 77 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Репац Јека, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић Пољан. Бачена у запаљену кућу у Кршу 13. августа.

Репац Раде Јованка, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Репац Исе Лазо, 69 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.

Репац Павла Мане, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Репац Тривуна Миле, 55 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у јаму Думан 18. јуна.

Репац Дане Милица, 76 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Убијена у Широкој Кули 4. августа.

Репац Миле Милица, 9 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Крш. Бачена жива у запаљену кућу у Кршу 13. августа.

Репац Миле Мојсије, 22 г., сељак, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Репац Боје Сара, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Крш. Силована и убијена у шуми Обљај 8. августа.

Репац Исе Симо, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Чуковцу код Широке Куле 4. августа.

Репац Марка Симо, 41 г., трговац, Србин, Госпић, Крш. Бачен у Шаранову јаму 18. јуна.

Ресановић Милан, чиновник, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рибар Миле Никола, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Дивоселу 17. јула.

Рогић Петра Влајко, 44 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Рибнику у јулу.

Рогић Саве Влајко, 78 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Рибнику у јулу.

Рогић Дмитар, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан у Рибнику у јулу.
Рогић Ранка Душан, 8 г., ђак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Рибнику 5. августа.
Рогић Влајка Марија, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Почитељ. Заклана у Почитељу у јулу.
Рогић Влајка Милица, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Почитељ. Заклана у Почитељу у јулу.
Рогић Влајка Нељка, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Почитељ. Заклана у Почитељу у јулу.
Рогић Исе Сара, сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у Почитељу у јулу.
Рогић Влајка Сока, 16 г., ђак, Српкиња, Госпић, Почитељ. Силована и заклана у Почитељу у јулу.
Рогић Стево, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Саватовић Јове Јека, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена у Острвици 2. августа.
Саватовић Стојана Јелена, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена у логору Јадовно у јуну.
Саватовић Јанка Јово, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно 2. августа.
Саватовић Марко, 28 г., писар, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Саватовић Јове Милан, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у Острвици 2. августа.
Саватовић Јове Никола, сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Госпић 2. августа.
Сердар Дане, 77 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Сердар Јакова Дане, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.
Сердар Стевана Дмитар, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Заклан у Широкој Кули 4. августа.
Сердар Исе Ђуро, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Заклан у Широкој Кули 3. августа.
Сердар Јовице Ђуро, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.
Сердар Дане Лука, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.
Сердар Филипа Мане-Маниша, сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен жив у запаљену кућу у Широкој Кули 4. августа.
Сердар Стојана Марија, 18 г., радница, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена у Липама код Госпића 5. августа.
Сердар Јовице Миле, 59 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Госпићу 5. августа.
Сердар Стевана Миле, сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен и бачен у једну од јама код Јањча 20. јуна.
Сердар Дмитра Милка, сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Јадовно 5. августа.
Сердар Раде Милка, 8 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена на Велебиту 5. августа.
Сердар Тодора Петар, 28 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 4. августа.
Сердар Петра Раде, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Госпић у јулу.
Сердар Петра Стана, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Госпић у јулу.
Станић Ђорђа Аница, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.
Станић Јове Анка, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.
Станић Јове Богдан, 39 г., трговац, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.
Станић Јове Богдан, 29 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.
Станић Петра Богдан, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.
Станић Симе Богдан, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.
Станић Бранко, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Велебиту 5. августа.
Станић Павла Васо, 82 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.
Станић Јована Дара, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.
Станић Миле Дева, 74 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.
Станић Јанка Деса, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Николе Десанка, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Николе Дмитар, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Станић Петра Дмитар, 18 г., студент, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Станић Јована Зорка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Марка Зорка, 16 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Бранка Јанко, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Станић Дане Јанко, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Заклан и бачен у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Станић Јанка Јанко, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Станић Исе Јања, 61 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 7. августа.

Станић Марка Јања, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Станић Миле Јања, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Миле Јања, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Николе Јања, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Станић Симе Јања, 27 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Миле Јека, 52 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Јанка Јован, 53 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Станић Јово, чиновник, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станић Николе Јово, 18 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Станић Кока, 66 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у једну од јама код Јања 6. августа.

Станић Марка Љубица, 17 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Николе Љубица, 16 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Луке Љубомир, 47 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Станић Јанка Марија, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Богде Марта, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Јове Марта, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Симе Мика, 49 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Јанка Милан, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Станић Јанка Милан, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у Јарчију јаму 5. августа.

Станић Петра Милан, 65 г., пензионер, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић 5. августа.

Станић Петра Милан, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Станић Исе Миле, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Станић Јове Миле, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Објешен у Јасиковцу код Госпића 5. августа.

Станић Луке Миле, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у запаљену кућу у Ведром Пољу (Дивосело) 5. августа.

Станић Луке Миле, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен и бачен у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 6. августа.

Станић Николе Милева, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Јадовно и бачена у јаму 5. августа.

Станић Јанка Милица, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Јове Милица, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Николе Милица, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Петра Милица, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Миле Митар, 49 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 6. августа.

Станић Мићо, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 6. августа.

Станић Јанка Нада, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Аврама Никола, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Станић Јове Никола, 70 г., пензионер, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Станић Симе Никола, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен под Дебелом Главицом (Дивосело) 5. августа.

Станић Ђорђа Петар, 72 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Станић Јове Петар, 53 г., гостионичар, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Станић Сава, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Дмитра Сава, 48 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Бачена у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 6. августа.

Станић Марка Сава, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Душана Сара, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у јаму ископану на православном гробљу у Шибуљини 6. августа.

Станић Саве Сара, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Богдана Симо, 68 г., пензионер, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у јаму крај логора Јадовно 5. августа.

Станић Николе Смиља, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Јанка Сока, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Јове Сока, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Јове Сока, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Луке Сока, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станић Цука, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Станковић Васе Јанко, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Госпић 15. маја.

Станковић Милоша Марко, 73 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у Острвици 4. августа.

Станковић Данила Милева, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Силована и убијена у логору Госпић у јулу.

Станковић Петра Милева, 19 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у логору Госпић 5. августа.

Станковић Милица, учитељица у Госпићу Српкиња. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Станковић Душана Милица, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у логору Госпић 20. јуна.

Станковић Петра Никола, 21 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен на Велебиту 6. августа.

Станковић Јанка Савка, 55 г., стручна учитељица, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Госпић 5. августа.

Старчевић Анка, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Заблата. Убијена на Велебиту 2. августа.

Стоисављевић Петра Јово, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Павловац. Убијен на плантажи код Метка 22. јула.

Судар Милана Јандре, 69 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен на Велебиту 2. августа.

Судар Илије Јован, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сунајко Петра Јово, 45 г., начелник општине Медак, Србин, Госпић, Медак, Вребац. Заклан и бачен у Мацолину јаму 3. маја.

Суџуковић Михаила Миће Анђа, 16 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Борику код Личког Осика 6. августа.

Суџуковић Петра Анђа, дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Петра Анђелија, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Суџуковић Дане Анка, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Исе Анка, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Госпић 5. августа.

Суџуковић Јове Анка, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Михаила Анка, 15 г., Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена код Личког Лешћа 10. августа.

Суџуковић Петра Анка, дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Јанка Богдан, 5 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен жив у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Мане Богдан, 15 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Суџуковић Миле Богдан, 16 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Ухапшен 5. августа. Убијен у логору Госпић (Овчара) 15. августа.

Суџуковић Петра Богдан, дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Петра Божо, дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Мане Владо, 16 г., ђак, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић (Овчара) 21. августа.

Суџуковић Миле Владо, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Читлуку 15. августа.

Суџуковић Боже Гојко, 28 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Боже Дане, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Јандре Дане, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен жив у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Петра Даница, дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Васе Исо, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Суџуковић Раде Јека, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Тодора Јека, сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Јандрије Мане, 60 г., пензионер, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Суџуковић Стеве Мане, 57 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен на Аланку 5. августа.

Суџуковић Бранка Марија, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Бачена жива у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Раде Марија, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Бачена жива у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Раде Марија, 46 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Бачена жива у запаљену кућу у Кленовцу 1. августа.

Суџуковић Тодора Марија, сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Маша-Машука, 38 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Мане Милица, 32 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Силована и убијена у логору Госпић (Овчара) 21. августа.

Суџуковић Миле Милица, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и заклана у Читлуку 5. августа.

Суџуковић Миле Милица, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Јадовно 5. августа.

Суџуковић Пане Милица, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Барлете. Бачена жива у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Бранка Милка, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Бачена жива у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Михаила Милка, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Петра Милка, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Умрла у Широкој Кули 10. августа, пошто су је усташе претукле.

Суџуковић Исе Михаило-Миња, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен и бачен у запаљену стају у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Боже Петар, 44 г., ликар, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у шуми Лиловац код Широке Куле 22. августа.

Суџуковић Мане Петар, 18 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић 21. августа.

Суџуковић Миле Петар, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић 6. августа.

Суџуковић Илије Раде, 79 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 6. августа.

Суџуковић Јове Раде, 25 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Јове Раде, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Мане Сава, сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Мане Сава, 60 г., сељак, Србин, Госпић. Убијен у логору Госпић 21. августа.

Суџуковић Николе Сава, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу 5. августа.

Суџуковић Васе Сока, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и жива бачена у запаљену кућу у Кленовцу 7. августа.

Суџуковић Стевана Стана, 56 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Борику код Личког Осика 10. августа.

Суџуковић С. Тодор, 59 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Лиловцу код Широке Куле 21. августа.

Тадић Раде Јово, 21 г., месар, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тадић Гавре Раде, 63 г., месар, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Заклан и бачен у Шаранову јаму у јулу.

Тепавац Илије Дане, 12 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тепавац Илије Илија, 16 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тепавац Илије Никола, 15 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тепавац Станка Перса, 50 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Тепавац Илије Стево, 18 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Теслић Јован, 27 г., сељак, Србин, Перушић, Острвица. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Теслић Мара, 59 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Госпић у јулу.

Теслић Марија, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Ухапшена 25. маја. Убијена у логору Јадовно 24. јуна.

Теслић Луке Марија, 51 г., трговкиња, Српкиња, Госпић. Убијена у логору Јадовно у јуну.

Теслић Ђуре Миле, 51 г., жељезничар, Србин, Госпић, Дивосело. Ухапшен 5. августа. Убијен у логору Јадовно 15. августа.

Теслић Николе Милорад, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Лички Осик, Орнице. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Теслић Симе Недељко-Брацо, 15 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић, Дивосело. Објешен у госпићком затвору у јуну.

Теслић Максима Никола, 56 г., Србин, Госпић, Лички Осик, Орнице. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Теслић Максима Симо, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Убијен у Острвици 5. августа.

Теслић Миле Сока, 62 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена у Острвици 5. августа.

Томаш Миле Душан, 32 г., сељак, Србин, Госпић Павловац. Спроведен у затвор у Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Томаш Јанка Јека, 52 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Томаш Симе Миле, 55 г., ковач, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Томљеновић Боже Милан, 8 г., дијете, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Травица Милана Дмитар, 15 г., ђак госпићке гимназије, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Трешњић Петра Анђелија, 64 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Трешњић Ђуре Јага, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Трешњић Петра Љуба, 8 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Дивоселу (Дебела главица) 5. августа.

Трешњић Аћима Миле, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Трешњић Стеве Милица, 15 г., ђак госпићке гимназије, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Трешњић Миле Милка, 67 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Трешњић Јована Никола, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Липе. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Трешњић Миле Сара, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Трешњић Миле Стево, 66 г., поштар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Тркуља Симе Гојко, 39 г., гостионичар, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму у мају.

Ћупурдија Раде Чедомир, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Медак. Бачен у једну од јама код Јањча 5. августа.

Ћурчић Ђуре Никола, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Завође. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Угљеша Јована Андрија, 36 г., сељак, Србин, Госпић Козаперовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Умиљендић Стевана Антонија, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули 6. августа.

Умиљендић Дане Василије, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно 6. августа.

Умиљендић Луке Јела, 4 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Вребачкој Стази 4. августа.

Умиљендић Максима Љуба, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Вребачкој Стази 13. августа.

Умиљендић Луке Мара, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Вребачкој Стази 13. августа.

Умиљендић Илије Милица, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Госпић у јулу.

Умиљендић Илије Милка, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и заклана у Вребачкој Стази 13. августа.

Умиљендић Максима Милка, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Вребачкој Стази 13. августа.

Узелац Ђуре Богдан, 8 г., ђак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у Коси 17. јула.

Узелац Тодора Божо, 62 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 7. августа.

Узелац Тривуна Божо, 62 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Узелац Боја, 74 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Заклана у Почитељу 5. августа.

Узелац Јована Боја, 61 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена 8. августа.

Узелац Раде Вујо, 46 г., лугар, Србин, Госпић, Липово Поље. Бачен у јаму Думан 20. маја.

Узелац Стевана Гајо, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Узелац Миле Гојко, 18 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Узелац Јандре Груда, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Јадовно у јуну.

Узелац Мијата Дамјан, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Велебиту у јулу.

Узелац Дане, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Дмитра Дане, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан у Рибнику у јулу.

Узелац Миле Дане, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у Рибнику 6. августа.

Узелац Тривуна Дане, 78 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 10. августа.

Узелац Мане Дева, 54 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Бачена у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Буде Дмитар, 60 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Борику код Личког Осика 10. августа.

Узелац Дмитра Дмитар, 76 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан на Велебиту у јулу.

Узелац Нинка Драгица, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у Рибнику 6. августа.

Узелац Илије Душан, 31 г., поштански чиновник, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у једну од јама код Јањча у мају.

Узелац Миле Душан, 8 г., ђак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у Коси 17. јула.

Узелац Стевана Душан, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 10. августа.

Узелац Тодора Душан, 8 г., ђак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Вребачкој Стази 13. августа.

Узелац Алексе Ђуђа, 30 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Бачен у Шаранову јаму у мају.

Узелац Ђуре Ђуро, 14 г., ђак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Бачен у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Тривуна Ђуро, 64 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Узелац Евица, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Бачена у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Ђуре Зорка, 15 г., ђак, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коси 17. јула.

Узелац Јована Илија, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 6. августа.

Узелац Тодора Илија, 16 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Вребачкој Стази 13. августа.

Узелац Јања, 80 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена на Аланку 5. августа.

Узелац Ђуре Јања, 42 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Узелац Јована Јека, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Бачена у јаму Думан 6. августа.

Узелац Миле Јека, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Бачена у јаму Думан 6. августа.

Узелац Стеве Јека, 57 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Заклана у логору Госпић у јулу.

Узелац Петра Јела, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коси 17. јула.

Узелац Ђуре Јелена, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Узелац Тодора Јелена, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Заклана у Вребачкој Стази 13. августа.

Узелац Тодора Јока, 58 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Бачена у јаму Думан 6. августа.

Узелац Стевана Коста, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Бачен у Шаранову јаму 28. јуна.

Узелац Саве Лазо, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Узелац Миле Лука, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у Коси 17. јула.

Узелац Миле Љубица, 10 г., ђак, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Убијена у Коси 17. јула.

Узелац Миле Љубица, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена у Почитељу 7. августа.

Узелац Саве Љубица, 17 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Узелац Боже Манда, 63 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули 10. августа.

Узелац Дане Манда, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Бачена у јаму Думан 6. августа.

Узелац Боже Мане, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 10. августа.

Узелац Николе Манојло, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Узелац Дане Мара, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Бачена у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Марија, 79 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Убијена на Аланку 5. августа.

Узелац Дане Мика, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Бачена у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Ђуре Милан, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у Коси 17. јула.

Узелац Нинка Милан, 7 г., ђак, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан у Рибнику 12. августа.

Узелац Павла Милан, сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у Јањачкој Коси 6. августа.

Узелац Ђуре Миле, 9 г., ђак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Аланку 5. августа.

Узелац Лазе Миле, 68 г., сељак, Србин, Госпић, Перушић, Јањачка Коса. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Луке Миле, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Луке Миле, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Милана Миле, 7 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Вребачкој Стази 13. августа.

Узелац Стевана Миле, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Тривуна Миле, 60 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Бачен у Шаранову јаму у мају.

Узелац Тодора Миле, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Заклан у Вребачкој Стази 13. августа.

Узелац Ђуре Милева, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Силована и жива бачена у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Милана Милева, 12 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Узелац Ђуре Милица, 13 г., ђак, Српкиња, Госпић, Медак, Папуча. Убијена у логору Јадовно 5. августа.

Узелац Тодора Милица, 11 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијен у Вребачкој Стази 13. августа.

Узелац Заније Милица, 81 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена и бачена у бунар у Чуковцу 6. августа.

Узелац Миле Мићо, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Гаје Михајло, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Луке Михајло, 33 г., сељак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Николе Михајло, 12 г., ђак, Србин, Госпић, Медак, Почитељ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Дане Нада, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Убијена у Коси 17. јула.

Узелац Ђуре Нада, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Силована и жива бачена у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Ђуре Никола, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Вребац. Убијен на плантажи код Метка 22. јуна.

Узелац Јакова Никола, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан и бачен у јаму Дупчан 8. августа.

Узелац Милана Никола, 9 мјесеци, дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у локву у којој се удавио 5. августа.

Узелац Миле Никола, 15 г., ђак, Србин, Госпић, Јањачка Коса. Бачен у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Николе Никола, 40 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан и бачен у јаму Дупчан 6. августа.

Узелац Станише Никола, 66 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен код Широке Куле и бачен у јаму Дупчан 6. августа.

Узелац Тодора Никола, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Вребачкој Стази 13. августа.

Узелац Пера, 58 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у Широкој Кули и бачена у јаму Дупчан 6. августа.

Узелац Јована Пера, 67 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Груда. Убијена у Вребачкој Стази 13. августа.

Узелац Петар, 83 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Аланку 5. августа.

Узелац Сава, 41 г., стражар, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Узелац Ђуре Сава, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Узелац Милана Сава, 47 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Узелац Нинка Сава, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан и бачен у јаму Дупчан 6. августа.

Узелац Саветина, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Убијен на Аланку 5. августа.

Узелац Миле Смиља, 5 г., дијете, Српкиња, Јањачка Коса. Бачена у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Мустапе Смиља, 34 г., сељанка, Српкиња, Јањачка Коса. Бачена у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Николе Смиља, 34 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Силована и убијена у Коси 17. јула.

Узелац Јове Стака, 35 г., сељанка, Српкиња, Јањачка Коса. Силована и бачена у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Миле Стака, 8 г., ђак, Српкиња, Госпић, Јањачка Коса. Бачена у јаму Дулиба 6. августа.

Узелац Милана Стеван, 10 г., ђак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Крушковачама 5. августа.

Узелац Танасије, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Почитељ. Заклан и бачен у јаму Дупчан 6. августа.

Узелац Ђуре Тодор, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Барама код Широке Куле 6. августа.

Узелац Илије Тодор, 45 г., ковач, Србин, Госпић, Широка Кула. Бачен у јаму Ошпорача 2. августа.

Узелац Кузмана Цука, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Почитељ. Заклана у Рибнику у јулу.

Харамбашић Миле Марија, учитељица, Српкиња, Госпић, Читлук. Убијена у Госпићу 5. августа.

Хатић Душан, трговац, Србин, Госпић. Бачен у Мацолину јаму у јулу.

Цвијановић Јове Аница, 9 г., ђак, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Цвијановић Милана Анка, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква, Пољан. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Цвијановић Јове Буде, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Бачен у Шаранову јаму 12. јула.

Цвијановић Миле Дане, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен 8. августа.

Цвијановић Миле Даница, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Убијена код Косиња 8. августа.

Цвијановић Николе Деса, 19 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и бачена у једну од јама код Јањча 5. августа.

Цвијановић Марка Дмитар, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у једну од јама код Јањча 5. августа.

Цвијановић Стеве Драгица, 10 г., Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Убијена код Косиња 8. августа.

Цвијановић Стеве Зорка, 8 г., ђак, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Убијена код Косиња 8. августа.

Цвијановић Милете Јека, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Убијена код Косиња 8. августа.

Цвијановић Раде Јека, 35 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Силована и жива спаљена у Млакви 6. августа.

Цвијановић Стеве Јово, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен у Млакви 8. августа.

Цвијановић Макса Лука, 60 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен у Пољану 8. августа.

Цвијановић Воје Марија, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Жива спаљена у Пољану 8. августа.

Цвијановић Милан, писар, Србин, Госпић. Бачен у Шаранову јаму 20. јуна.

Цвијановић Буде Милан, 12 г., ђак, сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Жив спаљен у Пољану 8. августа.

Цвијановић Миле Милан, 5 г., дијете, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен код Косиња 8. августа.

Цвијановић Миле Милија, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Жива спаљена у Пољану 8. августа.

Цвијановић Дане Милица, 39 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Крш. Убијена код Косиња 8. августа.

Цвијановић Косте Милица, 70 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Убијена у Млакви 8. августа.

Цвијановић Петра Милица, 80 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Крш. Убијена у Млакви 6. августа.

Цвијановић Косте Мира, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Убијена код Косиња 8. августа.

Цвијановић Јове Мићо, 85 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Жив спаљен у Млакви 6. августа.

Цвијановић Стеве Нељелка, 2 г., дијете, Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Убијена код Косиња 8. августа.

Цвијановић Јове Обрад, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Бачен у јаму Дулиба 8. августа.

Цвијановић Тодора Петар, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен у Млакви 6. августа.

Цвијановић Илије Симо, 20 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен у Горњем Косињу 1. августа.

Цвијановић Ваје Сока, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Пољан. Убијена 8. августа.

Цвијановић Трифуна Сока, 51 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Жива спаљена у Млакви 6. августа.

Цвијановић Милана Станко, 30 г., финанс, Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен 8. августа.

Цвијановић Косте Стево, 9 г., ђак. Србин, Госпић, Косињ, Пољан. Убијен код Косиња 8. августа.

Цвијановић Дмитра Стоја, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Убијена код Косиња 8. августа.

Цетина Милана Богдан, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Цетина Милана Марко, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен на Аланку 5. августа.

Цетина Мане Марта, 44 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Вребац. Убијена у логору Јадовно 18. августа.

Цетина Николе Милица, 27 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена на Аланку 5. августа.

Цетина Марка Никола, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен у логору Јадовно 15. јуна.

Циганович Дане Васо, 41 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у Барлетама 22. јуна

Циганович Исе Даница, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Медак, Барлете. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Циганович Исо, 70 г., пензионер, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Циганович Стеве Исо, 61 г., резервни капетан Југославенске војске, Србин, Госпић, Ме-

дак, Барлете. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Циганović Дмитра Јово, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Циганović Николе Јово, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у логору Јадовно 17. јула.

Циганović Николе Миле, 47 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Циганović Јове Пајо, 34 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Барлете. Убијен 22. јуна.

Црнобрк Дане Михајло, 67 г., сељак, Србин, Госпић, Вребац. Убијен на Аланку 3. августа.

Црнокрак Николе Дмитар, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Папуча. Убијен на Аланку 5. августа.

Чанак Марка Ана, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула, Кузмановача. Убијена у логору Јадовно августа.

Чанак Станише Анка, 15 г., Српкиња, Госпић, Широка Кула, Кузмановача. Спаљена 2. августа.

Чанак Мане Анкица, 5 г., дијете, Српкиња, Кузмановача. Жива спаљена 2. августа.

Чанак Илије Богдан, 6 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен 2. августа.

Чанак Дане Боја, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Жива спаљена 2. августа.

Чанак Николе Драган, 13 г., ђак, Србин, Кузмановача. Жив спаљен 2. августа.

Чанак Ђука, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ. Жива спаљена 2. августа.

Чанак Дане Јека, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива спаљена 2. августа.

Чанак Николе Јека, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива спаљена 2. августа.

Чанак Станише Јово, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен 2. августа.

Чанак Мане Љубица, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Жива спаљена 2. августа.

Чанак Марка Љубица, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Госпић у јуну.

Чанак Миле Мане, 37 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Ухапшен 20. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чанак Душана Мара, 1 г., дијете, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Жива спаљена 2. августа.

Чанак Илије Мара, 3 г., дијете, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Жива спаљена 2. августа.

Чанак Мане Мара, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Жива спаљена 2. августа.

Чанак Николе Марија, 28 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива спаљена 2. августа.

Чанак Симе Марија, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Чанак Николе Мика, 37 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива спаљена 2. августа.

Чанак Душана Милан, 3 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен 2. августа.

Чанак Илије Милан, 15 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен 2. августа.

Чанак Миле Милета, 43 г., гостионичар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Госпић у јуну.

Чанак Пане Милета, 43 г., гостионичар, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у логору Јадовно.

Чанак Јове Милка-Миланка, 41 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у логору Госпић у јуну.

Чанак Мане Милка, дијете, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Жива спаљена 2. августа.

Чанак Николе Мица, 15 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива спаљена 2. августа.

Чанак Дане Никола, 46 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен 5. августа.

Чанак Миле Пане, 78 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Заклан 2. августа.

Чанак Марка Пера, 17 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Силована и убијена, 5. августа.

Чанак Николе Пера, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива спаљена 2. августа.

Чанак Станише Петар, 19 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен 6. августа.

Чанак Милете Рада, 16 г., ђак, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у логору Госпић 3. августа.

Чанак Николе Раде, 11 г., Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен 2. августа.

Чанак Миле Радојка, 21 г., Српкиња, Госпић. Силована и убијена у логору Госпић 3. августа.

Чанак Илије Смиља, 7 г., дијете, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Жива спаљена 2. августа.

Чанак Боже Сока, 77 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Мекињар. Убијена 2. августа.

Чанак Глише Сока, 53 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Жива спаљена 2. августа.

Чанак Милете Стана, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Жива спаљена 2. августа.

Чанковић Петра Милан, 14 г., Србин, Госпић, Могорић. Убијен у Госпићу 29. јула.

Чанковић Саве Милан, 17 г., најамник, Србин, Госпић, Могорић. Заклан у логору Госпић у мају.

Човић Миле Дане, 45 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Кузмановачи 2. августа.

Човић (рођ. Агбаба) Буде Драга, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Турјански. Убијена 2. августа.

Човић Пане Ђуро, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Убијен 2. августа.

Човић Миле Јека, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијена у Кузмановачи 2. августа.

Човић Станише Јека, 18 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива спаљена у Широкој Кули 2. августа.

Човић Дане Мане, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен у Широкој Кули 2. августа.

Човић Стевана Марија, 71 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Жива спаљена у Широкој Кули 2. августа.

Човић Дане Милан, 4 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен у Широкој Кули 2. августа.

Човић Вује Миле, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Убијен у Кузмановачи 2. августа.

Човић Дане Милица, 6 г., дијете, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Жива спаљена у Широкој Кули 2. августа.

Човић (рођ. Ловрић) Николе Милка, 31 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и жива спаљена у Широкој Кули 2. августа.

Човић Петра Милка, 21 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Турјански. Силована и жива спаљена у Широкој Кули 2. августа.

Човић Саве Милка, 20 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Кузмановача. Силована и убијена, 2. августа.

Човић Буде Петар-Обле, 21 г., трговац, Србин, Госпић, Кузмановача. Убијен у Перушићу 2. августа.

Човић Јове Петар, 63 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Убијен у Кузмановачи 2. августа.

Човић Дане Стана, 65 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Жива спаљена у Широкој Кули 2. августа.

Човић Јове Станиша, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Усташе су му одсјекле главу на пању у Широкој Кули 2. августа.

Човић Петра Станко, 1 г., дијете, Србин, Госпић, Кузмановача. Жив спаљен у Широкој Кули 2. августа.

Човић Саве Станко, 71 г., сељак, Србин, Госпић, Кузмановача. Бачен у јаму Голубњача.

Чормаковић Стојана Ђуро, 36 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Чубрило Милана Велимир, 9 г., ђак, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Чубрило Стојана Вујо-Вујица, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Медак, Радуч. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Чубрило Марија, 40 г., сељанка, Српкиња, Госпић. Убијен у логору Госпић у јуну.

Чубрило Васе Марија, 35 г., учитељица, Српкиња, Госпић, Смиљан. Заклана заједно са супругом и двоје дјеце у логору Јадовно у јуну.

Чубрило Илије Милан, 45 г., општински биљежник, Србин, Госпић. Бачен у једну од јама код Јањча у јуну.

Чубрило Миле, пензионер (биљежник), Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Чубрић Никола, 61 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.

Чубрић Николе Петар, 70 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.

Чубрић Николе Стеван, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Широка Кула. Убијен у Широкој Кули 2. августа.

Чудић Н., 70 г., пензионер, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Чудић Стеван, 68 г., пензионер, Србин, Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чутурило Миле Јово, 35 г., финанс, Србин, Госпић, Дивосело. Бачен у једну од јама код Јањча 5. августа.

Шакић Миле Даница, 9 мјесеци, дијете, Српкиња, Госпић, Дивосело. Убијена у Крушковачама 5. августа.

Шакић Јове Јованка, 28 г., учитељица, Српкиња, Госпић, Дивосело. Силована и убијена у Крушковачама 5. августа.

Шакић Лазара Славко, 32 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шашић Милана Дмитар, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Дивосело. Убијен у Широкој Кули у јуну.

Шашић Боже Јања, 33 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Силована и заклана у Острвици 4. августа.

Шашић Васе Јово, 35 г., сељак, Србин, Госпић, Острвица. Заклан у Острвици 4. августа.

Шашић Дмитра Љуба, 5 г., дијете, Српкиња, Госпић, Острвица. Заклана у Острвици 4. августа.

Шашић Дмитра Милка, 30 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Силована и заклана у Острвици 4. августа.

Шашић Ђуре Милка, 45 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Убијена у Острвици 4. августа.

Шашић Милоша Милка, 36 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Силована и заклана у Острвици 4. августа.

Шашић Боже Момчило, 2 г., дијете, Србин, Госпић, Острвица. Заклан у Острвици 4. августа.

Шашић Милоша Цвијета, 19 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Острвица. Силована и убијена у Острвици 2. августа.

Шерић Миле Јела, 21 г., сељанка, Хрватица, Госпић, Барлете. Убијена у Барлетама 6. августа.

Шкарић Дане Боја, 24 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Липово Поље. Силована и убијена у Горњем Косињу 15. августа.

Шкарић Максима Бранко, 26 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен на Аланку 5. маја.

Шкарић Адама Дане, 56 г., сељак, Србин, Госпић, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно 26. јуна.

Шкарић Саве Дмитар, 43 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Шкарић Стеве Дмитар, 48 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Ухапшен у Горњем Косињу 21. јуна. Бачен у Шаранову јаму 28. јуна.

Шкарић Миле Катица, 33 г., сељанка, Хрватица, Госпић, Дренов Бор код Новака. Силована и заклана, а онда бачена у јаму Света Ана 5. августа.

Шкарић Дане Мане, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Заклан и бачен у јаму Света Ана 20. јула.

Шкарић Илије Марија, 26 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Липово Поље. Силована и жива бачена у јаму Света Ана 5. јуна.

Шкарић Адама Миле, 65 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Заклан и бачен у јаму Света Ана 8. јуна.

Шкарић Обрада Милка, 25 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Липово Поље. Заклана у Косињу 20. јула.

Шкарић Симе Пајо, 30 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Ухапшен у Горњем Косињу 17. јуна. Бачен жив у Шаранову јаму 25. јуна.

Шкарић Дане Петар, 23 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Бачен у јаму Думан 12. јуна.

Шкарић Саве Петар, 38 г., лугар, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Ухапшен у Горњем Косињу 15. јуна. Бачен жив у Шаранову јаму 28. јуна.

Шкарић Симе Петар, 31 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Бачен жив у јаму Света Ана 10. маја.

Шкарић Лазе Славко, 38 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Липово Поље. Бачен жив у Шаранову јаму 19. јуна.

Шкарић Максима Смиља, 25 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Липово Поље. Силована и заклана, а онда бачена у јаму Света Ана 5. августа.

Шкарић Николе Софија, 55 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Липово Поље. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Штакић Раде Бранко, 17 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Бачен жив у Шаранову јаму у јуну.

Штакић Дане, 50 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Бачен жив у јаму Кварте у јулу.

Штакић Тривуна Дане, 45 г., сељак, Србин, Перушић, Кленовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штакић Глигорије, 42 г., сељак, Србин, Госпић, Студенци. Бачен жив у јаму Думан у јуну.

Штакић Јове Илија, 39 г., сељак, Србин, Госпић, Косињ, Млаква. Ухапшен у Горњем Косињу 10. јуна. Бачен жив у Шаранову јаму 15. јуна.

Штакић Дане Исо, 50 г., сељак, Србин, Перушић, Студенци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штакић Јове Лука, 6 г., дијете, Србин, Перушић, Студенци. Убијен у Студенцима 14. јула.

Штакић Илије Мане, 52 г., лугар, Србин, Косињ, Млаква. Ухапшен у Горњем Косињу. Бачен жив у Шаранову јаму 12. јуна.

Штакић Миле, 56 г., сељак, Србин, Перушић, Студенци. Бачен жив у јаму Кварте у јулу.

Штакић Богдана Миле, 18 г., радник, Србин, Перушић, Студенци. Бачен жив у Шаранову јаму у јуну.

Штакић Никола, 21 г., сељак, Србин, Перушић, Студенци. Бачен жив у јаму Кварте у јулу.

Штакић Дане Никола, 19 г., сељак, Србин, Перушић, Кленовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штакић Миле Раде, 59 г., радник, Србин, Перушић, Студенци. Бачен жив у Шаранову јаму у јуну.

Штакић Триве Раде, 19 г., радник, Србин, Перушић, Студенци. Бачен жив у Шаранову јаму у јуну.

Штакић Јове Стана, 60 г., сељанка, Српкиња, Госпић, Косињ, Млаква. Бачена жива у запаљену кућу у Млакви 8. августа.

Штрбац Јелене Милка, 14 г., ђак, Српкиња, Госпић, Широка Кула. Убијена у логору Јадовно у јуну.

ГРАДАЧАЦ

Абинум Алберта Исидор, 19 г., трговац, Јеврејин, Градачац, Модрича. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујанић Ђоке Ђоко, 35 г., трговац, Србин, Градачац. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Глигоровић Пере Васо, 48 г., сељак, Србин, Градачац, Тишина. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јаница Николе Никола, 44 г., Србин, Градачац. Убијен у логору Слана у августу.

Јовановић Вељко, 37 г., кројач, Србин, Градачац, Модрича. Убијен у логору Слана у августу.

Јовановић Јована Станко, 48 г., сељак, Србин, Градачац, Модрича. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Микичић Јове Ристо, 34 г., обућар, Србин, Градачац, Модрича. Ухапшен 22. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Николић Илије Ацо, 32 г., Србин, Градачац. Убијен у логору Слана у августу.

Поповић Јована Чедомир, 38 г., Србин, Градачац, Толиса. Убијен у логору Слана у августу.

Саиловић Блаже Јован, 36 г., учитељ, Србин, Градачац, Толиса. Убијен у логору Слана у августу.

Товирац Михајла Димитрије-Мито, 28 г., банкарски чиновник, Србин, Градачац, Тишина. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

ГРАЧАЦ

Бркљач Марије Душан, 26 г., радник, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Госпић у мају.

Бркљач Дане Никола, 31 г., сељак, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Госпић у јулу.

Бркљач Илије Никола, 65 г., сељак, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Госпић у јулу.

Бркљач Миле Станко, 64 г., сељак, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Госпић у јулу.

Гаћеша Раде Михајло, 19 г., ђак, Србин, Грачац. Ухапшен у Госпићу у априлу. Убијен у логору Јадовно у мају.

Гаћеша Раде Ратко, 43 г., гостионичар, Србин, Грачац. Ухапшен у Грачацу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 20. јуна.

Гаћеша Богдана Светозар, 13 г., Србин, Грачац. Ухапшен у школи и спроведен у логор Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Добрић Раде Анка, 21 г., кројачица, Српкиња, Грачац. Убијена у логору Госпић 15. августа.

Добрић Раде Бранко, 15 г., ђак, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 14. августа.

Добрић Раде Душан, 17 г., ђак, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 14. августа.

Добрић Раде Љуба, 13 г., ђак, Српкиња, Грачац. Убијена у логору Госпић 14. августа.

Добрић Раде Милорад, 19 г., сељак, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 14. августа.

Добрић Станка Раде, 45 г., жељезничар, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 14. августа.

Добрић Петра Смиља, 41 г., сељанка, Српкиња, Грачац. Убијена у логору Госпић 20. јула.

Добрић Станка Станко, 43 г., жељезничар, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 14. августа.

Дробац Саве Илија, 43 г., радник, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 15. јуна.

Дробац Мирка Симо, 48 г., финанс, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 15. јуна.

Дукић Дане Илија, 31 г., жељезничар, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 16. јуна.

Дукић Миле Илија, 46 г., сељак, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 16. јуна.

Дукић Луке Милка, 45 г., сељанка, Српкиња, Грачац. Убијена у логору Госпић 15. јула.

Дукић Томислава-Томе Никола, 18 г., ђак, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Госпић 14. августа.

Дукић Миле Раде, 48 г., жељезничар, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Дупор Јовице Сава, 36 г., жељезничар, Србин, Грачац. Ухапшен на радном мјесту на жељезничкој станици Грачац и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 20. јула.

Ђекић Дане Раде, 28 г., ложач на жељезници, Србин, Грачац. Ухапшен на радном мјесту и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 20. јула.

Ђукић Ђуре Божо, 46 г., сељак, Србин, Грачац, Ловинац. Убијен у логору Госпић 5. јуна.

Жагар Томислава-Томе Милан-Бабелин, жандар, Хрват, Ловинац, Грачац. Ухапшен у Ловинцу и спроведен у логор Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Жутић Миле Јован, 28 г., службеник, Србин, Грачац. Ухапшен на радном мјесту и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 8. августа.

Жутић Луке Никола, 36 г., службеник на жељезници, Србин, Грачац. Ухапшен на радном мјесту у Грачацу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 8. августа.

Зубовић Стевана Стеве Раде, 40 г., жељезничар, скретничар, Србин, Грачац. Ухапшен на радном мјесту у Грачацу у мају и спроведен у Госпић. Бачен у јаму Јасиковац у јуну.

Јакшић Дане Јово, жељезничар, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић у мају.

Контић Мирка Владимир-Владо, 34 г., жељезничар, Србин, Грачац. Убијен у логору Јадовно 20. јуна.

Контић Јована Лука, 46 г., сељак, Србин, Подкокирна-Љубовић, Грачац. Убијен у логору Јадовно 20. јула.

Контић Милоша Никола, 39 г., жељезничар, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Контић Милоша Обрад, 31 г., жељезничар, Србин, Грачац. Убијен у логору Јадовно 20. јуна.

Кривокућа Јове Раде, 28 г., сељак, Србин, Грачац. Бачен у јаму Јасиковац 20. јула.

Мандић Тривуна Дане, 48 г., обућар, Србин, Грачац. Убијен у Госпићу 11. априла.

Манојловић Раде Стеван, 51 г., сељак, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Матијевић Дане Велимир, 29 г., сељак, Србин, Грачац, Брувно, Дерингај. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Обрадовић Јове Никола, 40 г., чиновник, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Обрадовић Милете Раде, 31 г., сељак, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Обрадовић Илије Стеван Стево, 28 г., жандар, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Пантелић Марка Никола, 32 г., жељезничар, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић 1. јула.

Пањевић Раде Томислав Томо, 37 г., прометник на жељезници, Србин, Грачац. Ухапшен на радном мјесту у Грачацу у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 20. јуна.

Петровић Стевана-Стеве Лука, 44 г., сељак, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Петровић Петра Никола, 39 г., радник, сељак, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Госпић 20. јуна.

Радаковић Филипа Сока, 41 г., сељанка, Српкиња, Грачац, Брувно. Убијена у логору Госпић 20. јуна.

Радаковић Илије Трифун, 54 г., лугар, Србин, Зрмања, Грачац. Ухапшен 15. јуна у Грачацу и спроведен у логор Госпић. Убијен у јуну.

Самарџија Стевана Илија, 43 г., сељак, Србин, Грачац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојсављевић Илије Миле-Црни, 53 г., трговац, Србин, Зрмања, Грачац. Ухапшен 14. априла у Грачацу и спроведен у логор Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем маја.

Суша Раде Лазо, 43 г., цестар, Србин, Грачац. Ухапшен у селу Штикада 9. маја и спроведен у логор Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. јуна.

Тојагић Томислава Томе Дмитар, 43 г., сељак, Србин, Грачац, Брувно. Убијен у логору Јадовно 20. јула.

Цвјетковић Николе Владимир Владо, 26 г., трговачки помоћник, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић у јуну.

Цвјетковић Боже Драган, 18 г., сељак, Србин, Грачац. Ухапшен у Грачацу и спроведен у логор Госпић, гдје је убијен у јулу.

Цвјетковић Јове Раде, 43 г., ложач, Србин, Грачац. Убијен у логору Госпић у мају.

Чутурило Раде Јово, 42 г., финанс, Србин, Грачац, Ловинац, село Плоча. Убијен у логору Јадовно у мају.

ГРАЧАНИЦА

Андрић Симеона Илија, 40 г., сељак, Србин, Грачаница. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Беговић Симе Слободан, 35 г., Србин, Грачаница, Сребреница. Убијен у логору Слана 14. августа.

Бјелкић Томислава Цветко, 29 г., сељак, Србин, Грачаница, Лукавица. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Благојевић Јована Цвијан, 51 г., сељак, Србин, Грачаница, Лукавица. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Петра Госто, 39 г., сељак, Србин, Грачаница, Лукавица. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Никифора Саво, 48 г., сељак, Србин, Грачаница, Лукавица. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучетић Душана Владимир, 23 г., Србин, Грачаница, Калесија. Убијен у логору Слана у августу.

Иванишевић Милоша Десимир, 31 г., сељак, Србин, Грачаница. Убијен у логору Слана 14. августа.

Кашиковић Илије Тодор, 41 г., сељак, Србин, Грачаница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Митровић Симеона Алекса, 59 г., сељак, Србин, Грачаница, Лукавица. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Остојић Косте Јован, 28 г., сељак, Србин, Грачаница, Лукавица. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пајић Цвијана Митар, 40 г., 28 г., сељак, Србин, Грачаница, Лукавица. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Тимотија Ђорђе, 41 г., Србин, Грачаница, Пурачић. Убијен у логору Слана у августу.

ГРДЕЛИЦА

Радановић Пере Јово, 30 г., Србин, Грделица, Ковачевац. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

ГРУБИШНО ПОЉЕ

Амидић Милана Лазо, 18 г., ђак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у логор Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Амидић Матије Милан, 53 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у јулу.

Амидић Миле Перо, 21 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у логор Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Антуновић Петра Лука, 55 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Антуновић Луке Милан, 24 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Адам, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Алекса, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Адама Андрија, 29 г., Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Алексе Лазо, 38 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Срђана Митар, 49 г., Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Андрије Павао, 46 г., Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Петар, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Митра Раде, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Стево, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Мишка Урош, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бакић Дмитар, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бакић Михајла Ђуро, 58 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бакић Раде, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бараћ Ђуро, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бараћ Михајла Ђуро, 57 г., Србин, Грубишно Поље, Велика Јасеновача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бараћ Павао, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басара Миле Дмитар, 50 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басара Миле Ђуро, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басара Томе Љубан, 33 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басара Томе Марко, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басара Митра Миле, 18 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басара Мане Никола, 19 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басара Миле Петар, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басарић Саве Душан, 32 г., Србин, Грубишно Поље, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басарић Николе Илија, 31 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басарић Митра Љубан, 39 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басарић Јове Милан, 28 г., подофицир, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басарић Танасија Никола, 54 г., лугар, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басарић Јове Танасије, 25 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басташић Марка Лазо, 24 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басташић Миле Лука, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Басташић Раде, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Басташић Луке Стево, 18 г., пекар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бикета Милан, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бикета Никола, 46 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бишкуп Дане, гостионичар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бишкуп Ђуре Митар, 33 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бобић Мије Бранко, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бобић Павла Данило Дане, 30 г., чиновник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бобић Миле Душан, 41 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бобић Павла Илија, 25 г., обућар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бобић Петра Милан, 19 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бобић Андрије Павао, 55 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бобић Миле Петар, 44 г., лугар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бобић Урош, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Богдановић Милан, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Богдановић Илије Милован, 38 г., Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Борота Лазе Бранко, 26 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Борота Ђуре Лазо, 49 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Борота Милана Лука, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Борота Ђуре Петар, 45 г., Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Алекса, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Алексе Алекса, 65 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Алексе Владета, 39 г., Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Саве Душан, 32 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Ђуро, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Миле Јово, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Босанац Љубан, 49 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Босанац Љубан, 42 г., радник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Босанац Миле Љубан, 44 г., трговац, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Душана Марко, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Љубана Милан, 44 г., Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Босанац Миле, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Јосифа Миле, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Ф. Миле, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Јове Никола, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Петар, сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Босанац Боже Петар, 26 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Јове Петар, 62 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Николе Сава, 54 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Ђуре Станко, 31 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Петра Томо, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бота Николе Дмитар, 33 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бота Николе Ђуро, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Брзин Божо, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Брзин Ђуре Светислав-Цветко, 25 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бркић Милан, гостионичар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Брковић Ђуре Душан, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Брковић Ђуре Симо, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бугариновић Тодора Божо, 41 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бугариновић Боже Милан, 18 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бугариновић Љубана Саво, 44 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Будисављевић Ђуре Никола, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будисављевић Ђуре Никола, 32 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будисављевић Ђуре Симо, 60 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бујић Стеве Јово, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бурсаћ Стојана Ђуро, 19 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бурсаћ Ђуре Никола, 41 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бурсаћ Николе Раде, 67 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бурсаћ Ђуре Стојан, 46 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Векић Стеве Дмитар, 31 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Векић Љубан-Брезин, 35 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Векић Николе Љубан, 41 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Векић Луке Раде, 44 г., стражар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Векић Благоје Сава, 36 г., Србин, Грубишно Поље, Горња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Веселиновић Раде Божо, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Видаковић Миле Раде, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Горња Ковачица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Видић Раде Миле, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влајић Дмитра Ђуро, 26 г., Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Слана у јулу.

Влајић Пане Ђуро, 37 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влајић Милан, 37 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Слана у јулу.

Влајић Дмитра Милан, 34 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Слана у јулу.

Војновић Јово, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вранеш Тадије Бранко, 42 г., Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вранеш Петра Љубан, 24 г., Србин, Грубишно Поље, Пољани. Убијен у логору Слана у јулу.

Вранеш Петра Миле, 31 г., Србин, Грубишно Поље, Пољани. Убијен у логору Слана у јулу.

Вранеш Стеве Миле, 38 г., Србин, Грубишно Поље, Пољани. Убијен у логору Слана у јулу.

Вранеш Мирко, сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вранеш Петра Павао, 47 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вранеш Петар, сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вранеш Стеван, сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Врзић Луке Стево, 31 г., месар, Србин, Грубишно Поље, Мали Зденци. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле

је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вудраг Пане Бранко, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вудраг Миле Ђоко, 44 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Слана у јулу.

Вудраг Дмитра Миле, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујић Васе Милан, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Петра Угљеша, 21 г., срески писар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вукадиновић Дмитар, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукобратовић Васе Михајло, 33 г., Србин, Грубишно Поље, Велика Ператовица. Убијен у логору Слана у јулу.

Вуковић Илије Милан, 41 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Турчевић Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вурдеља Бошко, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вурдеља Петра Гојко, 17 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вурдеља Лазо, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вурдеља Симе Миле, 46 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вурдеља Милева, 61 г., Српкиња, Грубишно Поље, Велики Растовац. Убијена у логору Слана у јулу.

Вурдеља Јакова Никола, 32 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вурдеља Јакова Чедомир, 22 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучан Миле Љубан, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Доња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Раде Дмитар, 41 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Слана у јулу.

Вучковић Јове Гојко, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Миле Ђуро, 38 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велика Дапчевица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Томе Јово, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Томе Лазо, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Милан, сељак, Србин, Грубишно Поље, Мала Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Раде Миле, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Митар, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Дмитра Раде, 19 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Дмитра Саво, 21 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гајић Стојана Ђуро, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гајић Стојана Никола, 39 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гашпаревић Стеве Душан, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гашпаревић Јове Милан, 41 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гашпаревић Митра Милан, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гашпаревић Илије Милош, 26 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гашпаревић Љубана Стево, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гашпаревић Станка Стево, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавран Благоје, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавран Николе Ђуро, 27 г., официр, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавран Павла Ђуро, 39 г., гостионичар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гавран Милана Станко, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавран Милана Станко, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Газибара Ђуре Владо, 19 г., Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Газибара Љубан, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Газибара Ђуре Никола, 28 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гегић Адам, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Брзаја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глежнић Кузмана Стојан, 18 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велика Дапчевица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глумац Николе Лазо, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глумбић Богољуба Душан, 38 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глумбић Игњатије Јаћим, 39 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глумбић Михајла Милан, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глумбић Богољуба Митар, 22 г., ковач, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глумбић Јаћима Митар, 22 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глумбић Милоша Младен, 31 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глумбић Јове Саво, 34 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Голић Николе Милан, 37 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грба Стеве Благоје, 27 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грба Митра Лазо, 21 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грба Николе Љубан, 37 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грба Николе Љубомир, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грба Дмитра Милан, 33 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грба Сава, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грба Танасија Саво, 37 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грба Стеве Цветко, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гргур Љубана Благоје, 26 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гргур Николе Благоје, 35 г., бродар, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гргур Ђуро, 52 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грдинић Јово, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грдинић Саве Јово, 27 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Мали Зденци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грин Владислава Ернест, 38 г., Јеврејин, Грубишно Поље, Велики Зденци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубер Лазо, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубер Митра Милан, 33 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грубер Павла Милан, 23 г., Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Слана у јулу.

Грубер Митра Миле, 34 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубер Петра Павле, 41 г., Србин, Грубишно Поље, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубер Павла Стево, 23 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грубић Николе Илија, 55 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грубић Милан, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубић Јове Никола, 52 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грубић Николе Стево, 18 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грујић Боже Пантелија, 23 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дањуг Миле Душан, 18 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дањуг Николе Миле, 43 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Девић Станка Васо, 47 г., циглар, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дедић Јандрије Милан, 25 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Денић Раде Душан, 29 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дивјак Томе Милан, 21 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дражић Алекса, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дражић Бранко, Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Дражић Гојко, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дражић Јово, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дражић Стевана Љубан, 39 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дражић Стевана Матија, 46 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дражић Алексе Миле, 28 г., чиновник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дражић Николе Стеван, 45 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Дражић Алексе Стево, 46 г., колар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дражић Стевана Стојан, 39 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дрлић Стеве Глишо, 34 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дрлић Ђуро, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђевић Андрије Милан, 24 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Стеве Живко, 19 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђукић Јове Никола, 50 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Дане Стево, 49 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурашковић Вучета-Вуле, 48 г., радник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурић Миле Стево, 35 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спро-

веден у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурић Томо, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жигић Николе Милан, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жигић Милана Никола, 16 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зајелац Стојана Младен, 39 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велика Ператовица. Убијен у логору Слана у јулу.

Звонарић Саве Ђуро, 35 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Звонарић Илија, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Звонарић Тодора Илија, 53 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Слана у јулу.

Звонарић Спасоја Лазо, 25 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Звонарић Стеве Марко, 24 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Звонарић Спасоја Милан, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Звонарић Спасоја Миле, 31 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Звонарић Раде Митар, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Звонарић Саве Никола, 35 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Звонарић Ђуре Раде, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Звонарић Стеве Томислав Томо, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Змијанац Стеве Дмитар, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Змијанац Стеве Томо, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зороја Симе Глишо, 45 г., жандармеријски наредник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Иванчевић Стојана Миле, 21 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Иванчевић Миле Стојан, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Изидовић Јове Алакса, 54 г., Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Илић Стеве Ђуро, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Инђић Лазе Милан, 61 г., гостионичар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Инђић Раде Милан, 52 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Јагић Миле Јово, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагић Лука, сељак, Србин, Грубишно Поље, Мали Зденци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагић Милан, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагић Миле, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагић Стојан, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагун Петра Мојсије, 36 г., Србин, Грубишно Поље, Ђаковац. Убијен у логору Слана у јулу.

Јазић Филипа Благоје, 43 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јазић Миле Гојко, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јазић Миле Лазо, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јазић Симе Лазо, 52 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јајић Стојана Милан, 20 г., Србин, Грубишно Поље, Орловац Зденачки. Убијен у логору Слана у јулу.

Јањић Владо, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јездић Николе Васо, 52 г., лугар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јездић Николе Васо, 62 г., чиновник, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Лазо, сељак, Србин, Грубишно Поље, Мала Јасеновача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Миле, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовановић Максима Бранко, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовић Филипа Благоје, 43 г., Србин, Грубишно Поље, Горња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Јовић Миле Бранко, сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно

Јовић Миле Влајко, 22 г., поштар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовић Митра Ђуро, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно

Јовић Марко, сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовић Миле, сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовић Цветко, сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовичић Петра Раде, 44 г., лугар, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовичић Милоша Спасоје, 54 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јогун Бранислав, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Ђаковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јогун Милан, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Ђаковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јузбаша Николе Васо, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Калинић Ђуро, 33 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Карадивић Јањима Ђуро, 25 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Карановић Симо, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Ђаковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Караула Ђуро, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Караула Никола, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Клајн Људевита Ђуро, 30 г., Јеврејин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Кличковић Лазе Благоје, 28 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Кличковић Лазе Миле, 31 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Кличковић Лазе Стево, 44 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Кљаић Миле Божо, 46 г., гостионичар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кљаић Боже Бранко, 22 г., учитељ, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кљаић Николе Љубан, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кљајић Мије Томо, 37 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Ђуре Милан, 19 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Мала Јасеновача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Симе Миле, 42 г., тесар, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Гаје Дмитар, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Илије Глишо, 25 г., Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Ковачевић Миле Глишо, 25 г., студент, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Ковачевић Гавре Ђуро, 34 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Симе Илија, 41 г., радник, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Лазе Милан, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Саве Милан, 22 г., Србин, Грубишно Поље, Горња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Ковачевић Раде Миле, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Милана Мирко, 31 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ковачевић Алексе Никола, 25 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Миле Никола, 22 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Миле Никола, 22 г., кухар, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Томе Никола, 41 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ковачевић Дмитра Раде, 17 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Митра Раде, 27 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Саво, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Миле Саво, 29 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Миле Светозар, 32 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Ковачевић Саве Стево, 22 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Цветко, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Корица Танасија Ђуро, 43 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Лазе Ђурђица, 67 г., Српкиња, Грубишно Поље, Растовац. Убијена у логору Слана у јулу.

Косановић Ђуро, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Лазе Јаћим, 57 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Гаје Љубица, 62 г., Српкиња, Грубишно Поље. Убијена у логору Слана у јулу.

Косановић Илије Никола, 20 г., Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косијер Стеве Љубан, 25 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Крајновић Станка Игњатије, 41 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крајновић Матије Љубан, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крајновић Томе Љубан, 31 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крајновић Станка Самојло, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кричковић Лазе Благоје, 29 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кричковић Лазе Милан, 31 г., кројач, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кричковић Лазе Стево, 34 г., судски чиновник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кулић Љубана Коста, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кундак Никола, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Ђаковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Курага Раде Илија, 57 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лолић Богдана Стево, 27 г., Србин, Грубишно Поље, Велика Ператовица. Убијен у логору Слана у јулу.

Лончар Лазо, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лончар Стеве Миле, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љуштина Симе Ђуро, 50 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љуштина Миле, 31 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љуштина Симе Стево, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Малетић Бошко-Божо, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маљковић Томе Буде, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Маљковић Светозара Гојко, 19 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Маљковић Миле Јоцо, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Маљковић Алексе Цветко, 46 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Марковић Ане Јово, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Доња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мачак Павла Лазо, 63 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Слана у јулу.

Мачак Павла Урош, 56 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Медић Раде Живко, 31 г., полицијски стражар, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Микелић Ђуро, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миладиновић Стојана Јово, 50 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миладиновић Лазо, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миладиновић Стеве Никола, 38 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милаковић Раде Никола, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милаковић Раде Саво, 28 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милановић Обрада Дмитар, 32 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милановић Раде Миле, 33 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милановић Раде Саво, 22 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милековић Стојана Павле, 29 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљановић Илије Љубан, 50 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљевић Ђуре Никола, 46 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мишчевић Митра Марко, 45 г., трговац, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мркшић Лазе Душан, 38 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Слана у јулу.

Мркшић Раде Душан, 38 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мркшић Томе Јово, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мркшић Николе Раде, 47 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мунија Димитрије-Митар, 49 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мунија Дмитра Љубан, 21 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мунија Петар, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Надалин Павла Ђуро, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Никшић Владо, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Новаковић Миле, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Орловић Ђуре Стево, 28 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Орлушић Антонија Бранко, 56 г., чиновник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Отковић Ђорђе, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Отковић Лазо, 31 г., радник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Отковић Јаћима Миле, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Отковић Петра Миле, 36 г., колар, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Отковић Јаћима Петар, 38 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Панковић Ђуре Миле, 47 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пармак Томе Гојко, 27 г., чиновник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пејновић Николе Ђуро, 31 г., кројач, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пејновић Николе Љубан, 32 г., Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла, спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пејновић Стеве Милан, 38 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пејновић Јаћима Миле, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пејновић Илије Никола, 58 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пејновић Симо, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пелеш Миле, сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пелиновић Николе Андрија, 46 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пелиновић Ђуре Симо, 43 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Дмитар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Петровић Миле Ђуро, 37 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Илија, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Петровић Љубан, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Петровић Марко, студент, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Петра Милан, 24 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Стеве Милан, 36 г., студент, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Тодора Никола, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Николе Петар, 53 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Попара Љубана Дмитар, 37 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Попара Косте Душан, 39 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Попара Дмитра Милан, 28 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Попара Лазе Милан, 26 г., студент, Србин, Грубишно Поље, Доња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Попара Косте Миле, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Доња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Попара Стеве Миле, 43 г., Србин, Грубишно Поље, Доња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Попара Луке Станко, 52 г., Србин, Грубишно Поље, Доња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Попара Миле Стеван, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Доња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Попара Стеве Томо, 55 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Доња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Поповић Алекса, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Ђуре Дмитар, 36 г., столар, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Стевана Јован, 47 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Ђуре Марко, 18 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Љубана Милан, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Миле, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Љубана Ненад, 23 г., подофицир, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Љубана Петар, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Лончарица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Љубана Радован, 34 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Попржан Мојсија Никола, 40 г., бравар, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поткоњак Стеве Мирко-Мишко, 19 г., ђак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Поткоњак Томе Стево, 41 г., полицајац, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Прерадовић Ђуре Благоје, 21 г., студент, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Лазе Дмитар, 56 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Лазе Дмитар, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Томе Дмитар, 18 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Томе Душан, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Милана Ђуро, 31 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Прерадовић Миле Ђуро, 31 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Прерадовић Милана Илија, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Боже Јово, 37 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Прерадовић Буде Јово, 36 г., трговац, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Прерадовић Миле Јово, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Петра Јово, 22 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Прерадовић Јове Марко, 55 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Дане Милан, 59 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Дмитра Милан, 21 г., бријач, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Лазе Милан, 48 г., Србин, Грубишно Поље, Доња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Прерадовић Матије Милан, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Митра Милан, 19 г., Србин, Грубишно Поље, Горња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Прерадовић Пане Милан, 45 г., Србин, Грубишно Поље, Горња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Прерадовић Богића Миле, 39 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Миле Милош, 35 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Прерадовић Петар, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Петра Светозар-Светко, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Миле Станко, 28 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Јове Стево, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Илије Томо, 53 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прерадовић Цветко, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радаковић Лазе Јово, 43 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радаковић Миле Љубан, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радаковић Лазе Миле, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радаковић Петар, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радаковић Миле Спасоје, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радивојчевић Ћире Бранко, 23 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радивојчевић Боже Ђуро, 43 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радојчић Миле Никола, 21 г., чиновник, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Доња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радојчић Петар, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Доња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радукић Милана Гојко, 15 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радукић Миле Милан, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радуловић Станка Ђуро, 39 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радуловић Илије Светозар, 53 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ребић Миле, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Брзаја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рекић Николе Еврем, 32 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Мала Дапчевица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рекић Томе Марко, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Релић Пане, сељак, Србин, Грубишно Поље, Мали Зденци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рељић Стеван, сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Рељић Томо, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рудић Марка Васо, 43 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Слана у јулу.

Рудић Стеве Васо, 41 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рудић Раде, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рудић Стевана Стево, 46 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Доња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рудић Јована Стојан, 38 г., Србин, Грубишно Поље, Орловац Зденачки. Убијен у логору Слана у јулу.

Савић Драгутин, сељак, Србин, Грубишно Поље, Пољани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Секулић Пане Миле, 45 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Слијепчевић Раде Миле, 55 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Слијепчевић Светозар, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смиљанић Павла Петар, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Смиљанић Павла Стево, 37 г., радник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Совић Ђуро, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Брзаја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Соргар Самуила Алфред, 20 г., Јеврејин, Грубишно Поље, Велики Грђевац. Убијен у логору Слана у јулу.

Спајић Раде, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Брзаја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станековић Николе Игњатије, 39 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Алекса, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Станковић Миле Бранко, 35 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стојаковић Јандрије Благоје, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стопоња Раде Дмитар, 51 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стопоња Ђуро, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стопоња Стеве Љубан, 46 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стопоња Раде Милан, 58 г., Србин, Грубишно Поље, Орловац Зденачки. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стопоња Миле, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стопоња Митра Миле, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац Зденачки. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стопоња Стеве Петар, 47 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стопоња Алексе Стеван, 57 г., биљежник, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стопоња Алексе Стеван, 60 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Страхиња Игњатија Петар, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Страхиња Ђуре Симо, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Страхиња Петра Стојан, 22 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сударевић Тоше Лазо, 46 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Схамула Јандрије Ђуро, 27 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Доња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Схамула Јандрије Никола, 23 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Доња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Тврдоријека Гаје Васо, 31 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Тврдоријека Стевана Дане, 30 г., обућар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тврдоријека Гаје Ђуро, 35 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Тврдоријека Саве Љубан, 37 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тврдоријека Саве Никола, 64 г., жељезничар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тврдоријека Алексе Раде, 38 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тврдоријека Алексе Стево, 40 г., радник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тепшић Крсте Благоје, 18 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тепшић Симе Крсто, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тепшић Крсте Павао, 20 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Орловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тесла Илија, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тесла Илије Никола, 29 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тесла Николе Раде, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тијеглић Јове Љубан, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тијеглић Јове Милан, 38 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тијеглић Јове Миле, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тијеглић Раде Ђиро, 41 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тихомировић Томе Ђуро, 32 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Томић Пане Бранко, 39 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Горња Рашеница. Убијен у логору Слана у јулу.

Томић Миле Ђуро, 49 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Томић Ђуре Станко, 34 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Томић Миле Стево, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Торбица Лазо, сељак, Србин, Грубишно Поље, Мала Ператовица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Торбица Ђуре Милан, 28 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трбовић Игњатије Пане, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трбојевић Ђуро, сељак, Србин, Грубишно Поље, Пољани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трбојевић Ђуро, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Брзаја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Турајлић Милан, Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Хајдина Стеве Миле, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Хајдина Миле Никола, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Цвијановић Ђуре Бошко, 34 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Миле Бошко, 39 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Дане, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Николе Јаков, 40 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у августу.

Цвијановић Јаћим, 28 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Миле Јаћим, 28 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Пане, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Ловре Стеван, 48 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Стево, сељак, Србин, Грубишно Поље, Мала Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијић Ђуре Глишо, 43 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијић Ђуре Стево, 27 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвикић Миле Гојко, 19 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Цвикић Гаје Стево, 39 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Црнокрак Стеве Илија, 30 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Црнокрак Лазе Раде, 44 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Тројеглава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чакмак Кузман, сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чубрило Филипа Љубан, 26 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чубрило Јове Филип, 50 г., сељак, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чуповић Душан, чиновник, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шаиновић Томе Љубан, 32 г., Србин, Грубишно Поље, Горња Рашеница. Убијен у логору Слана 7. августа.

Шакић Васо, сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Грбавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Раде Влајко, 19 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Митра Илија, 43 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Адама Јово, 46 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Митра Лазо, 30 г., Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Слана 8. августа.

Шакић Стеве Никола, 23 г., Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Слана 8. августа.

Шакић Стеве Никола, 24 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Павловац. Убијен у логору Слана 8. августа.

Шакић Адама Петар, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велики Грђевац, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Николе Раде, 36 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Слана 8. августа.

Шакић Митра Стево, 42 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Митра Тодор, 36 г., Србин, Грубишно Поље, Велика Барна. Убијен у логору Слана 8. августа.

Шаула Миле Крсто, 55 г., сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Горња Рашеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шеган Илије Тадија, 49 г., пекар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шегић Васе Владо, матурант, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шегић Дане Владо, 19 г., Србин, Грубишно Поље. Убијен у логору Слана у јулу.

Шегић Данила Дане, 46 г., лугар, Србин, Грубишно Поље. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шегић Ђуре Дане, 36 г., Србин, Грубишно Поље, Мала Ператовица. Убијен у логору Слана у јулу.

Штековић Милан, сељак, Србин, Грубишно Поље, Иваново Село, Велики Растовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ДАРУВАР

Барунац Стојана Миле, 41, службеник, Србин, Дарувар, Велика Клиса. Убијен у логору Слана у августу.

Босанац Стеве Бранко, 43 г., сељак, Србин, Дарувар, Катинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Михајла Дмитар, 39 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Јоце Ђуро, 33 г., службеник, Србин, Дарувар, Катинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Стеве Младен, 26 г., сељак, Србин, Дарувар, Катинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Павла Никола, 45 г., сељак, Србин, Дарувар, Катинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Марка Перо, 43 г., сељак, Србин, Дарувар, Катинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Митра Саво, 31 г., сељак, Србин, Дарувар, Катинац. Убијен у логору Слана у августу.

Босанац Томе Станко, 20 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Томе Стеван, 22 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Газибара Ђуре Владо, 19 г., службеник, Србин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Газибара Ђуре Никола, 28 г., студент, Србин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гилмар Јосипа Лео, 24 г., студент, Јеврејин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Голдербергер Драгец, 47 г., књижар, Јеврејин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубешић Митра Митар, 25 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Груић Благоја Лазо, 45 г., сељак, Србин, Дарувар, Ђулавес, Мала Цјепидлака. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Давидовић Стеве Миле, 30 г., сељак, Србин, Дарувар, Нова Кривај̈а. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Давидовић Стеве Саво, 32 г., сељак, Србин, Дарувар, Нова Кривај̈а. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Добрић Миле Бошко, 25 г., сељак, Србин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Добрић Јово, 34 г., сељак, Србин, Дарувар, Ђулавес, Горње Цјепидлаке. Ухапшен 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Добрић Миле Милан, 15 г., ђак, Србин, Дарувар, Марковац. Убијен у логору Слана у августу.

Дражић Стевана Љубан, 39 г., Србин, Дарувар, Тројеглава. Убијен у логору Слана у августу.

Драчић Николе Стево, радник, Србин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дујмовић Јоце Тадија, 22 г., студент, Србин, Дарувар, Батињани Подгорски. Убијен у логору Слана у августу.

Ђори Дезидера Александар, 18 г., Јеврејин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жарковић Манојла Манојло, 48 г., сељак, Србин, Дарувар, Велики Бастаји, Кореничани. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жарковић Миле Манојло, 30 г., сељак, Србин, Дарувар, Кореничани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Живковић Миланко, 50 г., сељак, Србин, Дарувар. Родом из Катинца. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Живковић Јоце Миланко, 40 г., сељак, Србин, Дарувар, Ђулавес, Катинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жигић Филипа Љубан, 20 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жигић Филипа Стево, 22 г., сељак, Србин, Дарувар, Ремовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јогун Петра Мојсије, 36 г., сељак, Србин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јоргић Илије Миле, 38 г., сељак, Србин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Томислава Никола, 41 г., Србин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Колунџић Васе Бранко, 17 г., Србин, Дарувар, Пуклица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Колунџић Стевана Ђуро, 20 г., сељак, Србин, Дарувар, Ђулавес, Пуклица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Колунџић Васе Стеван, 43 г., Србин, Дарувар, Пуклица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Колунџић Немање Тешо, 37 г., Србин, Дарувар, Пуклица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косић Карло, 55 г., сељак Хрват, Дарувар, Ђулавес, Горње Цјепидлаке. Ухапшен 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Крањчевић Петра Миле, 49 г., сељак, Србин, Дарувар, Пуклица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лукач Лајоша Густав, 25 г., трговац, Јеврејин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Михајла Милан, 37 г., сељак Србин, Дарувар, Ремовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Станка Паво, 43 г., сељак Србин, Дарувар, Ремовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Илије Тешо, 59 г., сељак Србин, Дарувар, Ремовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Момчиловић Стевана Петар, 41 г., лугар, Србин, Дарувар, Ремовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Павковић Благоја Гојко, 39 г., сељак, Србин, Дарувар, Ђулавес, Горње Цјепидлаке. Ухапшен 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Павковић Томе Нинко, 31 г., сељак, Србин, Дарувар, Ђулавес, Горње Цјепидлаке. Ухапшен 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Павковић Срђа, 31 г., сељак, Србин, Дарувар, Ђулавес, Горње Цјепидлаке. Ухапшен 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Пармак Захарија, жандармеријски наредник, Србин, Дарувар. Родом из Грубишног Поља. Ухапшен 27. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пишчевић Павла Миленко, 22 г., сељак, Србин, Дарувар, Батињани Подборски. Убијен у логору Слана у јулу.

Пјетловић Станка Лазо, 34 г., сељак Србин, Дарувар, Ремовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пјетловић Трифуна Љубоја, 60 г., Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пјетловић Јове Станко, 41 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Плавшић Саве Јово, 25 г., сељак, Србин, Дарувар, Ђулавес, Поточани. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Плавшић Спасоје Томо, 53 г., сељак, Србин, Дарувар, Поточани. Родом из Катинца. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Владо, 35 г., учитељ, Србин, Дарувар. Родом из Катинца. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пухарић Антуна Милан, 30 г., службеник Хрват, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пфајфер Томе Жељко, 18 г., Јеврејин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радановић Матије Илија, 28 г., сељак, Србин, Дарувар, Ђулавес, Горње Цјепидлаке. Ухапшен 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Радановић Стеве Марко, 27 г., жандар, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радановић Станка Миле, 43 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радановић Стеве Србољуб, 30 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радановић Станка Стево, 53 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радосављевић Николе Тешо, 50 г., трговац, Србин, Дарувар, Духови. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракић Миле Ђуро, 22 г., сељак, Србин, Дарувар, Ђулавес, Катинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракић Лазе Танасије, 38 г., Србин, Дарувар, Катинац. Убијен у логору Слана у августу.

Ранић Ђуре Раде, 24 г., сељак, Србин, Дарувар, Горње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ранић Симе Раде, 42 г., жељезничар, Србин, Дарувар, Ђулавес, Пуклица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рети Густава Гвидо, 32 г., правник, Јеврејин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ролих Ладислава Оскар, 46 г., трговац, Јеврејин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Слијепчевић Јоце Перо, 29 г., сељак Србин, Дарувар, Ремовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Судар Миливоја Михајло, 42 г., општински благајник, Србин, Дарувар. Родом из Коранског Села (Перјасица). Ухапшен у априлу. Спроведен у Загреб 5. маја. Пребачен у логор Даница 18. маја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сунајковић Јове Михајло, 44 г., Србин, Дарувар, Горње Цјепидлаке. Убијен у логору Слана у августу.

Теодоровић Стеве Илија, 19 г., сељак, Србин, Дарувар, Нова Кривања. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћорић Трифуна Божо, 53 г., сељак, Србин, Дарувар, Ремовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћорић Трифуна Јован, 40 г., сељак, Србин, Дарувар, Ремовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фишер Павла Зденко, 19 г., Јеврејин, Дарувар. Убијен у логору Слана у августу.

Цетиња Миле Душан, 28 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цетиња Николе Коста, 36 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цетиња Драгиње Милан, 20 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цетиња Глише Миле, 56 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цетиња Саве Стево, 25 г., сељак, Србин, Дарувар, Доње Цјепидлаке. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цетиња Николе Стојан, 41 г., сељак, Србин, Дарувар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Црнојевић Велимира Милош, 34 г., општински биљежник, Србин, Дарувар. Родом из Крчева (Костајница). Ухапшен у априлу. Спроведен у Загреб 6. маја. Пребачен у логор Даница 18. маја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкорић Томе Љубоје, 34 г., Србин, Дарувар, Нова Кривања. Убијен у логору Слана у августу.

ДВОР НА УНИ

Бодловић Милка, 23 г., сељанка, Српкиња, Двор на Уни. Спроведена у логор Госпић. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Боројевић Јована Драган, 43 г., Србин, Двор на Уни, Которани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боројевић Р. Васо, 45 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Тргови. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боројевић О. Милка, 35 г., сељанка, Српкиња, Двор на Уни, Тргови. Спроведена у логор Госпић. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Боројевић Саве Милутин, 47 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Јаворник. Спроведен 5. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Брајеновић Лазе Никола, 38 г., сељак, Србин, Двор на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујаклија Илије Ђуро, 40 г., Србин, Двор на Уни, Доњи Жировац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гагић Раде Драган, 49 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Гаге. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ерцег Николе Лазар, 42 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рујевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јока Стевана Мирко, 28 г., обућар, Србин, Двор на Уни, Тргови. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јока Радована Раде, 48 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Тргови. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Југовић Јована Ђуро, 48 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Југовић Гаје Милош, 41 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Југовић Јеше Стојан, 44 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Краваица Милка, 55 г., домаћица, Српкиња, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшена 13. маја и спроведена у логор Даница, одакле је пребачена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Краваица Раде, 66 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Краваица Милана Станко, 41 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Краваица Ранка Теодор, 61 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лађевић Станко, 27 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Волиња. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лазић Боже Драган, 45 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Грмушани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лотина Илије Драган, 38 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марић Николе Љубан, 34 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Закопа. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Медић Миле Божо, 37 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Медић Ђуре Душан, 36 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Медић Гојка Јово, 35 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Медић Никола, 30 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Меничанин Павла Јанко, 35 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рујевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Меничанин Николе Јован, 34 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рујевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Меничанин Николе Миле, 47 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рујевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Меничанин Николе Стојан, 49 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рујевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Мојсија Душан, 44 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рујевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мркобрада Милоша Војин, 30 г., сељак, Србин, Двор на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Митра Адам, 43 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Грмушани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Митра Мирко, 41 г., Србин, Двор на Уни, Грмушани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајлић Ђуре Перо, 21 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Љесковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ресановић Анка, 30 г., сељанка, Српкиња, Двор на Уни, Доњи Жировац. Силована и бачена у јаму крај логора Јадовно у јулу.

Ресановић Васиљ, 30 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Доњи Жировац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ресановић Стевана Митар, 35 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Грмушани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ресановић Петра Стојан, 44 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Грмушани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рогуља Милоша Јанко, 41 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рогуља Николе Јанко, 36 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 20. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рогуља Михајла Петар, 33 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рудеш Милоша Јован, 34 г., Србин, Двор на Уни. Убијен у логору Јадовно.

Рудић Илија, сељак, Србин, Двор на Уни, Сочаница. Спроведен 12. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самарџија Јована Марко, 47 г., Србин, Двор на Уни, Јаворник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Славнић Симе Живко, 44 г., Србин, Двор на Уни, Љесковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Топо Дмитра Вељко, 23 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рујевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тривановић Васана Дмитар, 43 г., Србин, Двор на Уни, Зут. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћулибрк Симе Бранко, 28 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Јаворник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Царић Николе Љубан, 30 г., ковач, Србин, Двор на Уни, Грмушани. Спроведен 12. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цветојевић Јанко, цестар, Србин, Двор на Уни, Јавница. Спроведен 12. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цветојевић Боже Раде, 40 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Закопа. Спроведен 12. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чатлаја Стојана Драган, 21 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чатлаја Петра Милка, 42 г., сељанка, Српкиња, Двор на Уни, Рогуље. Ухапшена 13. маја и спроведена у логор Даница. Силована и бачена у јаму крај логора Јадовно у јулу.

Џакула Станко, 43 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Гвозданско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шесто Ђуре Павао, 34 г., сељак, Србин, Двор на Уни, Гвозданско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ДЕРВЕНТА

Алексић Ристо, Србин, Дервента. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Асентић Ристе Бранко, 36 г., радник, Србин, Дервента. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Асентић Дамјана Живко, 35 г., радник, Србин, Дервента. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Балешевић Тадије Јово, 27 г., Србин, Дервента. Ухапшен у мају и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бановић Илије Гојко, 40 г., радник, Србин, Дервента, Дервента – Села, Мишковци. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Барух Ђуре Азрица, 32 г., Србин, Дервента. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бештић Обрена Ристо, 25 г., Србин, Дервента. Члан КПЈ. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Боројевић Жарко, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Брод Адела, Јеврејка, Дервента. Ухапшена почетком августа и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Брод Едуард, Јевреји, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Брочило Коста, сељак, Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Брочило Симо, 52 г., Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Брочило Цветан, 50 г., Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Буловић Филипа Никола, 26 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бурековић Петар, 45 г., Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бурековић Алексе Петар, 38 г., Србин, Босански Брод, Брусница Велика. Убијен у логору Слана у августу.

Бухолтер Јакова Шлејм, 23 г., Јевреји, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Васић Драган, 13 г., Србин, Дервента. Бачен у Шаранову јаму у августу.

Веселић Ђоке Илија, 53 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Видић Љубиша, Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Видовић Гавре Алекса, 21 г., Србин, Дервента, Дервента – Села, Мишковци. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гибаница Трифуна Мирко, 37 г., радник, Србин, Дервента. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гроздановић Јове Гвозден, 45 г., радник, Србин, Дервента. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грумић Владимир, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грумић Душан, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грумић Илија, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Грумић Мирко, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гужвић Јанко, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гужвић Мирко, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гужвић Станко, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Девић Недо, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дојч Бруно, Јевреји, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дримић Душан, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дујаковић Василија Богдан, 41 г., сељак, Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђукић Боже Петар, 23 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурић Јефте Дмитар, 48 г., радник, Србин, Дервента. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Зарић Ђоке Драган, 16 г., Србин, Дервента. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зечевић Симеун, 60 г., Србин, Дервента. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ивановић Вукашин, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ивановић Млађен, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Илић Пере Ђорђе, 43 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јелић Игњо, Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јеремић Алексе Милан, 41 г., Србин, Дервента. Члан КПЈ. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Капелман Јакова Бетика, 31 г., Јеврејка, Дервента. Ухапшена почетком августа и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Капелман Јакова Самуел, 29 г., Јеврејин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Капелман Јакова Тера, 23 г., Јеврејка, Дервента. Ухапшена почетком августа и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Капелман Јакова Тибор, 27 г., Јеврејин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Капелман Јакова Хана, 25 г., Јеврејка, Дервента. Ухапшена почетком августа и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Кнежевић Јован, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кнежевић Симеун, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кнежевић Славко, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Којић Јове Милан, 35 г., Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Којић Михајло, 50 г., Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Краус Јосип, Јеврејин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Личинар Митар, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Љубојевић Саво, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Малић Дмитра Саво, 47 г., радник, Србин, Дервента, Осиња. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мамић Мате Иван, 22 г., радник, Хрват, Дервента. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Маслеша Илије Никола, 20 г., трговачки помоћник, Србин, Дервента. Родом из Требиња. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мастић Пере Војислав, 48 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Матић Јово, Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Микић Милан, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Михић Саве Васо, 42 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мичић Јове Танасије, 38 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Млинар Јакова Ђуро, 28 г., радник, Србин, Дервента. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Недић Симе Марко, 29 г., Србин, Дервента. Убијен у логору Слана у августу.

Недић Симе Тошо, 35 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ненадић Илије Лука, 25 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Никодиновић Михе Василије, 50 г., радник, Србин, Дервента, Дервента – Села, Мишковци. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Николић Радише Драго, 30 г., радник, Србин, Дервента, Дервента – Села, Мишковци. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Новаковић Јово, Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Павловић Саве Мирко, 31 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пајић Милан, Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Панић Владо, сељак, Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пантић Коста, трговац, Србин, Дервента, Босански Брод. Родом из Брчког. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Папић Стево, Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Песах Буки, Јеврејин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Песах Јосип, Јеврејин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Песах Моше Леон, Јеврејин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Петровић Алексе Перо, 20 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Полак ..., инжењер, Јеврејин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Дане Никола, 25 г., столар, Србин, Дервента. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ружојчић Митра Спасоје, 57 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Смиљанић Божо, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Станишић Стјепана Мићо, 21 г., Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Станковић Илије Петар, 41 г., Србин, Дервента, Осиња. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стојаковић Коста, 40 г., Србин, Дервента. Члан КПЈ. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Суботић Дмитра Лука, 41 г., Србин, Дервента. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тамковић Косте Петар, 41 г., гостионичар, Србин, Дервента. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тепезовић Пунише Стево, 42 г., радник, Србин, Дервента. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тепић Миле Милош, 40 г., радник, Србин, Дервента, Дервента – Села, Мишковци. Ухапшен 20. маја и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Томић Вајкан, Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Томић Јован, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трифковић Лазар, Србин, Дервента, Босански Брод. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трифковић Луке Михајло, 49 г., Србин, Дервента. Убијен у логору Јадовно у августу.

Филиповић Бранко, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Филиповић Јован, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Фрајман Леополд, 44 г., Јеврејин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чолић Петар, сељак, Србин, Дервента, Босански Кобаш. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Џабић Луке Милан, 63 г., сељак, Србин, Дервента. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

ДОБОЈ

Алацић Ђурђа Васиљ, 28 г., агроном, Србин, Добој. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Арсеновић Стојана Дмитар, сељак, Србин, Добој, Долац. Ухапшен 20. јуна и спроведен у затвор у Завидовићима. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Арсеновић Стојана Илија, сељак, Србин, Добој, Долац. Ухапшен 20. јуна и спроведен у затвор у Завидовићима. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Арсеновић Стојана Раде, сплавар на ријеци Криваји, Србин, Добој, Долац. Ухапшен 20. јуна и спроведен у затвор у Завидовићима. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Атијас Саламона Мордо, 48 г., кочијаш, Јеврејин, Добој. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ближњаковић Станко, сељак, Србин, Добој, Долац. Ухапшен 20. јуна и спроведен у затвор у Завидовићима. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Божић Обрад, сељак, Србин, Добој, Осјечани, Кожух. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Божић Сергија Стеван, 32 г., службеник на жељезници, Србин, Добој. Родом из Сребрни-

це. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Богдановић Војо, 30 г., службеник на жељезници, Србин, Добој. Родом из Бањалуке. Убијен у августу током транспорта у логор Јадовно.

Букеловић Васиљ, 48 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека, Костајница. Ухапшен 1. августа и спроведен у Загреб, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гаврић Ђорђа Недјељко, 38 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека. Ухапшен 2. августа и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гаврић Саве Ненад, 30 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека, Костајница. Ухапшен 1. августа и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гаврић Пере Саво, 41 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека, Грабска. Убијен у логору Јадовно у августу.

Гаврић Цвијете Спасоје, 28 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека. Ухапшен 2. августа и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђокић Велька Васко, 27 г., кројачки радник, Србин, Добој. Родом из Тузле. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурица Немања, 25 г., пољопривредни техничар, Србин, Добој. Родом из Прњавора. Убијен у логору Јадовно у августу.

Жигић Ђуре Ђорђе, 26 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека, Костајница. Ухапшен 1. августа и спроведен у Загреб, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Жигић Ђуре Петар, 29 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека, Костајница. Ухапшен 1. августа и спроведен у Загреб, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Илић Благоје, сељак, Србин, Добој, Долац. Ухапшен 20. јуна и спроведен у затвор у Завидовићима. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Илић Перо, сељак, Србин, Добој, Долац. Ухапшен 20. јуна и спроведен у затвор у Завидовићима. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јечменица Гавре Ђорђе, 19 г., Србин, Добој. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јасеновац.

Јовановић Предраг, 30 г., Србин, Добој. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јоксимовић Костадина Петар, 42 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека, Грабска. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кнежевић Радован, трговац, Србин, Добој. Ухапшен 8. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Космајац .., Србин, Добој. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Космајац Ђорђе, 51 г., пословођа жељезничке радионице, Србин, Добој. Родом из Сарајева. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кршић Цвијана Живко, 39 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека, Костајница. Ухапшен 1. августа и спроведен у Загреб, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Купрес Милош, сељак, Србин, Добој, Осјечани, Кожух. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Купрес Ристо, сељак, Србин, Добој, Осјечани, Кожух. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лукић Светозар, сељак, Србин, Добој, Осјечани, Кожух. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мазуркијевич Јосиф, Јеврејин, Добој. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мазуркијевич Лудвига Штефко, 44 г., столарски обртник, Јеврејин, Добој. Члан КПЈ. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марковић Љубо, 25 г., геометар, шеф катастарске управе, Србин, Добој. Члан КПЈ. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марковић Милош, опанчар, Србин, Добој, Осјечани, Кожух. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Остојић Милован, сплавар на ријеци Криваји, Србин, Добој, Долац. Ухапшен 20. јуна и спроведен у затвор у Завидовићима. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Паравац Марка Благоје, 40 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека, Костајница. Ухапшен 1. августа и спроведен у Загреб, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Перендија Ненад, Србин, Добој. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Перендија Светислав, 30 г., чиновник на жељезници, Србин, Добој. Родом из Фоче. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Рађа Ђорђа Војислав, 27 г., службеник на жељезници, Србин, Добој. Убијен у логору Јадовно у августу.

Рајковић Гојко, 28 г., службеник на жељезници, Србин, Добој. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Саблић Адама Дамјан, 60 г., сељак, Србин, Добој, Которско, Кладари. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Томић Трифун, радник на жељезници, Србин, Добој. Убијен у логору Јадовно у августу.

Трифковић Симе Ненад, 27 г., чиновник на жељезници, Србин, Добој. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ферхатовић Селим, Муслиман, Добој. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Филиповић Ђорђа Богдан, 30 г., трговац, Србин, Добој, Станић-Ријека, Грабска. Убијен у логору Јадовно у августу.

Филиповић Милан, шофер, Србин, Добој. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Филиповић Боже Павле, 38 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека, Костајница. Ухапшен 1. августа и спроведен у Загреб, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Филиповић Ђуре Симо, 52 г., сељак, Србин, Добој, Станић-Ријека, Костајница. Ухапшен 1. августа и спроведен у Загреб, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Флајшер Јакоба Јоница, гостионичар, Јеврејин, Добој. Родом из Осијека. Ухапшен 8. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Фринчић Стјепана Стјепан, 27 г., радник, Хрват, Доња Стубица, Орослављe. Ухапшен 11. априла. Спроведен 7. јуна у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

ДОЊИ ЛАПАЦ

Бајић Стевана Жарко, 18 г., сељак, Србин, Доњи Лапац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балаћ Лазара Раде, 28 г., подофицир, Србин, Доњи Лапац, Мишљеновац. Ухапшен у Доњем Лапцу. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањанин Петра Вељко, 21 г., Србин, Доњи Лапац, Небљуси. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Блануша Илије Милан, 31 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Корита. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Владетић Раде Никола, 41 г., сељак, Србин, Доњи Лапац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влатковић Милоша Јандрија, 54 г., Србин, Доњи Лапац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Војновић Томислава Јово, 50 г., Србин, Доњи Лапац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукша Раде, 22 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Корита. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Добровић Миле Петар, 39 г., Србин, Доњи Лапац, Небљуси. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дукић Милан, 47 г., трговац, Србин, Доњи Лапац. Убијен у логору Јадовно 8. јуна.

Зобеница Богдан, 20 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Корита. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Илић Раде Илија, 30 г., обућар, Србин, Доњи Лапац, Средња Гора. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кеча Саве Миле, 29 г., Србин, Доњи Лапац, Горњи Срб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Илија, 30 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Корита. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Ковачевић Јовица, 32 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Корита. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Ковачевић Милан, 25 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Корита. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Ковачевић Миле, 36 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Корита. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Ковачевић Саво, 28 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Корита. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Косановић Николе Богдан, 20 г., сељак, Србин, Доњи Лапац. Убијен у логору Јадовно 10 јуна.

Лаврња Милана Јово, 20 г., пилар, Србин, Доњи Лапац. Убијен у Госпићу у мају.

Мајсторовић Петра Милојко, 27 г., предсједник општине Доњи Лапац, Србин, Доњи Лапац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мрђа Пејо, 20 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Корита. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Опачић Станише Јово, 33 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Кестеновац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Опачић Јове Раде, 43 г., обућар, Србин, Доњи Лапац. Убијен у логору Јадовно 20. јуна.

Пајић Милоша Перица, 22 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Дољани. Убијен у логору Госпић у јуну.

Радаковић Гавре Светозар, 29 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Гајине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радуловић Гавре Бранко, 42 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Гајине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рашета Саве Сава, 39 г., службеник, Србин, Доњи Лапац, Бировача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стијеља Саве Јандрија, 62 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Ораовац. Убијен у логору Јадовно 15. јула.

Торбица Даве Манојло, 40 г., Србин, Доњи Лапац, Доњи Срб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвјетичанин Николе Мирко, 19 г., Србин, Доњи Лапац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвјетичанин Васе Никола, сељак, Србин, Доњи Лапац, Ораовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвјетичанин Николе Петар, 21 г., сељак, Србин, Доњи Лапац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шарац Стевана Бранко, 21 г., учитељ, Србин, Доњи Лапац. Спроведен 18. јуна у логор у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шашић Илије Љубомир, 20 г., сељак, Србин, Доњи Лапац, Днополье. Ухапшен 10. јуна у Днопољу и спроведен у Доњи Лапац, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јуна.

Шијан Саве Саво, 46 г., Србин, Доњи Лапац, Доњи Срб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ДОЊИ МИХОЉАЦ

Жутић Симе Димитрије, 49 г., Србин, Доњи Михољац. Убијен у логору Слана у августу.

Савић Николе Миливој, 39 г., Србин, Доњи Михољац, Кућанци. Убијен у логору Слана у августу.

Шкорић Гавре Ђуро, 42 г., Србин, Доњи Михољац, Кућанци. Убијен у логору Слана у августу.

ДРНИШ

Беадер Стевана Ранко, 56 г., гостионичар, Србин, Дрниш, Житнић. Ухапшен 7. јуна и одведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вован Милош, 30 г., жандар, Србин, Дрниш. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Вукашин Петра Гојко, 27 г., бријач, Србин, Дрниш. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Гушавац Петар, 63 г., пензионер, Србин, Карјани, Дрниш. Ухапшен 6. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивас Миле, 30 г., радник, Србин, Дрниш, Сиверић. Ухапшен 8. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Јањић Марка Васо, радник, Србин, Дрниш, Кричке. Ухапшен 7. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Јањић Марка Никола, радник, Србин, Дрниш, Кричке. Ухапшен 7. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовић Јове Коста, 30 г., радник, Србин, Дрниш. Ухапшен 7. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовић Душана Милан, 34 г., Србин, Дрниш. Ухапшен 7. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Убијен у логору Јадовно.

Лончар Милан, 30 г., радник, Србин, Дрниш, Сиверић. Ухапшен 8. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Убијен у логору Јадовно.

Малешевић Тодора Миле, 23 г., Србин, Дрниш, Миочић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Његић Јово, 30 г., радник, Србин, Дрниш, Тепљух. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Његуш Мате Душан, 29 г., чиновник, Србин, Дрниш. Убијен у логору Јадовно у јуну.

ДУБРОВНИК

Влатковић Манојло, Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно 8. августа.

Вукичевић Благоје, 33 г., трговачки помоћник, Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дерикуша Станка Ђорђе, 36 г., поморски капетан, Србин, Дубровник. Ухапшен 23. јуна. Спроведен 26. јуна у Сарајево, одакле је пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дерикуша Станка Никола, 30 г., чиновник, Србин, Дубровник. Ухапшен 23. јуна. Спроведен 26. јуна у Сарајево, одакле је пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дражић Марка Симо, 30 г., Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно у августу.

Иванковић Тодора Босиљка, 21 г., Српкиња, Дубровник. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Иванковић Тодора Гојко, 34 г., Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно у августу.

Иванковић Милан, Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Иванковић Милка, Српкиња, Дубровник. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Иванковић Петар, Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Куртовић Јефте Александар, 56 г., банкарски чиновник, Србин, Дубровник. Ухапшен 23. јуна. Спроведен 26. јуна у Сарајево, одакле је пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Манишић Милан, 16 г., шегрт, Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милосављевић Јаша, новинар, Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Спаравало Милка, 44 г., домаћица, супруга Тодорова, Српкиња, Дубровник. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Спаравало Миленко, 18 г., ученик, син Тодоров, Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Спаравало Тодор, трговац, Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно у јулу (заједно са супругом и сином).

Стојанац Илије Коста, 35 г., судски чиновник, Србин, Дубровник, Вела Лука. Ухапшен 23. јуна и спроведен у Сарајево, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 8. августа.

Тошовић Јована Богдан, 23 г., студент, Србин, Дубровник. Ухапшен у јулу и спроведен у Јабланицу, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тошовић Јована Душан, 27 г., трговац, Србин, Дубровник. Ухапшен у јулу и спроведен у Јабланицу, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тошовић Јован, трговац, књижар, Србин, Дубровник. Ухапшен у јулу и спроведен у Јабланицу, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тошовић Загорка, књижарка, Српкиња, Дубровник. Ухапшена у јулу и спроведена у Јабланицу, одакле је пребачена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Тошовић Милка, домаћица, Српкиња, Дубровник. Ухапшена у јулу и спроведена у Јабланицу, одакле је пребачена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Чоралија Благоје, 41 г., трговац, Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чоралија Миленко, Србин, Дубровник. Ухапшен 5. августа. Убијен у логору Слана у августу.

Чоралија Обремија, 35 г., домаћица, Српкиња, Дубровник. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Чоровић Саве Ђуро, 29 г., Србин, Дубровник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шарић Богдан, судски чиновник, Србин, Дубровник. Ухапшен 23. јуна. Спроведен 26. јуна у Сарајево, одакле је пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ДУГА РЕСА

Бижић Саве Ђуро, 45 г.,. начелник општине Бариловић, Србин, Дуга Реса, Бариловић. Ухапшен у Бариловићу 26. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ружић Људевита Људевит, 36 г., жељезничар, Хрват, Дуга Реса. Ухапшен у Дугој Реси 11. априла и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ЂАКОВО

Дреновац Јове Влајко, 41 г., сељак, Србин, Ђаково, Брачевци. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница,, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Савић Младена Славко, 39 г., Србин, Ђаково, Велико Набрђе. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станишић Мирка Борислав, 38 г., сељак, Србин, Ђаково, Брачевци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојчевић Николе Душан, 32 г., сељак, Србин, Ђаково, Брачевци. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

ЂУРЂЕВАЦ

Божичковић Павла Ђуро, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божичковић Павла Миле, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божичковић Павла Митар, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божичковић Павла Томислав, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Босанац Илије Петар, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Деспотовић Раде Миле, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Деспотовић Раде Стево, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дијаковић Андрије Алекса, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дијаковић Косте Душан, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Калањ Тоше Ђуро, 36 г., сељак, Србин, Ђурђевац, Питомача, Мала Чрешњевица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница,, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Клемен Томе Јеросим, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Клемен Симе Јевросим, 42 г., Србин, Ђурђевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лајдорфер Владимира Фрањо, 20 г., Јеврејин, Ђурђевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радаковић Гавре Бранко, 43 г., сељак, Србин, Ђурђевац, Молве. Родом из Срба. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радаковић Гавре Светозар, 29 г., сељак, Србин, Ђурђевац, Молве. Родом из Боричевца (Доњи Лапац). Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радановић Томе Лео, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радановић Леона Никола, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Радојчић Благоја Љубан, сељак, Србин, Ђурђевац. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радуловић Јове Томислав-Томо, Србин, Ђурђевац, Мала Чрешњевица. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станић Митра Лео, сељак, Србин, Ђурђевац, Питомача, Мала Чрешњевица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трбојевић Томе Ђуро, 35 г., сељак, Србин, Ђурђевац, Питомача, Мала Чрешњевица. Ухапшен 29. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трбојевић Митра Ђуро, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Халапа Стеве Богдан, сељак, Србин, Ђурђевац, Питомача, Велика Чрешњевица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Харар Миле Љубан, сељак, Србин, Ђурђевац. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Харар Стеве Милан, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Харар Танасија Миле, сељак, Србин, Ђурђевац. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Харар Матије Стево, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хасановић Луке Митар, сељак, Србин, Ђурђевац, Велика Чрешњевица. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

ЖЕПЧЕ – ЗАВИДОВИЋИ

Ајдиновић Бранко, Србин, Жепче, Завидовићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Арденовић Богдан, Србин, Жепче, Завидовићи. Убијен у логору Слана у августу.

Арсеновић Симеона Богдан, 27 г., Србин, Жепче, Завидовићи. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.

Благојевић Петра Бранко, 28 г., Србин, Жепче, Завидовићи. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.

Божић Ђорђа Васкрсије, 37 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божић Тодора Ђорђе, 26 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божић Лазара Перо, 21 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божић Самуила Славко, 33 г., Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.

Бојанић Перо, Србин, Жепче, Завидовићи. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.

Влајинић Ацо, Србин, Жепче, Завидовићи. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гроздић Михајла Живко, 29 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дабић Тодора Ђорђе, 38 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђокић Димитрија Ђорђе, 29 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђурић Јандрије Јово, 36 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђурић Луке Васкрсије, 32 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанковић Павла Михајло, 33 г., радник, Србин, Жепче, Завидовићи. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовић Јефте Саво, 31 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовић Дмитра Сретен, 29 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Китић Тодора Ђорђе, 49 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лукић Петра Јово, 32 г., Србин, Жепче, Завидовићи, Миљевићи. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Коста, Србин, Жепче, Завидовићи. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мелер Абрахама Ана, 21 г., Јеврејка, Жепче, Завидовићи. У августу одведена из логора Метајна, силована и бачена у јаму Јамина.

Мелер Абрахама Самуило, 23 г., Јевреј ин, Жепче, Завидовићи. Убијен у логору Слана у августу.

Митровић Николе Васкрсије, 34 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мишановић Пере Никола, 29 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Остојић Марка Милован, 37 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Панић Димитрија Димитрије, 46 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пашалић Станка Исаило, 53 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пашалић Васкрсија Саво, 36 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је

пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петрушић Васкрсија Милош, 27 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Аце Александар, Србин, Жепче, Завидовићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Аџо, Србин, Жепче, Завидовићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Јове Данило, 38 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смиљанић Аџо, Србин, Жепче, Завидовићи. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смиљанић Лазо, Србин, Жепче, Завидовићи. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смиљанић Михајла Милован, 43 г., сељак, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стакић Ђорђа Душан, 37 г., жељезничар, Србин, Жепче, Завидовићи, Возућа. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћорлука Луке Александар, 40 г., чиновник, Србин, Жепче, Завидовићи. Родом из Чапљине. Ухапшен 15. јуна и преко Загреба спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цетић Саве Бошко, 33 г., Србин, Жепче, Завидовићи, Миљевићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чизмић Перишa, 54 г., Србин, Жепче, Завидовићи. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.

... Спасо, пекар, Србин, Жепче, Завидовићи. Ухапшен 15. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ЖУПАЊА

Ласло Еугена Ервин, 39 г., Јеврејин, Жупања, Градиште. Убијен у логору Слана у августу.

Раснер Давида Рудолф, 49 г., Јеврејин, Жупања, Градиште. Убијен у логору Слана у августу.

ЗАГРЕБ

Абенд Александра Андрија, банкарски чиновник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Абрахам Дезидера Роберт, 20 г., гимназијалац, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Абрахам Јосипа Хуго, 34 г., кожар, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Адјубел Елиаса Драгутин, 19 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Адлер Феликса Артур, 30 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Адлер Мавра Егон, 17 г., ђак, Јеврејин, Загреб. Члан СКОЈ-а. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Адлер Коломана Ото, 29 г., студент, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Аџзенштадтер Игнаца Давид, 53 г., приватник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Аџзенштадтер Жиге Рудолф, 20 г., текстилни техничар, Јеврејин, Загреб. Спроведен 30. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Албахари Моше Леон, 59 г., трговац, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 11. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Алдан Лавослава Михајло, 36 г., трговачки заступник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 21. јуна и спроведен у затвор на Савској цести, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Александер Ђуре Миљенко, 20 г., студент, Србин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Алтследтер Алекса, 15 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Алтследтер Драгутин, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Алтследтер Беле Јосип, 24 г., студент медицине, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Алтследтер Беле Саша, 15 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Арнштајн Ернеста Лео, 20 г., бравар, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Атијас Јешуа, Јеврејин, Загреб. Одведен у мају у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Атијас Линка, 21 г., радница, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Слана у јулу.

Бајић Раде, 32 г., жандармеријски поднаредник, Србин, Загреб. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Балаш Александра Андрија, Хрват, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Балаш Арнолда Арпад, 33 г., трговачки путник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балаш Александра Томислав, Хрват, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Банд Ирена, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Бањанин ..., 55 г., судија, Србин, Загреб. Ухапшен 6. јула и спроведен у затвор на Савској цести, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула заједно са супругом, мајком и дјететом.

Бауер Макса Владимир, 36 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у јулу.

Бауер Јулија Михаило, 32 г., књижар, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јулу и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Баум Еми, 37 г., домаћица, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Слана у јулу.

Баум Феликса Мирјам, 12 г., ученица, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Слана у јулу.

Баум Саламона Феликс, 46 г., директор творнице гипса, Јеврејин, Загреб. Родом из Вуковара. Ухапшен у јуну и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Баум Симона Фрањо, 26 г., адвокатски приправник, Јеврејин, Загреб. Родом из Вуковара. Ухапшен 21. јуна и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Бергер Игњата Борис, 18 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бергер Симеона Бруно, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бергер Рудолфа Вилко, 32 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бергер Симона Ђуро, 35 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Бергер Гезе Егон, 19 г., столарски научник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница. Пребачен 12. јула у логор Јадовно, гдје је убијен крајем јула.

Бергер Елита Егон, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бергер Симеона Егон, 18 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница заједно са оцем Симеоном, мајком Олгом и братом Бруном. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бергер Јосип, 20 г., дипломирани техничар, Јеврејин, Загреб. Спроведен 28. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно 21. августа.

Бергер Мише Миливој, 20 г., студент, Јеврејин, Загреб. Члан СКОЈ-а. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бергер Симона Федор, 29 г., адвокат, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 21. јуна и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Береньи Павао, 20 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у сабиралиште у Боговићевој улици, одакле је пребачен у логор Даница. Након пет недјеља транспортован у логор Јадовно, гдје је убијен у јулу.

Берл Еугена Милан, 38 г., трговачки путник, Јеврејин, Загреб. Спроведен 2. августа у сабиралиште на Загребачком збору, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно средином августа.

Бихлер Александар, ђак, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бланк Хермана Зигфрид, 19 г., намјештеник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Блау Симона Људевит, 50 г., трговачки путник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Блау Симон, 49 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Блажић Густава Фрањо, 36 г., приватни чиновник, Хрват, Загреб. Спроведен крајем јуна у сабиралиште Загребачки збор, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бливајс Едмунда Бруно, 29 г., лијечник, Јеврејин, Загреб. Спроведен 26. јуна у сабиралиште на Загребачком збору, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бливајс Велько, 23 г., студент, Јеврејин, Загреб. Родом из Вараждина. Ухапшен у мају и спроведен у Госпић, одакле је пребачен на Паг. Убијен у логору Слана.

Бливајс Ида, 61 г., домаћица, Јеврејка, Загреб. Родом из Златара. Ухапшена 21. јуна и спроведена на Паг. Убијена у логору Слана.

Бливајс Јулија Јосип, 21 г., трговац, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Богдановић Ђуро, 39 г., Србин, Загреб. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Борош Бене Золтан, 20 г., конобар, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница почетком јула, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Борош Бене Игнац, 18 г., графичар, Јеврејин, Загреб. Члан УРСС-а и СКОЈ-а. Спроведен почетком јула у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Браун Ота Иво, 18 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Члан СКОЈ-а. Спроведен 31. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Брихта Феликса Мирослав, 27 г., приватни чиновник, Јеврејин, Загреб. Спроведен 22. јуна у сабиралиште на Загребачком збору. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Брихта Феликса Фриц, 30 г., адвокат, Јеврејин, Загреб. Умро током спровођења из Госпића за Карлобаг.

Брихта Феликса Ханс, 31 г., приватни чиновник, Јеврејин, Загреб. Спроведен 22. јуна у сабиралиште на Загребачком збору. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бухвалд Људевита Зита, 29 г., домаћица, Јеврејка, Загреб. Спроведена 25. маја заједно са супругом Рудолфом и кћерком Мирјаном у сабиралиште на Загребачком збору, одакле је пребачена у Госпић. Убијена у логору Јадовно крајем јула.

Бухвалд Рудолфа Мирјана, 10 г., ученица, Јеврејка, Загреб. Спроведена 25. маја заједно с мајком Зитом и оцем Рудолфом у сабиралиште на Загребачком збору, одакле је пребачена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Бухвалд Фердинанда Рудолф, 39 г., доктор права, адвокат, Јеврејин, Загреб. Спроведен 25. маја заједно са супругом Зитом и кћерком Мирјаном у сабиралиште на Загребачком збору, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Булат Раде Љубомир, 36 г., трговац, Србин, Загреб. Власник агенције за промет некретнина. Спроведен у јуну у логор Даница, одакле је пребачен у Керестинец. Убијен у логору Јадовно у августу.

Буњац Петра Коста, 42 г., личилац, Србин, Загреб. Спроведен 30. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ваздар Магдалене Флоријан, 33 г., столарски помоћник, Јеврејин, Загреб. Члан КПЈ. Спроведен у јуну у Лепоглаву, одакле је пребачен у Госпић, гдје је убијен 26. јуна.

Вајда Ивана Ђуро, 21 г., студент, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вајл Рудолфа Младен, 19 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вајлер Леа Олга, 46 г., Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Вајлер Авадара Роберт, 22 г., Чиновник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у јулу.

Вајнбергер Ервина Звонко, 18 г., ученик трговачке академије, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вајнбергер Рудолфа Зденко, 19 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вајнбергер Самуела Леон-Лео, 37 г., инжењер економије, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у затвор у Петриньској улици, одакле је пребачен у логор Даница. Транспортован 15. јула у логор Јадовно, гдје је убијен 12. августа.

Вајнер Емануела Јулијана-Јула, 43 г., учитељица, Јеврејка, Загреб. Члан КПЈ. Ухапшена средином априла и спроведена у Лепоглаву, одакле је 15. јула враћена у Загреб. Пребачена 17. јула у логор Јадовно, гдје је убијена у јулу.

Вајс Јакоба Александар, 20 г., студент технике, Јеврејин, Загреб. Одведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вајс Драгутина Бранко, 21 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају. Спроведен 1. јуна у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вајс Рудолфа Драгутин, 17 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и одведен у сабиралиште у Боговићевој улици, одакле је пребачен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вајс Еугена Душан, 27 г., магационер, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вајс Јосипа Јурај, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вајс Павла Михајло, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају. Спроведен 1. јуна у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вајс Рудолфа Теодор, 17 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Ухапшен почетком августа и спроведен у сабиралиште у Боговићевој улици. Убијен у логору Јадовно средином августа.

Вакс Шимуна Јосип, 39 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Спроведен 22. или 23. јуна у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Валдер Владимира Бранко, научник (шегрт), Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Валтер Радован, 35 г., приватни намјештеник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у августу.

Васертал Владимир, 14 г., ђак, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у јулу.

Васертал Лавослава Зденко, 24 г., Чиновник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у јулу.

Васиљевић Аврама Андрија, 43 г., Србин, Загреб. Убијен у логору Госпић у јулу.

Вах Фрањо, 17 г., ђак, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно 5. јула.

Вахтел Хинка Норберт, 20 г., графичар, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вахтел Роберт, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Велебит Милан, Србин, Загреб. Спроведен у логор Керестинец. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вертхајмер Емила Лео, 45 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Рођен у Трбовљу. Ухапшен 20. јуна и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Видман Данде Исо, 19 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Видра Симон, 71 г., трговац, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у јулу.

Визлер Оскара Вилим, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вилхелм Јулиуса Герхард, 20 г., студент медицине, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вилхелм Густав, 38 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 12. маја и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Винтер Јанош, 17 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Винтер Јован, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Витас Душан, 39 г., наставник, Србин, Загреб. Спроведен 17. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вуковић Стајка Сергије, 23 г., студент технике, Србин, Загреб. Члан СКОЈ-а. Ухапшен 27. новембра 1940. и затворен у Лепоглаву. Након окупације предат усташким властима. Спроведен 15. јула у Загреб, одакле је 17. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гаћеша Лазара Милан, 20 г., ученик, Србин, Загреб. Ухапшен у Грачацу у априлу. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Гербер Беле Олга 29 г., трговачка помоћница, Јеврејка, Загреб. Силована у логору Метајна и убијена у логору Слана у јулу.

Гери Александар, 24 г., стакларски обртник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гешелин Данијела Лео, 18 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гешелин Јакоба Лео, 18 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глакс Макса Драгутин, 33 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Глезингер Звонко, 21 г., студент, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Годар ..., 30 г., трговац, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Годар ..., 30 г., професор, Јеврејка, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Голден ..., 39 г., професор, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Голден Ерика, 37 г., професор, Јеврејка, Загреб. Силована у логору Метајна и убијена у логору Слана у августу.

Голдман Ерика, 36 г., професор, Јеврејка, Загреб. Силована у логору Метајна и убијена у логору Слана у августу.

Голдман Макса Ервин, 20 г., приватни чиновник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Голдман Алберта Рихард, 38 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Горјан Хинка Аурел, 58 г., стројарски инжењер, Јеврејин, Загреб. Спроведен у сабиралиште на Загребачком збору. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Горјан-Гринвалд Аурела Миливој, 22 г., студент Економске комерцијалне школе у Загребу, Јеврејин, Загреб. Спроведен 27. јуна у сабиралиште на Загребачком збору. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Горјан-Гринвалд Марка Нада, 43 г., домаћица, Јеврејка, Загреб. Родом из Вараждина. Ухапшена 27. јуна и спроведена на Паг. Убијена у логору Слана.

Гостл Валтер, 19 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гостл Милана Зденко, 19 г., студент економије, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 13. јула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Готлиб Хинка Данко, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Грба Дане Милован, 71 г., доктор права, Србин, Загреб. Спроведен у логор Даница. Убијен на Велебиту у јулу.

Гринфелд Јосипа Терезија, 51 г., домаћица, Јеврејка, Загреб. Родом из Ђурђевца. Ухапшена у јуну и спроведена на Паг. Убијена у логору Слана.

Грујић Никола, 46 г., бачвар, Србин, Загреб. Спроведен 16. априла у логор Керестинец, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гутман Ервин, 20 г., студент, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Два мјесеца касније пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гутман Емила Иво, 18 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Давидовић Јакоба Жељко, 28 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Спроведен 23. јуна у сабиралиште на Загребачком збору. Сљедећег дана пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ден Виктора Душан, 21 г., матурант, Словенац, Загреб. Ухапшен 1. августа и спроведен у затвор у Петрињској улици, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Диамант Херман, 20 г., механичарски научник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дивљан Петра Перица, 17 г., ученик, Србин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дивљан Петар, 65 г., пензионер, Србин, Загреб. Управитељ грађанске школе. Спроведен заједно са оцем у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Добретић Андрије Симо, 33 г., чиновник, Србин, Загреб. Рођен у Бенковцу. Ухапшен 11. априла. Спроведен 28. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дојч Јосипа Борис, 21 г., радиомеханичар, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дојч Ержи, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Дојч Јосипа Рено, 17 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дојч Хермана Рудолф, 38 г., трговачки путник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у јулу.

Дојчлер Давида Никола, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Донер Густава Срећко, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дресингер Јосипа Жељко, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дресингер Јосипа Борис, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Јована Гордана, 49 г., трговац, Српкиња, Загреб. Власница трговине црквеним потрепштинама. Спроведена 7. јула заједно са супругом на сајмиште, одакле је пребачена у Госпић. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Светислав, 54 г., трговац, Србин, Загреб. Ухапшен 6. јула и спроведен у затвор на Савској цести, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ерић Срђан, 19 г., студент, Србин, Загреб. Спроведен 19. јула у сабиралиште на Загребачком збору, одакле је 10. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Ерлих Исидора Младен, 20 г., студент медицине, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ећимовић Ђуро, 37 г., шофер у полицији, Србин, Загреб. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Керестинец, затим у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ешкенази Елка, 29 г., трговкиња, Јеврејка, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Ешкенази Изидор, 30 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Жарковић ..., професор, Србин, Загреб. Ухапшен 6. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Живковић Божидара Момир, 28 г., лимар, Србин, Загреб. Ухапшен 10. јуна. Спроведен 19. јуна у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Житић Раде, 40 г., жандармеријски чувар, Србин, Загреб. Члан КПЈ. Ухапшен 3. маја у Загребу. Након пет дана проведених у затвору у Петрињској улици пребачен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 15. јула.

Зајтнер Ивана Драго, 41 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зајтнер Самуела Хинко, 19 г., практикант, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зорић ..., чиновник, Србин, Загреб. Ухапшен 6. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Ивковић Милош, 71 г., официр, Србин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Никола, 39 г., пиљар, Србин, Загреб. Спроведен у Госпић, одакле је 29. јула одведен на Велебит. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Велимира Никола, 44 г., банкарски чиновник, Србин, Загреб. Спроведен у априлу у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Јакшић Симе Стојан, 38 г., детектив, Србин, Загреб. Ухапшен 13. априла и спроведен у затвор у Ђорђићевој улици, одакле је пребачен у логор Даница. Транспортован 17. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јанић Јаков, 40 г., сељак, Србин, Загреб. Спроведен 6. августа у сабиралиште на Загребачком збору, одакле је 10. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јанковић Станко, 19 г., аутомеханичарски научник, Србин, Загреб. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јелинек Милан, 21 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Спроведен 28. априла у логор Даница, у којем је био до 15. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јетре Хермана Давид, 22 г., Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у јуну. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јун Срећка (Феликса) Бенко, 23 г., техничар, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јун Срећка (Феликса) Марцел, 21 г., студент, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јун Мавра Мирослав (Јелошић), 44 г., новинар, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 10. јула. Спроведен у Госпић 19. јула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кабиљо Елише Бедрих, 18 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кабиљо Исака Милан, 18 г., ученик трговачке академије, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Калдерон Габријела Јакоб, 18 г., постоларски помоћник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 23. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Калдерон Мојсије Соломон, 21 г., трговац, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 23. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Калеубер Бранко, адвокат, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кардош-Кавић Фрање Војко, 23 г., студент, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Касорла Јакоба Аврам (Алберт), 18 г., кројачки научник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кастл Игнаца Драгутин, 57 г., трговац, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 26. јуна. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кастл Драгутина Оскар, 28 г., власник винаре, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 26. јуна. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кауфер Драго, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кац Антун, 18 г., аутомеханичар, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кац Игнаца Артур, 21 г., научник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кватерник Миливој, апотекар, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кекић Марија-Мара, 34 г., учитељица, Српкиња, Загреб. Родом из Госпића. Убијена у логору Слана у августу.

Кел Рудолфа Иво, 17 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кениг Алфреда Ватрослав, 18 г., сластичарски научник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кертнер Бранко, 18 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кеча Мојсија Данило, 40 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 23. јуна. Убијен у логору Јадовно у августу.

Клајн Еугена Александар, 17 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Клајн Људевита Ђуро, 30 г., аутомеханичар, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Клајн Рудолфа Иво, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Клајн Самуила Иво, 23 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Клајн-Клаић Људевита Драгутин, 46 г., приватни чиновник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Клугман Саламона Сигисмунд, 54 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковач Макса Никола, 19 г., трговачки помоћник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 20. маја и спроведен у логор Даница. Након шест недјеља пребачен у Госпић. Бачен у ноћи између 1. и 2. августа у јаму крај логора Јадовно.

Коен Исе Федор, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Колер Роберта Иван, 21 г., студент, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кон Бартола Бранко, 20 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кон Павла Геза, 23 г., књиговезац, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кон Елза, 32 г., Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Кон Едмунда Еуген, 49 г., трговац, сувласник и управник „Тргопромета д.д.“, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 28. маја и исте ноћи спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Конрад Рудолфа Федор, 18 г., ученик средње техничке школе, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 29. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Коранић Едмунда Јулије, 34 г., трговачки путник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 30. јуна и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Коренић Бранко, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Костл Игнаца Драгутин, 57 г., трговац, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 26. јуна. Убијен у логору Јадовно у августу.

Костл Драгутина Оскар, 29 г., трговачки помоћник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Костур Драга, домаћица, Српкиња, Загреб. Убијена у логору Метајна у августу.

Краус Алберта Драгутин, 18 г., ученик четврте мушке реалне гимназије, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Краус Емила Зденко, 27 г., приватни чиновник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у августу.

Краус Јосипа Клаудија, 50 г., Јеврејка, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Краус Јакоба Маријан-Марио, 20 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Краус Морис, 20 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Краут Александра Никола, 22 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кремер Адолфа Славко, 21 г., студент, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Крешић Марка Младен, 18 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Крон Симона Давид, 15 г., електричарски радник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крон Симона Давид, 23 г., радник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крон Симона Хуго, механичар, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Крчадинац Павла Живојин, 40 г., трговац, Србин, Загреб. Ухапшен 5. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Кул Емануела Алфред, 22 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лајмдорфер Владимира (Аладара) Фрањо, 20 г., студент технике, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у сабиралиште Кристалум на

Завртници. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Лајтнер Игнаца Златко, 18 г., студент, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ласло Јен (Еугена) Ервин, 21 г., студент технике, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лауфер ..., Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Слана у августу.

Лауфер Јулија Еуген, 35 г., трговачки путник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Лев Јарослава Рудолф, 36 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Левенсхал Давида Александар, 21 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Левентал Давида Александар, 21 г., трговачки помоћник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Левенштајн Валтер, 33 г., трговачки помоћник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Леви Хинка Карло, 23 г., студент медицине, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Леви Лавослава Рудолф, 36 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Леви Давида Саламон, 35 г., трговац, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Леви Самуела Саламон, 36 г., трговачки путник, Јеврејин, Загреб. Рођен у Сарајеву. Ухапшен 21. јуна и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Левингер Макса Милан, 22 г., машински техничар, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лесић Адолфа Ђуро, 34 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ливадић Лује Владо, 22 г., студент технике, Јеврејин, Загреб. Спроведен 28. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Линдорер Фрањо, 20 г., студент, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лион Фрање Симон, 26 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну и спроведен у сабиралиште на Загребачком збору. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лихт Вилима Адолф, 55 г., власник агентурске радње, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лихтнер Јосипа Златко, 21 г., приватни чиновник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мажар Николе Ивица, 26 г., студент више економске комерцијалне школе, Хрват, Загреб. Члан СКОЈ-а. Ухапшен у Јајцу 6. августа и спроведен у затвор у Бањалуци. Пребачен у Глину, затим у Госпић, гдје је стријељан. Народни херој.

Маза Томо, 40 г., Хрват, Загреб. Убијен у Госпићу у јулу.

Мајер Барта Едуард, 18 г., студент, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мајерхофер Александра Павао, 20 г., студент, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 30. маја и спроведен у логор Даница, одакле је 11. јуна пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мајлендер Алберта Оскар, 41 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Госпић у јуну.

Мамула Николе Душан-Саша, Србин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Мамула Јосипа Ђорђе, 44 г., жељезничар, Србин, Загреб. Ухапшен 17. маја и Спроведен у затвор у Петриньској улици, одакле је пребачен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандел Нисима Борис, 21 г., студент медицине, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандић-Мандил Борис, 21 г., Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандловић Јосипа Влатко, 20 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандловић Јосипа Зденко, 22 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марић Јакоба Бранко, 25 г., студент медицине или ветерине, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну и спроведен у сабиралиште на Загребачком збору. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марић Алберта Иво, 33 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну и спроведен у сабиралиште на Загребачком збору. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марковић Илије Ђуро, 49 г., радник, Србин, Загреб. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Марковић Миленка Јовица (Јован, Јово), 29 г., ђак трговачке академије, Србин, Загреб. Спроведен у логор Даница. Заклан у логору Јадовно у јулу.

Марковић Михајла Павао-Пајо, 38 г., радник „Нашичке творнице танина и парофила д. д.“, Србин, Загреб. Ухапшен 21. јула и спроведен у затвор на тргу „Н“. Након три дана пребачен у сабиралиште на Загребачком збору, одакле је транспортован у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марковић Хермана Хинко, 26 г., Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Маутнер Макса Драган, 23 г., студент права, Јеврејин, Загреб. Члан СКОЈ-а. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Меворах Саламона Аврам, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мермелштајн Ото, 37 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мик Ота Мирко, 24 г., студент, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Миланović Петра Дане, 35 г., професор, Србин, Загреб. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милинов Светозара Војислав, 27 г., трговац, Србин, Загреб. Власник трговине текстила. Упућен 5. јула према Србији, али је 6. јула ухапшен. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милинов Светозара Ђорђе, 38 г., трговац, Србин, Загреб. Упућен 5. јула према Србији, али је 6. јула ухапшен. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милинов Светозара Коста, 36 г., Србин, Загреб. Власник трговине текстилом на данашњем Тргу бана Јелачића. Упућен 5. јула према Србији, али је 6. јула ухапшен. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милинов Милица, 67 г., домаћица, Српкиња, Загреб. Убијена у логору Слана у августу.

Милинов Светозара Никола, 34 г., трговац, Србин, Загреб. Власник трговине текстила. Упућен 5. јула према Србији, али је 6. јула ухапшен. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милинов Светозар, 71 г., трговац, Србин, Загреб. Упућен 5. јула према Србији, али је 6. јула ухапшен. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милковић Стеван, 47 г., пекарски обртник, Србин, Загреб. Ухапшен 18. јула и затворен у улици Рачког бр. 9, гдје је задржан осам дана, након чега је спроведен у сабиралиште на Загребачком збору. Пребачен у Госпић, гдје је убијен у августу.

Мирић Иван, 33 г., службеник, Србин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Михајло, инжењер, Србин, Загреб. Шеф мјесне контроле при централној царинској благајни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Михајловић Михајла Павао, 54 г., радник, Србин, Загреб. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Михић Јанка Никола, трговац, Србин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Момчиловић Угарко, 31 г., ветеринар, Србин, Загреб. Ухапшен 27. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мондшајн Марка Иван, 38 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Монтиљо Хава Мишо, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Московић Едо, Јеврејин, Загреб. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мрвош Симе Никола, 65 г., лијечник, Србин, Загреб. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Керестинец. Након пробоја заточеника-комуниста из логора, ноћу између 13. и 14. јула, пребачен у Јадовно, гдје је убијен у августу.

Мунчанов ..., Србин, Загреб. Ухапшен 6. јула и спроведен у затвор на Савској цести. Убијен у логору Јадовно у августу.

Немичић Јакоба Мирослав, 23 г., студент архитектуре, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Николић Фридриха Иван, 54 г., чиновник, Хрват, Загреб, Ухапшен 3. јула и спроведен у затвор у Петриньској улици, одакле је 12. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Новаковић ..., адвокат, Србин, Загреб. Ухапшен 6. јула и спроведен у затвор на Савској цести. Убијен у логору Јадовно у августу.

Нојбергер Макса Драгутин, 24 г., студент, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Нојлиндер Јакоба Људевит, 30 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Рођен у Жупањи. Ухапшен 21. јуна и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Нојман Јосипа Алекс, 23 г., приватни чиновник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Нојман Јосипа Ђуро, 19 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Нојман Антуна Ервин, 20 г., студент ветерине, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Нојман Регина, 26 г., студенткиња, Јеврејка, Загреб. Ухапшена у јуну. Убијена у логору Јадовно у августу.

Нојман Оскара Хари, 19 г., студент, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Нојман Јосипа Херман, 18 г., радник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Нојхаус Лавослава Владимир, 25 г., трговачки помоћник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 21. јуна и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Нојхаус Лавослава Мирко, 28 г., Јеврејин, Загреб. Рођен у Вировитици. Ухапшен 21. јуна и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Опачић Стевана Светозар, 31 г., трговац, Србин, Загреб. Ухапшен 6. јула у своме стану заједно са оцем Стевом и спроведен у сабиралиште на Загребачком збору. Убијен у логору Јадовно у августу.

Опачић Драгољуба Стеван-Стево, 64 г., трговац, Србин, Загреб. Ухапшен 6. јула заједно са сином Светозаром и спроведен у сабиралиште на Загребачком збору. Убијен у логору Јадовно у августу.

Папаи Мирослава Ладислав, 22 г., аутомеханичар, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пардо Мориц, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пардо Жака Региналд, 20 г., оптичар, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Париповић Николе Милан, 31 г., постолар, сувласник постоларске радње, Србин, Загреб. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Париповић Никола, 29 г., Србин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пелеш Душана Бранко, 46 г., адвокат, Србин, Загреб. Ухапшен 19. јуна и спроведен у затвор у Ђорђићевој улици, одакле је пребачен у логор Керестинец. Након пробоја заточеника-комуниста из логора, ноћу између 13. и 14. јула, транспортован у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Петровић Теодор, 53 г., Србин, Загреб. Ухапшен 15. априла. и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пик Вилима Бруно, 21 г., студент хемије, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају. Спроведен 29. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пик Адолфа Валтер, 32 г., приватник (трговац или власник кафане), Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у затвор у Петрињској улици, одакле је пребачен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пик Ота Милан, 28 г., техничар, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пикер Леона Хинко, 25 г., студент медицине, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јулу и спроведен на Паг, одакле је пребачен у Госпић, гдје је умро од посљедица малтретирања.

Пихлер Мирка Иван-Јанчи, 18 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пихлер Павла Славко, 19 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Подунавац Милан, студент, Србин, Загреб. Ухапшен у априлу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Полак Алберт, 21 г., студент, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Полак Алберта Иван, 24 г., трговачки заступник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Полак Самуила Отон, 42 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Попов ..., Јеврејин, Загреб. Ухапшен 6. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пфајфер Игнаца Желько, 17 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Работић Петар, 34 г., стражар, Србин, Загреб. Бачен у једну од јама код Јањча у јулу.

Радановић Бранко, 26 г., економист, Србин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радановић Жарко, 23 г., ветеринар, Србин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радован Валтер, 35 г., приватни намјештеник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у августу.

Рајачић Јована Дејан, 32 г., инжењер, Србин, Загреб. Родом из Сења. Убијен у логору Слана у августу.

Рајс Јакоба Ђуро, 22 г., студент агрономије, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајх Жиге Владимир, 20 г., наставник музике, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 21. јуна и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Рајх Јосипа Звонко, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајх Јосипа Мирко, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајхерт Артура Ђуро, 20 г., филмски оператер, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајхл Ђуро, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајчевић Ђуро, 44 г., Србин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракић Станише Душан, 31 г., стражар, Србин, Загреб. Ухапшен 19. априла. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ракић Мане Милан, 42 г., редарствени чиновник, Србин, Загреб. Ухапшен у априлу и спроведен у затвор у Ђорђићевој улицу, одакле је пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапај Иван, 17 г., студент, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рендели Макса Александар, 30 г., трговачки путник или електричар, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у сабириалиште на Загребачком збору. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рехницер Жиге Ото, 40 г., инжењер (приватни чиновник), Јеврејин, Загреб. Ухапшен 21. јуна заједно са супругом и дјецом и спроведен у сабиралиште на Загребачком збору. Након два дана пребачен у логор Јадовно, гдје је убијен у августу.

Рехницер Владе Феликс, 25 г., студент, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рехницер Марије Феликс, 18 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Роботић Петар, стражар, Србин, Загреб. Бачен 27. јуна у једну од јама код Јањча заједно са цијелом обитељи.

Розенберг Роберт, 28 г., трговачки путник, Јеврејин, Загреб. Рођен у Сарајеву. Ухапшен 15. јуна и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Розенблат Самуела Хинко, 20 г., оптичарски научник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Розенвасер Едуарда Борис, 21 г., студент медицине, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница, гдје је радио као сметлар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Розенвасер Еде Виктор, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Розенхајм Оскара Александар, 21 г., браварски помоћник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Розенцвајг Филипа Рубен, 19 г., студент Техничког факултета, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рознер Дара, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Јадовно у августу.

Рознер Изидора Курт, 23 г., приватни чиновник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рознер Давида Рудолф, 49 г., лијечник, неуролог социјалног осигурања, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рот Беле Зденко, 18 г., рукавичар, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рот Мирка Мицика, 19 г., кројачка помоћница, Јеврејка, Загреб. Ухапшена у мају. Убијена у логору Јадовно у августу.

Рустија Фрање Рафаел, 43 г., кондуктер ЗЕТ-а, Хрват, Загреб. Осуђен 20. фебруара и затворен у Лепоглаву. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић-Шварц Мирослава Александар (Алел Јун), 15 г., ученик друге мушке реалне гимназије, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сакер Леа Иван, 24 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сакс Богослава Мира, 41 г., декоративна сликарка, Јеврејка, Загреб. Ухапшена 30. маја и спроведена у Лепоглаву, одакле је 17. јула пребачена у Јадовно, гдје је убијена крајем јула.

Салцбергер Сигмунда Иво, 20 г., студент, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Салцер Леона Иван, 19 г., Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самлић ..., 19 г., студенткиња, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Слана у августу.

Самлић Рудо, 42 г., професор, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Самлић Софија, 40 г., домаћица, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Слана у августу.

Самоковлија Јакова Рафаел, 18 г., цртач, Јевреjин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сарић Јове Симо, 62 г., трговац, Србин, Загреб. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у августу.

Свећенски Јосифа Бранко, 18 г., студент, филозофског факултета, Србин, Загреб. Члан СКОЈ-а. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Семниц Алберта Гидеон, 21 г., стаклобрусачки научник, Јевреjин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Семниц Рудолф, 42 г., професор, Јевреjин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен на Паг. Убијен у логору Слана.

Семниц Александра Рут, 19 г., студенткиња, Јеврејка, Загреб. Ухапшена у мају и спроведена на Паг. Убијена у логору Слана.

Семниц Јулија Софија, 45 г., домаћица, Јеврејка, Загреб. Рођена у Лоњи. Ухапшена у мају и спроведена на Паг. Убијена у логору Слана.

Сигети Мартина Коломан, 50 г., Мађар, Загреб. Убијен у логору Госпић у јулу.

Сидон Макса Игњат, 66 г., Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Слана у августу.

Симић Р. Војислав, 35 г., Србин, Загреб. Ухапшен 15. априла. и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сингер Шандора Дане, Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Сингер Љубомир, 26 г., трговац, Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Сингер Еугена Никола, 20 г., оптичар, Јевреjин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Сингер Леополда Самуел, 15 г., Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Соргер Алфреда Самуел-Сами, ковинорезачки научник, Јевреjин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смјен Давид, Јевреjин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смјен Феликса Даворин, Јевреjин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смјен Дарко, студент технике, Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ставрић Ратко, 26 г., студент ветерине, Србин, Загреб. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Јован, 32 г., графички радник, Србин, Загреб. Ухапшен 14. јула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Драгутина Радомир, 39 г., чиновник, Србин, Загреб. Ухапшен у јулу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Станојевић Станка Ђока, 31 г., кројач, Србин, Загреб. Ухапшен 20. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Таусиг Хинка Владимир, 18 г., механичар, Јевреjин, Загреб. Ухапшен 29. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ткалчић Мирка Срећко, 21 г., Хрват, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тркуља Гојко, 39 г., трговац, Србин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Тростлер Марцела Никола, 21 г., трговац, Јевреjин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница,, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фардо Мориц, Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фелдбауер Хуга Вељко, 21 г., Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фелдеш Самуела Ивка, 28 г., Јеврејка, Загреб. Рођена у Подравској Слатини. Ухапшена у јуну. Убијена у логору Слана у августу.

Феликс Игнаца Јосип, 31 г., трговац, Јевреjин, Загреб. Ухапшен у јулу. Убијен у логору Јадовно у августу.

Фербер Изидора Александар, 19 г., четкарски обртник, Јевреjин, Загреб. Спроведен 30. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно 12. августа.

Фирст Мојсија Роберт, 51 г., Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Флеш Хуга Федор, 18 г., Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фодор Јулија Анте, 18 г., Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фодор Јулија Иво, 21 г., Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фортил Хермиона Марко, 23 г., студент, Јевреjин, Загреб. Спроведен у мају у логор Стара Градишка, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Фрајвалд Арнолд, 14 г., ђак, Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Франк Јулије, 17 г., Јевреjин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Франк Штефанија, 60 г., домаћица, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Слана у августу.

Фридман Беле Бранимир, 33 г., студент права, Јеврејин, Загреб. Члан СКОЈ-а и МК СКОЈ-а. Спроведен у јуну у сабиралиште на Загребачком збору, одакле је пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно 22. јула.

Фридман Бранко, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фридман Јакоба Оскар, 24 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Члан СКОЈ-а. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фридман Мавра Срећко, 39 г., трговац, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Слана у јулу.

Фридман Јакоба Хаим, 17 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фукс Игнаца Алберт, 33 г., електричар, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Фукс Ернеста Владимир, 29 г., службеник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фукс Едмунда Звонимир, 38 г., трговац, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Слана у јулу.

Фукс Рикарда Звонко, 16 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница заједно са оцем, мајком и сестром. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фукс Игнаца Иво, 41 г., зубар, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фурст Ернеста Егон, 29 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хајнрих Роберта Фрањо, 21 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Спроведен 28. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хамбургер Лавослава Густав, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хан Игнаца Иво, 20 г., студент, Јеврејин, Загреб. Спроведен у јуну у Госпић, гдје је и убијен.

Хафнер Хермана Мирко, 26 г., приватни чиновник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хафнер Павла Саша, 21 г., електричар, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хафнер Павла Федор, 18 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Херенхајзер Алица Иво, 18 г., Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Херман Иво, 18 г., студент, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Херман Данила Иво, 45 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Херман Милана Ханс, 27 г., студент медицине, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Херцог Роберта Бранко, 20 г., студент, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Херцог Мирослава Иван, 18 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Херцог Арнолда Мила, 26 г., чиновница, Јеврејка, Загреб. Спроведена у Лепоглаву 16. јула, одакле је преко Загреба пребачена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Херш Тибор, 29 г., апсолвент медицине, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 5. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хершковић Александра Људевит, 23 г., студент, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно средином августа.

Хирцл Елка, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Хихбергер Исака Самуел, 17 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хирш Фрање Андрија, 19 г., радио механичар, Јеврејин, Загреб. Спроведен 30. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хирш Богомил, 74 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хирш Израела Јулио, 21 г., књиговезац, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хирш Израела Хинко, 22 г., часовничарски помоћник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хиршл Јакоб, ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хиршл Армина Павао, ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хохбергер Исака Самуел, 18 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Члан СКОЈ-а. Спроведен у логор Даница у јулу. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хофман Јосипа Михаела, 38 г., чиновница, Јеврејка, Загреб. Рођена у Љубљани. Ухапшена 15. јула и спроведена у Госпић, одакле је пребачена на Паг. Убијена у логору Слана.

Хофман Матије Михаела, 38 г., чиновница, Јеврејка, Загреб. Ухапшена 15. јула. Након

четири дана пребачена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у августу.

Хохман Ладислава Егон, 21 г., чиновник, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у августу.

Цајслер Јулија Људевит, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чесно Михајла Александар, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чубра Милан, 34 г., чиновник државних железница, Србин, Загреб. Ухапшен 1. августа и спроведен у затвор у Ђорђићевој улици. Исте ноћи пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Чуповић Владимира Радомир, студент, Србин, Загреб. Ухапшен 5. маја и спроведен у затвор у Ђорђићевој улици. Након 10 дана пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу, у покушају бјекства док су усташе заточенике спроводили на губилиште.

Швалд Берта Миливој, 46 г., трговачки помоћник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шварц Миливоја Александар, 18 г., стројобраварски научник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шварц Оскара Александар, 16 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шенфелд Бено, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шенфелд Јосип, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шић Мавра Бертолан, 76 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шлајн Драгутина Рубен, 20 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шлезингер Алаксандра Мирослав, 22 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шленгер Левина Мирослав, 19 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 31. маја заједно с братом Петром. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шленгер Левина Петар, 18 г., ученик прве класичне гимназије, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 31. маја заједно с братом Мирославом. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шомен Феликса Даворин, 26 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шорак Милана Чедомир, 20 г., Србин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шотен Сигмунда Бранко, 19 г., ученик осмог разреда прве класичне гимназије, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шпингерн Никола, Јеврејин, Загреб. Спроведен у логор Даница у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шпирер Олга, домаћица, Јеврејка, Загреб. Ухапшена у јуну и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у августу.

Шрајбер Драгутина Ото, 19 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Ухапшен 18. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шрајнер Армина Владимир, 34 г., инжењер машинства, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну и спроведен на Паг, гдје је и убијен.

Шрајнер Армина Мира, 26 г., чиновница, Јеврејка, Загреб. Ухапшена у јуну и спроведена на Паг. Убијена у логору Метајна.

Шрајнер Ружа, 65 г., домаћица, Јеврејка, Загреб. Ухапшена у јуну и спроведена на Паг. Убијена у логору Метајна.

Штајн Лавослава Мирослав, 18 г., апсолвент трговачке академије, Јеврејин, Загреб. У мају спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штајнер Фрање Бела, 19 г., постоларски помоћник, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штајнер Јосипа Елза, 47 г., Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Слана у августу.

Штајнер Адолфа Златко, 38 г., трговац, Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Штајнер Мавра Златко, 22 г., ученик, Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штајнер Лавослава Мира, 18 г., Јеврејка, Загреб. Силована у логору Метајна и убијена у логору Слана у августу.

Штедтлер Марка Звонимир, 26 г., студент медицине, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у августу.

Штемеј Мавра Златко, 27 г., Јеврејин, Загреб. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штерн Адела, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Слана у јулу.

Штерн Максима Влатка, Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Слана у јулу.

Штерн Јосипа Мирослав, 20 г., Јеврејин, Загреб. Спроведен у мају у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шуц Хермина, 71 г., Јеврејка, Загреб. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Шулц Ферда Рудолф, 21 г., трговачки помоћник, Јеврејин, Загреб. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.
Шупут Миле Јово, 40 г., детектив, Србин, Загреб. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно у јуну.

ЗАДАР

Продан Илије Божо, 33 г., Србин, Задар, Трибуњ, Крушчица. Ухапшен у мају. Убијен у логору Госпић у јуну.

ЗВОРНИК

Благојевић Војо, власник аутобуског предузећа, Србин, Зворник. Ухапшен у мају. У јулу спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.
Савић Стевана Светозар, 57 г., Србин, Зворник. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Слана у августу.

ЗЕМУН

Илић Велимира Никола, 54 г., Србин, Земун. Убијен у логору Јадовно у августу.
Семнић Алберта Гидеон, 20 г., Јеврејин, Земун. Убијен у логору Слана у августу.
Штерн Алберта Изидор, 52 г., Јеврејин, Земун. Убијен у логору Слана у августу.

ЗЕНИЦА

Антић Ђуро, Србин, Зеница. Ухапшен 4. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.
Вујадиновић Ратко, бравар, Србин, Зеница. Ухапшен 27. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.
Јелачић Лазара Лазо, 36 г., ковач у жељезари, Србин, Зеница. Ухапшен 4. августа. Спроведен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно 18. августа.
Јелачић Лазара Ратомир, 27 г., мајстор у жељезари, Србин, Зеница. Ухапшен 4. августа. Спроведен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно 18. августа.
Јефтић Јефте Доброслав, 27 г., Србин, Зеница. Бачен у јаму Јамина у августу.
Јосиповић Перо, Србин, Зеница. Ухапшен 4. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.
Мијатовић Илија, Србин, Зеница. Ухапшен 4. августа. Спроведен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно 18. августа.
Предојевић Јово, Србин, Зеница. Ухапшен 4. августа. Спроведен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно 18. августа.
Радумило Милан, професор, Србин, Зеница. Убијен у логору Јадовно 18. августа.
Самарџић Јове Рајко, 25 г., Србин, Зеница. У августу одведен из логора Слана и бачен у јаму Јамина.
Синчић Радислав, Србин, Зеница. Ухапшен 4. августа. Спроведен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно 18. августа.
Шимшић Радислав, стражар, Србин, Зеница. Ухапшен 27. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

ЗЛАТАР

Влаховић Марка Фабијан, 50 г., постолар, Хрват, Златар. Члан КПЈ. Ухапшен 17. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ЗРЕЊАНИН

Бергел Хермана Јулиус, 21 г., Јеврејин, Зрењанин. Убијен у логору Слана у августу.

ИВАНИЋ ГРАД

Бојић Стевана Милан, 48 г., Србин, Иванић Град. Убијен у логору Јадовно 27. јула.

ЈАЈЦЕ

Антић Илије Ђуро, 51 г., сељак, Србин, Јајце. Бачен у јаму Близница 17. августа.
Бобар Здравко, 25 г., учитељ, Србин, Јајце, Пљева, Мујџићи. Родом из Власенице. Ухапшен 10. јуна и спроведен у логор Госпић. Убијен у логору Јадовно 25. јула.
Будимир Ђуре Симо, 63 г., Србин, Мркоњић Град. Бачен у јаму Близница 17. августа.
Вујић Богдан, полицијски стражар, Србин, Јајце. Бачен у јаму Близница 17. августа.
Делић Мићо, бравар, Србин, Јајце. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Делић Перица, бравар, Србин, Јајце. Ухапшен 12. јула и спроведен у Госпић, одакле је пребачен у логор Слана. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Ђурђевић Никола, пензионер, Србин, Јајце. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Јанковић Симе Саво, 39 г., Србин, Кључ. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Кораћ Веселин, столар, Србин, Јајце. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Кораћ Чедо, пензионер, Србин, Јајце. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Кукило Ђуре Илија, 38 г., Србин, Јајце, Винац. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Љуботић Стевана Симо, 48 г., Србин, Кључ, Копјеница. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Марковић Стојана Ђорђе, 56 г., Србин, Купрес. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Мартић Сава, сељак, Србин, Јајце, Језеро, Ступна. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Мијић Ђуке Гојко, 41 г., Србин, Јајце, Завоље. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Милошевић Богдан, фризер, Србин, Јајце. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Писар Ристо, 59 г., Србин, Мркоњић Град, Мајдан. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Рајак Ђорђе, пекар, Србин, Јајце. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Рајак Јово, трговац, Србин, Јајце. Ухапшен 10. јула и преко Госпића спроведен у логор Слана. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Рајак Саво, месар, Србин, Јајце. Ухапшен 10. јула. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Рајак Стево, пекар, Србин, Јајце. Ухапшен 10. јула. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Савић Ђуре Новак, 38 г., Србин, Јајце, Језеро. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Тининић Вида Стојан, 59 г., Србин, Јајце, Брванци. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Тодоровић Стевана Стево, 41 г., Србин, Мркоњић Град, Копљевићи. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Чебедић Панте Алекса, 53 г., општински бележник, Србин, Јајце, Шипово. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Челик Ђорђа Митар, 21 г., Србин, Јајце. Бачен у јаму Близница 17. августа.

ЈАСТРЕБАРСКО

Вајс Макса Владимир, 50 г., Јеврејин, Јастребарско, Прибић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шпицер Оскара Хуго, 30 г., Јеврејин, Јастребарско. Убијен у логору Јадовно у јулу.

КАРЛОБАГ

Бабац Павла Алекса, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Бабац Марка Андрија, 63 г., Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Бабац Алексе Аница, сељанка, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Бабац Владимир, Србин, Шибуљина. Ухапшен 22. априла. Убијен у логору Јадовно 23. априла.

Бабац Марка Дмитар, 77 г., сељак, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Бабац Андрије Драгица, 17 г., сељанка, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Силована и убијена у логору Слана 6. августа.

Бабац Тодора Душан, 3 г., дијете, Србин, Шибуљина. Заједно с родитељима затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини 2. августа. Убијен у логору Слана 6. августа.

Бабац Андрије Ђуро, 24 г., Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Бабац Тодора Ђуро, 4 г., дијете, Србин, Шибуљина. Заједно с родитељима затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини 2. августа. Убијен у логору Слана 6. августа.

Бабац Симе Јека, 80 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Бабац Алексе Јелена, сељанка, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Бабац Марка Марија, 14 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Силована и убијена у логору Слана 6. августа.

Бабац Андрије Никола, 27 г., Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Бабац Јована Пера, 66 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Бабац Дмитра Петар, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Бабац Николе Смиљана, 23 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Силована и убијена у логору Слана 6. августа.

Бабац Тодора Смиљана, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Бабац Андрије Тодор, 34 г., Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Лукић Драган, Србин, Шибуљина. Ухапшен 22. априла. Убијен у логору Јадовно 23. априла.

Лукић Филипа Илија, Србин, Шибуљина. Ухапшен у Госпићу. Убијен у логору Јадовно у мају.

Лукић Филипа Јован, Србин, Шибуљина. Ухапшен у Госпићу. Убијен у логору Јадовно.

Лукић Јована Манда, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Лукић Симе Манда, 71 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Лукић Марко, Србин, Шибуљина. Ухапшен у Госпићу. Убијен у логору Јадовно у мају.

Лукић Јована Никола, 68 г., морнар, Србин, Шибуљина. Убијен у Госпићу 1. маја.

Лучић Љубица, учитељица, Српкиња. Побјегла испред усташког ножа у Крушковачама. Поново ухваћена у Шибуљини и затворена у православну цркву Светог Архангела. Између 2. и 5. августа је у цркви породила дјечака. Бачена је у једну од гробница на гробљу у Шибуљини заједно с тек рођеним дјететом.

Маринковић Јована Божица, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Николе Божо, 27 г., Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Маринковић Николе Босилка, 22 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Силована и убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Вера, 14 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Силована и убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Николе Даринка, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Филипа Даринка, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Филипа Душан, 55 г., поштар, Србин, Стариград. Ухапшен у Шибуљини 20. априла и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 24. априла.

Маринковић Николе Јован, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Маринковић Николе Љуба, 5 г., дијете, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Боже Љубица, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Паве Љубица, 21 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Силована и убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Филипа Манда, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Јована Марта, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у

православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Владе Милица, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Јована Никола, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Маринковић Луке Никола, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Маринковић Николе Никола, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Маринковић Даринке Радојка, 3 г., дијете, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Филипа Стоја, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Маринковић Душана Филип, 30 г., цестар, Србин, Стариград. Ухапшен у Шибуљини 20. априла и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 24. априла.

Маринковић Раде Филип, 69 г., Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Маринковић Филипа Филип, 27 г., зидар, Србин, Стариград. Убијен у логору Јадовно 20. априла.

Маринковић Раде Шпиро, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Јована Алекса, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Ђуре Аница, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Луке Аница, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Марка Аница, 77 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у Православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Васе Божица, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Јакова Бранко, 36 г., Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Тривуна Дане, 4 г., дијете, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Трифуна Данило, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Дане Даница, 59 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Марка Даница, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Тодора Даринка, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Трифуна Дмитар, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Јована Дмитра, 41 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Силована и убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Дмитра Драгица, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Трифуна Драгица, 18 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Силована и убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Луке Душанка, 4 г., дијете, Српкиња, Стариград. Убијена заједно с родитељима у логору Јадовно у августу.

Пољак Дмитра Ђорђе, 3 г., дијете, Србин, Шибуљина. Заједно с родитељима затворен у православну цркву Светог Архангела у Ши-

буљини 2. августа. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Алексе Ђуро, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Марка Ђуро, 2 г., дијете, Србин, Шибуљина. Заједно с родитељима затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини 2. августа. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Миле Ика, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Милоша Јагода, 12 г., дијете, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Силована и убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Марка Јека, 16 г., Српкиња, Шибуљина. Заједно с родитељима затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини 2. августа. Силована и убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Петра Јека, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Ђуре Јован, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Мијата Јован, 24 г., сељак Србин, Стариград. Убијен у логору Јадовно 20. априла.

Пољак Николе Јулка, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Луке Лазо, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Ђуре Лука, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Симе Лука, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Васе Љубица, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Симе Максим, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у Православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Шимуна Максим, 74 г., Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Алексе Манда, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Миле Манда, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Николе Манда, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Тодора Манда, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Милоша Мара, 14 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у Православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Силована и убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Максима Марта, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Петра Марта, 69 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Марка Миле, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Тодора Миле, 10 г., дијете, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Луке Милица, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у Православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Тодора Милица, 7 г., дијете, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у Православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Васе Никола, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну

цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Ђуре Никола, Србин, Шибуљина. Ухапшен 22. априла и исто дана убијен у логору Јадовно.

Пољак Јована Никола, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Тодора Никола, 5 г., дијете, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Марка Павица, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Јована Петар, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Стеван, Србин, Шибуљина. Ухапшен 22. априла и исто дана убијен у логору Јадовно.

Пољак Јована Стоја, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Пољак Николе Тодор, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Пољак Луке Трифун, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Продан Илије Божо, 28 г., Србин, Стариград. Убијен у логору Јадовно 8. августа.

Продан Боже Боја, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Продан Боже Илија, 62 г., Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Продан Саве Лазо, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

Продан Боже Манда, 58 г., Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Продан Илије Манда, Српкиња, Шибуљина. Ухапшена 2. августа и затворена у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијена у логору Слана 6. августа.

Штрбо Алексе Исак, 66 г., бродограditељ, Србин, Стариград. Убијен у логору Јадовно у августу.

Штрбо Алексе Петар, Србин, Шибуљина. Ухапшен 2. августа и затворен у православну цркву Светог Архангела у Шибуљини. Убијен у логору Слана 6. августа.

КАРЛОВАЦ

Абрахам Хуга Хуго, 34 г., кожарски помоћник, Јеврејин, Карловац. Родом из Старе Пазове. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Адлер Ватрослава Никола, 47 г., чиновник творнице „Нашичка“, Јеврејин, Карловац. Рођен у Будимпешти. Ухапшен 6. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ајслер Ернест, трговац, Јеврејин, Карловац. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Ајслер Јохана Ернст, 55 г., трговац, Јеврејин, Карловац. Рођен у Пашијану (Бјеловар). Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Ајслер Павао, 39 г., трговац, Јеврејин, Карловац. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Ајслер Александра Павао, 29 г., трговац, Јеврејин, Карловац. Рођен у Вуковју (Гарешница). Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Бадовинац Никола, 39 г., адвокат, Србин, Карловац. Ухапшен на радном мјесту и спроведен у затвор на Савској цести у Загребу. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 28. јула.

Блау Емила Звонко, 22 г., приватни чиновник, Јеврејин, Карловац. Родом из Брода на Сави. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Богдановић Глише Јанко, 39 г., ложач на жељезници, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Бојањац Милоша Павао, 39 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Бракус Божо, 20 г., трговачки помоћник, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Браун Херман, 40 г., трговачки путник, Јеврејин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Браунер Хинка Ђуро, 31 г., студент медицине, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 5. маја и

спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Бреберина Миле Никола, 35 г., ложач на жељезници, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Бркљачић Иван, инжењер на жељезничкој станици, Хрват, Карловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Брковић Драган, 37 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Брковић Михајло, 39 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Брковић Милоша Никола, 36 г., жељезничар-кочничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 29. јула.

Булат Павла Пантелија, 38 г., ложач на жељезници, Србин, Карловац. Ухапшен 5. маја. Након десет дана спроведен у логор Даница, одакле је 16. јула пребачен у логор Јадовно, у којем је убијен.

Булат Павла Раде, 42 г., стројовођа, Србин, Карловац. Ухапшен 5. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Буђан Милош, 36 г., трговац, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Вадаш Ђуре Андрија, 21 г., студент, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 27. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Вајс Бернарда Владимир, пекар, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Вајс Шандора Владимир, 20 г., чиновник, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Војновић Николе Петар, 33 г., учитељ, Србин, Карловац. Рођен у Петриљцима код Сиска. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Вујаклија Јован, 43 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Вујновић Чедомир, 34 г., стројовођа, Србин, Карловац. Ухапшен 6. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуксан Светозар, 31 г., државни тужилац, Србин, Карловац. Спроведен у Госпић 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Вучковић Јован, 44 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула на радном мјесту у Карловцу. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Вучковић Николе Никола, 49 г., прегледач кола на жељезници, Србин, Карловац. Ухапшен на радном мјесту. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Гаћеша Милића Васиљ, 36 г., ложач на жељезници, Србин, Карловац, Иванковић Село. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Генераловић Јована Владимир, 20 г., студент, Србин, Карловац. Ухапшен 11. јула. Убијен у логору Јадовно.

Генераловић Марка Јован, 47 г., кројач, Србин, Карловац. Ухапшен 11. јула. Убијен у логору Јадовно.

Глук Рудолфа Борис, 20 г., студент медицине, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Глук Јосипа Рудолф, 51 г., индустријалац, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Гњатовић Милоша Јово, жељезничар, Србин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Голдштајн Арона Иво, 41 г., инжењер агрономије и књижар, Јеврејин, Карловац. Рођен у Топуском. Ухапшен 13. априла. Спроведен 26. априла у затвор у Загреб, а у јуну пребачен у логор Даница, одакле је транспортован у Госпић 14. јула. Убијен у логору Јадовно.

Гомбош Људевит, 54 г., приватни чиновник, Јеврејин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грijаковић Боже Владо, 29 г., трговац, Србин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дадасовић Ђуро, 32 г., судски званичник, Србин, Карловац. Ухапшен 23. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Данон Елиас, 30 г., приватни чиновник, Јеврејин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дозет Проке Божидар, 45 г., трговац, Србин, Карловац. Спроведен 26. априла у логор Даница. Пребачен 16. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дојч Мавра Александар, 43 г., трговац, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Докмановић Душан, 51 г., жељезничар, Србин, Карловац. Спроведен 6. јуна у логор Керестинец, затим у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Докмановић Милутина Душан, 17 г., ђак, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Докмановић Милутин, 44 г., трговац, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Докмановић Никола, 37 г., електричар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Драгојевић Јосипа Душан, 56 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 15. априла. Спроведен у логор Даница 26. априла. Убијен у логору Јадовно.

Дракулић Стеван, 59 г., пензионер (полицијски чиновник), Србин, Карловац. Спроведен 26. априла у логор Керестинец, затим у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Ђанковић Павао, 39 г., Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Ђипало Петар, 43 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жегарац Петар, 39 г., машиновођа, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Жутић Ђуро, 35 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Жутић Вује Петар, 39 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 22. јула на радном мјесту. Убијен у логору Јадовно у августу.

Затезало Тодора Душан, 33 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Затезало Симе Михајло, 37 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен на радном мјесту у јулу и спроведен у логор Даница. Бачен у Шаранову јаму у августу.

Ивковић Божидар, 28 г., бријач, Србин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ивковић Саве Раде, 43 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Ивошевић Милића Јанко, 43 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Јакшић Симо, 53 г., ложач на жељезници, Србин, Карловац. Спроведен 6. јуна у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Каран Симе Лука, 39 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Каролић Рајка Никола, 35 г., постолар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Кауфман Данијела Драгутин, 26 г., приватни чиновник, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Ковач Данило, 41 г., доктор права – судија, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Козлина Симе Петар, 31 г., Србин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Комљеновић Јована Владо, 30 г., жељезничар – стројобравар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Кон Мавра Едуард, 29 г., чиновник, Јеврејин, Карловац. Рођен у Грацу. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Корпар Иван, 25 г., радник, Хрват, Карловац. Члан КПХ. Убијен у логору Јадовно у августу.

Косановић Јосипа Миљенко, 16 г., ђак гимназије, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Косијер Боже Милета, 58 г., сељак, Србин, Карловац, Дуга Реса, Бариловић, Косијерско Село. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Кресојевић Јурише Никола, 43 г., судски подворник, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Крпан Мартина Лука, 39 г., жељезничар, Хрват, Карловац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кукић Томе Драгић, 55 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Лајтнер Ивана Драгутин, 41 г., трговац, Јеврејин, Карловац. Рођен у Загребу. Ухапшен 7. јула. Убијен у логору Јадовно.

Ледерер Саламон, 31 г., приватни чиновник, Јеврејин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лобковић Мирослава Оскар, 42 г., електромашински инжењер, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Ловрић Миливоја Милутин, 47 г., Србин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лончар Николе Марко, 39 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 28. априла Спроведен у логор Керестинец, затим у затвор у Петриньској улици у Загребу. У јулу пребачен у Госпић и убијен.

Мајсел Јосипа Давид, 56 г., надкантор – службеник јеврејске општине, Јеврејин, Карловац. Рођен у Холешеву. Спроведен 6. јуна у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мајсел Давида Златко, 21 г., студент медицине, Јеврејин, Карловац. Спроведен 6. јуна у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Малобабић Симе Раде, 41 г., благајник жељезничке ложионице, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Мамула Илије Ђорђе, 31 г., судски официјал, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Манојловић Паје Дмитар, 40 г., сељак, Србин, Карловац, Дуга Реса, Бариловић, Косијерско Село. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Манојловић Бранка Павао, радник, Србин, Карловац, Дуга Реса, Бариловић, Косијерско Село. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Маравић Душан, 54 г., постолар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Мартиновић Николе Драган, 22 г., пекарски научник, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Марунић Милутина Илија, 42 г., жељезничар, Србин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Матерсдорфер Самуела Славко, 33 г., трговац, Јеврејин, Карловац. Рођен у Кирину. Спроведен 6. јуна у логор Даница, одакле је 16. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Мацут Јандре Душан, 42 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Миланић Златко, 32 г., чиновник дрвне индустрије „Нашичка“, Јеврејин, Карловац. Спроведен 26. јула у логор Даница. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Милетић Стевана Јован, 39 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Милковић Миле Душан, 36 г., жељезнички службеник, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Михајловић Јанко, трговац, Србин, Карловац. Ухапшен 16. априла. Спроведен 25. јула у логор Даница. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Михић Миљенко, 20 г., студент, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула и спроведен у логор Јадовно. Убијен 5. августа.

Млађан Никола, 41 г., ложач на жељезници, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Мозес Златко, 32 г., чиновник, Јеврејин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Новаковић Васиља Андрија, 53 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Новаковић Андрије Васо, 33 г., стројобравар на жељезници, Србин, Карловац. Спроведен 5. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Новаковић Раде Миле, 29 г., службеник у ложионици, Србин, Карловац. Убијен у логору Јадовно.

Обрадовић Раде Михајло, 43 г., трговац код Бирнбаума, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Обрадовић Никола, 30 г., радник, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Огризовић Раде Илија, 44 г., ложач на жељезници, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Опачић Марка Драгић, 33 г., општински биљежник, Србин, Карловац. Родом из Тушиловића. Ухапшен 24. јула. Убијен у логору Јадовно.

Пантелић Јована Јанко, 43 г., ложач на жељезници, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Папо Мојсија Лико, 18 г., ђак, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Пејић Предраг, 21 г., студент, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Пелеш Душана Бранко, адвокат, Србин, Карловац. Родом из Петриње. Спроведен у Госпић. Убијен на Велебиту у јулу.

Пелеш Петар, 46 г., машиновођа, Србин, Карловац. Ухапшен 8. јула. Убијен у логору Јадовно 26. јула.

Петковић Павао, 30 г., музичар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Петровић Петра Ђуро, 45 г., месар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Петровић Тодора Јосиф, 36 г., жељезнички чиновник, Србин, Карловац. Родом из Српских Моравица. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Петровић Петра Урош, 35 г., месар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Полак Едуарда Станко, 44 г., доктор медицине, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Полојац Г. Урош, 35 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Поповић Никола, 34 г., пекар, Србин, Карловац, Дуга Реса. Родом из Залужнице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Никола, 38 г., ложач на жељезници, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Радаковић Николе Слободан, 19 г., ђак, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Рајнер Вилима Ђуро, 35 г., трговац, Јеврејин, Карловац. Спроведен 6. јуна у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Рајнер Ватрослава Мирко, 33 г., инжењер грађевинарства на жељезници, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Рапајић Душан, 25 г., постолар, Србин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ратковић Милан, ђак, Србин, Карловац. Ухапшен 12. маја у Глини. Убијен у логору Јадовно.

Ребић Симе Ђуро, 36 г., стројобравар жељезничке радионице, Србин, Карловац. Родом из Доњих Дубрава. Ухапшен 25. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Розенфелд Едуарда Самуел, 37 г., трговац, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 8. јула. Убијен у логору Јадовно 26. јула.

Роксандић Кузмана Милан, 45 г., ложач на жељезници, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Сабљић Милана Марко, 43 г., професор грађанске и учитељске школе, Србин, Карловац. Ухапшен 12. априла. Спроведен 26. априла у затвор у Загребу, одакле је 6. јуна пребачен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Сабљић Перо, професор, Србин, Карловац. Убијен у логору Јадовно.

Секулић Мојсија Михајло, 43 г., ложач на жељезници, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Скенџић Стојана Милан, 36 г., опанчар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Смиљанић Милан, 49 г., опанчар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Срнић Антоније, учитељ, Србин, Карловац. Оптужен на Велеиздајничком процесу 1908. године. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тепавац Бранко, 36 г., трговачки помоћник, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Тесла Петра Павао, 39 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Тркуља Луке Љубомир, 36 г., стројовођа, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Улемек Милош, 51 г., трговац, Србин, Карловац. Ухапшен 27. априла. Спроведен 6. јула у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Усорац Петра Јован, 40 г., кондуктер на жељезници, Србин, Карловац. Ухапшен у возу 26. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Фишер Макса Лео, 41 г., службеник, Јеврејин, Карловац. Родом из Нашица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Фишер Сигисмунда Људевит, 39 г., чиновник, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно августу.

Фролих Исе Младен, 41 г., Јеврејин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Хекш Филипа Тибор, 26 г., студент медицине, Јеврејин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Херш Иво, 20 г., Јеврејин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хинић Милована Јован, 36 г., Србин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хркаловић Геде Јанко, 39 г., трговачки помоћник, Србин, Карловац. Спроведен 26. априла у логор Даница и Убијен у логору Јадовно.

Цревар Јосиф, 34 г., жељезничар, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Цревар Раде Милан, 38 г., службеник жељезничке радионице, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Цревар Марка Миле, 55 г., посједник, Србин, Карловац. Ухапшен 6. маја. Након три недеље спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Цукерман Карло, 50 г., индустријалац, Јеврејин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Цукерман Јакоба Карл, 55 г., индустријалац, Јеврејин, Карловац. Рођен у Прагу. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Чортан Јована Драган, 30 г., адвокатски приправник, Србин, Карловац. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Шлосберг Геза, 49 г., трговац, Јеврејин, Карловац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шлосберг Хинка Глишо, 54 г., трговац, Јеврејин, Карловац. Рођен у Трнавици. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно.

Шпицер Хуго, 30 г., технички чиновник, Јеврејин, Карловац. Рођен у Бијељини. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Штерн Алберта Изидор, 52 г., трговац, Јеврејин, Карловац. Рођен у Земуну. Ухапшен 8. јула. Убијен у логору Јадовно.

Штерн Хинко, 50 г., чиновник, Јеврејин, Карловац. Рођен у Старом Петровом Селу. Ухапшен 18. маја. Убијен у логору Јадовно.

КИКИНДА

Матејић Михајла Борислав, 60 г., Србин, Кикинда, Мокрин. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

КНИН

Амановић Саве Никола, 44 г., радник, Србин, Книн, Врбник. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Билић Ђуре Јово, 26 г., Србин, Книн, Цивљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Билић Јове Митар, 38 г., Србин, Книн, Цивљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бједов Петра Петар, 33 г., гостионичар, Србин, Книн. Ухапшен 13. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Вучковић Илије Илија, 27 г., тишљер, Србин, Книн, Книнско Поље. Ухапшен 15. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Даничић Васе Мићо, 56 г., Србин, Книн, Стрмица. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Деспот Филипа Раде, 32 г., сељак, Србин, Книн. Ухапшен 13. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Диклић Никола, Србин, Книн. Ухапшен 13. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Зобеница Тодора Ђуро, 24 г., слуга, Србин, Книн, Голубић. Ухапшен 4. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Илић Стевана Илија, 59 г., Србин, Книн. Ухапшен 6. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовичић Душан, Србин, Книн. Ухапшен 13. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Кабић Илије Јандрија, 39 г., Србин, Книн. Ухапшен 6. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Кукољ Марка Никола, 55 г., месар, Србин, Книн. Ухапшен 15. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марјановић Стевана Гајо, 35 г., сељак, Србин, Книн, Врбник. Ухапшен 6. јуна. Спроведен у Госпић 8/9 јуна. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Марјановић Саво, сељак, Србин, Книн, Врбник. Ухапшен 6. јуна. Спроведен у Госпић 8/9 јуна. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Марјановић Јована Симо, 22 г., сељак, Србин, Книн, Врбник. Ухапшен 6. јуна. Спроведен у Госпић 8/9 јуна. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Милош Симе Момир, 18 г., трговац, Србин, Книн, Врбник. Ухапшен 7. јуна. Спроведен у Госпић 8/9 јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирковић Илија, сељак, Србин, Книн, Книнско Поље. Ухапшен 7. јуна. Спроведен у Госпић 8/9 јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирковић Мирко, син Илијин, сељак, Србин, Книн, Книнско Поље. Ухапшен 7. јуна. Спроведен у Госпић 8/9 јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирковић Илије Петар, 28 г., сељак, Србин, Книн, Книнско Поље. Ухапшен 7. јуна. Спроведен у Госпић 8/9 јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Момић Вида Јован, 43 г., сељак, Србин, Книн, Голубић. Ухапшен 16. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петојевић Васо, сељак, Србин, Книн, Голубић. Ухапшен 16. јуна и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Пријић Глише Раде, 42 г., сељак, Србин, Книн. Ухапшен 16. јуна и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму јулу.

Растовић Симеона Тодор, 56 г., трговац, Србин, Книн. Ухапшен 13. јуна и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Синобад Тоде Бошко, 41 г., млинар, Србин, Книн. Ухапшен 13. јуна и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јулу.

Синобад Тоде Ђуро, 32 г., млинар, Србин, Книн. Ухапшен 13. јуна. Спроведен у Госпић 16. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Синобад Тоде, 43 г., трговац, Србин, Книн. Ухапшен 14. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

КОВИН

Мартин Јована Стеван, 35 г., Србин, Ковин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

КОЊИЦ

Глигоријевић Стевана Немања, 29 г., Србин, Коњиц, Забрђе. Убијен у логору Јадовно у августу.

Голубовић Ђорђо, Србин, Коњиц. Убијен у логору Јадовно у августу.
Домић Миле, Србин, Коњиц. Убијен у логору Јадовно у августу.
Јаковљевић Милош, Србин, Коњиц. Убијен у логору Јадовно у августу.
Јаковљевић Перо, Србин, Коњиц. Убијен у логору Јадовно у августу.
Јаковљевић Трифко, Србин, Коњиц. Убијен у логору Јадовно у августу.
Куљанин Алекса, Србин, Коњиц. Убијен у логору Јадовно у августу.
Куљанин Данило, Србин, Коњиц. Убијен у логору Јадовно у августу.
Куљанин Ђуро, Србин, Коњиц. Убијен у логору Јадовно у августу.
Ламбић Ристо, Србин, Коњиц. Убијен у логору Јадовно у августу.
Мркоњић Нељелько, Србин, Коњиц. Убијен у логору Јадовно у августу.
Покрајац Боже Душан, 38 г., Србин, Коњиц. Убијен у логору Јадовно у августу.

КОПРИВНИЦА

Ајзенштетер Роберта Ђуро, 39 г., Јеврејин, Копривница, Ђелековец. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Барберић Љубомир, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Боровљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Баум Армин, трговац, Јеврејин, Копривница. Ухапшен 23. јула и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.
Бергер Рудолфа Вилим, 32 г., Јеврејин, Копривница. Убијен у логору Јадовно у августу.
Беседић Игњаца Тривун, 54 г., Србин, Копривница, Грдак. Убијен у логору Јадовно у августу.
Богдановић Томислава Ђуро, 47 г., Србин, Копривница. Убијен у логору Јадовно у августу.
Божић Игњатија Богдан, 42 г., задружни чиновник, Србин, Копривница, Соколовац, Копривничка Река. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Борота Павла Михајло, 36 г., столар, Србин, Копривница, Соколовац, Велика Мучна. Ухапшен 17. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Бачен у јаму на Гргином бријегу.
Бутковић Мато, жељезничар, Хрват, Копривница. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Витас Петра Теодор, 44 г., жандармеријски наредник, Србин, Копривница. Ухапшен 6. априла. Спроведен у логор Даница 1. маја, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Вујичић Јован, 28 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Вукмирић Стеве Милош, 40 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Срдинац. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Вучковић Стеван, 34 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Плавшинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Голдшмит Морица Рудолф, 72 г., пензионер, Јеврејин, Копривница. Убијен у логору Слана у јулу.
Грубачевић Николе Захарије, 50 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Срдинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Грубачевић Тоше Илија, курир, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Грубачевић Милана Јово, 22 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Срдинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Грубић Петра Милован, 43 г., ковач, Србин, Копривница, Соколовац, Копривничка Река. Ухапшен 19. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Девић Николе Владимир, 35 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 27. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Делић Владе Никола, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Добринић Ђуре Милан, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Једушевац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Добринић Адама Никола, 33 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Срдинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је 14. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дојч Давид, 54 г., Јеврејин, Копривница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђурашевић Даке Милан, 38 г., Србин, Копривница, Дуга Ријека. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђурковић Миле, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Срдинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Симеона Душан, 48 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 27. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 14. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јакоповић Ђуре Никола, 33 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 14. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанић Алекса, 42 г., сељак, Србин, Копривница, Соколовац, Широко Село. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јаушић Стеве Никола, 44 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 27. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јаушић Томе Никола, 34 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 27. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јаушић Николе Стево, 37 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовић Михајла Љубомир, 45 г., сељак, Србин, Копривница, Соколовац, Широко Село. Ухапшен 1. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовичић Андрија, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Срдинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовичић Стеве Јово, 37 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 27. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Краљ Никола, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Боровљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Краљ Стево, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Боровљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Куцорепа Милана Никола, 27 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 27. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Леверовић Стевана Страхиња, 54 г., Србин, Копривница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лемић Крсте Лука, пензионер (лугар), Србин, Копривница, Соколовац, Велики Грабичани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лихт Вилима Адолф, 55 г., Јеврејин, Копривница, Лепавина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лишчић Милоша Андрија, 41 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Плавшинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лишчић Андрије Јово, 67 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Плавшинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је 14. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Маријан Раде Никола, 65 г., пензионер (капетан), Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милаковић Стеве Милан, 47 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Делови. Ухапшен 14. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Милошевић Аврама Никола, 55 г., сељак, Србин, Копривница, Соколовац, Расињица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Михић Алексе Јово, 34 г., сељак, Србин, Копривница, Соколовац, Сријем. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Обрановић Ђуре Душан, 41 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Срдинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је 14. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Папић Никола, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Паразајда Велимир, сељак, Србин, Копривница, Соколовац, Велика Мучна. Члан КПЈ. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Паразајда Лазе Љубомир, 43 г., лугар, Србин, Копривница, Соколовац, Копривничка Река. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Петровић Пере Милутин, 38 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Плавшинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Ђуре Никола, 48 г., жељезнички чиновник, Србин, Копривница. Ухапшен 11. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пихлер Мирка Јањчи, 18 г., ђак, Јеврејин, Копривница. Убијен у логору Слана у јулу.

Пихлер Павла Славко, 19 г., Јеврејин, Копривница. Убијен у логору Слана у јулу.

Поповић Пере Милош, 40 г., сељак, Србин, Копривница, Соколовац, Велики Ботиновац. Члан КПЈ. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пријић Раде Никола, 44 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пуља Милан, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Плавшинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пуља Пере Никола, 55 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Влајислав. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радановић Стеве Милош, 36 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Плавшинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радановић Стеве Никола, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Плавшинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Раданчевић Стеве Никола, 32 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Срдинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајчевић Јандре Јово, 39 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 27. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ралетић Томе Душан, 40 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Боровљани. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ратковић Славко, 40 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Влајислав. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ројчевић Никола, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Плавшинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Ђуро, 52 г., сељак, Србин, Копривница, Соколовац, Врховац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Селингер Желько, Јеврејин, Копривница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Соколовић Николе Јово, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Срдић Милош, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Срдинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трбојевић Ђуре Ђуро, 45 г., жандармеријски наредник, Србин, Копривница. Ухапшен 6. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Усорац Миле Стево, 38 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 27. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фајтовић Милан, пензионер (лугар), Србин, Копривница, Подравски Новиград, Срдинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фишер Мирко, Јеврејин, Копривница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фукс Рикарда Звонко, 18 г., Јеврејин, Копривница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Халапа Андрија, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Халапа Стеве Душан, 37 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Халапа Андрије Јово, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 26. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Халапа Стево, 30 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Јаворовац. Ухапшен 27. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 14. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хиршл Иво, Јеврејин, Копривница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хиршлер Јакоб, 76 г., трговац, Јеврејин, Копривница. Ухапшен 23. јула и спроведен у логор Даница, одакле је 4. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Цигановић Ђуре Милан, 37 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Плавшинац. Ухапшен 14. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цигановић Стеван, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Плавшинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Црљеница Тимотија Ђуро, 49 г., Србин, Копривница, Дуга Ријека. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шајатовић Николе Драгутин, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Једушевац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шајатовић Вељко, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Једушевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шајатовић Јове Милан, 36 г., сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Срдинац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шестић Јово, сељак, Србин, Копривница, Соколовац, Врховац. Родом из Плавнице (Бјеловар). Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штрбац Миле Никола, сељак, Србин, Копривница, Подравски Новиград, Једушевац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

КОРЕНИЦА

Ајдуковић Миле Петар, 32 г., сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балаћ Јове Стево, 26 г., цестар, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балаћ Дане Цвијо, 47 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Банић Миле Душан, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Банић Стеве Гено, 31 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Банић Стеве Милан, 29 г., сељак, Србин, Кореница, Доњи Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Банић Самоила Петар, 58 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањанин Боже Миле, 62 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањеглав Петар, 70 г., гостионичар, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бараћ Мане Ђуро, 39 г., сељак, Србин, Кореница, Козјан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бараћ Петра Милош, 65 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Басара Јована Марко, 23 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Чојлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Баста Стеве Јово, 40 г., сељак, Србин, Кореница, Средња Гора. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Баста Маниша, 51 г., опанчар, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Белић Миле Ђуро, 32 г., обућар – седлар, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бижић Миле Буде, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бижић Вујо, 72 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бижић Миле Пајо, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бижић Миле Пајо, 45 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бјелобаба Станиша, 38 г., гостионичар, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бобић Вује Ђуро, 26 г., сељак, ковач, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Богдановић Јанка Перо, 34 г., Србин, Кореница, Клашница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божић Дане Даница, 20 г., Српкиња, Кореница, Буњићи. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Борић Илије Никола, 15 г., дијете, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Борјан Стеве Симо, 51 г., сељак, Србин, Кореница, Бјелополье. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бубало Мане Бранко, 27 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Члан КПЈ од 1936. Ухапшен у Личком Петровом Селу. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бубало Петра Давид, 34 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село, Заклопача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бубало Ђурђа Јово, 68 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село, Арапов Дол. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бубало Миће Мане, 57 г., трговац, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Члан КПЈ од 1936. Ухапшен 10. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бубало Илије Стојан, 59 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село, Арапов Дол. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будисављевић Јован, сељак, Србин, Кореница, Буњић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будисављевић Саве Милан, 28 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будисављевић Мане Никола, 43 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будисављевић Раде Никола, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будисављевић Петрине Раде, 43 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будисављевић Светозар, сељак, Србин, Кореница, Буњић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Варићак Миле Буде, 55 г., сељак, Србин, Кореница, Хомољац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Варићак Илије Милан, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Хомољац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вејновић Дамјана Лука, 50 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вејновић Константина Петар, 25 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Толић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Арсо, 16 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Јове Бранко, 29 г., Србин, Кореница, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Михајла Вајо, 31 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Буде Дане, 28 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Петра Дане, 62 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Миле Дмитар, 52 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Јове Душан, 21 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Илије Ђуро, 30 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Милана Илија, 23 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Боже Јово, 56 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Раде Милан, 21 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Данила Миле, 63 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Милоша Миле, 50 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Влаисављевић Михајла Миле, 57 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Влаисављевић Ђуре Мирко, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Јове Мирослав, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Николе Никола, 26 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Новака Никола, 26 г., Србин, Кореница, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Влаисављевић Дане Петар, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Дмитра Петар, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Јанка Раде, 30 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Дмитра Радивој, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Дане Стево, 31 г., обућар, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влатковић Вује Мане, 38 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вранеш Пејо, 67 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врачар Дане Исо, 27 г., Србин, Кореница, Доњи Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врачар Саве Исо, 77 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујичић Василије, геометар, Србин, Кореница. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Вујчић Николе Вајо, 31 г., сељак, Србин, Кореница, Врановача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујчић Ђује Илија, 36 г., сељак, Србин, Кореница, Рудановац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујчић Миле Милан, 44 г., сељак, Србин, Кореница, Рудановац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукадиновић Петар, млинар, Србин, Кореница, Компоље Кореничко. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукадиновић Светозар, сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукмановић Милан, 49 г., пензионер, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у мају.

Вукмировић Мане Вујо, 61 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукмировић Стеве Манојло, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукмировић Проке Никола, 77 г., Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Дане Никола, 61 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Дмитра Никола, 64 г., Србин, Кореница, Бунић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Дане Раде, 58 г., Србин, Кореница, Бунић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Дмитра Раде, 49 г., Србин, Кореница, Бунић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гавриловић Миле Милош, 17 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глумац Спасе Илија, 29 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 6. августа. Убијен у логору Јадовно.

Глумац Луке Мане, 32 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 6. августа. Убијен у логору Јадовно.

Глумац Проке Петар, 27 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 6. августа. Убијен у логору Јадовно.

Глумац Спасе Раде, 37 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 6. августа. Убијен у логору Јадовно.

Граховац Ђује Владо, 23 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Граховац Петра Душан, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Граховац Геце Раде, 36 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грбић Саве Вујо, 42 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Сврачково Село. Ухапшен 15. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грбић Раде Дане, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвице. Ухапшен 15. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грбић Стево, 28 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвице. Ухапшен 15. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грга Које Дане, 53 г., Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грга Дане Никола, 24 г., Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грковић Миле Ђуро, 44 г., Србин, Кореница, Удбина, Средња Гора. Члан КПЈ од 1939. Ухапшен 13. маја у Подлапачи. Убијен у логору Јадовно јуну.

Грковић Стевана Милкан, 21 г., Србин, Кореница, Удбина, Средња Гора. Члан КПЈ од 1940. Ухапшен 13. маја у Подлапачи. Убијен у логору Јадовно јуну.

Грубић Миле Мане, 57 г., чиновник, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубић Мане Милан, 20 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Даић Исе Богдан, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Језерце. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Даић Саве Божо, 36 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Језерце. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Даић Саве Милан, 43 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Језерце. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Даић Милана Миле, 39 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Језерце. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Даић Миле Сава, 63 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Језерце. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Даић Буде Стево, 29 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Језерце. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Делић Марка Бранко, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Бјелопоље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Делић Ђуро, 39 г., радник, Србин, Кореница, Бјелопоље. Ухапшен 23. априла у Ђурђеновцу. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Делић Стевана Ђуро, 45 г., сељак, Србин, Кореница, Бјелопоље. Убијен у логору Јадовно јулу заједно с четири сина.

Делић Ђуре Милан, 44 г., Србин, Кореница, Бјелопоље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Делић Вукашина Милош, 50 г., Србин, Кореница, Бјелопоље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дивјак Илије Мане, 45 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Дмитрашиновић Стојана Буде, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дмитрашиновић Тоде Вујо, 51 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дмитрашиновић Николе Ђуро, 46 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дмитрашиновић Ђукана Јован, 37 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дмитрашиновић Станка Тодор, 45 г., биљежник, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Дозет Кузмана Дане, 48 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дозет Миле Дмитар, 23 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дозет Вује Раде, 17 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дозет Николе Симо, 60 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Допуђа Раде Анка, 37 г., Српкиња, Удбина. Убијена у логору Јадовно јуну.

Допуђа Раде Љубиша, 35 г., Србин, Кореница, Удбина. Убијен у логору Јадовно јуну.

Допуђа Раде Милева, 31 г., Српкиња, Удбина. Убијена у Јадовну јуну.

Допуђа Раде Предраг, 30 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Допуђа Миће Раде, 39 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Чојлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Допуђа Раде Ранко, 26 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина. Убијен у логору Јадовно у августу.

Допуђа Цука, 45 г., Српкиња, Удбина. Убијена у Јадовну јуну.

Драгаш Ђујо, 19 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Драгаш Миће Милан, 21 г., Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Драгаш Дане Никола, 58 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дражић Николе Марко, 38 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дракулић Бранко, 31 г., месар, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дракулић Раде Бранко, 28 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дракулић Симе Богдан, 46 г., сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Мане Буде, 32 г., сељак, Србин, Кореница, Ријека Кореничка. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Петра Владе, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Ријека Кореничка. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Миле Војин, 26 г., сељак, Србин, Кореница, Градина. Убијен у логору Јадовно јулу.
Дракулић Ђорђа Дане, 51 г., сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Милана Дане, 40 г., гостионичар, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Петра Дане, 28 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Ћуић Крчевина. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Станише Дмитар, 37 г., сељак, Србин, Кореница, Врело Кореничко. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Илије Душан, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Дане Илија, 32 г., сељак, Србин, Кореница, Ријека Кореничка. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Душана Илија, 48 г., Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Максима Илија, 53 г., лугар, Србин, Кореница, Калебовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Спасоја Илија, 60 г., сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Станише Илија, 24 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Буде Јанко, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Ријека Кореничка. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Раде Јован, 36 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Буде Мане, 35 г., сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Исе Мане, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Милан, 61 г., сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Миле Милан, 38 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Мане Никола, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Миле Петар, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Петра Петар, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Ријека Кореничка. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Николе Проко, 19 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно јулу.
Дракулић Буде Раде, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Ријека Кореничка. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Обрада Симо, 50 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дракулић Миле Стеван, 31 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дрљан Илије Милан, 50 г., сељак, Србин, Кореница, Буниђ, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дрљан Раде Милан, 54 г., Србин, Кореница, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дрљан Николе Стево, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Буниђ, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Дујић Никола, кројач, сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ђаић Богдан, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Језерце. Ухапшен 15. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Ђаић Божо, 38 г., сељак, Србин, Кореница, Језерце. Ухапшен 15. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Ђаић Стевана Стево, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Језерце. Ухапшен 15. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Ђерић Милана Богдан, 29 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ђерић Дане Божо, 37 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ђерић Илије Ђуро, 28 г., сељак, Србин, Кореница, Хомољац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ђерић Јове Мане, 29 г., сељак, Србин, Кореница, Хомољац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ђерић Боже Милан, 57 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ђерић Буде Никола, 27 г., сељак, Србин, Кореница, Хомољац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђерић Јове Петар, 32 г., сељак, Србин, Кореница, Хомољац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђерић Буде Раде, 60 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђерић Милутина Раде, 46 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђерић Јове Спасе, 60 г., гостионичар, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђерић Стевана Спасе, 70 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђерић Лазе Стеван, 43 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Вује Гено, 60 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Миле Марко, 38 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Илије Милош, 34 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Милана Раде, 15 г., сељак, Србин, Кореница, Курјак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђурић Ђука, сељак, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Егић Симе Јово, 43 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жакула Илије Миле, 32 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село, Ново Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жигић Васо, чиновник, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у мају.

Жигић Илије Васо, 39 г., сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жигић Миле Ђуро, 69 г., сељак, Србин, Кореница, Грабушић Село. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Жигић Воје Младен, 26 г., студент права, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно 25. маја.

Жигић Урош, 29 г., сељак, Србин, Кореница, Градина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Завоња Богдан, сељак, Србин, Кореница, Удбина, Висућ. Спроведен у мају у Удбину, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно јуну.

Заклан Миле Илија, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Заклан Јована Милан, 48 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Заклан Миле Петар, 53 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Заклан Петра Раде, 30 г., Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Заклан Тодора Станиша, 49 г., Србин, Кореница, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Заклан Тоде Стојан, 19 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зорица Раде Милан, 32 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зубовић Вује Милан, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Ђесковац. Ухапшену селу Увалица 6. августа. Убијен у логору Јадовно.

Зубовић Вује Раде, 45 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Ђесковац. Ухапшен у селу Увалица 6. августа. Убијен у логору Јадовно.

Ивчевић Миле Раде, 27 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагњић Луке Ђујо, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јаић Дане Милан, 40 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Толић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јеловац Милете Георгије, 57 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јеловац Дане Драган, 58 г., сељак, Србин, Кореница, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јеловац Милете Јандрија, 63 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Калањ Луке Петар, 36 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Чојлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Калембер Стеве Бранко, 45 г., сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Каран Ђурађ, 72 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Катић Илије Дане, 46 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Катић Илије Дмитар, 48 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Катић Дане Никола, 42 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Квочка Милан, радник, Србин, Кореница, Шегановац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кесић Миле Јанко, 51 г., Србин, Кореница, Доњи Ваганац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кеча Мојсија Дане, 42 г., трговац, Србин, Кореница, Понор. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кеча Данило, 40 г., чиновник, Србин, Кореница. Ухапшен 23. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кеча Миле Јово, 41 г., трговац, Србин, Кореница, Понор. Убијен у логору Јадовно 23. јула.

Кеча Исе Раде, 45 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село, Решетар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Клашња Милића Петар, 64 г., сељак, Србин, Кореница, Шегановац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Ђукана Гојко, 34 г., сељак, Србин, Кореница, Бјелопоље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Буде Дмитар, 19 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Вује Дмитар, 25 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Петра Дмитар, 44 г., Србин, Кореница, Буњић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Ђуро, 50 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Стевана Ђуро, 61 г., Србин, Кореница, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Симе Јосиф, 46 г., Србин, Кореница, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Дане Милан, 34 г., Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у мају.

Кнежевић Дане Никола, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Љубово. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Проке Остоја, 41 г., трговац, Србин, Кореница, Буњић. Убијен у логору Јадовно у мају.

Ковачевић Дацо, 57 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кончар Николе Милан, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Кончарев Крај. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Кончар Милана Стево, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Кончарев Крај. Ухапшен 23. јуна и спроведен у затвор у Кореницу, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Корађ Дане, сељак, Србин, Кореница, Удбина, Висућ. Спроведен у мају у Удбину, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Корађ Димитрија Душан, 12 г., дијете, Србин, Кореница, Удбина, Висућ. Спроведен у мају у Удбину, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Корађ Петра Ђуро, 23 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Висућ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Корађ Ђуре Лазо, 26 г., гостионичар, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Корађ Ђуђе Миле, 30 г., трговац – гостионичар, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Корађ Васе Стојанка, 20 г., Српкиња, Кореница, Шаламунић. Убијена у логору Јадовно јуну.

Косановић Милоша Божо, сељак, Србин, Кореница, Удбина, Висућ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Бранко, 42 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Косановић Буде Мићо, 56 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Сврачково Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Стево, млинар, Србин, Кореница, Компоље Кореничко. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Јове Стево, 50 г., кројач, Србин, Кореница, Врановача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крга Илије Дане, 45 г., сељак, Србин, Кореница, Хомољац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крга Које Дане, 59 г., лугар, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крга Дане Никола, 24 г., лугар, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крга Илије Стево, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Хомољац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крњаић Раде, 58 г., гостионичар, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кртинић Јове Ђуро, 35 г., Србин, Кореница, Удбина. Убијен у логору Госпић 20. маја.

Кукић Јово, 46 г., директор реалне гимназије, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Кусуља Раде Вујо, 50 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лалић Самујила Проко, 37 г., Србин, Кореница, Кореничко Компоље. Убијен у логору Јадовно у јуну.
Лемаић Миле Никола, 30 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Сврачково Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лончар Марка Раде, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Илије Богдан, 17 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Јована Буде, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Симе Вајо, 40 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Аћима Вујо, 71 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Дане, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Дане, 27 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Михајла Дане, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Петра Дане, 23 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Буде Драган, 55 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Дане Душан, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Самојла Јандре, 77 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Симе Коста, 59 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Дане Мане, 32 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Миле Мане, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Никице Милан, 17 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Буде Миле, 13 г., дијете, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Илије Петар, 16 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Лукић Пилипа Петар, 31 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Љутица Јове Никола, 24 г., студент права, Србин, Кореница, Калебовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Мајсторовић Спасе Милорад, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Чојлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Мајсторовић Стеве Стојан, 44 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Мандић Мане Душан, 28 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Мандић Дане Милан, 61 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Мандић Милана Миланко, сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Мандић Дане Павао, 53 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Мандић Петар, 56 г., сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Марељ Симе Тома, 60 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Маринковић Дане Аница, 52 г., сељанка, Српкиња, Кореница, Бунић. Убијена у логору Јадовно јулу.
Маринковић Илије Дане, 76 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Маринковић Дмитра Ђурађ, 60 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Маринковић Дане Ђуро, 54 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Маринковић Ђуре Илија, 37 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Маринковић Николе Милош, 27 г., Србин, Кореница, Доњи Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Маринковић Петра Никола, 28 г., Србин, Кореница, Доњи Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Маринковић Симе Никола, 33 г., Србин, Кореница, Доњи Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маринковић Стевана Никола, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Масникоса Тодора Раде, 51 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мастелица Марка Јово, 29 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Матијевић Боже Ђурађ, 29 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Матијевић Давида Станко, 26 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Матић Јована Милош, 28 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миланović Миле Дане, 31 г., професор, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Дамјана Дане, 38 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Ребић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Миље Ђурађ, 66 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Петра Ђуро, 52 г., Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Миле Јован, 38 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Ђукана Мане, 19 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Буде Милан, 61 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Ђуре Никола, 29 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Стојана Никола, 44 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Николе Павао, 67 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Илије Петар, 56 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Јовића Раде, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Николе Сава, 70 г., Србин, Кореница, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Петра Сава, 65 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Дане Саво, 52 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирић Илије Слободан, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Михић Јанка Никола, 50 г., Србин, Кореница, Подлапача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Момчиловић Мане Петар, 21 г., Србин, Кореница, Комић. Убијен у логору Јадовно.

Мркобрада Дане Стеван, 64 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мркобрада Стево, трговац, Србин, Кореница, Удбина и Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Накарада Јове Анђа, 46 г., Српкиња, Кореница, Личко Петрово Село. Убијена у Јањчу 30. јуна.

Накарада Николе Мара, 23 г., Српкиња, Кореница, Личко Петрово Село. Убијена у Јањчу 30. јуна.

Накарада Вује Светозар, 47 г., општински начелник, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Нинковић Јакова Илија, 61 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Његован Вује Божо, 28 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Његован Дмитра Драган, 34 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Његован Вује Ђурађ, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Овука Стеван, 21 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Оклобџија Мане Владимир, 42 г., школски надзорник, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Олбина Ђује Васо, 31 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Олбина Стеве Дмитар, 66 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Олбина Мијо, 70 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Опсеница Марка Максим, 46 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Опсеница Максима Милош, 21 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Опсеница Миливоја Радивој, 55 г., Србин, Кореница, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Орлић Дане Богдан, 40 г., трговац, Србин, Кореница, Понор. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Павковић Које Дане, 57 г., Србин, Кореница, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Павковић Гаје Илија, 44 г., Србин, Кореница, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Павковић Које Илија, 70 г., Србин, Кореница, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пањковић Које Дане, 59 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пањковић Мићана Дмитар, 52 г., Србин, Кореница, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пањковић Које Илија, 61 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пањковић Илије Јово, 20 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пањковић Миле Мојсије, 35 г., Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пањковић Јакова Никола, 65 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пањковић Јакова Тодор, 47 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Париповић Стеве Јован-Ђујо, 32 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Париповић Ђује Радован, 20 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Перић Које Миле, 39 г., Србин, Кореница, Толић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Перић Остоје Миле, 39 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Толић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петраковић Стеве Јово, сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петричић Јове Дане, 21 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петричић Ђује Душан, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петричић Петра Илија, 20 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петричић Миле Никола, 47 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петричић Петра Никола, 46 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Стојана Буде, 43 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Лазе Драган, 71 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Миле Ђујо, 76 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Раде Исо, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Петра Стојан, 16 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пешут Дане, сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пешут Раде, сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Познановић Спасе Милан, 51 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Висућ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пражић Милан, 43 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пражић Мане Милан, 19 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прибић Манише Буде, 36 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прибић Раце Ђоко, 14 г., дијете, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прибић Васиља Јован, 60 г., Србин, Кореница, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прибић Вује Јово, 59 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прибић Аврама Миле, 71 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прибић Тоде Миле, 31 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прибић Мићо, 27 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прибић Јанка Раде, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село, Жељава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прибић Јове Раде, 48 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село, Жељава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прица Буде Ђуро, 46 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прица Петра Илија, 29 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прица Стевана Јово, 51 г., трговац, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Прица Дане Милан, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прица Петра Милан-Миће, 31 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прица Стевана Милан, 20 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прица Милић, 40 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пузић Миле Симо, 57 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Работић Петра Милица, 64 г., Српкиња, Кореница, Бунић. Заклана и бачена у јаму крај логора Јадовно у јулу.

Радаковић Бранко, 37 г., Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радаковић Милана Војин, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Јошан. Убијен у логору Јадовно.

Радаковић Илије Стеван, 44 г., Србин, Кореница, Јошан. Убијен у логору Јадовно.

Радаковић Илије Трифун, 44 г., Србин, Кореница, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радека Радивоја Бошко, 37 г., Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радека Јове Милан, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радека Васе Миле, 42 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радека Јове Петар, 28 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радека Јове Пилип, 36 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радека Илије Стеван, 31 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радека Илије Танасије, 63 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радочај Спасе Марко, 70 г., сељак, Србин, Кореница, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радочај Арсеније Сава, 31 г., Србин, Кореница, Ондић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракић Дане Стеван, 32 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапаић Лука, сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Богдан, 41 г., управник поште, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Рапајић Васе Богдан, 43 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Рапајић Буде Дане, 30 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Рапајић Василија Дане, 48 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Буде Дацо, 37 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Језерце. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Миће Душан, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Језерце. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Стевана Душан, 34 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Рапајић Раде Ђурађ, 71 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Дмитра Илија, 27 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно 26. јула.

Рапајић Стевана Јанко, 43 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Рапајић Јован, 67 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Драгана Јован, 24 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Миле Јован, 46 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Ђуре Јово, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Петра Јово, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Буде Марко, 36 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Рапајић Буде Милан, 46 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Рапајић Петра Милан, 44 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Рапајић Милкан, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Спасеније Милош, 39 г., Србин, Кореница, Језерце. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Буде Мирко, 39 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Језерце. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Буде Никица, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Рапајић Миле Никола, 39 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Николе Никола, 39 г., сељак, Србин, Кореница, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Спасе Петар, 27 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Рапајић Тоде Стеван, 25 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Стево, сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Ратковић Стевана Мићо, 21 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рашета Петра Војо, 31 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рашета Петар, 71 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рибарић Милоша Симо, 37 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сапак Јована Васиљ, 62 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сапак Јандре Дане, 56 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сапак Јована Миладин, 66 г., Србин, Кореница, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно јуну.

Свилар Дмитра Буде, 19 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Свилар Вује Гаврило, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Свилар Илије Дане, 26 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Свилар Миће Исо, 17 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Свилар Јована Јован, 75 г., сељак, Србин, Кореница, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Свилар Миле, 24 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Свилар Вује Миле, 19 г., сељак, Србин, Кореница, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Свилар Буде Мићо, 37 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Свилар Тодора Никола, 28 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Свилар Николе Петар, 19 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пећани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сердар Илија, 53 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладић Исе Милан, 38 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладић Николе Милан, 22 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладић Буде Стеван, 65 г., Србин, Кореница, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Сладић Миливоја Стеван, 70 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смиљанић Николе Ђуро, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Крбава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смиљанић Миле Лука, 35 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Крбава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смиљанић Миле Никола, 39 г., сељак, Србин, Кореница, Крбавица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смиљанић Стевана Симо, 42 г., Србин, Кореница, Крбава. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Смиљанић Павла Стево, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Крбава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станић Буде Ђујо, 21 г., сељак, Србин, Кореница, Хомољац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станић Јово, сељак, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станић Лазе Јово, 56 г., сељак, Србин, Кореница, Мутилић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станић Буде Петар, 33 г., сељак, Србин, Кореница, Хомољац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Раде Миле, 40 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Миле Петар, 23 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Николе Петар, 21 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Дане Стево, 21 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Студен Вујо, 43 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сурла Давида Миле, 50 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тркуља Трифуна Божо, 40 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћуић Петра Илија, 17 г., сељак, Србин, Кореница, Врело. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћуић Јована Милан, 50 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Ћуић Крчевина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћуић Милана Никола, 58 г., сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћурчија Буде Дане, 61 г., сељак, Србин, Кореница, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћурчија Стевана Дане, 48 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Шаламунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћурчић Ђука-Казанџија, сељак, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћурчић Николе Ђуро, 35 г., лимар, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Члан КПЈ од 1936. Члан КК КПЈ за котар Удбину. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћушић Стојана Стеван, 60 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Пађани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фундук Милана Богдан, 23 г., ученик, Србин, Кореница, Калебовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хинић Јована Ђурађ, 53 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хинић Петра Стево, 20 г., сељак, Србин, Кореница, Бунић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хрњак Илија, 46 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Плитвички Љесковац. Ухапшен 15. јуна и спроведен у затвор у Кореници, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 21. јула.

Хрњак Јанка Илија, 46 г., сељак, Србин, Кореница, Плитвичка Језера, Језерце. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хрњак Јован, сељак, Србин, Кореница, Бунић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хрњак Тодора Милан, 53 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хрњак Петра Раде, 40 г., сељак, Србин, Кореница, Трнавац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Царић Мане Бранко, 29 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Висућ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Ђуре Ђурађ, 41 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Толић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Симе Илија, 15 г., Србин, Кореница, Толић. Заклан на изласку из болнице у Госпићу 18. јула заједно с родитељима.

Цвијановић Ђорђа Ката, 21 г., Српкиња, Кореница, Толић. Убијена у Госпићу 18. јула.

Цвијановић Милете Ката, 36 г., Српкиња, Кореница, Толић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Илије Мика, 67 г., Српкиња, Кореница, Толић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Боже Миле, сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Крбава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Манојла Павао, 46 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Јошан. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвијановић Буде Симо, 53 г., Србин, Кореница, Толић. Заклан на изласку из болнице у Госпићу 18. јула заједно са женом и сином.

Цвијановић Николе Станиша, 46 г., Србин, Кореница, Крбава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвјетичанин Ђуре Дане, 26 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Висућ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвјетичанин Петра Јово, 27 г., сељак, Србин, Кореница, Личко Петрово Село, Растовача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чанковић Милете Илија, 61 г., сељак, Србин, Кореница, Средња Гора. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чанковић Петар, сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чорак Миле Раде, 60 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Крбава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чортан Алексе Алекса-Милкан, 34 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чортан Николе Будимир, 17 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чортан Спиридона Драгомир, 26 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чортан Николе Раде, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић, Дебело Брдо. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шаиновић Буде Ђуро, 39 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Сврачково Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шаиновић Јове Мане, 47 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Сврачково Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Дане Буде, 24 г., студент, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Станише Дане, 50 г., трговац, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Илије Љубиша, 61 г., сељак, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Станка Љубомир, Србин, Кореница, Доњи Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Илије Милан, 59 г., трговац, Србин, Кореница, Удбина, Подудбина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Вује Сава, 40 г., сељак, Србин, Кореница, Подлапача, Мекињар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шевер Дмитра Јован, 45 г., сељак, Србин, Кореница, Буњић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шербеција Шпире Бошко, 17 г., Србин, Кореница, Буњић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шербеција Шпире Мирко, 17 г., Србин, Кореница, Буњић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шербеција Буде Шпиро, 46 г., Србин, Кореница, Буњић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шолаја Ђорђа Александар, 22 г., Србин, Кореница, Буњић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шолаја Ђује Александра, 21 г., сељанка Српкиња, Кореница, Буњић. Убијена у логору Јадовно јулу.

Шолаја Исе Драга, 53 г., сељанка, Српкиња, Кореница, Буњић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Шорак Светозара Бранко, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шорак Станише Душан, 18 г., сељак, Србин, Кореница, Михаљевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шупут Миле Милан, 43 г., сељак, Србин, Кореница, Шегановац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шупут Раде, 54 г., сељак, Србин, Кореница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

КОРЧУЛА

Стојанац Илије Крсто, 31 г., Србин, Корчула, Вела Лука. Убијен у логору Слана у августу.

КОСОВСКА МИТРОВИЦА

Милеуснић Миле Мара, 2 г., дијете, Српкиња, Косовска Митровица, Жажа. Убијена и бачена у јаму на Гргином бријегу 2. августа.

КОСТАЈНИЦА

Дамјановић Илије Ђуро, 33 г., сељак, Србин, Костајница, Живаја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Диклић Петра Милош, 44 г., сељак, Србин, Костајница, Стаза, Доњи Храстовац. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Диклић Никола, 37 г., сељак, Србин, Костајница, Доњи Храстовац. Убијен у логору Јадовно 6. августа.

Ђукић Никола, 50 г., сељак, Србин, Костајница, Стаза, Доњи Храстовац. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Јелић Николе Стојан, 56 г., сељак, Србин, Костајница, Стаза, Јасеновчани. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 6. августа.

Мачак Сава, сељак, Србин, Костајница, Живаја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Микић Јован, сељак, Србин, Костајница, Живаја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мишић Томислава Тешо, сељак, Србин, Костајница, Доњи Храстовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мраковић Душан, сељак, Србин, Костајница, Доњи Храстовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мрђа Јово, 34 г., сељак, Србин, Костајница, Доњи Храстовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мрђеновић Јован, 25 г., сељак, Србин, Костајница, Побрђани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мрђеновић Стево, 34 г., сељак, Србин, Костајница, Побрђани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Обрадовић Адама Марко, 43 г., сељак, Србин, Костајница, Горња Велешња. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Орељ Цвијо, 34 г., сељак, Србин, Костајница, Живаја. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Очигрија Бошко, 35 г., сељак, Србин, Костајница, Папићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Павковић Петра Бошко, 43 г., сељак, Србин, Костајница, Стаза, Папићи. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракић Милан, 26 г., сељак, Србин, Костајница, Костреши. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракић Милан, 35 г., сељак, Србин, Костајница, Доњи Храстовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Србљанин Трифун, 27 г., сељак, Србин, Костајница, Доњи Храстовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сужњевић Јанко, 35 г., сељак, Србин, Костајница, Доњи Храстовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сужњевић Владимира Јанко, 45 г., сељак, Србин, Костајница, Доњи Храстовац. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Халагић Милан, сељак, Србин, Костајница, Доњи Храстовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шебула Милана Никола, 25 г., Србин, Костајница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

КРИЖЕВЦИ

Бабић Павла Јово, 45 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковачки Побрђани. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балаћ Јово, 29 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бан Јове Данило, 43 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Крањевац. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 10. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бан Паје Јово, 27 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Крање-

вац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бан Јове Милан, 21 г., сељак, Србин, Крижевци, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 13. августа.

Бан Гаје Стево, 46 г., сељак, Србин, Крижевци, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Барешић Самојла Јово, 29 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Барешић Тадија, сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Реметинец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Беседић Васе Богдан, 43 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Беседић Богдана Јово, 20 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Беседић Васе Милутин, 21 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Божичковић Игнаца Ђуро, 43 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божичковић Ђуре Милан, 19 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Божовић Миленка Богдан, 23 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабрађи. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Божовић Николе Бранко, 31 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Божовић Јове Ђуро, 49 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабрађи. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Божовић Пере Никола, 31 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божовић Гаје Перо, 56 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божовић Николе Перо, 61 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божовић Ђуре Стево, 40 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабрађи. Ухапшен 23. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божовић Михајла Стево, 43 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабрађи. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Болковац Имбро, Хрват, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Бухсбаум ..., Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа заједно са женом и кћерком. Убијен у логору Јадовно.

Вајнбергер ..., Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа заједно са женом. Убијен у логору Јадовно.

Васиљевић Андрија, сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Брезовљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Видовић Михајло, сељак, Србин, Крижевци. Ухапшен у априлу. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Витановић Пере Богдан, 46 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Осијек. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Витановић Алексе Васо, 53 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Осијек. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Витановић Алексе Гајо, 55 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Осијек. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Витановић Пере Ђуро, 23 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Витановић Јово, 54 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабрађи. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Витановић Јосе Милко, 41 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Осијек. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Витановић Миливоја Петар, 51 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Осијек. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Вранковић Николе Стево, 54 г., сељак, Србин, Крижевци, Лудбрег, Беланово Село. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Вујић Срдије Богдан, 36 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Вујићи. Ухапшен 2. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујић Михајла Радован, 27 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Вујићи. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујић Ђуре Томо, 61 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Вујићи. Ухапшен 2. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујић Михајла Томо, 35 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Вујићи. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукичевић Пере Гајо, 36 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабрађи. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Вукичевић Томе Ђуро, 40 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Вукичевић Пере Јово, 36 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Вукојевић Ђуре Владимир, 42 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабрађи. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Вукојевић Томе Ђуро, 51 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Вукојевић Ђуре Милутин, 43 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабрађи. Ухапшен 23. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукојевић Милоша Стево, 49 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабрађи. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Вукојевић Пере Светозар, 38 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабрађи. Ухапшен 23. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуксан Милан, 34 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Стари Глог. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вулетић Милован, сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучевић Илије Перо, 56 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Гадеч Јефте Ђуро, 33 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачке Велике Сесвете. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Галовић Митра Пајо, 33 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је 2. августа пребачен у логор Јадовно и убијен.

Гапан Луке Милан, 37 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Голдбергер Вилко, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Голдбергер Драгутин, 47 г., Јеврејин, Крижевци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Голдбергер Јосип, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Голдшмит Лота, Јеврејка, Крижевци. Ухапшена 2. августа. Убијена у логору Јадовно.

Голдшмит Шандор, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Гросман Божо, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Гросман Самуел, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Грубић Адама Милан, 47 г., сељак, Србин, Крижевци, Војковац. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно 4. августа.

Грубић Васе Милан, 55 г., Србин, Крижевци, Војковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Даничић Јове Стево, 45 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Девић Ђуре Стево, 36 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 13. јула.

Добричић Николе Божо, 37 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је 2. августа пребачен у логор Јадовно и убијен.

Добричић Пере Ева, 31 г., сељанка, Српкиња, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Спроведена је 2. августа у логор Јадовно и убијена.

Добричић Никола, сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Добричић Паје Пајо, 50 г., ковач, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен 4. маја и спроведен у логор Даница, одакле је 12. јула пребачен у логор Јадовно и убијен.

Добричић Николе Самојло, 35 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је 2. августа пребачен у логор Јадовно и убијен.

Дојч ..., Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа заједно са женом. Спроведен у логор Јадовно и убијен.

Жила Гаје Никола, 45 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 10. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Зорчић Матије Душан, 38 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Иванић Милан, сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивошевић Петра Јосип, 38 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Брезовљани. Ухапшен 5. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанковић Раде Перо, 46 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковачке Мале Сесвете. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Кенде Наци, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Кларић ..., Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа заједно са женом и шурјакињом. Убијен у логору Јадовно.

Клисурић Ђуре Ђуро, 46 г., сељак, Србин, Крижевци, Војковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Колнер Ђуре Милан, 35 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Костадиновић Јове Томислав, 57 г., Србин, Крижевци, Клоштар Војаковачки. Убијен у логору Јадовно у августу.

Крајчиновић Гаје Милан, 35 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Побрђани. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Летина Вилима Јово, 33 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Вујићи. Ухапшен 2. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ловрић Милутин, сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандић Јове Гајо, 27 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Мандић Ђуре Перо, 54 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабраји. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Манислављић Трифун, токар, Србин, Крижевци. Убијен у логору Јадовно у августу.

Манојловић Раде Алекса, 49 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачке Велике Сесвете. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Манојловић Томе Марко, 60 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачке Велике Сесвете. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Манојловић Гаје Перо, 41 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Побрђани. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маргулит Милан, апотекар, Јеврејин, Крижевци. Убијен у логору Јадовно у августу.

Миладиновић Марка Милан, 31 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 13. јула.

Милетић Милоша Јосо, 57 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Побрђани. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миљановић Стево, 33 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Мирковић Милоша Гајо, 53 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирковић Павла Игнац, 30 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Мирковић Стеве Марко, 51 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Мирковић Гаје Ненад, 28 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирковић Стеве Никола, 53 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Мирковић Јове Триво, 56 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мисирача Стеве Ђуро, 51 г., Србин, Крижевци. Убијен у логору Јадовно у августу.

Момчиловић Симе Игњатије, 28 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 10. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мрвић Мрвоша Бранко, 19 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Мујакић Ђуро, 46 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно .

Наранчић Гаје Никола, 35 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 10. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Нојман Берта, 65 г., Јеврејка, Крижевци. Ухапшена 2. августа. Убијена у логору Јадовно.

Нојман Мијо, 77 г., Јевреји, Крижевци. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Никшић Бранко, 21 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 10. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Новаковић Пере Никола, 46 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Новковић Михајла Алекса, 37 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Новковић Томе Гајо, 57 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Новковић Миливоја Душан, 20 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Новковић Пере Миливој, 52 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Новковић Томе Милутин, 52 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Новковић Пере Никола, 50 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Новковић Јове Перо, 21 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Новковић Алексе Томо, 53 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Новковић Јове Томо, 59 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и

спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Павковић Ђуре Душан, 22 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Павковић Адама Ђуро, 43 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Павловић Стеве Милош, 35 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Вујићи. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Панић Милан, сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Полак Фрањо, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Влајко, 31 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 25. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Ђуре Душан, 32 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачке Велике Сесвете. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Поповић Перо, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Брезовљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Продановић Марко, сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно. Ухапшен 5. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Проних ..., Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Пшерхоф Алиса, Јеврејка, Крижевци. Ухапшена 2. августа. Убијена у логору Јадовно.

Пшерхоф Грета, Јеврејка, Крижевци. Ухапшена 2. августа. Убијена у логору Јадовно.

Пшерхоф Карл, 47 г., Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Пшерхоф Љуба, 47 г., Јеврејка, Крижевци. Ухапшена 2. августа. Убијена у логору Јадовно.

Пшерхоф Роберт, 55 г., Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Радановић Пере Божо, 40 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно 12. јула.

Радановић Васе Ђуро, 39 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен 20. маја и спроведен у логор Даница, одакле је 25. јула пребачен у логор Јадовно и убијен.

Радановић Стеве Ђуро, 34 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен 12. маја и спроведен у логор Даница, одакле је 2. августа пребачен у логор Јадовно и убијен.

Радановић Марка Јово, 29 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 2. августа пребачен у логор Јадовно и убијен.

Радановић Пере Јово, 33 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 12. јула пребачен у логор Јадовно и убијен.

Радановић Милан, сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радановић Николе Перо, 49 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је 2. августа пребачен у логор Јадовно и убијен.

Радановић Саво, 29 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен 20. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 4. јула пребачен у логор Јадовно и убијен.

Радановић Светозар, сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радивојчевић Вује Милан, 35 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Побрђани. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракић Павла Адам, 38 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Ракић Николе Гојко, 29 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Ракић Томе Гојко, 29 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Побрђани. Ухапшен 2. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракић Милка Игнац, 36 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Ракић Павла Илија, 56 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Ракић Ђуре Михајло, 31 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Ракијаш Николе Душан, 39 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ракијаш Никола, сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 2. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ракијаш Тоше Никола, 56 г., лугар, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 13. јула.

Ратковић Стеве Милан, 34 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачке Велике Сесвете. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Розенфелд Шаламуна Лујо, 20 г., Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Станчић Милорада Стево, 50 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 10. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стаповић Милована Никола, 27 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 10. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стаповић Митра Стево, 41 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стаповић Раде Стево, 46 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 10. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стибић Ђуро, 59 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Стјепановић Никола, сељак, Србин, Крижевци. Ухапшен у априлу. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Томић Стеве Милан, 41 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тумара Ђуре Аћим, 41 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 12. јула пребачен у логор Јадовно и убијен.

Тумара Стеве Аћим, 46 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је 2. августа пребачен у логор Јадовно и убијен.

Тумара Ђуре Гајо, 45 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је 2. августа пребачен у логор Јадовно и убијен.

Ханжек Н..., адвокат, Хрват, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Хирш Вилко, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Хирш Влатко, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Хирш Зденко, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 1. августа. Убијен у логору Јадовно.

Хиршл Божо, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Хиршл Вилим, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Цепидлака ..., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цетушић Стеве Гајо, 39 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Осијек. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Цетушић Стеве Драган, 36 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Осијек. Ухапшен 10. априла и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Црљеница Јандро, 56 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Црљеница Јандре Никола, 24 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац. Ухапшен 2. августа

и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Чавић Јове Стево, 49 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Чабраји. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јадовно. Убијен 4. августа.

Чопорда Милана Душан, 29 г., столар, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Брезовљани. Ухапшен 5. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чопорда Симе Јово, 41 г., Србин, Крижевци, Брезовљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чопорда Светозар, трговачки помоћник, Србин, Крижевци. Убијен у логору Јадовно у августу.

Чубра Божо, 32 г., Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Ковачевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чубра Гојка Милан, 35 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Чубра Марка Милан, 36 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је 10. јула пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чубра Рафаела Милан, 44 г., Србин, Крижевци, Царевдар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шајатовић Ђуре Игњатије, 42 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Побрђани. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шајатовић Николе Милош, 35 г., сељак, Србин, Крижевци, Војаковац, Војаковачки Побрђани. Ухапшен 28. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Швагоња Николе Емил, 43 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Швагоња Пере Емил, 42 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Крижевачки Краљевац. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шварц ..., штампар, Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Шварц Ирма, Јеврејка, Крижевци. Ухапшена 2. августа. Убијена у логору Јадовно.

Шенбаум ..., Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа заједно са женом и кћерком Вером. Убијен у логору Јадовно.

Шенбаум Вера, Јеврејка, Крижевци. Ухапшена 2. августа. Убијена у логору Јадовно.

Шиљак Марка Марко, 37 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно, Брезовљани. Ухапшен 5. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкомац Миле, 47 г., сељак, Србин, Крижевци, Свети Иван Жабно. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штраус ..., Јеврејин, Крижевци. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно

КУРШУМЛИЈА

Димовић Ђорђа Станко, 34 г., чиновник, Србин, Куршумлија, Иван Кула. Убијен у логору Слана 8. августа.

КУТИНА

Алтштетер Александар, Јеврејин, Кутина, Поповача. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Воркапић Матије Милош, 35 г., сељак, Србин, Кутина. Родом из Гојла. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучинић Петра Петар, 38 г., сељак, Србин, Кутина, Миклеушка. Ухапшен 12. маја. Спроведен у логор Даница 18. маја, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кранчевић Јове Душан, 32 г., сељак, Србин, Кутина. Родом из Српских Чаира. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Познановић Петра Драган, 29 г., сељак, Србин, Кутина. Родом из Крајишке Кутинице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радошевић Раде Мане, 59 г., сељак, Србин, Кутина. Родом из Плашког. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ЛИВНО

Бабић Дане, трговац, Србин, Ливно. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Видовић Урош, државни чиновник, Србин, Ливно. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зубић Крсто, предсједник суда, Србин, Ливно. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зубић Обренија, сељанка, Српкиња, Ливно. Ухапшена у јуну и са супругом спроведена у Госпић. Бачена у јаму крај логора Јадовно 22. јула.

Јовановић Ранко, трговац, Србин, Ливно. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Козомара Тодора Павле, 57 г., сељак, Србин, Ливно, Била. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кујунџић Милојко, сељак, Србин, Ливно. Ухапшен у јуну и заједно са женом и троје дјеце спроведен у Госпић. Бачен жив у јаму крај логора Јадовно 7. августа.

Марић Милојко, сељак, Србин, Ливно. Ухапшен почетком јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радека Веселинка, сељанка, Српкиња, Ливно. Ухапшена у јуну и са супругом спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Радека Раде, трговац, Србин, Ливно. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тошовић Јове Загорка, 43 г., сељанка, Српкиња, Ливно. Силована у логору Метајна и убијена у логору Слана 13. августа.

Тошовић Павла Загорка, 42 г., сељанка, Српкиња, Ливно. Убијена у логору Слана 13. августа.

ЛУДБРЕГ

Брнчић Николе Милош, 17 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Витановић Бранка Душан, 18 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врећица Пере Душан, 40 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђурашевић Томе Владо, 18 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђурашевић Милан, сељак, Србин, Лудбрег, Лудбрешки Иванец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђурашевић Јове Томо, 52 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагодић Томе Боривој, 22 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагодић Милка Веселин, 27 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагодић Милка Душан, 32 г., Србин, Лудбрег, Торчец Лудбрешки. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагодић Николе Душан, 32 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагодић Петра Михајло, 58 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагодић Николе Србослав, 27 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јагодић Које Томо, 42 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанковић Ђуре Милош, 25 г., Србин, Лудбрег, Селник. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Стеве Мијо, 39 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Србољуба Никола, 17 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Ђуре Петар, 38 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пре-

бачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Момира Светозар, 18 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Србољуба Стево, 20 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Ђуре Томо, 40 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лазић Стеве Никола, 33 г., сељак, Србин, Лудбрег, Болфан. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милошевић Никола, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петрић Томе Симо, 41 г., сељак, Србин, Лудбрег, Болфан. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Душана Велько, 21 г., Србин, Лудбрег, Торчец Лудбрешки. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Мије Душан, 43 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Радивоја Јово, 57 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Уроша Никола, 34 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Петра Србољуб-Српко, 45 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Мије Урош, 54 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Ђуре Владо, 39 г., сељак, Србин, Лудбрег, Болфан. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Томислава-Томе Ђуро, 46 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен 13. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Салаковић Тихомира Велько, 25 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Србљан Милош, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Милош, сељак, Србин, Лудбрег, Лудбрешки Иванец. Ухапшен 13. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цеман Јово, сељак, Србин, Лудбрег, Лудбрешки Иванец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Црљеница Ђуро, сељак, Србин, Лудбрег, Лудбрешки Иванец. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шешић Јово, 35 г., сељак, Србин, Лудбрег, Чуковец. Ухапшен 12. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ЉУБЉАНА

Просенц Франца Радован, 41 г., Словенац, Љубљана. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шешкар Драге Јанко, 41 г., Словенац, Љубљана, Томишељ. Убијен у логору Јадовно у августу.

ЉУБУШКИ

Витковић Ристе Радослав, 63 г., индустријалац, Србин, Љубушки. Убијен у логору Слана августу.

Докмановић Илије Милан, 54 г., Србин, Љубушки. Убијен у логору Слана 14. августа.

Драгичевић Владо, чиновник пореске управе, Србин, Љубушки. Ухапшен 25. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Зук Владо, чиновник, Србин, Љубушки. Ухапшен 25. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Зук Данило, чиновник пореске управе, Србин, Љубушки. Ухапшен 25. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јелић Ђорђе, ђак, Србин, Љубушки. Ухапшен 25. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јелић Светко, трговац, Србин, Љубушки. Ухапшен 25. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Црљеница ..., народни посланик, Србин, Љубушки. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Бачен жив у Шаранову јаму у јулу.

МАГЛАЈ

Скварица Лазара Жарко, 30 г., Србин, Маглај. Убијен у логору Слана 10. августа.

МАКАРСКА

Михаљевић Ивана Вид, 31 г., техничар дрварске струке, Хрват, Макарска, Игране. Члан КПЈ. Ухапшен у јулу. Убијен у логору Јадовно у јулу.

МАЛИ ЛОШИЊ

Косић Ивана Драгутин, 50 г., Хрват, Мали Лошињ, Водице. Члан КПЈ. Убијен у логору Слана 12. августа.

Косић Ивана Рудолф, 41 г., Хрват, Мали Лошињ, Водице. Члан КПЈ. Убијен у логору Слана 12. августа.

МАРИБОР

Барта Леополд, 70 г., Словенац, Марибор. Убијен у логору Јадовно 8. августа.

Мајерхофер Александра Павао, 29 г., Јеврејин, Марибор. Убијен у логору Јадовно у августу.

МОДРИЧА

Антонић Петра Милош, 43 г., Србин, Модрича. Убијен у логору Јадовно у августу.

Михичић Јове Ристо, 35 г., Србин, Модрича. Убијен у логору Јадовно у августу.

МОСТАР

Ајваз Марка Љубо, 34 г., бравар, Србин, Мостар. Члан КПЈ. Ухапшен 19. јула и затворен у школу „Краљица Марија“, затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Ајваз Марка Милан, 27 г., радник у творници дувана, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Алберт Гавре Перо, 36 г., чиновник, Јеврејин, Ухапшен 21. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Андрић Николе Максим, 29 г., машиновођа, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Сутрадан спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Анђелопољ Николе Атанасије, 24 г., војни мајстор, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 7. августа. Убијен у логору Јадовно.

Анђелопољ Атанасија Мирко, 24 г., наредник, Србин, Мостар. Ухапшен 31. јула и затворен у школу „Краљица Марија“, затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Бачен у јаму крај логора Јадовно17. августа.

Антељ Јелка, 50 г., домаћица, Српкиња, Мостар. Ухапшена 20. јула. Спроведена у Госпић 22. јула. Убијена у логору Јадовно почетком августа.

Антељ Јово, 43 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Антељ Тодора Милан, 53 г., машиновођа, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица. Након седам дана пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Антељ Јове Никола, 31 г., надгледник на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Антељ Перо, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Антељ Ристо, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Арсен Спасоје Данило, 30 г., трговац, Србин, Мостар. Родом из Велићана. Спроведен у Госпић 23. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Аћимовић Обрен, сељак, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бајевић Мирка Милан, 17 г., трговачки помоћник, Србин, Мостар. Ухапшен 29. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бајић Илије Жарко, 19 г., трговачки помоћник, Србин, Мостар. Родом из Дувна (Билећа). Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Бајић Илије Здравко, 16 г., ђак, Србин, Мостар. Родом из Чапљине. Затворен у школу „Краљица Марија“, затим спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Барбарез Душана Доброслав, 20 г., трговачки помоћник, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Барбарез Лазара Душан, 51 г., бријач, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Барбарез Лазара Милан, 40 г., службеник, Србин, Мостар. Ухапшен 28. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Барзета Симе Ристо, 45 г., ковач на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 6. августа и заједно с породицом спроведен у Госпић Убијен у логору Јадовно.

Батинић Пере Јово, 62 г., Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Башић Шћепе Илија, 40 г., влаковођа, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Башић Илије Шћепо, 58 г., контролор у творници дувана, Србин, Мостар. Рођен у Талежу (Требиње). Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Беловић Анђелка Анђелина, 11 г., дијете, Српкиња, Мостар. Убијена у логору Јадовно у августу.

Беловић Стојана Анђелко, 45 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 28. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Беловић Обрена Гоша, 30 г., домаћица, Српкиња, Мостар. Убијена у логору Јадовно у августу.

Беловић Анђелка Љубица, 6 г., дијете, Српкиња, Мостар. Убијена у логору Јадовно у августу.

Беловић Анђелка Милева, 8 г., дијете, Српкиња, Мостар. Убијена у логору Јадовно у августу.

Беловић Анђелка Наталија, 9 г., дијете, Српкиња, Мостар. Убијена у логору Јадовно у августу.

Беловић Стојана Павле, 45 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Берак Илије Ђорђе, 36 г., Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Билић Миће Боривој, 40 г., жељезничар, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Билић Димитрије, чиновник, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Билић Ристе Михајло, 37 г., правник, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бјелица Војин, трговац, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бјелица Благоја Јован, 44 г., служитељ у учитељској школи, Србин, Мостар. Родом из Дабра (Столац). Ухапшен 31. јула и затворен у школу „Краљица Марија“, затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Бјелица Никола, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бјелица Петар, 30 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 30. јула и затворен у школу „Краљица Марија“, затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Богдановић Цвијета, 57 г., домаћица, Српкиња, Мостар. Ухапшена 2. августа и спроведена у логор Јабланица. Пребачена у Госпић 9. августа. Убијена у логору Јадовно.

Богдановић Бошка Слободан, 22 г., студент, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Божић Милан, радник, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Божовић Јована Душан, 21 г., Србин, Мостар. Родом из Улциња. Ухапшен 31. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Борозан Стојана Гојко, 15 г., ђак, Србин, Мостар. Бачен у Шаранову јаму у августу.

Борозан Ђуре Данило, 32 г., Србин, Мостар. Бачен у Шаранову јаму у августу.

Борозан Ђуре Драган, 13 г., ђак, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Борозан Душан, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Борозан Стеве Јово, 60 г., пензионер, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Борозан Ђуре Лазо, 16 г., ђак, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Борозан Мијо, 44 г., Србин, Мостар. Бачен у Шаранову јаму у августу.

Борозан Ристе Михо, 55 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Борозан Симе Радослав, 46 г., машиновођа, Србин, Мостар. Ухапшен 19. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Након два дана спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Борозан Симо, радник, Србин, Мостар. Ухапшен 31. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Борозан Шћепана Симо, 45 г., радник на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 26. јула и затворен у школу „Краљица Марија“, затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Борозан Тодора Урош, 44 г., Србин, Мостар. Бачен у Шаранову јаму у августу.

Бошковић Ристе Шћепан, 61 г., Србин, Мостар. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Бошњак Саве Владо, 51 г., послужитель код среског суда, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа. Сутрадан спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бошњак Николе Крсто, 33 г., возовођа, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Буквић Луке Душан, 28 г., машиновођа, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Буквић Пере Мирко, 21 г., бријач, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Буквић Трифка Недељко, 20 г., студент, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Буквић Јована Перо, 65 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Буквић Симеон-Симо, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Буквић Трифко, гостионичар, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Буха Ристе Симо, 36 г., кафецијa, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 12. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Буха Вуле Стојан, 30 г., службеник, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вановић Митра Марко, 57 г., сељак, Србин, Мостар. Ухапшен 26. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вановић Јове Митар, 34 г., механичар, Србин, Мостар. Члан КПЈ. Ухапшен 26. јула. Сутрадан спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Васиљевић Тодора Васо, 38 г., гостионичар, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Васиљевић Ристе Данило, 54 г., геометар, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Васиљевић Данила Ђуро, 35 г., официр, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Васиљевић Пере Миливој, 49 г., трговац, Србин, Мостар. Затворен у школу „Краљица Марија“, затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Влахбеговић Јове Љубо, 41 г., електричар, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Влахбеговић Љубе Милан, 17 г., ђак, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Влахбеговић Душана Славко, 22 г., службеник, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Војтецки Ђорђе, 27 г., аутомеханичар, Србин, Мостар. Ухапшен у јулу. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вујиновић Ђуре Анђелко, 34 г., Србин, Мостар, Раштани. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Вујиновић Ђуре Шпиро, 44 г., Србин, Мостар, Раштани. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Вукојевић Милутина Боса, 31 г., Српкиња, Мостар. Бачена у јаму Бадањ у августу.

Вуковић Николе Жарко, 43 г., мајстор, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула. Спроведен у Госпић 23. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Вуковић Милоша Љубо, 38 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 31. јула и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Вуковић Томе Саво, 51 г., трговац, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Вуковић Томе Томо, 55 г., рудар, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вукосав ..., Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вукосав Светозар, Србин, Мостар. Ухапшен 18. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Вулић Гаврило, 65 г., Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вулић Гаврила Душан, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вулић Душана Миодраг, 14 г., дијете, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вучетић Вукана Недјељко, 30 г., службеник у ложионици, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Вучковић Пеке Ђорђе, 34 г., машиновођа, Србин, Мостар. Ухапшен 16. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен 21. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вучковић Пеке Љубомир, 22 г., шофер – бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 16. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен 21. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вучковић Гаје Пеко, 75 г., пензионер, Србин, Мостар. Ухапшен 16. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен 21. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вучковић Перо, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Гамбелић Илије Видак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ганихебић Илије Видак, 41 г., лимар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гачић Пере Владо, 41 г., машиновођа, Србин, Мостар. Рођен у Житомислићу. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гачић Милана Десимир, 29 г., грађевински инжењер, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Гачић Милана Љубомир, 26 г., грађевински техничар, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Гачић Милан, 56 г., грађевински подузетник, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Гачић Сава, сељак, Србин, Мостар. Рођен у Житомислићу. Ухапшен 20. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гачић Пере Саво, 30 г., машиновођа, Србин, Мостар. Рођен у Житомислићу. Ухапшен 2. августа и затворен у школу „Краљица Марија“, затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Гачић Трифко, 46 г., ложач на жељезници, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гигић Имшира Имшир, 55 г., месар, Муслиман, Мостар. Члан КПЈ. Ухапшен 16. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Пребачен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Глоговац Лазо, трговац, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глоговац Спасо, 38 г., кројач, Србин, Мостар. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глоговац Јована Спасоје, 40 г., кројач, Србин, Мостар. Рођен у Невесињу. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Голо Шћепана Александар, 21 г., службеник, Србин, Мостар. Ухапшен 31. јула и затворен у школу „Краљица Марија", затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Голо Јована Шћепан, 44 г., машиновођа, Србин, Мостар. Ухапшен 30. јула и затворен у школу „Краљица Марија". Након два дана спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Голубовић Дејан, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Голубовић Лазо, сељак, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Голубовић Рајко, сељак, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Граховац Пере Видак, 52 г., подворник, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и затворен у школу „Краљица Марија", затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно 9. августа.

Граховац Ристе Никола, 15 г., ђак, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Граховац Андрије Петар, 38 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Граховац Андрије Ристо, 51 г., рудар, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Грковић Бранко, пензионер, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гуровић Тодора Урош, 49 г., возовођа, Србин, Мостар. Ухапшен 19. јула и затворен у школу „Краљица Марија". Након два дана спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Гутић Спасоја Ђоко, 26 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гутић Мирко, Србин, Мостар. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гутић Радован, Србин, Мостар. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дабић Ђорђе, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дабић Милинко, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дабић Нико, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дабић Симо, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дабовић Ђуре Никола, 52 г., радник, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дакић Ђорђа Анђелко, 22 г., лимар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и затворен у школу „Краљица Марија". Исте ноћи је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Даничић Радислава Чедомир, 40 г., кројач, Србин, Мостар. Ухапшен 30. јула и спроведен у Јабланицу, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Делић Јанка Ристо, 34 г., машиновођа, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у Јабланицу. Сутрадан пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Диздаревић Хасана Мехо, 52 г., рудар, Муслиман, Мостар. Ухапшен у јулу и затворен у школу „Краљица Марија", одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Димитријевић Илије Васо, 61 г., музичар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Димитријевић Васе Јово, 17 г., музичар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дожић Пере Богољуб, 18 г., ђак, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дошло Томе Данило, 45 г., ложач, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и затворен у школу „Краљица Марија", затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Драговић Андрије Видоје, 41 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 29. јула. Пребачен у Госпић 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Драшковић Новака Благоје, 29 г., лимар, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и затворен у школу „Краљица Марија“, затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Драшковић Новака Никола, 31 г., лимар, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дурсум Тодора Ристо, 60 г., пензионер, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђедовић Благоја Велимир-Вељко, 29 г., телеграфист, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Ђедовић Благоја Петар, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђерић Спасоја Дамјан, 40 г., Србин, Мостар. Ухапшен у јулу и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен 31. јула у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Жажа Петра Ђорђе, 44 г., Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зелен Јове Лазар, ханџија, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зеленовић Марко, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зеленовић Перса, Српкиња, Мостар. Спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Зеленовић Предраг, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зеленовић Савета, Српкиња, Мостар. Спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Зуровац Данило, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зуровац Јове Драган, 59 г., гостионичар, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зуровац Јове Драган, 67 г., стражар у руднику, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Зуровац Драгана Душан, 32 г., учитељ, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Зуровац Јована Љубо, 40 г., машиновођа,, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и затворен у школу „Краљица Марија“. Сутрадан спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Зуровац Лазара Марко, 56 г., радник, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ивеља Живко, Србин, Мостар. Ухапшен 26. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивковић Ђоке Душан, 36 г., радник, Србин, Мостар. Спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ивковић Мирко, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивковић Раде, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Обрада Алекса, 51 г., Србин, Мостар. Ухапшен 26. јула. Пребачен у Госпић 27. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Илић Лазара Васо, 56 г., радник у радионици жељезничке станице, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јањић Марка Василије, 23 г., студент права, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Јањић Луке Душан, 58 г., жељезничар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јањић Пере Ђорђе, 20 г., Србин, Мостар, Горанци. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Јањић Уроша Јово, 30 г., жељезничар, ложач, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јањић Љубомир, учитељ, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јањић Марка Љубомир, 26 г., браварски мајстор, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Јањић Лазара Марко, 37 г., машиновођа, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. авгу-

ста пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јањић Стојана Милош, 46 г., машиновођа, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Јањић Јеремије Перо, 61 г., Србин, Мостар, Горанци. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Јањић Стојан, 32 г., радник у ложионици, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јањић Лазара Стојан, 41 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 19. јула. Спроведен у Госпић 23. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Јањић Шћепе Стојан, 38 г., Србин, Мостар, Горанци. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Јањић Јове Урош, 56 г., жељезничар, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Јевтић Данило, 31 г., службеник, Србин, Мостар. Ухапшен у јулу и затворен у Усташки дом у Мостару, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Јегдић Тодора Бошко, 25 г., послужитель цркве у Мостару, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јегдић Тодора Видак, 30 г., Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелачић Ристе Велько, 44 г., лијечник, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула и затворен у школу „Краљица Марија". Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Јефтић Доброслав, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовановић Анђелко, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовановић Трифка Глишо, 30 г., конобар, Србин, Мостар. Родом из Ужица. Ухапшен 21. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Јовановић Ђорђе, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовановић Трифка Милорад, 51 г., гостионичар, Србин, Мостар. Родом из Ужица. Ухапшен 21. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Јокановић Шћепе Васо, 37 г., Србин, Мостар, Мало Поље. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Јурше А. Петар, 43 г., столар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кадијевић Милан, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кадијевић Миле, трговац, Србин, Мостар. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кадијевић Милош, трговачки заступник, Србин, Мостар. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кадијевић Ристе Урош, 35 г., трговац, Србин, Мостар. Ухапшен 26. јула и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Каличин Васе Константин-Коста, 33 г., столар, Србин, Мостар. Члан КПЈ. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Капетановић Салка Хајрудин, 18 г., Муслиман, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Капор Васо, Србин, Мостар. Родом из Малог Поља. Ухапшен 4. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Капор Луке Лазар, 29 г., трговац, Србин, Мостар. Рођен у Малом Пољу. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Капор Јове Милан, 51 г., кројач, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Каран Петра Божидар, 43 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Каран Тодора Божо, 30 г., бравар на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 31. јула и затворен у школу „Краљица Марија", затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Каран Божидара Бранко, 18 г., ђак осмог разреда гимназије, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Каришик Милан, 40 г., зидар, Србин, Мостар. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Катица Салиха Хајрудин, 20 г., бравар, Муслиман, Мостар. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Кисић Ђорђа Михајло, 45 г., Србин, Мостар. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Кнежевић Луке Јефто, 53 г., Србин, Мостар. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Ковач Ђуре Гаврило, 46 г., зидар, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Ковачевић Петра Владимир, 22 г., учитељ, Србин, Мостар. Члан СКОЈ-а. Ухапшен 30. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ковачевић Ђорђа Дамјан, 34 г., столар, Србин, Мостар. Ухапшен 19. јула и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Ковачевић Данило, Србин, Мостар. Ухапшен 19. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Ковачевић Ђуре Драган, 49 г., кафеција, Србин, Мостар. Ухапшен 30. јула и затворен у школу „Краљица Марија“, затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ковачевић Васе Јово, Србин, Мостар. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Ковачевић Матија-Мато, рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Ковачевић Мирко, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Николе Недељко, 39 г., возовођа, Србин, Мостар. Ухапшен 27. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ковачевић Луке Никола, 35 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и затворен у школу „Краљица Марија“, одакле је спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Ковачевић Николе Петар, 63 г., зидар, Србин, Мостар. Ухапшен 30. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ковачевић Тодора Ристо, 52 г., државни мајстор, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Ковачевић Николе Стево, 34 г., кројач, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и затворен у школу „Краљица Марија“. Сљедећег дана спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Козомара Павла Ратко, 22 г., студент, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Којо Николе Владислав, 52 г., службеник, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Којо Ристе Ристо, 56 г., лимар, Србин, Мостар. Спроведен 2. августа са жељезничке станице у Мостару у школу „Краљица Марија“. Исте вечери пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кокотовић Илија, 26 г., Србин, Мостар. Ухапшен 23. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Кокотовић Недељко, 26 г., чиновник, Србин, Мостар. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Коломара Тодора Павле, 56 г., школски надзорник, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Костић Милутина Цвјетко, 34 г., мајстор при војсци, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Краљевић Тодора Јово, 44 г., кондуктер на жељезници, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Сутрадан пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Красуља Станка Бранко, 28 г., наредник, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Крзман Симе Никола, 27 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Крзман Тодора Спасе, 42 г., Србин, Мостар, Раштани. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Крстовић Радослав, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Круљ Ђорђа Владимир, 48 г., сајџија, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у

логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Круљ Лазе Гојко, 18 г., занатлија, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Круљ Милана Момир, 29 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 31. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је 2. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кудуз Алексе Данило, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кудуз Алексе Мирко, 37 г., трговац, Србин, Мостар. Родом из Пољица (Требиње). Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кујић Антонија Владимир, 43 г., кројач, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кујић Атанасија Светозар, 43 г., златар, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кујунџић Ристе Љубомир, 36 г., службеник, Србин, Мостар. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кулицан Војислав, 50 г., ложач, Србин, Мостар. Родом из Залоке. Ухапшен 1. августа. Сутрадан пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кулицан Митра Јово, 27 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 31. јула и затворен у школу „Краљица Марија". Пребачен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Кулицан Николе Лазо, 55 г., сељак, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кулицан Николе Милан, 58 г., радник на железници, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кусала Ђуре Душан, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кусала Јове Лука, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лажетић Ђорђе, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Драгутина Симо, 38 г., писар на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 8. августа. Сутрадан спроведен у Госпић. Бачен у јаму Бадањ.

Лежаја Тодора Ненад, 20 г., радник, Србин, Мостар. Рођен на Корчули. Ухапшен 31. јула и затворен у школу „Краљица Марија". Спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Љепава Шћепана Ристо, 55 г., чувар у окружном затвору, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јуна и спроведен у усташку полицију, затим у школу „Краљица Марија". Након неколико дана пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Леовац Новака Бранко, 34 г., учитељ, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен 22. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Лечић Ристо, сељак, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лукић Боривоја Светозар, 32 г., столар, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Љољић Ристе Десимир-Деско, 42 г., гостионичар, Србин, Мостар. Ухапшен 30. јула и затворен у школу „Краљица Марија". Спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Љољић Ристе Љубомир, 26 г., кројач, Србин, Мостар. Ухапшен 30. јула и затворен у школу „Краљица Марија". Спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Љољић Ристо, 64 г., Србин, Мостар. Ухапшен 30. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Малић Анђелка, Српкиња, Мостар. Спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Малић Драгиња, Српкиња, Мостар. Спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Малић Драго, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Малић Загорка, Српкиња, Мостар. Спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Малић Мила, Српкиња, Мостар. Ухапшена са четворо дјеце и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Манделбаум Оскар, 33 г., чиновник, Јеврејин, Мостар. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Манделбаум Сигмунда Хенрик, 28 г., бријач, Јеврејин, Мостар. Рођен у Невесињу. Ухапшен 19. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Мандић Вукан, гостионичар, Србин, Мостар. Ухапшен 16. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мандрапа Петра Бранко, 43 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Марић Јове Бранко, 48 г., капетан прве класе, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула. Сутрадан спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Марковић Жарко, 20 г., Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Бачен у јаму Бадањ 8. августа.

Мастиловић Спасоје Стеван, 55 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу

Матковић Јове Спасе, 44 г., Србин, Мостар, Богодол. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Матковић Лазе Стојан, 21 г., Србин, Мостар, Богодол. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Медан Луке Велько, 34 г., бравар на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Медан Луке Момир, 30 г., лимар на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Месаровић Милан, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у Башким Оштаријама 17. августа.

Микић Симе Милан, 37 г., шеф жељезничке станице, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Микичић Даринка, Српкиња, Мостар. Родом из Модриче. Спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Милетић Јове Раде, 38 г., књижар, Србин, Мостар. Ухапшен 26. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миливојевић Влајко, 28 г., Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миливојевић Богдана Сава, 33 г., шофер, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Миличевић Ристо, 53 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 9. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Милушић Ристе Милан, 58 г., трговац, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у Башким Оштаријама 17. августа.

Миљанић Обрена Душан, 17 г., ђак, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Пребачен 23. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Миљат Трифка Милан, 36 г., службеник на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Миљевић Јово, 63 г., Србин, Мостар. Ухапшен 16. јула. Пребачен у Госпић 20. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Миљевић Михајло, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мисита Гојко, Србин, Мостар. Ухапшен 31. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Мискин Миће Милан, 49 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 17. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Михајловић Ристе Бранко, 55 г., лимар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мичевић Данило, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мичевић Душан, рударски предрадник, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мичевић Јове Ђорђе, 46 г., радник у фабрици дувана, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и затворен у школу „Краљица Марија“. Након три дана спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мичевић Марко, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Мичевић Митра Милан, 33 г., Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мичевић Миле Никола, 45 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Мичевић Митра Никола, 32 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мишановић Николе Дејан, 47 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мишковић Петра Велимир, 65 г., службеник, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Митриновић Тихомир, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мркић Бранко, 20 г., Србин, Мостар. Ухапшен 23. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Мркић Илије Михајло, 41 г., бравар, Србин, Мостар. Родом из Докмановића. Ухапшен 21. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Пребачен 23. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Муратовић Максим, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мучибабић Јове Милан, 20 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Неић Олга, апотекарка, Српкиња, Мостар. Ухапшена 2. августа и спроведена у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у августу.

Ножица Саве Михајло, 34 г., пилот, Србин, Мостар. Ухапшен 5. августа и спроведен у Госпић. Убијен у Башким Оштаријама 17. августа.

Орловић Чедо, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Павић Ристе Драшко, 41 г., жељезничар, Србин, Мостар. Ухапшен 16. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Палавестра Ђуре Душан, 52 г., стражар у ложионици, Србин, Мостар. Ухапшен 23. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Пантић Игњат, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пантић Панто, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Папо Гавре Алберт, Јеврејин, Мостар. Ухапшен 16. јуна. Спроведен у Госпић 20. јула. Убијен у логору Јадовно 28. јула.

Пејановић Лазе Драган, 40 г., бравар у руднику, Србин, Мостар. Спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно половином августа.

Пејановић Ђорђе, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић 23. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Пејновић Перо, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петковић Луке Марко, 54 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Петковић Јове Рајко, 32 г., службеник, Србин, Мостар. Ухапшен 30. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Петрић Ђорђа Јово, 53 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Петрић Пере Чедомир, 33 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пеш Ристе Јово, 33 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пичета Илије Васо, 51 г., кочијаш, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пичета Ђуро, десетар пруге, Србин, Мостар. Ухапшен 26. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Пичета Ристе Ђуро, 46 г., службеник на жељезници, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица. Након седам дана пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пјешчић Ђуре Милан, 41 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица. Након седам дана пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Појужина Јове Васо, 41 г., Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула. Сутрадан спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Покрајчић Душан, 38 г., машиновођа, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Прљета Вука Ђорђе, 54 г., ложач, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Прљета Ђорђа Лазо, 27 г., ложач, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Прљета Раде, жељезничар, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пујић Симе Саво, 54 г., жандармеријски наредник, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пујић Стево, 34 г., бравар, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пуцарић Ђорђа Душан, 37 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и затворен у школу „Краљица Марија“. Након седам дана спроведен у логор Јабланица, одакле је 15. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пуцарић Ђорђа Стево, 39 г., мајстор, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радић Николе Љубо, 40 г., контролор у творници дувана, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радојчић Јефте Данило, 37 г., чиновник, Србин, Мостар. Родом из Гацка. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радуловић Тодора Благоје, 25 г., трговац, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радуловић Ристе Данило, 38 г., радник на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 31. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радуловић Стојана Милан, бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 19. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Рајковић Стевана Милан, 38 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Рачић Ђуро, сељак, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рачић Јове Лука, 60 г., столар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Рељин Алексе Јово, 55 г., надзорник жељезница, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Рељић Алексе Михајло, 51 г., вулканизер, Србин, Мостар. Родом из Добоја. Ухапшен 28. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Реповић Јово, 32 г., Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Реповић Видака Јово, 44 г., предрадник у ложионици, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ресановић Анка, Српкиња, Мостар. Спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Ресановић Ђорђе, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ресановић Лазо, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ресановић Србољуб, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Николе Божо, 34 г., радник, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно 18. јула.

Савић Драгољуба Василије, 18 г., ђак, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Савић Данила Васо, 33 г., кочничар на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Савић Јове Драгољуб, 51 г., порески благајник, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Савић Блаже Душко, благајник у пореској управи, Србин, Мостар. Ухапшен 16. јула и

затворен у школу „Краљица Марија“. Пребачен у Госпић 20. јула. Убијен у логору Јадовно.

Савић Саве Јанко, 34 г., Србин, Мостар, Раштани. Убијен у логору Јадовно у августу.

Савић Ристе Милан, 30 г., Србин, Мостар, Раштани. Убијен у логору Јадовно у августу.

Савић Спасоја Шћепо, 37 г., Србин, Мостар, Раштани. Убијен у логору Јадовно у августу.

Салатић Николе Василије, 48 г., кројач, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Самарџић Саве Алекса, 62 г., муфтар, Србин, Мостар. Ухапшен 16. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Пребачен у Госпић 21. јула. Убијен у логору Јадовно.

Самарџић Ристе Бошко, 50 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула. Спроведен 23. јула у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Самарџић Ристе Бошко, 28 г., рудар, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Самарџић Ристе Ђорђе, 50 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Самарџић Алексе Саво, 17 г., бојација, Србин, Мостар. Ухапшен 16. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Пребачен у Госпић 21. јула. Убијен у логору Јадовно.

Сворцан Спасоје, 48 г., Србин, Мостар. Ухапшен 6. августа. Спроведен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Сворцан Спасоја Томо, 22 г., бравар на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 6. августа. Спроведен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

Седларика Томо, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Семиз Василија Саво, 42 г., гостионичар, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Сутрадан спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Силић Милан, 31 г., службеник, Србин, Мостар. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Симић Николе Веселин, 30 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Симић Симе Максим, 43 г., Србин, Мостар, Житомислић. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Скочајић Лазе Недјелько, 18 г., Србин, Мостар, Благај. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Слијепчевић Лазара Ранко, 39 г., машиновођа, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Сокнић Божо, радник, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сокнић Ристе Крсто, 40 г., радник у фабрици дувана, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 8. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Сорајић Димитрија Страјко, 34 г., службеник, Србин, Мостар. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Сорзић Вељка Васко, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сорзић Вељко, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Спахић Јована Душан, 35 г., служитељ у учитељској школи, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Спремо Јово, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Спремо Неђо, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Србић Јове Милан, 36 г., столар, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен у Госпић 23. јула. Убијен у логору Јадовно.

Србић Риста, 60 г., пензионерка, Српкиња, Мостар. Ухапшена 22. јула и затворена у школу „Краљица Марија“. Пребачена у Госпић 23. јула. Убијена у логору Јадовно крајем јула.

Србић Милана Славко, 8 г., дијете, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен у Госпић 23. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Срна Ристе Милан-Миле, 18 г., научник у руднику, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Срна Јове Ристо, 47 г., рударски радник, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Стајић Јанко, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станић Ђуре Данило, 28 г., радник у фабрици дувана, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Станојевић Гојка Стево, 65 г., пензионер, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Страхиња Ђорђа Вукосав, 35 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Судар Луке Гојко, 43 г., ложач, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Судар Луке Данило, 31 г., машиновођа, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Судар Николе Марко, 54 г., жељезничар, Србин, Мостар. Ухапшен 31. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Судар Мирка Перо, 21 г., бравар, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Сушић Раде Радован, 35 г., ложач, Србин, Мостар. Ухапшен 30. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Телебак Милан, ложач, Србин, Мостар. Ухапшен 30. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Терзић Симе Драгутин, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Терзић Ђуре Илија, 32 г., радник на жељезници, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Терзић Симо, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тошић Пере Васо, 36 г., бравар, Србин, Мостар. Члан КПЈ од 1925. Предат усташама у логору Лепоглава у априлу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тошић Пере Шпиро, 43 г., возовођа, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тришко Саве Љубенко, 73 г., Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Трифковић Лазара Бранко, 27 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен у јулу. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Трифковић Миће Душан, 46 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен у јулу. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Тркуља Ристе Петар, 37 г., токар на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Тупоња Ђорђа Бранко, 38 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 19. јула. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Турањанин Ристе Саво, 41 г., тесар, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ћирић Јове Бранко, 38 г., капетан, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Ћирић Ристе Шћепо, 51 г., службеник, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у логор Јабланица, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Ћорлија Косте Благоје, 41 г., Србин, Мостар. Убијен у логору Слана у августу.

Ћорлука Драгана Мирко, 30 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула. Пребачен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Унковић Симе Лазо, 35 г., службеник, Србин, Мостар, Раштани. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Хамовић Јове Ристо, 40 г., магационер, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица. Након седам дана пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Хатића Хајрудин, 18 г., Муслиман, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хубана Ристе Ђорђе, 51 г., кројач, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Хубана Ристе Милан, 46 г., грађевински мајстор, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Хурилић Милан, 55 г., Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Хусало Лука, кројач, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Црногорац Уроша Данило, 22 г., ђак, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Црногорац Уроша Ђорђе, 24 г., механичар, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Црногорац Ристе Перо, бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Црногорац Мићана Урош, 60 г., пензионер, Србин, Мостар. Ухапшен 3. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чалија Стојана Боро, 36 г., кројач, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чворо Митар, радник на жељезници, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чворо Петар, финанс, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чекрлија Ђуре Урош, 55 г., радник, Србин, Мостар. Ухапшен 2. августа и затворен у школу „Краљица Марија“. Исте вечери спроведен у логор Јабланица, одакле је након седам дана пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чешљар Светислава Љубомир, 31 г., шумски инжењер, Србин, Мостар. Родом из Осијека. Ухапшен у јулу и затворен у мостарску гимназију. Спроведен у Јабланицу, одакле је 3. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Човић Симе Милош, 38 г., кочничар, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица. Сутрадан пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чокорило Луке Душан, 28 г., бравар на жељезници, Србин, Мостар. Ухапшен 1. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чокорило Петра Ристо, 34 г., Србин, Мостар. Убијен у логору Слана августу.

Чушковић Илије Милан, 37 г., обућар, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шабић Хусе Мехмед, 37 г., Муслиман, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шаин Ристе Анђелко, 17 г., Србин, Мостар. Убијен 30. јула код Башких Оштарија.

Шаин Јованка, Српкиња, Мостар. Спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Шаин Милан, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шаин Миланка, Српкиња, Мостар. Спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Шаин Пере Ристо, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шантић Ђорђа Јашо, 30 г., бравар на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 21. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Шаротић Џафера Џемал, 19 г., радник, Муслиман, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шеаковић Мехо, Муслиман, Мостар. Рођен у Гацку. Ухапшен 16. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Шиљеговић Раде Обрад, 40 г., радник на жељезничкој станици, Србин, Мостар. Ухапшен 27. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шиповац Душан, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шиповац Ристе Славко, 32 г., бравар, Србин, Мостар. Ухапшен 22. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Пребачен у Госпић 23. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шиповац Ристе Томо, 28 г., електричар, Србин, Мостар. Ухапшен у Сарајеву и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкоро Душана Владо, 48 г., ложач, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула и затворен у школу „Краљица Марија“. Пребачен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Шкоро Владе Влатко, Србин, Мостар. Ухапшен у Сарајеву и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкоро Николе Марко, 29 г., службеник, Србин, Мостар. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шкоро Које Симо, 51 г., службеник, Србин, Мостар. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Шотра Тодора Милош, 54 г., пекарски радник, Србин, Мостар. Спроведен у Госпић 3. августа. Убијен у логору Јадовно.

Шпаравало Тодора Жарко, 44 г., машиновођа, Србин, Мостар. Ухапшен 20. јула и затворен у школу „Краљица Марија". Након два дана пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно почетком августа.

Шупљеглав Лазе Милорад, 22 г., учитељ, Србин, Мостар. Родом из Поклечана (Посушје). Ухапшен 21. јула и затворен у школу „Краљица Марија". Пребачен 22. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шупљеглав Ђорђа Рајко, пиљар, Србин, Мостар. Родом из Лакишевина. Ухапшен 2. августа и спроведен у логор Јабланица, одакле је 9. августа пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шупљеглав Лазе Светозар, 20 г., студент медицине, Србин, Мостар. Рођен у Клобуку (Љубушки). Ухапшен 31. јула и затворен у школу „Краљица Марија", затим спроведен у логор Јабланица. Пребачен у Госпић 9. августа. Убијен у логору Јадовно.

МУРСКА СОБОТА

Борош Бене Золтан, 19 г., Словенац, Мурска Собота. Убијен у логору Госпић у августу.

Борош Бене Игнац, 18 г., Словенац, Мурска Собота. Убијен у логору Госпић у августу.

НАШИЦЕ

Алексић Гавре Никола, 36 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бакић Павла Љубоје, 33 г., Србин, Нашице, Сушине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бакић Павла Максим, 35 г., Србин, Нашице, Сушине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божиновић Љубисав, 32 г., бријач, Србин, Нашице, Цаптеновци. Ухапшен 13. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божић Томо, сељак, Србин, Нашице, Ораховица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бошњак Васе Васо, 38 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци, Славонске Баре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бошњак Васе Јово, 29 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци, Славонске Баре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Видовић Луке Младен, 28 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци, Кутови. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујановић Јеврема Јово, 33 г., сељак, Србин, Нашице, Црнац, Суха Млака. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Дамјана Јово, 31 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Суха Млака. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гријес Самуела Ервин, 28 г., Јеврејин, Нашице. Убијен у логору Слана јулу.

Даничић Бићо, сељак, Србин, Нашице, Ораховица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Делић Ђуре Миле, 43 г., радник, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Делић Вучена Милош, 50 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Родом из Личког Села. Убијен у логору Јадовно у августу.

Достић Паве Бранко, 34 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Достић Пантелије Јово, 35 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Павла Перо, 36 г., Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Теодора Перо, 33 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђурђевић Петра Јаков, сељак, Србин, Нашице, Ораховица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Живковић Николе Емил, 30 г., сељак, Србин, Нашице, Церемошњак. Ухапшен 12. августа у Осијеку и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму.

Жижић Марка Владо, 31 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Жижић Марка Душан, 33 г., радник, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Заклан Теодора Станиша, сељак, Србин, Нашице, Ораховица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Игњатић Јове Мишо, 27 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јаношевић Јове Михајло, 36 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовановић Лазе Перо, 35 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јун Мавра Мирослав, 46 г., Јеврејин, Нашице, Подгорач. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Капелац Јефте Милан, 49 г., сељак, Србин, Нашице, Подгорач, Будимци. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кокић Божидара Љубомир, 32 г., Србин, Нашице, Ораховица, Слатински Дреновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кон Давида Херман, 39 г., Јеврејин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Косановић Дане Јово, 26 г., Србин, Нашице, Теодоровац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Краштек Антона Фердо, 39 г., радник, Хрват, Нашице, Ђурђеновац. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лазаревић Јована Драгутин, 44 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ландуп Саве Петар, 55 г., сељак, Србин, Нашице, Церемошњак. Убијен у логору Јадовно 12. августа.

Маглаић Јове Стево, 29 г., сељак, Србин, Нашице, Чачинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мајсторовић Теодора Марко, 49 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мајсторовић Младена Милован, 30 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мајсторовић Саве Младен, 32 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мајсторовић Савице Паво, 35 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мајсторовић Теодора Перо, 48 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Максимовић Матије Јаћим, 42 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Максимовић Лазе Максим, 35 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маринковић Саве Никола, сељак, Србин, Нашице, Чачинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марић Пере Никола, 35 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Медић Станка Гавро, сељак, Србин, Нашице, Обрадовци, Кутови. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мермелштајн Исе Ото, 37 г., Јеврејин, Нашице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Васе Мојсије, 84 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милиновић Воје Андрија, 42 г., сељак, Србин, Нашице, Сушине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милиновић Игњатија Дамјан, 26 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милиновић Васе Игњатије, 49 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Митровић Које Јово, сељак, Србин, Нашице, Обрадовци, Кутови. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Новаковић Филипа Ђуро, 55 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Новаковић Алексе Жарко, 30 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Новаковић Милоша Лука, 53 г., Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Ухапшен у априлу. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Новаковић Радослава Огњен, 62 г., радник, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Огњановић Јове Ђуро, 24 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Родом из Личког Села. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пањковић Миће Дмитар, 55 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Родом из Личког Села. Убијен у логору Јадовно у августу.

Познић Симе Божо, 44 г., Србин, Нашице, Газије. Убијен у логору Јадовно у августу.

Прица Максима Милан, 35 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Родом из Личког Села. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радосављевић Николе Радоје, 30 г., сељак, Србин, Нашице, Церемошњак. Ухапшен 12. августа у Осијеку и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радосављевић Станка Спасоје, 26 г., сељак, Србин, Нашице. Ухапшен 12. августа у Осијеку и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ракић Паве Љубоја, 33 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ракић Паве Максим, 37 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ралић Владимира Илија, 39 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ромић Марина Јован, 48 г., сељак, Србин, Нашице, Газије. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ромић Стеве Пантелија, 37 г., Србин, Нашице, Газије. Убијен у логору Јадовно у августу.

Савић Младена Томо, 24 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци, Славонске Баре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Симић Симе Јово, 37 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Станисављевић Андрије Андрија, 43 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци, Славонске Баре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станисављевић Јове Драгић, 36 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци, Славонске Баре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станисављевић Проке Никола, сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Горња Пиштана. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станисављевић Илије Симо, сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Горња Пиштана. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станојевић Проке Никола, 33 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Горња Пиштана. Убијен у логору Јадовно у августу.

Стевановић Максима Лазо, 38 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стевановић Пере Љубоја, 27 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојановић Антонија Јово, 25 г., сељак, Србин, Нашице, Чачинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојановић Боже Љубоја, 22 г., сељак, Србин, Нашице, Чачинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојановић Васе Максо, сељак, Србин, Нашице, Чачинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојановић Антонија Михајло, 35 г., сељак, Србин, Нашице, Обрадовци, Славонске Баре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојковић Стеве Максим, 39 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојковић Стеве Саво, 34 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Дузлук. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Суботић Николе Миливој, 33 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Теодоровић Николе Лазо, сељак, Србин, Нашице, Чачинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Теодоровић Пере Перо, 26 г., сељак, Србин, Нашице, Ораховица, Чачинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Томаш Мане, 40 г., сељак, Србин, Нашице, Ђурђеновац. Родом из Личког Села. Убијен у логору Јадовно у августу.

Утјешиновић Благоја Никола, 45 г., сељак, Србин, Нашице, Церемошњак. Убијен у логору Јадовно 12. августа.

НЕВЕСИЊЕ

Буха Драгана Вуле, 51 г., Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Буха Даница, дијете, Српкиња, Невесиње. Бачена у јаму Бадањ у августу.

Буха Милорад, дијете, Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Буха Новка, Српкиња, Невесиње. Бачена у јаму Бадањ у августу.

Буха Олга, дијете, Српкиња, Невесиње. Бачена у јаму Бадањ у августу.

Буха Раде, дијете, Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Буха Ристе Симо, 36 г., Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Васиљевић Борислав, правник, Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Говедарица Јока, Српкиња, Невесиње. Бачена у јаму Бадањ у августу.

Ђерић Спасоја Данило, 41 г., Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Ивковић Луке Раде, 43 г., Србин, Невесиње, Оџак. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Ивковић Радојка, Српкиња, Невесиње. Бачена у јаму Бадањ у августу.

Илић Обрад, Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Јовановић Даница, Српкиња, Невесиње. Бачена у јаму Бадањ у августу.

Ковачевић Мара, 39 г., Српкиња, Невесиње, Зови До. Бачена у јаму Бадањ у августу.

Ковачевић Лазара Обрен, 29 г., Србин, Невесиње, Зови До. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Ковачевић Николе Петар, 62 г., Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Ковачевић Филипа Симо, 39 г., Србин, Невесиње, Зови До. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Павић Стојана Драгиња, 36 г., Српкиња, Невесиње. Силована и бачена у јаму Бадањ у августу.

Пашајлић Николе Лука, 53 г., Србин, Невесиње, Залужје. Бачен у јаму Бадањ у августу.

Петковић Марко, 53 г., Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.
Радојчић Јована Видак, 27 г., Србин, Невесиње, Кифино Село. Бачен у јаму Бадањ у августу.
Савић Љубо, дијете, Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.
Савић Милица, Српкиња, Невесиње. Бачена у јаму Бадањ у августу.
Савић Рајко, дијете, Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.
Стајић Владо, дијете, Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.
Стајић Драгица, дијете, Српкиња, Невесиње. Бачена у јаму Бадањ у августу.
Стајић Јован, дијете, Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.
Стајић Томана, Српкиња, Невесиње. Бачена у јаму Бадањ у августу.
Хајваз Бошка Ђорђе, 45 г., Србин, Невесиње. Бачен у јаму Бадањ у августу.

НИКШИЋ

Ђаковић Ваје Јован, 46 г., Србин, Никшић, Грахово. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Иванковић Јове Милка, 56 г., Српкиња, Никшић, Грахово. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Марковић Коста, 45 г., Србин, Никшић, Пљевља. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Перутић Панте Илија, 44 г., Србин, Никшић, Колашин, Старче. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Шантић Ђурђа Јашо, 31 г., Црногорац, Никшић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

НИШ

Мандл Нисима Борис, Јеврејин, Ниш. Убијен у логору Јадовно у августу.

НОВА ГРАДИШКА

Ђурић Михајла Душан, 25 г., Србин, Нова Градишка, Ковачевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ђурић Михајла Душан, 26 г., Србин, Нова Градишка, Ковачевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Ђурић Миле Душан, 25 г., Србин, Нова Градишка, Ковачевац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Јовановић Јован, 37 г., жељезничар, Србин, Нова Градишка, Машић, Медари. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Љуштина Марка Ђуро, 63 г., Србин, Нова Градишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Миљевић Стеве Славко, 30 г., Србин, Нова Градишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Предојевић Стеве Марко, 42 г., Србин, Нова Градишка, Првча. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Фукс Ернеста Владимир, 31 г., Јеврејин, Нова Градишка. Убијен у логору Јадовно у јулу.

НОВИ САД

Бабић Вјекослава Захарије, 44 г., Србин, Нови Сад, Футог. Убијен у логору Јадовно у августу.
Бегојев Гаврила Лазар, 37 г., Србин, Нови Сад, Врдник. Убијен у логору Јадовно у августу.
Вајагић Војкана Јово, 56 г., Србин, Нови Сад, Темерин. Убијен у логору Јадовно у августу.
Војновић Јандрије Перо, 50 г., Србин, Нови Сад, Темерин. Убијен у логору Јадовно у августу.
Кнежевић Илије Лука, 27 г., Србин, Нови Сад, Темерин. Убијен у логору Јадовно у августу.
Матрин Јована Стефан, 35 г., Србин, Нови Сад, Ковин. Убијен у логору Јадовно у августу.
Месаровић Лазара Милан, 45 г., Србин, Нови Сад, Пећинци, Карловчић. Убијен у логору Јадовно у августу.
Мишковић Петра Велимир, 65 г., Србин, Нови Сад, Беочин. Убијен у логору Јадовно у августу.
Недић Нестора Боро, 31 г., Србин, Нови Сад, Ириг, Јазак. Убијен у логору Јадовно у августу.
Оклобџија Марка Павле, 14 г., Србин, Нови Сад, Кањижа. Убијен у логору Јадовно у августу.
Половина Николе Сока, 11 г., Српкиња, Нови Сад, Алибунар, Владимировац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Цвјетичанин Ацо, 21 г., студент, Србин, Нови Сад. Убијен у логору Јадовно у августу.
Чодановић Исака Светислав, 29 г., Србин, Нови Сад. Убијен у логору Јадовно у августу.

НОВСКА

Боговић Тимотија Рајко, сељак, Србин, Новска, Јасеновац. Ухапшен у јуну и спрове-

ден у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дери Фрање Стево, сељак, Србин, Новска, Јасеновац. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ландуп Боже Пантелија, 29 г., сељак, Србин, Новска, Доњи Раићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лињак Јове Драгомир, 20 г., радник, Србин, Новска, Јасеновац. Ухапшен у Загребу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Метлаш Лука, бријач, Србин, Новска, Јасеновац. Ухапшен у јулу и спроведен у Загреб. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милетић Јована Саво, 35 г., Србин, Новска, Баир. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Подунавац Данила Милутин, 29 г., Србин, Новска, Доњи Раићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рађеновић Стојана Велько, студент медицине, Србин, Новска. Ухапшен 9. јуна. Убијен у логору Јадовно 27. јуна.

Рађеновић Стојана Неделько, 19 г., ђак, Србин, Новска, Рајић, Јазавица. Убијен у логору Јадовно 16. августа.

ОГУЛИН

Аџибаба Милан, опанчар, Србин, Огулин, Примишље. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Милан, жељезничар, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бијелић Владо, геометар, Србин, Огулин. Ухапшен у мају и затворен у огулинску кулу. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бјанић Светозар, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божић Јосифа Миле, 27 г., сељак, Србин, Огулин, Плашки, Језеро. Ухапшен 26. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бојојевић Стево, пензионер, Србин, Огулин. Ухапшен 10. маја и затворен у огулинску кулу. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боснић Теодора Владо, 48 г., трговац, Србин, Огулин. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боснић Михајла Раде, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боца Михајла Ђуро, лугар, Србин, Огулин, Плашки, Кунић. Ухапшен 28. маја у Огулину и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боца Миле Милош, 29 г., лугар, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 3. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бранковић Симеона Даринка, Српкиња, Огулин, Јасенак. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Бусић Светозара Светозар, 42 г., трговац, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Поникве. Ухапшен у Огулину. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бусић Светозара Симо, 29 г., угоститељ, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Поникве. Ухапшен у Пониквама. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Везмар Душан, 35 г., Србин, Огулин, Плашки, Јања Гора. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Везмар Илија, Србин, Огулин, Плашки, Личка Јесеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Везмар Радована Илија, 52 г., ковач, Србин, Огулин, Плашки, Блата. Ухапшен 17. јула. у Личкој Јесеници и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Витас Јакова Душан, 39 г., директор грађанске школе у Плашком, Србин, Огулин, Плашки. Родом из Почитеља код Госпића. Ухапшен 11. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вишњић Ђуро, Србин, Огулин, Горње Дубраве. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вишњић Саве Милан, 45 г., Србин, Огулин, Оток. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вишњић Јове Никола, 43 г., сељак, Србин, Огулин, Доње Дубраве, Гојак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вишњић Ђоке Сава, 33 г., Србин, Огулин, Доње Дубраве, Гојак. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вишњић Николе Симо, 18 г., Србин, Огулин, Доње Дубраве, Гојак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Воркапић Миле Никола, 46 г., трговац, Србин, Огулин, Плашки, Тројврх. Ухапшен 21. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врцељ Илије Илија, 32г., сељак, Србин, Огулин, Плашки, Блата. Ухапшен у Личкој Јесеници и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вујновић Бранко, 33 г., жељезничар, Србин, Огулин, Гомирје. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Вујновић Ђуро, Србин, Огулин, Гомирје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Илија, 40 г., Србин, Огулин, Гомирје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Јека, 65 г., Српкиња, Огулин, Гомирје. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Милан, 43 г., Србин, Огулин, Гомирје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Милош, 50 г., Србин, Огулин, Гомирје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Петар, учитељ, Србин, Огулин, Гомирје. Ухапшен 10. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Раде, 33 г., Србин, Огулин, Гомирје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Симо, 40 г., Србин, Огулин, Гомирје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Чедомир, Србин, Огулин, Гомирје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукас Раде Данило, 54 г., трговачки заступник, Србин, Огулин, Плашки, Кунић. Ухапшен 26. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукелић Богдан, Србин, Огулин, Плашки, Личка Јесеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукелић Саве Душан, 52 г., сељак, Србин, Огулин, Дрежница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукелић Ђуро, 51 г., Србин, Огулин, Плашки, Личка Јесеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуксан Тодора Милан, трговац, Србин, Огулин. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуксан Милош, индустријалац, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вурдеља Милана Коста, 32 г., Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуцелић Лазе Никола, 44 г., жељезничар, Србин, Огулин, Доње Дубраве, Вуцелићи, Јусићи. Ухапшен 29. јула у Огулину. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вуцелић Василија Раде, 46 г., сељак, Србин, Огулин, Доње Дубраве, Вуцелићи. Ухапшен у мају у Горњим Дубравама. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучинић Илије Ђоко, 33 г., жељезничар, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучинић Илије Илија, 32 г., жељезничар, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучинић Симе Јосиф, 53 г., пословођа на жељезници, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучинић Миле Никола, 32 г., жељезничар, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Милана Боро, ђак, Србин, Огулин, Оток. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вучковић Бранко, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вучковић Гојко, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Миле Гојко, 29 г., Србин, Огулин, Оток. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Илија, ложач на жељезници, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вучковић Милан, гостионичар, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Милан, жељезничар, Србин, Огулин, Оток. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Љубана Раде, 25 г., Србин, Огулин, Оток. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вучковић Љубомира Раде, 31 г., Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вучковић Љубомира Радивој, 28 г., чиновник, Србин, Огулин. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гаћеша Симе Владо, 38 г., учитељ, Србин, Огулин, Плашки, Личка Јесеница. Родом из Грачаца. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Гаћеша Симе Душан, 40 г., шеф жељезничке станице у Плашком, Србин, Огулин, Плашки. Родом из Грачаца. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Граховац Мане Стеван, 40 г., трговац, Србин, Огулин, Плашки, Латин. Ухапшен 28. маја у Огулину и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Грба Раде Лазар, 37 г., млинар, Србин, Огулин, Плашки, Међеђак. Ухапшен 15. априла. Убијен у логору Јадовно.

Грба Милован, 71 г., доктор филозофије, директор гимназије у Приједору, народни посланик, Србин, Огулин, Плашки, Међеђак. Ухапшен 10. маја у Бањалуци. Спроведен у Загреб, одакле је пребачен у логор Даница, Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грба Јеке Михајло, 36 г., приватни чиновник, Србин, Огулин, Плашки, Личка Јесеница. Ухапшен 15. јула. Убијен у логору Јадовно.

Грба Јована Сава, 34 г., лугар, Србин, Огулин, Плашки, Међеђак. Ухапшен 28. јуна и спро-

Спровођење српских сељака у логор

Усташе претресају заточенике и одузимају им вредније ствари прије транспортовања за логор

Окружени усташама, српски сељаци копају себи раку

Усташе послије масакра пљачкају жртве

Док се један усташа припрема за клање, други држи посуду да „ухвати“ крв

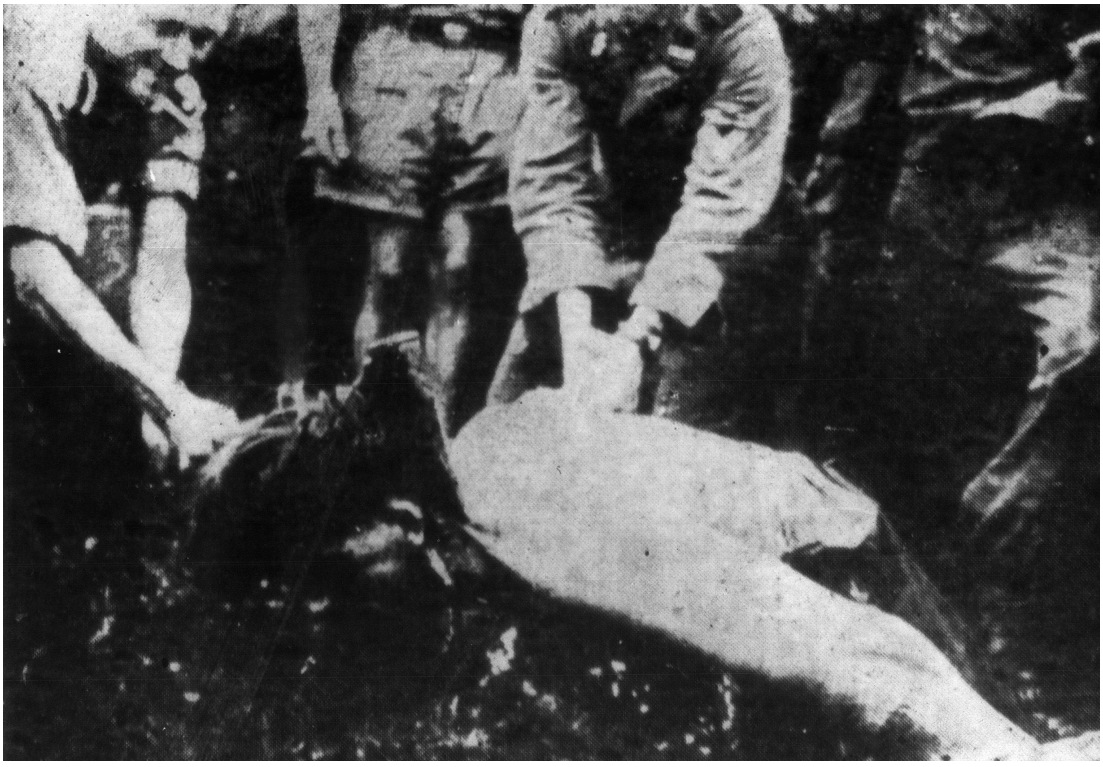

Усташе сјекиром одсјецају човјеку главу

Усташе тестером одсјецају човјеку главу

Прије погубљења, усташе су заточенике везивали жицом

Сански Мост, јул 1941. године: усташки кољач звани Кљако гази по жртвама

Усташки злочинци на дјелу

Усташки злочини

Усташки злочини

Усташки злочини: убијане су читаве српске породице

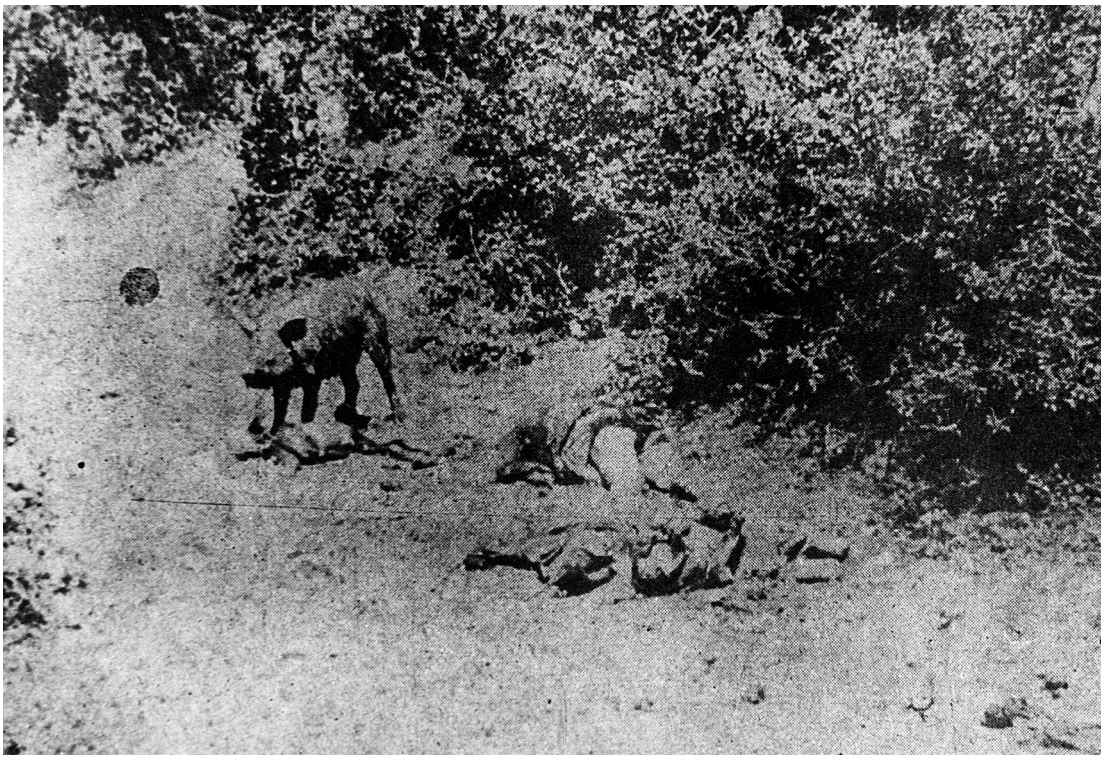

Након усташког масакра

Ексхумација усташких жртава 1945. године

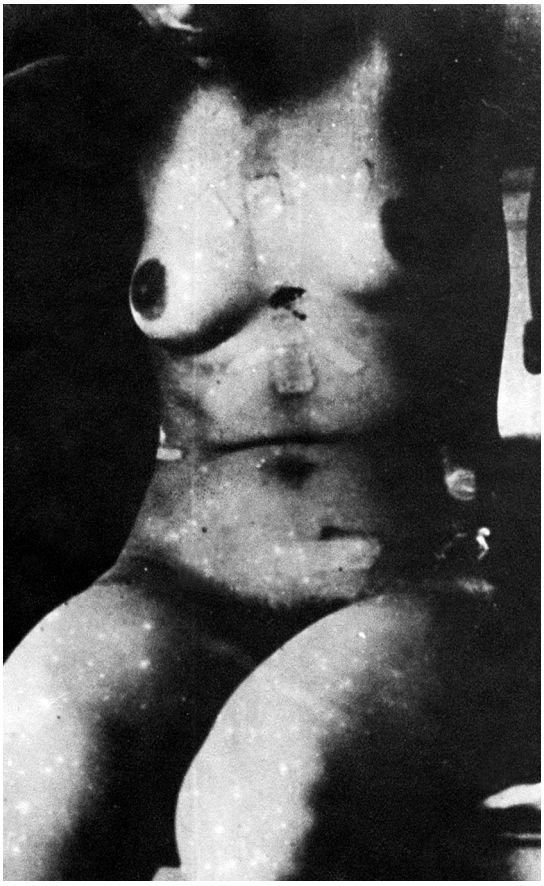

1 - 2 - 3 - 4 Donne serbe di Divosclo, di religione ortodossa, ferite dagli Ustascia e ricoverate nell'ospedale da campo n° 823 di Otocac

Италијанске фотографије усташких злочина: Дивосело

Италијанске фотографије усташких злочина: дјевојчица из Дивосела избодена ножем

Италијанске фотографије усташких злочина: италијански војник над тијелом убијеног дјетета, Лика 1941.

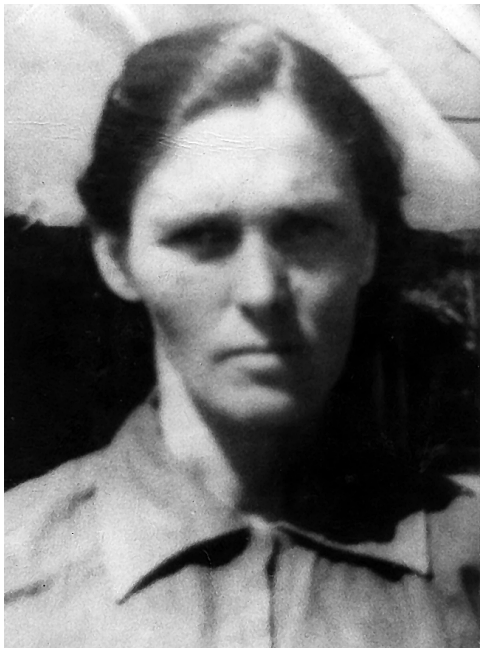

**Марија Почуча,
изишла из Јарчије јаме 5/6. августа 1941.**

**Јела Станић,
изишла из Јарчије јаме**

**Мане Чанак (лијево), један од четворице Срба који су успјели побјећи из логора Јадовно
и народни херој Стеван Копривица Лола**

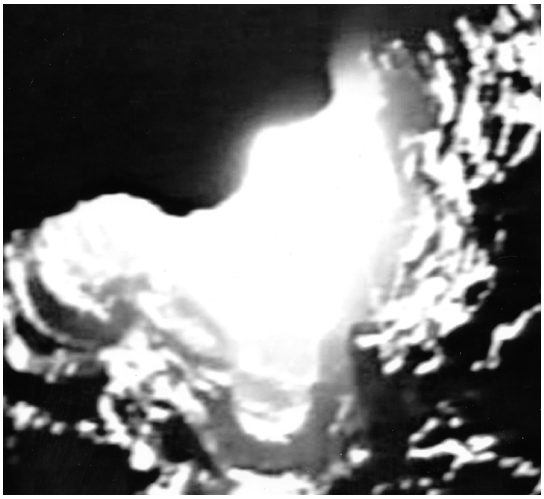

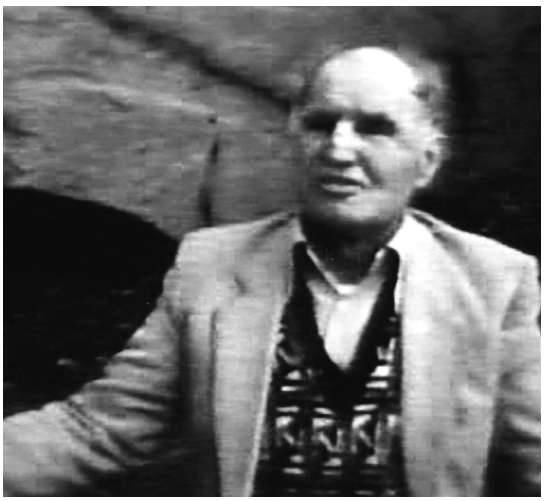

Шаранова јама, дубина 42 метра – поглед са дна. Свједоци злочина који су преживјели пад у неку од велебитских јама: Јованка Радоје (породила се у јами), Јања Савић, Јања Лалић, Никола Костур и Никола Бероња (фото М. Бајић)

Шаранова јама – снимак из 1990 (фото М. Бајић)

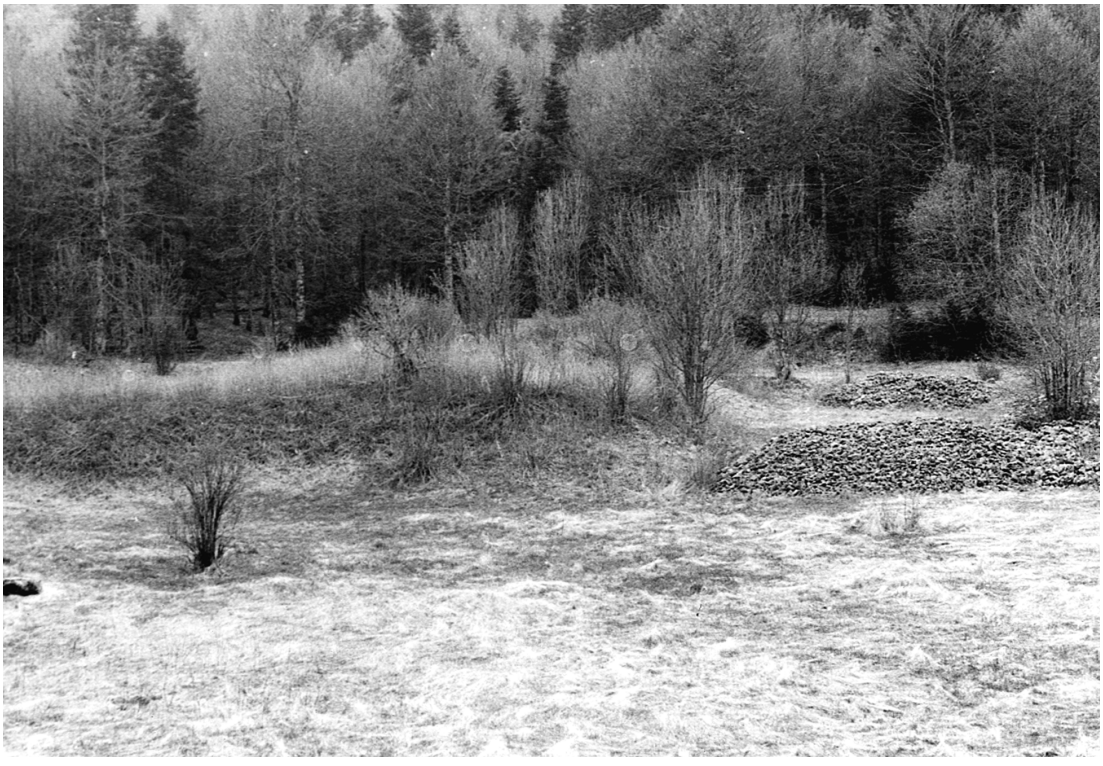

Логор Јадовно 1990. године: уништени трагови злочина

веден у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Грковић Николе Дане, 34 г., сељак, Србин, Огулин, Плашки, Латин. Ухапшен 28. маја у Огулину и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Гроздanић ..., шумар, Србин, Огулин. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Дадасовић Милоша Буде, 38 г., лугар, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 3. јуна у Јосипдолу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Дадасовић Николе Ђуро, 39 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Дадасовић Симе Ђуро, 27 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Дадасовић Николе Илија, 47 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Дадасовић Мане Милан, 16 г., Србин, Огулин, Општарије. Убијен у логору Јадовно.

Дадасовић Раде Миле, 29 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Дадасовић Ђуре Симо, 50, Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Дадасовић Стево, 42 г., Србин, Огулин, Општарије. Убијен у логору Јадовно.

Дадасовић Михајла Стево, 42 г., Србин, Огулин, Општарије. Убијен у логору Јадовно.

Добрић Николе Миле, 68 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Докмановић Симеона Данило, 24 г., Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно.

Докмановић Симе Љубомир, 53 г., маневрист на жељезници, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно.

Докмановић Милан, 34 г., радник, Србин, Огулин, Плашки, Језеро. Ухапшен у Пакрацу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Докмановић Раде Никола, 43 г., сељак, Србин, Огулин, Плашки, Језеро. Ухапшен 26. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Драгаш Симе Милован, 32 г., обућар, Србин, Огулин, Плашки, Подхум. Ухапшен 31. маја у Огулину и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Драгић Милош, Србин, Огулин, Плашки, Личка Јесеница. Убијен у логору Јадовно.

Ђурић Маринко, судија, Србин, Огулин. Ухапшен у мају и затворен у огулинску кулу. Спроведен 6. јуна у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту у јулу.

Живановић Бранко, лијечник, Србин, Огулин. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Затезало Нико-Цојле, 24 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве. Ухапшен 15. маја у Огулину и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Затезало Тодора Петар, 46 г., жељезничар, Србин, Огулин, Доње Дубраве, Горњи Затезали. Ухапшен у јуну у Огулину и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Затезало Ђуре Симо, 45 г., жељезничар, Србин, Огулин, Доње Дубраве. Ухапшен у јуну у Винковцима и спроведен у логор Даница. Заклан и бачен у Шаранову јаму у јулу.

Затезало Тодора Симо, трговац, Србин, Огулин, Доње Дубраве, Горњи Затезали. Ухапшен у Огулину у јуну и спроведен у логор Даница. Заклан и бачен у Шаранову јаму.

Затезало Раце Тодор, сељак, Србин, Огулин, Доње Дубраве, Горњи Затезали. Ухапшен у Огулину у јуну и спроведен у логор Даница. Заклан и бачен у Шаранову јаму у јулу.

Зрнић Николе Симо, 16 г., Србин, Огулин, Дрежница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивановић Томе Миленко, 32 г., учитељ, Србин, Огулин, Плашки. Родом из Крагуја (Пакрац). Секретар ћелије КПЈ у Плашком. Ухапшен 5. јула. Убијен у логору Јадовно.

Ивковић Стојана Божо, 36 г., судија, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Поникве. Ухапшен у августу. Убијен у логору Јадовно.

Ивковић Петра Милош, 41 г., официр, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Поникве. Ухапшен у јуну у Пониквама и спроведен у Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Ивковић Стојана Никола, 34 г., службеник, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Поникве. Ухапшен 13. јуна у Пониквама и спроведен у Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Ивковић Стојана Симо, 30 г., трговац, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Поникве. Ухапшен у Пониквама и спроведен у Огулин. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Ивошевић Илија, трговац, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Ивошевић Боже Миленко, 21 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Јаковић Саве Ђуро, 46 г., жељезничар, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Доње Дубраве, Јаковићи. Ухапшен у Генералском Столу у јуну и спроведен у логор Даница, одакле

је пребачен у Госпић. Заклан на Велебиту у јулу.

Јаковић Ђуре Лазо, 34 г., радник, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Гладно Брдо. Ухапшен у Горњим Дубравама 6. јуна и спроведен у Огулин, одакле је пребачен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јаковић Милош, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Јаковић Симе Михајло, 59 г., пензионер, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Доње Дубраве, Јаковићи, Кршићи. Ухапшен у Огулину у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Заклан на Велебиту у јулу.

Јаковић Никола, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Јаковић Ђуре Никола, 39 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Гладно Брдо. Ухапшен у Горњим Дубравама 6. јуна и спроведен у Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јаковић Шпиро, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Јањчић Јосе Јован, 27 г., Србин, Огулин, Оштарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Јањчић Радоша Лазар, 34 г., Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Јањчић Лазо, Србин, Огулин, Јосипдол. Убијен у логору Јадовно.

Јањчић Миће Милан, 38 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Родом из Тројврха (Плашки). Ухапшен 22. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Јањчић Петра Милан, 59 г., биљежник, Србин, Огулин, Плашки. Родом из Јосипдола. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Јањчић Стевана Милан, 43 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Живио у Оштаријама. Ухапшен у Јосипдолу 3. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Јањчић Петра Раде, 19 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Родом из Тројврха (Плашки). Ухапшен 22. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Јелача Мојсија Љубица, 45 г., сељанка, Српкиња, Огулин, Личка Јесеница. Убијена у логору Јадовно.

Јоветић Јосифа Илија, 42 г., жељезничар, Србин, Огулин, Плашки, Вера. Родом из Зебића. Живио у Огулину. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Јоветић Милан, жељезничар, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Калуђеровић Раде, Србин, Огулин, Горње Дубраве. Убијен у логору Јадовно.

Калуђеровић Лазе Раде, 47 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Калуђеровићи. Ухапшен 6. јуна у Горњим Дубравама и спроведен у Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Капелет Тоде Ђуро, 29 г., Србин, Огулин, Оштарије, Оток. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Капелет Тоде Никола, 20 г., Србин, Огулин, Оштарије, Оток. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кепљевски Станислав, професор, Јеврејин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Клипа Ђуро, Србин, Огулин, Јосипдол. Убијен у логору Јадовно.

Клипа Јово, сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Убијен у логору Јадовно.

Клипа Мане Милан, 33 г., сељак, Србин, Огулин, Плашки, Куњић. Ухапшен 28. маја у Огулину и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Кмезић Милоша Буде, 60 г., Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Кнежевић Душан, шеф жељезничке станице, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Кнежевић Уроша Милутин, 41 г., гостионичар, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 3. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Ковачевић Стеве Лазо, 63 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Ковачевић Јосипа Милан, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Ковачевић Никола, Србин, Огулин, Плашки, Личка Јесеница. Убијен у логору Јадовно.

Комленић Лазо, кочничар на жељезници, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно.

Комленић Раде Симеон, кочничар на жељезници, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно.

Комљеновић Јована Владимир, 29 г., Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Богдан, Србин, Огулин, Јасенак. Ухапшен у Огулину крајем маја и затворен у огулинску кулу. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Раде Богдан, 36 г., сељак, Србин, Огулин, Јасенак. Ухапшен 28. маја и затворен у огулинску кулу. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту у августу.

Косановић Николе Божо, 35 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Васиљ, сељак, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Које Владо, 39 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Владимира Душан, 48 г., сељак, Србин, Огулин, Плашки, Кунић. Ухапшен у Огулину 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Дмитра Ђоко, 29 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Ђуро, сељак, Србин, Огулин, Гомирје. Ухапшен у августу. Убијен на Велебиту.

Косановић Раде Јово, 33 г., жељезничар, Србин, Огулин, Плашки, Плашка Глава. Живио у Личком Лешћу. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Тоде Јосиф, 48 г., сељак, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Богдана Лазо, 37 г., сељак, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Глише Лазо, 20 г., жељезничар, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Ђуре Милан, 41 г., лугар, Србин, Огулин, Плашки, Кунић. Ухапшен у Огулину 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Јосипа Милан, 21 г., сељак, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Мане Милан, 32 г., жељезничар, Србин, Огулин, Вајин Врх. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Миле Милан, 33 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Теофана Милан, 23 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Дане Мирко, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Миња, учитељ, Србин, Огулин, Гомирје. Спроведен 10. јуна у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Косановић Никола, ложач на жељезници, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Глише Никола, 40 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Дмитра Никола, 44 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Перо, 32 г., жељезничар, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Боже Раде, 35 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Миле Раде, 31 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Миле Раде, 32 г., пекар, Србин, Огулин, Плашки. Родом из Кунића. Ухапшен 12. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Симеона Раде, 18 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Ђокине Светозар, 55 г., сељак, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Које Светко-Светозар, 28 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Владимира Стеван, 43 г., сељак, Србин, Огулин, Плашки, Кунић. Ухапшен 31. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Милована Стеван, 31 г., зидар, Србин, Огулин, Плашки. Родом из Кунића. Ухапшен 12. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Крунић Ђуро, 43 г., Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Миле Никола, 50 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Доње Дубраве, Кукићи. Убијен на Велебиту у јулу.

Кукић Тимотија Павао, 28 г., жељезничар, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Доње Дубраве, Кукићи. Ухапшен 1. маја у Карловцу и спроведен у логор Даница. Убијен на Велебиту у јулу.

Лалић Душан, техничар, Србин, Огулин, Поникве. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лалић Миле Игњатије, Србин, Огулин, Поникве. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лотина Милан, гостионичар, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно.

Малбаша Марка Светозар, 32 г., сељак, Србин, Огулин, Плашки, Личка Јесеница. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мамула Раде Божо, 36 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Мамула Владимир, жељезничар, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Спроведен 2. августа у Госпић. Убијен на Велебиту.

Мамула Радана Гојко, 48 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Мамула Дане, жељезничар, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мамула Душан, жељезничар, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Спроведен 2. августа у Госпић. Убијен на Велебиту.

Мамула Душан, стражар, Србин, Огулин, Гомирје. Спроведен 10. јуна у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Мамула Илије Ђорђе, 44 г., Србин, Огулин, Гомирје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мамула Јован, 22 г., наредник, Србин, Огулин, Гомирје. Спроведен 10. јуна у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Мамула Марко, 29 г., стражар, Србин, Огулин, Гомирје. Спроведен 10. јуна у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Мамула Марко, жељезничар, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Спроведен 2. августа у Госпић. Убијен на Велебиту.

Мамула Милош, 29 г., гостионичар, Србин, Огулин, Гомирје. Спроведен 10. јуна у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Мамула Милош, 51 г., сељак, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно.

Мамула Стеве Раде, 30 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Манојловић Раце Душан, 58 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Манојловић Петра Ђуро, 38 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Манојловић Петра Илија, 27 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Манојловић Мане Милан, 27 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Манојловић Раде Никола, 42 г., трговац, Србин, Огулин. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Манојловић Раде Никола, 41 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Манојловић Петра Пеко, 33 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Манојловић Перо, 23 г., Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Манојловић Перо, 38 г., Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Манојловић Мане Перо, 30 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Манојловић Миле Петар, 33 г., Србин, Огулин, Општарије. Убијен у логору Јадовно.

Манојловић Ђуре Раде, 25 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Маравић Милана Дмитар-Дмитрић, 60 г., сељак, Србин, Огулин, Дрежница, Николићи. Ухапшен у Чортима и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Маравић Ђуро, трговац, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Маравић Мића, сељак, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Матијевић Мићо, пословођа трговине, „Бата“, Србин, Огулин. Ухапшен у мају и затворен у огулинску кулу. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Матић Владимир, електричар на жељезници, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно.

Мачак Милан, пекар, Србин, Огулин, Јосипдол. Убијен у логору Јадовно.

Медаковић Петра Божо, 54 г., пензионер, Србин, Огулин, Плашки. Родом из Јање Горе. Ухапшен 21. јуна. Убијен у логору Јадовно.

Медаковић Пантелије Никола, 47 г., сељак, Србин, Огулин, Плашки, Јања Гора. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Мизнер Људевита Давид, 40 г., Јеврејин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Микашиновић Миле Ђуро, 37 г., стројовођа, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Микашиновићи. Ухапшен 15. августа у Карловцу. Убијен у логору Јадовно.

Микашиновић Михајла Илија-Барон, Србин, Огулин, Горње Дубраве. Убијен у логору Јадовно.

Микашиновић Михајла Тодор, 30 г., стражар, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Микашиновићи. Ухапшен у Горњим Дубравама у јуну и спроведен у Огулин, одакле је пребачен у логор Даница. Убијен на Велебиту у јулу.

Милаковић Милована Ђуро, 41 г., радник, Србин, Огулин, Плашки, Личка Јесеница. Живио у Осијеку. Убијен у логору Јадовно.

Милаковић Миле Милан, 27 г., трговац, Србин, Огулин, Плашки, Личка Јесеница. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Милановић Луке Дмитар, 46 г., посједник, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Милановић Симо, жељезничар, Србин, Огулин, Врбовско. Ухапшен 2. августа. Убијен на Велебиту.

Мирић Симо, трговац, Србин, Огулин. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Мирић Раце Симо, 40 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Доње Дубраве, Мирићи. Ухапшен у Огулину у јуну и спроведен у логор Даница. Заклан на Велебиту у јулу.

Мицић Петра Никола, 45 г., кројач, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Мишчевић Боже Јово, 32 г., учитељ, Србин, Огулин, Плашки. Родом из Рогоља (Окучани). Члан КПЈ. Ухапшен 5. јула. Убијен у логору Јадовно.

Мишчевић Ђуре Милан, 41 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол, Церовник. Ухапшен 28. маја у Огулину и спроведен у логор Данића. Убијен на Велебиту.

Мишчевић Младен, 34 г., Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Мишчевић Дане Петар, 31 г., жељезничар, Србин, Огулин, Вајин Врх. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно.

Момчиловић Буде, Србин, Огулин, Плашки, Блата. Убијен у логору Јадовно.

Момчиловић Ђуре Гњатије, 30 г., прометник, Србин, Огулин, Плашки, Блата. Убијен у логору Јадовно.

Момчиловић Ђуро, школски надзорник, Србин, Огулин. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно.

Момчиловић Илије Ђуро, 34 г., трговац, Србин, Огулин, Плашки, Блата. Ухапшен 15. јула. спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Момчиловић Ђуре Жарко, студент, Србин, Огулин. Ухапшен у мају и затворен у огулинску кулу. Спроведен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно.

Момчиловић Милан, жандармеријски наредник, Србин, Огулин. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно.

Момчиловић Илије Милован, 30 г., обућар, Србин, Огулин, Плашки. Родом из Мочила. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно.

Момчиловић Раде Михаил, 41 г., жељезничар, Србин, Огулин, Плашки, Личка Јесеница. Ухапшен 4. јуна у Огулину и спроведен у логор Данића, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Мрвош Николе Владо, трговац, Србин, Огулин. Спроведен у мају у логор Данића, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту у јулу.

Мрвош Миће Мане, 57 г., Србин, Огулин, Оштарије. Убијен у логору Јадовно.

Мрвош Никола, Србин, Огулин, Гомирје. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мрвош Јосе Раде, 56 г., Србин, Огулин, Оштарије. Убијен у логору Јадовно.

Мрвош Миће Раде, 63 г., Србин, Огулин, Оштарије. Убијен у логору Јадовно.

Мудрић Петра Милан, 38 г., жељезничар, Србин, Огулин, Војновац. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно.

Муњас Које Миладин, 31 г., Србин, Огулин, Оштарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Муњас Николе Симо, 54 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Гојак. Спроведен у Огулин, одакле је пребачен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно.

Муњас Ђоке Тодор, 40 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Гојак. Ухапшен у Горњим Дубравама и спроведен у Огулин, одакле је пребачен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно.

Мусулин Милан, слуга, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Мусулин Ђуре Миле, пензионер (лугар), Србин, Огулин, Гомирје. Спроведен у јуну у логор Данића, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Мусулин Петар, 45 г., гостионичар, Србин, Огулин, Гомирје. Спроведен 10. јуна у логор Данића, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту.

Несторовић ..., шумарски инжењер, Србин, Огулин. Спроведен у мају у логор Данића. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огризовић Душан, Србин, Огулин, Плашки, Беговац Плашчански. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огризовић Миле Ђуро, 30 г., жељезничар, Србин, Огулин, Блата. Ухапшен 28. маја у Огулину и спроведен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огризовић Ђуре Игњат, 30 г., жељезничар, Србин, Огулин, Блата. Ухапшен 28. маја у Огулину и спроведен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Орлић Антонија Константин, 43 г., трговац, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 12. јуна и спроведен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Орлић Милан, трговац, Србин, Огулин, Плашки. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Орлић Антонија Никола, 36 г., трговац, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 12. јуна и спроведен у логор Данића. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Орлић Дане Симо, 40 г., обућар, Србин, Огулин, Плашки. Родом из Ритовца, Брињe. Ухапшен 12. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Павић Владо, Србин, Огулин. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Павловић Ђоке Владо, 30 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Поникве. Ухапшен 12. јуна у Пониквама и спроведен у Огулин. Убијен у логору Јадовно у августу.

Перић Божо, 45 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Перић Лазо, 45 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Перић Нико, 47 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Перић Никола, 62 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Перић Боже Петар, 36 г., жељезничар, Србин, Огулин, Горње Дубраве. Ухапшен 7. јула и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Перић Симо, 20 г., Србин, Огулин, Горње Дубраве. Ухапшен 12. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Гаврило, бравар на жељезници, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Јован, машиновођа, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Ђорђа Никола, 46 г., жељезничар, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Симеон, машиновођа, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Симеон, трговац, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пешут Миле Мане, 44 г., сељак, Србин, Огулин, Тржић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пјевац Илије Мане, 32 г., надзорник пруге, Србин, Огулин, Плашки, Блата. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Половина Мића, сељак, Србин, Огулин, Гомирје. Ухапшен 12. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Половина Симеон, сељак, Србин, Огулин, Гомирје. Ухапшен 12. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поцјевски ..., професор, Рус, Огулин. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Милована Видак, 29 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Миле Ђурађ, 38 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Јован, цестар, Србин, Огулин, Јосипдол. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Мане Јован, 41 г., обућар, Србин, Огулин, Поповићи. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Ђуре Јовица, 37 г., Србин, Огулин, Оток. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Стеве Милан, 17 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 22. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Миле Миле, 29 г., трговачки помоћник, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 22. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Мане Михајло, 43 г., кројач, Србин, Огулин, Поповићи. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Јована Никола, 33 г., цестар, Србин, Огулин, Поповићи. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Мане Никола, 41 г., цестар, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Николе Паун, 61 г., Србин, Огулин, Оштарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Миле Петар, 32 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 24. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Стеве Петар, 19 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 22. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Раде, сељак, Србин, Огулин, Поповићи. Ухапшен 22. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Јована Ратко, 28 г., лугар, Србин, Огулин, Поповићи. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Милића Симо, 33 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Павла Стеван, 25 г., радник, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 22. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Миле Стево, 31 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Ђуре Чедо, 27 г., Србин, Огулин, Оток. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Протић Петра Душан, 29 г., Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Радовић Симе Перо, 44 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Радошевић Владе Ђуро, 22 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Радошевић Николе Мане, 35 г., жељезничар, Србин, Огулин, Војновац. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Радуловић Дане Дане, 45 г., шумски радник, Србин, Огулин, Дрежница, Локва. Ухапшен у Дрежници и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Радуловић Николе Игњатије, 45 г., шумски радник, Србин, Огулин, Дрежница, Локва. Ухапшен у Дрежници и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Радуловић Симе Мирко, 36 г., шумски радник, Србин, Огулин, Дрежница, Локва. Ухапшен у Дрежници и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Радуловић Илије Симо, 33 г., шумски радник, Србин, Огулин, Дрежница, Локва. Ухапшен у Локви и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Рајак Миле, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Рајак Триве Миле, 34 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Рајак Миле Рацо, 43 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Рајак Раде Триве, 34 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно.

Ралић Мане Никола, 30 г., радник, Србин, Огулин, Плашки, Плашка Глава. Ухапшен 28. маја у Огулину и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Рапаић Драган, трговац, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно.

Ребић Симе Ђуро, 36 г., Србин, Огулин, Гомирје. Спроведен 2. августа у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Савић Ђуре Дане, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Секулић Симе Мишо, 27 г., Србин, Огулин, Општарије, Оток. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Срдић Будише Милан, 43 г., трговац, Србин, Огулин, Плашки. Родом из Врховина. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станков-Таталовић Миле Мара, 35 г., учитељица, Српкиња, Огулин, Дрежница. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Стипановић Јосо, жељезничар, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стјепановић Ђуро, 42 г., Србин, Огулин, Брестовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стјепановић Илија, 43 г., Србин, Огулин, Брестовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стјепановић Милош, 41 г., Србин, Огулин, Брестовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стјепановић Раде, 41 г., Србин, Огулин, Брестовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стјепановић Светозар, 33 г., Србин, Огулин, Брестовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стјепановић Симо, 37 г., жељезнички кондуктер, Србин, Огулин. Родом из Брестовца. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стјепановић Тоде, 32 г., Србин, Огулин, Брестовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стошић Ивица, Хрват, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сужњевић Душан, трговац, Србин, Огулин, Гомирје. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тасић Светозар, трговац, Србин, Огулин. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тасић Симо, трговац, Србин, Огулин. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Таталовић Ђуро, 36 г., гостионичар, Србин, Огулин. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Таталовић Ђуро, 50 г., Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Таталовић Јосифа Ђуро, 20 г., студент, Србин, Огулин. Ухапшен 20. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Таталовић Панте Ђуро, 53 г., опанчар, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Таталовић Мане Милош, 37 г., Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Томић Марко, гостионичар, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Ухапшен 13. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Томић Милош, 47 г., трговац, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Томић Раде Раде, 28 г., инжењер шумарства, Србин, Огулин, Дрежница, Томићи. Ухапшен у Топуском и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трбовић Мане Илија, 27 г., сељак, Србин, Огулин, Гомирје. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трбовић Симе Јосиф, 45 г., Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трбовић Мане, 29 г., сељак, Србин, Огулин, Гомирје. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трбовић Миле, 46 г., Србин, Огулин, Гомирје. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трбовић Лазе Миле, 26 г., Србин, Огулин, Трошмарија. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трбовић Милош, 42 г., сељак, Србин, Огулин, Гомирје. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трбовић Митар, жељезничар, Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трбојевић Симе Милан, 45 г., трговац, Србин, Огулин, Плашки, Подхум. Ухапшен 28. маја у Огулину и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћалина Гаврила Василије, 39 г., жељезничар, Србин, Огулин, Плашки, Блата. Ухапшен 4. јуна у Огулину и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Уршан Алојза Мијо, Хрват, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хајдин Димитрија Ђуро, 54 г., банкарски чиновник, Србин, Огулин, Врбовско, Хајдини. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хећимовић Грга, професор, Србин, Огулин. Ухапшен у мају и затворен у огулинску кулу. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Хундуровић Ана, Српкиња, Огулин, Јасенак. Убијена у логору Јадовно.

Хундуровић Божо, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Хундуровић Бранко, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Хундуровић Даница, Српкиња, Огулин, Јасенак. Убијена у логору Јадовно.

Хундуровић Ђуро, Србин, Огулин, Јасенак. Убијен у логору Јадовно.

Хундуровић Љубица, Српкиња, Огулин, Јасенак. Убијена у логору Јадовно.

Хундуровић Марија, Српкиња, Огулин, Јасенак. Убијена у логору Јадовно.

Царевић Илије Милан, 27 г., Србин, Огулин, Врбовско, Српске Моравице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чича Максима Лука, 53 г., пензионер (финанс), Србин, Огулин, Плашки. Родом из Дубоког Дола (Грачац). Ухапшен 21. јуна. Убијен у логору Јадовно.

Чубра Милан, 41 г., жељезничар, Србин, Огулин, Плашки, Латин. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Шеган Раде Душан, 34 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шеган Никола, 25 г., Србин, Огулин, Јосипдол. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шеган Тодора Петар, 39 г., сељак, Србин, Огулин, Јосипдол. Ухапшен 9. јуна и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шеган Ваје Стеван, 26 г., Србин, Огулин, Шегани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шленгер Левина Мирослав, 22 г., Јеврејин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шолаја Милош, Србин, Огулин, Јосипдол. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штетић Илија, Србин, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штетић Софија, 45 г., Српкиња, Огулин. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Шумоња Тоде Ђуро, 47 г., сељак, Србин, Огулин, Горње Дубраве, Гојак. Ухапшен у јуну у Огулину и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шумоња Раде Рафајло, 44 г., пензионер, Србин, Огулин, Плашки, Вера. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шушњар Илије Манојло, 55 г., сељак, Србин, Огулин, Плашки, Јања Гора. Ухапшен 15. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шушњар Раде Петар, 41 г., сељак, Србин, Огулин, Плашки, Јања Гора. Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ОСИЈЕК

Агић Светозара Владимир, 28 г., сељак, Србин, Осијек, Ернестиново, Антуновац Тењски. Убијен у логору Јадовно у августу.

Алиловић Саво, 45 г., колар, Србин, Осијек, Чепин, Мартинци Чепински. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Амицић Светозар, 31 г., радник, Србин, Осијек, Чепин. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Анчић Марка Анте, 33 г., Хрват, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бабић Саве Владо, 41 г., Србин, Осијек. Ухапшен 1. августа. Бачен у јаму на Гргином бријегу.

Бајагић Саве Ђорђе, 47 г., радник, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Баничевић Никола, општински биљежник, Србин, Осијек. Ухапшен 9. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Барић Теодор, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бачванин Уроша Станоје, 50 г., радник, Србин, Осијек. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Беренги Жиге Павао, 21 г., Јеврејин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Божић Бранко, трамвајски намјештеник, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Борић Емил, 29 г., гостионичар, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Борић Димитрија Тодор, 47 г., Србин, Осијек, Бијело Брдо. Убијен у логору Јадовно у августу.

Боројевић Илије Лазо, 35 г., подворник, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бошњак Лазо, 59 г., радник, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вељин Паје Стево, 47 г., обртник, Србин, Осијек. Ухапшен 21. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Водинелић Анте, тајник котарске области у Осијеку, Хрват, Осијек. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Војновић Вује Раде, 18 г., Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Воркапић Љубан, 27 г., Србин, Осијек, Чепин. Родом из Поникава. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукмировић Стеве Никола, 62 г., градски порески контролор, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вукојевић Мирка Драган, 18 г., Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глид Братољуб, 70 г., свратиштар, Јеврејин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Довниковић Миленко, 27 г., сељак, Србин, Осијек, Чепин. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дорић Теодор, 54 г., грађевински трошаринац, Србин, Осијек. Ухапшен 31. јула и спроведен у Госпић. Убијен на Велебиту у августу.

Дујановић Јоце Тадија, 35 г., пекар, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Здјелар Милан, 49 г., гостионичар, Србин, Осијек, Чепин. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зрнић Стеве Саво, 40 г., жељезничар, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зрнић Драгана Чедомир, 41 г., Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ивичић Илија, гостионичар, Србин, Осијек. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић Убијен у логору Јадовно.

Исаковић Љубомир, гостионичар, потпредсједник црквене општине, Србин, Осијек. Ухапшен 21. јула и спроведен у Госпић Убијен у логору Јадовно у августу.

Јеленик Арнолда Милан, 21 г., Јеврејин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кауфман Јосипа Берта, Јеврејка, Осијек, Даљ. Убијена у логору Јадовно у августу.

Кениг Бернарда, 31 г., службеница, Јеврејка, Осијек. Убијена у логору Јадовно у августу.

Кениг Ото, 34 г., чиновник, Јеврејин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Клајн Паул, 25 г., чиновник, Јеврејин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кљаић Мирко, 42 г., сељак, Србин, Осијек. Родом из Брешћа. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ковач Максима Никола, 19 г., Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кошански Милоша Стеван, 52 г., чарапарски обртник, Србин, Осијек. Ухапшен 31. јула

и спроведен у Госпић. Убијен на Велебиту у августу.

Ледерер Хермана Саломон, 39 г., Јеврејин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ливадић Лује Владо, 22 г., Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марковић Љубомира Душан, 33 г., радник, Србин, Осијек. Ухапшен 22. јула и спроведен у Госпић. Убијен на Велебиту у августу.

Мијатовић Витомир, 38 г., сељак, Србин, Осијек, Чепин. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мијатовић Радослав, 47 г., сељак, Србин, Осијек, Чепин. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милаковић Ђуро, 49 г., радник, Србин, Осијек. Родом из Плашког. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Митрић Свете Стеван, 47 г., сељак, Србин, Осијек, Чепин, Мартинци Чепински. Убијен у Госпићу, 6. маја.

Немчевић Милан, 60 г., чиновник, Србин, Осијек. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Немчевић Ратимир, 32 г., стројобравар, Србин, Осијек. Родом из Петриње. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Новаковић Тодора Јово, 52 г., сељак, Србин, Осијек, Чепин. Убијен у логору Јадовно у августу.

Огризовић Радивоја Јован, 32 г., месар, Србин, Осијек. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић Убијен у логору Јадовно.

Огризовић Радивој, 55 г., посредник, Србин, Осијек. Родом из Подвиња. Ухапшен 13. јула. Спроведен у Госпић 21. јула. Убијен на Велебиту у августу.

Отковић Доситеја Томо, 42 г., сељак, Србин, Осијек, Тења. Убијен у логору Јадовно у августу.

Перајлић Бранко, месар, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Перић Симе Симо, 33 г., трговачки помоћник, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Прица Бранко, 47 г., грађевински инжењер, Србин, Осијек. Родом из Ораховице. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Прица Милан, инжењер, Србин, Осијек. Ухапшен 9. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Прица Н. ..., царински чиновник, Србин, Осијек. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Прокић Ђорђе, градски чистач, Србин, Осијек. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радић Паја, сељак, Србин, Осијек. Ухапшен 8. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радловић Лазо, 31 г., сељак, Србин, Осијек, Чепин. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радовановић Јован, гостионичар, Србин, Осијек. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Саборчић Чедо, 51 г., сељак, Србин, Осијек, Чепин. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Славко, трамвајски кондуктер, Србин, Осијек. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Симовић Станко, 38 г., радник Осјечке љеваонице, Србин, Осијек. Родом из Иван Куле. Ухапшен 13. јула. Спроведен у Госпић 21. јула. Убијен на Велебиту у августу.

Симовић Ђорђа Станко, 34 г., жељезољевач, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Срнић Драгутина Чедомир, 45 г., трамвајски кондуктер, Србин, Осијек. Родом из Хрватске Костајнице. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић Убијен у логору Јадовно.

Стаменковић Јована Светозар, 50 г., пекар, Србин, Осијек. Ухапшен половином јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Станковић Милана Јован, 31 г., типограф, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

Стојановић Његован, 28 г., бријач, Србин, Осијек, Чепин, Мартинци Чепински. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојковић Саво, Србин. Ухапшен 8. августа. Убијен у логору Слана.

Ћићић Милан, 31 г., сељак, Србин, Осијек, Чепин. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Душан, трговачки помоћник, Србин, Осијек. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Узелац Милан, 36 г., кројач, Србин, Осијек. Родом из Ријеке. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Узелац Будимира Милан, 35 г., кројач, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.
Фридман Бранимир, 35 г., чиновник, Јеврејин, Осијек. Ухапшен 22. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Фридман Лавослава Мирослав, 42 г., штампар, Јеврејин, Осијек. Ухапсио га је Гестапо 13. априла и спровео у Загреб. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Херцл Јулија Александар, 20 г., Јеврејин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.
Херцл Јуно, 54 г., Јеврејин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.
Херцл Фаника, 54 г., Јеврејка, Осијек. Убијена у логору Јадовно у августу.
Холештајн Бернарда Хинко, 42 г., трговац, Јеврејин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.
Царевић Теодор, 50 г., жељезничар, Србин, Осијек. Рођен у Српским Моравицама. Ухапшен 11. јула. Спроведен у Госпић 21. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.
Цвејић Игњат, приватни чиновник, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.
Чодановић Светислав, 29 г., кројач, Србин, Осијек. Родом из Крчедина, Стара Пазова. Убијен у логору Јадовно у августу.
Чодановић Славко, кројач, Србин, Осијек. Убијен у логору Јадовно у августу.

ОТОЧАЦ

Агбаба Михајла Бранко, Србин, Оточац, Турјански. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.
Агбаба Михајла Војо, Србин, Оточац, Турјански. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.
Агбаба Илије Гецо, Србин, Оточац, Турјански. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.
Агбаба Исе Душан, Србин, Оточац, Турјански. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.
Агбаба Раде Илија, Србин, Оточац, Турјански. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.
Агбаба Илије Јанко, Србин, Оточац, Турјански. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.
Агбаба Симе Јово, Србин, Оточац, Турјански. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.
Агбаба Симе Коста, Србин, Оточац, Турјански. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.
Агбаба Михајла Миле, Србин, Оточац, Турјански. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.
Агбаба Михајла Стево, Србин, Оточац, Турјански. Бачен у јаму крај логора Јадовно у јулу.
Алексић Ђуре Бранко, 29 г., Србин, Оточац, Швица. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Милете Вујо, 55 г., Србин, Оточац, Швица. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Милете Вујо, 20 г., Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Михајла Дмитар, 45 г., Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Раде Ђуро, 34 г., сељак, Србин, Оточац, Швица. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Вује Илија, 33 г., сељак, Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Миливоја Милета, 68 г., Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Дамјана Миливој, 70 г., сељак, Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Дане Миливој, Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча у августу.
Алексић Михајла Миливој, 76 г., Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Томе Миливој, 66 г., сељак, Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Ђуре Милош, 44 г., Србин, Оточац, Швица. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Петра Пантелија, 46 г., сељак, Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Вује Петар, 39 г., сељак, Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Раде Сава, 54 г., сељак, Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Николе Симо, 46 г., сељак, Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Алексић Раде Стево, 18 г., сељак, Србин, Оточац, Швица. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.
Бабић Дане Душан, 45 г., Србин, Оточац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бабић Дане Душан, 41 г., Србин, Оточац, Заполье Дабарско. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бањанин Дане Арсо, 38 г., Србин, Оточац, Шкаре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањанин Илије Ђуро, 38 г., службеник, Србин, Оточац, Понори. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бањанин Илије Ђуро, 41 г., Србин, Оточац, Горићи. Убијен у логору Јадовно у августу.

Батинић Миће Арсо, 51 г., Србин, Оточац, Оровац. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Батинић Милована Петар, 29 г., Србин, Оточац, Подум. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Бобић Дане Душан, 45 г., Србин, Оточац, Дабар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божичковић Илије Петар, 35 г., сељак. Србин, Оточац, Шкаре. Ухапшен у Оточцу у мају. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Боровац Ђуре Јово, 41 г., сељак, Србин, Оточац, Залужница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бракус Петра Вајо, Србин, Оточац, Турјански. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бракус Јована Милан, 51 г., сељак, Србин, Оточац, Залужница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бракус Милана Миће, 51 г., срески школски надзорник, Србин, Оточац. Ухапшен у Оточцу у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бранковић Петар, 43 г., трговац, Србин, Оточац. Ухапшен у Оточцу у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Брујић Данила Ђорђе, 18 г., Србин, Оточац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Варда Милан, сељак, Србин, Оточац, Брлог. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Варда Раде Никола, гостионичар, Србин, Оточац. Ухапшен 30. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Варда Николе Раде, 52 г., гостионичар, Србин, Оточац. Заклан и бачен у Шаранову јаму у јулу.

Врањеш Николе Никола, 27 г., трговац, Србин, Оточац. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врањеш Николе Петар, 24 г., пекар, Србин, Оточац. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујчић П. Дане, 32 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуксан Петра Александар, 20 г., сељак, Србин, Оточац, Швица. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Вуксан Дане Бранко, 35 г., сељак, Србин, Оточац, Старо Село Оточко. Ухапшен 27. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуксан Петра Ђорђе, 20 г., сељак, Србин, Оточац, Швица. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Вуксан Дане Миле, 52 г., сељак, Србин, Оточац, Старо Село Оточко. Ухапшен 27. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуксан Стојана Петар, 29 г., подофицир, Србин, Оточац, Старо Село Оточко. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гвоздановић Ваје Дане, 42 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Гвоздановић Стевана Илија, 18 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Гвоздановић Стевана Јово, 32 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Гвоздановић Ваје Стево, 31 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Глумац Јове Владо, 40 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог. Бачен у јаму на Велебиту у јуну.

Глумац Мица, 63 г., сељанка, Српкиња, Оточац, Брлог. Бачена у јаму на Велебиту у јуну.

Гроздanић Ђукана Вујо, 37 г., жандар, Србин, Оточац, Понори. Убијен на Велебиту у августу.

Гроздanић Ђуре Вујо, 37 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Ухапшен у Понорима 2. августа. Бачен у једну од јама код Јањча.

Гроздanић Јове Живко, 32 г., службеник, Србин, Оточац, Понори. Ухапшен у Понорима 2. августа. Бачен у једну од јама код Јањча.

Гроздanић Јове Илија, 27 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Ухапшен у Понорима 2. августа. Бачен у једну од јама код Јањча.

Гроздanић Станка Јован, 63 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Гроздanић Обрада Миле, 24 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Ухапшен у Понорима 2. августа. Бачен у једну од јама код Јањча.

Гроздanић Петра Миле, 27 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Ухапшен у Понорима 2. августа. Бачен у једну од јама код Јањча.

Гроздanић Исе Миће, 19 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Ухапшен у Понорима 2. августа. Бачен у једну од јама код Јањча.

Гроздanић Саве Никола, 21 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Гроздановић Јове Раде, 23 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Ухапшен у Понорима 2. августа. Бачен у једну од јама код Јањча.

Гроздановић Раде Раде, 27 г., млинар, Србин, Оточац, Швица. Ухапшен у Швици 26. јула. Бачен у једну од јама код Јањча.

Гроздановић Раде Стеван, 30 г., Србин, Оточац, Швица. Ухапшен у Швици 29. јула и спроведен у Госпић. Убијен на Велебиту у августу.

Гроздановић Стојан, 59 г., пензионер (капетан I класе), Србин, Оточац. Ухапшен у Оточцу 26. јуна и спроведен у Госпић. Убијен на Велебиту у јулу.

Гроздановић Стојан, сељак, Србин, Оточац, Шкаре. Ухапшен у Дољанима 10. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Гроздановић Раде Стојан, 48 г., Србин, Оточац, Доњи Дољани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубор Тадије Илија, 40 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог, Брлошка Дубрава. Заклан у логору Госпић у јулу.

Делић Јове Ђурица, 47 г., сељак, Србин, Оточац, Врховине, Бабин Поток. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Делић Јове Никола, 23 г., сељак, Србин, Оточац, Врховине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Диклић Миле Душан, 31 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре. Ухапшен у јуну у Плитвичком Љесковцу. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Диклић Спасе Љуба, 18 г., сељанка, Српкиња, Оточац, Шкаре. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Диклић Дане Максим, 43 г., лугар, Србин, Оточац, Шкаре, Подум. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Диклић Раде Милан, 34 г., сељак, Србин, Оточац, Оточко Старо Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Диклић Николе Сава, 56 г., сељак, Србин, Оточац, Оточко Старо Село. Заклан у логору Јадовно у јулу.

Диклић Милете Стеван, 47 г., сељак, Србин, Оточац, Оточко Старо Село. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дракула Николе Стево, 67 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог, Дренов Кланац. Ухапшен 9. јуна и спроведен у Госпић. Бачен у једну од јама код Јањча у јулу.

Дуганџија Саве Душан, 33 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дуганџија Милан, 30 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жегарац Дане Стево, 54 г., службеник, Србин, Оточац. Заклан и бачен у Шаранову јаму у јулу.

Жегарац Вукашина Стево, службеник пореске управе, Србин, Оточац. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жунић Петра Јанко, 41 г., трговац, Србин, Оточац, Швица. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Зјача Трифуна Мићо, 23 г., сељак, Србин, Оточац, Врховине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Иванчевић Милете Ђуро, 36 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Иванчевић Миће Ђуро, 45 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Иванчевић Раде Петар, 43 г., сељак, Србин, Оточац, Горићи. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Иветић Илија, 56 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Убијен у логору Слана у августу.

Илић Станиша, 65 г., адвокат, Србин, Оточац. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Илић Душана Станиша, 59 г., лугар, Србин, Оточац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јањатовић Симе Миле, 31 г., сељак, Србин, Оточац, Српско Поље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јеловац Ђуре Ђуро, 39 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Јеловац Симе Ђуро, 49 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча у августу.

Јовановић Јефте Јово, 40 г., трговац, Србин, Оточац. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовић Стеве Миленко, сељак, Србин, Оточац, Шкаре, Дољани. Ухапшен у Дољанима у мају и спроведен у Госпић. Бачен у јаму у јуну.

Кангрга Стеве Миле, 41 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре, Подум. Ухапшен 20. маја. Бачен у једну од јама код Јањча 25. маја.

Кангрга Стојана Стево, 67 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре, Подум. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Карлеуша Георгија Владимир, 48 г., трговац, Србин, Оточац, Брлог. Ухапшен 20. маја. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Кмезић Николе Анка, сељанка, Српкиња, Оточац, Рудополье. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

КнеЖевић Ваје Војкан, 44 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог. Бачен у јаму на Велебиту 9. јуна.

Кукић Тошо, посједник, Србин, Оточац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љубобратовић Милан, сељак, Србин, Оточац, Брлог. Бачен у јаму на Велебиту у јуну.

Љубобратовић Спасе Милан, 56 г., лугар, Србин, Оточац, Брлог. Бачен у јаму на Велебиту 9. јуна.

Љуботина Никола, 52 г., водник, Србин, Оточац, Брлог. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љуботина Ђуре Никола, 46 г., подофицир, Србин, Оточац. Ухапшен у јуну у Оточцу и спроведен у Госпић. Заклан у логору Јадовно и бачен у јаму у јулу.

Љуботина Јована Симеон, 46 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Малбаша Миће Јово, 45 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре, Подум. Убијен у логору Госпић 15. маја.

Маљковић Драгана Милка, 43 г., Српкиња, Оточац, Прокике. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Маљковић Буде Перица, 41 г., Србин, Оточац, Бриње. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандић Милоша Божо, 31 г., официр, Србин, Оточац, Шкаре, Дољани. Убијен у логору Госпић 10. маја.

Мандић Милоша Божо, 37 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре, Подум. Убијен у логору Госпић 15. маја.

Мандић Јована Војин, службеник, Србин, Оточац, Шкаре, Дољани. Убијен у логору Госпић, маја.

Мандић Милете Душан, 37 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре, Подум. Убијен у логору Госпић 15. маја.

Мандић Вује Никола, службеник, Србин, Оточац, Шкаре, Дољани. Убијен у логору Госпић у мају.

Маријан Ђуре Душан, 21 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре, Подум. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Маријан Ђуре Милан, 56 г., велепосједник, Србин, Оточац. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Машић Јове Буде, 54 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре. Убијен у логору Јадовно у августу.

Машић Мане Душан, 25 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миливој Раде Никола, 65 г., Србин, Оточац. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Момчиловић Илије Милка, 25 г., сељанка, Српкиња, Оточац, Дабар. Силована и бачена у јаму на Велебиту у јулу.

Наранчић Стојана Јово, сељак, Србин, Оточац, Дољани. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Наранчић Илије Милан, службеник, Србин, Оточац, Шкаре, Дољани. Ухапшен у Дољанима 10. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Наранчић Стојана Срђан, сељак, Србин, Оточац, Дољани. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Никшић Петра Милан, 22 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Огризовић ..., сељак, Србин, Оточац, Брлог. Ухапшен у Брлогу 9. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огризовић Милете Бранко, сељак, Србин, Оточац, Српско Поље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Огризовић Лука, 44 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог. Ухапшен 9. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огризовић Миле, 44 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог. Ухапшен 9. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огризовић Милете Павле, 27 г., сељак, Србин, Оточац, Српско Поље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Огризовић Ђурђа Раде, 51 г., обртник, Србин, Оточац. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огризовић Дане Саво, 40 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог. Бачен у Мацолину јаму у јулу.

Опачић Дане Богдан, 38 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Павичић Илије Ђуро, 50 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре. Ухапшен у Оточцу у мају и спроведен у Госпић. Бачен у јаму у јулу.

Павичић Исе Никола, 55 г., гостионичар, Србин, Оточац, Шкаре. Ухапшен у Оточцу и у мају спроведен у Госпић. Убијен у јулу (бачен у јаму).

Пањковић Буде Вујо, 38 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог, Брлошка Дубрава. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пањковић Будислава Петар, 34 г., трговац, Србин, Оточац, Брлог. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Мане Живко, 35 г., сељак, Србин, Оточац, Врховине, Залужница. Ухапшен у јулу. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Поповић Јово, трговац, Србин, Оточац. Ухапшен у Оточцу у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Стевана Милан, 71 г., сељак, Србин, Оточац, Врховине. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Поповић Геце Никола, 37 г., сељак, Србин, Оточац, Врховине, Залужница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Миле Стево, 53 г., сељак, Србин, Оточац, Врховине, Залужница. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Прица Перо, 23 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог, Дренов Кланац. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пухало Вује Вукашин, 56 г., пензионер (финанс), Србин, Оточац, Брлог. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Пухало ..., (Вукашинова супруга), Српкиња, Оточац, Брлог. Бачена у Шаранову јаму у јуну.

Рајачић Дане Велимир, 53 г., Србин, Оточац, Бриње. Убијен у логору Јадовно у августу.

Рајачић Данила Владимир, 54 г., Србин, Оточац, Прокике. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ракић Раде Сава, 46 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракић Раде Сава, 44 г., сељак, Србин, Оточац, Главаци. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Рапајић Миле Јово, 28 г., сељак, Србин, Оточац, Жупањдол. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ружић Арсе Буде, 48 г., службеник, Србин, Оточац. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ружић Миливоја Симо, 42 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Рупчић Томе Маша 48 г., Српкиња, Оточац, Горићи. Силована и бачена у једну од јама код Јањча 2. августа.

Савић Николе Душан, 38 г., трговац, Србин, Оточац, Шкаре. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Свилар Саве Вајо, 41 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Секиз Миле Проко, 59 г., пензионер, Србин, Оточац. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Скенџић Симе Ђуро, 54 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Скенџић Рафаила Илија, 47 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Скенџић Јове Миле, 44 г., собосликар, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Скенџић Миле Мићо, 47 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Скенџић Саве Никола, 25 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Скенџић Ђуре Петар, 30 г., сељак, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Скенџић Јове Раде, 48 г., собосликар, Србин, Оточац, Понори. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Станић Владе Петар, 33 г., сељак, Србин, Оточац, Бриње. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојановић Раде Дане, 45 г., млинар, Србин, Оточац, Швица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Стојановић Раде Ђуро, 32 г., столар, Србин, Оточац, Швица. Ухапшен 27. јула. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Стојановић Раде Јово, 45 г., ковач, Србин, Оточац, Швица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Стојановић Раде Лука, 27 г., сељак, Србин, Оточац, Швица. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Стојановић Петра Мићо, 74 г., сељак, Србин, Оточац, Швица. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Стојановић Миће Никола, 45 г., ковач, Србин, Оточац, Швица. Ухапшен у Швици 29. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Стојановић Петра Раде, 72 г., сељак, Србин, Оточац, Швица. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Тепавац Николе Перо, сељак, Србин, Оточац, Залужница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Теслић Симе Димитрије, ђак госпићке гимназије, Србин, Оточац, Врховине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Теслић Симо, трговац, Србин, Оточац, Врховине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Томић Јована Исо, 52 г., општински благајник, Србин, Оточац, Брлог. Бачен у Мацолину јаму у јуну.

Томић Дане Лука, 44 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог. Бачен у Шаранову јаму у мају.

Ћурчић Јове Дане, 45 г., сељак, Србин, Оточац, Подум. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Ћурчић Дане Душан, 44 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре, Подум. Убијен у логору Госпић у мају.

Ћурчић Дане Душан, 18 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре, Подум. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћурчић Миле Стеван, 45 г., сељак, Србин, Оточац, Подум. Убијен у логору Јадовно у јуну.

Узелац Стојана Вајо, 27 г., сељак, Србин, Оточац, Залужница. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Узелац Миће Јован, 41 г., сељак, Србин, Оточац, Залужница. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Узелац Раде Милан, 34 г., сељак, Србин, Оточац, Старо Село Оточко. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Узелац Стеве Милан, 33 г., сељак, Србин, Оточац, Брињe. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Арсе Петар, 17 г., обућар, Србин, Оточац, Шкаре, Подум. Убијен у логору Госпић у мају.

Узелац Милована Раде, 35 г., сељак, Србин, Оточац, Шкаре, Подум. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Узелац Миће Стојан, 69 г., трговац, Србин, Оточац, Врховине, Залужница. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Хинић Стевана Љубиша, 39 г., Србин, Оточац, Врховине, Залужница. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Хинић Стевана Миле, 40 г., Србин, Оточац, Врховине, Залужница. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Хинић Ђуре Милован, 61 г., сељак, Србин, Оточац, Залужница. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Хинић Јове Милован, 69 г., чиновник, Србин, Оточац, Врховине, Залужница. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Хинић Симе Милован, 42 г., сељак, Србин, Оточац, Врховине, Залужница. Бачен у једну од јама код Јањча 2. августа.

Хинић Милована Сока, 40 г., сељанка, Српкиња, Оточац, Врховине, Залужница. Силована и бачена у једну од јама код Јањча 2. августа.

Хркаловић Дамјана Милица, сељанка, Српкиња, Оточац, Дољани. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Хркаловић Перице Милка, сељанка, Српкиња, Оточац, Дољани. Убијена у логору Јадовно 8 маја.

Чудић Стевана Саво, 54 г., сељак, Србин, Оточац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Чудић Саве Стево, 64 г., сељак, Србин, Оточац, Прокике. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Џакула ..., пензионер (општински биљежник), Србин, Оточац, Брлог. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Џакула Милан, сељак, Србин, Оточац, Брлог. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Џакула Миле Стево, 63 г., сељак, Србин, Оточац, Брлог. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штетић Кончар Стевана Божица, 34 г., сељанка, Српкиња, Оточац, Црна Власт. Убијена у логору Јадовно у августу.

Штетић Марка Илија, 39 г., сељак, Србин, Оточац, Врховине. Убијен у логору Јадовно у августу.

Штетић Станка Милан, 38 г., ковач, Србин, Оточац, Врховине, Црна Власт. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ОЏАК

Николић Илије Јово, 25 г., Србин, Оџак, Доња Дубица. Убијен у логору Јадовно у августу.

ОЏАЦИ

Јездимировић Јаше Димитрије, 66 г., Србин, Оџаци, Бачки Брестовац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шарац Оскара Александар, 18 г., Јеврејин, Оџаци, Српски Милетић. Убијен у логору Јадовно у августу.

ПАКРАЦ

Адамовић Симо, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Богдашић. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Алавуковић Михајло, сељак, Србин, Пакрац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Арсенић Марка Ђуро, сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Шуметлица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ацан Станка Лазо, 57 г., сељак, Србин, Пакрац, Бранешци. Ухапшен 25. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Баста Милан, 40 г., подворник у црквеном суду, Србин, Пакрац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Баста Стеван, 51 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бјелац Јово, 31 г., жељезничар, Србин, Пакрац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Благојевић Михајло, сељак, Србин, Пакрац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Богић Васе Танасије, 41 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Доња Субоцка. Ухапшен 10. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бојанић Симо, сељак, вођа тенора у цркви Стријежевица, Србин, Пакрац, Бучје, Каменски Вучјак. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Николе Дмитар, 34 г., сељак, Србин, Пакрац, Брусник. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Дамјана Јово, сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Николе Јово, 45 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Босанац Миле Никола, 25 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Браженац Симе Стеван, сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Шуметлица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Браженац Симе Стеван, 36 г., сељак, Србин, Пакрац, Драговић, Кусоњски Липовац. Ухапшен почетком јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бранковић Мирко, 25 г., сељак, Србин, Пакрац, Клиса. Ухапшен 25. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Брканац Павла Милан, 48 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будић Стојана Павле, сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Валентић Ђуро, 56 г., бачвар, Србин, Пакрац, Кукуњевац, Бујавица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Везмар Илије Гавро, 36 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Везмар Петра Душан, 27 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Велимировић Косте Милош, 21 г., Србин, Пакрац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Веселиновић Дмитар, лугар, Србин, Пакрац, Бучје, Сажије. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Видић Стојана Благоја, 36 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влајковић Михајла Душан, 35 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Доњи Чаглић. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Војновић Дмитра Стојан, 31 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Ожеговци. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врачаревић Стојана Јован, 34 г., механичар, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен крајем маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врачаревић Илије Љубоја, 43 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врцељ Перо, шеф жељезничке станице, Србин, Пакрац, Бучје, Ожеговци. Ухапшен у

мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујанић Стојана Станко, 44 г., сељак, Србин, Пакрац, Брусник. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујић Љубоја Владан, 35 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујић Миле Кузман, 23 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујић Нестора Михаило, 29 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Благоја Благоје, 29 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Дереза. Ухапшен 17. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукшић Миле Јоцо, 21 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукшић Остоје Јоцо, 20 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукшић Дмитра Милан, 22 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукшић Стеве Милан, 37 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вулетић Стево, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Шеовица. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 25. јуна.

Вучковић Бранка Милан, 23 г., Србин, Пакрац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гајић Ђуре Стеван, 43 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гаћеша Петра Саво, сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Дереза. Ухапшен у мају. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Глигић Лука, сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грашар Стевана Душан, 24 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговићи. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грбић Михајла Душан, 24 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грбић Теше Милан, 46 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговићи. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гредељевић Раде Богдан, 29 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубешић Лука, 32 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Ожеговци. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубешић Луке Никола, 31 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Ожеговци. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грујић С. Лука, Србин, Пакрац. Ухапшен 17. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грујић Јаћима Пајо, сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грујић Петра Цвијо, 34 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 1. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гуњевић Лазе Никола, 38 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гуњевић Лазе Перо, 28 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15.

маја и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дамјановић Станка Душан, 34 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дауковић Љубомир, 42 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Доњи Чаглић. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дмитровић Миле Милан, 45 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Скендеровци. Ухапшен у мају и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дмитровић Јосифа Миле, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Скендеровци. Ухапшен у мају и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Драгаша Васо, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Богдашић. Ухапшен у мају и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Драгишић Божо, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Драгишић Миленко, 62 г., ковач, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Драгучин Танасије Никола, 60 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Скендеровци. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Драча Ђорђе, 46 г., гостионичар, Србин, Пакрац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дробњак Симо, 37 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђермановић Звонко, 28 г., сељак, Србин, Пакрац, Драговић, Кусоњски Липовац. Ухапшен 25. маја и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђермановић Петра Јово, 36 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђермановић Станка Матија, сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ерцег Луке Драган, сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Шуметлица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жестић Сава, сељак, Србин, Пакрац, Драговић, Кусоњски Липовац. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Заилац Михајла Стеван, 45 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Граховљани. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 28. јуна.

Зајић Стево, сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 25. јуна.

Звечевац Ђуре Симо, 33 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зец Ђуре Стево, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивановић Цвјетина Драган, 35 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Крагуљ. Ухапшен 22. априла и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивановић Милана Миле, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивановић Мирко, 32 г., учитељ, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен крајем маја и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Игњатовић Илије Раде, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Данича, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанковић Никола, 50 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Данича, одакле је

пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јањатовић Алексе Јосо, 48 г., трговац, Србин, Пакрац, Чаглић, Доњи Чаглић. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелисавац Павла Стево, 41 г., ложач, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јелић Глише Јоцо, 37 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовић Славка Бошко, 34 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовић Илије Тешо, 38 г., млинар, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јузбашић Марка Милош, 31 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Катић Стеве Сава, 53 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кениг Алфреда Ватрослав, 18 г., Јеврејин, Пакрац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Стевана Драган, 41 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Ожеговци. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Дмитра Ђуро, 35 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Ожеговци. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Јово, гостионичар, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен крајем маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Марка Станко, 32 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачевић Стојана Стеван, 31 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Средњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачић Стојана Петар, сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Шуметлица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ковачић Стојана Стеван, 45 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Козар Бранко, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Мијајлије. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Козар Душан, лугар, Србин, Пакрац, Бучје, Мијајлије. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Козар Игњатије, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Мијајлије. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Козар Лазар, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Мијајлије. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Козар Чедо, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Мијајловац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Козловић Саве Петар, 57 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 10. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Козловић Стојан, жељезничар, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Којадиновић Николе Раде, жељезничар, Србин, Пакрац, Брусник. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Комленац Нестора Благоје, 45 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Комленац Стеве Бранко, 24 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухап-

шен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Комленац Лазе Иван, 36 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Комленац Ђуре Јово, 46 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Комленац Станка Којо, 40 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косић Илија, 34 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косијер Лазе Васо, пекарски радник, Србин, Пакрац, Брусник. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косијер Лазе Лазо, 33 г., сељак, Србин, Пакрац, Брусник. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косијер Лазе Никола, 28 г., жељезничар, Србин, Пакрац, Брусник. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косијер Лазе Петар, 20 г., сељак, Србин, Пакрац, Брусник. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Коцопер Николе Никола, 31 г., Србин, Пакрац. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кочиловић Јована Васо, 59 г., Србин, Пакрац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крајновић Пајо, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Забрдске Пргомеље. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крајновић Васе Станко, 50 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Пргомељачка Главица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крнета Остоје Петар, 37 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кулаш Алексе Ђуро, 54 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кулаш Вује Милан, 37 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лабудовић Стојана Милан, 46 г., опанчар, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лабус Марко, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Љубишић Дане Војин, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Макшенић Бранко, 47 г., учитељ, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен крајем маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Малешевић Милан, 73 г., радник, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандић Марка Благоје, 30 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандић Аврама Јово, 27 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Горњи Чаглић. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандић Луке Јово, 34 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандић Глише Никола, 31 г., трговачки помоћник, Србин, Пакрац, Чаглић, Горњи Чаглић. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандић Марка Саво, 40 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је

пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандић Марка Цвијо, сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маревић Раде Богдан, 50 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Шуметлица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марић Нинка Никола, 45 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Миленка Јован-Јовица, 25 г., економист, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Јована Миленко, 62 г., Србин, Пакрац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Аћима Раде, 37 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Бранешци. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марушић Стевана Раде, 50 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марушић Миле Стево, 43 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милашиновић Стево, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Стријежевица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Милоша Сава, 44 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Доњи Чаглић. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миличевић Стојана Илија, 30 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милковић Јосифа Миле, 37 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Скендеровци. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милојевић Илија, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Стријежевица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милошевић Јове Гојко, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милошевић Стојана Милан, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милошевић Петра Петар, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милошевић Илије Симо, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миоковић Ђурица, 39 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миоковић Адама Ђуро, 36 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 2. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миоковић Гавре Ђуро, 52 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Доње Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миоковић Раде Крсто, 27 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миоковић Гавре Милан, 20 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Миоковић Јована Симо, 33 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирковић Дмитра Гавро, 31 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја

и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирковић Д. Којо, Србин, Пакрац. Ухапшен 17. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирковић Милован, радник, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мирковић Раде, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мишчевић Јово, учитељ, Србин, Пакрац, Бучје, Каменска. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мишчевић Раде, учитељ, Србин, Пакрац, Бучје, Каменска. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Млађеновић Љубомир-Љубић, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Аматовац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Млађеновић Никола, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Аматовац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мркшић Бранко, 24 г., учитељ, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мудрић Николе Лазо, 22 г., Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ненадовић Павла Гавро, 33 г., државни службеник, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 7. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ненадовић Стојана Дмитар, 30 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ненадовић Стојана Миле, 33 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Њежић Јована Васо, 55 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Њежић Николе Јоцо, 31 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Њежић Милан, сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ољача Јован, 43 г., гостионичар, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Остојић Петар, 37 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Васо, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Аматовац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Лука, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Аматовац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пиштелић Коста, трговац, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пјевач Никола, сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Плетикапа Ј. Стеван, Србин, Пакрац. Ухапшен 17. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Попадић Филипа Богосав, 29 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пријић Бранко, шумски радник, Србин, Пакрац, Бучје, Мијачи. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пријић Мијо, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Мијачи. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Продановић Дмитра Бошко, 30 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Продановић Паје Милан, 42 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Ожеговци. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Продановић Луке Милош, 30 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пуач Лазо-Сатак, кнез села Крушева, Србин, Пакрац, Бучје, Крушево. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пуач Симо, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пуач Николе Станко-Дујан, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Крушево. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радаковић Шпире Никола, 40 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Лука, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Аматовац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радојчић Стојана Стојан, 35 г., радник, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 9. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ранисављевић Богдан, 38 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Богдашић. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ратковић С. Владо, Србин, Пакрац. Ухапшен 17. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ратковић Саве Ђуро, 37 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рашковић Адама Адам, 33 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рашковић Јована Вељко, 32 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Релић-Марковић Јаћима Раде, 34 г., Србин, Пакрац, Бранешци. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ресановић Симо, 44 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рисојевић Илија, 36 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рокић Косте Алекса, 49 г., жељезничар, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рокић Гавре Петар, 31 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Роксандић Илије Стево, 37 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Љубомир, 35 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Доњи Чаглић. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Ранко, трговац, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Секулић Ђорђа Александар, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Селаковић Лазо, сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Селаковић Михајла Стево, 52 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пре-

бачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Симић Теше Петар, сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Славујевић Јове Јово, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Славујевић Илије Стево, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Славујевић Љубоје Стево, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Славујевић Стојан, шумски радник, Србин, Пакрац, Бучје, Каменски Вучјак. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Средојевић Радивоја Богдан, 33 г., Србин, Пакрац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стојаковић Петар, 50 г., сељак, Србин, Пакрац, Бранешци. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Суботић Симе Симо, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сударе Ђуре Петар, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Торањ. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сударе Глише Лазо, 48 г., Србин, Пакрац, Крагуј. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Танасковић Петра Милош, 38 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тарбук Милан, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Стријежевица. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тарбук Раде Милан, 35 г., сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен 25. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Теодорчевић Ђуро, 36 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Теодорчевић Глише Миле, 31 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Теодорчевић Милана Остоја, 23 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Теодорчевић Љубомира Танасије, 23 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћалић Стојана Јово, 28 г., сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен 25. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћалић Ђуре Никола, 35 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћурчија Теше Петар, 50 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћурчија Теше Стојан, 29 г., сељак, Србин, Пакрац, Шпановица, Драговић. Ухапшен 15. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узур Николе Станко, сељак, Србин, Пакрац, Брусник. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Хинић Васо, службеник код владике, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвјетичанин Кузмана Јоцо, 59 г., сељак, Србин, Пакрац, Чаглић, Кричке. Ухапшен 3. маја и спроведен у Липик, одакле је пребачен у логор Даница, потом у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цицвара Игњатије, 53 г., гостионичар, Србин, Пакрац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чанковић Миле Милан, 48 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спро-

веден у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чуле Ђуре Никола, Србин, Пакрац. Ухапшен 17. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Милан, 22 г., ђак, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Петар, 24 г., званичник, Србин, Пакрац, Бучје, Поповац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шкорић Иле Стево, 38 г., радник, Србин, Пакрац, Шпановица, Кусоње. Ухапшен 3. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штулић Саве Бранко, сељак, Србин, Пакрац, Липик, Горњи Граховљани. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Штулић Јована Стеван, 37 г., сељак, Србин, Пакрац, Кукуњевац. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шуркаловић Илија, сељак, Србин, Пакрац, Бучје, Скендеровци. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ПАНЧЕВО

Крчединац Павла Живојин, 41 г., Србин, Панчево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ПЕТРИЊА

Бижић Миле Јован, 21 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бижић Симе Миле, 69 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бижић Стојана Миле, 45 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Буњац Петра Коста, 42 г., сељак, Србин, Петриња, Краљевчани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вранеш Николе Драган, 23 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вранеш Петра Станко, 45 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујаклија Симо, сељак, Србин, Петриња, Беговићи. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујановић Јован, пензионер, Србин, Петриња, Кињачка. Спроведен 4. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујашковић Илија, пензионер, Србин, Петриња. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Миле Јован, сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грубић Јове Илија, 32 г., сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јањанин Миле Лука, 63 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јањанин Петар, 28 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јањанин Станко, 26 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Госпићу јулу.

Јузбашић Богдана Милан, 36 г., Србин, Петриња, Јошевица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кекуш Стојана Бранко, 19 г., Србин, Петриња, Додоши. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кекуш Стојана Теодор, 24 г., Србин, Петриња, Додоши. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кепчија Петра Перица, трговац, Србин, Петриња, Блиньски Кут. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кепчија Петар, 35 г., трговац, Србин, Петриња, Блиньски Кут. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 27. јула.

Кљајић Петра Драган, 47 г., Србин, Петриња, Јабуковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кљајић Адама Никола, 40 г., Србин, Петриња, Драготинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кљајић Стеван, сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кошенда Луке Перо, 35 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Петра Глиго, 25 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Мије Душан, 38 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Станка Душан, 32 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Станка Јован, 30 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Ђуре Лука, 52 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Николе Миле, 24 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Тодора Милош, 40 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Јована Никола, 41 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Станка Никола, 48 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Јована Петар, 29 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Јована Саво, 33 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Јована Стево, 26 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Петра Стево, 33 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Луке Теодор, 60 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лаћевић Миле Стево, 33 г., трговачки путник, Србин, Петриња, Суња, Четвртковац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лелић Стојана Станко, 61 г., Србин, Петриња, Драготинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лелић Станка Стојан, 30 г., Србин, Петриња, Драготинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Јована Глиго, 47 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Миле Душан, 44 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Миле Ђуро, 29 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Николе Илија, 38 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Јована Јоцо, 48 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Николе Миле, 47 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Николе Миле, 31 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Јована Никола, 32 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Миле Павао, 42 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Марковић Јована Симо, 45 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пантелић Јована Јанко, 53 г., Србин, Петриња, Босански Граховац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејаковић Павла Јово, 26 г., сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејаковић Јована Никола, 47 г., сељак, Србин, Петриња, Блињски Кут. Спроведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејаковић Јове Никола, 36 г., сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејаковић Павао, сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Спроведен 6. маја у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пејаковић Јове Стево, 41 г., сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Спроведен 6. маја у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пешкир Глиге Богдан, сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Ухапшен 6. маја и заједно са сином спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пешкир Душан, дијете, Србин, Петриња, Кињачка. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пешкир Глиге Душан, 47 г., сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Ухапшен 6. маја и заједно са сином спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пешкир Богдана Ђуро, трговац, Србин, Петриња, Кињачка. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пешкир Павла Ђуро, 51 г., сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пешкир Ђуре Павао, 29 г., сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пешкир Миле Славко, 20 г., сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пречаница Лазе Јован, 66 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пречаница Јована Милош, 38 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пречаница Јована Стево, 21 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Приљева Јосифа Ђуро, 35 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Приљева Јосифа Марко, 28 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Приљева Јована Миле, 36 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Приљева Јосифа Никола, 46 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Приљева Јована Никола, 45 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Приљева Симе Светозар, 31 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Приљева Миле Стеван, 19 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Приљева Николе Стеван, 51 г., сељак, Србин, Петриња, Српски Чунтић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Симић Стојана Васо, 49 г., сељак, Србин, Петриња, Клинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Симић Стојана Никола, 40 г., сељак, Србин, Петриња, Клинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Срналић Илија, сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стапар Илија, сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стапар Ђуре Петар, 19 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тркуља Стојана Милан, 36 г., сељак, Србин, Петриња, Кињачка. Спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трнинић Петра Никола, 24 г., студент права, Србин, Петриња, Кињачка. Спроведен у логор Даница те Убијен у логору Јадовно у јулу.

Турајлић Михајла Ђуро, 67 г., сељак, Србин, Петриња, Клинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Турајлић Ђуре Јандрија, 56 г., сељак, Србин, Петриња, Клинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Турајлић Ђуре Миле, 52 г., Србин, Петриња. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Турајлић Петра Стеван, 39 г., сељак, Србин, Петриња, Клинац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Туропољац Илије Лука, 36 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Туропољац Стојана Лука, 41 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Туропољац Филипа Стојан, 74 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Туропољац Кузмана Филип, 33 г., сељак, Србин, Петриња, Горња Бачуга. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чорак Душан, 35 г., поштански службеник, Србин, Петриња, Велики Шушњар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шифтар Луке Стјепан, 54 г., Хрват, Петриња, Јошевица. Убијен у логору Слана у јулу.

Шовонда Васе Ђорђе, 29 г., Србин, Петриња. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ПОДРАВСКА СЛАТИНА

Бакић Танасија, Српкиња, Подравска Слатина. Ухапшена 11. јула и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Банковић Павао, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 14. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Барчић Јован, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 14. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Богатић Стевана Петар, 33 г., сељак, Србин, Подравска Слатина, Воћин, Лисичине. Убијен у логору Јадовно у августу.

Богатић Стевана Урош, 31 г., сељак, Србин, Подравска Слатина, Воћин, Лисичине. Убијен у логору Јадовно у августу.

Богуновић Ђука, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 12. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бојагић Саве Ђуро, 47 г., службеник, Србин, Подравска Слатина. Убијен у логору Слана у јулу.

Боснић Илија, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 13. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бугарчић Живко, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 13. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Буква Милован, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 11. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вијук Душан, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 12. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Влајисављевић Раде, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 3. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вукелић Василије, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 11. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вукелић Игњат, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 11. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вукмировић Гоцо, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 2. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вукобратовић Ђуро, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 3. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гроздановић Радана Перо, 38 г., сељак, Србин, Подравска Слатина, Слатински Дреновац, Хумљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Драгичевић Саво, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 23. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Душанић Ћире Радован, 49 г., Србин, Подравска Слатина, Врањешевци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зиројевић Вукоје, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 5. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Златановић Љубиша, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 8. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Зубић Саво, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 12. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ивошевић Лазар, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 8. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ивошевић Милош, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 5. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јаношевић Ђорђе, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 28. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јојић Миле, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 11. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јоргић Илије Благоје, 35 г., Србин, Подравска Слатина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јоргић Илије Миле, 38 г., Србин, Подравска Слатина, Горње Кусоње. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Петар, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кнежевић Стеван, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 14. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Косановић Милан, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 14. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Криста Михајло, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 3. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Крнета Душан, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 12. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Личина Никола, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 10. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Малобабић Стево, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 11. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Малобабић Томо, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 11. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Маровић Душан, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 13. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Маровић Никола, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 8. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Маровић Сава, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 2. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Марчетић Данило, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 8. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Милисављевић Јелка, Српкиња, Подравска Слатина. Ухапшена 11. јула и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Милосављевић Миле, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 29. јуна и спроведен у Вировитицу. Пребачен у логор Даница, затим у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Миљуш Смиљана, Српкиња, Подравска Слатина. Ухапшена 12. јула и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Мирић Јово, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 4. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Митрић Милан, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 14. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Новаковић Раде Миле, 44 г., трговац, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 12. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту у јулу.

Новаковић Саво, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 9. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Петрић Мане, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 14. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пиштелић Славка, Српкиња, Подравска Слатина. Ухапшена 6. јула и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Пољак Бранко, Србин, Подравска Слатина, Слатински Дреновац, Хумљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Никола, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 23. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Поповић Саво, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 19. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пувача Сока, Српкиња, Подравска Слатина. Ухапшена 12. јула и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Пухач Илија, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радић Миливој, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 5. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радојчић Јове Светозар, 45 г., Србин, Подравска Слатина, Горње Виљево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ратковић Станиша, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 13. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Рокнић Ђуро, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 12. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Секерушевић Миле Бранко, 30 г., ременар, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 12. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен на Велебиту у јулу.

Смиљанић Никола, сељак, Србин, Подравска Слатина, Хумљани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Таталовић Ђурађ, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 11. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Таталовић Илија, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 11. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Таталовић Михајло, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 11. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Таталовић Раде, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 9. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тодоровић Тимотије Илија, 49 г., општински биљежник, Србин, Подравска Слатина, Вођин. Ухапшен 14. априла и спроведен у Осијек. Убијен у логору Јадовно 22. јуна.

Томић Раде, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 5. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трбовић Богдан, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 11. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трбовић Митар, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 5. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трбовић Никола, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 3. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трбовић Раде, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 13. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трбојевић Тодор, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 13. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Феркер Ирена, 39 г., Јеврејка, Подравска Слатина. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Феркер Владислава Лилика, 17 г., Јеврејка, Подравска Слатина. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Хинић Тодор, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 12. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Царић Михајло, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 16. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чегреп Мара, Српкиња, Подравска Слатина. Ухапшена 11. јула и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Чича Миле Јанко, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 13. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шормаз Марија, Српкиња, Подравска Слатина. Ухапшена 12. јула и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Штајнер Фрање Стела, 19 г., Јеврејка, Подравска Слатина. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Штакић Петар, Србин, Подравска Слатина. Ухапшен 9. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

ПРИЈЕДОР

Адамовић Саве Манојло, 41 г., сељак, Србин, Приједор, Доњи Волар. Убијен у логору Слана у августу.

Божић Симе Љубан, 21 г., рудар, Србин, Приједор, Љубија. Убијен у логору Слана у августу.

Боројевић Павла Перо, 43 г., Србин, Приједор, Југовићи. Убијен у логору Слана у августу.

Бујић Милана Бранко, 40 г., Србин, Приједор. Убијен у логору Слана у августу.

Гашић Ђорђа Војислав, 35 г., Србин, Приједор, Љубија. Убијен у логору Слана у августу.

Гњатовић Бранко, Србин, Приједор. Убијен у логору Слана у августу.

Гњатовић Јована Милан, 26 г., Србин, Приједор. Убијен у логору Слана у августу.

Дамјановић Јове Раде, 44 г., Србин, Приједор. Убијен у логору Слана у августу.

Деспот Саве Никола, 53 г., рудар, Србин, Приједор, Љубија. Убијен у логору Слана у августу.

Димитријевић Александра Растко, 28 г., Србин, Приједор. Убијен у логору Слана у августу.

Јанош Пере Никола, 45 г., Србин, Приједор, Миска Глава. Убијен у логору Слана у августу.

Качавенда Давида Јован, 52 г., Србин, Приједор, Цикоте. Убијен у логору Слана у августу.

Клиска Никола, 61 г., Србин, Приједор, Љубија. Убијен у логору Слана у августу.

Клиска Николе Светозар, 33 г., Србин, Приједор, Љубија. Убијен у логору Слана у августу.

Кос Ђуре Велимир, Србин, Приједор. Убијен у логору Слана у августу.

Љубанић Стевана Симо, 59 г., рудар, Србин, Приједор, Љубија, Копорница код Кључа. Убијен у логору Слана у августу.

Рељић Ристе Симо, 41 г., Србин, Приједор, Цикоте. Убијен у логору Слана у августу.

Стојановић Ђорђа Илија, рудар, Србин, Приједор, Љубија. Убијен у логору Слана у августу.

Тизић Гојка Бранко, 31 г., рудар, Србин, Приједор, Љубија. Убијен у логору Слана у августу.

Тизић Гојка Милан, 17 г., Србин, Приједор, Љубија. Убијен у логору Слана у августу.

Тубић Николе Душан, 58 г., рудар, Србин, Приједор, Љубија, Стригова код Босанске Дубице. Убијен у логору Слана у августу.

Ћосић Гавре Бранко, 25 г., Србин, Приједор. Убијен у логору Слана у августу.

Уредић Петра Милан, 25 г., Србин, Приједор, Гомјеница. Убијен у логору Слана у августу.

Церенић Александра Лазо, 55 г., рудар, Србин, Приједор, Љубија. Убијен у логору Слана у августу.

Шаин Саве Јово, 46 г., рудар, Србин, Приједор, Љубија. Убијен у логору Слана у августу.

Шево Миле Јован, 45 г., Србин, Приједор, Цикоте. Убијен у логору Слана у августу.

Шпицер Лавослава Хуго, 31 г., Јеврејин, Приједор. Убијен у логору Слана у августу.

РАВНО – ЉУБИЊЕ

Биберчић Душан, Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница у августу.

Биберчић Симе Озрен, Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница у августу.

Биберчић Симо, Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница у августу.

Бијелић Данило, Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница у августу.

Грубјеша Ђуре Владо, Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Грубјеша Ђуре Гаврило, 59 г., Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Додер Динко, шеф жељезничке станице, Србин, Равно, Попово Поље, Завала. Бачен у јаму Близница у августу.

Јањушевић Ђоке Милутин, 45 г., Србин, Равно, Гацко, Гарева. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Ковачевић Марка Јованка-Јовра, 54 г., Српкиња, Равно, Љубиње. Бачена у јаму Близница 17. августа.

Ковачевић Шпире Никола, 1 г., дијете, Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Козић Душан, Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Мастиловић Спасоја Стеван, 54 г., Србин, Равно, Гацко, Изгори. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Новокмет (отац), Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Новокмет (син), Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Ножица Саве Михајло, 34 г., Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Секулић Гојко, Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Секулић Душан, Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Сушић Раде Радован, 35 г., Србин, Равно, Гацко, Гарева. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Тохоль Ристо, Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница 17. августа.

Ћук Лазара Данило, 42 г., Србин, Равно, Љубиње, Крајпоље. Бачен у јаму Близница у августу.

Ћук Михајло-Михо, Србин, Равно, Љубиње. Бачен у јаму Близница у августу.

РАДЉЕ ОБ ДРАВИ

Пуцар Миле Васо, 38 г., Србин, Рибница на Похорју. Убијен у логору Јадовно у јулу.

РИЈЕКА

Бачић Хинка Хинко, 41 г., благајник Хрватске кредитне банке, Хрват, Ријека, Сушак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вилус Стојана Бранко, 44 г., Србин, Ријека, Цриквеница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Узелац Будислава Милан, 42 г., Србин, Ријека. Убијен у логору Јадовно у јулу.

РОГАТИЦА

Божић Милан, сељак, Србин, Рогатица, Месићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боровина Ђоке Ристо, 32 г., Србин, Рогатица, Соколовићи. Убијен у логору Слана у августу.

Бранић Светозар, гостионичар, Србин, Рогатица, Месићи. Убијен у логору Јадовно у августу.

Будимир Јово, пензионер, Србин, Рогатица. Ухапшен 27. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Глуховић Ђорђе, пензионер, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ђокић Лазар, гостионичар, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ђокић Раде, лимар, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ђурђевић Јанко, колар, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јовановић Јован, цревар, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јовановић Милош, столар, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лимић Душан, финанс, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лимић Перо, сељак, Србин, Рогатица, Крвојевићи. Убијен у логору Јадовно у августу.

Маловић Урош, гостионичар, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Маријановић Васо, гостионичар, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Обрадовић Симе Драгомир, 18 г., Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Обрадовић Симо, пензионер, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Остојић Ђуро, пензионер, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Перендија Ристо, гостионичар, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Планинчић Марко, гостионичар, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Спајић Милан, гостионичар, Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Танасковић Танасија Славко, 38 г., Србин, Рогатица. Убијен у логору Јадовно у августу.

РУМА

Савић Боривоје, Србин, Јарковци. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Љубомир, Србин, Јарковци. Ухапшен у мају и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Савић Ранка, Српкиња, Јарковци. Ухапшена у мају и спроведена у логор Даница, одакле је пребачена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

САНСКИ МОСТ

Бјелац Стојана Младен, 37 г., Србин, Сански Мост, Стари Хајдин. Убијен у логору Слана у августу.

Буjић Милана Бранко, 41 г., Србин, Сански Мост, Лушци Паланка. Убијен у логору Слана у августу.

Гаковић Марка Богољуб, 49 г., Србин, Сански Мост. Убијен у логору Слана у августу.

САРАЈЕВО

Атијас Саламона Шуа, 21 г., Јеврејка, Сарајево. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Антонић Милош, тајник „Шипада“, Србин, Сарајево. Ухапшен 1. августа. Спроведен 8. августа у Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Арежина Милан, 30 г., гостионичар, Србин, Сарајево, Илица. Ухапшен 2. августа. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Бањац Милан, Србин, Сарајево, Илица. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Батинић Ђорђа Душан, 21 г., металски радник, Србин, Сарајево. Родом из Праче код Сарајева. Ухапшен 19. јула. Спроведен 11. августа у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Бесаровић Ристе Војислав, 60 г., предсједник трговачке коморе, Србин, Сарајево. Ухапшен 7. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Билбија Милана Владета, 46 г., управник берзе рада, Србин, Сарајево. Ухапшен 20. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Билић Ристе Михајло, 40 г., Србин, Сарајево. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Благојевић Ристе Спасоје, 36 г., Србин, Сарајево. Родом с Пала. Убијен у логору Јадовно у августу.

Боговић Слободан, матурант, Србин, Сарајево. Родом с Пала. Ухапшен 26. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Божић Миладин, 22 г., радник, Србин, Сарајево. Спроведен 12. јула (првим транспортом из Сарајева) у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бољевић Милан, Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бошковић Душан, чиновник, Србин, Сарајево. Ухапшен 21. јула. Убијен у логору Јадовно 26. јула.

Братић Косте Јово, 36 г., сељак, Србин, Сарајево. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Братић Јове Петар, 41 г., Србин, Сарајево. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бричић Димитрија Никола, 26 г., студент права, Србин, Сарајево. Спроведен у Госпић 22. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бркљаз Спасоја Никола, 20 г., машински техничар, Србин, Сарајево. Родом из Тихаљина код Груда. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Буjић Милана Бранко-Седмак, 40 г., правник и публицист, Србин. Родом из Приједора. Члан КПЈ. Убијен у логору Јадовно у августу.

Буквић Николе Ђорђе, 39 г., машиновођа, Србин, Сарајево. Родом из Домановића код Чапљине. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бухвалд Људевита Мирјана, 10 г., дијете, Јеврејка, Сарајево. Убијена у логору Слана у августу.

Бухвалд Рудолф, 36 г., Јевреjин, Сарајево. Убијен у логору Слана у августу.

Васиљевић Раке Саво, 34 г., благајник у „Шипаду“, Србин, Сарајево. Родом из Требиња. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен и бачен у јаму на Велебиту.

Векић Петра Илија, 46 г., Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вељевић Стево, Србин, Сарајево. Родом са Илице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Веселиновић Владислава Здравко, 26 г., студент, Србин, Сарајево. Родом из Чања (Мађарска). Члан КПЈ. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Видаковић Јово, 52 г., учитељ, Србин, Сарајево. Родом из Брчког. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Влаисављевић Богдан, чиновник на жељезници, Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Војновић Илије Лазар, 40 г., трговачки намјештеник, Србин, Сарајево. Родом из Бијељи-

не. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић Убијен у логору Јадовно.

Вујаклија Теодора Никола, 40 г., Србин, Сарајево. Родом из Старог Села (Петриња). Ухапшен у априлу. Спроведен 3. маја у Загреб, затим у логор Керестинец. Враћен у Загреб, а 18. јуна упућен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вујасиновић Стево, 56 г., Србин, Сарајево. Родом са Илице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вујовић Мира, Српкиња, Сарајево. Спроведена 28. јула у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Вукојевић Мирка Владимир, 20 г., Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Свето, Србин, Сарајево. Родом са Илице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Голубовић Лазара Данило, 53 г., обртник, Србин, Сарајево. Ухапшен 10. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Голубовић Лазара Милан, 51 г., посједник у Бутмиру-Илица, Србин, Сарајево. Ухапшен 10. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Данон Елијаса Бенцион, 26 г., чиновник, Јеврејин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Данон Гаврила Исак, 29 г., Јеврејин, Сарајево. Убијен у логору Слана у августу.

Данон Јехуда Јозеф, 35 г., Јеврејин, Сарајево. Убијен у логору Слана у августу.

Дарковић Баје Јован, 46 г., жељезничар, Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Делијанис Јозефа Јаков, 43 г., полицијски инспектор, Јеврејин, Сарајево. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Диамант Јосипа Херман, 20 г., Јеврејин, Сарајево, Пале. Убијен у логору Слана у августу.

Драгосављевић Васо, обућар, Србин, Сарајево. Ухапшен 2. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дубљевић Јован, радник, Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дубљевић Новак, 48 г., служитељ у ложионици, Србин, Сарајево. Ухапшен 2. августа у ложионици и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем августа.

Дурсум Алекса, 56 г., Србин, Сарајево. Родом из Илице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Елезовић Васе Богдан, 34 г., бравар, Србин, Сарајево. Родом из Чапљине. Ухапшен почетком августа. Убијен у логору Јадовно

Ећимовић Душан, 35 г., учитељ, Србин, Сарајево. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно.

Ешпек Луке Мирко, 45 г., службеник на жељезници, Србин, Сарајево. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно.

Живковић Миле, 23 г., радник, Србин, Сарајево. Спроведен 12. јула (првим транспортом из Сарајева) у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Жица Милан, руководилац продајног одјела „Шипада“, Србин, Сарајево. Ухапшен 4. августа. Спроведен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно 15. августа.

Жица Васе Симо, 55 г., пензионер, Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Жужа Лазе Војко, 21 г., бравар, Србин, Сарајево. Ухапшен 12. јула. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Ивановић Љубице Војислав, 19 г., бравар, Србин, Сарајево. Ухапшен у јулу. Убијен у логору Јадовно.

Иветић Раде, 24 г., столар, Србин, Сарајево. Ухапшен у јуну и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јакшић Арсен, чиновник набавног одјела „Шипада“, Србин, Сарајево. Ухапшен 1. августа. Спроведен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Јакшић Рајка, Српкиња, Сарајево. Спроведена 28. јула у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Јанковић Слободан, 21 г., радник, Србин, Сарајево. Спроведен 12. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јањеш Васо, Србин, Сарајево. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно.

Јањеш Васе Влајко, 21 г., учитељ, Србин, Сарајево. Родом из Мостара. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно.

Јањушевић Милутин, 45 г., професор, управник сарајевског позоришта, Србин, Сарајево. Родом из Гарева код Гацка. Ухапшен 20 маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јефрановић Душан, предсједник Трговачке академије, Србин, Сарајево. Ухапшен 20. маја и спроведен у логор Даница, одакле је

пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јефтић Остоје Ђорђе, 31 г., бравар, Србин, Сарајево. Ухапшен у августу. Убијен у логору Јадовно.

Јовановић Јефто, чиновник, инспектор „Шипада“, Србин, Сарајево. Ухапшен 1. августа. Спроведен 8. августа у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јошило Остоје Душан, 22 г., машински техничар, Србин, Сарајево. Ухапшен у јулу. Убијен у логору Јадовно.

Јошило Остоје Живко, 27 г., металски радник, Србин, Сарајево. Члан ПК СКОЈ-а за БиХ, секретар МК СКОЈ-а за Сарајево. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно.

Југовић Крсте Лазар, Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кајон Ирена, Српкиња, Сарајево. Спроведена 28. јула у Госпић. Убијена у логору Јадовно

Каркељић Јове Ђорђе, 43 г., трговац, Србин, Сарајево. Ухапшен 6. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кебељић Гојко, 41 г., Србин, Сарајево, Илица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кнежевић Симе Војислав, 25 г., Србин, Сарајево, Илијаш. Спроведен 24. јуна у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Јована Шпиро, 21 г., токар у жељезничарској радионици, Србин, Сарајево. Родом из Никшића. Спроведен 24. јуна у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кон Павла Гезо, 34 г., Јеврејин, Сарајево. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Константиновић Симе Брано, 29 г., Србин, Сарајево. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кордић Милана Драган, 20 г., абитуриент гимназије, Србин, Сарајево. Родом из Босанске Крупе. Члан СКОЈ-а. Спроведен 24. јуна у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кос Саве Велимир, 51 г., в. д. главног управника „Шипада“, Србин, Сарајево. Спроведен у јуну у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Костић Михајла Константин, 46 г., руководилац књиговодства „Шипада“, Србин, Сарајево. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кршић Максе Јован, 43 г., професор, књижевник, Србин, Сарајево. Ухапшен 24. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Кунорти Јозефа Мирјам, 25 г., трговац, Јеврејин, Сарајево. Ухапшен 15. маја и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму 25. јуна.

Кусмур Млађен, 32 г., Србин, Сарајево. Спроведен 24. јуна у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лазаревић Милована Љубомир, 21 г., бравар, Србин, Сарајево. Члан СКОЈ-а. Спроведен 22. јуна у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 5. августа.

Лакић Милана Душан, 35 г., чиновник набавног одјела „Шипада“, Србин, Сарајево. Ухапшен 1. августа. Спроведен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно 18. августа.

Леви Давида Саламон, 35 г., Јеврејин, Сарајево. Убијен у логору Слана у августу.

Лембергер Илинка Вељеслав, 21 г., Јеврејин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лембергер Вељеслава Славик, 21 г., Јеврејин, Сарајево. Родом из Ташкента (СССР). Члан СКОЈ-а. Спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лонтош Лазе Лазо, 46 г., Србин, Сарајево, Забрђе. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лончаревић Димитрија Љубомир-Љубиша, 31 г., гостионичар, Србин, Сарајево. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лукић Глигора Бошко, 51 г., опанчар, Србин, Сарајево. Родом из Бањалуке. Ухапшен у јулу. Убијен у логору Јадовно.

Лушић Иве Ицо, 27 г., Јеврејин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лушић Изидора Лео, 27 г., машински техничар, Јеврејин, Сарајево. Члан КПЈ. Ухапшен у јулу. Убијен у логору Јадовно.

Максимовић Младена Милан, 21 г., ученик, Србин, Сарајево. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мандрапа Спасоје, индустријалац, Србин, Сарајево. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Маријановић Видосав, 21 г., бравар на жељезничкој станици, Србин, Сарајево. Ухапшен 28. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Марушић Николе Мирослав, 36 г., чиновник на жељезници, ревизор, Србин, Сарајево. Рођен у Клепцима (Чапљина). Спроведен 12. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мекињић Шпире Анђелко, 45 г., трговац, Србин, Сарајево. Родом из Доњег Вакуфа. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно.

Мијатовић Милана Владо, 30 г., Србин, Сарајево, Забрђе. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милидраг Реља, 30 г., Србин, Сарајево. Родом са Илице – Лужани. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Милидраг Ђорђа Симо, 43 г., чиновник у пошти, Србин, Сарајево. Родом са Илице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мочевић Томе Саво, 29 г., сељак, Србин, Сарајево. Ухапшен у мају. Убијен у логору Јадовно.

Мучибабић Јефто, столар, Србин, Сарајево. Спроведен 26. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Наод Симо, кафеција, Србин, Сарајево. Ухапшен 20. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Нојман Јосипа Алекса, 22 г., Јеврејин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Нинковић Илија, Србин, Сарајево. Родом са Илице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Обрадовић Марка Петар, 34 г., ковач, Србин, Сарајево. Родом из Зворника. Члан КПЈ. Спроведен у јулу у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Обрадовић Маријана Радослав, 26 г., столар, Србин, Сарајево. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Одовић Вељка Драган, 14 г., ђак, Србин, Сарајево. Родом из Рогатице. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно.

Пандуровић Божо, 43 г., кројач, Србин, Сарајево. Спроведен 12. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Папо Рдоња, 34 г., Јеврејка, Сарајево. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Перера Саламона Елиезер-Лезо, 31 г., сајџија, Јеврејин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Петровић Јово, 51 г., Србин, Сарајево. Родом из Патковаче код Бјељине. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пешут Перо, Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Продановић Петар, Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Прокић Петра Ђорђе, 19 г., Србин, Сарајево, Илица, Блажуј. Убијен у логору Јадовно у августу.

Прошут Петар, 31 г., Србин, Сарајево. Ухапшен 22. јуна. Убијен у логору Јадовно.

Пршић Марка Миланко, 21 г., ученик, Србин, Сарајево. Родом из Блажуја код Сарајева. Ухапшен половином јула. Крајем јула спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Работић Ђуре Мира, 7 г., Српкиња, Сарајево. Заклана у логору Госпић у августу.

Работић Ђуре Нада, 5 г., Српкиња, Сарајево. Заклана у логору Госпић у августу.

Радан Богдан, ученик, Србин, Сарајево. Родом из Невесиња. Ухапшен у априлу и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Госпић.

Радан Бранка Тихомир, 20 г., ученик, Србин, Сарајево. Родом из Стоца. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радић Стевана Михајло, 48 г., судски послужитељ, Србин, Сарајево. Родом из Гламоча. Ухапшен 20. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радошевић Давида Милан, 59 г., трговац, Србин, Сарајево. Родом из Српских Јасеница (Босанска Крупа). Ухапшен 10. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић гдје је убијен и Бачен у јаму.

Рашета Ристо, радник, Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Романо Аврама Саломон-Мони, 22 г., Јеврејин, Сарајево. Члан КПЈ. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ружић Јове Неђо, 28 г., сељак, Србин, Сарајево. Родом са Илице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Савић Остоје Александар, 21 г., Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самарџић Симе Анђелко, 24 г., службеник, Србин, Сарајево. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Самарџић Васо, 33 г., Србин, Сарајево. Родом с Пала. Убијен у логору Јадовно у августу.

Самарџић Ристе Ђуро, 28 г., Србин, Сарајево, Пале, Доњи Прибај. Убијен у логору Јадовно у августу.

Славић Душан, 21 г., телеграфист на жељезници, Србин, Сарајево. Ухапшен 24. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Сокнић Милош, Србин, Сарајево. Родом са Илице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Спајић Вукан, чиновник набавног одјела „Шипада“, Србин, Сарајево. Ухапшен 1. августа. Спроведен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно 15.августа.

Станчић Милан, лугар, Србин, Сарајево. Ухапшен 7. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стефановић Никола, 62 г., служитељ у ложионици, Србин, Сарајево. Ухапшен 2. августа у ложионици и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Сушник Недељко, 15 г., Србин, Сарајево. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Танасиловић Спасоје, 24 г., службеник на железници, Србин, Сарајево. Спроведен 12. јула у Госпић Убијен у логору Јадовно.

Твртковић Ђорђа Илија, 30 г., службеник поште, Србин, Сарајево. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тернбах Израела Саламон, 27 г., Јеврејин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тошић Вукан, Србин, Сарајево. Родом са Илице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Трнинић Нада, Српкиња, Сарајево. Спроведена 28. јула у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Ћировић Маријана Михајло, 51 г., месар, Србин, Сарајево. Родом из Пљеваља. Ухапшен у мају и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћурковић Велимир, 25 г., трговац, Србин, Сарајево. Спроведен 12. јула (првим транспортом из Сарајева) у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ћурковић Михајло, 37 г., приватник, Србин, Сарајево. Спроведен 12. јула (првим транспортом из Сарајева) у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Укропина Николе Душан, 31 г., директор „Шипада“, Србин, Сарајево. Рођен у Баонима – Површ. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен и бачен у јаму на Велебиту.

Фертиг Самуела Хајнрих, 30 г., студент, Јеврејин, Сарајево. Члан КПЈ. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно.

Финци Јахиела Даниел, 30 г., трговачки путник, Јеврејин, Сарајево. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно.

Финци Хаима Исо, 30 г., инжењер, Јеврејин, Сарајево. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно.

Финци Хаима Мориц, 35 г., трговачки помоћник, Јеврејин, Сарајево. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно.

Финци Хаима Шалом, 39 г., трговац, Јеврејин, Сарајево. Ухапшен у јуну. Убијен у логору Јадовно.

Хрисафовић Михајла Урош, 43 г., чиновник, пристав, Србин, Сарајево. Ухапшен 20. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цвајгинтар Артура Мира, 15 г., Јеврејка, Сарајево. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Црквењаш Цветко, 25 г., Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Чанчар Гојка Милан, 36 г., бравар у жељезничкој радионици, Србин, Сарајево. Родом из Фоче. Спроведен у јуну у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Човић Анка, инжењерка агрономије, Српкиња, Сарајево. Спроведена 28. јула у Госпић. Убијена у логору Јадовно у августу.

Чубра Марко, Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у августу.

Чубрило Марко, Србин, Сарајево, Илиџа. Убијен у логору Јадовно у августу.

Чуковић Алекса, власник брусионе стакла, Србин, Сарајево. Ухапшен 7. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Чуковић Велимир, 25 г., Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чуковић Михајло, 37 г., Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чупић Луке Гавро, 42 г., Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чупић Петра Милан, 36 г., Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Џакула Ђорђе-Пикула, Србин, Сарајево, Трново. Солунски добровољац. Ухапшен 29. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Џакула Никола-Пикула, трговац, Србин, Сарајево, Трново. Ухапшен 29. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шантић Недељко, чиновник набавног одјела „Шипада“, Србин, Сарајево. Ухапшен 1. августа. Спроведен у Госпић 8. августа. Убијен у логору Јадовно.

Шарић Петра Никола, 55 г., Србин, Сарајево, Какањ. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шаровић Бошко, Србин, Сарајево. Рођен у Гацком. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шешељ Николе Саво, 42 г., трговац, Србин, Сарајево. Родом из Билеће. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шиповац Ристе Спасоје, службеник на железници, Србин, Сарајево. Родом из Невесиња. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шкрба Расе Ђуро, 46 г., угоститељ, Србин, Сарајево. Члан КПЈ. Ухапшен у августу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шнајдер Хајнриха Марцел, 31 г., професор, Јеврејин, Сарајево. Родом из Војнича (Пољска). Ухапшен 24. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Штака Јово, Србин, Сарајево. Родом са Илице. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шурбат Илије Младен, 31 г., Србин, Сарајево. Убијен у логору Јадовно у јулу.

СЕВНИЦА

Облак Јоже Макс, 22 г., Словенац, Севница, Врх при Боштању. Убијен у логору Слана 8. августа.

СИЊ

Ненадић Илије Лука, 26 г., Србин, Синь, Дабар. Убијен у логору Слана 8. августа.

Цукић Симе Петар, 37 г., Србин, Синь, Кољане, Убијен у логору Слана 8. августа.

СИСАК

Алексић Светозар, 27 г., радник, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 13. августа.

Армут Марко, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Балаћ Ђуре Јово, 38 г., лугар, Србин, Сисак. Ухапшен 24. априла и спроведен у Госпић. Бачен у Шаранову јаму у јуну.

Бањац Алекса, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 13. августа.

Батало Симе Милић, 45 г., жандармеријски наредник, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула. Бачен у јаму крај логора Јадовно 4. августа.

Борас Стево, Србин, Сисак. Убијен у логору Јадовно 4. августа.

Босић Милан, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 4. августа.

Вагнер Александер, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вајс Рудолфа Драго, 18 г., Јеврејин, Сисак, Кратечко. Убијен у логору Јадовно у августу.

Војновић Милоша Илија, 52 г., пекар, Србин, Сисак. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вујаклија Јанка Јово, 40 г., жељезничар, Србин, Сисак. Ухапшен у јулу и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вуковић Станка Петар, 59 г., пензионер, Србин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вуковић Раде, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Вуковић Петра Стево, 24 г., Србин, Сисак, Шаш. Убијен у логору Јадовно у августу.

Гвоздић Јована Мирко, 34 г., Србин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Голић Павла Адам, 54 г., радник Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Голубовић Пере Гојко, 17 г., Србин, Сисак, Петриња. Убијен у логору Јадовно у августу.

Грашчанин Миле, Србин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гулан Стеве Бранко, 27 г., сељак, Србин, Сисак. Ухапшен 15. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Данчуловић Стјепана Петар, 32 г., радник, Хрват, Сисак. Ухапшен 5. маја и спроведен у логор Лепоглава, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дојч Људевит, лијечник, Јеврејин, Сисак, Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дојч Максо, Јеврејин, Сисак, Убијен у логору Јадовно у јулу.

Димић Миле Тодор, 41 г., гостионичар, Србин, Сисак. Родом из Личког Осика. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дмитровић Миладина Душан, 25 г., радник, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Петра Владимир-Владо, 40 г., радник, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Стеве Гојко, 29 г., столар, Србин, Сисак. Родом из Јама (Глина). Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Станка Стево, 56 г., сељак, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Егић Теодора Ђуро, 34 г., сељак, Србин, Сисак. Спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Еренфројнд Милан, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зец Павла Васо, 46 г., радник, Србин, Сисак. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Златар Петра Љубомир, 36 г., Србин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јелић Николе Стојан, 43 г., сељак, Србин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовановић Дамјана Ђуро, 26 г., радник, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јовановић Стеве Симо, 36 г., трговачки помоћник, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовић Илије Ана, 45 г., домаћица, Српкиња, Сисак. Ухапшена 26. јула и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Катић Адолф, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кесић Душан, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кузмановић Петра Љубан, 16 г., ковачки научник, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кукић Јована Драган, 18 г., обалски радник, Србин, Сисак. Родом из Горичкога (Двор). Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кукић Јована Драгица, 18 г., радница, Српкиња, Сисак. Ухапшена 26. јула и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно.

Кукољ Милан, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лаћевић Миле Стево, 38 г., Србин, Сисак, Словинци. Убијен у логору Јадовно у августу.

Лазић Василија Петар, 50 г., ковач, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ливун Станка Станко, 36 г., радник, Србин, Сисак. Родом из Глине. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Линенберг Јакоб, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лукић Борислав, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мајер Станко, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мандић Јово, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мартић Митар, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Меов Бењамин, пензионер, Јеврејин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Милковић Остоје Дмитар, 41 г., радник, Србин, Сисак. Родом из Црнаје (Цазин). Ухапшен 22. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Миљковић Миле, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мркаљ Стевана Коста, 62 г., пензионер, Србин, Сисак. Родом из Додоша (Глина). Ухапшен 28. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 4. августа.

Немцић Јакова Мирослав, 31 г., Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Нојберг Егон, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Орешчанин Јована Миле, 62 г., радник, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пејаковић Ранка Миле, 42 г., Србин, Сисак, Блињски Кут. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пејаковић Михајла Павао, 64 г., радник, Србин, Сисак. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пејановић Љубана Никола, 43 г., Србин, Сисак, Блињски Кут. Убијен у логору Јадовно у августу.

Петровић Анђелко, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Петрошек Н. Анђелко, 57 г., цигларски радник, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пешут Мане, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Плачик Ото, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Подунавац Стевана Павле, 61 г., архивар у пензији, Србин, Сисак. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Полак Рудолф, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Рајновић Илија, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ракић Трифуна Милан, 37 г., радник, Србин, Сисак. Ухапшен 6. маја и спроведен у ло-

гор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ратковић Драган, постолар, Србин, Сисак. Ухапшен 12. маја и спроведен у логор Даница. Убијен у логору Јадовно.

Релић Јанка Милан, 42 г., кројач, Србин, Сисак. Родом из Класнића. Ухапшен 29. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Репац Никола, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Рихтман Александар, Јеврејин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Рознер Давид, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Сарапа Ђуро, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стамболија Марко, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Станић Владе Перо, 35 г., постолар, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Сважић-Марковић Драгутин, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стјепанчевић Миле, радник, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Стрижак Бранко, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тепшић Перо, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Теслић Николе Милорад-Чопо, 18 г., ђак, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Теслић Максима Никола, 61 г., радник, Србин, Сисак. Ухапшен 10. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Траутман Фрањо, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Траутман Мирослав, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Трбојевић Ђуре Милан, 45 г., постолар, Србин, Сисак. Родом из Дрежнице. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Турајлић Мирка Милан, 41 г., Србин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ћулибрк С. Бранко, 27 г., радник, Србин, Сисак. Родом из Босанског Новог. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 4. августа.

Фишер Златко, лијечник, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фишер Исидор, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Фишер Јосип, Јеврејин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Хан Бранко, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цветичанин Мирко, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 4. августа.

Чакара Никола, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула. Убијен у логору Јадовно 4. августа.

Шапоња Стевана Јанко, 35 г., радник на жељезници, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Швабениц Марко, Јеврејин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шварц Александар, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шварц Јосип, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шварц Леополд, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шобота Јована Миле, 41 г., радник, Србин, Сисак. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шорман Стево, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шпица Милан, Србин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Штајнер Вилим, Јеврејин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

Штилер Александар, Јеврејин, Сисак. Ухапшен 26. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шулан Стеве Бранко, 27 г., Србин, Сисак. Убијен у логору Јадовно у августу.

СЛАВОНСКА ПОЖЕГА

Ајслер Павао, 29 г., Јеврејин, Славонска Пожега, Вукојевица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Бијелић Петра Павле, 30 г., Србин, Славонска Пожега, Ратковица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вечериновић Јована Јован, 40 г., Србин, Славонска Пожега, Ратковица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Вечериновић Јована Петар, 46 г., Србин, Славонска Пожега, Ратковица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јовановић Јанка Саво, 35 г., Србин, Славонска Пожега, Ратковица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марковић Јован, 42 г., Србин, Славонска Пожега. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милојевић Стево, 62 г., Србин, Славонска Пожега, Латиновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Нанић Стеве Јово, 36 г., Србин, Славонска Пожега, Томиновац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Петровић Николе Ђорђе, 29 г., Србин, Славонска Пожега, Ратковица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Петровић Јове Лука, 53 г., Србин, Славонска Пожега, Аматовци. Убијен у логору Јадовно у августу.

Станојевић Тимотије Јован, 59 г., Србин, Славонска Пожега, Јаксић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Степановић Божидара Јово, 41 г., Србин, Славонска Пожега, Мигаловци. Убијен у логору Јадовно у августу.

Стојановић Лазе Јован, 36 г., Србин, Славонска Пожега, Ратковица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Трескавица Николе Павле, 37 г., Србин, Славонска Пожега, Ратковица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Франекић Стјепана Мартин, 36 г., новинар и публицист, Хрват, Славонска Пожега, Сеоци. Члан КПЈ. Ухапшен прије рата у Загребу и затворен у Лепоглави. Након капитулације Југославије преузеле су га усташке власти. Спроведен 28. јула у Загреб, а сљедећег дана у Госпић. Убијен у логору Јадовно 31. јула.

Шарчевић Николе Никола, 53 г., Србин, Славонска Пожега, Ратковица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шарчевић Станка Павле, 53 г., Србин, Славонска Пожега, Ратковица. Убијен у логору Јадовно у августу.

СЛАВОНСКИ БРОД

Адлер Марка Егон, 18 г., Јеврејин, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ананић Илије Петар, 27 г., Србин, Славонски Брод, Трњани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Арбутина Петра Стојан, 54 г., сељак, Србин, Славонски Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бегер Игњаца Борис, Јеврејин, Славонски Брод, Валпово. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бенић Саве Владо, 26 г., Србин, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бенић Саво, 54 г., Србин, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Берић Владо, 32 г., трговац, Србин, Славонски Брод. Ухапшен 9. августа. Убијен у логору Јадовно 16. августа.

Блау Златко, Јеврејин, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Богдановић Јове Перо, 30 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Родом с Баније. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божић Стеван, 25 г., Србин, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будисављевић Спасоје Лазо, 38 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Будисављевић Спасоје Перо, 35 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Винчић Илије Стојан, 48 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Витас Јове Ђорђе, 38 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Трњанима. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Витас Станка Лука, 37 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Трњанима. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Витас Стеве Младен, 36 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Трњанима. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Витас Стеве Стево, 41 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Трњанима. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаинић Митра Миле, 50 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Војнића. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Влаисављевић Николе Перо, 48 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Врховинама. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вранешевић Илије Душан, 52 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врбанац Васо, 53 г., сељак, Србин, Брод, Оријовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Врзић Вујадина Ђуро, 19 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Старог Слатника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујаклија Илије Ђуро, 41 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Кордуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукотић Саве Сава, 36 г., Србин, Славонски Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гецић Александра Алекса, 41 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гогић Драган, 43 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Кордуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гроздanић Станка Станко, 42 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Новог Топоља. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дамјановић Петра Ђуро, 38 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Родом с Кордуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Деспотовић Јована Матија, 41 г., Србин, Славонски Брод, Клокочевик. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Деспотовић Миле Филип, 48 г., сељак, Србин, Славонски Брод, Трњани, Клокочевик. Ухапшен у Клокочевику и преко Славонског Брода спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дражић Павла Марко, 38 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Селне. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дражић Јове Никола, сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Селне. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дракулић Петра Никола, 40 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Родом с Кордуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дракулић Петра Тошо, 31 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Кордуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дуганџија Драгана Ђуро, 43 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Дуганџија Ђуре Петар, 18 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Ориовца. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ергић Љубе Тодор, Србин, Брод, Славонски Брод. Ухапшен 10. јуна и спроведен у осјечки затвор, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Жарић Илије Митар, 39 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Родом из Селне. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Жунић Илије Петар, 42 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Радовању. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Здјелар Ђуре Раде, 29 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Бебрине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зорановић Јефте Богољуб, 47 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зорановић Митра Саво, 36 г., кројач, Србин, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зрнић Стевана Јован, 29 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зрнић Стевана Стеван, 36 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Иванчевић Васо, 34 г., Србин, Славонски Брод, Ориовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивичић Милана Драган, 23 г., фотограф, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Кујника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивичић Илије Душан, 49 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Кујника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ивичић Илије Милан, 44 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Кујника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јовић Милан, Србин, Брод, Ориовац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јока Јована Марко, 38 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Баније. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јока Јована Радован, 51 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Баније. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кљаић Шпире Перо, 35 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Новог Топоља. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кљаић Шпире Петар, 42 г., сељак, Србин, Брод, Гарчин, Ново Топоље. Ухапшен 11. августа и спроведен у Славонски Брод, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно крајем августа.

Кљајић Стевана Драган, 43 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Кордуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кнежевић Мане Драган, 40 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Бродском Ступнику. Убијен у логору Јадовно 1. августа.

Кнежевић Манојла Драган, 60 г., жељезнички радник, Србин, Брод, Славонски Брод, Бродски Ступник. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно половином августа.

Кнежевић Мане Иван, 38 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Бродском Ступнику. Убијен у логору Јадовно 2. августа.

Кнежевић Манојла Иван, 40 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод, Бродски Ступник. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно половином августа.

Кнежевић Мите Лазо, 39 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Трњанима. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Косановић Васе Петар, 37 г., радник, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Бродског Ступника. Убијен у логору Јадовно 2. јула.

Котнић Васе Илија, 40 г., Србин, Славонски Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Котур Васе Илија, 41 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крбавац Боже Васо, 51 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Кордуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Крнић Петра Перо, 31 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Старог Слатника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лазић Боже Драган, 35 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ловчанин Јове Јанко, 30 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Кордуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лончар Марка Милан, 15 г., ђак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Бродског Ступника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лукић Светозара Димитрије, 57 г., Србин, Славонски Брод, Сикиревци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маљковић Вајо, 56 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Лике. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маљковић Ваје Јоцо, 31 г., радник, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Старог Слатника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милетић Мојсија Душан, 39 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милинковић Радована Станко, 42 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милојчић Пане Душан, 44 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милојчић Митра Милан, 33 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милојчић Николе Милош, 33 г., сластичар, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милојчић Јована Станко, 32 г., Србин, Славонски Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мишчевић Саве Младен, 31 г., лугар, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Мајуру. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мрвош Мирко, 34 г., пензионер, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Лике. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мрђа Николе Јово, 32 г., радник, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Кујника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Муцић Мате Станко, 31 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Старог Слатника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Нишевић Милована Милутин, 20 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Бебрине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ножинић Адама Адам, 49 г., жељезничар, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Кордуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Обрадовић Адама Марко, 32 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Кордуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Огризовић Данила Радивоје, 50 г., Србин, Славонски Брод, Бановци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Опачић Обрада Илија, 35 г., официр, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Радовању. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Панић Петра Димитрије, 44 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Новог Тополья. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Панић Јована Јефто, 44 г., Србин, Славонски Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Панић Стеве Никола, 42 г., Србин, Славонски Брод, Ново Тополье. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Панцић Ђуре Јоцо, 30 г., бријач, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Симе Захарије, 49 г., Србин, Славонски Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петровић Миле, 42 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Трњанима. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Дмитра Адам, 43 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Илије Ђуро, 33 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Бебрине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Николе Лука, 53 г., Србин, Брод, Славонски Брод, Бродски Ступник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Илије Марко, 29 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод, Бродски Ступник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Дмитра Мијо, 41 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Петра Милан, сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Бебрине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Дмитра Мирко, 45 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Адама Стојан, 21 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Бебрине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Почуча Андрије Андрија, 33 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Бродског Ступника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Почуча Андрије Петар, 45 г., зидар, Србин, Брод, Славонски Брод, Бродски Ступник. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно средином августа.

Прица Јована Душан, 31 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Старог Слатника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Прица Јована Илија, 25 г., трговац, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Старог Слатника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Душана Божо, чиновник, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Бебрине. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Душан, 22 г., радник, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Баније. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радовић Дамјана Петар, 63 г., пензионер, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Дугог Села (Ласиња). Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајлић Ђуре Петар, 21 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Ступничким Кутима. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапаић Винка Васо, 25 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Новог Топоља. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рапајић Јово, трговац, Србин, Брод, Трњани, Клокочевик. Ухапшен 23. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рашета Миле Милан, 18 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Бродског Ступника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Релић Милан, Србин, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Релић Николе Ристо, 38 г., Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Трњанима. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ресановић Стевана Дмитар, 36 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ресановић Петра Стојан, 43 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рудеж Милана Јован, 36 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Кордуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самарџија Душан, 41 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самарџија Јована Душан, 38 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Самарџија Јована Марко, 49 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Светановић Луке Никола, 35 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Себеле Ивана Александар, 18 г., Србин, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сировинић Миле Милан, 49 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Скрпан Данила Глигорије, 39 г., Србин, Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Славнић Јове Живко, 34 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Сладојевић Митра Милан, 20 г., Србин, Славонски Брод, Стари Слатник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смиљанић Пере Миле, 23 г., подофицир, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Старог Слатника. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Милана Јован, 40 г., Србин, Славонски Брод, Ново Топоље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Јоце Станко, 39 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Новог Топоља. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Станковић Петра Станко, 28 г., Србин, Славонски Брод, Ново Топоље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Суботић Милана Лука, 39 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Бечице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тарбук Михајло, 31 г., лугар, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом с Баније. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Татомировић ..., трговац, Србин, Брод, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тепезовић Стево, сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Рођен у Причцу. Ухапшен 15. априла. Спроведен у Загреб, затим у логор Даница. Пребачен 4. јула у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Терзин Ђуре Божо, 47 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Велике Кикинде. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трипановић Васе Дмитар, 41 г., Србин, Славонски Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трипановић Васе Остоја, 68 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Трнинић Драгана Ранко, 36 г., Србин, Славонски Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћирић Симеона Јован, 41 г., сељак, Србин, Славонски Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћирић Симеона Петар, 36 г., сељак, Србин, Славонски Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћумура Раде Мијо, 21 г., сељак, Србин, Славонски Брод, Бебрина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ћумура Душана Раде, 51 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Умљеновић Пантелије Јандрија, 53 г., Србин, Славонски Брод, Славонски Кобаш. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Умљеновић Митра Јефто, 29 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Родом из Славонског Кобаша. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Умљеновић Светозара Стево, 39 г., сељак, Србин, Славонски Брод. Ухапшен 14. јула. Убијен у логору Јадовно крајем јула.

Царић Василија Алекса, 26 г., сељак, Србин, Славонски Брод, Бановци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чавић Петра Васо, 35 г., радник, Србин, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шакић Миле Нико, 41 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Селне. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шербула Стеве Никола, 38 г., трговац, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шимиковић Драган, Србин, Славонски Брод. Убијен у логору Јадовно у августу.

Штрбац Миле Јанко, 51 г., сељак, Србин, Брод, Славонски Брод. Родом из Двора на Уни. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Шумановац Петра Пајо, 51 г., Србин, Славонски Брод, Трњани. Убијен у логору Јадовно у јулу.

СЛУЊ

Батало Симе Милић, 43 г., Србин, Слуњ, Доње Примишље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Боровица Вука Михајло, 53 г., Србин, Слуњ, Селиште Дрежничко. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђаковић Иванка, 45 г., сељанка, Српкиња, Слуњ, Цетинград. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Ђаковић Ђуре Миле, 42 г., сељак, Србин, Слуњ, Цетински Варош. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђаковић Ђуре Мићо, 38 г., сељак, Србин, Слуњ, Батнога. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђаковић Никола, 41 г., сељак, Србин, Цетинград. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђаковић Михајла Никола, 43 г., сељак, Србин, Слуњ, Вељун. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђаковић Михајла Никола, 14 г., сељак, Србин, Слуњ, Вељун. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђукић Петра Владо, 27 г., сељак, Србин, Слуњ, Глинице. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Зец Марка Миливој, 53 г., Србин, Слуњ. Убијен у логору Јадовно у августу.

Косић Вида Љубица, 52 г., сељанка, Српкиња, Слуњ, Цвијановић Брдо. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Костл Драгутин, Јеврејин, Слуњ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кукић Нинка Марко, 46 г., сељак, Србин, Слуњ, Доње Примишље. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ливада Васиља Мане, 59 г., жељезничар, Србин, Слуњ, Доње Примишље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Миљковић Боја, 21 г., сељанка, Српкиња, Слуњ, Доњи Лађевац. Силована и убијена у логору Јадовно у јулу.

Момчиловић Ђуре Жарко, 30 г., сељак, Србин, Слуњ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Обрадовић Михајло, 47 г., сељак, Србин, Слуњ, Вељун. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Стевана Милан, 60 г., адвокат, Србин, Слуњ. Ухапшен 5. јуна у Слуњу и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рибар Миле Ђуро, 29 г., службеник котарског поглаварства у Сењу, Србин, Слуњ, Примишље, Мрзло Поље. Ухапшен у Госпићу. Бачен у Шаранову јаму 8. јуна.

Тепавац Милована Милован, 57 г., Србин, Слуњ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цимеша Алексе Илија, 28 г., трговац, Србин, Слуњ, Примишље, Тржић. Ухапшен 25. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Чубра Милована Милан, 41 г., Србин, Слуњ. Убијен у логору Јадовно у јулу.

СМЕДЕРЕВСКА ПАЛАНКА

Дивац Лазара Рајко, 34г., Србин, Смедеревска Паланка, Сопотница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ђаковић Јована Милутин, 48 г., Србин, Смедеревска Паланка, Иванњица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Митровић Владимира Христифор, 48 г., Србин, Смедеревска Паланка. Убијен у логору Јадовно у августу.

СРЕМСКА МИТРОВИЦА

Бабић Стево, трговац, Србин, Сремска Митровица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бачановић Тоше Милан, 49 г., чиновник, Србин, Сремска Митровица, Чаковци. Ухапшен 5. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бачковић Петар, трговац, Србин, Сремска Митровица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божић-Карапанца Милан, 52 г., сељак, Србин, Сремска Митровица. Ухапшен 19. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бузулић Лазар, трговац, Србин, Сремска Митровица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Видић Младена Јеша, 47 г., адвокат и јавни биљежник, Србин, Сремска Митровица. Родом из Шуљма. Ухапшен 5. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукашиновић Недељка Станислав, 39 г., чувар при Казненом заводу, Србин, Сремска Митровица. Родом из Шашинаца. Ухапшен 8. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ђурић Јована Исидор, 43 г., Србин, Сремска Митровица, Шезимир. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Живановић Сава, општински чиновник, Србин, Сремска Митровица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Исаиловић Јована Љубомир, 41 г., Србин, Сремска Митровица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јанковић Николе Лазар, 37 г., обућар, Србин, Сремска Митровица. Ухапшен 7. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Карловић Рајка Никола, 35 г., Србин, Сремска Митровица, Мартинци. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лазић Лазе Војислав, 29 г., чиновник, Србин, Сремска Митровица. Родом из Бијељине. Ухапшен 9. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Малетић Цецо, чиновник, Србин, Сремска Митровица. Ухапшен 9. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Манојловић Александар, 44 г., трговац, Србин, Сремска Митровица. Ухапшен 19. јуна и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Моргенштерн Петар, 44 г., трговац, Јеврејин, Сремска Митровица. Родом из Чалме. Ухапшен 24. априла и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Петаковић Павла Милан, 50 г., трговац, Србин, Сремска Митровица. Родом из Гргуревача. Ухапшен 6. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Полак Алберта Иван, 22 г., Јеврејин, Сремска Митровица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ракић Стево, економ, Србин, Сремска Митровица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рашић Дане Димитрије, 53 г., срески школски надзорник, Србин, Сремска Митровица. Родом из Окучана. Ухапшен 5. маја и

спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рашовић Лазар, адвокат, Србин, Сремска Митровица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тешановић Васе Милан, 46 г., Србин, Сремска Митровица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ханосенка ..., лијечник, Јеврејин, Сремска Митровица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ

Божић Милан, сељак, Србин, Сремски Карловци. Ухапшен 20. јуна и спроведен у Петроварадин. Пребачен у Вуковар, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Красојевић Ђорђа Боривоје, 42 г., чиновник, Србин, Сремски Карловци. Ухапшен 20. јуна и спроведен у Петроварадин. Пребачен у Вуковар, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Манојловић Глише Александар, 41 г., трговац, Србин, Сремски Карловци. Ухапшен 20. јуна и спроведен у Петроварадин. Пребачен у Вуковар, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Матејић Борислав, 58 г., пензионер, Србин, Сремски Карловци. Ухапшен 20. јуна и спроведен у Петроварадин. Пребачен у Вуковар, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Матић Александар, 44 г., трговац, Србин, Сремски Карловци. Ухапшен 20. јуна и спроведен у Петроварадин. Пребачен у Вуковар, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пишчевић Миленко, 32 г., професор, Србин, Сремски Карловци. Ухапшен 20. јуна и спроведен у Петроварадин. Пребачен у Вуковар, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Поповић Косте Јован, 45 г., лијечник, Србин, Сремски Карловци. Ухапшен 20. јуна и спроведен у Петроварадин. Пребачен у Вуковар, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Просенц Радован, 40 г., професор, Србин, Сремски Карловци. Ухапшен 20. јуна и спроведен у Петроварадин. Пребачен у Вуковар, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Симеоновић-Чокић Јована Стеван, 59 г., адвокат и публициста, Србин, Сремски Карловци. Ухапшен 20. јуна и спроведен у Петроварадин. Пребачен у Вуковар, затим у логор Даница, па у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

СТОЛАЦ

Бијелић Боса, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Богдановић Митар, пензионер, Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вујновић Јованка, 67 г., сељанка, Српкиња, Столац. Бачена у јаму Бадањ 18. августа.

Гига Даринка, домаћица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Гига Љубица, домаћица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Граховац Боја, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Граховац Лазо, 14 г., дијете, Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Граховац Љубица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Дрекаловић Бранка, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Дрекаловић Добрила, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Дрекаловић Љубица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Јовичевић Анђелка, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Јовичевић Жарко, Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јовичевић Љуба, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Јовичевић Тодора, Српкиња, Столац. Убијена с двоје дјеце у логору Јадовно у августу.

Јовичевић Саве Чедомир, 11 г., дијете, Србин, Столац. Убијен у логору Слана у августу.

Кнежевић Видосава, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Кнежевић Јованка, домаћица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Кнежевић Љубица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Ковачевић Десанка, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Ковачевић Дивна, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Ковачевић Мира, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Курилић Јелка, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.

Курилић Љубица, домаћица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Курилић Макрена, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Курилић Миле, 8 г., дијете, Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Курилић Ранка, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Курилић Росо, сељак, Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у августу.
Курилић Славко, кројачки научник, Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Марић Бранка, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Марић Данка, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Марић Лада, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Миличевић Анђа, домаћица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Митриновић Зора, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Митриновић Ксенија, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Митриновић Станислава, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Митриновић Цвија, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Михић Велько, аутопредузетник, Србин, Столац. Ухапшен 18. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Михић Лазо, посједник, Србин, Столац. Ухапшен 25. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Мравушић Крстиња, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Муратовић Благоје Максим, 38 г., Србин, Столац, Хргуд. Бачен у јаму Бадањ у августу.
Окука Милка, домаћица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Павић ..., казанџија, Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Павић Гина, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Павић Драгиња, домаћица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Павић Душан, 10 г., дијете, Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Павић Гојка Ђорђе, 16 г., Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Павић Елка, 80 г., домаћица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Павић Меланија, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Павић Луке Ристо, 74 г., Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у августу.
Поповић Драгица, дијете, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Поповић Јован, дијете, Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у августу.
Поповић Јово, 14 г., Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Поповић Љубица, гостионичарка, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Радан Биљана, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Радан Босилька, домаћица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Радан Тихомир, 15 г., ђак, Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Радовановић Цвијета, 65 г., радница, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Ружић Миладин, гостионичар, Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Самарџић Ристе Бошко, 51 г., Србин, Столац. Убијен у логору Јадовно у августу.
Сворцан Госпава, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Сворцан Даница, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Сворцан Љепосава, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Сворцан Љубица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у јулу.
Спајић Анета, домаћица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Таминџић Анђа, 70 г., сељанка, Српкиња, Столац. Бачена у јаму Бадањ у августу.
Томинковић Анђа, сељанка, Српкиња, Столац. Бачена у јаму Бадањ 18. августа.
Хамовић Биљана, домаћица, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Хамовић Босилька, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Хамовић Зинаида, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Хамовић Тијана, Српкиња, Столац. Убијена у логору Јадовно у августу.
Чапин Ристо, трговац, Србин, Столац. Ухапшен у јуну и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Шотра Трифка Милош, 50 г., Србин, Столац. Бачен у јаму Бадањ у августу.

СУБОТИЦА

Матић Аћима Јово, 39 г., Србин, Суботица. Бачен у јаму Бадањ 18. августа.

ТЕСЛИЋ

Васић Николе Митар, 39 г., угоститељски радник, Србин, Теслић. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Вуковић Јефте Душан, 45 г., службеник, Србин, Теслић. Бачен у јаму на Плочама у августу.
Маркочевић Симе Бранко, 31 г., Србин, Теслић. Бачен у јаму на Плочама у августу.
Павичевић Андрија, Србин, Теслић. Бачен у јаму на Плочама у августу.
Предојевић Мирко, радник, Србин, Теслић. Бачен у јаму на Плочама у августу.
Скверица Лазара Жарко, 30 г., службеник, Србин, Теслић. Бачен у јаму на Плочама у августу.

ТЕШАЊ

Албахари Леона Леа, 33 г., Јеврејка, Тешањ. Убијена у логору Слана у августу.
Албахари Мојсија Леон, 63 г., Јевреји, Тешањ. Убијен у логору Слана у августу.
Албахари Матилда, 63 г., Јеврејка, Тешањ. Убијена у логору Слана у августу.
Албахари Леона Симка, 31 г., Јеврејка, Тешањ. Силована и убијена у логору Слана у августу.
Дучић Нићифора Слободан, 29 г., Србин, Тешањ. Бачен у јаму на Плочама у августу.

ТРАВНИК

Адамовић Лазар, чиновник, Србин, Травник. Ухапшен 27. јула и спроведен у Загреб, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Алтарац Ерна, 39 г., Јеврејка, Травник. Убијена у логору Слана у августу.
Билић Милан, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.
Билић Симо, 42 г., жељезничар, Србин, Травник, Витез, Баре. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Билић Стојан, Србин, Травник, Витез, Баре. Убијен у логору Јадовно у августу.
Бирић Душан, Србин, Травник, Витез, Баре. Убијен у логору Јадовно у августу.
Бирић Стево, Србин, Травник, Витез, Баре. Убијен у логору Јадовно у августу.
Бошковић Стојана Јован, 17 г., Србин, Травник. Убијен у логору Слана у августу.
Будиша Перо, Србин, Травник, Бачвице. Убијен у логору Јадовно у августу.
Васиљевић Шпиро, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Васић Бранко, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.
Васић Коста, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.
Вујиновић Марка Ђуро, 21 г., Србин, Травник, Турбе, Мудрике. Убијен у логору Јадовно у августу.
Вуковић Анђелко, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Спроведен у Травник 3. августа, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 15. августа.
Вуковић Богдан, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Вуковић Жарко, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Бачен у јаму на Плочама у августу.
Вуковић Илије Јоцо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Бачен у јаму на Плочама у августу.
Вуковић Станка Јоцо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Бачен у јаму на Плочама у августу.
Вуковић Милан, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Вуковић Нељо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Вуковић Нико, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Вуковић Симо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Вуковић Тодор, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Бачен у јаму на Плочама у августу.
Гаврић Николе Стево, 57 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.
Гајић Марко, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.
Гњатић Марка Јово, 30 г., Србин, Нови Травник, Опара. Убијен у логору Слана у августу.
Гудало Божо, 37 г., сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Гудало Марко, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.
Гудало Мићо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Гудало Симо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Дринић Остоје Миле, 22 г., Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дринић Симе Миле, 31 г., Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дринић Симе Саво, 29 г., Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Дринић Јове Симо, 35 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ђурић Јово, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурић Љубо, 20 г., Србин, Травник, Турбе. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ђурић Милан, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурић Милош, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурић Мирко, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурић Мојсије, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ђурић Недељко, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурић Никола, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ђурић Пане, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ђурић Ристо, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ђурић Саво, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ербзенхаут Фербуса Полди, 18 г., Јеврејин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Ждерић Стеве Симо, 25 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Загорац Зоро, сељак, Србин, Травник, Турбе. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Јанковић Анђелко, Србин, Травник, Бачвице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јанковић Ђуро, Србин, Травник, Турбе, Голеши. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јанковић Јанко, Србин, Травник, Бачвице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јанковић Љубо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Голеши. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јанковић Перо, Србин, Травник, Бачвице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јанковић Перо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Голеши. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јанковић Ристо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Голеши. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јанковић Станко, сељак, Србин, Травник, Турбе, Голеши. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јовановић Илије Димитрије, 73 г., пензионер, Србин, Травник. Ухапшен 27. јула и спроведен у Загреб. Убијен у логору Јадовно.

Јовановић Петар-Перо, магационер, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Јовић Нико, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јокановић Ђорђа Александар, 22 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јокановић Ђорђа Симо, 27 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Јокановић Ђорђа Славко, 37 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Калинац Перо, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Каурин Нико, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кезија Алекса, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кезија Живко, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кезија Милоје, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кезија Перо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кезија Перо, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кезија Симо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кезија Станко, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кезија Стојан, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Кесић Јово, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Костреш Лазе Јово, 39 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Костреш Симе Симо, 33 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Костреш Симе Стево, 30 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кошћо Станко, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лазаревић Пере Душан, 37 г., сељак, Србин, Травник, Турбе, Мудрике. Убијен у логору Јадовно у августу.

Леви Хаима Јошко, 29 г., Јеврејин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Лилић Перо, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 15. августа.

Малеш Анђелко, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Малиновић Ристо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Малић Ника Крстан, 41 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Манделбаум Артура Абрахам, 61 г., Јеврејин, Травник. Убијен у логору Слана у августу.

Манделбаум Елијаса Артур, 39 г., Јеврејин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Марић Јована Алекса, 27 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марић Симе Васко, 27 г., сељак, Србин, Травник, Турбе, Мудрике. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марић Николе Јован, 59 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марић Николе Лазо, 50 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марић Марка Миле, 28 г., сељак, Србин, Травник, Турбе, Мудрике. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марић Алексе Неђо, 33 г., сељак, Србин, Травник, Турбе, Мудрике. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марић Алексе Секула, 37 г., сељак, Србин, Травник, Турбе, Мудрике. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марковић Симе Јанко, 44 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марковић Адама Миле, 20 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Марковић Данила Петар, 29 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мелер Естера, 54 г., Јеврејка, Травник. Убијена у логору Слана у августу.

Мелер Херман, Јеврејин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мијић Перо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Голеши. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милетић Милан, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Милошевић Алекса, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Милошевић Ристо, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мирковић Јове Жарко, 28 г., Србин, Травник. Ухапшен 30. јула и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у августу.

Мирковић Михајла Љубомир, 18 г., Србин, Травник. Убијен у логору Слана у августу.

Мирковић Стевана Михајло, 58 г., Србин, Травник. Убијен у логору Слана у августу.

Мичић Димитрија Бранко, 16 г., радник, Србин, Травник. Ухапшен у јулу и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Мичић Димитрије, 56 г., стражар окружног суда, Србин, Травник. Ухапшен у јулу и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Монтиљо Јуде Јаков, 35 г., Јеврејин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Невић Ђорђе, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Невић Илија, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Невић Нико, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 15. августа.

Невић Ристо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Нијатовић Благоје, сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Павловић Алексе Раде, 36 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Панић Алекса, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Панић Симо, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пејановић Вукана Влајко, 34 г., Србин, Травник. Ухапшен 2. августа и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пејановић Драшко, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пејановић Вукана Драшко, 30 г., занатлија, Србин, Травник. Ухапшен 2. августа и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пинто Давида Јуда, 56 г., Јеврејин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Подовић Ђорђе, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Полетан Љубо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Полетан Миле, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно средином августа.

Полетан Мићо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно средином августа.

Полетан Стојан, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Продановић Ристо, радник, Србин, Травник. Ухапшен 28. јула и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Проле Симе Василије, 71 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Проле Ристе Ђорђе, 31 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Проле Симе Марко, 40 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Проле Василија Стојан, 35 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пуба Изидор, Јеврејин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пузанчић Свето, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Пургић Симо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Радиша Јово, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радиша Максо, Србин, Травник, Бачвице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радиша Мићо, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радиша Ристо, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радиша Саво, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Радиша Станко, Србин, Травник, Бачвице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Рац Саве Симо, 25 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Савановић Десимир Десо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Савановић Душан, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Савановић Коста, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Савановић Љубо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Савановић Неделько, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Савић Станоје, радник, Србин, Травник. Ухапшен 29. јула и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Симић Бранко, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Симић Илија, сељак, Србин, Травник, Турбе, Голеши. Убијен у логору Јадовно у августу.

Симић Мико, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Симић Перо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Голеши. Убијен у логору Јадовно у августу.

Сировина Неђо, сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Славнић Васкрсија Јован, 29 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Смикар Симе Василије, 22 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Смикар Јована Симо, 27 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Субашић Саво, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Тегелтија Ђорђе, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Тегелтија Јово, сељак, Србин, Травник, Турбе, Требеуше. Ухапшен 3. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 15. августа.

Трифковић Јове Васо, 21 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Трифковић Јове Душан, 27 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Трифковић Пере Ђорђе, 33 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Трифковић Ђорђа Петар, 19 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Трифковић Станка Раде, 27 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Трифковић Илије Тома, 34 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Трифковић Мике Трифко, 38 г., сељак, Србин, Травник, Витовље. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ферић Јове Милан, 54 г., Србин, Травник, Вареш, Топљенак. Убијен у логору Слана у августу.

Чабак Симо, Србин, Травник, Турбе, Варошлук. Убијен у логору Јадовно у августу.

Чавић Бранко, гостионичар, Србин, Травник. Ухапшен 27. јула и спроведен у Загреб, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Чавић Симе Љубомир, 51 г., Србин, Травник. Убијен у логору Слана у августу.

Чупић Гавре Бранко, ђак, Србин, Травник. Ухапшен почетком августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шарић Васо, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шарић Васе Војко, 19 г., сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шарић Пере Илија, Србин, Травник. Ухапшен у јулу и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шарић Максо, Србин, Травник, Бачвице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шарић Марко, сељак, Србин, Травник, Турбе, Голеши. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шарић Мирко, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно 15. августа.

Шарић Пере Митар, намјештеник, Србин, Травник. Ухапшен у јулу и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шарић Новак, сељак, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шарић Остоја, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шарић Пане, сељак, Србин, Травник, Турбе, Бијели Буђ. Ухапшен 1. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шарић Пере Пане, Србин, Травник. Ухапшен у јулу и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шарић Перо, Србин, Травник, Бачвице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шарић Васе Свето, 21 г., Србин, Травник. Убијен у логору Слана у августу.

Шарић Симо, Србин, Травник, Бачвице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шарић Стево, Србин, Травник, Бачвице. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шилькут Јове Ацо, 21 г., месар, Србин, Травник, Турбе. Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шилькут Јово, Србин, Травник, Турбе. Родом из Пазарића (Сарајево). Ухапшен 2. августа и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шкобић Пане Тодор, Србин, Травник. Ухапшен у јулу и преко Загреба спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно.

Шнетрепел Мозеса Ури, 29 г., Јеврејин, Травник. Убијен у логору Слана у августу.

Штајнер Роза, 22 г., Јеврејка, Травник. Силована и убијена у логору Слана у августу.

ТРБОВЉЕ

Вертхајнер Емила Лео, 40 г., Јевреjин, Трбовље. Убијен у логору Слана у јулу.

ТРЕБИЊЕ

Вујин Зора, Српкиња, Требиње. Ухапшена 3. јуна и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Вујин Криста, Српкиња, Требиње. Ухапшена 3. јуна и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Вујин Споменка, Српкиња, Требиње. Ухапшена 3. јуна и спроведена у Госпић. Убијена у логору Јадовно у јулу.

Вучић Ристе Богдан, 47 г., Србин, Требиње, Пољице Попово. Убијен у логору Слана у августу.

Говедарица Васо, Србин, Требиње. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Дабовић Ђуре Никола, 52 г., сељак, Србин, Требиње. Убијен у логору Слана у августу.

Иванковић Јована Тодор, 61 г., Србин, Требиње. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Калебић Ђорђе, Србин, Требиње. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Ковачевић Босилька, Српкиња, Требиње. Бачена у јаму Кијевац у августу.

Комаља Убавка, Српкиња, Требиње. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Комаља Убавко, Србин, Требиње. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Крушевац Николе Анђа, 37 г., бабица, Српкиња, Требиње. Силована и бачена у јаму Кијевац у августу.

Мискин Манојла Саво, 51 г., Србин, Требиње, Орашје Попово. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Осмокровић Босилька, службеница, Српкиња, Требиње. Бачена у јаму Кијевац у августу.

Паовица Марко, Србин, Требиње. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Перковић Милева, Српкиња, Требиње. Бачена у јаму Кијевац у августу.

Пичета Ристе Ђуро, 33 г., Србин, Требиње, Диклићи. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Рајковић Душан, сељак, Србин, Требиње. Родом из Мостара. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Рајковић Јефта, сељак, Србин, Требиње. Родом из Мостара. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Реџо Николе Никола, 78 г., Србин, Требиње, Полице. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Секерез Полка, Српкиња, Требиње. Бачена у јаму Кијевац у августу.

Симовић Перса, Српкиња, Требиње. Бачена у јаму Кијевац у августу.

Стијачић Матије Бранко, 21 г., Србин, Требиње. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Стијачић Видака Матија, 51 г., Србин, Требиње, Ластва. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Стијачић Матије Славко, 20 г., Србин, Требиње. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Тарковић Митар, Србин, Требиње. Бачен у јаму Кијевац у августу.

Тешановић Јованка, сељанка, Српкиња, Требиње. Убијена у логору Јадовно у августу.

Тошовић Стевана Јово, 62 г., Србин, Фоча. Убијен у логору Слана у августу.

Тупањанин Анђа, Српкиња, Требиње. Убијена у логору Слана у августу.

Чучковић Филип, трговац, Србин, Требиње. Ухапшен 27. јуна и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ТУЗЛА

Ајваз Ђорђе, трговац, Србин, Тузла. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Антић Никола, трговац, Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Благојевић Данило, Србин, Тузла, Пурачић. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Благојевић Јово, Србин, Тузла, Пурачић. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Бричић Стевана Никола, 26 г., Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Васиљевић Никифор, трговац, Србин, Тузла. Убијен у логору Јадовно у августу.

Гаврић Марка Спасоје, 45 г., трговац, Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Гашић Ђорђа Светозар, 27 г., Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Деспотовић Недељко, Србин, Тузла, Пурачић. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Ђарић Душан, адвокат, Србин, Тузла. Ухапшен 27. маја и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ерић Драган, трговац, Србин, Тузла. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Згоњанин Јово, службеник, Србин, Тузла. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Јаковић Михајла Станко, 40 г., стражар, Србин, Тузла. Родом из Двора на Уни. Ухапшен 13. маја и спроведен у логор Даница, одакле је пребачен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маринковић Васо, директор школе, Србин, Тузла. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Марић Јово, возач, Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Марковић (један од браће), Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Марковић (други од браће), Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Михајловић Ђорђа Ристо, 60 г., Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Његован Ранко, службеник, Србин, Тузла, Лукавац. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Павловић ..., радник, Србин, Тузла. Убијен у логору Јадовно у августу.

Пајкановић Милан, службеник, Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Станковић Љубо, гостионичар, Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Станковић Никола, Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Станковић Урош, Србин, Тузла, Пурачић. Убијен у логору Слана у августу.

Тишма Лазар, гостионичар, Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Тодоровић Петар, лијечник, Србин, Тузла. Убијен у логору Јадовно у августу.

Тољевић Ристо, општински биљежник, Србин, Тузла, Лукавац. Убијен у логору Јадовно у августу.

Томић Јово, пензионер, Србин, Тузла. Бачен у јаму на Плочама у августу.

Тортил Марко, Србин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

Фридман Јакова Оскар, 20 г., Јеврејин, Тузла. Убијен у логору Слана у августу.

ФОЈНИЦА

Пејовић Бранка, Српкиња, Фојница. Убијена у логору Јадовно у августу.

Пејовић Вера, Српкиња, Фојница. Убијена у логору Јадовно у августу.

Пејовић Госпава, Српкиња, Фојница. Убијена са четири кћерке у логору Јадовно у августу.

Пејовић Даница, Српкиња, Фојница. Убијена у логору Јадовно у августу.

Пејовић ..., кћерка Госпавина, Српкиња, Фојница. Убијена у логору Јадовно у августу.

ЦАЗИН

Бабић Милоша Душан, 29 г., сељак, Србин, Цазин, Градина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бабић Марко, 60 г., поштар, Србин, Цазин, Врногрч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бајагић Стојан-Чока, сељак, Србин, Цазин, Врногрч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Бајић Станка Ђуро, 38 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанџа. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Бајић Станка Раде, 29 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанџа. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Бајић Станка Стојан, 33 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанџа. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Бањац Николе Анђа, 51 г., Српкиња, Цазин, Велика Кладуша, Стабанџа. Силована и бачена у јаму Дулиба у августу.

Бањац Јове Миле, 50 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанџа. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Бањац Милана Петар, 53 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанџа. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Богуновић Гавре Божо, 40 г., Србин, Цазин, Буковица. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Божичић Петра Јово, 36 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанџа. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Божичић Триве Јово, 47 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанџа. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Вајагић Јове Стојан, 56 г., сељак, Србин, Цазин, Велика Кладуша, Босанска Бојна. Убијен у логору Јадовно у августу.

Војновић Раде Петар, 50 г., сељак, Србин, Цазин, Врногрч. Ухапшен 18. јуна. Убијен у Госпићу крајем јуна.

Вранеш Миле Мишко, 41 г., сељак, Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанџа. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Вранешевић Миле Михајло, 37 г., сељак, Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанџа. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Вујасин Миле, сељак, Србин, Цазин, Врногрч, Бојна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Вукелић Илије Милан, 31 г., сељак, Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Мутник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гагић Стеве Лазар, 61 г., сељак, Србин, Цазин, Врногрч, Босанска Бојна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Гагић Триве Лазо, 48 г., сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Ухапшен 18. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грбић Душан, сељак, Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Грмуша Стевана Пајо, 33 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Дацијар Тодора Ђура, 40 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Дацијар Милана Раде, 41 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Дондур Раде Душан, 32 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Дондур Миле Саво, 38 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Дондур Лазе Триво, 61 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Ђурић Ђуро, 44 г., сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Ухапшен 18. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Ерор Мићо, 71 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Зец Стеве Адам, 31 г., сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зец Николе Вајкан, 25 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Зец Симеона Ђуро, 32 г., сељак, Србин, Цазин, Мутник. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зец Николе Миловац, 51 г., сељак, Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зец Миле Перо, 33 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Зец Николе Перо, 40 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Змијанац Јована Стојан, 46 г., сељак, Србин, Цазин, Велика Кладуша, Глиница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зорић Милоша Вајкан, 48 г., сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Ухапшен 18. јуна. Убијен у логору Госпић.

Зорић Никола, сељак, Србин, Цазин, Врнограч, Глиница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Зорић Петра Никола, 50 г., сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Ухапшен 18. јуна. Убијен у логору Госпић.

Јазић Симе Миле, сељак, Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Јеличић Лазе Милош, 42 г., Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Карамарковић Петар, 31 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Миљковићи. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Карановић Цвије Божо, 36 г., Србин, Цазин, Осредак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Карановић Јована Перо, 20 г., Србин, Цазин, Дрвар. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Карановић Јована Симо, 27 г., Србин, Цазин, Дрвар. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Кекић Николе Перо, 33 г., сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кљајић Марка Миле, 61 г., Србин, Цазин, Врнограч, Бојна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кљајић Спасо, сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Убијен у логору Јадовно у августу.

Кнежевић Раде Даница, 36 г., сељанка, Српкиња, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Силована и бачена у јаму Дулиба у августу.

Кнежевић Петар, сељак, Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Кубета Јово, сељак, Србин, Цазин, Велика Кладуша, Видовска. Ухапшен 2. јула и спроведен у Госпић. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лаврња Михајло, сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лазић Лазо, 46 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Латиновић Ристе Јован, 38 г., сељак, Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Латиновић Милан, сељак, Србин, Цазин, Градина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Лукић Луке Петар, 56 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Поникве. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мајкић Петар, сељак, Србин, Цазин, Острожац, Осредак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Мареш Јове Триво, 35 г., ковач, Србин, Цазин, Врнограч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Маријановић Илије Стојан, 51 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Марић Јована Миле, 51 г., сељак, Србин, Цазин, Градина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Медић Милана Миле, 24 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Милиновић Стојана Ђуро, 52 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Милиновић Столе Ђуро, 47 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Милиновић Миле Илија, 38 г., сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Ухапшен 18. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Милиновић Стојана Мићо, 39 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Милиновић Столе Триво, 56 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Миљковић Остоје Дмитар, 37 г., Србин, Цазин, Црнаја. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Морача Вучена Бошко, 33 г., Србин, Цазин, Дрвар. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Опачић Симе Илија, 44 г., сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Ухапшен 18. јуна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Опачић Јово, сељак, Србин, Цазин, Острожац, Осредак. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пећанац Петар, 60 г., гостионичар, Србин, Цазин, Врнограч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пилиповић Лазо, сељак, Србин, Цазин, Врнограч, Бојна. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пуђа Милете Ђуро, сељак, Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пузић Ђуро, Србин, Цазин, Врнограч, Глиница. Ухапшен 15. јула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Пузић Николе Стојан, 48 г., сељак, Србин, Цазин, Врнограч, Глиница. Ухапшен 15. јула. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Радић Николе Душан, 33 г., гостионичар, Србин, Цазин, Врнограч. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Радић Илије Јово, 33 г., сељак, Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Радић Илије Петар, 41 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Рајак Миле Лазо, 50 г., сељак, Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Рајак Миле Марија, 49 г., сељанка, Српкиња, Цазин, Тржашка Раштела, Рујница. Силована и бачена у јаму Дулиба у августу.

Рајак Раде Пане, 8 г., дијете, Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Рашета Пане Јово, 41 г., сељак, Србин, Цазин, Велика Кладуша, Видовска. Ухапшен 2. јула. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Родић Миле Никола, 28 г., Србин, Цазин, Хаџин Поток. Убијен у логору Јадовно у августу.

Романић Стојана Миле, 36 г., сељак, Србин, Цазин, Врнограч, Глиница. Убијен у логору Јадовно у августу.

Смиљанић Миле Милан, 40 г., сељак, Србин, Цазин, Градина. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Смиљанић Милош, сељак, Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Стевић Јове Јандре, 40 г., обућар, Србин, Цазин, Врнограч. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Тинтор Милоша Душан, 32 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Тинтор Пере Миле, 53 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Тинтор Ђорђа Милош, 35 г., сељак, Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Тинтор Станка Саво, 61 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Пољана. Убијен у логору Јадовно у августу.

Тркуља Драган, сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Убијен у логору Јадовно у августу.

Ћеран Дмитра Марко, 39 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

Цимеша Ђуре Мићо, 51 г., Србин, Цазин, Тржачка Раштела, Рујница. Убијен у логору Јадовно у јулу.

Цакула Душан, сељак, Србин, Цазин, Велика Кладуша, Видовска. Ухапшен 2. јула. Убијен у логору Јадовно.

Швић Перо, радник, Србин, Цазин, Врнограч, Глиница. Ухапшен 15. јула. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шево Илије Лазар, 48 г., Србин, Цазин, Дрвар, Босански Осредци. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шикман Николе Војин, 68 г., Србин, Цазин, Буковица. Убијен у логору Јадовно у августу.

Шобот Милана Драгица, 7 г., дијете, Српкиња, Цазин, Дрвар, Бастаси. Бачена у јаму Дулиба у августу.
Штиковац Симе Марко, 52 г., Србин, Цазин. Бачен у јаму Дулиба у августу.
Штрбац Мише Божо, 43 г., сељак, Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.
Штрбац Николе Божо, 47 г., сељак, Србин, Цазин, Врнограч. Убијен у логору Јадовно у августу.
Штрбац Остоје Божо, 52 г., Србин, Цазин, Доња Кладуша, Збориште. Бачен у јаму Дулиба у августу.
Шукунда Петра Стеван, 29 г., Србин, Цазин, Велика Кладуша, Стабанца. Бачен у јаму Дулиба у августу.

ЧАКОВЕЦ

Сингер Еугена Никола, 20 г., Јеврејин, Чаковец. Убијен у логору Јадовно у јулу.
Хирцел Мавра Јакоб, 60 г., Јеврејин, Чаковец. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ЧАПЉИНА

Барзета Ђорђе, 3 г., дијете, Србин, Чапљина. Бачен у јаму Бадањ у августу.
Барзета Илинка, Српкиња, Чапљина. Бачена у јаму Бадањ у августу.
Барзета Јованка, Српкиња, Чапљина. Бачена у јаму Бадањ у августу.
Брстина Моје Лазар, 51 г., Србин, Чапљина. Бачен у јаму Бадањ у августу.
Крстовић Луке Радосав, 52 г., Србин, Чапљина, Тасовчићи. Бачен у јаму Јамина у августу.
Чокрлија Ђуре Урош, 55 г., Србин, Чапљина, Тасовчићи. Бачен у јаму Јамина у августу.

ЧИТЛУК

Сударе Луке Гојко, 39 г., Србин, Читлук. Убијен у логору Слана у августу.
Сударе Николе Марко, 55 г., Србин, Читлук, Крехин Градац. Убијен у логору Слана у августу.

ЧОКА

Терзин Ђуре Божо, 51 г., Србин, Чока, Падеј. Бачен у јаму Јамина у августу.

ЧРНОМЕЉ

Царевић Илије Милан, 39 г., Србин, Чрномељ, Огулин. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ШАБАЦ

Лешановић Тихомир, 40 г., Србин, Шабац. Бачен у јаму Бадањ у августу.

ШИБЕНИК

Гајчевић Саве Урош, 28 г., Србин, Шибеник. Убијен у логору Јадовно у јулу.

ШИПОВО

Митрић Пере Миле, 35 г., Србин. Шипово, Горњи Чуклић. Бачен у Вранзину јаму у августу.
Нимић Ђуре Цвијо, 47 г., Србин. Шипово. Бачен у Вранзину јаму у августу.
Сурутка Јове Давид, 61 г., Србин. Шипово, Грбавица. Бачен у Вранзину јаму у августу.

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД БРОЈА ЖРТАВА ПО МЈЕСТИМА (ОПЋИНАМА, КОТАРИМА) РОЂЕЊА

Бањалука	100	Грачаница	13
Барајево	2	Грделица	1
Бачка Паланка	1	Грубишно Поље	557
Бели Манастир	4	Дарувар	85
Бијељина	111	Двор на Уни	56
Билећа	5	Дервента	100
Битољ	1	Добој	50
Бихаћ	43	Доњи Лапац	36
Бјеловар	151	Доњи Михољац	3
Босанска Градишка	2	Дрниш	13
Босанска Дубица	4	Дубровник	27
Босанска Крупа	201	Дуга Реса	2
Босански Брод	5	Ђаково	4
Босански Нови	54	Ђурђевац	28
Босански Петровац	18	Жепче – Завидовићи	41
Босанско Грахово	5	Жупања	2
Бриње	15	Загреб	460
Брчко	29	Задар	1
Бугојно	52	Зворник	2
Бузет	1	Земун	3
Ваљево	1	Зеница	12
Вараждин	11	Златар	1
Видем – Кршко	1	Зрењанин	1
Винковци	42	Иванић Град	1
Вировитица	33	Јајце	26
Високо	62	Јастребарско	2
Вишеград	11	Карлобаг	110
Власеница	15	Карловац	153
Војнић	31	Кикинда	1
Врбовец	10	Книн	27
Вргинмост	185	Ковин	1
Вуковар	29	Коњиц	12
Гарешница	19	Копривница	88
Глина	438	Кореница	513
Госпић – Перушић	3.259	Корчула	1
Градачац	11	Косовска Митровица	1
Грачац	55	Костајница	23

Крижевци	192	Ријека	3
Куршумлија	1	Рогатица	21
Кутина	6	Рума	3
Ливно	12	Сански Мост	3
Лудбрег	37	Сарајево	170
Љубљана	2	Севница	1
Љубушки	8	Синь	2
Маглај	1	Сисак	103
Макарска	1	Славонска Пожега	17
Мали Лошињ	2	Славонски Брод	150
Марибор	2	Слуњ	22
Модрича	2	Смедеревска Паланка	3
Мостар	440	Сремска Митровица	23
Мурска Собота	2	Сремски Карловци	9
Нашице	86	Столац	73
Невесиње	30	Суботица	1
Никшић	5	Теслић	6
Ниш	1	Тешањ	5
Нова Градишка	8	Травник	188
Нови Сад	13	Трбовље	1
Новска	9	Требиње	30
Огулин	355	Тузла	30
Осијек	83	Фојница	5
Оточац	208	Цазин	104
Оџак	1	Чаковец	2
Оџаци	2	Чапљина	6
Пакрац	236	Читлук	2
Панчево	1	Чока	1
Петриња	92	Чрномељ	1
Подравска Слатина	80	Шабац	1
Приједор	27	Шибеник	1
Равно – Љубиње	21	Шипово	3
Радље об Драви	1	Свештена лица	71
УКУПНО			**10.502**

THE JADOVNO

COMPLEX OF USTASHA CONCENTRATION CAMPS 1941.

Summary

From the Editor's Foreword

The Independent State of Croatia (1941-1945) came to being on the ideological basis of the Ustasha movement – the extreme wing of Croat nationalism, which was a poor copy of Fascism and Nazism, with strong clerical tinge. The ideological basis of the Independent State of Croatia (ISC) presupposed the creation of the "pure Croat living-space" which would enable the existence of the "pure Croat nation". The prerequisite for that was the biological destruction of the Serbs, Jews and Gypsies who were declared "the greatest enemies of the Croat people", as well as the destruction of ideological and political opponents within the Croat nation itself. The realization of this program was put to practice by mass pogroms and in accordance with a series of "racial laws" which outlawed the Jews as non-Aryans, but also the Serbs, who made up one third of the total population, as "disturbing factor".

The Croat Ustasha state, all its agencies, from the Ustasha organization, political and military-police organs to the state administration, juridical and other organs, were engaged in organized genocide. The best example is the Gospić group of concentration camps (Gospić, Jadovno, Pag), better known in the historiography as Jadovno – after the camp and the largest place of execution set up by a state organ – the police administration. The Serbs and Jews were brought with the aid of state, military, police and party organs from the whole territory of the ISC to be destroyed there. Unlike some later camps, these didn't even feature the title "working camp". They were meant for destruction alone. They were set up and fulfilled greater part of their function even before any kind of resistence of the "disloyal" population, which is an obvious proof of the *intent* to destroy certain ethnic or religious communities, this being an important element in the definition of genocide.

This system of camps and places of execution in the very beginning of the ISC's existence, before the armed resistence, marks the beginning of the planned and executed genocide on the Serbian people and the Holocaust of the Jews.

Jadovno is the forerunner of the Jasenovac death camp system, the largest in the Yugoslav territory. The liquidation of the camp, due to the reoccupation of the 2nd Italian zone of occupation, meant also the liquidation of the inmates. Due

to the shortness of time and the interventions of the occupation powers, part of the inmates wasn't liquidated but sent to other camps – mostly to Jasenovac. It was they who were the first inmates there.

There is no monograph about the Jadovno-Pag system of camps, and there are few works with this topic. This is the first scholarly work which deals systematically, based on research, with this segment of the ordeal of the Serbian and Jewish peoples in a period of time that is comparatively brief but large in terms of numbers, the ways of and reasons for suffering.

The work of Dr Đuro Zatezalo about the system of Croat Ustasha concentration camp Jadovno in 1941 is the fruit of many years of research work of the author up to 1991. It comprises: The Study with the list of identified victims and the Collection of Documents. On the basis of documents the author proves in the study that over 40.000 people were killed in this camp during four months of its existence. Almost 95% of the victims were the Serbs, almost 5% the Jews and less than 0.3% Croats and other anti-Fascists. An integral part of the study is the list of names with identification data of 10.502 victims which the author managed to identify until 1990. The Serbs make up 92%. Out of that over 10% were children. The Jews make up over 7%, some 2% among them being children. Somewhat less than 0.8% were Croats and other anti-Fascists. Among the murdered 71 priests of the Serbian Orthodox Church (two bishops among them) are listed by name. The bulk of the murdered were thrown into carst pits.

The Collection of the Documents practically confirms the data from the Study. The author presents documents about the legalization of the crime, about internment and perpetration of crimes which prove the intent of the Croat Ustasha state to destroy part of its population on account of its national, racial or religious affiliation. It also contains testimonies given to the Commissariat for Refugees in Belgrade in 1941 and 1942, statements and testimonies given before the Commission for Establishing the Crimes of the Occupants and Their Abettors 1944-1946, as well as a group of documents of Italian origin.

Fulfilling its mission of keeping the lasting memory of the victims of the genocide and the Holocaust, the Museum of Genocide Victims is engaged in collecting, processing, preserving, researching and presenting to the public of data and materials about the genocide against the Serbian people in its ethnic and state territory, about the Holocaust of the Jews and the genocide of the Gypsies, as well as the human losses and suffering of members of all nationalities in the Yugoslav territory in the wars of the 20th century. Publication of this work is part of the mission of the Museum.

The editor

From the Author's Preface

These two books about the "Jadovno" system of the Croat Ustasha concentration camp are the fruit of private initiative and my still lively childhood memories of the trains with cattle wagons which, coming from all parts of the ISC, speeded through my native village of Donje Dubrave in the direction of Gospić. These books came into being from respect for thousands of innocent victims – men, women and children – whose bloody heads I still see crying for water with somber voices through iron grates of the overcrowded cattle wagons.

However, these books wouldn't materialize if I didn't enjoy the whole-hearted support of the institutions in which I researched the source materials for years: in archives, museums, historical institutes, libraries, organizations of the WWII veterans and private collections. I collected particularly valuable data by visiting many places, towns, villages, hamlets in which I found the few surviving victims. The statements of the perpetrators, preserved in the court documents from their trials, as well as speleological finds made by the Italian Fascist army already in 1941 as well as those made after 1945. All these are the truthful witnesses of the genocide committed on the Serbian and Jewish peoples in the craggy mountains of Velebit and on the island of Pag in the first days and months of the existence of the ISC.

The content of these volumes is the fruit of the research work during the period of the time until 1991. It came about gradually, through comparative research of the history of the ISC, of the people's liberation war against Fascism, the participation of the Serbs and Croats in it and in the genocide against the Serbs, Jews, Gypsies and anti-Fascists regardless of their nationality.

The Jadovno camp was one of the first concentration camps in the Independent State of Croatia, meant for destruction of people on religious, ethnic and racial grounds, as well as of all ideological opponents.

The fact that the organized terror was thoroughly prepared in advance is proven by the first arrests, manhandling and tortures of the prominent Serbs in Gospić and other places already on April 11, 1941, the first day after the proclamation of the ISC. Incarceration and destruction of people in concentration camps started even before this system was "legalized" on November 25, 1941. Many Serbs, Jews, Gypsies and anti-Fascist Croats had already been murdered in the cruelest way, whereas some camps had already been disbanded by then. Thus the system of the Croat Ustasha concentration camps Jadovno also had to be disbanded because of the Italian reoccupation of the demilitarized zone that began on August 15, 1941 and was caused by the growth of the uprising in Lika, Kordun, Banija and Gorski kotar. The inmates who were not killed before the arrival of the Italian Army were transported to Jastrebarsko between August 19 and 21, and then to the Kruščica camp. However, the majority of the survivors were sent to the newly set-up Jasenovac camp.

"Jadovno" is a symbolic place, a place of death, horror, terror, sighs and memories. But "Jadovno" is also a place about which not a single complete work

has been published in over 60 years. Out of all Croat Ustasha camps, the least was written about the "Jadovno" camp system, so the least is known about it. The inmates took the truth about this Ustasha death camp to bottomles pits and abyses with them.

The contents of this book doesn't elucidate the theoretical genocide, but rather exposes the facts about it, about how men, women and children were captured at their homes, in the fields, at their working places, in churches, during funerals, at schools, on trips, about how they have been tortured and killed in most atrocious ways, just because they belonged to another faith, nationality or for espousing different ideological affiliation. The contents speak about crimes on newly-born children, on grandmothers, grandfathers, mothers, fathers, brothers and sisters whose voice of terror echoed helplessly for days from the pits of Velebit and from the execution places on the island of Pag.

In my years-long work on collecting and researching of the data I tried to present as many facts and fates as possible which had been unknown heretofore, which elucidate the tragic historical reality from many angles. I tried to present the tragedy of innocent women, men, children, individual and mass horrible fates which left deep marks in the authentic written sources and in the memories of the surviving witnesses.

At the same time, I wanted to point out at the importance of coming to terms with the past, but also at assiduous attempts of some in our times to cover up, diminish or revise the dark pages of our history. The truth about the death camp Jadovno was supressed, evaded and passed over in silence, and oblivion is as horrible as the crime itself.

With the contents of these books I accuse no-one and I defend no-one for the committed crimes. I only wanted to side with the victims who are not able to tell the truth for themselves.

The picture we have today of the Ustasha Jadovno concentration camp complex is more than inhuman. It shows only to the few who accidentally come across its traces all that wasn't done for years as sign of respect for the victims of the genocidal crime committed in the first days of the ISC's existence in 1941, before the armed resistence and the uprising against Fascism and that criminal Quisling creation. Already in 1941 the Ustasha were destroying traces of their unheard of crimes.

They covered the places of execution with stones, logs, earth and sometimes with concrete. The little which remained after them was destroyed somewhat later, in 1945 and in the following years. Even the little that was modestly marked during the socialist period, above all at the initiative of the descendants of the killed and with minimal financial aid, was destroyed in 1991 and later.

However, the bowels of the bottomless pits and the places of executions with remnants of the dead remained indestructible and indelible. No-one exhumed, counted and decently burried them, because it was said "in the interest of brotherhood and unity of the peoples and national minorities it shouldn't be done; let their bones rest in peace where they are."

The people of good will will be glad at the publication of the contents of these books 65 years after the committed genocide. This author will also be glad if the system of the Ustasha concentration camps Jadovno is alotted the place in our historiography it deserves, and if these publications are used by the present and future generations to struggle and to work so that such crimes against innocent people, regardless of their faith, national or political affiliation never happen anywhere again.

Problems of Research and Remarks About the Utilized Source Materials

The basic problems in the research of the Ustasha crimes on Velebit and Pag in 1941 stem from the time of the research (1982-1991) and the time the crimes were committed (April-August 1941), the spread of the territory from where the victims were brought, the availability of the pertinent documents and the sensitivity of the topic.

The Jadovno concentration camp marked the beginning, and Jasenovac the continuation of the program of the destruction of the Serbs, Jews and Gypsies in the Independent State of Croatia. It was set up already in April 1941 and it was entrusted with the task of mass liquidation of the Serbs and Jews in the pits of Velebit and the places of execution on the island of Pag. In terms of the monstrosity of the crimes and the numbers of victims, the Jadovno concentration camp can be compared with no other in the ISC except for the death camp Jasenovac, although it was in operation only for the first four months of the newly established Independent State of Croatia.

The author dated his research to the 1982-1991 period, and the events April through August 1941.

During the last 50 years (the manuscript was finished in 1991 – author's note) these crimes were not discussed openly, let alone written about. Already during the war, those who would mention them, and particularly those who wrote about them in the partisan press, were admonished (to put it mildly) by the leading men of the Communist Party of Croatia not to write or speak about them. Allegedly, it could adversely affect the growth of the people's liberation movement since presenting the facts about Ustasha crimes "disturbed the feelings of the Croat people" and stirred hatred between the brotherly Serbian and Croat peoples.

An example is known of the Serbian Communists and intellectuals from Kordun, members of the Propaganda Department of the District Committee of the Communist Party of Croatia for Karlovac, who had written about the massacres of the Serbs in the partisan press, and who were put before a partisan court-martial on July 13 and 14, 1944 and sentenced to death.

For these and other reasons, in the past 50 years the topic of crimes wasn't systematically researched and in an organized way, as it should have been done

in the interest of the historical truth. Nor were the documents collected, ordered and processed in an organized manner.

The traces of the crimes were being destroyed at the very time they were being committed. The Ustasha were murdering the Serbs and Jews without indictment, trial, minutes and without lists of the killed. Even in places where such lists had been made, they were subsequently destroyed. Apart from destroying the documents, the Ustasha also covered and pored concrete over part of the pits on Velebit already in mid-August 1941, whereas the Italians exhumed the dead Serbs and Jews from mass graves and burned the bodies. In that way the number of victims in those places of executions was covered up with the aim of diminishing it, as is still being done on purpose in some publications nowadays. Not even after the liberation from Fascism, and even to this day, were human skeletons in the pits counted, and even the pits themselves remained unmarked.

The strategy of organized oblivion prevented the truth about the genocide of the Croat Ustasha against the Serbian and Jewish peoples from becoming known. It is not a big step from this silence to denial that the mass crimes ever happened. The forgers of the truth used the fact that the Socialist Federal Republic of Yugoslavia as a state never truthfully, by using documents, established human losses, the victims of the war and genocide of 1941-1945. The representative of the "revisionist school", Franjo Tuđman and his close collaborators, purposefully diminished the number of victims, denying them even in such cases in which they had been listed by name, as for instance in the Serbian Orthodox church in Glina, in Hrvatski Blagaj, in the Serbian Orthodox church in Kolarić near Vojnić, in the Serbian Orthodox church in Sadilovac, in Ivanović jarak, in Banski Grabovac, in the village of Prkos and in many other places of execution. For Tuđman's book "Trackless Regions of Historical Reality" there were no mass murders on Velebit, in the Jadovno camp, and hardly any in the Jasenovac camp.

It would be extremely difficult to reconstruct today, half a century after, all the mass crimes and everything that happened, particularly since the researchers who deal with this topic are subject to psychological pressure and even death threats.

Another problem is posed by the broad territory from which the victims were transported every day by train, trucks, drawn carts or on foot in the direction of Gospić and farther to Velebit and Pag. Even if the archival documents had been entirely preserved, in view of the large territory, it would have been difficult to describe all the atrocities.

Documents and sometimes even lists of victims sent to the Jadovno camp can be found in archival institutions throughout Yugoslavia. However, the problem is that the documents are scattered in many places, in various institutions, and for greater part unsystematized, to boot.

Nevertheless, the documents preserved provide the researcher with sufficient possibilities to depict the crimes. These are the archival funds of the ISC documents: Administration of Public Order and Security, counties, district authorities, various commands, Ustasha, Army and Gendarmerie units and others. Plans

for extermination of the Serbs and Jews can be gleaned from them, the ways they were organized and put into practice, treatment of the arrested, places where the victims were murdered, the number of the arrested and, in some documents, the lists of names of the captured, as well as the time of their transportation from certain places, even the numbers of trains and wagons which carried them to the camps. The names of the Ustasha who captured the victims, beat them and escorted them to Gospić are adduced in these documents.

We learn the precise data from the documents of the Commission for Establishing the Crimes of the Occupiers and Their Abettors. Details about arrests, torture, suffering during transport to the places of executions and about murders are to be found there. We learn about the places from which the victims were transported as well as about the time, and by comparing them with the Ustasha documents, we arrive at reliable sources. We also obtain the data from the survivors, who speak as eyewitnesses in their statements about all these atrocities. In the cases where there are no such witnesses, since whole villages were destroyed, no data about the disappearance of the villagers can be found in the documents of the Commission.

In the documents of the commissions for war crimes of the republics, autonomous provinces, regions, districts and communes reports can also be found which were written at the end of the war and right after it on the basis of the reports of the eyewitnesses who had escaped from the places of executions, camps, wagons, drawn carts, as well as statements of eyewitnesses and criminals made already during the war or during trials, with the documents to that effect still being preserved in numerous court and police archives.

Important information are to be found in the lists of war damages, such as those about the people taken away from certain villages, places or towns in the direction of Gospić and Velebit. First and family names with shorter biographic data are adduced in some of them.

Apart from these documents, valuable are the minutes made in 1941 and 1942 in the Commissariat for Refugees and Migrants in Belgrade. These are statements by the Serbs who managed to escape from the ISC who had witnessed crimes in their villages and places. From their statements, which were checked on the spot, we learn about the time their fathers, sisters, brothers and fellow citizens were arrested, about the treatment of the arrested and the deported by the Ustasha, about their first and family names and brief biographical data.

Among the statements given before the Commission for War Crimes, there are some of the inmates of Jadovno and Slana who were lucky enough to survive the liquidation of the Jadovno concentration camp complex and the ordeal of other camps in the ISC. In them, we find the names of the captured and the killed, numerical data about the Serbs and Jews captured in certain places, towns and villages, we learn about the number of people brought and killed in the camp during the eyewitnesses' stay in the camp – which, to be sure, is based on personal estimates of the witnesses. That means, their testimonies answer not only how many people were killed daily, but also how they were tortured and killed.

When these statements are compared with documents and other statements, given also by the Ustasha, as well as with numerous estimates put forward in the relevant literature, and with the documents made within the war veterans' organizations, summing all up, we may arrive at the number of the victims who had perished in the Ustasha Jadovno concentration camp complex during the less than four months of its existence.

Numerous pits on Velebit also have the importance equaling that of testimonies about the Ustasha crimes. Although unexplored (except for the Šaranova jama which was explored first by Zagreb and then by Belgrade speleologists and the Jamina pit which was explored by speleologists from Zadar) these pits can be related to the existing documents which testify to the massivity and cruelty of the committed crimes.

Some documents about the Jadovno camp can also be found in the Collections of Documents and Data About the People's Liberation War of the Yugoslav Peoples, in volumes II, III, IV and V, as well as in the collections of documents about the Jasenovac concentration camp published by Aleksandar Miletić. There are several Italian documents which depict in detail the "sanitary action" of the Italian Army which, exhumed and burned the corpses on pyres after the liquidation of the camp on Pag. Some German documents speak about the crimes on Velebit.

Because of the above-mentioned research problems, it is impossible nowadays to make a complete list of names of the victims of this camp. It is impossible to establish the names of all the people who were thrown into one of the 32 pits. It is also impossible to draw a line between the victims from Pag and those from Velebit or those from the vicinity of Gospić. There are many problems with the names which appear in the lists of those sent to places of execution on Velebit, because it is not possible to confirm for each and every individual that he or she was killed there, since some of those who were sent to Gospić stayed alive after these camps were disbanded, and were then sent to other camps and killed there.

The available archival documents, coupled with other testimonies such as the statements of those who escaped from the places of executions and the works published up to now, make it possible to estimate the number of people killed at the Jadovno concentration camp complex. On the basis of the list of names in the appendix of this book which was made by evaluating numerous sources, it can be established that the Serbs were the most numerous among the murdered in this camp, followed by the Jews and several Croats.

The Independent State of Croatia – the State of Genocide and Concentration Camps

The Ustasha organization, the radical wing of the Croat nationalism, had its ideological roots in the Party of Rights of Ante Starčević and the Pure Party of Rights of Josip Frank. In exile in Italy, with the aid of Mussolini's regime Ante Pa-

velić founded the "Ustasha Revolutionary Organization". He set up centres in Italy, Hungary, Belgium, North and South America and Germany, as well as training camps in Italy and Hungary. The aims, the organizational structure and execution of the acticvities of the Ustasha organization prove its terrorist caracter. The best known terrorist action in which the Ustasha took part was the murder of King Alexander I Karađorđević in Marseilles in 1934, when French foreign minister Barthou was also assassinated.

An important role in spreading and strengthening the Ustasha organization in Croatia was played by the collaboration with clerical elements, in particular with the "Catholic Action" and its organizations the "Crusaders" and others, instilling in the young generation the spirit of extreme nationalism, jingoism, racism, ethnic and religious hatred, separatism and revenge. By infiltrating the Civic and Peasants' Guards, the para-military organizations of Vlatko Maček's Croatian Peasants' Party, they gained a force that, together with the "Crusaders", would later serve as the basis for the creation of the armed forces of the ISC – the Ustasha Military, the Army and the Gendarmerie - in the days of the occupation of Yugoslavia. It would play a particularly important role in the disarming of the Yugoslav Army and in the setting-up of the Ustasha government.

The Independent State of Croatia (1941-1945) was proclaimed on April 10, 1941, after the occupying forces entered Zagreb. Zagreb welcomed the German 14th Armored Division with jubilation. The German war correspondent Gerhard Emskefer wrote:" The German troops are entering Zagreb...which welcomed us as no soldiers in a foreign country had ever been welcomed before..."

The entire action of the secession of Croatia and the setting-up of the Independent State of Croatia was orchestrated by the Germans, who were not convinced that Vlatko Maček, the undisputed leader of the strongest political force in Croatia, the Croat Peasants' Party, would meet their requirements. At the same time, Pavelić was regarded with certain reserve due to close ties of the Ustasha with the Fascist Italy and the commitments he had made to it. The side favoring the Ustasha prevailed and the action to force Maček to withdraw was successful. On the same day, after Slavko Kvaternik had proclaimed the Croat state on the Zagreb Radio, in the name of the leader of the Ustasha organization Pavelić who was still in Italy, Maček's statement was read. In it he called on the people to obey the new authorities and he put the whole infrastructure of the Croatian *Banovina* at Ustasha's disposal.

The Roman Catholic Church in Croatia welcomed the setting-up of the Ustasha state. A significant number of Catholic priests took active part in the Ustasha movement and massacres of the Serbian population. The arch-bishop of Zagreb Alojzije Stepinac issued a circular on April 28, 1941, welcoming the ISC, not only as "the son of the Croat people, but even more as representative of the Holy Church", calling on the Roman-Catholic clergy to take part in "the sublime work on the preservation and furthering of the ISC".

Stepinac was certainly not unacquainted with the fact that the Ustasha concentration camps had already been set up and that the Ustasha were already

arresting Serbs and Jews en masse, even before he sent his circular on the occasion of the founding of the ISC to his bishops, stating it was "a long dreamed of and wished for ideal". Thus 504 Serbs from Grubišino Polje were packed into 30 cattle wagons and sent to Zagreb, and then to Koprivnica, only to be murdered in the concentration camp in Jadovno on the mount Velebit. On April 11, 1941 arrests started in Zagreb, the detainees being imprisoned Zagreb or sent to Koprivnica and Kerestinac. Serbian churches and Jewish synagogues were torn down (the synagogue in Osijek was torn down already on April 14).

In the village Gudovac, near Bjelovar 195 Serbs were slaughtered en masse on April 27. Until the end of April 1941, 429 Serbs from the regions of Kordun, Banija and Lika were killed. Mass slaughters in Hrvatski Blagaj in Kordun on May 6-9 were to follow, when the Ustasha killed 525 Serbs without using fire arms. 340 Serbs from Glina and the vicinity were killed in the village of Prekopa in Banija on May10/11.

The Ustasha movement strove to create the "pure Croat living space" that would make possible the "existence of the pure Croat nation". The prerequisite for this was the extermination of the Serbs and Jews who were declared the "greatest enemies of the Croat people" for whom there was "no room in Croatia". They were joined by the Gypsies, as a non-Arian, lower race. In order for these goals to be achieved, an "internal purification" was needed, i. e. all those Croat and Muslim elements who, due to their "un-Croat behaviour" were a "stain on the body of the pure Croat nation", were to be destroyed. The Jews had to wear "Ž" (Židov = Jew) signs, whereas in some places the Serbs had to wear blue armbands with the letter "P" (pravoslavac = Orthodox Christian).

The Zagreb police ordered on May 7, 1941 that the Serbs and Jews were to move out of the best neighborhoods. Their freedom of movement was curtailed (from 8 AM to 6 PM). Entering or leaving of the city precinct of Zagreb was prohibited to persons of the Orthodox faith. They were forbidden to use public transport, public baths etc.

By a number of laws, the authorities strove to legalize the terror they have already been practicing. During the first three months of the ISC's existence, some 20 laws were passed that legalized racial and confessional inequality and terror over citizens, and several court-martials were set up: 10 "extraordinary people's courts", 10 "court-martials" 12 "mobile court-martials" and 2 "grand extraordinary people's courts". Among many other decrees, the one of July 18, on the name of religion stands out. It abolished the name "Serbian Orthodox faith", renaming it "Greek-Eastern faith" instead. The name "Greek-Easterners" was officially used to designate the Serbs. The Cyrillic alphabet and the confession were prohibited, the name of the people, the language and the faith were taken away – all these being phases in the process of the destruction of the Serbian people in the ISC.

The propaganda campaign promoting the Ustasha views on the "Serbian and Jewish question" in the press, on the radio, from pulpits, as well as in the speeches of numerous officials, led to the increase of arrests, tortures, incarcerations

and murders of the Serbs and Jews. Parallel with mass murders, the Serbian population was subjected to forcible conversions to Roman-Catholicism and expulsions. The Archbishop's Board in Zagreb took active part in conversions of the Orthodox population, issuing special rules and instructions for action of the Roman-Catholic clergy in the ISC (published in the Katolički list on May 15, 1941). Massacres of even those who agreed to be converted, prove just how this "voluntary conversions" looked like. Thus, for example, the Ustasha rounded up 1.564 people from the districts of Vrginmost, Glina and Bosnaska Dubica under the pretext of conversion, took them to Glina and slaughtered them between July 27 and August 3, 1941 in the Serbian Orthodox church there. The Serbs from the villages of Sadilovac near Slunj, Šibuljina near Karlobag, Kolarić near Vojnić and in many other places, suffered the same fate. Crimes were turned into the normal government system. Due to sizeable Serbian population in Croatia, the crimes of the Ustasha state took on a massive character. "The Serbian people in the ISC was made a free culling game" wrote the special envoy of the German Foreign Ministry for the South-Eastern Europe, Hermann Neubacher.

Gospić was by no means earmarked by chance to become the centre for mass destruction of the Serbs. The Ustasha organization started its activities in Gospić in the 1930s, spreading the Ustasha ideology through legal associations ("Crussaders' Fraternity", sports association "Victoria", gym organization "Croat Hero"). Until 1941 it firmly took roots among the high-school and university youth. Gospić became an important centre of the Ustasha organization. The most notorious Ustasha, murderers and butchers who formed the Auxiliary Ustasha Commando which committed mass slaughters of the Serbs and Jews in the concentration camps Jadovno on the mount Velebit, Slano at the island of Pag and other execution grounds throughout Croatia, originated from the "Crussaders' Fraternity".

The Ustasha rule in Gospić was set up on April 10, 1941 at 5 PM. The very same evening arrests of the Serbs and the Communists started. The Auxiliary Ustasha Commando, aided by the Civic Guard, started the premeditated and organized crimes against the Serbs.

After the speach of Mile Budak in Gospić on May 2, 34 Gospić Serbs who had been tortured, manhandled, beaten and buthchered for days, were taken out of the prison, tied with wire, loaded on a truck and taken in the direction of Ličko Lešće to the execution ground in Janiče, by the so-called Macola's Pit. Since May 4, almost every day one or more trucks would leave the Gospić prison, carrying 30 to 40 Serbs to places of execution - mostly in carst pits. The Serbs were brought to the jail every day, not only from Gospić, but from other parts of Lika too – individually, in groups or en masse, in trucks, drawn wagons or on foot – only to be taken out for execution.

The time between mid-May and late August 1941 was marked by numerous Ustasha crimes in Lika, Gorski Kotar and other parts of the ISC, and by transports to the Gospić concentration camp, and then to the places of execution. Despite its spacious court-yard and corridors, the jail of the District Court in Go-

spić became to small, so the Ustasha set up concentration camps in Jadovno on mount Velebit and in Slana on the island of Pag. These, together with many other execution grounds provided enough space for the intake of 700 to 1.000 detainees daily.

Columns of tied men, women and children were taken through Gospić under maltreatment to be liquidated, in the sight of Italian officers and military authorities. These even sent their commissions which photographed and recorded these crimes. Whereas the Italians were helping the Ustasha without reacting to their crimes against the Serbian population during the first months of occupation, scared and endangered by the uprising of the Serbs which started in Lika in late July and early August, they reoccupied the so-called Zone Two in the second half of August. The Ustasha had to leave this area, so the concentration campsthere were closed down.

The Ustasha government organized various collection centres and camps which were run by district police authorities or local Ustasha officials. Furthermore, it organized resettlement camps and camps run by the Ustasha Survailance Service, i. e. since January 21, 1943 by the Main Direction for Public Order and Security. The first collection centers were set up in prison court-yards, district authorities' buildings, former gyms, primary school buildings and outdoors. They were particularly numerous in 1941, but also later on, during or after larger military operations or mopping-up of the terrain. Among the most notorious were: "Danica" in Koprivnica (founded as early as on April 15, 1941, i. e. only five days after the proclamation of the ISC; the first inmates arrived already three days after its foundation, on April 18), Kerestinac (on April 19 the manor of the Ban Mihovilović was turned into a camp), Kruščica near Travnik, the Gospić group (the Gospić prison, Ovčara; the collection center at the railway station, Jadovno on Velebit, Slana and Metajna on the island of Pag, Stupačinovo near Baške Oštarije), Sisak-Caprag, Jastrebarsko, Tenja, Đakovo, Gornja Rijeka, Reka, Loborgrad; relocation camps: Vinkovci, Slavonska Požega, Bjelovar. The system of Jasenovac concentration camps deserves special mention: Krapje, Bročice, the Brick-Yard, the Tannery Camp including Stara Gradiška with its branches, economic outbuildings and execution grounds: Donja Gradina, Uštica, Mlaka, Feričanci, Bistrica and Jablanac.

The first organized extermination camp meant exclusively for destruction of entire national, religious, racial or ethnic groups was the Gospić system of camps, better known in the historiography after the concentration camp and the largest place of execution as the concentration camp Jadovno.

The Jadovno Concentration Camp Complex

Right after the proclamation of the ISC the Ustasha took over also the jail of the District Court in Gospić, also known as the "Gericht". Already on April 11, 1941 they started imprisoning there the Serbs from Gospić and its surroundings.

After the departure of the Italians on May 20, the Ustasha took over the whole building, using it for smaller part as a prison and for greater part as a concentration camp, called the "Gospić Concentration Camp" in the contemporary documents. At first the Serbs, Jews and Communists from the Lika region, and since early June from all parts of the ISC, were brought there. 25 to 30 inmates were put to a cell or to a corridor of the jail and in the court-yard which could accomodate 2.500 to 3.000 people a day. That capacity wasn't large enough for the intentions of the Ustasha state, so the concentration camps were set up in Jadovno on the mount Velebit, Slana and Metajna on the island of Pag, collection camp Ovčara, concentration point at the Gospić railway station, auxilliary camp Stupačinovo near Baške Oštarije. According to the data and statements of some surviving inmates, only between July 20 and August 19 some 25.000 inmates were sent from the Gospić prison to Velebit.

The commander of the Gospić camp was the head of the District Police Administration in Gospić Stjepan Rubinić; the warden of the prison was Milan Staraček, whereas the warden of the jail for political prisoners was Ustasha first lieutenant Janko Mihailović. The camps were guarded by the elements of 17th and 22nd Ustasha battalions under the command of Juca Rukavina, who were torturing and murdering the inmates en masse. The Gospić camp, as the concentration camp of the District Police Administration was set up by the Ministry of the Interior of the ISC, with the aid of the Gospić Ustasha who knew Velebit well. The Ministry chose its pits as the most suitable places for mass murders.

The Serbs and Jews were sent to the camps and murdered without proof they of being Communists or Chetniks. In the circular letter of the Administration for Public Oreder and Security of the ISC of July 30, 1941 it was ordered: "In the interest of public security all Jews (baptized or not) and Serbs (converted to Roman-Catholicism or not) are to be locked up as suspect of Communism. If no evidence is found against them so as to put them before court-martial, they are to be sent to the concentration camp of the District Police Administration in Gospić." During April 1941 the Ustasha were killing prominent Serbs. In early June 1941 mass arrests and killings followed inflamatory speaches held by state officials Mile Budak, Andrija Artuković, Milovan Žanić, Mladen Lorković, Mirko Puk, Viktor Gutić and many others throughout the ISC, in inciting to extermination of the Serbs and Jews. The District Chief in Gospić Jurica Frković told the members of the Auxiliary Ustasha Commando, his "Yellow Eagles": "The foundations in Jadovno are made of the Serbs and the Jews and the enamel will be made of the bad Croats."

By late May and during June of 1941 the prison precincts became too small. Therefore the Ministry of the Interior of the ISC and the District Police in Gospić set up in the backwoods of Velebit, the concentration camp Jadovno in the first half of May. It was alloted the role of the place of execution, and the whole group of Gospić camps would become known as the Concentration Camp Jadovno.

The concentration camp Jadovno was subordinated to Ustasha Police Battalion under major Stjepan Rubinić in Gospić. The regiment included a special

unit for liquidation of prisoners under command of Ustasha officers to whom Ustasha and Croatian Army guards around the camp were subordinated. The commander and manager of the camp was Rude Ric, then Ustasha first lieutenant Bešlić, his deputy being Dragutin Pudić Paraliza.

The Jadovno Concentration Camp was situated some 22 km NW from Gospić, deep in the forest of the Velebit mountain range, at 1.200 m altitude, in the area known as Čačić-dolac and Čačić-draga, several kilometers away from the village of Jadovno, after which it was named. The inmates themselves had to build a fence in the area of Čačić-dolac, already in May 1941. In early June it was extended to a surface of 180×90 m and secured with barbed wire. It got its final form then, so that day is considered the day of the camp's foundation. "Even to think about Jadovno is painful. Its very name speaks volumes. Jadovno – our pain and cry... Jadovno is immeasurable sorrow and eternal warning" wrote hieromonk Atanasije Jeftić.

The barbed-wire fence of the camp was double with one meter inbetween filled with spiral barbed wire. There were no premises for the inmates. They lived outdoors. In mid-July the inmates made awnings covered with branches and fern. Each of them could accommodate 20 to 30 people. The inmates were not allowed to come closer to the fence than 2 m, they were not allowed to talk to each other, they were almost naked and without food. Only once a day would they receive bean-soup. The camp housed between 2.500 and 3.500 people on a daily basis, but sometimes as many as 4.000 people would be penned in. Hopeless, they waited the call to the execution at any moment.

From June 24 through August 21, for full 57 days, the Ustasha were killing and throwing into the nearby pits at Grgin brijeg and Šaranova jama, groups of 40 to 60, sometimes even 80 prisoners, two to three times a day.

On the way from the village of Jadovno to the camp, there is Šaranova jama, a pit 3.5×2 m wide until it reaches the depth of 12 m where broadens, to reach the size 6×7 m at the depth of 47.5 m. Today it is 42 m deep, the remaining 5.5 meters being filled with human bones. The sides of the pit are perpendicular, so no-one could climb out, even though many people were thrown in alive. From Šaranova jama the way leads up a mountain slope to the pit on Grgin brijeg and to several other pits. These, as well as many on the NW side, near Baške Oštarije and the village of Stupačinovo, still haven't been explored. For these reasons Velebit is a ghost mountain with unexplored human tragedy.

In late May and early June 1941 concentration camps Slana and Metajna at the isle of Pag were prepared. They received first larger groups of inmates on June 25. The camps on Pag were organizationally connected with the Gospić camp and were subordinated to the District Police Administration of Gospić. Therefore no Ustsha document says the inmates were sent to a camp at Pag, but rather to Gospić. Mijo Babić – Đovani one of Pavelić's closest collaborators in exile, who was commissioned to set up and organize concentration camps in the ISC, chose the bay of Slana at the Sv. Hristofor's promontory, 6 km from the town of Pag, for the camp.

The concentration camp Slana was situated in an area barren of any vestige of vegetation, with no living conditions even under the normal circumstances due to great heat, strong winds and no water, for which reasons it had never been inhabited. The camp was divided into the Jewish and Serbian part. The Jewish part had three wooden barracks fenced off with barbed wire. It contained 600 to 1.000 people on the average. The Serbian part had 10 wooden barracks. It was much more spacious, fenced off with triply intertwined barbed wire and it housed the Serbs and a smaller number of Croat Communists. It could accommodate up to 5.000 people, but only smaller part could find place under the roof.

The inmates brought water under Ustasha escort, from a spring on the coast, in which drinking water was mixed with that from the sea. There is a rocky plateau called Furnaža SE from the camp, half an hour's ride in motor-boat from Pag. Mass murders took place there. By daily killing of the inmates and then bringing new ones in, the camp was continuously emptied and refilled, and then vacated again. Some were killed off and thrown into the sea while being driven from Karlobag, and several groups were taken directly to Furnaža.

About the same time a female camp was also set up on Pag in the village of Metajna – Barbat, some 3 km from Slana, and called Metajna after the village. Serbian and Jewish women with children were put up in two houses outside the village.

The administration of the camp on Pag was organized by Mijo Babić and his deputy Ivan Devčić Pivac, who was at the same time commander of the 13th Ustasha Battalion, whose elements were guarding the camp. The female camp was run by the Ustasha Maks Očić. Apart from them, the following officers played the major role: Ivica Brkljačić, Antun Remenar, Joso Matijević, Ivo Rapo, Ante Marić, Mate Mandušić, Mile Barešić and Ventura Baljak – all of them well known names of the leading criminals in the system of the Jasenovac Concentration Camps. The guards of this camp comprised 130 to 180 Ustasha, and of that at Metajna, some 100.

The precinct of the Gospić prison couldn't accommodate all transports in June and in early July, even with victims being sent to Velebit and Pag every day. Therefore, another camp, only 3.5 km away from the prison was set up. This was the so-called "Maksimovića štale" (Maksimović's stables) or "Ovčara" (sheepfold), comprising three big stables, each 30×10m large. From "Ovčara" the victims were sent to Velebit in the direction of Baške Oštarije, where they were murdered in the pits of the concentration camp Stupačevo, or were sent to Pag. These camps existed until August 19, 1941, when the last inmates were either killed or transferred to the camps of Jastrebarsko or Jasenovac.

The space at the Gospić railway station where loading and unloading of cattle was done, was fenced off by a wooden fence and barbed-wire 2 m high, and turned into a collection point which could accommodate 500 to 700 persons for shorter periods of time, pending their transportation to concentration camps or places of execution. When transports were large, the Ustasha would put Jews and Serbian women with children in the courtyard of the cinema or in its theater,

into the old communal building or in the court-yard of the "Lika" Hotel, and when need be, into some houses of the killed Serbs too.

The Ustasha supplemented this camp complex in early June 1941 by auxiliary camp Stupačinovo, named after the village of that name near Baške Oštarije, not far away from the Gospić-Karlobag road. The camp was surrounded by a 4 m high barbed-wire fence and located outdoors in a barren field. The camp was run by Ustasha major Ivan Devčić Pivac, the commander of the Slana Concentration camp. His deputy was the Roman-Catholic curate from Brušan Ivica Brkljačić. The following pits were in the very camp area and its surroundings: Badanj, Duliba, Bliznica, Kijevac, the pit on Ploče and Vranzina jama. Not far away was a stable with two rooms where dozens of victims would wait in the death row for a while.

The concentration camps complex of Gospić, Ovčara, Jadovno, Stupačinovo, Slana, Metajna wasn't built according to a plan with a view to keeping the inmates for a longer period of time. These were mostly fenced off outdoors areas, except for the prison building in Gospić.

The concentration camp Jadovno and its auxiliary camps were situated in the areas of the mount Velebit with numerous carst pits. According to the archival documents and a number of statements of people who know Velebit very well, so far it has been established that this complex of concentration camps comprized 32 "bottomless" pits, places of executions of the Serbs and the Jews. These were: Šaranova jama, the pit on Grgin brijeg, Jarčja jama near Risova greda, Badanj, Bliznica, Kijevac, the pit on Ploče, Vranzina jama, Jasenovac, Jamina, Šević jama, the pit on Kulaševa strana, Orešković stanovi, Macolina jama, Ugljenača, the pit in Peratove drage, Duman near Ličko Lešće, Sent Ana near Gornje Kosinje, Nezdravka near Donje Kosinje, Ošporoča near Široka Kula, Golubnjača, Snježnjača, near Kuzmanovača, Kvarte near Perušić, Runjevac, Paukuša, Duliba, Dupčan near Ribnik, Čošić jama near Konjsko Brdo, Križanovo brdo near Dražica and two pits 40 m away from the Jadovno camp itself.

The above mentioned pits were not the only charnel houses of the Serbs and Jews in the Jadovno Concentration Camp. Unfortunately, there are several more. However, all further tracking proved fruitless due to a number of difficulties, inconveniances on the spot and simply the inability to learn anything more about them, they couldn't be pinpointed. Except for Šaranova, Jamina and Sv. Ana the other ones remain to this day unexplored even by speleologists, and not a single one of them marked in any way. No victims have been exhumed and decently buried.

Bringing Captured People to Concentration Camps and Places of Execution

The Ustasha started bringing arresetd Serbs from Gospić and the whole Lika to the jail of the Gospić District Court as early as April 11, 1941. The influx of

the persons arrested and brought to Gospić was increasing daily during May and June. When the building of the Ustasha concentration camps complex Jadovno was finished, transports with the arrested Serbs, Jews and "undesirable" Croats started arriving to Gospić from all parts of the Independent State of Croatia.

The daily bringing of large numbers of people to the execution grounds of the concentration camp Jadovno started in early Juny and lasted until August 21, 1941. In early July the concentration camp in Gospić was capacitated to take up to 1.000 prisoners a day. This is confirmed by the order of the Administration for Public Order and Security of the ISC of July 8, 1941 to district police administrations, that all "Greek-Easterners" (i. e. the Serbs), including those who had converted to Roman-Catholicism after April 10, 1941, were to be sent to Gospić, at the disposal of the County Police Administration in Gospić. The head of the Ustasha Police of the ISC, Božidar Cerovski sent a circular letter to all Counties and the Ustasha Commission for Bosnia-Herzegovina on July 23, 1941, ordering detention of the Serbs, Jews and persons with Communist sympathies, and their deportation to the Gospić concentration camp. In another one, he demanded lists of all Serbs, including all those who used to be of Orthodox faith, to be completed within 15 days.

Many appeals were sent asking for the crimes against the Serbs to be stopped: the appeal of King Petar II Karađorđević to the Pope Pius XII and the president of the USA Franklin D. Roosevelt of June 6, 1941; the petiton of the Synod of the Serbian Orthodox Church of July 24 to the German Supreme Military Commander in Serbia, general von Schröder in which crimes against the Serbian people were adduced with the request that anything be undertaken in order to put an end to the crimes; the protest of the Mostar Muslims of September 22 and the Muslims of Banja Luka of November 12, 1941, demanding protection for the Serbian people, the appeal of Slovenian priests from Serbia of March 1, 1942 to Belgrade Arch-Bishop Ujčić to do his best against the crimes on the Serbian people in the ISC. None of these appeals yielded any result.

In this chapter the author adduces in detail, citing places and dates, cases of mass arrests and transports to concentration camps according to regions. He quotes the original archival documents, statements and testimonies as evidence. He also adduces typical examples of manhandling, mass liquidations "on doorsteps", at churches, schools, permanent and temporary prisons, naming both the criminals and the victims.

The cruelty to which prisoners were subjected to is best illustrated by an example adduced in the study of the crimes committed against the Jews, "when a mother, put onto a truck leaving for the railway station, asked an Ustasha to put up her two years old child on the truck; he stabbed the child with the bayonet of his rifle and handed her the child impaled on the bayonet."

A "hunt" on the Serbs, Jews, Communist- and Yugoslav-oriented Croats and Muslims started all over the ISC in May and June 1941. They were captured, penned up in local prisons or impromptu collecting places and manhandled. Many were killed in prisons or execution grounds in the vicinity, and many were sent

to jails and collection centers in larger places. From there they were sent to concentration camps or straight to the camp "Danica" near Koprivica, from where they were transferred to Gospić later on. Since July transports usually went straight to Gospić.

Arrests and incarcerations in the Gospić prison started in Lika already in April 1941. Among others, some 200 Serbs from Ogulin, 35 from the village of Otok, 70 from Gomirje (abbots Teofan Kosanović and Metodije Subotin among them), some 100 from Srpske Moravice, 200 from Plaško (the bishop of Upper Karlovac Sava Trlajić with 30 priests) were deported from this area. From Karlovac and Kordun transports were sent on April 26, June 6, July 25/26 with 60 Serbs and 30 Jews, with 14 Serbs from the village of Čemernica at the time of mass slaughter of 530 persons from the area of Veljuna in Hrvatski Blagaj. 46 persons were sent from Topusko on June 28, and several women and children on August 1. To his question what would be done with all these detainees in Gospić, a guard of the transport was answered by a Gospić Ustasha, they would serve as "dung for beech-trees" on Velebit. At the same time the crime in the Glina church was committed, more than 800 Serbs were deported from Banija on July 27, more than 150 people from Sisak in mid-July, 30 Serbs and 26 Jews on July 24, and 47 Serbs on July 26.

319 Jews were deported from Zagreb in early May, and the newspaper "Novi list" wrote on June 1, that "liable for labour service have gone to work up-country". In fact 165 of them were transferred to Koprivnica, and then to Gospić. On June 21, 800 Serbs and Jews were deported, another 700 in early July; a group of 800 Jews and Serbs on July 20/21; another group of 700 men, women and children and the third group of 150 in late June. The following transports came after them: 190 people on July 5, 400 people on August 2, whereas the last transport of 730 Serbs and Jews was sent from Zagreb to Jadovno on August 13/14. 504 Serbs were arrested in the area of Grubišino Polje on April 26/27 and sent to the Danica concentration camp and then to Jadovno, where 487 were killed. 195 people were massacred in village of Gudovac in the Bjelovar area on April 27, whereas the following were sent to the concentration camp: 70 persons on April 22, 25 Serbs from the village of Lasovac on the Orthodox Easter on April 25, 200 Jews and Serbs and some Communist- or Yugoslav-oriented Croats in late July. Some 200 people were deported from the Križevci area on April 27. 25 people were arrested in the Pakrac area on May 2, and more than 200 during May, whereas 300 persons were sent to concentration camps in June. In the course of May, June and July the Ustasha arrested and killed in the Jadovno camp some 350 Serbs from the Virovitica, Vrbovac, Ludbreg, Kutina, Đurđevac, Slavonska Požega, Novska and Našice areas.

Some 200 persons were sent to Gospić from the Slavonski Brod area on August 2-4. A mass arrest of 120 Serbs took place in Nova Gradiška on April 11; 800 Serbs and 20 Jews were transported to Gospić on August 9. During April and May 700 Serbs and 9 Croats were seized in Osijek. In the Sokol building 12 Serbs were killed, 16 were taken out of the garrison prison and shot on the bank

of the Drava, whereas the rest were transported to the camp on July 21-23 after having been tortured. 345 of them ended their lives on Velebit, while the rest were sent to other camps.

101 Serbs were deported from Vinkovci in late April and the first half of May; only five of them survived. More than 800 persons were deported from Vinkovci, Vukovar, Šid and Sremska Mitrovica to Gospić during June and July.

The first group from Sarajevo was sent on May 17, and between the end of May and August 14, 1.778 men, women and children were sent to the Jadovno camp in 9 transports. A transport was sent from Zavidović in late July and on August 1; 44 Serbs were deported from Visoko. They were joined by two wagons with 80 Serbs in each, and in Doboj by two wagons with the arrested from Bijeljina and Tuzla. 28 Serbs were transported from Doboj, on August 1, and 25 on August 2; 25 Serbs and Jews from Derventa on August 1 and 73 on August 16; more than 100 people from Bosanski Brod in July, and some 800 Serbs were deported to the concentration camp in Slavonska Požega in mid-August, where the majority were murdered. During June and July some 550 Serbs were sent from Jajce in three transports. In early August 720 Serbs were arrested, mostly in Novi Travnik and its vicinity. 43 of them, together with others from Turbe and Travnik were taken to Jadovno on August 3, whereas the rest were killed near the village of Stojkovići at the place called Smrike.

Right after the murder of the bishop of Banja Luka Platon Jovanović and the expulsion of arch-priest Dušan Subotić on May 24, persecution of the Serbs in the Banja Luka area started. The Ustasha general of the Sana and Luka County, Viktor Gutić came to the mine of Maslovari on May 31 and ordered that all Serbs of this purely Serbian area, were "to convert to Roman-Catholicism or be killed and their estates confiscated."

Most of the Serbs and Jews from West Bosnia were transported to the Jadovno concentration camp from Banja Luka, Ključ, Kulen Vakuf, Gornji Vakuf, Bosanska Krupa, Bosanski Novi, Bihać, Velika Kladuša and Vrnograč. A number of people, several Orthodox prisests among them, was arrested in the Banja Luka area in the night of July 10/11, as well as the day after. 71 Jews and 28 Serbs were sent to Jadovno from Banja Luka, 60 Serbs from the Ključ area on August 2, 150 Serbs from Otoka and other villages of the Bosanska Krupa area in mid-July. Out of 300 people captured in Bosanski Novi on July 31, the majority were killed and thrown into the Una and Sana rivers; 40 had their throats cut in prison and only 15 were taken to Gospić. In mid-July 1941, 45 people from the territories of the communes of Vrnograč, from the villages of Bosanska Bojna and Rujnica were deported, and some 50 from the Velika Kladuša area on July 21. Mass arrests and murders started only five days later, and they were to last incessantly from July 25 to August 8, 1941. 4.700 men, women and children from Velika Kladuša, Slunj and Vojnić were killed on the place called Mehino stanje where antitank trenches were dug at the foot of the hill Ičungar.

Several dozens Serbs were deported from Bjeljina to Gospić on June 23; another group, with 25 Orthodox priests among them, on July 15, and a group of

45 on August 2. After the arrest and deportation to Gospić of the Serbs from the Brčko area on August 2, the district head demanded in his dispatch for the Posavlje County of August 5, that "unplanned sending of the Serbs to the Gospić Concentration Camp be prevented" because he deemed such arrests wouldn't help achieve the goal, since the capacities were insufficient to send all the 40.000 Serbs to "the Gospić concentration camp and to solve the Serbian question in the region in that way". For that reason he suggested eviction as a preferable solution, whereas only those who would remain would be rounded up and sent to the concentration camp. The Ustasha transported the captured Serbs from Modriča to the Jadovno concentration camp in July. In the district of Zvornik, 31 people from the villages of Osmaci and Gojčina were deported in August, 111 persons from the Serbian villages of Međaši, Dubica, Sarač and Miljenovac on August 9, and 13 Serbs from the village of Rajinci. 60 persons from Rogatica and some 200 from Vlasenica were sent to the camp in July.

The Serbs from the Herzegovina were transported via Mostar, Sarajevo, Slavonski Brod, Zagreb and Karlovac to the concentration camps in Gospić, Jadovno and Slana. A large number of Serbs and Jews from Mostar, Ljubinje, Trebinje, Stolac, Ljubuško, Konjic and other Herzegovinian places were deported via that route. The Ustasha Police in Zagreb ordered the Hum County which had its center in Mostar, that transportation of the Serbs to the Gospić concentration camp should ensue on a daily basis. It is difficult to determine how many trains were sent from Mostar to Gospić. However, the following transports could be identified from the available archival sources: after the mass arrest in Mostar on July 19-20, a train with 186 Serbs was sent to Gospić. They arrived there tied and crammed in three railwaycars after four full days of traveling without food or water. Another 174 Serbs came on July 22, and some 700 prisoners on July 23. Transports were sent from Mostar to Jablanica on August 1, 2, 3, whereas one group was sent straight to Jadovno. 750 Serbs were deported to Jablanica. People from Mostar, Ljubinje, Stolac, Trebinje, Dubrovnik, Konjic and some other places were among them. 700 men, women and children were sent in four transports from Jablanica to Gospić. 56 Serbs from Foča were taken to Gospić and 145, mostly women and children, were sent on July 31. People arrested in Stolac on August 2, arrived in Gospić on August 9. The Serbs from Mostar were sent to Jablanica and from there, together with others, to Gospić. The same happened to 56 Serbs from Konjic and Drniš, as well as to a larger number of Orthodox and Roman-Catholic Serbs from Dubrovnik and its vicinity.

From a survey of arrests and transportation of people from the territory of the ISC to the Jadovno concentration camp, it can be concluded that the Ustasha state pursued the plan of extermination of the Serbian and Jewish peoples on a daily basis ever since its foundation. The Jadovno concentration camp complex with its auxiliary camps and Velebit pits was the spot of systematic destruction of people on account of their ethnic, religious and racial affiliation. Although the Serbs were arrested every day, the Ustasha arrested and killed them most massively during the Serbian-Orthodox holidays: on Easter (which in 1941 fell on

April 25), St. George's Day (May 6), St. Vitus' Day (June 28), St. Peter's Day (12. July) and St. Elias' Day (August 2).

Torture and Liquidation of Prisoners

If one has in mind the number of victims in Jadovno and its camps from mid-April to mid-August – in only four months – the intention of the Croat Ustasha state to destroy the Serbs and Jews becomes quite clear.

From the documents, statements of survivors and of the criminals themselves, we learn about the means and methods of torture the Ustasha applied on men, women and children from the moment of the arrest, to their stay in concentration camps to the execution places themselves. However, all these statements are but a faint shadow of a terrible reality, because it is impossible to describe all that was done to the innocent people. In their brutality these crimes surpass everything a psychologist can suppose a human individual is capable of doing.

It seems the favorite way of killing for the Ustasha was with a sledge-hammer, the so-called *macola*. The sledge-hammer, weighting some 3 kg, was used for killing most of the victims, regardless of their age or sex, but mostly for killing women and children – if they weren't thrown into the pits alive. Apart from the sledge-hammer, men were also murdered with knives, and during the transport from Karlobag to Pag, the victims were hit on the head with a stone, having previously been tied to a stone, so as to sink when thrown into the sea. When screams of the living and half-living were heard from the Velebit pits, the Ustasha would kill them by throwing hand-grenades on their half-dead and mutilated bodies.

Beatings of the tied and the helpless were a daily occurrence, as well as cutting off of body parts, tearing out of fingernails, driving of nails under them or into the head, poring hot water or spreading salt into the ripped parts of the body, gouging out of eyes, breaking of legs and arms, tying the victim to a bench and pulling legs in different directions. Some were crowned with a thorny crown which was hit so the thorns would dig into the head. A brother was ordered to beat brother, a son to torture and kill his father, and vice versa. Faces and eyes were scorched with burning cigarettes. Some had their bodies ironed with a hot iron, soles of their feet cut with razors and...who could enumerate all the perversities of these sadists! The cases of murder without previous manhandling, beating or torture were very rare. Women were raped before being killed, their breasts cut off and children torn from their wombs. Some Roman-Catholic priests (Don Ljubo Magaš, Don Krsto Jelinić and others) took part in these crimes and in satisfying their sexually aberrant instincts. The victims of the Jadovno concentration camps were only rarely killed with fire-arms. Before being killed, their hands, and sometimes legs too, were tied with wire... Usually children were tied to their mothers and killed before them so as to cause mothers the worst mental suffering.

Orthodox priests were maltreated, tortured and killed with particular cruelty. In the execution places of Jadovno 74 murdered Orthodox priests were

identified, the Sarajevo metropolitan Petar Zimonjić and the bishop of Upper Karlovac Sava Trlajić being among them. Metropolitan Petar was manhandled and tortured from the day he was arrested, on May 12, 1941, during his transfer to Zagreb, in the prison of the Zagreb police, in the Kerestinac concentration camp where his beard was shaven off, and finally on July 15, while he was taken to the Gospić camp where the Ustasha orgy was at its peak. He had to carry logs on his bare back, to clean the yard and the toilets, being most vulgarly insulted in the process. Under beating he had to hold sermons for the inmates as if he were in a church, which additionally spurred the Ustasha to beat him on the head and body. He and Bishop Sava of Plaško were several times taken out of the Jadovno concentration camp to Šaranova jama to watch their faithful being slaughtered, only to be murdered over the same pit with a stroke of a sledge-hammer in the back of the neck.

Dimitrije Jerković, a priest from Široka Kula near Gospić was flayed alive, his skin and hair cut off together. His beard was ripped off and he was killed over Macolina jama. The priest from Smiljan, Matija Stijačić was thrown after terrible torture half-dead into Šaranova jama together with the priest from Raduče, Grozdanović, parts of whose body were torn off beforehand. The Ustasha tore hairs from the beard and mustches of priest Nikola Bogunović from Donji Lapac, pricking his nose and whole body with red-hot needle. Priest Stevan Steva Čurčić from Ogulin was tortured by the Ustasha in the Ogulin tower, then taken to Vrginmost where he was tied and beaten, his beard torn off. Thus mutilated he was taken to the Zagreb police from where he was escorted tot the Danica concentration camp, and then to Gospić, only to be taken half dead after torture to Velebit and thrown into Šaranova jama. Priest Spasa Lavrnja from Suvaja near Donji Lapac was arrested by the Ustasha during a funeral and tortured before the whole funeral procession. After that he was taken to the Jadovno camp and muredered. In his house they cut the throat of his wife Ljubica, in the last stage of her pregnancy at that time, first ripping her belly open and tearing a child from her womb. Her four years old son was left by her dead body. The child cried for three days near the dead mother, and on the fourth day the Ustasha came and cut his throat too.

Such tortures were not done in concentration camps alone. Priest Đorđe Bogić from Našice, born in Subocka, was tied to a tree and his tongue, nose and beard with skin were cut off. Than his eyes were dug out, and when the butchers noticed he was still conscious, they ripped open his chest. Proko Pejović, hidden in the bush heard the Ustasha say: "Damn his Vlach mother, his heart is still beating, he's still alive." Than they shot him from the rifle.

We learn about the cruelty of the torturers from themselves. Seven Ustasha criminals were brought to justice only twelve years later, in 1953. In their statements they spoke about their crimes in the camps on Velebit, Jadovno and Slana. By the verdict of the District Court of Zadar, June 30, 1953, they were sentenced: Luka Barjašić to life imprisonment; Slavko Baljak and Ivan Kevrić to death; Jander Strika, Jerko Fratrović and Bene Barić to life imprisonment – the

sentence of the last mentioned was soon converted to 20 years in prison; Mile Dudulica was sentenced to 20 years in prison. The Supreme Court confirmed this sentence on August 24, 1953. Slavko Baljak had joined the partisans and was in the Yugoslav People's Army (YPA) from September 15, 1944 to December 5, 1953. Jerko Fratrović was in the YPA from May 30, 1945 to June1, 1946 and Strika Jandre was in the YPA too. All of them were employed until 1952 and lived in peace with no compunction.

They, with more than 180 members of the 1st Regiment of the 5th Ustasha Division which was in the Slana camp on the isle of Pag commanded by Ivan Devčić Pivac (from June 25 to August 25) took part in mass mishandling, torture and murders of the Serbs and Jews in the camps of Slana, Jadovno, over pits near Karlobag, Baške Oštarije and the village Stupačinovo on the slopes of Velebit. In their statements they spoke about thousands of murdered on Velebit and in the area of Furnaža on the isle of Pag. The largest massacre in the Slana camp between August 14 and 15, 1941 was a present to the Holy Virgin of Pag to which the butchers were bowing with bloody knives with which they had bestially murdered 800 women and children. Having done this criminal job the Ustasha returned to the camp with knives stuck to their belts and celebrated merrily the Holy Virgin, criminal, one Luka Barjašić and an eye-witness one Jakov Dokozić, reported. On that same day 60 of them came to the town of Pag to take part in the procession – to carry the Virgin's statue in a large church procession from the church in Slani Grad to Pag.

On Velebit and Pag the Ustasha killed anywhere they felt like doing it, so that it is today impossible to determine where all the Serbian and Jewish graves are. They usually killed without using fire-arms: with knives, sledge-hammers, with various other objects and by throwing the living into abysses or the pits they had dug out.

We learn about the crimes in the Jadovno concentration camp complex also from the reports of the Italian medics, from the statements of people whose throats were cut before being thrown into pits but who managed to survive by incredible chance, from the description by people who witnessed exhumation and burning of the mutilated bodies and from other reports.

Despite strict security measures of the Jadovno and Slana concentration camps, there were attempts at escape and at salvation from certain death.

Some managed to escape the Ustasha already at the arrest or while being transported or incarcerated or transported, even from the camps themselves. Some even managed to crawl out of the pits. Thanks to these individuals who managed to escape from the Ustasha claws, thousands of other innocent lives were saved because the people no longer trusted the Ustasha and their government. To this day (1991) 50 years later, there are those who remained the most trustworthy witnesess of the genocide committed by the Croat Ustasha against the Serbian and Jewish people.

17 incarcerated Serbs tried to escape from the Jadovno concentration camp complex. However, only the following succeded: Serđo Poljak from Šibuljina,

Branko Cetina from Vrepce near Gospić, Savo Zoroja and Dane Čanak from Kuzmanovače near Široka Kula, Bogdan Lemajić from Smiljan near Gospić, Radoslav Grubor from Turbe near Travnik and three others whose names are unknown.

Even though he was wounded, Bogdan Lemajić managed to escape the massacre at the Šaranova jama. He returned to his village where he was hiding for a while. However, he was caught and beaten to death by the Ustasha Franjo Devčić who, together with other Ustasha, took part in the mass slaughter of the Serbs in Smiljan and Smiljansko Polje. Savo Zoroja, who escaped from the Jadovno camp on July 1, was killed in action as partisan in 1943. Dane Čanak, Branko Cetina and Radoslav Grubor left their written testimonies about mass murders of the Serbs in the Jadovno concentration camp.

Although he was wounded, Serđo Poljak managed to get out of the pit and escape in May 1941. The escape of Branko Cetina and his friend Savo Zoroja was also successful on July 1. Branko is today the only living eyewitness who told this author on June 17, 1990, on the very place where the camp had stood on Velebit, about how he had been arrested, incarcerated, taken to the Gospić prison, transported to the Jadovno camp and how he escaped. Only five days after him, Dane Čanak also managed to escape.

11 living people managed to crawl out of Jarčija jama in early August 1941. Janja Potkonjak was among them. She was thrown alive into the pit from which she got out, but died 30 days later of exhaustion, hunger and the traumas she suffered.

Dmitar Cvijanović, Janja Trešnjić and Janja Vujnović were captured by the Ustasha after they had left the pit, and murdered. Sava Jerković, Jela Stanić, Mara Vojnović, Mileva Cvijanović, Mile Potkonjak, a child, Marija Počuča and Pera Cvijanović had more luck. The Ustashe threw 78 Serbs from the village of Divoselo near Gospić into the Jarčija jama in Mid-Velebit, overlooking the village of Alanka on August 6, 1941. Marija Počuča with her three children was also thrown into the pit. Although she was wounded, she crawled out of the pit, as did Jela Stanić. With throats cut but not dead, some got out of pits and away from numerous execution grounds and left trustworthy testimonies about an organized and premeditated crime.

Apart from mass murders in the death camp Jadovno, the Ustasha were committing genocide in the whole territory of their state, particularly in times of Serbian Orthodox holidays: St. George's Day, St. Vitus' Day, St. Peter's Day and St. Elias' Day. The massacre of the Serbs in Hrvatski Blagaj (the Veljun masacre) took place on St. George's Day, before any armed resistance. A massacre took place on St. Elias' Day in 1941 in the Orthodox church of the Virgin's Nativity in Glina. On St. Elias' Day 1941, 113 Serbs, both men, women and children were slaughtered in the village of Bogdanić near Gospić, 48 in Lipe, 39 in Ostrvica, 27 in Barlete, 25 in Medak (hamlet of Papuče), 178 in Smiljan.

In the territory of the commune of Vrginmost in Kordun, in 1941 alone, the Ustasha killed in the most horrifying way 4.263 Serbian civilians in the following

places of mass execution: in churches, in the fields and houses. Out of the total, there were 925 children under 15. These are the data about the persons killed in the spring and summer of 1941: 735 people in the districts of Gospić and Perušić between July 20 and during August, and 3.217 persons until the end of 1941; 735 in districts of Korenica and Udbina from May 28 to August 3, and 1.492 until the end of the year; 684 in the district of Gračac from May through August, and 903 until the end of the year; 775 in the district of Donji Lapac from June to August 5, and 890 until the end of the year; 1.987 in the district of Slunj between May 6 and August 19, and 2.065 until the end of the year.

The Liquidation of the Ustasha Concentration Camp Jadovno

From the occupation on April 14 till the Roman Accords between the Kingdom of Italy and the ISC signed on May 18, 1941 the Italians held military and civilian power in Lika. Under their auspices and protection the Ustasha power was soon established. From the Roman Accords till August 26, 1941, Lika was part of the so-called Second Demilitarized Zone of the Italian-occupied territory in the ISC. The rights of both parties to the agreement were clearly defined. Tus the ISC was in charge of the civilian administration in that zone.

Because in the Italian judgement Italian interests were threatened, and the Croat state being unable to prevent the spreading of the uprising of the Serbian people in the regions of Kordun, Banija, Lika and Kninska krajina, with the simultaneous spate of uprisings in Serbia, Montenegro and Bosanska krajina in late July and early August, triggered off by putting into practice the intentions of the ISC to destroy the Serbs as a national entity, reoccupation of Lika was carried out and the Italian troops took over the military and civilian power in the Second Zone again, in keeping with the order of August 15, given to the 2nd Army. The Croat formations' activities in this area were banned, which resulted in the disbanding of the Jadovno concentration camp complex. Pavelić entrusted the task to the Ustasha lieutenent-colonel Vjekoslav Luburić – Maks. He speedily set about disbanding the camp and removing the traces of the crimes. The licquidation of the camp was understood as commission of mass murder of thousands of inmates, so the Italians would find as few as possible of them alive. The killing was going on every day from August 10 to August 25. We learn about that also from the report of the 1st Croat Gendarmerie Regiment of August 22 for the Administration of Public Order and Security of the ISC, in which it is stated that, due to the arrival of the Italian army the Ustasha were compelled to liquidate the Jadovno concentration camp complex. Except by killing the prisoners, other way to liquidate the camp either by moving it upcountry or by sending the inmates to other camps or prisons, wasn't even considered. Until August 18 the inmates were sent to the Jadovno camp and murdered in pits by the side of the road or in the camp itself. The last group of 1.200 Serbs and 300 Jews was killed in the camp itself between August 15 and 20. They had to dig pits for themselves in the camp

area, over which they were killed and covered with earth, whereas part of them was killed in the very vicinity of the camp, the bodies being thrown into pits 30-40 m to the South of it. The Ustasha piled stones, timber and branches on the last killed Serbs and Jews. Some 3.000 Serbs brought from the Slana camp were also killed in Jadovno in mid-August. The Jadovno concentration camp on Velebit was disbanded on August 20. On that day the Ustasha moved spades, pikes, caldrons and other equipment from Velebit to the collecting camp Ovčara.

Simultaneously with the liquidation of the Jadovno camp, the Ustasha were liquidating prisoners of the Slana camp. The camp guards were divided into three groups: one was killing on the island, the other at the sea, and the third was transporting the inmates to Karlobag and further on to Velebit where they were thrown into pits. Apart from the above-mentioned 3.000 Serbs who were sent to Jadovno, two more times 800 men, women and children were transported from the island, as well as three times 150 people who were killed over the pits of the Stupačinovo concentration camp between August 12 and 20. The command of the Italian division "Re" which arrived in Karlobag also learned about the liquidation of the last inmates on the island of Pag. A platoon in two motor-boats was sent to the island to see what was going on. On that day the Italians took 120 women and children to boats and transported them to Karlobag. They ordered the Ustasha to take the prisoners to Gospić in three trucks, but they (the Ustasha) killed them in Stupačinovo instead. The Italian command also transported some 250 inmates to the Gospić railway-station on August 21, from where the Ustasha sent them, together with other prisoners brought there from Ovčara, to Jastrebarsko.

From the prisons of the District Court on four occasions on August 17, 700 Serbs were sent in the direction of the Jadovno camp. These were the last prisoners who were taken out of the prison and thrown into the Šaranova jama. Some 1.100 prisoners of the Gospić camp, accomodated in the jailhouse, were tied with wire and the chain that run along, early in the morning of August 18, awaiting to be taken to Jadovno. Just when they were ordered to get moving around 1 PM, they were suddenly ordered to return. They were kept in the prison only until the next morning, when they were tied and transported to the railway station, where they were held at the collection center until night. Than they were loaded onto 13 freight cars. In the report by the 1st Croat Gendarmerie Regiment of August 22, it is said, among other things: "On August 19, between 3 and 6 o'clock, the Chetniks from the Gospić concentration camp were transported in 36 trucks to the local railway station where they were loaded into wagons and sent in the direction of Zagreb. The precise destination couldn't be determined."

The first train with prisoners sent from Gospić arrived in Jastrebarsko in the morning of August 20, 1941. The inmates themselves took the dead out of the cars and threw them on the drawn wagon which took them to a field near Jastrebarsko for burrial. The Ustasha took 170 Serbs off this train and took them to the prison of count Eördödi's mansion. Several hundreds of Jews and some Croats were put up there. In the evening a train with 900 Serbs moved in the direction of the newly-founded concentration camp Jasenovac. They arrived in

the morning of August 21 and were taken over by the Ustasha of the 17th Ustasha Company. Three hours after the first train was sent to Jasenovac, the second one left, carrying some 400 inmates, mostly Jews. Several Croats and Serbian and Jewish women were taken off this train in Jastrebarsko. They were put up in the prison of Eördödi's mansion. From the Gospić prison the last Serbs and the remaining Croats were taken out on August 20. They were transported to Jastrebarsko and locked up in the rooms of the local concentration camp.

The Jastrebarsko camp was run by Gospić camp commanders: Stjepan Rubinić, Dragutin Pudić Paraliza and Janko Mihailović. They arrived to Jastrebarsko with their Ustasha with the first train from Gospić and took over the entire organization of this camp. There were 2.200 inmates in all in the Jastrebarsko concentration camp at that time, with some 140 Communists brought from the Lepoglava jail among them and a few from Gospić.

There were some 60 Serbian women with children on the train that left Gospić on August 20, whom the Ustasha didn't manage to kill in the Stupačinovo on Velebit because of the arrival of the Italian military. The last transport was sent from Gospić on August 21, containing some 900 inmates – mostly Jews and Jewish and Serbian women with children from the Ovčara concentration camp. At the Gospić railway station they were joined by 250 Jewish and Serbian women with children whom the Italian soldiers took by their trucks from the Slana camp via Karlobag to Gospić. The inmates were brought to the Jastrebarsko camp on August 22, and they remained there until September 1, when they were taken to Jasenovac, arriving there in the morning of September 2.

After the Serbian and Jewish men were taken from Jastrebarsko to Jasenovac, Serbian and Jewish women with their children were transported to the Kruščica concentration camp near Travnik. Some 250 men and women, mostly Croats, remained in the Jastrebarsko camp. On September 14 they were taken to Koprivnica where they found some 3.000 inmates. From Koprivnica they were transferred to Jasenovac and some of them to Zagreb.

While committing crimes against the Serbs and Jews since April 1941, the Ustasha authorities and their military formations were covering up in different ways murders, mass slaughters and massacres of civilian population. In documents they were covering up the truth about the crimes, and many documents were also destroyed. However, despite various ways of concealment, due to their massive character, these acts couldn't remain undiscovered. The Ustasha threw bombs into many pits, filled them in and masked them with branches and stones, and even pored concrete over some of them. Local population was also hiding places of crimes in various ways, so that they were gradually covered with foliage and every trace of them was lost.

The after-war authorities also prevented in a way collection and publication of the authentic sources about the mass crimes of the Croat state against the Serbian and Jewish peoples. It was seen to that that as little as possible was spoken and written about them, so that they be forgotten. Oblivion was justified in the name of peace and brotherhood and unity.

A contribution to the destruction of the traces of the crimes was made also by the Italian occupation forces. After the liquidation of the Jadovno and Slana concentration camps in late August 1941 following the arrival of the Italian military, the civilian and military administration at the Croat coast and in Lika was taken over by the command of the 2nd Italian Army on September 6. Confiscation of all documents about the concentration camps in the Lika region was ordered. Most of them would eventually be destroyed. However, several documents of the 5th Corps of the 2nd Italian Army survived. They give information about the destruction of the traces of the Ustasha mass crimes, since it was the soldiers of this Italian unit who were entrusted with that task. From the report by Dr. Finderle of September 6, it is clear that he and a team of soldiers were charged by the Health Administration of the 5th Corps of the 2nd Italian Army with the task of finding mass graves and disinfecting them so as to prevent the spread of a possible contagion.

In his report he informed his superiors about what he had found: pits with corpses of those killed on Velebit, mass graves in the Furnaž area and in some other places at Pag where the bodies were buried very shallow, so that they 'presented tocsicological and infectious danger". On the basis of his report, the Military-Sanitation Administration of the Italian 5th Corps ordered "the bodies buried in Slano on Pag to be exhumed, and piled onto a pyre, to be drenched with incendiary liquid and burned immediately." A special sanitation platoon with the aid of 50 more soldiers accomplished the task in September 1941 in the course of full 10 days, working from morning till dusk.

The mass graves found by Italian medics don't exist any more. The photos the Italians made while exhuming and burning the bodies were also lost. According to the report by Dr. Stazzi of September 22, the albums with photographs and his report were sent to the Italian Ministry of War in Rome. Ante Zemljar searched for them. He addressed also the Ministry of Defense of the Republic of Italy. He got a reply from the head of the Office, stating the photographs couldn't be put at his disposal since they had been lost somewhere. This author also tried to find this evidence, as well as other documents for which he had learned that they were in keeping of certain families from the island of Pag, but without success. Thus these sources about the Ustasha crimes also remain unknown to the public for the time being.

Concentration camps and places of mass executions: Jadovno on Velebit, Slana and Metajna on Pag, Stupačinovo, Ovčara and the Gospić concentration camp, numerous pits and other places of execution remained to this day mostly unmarked or only partly marked.

Among the marks erected in this locality there are: a grave in the Jadovno camp was fenced off by a wooden fence in 1961; over time it rotted and disappeared. Šaranova jama was surrounded by a stone wall and marked by a small memorial plaque by the road passing some 70 m by it. The way to the camp remained impassible and the path to it overgrown so that hardly anyone could pass and find the place of the camp itself. Between 1951 and 1961 on the wall or near the

wall of the Šaranova jama several memorial plaques were put up: in 1961 a plaque for the victims from Sremski Karlovci, the memorial plaque of the Union of the Associations of Orthodox Priests of Croatia in which 51 names of the priests of the Serbian Orthodox Church are chiseled – the names of the metropolitan Petar Zimonjić and the bishop Sava Trlajić among them . (According to this author's research, some more names were identified.) In 1961 over a pit some 40 m away from the camp a monument was erected that is nowadays in completely dilapidated state. In 1975 a modest monument was erected on a rock in Suha, where the Slana camp was beginning.

The place of the auxiliary camp Stupačinovo, collection camp Ovčara, prison of the Gospić District Court and the Accepting camp on the Gospić railway station were never marked. Numerous pits into which thousands and thousands of victims were thrown not only remained unmarked, but are completely inaccessible. These pits, except for the Šaranova jama and Jamina, were not even speleologically explored. The places of the Ustasha crimes are today inaccessible, overgrown with weeds and out of the way, and the graves can be found only by one who knows the terrain very well.

Concluding Considerations About the Number of Victims

The first camp of mass death in the territory of the Independent State of Croatia, Jadovno on Velebit operated between mid-April and late August 1941, and its affiliations on the island of Pag from June 25 to late August 1941. These camps predated the large well-known death camps in Germany. As soon the Ustasha regime was established with the aid of the Germans and Italians, it undertook everything in order to create an ethnically pure Croatia by exterminating the Serbian and Jewish populations. While the Serbs and Jews were slaughtered in the camps on Velebit and Pag regardless of their sex and age, the Nazis were only preparing to build their largest death camps (converting the old barracks near Auschwitz into a camp started only in October 1941, whereas mass murders of the Jews who had been shipped there, started in its gas chambers only on July 4, 1942 and in Treblinka on July 23 of the same year.)

There was neither court nor court sentences for the Serbs and Jews in the ISC. They were brought from all over the ISC to the Gospić concentration camp already in the first months of ISC's existence. Between 300 and 350 prisoners a day were sent from there to the Jadovno camp and its auxiliary camps and places of execution where almost all of the new-arrivals would be killed on the same day. The Ustasha used natural pits and utilized them as places of mass death. Columns upon columns of tied, mutilated and tortured people were hit by knife or sledge-hammer over the mouth of a pit. It was usually the first few of the helpless who would be hit in order to pull the whole column or the whole group which would, as the criminals themselves told later, precipitate into the darkness of the pit. Others were killed over the pits that had been dug up or thrown

into the deep sea from ships, with stones tied to their bodies. Archival sources, statements of the survivors and the perpetrators bear witness to all this.

Due to the negligence of the authorities of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia for full 50 years the human losses of the WWII were not sufficiently cared for, nor was any work undertaken on the name list of the victims of the Ustasha crime of genocide in the whole territory of the ISC. All this was done with the excuse of creating and developing brotherhood and unity and of not reminding the descendants of those whose fathers and brothers committed this organized and planned murder of men, women and children only because they were Serbs and Jews. On the other hand, also in the interest of brotherhood and unity the descendants of the victims of the Croat Ustasha crime of genocide were taught to forgive, not to speak or write about their killed grandfathers, grandmothers, parents, brothers and sisters, and even to forget everything that happened in order to be able to work, create and live in peace and harmony. They stuck to this with the wish that what happened to their most dear ones in the Independent State of Croatia 1941-1945 should never happen to anyone. Today it is all but impossible to make a list of names of the victims of the genocide and give a precise number of those killed in the system of the Ustasha concentration camp Jadovno and other Ustasha concentration camps.

Many years of work on researching the crimes in the Jadovno camp by utilizing a number of documents in which details about the number of victims, methods of torture and murder were expounded, don't enable the researcher to come up with a definitive number of the killed people. The surviving documents don't tell us how many men, women and children were thrown into certain Velebit pits, dug out holes or sea depths. It is even less possible to say which victim was killed in which of these places of execution.

Thus we can speak about the number of the killed based only on estimates, relying on data from the surviving sources and publications.

In the published data the numbers of the killed vary from 1.794 to 120.000.

Milan Ljuština, who stayed in the Gospić prison from April 22 to the liquidation of the camp and its last inmates on August 21, 1941, estimates in his statement that 120.000 people were sent away from Gospić, Jadovno and other camps and places of execution. Out of them, 118.080 were Serbs, 1.800 Jews and 120 Croats.

The lowest figure of 1.794 victims was put forward in the 1964 census. Lack of objectivity and incompleteness of this statistics are obvious and they prove how poorly the census was organized. They show obvious neglect of the victims and the truth. They also speak volumes about the people and government organs in charge of the task. The organizers of the census could establish names of 3.217 men, women and children of Serbian nationality, in the former districts of Gospić and Perušić alone. Out of that total, 3.063 people were killed in the mass execution places of the Jadovno camp in the ethnic cleansing even before the uprising of 1941. Comparing the estimate of Milan Ljuština and the official census and knowing the available archival documentation and everything he himself has

learned during the several years of research and study, the author points out that he can accept neither the estimate of Milan Ljuština, nor the official census.

In connection with the estimate of the killed in the Jadovno concentration camp complex, apart from these two figures (the highest and the lowest) other estimates are also adduced which range between these two extremes. Franjo Zdunić Lav who lived in Gospić in 1941 and later, and who researched the Ustasha crimes, proposes 37.660 killed – based on his own knowledge and estimate. He says he arrived at this figure by a simplified analysis of daily transports through Gospić in the direction of places of execution. He claims his estimate is approximate, neither complete nor final. According to the eyewitness Terka Gojmerac, between July 20 and August 19, 1941, some 25.000 people passed through the Gospić prison alone (without those who were taken away straight from the railway station). In the computation of Franjo Zdunić the period between June 1 and August 19 was taken into consideration. However, arrests and locking-up into the prison of the District Court in Gospić started already on April 11, 1941. Thus, it can be claimed that the number of the victims was certainly higher than was Zdunić's estimate.

Fikreta Jelić Butić quotes an estimate from July 1942 that in August 1941 alone 18.000 inmates had been killed in the Jadovno camp, whereas a statement from the Ustasha side from the same period speaks about how Jadovno camp swallowed 28.500 persons. She concludes that, according to the estimates of the surviving inmates made in 1942 and according to the post-war publications, the number of the killed ranges between 30.000 and 48.000. In the "Enciklopedija Jugoslavije" Ljubo Boban copied the data from the "Military Encyclopedia" that some 72.000 people were killed in Jadovno, and that "the Šaranova jama alone swallowed 35.000 victims."

Former inmate Đuro Medić says in his statement that between August 3 and 20, 1941 35.000 people passed through the prison and Drago Svjetličić claims 18.000 Serbs were taken to Velebit within 16 days in August. The Ustasha sources speak about 28.500 Serbs in that month, which is corroborated by the Ustasha Marković, sergeant of one of the Ustasha units.

In other documents and statements both of the perpetrators of the crimes and the surviving inmates, the number of the killed Serbs and Jews ranges from 30.000 to 48.000 persons. These numbers are adduced also by Antun Miletić.

In the same way different numbers of the killed in the camps on the island of Pag are adduced for the time between June 25 and August 21, 1941. All of them are based on estimates of eyewitnesses, the denizens of Pag, and the numerous documents of Italian origin, as well as the statements of larger number of perpetrators of the crimes themselves.

Pavle Lovrić and a number of other locals of Pag claim 18.600 men, women and children were incarcerated on the island. Emerik Blum who spent 30 days out of the total of 57 of the camp's existence, claims in his statement that there were10.000 people in the Slana camp, 9.000 of them being Serbs and 1.000 Jews, which corroborates the above quoted claim.

Rastislav Petrović in his book "Conspiracy against the Serbs" claims 4.500 Serbs, 2.500 Jews and 1.500 Croats were killed on Pag. In the opinion of the author these figures are incorrect, since they cannot be confirmed by any archival source or testimony.

Vicar Josip Felicić doesn't agree with the number of the victims which the Italian military commission in charge of burning the corpses in the Slana camp, established few days after the Ustasha had left Pag. He claims, that according to what he himself had seen, and from what he heard from Italian officers about the victims in Slano, i. e. in the Furnaža area, more than 8.000 corpses had been found, whereas the report by Dr. Strazzi of September 22, 1941, says only 791 bodies had been burned.

One of the perpetrators, Luka Barjašić, stated that the Ustasha killed, mostly with "sledge-hammer and knives, 6.500 men, women and children", whereas Ivo Bilić and Tomo Dodoja who knew the situation in the Slana camp well, claim that according to their knowledge and that of few other locals, 6.000 men, women and children were thrown into the sea.

Using all these estimates, statements and testimonies, the statements of the perpetrators of the crimes, as well as statements of few surviving inmates, and relying on his own several years long research of archival sources, literature, published articles in the press and journals, the author has reached the conclusion that 42.246 men, women and children were brought to the concentration camp complex Jadovno between April 11 and August 21, 1941, i. e. in 132 days of its existence.

He arrived at this number of the new arrivals mostly by using the archival documents of the ISC, containing dates and numbers of the Serbs and Jews transported to Gospić. These are the orders of the ISC police, written communications of police administration from all over the ISC to the Gospić police administration, confirmations of railway-stations about the transports and trains containing dates and numbers of the transported Serbs and Jews, reports by district authorities for the Administration of Public Order and Security of the ISC containing numbers of those arrested and sent to Gospić.

Taking into consideration the figures from these and other documents in which national affiliation of those arrested and sent to Gospić is also registered, the author arrived at the number of 42.246 arrested and shipped men, women and children during the 132 days of the existence of the Jadovno concentration camp complex. Between April 11 and June 24, 1941, 13.346 people were killed in 74 days i. e. 180 people a day on the average, and between June 24 and August 21, 1941, 28.900 people during the remaining 58 days while executions in the camp and in its places of execution lasted, i. e. 498 Serbs and Jews a day.

Out of the total of 42.246 new-arrivals, the number of 2.123 inmates whome the Ustasha didn't manage to kill before the arrival of the Italian Army, was subtracted. Thus the figure of 40.123 killed in the places of execution on Velebit (32.103) and 8.020 on Pag was arrived at. It follows from these data that on the average 320 prisoners were brought to Gospić every day, and that on the average

304 of them were killed. Before the arrival of the Italians, the Ustasha herded 2.123 prisoners into the cattle wagons and transported them from August 19 through 21, 1941 to the Jastrebarsko camp. In the last transport of August 21, 1941, there were 900 Serbs who were shipped from Jastrebarsko to Jasenovac on the very same day. They were the first inmates there.

Others brought from Gospić were taken from Jastrebarsko to the concentration camps in Kruščica, Lepoglava and mostly to Jasenovac during the few following days. Some 200 were killed in the Jastrebarsko camp itself. The bulk of those sent to other camps suffered the same fate – they were murdered in the most cruel way. The author managed to collect names of 10.638 by the end of 1990. The break-up of the common Yugoslav state in 1991 prevented further collection of data and making of a more complete list of names.

The places of execution cried for five decades for truth, for scholarly research, processing and publication of the results of the data processing. But, the year 1991 came. The Serbian people was deprived of its constituent role and its right to statehood in its homeland. It was turned into a national minority. From 12.16% of the total population according to the 1991 census, it was reduced to 4.54% according to the 2001 census. The monuments of the ani-Fascist warriors and victims of the genocide from WWII were torn down. The monument on Velebit and the memorial plaque near the Šaranova jama, the largest mass grave of the Serbs and the Jews in the Jadovno concentration camp complex were also destroyed.

Preface to the List of the Names of Victims

During only 132 days of its existence of the Croat Ustasha Jadovno concentration camp complex the Ustasha murdered in the in the most cruel way 40.123 men, women and children, from new-born babies to the very old people, only because they were Serbs, Jews or Croats who didn't support the Ustaha-racist regime of the Independent State of Croatia. Out of 40.123, 38.020 were Serbs, 1.998 Jews, 88 Croats and 25 others.

By the end of 1991 names of 10.502 persons were found out. The break-up of the common Yugoslav state prevented the author from making a more complete list of the victims from 1941. Out of the 10.502 victims known by name, there were: 9.663 Serbs, out of them 1.014 children under 15; 762 Jews, 15 of them children; 55 Croats and 22 others.

According to the social make-up, peasants were most numerous among the murdered: 71,9%, then 9,7% children under 15, 3,9% craftsmen, 3,3% workers, 2,5% clerks, 2,1% railway-men, 1,3% students, 1% inn-keepers, 1% teachers and professors, and 3,3% others (military and police officers, pensioners, Orthodox priests, lawyers, engineers, economists, medical doctors, landowners, industrialists, publicists, Ph. D. s, veterinaries, musicians, painters and pilots). They were brought from towns and places from all over the ISC.

The author worked for over 20 years, until 1991 on this list of names of those killed in the Ustasha Jadovno concentration camp complex. Then it became impossible to continue working on the final version of a more complete list of names of the victims. For that reason this is only a partial list of those killed in these camps and their places of execution.

While working on this list of the killed, the archival documents and memoirs kept in the following archives were used: the Archives of Croatia, Zagreb, Archives of the Institute for History of the Workers' Movement of Croatia, Zagreb; Historical Archives in Bjelovar, Dubrovnik, Karlovac, Slavonski Brod, Rijeka and Zadar; the Archives of Bosnia-Herzegovina, Sarajevo, Archives of Bosanska Krajina, Banja Luka, the Archives of Herzegovina, Mostar, the Archives of Yugoslavia, Belgrade, the Archives of Serbia, Belgrade, the Archives of the Institute of Military History, Belgrade, the Archives of the Vojvodina, Novi Sad, the Archives of the Holy Synod of the Serbian Orthodox Church, Belgrade and the State Archives, Rome.

Furthermore, I used the source materials of the veterans' organizations, of district and communal commissions concerning the victims of the WWII and I noted the first-names and family-names. On the basis of a special questionnaire, many committees of the veterans' organizations sent this author lists of victims from their respective regions killed in Gospić, Jadovno and Slana.

From all these sources one could arrive only at this partial list of the killed. The archival sources and their funds are scattered. Part of the relevant documents were destroyed already during the war, but part of them even later. The documents were taken away in a number of ways, and even destroyed on purpose.

Nobody explored the mass graves and bottomless pits. Over some of them concrete was pored already during the war. Hardly any exhumations or ascertaining of the victims' identities took place.

Because of a base act of manipulating the victims and involvement of ideology and politics, memories of those who had been killed innocent were poisoned for decades. With due respect, they should have been left in peace, whereas the list of names of the victims of this legalized genocide, as the worst crime, should have been researched and published, without hatred and politicking strings attached, humbly and sensibly, without offending any people. For, as we know, no people is collectively guilty of crimes committed by members of that people!

The goal of the research should have been a humane one of separating the innocent from the criminals once and for all. Unfortunately and to the shame of the then society and science, the list of names of the victims of the WWII in Yugoslavia 1941-1945 was never made. It is necessary to continue researching. This will probably also supplement and correct the possible incomplete data and errors of this list.

The author wishes to thank all those who helped in any way collect the data about the victims killed in the Jadovno death camp in 1941. The Jadovno concentration camps complex wasn't anyone's deviation; it was an important con-

tents of the execution of the program and the policy of the government of the Independent State of Croatia. Jadovno was the laws of that state put to practice.

Glory be to all the victims, regardless of their religious and national affiliation. They are recorded as martyrs for all centuries to come, so let their names remain holy as long as there is a trace of the human race. May they never be forgotten.

Регистар имена

А
Абинун Изидор 264
Абрахам Јосип 215
Агбаба Милан 196
Ајдиновић Бранко 250
Ајдуковић Даринка 303
Акшамовић Антун 42, 45
Алар Ивица 270
Алексић Љубиша 76
Алексић Милан 88, 306
Алиловић Хелена 236
Алиловић Саво 236
Алић Иван 152, 311
Алић Милан 73
Амброзио 359
Амић Илија 90
Амолић Иво 22
Амфилохије, 375
Андрић Јован 95
Антонић Милош 244
Антуновић Мате 74
Антуновић Миле 245, 247
Анфусо Филипо 41
Арамбашић Вукосава 368
Арамбашић Душан 368
Арамбашић Марија 368
Арамбашић Милица 368
Арамбашић Софија 368
Араповић Фране 95
Арбанас Иван-Вања 71, 186, 188
Арденовић Богдан 250
Артуковић Андрија 33, 34, 41, 51, 56, 60, 69, 96, 97, 107, 108, 112
Асталош Јосип 42
Асти Луиђи 178
Аџија Анте 341
Аџија Јосо 72, 73, 80 346
Аџија Никола 73

Б
Бабац Алекса 342
Бабац Владимир 124
Бабац Дмитар 342
Бабац Ђуро, Јандрије 343
Бабац Ђуро, Тодора 341
Бабац Јандрија 343
Бабац Милица 342, 343
Бабац М. Павле 112, 124, 126, 340, 342
Бабац Смиља 341
Бабац А. Тодор 341
Бабић Васо 295
Бабић Иво 208
Бабић Јозо 266
Бабић Марко 259
Бабић Мијо-Ђовани 33, 96, 97, 100, 107, 116, 126, 127, 128, 150, 226
Бабић Стево 208
Бабурић Лука 178
Бабурић Милан 309
Багор Владимир 198
Бадовинац Никола 205
Бадурина Иван, Ловре 177, 309, 313
Бадурина Ловро 313
Бађановић Милан 238
Бајић (доктор) 241
Бајић Миле 207
Бајић Милорад 175
Бакић Фрањо 230
Балаж Јосип 156, 161
Балаћ Мијо 297
Балашан 205
Бален (браћа) 109
Бален Лука 88
Бален Мирослав 109, 112
Бален Стипе 89
Бален Шиме 49, 51
Бањак Перо 308
Бањак Вентура-Викторио 33, 108, 128, 148, 307, 308, 309, 310, 311,
Бањак Славко 108, 177, 307, 308, 309, 312
Бањак Шиме 308
Бан Мирко 73
Бан Никола 226
Банац 298

Банић Иван 72, 74,
Банић Јуре 309
Бановић Алекса 255
Бањанин 145,218
Бањанин Дане 80
Бањанин Јово 80
Бараковић Ивица 55, 115, 150, 237
Барађ Драгица (Бјеловар) 227, 228
Барађ Драгица (Госпић) 352
Барбарић Стјепан 266
Барешић Миле 128
Барис Герсон 250
Барић Бенан-Бене 108, 177, 307, 308, 309
Барић Винко 145, 149, 178, 309
Барић Мирко 145
Барић Никола 145
Барић Теодор 236
Барић Шиме 145
Баричевић Ловро 72
Барјашић Лука 108, 170, 177, 307, 308, 309, 310, 311, 349, 382
Барту Жан Луис 31
Басарић Аница 111
Басарић Бранко (студент) 76
Басарић Бранко (8 г.) 111
Басарић Богдан 111
Басарић Владимир 111
Басарић Јелена 59, 110, 111, 352, 353
Басарић Мијо 88
Басарић Пера 111
Басарић Софија 111
Басарић-Лемајић Босилька 343
Баста Анка-Анкица 244, 352
Баста Маниша 88
Батало Даница 207
Батало Илија 207
Батало Јелена 207
Батало Љубица 207
Батало Милан 207
Батало Милка 207, 303
Батало Никола 208
Батушић Круно 35
Бађановић Милан 238
Бађковић Петар 238
Бахрах Бранко 165
Бачић Анте, Марков 145
Бачић Хинко, Хинков 92, 206
Бачић Мате 309
Бачић Милан 157
Бачић Олга 206
Бацак (Буна) 270
Бацак Ахмет (Мостар) 266
Башић Јурај-Јура 114, 184
Бебек Мирко 272
Бедаковић Жељко 74
Беванда 90
Бегић Вилко 34
Беговић Слободан 243
Белић 88
Бенић Владо 232,
Бенић Сава 232
Бенчевић Звонко 255
Беранда Жељко 179
Берковић Петар 42
Бертић Савâ 235
Бесаровић Војислав 242
Бећировић-Шабановић Авдија 264
Бешић Етхем 258
Бешић Ибрахим 258
Бешић Касим 258
Бешлић 115, 116, 117, 118, 150, 151
Бзик Мијо 33, 38, 41, 97, 126
Биберчић Анђа 292
Биберчић Душан 293
Биберчић Душанка 292, 293
Биберчић Озрен 293
Биберчић Перо 291
Биберчић Симо 293
Биберчић Трипо 291
Бибић Васо 295
Бибић Срето 238
Бијелић Адам 207
Бијелић Владо 196
Бикић Миле-Мичин 95
Билановић Реља 250, 350, 355, 357
Билбија Илија 258
Билић Дује 128
Билић Иво 314, 360, 363, 382
Биљан Тоне 109
Биондић Перо 73
Биндер Ханс 235
Бистричић Никола 374
Битурајац Стјепан 89
Бићанић Ђуро 228, 229
Бјеговић Дмитар 82
Бјеговић Сава-Саверак 329
Бјелица Војин 354
Бјелобаба Милан 85
Бјелош Душан 250
Бјелош Сретен 250
Благојевић Војо 350
Благојевић Данило 244
Благојевић Јово 244, 352
Блажевић Јаков 72, 79, 86, 292
Блажевић Марко 254, 255
Блајсвајс Александар 101, 117, 118, 215, 347
Бланић Михајло 266
Блум Емерик 152, 160, 382
Бобан Љубо 194, 381
Бобан Рафаел 33
Бобар 262
Бобар Душан 265

Бобић Мане 306
Богданић Делко 90, 109, 112
Богдановић Војо 253
Богдановић Ђоко 244
Богдановић Милан 86
Богић Ђорђе 305
Богосављевић Захарија 245
Богуновић Никола 305
Бојанић Милош 244
Бојанић Перо 250
Бојичић Бранко 97, 98, 223
Божић Бошко 355
Божић Ленка 367
Божић Миладин 242
Божић Милан 240, 242, 366, 371
Божић Никола 325
Божић Стеван 232
Божичевић Срећко 188
Божичковић Стефан 198, 199
Бонефачић Клемент 42, 45
Борозан Драго 266
Борозан Ђуро 266
Борозан Лазо 266
Бороје Јуре 293
Бороjевић 196
Бороjевић Љубан 257
Борчић 322
Борчић Мато 201
Босанац Алекса 98
Боснић Владимир 195, 196, 197, 201
Ботић Илија 251
Боцарић Шпиро 255
Бошњаковић Јоцо 262
Бравар Иван 89, 112
Бравар Јосип 88
Брадарић Никола 247, 248
Брадић Ђуро 88
Брајковић 146
Брајковић Миро 348
Брајнер Ернест 151
Бракус Мићо 91
Брало Божидар 42, 242
Бранко Александар 165
Бранковић Перо 91
Братић Милош 250
Братић Мустафа 258
Братић Мухамед 258
Брејер Ото 226, 355
Брекало Звонимир 42
Брекман Јосип 42
Бретић Стеван 295
Бритвић Иво 55
Бркан Иво 297
Бркан Марцел 297
Бркић Душко 22
Бркић Милан 225
Бркић Миладин 224
Бркљач Анте-Кацанов 72
Бркљачић 88
Бркљачић Анте (инж.) 73
Бркљачић Анте (стражар) 157
Бркљачић Анте (студент) 36, 69, 70, 72, 88
Бркљачић Анте, Карлов 81
Бркљачић Иван 88, 112
Бркљачић Ивица 128, 155
Бркљачић Јандрија 177, 309
Бркљачић Карло 81
Бркљачић Мате 309
Бркљачић Миле 309
Бркљачић Миле, Јосин 177
Бркљачић Павијан 159
Бркљачић Стипе, Линьаков 73
Бркљачић Стипо 119
Брковић Милан 295, 296
Брковић Стоја 296
Брозовић Шиме 363
Брочило Коста 254
Брујић Богдан 75, 76, 81
Брујић Дане 186
Брујић Душан 186
Брујић Ђуро 186
Бубаш ...-Шаран 113
Будак Карло 179
Будак Миле 30, 33, 34, 35, 37, 63, 64, 65, 71, 76, 79, 81, 96, 100, 107, 108
Будак Петар 266
Будан Стеван 187
Будимир Илија 95
Будимир Јово 265
Бузумић Лазар 238
Бујак Миле 355
Бујановић Јосип-Јоле, 42, 70, 72
Буквић Шиме 309
Буковац Мирко 219
Букша Анте 128
Булајић Милан 61, 201, 252, 306
Булатовић Радомир 53
Булковић 212
Буљан Андрија 246
Буљан Јаша 218
Бумбер Доминик 34, 43
Бунтић Мато 266
Буњчевић Стево 187
Буразин Анте 297
Бурић Шћепо-Жути 295
Бурић Виктор 42, 45
Бурсаћ Кристина 256, 258
Бурсаћ Петар 257
Бутина Јово 90
Бутковић 89
Бутковић Мато 174, 347
Буторац Анка 192, 219

Буторац Иван 177, 309
Бухач Мирко 270
Буцунић 119

В
Вајлер Златко 149, 151, 152, 160
Вајс Александар 250
Вајс Исо 167
Ваљак Јосип 228
Варда Милан 92
Варда Милутин 86
Варда Раде 91
Васиљевић Јелена 245
Васиљевић Никифор 244
Васиљевић Радојка Рада 244, 245, 247, 357, 357, 358
Васиљевић Саво 244, 247
Васић Илија 244
Васковић Марко 291
Вашек 223
Вебер Јосип 231
Вебер Павао 235
Ведриш Иво 223
Ведрол Ханка 253
Везмар Гојко 78, 88
Верзон Антон 89
Верзон Звонко 73, 88, 89
Видаковић Велько 258
Видаковић Никица 259
Видас Богдан 382
Видас Радомир 148
Видић Јаша 238, 239
Видић Љубиша 254
Виловић Мане 205
Вилхар Ивица 206
Винтер Франко 226
Витковић 268
Вишњић 247
Владов Ивица 222
Влаинић Анте 71, 77, 78,
Влаинић Ацо 250
Влаисављевић Јово 323
Влатковић Андрија 369
Влатковић Љубица 369
Војводић Никола 81
Војиновић Бранко 354
Војновић Бранко 248
Војновић Мара 327
Волнер Иво 118
Воркапић Андрија 205
Воркапић Милан 238
Воркапић Вујо 204
Враговић Јосип 102
Вранић Светозар 265
Врањеш Анка 343
Врањеш Никола 91
Врањеш Сара 227
Врачаревић Љубоја 223
Врбан Грга 292
Врдољак Антун 254
Врдољак Иво 254
Врдољак Јуре 42
Врдољак Петар 266
Врзић Милан 231
Вркљан Миле-Милица 109, 113, 181, 244, 269, 304, 354
Врлић Иво 263
Вујадиновић Милан 266
Вујанић Ђоко 263
Вујанић Светозар 263, 264
Вујасин Милан 260
Вујичић Љубо 22
Вујичић Милан 205
Вујовић Мира 243, 244
Вујновић Андрија 82
Вујновић Аница 83
Вујновић Бранко 332, 333
Вујновић Дамјан-Дени 328
Вујновић Дмитар 82
Вујновић Илија-Брација 322
Вујновић Јанко 328
Вујновић Јања 327
Вујновић Марија 59, 82, 111, 352
Вујновић Марко 83
Вујновић Миле 77
Вујновић Милица 59, 82, 111, 352
Вујновић Никола 82, 83
Вујновић Пајо 82
Вујновић Петар 83
Вујновић Ружица 82
Вукадин Ђуро 251
Вукелић Јосип 42
Вукиновац Ђуро 208
Вукић Шиме 124
Вукићевић Благоја 298
Вукићевић Зорка 298
Вукман Перо 255
Вукмир Боја 90
Вукмир Гајо 90
Вукмировић Вујо 89
Вукмировић Милан 83, 88
Вукобратовић Михајло 369
Вукобратовић Слободан 369
Вуковић Иван-Иво 95, 96, 228
Вуковић Милан 291
Вукојевић Милица 259
Вукосав Четко 268
Вуксан Милош 195, 196
Вуксан Светозар 206
Вуксановић Милан 100, 238
Вулић Душан 270
Вулић Гаврило 270

Вулић Стака 270
Вурдеља Бранко 208
Вурдеља Раде 185
Вучевац Душан 349
Вучетић Стипе 42
Вучиловски Зора 219
Вучинић Јосиф 201
Вучинић Петар 201
Вучинић Тоде 78
Вучковић Илија 201
Вучковић Јован 201
Вучковић Марија 197
Вучковић Миле 317, 323
Вучковић Радивој 197

Г
Габлер 223
Габрић Вук 207
Гаврановић Душан 95
Гавриловић 150, 164
Гавриловић Никола 234
Гаврић Ненад 253
Гаврић Саво 253
Гаврић Спасоје 219
Гаврић Стефан 250
Газић Јуза-Сушило 123, 340
Гажи Павао 100
Гајић Душан 256
Гајић Марко 73
Гајић Мирко 257
Гаковић Богољуб 200, 201
Галац Анте 116
Гало Александар 267
Гало Ђузепе 197, 206
Гарић Јозо 45
Гаћеша Раде 78
Гаца Филип 241
Гвоздић Благоје 156
Гвојић Милан 218
Гембић Ђуро 82
Георгијев Величко 32
Гецина Мартин 42
Гиришек Фрањо 228
Главан (Перушић) 77, 78
Главан Антун (Дубровник) 297
Главаш Радослав 42, 266
Гламоћа Анте 254
Глигоријевић Мило 38
Глумац Владо 92
Глумац Драгана 224
Глумац Лазо 224
Глумац Мица 92
Глумичић Јово 306
Глумичић Невенка 306
Глумичић Стево 306
Гогалија Алија 290
Гогић Лазо 259
Гојмерац Терка 106, 380
Голац Иван 112
Голдштајн Иван-Иво 168, 200, 205, 206
Голдштајн Лота 168
Голић Адам 212
Гостл Зденка 221
Гостл Милан 221, 222
Гостл Мирица 221
Гостл Олга 221
Готлиб Хинко 213
Грандић Јуре 293
Грбавац Карло 42
Гргурић Јосип 201
Грегл 222
Грегорић Павле 38
Грегуровић Вера 222
Гржетић Марија-Маца 220, 221
Гривичић Јосо 343
Грил Иван 272
Грисогоно Првослав 194
Грковић Бранко 354
Гроблер Франц 43
Грозданић (шумар) 196
Грозданић Ангелина-Гина 91
Грозданић Јован, Саве 86, 304
Грозданић Стеван 91
Гроспић Владо 70, 72, 73
Грубјеша Владо 293,
Грубјеша Гаврило 293
Грубјеша Јованка 292, 293
Грубор Вид (мл.) 325
Грубор Вид (ст.) 325
Грубор Владо 325
Грубор Ђуро 325
Грубор Илија 325
Грубор Миле (Босански Петровац) 325
Грубор Миле (Брлог) 183
Грубор Никола 325
Грубор Радослав 122, 316, 325, 326, 327
Грубор Стево 325
Грудић Ђуро 204
Гулан Трифун 212
Гутић Виктор 65, 66, 108, 252, 255
Гутман Ервин 118

Д
Дабић Остоја (жељезничар) 250
Дабић Остоја (сељак) 250
Дадасовић Буде 198
Дазгић Нектарије 198, 199, 200
Дакић Никола 266
Данон Јакоб 249, 250
Данон Мориц 250
Данон Самуел 250
Дасовић Мићо 71

Датковић Јосип 145, 312
Датковић Шиме 292
Де Блазио 206
Девчић Габре 309
Девчић Грга 343
Девчић Иван (Кореница) 88
Девчић Иван (свједок) 179
Девчић Иван 33
Девчић Иван-Жицар 89, 112
Девчић Иван-Пивац 69, 73, 108, 126, 128, 145, 146, 150, 155, 157, 307, 311, 327, 336
Девчић Ивица 124
Девчић Јосип (члан ЗКРЗ) 114, 184, 185
Девчић Јосип (Швица) 157
Девчић Јуре 33
Девчић Круно 33
Девчић Мартин 33
Девчић Мато 343
Девчић Павао-Жила 145
Девчић Павао-Пивац 309
Девчић Стјепан 340
Девчић Фрањо 112, 316, 343
Дејановић Јован 86
Делић Нико 228
Деспот Раде 95
Деспотовић Недељко 244
Десутић 229
Дидовић Фрањо 42
Дидолић Владимир 235
Дидулица Марко 177
Дидулица Миле 108, 307, 309, 311
Дивљан Петар 232
Диздар Здравко 99, 103, 104, 227
Дијамантштајн Бруно 150
Диклић Мишо 186
Диклић Никола 95
Диковић 74
Димић Димитрије 205
Димић Максим 303
Димитров Степан 32
Дмитрашиновић Вујо 89
Дмитрашиновић Милица 89
Доган Драго 95
Додоја Томо 363, 382
Докмановић Душан 204
Докмановић Љубомир 201
Докмановић Милан 201
Докоз Марко 95
Докозић Јаков 310
Докозић Јосо 292
Донковић Анте 42, 43
Допуђа Мара 83
Допуђа Петар 303
Дориано 340
Дошен (Ново Село) 81
Дошен Блаж 73
Дошен Иван (Дулиба, I) 309
Дошен Иван (Дулиба, II) 309
Дошен Ивица (Луково Шугарје) 292
Дошен Ивица, Милин (Луково Шугарје) 145
Дошен Јосо 82
Дошен Јуре 309
Дошен Лука, Стипин 176, 335, 336, 337
Дошен Марија 336
Дошен Марко 33, 34, 69
Дошен Мато (Дошен Плана) 309
Дошен Мато (Дулиба) 309
Дошен Милан (Дошен Дабар) 309
Дошен Милан (Дошен Плана) 309
Дошен Милојко 88, 304
Дошен Никола (Билај) 87
Дошен Никола (Ступачиново) 309
Дошен Никола, Мандин (Аланак) 330
Дошен Паво 145
Дошен Стипе 112
Дошен Тома 72, 82, 181, 182
Дошен Тоне 112, 185
Дошен Фабијан 309
Дозенвасер Борис 118
Дозет Божидар 204
Драгановић Крунослав 49
Драгосавац Дане 325
Драгосавац Саво 317
Дражевић Марио 179
Дражић Бранко 98
Дражић Јања 258
Дражић Ловро 341
Дражић Мане 90
Дражић Симо 256
Драјица Нино 120
Дракулић Анђелко 265
Дракулић Ђуро 251
Дракулић Илија 88
Дракулић Новица 265
Дракулић Стеван 204
Драшкић Славко 264
Драшчић Антон 74
Држић Томислав 197
Дужевић Антун 297
Дуић Јуре-Риба 112, 181, 182, 185
Дуић Ловро 69, 72, 73, 74, 112
Дуић Ловро, мл. 74, 83
Дуић Томо 73
Дујић Владимир 199, 201
Дујмовић Златко 166
Дујмовић Јуре-Јука 90, 91
Дукић Никола 74, 76, 79, 80
Дукић Стевица 302
Дуковац Стјепан-Стипе 69, 73, 112
Думанџић Јозо 41, 69

Ђ
Ђаковић Михајло 230
Ђекић 323
Ђилас Милан 260
Ђокић Васо 253
Ђокић Дуња 249
Ђорђевић Ненад 19
Ђујић Никола 88
Ђукић Владимир 212
Ђукић Гојко 212
Ђукић Милан 201
Ђукић Светислав 218
Ђукић Стево 212
Ђураш Мате 297
Ђураш Нико 297
Ђурђевац Јанко 265
Ђурђевић Јово 234
Ђурић Ђ. Вељко 61, 193
Ђуришић Ђука 83
Ђурић Еуген 240
Ђурић Марко 196, 207, 305
Ђурић Стеван 241

Е
Емскефер Герхард 38
Енгел Серафина 357, 358
Ерић Жарко 250
Ерсмановић 262
Ершак Левин 231
Етингер 42

Ж
Жабица ...-Миго 71
Жакула Ђорђе 244
Жакула Никола 244
Жанић Милован 51, 60, 64, 96, 108
Жарко Ивица 183
Жегарац Илија 22, 76
Жегарац Стево 91
Живановић (Огулин) 195
Живановић Саво 328
Живковић Миле 242
Живковић Мирко 297
Живојиновић Драгољуб 194
Жигић Васо 88
Жигић Младен 88
Жигић Ђорђе 253
Жигић Петар 253
Жиц Лудвиг 198
Жиц Милан 244, 247
Жличевић Анте 266
Жњирић Бранко 231
Жубринић Драго 73, 90
Жуљевић Мирко 223
Жумберац Браја 73
Жунић Стеван 231
Жупан Иван 113, 185
Жупан Мартин 113
Жупан Томаш 317
Жупчић Бене 309
Жупчић Јозо 237
Журић Антун 42

З
Заковић Мико 294
Затезало Ђуро 14, 171, 175,
Затезало Марта 123
Затезало Михајло 204
Затезало Петар 230
Затезало Раде 122
Затезало Тодор 100
Згага Мирко 95
Згорелец Стјепан 100
Здерић Бранко 265
Здунић Анте-Белца 113, 120, 122
Здунић Никола 83
Здунић Фрањо-Лав 36, 57, 64, 67, 70, 73, 76, 99, 105, 106, 108, 113, 123, 185, 186, 322, 380
Зеленовић Алага 253
Земљар Анте 128, 149, 150, 156, 161, 164, 169, 170, 358, 359, 360, 362, 364, 374
Земљар Иво 313
Зец (Завидовићи) 246
Зец Илија 257
Зец Миливој 76
Зечевић Миодраг 19
Зимоњић Петар 92, 214, 304, 371
Зихт 150
Зовко Иван 266
Зовко Славко 266
Зонбергер Никола 235
Зоненфелд Павао 250
Зор Пали 250
Зорић Никола 259
Зорић Славко 240
Зороја Сава 316, 317, 319, 323, 324
Зубовић Ловро 127, 149, 292
Зухрић Хасан 264

И
Ибрахимпашић Абдулах 258
Иванишевић Јуре 256
Иванковић Борис 298
Иванковић Босиљка 297
Иванковић Гојко 297
Иванковић Еуфимија 298
Иванковић Љиљана 298
Иванковић Марија 298
Иванковић Милан 297
Иванковић Милка 297
Иванковић Петар 297

Иванковић Спасо 298
Ивановић Зорка 244, 352
Ивковић (син подбана) 81
Ивковић А. 178, 180
Ивковић Ђ. 297
Ивошевић Илија 195
Израел Елиша 250
Илеш Стјепан 236
Илијић 223
Илик Антун 241
Илић Миха 263
Илић Милутин 231
Илић Никола 214
Илић Станиша 91
Илишевић Симо 258
Инђић Младен 98
Ихарош Лајош 223
Ишек Иван 208

J

Јакировић Хафифа 272
Јакшић Арсен 244
Јамаковић Мустафа 265
Јанић Мате 309
Јанковић Лазар 238
Јанковић Слободан 242
Јанчић Лазо 198
Јанчић Милан 75, 198
Јанчић Миле 198
Јањанин 240
Јањанин Гојко 205
Јањанин Михајло 205
Јањешевић Милан 242
Јањић (проф.) 72
Јањић Бранко 82
Јањић Звонко 72, 73, 74, 78, 112
Јањић Зденка 36
Јањић Ивица 112
Јањић Јованка 270
Јањић Никола 112
Јањић Софија 368
Јањић Стојан 270
Јапунчић Драгојла 109
Јапунчић Никола 73
Јевтић Атанасије 113, 375
Јелача Мићо 121, 122
Јелача Нико-Штакор 73, 112
Јелача Никола 73
Јелинић Крсто 126, 146, 302
Јелић Бранимир 30
Јелић-Бутић Фикрета 34, 35, 41, 42, 43, 44, 45, 61, 67, 68, 73, 169, 380, 381
Јелић Вера 219
Јелчић Антун 231
Јенгић Иван-Ивица 71, 112
Јенгић Никола 112
Јерец 96
Јеркан Ђуро 231
Јерковић Димитрије-Митар (Широка Кула) 80, 304
Јерковић Милан 332
Јерковић Милица 332
Јерковић Митар (Дивосело) 331, 332
Јерковић Олгица 331, 333, 335
Јерковић Сава 327
Јерковић Тоде 83
Јовановић 240
Јовановић Цвета 223
Јовановић Јефто 244, 369
Јовановић Петра 369
Јовановић Платон 252
Јоветић Илија 100, 203
Јовић Анте 340
Јовић Мато 308
Јовић Марко 98
Јовић Сава (ж) 330
Јовић Севастијан 95
Јовић Софија 219
Јовић Стево 330
Јовчић Душан 95
Јозић 236
Јоксимовић Петар 253
Јолић Данило 265
Јохман Звонко 109, 112
Јукић Стипо 253
Јурасовић Стипе 89, 90
Јуричев Дионизије 42 57, 67
Јуришић Илија 254
Јуришић Јуре 112
Јуришић Маријан 254
Јуришић Никола 254
Јурковић Фрањо 230
Јурковић Јуре 122

K

Кабиљо Алберт 250
Кабиљо Алберт, Јозефов 250
Кабиљо Елиша 250
Кабиљо Елиша, Изаков 250
Кабиљо Изак 250
Кабиљо Израел 250
Кабиљо Јосеф 250
Кабиљо Максо 250
Кавур Стјепан 228
Кајзер (атлетичар)152
Какша 98
Калинић Милан 210, 211
Камбер Драгутин 42, 253
Камерић Ибрахим 264
Кангрга Милан 15, 17, 19
Кантар Лука 257
Капетановић Фахрија 251

Капетановић Синан 253
Карађорђевић Александар (краљ Александар I) 30, 31, 32, 80
Карађорђевић Петар (краљ Петар II) 80, 109, 193, 194, 211, 260, 304
Каран Петар 204
Каран Стево 256
Каргачин Владимир 36, 69, 70
Карлеуша Владо 91
Карић Гојко 250
Карнелути Јосип 201
Касиповић Мехо 260
Кастл Људевит 168
Кастл Марија 168
Касумовић Мартин 71
Касунић Мато 91
Катић Јеролим 33
Катић Владо 197
Катрић Томо 311
Катушић Драго 254
Каурић Стјепан 219
Кашански Стеван 236
Кашић Душан 58
Каштелан Јуре 11
Каштелан Младен 297
Кач Франц 43
Кватерник Еуген-Дидо 31, 32, 33, 39, 54, 96, 97, 102, 107, 112, 117, 217, 290
Кватерник Љубомир 89, 258
Кватерник Славко 34, 35, 39, 41, 43, 49, 51, 53, 60, 77, 208, 213, 346
Кеврић Иван 177, 307, 308, 309
Кеврић Иве, Петров 309
Кеврић Миле 309
Кемфеља Ђука 35
Кепљевски Станислав 196
Керин, Величко Георгијев 32
Кеселе Блаж 223
Кеселе Јосип 223
Кинел 55
Клајн (атлетичар) 152
Клајн (Вараждин) 356
Клајн Ивица 166
Клајн Јосип 166
Клајн Јосипа 166
Клајн Људевит 166
Клајн Мирослав 166
Кларић (Крижевци) 228
Кларић Анте 42
Клепић Маријан 223
Климент Вукан 293
Клипа Душан 213, 214
Клипа Јово 198
Клипа Перо 202, 204
Кљаић Божо 98
Кљајић Бранко 98
Кљајић Ловро 254
Кљајић Мато 254
Кљајић Миле 259
Кљајић Спасо 259
Кнежевић 90
Кнежевић Војкан 92
Кнежевић Дане 90
Кнежевић Даница 369
Кнежевић Милан 76, 186
Кнежевић Милутин 198
Кнежевић Мићо 90
Кнежевић Нада 90
Кнежевић Никифор 257
Кнежевић Остоја 89
Кнежевић Проко 90
Кнежевић Радован 253
Ковач Данило 206
Ковачевић 355
Ковачевић Данило 40
Ковачевић Звонко 35
Ковачевић Иван (ђак) 88
Ковачевић Иво (књижар) 81, 343
Ковачевић Јерко 309
Ковачевић Мирко 201
Ковачевић Никола-Нико 69, 72,74, 81
Ковачевић Раде 258
Ковачевић Роко 309
Кодрич Јанез 43
Козлић Мехо 293
Козоман Божо 356
Козомарић Милан 204
Кокић 370
Кокориш Благоје 250
Кокотовић Мићо 186
Колак Ићо 71
Колаковић Јосан 71, 72
Колаковић Марко 89
Колар Јосип 223
Колић Никола 201
Комић Авдага 258
Комленић Лазо 201
Комленић Симеон 201
Кон Драгутин 154, 162, 163, 215, 218, 347, 353
Коњиковић Стјепан 75, 76, 77
Кораја Звонко 253
Корајлија Јосип 231
Кораћ Велько 22
Кораћ Јово 296
Кораћ Лазо 83
Кораћ Миле 83
Кораћ Симо 185
Кордић Иво 266
Корен 212
Коренички 251
Корчуланин 297
Кос Велимир 244, 247, 369

Кос Зора 369
Косановић Милан 199, 200
Косановић Никола 201
Косановић Светозар 369
Косановић Стево 88
Косановић Теофан 198, 200
Косијер Ђуро 213
Косовић Ђуро 296
Косовић Стјепан, Николин 123
Кошак Штефица 219
Кошарић Милутин 22
Костић Константин 244
Кошћ Иван 235
Кошић Јанко 236
Кошчица (Котор Варош) 252
Крајачић Маријан 219
Крајновић Јово 76
Крајновић Марко 82
Крајновић Милица 59, 227, 352
Крајновић Никола 82
Кралик Фрањо 37
Краљ Мијо 32
Краљевић 268
Красојевић Боривој 240, 366, 369, 371
Красојевић Мире 396
Красојевић-Колибаш Мара 367
Краус Зигмунд 237
Крварић Иша 209
Крварић Иван 209
Крга Дане 88
Кристанић Перо 297
Кризман Богдан 34, 41, 67, 193
Кризманић Иван 205
Кричковић Саво 82
Кришковић Јосип 74
Крмпотић Јуре 112, 185
Крмпотић Мартин 309
Крњајић Раде 83
Крњевић Душан 267
Крпан Јосип 232
Крталић Крешимир 266, 289
Кртинић Божо 305
Круљ Момо 270
Кршуљ 246
Кувач Митар 250
Кузминац Рајко 241
Кукавица Миле 290
Кукић Драган 212
Кукоља Драгутин 69, 72
Кукуљ Никола 95
Кукурић Илија 295
Кукуљ Јозо 89
Кулаш Лука 266
Кулаш Љубо 266
Куленовић Осман 41
Куленовић Смаил 249
Кумбатовић Филип 201
Кунст Зорислав 235
Курбургер Зорислав 235
Куртин Предраг 179
Кустић Анте 292
Кучиш Стјепан 318

Љ

Лаврња Спасо 305
Лазић Војислав 239
Лакић Душан 244, 247
Лакса Владимир 294
Лалић Загорка 272
Лалић Мила 272
Лалић Симо 272
Ластовица Дане 182, 183, 186, 187, 188
Левар Владо 73
Левар Петар 309
Леви 213
Ледерер Драго 250
Лекчевић Фрањо 223
Лемајић Богдан 316
Лемајић Даница 92
Лемајић Душанка 343
Лемајић Јово 343
Лемајић Пера 43
Лемајић Саво 343
Лемајић Стана 343
Лендрец Рудолф 241
Леовац 268
Леополд 64
Лечић Милован 295
Ливада Светозар 19
Ливун Станко 212
Лимић Душан 265
Лимић Перо 265
Линта Марко 207
Лисак Ерих 33
Лисац Владимир 201
Лисац Милан 212
Ловрић Павле 311, 314, 360, 382
Ловрић Томо 311
Локнер Круно 109
Локнић Бећир 246
Ломаљо 206
Лончар Јосип 42
Лончар Марко 214
Лончаревић Јела 146
Лончарић Иван 149, 160, 314
Лончарић Јошко 258
Лончарић Марија 258
Лорковић Младен 30, 34, 49, 62, 65, 96, 108
Лотина Милан 201
Лубурић Вјекослав-Макс 33, 49, 50, 96, 116, 117, 150, 152, 346, 347, 355
Лугомер Владимир 228

Лукац Фрањо 234, 236
Лукарић Мујага 290
Лукач Теодор 266
Лукић 72
Лукић Драган 124
Лукић Иван 179, 180
Лукић Илија 124
Лукић Јован 124
Лукић Марко 124
Лукић Миле 124
Лукић Светозар 253
Лулић Ицо 73, 74
Лулић Никола 309
Лучић Дејан 194

Љ
Љачић Мирко, Савин 293
Љеваковић Иван-Жмигави 222
Љубибратић (Сарајево) 247
Љубичић Видосава 369
Љубичић Емануел 244, 369
Љубобратовић Милан (лугар) 92
Љубобратовић Милан (сељак) 92
Љубобратовић Никола 92
Љубојевић Васко 244
Љуботина Никола (Оточац) 91
Љуботина Никола (Брлог) 92
Љуботина Симо 92
Љуштина Ђуро 92
Љуштина Милан 92, 305, 379, 380

М
Магаш Љубо 146, 302
Мађар Антун 235
Мађар Никица 235
Мађарић Владо 158
Мажар Иван 89
Мажар Милан 89
Мажуран Јосо 177, 309
Мајелић Јосип 201
Мајер (Осијек) 236
Мајер Драгутин 237
Мајер Славко 213
Мајсторовић Милојко, Петров 86, 305, 369
Мајсторовић Петар 86, 88, 305, 369
Мајсторовић Стојан 83
Мајцан Иван 237
Маканац Јулије 49
Македонац Влада 32
Максимовић Драган 173
Максимовић Матија 153
Максимовић Милан 76, 185
Маланчец Владо 100
Малетић Цецо 239
Малић Васо 355
Малић Глигорије 250
Малинар Анђелко 166
Малнар Мартин 201
Малинац Иван 209
Малиновић Александар 263
Мамула Дане 197
Мамула Савица (ж) 197
Мандарић Миле 317
Мандић Дане 78
Мандић Доминик 29
Мандић Милош 86
Мандић Михајло 258
Мандлбаум Оскар 268
Мандушић Мате 128
Манојловић Александар 240, 366, 371
Манојловић Лаза 367
Манојловић Никица 202
Манојловић Никола 195
Марас Иво 119
Марас Марко-Лињак 121
Марас Марко-Циго 73, 74, 112, 119
Мараш Мартин-Жицар 147, 312
Мареш Триво 259
Маржић Шиме 145, 146, 147, 308
Маријан Милан 91
Маринковић 119
Маринковић Анка 89
Маринковић Божо 341
Маринковић Душан 124
Маринковић Ђуро 89
Маринковић Филип 124
Мариновић Живко 309
Марић Анте 128
Марић Дане-Фрањић 81
Марић Данко 250
Марић Маја 309, 311
Марић Миле 259
Марић Перица 81
Марић Фране 81
Марјановић Гајо 95
Марјановић Драгутин 42
Марјановић Симо 95
Марковина Вилко 314, 360
Марковић 381
Марковић (Добој) 253
Марковић (Тузла) 244
Марковић Душан 236
Марковић Жарко 293
Марковић Иван-Ивеља 185
Марковић Јуре-Вурба 183
Марковић Јурица 40, 196, 198, 201
Марковић Коста 250
Марковић Матан 343
Марковић Никола 112
Марковић Стана 293

Марковић Стипе (Бунић) 90
Марковић Стјепан-Мацола (Личко Лешће) 76, 109, 112, 183
Марконе 42
Маркотић Љубица 219
Маркус Виргил 42
Мармут Никола 257
Маројевић Душан 205
Мартињак Драгутин 229
Марушић Драго 266
Марушић Мирослав 242
Маршић Анте 234
Масникоса Војо 348
Матајија 88, 109
Матајија Вилко 72
Матајија Винко 71, 112
Матајија Милан 73
Матајија Миле 112
Матејић Борислав 240, 366, 369, 371
Матејић Евица 367, 369
Матек Јосо 309
Матек Миле 309
Матак Шиме 340
Матијан Обрад 256
Матијашевић Иван 292
Матијашевић Мато 343
Матијашевић Никола 292
Матијашић Иван 197
Матијашић Мићо 196,
Матијевић (жупник) 89
Матијевић Златко 236
Матијевић Иван 292
Матијевић Јосип 42
Матијевић Јосо 73, 109, 112, 128
Матијевић Јурај 92
Матијевић Матија 229
Матијевић Мато 146
Матијевић Никола 292
Матић Александар 240, 366, 369, 371
Матић Владимир 201
Матић Звонко 89
Матић Јандре 177
Матић Маркица, Никин 95
Матић Никола 112, 119
Матић Ружа 367, 369
Матић Стипе 232
Матичевић Влахо 297
Матошевић Никола 254
Маутнер Драго 118
Мачак Милан 198
Мачек Владко 35, 36, 39, 40, 71, 78, 168
Машић Никола 36, 70
Медаковић Михајло 204, 205
Медић Ђуро 100, 231, 232, 233, 356, 357, 381
Медић Милица 304
Мелецки Фриц 235
Менис Стипе 223
Менис Тоне 223
Меов Бењамин 165
Мерц Иван 37
Месаровић Милан 293
Месић Ивица 201
Месић Јуре 309
Месић Мартин 88, 112, 185
Месић Стипе 38
Микан Иван 40, 41, 196
Микић 185
Микић Стака 257
Микичић Даринка 243, 264
Микичић Ристо 264
Микуш Борис 354
Милак Лука 303
Милановић (Истра) 43
Милановић Дмитар 196
Милановић Станко 42
Милашин Антон 232
Милашин Стјепан 232
Милета Јероним 45
Милетић Антун 27, 35, 43, 194, 212, 381
Милетић Дане 228, 229
Милетић Иван 42
Милетић Урош 246, 248, 354, 356, 357,
Милетић Фране 69, 70, 72
Милеуснић 306
Милинковић Бранко 71, 78, 181, 182, 185
Милинковић Вицко 181
Милинковић Ивица 90
Милинковић Мартин, Ивана 182, 185,
Милинковић Никола 89, 159
Милинковић Стјепан-Стипе 74, 89, 159
Милинов Светозар 218
Милиновић Анте 309
Милиновић Ивица 114, 184
Милиновић Маријан 235, 236
Милић Васо 355
Милић Никола 251
Милић Смиља 251
Миличевић В. 34
Миличевић Перица 156
Милковић Дмитар 212
Милковић Иво 120
Милковић Јосип 113
Милковић Јожа 33,
Милковић Никола, Анте 88, 119, 120, 159
Милковић Стипе 88, 113, 159
Милобара Милан 89
Миловац Иван-Гаган 340
Миловац Иван-Грга 124
Милушић Милан 293
Миоковић Јозо 223
Мирић Љубо 248
Мирић Михајло 213

Мирковић Илија 95
Мирковић Јован 19
Мирковић Мирко 95
Мирковић Петар 95
Миросављевић Јово 230
Мисон 260
Мићић Јово 265
Мићић Невенка 265
Михајлов Ванча 32
Михајловић Јанко 204
Михалић Иван 69
Михаловић (бан) 102, 107
Михаловић Јанко 107, 109, 113, 117, 151, 154, 204, 353, 356
Михаљевић Иван 198
Михаљевић Фрањо 198
Михић Анте-Ћићо 120
Михић Велько 290
Михић Никола 76, 80
Михић Славко 290
Михољевић Ристо 290
Мицић Никола 196
Мишић Алојзије 43
Мишкулин (бивши министар) 80
Мишкулин Петар 80
Митровић Андреј 37
Митровић Душан 265
Мјештанек Трипо 297
Могуш Мате 42, 66, 67, 83, 84
Модромија Иво 297
Модромија Томо 297
Момир Милош 95
Момчиловић Жарко 196
Момчиловић Милан 22
Монтичели Фурио 93, 94
Моро Мирослав 235
Мошков Анте 32, 33
Мрвош Никола 213, 214
Мрвош Владимир 195, 196
Мркић Марко 22
Мркшић Ђуро 230
Мрњавчевић Урош 246
Мудри 239,
Мујагић Кушим 258
Муминагић Асим 259
Муњас Мирко 186
Мурковић Иван 72, 81
Мусафија Аврам 250
Мусафија Јосеф 250
Мусафија Рафаел 250
Мусафија Саламон 250
Мусафија Хаим 250
Мусолини Бенито 30, 32, 38, 41, 84
Мусулин Драган 232
Муфтић Омер 253
Мучибабић Јефто 243

Н
Наглић 109
Наглић Анте 109
Наглић Владимир 113
Наглић Владо, Мартинов 185
Наглић Звонко-Звоне 73, 113
Наглић Мартин 119
Наглић Раде, Мартинов 185
Наглић Фердо 201
Наранчић Раде 76
Насадил Станислав 200, 201
Немец Винко 100
Немец Мартин 97, 100,
Немец Мартин, Мартина 100
Немчевић Милан 236
Немчевић Ратомир 236
Немчевић Ружа 235, 236
Несто Арон 250
Несторовић 196
Николић Александар 263
Николић Анте 95
Николић Јован (Босански Шамац) 263
Николић Јован (Осијек) 235
Николић Миле 256
Николић Миливој 250, 355, 357
Николић Павле 257
Николић Тешо 257
Николиш Јово 210, 211
Никшић Анте 41, 177, 309
Никшић Вилим 42
Никшић Иван 42
Никшић Маријан 59
Никшић Милан 92
Нисита Перо 296
Новак Виктор 29, 37, 42, 44, 46, 57, 58, 64, 66, 67, 70, 84, 127, 194
Новаковић Андрија 204
Новаковић Глишо 323,
Новаковић Милан 225
Новачић (Јадовно) 114
Новковић Богдан 76
Новковић Богдан 76
Новожилов Александар 264
Новокмет Аника 292
Ногулић Душан 295
Ножица Миха 293
Нојбахер Херман 63

Њ
Његован Јозо 340
Његован Лука 340
Његован Шиме 340
Његомир Јоцо 86, 302

О
Обрадовић Дмитар 304

Обрадовић Доситеј 200
Обрадовић Јанко 76
Обрадовић Јован (Читлук) 82
Обрадовић Јованка 329
Обрадовић Јово (Доњи Лапац) 305
Обрадовић Кузман 328
Обрадовић Милан 76, 329
Обрадовић Милица 329
Обрадовић Мирко 252
Обрадовић Никола 76
Обрадовић Сока-Кока 328
Обућина Иван-Мушлија 322
Огризовић Јован 236
Огризовић Лука 92
Огризовић Миле 92
Огризовић Радивој 236
Ојеровић Иво 113
Омербашић Атиф-Баја 254
Омерчехајић Хуснија 258
Опачић Александар-Саша 76, 81
Опачић Илија (Госпић) 76, 81, 120
Опачић Илија (Врнограч) 259
Опачић Станко-Ћаница 22
Опачић Стево 218
Орељ Божена 259
Орешковић Јосо 49, 51, 177
Орешковић Стјепан 109
Орешник Франц 43
Орлић Коста 198
Орлић Никола 198
Орешчанин Богдан 22
Оршанић Иван 34
Остојић Крижан-Калаба 266
Очић Макс 145, 146

П

Павелић (Трновац) 356
Павелић Анте 21, 25, 29-69, 73, 75, 84, 87, 96, 97, 105, 115, 127, 151, 168, 189, 198, 208, 291, 294, 324, 333, 336, 346, 369, 377,
Павелић Лука 82, 113
Павелић Мара 54
Павелић Милан 81
Павић Алојз 228
... Павица 146
Павичић 82, 113
Павичић Анте 78
Павичић Иван 69, 72, 86
Павичић Јозо 99, 100
Павичић Лука 113
Павичић Мирко 109
Павичић Никола 89
Павичић Павле 309
Павичић Роко-Рокица 178
Павичић Џим 73
Павлетић Мелита 219
Павлетић Миле 113
Павличевић 95
Павловић Дане 182, 186
... Паго – Циганин 320, 325
Пајалић Тихомир 171
Пајић Ђорђе 204
Пајић Петар (Бањалука) 252
Пајић Петар (Сисак) 355
Пајкић Мирко 248, 350, 357
...-Пајташ 150
Пал Јелка 219
Палавестра Спасоје 265
Паликућа Влатко 295
Палкан Анте 88
Пандо Божо 296
Пандуровић Божо 242
Панић Владо 196, 254
Панић Петар 42
Пантић Коста 233, 254
Пањковић Перо 92
Папјевски 195
Парацик Илија 263
Париповић Дане 182
Париповић Даница 182
Париповић Љубица 213
Париповић Мане 182
Париповић Маша 182
Париповић Никола 213
Париповић Симеон 182
Париповић Софија 182
Париповић Тодор-Тоде 187
Паровић Анка 220
Пасторчић Дујо 309,
Патрошек Анђелко 212
Пауловић Роберт 241
Пашић Мујо 268
Пезељ Звонко 73, 109, 113
Пезељ Иван 177
Пејић Мане 186
Пејковић Анте 33
Пејновић 322
Пејновић Божо 186
Пејновић Боса 365, 368
Пејновић Грга 70
Пејновић Милан 365
Пејновић Никола 81
Пејновић Проко 305
Пелеш Бранко 206, 214
Пелигро Рафаело 179
Пелкић Јово, Пере 293
Пенава 226
Пенц Виктор 235
Перић Дукан 184
Перић Срећко 42, 67
Перишић 228
Перковић 33

Перковић Милева 296
Персен Јурај 145, 363
Перчевић Иван 30, 32
Перчец Густав 30
Першен Мирко 41, 99, 219
Петковић Љубомир 86
Петковић Милан 238
Петковић Павао 206
Петојевић Васо 95
Петраковић Јово 89
Петрановић Драган 40
Петрић Иван 41
Петричевић Матко 252
Петрлић Иван 113
Петровачки Владо 231
Петровић Анка 369
Петровић Гаврило 201
Петровић Ђуро 205
Петровић Јован 201, 369
Петровић Пане 262, 263, 350, 351, 352, 357
Петровић В. Растислав 194, 382
Петровић Симеон (трговац) 201
Петровић Симеон (жељезничар) 201
Петровић Урош 205
Петровић Фрањо 228
Петрошевић Самуило 241
Пећанац Петар 259
Пећина Јосо 74, 82, 90
Печникар Вилко 33
Пешић Антонија 218
Пешић Бранко 218
Пижета 100
Пилар Иван 29
Пилепић Антун 36
Пилић Марија 88
Пије XII (папа) 193, 373
Пирнић Дујо 235
Пихлер Антун-Анте 36
Пихлер Антун-Анте (дом. п. пук) 74, 121
Пихлер Иван 74
Пишчевић Катица 367, 369
Пишчевић Миленко 240, 366, 369, 371
Пјанић Ибрахим 253
Пјевач Милош 81
Плавић Јово 250
Плачковић Митар 230
Плачковић Томица 230
Плећаш Божо 76
Плећаш Васо 76, 88
Плећаш Драгица 86, 88
Пчећаш Илија 76
Плећаш Илија-Илега 337
Плећаш Љубица 331
Плећаш Милан, Шимин 329, 330
Плећаш Милка 331
Плеша (Бјеловар) 227
Плеше Стјепан-Суша, Ивана 113, 120
Повирац Мита 264
Подгорски Виктор 297
Поднар Лука 187
Поднар Павле 90, 91
Покрајац Никола 240
Покрајчић Драган 272
Покрајчић Олга 272
Полак Анзелм 43
Полак Ићо 78
Полак Станко 206
Полак Милан 99, 100, 226
Полић Лука 121, 318
Пољак Лукша 178, 180
Пољак Максим 342, 343
Пољак Марко 343
Пољак Никола 124
Пољак Серђо 112, 122, 124, 125, 126, 316, 317, 340
Пољак Стеван 124, 303,
Поповић (Дријењани) 296
Поповић Владо 295
Поповић Ђуро 198
Поповић Илија 291
Поповић Јован (др мед.) 240, 365, 366, 368, 371
Поповић Јован (Јосипдол, честар) 198
Поповић Јовица 85
Поповић Јово (Оточац) 91
Поповић Јово (Јосипдол) 198
Поповић Коста, Јована 365, 367, 368, 370, 371, 372
Поповић Миле (Јосипдол, кројач) 198
Поповић Миле (Јосипдол, млинар) 198
Поповић Миленко 261
Поповић Мирјана 306
Поповић Никола 198
Поповић Олга 365, 367, 368, 369
Поповић Раде 198
Поповић Симо 198,
Поповић Стево (Залужница) 183
Поповић Стево (Јосипдол) 198
Поспишил Звонко 32, 33
Поткоњак Богде-Мачак 331
Поткоњак-Ђаковић Милица 330
Поткоњак Ђуро 330
Поткоњак Јања (ст.) 327, 331
Поткоњак Јања (мл.) 330
Поткоњак Миле 82,
Поткоњак Миле (дијете) 327
Поткоњак Михајло-Мићан 76, 88, 303
Поткоњак Петар 82
Потрч Винко 215, 221
Почуча 211
Почуча Богдан-Богде 76, 80
Почуча Божо 83
Почуча Бранко 336

Почуча Душан 336
Почуча Јела-Зиријинка 76
Почуча Јелена 331
Почуча Марија 176, 327, 335, 337
Почуча Милка 336
Почуча Милош-Милан 337, 338
Почуча Стево 334
Пражић Боћа 187
Прауљац Никола 257
Прауншпергер Фран 99, 100, 101, 228, 229
Предован Иво 309
Прибанић 35
Прица Милош 114
Прица Огњен 146
Продановић Тихомир 224, 225
Просенц Радован 240, 366, 371
Протић Марко 231
Протулипац Иво 36, 37
Прпић 269
Прпић Иван 309
Прпић Иван-Шуће 109
Прпић Јаков 309
Прпић Јуре 309
Прпић Мате 309
Пудић Драгутин-Парализа 112, 115, 117, 120, 150, 153, 221, 222, 235
Пузић Ђуро 259
Пузић Стојан 259
Пук Мирко 41, 53, 61, 64, 77, 96, 108
Пуратић Станко 234, 236
Пухало Вукашин 92
Пушић Михо 42, 45

Р

Рабадић Фрањо 228
Рајгер Вилко 49
Радаковић Давид 304
Радаковић Мика, Бикина 331
Радан Бранко 291
Радан Ото 112, 115, 128, 150, 151, 164, 169, 215
Радановић Душан 234
Радека Милан 24, 100, 101, 204, 205
Радић Душан 259
Радић Стјепан 110
Радишић 80
Радмановић Даринка 109
Радмановић Теодора 109
Радовановић Ђорђе 272
Радовановић Зорка 271, 272
Радовановић Младен 272
Радовановић Славко 272
Радовановић Стевка 239
Радовановић Тодор 231
Радовић Марија-Марица 189
Радовић Милан 182, 183
Радовић Петар 369
Радовић Смиља 189
Радошевић Марко 181
Радошевић Милан 242
Радошевић Мићо 257
Радошевић Тодор 16
Радошевић Томо 306
Рајдер Мирко 206
Рајић Емануел 42
Рајић Иван 32
Рајковић Душан 296
Рајковић Никола 217
Рајчевић Велимир 369
Рајчевић Дане 327, 328
Рајчевић Душанка 369
Рајчевић Ђорђе 76
Рајчевић Јанко 320
Рајчевић Милан 201
Рајчевић Момчило 230
Рајчевић Симо 230
Рајчевић Урош 304
Рајшић Мила 209
Ракић Катица 213
Ракић Милан 213
Рамић Ђемо 258
Рамић Фехко 251
Ранчигај Јанез 43
Рапајић Јово 233
Рапајић Никола 77, 78, 88
Рапо Иван 128
Растић Мира 90
Ратковић Боро 223
Ратковић Јаков 118, 119, 159
Ратковић Јуре 113
Рашета Војо 89
Рашета Перо 89
Рашета Раде 256
Рашић 238
Рашовић Лазар 238
Рашковић Никола 222
Редлих Милица 236
Рексајзен Ханс 235
Релић Живко 210, 211,
Релић Милан 232, 233
Реља Мате 309
Рељин Драгиња 272
Рељин Јово 272
Ременар Антун 128
Репац (Мост) 187
Репац Симо 186
Реповић Даница 270
Реповић Јово 270
Ресман Фрањо 42
Реција Ђука 257
Рецић Мујо 290
Рибар Никола 82, 86
Ривели Марко Аурелио 194

Рикер Јурај 313
Ристић Данимир 171, 176
Ристић Предраг 373
Ритиг 43
Рихар Франц 43
Риц Звонко 113
Риц Руда-Руде 71, 72, 107, 112, 113, 115, 116, 125, 151, 181, 182, 185, 318, 319, 323, 324
Риц Томо 88, 89, 113
Робић Илија 223
Рогић Петар 180, 181
Розенбергер Јојел 213
Рознер Фриц 250
Ројница Анте 297
Ројница Иво 297
Рокић Стево 238
Ром Јозо 66
Романић Дмитар 226
Романић Миле 259
Романо Јаша 346
Ромић Драго 251
Росандић Јосо 73
Роша Марко 95
Рубинић Стјепан 101, 106, 107, 112, 113, 115, 126, 150, 151, 256, 353
Рубчић Крешо 219
Руделић Иван 73, 116
Рузвелт Д. Френклин 193
Ружић 325
Ружић Буде 91
Ружић Михо 291
Ружић Жарко 263
Ружић Орен-Јегор 149, 152, 160, 162, 312
Рукавина Анте 110, 118, 122
Рукавина Јуре (посл. стол. рад.) 269
Рукавина Јуре-Јуцо 33, 34, 50, 71, 73, 88, 107, 109, 112, 113, 118, 153, 350, 357
Рукавина Крешо 73
Рукавина Марко 181
Рукавина Миле-Бањак 322
Рукавина Никола 74
Рукавина Силвестар-Чајко 89
Рупчић Томо 183

С

Сабљић Јован 210, 211
Сабљић Марко 205, 206, 211
Сабљић Перо 205, 206
Саболић Фране 313
Саватовић Јово 87
Саватовић Марко 88, 304
Саватовић Милан 87
Савић Ацо 250
Савић Голубан 246
Сажунић Миливој 126
Сајдл Адолф 74, 77
Сајц Александар 65
Салопек Томо 197
Самарџија Јосип 36, 69, 70, 72, 73, 74
Самарџија Јосо 109, 113
Самарџија Петар 113
Самарџић Грујо 247
Сантрач Лука 257
Сантрач Савка 257
Сарајлија Касим 259
Светић Иван 88
Светић Лука 109
Светић Мате 270
Светић Мишо 270
Светић Никола 159
Светић Фране 73
Свјетличић Драго 253, 254, 257, 350
Свјетличић Зора 253
Север Јован 89
Северовић Томо 228
Секерушевић Бранко 225
Секиз Васо 90
Селиш Славек 223
Сем Јакоб 43
Семзовић Ђорђе 257
Серваци Вјекослав 31, 33
Сердановић Иво 268
Сердар Вера 90
Сердар Душка 90
Сердар Илија 89, 90
Сертић Никола 83, 88
Сертић Томислав 33
Сеферовић Менсур 266, 250
Сивјановић Петар-Перо 97, 223
Силец Никола 223
Симеоновић-Чокић Марија 367
Симеоновић-Чокић Олга 369
Симеоновић-Чокић Стеван 240, 366, 369, 371
Симић Сима 37
Симић Стево 210, 211, 355
Симовић Станко 236
Сингер Еуген 167
Сингер Никола 167
Синобад Бошко 95
Синобад Ђуро 95
Синобад Никола 96
Синобад Тоде 95
Сировица Боривој 369
Сировица Никола 369
Сјаус Иве 340
Сјаус Ловрица 340
Сјаус Миле 124, 340, 341
Сјаус Миле-Анини 340
Сјаус Никола 340
Скочибушић Перо 325
Скрбин Јанко 217
Скуц Иван 128

Сладић Душан 90
Смиљанић Лазо 250
Смојвер Миле 292
Смојвер Петар 157
Смолчић Миле 223
Смолчић Томо 196, 197
Соколић Божо 77
Соколовић Ратомир 325, 326
Солар Бранко 230
Спајић Милан 265
Спаравало 298
Спужевић Ђуро 266
Сребреновић Јосип 42
Средлман Дујо 235
Ставрић Ратко 263, 369
Ставрић Саво 369
Стаменковић Милан 234, 235, 303
Станисављевић Ђуро 71, 87
Станић (Добој) 253
Станић Богдан 76, 79, 80, 185
Станић Бранко 306
Станић Дмитар 76
Станић Јела 177, 327, 337, 338, 344
Станић Јово 83,
Станић Љуба 335
Станић Перо (Сисак) 212
Станић Петар (Госпић) 76
Станишић Влајко 264
Станишић Ловро 146
Станковић (Присој) 252
Станковић Ђорђе 355
Станковић Емилијан 244
Станковић Урош 244
Стањо 179
Стапар Марко 257
Стапар Нада 257
Старачек Милан 74, 76, 106, 109, 158, 247
Старчевић Анте 29, 46, 166
Старчевић Јурица 69
Старчевић Мате 343
Старчевић Мато, Јоканов 181, 343
Стахуљак Љујо 223, 225
Стаци Санто 360, 361, 362, 363, 382
Стевић Јандре 259
Степанов Јаша 201
Степинац Алојзије 42, 43, 44, 45, 64, 68, 194, 373
Стефановић Александар 217
Стефановић Јоана 217
Стефановић Јована 215, 217
Стијачић Матија 80, 88, 304
Стилиновић Драго 74
Стилиновић Иван-Ивица-Чавлина 72, 81
Стилиновић Иво 74
Стилиновић Јосо 113
Стилиновић Миле (шофер) 74
Стилиновић Миле 81, 113, 119
Стилиновић Миле-Мила 109
Стилиновић Миле-Штука, Мајикин 73, 122
Стилиновић Стипо-Књапо 72, 88, 109, 113
Стишковић Блаж 357
Стјепановић Вукашин 70, 79
Стјепановић Ристо 261, 262, 263, 350, 357
Стоисављевић Пета-Пејо 317
Стојадиновић Милан 71
Стојанов Величко 32
Стојановић Ђуро 200, 201
Стојановић Нико 219
Стојисављевић Миле 78
Стопков Т. 34
Стошек Божо 117
Стошић Ивица 196
Стрбо Исо 124
Стрика Јандре 108, 177, 307, 308, 309
Стрика Миле 108, 307
Стрводер 241
Суботин Методије 198, 199, 200
Суботић Душан 252
Суботић Синиша 179
Сударе Фрањо 268
Сужњевић Петар-Перо 88, 89
Сукнаић Јопа 73
Сулиманац Стјепан 170
Сулем Јеролим 363
Сульић Хусеин 258
Сунајко Андрија 114, 184
Сунајко Стево 88
Сучевић Павле 258
Сушић Ловро 40, 41, 60, 96, 196

Т

Тајић Славко 258
Тајић Станко 258
Талић Љубан 223
Тамерлан 195
Таминковић Анђа 292
Танасиловић Спасоје 242
Тасовац Анте 297
Таталовић Ђуро (опанчар) 196
Таталовић Ђуро (студент) 196
Таталовић Јосиф 196
Таубер Оскар 213
Терзић Антун 232
Тесла Никола 321
Тешановић Јованка 296, 335
Тићак Никола 102
Тишма Божо 231
Ткалчић Срећко 118
Тоби (Дежановац) 42
Тодоровић Перо 244
Толь Иван 261
Тољевић Ристо 219

Томас Илија 42
Томашевић Ђорђе 252
Томић Бранко 196, 197
Томић Виктор 33, 229, 237, 240, 241
Томић Исо 92
Томић Лука 92
Томић Милош 201
Томић Нада 201
Томић Стево 22
Томљеновић Блаж 42, 343
Томљеновић Божо 309
Томљеновић Грга 309
Томљеновић Иван 69, 72, 77, 309
Томљеновић М. Иван 309
Томљеновић Иве 145
Томљеновић Ивица 73, 74, 109, 119, 292
Томљеновић Јозо 71
Томљеновић Јосип-Брацо 201, 202
Томљеновић Јосо 78, 116
Томљеновић Лука 343
Томљеновић Никола 119, 309
Томљеновић Славо 126
Томљеновић Стево 72, 109
Томљеновић Стјепан 69, 70, 73
Томљеновић Стјепан-Патак 36
Топић Петар 95
Топић Хилмија 254
Торбица Велько 86, 305,
Тосенбергер Лидија 221, 215
Тохоль Ристо 293
Тохоль Фимија 292, 293, 295, 354, 358
Тошовић Богдан 293, 297
Тошовић Божица 298
Тошовић Душан 293, 297
Тошовић Загорка 298
Тошовић Јован 293, 297
Тошовић Милка 297
Трабозарлија Алија 263
Тракиловић Тома 264
Трбојевић Драгиша 230
Трбојевић Милан 305
Тревизани 206
Тресић (Сплит) 219
Трешњић Јања 327
Трешњић Стево 329
Триплат 145, 146
Тркуља Ђуро 80
Тркуља Јурица 198
Трлајић Сава 194, 200, 201, 211, 305, 371
Трнинић Нада 243, 244
Трифуновић Милан 254, 255
Трифуновић Петар 255
Тројер Јосип 266
Тропам Луjо 218
Трошељ Иван 82
Трошељ Јозо, Зрнин 340, 341
Трошељ Лука 82, 113
Трумбић 246
Туђман Фрањо 23, 38
Турајлић Милан 98

Ћ
Ћирић Стева 118
Ћорић (Госпић) 72
Ћорић Дидак 42
Ћујић Дане 88
Ћујић Кончар Десанка 88
Ћујић Мијо 42
Ћук 246
Ћулибрк Бранко 212
Ћулибрк Душан 257
Ћулибрк Миладин 257
Ћулибрк Милан 257
Ћулибрк Мирко 257
Ћурковић Симо 244, 263, 350
Ћурчић Илија 196
Ћурчић Стеван-Стево 214, 305
Ћутић Мато 71

У
Угарковић Јосо 113
Угарковић Јуцо 73, 88, 89
Узелац (Сарајево) 246
Узелац (Кузмановача) 322
Узелац Вујица 183
Узелац Илија 36
Узелац Никола 113
Ујчић Јосип 42, 45, 195
Укропина 247
Улемек Милош 204
Умић Јуре 71
Уроић Миливој 166

Ф
Фадљевић Јосип-Јосица 71, 78
Фајдић Ана 106, 292
Фајдић Иван, Јосипа 123
Фаркаш Роберт 215, 216, 217
Фавала Јосип 90
Фердербар Иво 208
Фердербар Томо 208
Фердербер Славко 201
Фелициновић Јосип-Јосо 127, 313, 315, 382
Фезенмајер Едмунд 41
Фестини Иван 146, 147, 312
Филиповић Богдан 253
Филиповић Милан 253
Филиповић Симо 253
Филиповић Томислав алијас Мајсторовић Мирослав 42

Филипчић Звонко 91
Финдерле Витторио 169, 170, 177, 178, 179, 180, 358, 360
Фишер Егон 356
Флајшер Јокица 253
Фојерајзен Нада 145, 146, 154, 160
Фортил Марко 219
...-Фрајлица 91
Франекић Мартин 192, 219
Франк Иво 30
Франк Јосип 29, 30, 54, 166
Францетић (Лички Нови) 81
Францетић Јуре 33, 34, 192, 294
Францетић Никица 121
Фратровић Јерко-Јере 108, 177, 307, 308, 309, 310
Фриган Јосип 223
Фригановић Јосип 95
Фрковић Ивица 69, 107, 81
Фрковић Јосип 70, 112
Фрковић Јурица 33, 50, 69, 70, 107, 72, 73, 78, 81, 92, 107, 108, 112, 117, 123, 192, 319, 340, 346
Фрковић Лука 112, 247
Фрковић Марко 36, 70, 72, 73, 74, 81, 112
Фрковић Мато 69, 107
Фрковић Михо 112
Фрковић Никола 88, 159
Фрнтић Бешка 219
Фројндлих Емил 118, 215
Фромен Жига 215
Фукс Ернест 167
Фукс Максо 166
Фукс Владимир 166, 167

Х
Хајловић 290
Хајловић Душан 291
Хајм Владо 229
Хакибобић Узеир 290
Ханжек Ида 101, 228
Ханжек Ладислав 99, 101, 118, 228, 229, 248
Ханосек 238
Ханчек Фери-Ферика 248, 255
Хас Ивица 254
Хасандедић 272
Хаџић Хакија 242
Хаџичолаковић Драго 263
Хаџичолаковић Саво 263
Хвала 145
Хегедушић Крсто 218, 219
Херенчић Иван-Иво 33, 267, 268, 270, 271, 289, 298
Херман Никола 100
Хершак Јосип 215, 221
Хећимовић Дане 71
Хећимовић Грга 196
Хећимовић Лука 72
Хинић Никола 90
Хиршл Јосип 258
Хиршл Феликс 226, 353, 355, 358
Хитлер Адолф 30, 41, 44, 46, 49, 65, 69, 84
Хифзиефендић Махмуд 253
Холупа Иван-Пуба 121
Хорват Бранко 229
Хорват Драгутин 166
Хорват Фрањо 223
Хорват Шимун 229
Хорватин Младен 102, 103
Хорватовић Фрањо 239
Хорнунг Драго 126
Хорти Миклош 30
Хосин Степо-Стево 223, 224
Хохштетер Бела 118, 215, 216, 217, 347
Хочевар Иван 266
Храниловић Станко 33
Хркач Маријан 253
Хрњак Јован 89
Хрњез Саво 272
Хрстић Иван 42
Хуњет Ђурђица 36

Ц
Цар Никола 311, 314, 360
Царев Жарко 95
Царевић 99
Царевић Јосип 311
Царевић Теодор 236
Цвијановић Васо 258
Цвијановић Дмитар 327, 338, 339
Цвијановић Милан 88
Цвијановић Милева 327, 339
Цвијановић Пера (ж) 176, 327, 338
Цвитковић Иван 44
Цвјетичанин Жарко 90, 92
Цезнер Јозо 325
Цезнер Фрањо 251
Церовина Мара 292, 354
Церовина Миленко 354
Церовић Антонија 265
Церовски Божидар 34, 55, 191, 192, 217
Цетина Бранко 111, 112, 113, 122, 316, 317, 322, 323, 374
Цецеља Вилим 42
Циганović Исо 76
Цинкрета Иван 308, 309
Цолић Младен 41, 87
Цревар Миле 204
Црљен Данијел 36, 51, 55
Црљен Данило 72
Црљеница 211
Црљенко Јурај 126, 127

Црнић Вјеко 112
Црница Јосо 112
Црнковић Антон 201
Црнковић Иван 88
Цука Лелио 179
Цупач Руди 309
Цупић Руди 309

Ч
Чавић Кузман 340
Чавић Марко 124, 291, 340
Чанак Буде 80,
Чанак Мане (Широка Кула) 80
Чанак Мане (Кузмановача) 122, 316, 322
Чанак Милета 76
Чанић Анте 73
Чачић 366
Чачић Анте 309
Чачић Лука 157
Чачић Марко-Микел 95
Чачић Милан 309
Чачић Никола 185
Чедановић Светислав 236
Черноземски Влада Георгијев 32
Четко Вукосав 268
Чичић Илија 254
Чобраја Марко 254
Чобраја Павао 254
Човић Анка 243
Човић Станиша 322
Чолак Марко 229
Чолаковић 244
Чолаковић Јоцо 263, 350
Чоп Ђуро 231
Чорак Драго 223
Чорак Љубомир 256
Чорић Иво 267, 269, 270, 354, 357
Чорлија 298
Чорта Драган 206
Чубеј Јосип 95
Чубрило Милан 75, 81
Чукман Алојзије 226, 227
Чуковић Велимир 242
Чуковић Михајло 242
Чулина Павао 253
Чулина Цветан 42
Чулиновић Фердо 75, 76
Чулумовић Грција 71
Чулумовић Перо 71
Чулумовић Томо 71

Џ
Џакула Милан 92
Џакула Стеван 92
... Јожа-Џелат 241
Џингискан 195

Ш
Шабан Јосип 36
Шабан Перо 325
Шабан Стипе 309
Шаги Љубица 219
Шајатовић Ђуро 100
Шакић Буде 83
Шакић Дане 83
Шакић Љубиша 81
Шакић Мато 254
Шакић Милан 83
Шантић Алекса 244
Шантић Недељко 244
Шаран Хакија 295
Шарац Даница 253
Шарац Станко 266
Шарић 97, 98
Шарић Ђуро 205
Шарић Иван 45, 88
Шарић Ивица 73, 223
Шарић Мухамед 296
Шарић Петар-Пашков 73, 78
Шарић Томо 74, 113
Шарић Фране-Франић 78, 303
Шарлија Петар 33
Шафар Миле 119
Шварберг Јозеф 250
Шварц Божо 99, 100, 117, 118, 154, 215
Шварц Драгутин 213
Шварц Миливој 164
Шврака Невенка 234
Шевић Перо 259
Шеган Перо 198
Шегвић Керубин 29
Шербеција Ђуро 78
Шербеција Шпиро 78
Шербула Раде 232
Шећербеговић Заим 256
Шећербеговић Хамдија 256
Шикић (Книн) 95
Шикић Анте 309
Шикић Габро-Гавро 71, 73, 109,113
Шикић Иван 309
Шикић Јаков 78
Шикић Јуре 309
Шикић Миле 309
Шикић Паво 145
Шикић Пајо, Јандре 145
Шимац Н. 109, 113
Шимац Паво 121
Шимиковић Драгутин 232
Шимић Божо 157
Шимић Велимир 42
Шимић Вјекослав 95,
Шимуновић Анте 100
Шифер Карло 297

Шкорић Алекса 257
Шкорић Мирко 256
Шкоро Јефто 296
Шкргић Милан 238
Шлат Драго 201
Шљивар Франко-Фране 310, 311
Шмуклер Силвије 250
Шнајдер Ђоко 241
Шњарић Лука 90
Шолаја Драго 89
Шолаја Милан 198
Шомек Звонимир 228
Шолц Сидоније 225
Шпаљ Јулије 196, 197
Шпелић Никола-Нико 74, 116, 119
Шпољарић 303
Шпољарић Пајкан 120
Шпорчић Матија 201
Шрајбер Анђела 219
Шредер 193
Штајнер Антониа 167
Штајнер Бела 167
Штакић 322
Штанцер 213
Штефановић (син Агнезе) 88
Штерн Карло 250
Штерн Руди 250
Штернбергер Карло 250
Штиглић Јосо 201
Штиглић Рудолф 201
Штимац Иван-Унгар 71, 73, 78,
Штир Иван 234
Штир Фрањо 236, 359
Штокић Богдан 186
Штрбац Дамјан 95
Шуљић Иван 313
Шумановац 240
Шумановић Анте 229
Шупер Дујо 73
Шупут Раде 88
Шуркаловић Илија 223
Шуркаловић Вукосава 223
Шустер Зигфрид 250
Шуфлај Милан 49

Регистар географских појмова*

А
Азија 195
Ајхендорф 61
Аланак 75, 176-177, 327, 330-331, 335, 337-338
Америка 64
Аустрија 30, 152
Аустроугарска 53
Аушвиц 150, 377
Африка 195

Б
Багдашић 231
Бадањ (брдо) 189
Бадањ јама 75, 155, 157, 171, 177, 189, 235, 293, 297, 309, 310
Балкан 64
Банат 193
Банија 17, 45, 63, 86, 165, 183, 204-205, 207, 209, 211, 220, 306, 345, 381, 383
Бановина Хрватска 35, 36, 72, 97, 164, 219
Бањалука 25, 35, 45, 63, 66, 98, 107, 117, 252, 255-256, 325
Бањани 258
Бански Грабовац 22, 23, 381
Барбат 145, 146, 292, 312
Барбат (шума) 146
Барић Драга 178, 307, 310, 311
Барица 254
Барлете 304, 344
Басарићи 332
Бачка 193
Башке Оштарије 106, 115, 119, 121-122, 124, 151, 153-157, 169-170, 176, 178, 189, 235, 245, 289, 292, 293, 297, 307, 308, 309, 313, 335, 347, 348
Башка Слана (увала) 127, 149, 151, 162
Бебрина 232
Беговац 202
Бежанија 237
Белгија 30, 31, 33
Београд 15, 19, 25-26, 29, 34, 37, 41, 43, 59, 61, 71, 83, 87, 111-113, 128, 166, 171, 183, 194, 201, 221, 270-271, 321, 327, 331, 359-360, 365, 367, 372-373, 375, 381, 382
Берковићи 291
Берлин 30, 41
Беч 30, 75
Биволье брдо (Голубиња јама) 293
Бијели Бријег (Мостар) 266
Бијељина 244, 261, 262, 263, 264, 290, 352
Билај 320, 321
Бихаћ 117,191, 255, 258, 259, 318, 350
Бјеловар 45, 97, 98, 117, 122, 126, 166, 215, 225, 226, 227, 228, 230, 369
Бјелополье 89
Благај (Кордун) в. Хрватски Благај
Блатина (јама код Ржаног Дола) 296
Близница (јама код Ступачинова) 155, 171, 178
Бовиньо 30
Богданић 344
Болоња 30
Борова 230
Борова Клиска 230
Борчићи 186
Босанска Бојна 259, 260,
Босанска Дубица 58, 59, 117, 210
Босанска Крајина 65, 89, 119, 165, 194, 345, 359
Босанска Крупа 117, 191, 255, 256, 257, 258, 259, 324, 381
Босанска Рача 261
Босански Брод 232, 233, 242, 247, 249, 254, 255, 268, 298, 357
Босански Нови 255, 258, 290
Босански Петровац 323, 325
Босански Шамац 42, 263, 264, 369
Босанско Грахово 95
Босна 42, 46, 86, 106, 118, 128, 186, 211, 216, 220, 230, 249, 321, 323, 326-327, 346, 355

* Географски појмови означени * нису индексирани због фреквентности.

Босна – Западна 255, 256
Босна – Источна 261
Босна – Средња 249
Босна и Херцеговина (БиХ) 21, 24, 62-63, 66, 192, 219, 243, 245, 253, 255-256, 262, 264, 269-270, 272-290, 293-294, 296, 353-354, 375, 262
Брђани 289
Брезовача (превој) 327
Брезово Поље 210, 261, 263
Брињани 223
Бриње 34, 52, 63, 71, 84,
Брлог 92, 182, 183
Брод на Сави (Босански и Славонски Брод) 232, 247, 250, 254, 271
Бродски Ступник 232
Брубањ 210
Брувно 185,
Брушани 33, 34, 71, 118, 124, 155, 157, 320, 323, 332, 333, 334, 356
Брчко 261, 263
Бубањ 304
Бугарска 30, 46, 235
Бугојно 117, 250, 255, 323
Будак 123
Будачки мост 77
Будва 255
Буенос Ајрес 30
Бужим 258
Букова глава 331
Букова коса 337
Буна 270
Бунић 89, 90
Буровача (превој) 327
Буџак 180, 181
Бушевић 258

В

Ваганац 89, 181
Вагањ 251
Вараждин 34, 98, 165, 166, 215, 222, 356
Ватикан 30, 37
Велебит *
Велика Барна 98
Велика Горица 166
Велика жупа Врхбосна 244,
Велика жупа Гацка и Лика 70, 101, 112, 126, 164, 256, 319
Велика жупа Дубрава 294
Велика жупа Загорје 165, 166
Велика жупа Крбава и Псат 89
Велика жупа Лашва и Глаж 250
Велика жупа Модруш 196
Велика жупа Посавје 254, 263
Велика жупа Сана и Лука 252, 255
Велика жупа Хум 266, 267, 290
Велика Кладуша 255, 258, 259, 381
Велика Чрешњевица 231
Велике Сесвете 229
Велики Бешлинац 327
Велики Градац 210
Велики Крај (Дивосело) 176
Величани 296
Вељун 45, 205, 344,
Верона 30
Видово Поље 291
Винковачко Ново Село 61
Винковци 25,34, 63, 98, 100, 117, 231, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 261, 290
Вировитица 34, 117, 225, 230, 231
Високо 250, 251, 349, 355,
Височане 311
Височица 327
Вишеград 42, 219, 233, 244
Вишњик 254, 255
Власеница 261, 265
Влаховићи 291, 294
Влашић планина 325
Водена (Шаранова) јама 113
Војаковац 229
Војаковачки Осик 229
Војводина 24, 35, 238, 241
Војнић 23, 58, 191, 207, 259, 381
Војновац 202
Вранзина јама (Ступачиново) 122, 155, 171, 178
Врановача 89
Врановина 180, 181
Вратник 71, 84
Врбања (ријека) 252
Врбник 95
Врбовац 231
Врбовско 200, 201
Вргинмост 25, 58, 191, 207, 210, 214, 305, 344
Вребац 73, 86, 316, 317, 321, 323, 324, 325
Врела Коренице 89
Врнограч 255, 258, 259, 260
Врпоље (Книн) 95
Врхбосна 42
Врховине 73
Вујићи 229
Вукелићи 189
Вуковар 34, 237, 240, 241, 242, 366
Вучиполье 359
Вучкова јама 291

Г

Габриловац 231
Газије 231
Гај 223
Галге (Огулин) 197
Галебовац 89
Гаравице 258

Гарешница 98
Гејковац 259
Генерални Стол 75
Гламоч 311
Глина 22, 23, 25, 35, 45, 58, 63, 64, 98, 117, 191, 194, 210, 214, 259, 260, 289, 344, 381
Глиница (поток) 260
Глиница 259, 260
Глобовац 251, 252
Гојчина 264
Голубара јама 267
Голубинка јама 293, 294
Голубиње јама (на Бивољем брду) 293
Голубњача јама 171
Гомирје 195, 196, 198, 199, 201, 213
Гомирје манастир 198, 200
Горица 67
Горич 90
Горња Будеља 256
Горња врата, в. Леша
Горња Мотичина 231
Горња Слана 312
Горње Будачко 22
Горње Дубраве 123, 195, 196
Горњи Вакуф 42, 66
Горњи Косиљ 71, 171, 186,187
Горњи Сјеничак 207
Горњокарловачка епархија 194, 200, 201
Горски Котар 17, 63, 84, 85, 117, 195. 197, 199, 201, 203, 206, 321
Госпић *
Граб 359
Грабовац (Петриња, в. Бански Грабовац)
Грабса 253
Градачац 264
Градинско Карађорђево 61
Градуса 198
Грац 30, 213
Грачац 70, 71, 73, 77, 78, 84, 85, 86, 359, 381
Грбавац (Грубишно Поље) 98, 224
Грбавица (Јајце) 251, 252
Гргин бријег 115, 116, 171, 176, 189, 210, 212, 340, 340
Грк 254
Грубишно Поље 25, 44, 97, 98, 223, 224, 225, 226
Гудовац 45, 194, 226
Густа Драга 312

Д
Далмација 38, 62, 63, 94, 308, 321, 358-359, 366
Даљ 42
Дарувар 42, 61, 98, 156, 161, 229
Дахау 213
Двор на Уни 42, 117, 210, 289
Дебело Брдо 73, 89
Дежановац 42
Делнице 63, 206
Дервента 25, 98, 153, 254
Дивосело 75, 82, 86, 111, 122, 176-177, 180, 320, 323-324, 327-329, 331, 335, 337, 339, 342
Дивуша 290
Добој 42, 117,250, 253, 381
Добрљин 244
Долац 253
Долић 166
Дољани 305, 369
Домановићи 293
Доња Рашеница 98
Доње Дубраве 16, 123, 195, 196
Доње Пазариште 181
Доњи Косиљ 171, 189
Доњи Лапац 70, 73, 92, 256, 305, 369
Доњи Михољац 63, 65
Доцине Драге 187
Дошен Дабар 309
Дошен Плана 309
Драва (ријека) 194, 234
Драганић 103
Драготина 210
Дражица (јама Крижаново брдо) 171
Дражица (Паг) 146, 313
Дражица (шума, Мацолина јама) 184
Драчево 296
Дрвар 186, 244
Дрежница 84
Дреновац 212
Дрење 42
Дријењани 296
Дрина (ријека) 40, 63
Дрниш 42, 63, 94, 95, 296
Дубица 264
Дубљани 296
Дубраве (Огулин)100
Дубраве (Столац) 291
Дубраве (шума) 291
Дубровник 117, 265, 267, 269, 271, 289, 291, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299
Дувно 42,381
Дуга Реса 63, 75
Дуго Село 65
Дузлук 231
Дуић Главице 182
Дулер 336
Дулиба 309, 327,
Дулиба јама 155, 171, 177, 189
Дулиба (шума) 177
Думан јама (код Личког Лешћа) 171, 186
Дунав (ријека) 194
Дупчан јама (код Рибника) 171

Ђ
Ђаково 63, 97, 381
Ђиљи 34
Ђулин понор 197
Ђумезлије 251
Ђурђевац 63, 117, 231

Е
Европа 195, 310

Ж
Жабица 73
Жагровић 95
Жаовина 251
Женева 36
Жеравац 255
Жеравац Поље 254
Житомислић 267
Жута Локва 84
Жути бездан (јама)92

З
Заблата 356,
Завидовићи 246, 249, 253
Завође 317, 321
Завоље 256
Заглава Метајне 313,
Загорје 230, 355
Загреб *
Загребачки Збор (сабиралиште) 150, 206, 215-218, 223-224, 237, 250
Задар 26, 30, 33, 108, 117, 124, 126, 128, 147-148, 170, 179, 303, 307-311, 340, 342-343, 349, 363, 382
Залужница 182, 183
Звонимировац 61
Зворник 261, 264, 350,
Зелина 63
Земун 63, 237, 243, 289
Зеница 117, 233, 244, 250
Златар 63, 111
Зрмања 342

И
Ивановић јарак 22, 23, 381
Иванска 258
Илирска Бистрица 348
Илићи 267
Имотски 42
Ириг 241
Истра 43
Италија 15, 29-34, 37-41, 45-46, 81, 85, 94, 107, 126, 170, 226, 237, 342, 345, 346, 350, 359, 364
Ичунгар (брдо) 259

J
Јабланица 117, 270, 271, 272, 289, 295, 296, 297
Јадова (ријека) 321
Јадовно (брдо) 114
Јадовно (јаме код логора) 170, 171, 189
Јадовно (крај) 101
Јадовно (логор) *
Јадовно (село) 113, 114, 124, 156, 170, 366
Јадовно (шума) 114, 370
Јајце 211, 250, 251, 252
Јамина јама 26, 171, 179, 180, 189
Јанка Пуста 29, 30
Јања 261, 262
Јања Гора 202
Јањачка Коса 188
Јањина 244
Јањче, 76, 180, 182, 183, 184, 186, 189, 322
Јарчија јама (Рисова греда, Аланак) 75, 171, 176, 177, 327, 331, 335, 337, 338, 339
Јасеновац 14, 17, 21, 23, 26, 43, 53, 97, 150, 153, 165, 194, 205, 207, 212, 221, 248, 351-352, 355-358, 381, 383
Јасеновац јама (Лика) 171, 178
Јасиковац 328, 329
Јасиковац (парк у Госпићу) 371
Јастребарско 17, 26, 59, 97, 101, 103, 107, 111, 119, 153, 158, 205, 221-222, 228, 234-235, 243, 348-356, 293, 350-351, 353-357, 381, 383
Језерани 71, 84
Језеро 251, 252
Језерско 258
Јелово Брдо 264
Јовићи 251
Јосипдол 75, 195, 196, 198
Југославија 16, 23, 24, 27, 29-32, 34-35, 37-38, 41, 43-49, 51, 53, 59, 72, 74, 79, 94, 97, 105, 119, 152, 185, 193-194, 198, 202, 205, 207, 219, 261, 263, 265, 297, 317, 322-323, 346, 359, 372, 378-381, 383-384
Јужна Америка 30

К
Какауша јама 293
Кали 343
Калиновача 181
Камен 253
Каменско 231
Камењуша (шума) 332, 333
Канижа Госпићка 71, 121
Капавица 293, 294
Капела 84
Карлобаг 58, 71, 73, 84, 113, 121-123, 126, 128, 145, 147-152, 154-157, 178-179, 212, 215-216, 235, 291-292, 301, 307-308, 310-311, 320, 324, 340, 347-348, 353
Карлобашки Малин (долина) 361, 362

Карловац 22, 24-25, 34, 37, 40-42, 63, 75, 84, 95, 98, 100, 117, 145, 157, 168, 200, 203-207, 209, 211, 214, 242, 245, 260, 265, 350-351, 354, 363, 369
Кварте јама (код Перушића) 171
Кевчићи 293
Керестинец 44, 45, 97, 102, 103, 205, 206, 214, 218, 221, 304
Кијан 359
Кијевац јама 155, 171, 178, 268
Кичево 235
Кланац 71, 80, 169, 180, 181, 185
Клепци 42
Клечка јама (Галге, Огулин) 197
Клис 328
Клокочевик 233
Кључ 255. 256, 381
Книн 42, 70, 93, 94, 95, 96, 117, 120, 350
Книнска Крајина 93, 96, 165, 345, 383
Книнско поље 95
Ковин 321
Кожух 253
Коларић 23, 58
Компоље 89
Коњиц 265, 266, 271, 296
Коњско брдо 171
Копривница 25-26, 63, 88, 97-101, 103, 117, 158, 167, 191, 197-206, 212-215, 221, 223-224, 228-229, 234, 239, 242, 356-357, 366, 381
Копривница – логор Даница 44-45, 97-103, 117, 158, 167-168, 191, 197-199, 202-205, 207, 212-215, 217, 221, 223-226, 228-231, 234-235, 237-238, 240, 242, 244, 253, 261, 297, 305, 357
Корана (ријека) 205
Корачица 234
Кордун 17, 22, 45, 63, 86, 117, 165, 183, 204-207, 209, 211, 220, 321-322, 344-345, 381, 383,
Кореница 49, 51, 70, 73, 88, 89
Корита (Пакрац) 223
Корита (Кестенова Корита, Доњи Лапац) 256
Корјеново 256
Коса (Млаква) 306
Косињ 26, 78, 120, 186, 188
Косињски Баковац 120
Космет 46
Косово 40, 113, 375
Костајница (Добој) 253
Костајница 210
Костреш 254
Котор Варош 252
Крагујевац 88
Краљевица 360
Крапина 166, 222
Красно 187
Крбава 115
Крбавица 89
Крбавско поље 84
Криви Пут 184
Крижаново брдо у Дражици (јама) 171
Крижац (залив) 178
Крижевци 63, 64, 98, 99, 101, 228, 229
Крижпоље 71
Кричке 222, 231
Крњак 191
Круге 305
Крушево 231
Крушик 254
Крушковаче 327, 328, 329, 330, 331, 335, 337, 338, 339, 342
Крушчик 254
Крушчица код Травника 17, 26, 87, 97, 111, 221, 243, 356, 383, 356, 357, 383
Крушчица (Трибањ – Крушчица) 124, 181, 306, 340, 341
Крш 120, 186, 189
Кузмановача 171, 316, 322, 325
Кујник 232
Кукуњевац 222
Кула, в. Широка Кула
Кулашева страна (јама) 171, 182
Кулен Вакуф 255, 256, 258
Кулина 254
Кустићи 313
Кустошија 40
Кутерево 91
Кутина 231

Л
Ласовац 225
Латин 202
Лаћарак 241
Леденица 42
Лепоглава 26, 43, 97, 158, 192, 219, 220, 221, 253
Леша (Горња врата звана Леша) 312
Лешће 91, 186
Ливадице 179
Ливно 42, 67
Лика 17, 26, 45, 69, 71-73, 77-79, 81, 84, 86, 88, 91, 97, 99, 100-101, 115, 117, 122-123, 147, 154, 157, 165, 183, 191, 195, 197, 199-201, 203, 206, 220, 233, 290, 308-309, 311, 316, 319-321, 327, 343-345, 350, 359, 360, 366, 371, 379-380, 383
Лика (ријека) 187
Липари 29, 31, 33, 34
Липе 73, 344
Липик 222, 223
Липово Поље 183
Личка Јасеница 84
Лички Нови (Нови) 81, 123, 320, 330

Лички Осик 73, 123
Личко Лешће 76, 92, 171, 182, 183, 184, 186, 189
Личко Ново Село 231
Личко Петрово Село 89, 318
Лоборград 97, 111, 243
Ловинац 71,
Лоња (ријека) 351
Лугано 30
Лудбрег 63, 211, 215, 231
Лужани 254
Луково Шугарје 71, 124, 145, 292, 303
Лун 127, 313

Љ
Љубиње 265, 271, 290, 291, 293, 294, 295
Љубљанска покрајина 46
Љуботић 179
Љубушки 35, 265, 266, 291, 293
Љуша 251

М
Мађарска 29, 30, 31, 37, 46
Мајатови станови (в. Мацолина јама) 76
Македонија 40, 46
Максимир (Загреб) 40, 59, 218
Мала Барна 98
Мала Чрешњевица 231
Мали Бешлинац 327
Мали Градац 210
Малин (Паг) 313,362, 374
Малино (Славонски Брод) 232
Маљевац 259
Мандалина 179
Масловаре 252
Мацолина јама 76, 78, 89, 109, 171, 183, 184, 185, 186, 189
Медак (у Метку) 71, 73, 86, 308, 317, 321, 337, 344
Медачка плантажа (Госпић, шума) 302, 317, 329
Медвед граба 239
Међаши 264
Мекињари 93
Метајна 21, 105, 122, 126, 128, 145-147, 149-151, 153-155, 158, 160-164, 178, 216, 218, 313, 360, 364, 374, 381, 383
Метајна – Барбат 145, 146
Метле (брдо) 113
Мехино Стање 22, 259
Милано 30
Милошевац 264
Миљевац 264
Миљеновац 264
Мирковци 240
Михајлије 231
Михаљевац 89
Младеновац 80
Млаква 120, 186, 187, 306
Могорић 304, 321
Модран (Бијељина) 262
Модрича 264
Мол 200
Монтевидео 30
Мославачко Селиште 60
Мост (Косињ-Мост) 187
Мостар 25, 35, 59, 66, 117, 193, 265-268, 269-291, 293-298, 354
Мрке стијене у Равној драги 313
Мркоњићи 296
Мусулин 199
Мутилић 66
Мутиличко поље 84

Н
Нађкањижа 30
Наудовац 230
Нашице 231, 233, 305,
Нашички Антуновац 61
Невесиње 355
Нездравка јама (Доњи Косињ) 171, 189
Неретва (ријека) 266, 267
Нетретић 157
Нин 311
Нова Вес 225, 226
Нова Градишка 34, 42, 63, 64, 166, 231, 233, 234, 235, 237, 239, 241, 251, 291
Нова Капела 166
Новаља 148, 313, 362,
Нови Град (Босански Шамац) 264
Нови Мароф 63
Нови Сад 238, 241, 365, 367, 370
Нови Травник 251
Ново Обилићево 60
Ново Село (Ново Село Трновачко – Госпић, Ново Село – Оштарије) 81,123, 157, 356
Новска 231
Новчица (ријека) 152, 153
Нојдорф 61

Њ
Његошевац 61
Њемачка (Трећи Рајх) 30, 32, 37, 38, 41, 45-46, 60, 62-63, 97, 103, 212, 222, 229, 251, 256, 299, 307, 321

О
Обљај (шума) 186, 189
Обрадовци 231
Обровац 84, 340, 342, 343
Обудовац 264

Овчара, Овчарска станица (Максимовића стаје) 105, 120, 152–155, 158, 162, 221–222, 226, 249, 263, 269, 289, 291, 293, 334–335, 348, 374
Огулин 25, 34, 40–42, 59, 63, 75, 98, 100, 195–199, 201–202, 214, 261, 290, 305, 354, 369
Огулинска (Франкопанска) кула 40, 195–199, 201–202, 214, 305
Оматовци 231
Омиш 63
Омољац 89
Опличић 293
Опузен 381
Опћани 291
Ораховица (Банија) 289
Ораховица (Славонија) 231
Орешковић бунари 184
Орешковић станови (јама) 171, 182
Ориовац 232
Орлова шума (код Старог Села) 209
Орнице 176, 320, 327, 328
Осијек 34, 45, 56, 63, 97, 117, 168, 231, 234–237, 241, 303–304
Осмаци 264
Острвица 87, 88, 303, 304, 344
Оток (Огулин) 196, 198, 202
Отока (Босанска Крупа) 256, 257, 258
Оточац 34, 63, 73, 84, 90, 91, 92, 107, 148, 182, 183, 184, 333
Отријеш 266
Отрић 73
Охрид 235
Ошањићи 291
Ошпорача јама код Широке Куле 171
Оштра (брдо) 324
Оштрељ 244

П

Павкуша јама 171, 188
Павловац 317, 321
Паг*
Паг (јама на Пагу) 171
Падова 197
Пазариште 71, 78, 115, 169, 180, 181, 182, 185, 189, 324
Пазељ 343
Пакленица (Приморје) 179, 342
Пакрац 25, 63, 98, 117, 222, 223
Пале 247
Палестина 213
Папуче (Медак) 344
Пашка врата 292
Пашки канал 152
Пепелане 230
Ператове драге (јама) 171, 186, 189
Перучица 251
Перушић 34–36, 63, 70–71, 73, 77–78, 82, 84–85, 107, 115, 171, 176, 181, 183, 185–186, 189, 319, 322, 328, 344, 379
Петриња 25, 35, 117, 209, 210, 213, 259, 260, 381
Петрињска улица Загреб (затвор) 59, 149, 205, 206, 219, 221
Петрова гора 209
Петроварадин 241, 366
Пећина 90
Пешта 75
Пивница 231
Писаревина 103
Пистоја 38
Питсбург 30
Пишталина 258
Плива (ријека) 251, 252
Плитвичка језера 84
Плашки 100, 195, 200, 201, 204, 211, 305
Плашћанска долина 204
Плоче (Дубровник) 298
Плоче (Лика) 73
Плоче (јама на Плочама) 155, 170, 171, 178, 189
Пљевља 321
Повљан 127
Подбрђани 229
Подгорје 126, 337
Подлапац 92, 93
Подлапача 115, 323
Подоштра 113, 121
Подравина 117, 222, 223, 225, 227, 229, 231
Подравска Слатина 225
Поличник 148, 170, 307, 308, 311
Пољице 126
Пољице (брдо крај Врнограча) 260
Понор (Понор Коренички) 89
Понори (Оточац) 90
Попово Поље 296
Попрата 291
Поточине 338
Почитељ 88, 325, 327, 337
Почитељска Дулиба 328, 331
Пребиловци 294
Прекопа 45
Прењ 291
Придворачка јама 296
Придворци 296
Призна 292
Пријебој 89
Приједор 63, 244, 355, 381
Приморје, в. Хрватско приморје
Присој 251, 252
Пркос 23
Прњавор 66, 264
Птуј 221
Пула 348

Пурачићи 244, 250, 355
Пчелић 230

Р
Равна драга (горња и доња страна) 312
Равни котари 126, 340
Радуч 86, 304
Разбојиште 182
Рајинци 264
Рајић 42
Ранковац 294
Рашин Понор 356
Рашића гај (шума, стратиште) 265
Ребијача (бара) 332
Речица (Карловац) 42, 205
Ржани До 296, 381
Рибник 171, 320
Ризвануша 336
Ријека 127, 128, 145, 146, 147, 162, 311, 361
Рим 34, 94, 198, 207, 222, 359, 364
Рисова греда 171, 176, 326, 327
Рисова коса 176
Ричица 71
Рогатица 261, 265,
Рогоље 223
Рт Св. Криштофор 127
Руданка (Добој) 253
Рујнице 259
Рума 241
Руњевац јама 171
Русија (Совјетски Савез) 94, 103, 212, 236, 346

С
Сава (ријека) 194, 238, 268, 321
Савски мост (Загреб) 40
Савски мост (Брод на Сави) 254
Савска цеста (затвор у Загребу) 40, 108
Садиловац 23, 58
Самобор 63, 97, 102, 103
Сана (ријека) 258
Саница – Завоље 256
Саница Горња 256
Сански Мост 63, 381
Сао Паоло 30
Сарајево 25, 35, 42, 44, 53, 59, 63, 66, 98, 107, 117, 192, 214, 242-249, 253, 255, 265, 271, 289-290, 293-295, 297-298, 325, 327, 369
Сарач 264
Света Ана (јама код Горњег Косиња) 26, 171, 179, 186, 187, 188, 189, 374
Света столица 195
Света Тројица 341
Сврачково Село 89
Северин 225
Селине 343
Селиште 356
Сењ 63, 84, 126, 166
Сеоци 231
Серен 30
Сиена 31
Синь 42, 340
Сисак 25, 35, 63, 97, 117, 165, 212, 214, 227, 355, 381
Сједињене Америчке Државе (САД) 30, 193
Скакала (Мостар) 267
Славетић 103
Славонија 41, 58, 62, 63, 111, 117, 183, 216, 222
Славонска Пожега 34, 97, 207, 231, 233, 234, 254, 255
Славонске Баре 231
Славонски Брод 25, 34, 42, 63, 231, 232, 233, 235, 237, 239, 241, 245, 247, 248, 249, 250, 254, 255, 265, 268, 297, 298, 357, 381
Славонски Кобаш 232, 233
Славско Поље 207
Слана 21, 26-27, 50-52, 67, 70, 85, 97, 100, 103-105, 107-109, 122, 126-128, 145-147, 149, 151-156, 158-164, 169, 178, 206, 212, 215-218, 223, 225-226, 229, 237, 242, 249-250, 253, 262-263, 265, 271, 289, 291-292, 301, 307-308, 313, 315, 327, 339, 346-349, 353, 359-360, 362-364, 374
Слана (увала) 150, 312
Слатина (Босански Шамац) 264
Слатник 232
Сливница 296, 343
Словачка 49
Словенија 195, 198, 358, 359
Слуњ 34, 58, 63, 207, 259, 344
Смедеревска Паланка 369
Смиљан 71, 73, 75, 80, 88, 184, 304, 316, 344, 356
Смиљанско Поље 316, 343
Смрике 251
Сњежњача (јама код Кузмановаче) 171
Сплит 35, 36, 95, 96, 117, 219
Срб 305
Србија 15, 40, 46, 67, 94, 154, 172, 193, 195, 218, 230, 235, 254, 264, 271, 289, 294, 295, 299, 321, 329, 345, 359, 375
Средња Гора 303
Срем (Сријем) 63, 117, 231, 241
Сремска Митровица 34, 60, 98, 100, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 381
Сремски Карловци 25, 60, 240, 365, 366, 367, 368, 369, 371
Српска Грабса 253
Српска Капела 60
Српске Моравице 25, 60, 195, 199, 201, 369
Српско Поље 60

Српско Селиште 60
Стаза 67
Стара Градишка 43, 101, 205, 247, 248, 381
Стариград 308, 340, 341, 343
Старо Петрово Село 166
Старо Село (Петриња) 213
Старо Село (Топуско) 209
Стријежевица 231
Стојковићи 251
Столац 265, 271, 290, 291, 292, 293, 294, 296
Стројница 251, 252
Стромболи 34
Студенци 182, 323
Ступачиново (Башке Оштарије) 105, 115, 119, 122, 154-158, 162, 170, 177-178, 189, 235, 242, 289, 293, 297, 307-309, 347-348, 353, 364, 374
Ступно 251, 252
Субоцка 223
Суваја (Доњи Лапац) 305
Суваја (Грачац) 381
Суха 374
Сухопоље 230
Сушак 38, 92, 206, 309, 346
Сушац (увала) 127, 128, 149, 162
Сушине 231

Т
Танковац 251
Теклић 312
Тења 97
Теодоровац 231
Терезино Поље 230
Теслић 255
Титоград 37
Тишина 264
Тодорићи 296
Тодоровићи 251
Томиславовац 61
Тонковић 90
Топуско 25, 207, 208, 209
Торино 30
Точиль 312
Травник 35, 111, 122, 221, 243, 251, 255, 316, 325, 356
Трг Н (НН трг) (Загреб, затвор) 357
Требиње 265, 271, 291, 293, 295, 296
Треблинка 377
Трешњевка (Загреб) 40
Трибањ 124, 179, 303, 308, 340, 342
Трнавац (Кореница) 89
Трновац (Госпић) 110, 112-114, 121, 123-124, 156, 210, 318, 320, 323-324, 332-334, 356, 366, 375, 380
Трновац (Глина) 210
Трње (Загреб) 59
Трст 38
Трубар 186
Тузла 98, 219, 244, 250, 261, 264
Туља 296
Турбе 122, 251, 316, 325

Ћ
Ћаска 292

У
Угљенача јама 171, 186, 189
Удбина 42, 66, 73, 83, 84, 88
Ужичка Пожега 321
Узелци 188
Уна (ријека) 257, 258

Ф
Феричанци 97
Фиренца 39
Фојница 117
Фоча 117, 290
Француска 40
Фурнажа 128, 147, 162, 307, 308, 310, 312, 314, 339, 360, 374, 382

Х
Хасан кула (Сарајево, затвор) 243, 297
Хвар 81
Херцеговина 42, 96, 100, 128, 230, 246, 265-268, 269, 271, 289, 291, 293, 295, 297, 299, 349, 355, 381
Храстовица 210
Хрватска, Независна Држава Хрватска, НДХ*
Хрватска (НРХ, СРХ, РХ) 19, 23, 26, 170, 368, 369, 370, 372, 373,375, 384
Хрватска Босанска крајина 65
Хрватска Капела 60
Хрватска Митровица 60
Хрватске Моравице 60
Хрватски Благај 22, 23, 45, 205, 207, 344, 381
Хрватски Карловци 60
Хрватско Загорје (Загорје) 230, 355
Хрватско Поље 60
Хрватско приморје 38, 313, 329, 360, 363, 383
Хрватско Село (Топуско) 208

Ц
Цавтат 297
Цазин 191, 258, 259, 381
Цапраг 97, 234, 255, 270, 289, 291
Цепелиш 210
Цесарица 157, 292
Цетинград 259
Цотинка јама 297д,
Црквина 264

Црна Гора 46, 172, 295, 296, 345, 359
Црни Луг 95
Црни потоци 116
Црно језеро 257

Ч
Чабраји 229
Чавићи 230
Чаглић 223, 231,
Чајниче 244
Чаковец 35
Чапљина 35, 42, 381
Чардак 321
Чачинци 231
Чачић долац 113, 115, 176, 366, 374, 375
Чачић драга 113, 114, 366
Чваљина 296
Челић 263
Челине (брдо) 180, 181
Чеменица 207
Чепин 303
Читлук (Лика) 59, 82, 176, 327, 328, 368
Читлук (Херцеговина) 267
Чошић јама код Коњског брда 171

Ш
Шаламунић 90
Шаранова јама 26, 113, 115, 122, 153, 156, 171-172, 175-176, 179, 189, 210, 214-215, 267, 304-305, 316, 349, 365-366, 368, 370-372, 374-375, 381, 384
Швица 90, 91, 157
Шевић јама 171, 180, 181, 184, 189
Шедрван шума 334
Шентјур 43
Шибеник 95, 165, 322, 353, 355
Шибуљина 123, 124, 125, 126, 176, 180, 303, 339, 340, 341, 342, 343
Шид 237, 238, 240, 242, 261, 262, 299
Шимишина главица 177, 336
Шипово 251, 252,
Широка главица 313
Широка Кула 80, 171, 185, 304, 316, 322,
Широки Бријег 42, 266
Шкорин вршак 76
Штикада 359
Шушањ 186
Шушњар 306
Шћепанов До 296

Тумач скраћеница

АБиХ	– Архив Босне и Херцеговине
АВИИ – ВИИ	– Архив војноисторијског института (Војноисторијски инст.)
АИХРПХ	– Архив института за хисторију радничког покрета Хрватске
АЈБ	– Архив Југославије Београд
АС	– Архив Србије
АХ	– Архив Хрватске
ГРАВСИГУР	– Главно равнательство за јавни ред и сигурност
ГУЗ	– Главни уруџбени записник
ГУС	– Главни усташки стан
ЖАП	– Живио Анте Павелић
ЗКРЗ	– Земаљска комисија за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача (Земаљска комисија за ратне злочине)
НДХ	– Независна Држава Хрватска
РАВСИГУР	– Равнательство за јавни ред и сигурност
РСУПСРХ	– Републички секретаријат унутрашњих послова Социјалистичке Републике Хрватске
РУЖА	– Револуционарна усташка женска акција
РУР	– Равнательство усташког редарства
СКОЈ	– Савез комунистичке омладине Југославије
СРХ	– Социјалистичка Република Хрватска
СС (СС)	– Schutz Staffel – заштитне снаге
УНС	– Усташка надзорна служба
ХАК	– Хисторијски архив Карловац
ХАЗ	– Хисторијски архив Задар
ХАР	– Хисторијски архив Ријека
ХОП	– Хрватски ослободилачки покрет
ХСЗ	– Хрватска сељачка заштита
ХСС	– Хрватска сељачка странка
ХУРА	– Хрватска усташка револуционарна акција

Извори и литература

Архивска грађа

Архив Босанске Крајине, Бањалука: Збирка докумената Комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача и Збирка мемоарске грађе.

Архив Босне и Херцеговине, Сарајево: Комисија БиХ за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача. Грађе среских и општинских комисија с подручја НДХ.

Архив Војводине, Нови Сад: Фонд Покрајинске комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача за подручје НДХ.

Архив Војноисторијског института, Београд: Документи комисија за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача за подручје НДХ; Збирка записника Комесаријата за избјеглице и пресељенике у Србију 1941–1944. година; Збирка мемоарске грађе.

Архив Института за хисторију радничког покрета Хрватске, Загреб: Злочини окупатора и њихових помагача у Хрватској против Јевреја (ЗКРЗ), микрофилм; ЦК КПХ; Повјеренства ЦК КПХ; Обласни, окружни и котарски комитети КПХ, Збирка штампе, Збирка летака и фонд мемоарске грађе.

Архив Југославије, Београд: Збирка докумената Земаљске комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача за подручје НДХ; Збирка записника Комесаријата за избјеглице и пресељенике у Србији 1941–1945. година; Збирка мемоарске грађе.

Архив Херцеговине, Мостар: Документи великих жупа и Збирка грађе о злочинима 1941.

Архив Хрватске, Загреб: Земаљска комисија за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача; грађа окружних, котарских и опћинских комисија; Попис жртава ЗКРЗ из 1946; збирка штампе и летака Независне Државе

Хрватске; Фонд Министарства унутарњих послова НДХ Велике жупе: Барања, Билогора, Бребир и Сидрага, Дубрава, Гора, Хум, Крбава и Псат, Лашва и Глаж, Лика и Гацка, Ливац и Заполье, Модруш, Плива и Рама, Прокупље, Врхбосна, Посавје, Сана и Лука, Усора и Соли и Вука.

Архив Србије, Београд: Записници Комесаријата за зибјеглице и пресељенике у Србију 1941-1944. година.

Архив Српске Православне цркве, Београд

Грађа о ратним злочинима и дјеломични пописи убијених у логору „Јадовно“ 1941. општинских одбора СУБНОР-а: Карловац, Огулин, Војнић, Вргинмост, Глина, Двор на Уни, Петриња, Сисак, Крижевци, Копривница, Кутина, Новска, Пакрац, Дарувар, Грубишно Поље, Вировитица, Подравска Слатина, Славонска Пожега, Нова Градишка, Ораховица, Нашица, Славонски Брод, Ђаково, Доњи Михољац, Винковци, Осијек, Бели Манастир, Вуковар, Шид, Слуњ, Врбовско, Госпић, Оточац, Грачац, Доњи Лапац, Титова Кореница, Бихаћ, Велика Кладуша, Босанска Крупа, Босански Петровац, Сански Мост, Приједор, Босански Нови, Цазин, Костајница, Босанска Дубица, Босанска Градишка, Стара Градишка, Босански Брод, Босански Шамац, Дервента, Модрича, Добој, Бањалука, Кључ, Мркоњић Град, Јајце, Травник, Бугојно, Горњи Вакуф, Јабланица, Мостар, Дувно, Ливно, Љубушки, Столац, Невесиње, Коњиц, Гацко, Фоча, Горажде, Рогатица, Сарајево, Фојница, Високо, Зеница, Доњи Вакуф, Власеница, Зворник, Тузла, Бијељина, Брчко, Маглај, Теслић, Котор Варош, Чапљина, Љубиње, Бјеловар, Ђурђевац, Чазма, Ораховица, Валпово, Жупања, Паг, Ријека, Макарска, Обровац, Цазин, Прњавор, Скендер Вакуф, Шабац, Сребреница, Витез, Требиње, Вогошћа, Апатин, Бачка Топола, Бачки Петровац, Беочин, Панчево, Рума, Сента, Сомбор, Србобран, Сремска Митровица, Бајмок.

Државни архив Рим: Дипломатско историјски архив Министарства иностраних послова – Фонд политички односи – Југославија 1931-1945; Дневник команданта италијанске пјешадијске дивизије „Сасари“ Фуриа Монтичелија (Furio Monticelli), дио о усташким злочинима над српским народом 1941. године у Независној Држави Хрватској; бројни записници италијанских команданата у Хрватској 1941. године.

Историјски архив Бјеловар: Збирка докумената комисија о ратним злочинима окупатора и њихових помагача; Збирка мемоарске грађе.

Историјски архив Дубровник: Збирка докумената о ратним злочинцима 1941.

Историјски архив Задар: Збирка ратна штета 1941-1945. и фонд Окружног суда Задар.

Хисторијски архив Карловац: Окружни, котарски и општински комитети КПХ; фонд мемоарске грађе; фондови великих жупа НДХ; збирка штампе летака и брошура.

Хисторијски архив Ријека: Збирка докумената о усташким злочинима у логору Слана на отоку Пагу.

Хисторијски архив Славонски Брод: Документи великих жупа и Збирка грађе о злочинима 1941.

Литература

Априлски рат 1941, Војноисторијски институт, Зборник докумената, Београд, 1987.

Баић, Душан, *Котар Вргинмост у НОБ 1941-1945*, Вргинмост-Београд, 1980.

Бален, Шиме, *Павелић*, Библиотека Друштва новинара Хрватске, Загреб, 1952.

Бањица, Историјски архив и Култура, Београд, 1987.

Бацовић, Сафет, *Присилно прекрштавање као геноцидни облик усташког решавања „српског питања" у Босни и Херцеговини*, Историјски зборник, Бањалука, 1987.

Бзик, Мијо, *Усташка побједа*, Главни усташки стан, Загреб, 1942.

Бекић, Милан, Иво Бутковић, Славко Голдштајн: *Округ Карловац 1941. године*, Институт за хисторију радничког покрета, Загреб, 1965.

Бенигар, Алекса, *Алојзије Степинац, хрвтаски кардинал*, Рим, 1974.

Блажевић, Јаков, *Препознавања, свједочанства револуционара* – књига 1. Загреб, 1980.

Блажевић, Јаков, *Супротстављање... и људи, За нову Југославију по свијету, Свједочанства* – књига 2. Загреб, 1980.

Бобан Љубо, *Хрватска у архивама избјегличке владе 1941-1943. (Извјештаји информатора о приликама у Хрватској)*, Загреб, 1985.

Богдан Иво, *Др Анте Павелић рјешио је хрватско питање*, Загреб 1942.

Босанско-крупска општина у рату и револуцији, Крупа 1969.

Буквић, Милан, *Оточац и Брињe у НОБ-у 1941-1945*, Оточац, 1971.

Булајић, Милан, *Усташки злочини геноцида*, књига 1, Београд, 1988.

Булат, Раде, *Свједочанства из Петрове горе*, Загреб, 1980.

Булатовић, Радомир, *Концентрациони логор Јасеновац с посебним осврtом на Доњу Градину*, Сарајево, 1980.

Буђ, С., *Темељне мисли науке Др Анте Старчевића*, Загреб, 1936.

Војна енциклопедија 1-11, Београд, 1958-1969.

Вукмановић, Милан, *Бихаћ у новијој историји 1918-1945*, Институт за историју, Бањалука, 1987.

Глина – глински крај кроз стољећа, Скупштина општине, Глина, 1988.

Грос, Мирјана, *Повијест правашке идеологије*, Загреб, 1974.

Даниловић, Угљеша, *Устанак у Херцеговини јун 1941 – јун 1942.*, у: Херцеговина у НОБ, Београд, 1961.

Данић Дамјановић, Данило, *Устанак народа Хрватске 1941.* у: Србу и околини, Загреб, 1975.

Двор на Уни, Зборник научних и публицистичких радова, књига I, Двор на Уни, 1991.

Дедијер, Владимир, *Ватикан и Јасеновац, Документи*, „Рад“, Беогард, 1987.

Документи о протународном раду и злочинима једног дијела католичког клера, Загреб, 1946.

Дошен, М, *Анте Старчевић, поводом 47. годишњице смрти*, Загреб, 1943.

Дубровник у Народноослободилачкој борби и социјалистичкој револуцији 1941-1945. Сплит, 1985.

Духачек, Антун, *Четрдесет прва у новоградишком крају*, Нова Градишка, 1984.

Ђурић, Ђ. Вељко, *Усташе и православље*, Београд, 1989.

Ђурић, Љубан, *Банијски партизански одреди 1941-1945.*, Београд, 1988.

Енциклопедија Лексикографског завода, Југославенски лексикографски завод, Загреб.

Енциклопдеија Југославије, Лексикографски завод ФНРЈ, Загреб.

Жалић, Зухдија, *Масовни покољи у Кладуши (јул-август 1941)*, у: 1941-1942.

Жене Хрватске у Народноослободилачкој борби, Главни одбор Савеза женских друштава Хрватске, Загреб, 1955.

Затезало, Ђуро, *Документи друге конференције КПХ за округ Карловац 1942*, Зборник 4, Хисторијски архив, Карловац, 1972.

Затезало, Ђуро, *Народна власт на Кордуну, Банији и Лици*, Хисторијски архив, Карловац, 1978.

Затезало, Ђуро, *Трећа конференција КПХ за округ Карловац 1943*, Хисторијски архив, Карловац, 1979.

Затезало, Ђуро, Томислав Мајетић, Иво Маринковић: *Монографија о револуционару*, Хисторијски архив, Карловац, 1975.

Зинаић, Петар, *Геноцид на Кордуну и околици, 1941-1945*. Музеј жртава геноцида, Београд, 1966.

Злочини окупатора и њихових помагача у Војводини, Злочини окупатора 1941-1944. у Срему, књига 2, Срем, свезак I, Покрајинска комисија, Нови Сад, 1946.

Злочини фашистичких окупатора и његових помагача против Јевреја у Југославији, Савез јеврејских општина ФНРЈ, Београд 1952. Друго издање са предговором и прегледом по поглављима на енглеском језику, Београд, 1957.

Злочини у логору Јасеновац, Земаљска комисија за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача Хрватске, Загреб, 1946.

Ивановић, Лазар и Вукмановић, Младен: *Дани смрти на Сајмишту*, Нови Сад, 1969.

Јареб, Јере, *Пола стољећа хрватске политике*, Књижница Хрватске ревије, Буенос Ајрес, 1960.

Јајачко подручје у ослободилачком рату и револуцији 1941-1945, Зборник сјећања, књига I, СО Д. Вакуф, Јајце и Шипово 1981, књига II, 1983. и књига III, 1987.

(Јевтић), Атанасије: *Од Косова до Јадовна, Путни записи*, Београд, 1989.

Казимировић, Васа, *НДХ у светлу немачких докумената и дневника Глеза фон Хорстенау 1941-1941,* Београд, 1987.

Карасијевић, Драго, *Бањалучки затвор Црна кућа*, у: Отпор у жицама – сјећања заточеника, књига I, Београд, 1969.

Ковачевић, Коста, *Усташки геноцид над Србима у Гламочу и околним селима*, у: Гламоч у народноослободилачком рату и револуцији 1941-1945, Сјећања, књига I, Гламоч, 1985.

Комарица, Звонимир, *Керестинец*, у: Отпор у жицама – сјећања заточеника, књига I, н. д.

Комарица, Звонимир: *Керестинац*, „Вјесник", Загреб, 26. августа до 8. септембра 1961.

Јелић-Бутић, Фикрета, *Усташе и НДХ 1941-1945*, Либер, Загреб, 1977.

Јелић, Иван: *Хрватска у рату и револуцији 1941-1945*, Школска књига, Загреб, 1978.

Карловац 1579-1979, Хисторијски архив, Карловац, 1979.

Кораћ, Душан, *Кордун и Банија у народноослобилачкој борби и социјалистичкој револуцији*, Школска књига, Загреб, 1986.

Кораћ, Душан, *Пркос у пламену*, Загреб, 1989.

Корда, Јосип и Пушкар, Славко, *Винковачки крај у рату*, Винковци, 1976.

Котар Војнић у народноослободилачком рату и социјалистичкој револуцији, Хисторијски архив, Карловац, 1989.

Котар Госпић и котар Перушић у народноослободилачком рату 1941-1945, Хисторијски архив, Карловац, 1989.

Котар Грачац у народноослободилачком рату 1941-1945, Хисторијски архив, Карловац, 1984.

Котар Доњи Лапац у НОР-у 1941-1945, Хисторијски архив, Карловац, 1985.

Котар Кореница и котар Удбина у НОР-у и социјалистичкој изградњи, Хисторијски архив, Карловац, 1979.

Котар Оточац и Брињe у НОР-у, Хисторијски архив, Карловац, рукопис.

Котар Слуњ и котар Вељун у НОР-у и социјалистичкој изградњи, Хисторијски архив, Карловац, 1988.

Кочовић, Богољуб, *Жртве Другог свјетског рата у Југославији*, Библиотека Наше дело, Printed by Biddles of Guilford for Veritas Foundation Press, London, 1985.

Кризман, Богдан, *Анте Павелић и усташе*, Загреб, 1978.

Кризман, Богдан, *НДХ између Хитлера и Муслонија*, Загреб, 1986.

Кризман, Богдан, *Усташе и Трећи Рајх*, I-II, Загреб, 1983.

Кујунџић, Неделько, *Имотска крајина у НОР-у 1941-1945*, Имотски, 1981.

Ластависа, Дане, *Геноцид над српским народом среза Перушић (Лика) 1941-1945. и 1991-?*, Београд, 2002.

Лексикон НОР-а, Народноослободилачки рат и револуција у Југославији 1941-1945, Народна књига, Београд 1980.

Ленгел-Кризман, Нарциса, *Прилог проучавању терора у тзв. НДХ, Судбина Рома 1941-1945, ЧСП* 18 (1), 1986, ИХРПХ, Загреб, 1986, 29-42.

Ленгел-Кризман, Нарциса: *Прилог проучавању терора у тзв. НДХ, Женски сабирни логори 1941-1942,* Повијесни прилози 4 (1)/1985, ИХРПХ, Загреб, 1985.

Лисац, Андрија Љубомир, *Депортација Срба из Хрватске 1941*, „Хисторијски зборник", година IX, број 1-4, Загреб, 1956.

Лорковић, Младен, *Хрватска у борби против бољшевизма*, Накладна књижара Велебит, Загреб, 1944.

Лорковић, Младен, *Народ и земља Хрвата*, Матица Хрватска, Загреб, 1939.

Лукас, Ф., *Хрватски народ и хрватска државна мисао*, Загреб 1944.

Луц (Lutz), Алојзије, *У Јасеновцу*, „Хрватски војник", број 5, Загреб, 1945.

Људске и материјалне жртве Југославије у ратном напору 1941-1945., Репарациона комисија при Влади ФНРЈ, Београд, 1946.

Милетић, Антун, *Концентрациони логор Јасеновац 1941-1945*, књига I-II, Народна књига, Београд и Спомен подручје Јасеновац, 1986. и књига III, 1987.

Милиша, Ђорђе, *Јасеновац*, Загреб, 1945.

Милковић, Анте, *Ножем и мађем*, „Вјесник“, Загреб, 20-23. маја 1945.

Модрича са околином у прошлости, Модрича, 1986.

Мркаљ, Миле, *Сјеничак кроника кордунашког села*, Хисторијски архив, Карловац, 1980.

Мургић, Б., *Хрватски национализам Анте Старчевића*, у: Анте Старчевић, поводом 40. годишњице смрти, Загреб, 1936.

Насуп, Рамиз, *Очевидац злочина у Подмилачју*, у: Јајачко подручје у ослободилачком рату и револуцији 1941-1945, I, Д. Вакуф, Јајце, Шипово 1981.

Неугасла сјећања, Јасеновац, 1978.

Независна држава Хрватска, Закони, законске одредбе, наредбе итд., проглашења од 11. априла до 26. маја 1941, књига 1, свезак 1 до 10, Наклада књижаре Ст. Кугли, Загреб с. а. Исто: књига 2, свезак 11-70. Исто: књига 8, свезак 71-80. Исто: књига 9, свезак 81-90 и књиге 10, свезак 92.

Николић, Никола, *Јасеновачки логор*, Накладни завод Хрватске, Загреб, 1948.

Новак, Виктор, *Magnum crimen*, Накладни завод Хрватске, Загреб, 1948.

Од устанка до побједе. Зборник сјећања из НОР-а у добојском крају, књига 3, 1986.

Општина Горње Дубраве – радови из даље прошлости и народноослободилачке борбе, Хисторијски архив, Карловац, 1987.

Општина Дуга Реса, Хисторијски архив, Карловац, 1986.

Општине Котор Варош и Скендер Вакуф у НОБ-у, Универзитет „Ђуро Пуцар Стари“, Котор Варош, 1985.

Ослобођење Хрватске 1945, Група аутора, Институт за хисторију радничког покрета Хрватске, Загреб, 1986.

Оток Паг у НОР-у, Центар за хисторију радничког покрета, Ријека, 1988.

Осма кордунашка ударна дивизија, Хисторијски архив, Карловац, 1977.

Острожински правилник – 14. XII 1941, Хисторијски архив, Карловац, 1990.

Партизанска Дрежница, Хисторијски архив, Карловац, 1982.

Першен, Мирко, *Лепоглава*, Епоха, Загреб, 1963.

Першен, Мирко, *Усташки логори*, Стварност, Загреб, 1966.

Петешић, Ћирил, *Католичко свећенство у НОБ-у 1941-1945*, Загреб, 1982.

Пинто Самуел, *Злочини окупатора и његових помагача извршени над Јеврејима у Босни и Херцеговини*, Сарајево, 1952.

Плашћанска долина и околица у НОР-у, Хисторијски архив, Карловац, 1982.

Пленча, Душан, *Книнска ратна времена*, Глобус, Загреб, 1986.

Прва година народноослободилачког рата на подручју Карловца, Кордуна, Глине, Лике, Горског котара, Покупља и Жумберка, Зборник 3, Хисторијски архив, Карловац, 1971.

Први пролетерски батаљон Хрватске, Хисторијски архив, Карловац, 1983.

Романо, Јаша, *Јевреји у Југославији 1941-1945*, Јеврејска општина, Београд, 1980.

Рубчић, Ружа, *Женски логор Стара Градишка*, „Вјесник", 23-25. маја 1945.

Самарџија, Душан, *Босанскодубичко подручје у НОР-у*, Босанска Дубица, 1984.

Сарајево у револуцији, Историјски архив, Сарајево, 1981.

Свједочанства о злочинима окупатора и квислиншких власти над становништвом општине Бјеловар 1941-1945, Хисторијски архив, Бјеловар, 1970.

Симић, Сима, *Ватикан против Југославије*, Графички завод, Титоград, 1958.

Симић, Сима, *Прекрштавање Срба за време II светског рата*, Титоград, 1958.

Скоко, Саво, *Устаничке борбе и злочини усташа у гатачком крају*, Херцеговина у НОБ, н. д.

Славонски Брод у НОБ-у и социјалистичкој револуцији 1941-1945, Славоснки Брод, 1982.

Слијепчевић, Ђоко, *Југославија уочи и за време II светског рата*, Минхен, 1984.

Соболевски Михаел, Магдић Славо, *Огулин у радничком покрету и НОБ*, Карловац, 1971.

Споменица Мостар 1941-1945, Скупштина општине, Мостар, 1987.

Срез Кључ у НОБ-у 1941-1945, Кључ, 1983.

Старчевић, Анте, *Име Серб*, Загреб, 1868.

Старчевић, Миле, *Др Анте Старчевић и Срби*, Загреб, 1936.

Станојевић, Бранимир, *Алојзије Степинац злочинац или светац*, Београд, 1986.

Стојић, Десанка, *Прва женска партизанска чета*, Хисторијски архив, Карловац, 1987.

Тајни документи о односима Ватикана и усташке „НДХ“, Загреб, 1952.

Терзић, Велимир, *Југославија у априлском рату 1941*, Графички завод, Титоград, 1963.

Терзић, Велимир, *Слом Краљевине Југославије 1941*, I, II, Београд, Титоград, Љубљана, 1982.

Ткалец, Звонко, *Стара Градишка*, „Вјесник“, Загреб, 17-19. маја 1945.

Туђман, Фрањо, *Беспућа повијесне збиљности*, Накладни завод Матице Хрватске, Загреб, 1989.

Царин, Владимир, *Смрт је ходала четвороношке*, Издавачко књижарско подузеће „Младост“, Загреб, 1961.

Цвитковић, Иван, *Ко је био Алојзије Степинац*, Сарајево, 1986.

Цолић, Младен, *Ослободилачка борба народа Југославије*, Заједница института за изучавање новије историје народа Југославије, Београд, 1977.

Цолић, Младен, *Такозвана НДХ 1941*, Delta press, Београд, 1973.

Чолаковић, Драго, *Логори људског уништења*, Издавачко подузеће „Просвета“, Београд, 1952.

Чулиновић, Фердо: *Слом старе Југославије*, Школска књига, Загреб, 1958.

Штампа

„Добри пастир“, вјесник загребачких жупа (1941)

„За дом“, Гласник за политичка, господарска и културна питања (1941)

„Католички лист“ (1941-1942)

„Католички тједник“ (1941)

„Независна држава Хрватска“ (1941)

„Нова Хрватска“ (1941)

„Ново доба“, Бањалука (1943)

„Сарајевски нови лист“ (1941-1945)

„Сигнал“ (1941)

„Хрватска груда“ (1941)

„Хрватска крајина“ (1941)

„Хрватска ријеч“ (1944)

„Хрватски дневник“ (1941)

„Хрватски круговал“ (1941)

„Хрватски народ“ (1941-1945)

„Хрватски радио лист“ (1941)

„Хрватски тједник“ (1941)

ИЗВОД ИЗ РЕЦЕНЗИЈА

Ово је једно потресно свједочанство ужасавајућих злочина и то у другом по реду од око 28 концентрационих логора у НДХ. Рукопис је јединствено знанствено свједочанство о овом логору, добивено непосредним истраживањем.

Ријеч је о квалификираном, професионалном истраживачу, свједоку једног времена, који се најсуставније бави посљедицама примјене расних закона квислиншке НДХ. О томе је сабрао највећу документарну грађу и највећим дијелом интерпретирао као незаобилазни фонд за будуће истраживаче ове проблематике.

Аутор је свјестан чињенице да сваку науку одређује предмет и примјењене методе. Холистичким приступом, дакле повијесним методама, аутор најприје обрађује контекст настанка НДХ након капитулације Југославије у II свјетском рату. При томе не губи из вида идеологију злочина, расне законе, актере злочина, улогу и ангажман католичке цркве, понашање окупационих снага и прве појаве концентрационих логора.

Већином се до сада мислило да је концентрациони логор Јадовно јединствени топоним мучилишта. Међутим, аутор с правом, на основу истраживања, први пут у нас, ово стратиште истражује као „Комплекс усташких логора Јадовно с губилиштима".

Аутор као истраживач, проблему приступа уџбенички, посебно рачунајући на рецидивност непораженост идеологије неофашизма на овим просторима. Поред анализе архивске грађе по архивима Југославије, документима злочина НДХ, аутор темељи истраживање на исповједима жртава, свједоцима, сусједима, зналцима, списима судских процеса злочинцима, те исповједима оних ријетких који су успјели побјећи као жртве; заклани или масакрирани. То су најпотреснија свједочанства. У опису тих анализа редају се тисуће имена и бројни примјери конкретних бруталитета такве нарави да човјека доводе до стања да посумња „да је људско биће највећа погрешка природе".

Хапшења, привођења, ешалонирање, транспортирање и друге манипулације са жртвама садрже све облике перверзија и понижења којима се људски ум може довинути, као што су вербални терор, уцјена, пријетње, шиканирање, физички терор са садистичким ужитком над појединцом и масом, пред рођеном дјецом, пред очајним родитељима, пред угледницима, пред вјерским старјешинама, пред својим вођама да се докажу. Ту слиједе инферналне тортуре, морење жеђу и глађу, батинање, силовање, масакрирање, клање, черечење, вје-

шање, потапање, стрељање итд. Иза тога слиједи тријумфално славље уз опијање и слављење „узашашћа државе", расе, нације, вјере, идеологије, усташтва „најстаријег народа".

Све је описано изворно, пластично и увјерљиво као примјер „нашег примјењеног расизма". Овај би примјер студије случаја Јадовно објављивањем морао постати уџбенички примјер истине о нама. Хрватска се послије овог свједочанства и многих ранијих мора коначно суочити с усташтвом као терористичким клерофашистичким покретом, којему је кама „свјетло оружје".

Далеко би нас одвело кад би износили опис улоге злочинаца. Они су с мјером приказани овдје као основа за конкретне злочине Јадовна. Само ћу навести један парадигматични цитат из гласила усташа: „Вјесник хрватских револуционара", фебруар 1932. године: „У борби за свете циљеве сва су средства допуштена па и она најстрашнија... НОЖ, РЕВОЛВЕР, СТРОЈЕВНА ПУШКА И ПАКЛЕНИ СТРОЈ, то су звона која ће навијестити освит зоре и УСКРСНУЋЕ НЕЗАВИСНЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ". Аутор наводи бројне изворе проткане овом парадигмом из логора Јанка Пуста, Липара и бројне појединце, црквене прелате. Због тога изабирем други парадигматични цитат др Алојза Степинца, којег уписује у свој Дневник пригодом приступања Југославије Тројном пакту: „Све у свему Хрвати и Срби два су свијета... која се никада неће приближити осим чудом Божјим. Схизма тј. православље је највеће проклетство скоро веће него протестантизам. Ту нема морала, нема начела, нема истине, нема правде, нема поштења". Након овакве блесфемије једног прелата нема чуђења за све злочине које су њему субординирани свећеници чинили према Србима, Јеврејима и Ромима.

Описујући преузимање госпићке казнионице са стране усташа и то под старим именом „Gericht" и претварањем исте у транзитни концентрациони логор, имамо праслику регрутирања олоша и иновације тортуре, „тријумф" бруталитета режима с нагласком локалног примитивизма који траје до данас у симбиози свјетовне и црквене власти, претварајући је у „Госпићки случај". Опис тортуре саблажњиво илустрира – кад усташа набијено дијете на бајонети додаје мајци Јеврејки. Друге детаље остављам читатељима. Све је то ужас до ужаса, бијес до бијеса, тортура до тортуре и технологија смрти везаних клањем, маљевима идругим монструозним иживљавањима над невиним жртвама. Све је то везано уз конкретне људе, локалитете, датуме, чине и процесе страве и ужаса. Тај кошмар каоса инфернални злочина, иако није наша судбина, он траје и догађа се некажњено.

У тексту одговорног аутора дефилирају галерије монструозних злочинаца свих профила нашег менталитета, свих номенклатура занимања: од свећеника, судија, лијечника, месара, цестара, до неуких сељака, скитница итд. Све су то одједном професионални разбојници. С друге стране дефилирају невине жртве, истински мартири, немоћни и незаштићени од апарата власти и монструозног безакоња.

Истовремено имамо фасцинантне примјере солидаризирања са жртвама до жртвовања властитог живота. Затим имамо примјере бијега прекланих и

масакрираних са стратишта који касније изворно свједоче о режиму злочина. Аутор доноси исказе злочинаца према судским досијеима који су доказ усвајања унакажености личности, опис „калења" у злочину.

Текст је писан изворно, читко, логичним редослиједом, знанствено одговорно и методолошки примјерено овом типу истраживања. Ту је и прво опсежније спелеолошко трагање за жртвама. Истовремено кроз текст се провлачи наш перманентни апсурд, занемаривања жртве до њезине негације. Због тога ове суморне повијесне чињенице 60 година на нашу срамоту чекају своју објаву да би се управо зато недавно поновиле. И то не само у примјеру „случај Госпић", него дијељем Лијепе наше „ратом спаљене земље" разорено је 1500 топонима са свим садржајима и обездомљеним њиховим становницима. Све је то чињено некад и сада у име државе, вјере, идеологије, нације и монструозне политике. Довели смо до апсурда па ни уз помоћ међународне заједнице нећемо да гледамо истини у очи, ма каква она била.

Аутор скида учено безумне стигме геноцидности хрватског народа јер те тврдње нису примјерене ниједном народу па ни хрватском, јер су антибиолошке природи народа (и жртва и злочинац вазда су конкретни), што је хрватски народ својим антифашизмом и доказао и континуитетом Завноховске државности. Будући да је ово студија случаја с изворном повијесном грађом, исказана аутентичним свједочанством, гдје „повијесна грађа сама говори", што служи на част аутору. Желим вјеровати да ће то издање бити на част и аутору и издавачу.

Ваљда смо спремни на спознају да се повијесне чињенице не дају прекројити и да нам у овом случају ма колико горке, чињенице морају бити путоказ и опомена да нам се никад не понове.

Проф. др Светозар Ливада

* * *

Овај је рад плод дугог истраживања, завршеног 1991. године и представља потресно свједочанство о злочинима усташког режима, који су започели такорећи првих дана сателитске творевине „НДХ". Као што слиједи из текста рукописа, они су се убрзо од појединачних случјева претворили у систематску, организирану, широку акцију на великом територију, у бестијални геноцид којему су жртве биле Срби и Јевреји. Акцијом је обухваћена не само Хрватска, већ и други предјели који су ушли у састав „НДХ", источни дио Сријема, и још више Босна и Херцеговина. Но, годинама је у јавности систем „Јадовно" био засјењен другим, већим и дуготрајним суставом „Јасеновац".

Дјело др Затезала заснива се на богатој документацији, претежно на архивској грађи. Притом се велик дио података комплетира, потврђује из више разних извора, што уклања сумњу у њихову вјеродостојност. Дакако, за све наводе, закључке и судове аутор није могао постићи ту комплементарност, односно пуну сигурност, из разлога које и сам спомиње. Наиме, велик дио доку-

ментације је од актера уништен, дио се загубио, нестао, а неке чињенице су само сумарно регистриране од стране усташких органа. Но аутор је ипак дошао, уз остало, до великог броја имена жртава, али и извршитеља злочина, уз навођење времена и мјеста почињеног терора. То ауторову раду осигурава висок ступањ увјерљивости, објективности која, дакако, не може бити апсолутна, али је довољна потврда да је писац професионални повјесничар а не публицист-аматер. О томе свједочи и тиме што се чува аподиктичких процјена, па и у погледу укупног броја жртава „Јадовна" и његове филијале на Пагу. У низу прилика он спомиње, поименично или у бројкама, уз споменуте главне жртве и Хрвате, чиме је избјегнута једностраност захвата и приказа. Дакако, они су страдали не због систематског геноцида, већ ради политичких опредјељења. Наравно, највећи дио Срба и Јевреја, жртава „Јадовна", није хватан, малтретиран, мучен и највећим дијелом убијен због политичких мотива, јер се нису активно ни бавили никаквом политиком. Мотиви материјалне зависти и жеља за пљачком су пак довољно истакнути. Споменимо и то да аутор пише у више прилика о одобравању бруталног поступања с усташким жртвама од стране локалног хрватског становништва, али не пропушта навести примјере изражавања су осјећања, увиђавности, понекад и помоћи осуђенима на оно што се сматрало вјеројатном, а заправо је било стварна и страшна смрт. Усто наводи и примјере помоћи Јевреја половљеним и кињеним Србима прије њихових ликвидација, тј. потпоре жртава жртвама.

Многобројним примјерима аутор показује кривњу или сукривњу у усташким злочинима припадника католичког клера који то све до данас прешућује, уз пренаглашавање разних својих релативно хуманих поступака. Ако ове не треба прешућивати, недопустиво је дальње замагљивање посве опречних поступака, већ и зато што их је било знатно више, о чему постоје довољни докази. Они се, уз остало, могу наћи и у врло обимној едицији докумената о политици Ватикана у II свјетском рату, иако се ради о службеној публикацији Курије.

На више мјеста у тексту аутор дотиче улогу Италијана, односно италијанске војске, што је оправдано, али су притом очите неподударности. Наиме, он неколико пута истиче њихову тобожњу, привидну, у ставри лажну заштиту Срба као свој општи битни суд о њихову поступању у вези с усташким тереором. Но, с друге стране, наводи примјере кад су њихове интервенције имале заиста, у већој или мањој мјери, заштитничку улогу. Заправо, требало би нагласити комплексност тог италијанског понашања. Било је и привида, обмањивања, а и тактизирања због, за италијанске окупационе власти неочекиваних и опасних збивања (српски устанак на Тромеђи), али је било и заиста хуманих поступака. Аутор спомиње и неке сличне њемачке поступке, али при томе не тврди, такође оправдано, да се радило о привиду или обмани.

Дјело др Ђуре Затезала неоспорно заслужује објављивање, тим прије што он оправдано наглашава дуготрајно прешућивање, замагљивање па и намјерни немар у вези с усташким злочинима над српским становништвом, чему се још увијек не види скори крај

Проф. др Рене Ловренчић

Може се без претјеривања изрећи став и оцјена, да су – не само у нашој публицистици знанственога карактера – доиста ријетка таква хисторијска свједочанства попут овога од стране и из пера хисторичара др Ђуре Затезала!

То је, наиме, више од пуког хисторијског документа, иако је он овдје сачињен по свим знанственим критеријима у обради једнога хисторијски релевантног материјала, јер се овдје уза све остало тај „материјал" сам људски живот у својој комплексности и битном смислу, тј. како би филозоф Хегел рекао: „Људски живот као највишу вриједност", или кад наглашава „бесконачну вриједност субјективитета", дакле, човјека самог!

Међутим, оно „специфично", што у ауторову тексту добива дигнитет – истинског свједочанства, састоји се – nolens-volens – у готово „анатомској вивисекцији" злочина (а овдје би требало писати управо: Злочина!), што се догађао (и нажалост догађа се стално изнова) на овом нашем тлу у II свјетском рату 1941-1945. у тзв. Усташко-нацистичкој творевини НДХ, која некима у данашњој Хрватској још увијек „лебди пред очима" као прави узор и идеал (живота и државности).

Пратећи „слој по слој" изношења свега онога што се ту догађало у свим могућим страховитим „нијансама", управо на свим подручјима живота, ти злочини – као што се каже – „заустављају човјеков дах" пред том незамисливом свирепошћу, за које је способно једно „људско биће", тако да читаоцу навиру сузе на очи! Чини се као да у том тренутку живимо и јесмо нека бића с исто тако „неког другог не-свијета", те човјек једва да повјерује, да се све то уопће могло догађати, и то баш овдје „у нашој кући" или непосредно „пред њезиним вратима", што подсјећа на право „сомнамбулистичко бунцање"!

Аутор је годинама сакупљао сав могући „живи" и „мртви" материјал за ово свједочанство, с таквом упорношћу и знанственом акрибијом да вјеродостојност овог текста по објављивању нитко неће моћи „побити" било каквим тзв. „аргументима", чак и уз покушај намјерног и свјесног фалсифицирања! У томе је снага и вриједност, као и велико актуално значење тог мукотрпног и утрајног истраживачког рада Ђуре Затезала"

Ваља овде нагласити:

Чак ни најдубља моћ људске маште није „равноправна" и застаје пред свим овдје описаним збивањима, страхотама и правом хорору (што се ни филмски не би дао приказати), и то зато што је машта стваралачка и свагда као таква кроз читаву људску хисторију (умјетнички) производи нешто истински људски ново вриједно, смислено, духовно, охрабрујуће и прогресивно. Ове су пак страхоте толико анти-људске и анти-духовне, да се не могу „сврстати" дословно ни у што људски одредљиво или релевантно, те преостаје само да се посве апстрактно именује – монструозним (у значењу монструм = чудовиште, изрод, наказа, нагрда, ругоба, страшило) дакле, све оно што „надилази" било што, ни на који начин не спада у хоризонт људскога!

Проф. др Милан Кангрга

Др Ђуро Затезало
ЈАДОВНО – КОМПЛЕКС УСТАШКИХ ЛОГОРА 1941.
Књига I

1. издање

Издавач
Музеј жртава геноцида
Београд, Трг Николе Пашића 11/III
Тел/факс: ++ 381 11 339-88-83
E-mail: yumg@bitsyu.net

Уредник
Јован Мирковић

За издавача
Ненад Ђорђевић

Рецензенти
Проф. др Светозар Ливада
Проф. др Милан Кангрга
Проф. др Рене Ловренчић

Лектор и коректор
Раша Станисављевић
Јелена Затезало

Корице и омот
Лука Тадић

Сажетке приредио
Јован Мирковић

Превод на енглески
Др Зоран Јањетовић

Фото прилози
Документација аутора
Документација Музеја жртава геноцида

Графичко уређење
Велимир Бранковић

Повез и штампа
Штампарија „Александрија“, Ваљево, 15. септембра 4
Тел/факс: ++ 381 11 334-15-94
E-mail: alexandria5@eunet.yu

Тираж
1.000 комада

ISBN 978-86-906329-3-0

Београд, 2007.

CIP – Каталогизација у публикацији,
Народна библиотека Србије, Београд

343.819.5(497.13)“1941“
341.322.5(497.13)“1941“

ЗАТЕЗАЛО, Ђуро
Јадовно : комплекс усташких логора
1941. Књ. 1 / Ђуро Затезало. – 1.
изд. – Београд : Музеј жртава геноцида,
2007 (Ваљево : Александрија). – 821 стр.
: илустр. ; 21 cm

Тираж 1.000. – Summary: The Jadovno –
Complex of the Ustasha Concentracion Camps
1941. – Напомене и библиографске референце
уз текст. – Библиографија: стр. 805-815. –
Регистри

ISBN 978–86–906329–3–0

а) Концентрациони логори – Независна Држава
Хрватска – 1941 б) Усташе – Злочини –
Независна Држава Хрватска – 1941.

COBISS.SR-ID 142264332